

Holy Bible

Aionian Edition®

Az Izraelita-Magyar Biblia
The Israeli-Hungarian Bible

AionianBible.org

A világ első Szent Biblia fordított fordítása
100%-ban szabadon másolható és nyomtatható
más néven “ A Lila Biblia ”

Holy Bible Aionian Edition ®
Az Izraelita-Magyar Biblia
The Israeli-Hungarian Bible

CC Attribution NoDerivatives 4.0, 2018-2024

Source text: Crosswire.org

Source version: 4/24/2021

Source copyright: Public Domain

The Israelite Hungarian Literary Society, 1898-1907, 1994

Formatted by Speedata Publisher 4.19.15 (Pro) on 7/5/2024

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc

<https://Nainoia-Inc.signedon.net>

We pray for a modern public domain translation in every language

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Előszó

Magyar Nyelv at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of *eternal punishment*. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Take the time to understand these eleven words. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal... and purple is the color of royalty!

History

Magyar Nyelv at AionianBible.org/History

- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible project nursed as J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 135 languages.
- 05/01/24 - 371 translations now available in 151 languages.

Tartalomjegyzék

ÓTESTAMENTUM

1 Mózes	11	FÜGGELÉK
2 Mózes	45	Útmutató az Olvasóhoz
3 Mózes	73	Szótár
4 Mózes	94	Térképek
5 Mózes	122	Sors
Józsué	147	Képek, Doré
Birák	164	
Ruth	181	
1 Sámuel	184	
2 Sámuel	207	
1 Királyok	225	
2 Királyok	247	
1 Krónika	268	
2 Krónika	287	
Ezsdrás	311	
Nehemiás	318	
Eszter	328	
Jób	334	
Zsoltárok	350	
Példabeszédek	390	
Prédikátor	404	
Énekek Éneke	410	
Ézsaiás	413	
Jeremiás	445	
Jeremiás sír	483	
Ezékiel	486	
Dániel	520	
Hóseás	531	
Jóel	536	
Ámos	538	
Abdiás	542	
Jónás	543	
Mikeás	545	
Náhum	548	
Habakuk	550	
Sofoniás	552	
Aggeus	554	
Zakariás	556	
Malakiás	562	

ÓTESTAMENTUM

És elűzte az embert és elhelyezte az Éden kerttől keletre a kerubokat és a villogó kardot,
mely körülforog, hogy megőrizzék az utat az élet fájához.

1 Mózes 3:24

1 Mózes

1 Kezdetben teremtette Isten az egét és a földet. **2** És a föld puszta és kietlen volt és sötétség volt a mélység színe fölött; Isten szellem pedig lebegett a vizek színe fölött. **3** És mondta Isten: Legyen világosság! És lett világosság. **4** És láttá Isten a világosságot, hogy jó és elválasztotta Isten a világosságot a sötétségtől. **5** És elnevezte Isten a világosságot nappalnak, a sötétséget pedig elnevezte éjjelnek. És lett este és lett reggel: egy nap. **6** És mondta Isten: Legyen boltozat a vizek közepében, hogy legyen elválasztó víz és víz között. **7** És alkotta Isten a boltozatot és elválasztotta a vizeket, melyek a boltozat alatt vannak, a vizektől, melyek a boltozat fölött vannak. És úgy lett. **8** És elnevezte Isten a boltozatot égnek. És lett este és lett reggel: második nap. **9** És mondta Isten: Gyűljenek össze a vizek az ég alatt egy helyre, hogy meglássák a száraz! És úgy lett. **10** És elnevezte Isten a szárazat földnek, a vizek gyüleményét meg elnevezte tengereknek: És láttá Isten, hogy jó. **11** Akkor mondta Isten: Sarjasszon a föld sarjadékot, füvet, mely magot hoz, gyümölcsfát, gyümölcsstermőt a maga neme szerint, amelynek magva benne van a földön! És úgy lett. **12** És előhozott a föld sarjadékot, füvet, mely magot hoz, a maga neme szerint és fát, gyümölcsstermőt, melynek magva benne van, a maga neme szerint. És láttá Isten, hogy jó. **13** És lett este és lett reggel: harmadik nap. **14** És mondta Isten: Legyenek világítók az ég boltozatán, hogy elválasszák a nappal az éjjeltől és legyenek jelekül ünnepek, napok és évek számára; **15** és legyenek világítók az ég boltozatán, hogy világítsanak a földre! És úgy lett. **16** És alkotta Isten a két nagy világítót; a nagyobbik világítót nappali uralomra és a kisebbik világítót éjjeli uralomra, meg a csillagokat. **17** És tette azokat Isten az ég boltozatára, hogy világítsanak a földre, **18** és hogy uralkodjanak nappal és éjjel, és hogy elválasszák a világosságot a sötétségtől. És láttá Isten, hogy jó. **19** És lett este és lett reggel: negyedik nap. **20** És mondta Isten: Nyüzsgjenek a vizek előlények nyüzsgésétől, a madár pedig röpdössön a föld fölött, az ég boltozatának színén! **21** És teremtette Isten a nagy tengeri szörnyeket és minden az előlényt, mely mozog; amelyektől nyüzsgöttek a vizek, a maguk neme szerint, és minden a szárnyas madarat, a maga neme szerint. És láttá Isten, hogy jó. **22** És megáldotta azokat Isten, mondván: Szaporodjatok, sokasodjatok és töltsetek be a vizet a tengerekben, és a madár sokasodjék a földön. **23** És lett este és lett reggel: ötödik nap. **24** És mondta Isten: Hozzon elő a föld előlényt a maga neme szerint, barmot és csúszó-mászót, meg földi vadat a maga neme szerint!

És úgy lett. **25** És alkotta Isten a föld vadját a maga neme szerint, a barmot a maga neme szerint és a föld minden csúszó-mászóját a maga neme szerint. És láttá Isten, hogy jó. **26** És mondta Isten: Alkossunk embert képmásunkra, hasonlatosságunk szerint, hogy uralkodjék a tenger halán, az ég madarán és a barmon, meg az egész földön és minden csúszó-mászón, mely mozog a földön. **27** És teremtette Isten az embert az ő képmására, Isten képmására teremtette őt; férfinak és nőnek teremtette őket. **28** Megáldotta őket Isten és mondta nekik Isten: Szaporodjatok, sokasodjatok, töltsetek be a földet és hódíssátok meg; és uralkodjatok a tenger halán, az ég madarán és minden élőn, mely mozog a földön. **29** És mondta Isten: Íme, adtam nektek minden füvet, mely magot hoz, amely az egész föld színén van és minden fát, melyen rajta van a fa gyümölcse, mely magot hoz; tiétek legyen edelélül. **30** A föld minden vadójának pedig, meg az ég minden madarának és mindennek, ami mozog a földön, amiben élő lélek van, minden zöld füvet (adtam) edelélül. És úgy lett. **31** És láttá Isten mindenzt, amit alkotott, hogy íme igen jó. És lett este és lett reggel: a hatodik nap.

2 És elvégeztetett az ég és a föld és minden seregük. **2** Elvégezte Isten a hetedik napon művét, melyet alkotott és megnyugodott a hetedik napon minden művétől, melyet alkotott. **3** És megáldotta Isten a hetedik napot és megszentelte azt, mert azon nyugodott meg minden művétől, melyet teremtett Isten és alkotott. **4** Ez a keletkezése az égnek és a földnek, amidőn teremtettek, amely napon alkotta az Örökkévaló Isten a földet és az egét. **5** De semmi mezei növény sem volt a földön és semmi mezei fű sem sarjadt még, mert nem bocsátott esőt az Örökkévaló Isten a földre és ember sem volt, hogy megmunkálja a földek. **6** De köd szállt föl a földről és megáztatta a föld egész színét. **7** Akkor megalkotta az Örökkévaló Isten az embert a föld porából és lehelt az orrába éltető lelket, és az ember lett előlényé. **8** És ültetett az Örökkévaló Isten kertet Édenbe, kelet felől és odahelyezte az embert, akit alkotott. **9** És növesztett az Örökkévaló Isten a földből mindenféle fát, kívánatosát a tekintetre és jót az edelére; az élet fája pedig a kert közepén volt, meg a jó és rossz tudásának fája. **10** És egy folyam jött ki Édenből; hogy áztassa a kertet; onnan pedig elágazott és lett négy főfolyóvá. **11** Az egyiknek neve Pisón, az, mely megkerüli Cháviló egész országát, ahol az arany van. **12** És ezen országnak aranya jó; ott van a bedőlach és a sóhámkő. **13** A második folyó neve Gichón; az, mely megkerüli Kúsnak egész országát. **14** És a harmadik folyó neve Chiddekel, az, mely Ássúr keleti

oldalán folyik; és a negyedik folyó a Perosz. **15** És vette az Örökkévaló Isten az embert és belehelyezte Éden kertjébe, hogy megmunkálja és órizze azt. **16** És megparancsolta az Örökkévaló Isten az embernek, mondván: A kertnek minden fájáról ehetsz; **17** de a jó és rossz tudásának fájáról ne egyél arról, mert amely napon eszel arról, meg kell halnod. **18** És mondta az Örökkévaló Isten: Nem jó, hogy az ember egyedül van, alkotok számára segítőt, neki megfelelőt. **19** Mert alkotta az Örökkévaló Isten a földből a mező minden vadját és az ég minden madarát, elvitte az emberhez, hogy lássa, minek nevezi azt el, és bárminek nevezi el az ember az előlényt, az legyen a neve. **20** És adott az ember neveket minden baromnak, az ég madarának és a mező minden vadjának; de az ember számára nem talált segítőt, neki megfelelőt. **21** Akkor bocsátott az Örökkévaló Isten mély álmot az emberre, hogy elaludt; ekkor kivett egyet annak bordáiból és húst zárt helyébe. **22** És alakította az Örökkévaló Isten a bordát; melyet kivett az emberből, asszonyá és elvitte azt az emberhez. **23** Akkor mondta az ember: Ez immár csontomból való csont és húsomból való hús; azért neveztessék nébernek, mert az emberből vétetett az. **24** Azért hagyja el a férfi az ő atyát és anyát és ragaszkodjék feleségéhez, hogy legyenek egy testté. **25** És mindenketen meztelenek voltak, az ember és az ő felesége, de nem szégyenlették magukat.

3 A kígyó pedig ravaszabb volt a mező minden vadjánál, melyet alkotott az Örökkévaló Isten és mondta az asszonynak: Valóban azt mondta Isten, hogy ne egyetek a kertnek egy fájáról sem? **2** És mondta az asszony a kígyónak: A kert fáinak gyümölcséből ehetünk. **3** De azon fának gyümölcséből, mely a kert közepén van, mondta Isten, ne egyetek abból és ne nyúljatok hozzá, hogy meg ne haljatok. **4** És mondta a kígyó az asszonynak: Nem kell majd meghalnok. **5** Hanem Isten tudja, hogy amely napon esztek abból, megnyílnak szemeitek és lesztek mint Isten, jót és rosszat tudók. **6** És láttá az asszony, hogy jó a fa eledelre és hogy gyönyörűség az a szemek és kívánatos a megtekintésre, vett annak gyümölcséből, evett és adott férjének is, ki vele volt és az is evett. **7** Akkor megnyíltak minden tüöknek szemei és megtudták, hogy ők meztelenek; összefűztek fügelevelet és készítettek maguknak öveket. **8** Mikor meghallották az Örökkévaló Isten hangját, amint jár a kertben a nap alkonyatán; akkor elrejtőzött az ember és az ő felesége az Örökkévaló Isten elől a kert fái között. **9** És szólította az Örökkévaló Isten az embert és mondta neki: Hol vagy? **10** És az mondta: Hangodat hallottam a kertben

és féltem, mert meztelen vagyok, azért elrejtőztem. **11** És (az Örökkévaló) mondta: Ki adta tudodra, hogy te meztelen vagy? talán azon fáról, melyre nézve megparancsoltam neked, hogy ne egyél arról, ettél? **12** És mondta az ember: Az asszony, kit mellém adtál, ő adott nekem a fáról és én ettem. **13** És mondta az Örökkévaló Isten az asszonynak: Mit tettél? És az asszony mondta: A kígyó szedett rá engem és én ettem. **14** És mondta az Örökkévaló Isten a kígyónak: Mivelhogy ezt tetted, átkozott légy minden barom és minden mezei vad közül, hasadón járj és port egyél életed minden napján át! **15** És gyűlölésget vetek közé és az asszony közé, a te magzatod és az ő magzata közé; ő fejen sebez meg téged és te megsebzed őt a sarkon. **16** Az asszonynak pedig mondta: Szaporítani fogom terhességed fájdalmát; fájdalommal fogsz szülni gyermeket, de férjed után lesz vágyakozásod és ő fog uralkodni rajtad. **17** Az embernek pedig mondta: Mivelhogy hallgattál feleséged szavára és ettél a fáról melyre nézve megparancsoltam, mondván: Ne egyél arról, átkozott legyen a föld miattad, fáradalommal egyél belőle életed minden napján át. **18** Töivist és köröt növesszen neked és edd a mező fűvét. **19** Arcod verejtékével edd a kenyeret, míg visszatérsz a földbe, mert abból vétetted, mert por vagy és a porba térsz vissza. **20** És elnevezte az ember az ő feleségét Chavvának (Éva), mert ő volt anyja minden előnek. **21** És készített az Örökkévaló Isten az embernek és feleségének bőrköntösöket és felöltözette őket. **22** És mondta az Örökkévaló Isten: Íme, az ember olyan lett, mint bármelyik közülünk, tudván jót és rosszat; most pedig, hogy ki ne nyújtsa kezét és vegyen az élet fájáról is, hogy egyék és örökké éljen! **23** Aki küldte tehát őt az Örökkévaló Isten Éden kertjéből, hogy megmunkálja a földet, melyből vétetett. **24** És elűzte az embert és elhelyezte az Éden kerttől keletre a kerubokat és a villogó kardot, mely körülforog, hogy megőrizzék az utat az élet fájához.

4 Az ember pedig megismerte Évát, az ő feleségét; ez fogant és szülte Káint, és mondta: Szereztem férfit az Örökkévaló által. **2** Továbbá szülte annak testvérét Ábelét; és Ábel juhpásztor lett, Káin pedig földműves volt. **3** És történt napok múltán, hogy Káin hozott: föld gyümölcséből áldozatot az Örökkévalónak. **4** És Ábel, őszintén hozott juhainak elsőszülöttéiből és pedig a kövérjeikből; és fordult az Örökkévaló Ábelhez és áldozatához, **5** Káinhoz pedig és áldozatához nem fordult; ez igen boszantotta Káint és belesett az arca. **6** Ekkor mondta az Örökkévaló Káinnak: Miért bosszankodsz és miért esett be arcod? **7** Nemde ha jót cselekszel, akkor emelkedsz, ha pedig nem cselekszel

jót, az ajtónál hever a bűn, utánad van vágyakozása, de te uralkodjál rajta. **8** És beszélt Káin Ábelrel, az ő testvérével. történt, midőn a mezőn voltak, rátámadt Káin Ábelre az ő testvérére és megölte őt. **9** És mondta az Örökkévaló Káinnak: Hol van Ábel, a te testvéred? És ő mondta: Nem tudom; vajon testvérem őrzője vagyok-e én? **10** És mondta (az Örökkévaló): Mit tettél? a te testvéred vérének hangja kiált fől hozzáam a földből! **11** Azért most kiátkozott légy te a földről, mely megnyitotta száját, hogy befogadjá testvérének vérét a te kezedből. **12** Ha megmunkálod a földet, ne adj többé erejét neked, kóbor és bujdosó légy a földön. **13** És mondta Káin az Örökkévalónak: Nagyobb az én bűnöm, semhogy elviselhetném. **14** Íme, elűztél engem ma a föld szinéről; a Te színed elől rejtőzzem el, kóbor és bujdosó legyek a földön, lesz tehát, hogy bárki rámtalál, megöl engem. **15** És mondta neki az Örökkévaló: Azért, aki a Káint megöl; hétszeres a bosszú őrére! És csinált az Örökkévaló jelt Káinra, hogy agyon ne üsse őt, bárki rátalál. **16** És elment Káin az Örökkévaló színe elől és letelepedett Nód országában, Édentől keletre. **17** És megismerte Káin az ő feleségét, ez fogant és szülte Chánóchot; ő pedig épített várost és elnevezte a várost, az ő fiának neve szerint: Chánóchnak. **18** Chánóchnak pedig született Iród, és Iród nemzette Mechújoél; Mechújoél pedig nemzette Meszúsoél és Meszúsoél nemzette Lemecht. **19** És vett magának Lemech két feleséget; az egyiknek a neve Ódó, a másiknak a neve Cilló. **20** És Ódó szülte Jóvolt; ez volt atya a sátorlakóknak és baromtenyésztőknek. **21** Testvérének neve pedig Júvol; ez volt atya minden hárfásnak és fuvolásnak. **22** És Cilló is szült; (szülte) Túvál-Káint, köszörülője volt minden érc- és vasszerszámnak; Túvál-Káin nővére pedig volt Náámo. **23** És mondta Lemech az ő feleségeinek: Ódó és Cilló! halljátok szavamat, Lemech feleségei, figyeljetek szózatomra! Mert férfit ötem sebem miatt és ifjút sérülésem miatt. **24** Mert hétszeres a bosszú Káinért, de Lemechért hetvenhétszeres. **25** És Ádám újból megismerte az ő feleségét és ez fiat szült és elnevezte Sésznak: Mert adott nekem Isten más magzatot Ábel helyett, mivelhogy megölte őt Káin. **26** És Sésznak is született fia és elnevezte Enósnak; akkor kezdték el híjni az Örökkévaló nevét.

5 Ez Ádám nemzetégeinek könyve. Amely napon teremtette Isten az embert, Isten hasonlatosságára alkotta őt. **2** Férfinek és nőnek teremtette őket, megáldotta őket és elnevezte őket embernek, amely napon teremtettek. **3** Élt pedig Ádám százharminc évet, midőn nemzett az ő

hasonlatosságára, az ő képmására és elnevezte Sésznak **4** És voltak Ádám napjai, miután Sészt nemzette, nyolcszáz év; és nemzett fiakat meg lányokat. **5** Voltak pedig Ádám összes napjai, melyeket élt kilencszázharminc év, azután meghalt. **6** És élt Sész százöt évet, midőn nemzette Enóst. **7** És élt Sész, miután Enóst nemzette, nyolcszázéhét évet; és nemzett fiakat meg lányokat. **8** Voltak pedig Sésznak összes napjai kilencszázitizenkét év, azután meghalt. **9** És élt Enós kilencven évet, midőn nemzette Kenón. **10** És élt Enós, miután Kéront nemzette, nyolcszázitizenöt évet; és nemzett fiakat meg lányokat. **11** Voltak pedig Enós összes napjai kilencszázöt évet, azután meghalt. **12** És élt Kénon hetven évet, midőn nemzette Málhálálélt. **13** És élt Kénon, miután Málhálálélt nemzette nyolcszáznegyven évet; és nemzett fiakat meg lányokat. **14** Voltak pedig Kénon összes napjai kilencszázítiz év, azután meghalt. **15** És élt Málhálálélt hatvanöt évet, midőn nemzette Jeredet. **16** Élt élt Málhálálélt; miután Jeredet nemzette, nyolcszázharminc évet; és nemzett fiakat és lányokat. **17** Voltak pedig Málhálálélt összes napjai nyolcszázkilencvenöt évet, azután meghalt. **18** És élt Jered százhatvankét évet, midőn nemzette Chánóchot. **19** És élt Jered, miután Chánóchot nemzette, nyolcszáz évet; és nemzett fiakat meg lányokat. **20** Voltak pedig Jered összes napjai kilencszázhatvankét év, azután meghalt. **21** És élt Chánóch hatvanöt évet, midőn nemzette Meszúseláchot. **22** És járt Chánóch Istennel, miután Meszúseláchot nemzette, háromszáz évig; és nemzett fiakat meg lányokat. **23** Voltak pedig Chánóch összes napjai háromszázhatvanöt év. **24** És járt Chánóch Istennel és nem volt többé, mert magához vette őt Isten. **25** És élt Meszúselách száznyolcvanhét évet, midőn nemzette Lemecht. **26** És élt Meszúselách, miután Lemecht nemzette, hétszáznyolcvankét évet; és nemzett fiakat meg lányokat. **27** Voltak pedig Meszúselách összes napjai kilencszázhatvankilenc év, azután meghalt. **28** És élt Lemech száznyolcvankét évet, midőn nemzett fiat. **29** És elnevezte azt Noáchnak (Nóé), mondván: Ez fog bennünket megvigasztalni munkánkban és kezünk fáradalmában, a földön, melyet elátkozott az Örökkévaló. **30** És élt Lemech, miután Nóét nemzette, ötszázkilencvenöt évet; és nemzett fiakat meg lányokat. **31** Voltak pedig Lemech összes napjai hétszázhetvenhét év, azután meghalt. **32** Nóé pedig ötszáz éves volt, midőn nemzette Nóé Sémet, Chomot és Jefeszt.

6 És történt, midőn az emberek sokasodni kezdtek a föld színén és leányaik születtek, **2** látták Isten fiai az ember leányait, hogy szépekkék azok és vettek maguknak feleségeket mindazok közül, akiket választottak. **3** De mondta az Örökkévaló: Ne maradjon szellemem az emberben örökké,

mivel ő test is; azért legyenek napjai százhúsz év. 4 Az óriások voltak a földön ama napokban és azután is, midőn Isten fiai bementek az ember leányaihoz és ezek szültek nekik; ezek azok a hősök, aikik ősidőtől fogva hírneves férfiak voltak. 5 És láttá az Örökkévaló, hogy nagy az ember goroszsága, a földön és hogy minden indulata az ő szíve gondolatainak csak gorosz egész nap; 6 és megbántha az Örökkévaló, hogy alkotta az embert a földön és szomorkodott szívében. 7 És mondta az Örökkévaló: Eltörök az embert akit teremttem, a föld színéről, embertől baromig, csúszó-mászóig és az ég madaráig, mert megbántam, hogy alkottam azokat. 8 De Nőé kegyet talált az Örökkévaló szemeiben. 9 Ezek Nőé nemzetiségei. Nőé igazságos, tökéletes férfiú volt az ő nemzedékében; Istennel járt Nőé. 10 És nemzett Nőé három fiat: Sémet, Chamot és Jefeszt. 11 De megrömlött a föld Isten színe előtt és megtelt a föld erőszakossággal. 12 És láttá Isten a földet, hogy íme megrömlött, mert elrontotta minden test az ő útját a földön. 13 És mondta Isten Nőénak: minden testnek vége elérkezett előtttem, mert megtelt a föld erőszakossággal általuk; azért íme én megrontom őket a földdel együtt. 14 Készíts magadnak bárkát gófer-fából, kamrákkal készítsd a bárkát és kend be azt belülről és kívülről szurokkal. 15 És ekként készítsd azt: Háromszáz könyök a bárka hossza, ötven könyök a szélessége és harminc könyök a magassága. 16 Világítást készíts a bárkának és egy könyöknyire fejezd be felülről; a bárka ajtaját pedig oldalára tudd, alsó, második és harmadik emeletre készítsd azt. 17 Én pedig íme hozom az özönvizet a földre, hogy elpusztítsak minden testet, melyben az élet lehelete van, az ég alól; minden, ami a földön van, vesszen el. 18 De megkötöm szövetséget veled és menj be a bárkába, te, a te fiaid, feleséged és a te fiaid feléségei veled együtt. 19 És minden előbből, minden testből, mindegyikből kettőt vigyél be a bárkába, hogy életben tartsad veled együtt; hím- és nőnemből valók legyenek. 20 A madárból a maga neme szerint és a baromból a maga neme szerint, a földnek minden csúszó-mászójából a maga neme szerint; mindegyikből kettő menjen be hozzád, hogy életben tartsad. 21 Te pedig vegyél magadnak minden eledelből, ami megehető és gyűjtsd be magadhoz, hogy legyen neked és nekik eledelűl. 22 És Nőé megtette, mind aszerint, amint megparancsolta neki Isten, úgy tett.

7 És mondta az Örökkévaló Nőénak: Menj be te és egész házad a bárkába, mert téged láttalak igazságosnak színem előtt ezen nemzedékben. 2 minden tiszta baromból vegyél magadnak hetet-hetet, hímet és nőstényt, és a baromból, mely nem tiszta, kettőt, hímet és nőstényt. 3 Az

ég madarából is hetet-hetet, hímet és nőstényt, hogy életben tarts magot az egész föld színén. 4 Mert hét nap múlva esőt bocsátok én a földre, negyven nap és negyven éjjel és eltörlök minden lényt, melyet alkottam, a föld színéről. 5 És tett Nőé minden aszerint, amint megparancsolta neki az Örökkévaló. 6 Nőé pedig hatszáz éves volt, midőn az özönvíz volt a földön. 7 És bement Nőé, meg az ő fiai és az ő felesége, meg a fiainak feleségei vele együtt a bárkába az özönvíz elől. 8 A tiszta baromból és a baromból, mely nem tiszta, a madárból és mindenből, ami mozog a földön, 9 kettő-kettő ment be Nőéhoz a bárkába, hím és nőstény, amint megparancsolta Isten Nőénak. 10 És történt hét nap múlva és az özönvíz volt a földön. 11 Hatszázadik évében Nőé életének, a második hónapban, a hónap tizenhetedik napján, ezen a napon felfakadtak minden forrásai a nagy mélységek és az ég csatornái megnyíltak. 12 És volt az eső a földön negyven nap és negyven éjjel. 13 Ugyanezen a napon ment be Nőé, meg Sém, Chom és Jefesz, Nőé fiai és Nőé felesége, meg az ő fiainak három felesége velük együtt, a bárkába. 14 Ők és minden vad a maga neme szerint és minden barom a maga neme szerint és minden csúszó-mászó, mely mozog a földön a maga neme szerint és minden madár a maga neme szerint, minden madár, minden szárnyas. 15 Bement Nőéhoz a bárkába kettő-kettő minden testből, amelyben az élet lehelete van. 16 És amik bementek, hím és nőstény minden testből ment be, amint megparancsolta neki Isten; és bezárta az Örökkévaló mögötte (a bárkát). 17 És volt az özönvíz negyven nap a földön; megsokasodtak a vizek és vitték a bárkát, hogy fölemelkedett a földről. 18 És erősödtek a vizek és nagyon megsokasodtak a földön; és ment a bárka a víz színén. 19 És a vizek igen nagyon erősödtek a földön és elborították minden a magas hegyeket, melyek az egész ég alatt voltak. 20 Tizenöt könyöknyire (a hegyeken) felül erősödtek a vizek és elborították a hegyeket. 21 És elveszett minden test, mely mozog a földön, madárból, baromból, vadból és feregből, mely csúszik-mászik a földön és minden ember. 22 Mindaz, aminek orrában az élet lehelete volt, mindenből, ami a szárazon volt, meghalt. 23 És eltörölt (Isten) minden lényt, mely a föld színén volt, embertől baromig, csúszó-mászóig és az ég madaráig, úgy, hogy eltörölteték a földről; csak Nőé maradt meg és ami vele volt a bárkában. 24 És erősödtek a vizek a földön százötven napig.

8 És megemlékezett Isten Nőéről és minden vadról és minden baromról, mely vele volt a bárkában; és bocsátott Isten szelet a földre és lecsillapodtak a vizek. 2 Bezáródtak

a mélység forrásai, meg az ég csatornái, és megszűnt az eső az égből. 3 És visszahúzottak a vizek a földről, folyton vissza és megfogtak a vizek százötven nap múltán. 4 És megnyugodott a bárka a hetedik hónapban, tizenhetedik napján a hónapnak, az Árárát hegységén. 5 A vizek pedig folyton fogtak a tizedik hónapig; a tizedik hónapban, a hónapnak elsején meglátszottak a hegyek csúcsai. 6 És volt negyven nap múlva, kinyitotta Nóé a bárka ablakát, melyet csinált, 7 és kibocsátotta a hollót; ez ki-kiment, de meg visszatért, míg föl nem száradt a víz a földről. 8 És kibocsátotta a galambot maga mellől, hogy lássa, vajon leapedtak-e a vizek a föld színéről? 9 De a galamb nem talált nyugvóhelyet lába talpa, számára és visszatért őhöz a bárkába, mert víz volt az egész föld színén; és ő kinyújtotta kezét és megfogta, bevitte magához a bárkába. 10 És várta még másik hét napig és újra kibocsátotta a galambot a bárkából. 11 És megjött hozzá a galamb estnek idején és íme: leszakaszott olajfalevél a szájában. Így megtudta Nóé, hogy leapedtak a vizek a földön. 12 És várta még másik hét napig és kibocsátotta a galambot, de az nem tért többé őhöz vissza. 13 És volt a hatszázegyedik évben, az első hónapban, a hónapnak elsején fölszáradtak a vizek a földről; és Nóé eltávolította a bárka fedelét és láttá, hogy íme megszikadt a föld színe. 14 A második hónapban pedig, a hónap huszonhetedik napján száraz volt a föld. 15 És szólt Isten Nőéhoz, mondván: 16 Menj ki a bárkából, te, a te feleséged, a te fiaid és a te feleségei veled együtt. 17 minden állatot, mely veled van minden testből madáról, baromból és minden csúszó-mászóból, mely mozog a földön, vigyél ki magaddal, hogy nyüzsögenek a földön, szaporodjanak és sokasodjanak a földön. 18 És kiment Nóé, meg az ő fiai és az ő felesége, meg a flainak feleségei vele együtt. 19 minden állat, minden csúszó-mászó és minden madár, minden, ami mozog a földön, családjaik szerint mentek ki a bárkából. 20 Nóé pedig épített oltárt az Örökkévalónak és vett minden tiszta baromból és minden tiszta madáról és bemutatott égőáldozatokat az oltáron. 21 És megérezte az Örökkévaló a kellemes illatot és mondta az Örökkévaló a szívében: Nem fogom többé elátkozni a földet az ember miatt, – mert az ember szívének indulata gonosz ifjúságától kezdve – és nem fogok többé megverní minden előt, amint cselekedtem. 22 A föld minden napján át: Vetés és aratás, hideg és hőség, nyár és télen, nappal és éjjel meg nem szűnnek.

9 És megáldotta Isten Nőét és fiait, és mondta nekik: Szaporodjatok, sokasodjatok és töltsetek be a földet.

2 A tőletek való félelem és rettegés legyen a föld minden állatján és az ég minden madarán, minden ami mozog a földön, meg a tenger minden halain. Kezetekbe adattak. 3 minden mozgó lény, amely él, a tietek legyen eledelül; mint a zöld fűvet, úgy adtam nektek minden. 4 De húst lelkével: vérével ne egyetek! 5 És bizony véreteteket lelketek szerint számon kérem, minden előlény kezéből számon kérem azt; és az ember kezéből, mindenki testvérénél kezéből számon kérem az ember lelkét. 6 Aki ember vérét ontja, ember által ontassék annak vére, mert Isten képmására alkotta az embert. 7 Ti pedig szaporodjatok és sokasodjatok, nyüzsöjetek a földön és sokasodjatok rajta. 8 És szólt Isten Nőéhoz, meg fiahoz, mondván: 9 Íme, én megköti önmagamet veletek és magzatotokkal utánatok; 10 és minden előlénytel, mely veletek van, madáról, baromból és a föld minden vadjából, mely veletek van, mindazokkal, melyek kijöttek a bárkából, a föld minden vadja szerint. 11 És én megköti önmagamet veletek, hogy ne irtassék ki többé semmi test sem özönvíz által és ne legyen többé özönvíz, hogy megrontsa a földet. 12 És mondta Isten: Ez a jele a szövetségnak, melyet én helyezek közém és közétek és minden előlény közé, mely veletek van, örök nemzedékekre. 13 Ivetem helyeztem, a felhőbe, hogy legyen jeléül a szövetségnak közöttem és a föld között. 14 És lesz, midőn sűrű felhőt borítok a földre és meglátszik az ív a felhőben, 15 akkor megemlékezem az én szövetségemről, mely van közöttem és köztetek és minden előlény között minden testből; és nem lesz többé a víz özönné, hogy megrontson minden testet. 16 És lesz az ív a felhőben és én meglátom azt, hogy megemlékezzem az örök szövetségről, mely van Isten között és minden előlény között, minden testből, mely a földön van. 17 És mondta Isten Nőénak: Ez a jele a szövetségnak, melyet szereztem közöttem és minden test között, mely a földön van. 18 És voltak Nőé fiai, akik kimentek a bárkából, Sém, Chom és Jefesz; Chom pedig, ő Kánaán atya. 19 Ezek hárman Nőé fiai és ezekről népesült be az egész föld. 20 És Nőé kezdte, a földműves, hogy szőlő ültetett. 21 És ivott a borból és megrészegedett és feltakaródott sátorában. 22 Midőn megláttá Chom, Kánaán atya, az ő atyának meztelenségét, tudtára adta két fivérének, kinn. 23 És vették Sém és Jefesz a ruhát, rátették kettőjük vállára és mentek háttal fordulva volt és atyuk meztelenségét; arcuk pedig hátra fordulva volt és atyuk meztelenségét nem láttak. 24 Midőn Nőé fölrebredt borosságából, megtudta, mit tett vele kisebbik fia. 25 És mondta: Átkozott Kánaán, rabszolgája legyen testvéreinek. 26 És mondta: Áldott legyen az Örökkévaló, Sém Istene

és Kánaán legyen az ő szolgájuk. 27 Terjessze ki Isten Jefeszt és lakjék Sém sátraiban; Kánaán pedig legyen az ő szolgájuk. 28 És élt Nőé az özönvíz után háromszáz és ötven évig. 29 Voltak pedig Nőé összes napjai: kilencszázötven év, azután meghalt.

10 Ezek pedig nemzetiségei Nőé fiainak, Sémnek, Chomnak és Jefesznek: születtek fiaik az özönvíz után. 2 Jefesz fiai: Gómer, Mágóg, Módáj, Jóvon és Tuvol, Mesech és Tirosz. 3 Gómer fiai pedig: Áskenáz, Rifász és Tógármó. 4 Jóvon fiai: Elisós és Társis, Kittim és Dodónim. 5 Ezektől oszoltak el a szigeti népek, országaikban, mindegyik a maga nyelve szerint, családjai szerint, népeikkel. 6 Chom fiai pedig: Kús, Micráim, Pút és Kánaán. 7 Kús fiai pedig: Szevő, Cháviló, Szávto, Rámo és Szávtechó; Rámo fiai pedig: Sevő és Dedón. 8 Kús nemzette Nimródot, ő kezdtett el hőssé lenni a földön. 9 Ő hős vadász volt az Örökkévaló színe előtt, azért mondják: Mint Nimród, oly hős vadász az Örökkévaló színe előtt. 10 Volt pedig birodalmának elseje Bábel és Erek, Ákkád meg Kálne, Sineor országában. 11 Ezen országból ment ki Ássúrba és építette Ninivét és Rechóvósz-Írt, meg Keláchot, 12 és Reszent, Ninive és Kelách között; az a nagyváros. 13 Micráim pedig nemzette Lúdimót, Ánomimot, Lehovimot és Náftúchimot, 14 és Pászrúszimot, meg gászlúchimot – ahonnan a filiszteusok származtak – és a Kaftorimot. 15 Kánaán pedig nemzette Cidánt, elsőszülöttét és Chétet, 16 és a Jevúszit, az Emórit, a Gírgosít 17 a Chivvit, az Árkit és a Szinit; 18 az Árvódít, a Cemorit és a Chámószt; és azután elszéleddék a Kánaáni családjai. 19 És Kánaán határa volt Cidántól, Geror mentén Ázzóig, Szodoma, Gomorra, Ádmó és Cevíom mentén Lesáig. 20 Ezek Chom fiai családjai szerint, nyelveik szerint, országaikban, népeikkel. 21 És Sémnek is születtek (fiai); ő volt atya Éver minden fiának, nagyobbik fivére Jefesznek. 22 Sém fiai: Élom, Ássúr, Árpácsod, Lúd és Áram. 23 Áram fiai pedig: Uc, Chúl, Geszer és Más. 24 Árpácsod pedig nemzette Seláchot és Selách nemzette Évert. 25 Évernek pedig született két fia; az egyik neve Peleg, mert az ő napjaiban osztatott föl a föld és testvérenek neve: Jokton. 26 És Jokton nemzette Álmódodot és Selefet, Chácármóveszt és Jeráchot; 27 Hádoromot, Uzolt és Diklót; 28 Óvolt, Ávimóélt és Sevót; 29 Ófírt és Chávilót és Jóvovot; mindenek Jokton fiai. 30 És lakásuk volt Mesától Szefár mentén a keleti hegyig. 31 Ezek Sém fiai családjai, nyelveik szerint, az ő országaikban, népeik szerint. 32 Ezek Nőé fiainak családjai nemzetiségeik szerint, az ő népeikkel, és ezektől oszoltak el a népek a földön az özönvíz után.

11 És volt az egész föld egy nyelvű és egyforma beszédű. 2 És történt, midőn elvonultak keletről, találtak egy völgyet Sineor országában és letelepedtek ott. 3 És mondta egyik a másiknak: Nosza! vessünk téglát és égessük azt égetett téglává; és lett számukra a téglák gyanánt és a gyanta volt számukra vakolat gyanánt. 4 És mondta: Nosza! építünk magunknak várost és tornyot, csúcsa az eget érje, hogy szerezzünk magunknak nevet, hogy el ne széledjünk az egész föld színén. 5 És leszállott az Örökkévaló, hogy megnézze a várost és a tornyot, melyet építettek az ember fiai. 6 És mondta az Örökkévaló: Íme, egy nép és egy nyelve van mindenjuknak s ez az, amit ők tenni kezdték és most nem lesz megvonható tőlük semmi, amit tenni szándékoznak. 7 Nosza! szállunk le és zavarjuk el legott nyelvüket, hogy ne értse meg egyik a másik nyelvét. 8 És elszórta őket onnan az Örökkévaló az egész föld színére és abbahagyta a város építését. 9 Azért neveztek Bábelnek, mert ott zavarta meg az Örökkévaló az egész föld nyelvét és onnan szórta el őket az Örökkévaló az egész föld színére. 10 Ezek nemzetiségei Sémnek; Sém száz éves volt, midőn nemzette Árpácsodot, két ével az özönvíz után. 11 És élt Sém, miután Árpácsodot nemzette, ötszáz évet; és nemzett fiakat meg lányokat. 12 Árpácsod pedig élt harmincöt évet, és nemzette Seláchot. 13 És élt Árpácsod, miután Seláchot nemzette négyszázhárom évet és nemzett fiakat meg lányokat. 14 Sélách pedig élt harminc évet, midőn nemzette Évert. 15 És élt Selách, miután Évert nemzette, négyszázhárom évet; és nemzett fiakat meg lányokat. 16 Éver pedig élt harmincnégy évet, midőn nemzette Peleget. 17 És élt Éver, miután Peleget nemzette, négyszázharminc évet; és nemzett fiakat meg lányokat. 18 Peleg pedig élt harminc évet, midőn nemzette Reút. 19 És élt Peleg, miután Reút nemzette, kétsázkilenc évet; és nemzett fiakat meg lányokat. 20 Reút pedig élt harminckét évet, midőn nemzette Szerúgot. 21 És élt Reút, miután Szerúgot nemzette, kétsázhét évet; és nemzett fiakat meg lányokat. 22 Szerú pedig élt harminc évet és nemzette Nóchort. 23 És élt Szerú, miután Nóchort nemzette, kétszáz évet; és nemzett fiakat meg lányokat. 24 Nóchór pedig élt huszonkilenc évet, midőn nemzette Teráchot. 25 És élt Nóchór, miután Teráchot nemzette, százötönenként évet; és nemzett fiakat meg lányokat. 26 Terách pedig élt hetven évet, midőn nemzette Ávromot, Nóchort és Hóront. 27 És ezek nemzetiségei Teráchnak; Terách nemzette Ávromot, Nóchort és Hóront. És Hóron nemzette Lótot. 28 De Hóron meghalt Teráchnak, az ő atyjának színe előtt, szülőföldjén, Ur-Kászdimban. 29 Ávrom pedig és Nóchór vettek maguknak feleséget: Ávrom

feleségének neve: Szóráj és Nóchór feleségének neve Milkó, Hónor leánya, aki atyja volt Milkónak és atyja Jiszkónak. **30** Szóráj azonban magtalan volt, nem volt neki gyermek. **31** És vette Terách Ávromot, az ő fiát, és Lótot, Chórón fiát, az ő unokáját és Szóráját, az ő menyét, az ő fiának, Ávromnak feleségét és elmentek velük UrKászdlimból, hogy menjenek Kánaán országába; elérkeztek Chórónig és letelepedtek ott. **32** Voltak pedig Terách napjai kétszázöt év; és meghalt Terách Chórónban.

12 És mondta az Örökkévaló Ávromnak: Menj el a te országodból, a te szülőföldedről és a te atyádnak házából azon országba, melyet én neked mutatok. **2** És nagy néppé teszlek téged, megáldalak s naggyá teszem nevedet, hogy áldássá légy. **3** És megáldom azokat, akik téged áldanak és aki téged átkoz, azt megátkozom; és megáldatnak általad a föld összes családjai. **4** És elment Ávrom, amint szólt hozzá az Örökkévaló és vele ment Lót; Ávrom pedig hetvenöt éves volt, midőn elment Chórónból. **5** És vette Ávrom Szóráját, az ő feleségét és Lótot, az ő testvérfiát, meg minden szerzeményüket, melyet szereztek és a személyzetet, melyre szert tettek Chórónban és elindultak, hogy menjenek Kánaán országába és elérkeztek Kánaán országába. **6** És átvonult Ávrom az országon egész Sechem helységéig, Móre tölgéig; és a Kánaáni akkor az országban volt. **7** És megjelent az Örökkévaló Ávromnak és mondta: Magzatodnak fogom adni ezt az országot. És épített ott oltárt az Örökkévalónak, aki neki megjelent. **8** Onnan pedig továbban a hegyre, Bész-Éltől keletre és felültötte sátorát; Bész-Él volt nyugatról, Áj meg keletről. És épített ott oltárt az Örökkévalónak és hívta az Örökkévaló nevét. **9** És elvonult Ávrom, folyton délnel vonulva. **10** És éhség volt az országban; akkor lement Ávrom Egyiptomba, hogy ott tartózkodjék, mert nyomasztó volt az éhség az országban. **11** És történt, midőn közel volt, hogy bemenjen Egyiptomba, mondta Szórájnak, az ő feleségének: Íme, én tudom, hogy szép ábrázatú asszony vagy te. **12** És lesz, ha majd látnak téged az egyiptomiak azt mondják: felesége az; és engem megölnek, téged pedig életben hagynak. **13** Mondd, kérlek, hogy nővérem vagy; hogy jó dogom legyen miattad és életben maradjon lelkem érte. **14** És történt, midőn elérkezett Ávrom Egyiptomba, láttak az egyiptomiak az asszonyt, hogy igen szép. **15** És megláttak Fáraó nagyjai és eldicsérték őt Fáraónak; és elvitték az asszonyt Fáraó házába. **16** Ávrommal pedig jót tett miatta és voltak juhai, marhái, szamarai; szolgái, szolgálói, nőstényszamarai és tevéi. **17** De az Örökkévaló sújtotta Fáraót nagy csapásokkal, és az ő házát, Szóráj, Ávrom felesége miatt. **18** És hivatta

Fáraó Ávromot és mondta: Mit tettél velem? Miért nem adtad tudtomra, hogy feleséged ő? **19** Miért mondadt: nővérem ő és én feleségül vettetem magamnak; most pedig, ímhol a te feleséged, vedd és menj! **20** És rendelt Fáraó mellé embereket és elkísérték őt, a: ő feleségét és mindenét, amije volt.

13 És fölment Ávrom Egyiptomból, ő, az ő felesége és mindené, amije volt, meg Lót is ővele, dél felé. **2** Ávrom pedig igen gazdag volt marhában, ezüstben és aranyban. **3** És ment állomásai szerint délről Bész-Élig, azon helyig, ahol a sátra volt eleinte, Bész-Él és Áj között, **4** az oltár helyére, melyet készített ott elsőízben; és hívta ott Ávrom az Örökkévaló nevét. **5** De Lótnak is, ki Ávrommal ment, voltak juhai, marhái és sátrai. **6** És nem bírta meg őket a föld, hogy együtt lakjanak, mert szerzeményük sok volt, és nem bírtak együtt lakni. **7** És civakodás volt Ávrom nyájának pásztorai és Lót nyájának pásztorai között; a Kánaáni és a Perizzi akkor az országban volt. **8** És mondta Ávrom Lótnak: Ne legyen, kérlek, civakodás közöttet és közötted, az én pásztoraim és a te pásztoraid között; hisz atyafiak vagyunk mi. **9** Nemde az egész ország előttdel van? Válj el, kérlek, tőlem! Ha te balra mész, én jobbra megyek, ha pedig te jobbra mész, én balra megyek. **10** És fölvetette Lót szemeit és láttá a Jordán egész környékét, hogy az egész megáztatott, – mielőtt elpusztította az Örökkévaló Szodomát és Gomorrát – olyan, mint az Örökkévaló kertje, mint Egyiptom országa Córár felé. **11** És választotta Lót magának a Jordán egész környékét és elvonult Lót keletről; így elváltak egymástól. **12** Ávrom lakott Kánaán országában, Lót pedig lakott a környék városaiban és sátorozott Szodomáig. **13** Szodoma emberei pedig gonoszak és bűnösök voltak az Örökkévaló előtt, igen nagyon. **14** Az Örökkévaló pedig mondta Ávromnak, miután Lót elvált tőle: Vesd fel csak szemeidet és tekints arról a helyről, ahol vagy, északra, délről, keletre és nyugatra; **15** mert az egész országot, amelyet látsz, neked adom és a te magzatodnak örökre. **16** És teszem a te magzatodat annyivá, mint a föld pora hogy megbírja valaki számlálni a föld porát, úgy lesz a te magzatod is megszámítható. **17** Kelj fel, járd be az országot hosszában és széltében, mert neked adom azt. **18** És Ávrom sátorozott és elérkezett és letelepedett Mámré tölgyeinél, melyek Hebrónban vannak; és épített ott oltárt az Örökkévalónak.

14 És történt Ámrofelnak, Sineor királyának, Árjóchnak, Elloszor királyának, Kedorloómernek, Élom királyának és Szideolnak, Gójim királyának napjaiban, 2 háborút viseltek Bera, Szodoma királya, Birsó, Goromorra királya, Síneov,

Ádmo királya, Seméver, Cevójim királya és Bela – az Cóar – királya ellen. 3 Mindezek egyesültek Sziddim völgyében, az a Sóstenger. 4 Tizenkét évig szolgálták Kedorloómert, de a tizenharmadik évben föllázadtak. 5 A tizenegyedik évben pedig eljött Kedorloómer, meg a királyok, akik vele voltak és megverték Refóimot Ásterősz-Kárnájimban és a Zuzimot Homban, és az Émimet Sóvé-Kirjoszjimban, 6 és a Chórit az ő hegységükön, Széiren, Él-Pórónig, mely a pusztá mellett van. 7 És visszatérvén elérkeztek Én-Mispothoz, az Kodés és leverték az Amáléki egész földjét és az Emórit is, aki Chácecon-Tomorban lakott. 8 Ekkor kivonult Szodoma királya, Gomorrha királya; Ádmo királya, Cevójim királya és Béla – az Cóár – királya és sorakoztak ellenük csatára a Sziddim völgyében; 9 Kedorloómer, Élom királya, Szideol, Gójim királya, Ámrófél, Sineor királya és Árjoch, Eloszor királya ellen: négy király őt ellen. 10 A Sziddim völgye pedig csupa gyantagödör volt; és menekülte Szodoma meg Gomorrha királyai és beleestek oda, a megmaradtak pedig a hegysége menekültek. 11 Elvitték minden vagyonát Szodomának és Gomorrhának, minden eleségüket és elmentek. 12 Elvitték Lótöt – Ávrom testvérfiát – és vagyonát és elmentek; ő ugyanis Szodomában lakott. 13 És jött egy menekülő és tudtára adta Ávromnak, az ivrinek; ő pedig lakott Mámré tölgyneinél, az emóriénél, aki Eskól és Ónér fivére volt, és ők Ávrom szövetségei voltak. 14 Midőn meghallotta Ávrom, hogy fogásba esett az ő atyafia, fölfegyverezte begyakorlott szolgáit, háza szülötteit, háromszáztizenyolcat és üldözte őket Donig. 15 És megeszolván rájuk támadt éjszaka, ő és az ő szolgái, megverte őket és üldözte őket Chívóig, mely Damaszkusztól balra van. 16 És visszavitte minden vagyonat; és Lótöt, az ő atyafiát is, meg annak vagyonát visszavitte, meg az asszonyokat és a népet is. 17 És kijött ő elébe Szodoma királya, miután ő visszatért megvervén Kedorloómert és a királyokat, akik vele voltak, Sové völgyében, az a király völgye. 18 És Málki-Cedek, Solém királya kenyeret és bort vitt ki; ő ugyanis papja volt a fölcséges Istennek. 19 És megáldotta őt és mondta: Áldott legyen Ávrom a fölcséges Istantől, aki teremtője égnek és földnek. 20 És áldott legyen a fölcséges Isten, ki átszolgáltatta elleneidet kezedbe! És adott neki (Ávrom) tizedet mindenből. 21 És mondta Szodoma királya Ávromnak: Add nekem: személyeket, a vagyon pedig vedd magadnak. 22 És mondta Ávrom Szodoma királyának: Föletemet kezemet az Örökkévalóhoz, a fölcséges Istenhez, aki teremtője égnek és földnek, 23 hogy egy szál fonáltól a sarukötőig, hogy semmit el nem veszek mindenből, ami a tiéd, hogy ne mondjad: Én tettem gazdaggá Ávromot. 24

Nekem semmit! Csak amit megettek a legények és a férfiak részét, akik velem mentek: Ónér, Eskól és Mámré, ők vegyék el az ő részüket.

15 Ezen dolgok után volt az Örökkévaló igéje Ávromhoz látomásban, mondván: Ne felj Ávrom, én pajzsod vagyok neked, a te jutalmad igen sok. 2 És mondta Ávrom: Uram, Isten! mit adsz én nekem? hisz én járok magtalanul és házam birtokosa a damaszkusi Eliezer. 3 És mondta Ávrom: Íme, nekem nem adtál magzatot és íme, az én házam szolgászüöttje örököl utánam. 4 És íme az Örökkévaló igéje hozzá, mondván: Nem örököl ez te utánad, hanem az, aki származni fog agyékodból, az örököl majd utánad. 5 És kivezette őt a szabadba és mondta: Tekints csak fel az égre és számláld meg a csillagokat, ha meg bírod azokat számlálni. És mondta neki: Így lesz a te magzatod! 6 És ő hitt az Örökkévalóban és (Isten) betudta azt neki igazságul. 7 És mondta neki: Én vagyok az Örökkévaló, aki kihoztalak téged Ur-Kászdiimból, hogy neked adjam ezt az országot, hogy bírjad azt. 8 És ő mondta: Uram, Isten! mi által tudom meg, hogy én fogom azt bírni? 9 És mondta neki: Vegyél nekem egy három éves üszőt, egy hároméves kecskét és egy három éves kost, egy gerlicét és egy galambfiát. 10 És ő vette Neki mindezt és szévtágra azokat középen és tette mindegyiknek a részét a másikkal szembe; a madarak azonban nem vágta ketté. 11 És leszállottak a ragadozó madarak a hullára, de Ávrom elkergette azokat. 12 És midőn a nap lemenőben volt, mély álom borult Ávromra és íme, félelem, nagy sötétség borul rá. 13 És mondta (Isten) Ávromnak: Tud meg, hogy idegen lesz a te magzatod egy országban, mely nem az óvér és szolgálatra szorítják őket és sanyargatják őket négyszáz évig. 14 De ama nép fölött is, melyet szolgálni fognak, ítéletet tartok én és azután ki fognak vonulni nagy vagyonnal. 15 Te pedig elmegy atyáidhoz békében, el fogsz temettetni jó vénségen. 16 És a negyedik nemzedék tér majd vissza ide, mert nem telik be az Emóri vétke addig. 17 És volt, midőn a nap lement és sötétség lett, íme, egy kemence: füst és tűzláng, mely átvonult ama darabok között. 18 Azon a napon kötött az Örökkévaló szövetséget Ávrommal, mondván: A te magzatodnak adom ezt a földet, az egyiptomi folyamtól a nagy folyamig, a Perosz folyamig: 19 A Kénit, a Kenizzit és a Kádmónit, 20 a Chittit, a Perizzit és a Refóimot, 21 az Emórit, a Kánaánit, a Girgosit és a Jevúszit.

16 Szóráj pedig, Ávrom felesége, nem szült neki; de volt neki egy egyiptomi szolgálója és neve Hágár. 2 És mondta Szóráj Ávromnak: Íme, elzárt engem az Örökkévaló,

hogy ne szüljek; menj be szolgálómhoz, talán felépülök általa. És Ávrom hallgatott Szórá szavára. 3 És vette Szóráj, Ávrom felesége, az egyiptomi Hágárt, az ő szolgálóját, a tíz év végével, amiőt Ávrom Kánaánban lakott és adta őt az ő férjének Ávromnak feleségül. 4 Az bement Hágárhoz, ez pedig fogant; de midőn láttá, hogy fogant, csekély lett úrnője az ő szemében. 5 És szolt Szóráj Ávromhoz: A rajtam elkövetett sérelem rád száll. Én adtam szolgálómat öledbe, és midőn láttá, hogy ő fogant, akkor csekély lettem az ő szemeiben. Ítélen az Örökkévaló, köztem és közötted. 6 És mondta Ávrom Szórájnak: Íme, szolgálód kezden van; tégy vele, amint jónak tetszik szemeidben. És Szóráj sanyargatta, úgy, hogy megszökött előle. 7 És találta őt az Örökkévaló angyala a vízforrásnál a pusztában, a forrásnál, a Sír felé vezető úton, 8 és mondta: Hágár, Szóráj szolgálója, honnan jössz és hova mész? És ő felelt: Szóráj, úrnőm elől szököm. 9 És mondta neki az Örökkévaló angyala: Térj vissza úrnődhöz és alázkodj meg keze alatt. 10 És mondta neki az Örökkévaló angyala: Megsokasítom a te magzatodat, hogy nem lesz megszámlálható sokasága miatt. 11 És mondta neki az Örökkévaló angyala: Íme, te fogantál és fiat fogsz szülni, nevezd őt Ismáelnek: mert hallgatott az Örökkévaló a te nyomorúságodra. 12 Ő pedig vad lesz az emberek között, keze minden és mindenkinél keze rajta és minden testvérének színe előtt fog lakni. 13 És hívta az Örökkévaló nevét, aki beszélt vele: Te, a látomás Isten! mert azt mondta: Láttam-e itt valamit a látomás után? 14 Azért nevezte el a kutat: az élő látomás kútja; íme, az Kódés és Bered között van. 15 És szült Hágár Ávromnak fiat és Ávrom elnevezte az ő fiát, akit Hágár szült, Ismáelnek. 16 Ávrom pedig nyolcvanhat éves volt, midőn Hágár szülte Ismáelt Ávromnak.

17 Midőn Ávrom kilencvenkilenc éves volt, megjelent az Örökkévaló Ávromnak és mondta neki: Én vagyok Isten, a mindenható, járj előttem és légy tökéletes. 2 És én teszem szövetségemet közém és közéd és megsokasítak igen nagyon. 3 És Ávrom leborult arcára; Isten pedig beszélt vele, mondván: 4 Az én szövetségem íme veled van és te leszel a népek tömegének atyjává. 5 Azért ne neveztessék a te neved Ávromnak, hanem legyen a te neved Ábrahám, mert népek tömegének atyjává teszlek én téged. 6 És megszaporítak téged igen nagyon és népekké teszlek, és királyok származnak majd töled. 7 És én fönnartom, szövetségemet közöttem és közötted, meg magzatod között utánad, az ő nemzedékeiken át, örökk szövetség gyanánt, hogy legyek teneked Istened és

magzatodnak utánad. 8 Neked adom és a te magzatodnak utánad tartózkodásod országát: Kánaán egész országát, örökk birtokul; és én leszek nekik Istenük. 9 És mondta Isten Ábrahámnak: Te pedig az én szövetségemet őrizd meg, te és a te magzatod utánad, az ő nemzedékeiken át. 10 Ez az én szövetségem, amelyet megőrizzettek közöttem és köztetek és magzatod között utánad: Metéltessék körül nálatok minden férfiszemély! 11 Metéltéjéket körül fitymátok húsát és legyen ez szövetségjelül köztem és köztetek: 12 És pedig nyolc napos korában metéltessék körül nálatok minden férfiszemély, nemzedékeiteken át; a házban született vagy a pénzen vett bármely idegen közül, aki nem a te magzatodból való. 13 Körülmetéltessék a házadban született és a pénzeden vett és legyen szövetségem a testeteken örökk szövetségül! 14 A körülmetéletlen férfiszemély pedig, aki nem metéli körül fitymájának húsát, irtassék ki a lélek népe köréből, szövetségemet szegte meg. 15 És mondta Isten Ábrahámnak: Szóráj, a te feleségedet ne nevezd Szórájnak, hanem Sára legyen a neve. 16 És pedig megáldom őt és adok is őtőle neked fiat; megáldom őt, hogy nemzeteké legyen és népek királyai származzanak tőle. 17 És leborult Ábrahám arcára és nevetett; mondta pedig szívében: Vajon a száz évesnek szülessék-e, vagy Sára, a kilencven éves szüljön? 18 És mondta Ábrahám Istennek: Vajha Ismáel élne a te színed előtt! 19 És mondta Isten: Bizony, Sára, a te feleséged szül neked fiút és nevezd őt Jicchoknak (Izsák); és fönnartom szövetségemet vele örökk szövetségül az ő magzata számára, utána. 20 Ismáelre nézve pedig meghallgattalak; íme, megáldom őt, megszaporítom őt és megsokasítom őt igen nagyon, tizenkét fejedelmet fog nemzeni és nagy néppé teszem őt. 21 De szövetségemet Izsákkal tartom fönn, akit Sára fog neked szülni ezen időben, a jövő évben. 22 Midőn végzett azzal, hogy beszélt vele, fölszállt Isten Ábrahámtól. 23 És vette Ábrahám Ismáelt, az ő fiát és házának minden szülöttét, és minden pénzen vettet, minden férfiszemélyt Ábrahám háza népe közül és körülmetélte fitymájának húsát ugyanazon a napon, melyen beszélt vele Isten. 24 Ábrahám pedig kilencvenkilenc éves volt, midőn körülmetélte fitymájának húsát. 25 És Ismáel, az ő fia, tizenhárom éves volt, midőn körülmetélte fitymájának húsa. 26 Ugyanazon a napon metéltetett körül Ábrahám és Ismáel, az ő fia; 27 meg házának minden férfi, házában született vagy pénzen vett az idegen közül, vele együtt metéltettek körül.

18 És megjelent neki az Örökkévaló Mámré tölgyeinél, ő pedig ült a sátor bejáratában, a nap hevében. 2

És fölvetette szemeit és látta, hogy íme, három férfiú áll előtte; midőn látta, eléről futott a sátor bejáratából és meghajolt a földig. 3 És mondta: Uram, ha ugyan kegyet találtam szemeidben, ne vonulj el, kérlek, szolgád mellett. 4 Hadd hozzanak egy kis vizet, mossátok meg lábaitokat és dőljetek le a fa alatt. 5 Én pedig hadd vegyek egy darab kenyeret, hogy felüdítétek szíveteket, azután elvonulhattok, mivelhogy elvonultok szolgátok mellett. És ők mondta: Tégy úgy, amint szóltál. 6 És besietett Ábrahám a sátorba Sárához és mondta: Siess, három mérték lánglisztet! gyúrd meg és készíts lepényeket. 7 A marhához pedig futott Ábrahám és vett egy fiatal marhát, gyengét és jót, átadta azt a legénynek és az sietve elkészítette. 8 És vett vajat és tejet, meg a fiatal marhát, melyet elkészített és eléről tette; ő pedig állt mellettük a fa alatt és ők ettek. 9 És mondta neki: Hol van Sára, a te feleséged? És ő mondta: Íme, a sátorban. 10 Az pedig mondta: Visszatérek majd hozzád jövőre ilyenkor és íme, fia lesz Sárának, a te feleségednek; és Sára hallotta a sátor bejáratából, ez ugyanis mögötte volt. 11 Ábrahám és Sára öregek voltak, előrehaladt korúak; megszűnt lenni Sárának a nők módja szerint. 12 És nevetett Sára magában, mondván: Miután elfonnyadtam, legyen vág Yam? és uram öreg! 13 És mondta az Örökkévaló Ábrahámnak: Miért is nevetett Sára, mondván: Vajon valóban szülők-e holott megöregedtem? 14 Vajon lehetetlen-e az Örökkévalónak valami! A kitűzött időben visszatérek majd hozzád jövőre ilyenkor és Sárának fia lesz. 15 Sára pedig tagadta, mondván: Nem nevettem; mert féltem. ő pedig mondta: Nem, bizony nevettem. 16 És fölkerekedtek onnan a férfiak és Szodoma felé tekintettek; Ábrahám pedig velük ment, hogy elkísérje őket. 17 És az Örökkévaló mondta: Vajon eltitkoljam-e Ábrahám előtt, amit tenni akarok? 18 Hisz Ábrahám nagy és hatalmas néppé lesz és megáldatnak általa a föld összes népei. 19 Mert megismertem őt, hogy meg fogja parancsolni az ő fiainak és az ő házának maga után, hogy őrizzék meg az Örökkévaló útját, cselekedvén igazságot és jogot, hogy elhozza az Örökkévaló Ábrahámra, amit szólt róla. 20 És mondta az Örökkévaló: A jajkiáltás Szodoma és Gomorra miatt bizony megsokasodott és az ő bűnük bizony nagyon súlyos lett. 21 Hadd szálljak alá és lássam, vajon a jajkiáltás szerint, mely hozzám eljutott, cselekedtek-e egészen? és ha nem, hadd tudjam meg! 22 És elfordultak onnan a férfiak és mentek Szodomába; Ábrahám pedig még állt az Örökkévaló színe előtt. 23 És odalépett Ábrahám és mondta: Vajon elpusztítod-e az igazat a gonossal? 24 Talán van ötven igaz a városban, vajon akkor is elpusztítod-e és nem bocsász meg a helyszégnak

az ötven igaz miatt, akik közepette vannak? 25 Távol legyen tőled, hogy cselekedj ilyen dolgot, hogy megöld az igazat a gonossal és hogy az igaz olyan legyen, mint a gonosz, távol legyen tőled! Az egész föld bírája ne cselekednék igazságot? 26 És mondta az Örökkévaló: Ha találók Szodomában ötven igazat, a városban, úgy megbocsátok az egész helyszének miattuk. 27 De Ábrahám felelt és mondta: Íme, kérlek, elkezdtem szólni Uramhoz, pedig én por és hamu vagyok. 28 Talán hiányoznak az ötven igazból ötén, vajon elpusztítod-e az öt miatt az egész várost? És ő mondta: Nem fogom elpusztítani, ha találók ott negyvenötöt. 29 És ismét szólt még hozzá (Ábrahám) és mondta: Talán találtatnak ott negyvenen? És ő mondta: Nem teszem a negyven miatt. 30 És (Ábrahám) mondta: Ne haragudjék az én Uram, hadd szóljak; talán találtatnak ott harmincat? És ő mondta: Nem teszem, ha találók ott harmincat. 31 És (Ábrahám) mondta: Íme, kérlek, elkezdtem szólni Uramhoz, talán találtatnak ott húszan? És ő mondta: Nem pusztítom el a húsz miatt. 32 De (Ábrahám) mondta: Ne haragudjék az én Uram, hadd szóljak még ez egyszer; talán találtatnak ott tízen? És ő mondta: Nem pusztítom el a tíz miatt. 33 És elment az Örökkévaló, miután végzett azzal, hogy beszéljen Ábrahámmal; Ábrahám pedig visszatért helyére.

19 És elérkezett a két angyal Szodomába este, Lót pedig ült Szodoma kapujában; midőn Lót látta, fölkelt eléről és meghajolt arccal a földig. 2 És mondta: Íme, kérlek, uraim! tértetek csak be szolgátok házába, háljatok meg, mossátok meg lábaitokat és reggel fölkeltek és mentek utatokra. De ők mondta: Nem, hanem az utcán hálunk. 3 De ő igen unszolta őket és betértek hozzá, bementek házába; és ő készített nekik lakomát, kovásztalan lepényt süttött és ők ettek. 4 Mielőtt lefeküdték volna, a város emberei, Szodoma emberei körülvették a házat, ifjútól öregig, az egész nép, minden végőről. 5 Szólították Lótöt és mondta neki: Hol vannak a férfiak, akik hozzád jöttek az éjjel? Vezesd ki őket hozzánk, hadd ismerjük meg őket. 6 És kiment hozzájuk Lót a bejárat elő, az ajtót pedig bezárta maga mögött. 7 És mondta: Ne, ó testvéreim, ne cselekedjetek rosszat! 8 Íme, kérlek, van nekem két leányom, akik még nem ismertek férfit, hadd vezessem ki őket hozzájok és tegyetek velük, amint jónak tetszik szemeitekben; csak ezen férfiaknak ne tegyetek semmit, mivelhogy már jöttek födelem árnyékába. 9 De ők mondta: Állj odébb! És mondta: Ez az egy idejött, hogy itt tartózkodjék és már bíráskodni akar! Most rosszabb fogunk veled bánni, mint velük. És igen szorították a férfiú, Lótöt és odaléptek, hogy betörjék az ajtót. 10 Akkor kinyújtották a férfiak kezükét és bevitték Lótöt magukhoz a házba,

az ajtót pedig bezárták. 11 És az embereket, kik a ház bejáratánál voltak, vaksággal verték meg, kicsinytől nagyig; így belefáradtak, hogy megtalálják a bejáratot. 12 És mondta a férfiak Lótnak: Még kid van itt? Vőt, fiaidat, leányaidat és mindenzt, akit van a városban vidd ki a helységből; 13 mert mi elpusztítjuk ezt a helységet, mert nagy lett a jákiáltás miattuk az Örökkévaló színe előtt; és elküldött bennünket az; Örökkévaló, hogy elpusztítsuk. 14 És kiment Lót és szólt az Ő vejeihez, akik el akarták venni leányait és mondta: Fel, menjetek ki ezen helységből, mert az Örökkévaló elpusztítja a várost; de Ő tréfálkozónak tünt fel vejei szemeiben. 15 És amint a hajnalpír feljött, súrgatték az angyalok Lótot, mondván: Fel, vedd feleségedet, két leányodat, akik itt vannak, hogy el ne vessz a város vétke miatt. 16 Midőn késedelmeskedett, akkor megragadták a férfiak a kezét, az Ő feleségének a kezét és két leánya kezét – az Örökkévaló könyörülete lévén rajta és kivezették őt és ottthagyták a városon kívül. 17 És volt, midőn kivezette őket a szabadba, mondta: Menekülj lelked kedvéért, ne tekints magad mögé és meg se állj az egész környékben; a hegységbe menekülj, hogy el ne vessz. 18 És mondta nekik Lót: Ó ne uraim! 19 Íme, kegyet talált szolgád szemeidben és naggyá tettek kegyelmedet, melyet műveltél velem, hogy életben tartod lelkemet, de én nem menekülhetek a hegysége, hogy utol ne érne a veszedelem és én meghalok. 20 Íme, kérlek, ez a város közel van, hogy oda meneküljek és kicsiny is az, hadd meneküljek oda, hisz kicsiny az, hogy életben maradjon lelkem. 21 És mondta neki: Íme, tekintetbe veszlek ebben a dologban is, hogy nem forgatom fől ama várost, melyről szóltál. 22 Siess, menekülj oda, mert nem tehetek semmit amíg oda nem érsz azért nevezte el ama várost Cójának. 23 A nap feljött a földre és Lót Cójába ért. 24 Az Örökkévaló pedig hullatott Szodomára és Gomorrára kénkövet és tüzet, az Örökkévalótól az égből. 25 És felforgatta a városokat, meg az egész környéket, a városok összes lakóit és a föld növényzetét. 26 És felesége hátratéktett és sósoszloppá lett. 27 Ábrahám pedig kora reggel fölkelt (és elment) azon helyre, ahol állott az Örökkévaló színe előtt. 28 És tekintett Szodomára meg Gomorra felé és a környék egész földje felé és láttá, íme fölszállt a földből, mint a kemence füstje. 29 És volt, midőn elpusztította Isten a környék városait, megemlékezett Isten Ábrahámról és elküldte Lótot a felforgatás közepéből, midőn felforgatta a városokat, melyekben Lót lakott. 30 És Lót fölment Cójáról és lakott a hegyen, és két leánya vele, mert felt Cójában lakni; és lakott a barlangban, Ő és két leánya. 31 És szólt az idősebbik a fiatalabbikhoz: Atyánk öreg, férfi pedig nincs a földön, hogy jönne hozzáink az

egész föld szokása szerint. 32 Jer, adjunk apánknak bort inni és hálunk vele, hogy fenntartsunk magzatot atyánktól. 33 És adtak inni bort az atyuknak azon éjjel és bement az idősebbik és hált atyával, s Ő nem tudott annak sem lefekvéséről, sem fölköléséről. 34 És történt másnap, szólt az idősebbik a fiatalabbikhoz: Íme, én hältam tegnap éjjel atyámmal, adjunk neki inni bort ez éjjel is és menj be, hálj vele, hogy fenntartsunk magzatot atyánktól. 35 És adtak inni azon éjjel is atyuknak bort, és fölköt a fiatalabbik s hált vele, és Ő nem tudott annak sem lefekvéséről, sem fölköléséről. 36 És viselős lett Lót két lánya atyuktól; 37 és szült az idősebbik fiút és elnevezte Moábnak; az Moáb atya mind e napig; 38 és a fiatalabbik is szült fiút és elnevezte Őt Ben-Amminak: az Ammón fiainak atya mind e napig.

20 És elvonult onnan Ábrahám a déli földre én lakott Kódés és Súr között és tartózkodott Gerorban. 2 És azt mondta Ábrahám Sáráról, az Ő feleségéről: Nővérem Ő. És elküldött Ávimelech, Geror királya és elvette Sárát. 3 De eljött Isten Ávimelechhez éjjeli álonban és mondta neki: Íme, te meghalsz az asszony miatt, akit elvettél, mert az férjes asszony. 4 Ávimelech azonban nem közeledett hozzá és mondta: Uram! vajon az igaz népet is megölök-e? 5 Vajon nem Ő mondta-e nekem: Nővérem Ő; és ez maga is mondta: Fivérem Ő. Szívem ártatlanságában és kezeim tisztaságában tettem ezt. 6 És mondta neki Isten álonban: Én is tudom, hogy szíved ártatlanságában tettek ezt, azért tartottalak vissza én is téged, hogy ne vétkezz ellenem, azért nem engedtelek hozzányúlni. 7 Most pedig add vissza a férfi feleségét, mert próféta Ő, és imádkozik érted, hogy élj; ha pedig nem adod vissza, tudd meg, hogy meg kell halnod, neked és mindennek, ami a tied. 8 És fölkelt Ávimelech kora reggel, hivatta minden az Ő szolgáit és elbeszélte minden dolgokat fülük hallatára, és a férfiak igen féltek. 9 És hivatta Ávimelech Ábrahámot és mondta neki: Mit tettél velünk? És mit véttem neked, hogy hoztál rám és birodalmamra ily nagy bűnt? Olyan dolgokat, melyeket nem szabad tenni, tettél te velem! 10 És mondta Ávimeleeh Ábrahámnak: Mire néztél, hogy ezt a dolgot tettek? 11 És mondta Ábrahám: Mert azt gondoltam, bizony, nincs istenfelelem ebben a helységen és megölnek a feleségem miatt. 12 És valóban a nővérem is atyám leánya és így lett feleségem. 13 És történt, midőn kivándoroltatott engem Isten atyám házából, mondta neki: Ez legyen kegyelmed, melyet velem művelsz, minden helyen, ahova jövünk, mondd rólam: Fivérem Ő. 14 És vett Ávimelech juhot, marhát, szolgákat és szolgálókat és adta Ábrahámnak, és visszaadta neki Sárát, az Ő feleségét. 15 És mondta Ávimelech: Íme országom előtted van; ahol

jónak tetszik szemeidben, ott lakjál. 16 Sárának pedig mondta: Íme, én adtam ezer ezüstöt fizérednek, íme, ez számodra szemtakaró mindenki előtt, akik veled vannak és mindenki előtt igazolt vagy. 17 Ábrahám pedig imádkozott Istenhez és meggyógyította Isten Ávimelechet, az ő feleségét és az ő szolgálóit, hogy szültek; 18 mert elzárt az Örökkévaló minden anyaméhet Ávimelech házában, Sára, Ábrahám felesége miatt.

21 Az Örökkévaló pedig gondolt Sárára, amint mondta

és cselekedett az Örökkévaló Sárával, amint szólt. 2 Sára fogant és szült Ábrahámnak fiat, az ő öregségére, azon időre, melyről szólt neki Isten. 3 És elnevezte Ábrahám az ő fiát, aki született neki, akit szült neki Sára: Izsáknak. 4 És körülmetélte Ábrahám Izsákat, az ő fiát nyolc napos korában, amint megparancsolta neki Isten. 5 Ábrahám pedig száz éves volt, midőn született neki Izsák, az ő fia. 6 És mondta Sára: Nevetséget tett velem Isten; mindenki, aki hallja, nevetni fog rajtam. 7 És mondta: Ki mondta volna Ábrahámnak; fiakat szoptat Sára, hogy én születem fiat az ő öregségére. 8 És felhövekedett a gyermek és elválasztatott. És csinált Ábrahám nagy lakomát, amely napon elválasztatott Izsák. 9 És láttá Sára az egyiptomi Hágár fiát, akit az szült Ábrahámnak, amint gyűnyolódik. 10 És mondta Ábrahámnak: Üzd el ezt a szolgálót és az ő fiát, hogy ne örököljön ennek a szolgálónak a fia az én fiammal; Izsákkal. 11 De nagyon visszatetszett a dolog Ábrahám szemeiben, az ő fia miatt. 12 És mondta Isten Ábrahámnak: Ne legyen visszatetsző szemeidben a fiú miatt és szolgálód miatt; mindenben, amit mond neked Sára, hallgass szavára, mert Izsákról fog elneveztetni magzatod. 13 De a szolgáló fiát is néppé fogom tenni, mert magzatod ő. 14 És fölkelt Ábrahám kora reggel, vett kenyereset, egy tömlő vizet és odaadta Hágárnak; föltette a vállára, meg a gyermeket és elbocsátotta. Az pedig elment és bolyongott Beér-Seva pusztájában. 15 Midőn kifogyott a víz a tömlőből, oddadta a gyermeket a bokrok egyike alá. 16 Ő pedig elment és leült szemközt egy íjlövésnyi távolságra, mert azt mondta: Ne lássam a gyermek halálát; és leült szemközt, fölemlvelte hangját és sírt. 17 És Isten meghallotta a fiú hangját és szólította Isten angyala Hágárt az égből és mondta neki: Mi bajod Hágár? Ne félj, mert Isten meghallotta a fiú hangját ott, ahol ő van. 18 Kelj föl, vedd föl a fiút, fogd meg erősen kezeddel őt, mert nagy néppé teszem őt. 19 És megnyitotta Isten szemeit (Hágárnak) és látott egy kutat vízzel; odament, megtöltötte a tömlőt vízzel és megitatta a fiút. 20 És Isten vele volt a fiúval és az felnőtt, a pusztában lakott és íjász lett. 21 És lakott Poron pusztájában,

anya pedig vett neki feleséget Egyiptom országából. 22 És történt abban az időben, hogy szólt Ávimelech és Fichól, az ő hadvezére Ábrahámhoz mondván: Isten veled van mindenben, amit teszel; 23 azért most esküdjél meg nekem itt Istenre, hogy nem fogsz csalárdul cselekedni sem velem, sem gyermekemmel, sem unokámmal! De azon kegyesség szerint, mellyel én cselekedtem veled, cselekszel te velem és az országgal, melyben tartózkodtál. 24 És mondta Ábrahám: Én esküszöm! 25 És megfedte Ábrahám Ávimelechet a kút miatt, melyet erőszakkal elvettek Ávimelech szolgái. 26 És mondta Ávimelech: Nem tudom ki tette ezt a dolgot, te sem adtad tudtomra és én nem is hallottam, csak ma. 27 És Ábrahám vett juhot és marhát és Ávimelechnek adta és ők ketten kötöttek szövetséget. 28 És Ábrahám külön állította a hét juhbárányt. 29 És mondta Ávimelech Ábrahámnak: Mire való ez a hét juhbárány, melyet különállítottál? 30 Ő pedig mondta: Hogy a hét bárányt fogadd el kezemből, azért, hogy legyen nekem tanúbizonyságul, hogy én ástam ezt a kutat. 31 Azért nevezte azt a helységet Beér-Sevának, mert ott esküdtek mindenket. 32 És szövetséget kötöttek Beér-Sevában; azután fölkerekedett Ávimelech és Fichól, az ő hadvezére visszatértek a filiszteusok földjére. 33 És (Ábrahám) ültetett ligetet Beér-Sevában és hívta ott az Örökkévalót, az örök Istent. 34 És Ábrahám tartózkodott a filiszteusok földjén sok ideig.

22 És történt ezen dolgok után, hogy az Isten megkísértette

Ábrahámot és mondta neki: Ábrahám! És ő mondta: Itt vagyok. 2 És mondta (Isten): Vedd csak a te fiadat, a te egyetlenedet, akit szeretsz, Izsákat és menj el Mórija földjére és áldozd fel ott égőáldozatul a hegyek egyikén, melyet majd mondok neked. 3 És fölkelt Ábrahám kora reggel, fölhyergelte szamarát, vette két legényét maga mellé és Izsákat, az ő fiát; hasogatott az égőáldozathoz való fát, fölkerekedett és elment azon helyre, melyet az Isten neki mondott. 4 A harmadik napon fölvetette Ábrahám szemeit és láttá a helyet távolról. 5 És mondta Ábrahám az ő legényeinek: Maradjatok ti itt a szamárral, én pedig és a fiú elmegyünk odáig, hogy leborulunk; azután visszatérünk hozzátok. 6 És vette Ábrahám az égőáldozathoz való fát, föltette Izsákrá, az ő fiára és kezébe vette a tüzet, meg a kést; és mentek ketten együtt. 7 És mondta Izsák Ábrahámnak, az ő atyjának és mondta: Atyám! Az mondta: Itt vagyok, fiam. És ő mondta: Íme, a tűz és a fa, de hol van a bárány az égőáldozatra? 8 És mondta Ábrahám: Isten fogja kiszemelni magának a bárányt az égőáldozatra, fiam; és mentek ketten együtt. 9 Midőn elérkeztek azon helyre, melyet Isten mondott

neki, fölépítette ott Ábrahám az oltárt, elrendezte a fát, összekötözte Izsákat, az ő fiát és föltette az oltárra a fa fölé; **10** és kinyújtotta Ábrahám a kezét, vette a kést, hogy levágja az ő fiát. **11** Akkor szólította őt az Örökkévaló angyala az égből és mondta: Ábrahám! Ábrahám! És ő mondta: Itt vagyok. **12** És mondta: Ne nyújts ki kezedet a fiúra és ne tégy neki semmit, mert most tudom, hogy istenfélő vagy és nem vontad meg fiadat, a te egyetlenedet tőlem. **13** Ábrahám pedig fölvetette szemeit és láttá, hogy íme, egy kos mögötte megakadt a bozótban szarvaival; és odament Ábrahám, elvette a kost és föláldozta égőáldozatul fia helyett. **14** És elnevezte Ábrahám ama helyet: Az Örökkévaló lát, ahogyan mondják ma is: Az Örökkévaló hegyén fog megjelenni. **15** Az Örökkévaló angyala pedig szólította Ábrahámot másodszor az égből, **16** és mondta: Énmagamra esküszöm, – úgymond az Örökkévaló – mivelhogy megtettetted ezt a dolgot és nem vontad meg tőlem a fiadat, a te egyetlenedet, **17** bizonys meg foglak áldani és meg fogom sokasítani magzatodat, mint az ég csillagait és mint a fővényt, mely a tenger partján van és magzatod elfoglalja ellenségeinek kapuját. **18** És megáldják magukat magzatoddal a föld összes népei, jutalmául annak, hogy hallgattál szavamra. **19** És visszatér Ábrahám az ő legényeihez, fölkerekedtek és együtt mentek Beér-Sevába; és Ábrahám lakott Beér-Sevában. **20** És történt ezen dolgok után, tudtára adták Ábrahámnak, mondván: Íme; Milko is szült fiakat Nochórnak, a te fivérednek. **21** Úcot, elsőszülöttét és Búzit, a fivérét és Kemúélt, Áram atyját; **22** és Keszedet és Cházót és Pildost és Jidlofot és Beszúélt. **23** Beszúél pedig nemzette Rebekát. Ezt a nyolcat szülte Milko Nochórnak, Ábrahám testvérének. **24** És ágyasa, kinek neve Reúmo, szintén szült; Teváchot és Gáchámot és Táchást és Mácháchot.

23 És volt Sárának élete: százhuzzonhét év; ezek Sára életével. **2** És meghalt Sára Kirász-Árbában, az Hebrón, Kánaán országában; és eljött Ábrahám, hogy gyászolja Sárát és sirassa. **3** És fölkelt Ábrahám az ő halottja mellől és szólt Chész fiaihoz, mondván: **4** Idegen és lakó vagyok és nálatok, adjatok nekem sírnak való birtokot nálatok, hadd temessem el halottamat magam elől. **5** És feleltek Chész fiai Ábrahámnak, mondván neki: **6** Hallgass meg minket, Uram! Isten fejedelme vagy te mi közöttünk, sírjaink legkiválóbbjába temesd el halottadat; senki közülünk sem fogja megvonnai az ő sírját te tőled, hogy eltemessed a te halottadat. **7** Ábrahám pedig fölkelt és meghajolt az ország népe, Chész fiai előtt. **8** És szólt hozzájuk mondván: Ha úgy akarjátok, hogy eltemessem halottamat magam elől,

hallgassatok meg engem és könyörögjetek értem Efrónnál, Cochár fánál, **9** hogy adjas nekem a Máchpela barlangját, mely az övé, mely az ő mezeje végében van; teljes pénzért adjas nekem közöttetek sírnak való birtokul. **10** Efrón pedig ült Chész fiai között; és felelt Efrón, a chitti, Ábrahámnak, Chész fiai fülének hallatára, mindenek hallatára, akik bemennek az ő városának kapuján, mondván: **11** Nem, uram! hallgass meg engem; a mezőt neked adtam és a barlangot, mely benne van, neked adtam azt, népem fiai szeme előtt adtam azt neked; temesd el halottadat. **12** És meghajolt Ábrahám az ország népe előtt. **13** És szólt Efrónhoz az ország népének füle hallatára, mondván: Bárcsak meghallgatnál engem: megadom a pénzt a mezőért, vedd el tőlem, hogy hadd temessem el halottamat oda. **14** És felelt Efrón Ábrahámnak, mondván neki: **15** Uram, hallgass meg engem! Egy föld négyszáz sékel ezüstért, köztem és közted, mi az? Halottadat pedig temesd el. **16** És elérítette Ábrahám Efrón és lemré Ábrahám Efrónnak az ezüstöt, amelyről szólt Chész fiaiak füle hallatára, négyszáz sékel ezüstöt, kelendőt a kereskedőnél. **17** Így maradt Efrón mezeje, mely Máchpélában van, mely Mámré előtt van, a mező és a barlang, mely benne van és minden fa, mely a mezőn van, egész határában, köröskörül, **18** Ábrahámé vétel gyanánt, Chész fiai szeme előtt, mindenek előtt, akik bemennek az ő városának kapuján, **19** És aztán eltemette Ábrahám Sárát, az ő feleségét Máchpela mezejének barlangjába, Mámré előtt, az Hebrón; Kánaán országában. **20** És maradt a mező, meg a barlang, mely benne van, Ábrahámé sírnak való birtokul Chész fiaitól.

24 Ábrahám öreg volt, előrehaladt korú; és az Örökkévaló megáldotta Ábrahámot mindenkel. **2** És mondta Ábrahám az ő szolgájának, háza vénjének, aki rendelkezett mindenben, amije volt: Tedd csak kezedet csípőm alá! **3** Én megesketlek téged az Örökkévalóra, az ég Istenére és a föld Istenére, hogy nem veszel feleséget fiamnak a Kánaáni leányai közül, akinek közepepte én lakom; **4** hanem országomba, szülőföldemre mész el és veszel feleséget az én fiamnak, Izsáknak. **5** De a szolga mondta neki: Talán nem akar majd a nő eljönni utánam ebbe az országba, vajon vissza vigyem-e fiadat az országba, melyből te kijöttél? **6** És mondta neki Ábrahám: Őrizkedjél, nehogy visszavidd fiamat oda. **7** Az Örökkévaló, az egek Istene, aki elvett atyám házából és szülőföldem országából és aki beszélt velem, aki megesküdött nekem, mondván: Magzatodnak adom ezt az országot, ő fogja küldeni angyalát teelőtted, hogy feleséget vegyél az én fiamnak onnan. **8** Ha pedig nem

akar a nő eljönni utánad, akkor fől vagy mentve ezen esküüm alól, csak fiamat ne vidd oda vissza! 9 És odattette a szolga a kezét Ábrahám, az ő ura csípője alá és megesküdött neki e dogra. 10 És vett a szolga tíz tevét urának tevéi közül és elment; urának minden java az ő kezében volt. Fölkerekedett és elment Áram-Náháráimba, Nochér városába. 11 És letérdeltette a tevéket a városon kívül, a kútnál, estnek idején, amidőn kímennek a vízmerítőök. 12 És mondta: Örökkévaló, Istene az én uramnak, Ábrahámnak! Mutasd csak rendelésedet előttem ma és művelj kegyelmet az én urammal, Ábrahámmal. 13 Íme, én állok a vízforrásnál és a város embereinek leányai kijönnek vizet meríteni; 14 legyen tehát, hogy a leány, akinek mondani fogom: Nyújtsd csak korsódat, hogy igynam, ő pedig azt mondja: Igyál és tevéidet is megitatom – azt jelölted ki a te szolgádnak, Izsáknak és erről tudom meg, hogy kegyelmet műveltél az én urammal. 15 És történt, ő még nem végzett azzal, hogy beszéljen, íme jött Rebeka, aki született Beszúlnek Milkó fiának, aki Nóchornak, Ábrahám testvérének felesége volt, és korsója a vállán. 16 A leány pedig igen szép ábrázatú volt, hajadon, férfi nem ismerte őt még; lement a forráshoz megtöltötte korsóját és feljött. 17 A szolga pedig előre futott és mondta: Hagyj, kérlek, hörpitenem egy kis vizet korsódból. 18 ő mondta: Igyál, uram! Sietett és leeresztette korsóját kezére és adott neki inni. 19 Midőn végzett azzal, hogy inni adott neki, mondta: Tevéidnek is meríték, amíg eleget ittak. 20 Sietett és kiürítette korsóját az itatóba és újra futott a kúthoz, hogy merítsen; és merített összes tevéinek. 21 A férfi pedig bámulult rajta, hallgatva, hogy megtudja, vajon sikeressé teszi-e az Örökkévaló az ő útját vagy sem? 22 És volt, midőn a tevék eleget ittak, akkor vett a férfi egy arany orrgyűrűt, amelynek súlya fél sekel volt, és két karperecet kezére, tíz arany a súlyuk. 23 És mondta: Kinek a leánya vagy te? Add csak tudtomra, vajon van-e atyád házában hely számunkra, hogy meghálunk? 24 És ő mondta neki: Beszúl leánya vagyok és: ki Milkónak fia, akit szült Nochörnak. 25 És mondta neki: Szalma is van, abrak is van sok nálunk, meg hely is a meghálásra. 26 És meghajtott a férfi és leborult az Örökkévaló előtt. 27 És mondta: Áldott legyen az Örökkévaló, Istene az én uramnak, Ábrahámnak, aki nem vonta meg kegyelmét és hűségét uramtól. Én az úton vagyok, melyen az Örökkévaló vezetett engem: uram rokona házába. 28 A leány pedig futott és tudtára adta anyja házának ezeket a dolgokat. 29 Rebékának pedig volt egy fivére és neve: Lábán; és kifutott Lábán a férfiúhoz, ki a forráshoz. 30 És volt, midőn láttá az orrgyűrűt és a karpereceket nővérének kezein, és midőn hallotta Rebékának, az ő nővérének

szavait, mondván: Így szolt hozzám a férfiú – akkor elment a férfiúhoz és íme, az áll a tevék mellett a forrásnál. 31 És mondta: Jöjj be, áldottja az Örökkévalónak! Amiért állsz kint, pedig én kitakarítottam a házat és a helyet a tevéknek. 32 És bement a férfi a házba, feloldozta a tevéket, adott szalmát és abrakot a tevéknek és vizet megmosni lábait és a férfiak lábait, akik vele voltak. 33 És előre tettek, hogy egyék, de ő azt mondta: Nem eszem, míg el nem mondtam szavaimat. És ő mondta: Beszélj. 34 És ő mondta: Ábrahám szolgája vagyok én. 35 Az Örökkévaló pedig megáldotta az én uramat nagyon, úgy, hogy nagy lett; adott neki juhot és marhát, ezüstöt és aranyat, szolgákat és szolgálókat, tevéket és szamarakat. 36 És szült Sára, az én uramnak felesége, fiat az uramnak, miután megöregedett; és neki adta mindenét, amibe van. 37 Engem pedig megeskelt az én uram, mondván: Ne vegyél feleséget fiamnak a Kánaáni leányai közül, akinek országában én lakom, 38 hanem atyám házába menj el és családomhoz, hogy vegyél feleséget fiamnak. 39 De én mondtam uramnak: Talán nem fog eljönni a nő utánam? 40 És ő mondta nekem: Az Örökkévaló, aki nekem színe előtt én jártam, elküldi majd angyalát veled és sikeressé teszi utadat, hogy vegyél feleséget fiamnak az én családombóból, atyám házából. 41 Akkor leszel fölmentve esküüm alól, ha eljössz családomhoz és ha nem adják neked, akkor légy fölmentve esküüm alól. 42 És én eljöttem ma a forráshoz és mondtam: Örökkévaló, Istene az én uramnak, Ábrahámnak, ha ugyan sikeressé akarod tenni utamat, melyen én járok, 43 íme, én állok a vízforrásnál, legyen tehát, hogy a leány, aki kijön, hogy vizet merítsen, én pedig mondom neki: Adj innom, kérlek, egy kis vizet korsódból, 44 ő pedig azt mondja nekem: Te is igyál és tevéidnek is meríték, az az a nő, akit kijelölt az Örökkévaló az én uram fiának. 45 És még nem végeztem el, hogy így szóljak szívemben és íme Rebeka kijön, korsója a vállán, lement a forráshoz és merített; én pedig mondom neki Adj, kérlek innom! 46 Ő sietett és leeresztette korsóját magáról és mondta: Igyál és tevéidet is megitatom; én ittam és a tevéket is megitatta. 47 És megkérdeztem őt és mondtam: Kinek a leánya vagy te? ő pedig mondta: Leánya Bészúlnek, aki Nochörnak fia, akit szült annak Milkó; akkor rátettem a gyűrűt Orrára és a karpereceket kezeire. 48 Meghajtottam és leborultam az Örökkévaló előtt és áldottam az Örökkévalót, az én uramnak, Ábrahámnak Istenét, aki vezetett engem az igaz úton, hogy elvegyem uram testvérének leányát az ő fiának. 49 Most tehát, ha akartok szeretetet és hűséget gyakorolni az én urammal, adjátok tudtomra; és ha nem, adjátok tudtomra, hogy fordulhassak jobbra vagy balra. 50

És feleltek Lábán és Beszúél és mondták: Az Örökkévalótól indult ki a dolog, mi nem szólhatunk hozzád sem rosszat, sem jót. 51 Íme, Rebeka előtted van, vedd és menj, hogy felesége legyen a te urad fiának, amint szót az Örökkévaló. 52 És volt, amiőn hallotta Ábrahám szolgája az ő szavaikat, leborult a földre az Örökkévaló előtt. 53 És kivett a szolga ezüst edényeket, aranyedényeket, meg ruhákat és adta Rebekának, és drágaságokat adott fivérének meg anyjának. 54 Ették és ittak, ő és a férifiak, akik vele voltak és ott háltauk; reggel fölkeltek és ő mondta: Bocsássatok el az én uramhoz. 55 És mondták fivére meg anyja: Maradjon a leány velünk néhány napig, vagy tizig és azután menj el. 56 De ő mondta nekik: Ne késlethesseket engem, miután az Örökkévaló sikeressé tette utamat, bocsássatok el, hadd menjek uramhoz. 57 És ők mondták: Hívjuk elő a leányt és kérdezzük meg az ő száját. 58 Elhívták Rebekát és mondták neki: Elmész-e ezzel a férifival? És ő mondta: Elmegyek. 59 És elbocsátották Rebekát, az ő nővérüket és dajkáját, meg Ábrahám szolgáját és az ő embereit. 60 És megáldották Rebekát és mondták neki: Nővérünk te, légy tízezrek ezreivé és foglalja el magzatod az ő gyűlölőinek kapuját. 61 És fölkerekedett Rebeka, meg szolgáló leányai, nyargaltak a tevéken és elmentek a férfi után; és vette a szolga Rebekát és elment. 62 Izsák pedig kötött, érkezvén Lácháj-Rói kútjától; ő pedig a déli országban lakott. 63 És kiment Izsák sétálni a mezőre estefelé, fölvetette szemeit és láttá, hogy íme tevék jönnek. 64 Rebeka fölvetette szemeit és megláttá Izsákat és lecsúszott a tevéről. 65 És mondta a szolgának: Ki az a férfi, aki a mezőn elérnél jön? És a szolga mondta: ő az én uram. Erre vette a fátyolt és befödte magát. 66 És elbeszélte a szolga Izsáknak mindenazon dolgokat, amiket végzett. 67 Izsák bevitte őt (Rebekát) Sárának, az ő anyjának sátrába, elvette Rebekát és felesége lett neki és szerette őt; így megvagasztalódott Izsák az anyja után.

25 És Ábrahám ismét vett magának feleséget és a neve volt Ketúro. 2 És ez szülte neki Zimront, Jokson, Medont és Midjont, Jisbokot és Súáchot. 3 Jokson pedig nemzette Sevót és Dedont; Dedon fiai pedig voltak: Ássúrim, Letúsim és Leummim. 4 Midjón fiai pedig: Éfó, Éfer, Chánóch, Ávido és Eldoo; mindezek Ketúro fiai. 5 És odaadta Ábrahám mindenét, amibe volt, Izsáknak. 6 Az ágyasok fiainak pedig, akik Ábraháméi voltak, adott Ábrahám ajándékokat és elküldte őket Izsák, az ő fia mellől még az ő életében, kelet felé, a keleti országba. 7 És ezek Ábrahám életévéinek napjai, amelyeket élt: százhetvenöt év. 8 Kimült és meghalt Ábrahám szép vénségben, öregen

és élettelten és eltakarítatott népéhez. 9 És eltemtték őt Izsák és Ismáel, az ő fiai a Máchpela barlangjába, Efrón, Cúchár fíanak, a chittinek mezejébe, amely Mámré előtt van; 10 abba a mezőbe, melyet megvett Ábrahám Chész fiaitól; oda temettetett Ábrahám és Sára, az ő felesége. 11 És volt Ábrahám halála után, Isten megáldotta Izsákat, az ő fiát; Izsák pedig lakott Lácháj-Rói kútja mellett. 12 Ezek pedig nemzetiségei Ismáelnek, Ábrahám fíanak, akit szült Hágár, az egyiptomi nő, Sára szolgálója, Ábrahámnak. 13 És ezek a nevei Ismáel fiaiak, neveikkel nemzetiségeik szerint: Ismáel elsőszülötte: Nevojós, Kédor, Ádbeél és Mivszom; 14 Mismo, Dúmo és Másszo; 15 Chádár, Témo, Jetúr, Nofis és Kédmo. 16 Ezek Ismáel fiai és ezek a neveik, az ő tanyáikon és váraikban, tizenkét fejedelem, nemzetiségeik szerint. 17 És ezek Ismáelnek életévei: százharminchét év; ő kimült és meghalt és eltakarítatott népéhez. 18 És laktak Chávilotól Súrig, mely Egyiptom előtt van, egész Ássúrig; összes testvérei előtt telepedett meg. 19 És ezek nemzetiségei Izsáknak, Ábrahám fíanak: Ábrahám nemzette Izsákat. 20 És Izsák negyven éves volt, midőn elvette Rebekát, az arámi Beszúél leányát, Páddán-Áromból az arámi Lábánnak nővérét, magának feleségül. 21 És fohászkodott Izsák az Örökkévalóhoz feleségéért, mert magtalan volt és az Örökkévaló meghallgatta fohászát és fogant Rebeka, az ő felesége. 22 De tolakodtak a gyermekek az ő bensejében. És ő mondta: Ha így van, minek vagyok én? És elment, hogy megkérdezze az Örökkévalót. 23 És mondtá neki az Örökkévaló: Két nép van méhedben és két nemzet válik ki bensődből; az egyik nemzet erősebb lesz a másik nemzethnél és az időseb szolgál majd az ifjabbnak. 24 És beteltek napjai, hogy szüljön és íme, ikrek voltak méhében. 25 És kijött az első, vörhenyes, egészben olyan, mint egy szőrös köpeny, és elnevezték Ézsaunak. 26 Azután kijött az ő testvére és keze belefogódott Ézsau sarkába és elnevezték Jákobnak; Izsák pedig hatvan éves volt, midőn (Rebeká) szülte őket. 27 És felhőttek a fiúk és lett Ézsau vadászathoz értő ember, a mező embere, Jákob pedig jámbor ember, sátorlakó. 28 És szerette Izsák Ézsaut, mert a vad szája íze szerint volt, Rebeka pedig Jákobot szerette. 29 És főzött Jákob főzeléket; Ézsau pedig jött a mezőről és fáradt volt. 30 És mondtá Ézsau Jákobnak: Adj ennem, kérlek, ebből a vörösből, mert fáradt vagyok; azért nevezték el Edónnak. 31 Jákob pedig mondtá: Add el nekem ezen a napon a te elsőszülötségedet. 32 És mondtá Ézsau: Íme, én megyek a halál elé, minek is nekem az elsőszülötség? 33 De Jákob mondta: Esküdj meg nekem ezen a napon, és ő megesküdött neki; és eladtá elsőszülötségét Jákobnak. 34 Jákob pedig adott Ézsaunak

kenyeret és lencsefőzeléket; ez evett, ivott, főlkelt és elment. Így vetette meg Ézsau az elsőszülötséget.

26 És éhség volt az országban – az első éhségen – kívül, mely volt Ábrahám idejében – és elment Izsák Ávimelechhez, a filiszteusok királyához, Gerorba. **2** És megjelent neki az Örökkévaló és mondta! Ne menj le Egyiptomba, lakjál az országban, melyet mondok neked. **3** Tartózkodjál ebben az országban és én veled leszek és megáldalak téged, mert neked és magzatodnak fogom adni minden országokat, hogy fönntartsam az esküt, mellyel megesküdtettem Ábrahámat, a te atyádnak. **4** És megsokasítom magzatodat, mint az ég csillagait és magzatodnak adom minden országokat; és megáldják magukat magzatoddal a föld minden népei. **5** Jutalmául annak, hogy hallgatott Ábrahám az én szavamra és megőrizte őrizetemet: parancsolataimat, törvényeimet és tanaimat. **6** És lakott Izsák Gerorban. **7** És kérdezték a helység lakói felesége felől és ő mondta: Nővérem ő; mert feltéztettem: Feleségem – nehogy megöljenek a helység lakói Rebeka miatt, mivelhogy szép ábrázatú volt. **8** És történt, midőn hosszas ideig ott volt, kitekintett Ávimelech, a filiszteusok királya az ablakon és látta, hogy íme Izsák enyeleg Rebekával, az ő feleségével. **9** És hívatta Ávimelech Izsákat és mondta: Íme, bizony feleséged ő és hogy mondta, nővérem ő? És mondta neki Izsák: Mert azt gondoltam, talán meghalok miatta. **10** És szólt Ávimelech: Mit tettél velünk? Kevésbe múlt, hogy elvette volna valaki a népből a te feleségedet és hoztál volna ránk bűnt. **11** És megparancsolta Ávimelech az egész népnek, mondván: Aki hozzányúl a férfiúhoz és az ő feleségéhez, ölessék meg. **12** És vettet Izsák abban az országban és elért abban az évben szásszorost, mert megáldotta őt az Örökkévaló. **13** És a férfi nagy lett, folyvást nagyobb lett, míg igen nagy lett. **14** És volt neki juhnyája és marhanyája, meg sok cselédsége; és irigyükedtek rá a filiszteusok. **15** És mind a kutakat, melyeket ástak az ő atyának szolgái, Ábrahámnak, az ő atyának idejében, betömték a filiszteusok és megtöltötték azokat porral. **16** És mondta Ávimelech Izsáknak: Menj el tőlünk, mert sokkal hatalmasabb lettél nálunknál. **17** És elment onnan Izsák és táborozott Geror völgyében és ott lakott. **18** Izsák pedig újra felásta azon kutakat, melyeket ástak Ábrahámnak, az ő atyának idejében, de amelyeket betömték a filiszteusok Ábrahám halála után; és elnevezte azokat azon nevekkel, amely nevekkel nevezte azokat az ő atyja. **19** És ástak Izsák szolgái a völgyben és találtak ott kutat elő vízzel. **20** És perlekedtek Geror pásztorai Izsák

pásztoraival, mondván: Miénk a víz; és elnevezte a kutat Észeknek (civakodás), mert civakodtak vele. **21** És ástak másik kutat és amiatt is pörlekedtek; és elnevezte Sziitnónak (ellenkezés). **22** És tovament onnan és ásott másik kutat, amiatt nem pörlekedtek; és elnevezte azt Rechovósznak (tágasság), mert azt mondta: Most tág teret szerzett az Örökkévaló nekünk, hogy szaporodunk az országban. **23** Onnan pedig fölment Beér-Sevába. **24** És megjelent neki az Örökkévaló amaz éjjel mondta: Én vagyok Ábrahámnak, a te atyádnak Istene ne félij, mert veled vagyok én, megáldalak és megsokasítom magzatodat Ábrahám, az én szolgám kedvéért. **25** És épített ott oltárt és hívta az Örökkévaló nevét, fölütötte ott sátrát és ástak ott Izsák szolgái kutat. **26** Ávimelech pedig elment hozzá Gerorból és Áchuzzász, az ő barátja, meg Fichól, az ő hadvezére. **27** És mondta nekik Izsák: Miért jöttetek hozzáim, hisz ti gyűlöttek engem és elküldtetek magatoktól. **28** És ők mondta: Szemlátomást láttuk, hogy az Örökkévaló veled volt és azt mondta, legyen csak eskü köztünk, köztünk és közted és kössünk szövetséget veled, **29** hogy nem teszel velünk rosszat, amint mi nem nyúltunk hozzád és amint mi csak jót tettünk veled és elbocsátottunk békében. Te most az Örökkévaló áldotta vagy! **30** És készített nekik lakomát, ők ettek és ittak. **31** Fölkeltek kora reggel és megesküdték egymásnak; és elbocsátotta őket Izsák, ők pedig elmentek tőle békében. **32** És történt azon a napon, hogy jöttek Izsák szolgái és tudtára adták a kút ügyét, amelyet ástak és mondta neki: Találtunk vizet. **33** És elnevezte azt Siveónak, azért a város neve Beér-Sevá mind a napiig. **34** És Ézsau negyven éves volt, midőn feleségül vette Jehúdiszt, Beérinek, a chittinek leányát és Boszmászt, Élónnak, a chittinek leányát. **35** És ők lettek lelkai keserűsége Izsáknak és Rebékának.

27 És volt, midőn megöregedett Izsák, elhomályosodtak szemei, hogy nem látott és szólította Ézsaut, az ő nagyobbik fiát és mondta neki: Fiam; és ez mondta neki: Itt vagyok. **2** És mondta (Izsák): Íme, kérlek, megöregedtem, nem tudom halálom napját. **3** Most tehát vedd csak eszközeidet: tegzedet és íjadat, menj ki a mezőre és vadássz nekem vadat; **4** és készíts nekem ízletes ételt, amint én szeretem és hozd el nekem, hogy egyem, azért, hogy megáldjon lelkem, mielőtt meghalok. **5** Rebeka pedig hallotta, amint beszélt Izsák Ézsauval, az ő fiával. És Ézsau elment a mezőre, hogy vadásszon vadat és elhozza. **6** Rebeka pedig szólt Jákobhoz, az ő fiához, mondván: Íme, hallottam, amint atyád szólt Ézsauhoz, a te testvéredhez, mondván: **7** Hozz nekem vadat és készíts nekem ízletes ételt, hogy

egyem és megáldjalak az Örökkévaló színe előtt, halálom előtt. 8 Azért most fiam, hallgass szavamra, arra, amit én parancsolok neked. 9 Menj csak a juhokhoz és vegyél nekem onnan két jó kecskegödölyét, hogy készítsek belőlük ízletes ételt atyádnak, amint ő szereti. 10 Te elviszed azt atyádnak, hogy egyék, azért, hogy megáldjon téged halála előtt. 11 És mondta Jákob Rebekának, az ő anyjának: Íme, Ézsau az én testvérem szőrős ember, én pedig sima ember vagyok; 12 talán megtapogat engem atyám és akkor leszek az ő szemeiben mint valami ámítót; és hozok magamnak átköt, de nem áldást. 13 És mondta neki az anyja: Rám a te átkod, fiam! Csak hallgass szavamra, menj, hozd el nekem. 14 Ő ment, vette és elhozta anyjának; anyja pedig készített ízletes ételt, amint atya szerette. 15 És elővette Rebeka Ézsaunak, az ő nagyobbik fiának ruháit, a drágákat, melyek nála voltak a házban, és felöltözött Jákobot, az ő kisebbik fiát. 16 A kecskegödölyék bőrét pedig felöltötte a kezeire és nyaka simaságára; 17 és odaadta az ízletes ételt meg a kenyeret, melyet készített, Jákobnak; az ő fiának kezébe. 18 Ez bement atyához és mondta: Atyám! És azt mondta: Itt vagyok; ki vagy te, fiam? 19 És mondta Jákob az ő atyjának: Én vagyok Ézsau, a te elsőszülötted; cselekedtem, amint szóltál hozzámm. Kelj föl, kérlek, ülj le és egyél vadamból, azért, hogy megáldjon engem a te lelked. 20 És mondta Izsák az ő fiának: Hogy is találtad ilyen hamar, fiam? És ő mondta: Mert elém rendelte az Örökkévaló, a te Istened. 21 És mondta Izsák Jákobnak: Lépj csak ide, hogy megtapogassalak fiam; vajon te vagy-e az én Ézsau fiam avagy nem? 22 És odalépett Jákob Izsákhöz, az ő atyához; ez megtapogatta őt és mondta: A hang Jákob hangja, de a kezek Ézsau kezei. 23 És nem ismerte föl; mert olyanok voltak a kezei, mint Ézsaunak, az ő testvérének kezei: szőrösek; és megáldotta őt. 24 És mondta: Te vagy az, Ézsau fiam? És az mondta: Én. 25 És mondta: Add ide nekem, hadd egyem fiam vadjából, hogy megáldjon a lelkem; és odaadta neki és ő evett, hozott neki bort és ő ivott. 26 És mondta neki Izsák, az ő atya: Lépj csak ide és csókolj meg engem, fiam. 27 Ő odalépett és megcsókolta; (Izsák) megérezte ruhái illatát, megáldotta őt és mondta: Lám, fiam illata olyan, mint a mező illata, melyet megáldott az Örökkévaló. 28 Adjon neked az Isten az ég harmatából és föld kövérsegéből; sok gabonát és mustot. 29 Szolgájának téged népek és boruljanak le előtted nemzetek, légy ura testvéreidnek és boruljanak le előtted anyád fiai; aki téged átkoz, átkozott az és s ki téged áld, áldott az! 30 És volt, midőn Izsák végzett azzal, hogy megáldja Jákobot, akkor történt, hogy alig ment ki Jákob Izsáknak, az ő atyjának

színe elől, Ézsau, az ő testvére jött vadászatáról. 31 És ő is készített ízletes ételt és elvitte atyjának; és mondta az atyjának: Keljen föl atyám és egyék fiának vadjából, azért, hogy megáldjon engem a te lelked. 32 És mondta neki Izsák, az ő atya: Ki vagy te? És ő mondta: Én vagyok fiad, a te elsőszülötted Ézsau. 33 És megrémült Izsák nagy rémülettel, szerfelett, és mondta: Ki az tehát, aki vadat vadászott, elhozta nekem és én ettem mindenből, mielőtt te jöttél és megáldottam őt; áldott is legyen. 34 Amint Ézsau hallotta az ő atyjának szavait, fölkíáltott nagy és keserves kiáltással, szerfelett és mondta atyjának: Áldj meg engem is atyám! 35 Az pedig mondta: Eljött testvéred álnoksággal és elvette a te áldásodat. 36 És ő mondta: Azért neveztek hát Jákobnak, rászedett engem immár kétszer: elsőszülöttségeimet elvette és íme, most elvette áldásomat! És mondta: Vajon nem hagytál-e nekem áldást? 37 Izsák felelt és mondta Ézsaunak: Íme, uraddá tettem őt és összes testvéreit átadtam neki szolgákul, gabonával és mustal támogattam őt; veled tehát mid tegyek, fiam! 38 És mondta Ézsau az ő atyjának: Vajon csak egy áldásod van-e neked, atyám? Áldj meg engem is atyám. És fölemelte Ézsau hangját és sírt. 39 És felelt Izsák, az atya és mondta neki: Íme, a föld kövérsegéből lehetne lakóhelyed és az ég harmatából felülről, 40 de kardod után elj és testvéredet szolgál; és lesz, ha majd törekszel, lerázod jármát nyakadról. 41 És gyűlölte Ézsau Jákobot az áldás miatt, amellyel megáldotta őt az atya; és azt mondta Ézsau szívében: Közelednek majd az atyámért való gyásznapok, akkor megölöm testvéremet, Jákobot. 42 És tudtára adták Rebekának Ézsaunak, az ő nagyobbik fiának szavait; azért elküldött és elhivatta Jákobot, az ő kisebbik fiát és mondta neki: Íme, Ézsau, a te testvéred azzal vigasztalja magát rád nézve, hogy megöl téged. 43 Azért most fiam, hallgass szavamra! Kerekedj föl és menekülj Lábához, az én fivéremhez, Choronba; 44 és maradj nála egy ideig, amíg lecsillapul – testvéred haragja, 45 amíg lecsillapul testvéred haragja ellened és elfelejtí, amit neki tettél; akkor elküldök és elhozzak téged onnan. Miért fosztassam meg mindkettőtől egy napon? 46 És mondta Rebeka Izsáknak: Megutáltam életemet Chész leányai miatt; ha Jákob feleséget vesz Chész leányai közül, olyant, mint ezek, az ország leányai közül, minek nekem az élet?

28 És szólította Izsák Jákobot, megáldotta őt, megparancsolta neki és mondta neki: Ne vegyél feleséget Kánaán leányai közül. 2 Kerekedj föl, menj el Páddán-Áromba Beszúélnek, anyád atyjának házába és vegyél magadnak onnan feleséget Lábánnak, anyád

fivérének leányai közül. 3 És Isten, a Mindenható áldjon meg, szaporítson meg, sokasítson meg és legyél népek gyülekezetévé! 4 És adja neked Ábrahám áldását, neked és magzatodnak veled együtt, hogy elfoglaljad tartózkodásod országát, melyet Isten adott Ábrahámnak. 5 És elküldte Izsák Jákobot és ez elment Páddán-Áromba, Lábánhoz, az arámi Beszúél fiához, aki fivére volt Rebekának, Jákob és Ézsau anyjának. 6 És látta Ézsau, hogy Izsák megáldotta Jákobot, és elküldte őt Páddán-Áromba, hogy vegyen magának onnan feleséget, midőn megáldotta őt és megparancsolta neki, mondván: Ne vegyél feleséget Kánaán leányai közül! 7 Jákob pedig hallgatott atyájára és anyjára, és elment Páddán-Áromba. 8 Látta tehát Ézsau, hogy visszatetszők Kánaán leányai Izsáknak, az ő atyának szemeiben, 9 azért elment Ézsau Ismáelhez, és elvette Máchálászt, Ismáelnek, Ábrahám fiának a leányát, Nevójósz nővérét, feleségei mellé, magának feleségei mellé, magának feleségül. 10 És elment Jákob Beér-Sevából és ment Choronba. 11 Elérkezett egy helyre és meghált ott, mert lement a nap, vett a helység köveiből és feje alá tette; és lefeküdt azon a helyen. 12 És álmodta, hogy íme létra van állítva a földre, teteje pedig az egét éri; és íme, Isten angyalai föl és alá járnak rajta. 13 És íme, az Örökkévaló állt fölötté és mondta: Én vagyok az Örökkévaló, Ábrahámnak, a te atyádnak Istene és Izsák Istene; a földet, melyen te fekszel, neked adom és magzatodnak. 14 És magzatod lesz, mint a föld pora és kiterjeszkedsz nyugatra és keletra, északra és délről, és megáldatnak általad a föld összes nemzetégei, meg magzatod által. 15 És íme, én veled vagyok és megőrizlek, báhol jársz és visszahozlak erre a földre, mert nem hagylak el, amíg meg nem tettem, amit neked mondtam. 16 És fölélbredt Jákob az álmából és mondta: Valóban az Örökkévaló van ezen a helyen és én nem tudtam. 17 Félt és mondta: Milyen félelmetes ez a hely; nem más ez, mint Isten háza és ez az ég kapuja. 18 És fölkelt Jákob kora reggel, vette a követ, melyet feje alá tett és tette azt oszlopnak és öntött olajat a tetejére. 19 És elnevezte azt a helyet Bész-Élnek (Isten háza); azonban Lúz volt a város neve azelőtt. 20 És fogadást tett Jákob, mondván: Ha Isten velem lesz, megőriz ezen az úton, melyen én járok és ad nekem kenyерet enni, ruhát felölteni; 21 és visszatérék majd békében atyám házába, akkor az Örökkévaló lesz nekem Istenem, 22 ez a kő pedig, melyet oszlopnak tettem, legyen Isten háza és mindennek, amit nekem adsz, tizedét neked adom.

29 És fölemezte Jákob lábat és elment a Kelet fiainak országába. 2 És látta, hogy íme egy kút van a mezőn és íme ott három juhnyáj heverész mellette, mert abból a kútból itatták a nyájakat; de a kő nagy volt a kút száján. 3 És miután odagyűltek mind a nyájak, akkor elgördítették a követ a kút szájáról és megitatták a juhokat; azután visszatették a követ a kút szájára, a helyére. 4 És mondta nekik Jákob: Testvéreim, honnan valók vagytok ti? És ők mondta: Choronból valók vagyunk mi. 5 És mondta nekik: Ismeritek-e Lábánt, Nochór fiát? És ők mondta: Ismerjük. 6 És mondta nekik: Békességen van-e? És ők mondta: Békességen; és íme, Ráchel, az ő leánya jön a juhokkal. 7 És ő mondta: Íme, még nagy a nap, nincs még ideje beterelni a nyájat, itassátok meg a juhokat és menjetek, legeltessetek. 8 De ők mondta: Nem tehetjük, amíg össze nem gyűlnék mind a nyájak, akkor elgördítik a követ a kút szájáról, hogy megitassuk a juhokat. 9 Még beszélt velük és Ráchel jött a juhokkal, melyek atyájai voltak, mert pástornő volt ő. 10 És volt, midőn meglátta Jákob Ráchelt, Lábánnak, anyja fivérének leányát és Lábánnak, anyja fivérének juhait, akkor odalépett Jákob és elgördítette a követ a kút szájáról és megitatta Lábánnak, anyja testvérenek juhait. 11 Megcsókolta Jákob Ráchelt és fölemezte hangját és sít. 12 És tudtára adta Jákob Ráchelnek, hogy az ő atyának rokona ő és hogy Rebeka fia ő; az pedig futott és tudtára adta atyának. 13 És volt, midőn Lábán hallotta hírét Jákobnak, az ő nővére fiának, elébe futott, átölelte, megcsókolta és bevitte a házába; ő pedig elbeszélte Lábánnak mind a dolgokat. 14 És mondta neki Lábán: Bizony csontom és húsom vagy tel! És maradt nála egy teljes hónapig. 15 Ekkor mondta Lábán Jákobnak: Vajon azért, mert rokonom vagy te, szolgálnál engem ingyen? Add tudtomra, mi legyen a béréd? 16 Lábánnak pedig volt két leánya: a nagyobbik neve Léa, a kisebbik neve pedig Ráchel. 17 Léa szemei azonban gyengék voltak, Ráchel pedig szép alakú és szép ábrázatú volt. 18 És Jákob szerette Ráchelt; és mondta: Szolgállak téged hét évig Ráchelért, kisebbik leányodért. 19 És mondta Lábán: Jobb, ha neked adom őt, mintha adom őt más férfinak; maradj nálam. 20 És szolgált Jákob Ráchelért hét évig; és olyanok voltak szemeiben, mint egynéhány nap, mivelhogy szerette őt. 21 És mondta Jákob Lábánnak: Add ide feleségemet, mert leteltek napjaim; hadd menjek be hozzá. 22 Erre egybegyűjtötte Lábán a helység összes embereit és csinált lakomát. 23 És volt este, vette leányát, Leát és bevitte őhozzá; ő pedig bement hozzá. 24 És Lábán odaadta neki Zilpót, az ő szolgálóját, Léa lányának szolgálóját. 25 És volt reggel, íme Léa az; akkor mondta

Lábánnak: Mit tettél velem? Nem-e Ráchelért szolgáltam nálad, miért csaltál meg? 26 És mondta Lábán: Nem tesznek úgy a mi helységünkben, hogy odaadják az ifjabbikat az idősebb előtt. 27 Töltsd ki ennek a hetét és odaadjuk neked amazt is, a szolgálatért, melyel majd szolgálász nálam még másik hét évig. 28 És Jákob úgy tett; kitöltötte emennek a hetét is azt neki adta Ráchelt, a leányát őneki feleségül. 29 És odaadta Lábán Ráchelnek, az ő leányának Bilhót, az ő szolgálóját, őneki szolgálóját. 30 Bement (Jákob) Ráchelhez is és jobban szerette Ráchelt Leánál; és szolgált nála még másik hét évig. 31 Az Örökkévaló pedig láttá, hogy Léa gyűlölt és megnyitotta méhét; Ráchel pedig magtalan volt. 32 Léa fogant és fiat szült és elnevezte Rúbennék, mert mondta: Bizony láttá az Örökkévaló nyomorúságomat, mert most szeret majd az én férjem. 33 Újra fogant és fiat szült és mondta: Mert meghallotta az Örökkévaló, hogy gyűlölt vagyok, azért adta nekem ezt is; és elnevezte Simonnak. 34 Újra fogant és fiat szült és mondta: Most immár ragaszkodni fog hozzáam férjem, mert szütem neki három fiút; azért nevezte el Lévinek. 35 Újra fogant és fiat szült és mondta: Immár hálát adok az Örökkévalónak, azért nevezte el Júdának. És többet nem szült.

30 Midőn Ráchel láttá, hogy ő nem szült Jákobnak, irigykedett Ráchel az ő nővérére és mondta Jákobnak: Adj nekem gyermeket, mert ha nem, meghalok én. 2 És kölcsöngett Jákob haragja Ráchel ellen és mondta: Vajon Isten helyében vagyok-e én, aki megvonta tőled a méhnek gyümölcsét? 3 És az mondta: Íme szolgálóm Bilhó, menj be hozzá és szüljön az én téerdeimen, hogy felépüljek én is általa. 4 És odaadta neki Bilhót, az ő szolgálóját feleségül; és Jákob bement hozzá. 5 És fogant Bilhó és fiat szült Jákobnak. 6 És mondta Ráchel: Ítélt fölöttetem Isten, meg is hallgatta szavamat és fiat adott nekem; azért nevezte el Dánnak. 7 Újra fogant és szült Bilhó, Ráchel szolgálója második fiút Jákobnak. 8 És mondta Ráchel: Isteni küzdelmeket kúzdtem nővérremmel, győztem is; azért nevezte el Náftálinak. 9 És láttá Léa, hogy nem szül többet, vette Zilpót, az ő szolgálóját és odaadta őt Jákobnak feleségül. 10 És szült Zilpó, Léa szolgálója, Jákobnak fiat. 11 És mondta Léa: Megjött a szerencse; és elnevezte Gádnak. 12 És szült Zilpó, Léa szolgálója, második fiút Jákobnak. 13 És mondta Léa: Boldogságom ez, mert boldognak mondának engem a leányok; és elnevezte Ásérnek. 14 És elment Rúbén a búzaaratás napjában és talált nadragulyákat a mezőn, elvitte azokat anyjának, Léának; és mondta Ráchel Léának: Adj csak nekem fiad nadragulyából. 15 De ő mondta neki:

Vajon kevés-e, hogy elveszed férjemet, még elvennéd fiad nadragulyáit is? És mondta Ráchel: Azért maradjon veled az éjjel fiad nadragulyáit. 16 Midőn Jákob jött a mezőről este, kiment előbe Léa és mondta: Hozzám jöjj be, mert bérbe vettelek fiad nadragulyáit. És vele maradt az éjjel. 17 És meghallgatta Isten Leát, ez fogant és szült. Jákobnak ötödik fiút. 18 És mondta Léa: Isten megadta jutalmamat, hogy odaadtam szolgálómát férjemnek; és elnevezte Izsákának. 19 Léa újra fogant és szült Jákobnak hatodik fiút. 20 És mondta Léa: Megajándékozott engem Isten ajándékkal, immár nálam fog lakni férjem, mert szütem neki hat fiút; és elnevezte Zebulúnak. 21 Azután szült egy leányt és elnevezte Dinának. 22 És megemlékezett Isten Ráchelről, meghallgatta őt Isten és megnyitotta méhét; 23 fogant és fiat szült és mondta: Elhárította Isten az én gyalázatomat. 24 És elnevezte Józsefnek, mondván: Adj meg az Örökkévaló nekem másik fiút. 25 És volt, amint szülte Ráchel Józsefet, mondta Jákob Lábánnak: Bocsáss el engem, hadd menjek el helységembe és országomba. 26 Add ide feleségeimet és gyermekemet, akikért téged szolgáltalak, hadd menjek el; mert te ismered szolgálatomat, amellyel szolgáltalak. 27 És mondta neki Lábán: Ha ugyan kegyet találtam szemeidben – sejtem, hogy az Örökkévaló megáldott engem miattad. 28 És mondta: Szabd ki bérédet rám és megadom. 29 És mondta neki: Te tudod, miként szolgáltalak és minél lett a te nyájad nálam. 30 Mert kevés az, amit volt énélőtem és elterjedt sokasággá, az Örökkévaló megáldott téged nyomomban; és most, mikor tegyek valamit én is az én házamért? 31 És ő mondta: Mit adjak neked? És mondta Jákob: Ne adj nekem semmit; ha megteszed nekem ezt a dolgot, ismét legeltetem juhaidat és őrzöm. 32 Bejárom ma összes juhaidat, eltávolítván onnan minden bárányt, mely pötyös és foltos és minden sötétszínű bárányt a juhok közül, meg a foltost és pötyöst a kecskék közül; ez legyen a bérém. 33 És tanuskodjék mellettem igazságom a holnapi napon, ha majd eljössz bérémhez, mely előttem van; minden, ami nem pötyös és foltos a kecskék között és sötétszínű a juhok között, lopott az nálam. 34 És Lábán mondta: Igen, vajha lenne szavad szerint. 35 És eltávolította aznap a bakokat, a tarka lábúakat és foltosakat és minden kecskéket, a pötyösek meg a foltosakat, minden, amelyen valami fehér volt és minden sötétszínű a juhok közül; és adta fiai kezére. 36 És hagyott három napi utat maga között és Jákob között; Jákob pedig legeltette Lábánnak többi juhait. 37 És vett magának Jákob friss nyárfapálcát és mogyoró- meg gesztenyefát és héjazott rajtuk fehér csíkokat, megmeztelenítvén a fehérét, mely a pálcákon

volt. 38 És odaállította a pálcákat, melyeket lehéjazott, a vályúkba, a vízitatókba, ahova mennek a juhok, hogy igyanak, szemközt a juhokkal és felhevültek, midőn eljöttek inni. 39 És felhevültek a juhok a pálcáknál; és ellettek a juhok tarkalábúakat, pötyöseket és foltosakat. 40 A bárányokat elkülönítette Jákob és fordította a juhok arcát a tarkalábúak felé és minden sötétszínű felé Lábán juhai között; és külön helyezett el magának nyájakat és nem helyezte azokat Lábán juhainhoz. 41 És volt, valahányszor felhevültek a korai juhok, akkor odatette Jákob a pálcákat a juhok szemei elől a vályúkba, hogy felhevüljenek a pálcáknál. 42 Midőn pedig későn ellettek a juhok, nem tette oda; és lettek a későn ellők Lábán, a koraiak Jákobé. 43 És kiterjeszkegett a ferfiú igen nagyon és volt neki sok juha, szolgálója, szolgája, tevéje és szamara.

31 És (Jákob) hallotta Lábán fainak szavait, amint mondta: Elvette Jákob mindazt, ami atyánké és abból, ami atyánké, szerezte minden a gazdagságot. 2 És láttá Jákob Lábán arcát, hogy íme nem olyan öhöz, mint tegnap tegnapelőtt. 3 Az Örökkeláv pedig mondta Jákobnak: Térj vissza atyáid országába; szülőföldedre és én veled leszek. 4 És elküldött Jákob és hivatta Ráchelt meg Léát a mezőre juhainhoz. 5 És mondta nekik: Én látom atyátok arcát, hogy nem olyan hozzá, mint tegnap tegnapelőtt; de atyám Istene velem volt. 6 Ti pedig tudjátok, hogy teljes erőmmel szolgáltam atyátokat. 7 Atyátok azonban megcsalt engem és megváltoztatta béremet tízszer; de Isten nem engedte, hogy rosszat tegyen velem. 8 Ha így szól: A pötyösek legyenek a béréd, akkor ellettek minden a juhok pötyöst; ha pedig így szól: A tarkalábúak legyenek a béréd, akkor ellettek minden a juhok tarkalábúakat. 9 És elvette Isten atyátok nyáját és nekem adta. 10 És történt a juhok hevülésekor, fölvetettem szemeimet és láttam álmomban, hogy íme a bakok, melyek fölmennek a juhokra, tarkalábúak, és foltosak. 11 És mondta nekem Isten angyala álomban: Jákob! És én mondtam: Itt vagyok. 12 És mondta: Vesd csak fel szemeidet és láttá minden a bakok, melyek fölmennek a juhokra, tarkalábúak, pötyösök és foltosak, mert láttam mindenöt, amit Lábán veled tesz. 13 Én vagyok Bész-Él Istene, ahol fölkentél oszlopot, ahol fogadást tettél nekem; most kerekedj fel, menj el országból és térij vissza szülőfölded országába. 14 És felelt Ráchel meg Léa és mondta neki Van-e még részünk és örökségünk atyánk házában? 15 Nem-e idegeneknek tartott minket, hogy eladtott bennünket és föl is emészette pénzünket! 16 Mert minden a gazdagság, amit elvett Isten atyánktól, a miénk az és gyermekeinké. Most pedig mindenöt, amit Isten mondott

neked, tedd meg. 17 És fölkerekedett Jákob és föltette fiait és feleségeit a tevékre. 18 És vezette minden nyáját és minden szerzeményét, amelyet szerzett, tulajdon jószágát, melyet szerzett Páddán-Áromban, hogy elmenjen Izsákhöz, az ő atyához, Kánaán országába. 19 Lábán pedig elment, hogy megnyírja juhait; és Ráchel ellopta a bálványképeket, melyek atyái voltak. 20 És meglopta Jákob az arámi Lábán szívét, mivelhogy nem adta tudtára, hogy szökní akar. 21 És elszökött ő és minden, amibe volt; fölkerekedett és átvonult a folyamon és fordította arcát Gileád hegye felé. 22 És tudtára adták Lábánnak harmadnapra, hogy Jákob elszökött. 23 Magával vitte (Lábán) a rokonait és üldözte őt hét napi úton és utolérte őt Gileád hegyénél. 24 De Isten eljött az arámi Lábánhoz éjjeli álomban és mondta neki: Örizkedjél, hogy ne beszélj Jákobbal se jót, se rosszat! 25 És elérte Lábán Jákobot; Jákob felüttötte sátorát a hegyen és Lábán felüttötte az ő rokonáival Gileád hegyén. 26 És mondta Lábán Jákobnak: Mit tettél, hogy megloptad szívetem és elvezetted leányaimat, mint kardejtette foglyokat? 27 Miért szöktél el titokban és megloptál engem! Nem adtam tudtomra, hogy elbocsátottalak volna örömmel, énekkel, dobszóval és hárffával. 28 És nem engedted hogy megcsókoljam fiaimat és leányaimat; ezúttal balgául cselekedtél. 29 Volna hatalma kezemnek, hogy rosszat tegyek veletek, de atyátok Istene tegnap éjjel szolt hozzá, mondván: Örizkedjél, hogy ne beszélj Jákobbal se jót, se rosszat! 30 És most elmentél, mert vágyódtál atyád háza táján, de miért loptad el isteneimet? 31 És felelt Jákob és mondta Lábánnak: Mivel féltem, mert azt gondoltam, talán elrablod leányaidat tőlem. 32 Akinél pedig megtalálod isteneidet, ne maradjon életben; rokonaink előtt ismert fel, mid van nálam és vedd el. Jákob pedig nem tudta, hogy Ráchel lopta el azokat. 33 És bement Lábán Jákob sátorába, Léa sátorába és a két szolgáló sátorába, de nem találta; kiment Léa sátorából és bement Ráchel sátorába. 34 Ráchel pedig vette a bálványképeket és betette azokat a teve nyergébe és rájuk ült. Átkutatta az egész sátorát és nem találta. 35 És mondta atyának: Ne keltsen haragot uram szemeiben, hogy nem bírok fölkelni előttem, mert a nők módja szerint van rajtam. És ő kutatott, de nem találta a bálványképeket. 36 Ez bosszantotta Jákobot és pörlekedett Lábánnal; fölcsölkít Jákob és mondta Lábánnak: Mi az én bűnöm, mi az én vétkem, hogy üldözöbe vettél? 37 Hogy átkutattad minden holmimat, mit találtál házad minden holmijából? Tedd ide rokonaim és rokonaid előt, hogy döntsének kettőnk között. 38 Immár húsz évig voltam nálad, juhaid és kecskeid nem vetéltek el és juhaid kosait nem ettem meg. 39 Széttépett nem hoztam hozzád, én

bűnhődtem érte; kezemből követelted a nappal ellopottat és az éjjel ellopottat. **40** Úgy voltam nappal, hogy megemészett a hőség és a fagy éjjel, hogy elillant az álom szemeimről. **41** Íme, húsz évig voltam házadban, szolgáltalak tizennégy évig két leányodért és hat évig juhaidért, te pedig megváltoztattad béremet tízszer. **42** Ha atyám Istene, Ábrahám Istene és Izsák félelme nem lett volna velem, bizony most üresen bocsátottál volna el engem; nyomorúságomat és kezem fáradozását látta Isten és döntött tegnap éjjel. **43** Lábán pedig felelt és mondta Jákobnak: A leányok az én leányaim, a fiúk az én fiaim, a juhok az én juhaim és minden, amit látsz, az enyém az; leányaimmal pedig, mit tegyek ezekkel ma, vagy az Ő fiakkal, akiket szültek? **44** Most tehát gyere, hadd kössünk szövetséget, én meg te, hogy legyen tanú köztem és közted. **45** És vett Jákob egy követ és oszlopá emelte azt. **46** És mondta Jákob a rokonainak: Szedjetek köveket! Ók vettek köveket és csináltak kőhalmot; és ettek ott a kőhalomnál. **47** És elnevezte Lábán Jegár-Száháduszónak; Jákob pedig nevezte Gál-Édnek. **48** És mondta Lábán: Ez a kőhalom tanú köztem és közted ma; azért nevezte el Gál-Édnek, **49** és Micpónak, mert mondta: Órködjék az Örökkévaló köztem és közted, miután majd elváltunk egymástól, **50** hogy nem nyomorgatod leányaimat és hogy nem veszel feleségeket leányaimon kívül! Nincs senki velünk; lásd, Isten a tanú köztem és közted. **51** És mondta Lábán Jákobnak: Íme, ez a kőhalom és íme, az oszlop, melyet felhánttam köztem és közted, **52** tanú ez a kőhalom és tanú az oszlop, hogy én nem fogok átvonulni hozzá a kőhalmon túl és te sem fogsz átvonulni hozzá a kőhalmon és az oszlopon túl rosszra! **53** Ábrahám Istene és Nóchór Istene ítélijen közöttünk, az Ő atyuk Istene! És Jákob megesküdött Izsáknak, az Ő atyának félelmére. **54** És áldozott Jákob vágóáldozatot a hegyen és meghívta rokonait, hogy egyenek kenyerset; ettek kenyerset és megháltak a hegyen. **55** És fölkelt Lábán kora reggel, megcsókolta fiait és lányait és megáldotta őket; elment és visszatért Lábán az Ő helyiségebe.

32 Jákob pedig ment az útjára és találkoztak vele Isten angyalai. **2** És mondta Jákob, amint látta őket: Isten tábora ez; és elnevezte azt a helyet Máchánájimnak (két tabor). **3** És küldött Jákob köveket maga előtt Ézsauhoz, az Ő testvérehez, Széir országába, Edóm földjére. **4** Megparancsolta nekik, mondván: Így szoljatok uramhoz, Ézsauhoz: Így szól a te szolgád Jákob: Lábánnál tartózkodtam és időztem mostanáig; **5** és lett ökröm, szamarám, juhom, szolgám és szolgálóm; azért küldtem én, hogy tudtára adjam uramnak, hogy kegyet találjak a te szemeidben. **6**

És visszatértek a követek Jákobhoz, mondván: Ejöttünk testvéredhez, Ézsauhoz és Ő jön is elődbe és négy száz ember vele. **7** Erre igen félt Jákob és aggódott; elfelezte a népet, mely vele volt, a juhokat; a marhát és a tevékkel két táborra, **8** mert mondta: Ha jön Ézsau az egyik táborra és megveri azt, akkor majd a megmaradt tábor menekülhet. **9** És mondta Jákob: Atyámnak, Ábrahámnak istene és atyámnak, Izsáknak Istene, az Örökkévaló, aki mondta nekem: Térj vissza országodba, szülőföldedre és én jót teszek veled; **10** csekély vagyok minden szeretetre és minden hűségre, melyet Te műveltél szolgáddal, mert pálcámmal vonultam át ezen a Jordánon és most lettem két táborrá. **11** Ments meg, kérlek, testvérem kezéből, Ézsau kezéből, mert félek tőle, hátha jön és megver engem anyástól, fiastärtől. **12** Te pedig azt mondadt: Jót teszek majd veled, és teszem magzatodat annyival, mint a tenger fővenye; amely nem számlálható meg sokasága miatt. **13** És meghált ott azon éjjel; vett abból, ami kezébe jött, ajándékot Ézsaunak, az Ő testvérének. **14** Kecskét kétszázt és bakot húszat; juhot kétszázt és kost húszat. **15** szoptatós tevéket és fiaikat harmincat; tehenet negyvenet és bikát tizet, nőstény szamarat húszat és vemhét tizet. **16** És átadta szolgái kezébe, minden nyáját külön-külön, és mondta szolgáinak: Vonuljatok előttem és térséget hagyjatok nyáj és nyáj között. **17** Megparancsolta az elsőnek, mondván: Ha találkozik veled Ézsau testvérem és kérdez téged, mondván: Kié vagy te, hova mész és kié ezek is előttem? **18** Akkor mond: Szolgádé Jákobé, ajándék ez küldve uramnak, Ézsaunak; és íme, Ő is mögöttünk van. **19** És megparancsolta a másodiknak is, a harmadiknak is, mindeneknak is, aki mentek a nyájak után, mondván: Így szóljatok Ézsauhoz, midőn találkoztok vele, **20** és mondjátok: Íme, a te szolgád, Jákob is mögöttünk van; mert azt mondta, hadd engesztem ki az ajándék által, mely előttem megys és azután látom majd a színét, talán jól fogad engem. **21** Az ajándék elvonult előtte; Ő azonban meghált azon éjjel a táborban. **22** Fölkelt azon éjjel, vette két feleségét, két szolgálóját és tizenegy gyermekét és átkelt a Jábbók átkelőjén. **23** Vette őket és átvitte őket a patakon és átvitte amije volt. **24** És hátramaradt Jákob egyedül; és tusakodott vele valaki a hajnal feljöttéig. **25** Midőn ez láttá, hogy nem bír vele, megérintette csípőjének forgócsontját; és kificamodott Jákob csípőjének forgócsontja, amint tusakodott vele. **26** És mondta: Bocsáss el engem, mert feljött a hajnal; de Ő mondta: Nem bocsátlak el, hanem ha megáldottál engem. **27** És az mondta neki: Mi a neved? És Ő mondta? Jákob. **28** És az mondta: Ne Jákobnak mondassák többé a te neved, hanem Jiszrőlnek (Izrael), mert küzdöttél Istennel, meg

emberekkel és győztél. 29 És kérdezte Jákob és mondta: Add tudtomra, kérlek, nevedet. De az mondta: Minek is kérdezed nevemet? És megáldotta őt ott. 30 És elnevezte Jákob a helyet Peniélnek: mert láttam Istent színről-szíre és megmenekült lelkem. 31 És fölsütött rá a nap, midőn elvonult Peniélnek; ő pedig sántított csípőjére. 32 Azért nem eszik meg Izrael fiai a szökő inat, mely a csípő forgócsontján van, a mai napig, mert megérintette Jákob csípőjének forgócsontján a szökő inat.

33 Fölvetette Jákob a szemeit és láttá, hogy íme Ézsau jön és vele négyszáz ember; ekkor fölöltött a gyermeket Leára, Ráchelre és a két szolgálóra. 2 Elhelyezte a szolgálókat és gyermekéket elől, Léát és gyermeket hátrabb és Ráchelt, meg Józsefet leghátról. 3 Ő pedig vonult előttük és meghajtott a földig hétszer; amíg odalépett testvérehez. 4 Ézsau pedig előre futott, átölelte, nyakába borult és megcsókolta; és sírtak. 5 Midőn fölvetette (Ézsau) a szemeit és láttá az asszonyokat meg a gyermeket, mondta: Mik ezek neked? És ő mondta: A gyermeket, akikkel megajándékozta Isten a te szolgádat. 6 És odaléptek a szolgálók, ők és gyermekik és meghajoltak. 7 És odalépett Léa is, meg gyermeket és meghajoltak; azután odalépett József, meg Ráchel és meghajoltak. 8 És mondta: Minek neked ez az egész tábor, mellyel találkoztam? És ő mondta: Hogy kegyet találjak uram szemeiben. 9 És mondta Ézsau: Van nekem elég; testvérem, legyen a tied, ami a tied. 10 De Jákob mondta: Nem így, kérlek, ha csak kegyet találtam szemeidben, fogadd el ajándékomul kezemből; mert úgy néztem arcodat, mintha Isten színét látják, és te kedvesen fogadtál. 11 Fogadd el, kérlek, ajándékomat, melyet hoztak neked, mert megajándékozott engem Isten és mert van nekem mindenem; és unszolta őt és elfogadta. 12 És mondta (Ézsau): Indulunk és menjünk, én pedig hadd menjek mellettes. 13 De ő mondta neki: Uram tudja, hogy a gyermeket gyengék és a juhok meg a marhák szoptatósak nálam, ha meghajtják azokat egy nap, elhull minden a juh. 14 Vonuljon csak uram az ő szolgája előtt, én pedig hadd ballagok lassan az előttem levő jóság lépése szerint és a gyermeket lépése szerint, amíg eljutok uramhoz Széirbe. 15 És mondta Ézsau: Hadd állítok csak melléd a népből, amely velem van; de ő mondta: Minek ez? csak találjak kegyet az én uram szemeiben! 16 És visszatért Ézsau aznap az ő útján Széirbe. 17 Jákob pedig vonult Szukkószba és épített magának házat, nyájának pedig készített sátrákat; azért nevezte el a helyet: Szukkósznak. 18 És elérkezett Jákob épségben Bechem városába, mely Kánaán országában van, amidőn jött Páddán-Áromból és táborozott a város előtt.

19 Megvette a mező részét, ahol felvonta sátorát, Chámor, Sechem atyjának fiaitól száz keszítőért. 20 És állított ott oltárt és elnevezte: Isten, Izrael Istene.

34 És kiment Dina, Léa leánya, a kit szült Jákóbnak, hogy megnézze az ország leányait. 2 És meglátta őt Sekhem, a chivvita, Chamór fia, az ország fejedelme, vette őt, hált vele és meggyaláztá. 3 És ragaszkodott a lelke Dinához, Jákób leányához, s megszerette a leányt és a leánynak szívére beszélt. 4 És szólt Sekhem Chamához, az atyához, mondván: Vedd el nekem e leányt feleségül. 5 Jákób pedig meghallotta, hogy megfertőztették Dinát, a leányát, de fiai az ő jóságával a mezőn voltak, és hallgatott Jákób, míg megjöttek. 6 És kiment Chamór, Sekhem atya Jákóbhoz, hogy beszéljen vele. 7 Jákób fiai pedig jöttek a mezőről; midőn meghallották, bosszankodtak a férfiak és haragjukra volt nagyon, hogy aljasságot tettek Izraélben, hálván Jákób leányával, és így nem szabad tenni. 8 És beszélt velük Chamór, mondván: Sekhem fiam lelke csüng leánytukon, adjátok, kérlek, őt neki feleségül. 9 Házasodatok össze velünk: leányaitokat adjátok nekünk és leányainkat vegyétek el magatoknak; 10 és velünk lakjatok: az ország legyen előttemek, lakjátok és járjátok be és foglaljatok birtokot benne. 11 És szólt Sekhem az atyához és fivéreihöz: Csak találjak kegyet szemeitekben, és a mit mondtok nekem, azt megadom. 12 Vesseltek ki reámon igen sok jegybért meg ajándékot és én megadom, a mint mondjátok nekem; de adjátok nekem a leányt feleségül. 13 És feleltek Jákób fiai Sekhemnek és Chamórnak, az atyának csellel és szóltak – mivelhogy megfertőztette Dinát, a nővérüket – 14 és mondta nekik: Nem tehetjük ezt a dolgot, hogy odaadjuk nővérünket egy férfiúnak, kinek előbőre van, mert szégyen az nekünk. 15 Csak akképpen egyezünk meg veletek, ha olyanok lesztek, mint mi, körülmetélkedvén köztetek minden férfi; 16 akkor odaadjuk leányainkat nektek, leányaitokat pedig elvesszük magunknak, veletek lakunk és leszünk egy néppé. 17 De ha nem hallgattok reánk, hogy körülmetélkedjetek, akkor vesszük leányunkat és megyünk. 18 És jónak tetszettek szavaik Chamór szemeiben és Sekhem, Chamór fiának szemeiben. 19 És nem késsett az ifjú megtenni a dolgot, mert megkedvelte Jákób leányát; ő pedig tisztelebb volt atya egész házánál. 20 És jöttek Chamór és Sekhem a fia, városuk kapujába és szóltak városuk embereihez, mondván: 21 Ezek az emberek békések velünk, lakjanak hát az országban és járják azt be, és az ország íme tág határú előttük; leánnyait vegyük el magunknak feleségül, leányainkat pedig adjuk nekik. 22 Csak akképpen egyeznek meg

velünk ez emberek, hogy velünk lakjanak, hogy egy néppé legyünk, ha körülmetélkedik közöttünk minden férfi, a mint ők körülmetéltek. 23 Jószáguk, birtokuk s minden barmuk, nemde a mien? Csaq egyezzünk meg velük, hogy velünk lakjanak. 24 És hallgattak Chamórra és Sekhemre, a fiára mind, a kik kimentek városának kapujába és körülmetélkedett minden férfi, mind, a kik kimentek városának kapujába. 25 És történt a harmadik napon, midőn fájdalmat szenvedtek, vették Jákóbnak két fia, Simeón és Lévi, Dina fivérei, mindenki a kardját és mentek a gyanúltan város ellen és megöltek minden férfit; 26 Chamórt és Sekhemet a fiát is megölték a kard élével és vették Dinát Sekhem házából és elmentek. 27 Jákób fiai rámentek a megöltekre és kifosztották a várost, mivelhogy megfertőztették nővérüket. 28 Juhaikat, marhájukat és szamaraikat és a mi a városban meg a mezőn volt, elvették; 29 és egész vagyonukat és minden a gyermeket s asszonyaik fogva vitték és elprédálták – minden, a mi a házban volt. 30 És szólt Jákób Simeónhoz és Lévihez: Megzavartatok engem, rossz hírbe kevervén az ország lakójánál, a kanaáninál és a perizzinél, holott én csekély számmal vagyok, s ha ők összegyülekeznek ellenem, megvernek és elpusztulok én és házam. 31 És mondta: Hát mint paráznával bánjanak-e nővérünkkel?

35 És mondta Isten Jákóbnak: Kerekedj fel, menj fel Bész-Ébe és lakjál ott; és készíts ott oltárt az Istennek, aki megjelent neked, midőn menekültél Ézsau, a te testvéred elől. 2 És Jákob mondta házának és mindeneknak, akik vele voltak: Távolítsátok el az idegen isteneket, melyek közegették vannak, tisztuljatok meg és váltsatok ruhát, 3 hogy fölkerekedjünk és fölmenjünk Bész-Ébe; és készíték ott oltárt az Istennek, aki meghallgatott engem szorultságom napján és velem volt az úton, melyen jártam. 4 És átadták Jákóbnak minden az idegen isteneket, melyek kezükben voltak és a karikákat, melyek füleikben voltak; Jákob pedig elrejtette azokat a tölgyfa alatt, mely Sechemnél volt. 5 És elvonultak; és volt Isten től való rettegés a városokon, melyek körülöltötték voltak és nem üldözték Jákob fiait. 6 Jákob pedig elérkezett Lízba, mely Kánaán országában van, az Bész-Él; ő és az egész nép, mely vele volt. 7 És épített ott oltárt és elnevezte a helyet: Bész-Él Istene, mert ott nyilatkozott meg neki Isten, midőn menekült az ő testvére elől. 8 És meghalt Debóra, Rebeka dajkája és eltemették Bész-Élen alól, a tölgyfa alatt és elnevezte azt: Állón-Bóchúsznak (Sírás-tölgye). 9 És megjelent Isten Jákóbnak újra, midőn jött Páddán-Áromból, és megáldotta őt. 10 Mondta neki Isten: A te neved Jákob; ne neveztessék a te neved többé Jákóbnak, hanem Izrael legyen a te neved. És elnevezte őt Izraelnek. 11 És mondta

neki Isten: Én vagyok Isten, a mindenható! Szaporodjál és sokasodjál, nemzet és nemzetek gyülekezete lesz belőled és királyok származnak ágyékaiból. 12 Az országot pedig, melyet Ábrahámnak és Izsáknak adtam, neked fogom adni, és magzatodnak utánad fogom adni az országot. 13 És fölszállt tőle Isten azon a helyen, ahol beszélt vele. 14 Jákob pedig föllállított oszlopot, azon a helyen, ahol beszélt vele, kőoszlopot és öntött rá itálaldozatot és öntött rá olajat. 15 És elnevezte Jákob a helyet, ahol beszélt vele Isten, Bész-Ének. 16 És elindultak Bész-Élből, de még egy dűlő volt, hogy elérkezzenek Efroszba; akkor szült Ráchel, de nehezen szült. 17 És volt, midőn nehezen szült, mondta neki a szülésznő: Ne felj, mert ez is fiad neked. 18 És volt, midőn elszállt lelke, mert meghalt, elnevezte Ben-Óninak (nyomorúság fia); atyja pedig nevezte Benjáminnak. 19 Ráchel meghalt és eltemették az Efroszba vezető úton, az Bész-Lechem. 20 És föllállított Jákob oszlopot a sírja fölött, az Ráchel sírjának oszlopa a mai napig. 21 És elvonult Izrael és felüttöre sátorát Migdol-Éderen túl. 22 És volt, midőn Izrael lakott abban az országban, ment Rúbén és elvette Bilhót, atyának ágyasát és Izrael meghallotta. – Jákob fiai pedig voltak tizenketten. 23 Léa fiai: Jákob elsőszülöttje Rúbén, Simon, Lévi, Júda, Icsszáchár és Zebúlun. 24 Ráchel fiai: József és Benjámin. 25 Bilhó, Ráchel szolgálójának fiai: Dán és Náftáli. 26 Zilpó, Léa szolgálójának fiai: Gád és Ásér; ezek Jákob fiai, akik születtek neki Páddán-Áromban. 27 És elérkezett Jákob Izsákhöz, az ő atyához Mámréba, Kirjász-Árbába, az Hebrón, ahol tartózkodott Ábrahám és Izsák. 28 És voltak Izsák napjai: száznyolcvan év, 29 És kimúlt Izsák, meghalt és eltakarítottatott népéhez, öregen és telve napokkal; és eltemették őt Ézsau és Jákob, az ő fiai.

36 Ezek pedig Ézsau nemzetégei, ő Edóm. 2 Ézsau pedig vette feleségeit Kánaán leányai közül: Ódót, Élónnak, a chittinek leányát és Oholivomot, leányát Ánónak, aki Civónnak, a chivvinek leánya volt. 3 És Boszmászt, Ismáel leányát, Nevojószt nővérét. 4 És szülte Ódó Ézsaunak Elifázt, Boszmászt pedig szülte Reúélt. 5 És Oholivomo szülte Jeúst meg Jálámot és Kóráchot; ezek Ézsau fiai, akik születtek neki Kánaán országában. 6 És vette Ézsau az ő feleségeit, fiait és leányait, meg háza minden személyzetét, nyáját, minden barmát és minden birtokát, amelyet szerzett Kánaán országában és elment más országba Jákob, az ő testvére elől; 7 mert szerzeményük több volt, semhogy együtt lakjanak és nem bírta tartózkodásuk földje őket elviselni nyájaik miatt. 8 Ézsau lakott tehát Széir hegén; Ézsau az Edóm. 9 Ezek pedig Ézsau, Edóm atyának nemzetégei

Széir hegyén. 10 Ezek Ézsau fiainak nevei: Elifáz, Ódónak, fiai feleségének fia; Reúél, Boszmásznak, Ézsau feleségének fia. 11 Elifáz fiai pedig voltak: Témon, Ómor, Czeffó, Gátom és Kenáz. 12 Timná pedig volt Elifáznak, Ézsau fiának ágyasa és szülte Elifáznak Ámálékot; ezek Ódó, Ézsau feleségének fiai. 13 Ezek pedig Reúél fiai: Náchász és Zerách, Sámmo és Mizzo; ezek voltak Boszmásznak, Ézsau feleségének fiai. 14 Ezek pedig voltak fiai Oholivómónak, Áno leányainak, Civón leányának, Ézsau feleségének; ugyanis szülte Ézsautak: Jeúst, Jalámot és Kóráchot. 15 Ezek Ézsau fiainak törzsföi: Elifáz, Ézsau elsőszülöttének fiai: Témon törzsfő, Ómor törzsfő, Cefó törzsfő, Kenáz törzsfő; 16 Kórách törzsfő, Gátom törzsfő, Ámálék törzsfő. Ezek Elifáz törzsföi Edóm országában; ezek Odó fiai. 17 Ezek pedig Reúél, Ézsau fiának fiai: Náchász törzsfő, Zerách törzsfő, Sámmo törzsfő; Mizzo törzsfő; ezek Reúél törzsföi Edom országában. Ezek Boszmász, Ézsau feleségének fiai. 18 Ezek pedig Oholivomo, Ézsau feleségének fiai: Jeús törzsfő, Jálám törzsfő, Kórách törzsfő; ezek törzsföi Oholivomonak, Áno leányának, Ézsau feleségének. 19 Ezek Ézsau fiai és ezek a törzsföök; ez Edóm. 20 Ezek Széirnak, a Chórínak fiai, az ország lakói: Lóton, Sóvol, Civón és Áron. 21 Disón, Écer és Dison; ezek a Chórínak törzsföök, Széir fiai, Edóm országában. 22 És voltak Lóton fiai: Chóri és Hémom; Lóton nővére pedig Timna. 23 Ezek pedig Sóvol fiai: Álon és Monáchász és Évol, Sefó és Ónom. 24 És ezek Civón fiai: Ájjo és Áno; ez amaz Áno, aki találta az öszvéreket a pusztában, mielőtt legeltette Civónnak, az ő atyának szamarait. 25 És ezek Áno fiai: Disón és Oholivomo, Áno leánya. 26 Ezek pedig Dísón fiai: Chemdon, Esbon, Jíszron és Cherón. 27 Ezek Écer fiai: Bilhon, Záávon és Ákon. 28 Ezek Díson fiai: Úcz és Áron. 29 Ezek a Chóri törzsföök: Lóton törzsfő, Sóvol törzsfő, Civón törzsfő, Áno törzsfő; 30 Dísón törzsfő, Écer törzsfő, Díson törzsfő; ezek a Chóri törzsföök, törzsföök szerint Széir országában. 31 És ezek a királyok, aik uralkodtak Edóm országában, mielőtt király uralkodott Izrael fiain. 32 És uralkodott Edómban Belá, Beór fia, és városának neve: Dinhovo. 33 Meghalt Belá és uralkodott helyette Jóvov, Zerách fia, Bocróból. 34 Meghalt Jóvov és uralkodott helyette Chúsom, a témoni országából. 35 Meghalt Chúsom és uralkodott helyette Hádád, Bedád fia, aki megverte Midjont Móáb mezőségén, városának neve Ávisz. 36 Meghalt Hádád és uralkodott helyette Számló, Mászrékóból. 37 Meghalt Számló és uralkodott helyette Sóul Rechóvószból, a folyam mellett. 38 Meghalt Sóul és uralkodott helyette Báál-Chonon, Áchbor fia. 39 Meghalt Báál-Chonon, Áchbór fia és uralkodott helyette Hádár és városának neve: Poú; feleségének neve

pedig Mehétávél, Mátréd leánya, aki Mé-Zóhov leánya volt. 40 Ezek pedig nevei Ézsau törzsföinek, családjaik szerint, helyiségeik szerint neveikkel: Timnó törzsfő, Álon törzsfő, Jeszész törzsfő; 41 Oholivomo törzsfő, Élő törzsfő, Pinón törzsfő; 42 Kenáz törzsfő, Témon törzsfő, Mivcor törzsfő; 43 Mágdiél törzsfő, Irom törzsfő; ezek Edóm törzsföi lakhelyeik szerint, birtokuk országában, ez Ézsau, Edom atya.

37 És Jákob lakott atya tartózkodásának országában, Kánaán országában. 2 Ezek Jákob nemzetégei: József, tizenhét éves korában legeltette testvéreivel a juhokat; ő pedig ifjú volt Bilhó fiaival és Zilpó fiaival, akik atyának feleségei voltak; és elvitte József rossz hírüket atyukhoz. 3 Izrael pedig jobban szerette Józsefet mind a fiainál, mert öregségének gyermeké volt, és készített neki, tarka köntöst. 4 Midőn testvérei látták, hogy őt szereti atyuk jobban mind a testvéreinél, gyűlölték őt és nem bírtak vele békésen beszélni. 5 József pedig álmodott álmot és tudtára adta testvéreinek; és még inkább gyűlölték őt. 6 És mondta neki: Halljátok csak ezt az álmot, melyet álmadtam. 7 Íme, mi kévetet kötöttünk a mezőn és íme, föllállt az én kévém és állva is maradt, és íme, körülveszik a ti kévéitek és leborulnak az én kévém előtt. 8 És mondta neki testvérei: Vajon király akarsz-e lenni fölöttünk, vagy uralkodni akarsz rajtunk? És még inkább gyűlölték őt álmai miatt és beszédei miatt. 9 És még álmodott egy másik álmot és elbeszélte azt testvéreinek és mondta: Íme, álmadtam még egy álmot és íme, a nap, a hold és tizenegy csillag leborulnak előttem. 10 És elbeszélte atyának és testvéreinek, de atyja megdorgálta őt és mondta neki: Micsoda álom ez, melyet álmadtal? Vajon eljöjjünk-e én, anyád és testvéreid, hogy leborulunk előttem. 11 És irigyükdedek rá testvérei, atyja pedig megjegyezte a dolgot. 12 És elmentek testvérei, hogy legeltessék atyuk juhait Sechemben. 13 Izrael pedig mondta Józsefnek: Nemde, testvéreid legeltetnek Sechemben Gyere, hadd küldjelek el hozzájuk; és ő mondta neki: Itt vagyok. 14 És mondta neki: Menj csak el, nézd meg testvéreid jólétét és a juhok jólétét és hozz nekem feleletet; és elküldte őt Hebrón völgyéből és ő ment Sechembe. 15 És rátalált egy férfi és íme, ő tévelyeg a mezőn; és megkérdezte őt a férfi, mondván: Mit keresel? 16 És ő mondta: Testvéreimet keresem én; add, kérlek, tudtomra, hol legeltetnek ők? 17 És a férfiú mondta: Elvonultak innen, mert hallottam, amint mondta: Menjünk el Dószonba. És elment József az ő testvérei után és megtalálta őket Dószonban. 18 Midőn meglátták őt távolról, még mielőtt közeleddett hozzájuk, fondorkodtak ellene, hogy megöljék. 19 És mondta egyik a másiknak: Íme,

az álmok embere ott jön! 20 Most gyertek, öljük meg őt és dobjuk a gödrök egyikébe és mondjuk majd, vadállat ette meg őt; majd meglátjuk, mivé lesznek az ő álmai. 21 De meghallotta Rúbén és megmentette őt kezüköböl; mondta: Ne üssük őt agyon. 22 És mondta nekik. Rúbén: Ne ontsatok vért, dobjátok ebbe a gödörbe, amely a pusztában van, de kézzel ne nyúljatok hozzá; hogy megmentse őt a kezüköböl, hogy visszavígye az atyához. 23 És volt, midőn odaérkezett József az ő testvéreihöz, levettették Józseffel a köntösét, a tarka köntöst, mely, rajta volt, 24 Vették és beledobták őt a gödörbe; a gödör pedig üres volt, nem volt benne víz. 25 És leültek kenyeret enni: fölvették szemeiket és látták, hogy íme Ismaelből karavánja jön Gileádból, tevéik pedig visznek fűszert, balzsamat és lótuszt, mennek, hogy levigyék Egyiptomba. 26 És mondta Júda az ő testvéreinek: Mi haszna, ha megöljük testvérünket és befedjük a vérét? 27 Gyertek, adjuk el őt az ismaelitáknak, de kezünk ne legyen rajta, hisz testvérünk, ami húsunk ő; és hallgattak rá testvérei. 28 És arra vonultak midjánita emberek, kereskedők, akkor kihúzták és fölhozták Józsefet a gödörből és eladták Józsefet az ismaelitáknak húsz ezüstért; és elvitték Józsefet Egyiptomba. 29 Midőn Rúbén visszatért a gödörhöz és íme, József nincs a gödörben, akkor megszaggatta ruháit. 30 Visszatért testvéreihöz és mondta: A gyermek nincs meg, én pedig, hova legyek én? 31 És vették József köntösét, levágtak egy kecskebaktot és belemártották a köntöst a vérbe. 32 És elküldték a tarka köntöst és elvitték atyukhoz és mondta: Ezt találtuk; ismerd csak föl, vajon fiadnak köntöse-e, vagy nem? 33 És ő fölismerte azt és mondta: Fiamnak köntöse, vadállat ette meg őt szétszaggattatott József! 34 És megszaggatta Jákob a ruháit, zsákok öltött csípőire, és gyászolt fiáért sok ideig. 35 És fölkerekedtek mind a fiai és mind a lányai, hogy megvagasztalják, de ő vonakodott vigasztalóni és mondta: Bizony leszállók fiamhoz gyászolva a sírba; és megsiratta őt az atya. (Sheol h7585) 36 A Medónim pedig eladták őt Egyiptomba, Potifárnak, Fáraó udvari tisztjének, a testőrök főnökének.

38 És történt abban az időben, elment Jehúda a testvéreitől és betért egy adullámi férfiúhoz, neve Chíra. 2 És meglátta ott Jehúda egy Súá nevű kanaáni férfiúnak a, leányát, elvette és bement hozzá. 3 És viselős lett, és szült egy fiút, és elnevezte Érnek. 4 És ismét viselős lett és szült egy fiút és elnevezte Ónánnak. 5 És ismét szült egy fiút és elnevezte Sélának; ő pedig Kezíbben volt, midőn szülte azt. 6 És vett Jehúda feleséget Érnek, az elsőszülöttjének, neve Támár. 7 De Ér, Jehúda elsőszülöttje rossz volt Isten szemeiben, és megölte az Örökkévaló. 8 És mondta Jehúda

Ónánnak: Menj be testvéred feleségéhez és sógorképen vedd el és támassz magzatot testvérednek. 9 És tudta Ónán, hogy nem az övé lesz a magzat és volt, ha bement testvére feleségéhez, a földre veszítette, hogy ne adjon magzatot testvérének. 10 És rossznak tetszett az Örökkévaló szemeiben, a mit tett és megölte őt is. 11 Akkor mondta Jehúda Támárnak, a menyének: Maradj özvegyen atyád házában, a míg nagy lesz Séla fiam; mert azt gondolta, hátha meghal ő is, mint testvérei. És elment Támár és maradt atyja házában. 12 Sok idő múlt el és meghalt Súá leánya, Jehúda felesége; és megvigasztalódott Jehúda és főlment juhainak nyírőihez, ő és Chíra, az ő adullámi barátja, Timnába. 13 És tudtára adták Támárnak, mondván: Íme, ipad fölmege Timnába juhait nyírni. 14 És letette özvegysége ruháit magáról, elfölte magát fátyollal és beburkolózott és leült Énájim bejáratán, mely a Timnába való úton van, mert láttá, hogy nagy lett Séla és ő nem adatott hozzá feleségül. 15 És meglátta őt Jehúda és paráznának gondolta, mert elfölte arcát. 16 És letért hozzá az útra és mondta: Nosza, kérlek, hadd menjek be hozzád – mert nem tudta, hogy a menyé. Mondta: Mit adsz nekem, ha bejössz hozzá? 17 És mondta: Én küldök majd egy kecskegödölyét a nyájból. Mondta: Ha adsz zálogot, a míg elküldök. 18 És mondta: Mi az a zálog, a mit adjak neked? Mondta: Pecséted, zsinórod és a botod, mely kezedben van. És odaadta neki, bement hozzá, és viselős lett tőle. 19 És fölkelt, elment és letette fátyolát magáról, és felöltötte özvegysége ruháit. 20 És elküldte Jehúda a kecskegödölyét az ő adullámi barátja által, hogy átvegye a zálogot az asszony kezéből, de nem találta. 21 És megkérdezte a helysége embereit, mondván: Hol van a szentelt nő, a ki Énájimban az út mellett van? Mondták: Nem volt erre szentelt nő. 22 És visszatért Jehúdához és mondta: Nem találtam meg őt, és a helység emberei is mondta: Nem volt erre szentelt nő. 23 És mondta Jehúda: Tartsa meg magának, nehogy csúffá legyünk; íme, elküldtem e gödölyét, te pedig nem találtad meg őt. 24 És történt mintegy három hónap múlva, tudtára adták Jehúdának, mondván: Paráználkodott Támár, a menyed, és íme, viselős is paráznáságból. És mondta Jehúda: Vezessétek ki, hogy elégettessék. 25 Éppen kivezették, ekkor küldött ipjához, mondván: Attól a férfitól, akié ezek, vagyok én viselős; mondta ugyanis: Ismerd csak fel, kié ez a pecsét, a zsinór és a bot. 26 És fölismerte Jehúda és mondta: Igazságosabb ő nálamnál, mivelhogy nem adtam őt Séla fiamhoz. És többé nem ismerte meg őt. 27 És volt szülésekor, íme, ikek a méhében. 28 És volt, midőn szült, kinyúlt az egyiknek keze; akkor vett a bába és rákötött kezére piros fonalat, mondván:

Ez jött ki először. 29 S történt, a mint visszahúzta kezét, íme kijött testvére, és mondta: Mily rést törtél magadnak! És így nevezték őt el: Pérecz. 30 Azután kijött testvére, a kinek kezén volt a piros fonal, és így nevezték el: Zérach.

39 József pedig levített Egyiptomba és megvette Potifár,

Fáraó udvari tiszte, a testőrök főnöke, egy egyiptomi férfi, az ismaelítáktól, aikik levitték őt oda. 2 És az Örökkévaló volt Józseffel és szerencsés ember lett; és volt urának, az egyiptomiak házában. 3 Midőn láttá az ura, hogy az Örökkévaló van és hogy mindenent amit tesz, az Örökkévaló sikeressé tesz kezében, 4 akkor József kegyet talált a szemeiben és szolgálta őt; az pedig háza felé rendelte és mindenent, amije volt, kezébe adott. 5 És volt, amiőt ő rendelte a háza fölé és minden fölé, amije volt, megáldotta az Örökkévaló az egyiptominak a házát József miatt; és az Örökkávaló áldása volt mindenent, amije volt a házban és a mezőn. 6 És hagyott mindenent, amije volt, József kezében és nem tudott mellette semmiről, csakis a kenyérről, melyet evett; József pedig szép termetű és szép ábrázatú volt. 7 És történt e dolgok után, rávetette urának felesége a szemeit Józsefre és mondta: Hálj velem. 8 De ő vonakodott és mondta ura feleségének: Íme, az én uram nem tud mellettem semmiről, mi van a házban és mindenent, amije van, kezembé adott. 9 Nincs nagyobb nálamnál a házban és nem vont meg tőlem semmit, csak téged, mivelhogy te a felesége vagy; hogy tenném hát meg ezt a nagy gonoszságot és vétkezném Isten ellen? 10 És volt, midőn beszélt Józseffel nap nap után, ő nem hallgatott rá, hogy vele háljon, hogy vele legyen. 11 És történt egy napon, midőn bement a házba, hogy végezze munkáját és nem volt senki a ház emberei közül ott a házban, 12 akkor megragadta őt (a nő) ruhájánál fogva, mondván: Hálj velem; de ő otthagytá ruháját a kezében, elmenekült és kiment az utcára. 13 És volt, midőn láttá, hogy otthagytá ruháját a kezében és kimenekült az utcára, 14 akkor hívta házának embereit és szólt hozzájuk, mondván: Lássátok, hozzott nekünk egy héber embert, hogy csúfot úzzön belőlünk: bejött hozzám, hogy velem háljon, de én hangosan kiabáltam; 15 és volt, midőn hallotta, hogy fölemelem hangomat és kiáltok, akkor itt hagyta ruháját nálam, elmenekült és kiment az utcára. 16 És eltette ruháját magánál, míg jött az ura az ő házába. 17 És szólt hozzá a szavak szerint, mondván: Bejött hozzám a héber szolga, akit hoztál nekünk, hogy csúfot úzzön belőlem. 18 És volt, midőn fölemelem hangomat és kiáltottam, akkor itt hagyta ruháját nálam és elmenekült az utcára. 19 És volt, midőn hallotta az ő ura feleségének szavait, melyekkel szólt

hozzá, mondván: Ilyen dolgokat tett velem a te szolgád, akkor föllobbant a haragja. 20 Vette tehát József ura őt és a fogházba vetette, arra a helyre, ahol a király foglyai fogva voltak; és ott volt a fogházban. 21 De az Örökkévaló volt Józseffel, feléje fordította a kegyelmet és kegyet adott neki a fogház főnöke szemeiben. 22 És átadta a fogház főnöke József kezébe minden a foglyokat, aikik a fogházban voltak és mindenent, amit ott végeztek, ő végzett. 23 A fogház főnöke nem nézett semmi után, ami (József) kezében volt, minthogy az Örökkévaló vele volt, és amit ő végzett, az Örökkévaló sikeressé tette.

40 Történt pedig eme dolgok után, vétkeztek Egyiptom királyának pohárnoka és a sütőmester, az ő uruk,

Egyiptom király ellen. 2 És Fáraó megharagudott két udvari tiszttjére, a főpohárnokra és a főösütőmesterre; 3 és őrizet alá helyezte őket a testőrök főnökének házában, a fogházba, arra a helyre, ahol József fogva volt. 4 És rendelte a testőrök főnöke Józsefet melléjük ez szolgálta őket; és voltak egy ideig őrizet alatt. 5 És álmadtak álmot mind a ketten, mindegyik a maga álmát egy éjjel, mindegyik álmának megfejtése szerint, a pohárnok és a sütőmester, aikik Egyiptom királyánál voltak, aikik fogva voltak a fogházban. 6 Bement hozzájuk József reggel és láttá őket, hogy íme kedvetlenek. 7 És megkérdezte Faraó udvari tiszttjeit, aikik vele voltak őrizet alatt ura házában, mondván: Miért olyan szomorú arcotok ma? 8 És mondta neki: Álmot álmadtunk és nincs, aki megfejtse; József pedig mondta nekik: Nem-e Isten nélküli vannak a megfejtések? Beszéljétek csak el nekem. 9 Elbeszélte tehát a főpohárnok az ő álmát Józsefnek és mondta neki: Álmomban, íme, szőlőtő előttem; 10 a szőlőtőn pedig három vessző és az, amint fakadt, kinyílt a virága, fűrjei érleltek bogyókat, 11 Faraó serlege pedig a kezében; és én vettettem a bogyókat, kifacsartam azokat Faraó serlegébe és odadtettem a serleget Faraó tenyerére. 12 És mondta neki József: Ez a megfejtése: a három vessző, az három nap. 13 Hárrom nap műlva számba veszi Fáraó a te fejedet és visszahelyez állásodba, és te adod Faraó serlegét a kezébe, az előbbi rend szerint, midőn pohárnoka voltál. 14 Csakhogy emlékezz meg rólam magadban, amint jó dolgod lesz és tegyél velem, kérlek, kegyelmet, hogy említs meg engem Fáraónál és vezess ki engem ebből a házból. 15 Mert ellenőzték engem a héberek országából, és itt sem tettem semmit, hogy börtönbe vetettek engem. 16 És láttá a főösütőmester, hogy jól fejtette meg és mondta Józsefnek: Én nekem is álmomban, íme, három fonott kosár a fejemen; 17 a legfelső kosárban pedig Faraónak minden

ételéből, sütőmester műve, és a madár eszi azt a kosárból a fejemről. **18** És felelt József, mondván: Ez a megfejtése: a három kosár, az három nap. **19** Hárrom nap múlva leveszi Fáraó a te fejeted rólod és főlakasztanak a fára, a madár pedig eszi majd húsodat rólod. **20** És volt a harmadik napon, Fáraó születése napján, lakkot csinált összes szolgáinak; és szárba vette a főpohárnot fejét és a fősütőmester fejét szolgái között. **21** És visszahelyezte a főpohárnot pohárnokságába, és ez adta a serleget Fáraó tenyerére. **22** A fősütőmestert pedig főlakasztották, amint megfejtette nekik József. **23** De nem emlékezett meg a főpohárnot Józsefről, hanem elfejtette őt.

41 És történt két év múltán, Fáraó álmودott, és íme, ő áll a folyam mellett. **2** És íme, a folyamból feljön hét tehén, szép ábrázatúak és kövér húsúak, és legelnek a nádasban. **3** És íme, más hét tehén jön fel utánuk a folyamból, rút ábrázatúak és vékony húsúak; és megálltak a tehenek mellett a folyam partján. **4** És fölfalták a tehenek, a rút ábrázatúak és vékony húsúak, a hét tehénék, a szép ábrázatúak és kövéreket; és Fáraó fölőbredt. **5** Elaludt és álmودott másodszor; és íme, hét kalász terem egy száron, kövérek és szépek. **6** És íme hét kalász, vékony és a keleti széltől elperzselt, nő utánuk. **7** És elnyelték a vékony kalászok a hét kövér és tele kalászt; Fáraó fölőbredt és íme, álom volt. **8** És volt reggel, nyugtalankodott a lelke, elküldött és hivatta Egyiptom összes írástudóit és összes bőlcseit; és elbeszélte nekik Fáraó az ő álmát, de nem volt, aki megfejtse azokat Fáraónak. **9** Ekkor szólt a főpohárnot Fáraóhoz, mondván: Vétkeimet említem én föl ma. **10** Fáraó haragudott az ő szolgáira és őrizet alá helyezett engem a testőrök főnökének házában, engem és a fősütőmestert. **11** Mi pedig álmadtunk álmot egy éjjel, én és ő; mindegyik a maga álmának megfejtése szerint álmadtunk. **12** És ott volt velünk egy héber fiú, a testőrök főnökének szolgája, mi elbeszéltük neki és ő megfejtette nekünk álmainkat; mindegyiknek a maga álma szerint fejtette meg. **13** És volt, amint ő megfejtette nekünk, úgy lett, engem visszahelyeztek állásomba, ő pedig felakasztották. **14** És elküldött Fáraó, hivatta Józsefet és gyorsan kivették a börtönből; megnyiratkozott, ruhát váltott és bement Fáraóhoz. **15** És mondta Fáraó Józsefnek: Álmot álmadtam és nincs, aki megfejtse, én pedig hallottam rólod, mondván: értesz álmot, hogy megfejtsd azt. **16** És felelt József Fáraónak, mondván: Nem én, Isten jelenti ki Fáraó békéjét. **17** És szólt Fáraó Józsefhez: Álmomban, íme, én álltam a folyam partján. **18** És íme, a folyamból feljön hét tehén, kövér húsúak és szép

alakúak, és legelnek a nádasban. **19** És íme, más hét tehén jön fel utánuk, hitványak, igen rút alakúak és sovány húsúak; nem láttam olyanokat Egyiptom egész országában rútságra nézve. **20** És fölfalták a sovány és rút tehenek az első hét tehénéket, a kövéreket; **21** és bejutottak belsejükbe, de nem ismerszett meg, hogy bejutottak belsejükbe, és ábrázatuk oly rút volt, mint kezdetben; erre fölőbredtem. **22** Azután láttam álmomban, íme, hét kalász terem egy száron, teliek és szépek. **23** És íme, hét kalász, aszott, vékony, a keleti széltől elperzselve nő utánuk; **24** és elnyelték a vékony kalászok a hét szép kalászt. És elmondtam az írástudóknak, de nincs, aki megmagyarázza nekem. **25** És mondta József Fáraónak: Fáraó álma egy; amit Isten tesz, tudtára adta Fáraónak. **26** A hét szép tehén, az hét év, a hét szép kalász az hét év; az álom egy. **27** És a hét sovány és rút tehén, mely utánuk följött, az hét év, meg a hét üres kalász, a keleti széltől perzselve – lesz az éhség hét éve. **28** Ez az, amit mondta Fáraónak; amit Isten tesz, azt megmutatta Fáraónak. **29** Íme, hét év jön, nagy bőség lesz Egyiptom egész országában. **30** De támad majd az éhség hét éve utánuk, úgy, hogy elfelejtik az egész bőséget Egyiptom országában; és fölemészti az éhség az országot. **31** És nem ismerszik majd meg a bőség az országban azon éhség miatt, azután, mert igen nyomasztó lesz az. **32** Hogy pedig az álom megismétlődött Fáraónál, kétszer, mivel meg van állapítva a dolog az Istenről és siet az Isten, hogy megtegye. **33** Most tehát szemeljen ki Fáraó értelmes és bölcs férfit és tegye őt Egyiptom országa fölé. **34** Tegye meg Fáraó, hogy rendeljen felügyelőket az ország fölé, és szedjen ötödöt Egyiptom országában a bőség hét évében. **35** És gyűjtsék össze minden elességét a jó éveknek, ezeknek a jövendőknek; halmozanak föl gabonát Fáraó keze alatt, eleségül a városokban és őrizzék meg. **36** És legyen az eleség őrizetül az ország számára az éhség hét évére, amelyek lesznek Egyiptom országában, hogy el ne vesszen az ország az éhség miatt. **37** És jónak tetszett a dolog Fáraó szemeiben és összes szolgájai szemeiben; **38** és mondta Fáraó szolgáinak: Találhatunk-e ilyet mint ez, férfiút, akiben Isten szellemre van? **39** És mondta Fáraó Józsefnek: Miután Isten tudatta veled mindezt, nincs olyan értelmes és bölcs, mint te. **40** Te legyél házam fölött és parancsodhoz alkalmazkodjék egész népem; csak a trónnal lesznek nagyobb nálad. **41** És mondta Fáraó Józsefnek: Lásd, én tettelek téged Egyiptom egész országa fölé. **42** És lehúzta Fáraó a gyűrűjét kezéről és rátte a József kezére, felöltözötté őt bisszusruhába és tette az arany láncot a nyakába. **43** És meghordoztatta őt másodrendű kocsijában és kiáltották előtő: Ávréch! Így tette őt Egyiptom egész országa fölé. **44**

És mondta Fáraó Józsefnek: Én vagyok Fáraó, de nálad nélkül ne emelje föl senki se kezét, se lábat Egyiptom egész országában. 45 És elnevezte Fáraó Józsefet Cofnász-Pánéáchnak, és nekiadta Osznászt, Pótifera, Ón papjának leányát feleségül; és József kiment Egyiptom földjére. 46 József pedig harminc éves volt, midőn ált Fáraó, Egyiptom királya előtt; és kiment József Fáraó színe elől és bejárta Egyiptom egész országát. 47 És termett a föld a bőség hét évében tele marokkal. 48 És ő összegyűjtötte minden az eleséget a hét évnek, mely Egyiptom országában volt és eltett minden az éleséget a városokba; éleségét a város mezéjének, mely körülötte volt, betette abba. 49 És fölhalmozott József gabonát, mint a tenger fövenye, igen sokat, amíg nem fölhagyott, hogy számba vegye, mert nem volt száma. 50 Józsefnek pedig született két fia, mielőtt elérkezett az éhség éve, akitet szült neki Osznász, Pótifera, Ón papjának a leánya. 51 És elnevezte József az elsőszülöttet Menássénak: mert elfejtette velem Isten minden bajomat és atyám egész házát. 52 A másodikat pedig elnevezte Efráimnak: mert megszaporított engem nyomorúságom földjén. 53 És véget ért a bőség hét éve, mely volt Egyiptomban. 54 És kezdett az éhség hét éve bekövetkezni, amint mondta József: éhség volt minden országban, Egyiptom egész országában pedig volt kenyér. 55 Majd éhezett Egyiptom egész országa és a nép kiáltott Fáraóhoz kenyérért; Fáraó pedig mondta egész Egyiptomnak: Menjetek Józsefhez, amit ő fog nektek mondani, azt tegyétek. 56 Az éhség pedig volt az ország egész színén; akkor megnyitotta József minden szájat (a tárakat), amelyekben volt és eladt gabonát Egyiptomnak; az éhség pedig erősbödött Egyiptom országában. 57 És az egész föld eljött Egyiptomba gabonát venni Józsefhez, mert erő volt az éhség az egész földön.

42 Midőn láttá Jákob, hogy van gabona Egyiptomban, mondta Jákob a fiainak: Miért nézitek egymást? 2 És mondta: Íme; hallottam, hogy van gabona Egyiptomban; menjetek le oda és vegyetek nekünk onnan gabonát, hogy éljünk és meg ne halunk. 3 És lementek József testvérei tizen, hogy gabonát vegyenek Egyiptomból. 4 De Benjámint, József testvérét nem eresztette el Jákob a testvéreivel, mert azt mondta: Netalán baleset érné! 5 És eljöttek Izrael fiai, hogy gabonát vegyenek, az odajövők között, mert éhség volt Kánaán országában. 6 József pedig, ő volt a kormányzó az ország, fölött, ő az, aki eladt a gabonát az ország egész népének; és eljöttek József testvérei és leborultak előtte arccal a földre. 7 Midőn megláttá József, hogy ő testvéreit, fölismerte őket; de idegennek tette magát

velük szemben és keményen beszélt velük és mondta nekik: Honnan jöttök? 8 Kánaán országából, hogy eleséget vegyünk. 9 József fölismerte testvéreit, de ők ne ismerték föl. 10 És megemlékezett József az álmokról, melyeket álmodott felőlük; és mondta nekik: Kémek vagytok ti, hogy megtékinnétek az ország meztlenségét, azért jöttetek. 11 És ő mondta nekik: Nem, uram; hanem szolgáid jöttek, hogy eleséget vegyenek. 12 De ő mondta nekik: Nem, hanem az ország meztlenségét megtekinteni jöttetek. 13 És ő mondta: Tizenketten vannak a te szolgáid, testvérek vagyunk mi, egy ember fiai Kánaán országában; és íme, a legkisebb atyánknál van ma, az egyik pedig nincs meg. 14 És mondta nekik József: Az az, amit szóltam hozzátok, mondván: Kémek vagytok ti. 15 Ezáltal fogtok megpróbáltatni: Fáraó életére, nem mentek ki innen, hanem ha eljön legkisebb testvéreteket ide. 16 Küldjetek magatok közül egyet, hogy elhozza testvéreteket, ti pedig fogva maradtok, hogy megpróbáltassanak szavaitok, vajon igazság van-e veletek? Ha pedig nem, Fáraó életére, bizony kémek vagytok. 17 És együtt tette őket őrizet alá három napra. 18 És mondta nekik József a harmadik napon: Ezt tegyétek, hogy éljetek az Isten felem én. 19 Ha becsületesek vagytok, egyik testvéreteket maradjon fogva őrizetetek házában, ti pedig menjetek, vigyetek gabonát házaitok éhségére. 20 Legkisebb testvéreteket hozzátok el hozzá, hogy igazoltassanak szavaitok és meg ne haljatok; és így tettek. 21 És mondta egymásnak: Bizony vékesek vagyunk mi testvéünk miatt, mivelhogy láttuk lelke szorongását, midőn könyörgött nekünk, de mi nem hallgattunk rá; azért jött ránk ez a szorongatás. 22 És felelt nekik Rúbén, mondván: Nem szóltam-e nektek, mondván: Ne vétkezzetek a gyermek ellen, de ti nem hallgattatok rám; és íme, vérít is számon kérík. 23 Ők pedig nem tudták, hogy József érte, mert tolmács volt közöttük. 24 És ő elfordult tőlük és sít; azután visszatért hozzájuk és beszélt velük, elvette tőlük Simont és bezárta őt szemük láttára. 25 És megparancsolta József, hogy tölték meg az edényeket gabonával és hogy tegyék vissza pénzüket mindegyiknek a zsákjába, és hogy adjanak nekik élelmet az útra; és így tettek velük. 26 Ők folttették gabonájukat szamaraiakra és elmentek onnan. 27 Az egyik kibontotta zsákját, hogy abrakot adjon szamarának a szálláson; és megláttá pénzét, hogy íme a zsákja szájában van. 28 És mondta testvéreinek: Visszatették pénzemet és itt is van zsákomban; akkor elment bátorságuk és remegve fordultak egymáshoz, mondván: Mit is tett Isten velünk? 29

És elérkeztek Jákobhoz, az ő atyukhoz Kánaán országába és tudtára adták neki mindenöt, ami őket érte, mondván: **30** Beszél velünk a férfiú, az ország ura keményen olyanoknak tartott bennünket, mint akik kikélelik az országot. **31** Mi pedig mondta neki: Becsületesek vagyunk, nem voltunk soha kémek; **32** tizenketten vagyunk mi testvérek, atyánk fiai; nincs meg, a legkisebb pedig atyánknál van Kánaán országában. **33** És mondta nekünk a férfiú, az ország ura: Erről tudom meg, hogy becsületesek vagytok, egyik testvéreteket hagyjátok nálam és a házaitok éhségére valót vegyétek és menjetek. **34** És hozzájuk el legkisebb testvéreteket hozzájuk, hogy megtudjam, hogy nem vagytok kémek, hogy becsületesek vagytok; testvéreteket kiadom majd nektek az országot bejárhatjátok. **35** És volt, ahogy ők kiürítették zsákjaikat, íme, mindenötnek a pénzcsomagja a zsákjában; midőn meglátták pénzcsomagjaikat, ők és atyuk, megfélemlettek. **36** És mondta nekik Jákob, az ő atyuk: Engem megfosztotok ti gyermekemtől: József nincs, Simon nincs és Benjámint elvisztek; engem ér minden! **37** És szolt Rúbén az ő atyához, mondván: Két fiamat öld meg, ha nem hozom el hozzád; add őt az én kezemre és én visszahozom neked. **38** De ő mondta: Nem meggy le fiam veletek, mert testvére meghalt és ő egyedül maradt meg; ha baleset érné az úton, melyen mentek, akkor leszállítjátok ősz fejemet búbánatban a sírba. (Sheol h7585)

43 Az éhség pedig nyomasztó volt az országban. **2** És volt, midőn egészen elfogyasztották a gabonát, melyet hoztak Egyiptomból, mondta nekik atyuk: Menjetek vissza, vegyetek nekünk egy kevés eleséget. **3** És szolt hozzá Júda, mondván: Óva intett bennünket a férfiú, mondván: Ne lássátok színemet, hacsak nincs testvéreteket veletek. **4** Ha tehát elereszted testvéreket velünk, lemegyünk és veszünk neked eleséget; **5** ha pedig nem ereszted el, nem megyünk le, mert a férfiú megmondta nekünk: Ne lássátok színemet, hacsak nincs testvéreteket veletek. **6** És mondta Izrael: Miért tettek velem rosszat, tudtára adván a férfiúnak, hogy van még testvéreteket? **7** És ők mondta: Kérdezősködött a férfiú felőlünk és nemzetünk felől, mondván: Él-e még atyátok, van-e még testvéreteket? **8** És mondta Júda Izraelnek, az ő atyjának: Ereszd csak el a fiút én velem, hogy főlkerekedjünk és elmenjünk, hogy eljünk és meg ne halunk, mi is, te is és gyermekünk is. **9** Én kezeskedem érte, az én kezemből követeld; ha nem hozom őt el hozzád és odaállítom eléd, akkor vétkezem ellened minden időre. **10** Mert ha nem késlekedtünk volna, bizony mostmár visszatértünk volna kétszer. **11** És mondta nekik Izrael, az ő atyuk: Ha már így van, ezt tegyétek: Vegyetek az ország legjavából edényeitekbe és vigyétek le a férfiúnak ajándék gyanánt; egy kevés balzsamat, egy kevés mézet, fűszereket is lótuszt, pisztáciadiót és mandolát. **12** Meg kétszeres pénzt vegyetek kezetekbe; a pénzt is, melyet visszatettek zsákjaikat szájába; vigyétek vissza kezetekben, talán tévedés az. **13** Testvéreteket is vegyétek, kerekedjetek föl és menjetek vissza a férfiúhoz. **14** És Isten, a mindenható adjon nektek irgalmat a férfiú előtt, hogy elbocsássa veletek másik testvéreteket és Benjámint; én pedig amint megfosztattam gyermekemtől, hát legyek megfosztva! **15** És vették az emberek ezt az ajándékot és kétszeres pénzt vettek kezükbe, meg Benjámint; főlkerekedtek, lementek Egyiptombára és odaállítottak József előtől. **16** Midőn láttá József velük Benjámint, mondta annak, aki háza fölött volt: Vidd be az embereket a házba, vágj vágóállatot és készítsd el, mert nálam fognak enni az emberek délben. **17** És a férfiú úgy tett, amint József mondta és bevitte a férfiú az embereket József házába. **18** Az emberek pedig megfélemlettek, hogy bevittek József házába és mondta: A pénz miatt, mely visszakerült zsákjaikba elsőízben, visznek be minket, hogy ránk támadjanak és ránk vessék magukat és elvegenek bennünket rabszolgáknak, és szamarainkat. **19** És odaléptek a férfiúhoz, ki József háza fölött volt, és szóltak hozzá a ház bejáratában, **20** és mondta: Kérünk, uram! lejöttünk első ízben, hogy eleséget vegyünk; **21** és volt, midőn bementünk a szállásra és kinyitottuk zsákjaikat, íme, mindenötnek a pénze zsákja szájában van, pénzünk az ő súlya szerint; mi pedig visszahoztuk azt kezünkben. **22** Meg másik pénzt hoztunk le kezünkben, hogy eleséget vegyünk; nem tudjuk, ki tette pénzünket zsákjaikba. **23** De ő mondta: Béke veletek! Ne féljetek, Istenetek és atyátok Istene adott nektek kincset zsákjaikba, pénzletek eljutott hozzájuk. És kivezette hozzájuk Simont. **24** És bevitte a férfiú az embereket József házába, adott vizet, megmosták lábaikat és adott ábrakot szamarainknak. **25** ők pedig előkészítették az ajándékot, mire József bejött délben; mert hallották, hogy ott fognak enni éltet. **26** Midőn József bejött a házba, bevitte neki az ajándékot, mely kezükben volt, a házba; és leborultak előtte a földre. **27** És ő kérdezte őket jólétükről és mondta: Békességen van-e öreg atyátok, akiről szóltatok, vajon él-e még? **28** És ők mondta: Békességen van szolgád, a mi atyánk, még él; meghajoltak és leborultak. **29** ő pedig felvetette szemeit és megláttá Benjámint, az ő testvéret, anyjának fiát és mondta: Ez a legkisebb testvéretek, akiről

minden időre. **10** Mert ha nem késlekedtünk volna, bizony mostmár visszatértünk volna kétszer. **11** És mondta nekik Izrael, az ő atyuk: Ha már így van, ezt tegyétek: Vegyetek az ország legjavából edényeitekbe és vigyétek le a férfiúnak ajándék gyanánt; egy kevés balzsamat, egy kevés mézet, fűszereket is lótuszt, pisztáciadiót és mandolát. **12** Meg kétszeres pénzt vegyetek kezetekbe; a pénzt is, melyet visszatettek zsákjaikat szájába; vigyétek vissza kezetekben, talán tévedés az. **13** Testvéreteket is vegyétek, kerekedjetek föl és menjetek vissza a férfiúhoz. **14** És Isten, a mindenható adjon nektek irgalmat a férfiú előtt, hogy elbocsássa veletek másik testvéreteket és Benjámint; én pedig amint megfosztattam gyermekemtől, hát legyek megfosztva! **15** És vették az emberek ezt az ajándékot és kétszeres pénzt vettek kezükbe, meg Benjámint; főlkerekedtek, lementek Egyiptombára és odaállítottak József előtől. **16** Midőn láttá József velük Benjámint, mondta annak, aki háza fölött volt: Vidd be az embereket a házba, vágj vágóállatot és készítsd el, mert nálam fognak enni az emberek délben. **17** És a férfiú úgy tett, amint József mondta és bevitte a férfiú az embereket József házába. **18** Az emberek pedig megfélemlettek, hogy bevittek József házába és mondta: A pénz miatt, mely visszakerült zsákjaikba elsőízben, visznek be minket, hogy ránk támadjanak és ránk vessék magukat és elvegenek bennünket rabszolgáknak, és szamarainkat. **19** És odaléptek a férfiúhoz, ki József háza fölött volt, és szóltak hozzá a ház bejáratában, **20** és mondta: Kérünk, uram! lejöttünk első ízben, hogy eleséget vegyünk; **21** és volt, midőn bementünk a szállásra és kinyitottuk zsákjaikat, íme, mindenötnek a pénze zsákja szájában van, pénzünk az ő súlya szerint; mi pedig visszahoztuk azt kezünkben. **22** Meg másik pénzt hoztunk le kezünkben, hogy eleséget vegyünk; nem tudjuk, ki tette pénzünket zsákjaikba. **23** De ő mondta: Béke veletek! Ne féljetek, Istenetek és atyátok Istene adott nektek kincset zsákjaikba, pénzletek eljutott hozzájuk. És kivezette hozzájuk Simont. **24** És bevitte a férfiú az embereket József házába, adott vizet, megmosták lábaikat és adott ábrakot szamarainknak. **25** ők pedig előkészítették az ajándékot, mire József bejött délben; mert hallották, hogy ott fognak enni éltet. **26** Midőn József bejött a házba, bevitte neki az ajándékot, mely kezükben volt, a házba; és leborultak előtte a földre. **27** És ő kérdezte őket jólétükről és mondta: Békességen van-e öreg atyátok, akiről szóltatok, vajon él-e még? **28** És ők mondta: Békességen van szolgád, a mi atyánk, még él; meghajoltak és leborultak. **29** ő pedig felvetette szemeit és megláttá Benjámint, az ő testvéret, anyjának fiát és mondta: Ez a legkisebb testvéretek, akiről

nekem szóltatok? És mondta: Isten legyen kegyes irántad, fiam! 30 De József sietett, mert kigyulladt szeretete testvére iránt és sírni akart; bement a szobába és ott sírt. 31 Azután megmosta az arcát és kiment; tartóztatta magát és mondta: Hozzátok az ételt. 32 És hozták, neki külön és nekik külön és az egyiptomiaknak, akik vele ettek, külön, mert nem bírtak az egyiptomiak enni a héberekkel ételt, mert utálat az az egyiptomiaknak. 33 És leültek előtte, az elsőszülött elsőszülöttisége szerint és a fiatalabb fiatalasága szerint és bámultak a férfiak egymásra. 34 És vittek ajándékokat ő tőle hozzájuk és több volt Benjámin ajándéka valamennyinek az ajándékánál ötszörte; és ittak és megrészegedtek nála.

44 És megparancsolta annak, aki háza fölött volt, mondván:

Töltsd meg az emberek zsákjait eleséggel, amennyit csak bírnak elvinni, és tudd mindegyiknek pénzét zsákjának szájába. 2 Serlegemet pedig, az ezüst serleget tudd a legkisebbik zsákjának a szájába, meg gabonájának árat; és az cselekedett József szava szerint, amit szólt. 3 A reggel virradt és az emberek elbocsáttattak, ők és szamaraik. 4 Alig mentek ki a városból, nem mentek messze és József mondta annak, aki háza fölött volt: Kerekedj föl, vedd úzöbe az embereket és ha elérteket őket, mondd nekik: Miért fizettedek rosszat a jó helyett? 5 Nemde ez az, amiből iszik az én uram és ő jósol is abból; rosszul cselekedettetek, amit tettek. 6 Az elérte őket és mondta nekik ezeket a szavakat. 7 És ők mondta neki: Miért beszél uram eme szavak szerint? Távol legyen szolgádtól, hogy cselekedjenek ilyen dolgot. 8 Íme, a pénzt, melyet megtaláltunk zsákjaink szájában, visszahoztuk neked Kánaán országából; hogy lopnánk tehát uradnak házából ezüstöt vagy aranyat? 9 Akinél megtalálják szolgád közül, haljon meg; és mi is leszünk uramnak rabszolgái. 10 És ő mondta: Most is szavaitok szerint legyen! Akinél megtalálják, az legyen rabszolgám, de ti mentek lesztek. 11 És siettek, és lerakta mindegyik az ő zsákját a földre és kibontotta mindegyik az ő zsákját. 12 És az átkutatta, a legnagyobbiknál kezdte és a legkisebbiknél végezte; és megtaláltatott a serleg Benjámin zsákjában. 13 Erre megszaggatták ruháikat, fölrakodott mindegyik az ő szamarára és visszatértek a városba. 14 És bementek Júda meg testvérei József házába, ő pedig még ott volt, és leborultak előtte a földre. 15 És mondta nekik József: Micsoda dolog az, amit ti tettek? Vajon nem tudjátok-e, hogy jósolni tud olyan férfiú, mint én vagyok? 16 És mondta Júda: Mit mondunk uramnak, mit szólunk és mivel igazoljuk magunkat? Isten megtalálta szolgád bűnét! Íme, mi rabszolgái vagyunk uramnak, mi is és az is, akinek

kezében a serleg megtaláltatott. 17 De ő mondta: Távol legyen tőlem, hogy ezt megtegyem; az, akinek kezében a serleg megtaláltatott, az legyen rabszolgám, ti pedig menjetek békében atyátokhoz. 18 Akkor odalépett hozzá Júda és mondta: Kérlek, uram, hadd szóljon csak szolgád egy szót uram fülei hallatára és ne gerjedjen föl haragod szolgád ellen, mert te olyan vagy, mint Fáraó. 19 Uram kérdezte szolgáit, mondván: van-e atyátok vagy testvéretek? 20 És mi mondta uramnak: Van nekünk egy öreg atyánk és öregségének gyermeke, a legkisebbik testvére pedig meghalt és ő maradt egyedül az anyjától, atya pedig szereti őt. 21 És te mondta szolgádnak: Hozzátok le őt hozzá, hadd vessem rá szemeimet. 22 De mi mondta uramnak: A fiú nem hagyhatja el az anyját; ha elhagyja az anyját, ez meghal. 23 Te azonban mondta szolgádnak: Ha nem jön le legkisebb testvéreteket veletek, ne lássátok többé az én színemet. 24 És volt, midőn fölmentünk szolgádhoz, az én atyámhoz, tudtára adtuk neki uram szavait. 25 És mondta atyánk: Menjetek vissza, vegyetek nekünk egy kevés eleséget! 26 De mi mondta: Nem lehetünk le; ha legkisebb testvérünk velünk van, akkor lemegyünk, mert nem láthatjuk a férfiú színét, ha legkisebb testvérünk nincs velünk. 27 És mondta szolgád, az én atyám nekünk: Ti tudjátok, hogy kettőt szült nekem feleségem; 28 és elment az egyik tőlem és azt mondta: Bizony szétszaggattattat, és nem láttam őt mindeddig. 29 Ha elviszitek ezt is szíinem elől és baleset éri őt, akkor leszállítjátok ősz fejemet szerencsétlenségen a sírba. (Sheol h7585) 30 Most tehát, midőn eljövök szolgádhoz, az én atyámhoz és a fiú nincs velünk az ő lelke pedig össze van kötve lelkével, 31 és lesz, midőn látja, hogy a fiú nincs meg, meghal, és leszállították szolgáid ősz fejét a te szolgádnak, a mi atyánknak búbánatban a sírba. (Sheol h7585) 32 Mert szolgád kezeskedett a fiúért atyámánál; mondván: Ha meg nem hozom őt neked, vétkeztem atyám ellen minden időre. 33 És most, maradjon csak a te szolgád a fiú helyett rabszolgául uramnak, a fiú pedig menjen föl testvéreivel; 34 mert hogy menjek föl atyámhoz és a fiú nincs velem? Nem nézhetném a szerencsétlenséget, mely atyámat éri.

45 Ekkor nem bírta József magát tartóztatni mindenek előtt, akik mellette álltak és kiáltott: Vezessetek ki mindenkit tőlem! És nem állt senki nála, midőn megismertette magát József az ő testvéreivel. 2 És hangos sírársa fakadt, hogy meghallották az egyiptomiak és meghallotta Fáraó háza. 3 És mondta József az ő testvéreinek: Én vagyok József! Él-e még atyám? De testvérei nem bírtak felelni neki, mert megrémültek tőle. 4 József pedig mondta az

ő testvéreinek: Lépjeket csak ide hozzám! És odaléptek, ő pedig mondta: Én vagyok József, a ti testvéretek, akit eladtatok Egyiptomba. 5 Most pedig ne bánkódjatok és ne keltsen haragot szemeitekben, hogy eladtatok engem ide, mert életfenntartásra küldött engem Isten előttetek. 6 Mert immár két éve van az éhség az országban a még öt év, amelyekben nem lesz szántás és aratás 7 Azért küldött engem Isten előttetek, hogy megtartsak-nektek maradékot a földön és hogy életben tartalak benneteket nagy megmenekülésre. 8 Most tehát, nem ti küldtetek engem ide, hanem Isten; ő tett engem atyává Fáraónak, urává az ő egész házának és uralkodvá Egyiptom egész országában. 9 Siessetek, menjetek fől atyámhöz és mondjátok neki: Így szól a te fiad József, Isten tett engem egész Egyiptom urává; jöjj le hozzám, ne vesztegelj. 10 És lakjál Gósen földjén, hogy közel légy hozzáim, te, fiaid és fiaid fiai, juhod, marhád és minden, amid van. 11 Én pedig eltartalak téged ott, mert még öt évig lesz éhség; hogy el ne szegényedj te, házad és minden, amid van. 12 És íme, szemeitek látták és testvérem, Benjámin szemei, hogy az én szám az, amely szól hozzátok. 13 Adjátok tudtára atyámnak minden dicsőséget Egyiptomban és minden, amit láttatok; siessetek és hozzátok le atyámat ide. 14 És borult Bénjáminnak, az ő testvérenek a nyakába és sírt; Benjámin meg sírt az ő nyakán. 15 Megcsókolta összes testvéreit és sírt rajtuk; azután pedig beszéltek vele testvérei. 16 És a hír hallatszott Fáraó házában, mondván: Eljöttek József testvérei. És jónak tetszett Fáraó szemeiben és szolgái szemeiben. 17 És mondta Fáraó Józsefnek: Mondd testvéreidnek, ezt tegyétek, rakjátok meg barmaikat és eredjetek, menjetek Kánaán országába; 18 és vegyétek atyátokat, meg házatok népét és jöjjetek el hozzáim; én pedig hadd adjam nektek Egyiptom országának legjavát, hogy egyétek a föld zsírját. 19 Neked pedig meg van parancsolva: Ezt tegyétek, vegyetek magatoknak Egyiptom országából szekereket gyermekitek és feleségeitek számára, és vegyétek fől atyátokat és jöjjetek el. 20 Szemetek pedig ne sajnálja holmitokat, mert Egyiptom országának legjava a tietek. 21 És így cselekedtek Izrael fiai; József pedig adott nekik szekereket Fáraó parancsára, és adott nekik élelmet az útra. 22 Mindnyájuknak adott, mindegyiknek két váltó ruhát, Benjáminnak pedig adott háromszáz ezüstöt és öt váltó ruhát. 23 Atyának pedig küldött ilyeténképpen: Tíz szamarat, mely vitt Egyiptom legjavából és tíz nőstény szamarat, mely vitt gabonát és kenyéret, és eledelet atyának az útra. 24 És elbocsátott testvéreit és elmentek; és mondta nekik: Ne vesszetez össze az úton! 25 Fölmentek Egyiptomból és

elérkeztek Kánaán országába Jákobhoz, az ő atyjukhoz. 26 És tudtára adták neki, mondván: József még él, és hogy ő uralkodik Egyiptom egész országán; de megdermedt szíve, mert nem hitt nekik. 27 És elbeszéltek neki József minden szavát, amit szólott hozzájuk, és láttá a szekereket, melyeket József küldött, hogy őt vigyék; akkor föléledt Jákobnak, az ő atyjuknak lelke. 28 És mondta Izrael: Sok ez! József fiám még él! Hadd megyek, hogy lássam őt, mielőtt meghalok.

46 És elindult Izrael és minden, amije volt és elérkeztek Beér-Sevába; és ő áldozott áldozatokat az ő atya, Izsák Istenének. 2 És szólott Isten Izraelhez éjjeli jelenésben és mondta: Jákob, Jákob! ő pedig mondta: Itt vagyok. 3 És mondta: Én vagyok az Isten, atyád Istene, ne félij lemenni Egyiptomba, mert nagy néppé teszlek téged ott. 4 Én lemegyek veled Egyiptomba és én fől is hozlak téged; József pedig teszi majd kezét szemeidre. 5 És fölkerekedett Jákob Beér-Sevából és vitték Izrael fiai Jákobot, az ő atyukat, gyermekeiket és feleségeiket a szekereken, melyeket Fáraó küldött, hogy vigyék őt. 6 Vették nyájaikat és szerzémenyüket, amit szereztek Kánaán országában és eljöttek Egyiptomba; Jákob és minden magzata vele. 7 Fiait és fainak fiait, leányait és fainak leányait; minden magzatát elvitte magával Egyiptomba. 8 Ezek pedig Izrael fainak nevei, akik eljöttek Egyiptomba, Jákob és fiai; Jákob elsőszülötte: Rúbén. 9 Rúbén fiai pedig: Chánóh, Fállú, Checrón és Chármí. 10 Simon fiai pedig: Jemúél, Jómin; Óhád, Jóchin és Cójchár, meg Sóúl, a Kánaánita nő fia. 11 Lévi fiai pedig: Gérsón, Kehosz és Meróri. 12 Júda fiai pedig: Ér, Ónon, Séló, Perec és Zerách; de meghaltak Ér meg Ónon Kánaán országában. Perec fiai pedig voltak: Checrón és Chómúl. 13 Icsszáchár fiai pedig: Tóla, Fuvvó, Jóv és Simrón. 14 Zebúlun fiai pedig: Szered, Elón és Jáchleél. 15 Ezek Léa fiai, akiket szült Jákobnak Páddán-Áromban és Dinát, az ő leányát; fainak és leányainak összes lélekszáma: harminchárom. 16 Gád fiai pedig: Cifjón, Cháaggi, Súni és Ecbón; Éri, Áródi és Áréli. 17 És Ásér fiai: Jimno, Jisvo, Jisvi és Berio, meg Szerách, az ő nővérük; Berio fiai pedig: Chéver és Málkiél. 18 Ezek Zilpó fiai, akit Lábán adott Léának, az ő leányának; és ezeket szülte Jákobnak: tizenhat lélek. 19 És Ráchel, Jákob feleségeinek fiai: József és Benjámin. 20 És született Józsefnek, Egyiptom országában, akiket szült neki Osznász, Pótifera, Ón papjának leánya: Menásse és Efráim. 21 Benjámin fiai pedig: Belá, Becher, Ásbél, Géro, Náámon. Échi és Rós; Muppim, Chuppim és Ord. 22 Ezek Ráchel fiai, akik születtek Jákobnak, minden lélekszáma: tizenegy. 23 Dán fiai pedig: Chusim. 24 Náftáli fiai pedig:

Jáchceél, Gúni, Jécer és Sillém. 25 Ezek Bihó fiai, akit Lábán adott Ráchelnek, az ő leányának; és ezeket szülte Jákobnak, minden lélekszáma: hét. 26 Mind a lélek, mely jött Jákobbal Egyiptomba az ágyékából származók, Jákob feleségein kívül, minden lélekszáma: hatvanhat. 27 József fiai pedig, aikik születtek neki Egyiptomban, két lélek; minden lélekszáma Jákob házának, mely lejött Egyiptomba: hetven. 28 Júdát pedig maga elé küldte Józsefhez, hogy mutasson előtte utat Gósenbe; és elérkeztek Gósen földjére. 29 És befogatott József a szekerébe és fölment Izrael, az ő atya elé Gósenbe; midőn megjelent előtte nyakába borult és sírt nyakán sokáig. 30 És mondta Izrael Józsefnek: Immár meghalhatok, miután láttam arcodat, hogy még élsz. 31 És mondta József az ő testvéreinek és atya házának: Fölmegyek, hadd adom tudtára Fáraónak és mondom neki: Testvéreim és atyám háza, aikik Kánaán országában voltak, eljöttek hozzáim; 32 az emberek pedig juhpásztorok, mert baromtenyésztő emberek voltak, és juhaikat meg marháikat és mindenüket amijük van, elhozták. 33 És lesz, ha hivat benneteket Fáraó és mondja: mi a foglalkozásotok? 34 Akkor mondjátok: Baromtenyésztő emberek voltak szolgáid ifjúságuktól kezdve egész mostanáig, mi is, atyáink is; azért, hogy lakjatok Gósen földjén; mert Egyiptomnak utálata minden juhpásztor.

47 József bement, tudtára adta Fáraónak és mondta:

Atyám és testvéreim, meg juhaik és marháik és mindenük, amijük van, eljöttek Kánaán országából; és íme, ők Gósen földjén vannak. 2 Testvérei közül pedig vett őt embert és odaállította Fáraó elé. 3 És mondta Fáraó (József) testvéreinek: Mi a foglalkozásotok? És ők mondta Fáraónak: Juhpásztorok a te szolgáid, mi is, atyáink is. 4 És mondta Fáraónak: Hogy az országban tartózkodunk, azért jöttünk, mert nincs legelő a juhok számára; melyek szolgáidé; mert nyomasztó az éhség Kánaán országában; és most hadd lakjanak szolgáid Gósen földjén. 5 És szolt Fáraó Józsefhez, mondván: Atyád és testvéreid eljöttek hozzád; 6 Egyiptom országa előtte van, az ország legjavában telepítsd le atyádat és testvéreidet: lakjanak Gósen földjén. Ha pedig tudod, hogy vannak közöttük derék emberek, hát tedd őket nyájfelügyelőkké a fölé, ami az enyém. 7 És elhozta József Jákobot, az ő atyját, odaállította őt Fáraó elé és Jákob megáldotta Fáraót. 8 És mondta Fáraó Jákobnak: Mennyi a te életed éveinek napja? 9 És mondta Jákob Fáraónak: Földi tartózkodásom éveinek napjai: százharminc év; kevesek és rosszak voltak életem éveinek napjai és nem érték el atyáim életéveinek napjait az ő földi tartózkodásuk

napjaiban. 10 És megáldotta Jákob Fáraót és elment Fáraó elől. 11 József pedig letelepítette atyját és testvéreit és adott nekik birtokot Egyiptom országában, az ország legjavában, Rámszesz földjén, amint megparancsolta Fáraó. 12 És eltartotta József az ő atyját és testvéreit és atyának egész házát kenyérrel a gyermekek száma szerint. 13 Kenyér pedig nem volt az egész országban, mert nyomasztó volt, az éhség nagyon; és elepedt Egyiptom országa és Kánaán országa az éhség miatt. 14 És összeszedte József minden pénzét, ami találtatott Egyiptom országában és Kánaán országában, a gabonáért, melyet azok vettek; és bevitte József a pénzt Fáraó házába. 15 Midőn elfogyott a pénz Egyiptom országában és Kánaán országában, akkor eljött egész Egyiptom Józsefhez, mondván: Adj nekünk kenyéret, miért halunk meg előtted, mert elfogyott a pénz. 16 És mondta József: Adjátok ide marháitokat és én adok nektek marháitokért, ha elfogyott a pénz. 17 És elhozták marháikat Józsefhez és adott nekik József kenyéret a lovakért, a juhnyájakért, a marhanyájakért és a szamarakért; és ellátta őket kenyérrel mind az ő marháikért abban az évben. 18 De elmúlt az év és jöttek hozzá a második évben és mondta neki: Nem titkolhatjuk el urunk előtt, hogy elfogyott a pénz és a marhanyáj uramhoz jutott; nem maradt uram előtt semmi, csupán csak testünk és földünk. 19 Miért vesszünk el szemed előtt mi is, földünk is? Vagy meg minket és földünket kenyérrel; és leszünk mi és földünk szolgái Fáraónak, és adj magot, hogy eljünk és meg ne halunk, a föld pedig el ne pusztuljon. 20 És megvette József Egyiptom egész földjét Fáraó számára, mert eladták az egyiptomiak mindegyik az ő mezejét, mert erőt vett rajtuk az éhség; így lett az ország Fáraóé. 21 A népet pedig, áthelyezte azt városok szerint, Egyiptom határának egyik szélétől a másik széléig. 22 Csak a papok földjét nem vette meg, mert kiszabott részük volt a papoknak Fáraótól és ők elvezették törvényes részüket, melyet Fáraó adott nekik, azért nem adták el földjüket. 23 És mondta József a népnek; íme; én megvettelek benneteket ma és földeteket Fáraó számára; ímhol nektek mag, vessétek be a földet. 24 És lesz, a termésből adjatok egy ötödöt Fáraónak, négy rész pedig legyen a tietek a mező veiőmagjául és eledeletekre, meg azoknak, kik házaitokban vannak és hogy ennivalójá legyen gyermekiteknek. 25 És ők mondta: Életben tartottál bennünket! Hadd találunk kegyet uram szemeiben és mi szolgái leszünk Fáraónak! 26 És ezt tette József törvényé e napig Egyiptom földjére nézve, hogy Fáraóé az ötöd; csak a papok földje egyedül nem lett Fáraóé. 27 És lakott Izrael Egyiptom országában, Gósen földjén; birtokot szereztek

abban, szaporodtak és megsokasodtak nagyon. 28 És élt Jákob Egyiptom országában tizenhét évig; és voltak Jákob napjai, életének évei: száznegyvenhét év. 29 Midőn közeledtek Izrael napjai a halálhoz, akkor hivatta fiát, Józsefet és mondta neki: Ha ugyan kegyet találtam szemeidben, tudd, kérlek, kezedet csípőm alá, hogy cselekszel velem szeretetet és hűséget: ne temess el kérlek, Egyiptomban. 30 Ha majd elnyugszom atyáimmal, akkor vigyél el engem Egyiptomból és temess el az ó temetőhelyükön. És ó mondta: Én szavad szerint fogok cselekedni. 31 És ó mondta: Esküdj meg nekem! És megesküdött neki. És leborult Izrael az ágy fejére.

48 Történt ezen dolgok után, mondta Jákob: Íme, atyád beteg. És ó vette két fiát magával, Menássét és Efráimot. 2 Midőn tudtára adták Jákobnak és mondta: Íme fiad, József jön hozzád, akkor erőködött Izrael és felült az ágyon. 3 És mondta Jákob Józsefnek: Isten, a mindenható megjelent nekem Lúzban, Kánaán országában és megáldott engem; 4 és mondta nekem: Íme, én megszaporítlak és megsokasítlak és teszlek népek gyülekezetévé; és adom ezt az országot magzatodnak utánad öröök birtokul. 5 Most tehát, két fiad, akik születtek neked Egyiptom országában, amíg eljöttem hozzád Egyiptomba, az enyém ók; Efráim és Menásse, mint Rúbén és Simon legyenek az enyém. 6 Nemzettedig pedig, akiket nemzettél utánuk, a tieid legyenek; testvéreik nevéről neveztessenek az ó örökségükben. 7 Én pedig, midőn jöttem Páddánból, meghalt mellettem Ráchel Kánaán országában, az úton, midőn még egy dűlő föld volt, hogy elérkezzem Efroszba és eltemettettem őt ott, az Efroszba vezető úton, az Bész-Lechem. 8 Meglátta Izrael József fiait és mondta: Kik ezek? 9 És mondta József az ó atyának: Fiaim ók, akiket adott nekem Isten itt; és ó mondta: Hozd csak ide őket hozzádm, hogy megáldjam őket. 10 Izrael szemei pedig nehezek voltak az öregségtől, nem bírt látni; és közel vitte őket hozzá, megcsökolta és megöllelte őket. 11 És mondta Izrael Józsefnek: Arcodat látni sem gondoltam és íme, látnom engedte Isten a te magzatodat is. 12 És József kivezette őket térdi közül, és leborult arcával a földre. 13 És vette József minden kettőjüket, Efráimot jobbjával Izrael baljáról és Menássét baljával Izrael jobbjáról és közelítve hozzá. 14 Izrael pedig kinyújtotta jobbját és ráttezte Efráim fejére, az pedig az ifjabbik, és balját Menásse fejére; megfontolva tette kezeit, mert Menásse volt az elsőszülött. 15 Megáldotta Józsefet és mondta: Az Isten, aki előtt jártak atyáim, Ábrahám és Izsák, az Isten, a pásztorom, mióta vagyok e napiig; 16 az angyal, aki megváltott engem

minden bajtól, áldja meg a gyermeket és neveztessék rajtuk az én nevem és atyáimnak, Ábrahámnak és Izsáknak neve és halként szaporodjanak sokasággá az országban. 17 Midőn József láttá, hogy atyja jobb kezét teszi Efráim fejére, visszatetszett szemeiben; megfogta atyja kezét, hogy eltávolítsa azt Efráim fejéről Menásse fejére. 18 És mondta József az atyának: Nem így atyám, mert ez az elsőszülött, tudd jobbodat az ó fejére. 19 De atyja vonakodott és mondta: Tudom fiam, tudom, ő is néppé lesz és ő is nagy lesz, de kisebbik testvére nagyobb lesz nála és magzatja lesz népek sokaságává. 20 És megáldotta őket azon a napon, mondván: Tegyen téged Isten olyanná, mint Efráim és mint Menásse. És elé helyezte Efráimot Menássénak. 21 És mondta Izrael Józsefnek: Íme, én meghalok, de Isten veletek lesz és visszavisz benneteket őseitek országába. 22 Én pedig adok neked egy részt testvéreid fölött, amit elvettem az Emóri kezéből kardommal és ifjammal.

49 És szólította Jákob az ó fiait és mondta: Gyűljetek egybe, hadd adom tudtotokra, mi ér benneteket a későjövőben. 2 Gyülekezzetek és halljátok Jákob fiai, hallgassatok Izraelre, a ti atyátokra. 3 Rúbén, elsőszülöttem vagy te, erőm és tehetségem zsengéje, első méltóságra, első hatalomra! 4 De túláradtál, mint a víz, ne légy első, mert fölszálltál atyád fekvőhelyére, akkor szentségtörő voltál bizony ágyamra szállt föl. 5 Simon és Lévi testvérek, erőszakosság eszközei az ó fegyvereik. 6 Tanácsukba ne jusson lelkek, gyülekezetükkel ne egyesüljön becsületem; mert haragjukban embert öltek és önkényükben ökröt bénítottak. 7 Átkozott az ó haragjuk, mert hatalmas és fölgerjedésük, mert kegyetlen! Elosztom őket Jákobban és elszórom őket Izraelben. 8 Júda te, téged dicsőítenek testvéreid – kezed ellenségeid nyakán! Előtted leborulnak atyád fiai. 9 Fiatal oroszlán Júda; zsákmánylásból jöttel fel fiam! Lehever, leterül, mint oroszlán és nőstény-oroszlán, ki kelti föl őt! 10 Nem távozik a jogar Júdából és a törvény pálca lábai közül, míg nem eljön Silóba és az övé a népek hódolata. 11 Odaköti a szőlőtőhöz csikaját, a venyigéhez szamarának vemhét; borban mossa öltözétét és szőlővérben ruháját. 12 Piros szemű a bortól, fehér fogú a tejtől. 13 Zebúlun tengerek partján lakik, ő a hajók vénénél és oldala Cidónnál. 14 Icsszáchár csontos szamár, hever a cserények; között; 15 láttá a nyugalmat, hogy jó és a földet, hogy kellemes, vállát hajtotta a teherhordásra és lett adófizető szolgává. 16 Dán ítélt majd népe fölött, mint bármelyike Izrael törzseinek. 17 Dán kígyó lesz az úton, vípera az ösvényen, megmarja a ló sarkát, hogy hátrabukik lovása. 18

Segítségedet remélem; Örökkévaló. 19 Gád csapat csődül ellene, de ő sarkába csap. 20 Asérnek kövér a kenyere és ő ad királyi csemegéket. 21 Náftáli szabadjára ereszttet szarvasünő; ő ad szép szózatokat. 22 Termő sarjadék József, termő sarjadék a forrás mellett; sarjai felkúsztak a falra. 23 Azért keserítették, lővöldözték és gyűlölték a nyilasok, 24 de megharadt mereven az ijja, megizmosodtak kezeinek karjai, Jákob hatalmasának kezétől, onnan, Izrael pásztorától, szírtjétől; 25 atyád Istenétől, aki megsegít téged, a Mindenhatótól, aki megáld téged, az egek áldásával felülről, a mélység áldásával, mely alant honol, az emlők és az anyaméh áldásával. 26 Atyád áldásai meghaladták az én szüleim áldásait, egész az örk halmok határáig, szálljanak József fejére, feje tetejére testvérei koszorúzottjának. 27 Benjámin farkas, mely széjjelszagat; reggel fölemészti a ragadmányt és este oszt zsákmányt. 28 Mindezek Izrael törzsei, tizenkettő és ez az, amit szólt hozzájuk atyuk, midőn megáldotta őket; mindegyiket a maga áldása szerint áldotta meg. 29 És megparancsolta nekik és mondta nekik: Én eltakaríttam népemhez, temesetek el engem atyáim mellé a barlangba, mely Efrónnak, a chittinek mezejében van; 30 a barlangba, – mely Máchpélá mezejében, mely Mámré előtt van Kánaán országában – a melyet megvett Ábrahám mezőstül Efrónról, a chittitől sírnak való birtokul. 31 Ott temették el Ábrahámöt és Sárát, az ő feleségét, ott temették el Izsákat és Rebékát, az ő feleségét és oda temettem el Léát. 32 Megvett birtok a mező és a barlang, mely benne van, Chész fiaitól. 33 Midőn végzett Jákob azzal, hogy parancsot adjon fiainak, fölszedte lábait az ágyra; kiműlt és eltakarított népéhez.

50 És ráborult József az ő atya arcára és sírt rajta és megcsókolta őt. 2 És megparancsolta József az ő szolgáinak, az orvosoknak, hogy balzsamozzák be atyát; és az orvosok bebalzsamozták Izraelt. 3 És betelt számára negyven nap, mert így telnek be a bebalzsamozás napjai, és megsiratták őt az egyptomiak hetven napig. 4 Midőn elmúltak megsiratásának napjai, akkor szólt József Fáraó házához, mondván: Ha ugyan kegyet találtam szemeitekben, szóljatok, kérlek, Fáraó fülei hallatára, mondván: 5 Atyám megesketett engem, mondván: Íme, én meghalok; síromba, melyet ástam magamnak Kánaán országában, oda temess el engem! Most tehát hadd menjek el, hogy eltemessem atyámat és azután visszatérök. 6 És mondta Fáraó: Menj föl és temesz el atyádat, amint megesketett téged. 7 És fölment József; hogy eltemesse az ő atyát; fölmentek vele Fáraó összes szolgáit, házának vénei és Egyiptom országának összes vénei; 8

meg József egész háza, testvérei és atyjának háza; csak gyermekeiket, juhaikat és marhájukat hagyták Gósen földjén. 9 És fölmentek vele szekerek is, lovasok is és a tábor igen nagy volt. 10 Elérkeztek Óted szérűjéig, mely a Jordánon túl van és ott gyászoltak igen nagy és súlyos gyászolással; és tartott atyájáért hét napi gyászt. 11 Midőn láttá az ország lakója, a Kánaáni; a gyászt Ótod szérűjében, mondta: Súlyos gyász ez Egyiptomnak; azért neveztek el Óvel-Micrájim (Egyiptom gyásza), mely a Jordánon túl van. 12 És fiai úgy cselekedtek vele, amint megparancsolta nekik. 13 És elvitték őt fiai Kánaán országába és eltemették őt a Máchpélá mezejének barlangjába, amelyet megvett Ábrahám mezőstül sírnak való birtokul Efrónról, a chittitől; Mámré előtt. 14 József pedig visszatért Egyiptomba, ő és testvérei, meg mind, akik fölmentek vele hogy eltemessék atyját, miután eltemette az atyát. 15 Midőn látták József testvérei, hogy atyuk meghalt; mondta: Háttha gyűlölni fog bennünket József és visszafizeti nekünk mindama rosszat, mit elkövettünk vele. 16 Azért üzentek Józsefnek, mondván: Atyád meghagya halála előtt, mondván: 17 Így szóljatok Józsefhez: Ó bocsásd meg, kérlek, a te testvéreid hűtlenségét és vétküket, mert rosszat követték; el veled! Azért most, bocsásd meg, kérünk, hűtlenséget a te atyáid Istene szolgáinak! József pedig sírt, midőn szóltak hozzá. 18 El is mentek testvérei és leborultak előtte és mondta: Itt vagyunk szolgáidul. 19 De József mondta nekik: Ne féljetek, mert vajon Isten helyében vagyok-e én? 20 Ti ugyan, rosszat gondoltatok ellenem de Isten jóra gondolta, hogy tegyen, mint ezen a napon, életben tartván sok népet. 21 Most tehát ne féljetek, én eltartalak benneteket és gyermekeiteket; megvigasztalta őket és szívükre beszét. 22 És lakott József Egyiptomban, ő és atya háza; és élt József száztíz évig. 23 És látott József Efráimról harmadízig való utódokat; Móchir, Menassé fiának fiai is József térdén születtek. 24 És mondta József az ő testvéreinek: Én meghalok; Isten pedig majd gondol rátok és fölvisz benneteket ebből az országból amaz országba, melyről megesküdött Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak. 25 És megeskette József Izrael fiait, mondván: Isten gondol majd rátok és akkor vigyétek föl innen csontjaimat. 26 És meghalt József száztíz éves korában; bebalzsamozták őt és koporsóba tették Egyiptomban.

2 Mózes

1 És ezek a nevei Izrael fiainak, akik Egyiptomba jöttek; Jákobbal, kiki az ő házával, jöttek ők. **2** Rúben, Simon, Lévi és Júda; **3** Icsszáchár, Zebúlun és Benjámin; **4** Dán, Náftáli, Gád és Ásér. **5** És volt összes lélekszáma a Jákob ágyékából származóknak: hetven lélek; József pedig Egyiptomban volt. **6** És meghalt József, meg mind a testvérei és az az egész nemzedék. **7** Izrael fiai pedig szaporodtak és nyüszögtek, megsokasodtak és elhalászodtak igen nagyon, és megtelt az ország velük. **8** És új király támadt Egyiptom fölött, aki nem ismerte Józsefet. **9** és mondta az ő népének: Íme, Izrael fiainak népe több és hatalmasabb nálunknál. **10** Nosza, legyünk okosak vele szemben, hogy el ne sokasodjék, mert lesz, ha háború támadna, ő is csatlakoznék ellenéreinkhez, harcolna ellenünk és felmenne az országból. **11** És rendeltek feléje robotfelügyelőket, hogy sanyargassák őt rabbunkákkal; és épített (Izrael) eleségggyűjtő városokat Fáraónak: Pítómot és Raámszeszt. **12** De amint sanyargatták őt, úgy sokasodott és terjeszkedett; úgy, hogy írtóztak Izrael fiaitól. **13** És az egyiptomiak dolgoztattak Izrael fiaival szigorúsággal. **14** Megkeserítették az életüket kemény munkával agyagkeveréssel és téglavetéssel és minden munkával a mezőn; minden munkájukat, amelyet velük dolgoztattak, szigorúsággal (végeztették). **15** És mondta Egyiptom királya a héber szülésznőknek, akik közül az egyiknek neve Sifró és a másiknak neve Púó, **16** és mondta: Midón szülésnél segédkeztek a héber nőknek, tekintsetek a szülőszékre: ha fiú az, öljétek meg őt, ha pedig leány, maradjon életben. **17** De a szülésznők felték Istenet és nem tettek úgy, amint szólt hozzájuk Egyiptom királya, és életben hagyták a fiúgyermeket. **18** És hivatta Egyiptom királya a szülésznőket és mondta nekik: Miért tettétek ezt a dolgot, hogy életben hagytátok a fiúgyermeket? **19** És mondta a szülésznők Fáraónak: Mert nem olyanok a héber nők, mint az egyiptomi nők, hanem életrevalók; mielőtt jön hozzájuk a szülésznő, már szültek. **20** És jót tett Isten a szülésznőkkel; a nép pedig sokasodott és nagyon elhalászodott. **21** És volt, minthogy felték a szülésznők Istenet, szerzett nekik házakat. **22** Fáraó pedig megparancsolta egész népének, mondván: minden fiút, aki születik, a folyamba vesseket és minden leányt hagyjátok életben.

2 És ment egy férfiú Lévi házából és elvette Lévi leányát. **2** Az asszony fogant és fiat szült; midőn látta, hogy szép, elrejtette őt három hónapig. **3** De nem tudta tovább elrejteni, azért vett számára egy lánát sásból, bekente

gyantával és szurokkal, beletette a gyermeket és betette a nádasba a folyam partján. **4** A nővére pedig megállott távrolról, hogy megtudja, mi történik vele: **5** Ekkor lejtő Fáraó leánya, hogy fürödje; a folyamban, szolgálói pedig jártak a folyam partján; és meglátta a lánát a nádas közepette, odaküldte szolgálóját és elvette azt. **6** Felhívotta és meglátta a gyermeket és íme, egy síró fiú; megkönyörült rajta és mondta: A héberek gyermekei közül való ez. **7** És mondta a nővére Fáraó leányának: Elmenjek-e és hívjak-e neked szoptató asszonyt a héber nők közül hogy szoptassa neked a gyermeket? **8** És mondta neki Fáraó leánya: Menj! És a leány elment és elhívta a gyermek anyját. **9** És mondta neki Fáraó leánya: Vidd a gyermeket és szoptasd őt nekem, és én megadom bérédet; és elvette az asszony a gyermeket és szoptatta őt. **10** Midőn felnőtt a gyermek, akkor elvitte őt Fáraó leányának és lett neki fia gyanánt; elnevezte őt Mózesnek és mondta: Mert vízből húztam őt ki. **11** És történt ama napokban, Mózes nagy lett és kiment az ő testvéreihez és látta rabbunkákat; és látott egy egyiptomi embert, amint üt egy héber embert az ő testvérei közül. **12** És erre meg arra fordult és látta, hogy nincs senki; akkor agyonütötte az egyiptomit és elrejtette őt a fövénybe. **13** Kiment másnap és íme, két héber férfiú dulakodik; és mondta az igaztalanak: Miért ütöd, felebarátodat? **14** És az mondta: Ki tett téged felügyelővé és bíróvá felénk, tán engem is megölni szándékozol, amint megölded az egyiptomit? És felt Mózes és mondta: Valóban, kitudódott a dolog. **15** Fáraó meghallotta ezt a dolgot és meg akarta ölni Mózest; de Mózes elmenekült Fáraó elől és letelepedett Midján országában és leült a kútnál. **16** Midján papjának pedig volt hét leánya; jöttek, merítettek és megtöltötték a vályukat, hogy megitassák atyuk juhait. **17** De jöttek a pásztorok és elűzték őket; akkor felkelt Mózes, segített nekik és megitatta juhaikat. **18** Midőn eljöttek Reúlhez, az ő atyukhoz, ez mondta: Miért jöttetek ily hamar ma? **19** És ők mondák: Egy egyiptomi férfiú mentett meg bennünket a pásztorok kezéből és meríténi is merített nekünk és megitatta a juhokat. **20** És mondta leányainak: Hát hol van? Miért hagytátok el a férfiút? Hívjátok őt, hogy egyék kenyéret. **21** És beleegyezett Mózes, hogy lakjék a férfiúnál; és ez odaadtta Cippórát, az ő leányát Mózesnek. **22** Az pedig fiat szült és elnevezte (Mózes) Gérsómnak, mert mondta: Idegen voltam idegen országban. **23** És történt abban a hosszú időben, meghalt Egyiptom királya és feljajdultak Izrael fiai a munkától és kiáltottak, és felszállt kiáltásuk Istenhez a munkától. **24** És meghallotta Isten az ő jákiáltásukat és megemlékezett Isten

az Ő szövetségéről Ábrahámmal, Izsákkal és Jákobbal. 25 Isten láta Izrael fiait és megismerte Isten.

3 Mózes legeltette juhait az Ő apjának, Jitrónak, Midján papjának; és elvezette a juhokat a puszta mögé és elérkezett Isten hegyéhez, Chórebhez. 2 És megjelent neki az Örökkévaló angyala tűzlángban a csipkebokor közepéből; és Ő láttá; hogy íme a csipkebokor ég tűzben, de a csipkebokor nem emésztődik meg. 3 És mondta Mózes: Hadd térek csak oda, hogy lássam ezt a nagy látványt: miért nem ég el a csipkebokor? 4 Midőn láttá az Örökkévaló, hogy odatér megnézni, szólította Őt Isten a csipkebokor közepéből és mondta: Mózes! Mózes! 5 És Ő mondta: Itt vagyok. 5 És mondta (Isten): Ne közeledj ide, vesd le saruidat lábaidról, mert a hely, amelyen te állsz, szent föld az. 6 És mondta: Én vagyok, atyád Istene, Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákob Istene! És elrejtette Mózes az arcát, mert félt feltekinteni Istenhez. 7 És mondta az Örökkévaló: Bizony láttam nyomorát népemnek, mely Egyiptomban van és hallottam kiáltásukat szorongatóik miatt, bizonys ismerem fájdalmait. 8 Azért leszálltam, hogy megmentsem Egyiptom kezéből, hogy felviguem amaz országból jó és tágas országba, tejjel-mézzel folyó országba, a Kánaáni, a Chitti, az Emóri, a Perízzi, a Chívvi és a Jevúszi helyére. 9 És most, íme Izrael fiainak kiáltása elérkezett hozzáim és láttam is a nyomorgatást, a mellyel az egyiptomiak nyomorgatják őket. 10 Most tehát gyere és elküldelek téged Fáraóhoz és vezesd ki népemet, Izrael fiait Egyiptomból. 11 És mondta Mózes Istennek: Ki vagyok én, hogy menjek Fáraóhoz és hogy kiveszem Izrael fiait Egyiptomból? 12 És (Isten) mondta: Mert én veled leszek! És ez legyen neked a jele, hogy én küldtelek téged: midőn kivezedet a népet Egyiptomból, szolgálni fogjátok Istenet a hegyen. 13 És mondta Mózes Istennek: Íme, én eljövök Izrael fiaihoz és mondom nekik: Őseitek Istene küldött engem hozzátek és Ők azt mondják nekem: Mi a neve? Mit mondjak nekik? 14 És mondta Isten Mózesnek: Leszek aki leszek! És mondta: Így szólj Izrael fiaihoz: Ehje küldött engem hozzátek. 15 És még mondta Isten Mózesnek: Így szólj Izrael fiaihoz: Az Örökkévaló, őseitek Istene, Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákob Istene küldött engem hozzátek; ez az én nevem mindörökkié és ez az én emlékezemet nemzedékről nemzedékre. 16 Menj és gyűjtsd egybe Izrael véneit és mondd nekik: Az Örökkévaló, őseitek Istene megjelent nekem, Ábrahám, Izsák és Jákob Istene, mondván: Gondoltam rátok és arra, ami veletek történik Egyiptomban; 17 és mondtam: Felviszlek benneteket Egyiptom nyomorából,

a Kanaáni, a Chitti, az Emóri, a Perizzi, a Chívvi és a Jevúszi országába, tejjel-mézzel folyó országba. 18 És hallgatnak majd szavadra; akkor menj be té és Izrael vénei Egyiptom királyához és mondjátok neki: Az Örökkévaló, a héberek Istene megjelent nekünk, azért most hadd menjünk csak három napi útra a pusztába, hogy áldozzunk az Örökkévalónak, ami Istenünknek. 19 De én tudom, hogy nem fogja megengedni nektek Egyiptom királya, hogy elmenjetek, még erős kéz folytán sem. 20 És én kinyújtom kezemet és megverem Egyiptomot minden csodatetteimmel, amelyeket teszek közepette; azután elbocsát majd benneteket. 21 És én kegyet adok a népnek az egyiptomiak szemeiben; és lesz, ha elmentek, nem mentek el üresen. 22 És kérjen minden asszony a szomszédasszonyától és háza lakónéjától ezüst edényeket, arany edényeket és ruhákat; és tegyétek fiaitokra és leányaitokra és így kiürítitek Egyiptomot.

4 Mózes pedig felelt és mondta: Íme, majd nem hisznek nekem és nem hallgatnak szavamra, mert azt mondják: Nem jelent meg neked az Örökkévaló. 2 És mondta neki az Örökkévaló: Mi ez a kezdenben? És Ő mondta: Bot. 3 És (Isten) mondta: Dobd le a földre! Ő ledobta a földre és kígyóvá lett; és Mózes elfutott előle. 4 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Nyújtsd ki kezedet és fogd meg a farkát; ő kinyújtotta kezét, megfogta azt és bottá lett kezében. 5 Hogy elhagyjék, hogy megjelent neked az Örökkévaló, az Ő őseik Istene, Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákob Istene. 6 És még mondta neki az Örökkévaló: Tedd csak kezedet öledbe; ő betette kezét az ölébe és midőn kivette, íme, keze poklos volt, mint a hó. 7 És mondta: Tedd vissza kezedet öledbe, és ő visszatette kezét az ölébe, midőn kivette az öléből, íme, ismét olyan lett, mint teste. 8 Lesz, ha nem hisznek majd neked és nem hallgatnak az első jel szavára, majd hisznek az utóbbi jel szavára. 9 És lesz, ha nem hisznek majd a két jelre sem és nem hallgatnak szavadra, akkor vegyél a folyam vizéből és önts a szárazra; és lesz a víz, melyet veszel a folyamból, lesz majd vérré a szárazon. 10 És mondta Mózes az Örökkévalónak: Kérlek, Uram, nem vagyok én a szónak embere sem tegnapról sem tegnapelőtről, sem amióta te szóltál szolgádhoz, hanem nehéz ajkú és nehéz nyelvű vagyok én. 11 De az Örökkévaló mondta neki: Ki adott száját az embernek, avagy ki tesz némává vagy süketté? vagy éleslátóvá, vagy vakká, nemde én az Örökkévaló? 12 Azért most menj, én pedig leszek a te száddal és megtanítalak arra, hogy mit beszélj. 13 De ő mondta: Kérlek, Uram, küldd csak, aki által küldeni akarod. 14 Ekkor felgerjedt az Örökkévaló haragja Mózes ellen és

mondata: Nemde Áron, a te testvéred, a levita; tudom, hogy Ő tud beszélni és íme, Ő ki is jön előd és ha meglát, örül a szívében. 15 Szólj hozzá és tudd a szavakat az Ő szájába; én pedig leszek a te száddal és az Ő szájával és megtanítalak benneteket arra, amit tegyetek. 16 Ő szóljon helyetted a néphez és lesz, Ő lesz neked száj gyanánt, te pedig leszel neki Isten gyanánt. 17 Ezt a botot pedig vedd kezedbe, a mellyel majd végzed a jeleket. 18 Mózes elment és visszatért Jeszerhez, az Ő apjához és mondta neki: Hadd menjek csak el és térjek vissza testvéreimhez, kik Egyiptomban vannak, hogy lássam, vajon élnek-e még? És mondta Jitró Mózesnek: Menj békével! 19 És mondta az Örökkévaló Mózesnek Midjánban: Menj, térij vissza Egyiptomba, mert meghaltak mindenek az emberek, kik életedre törtek. 20 Mózes vette feleségét meg fiait, felültette Őket a szamárra és visszatért Egyiptom országába; és vette Mózes az isteni botot a kezébe. 21 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Midőn mész, hogy visszatérj Egyiptomba, lásd, mindama csodákat, melyeket kezedbe tettem, tudd meg azokat Fáraó előtt; én pedig erőssé teszem szívét, hogy nem bocsátja el a népet. 22 És mondd Fáraónak: Így szól az Örökkévaló: Az én elsőszülött fiam Izrael; 23 azért mondta neked, bocsásd el fiamat, hogy szolgájón engem, de te vonakodtál Őt elbocsátani, íme én megölöm a te elsőszülött fiadat. 24 És történt az úton a szálláson, megtámadta az Örökkévaló és meg akarta ölni. 25 És vett Cippóra egy éles követ és levágta fiának fitymáját és odavetette lábaihoz, és mondta: Bizony vérjegyesem vagy te nekem. 26 Midőn alábbhagyott (a baj), akkor mondta (Cippóra): Vérjegye a körülmetélés által. 27 És mondta az Örökkévaló Áronnak: Menj Mózes elé a pusztába. Ő elment és találkozott vele Isten hegynél és megcsókolta. 28 És Mózes tudtára adta Áronnak az Örökkévaló minden szavát, melyekkel Ő küldte és mind a jeleket, melyeket megparancsolt neki. 29 És ment Mózes meg Áron és összegyűjtötték Izrael fiainak minden véneit. 30 És elmondata Áron minden szavakat, melyeket mondott az Örökkévaló Mózesnek és megtette a jeleket a nép szeme láttára. 31 A nép pedig hitt; és hallották, hogy gondolt az Örökkévaló Izrael fiára és hogy láttá az Ő nyomorukat, amikor meghajoltak és leborultak.

5 Azután bementek Mózes és Áron és mondta Fáraónak: Így szól az Örökkévaló, Izrael Istene, bocsásd el népemet, hogy ünnepet üljenek nekem a pusztában. 2 De Fáraó mondta: Ki az Örökkévaló, hogy hallgassak a szavára, hogy elbocsássam Izraelt? Nem ismerem az Örökkévalót és Izraelt sem fogom elbocsátani. 3 És Ők mondta: A hébrek Istene

jelent meg nekünk; hadd menjünk csak három napi útra a pusztába és áldozzunk az Örökkévalónak, ami Istenünknek, hogy ne sújtson bennünket halálvásszel, vagy karddal. 4 És mondta nekik Egyiptom királya: Mózes és Áron, miért zavarjátok ki a népet munkájából; menjetek rabbunkáitokra! 5 És mondta Fáraó: Íme, sok most az ország népe, és ti szüneteltetitek rabbunkáikban. 6 És megparancsolta Fáraó az nap a nép hajtójainak és felügyelőinek, mondván: 7 Ne adjatok többé szalmát a népnek a téglavetéshez, mint tegnap, tegnapelőtt; maguk menjenek és tarlózzanak maguknak szalmát. 8 De a téglák számát, amelyet szoktak készíteni tegnap, tegnapelőtt, vessétek ki rájuk, ne vonjatok le belőle; mert restek ők, azért kiáltanak, mondván: Hadd menjünk, hadd áldozzunk Istenünknek! 9 Nehezedjék a munka a férfiakra, hogy foglalkozzanak vele és ne forduljanak hazug szavak felé. 10 És kimentek, akik a népet hajtják és felügyelői, és szóltak a néphez, mondván: Így szól Fáraó: Én nem adok nektek szalmát; 11 ti menjetek, vegyetek magatoknak szalmát onnan, ahol találótok, mert nem vonnak le munkátokból semmit. 12 És elszéleadt a nép Egyiptom egész országában, hogy tarlózzon tarlót szalmának. 13 A hajtók pedig sürgették mondván: Végezzétek munkáitokat, a napi dolgot a maga napján, mint amikor volt szalma. 14 És megverettek Izrael fiainak felügyelői, akiket tettek feléjük Fáraónak a hajtó, mondván: Miért nem végeztétek el kiszabott részleteket, téglát vetve, mint tegnap tegnapelőtt, sem tegnap, sem ma? 15 És eljöttek Izrael fiainak felügyelői és kiáltottak Fáraóhoz, mondván: Miért teszel így szolgáiddal? 16 Szalmát nem adnak szolgáidnak és téglákat, azt mondják nekünk, csináljatok; és íme, szolgádat megverik és így vétkezik néped. 17 De Ő mondta: Restek vagytok ti, restek! Azért mondjátok: Hadd menjünk, hadd áldozzunk az Örökkévalónak. 18 És most, menjetek, dolgozzatok, szalma pedig ne adassék nektek, de a téglák számát beadjátok. 19 És látták Izrael fiainak felügyelői azokat a bajban, mondván: Ne vonjatok le tégláitokból, a napi dolgóból a maga napján. 20 És találkoztak Mózessel és Áronnal, kik előttük álltak, midőn kimentek Fáraótól, 21 és mondta nekik: Tekintsen rátok az Örökkévaló és ítéjén, hogy rossz hírbe kevertetek minket Fáraó előtt és szolgái előtt, kardot adván kezükbe, hogy megöljenek bennünket. 22 És visszatért Mózes az Örökkévalóhoz, és mondta: Uram miért bántál rosszul a néppel, minek is küldtél engem? 23 Amióta bementem Fáraóhoz, hogy szóljak nevedben, gonoszul bánik e néppel; de megmenteni, nem mentetted meg népedet.

6 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Most fogod meglátni, hogy mit teszek Fáraóval, mert erős kéz által fogja őket elbocsátani és erős kéz által fogja őket elűzni országából. **2** Szolt Isten Mózeshez és mondta neki: Én vagyok az Örökkévaló! **3** Megjelentem Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak mint Isten, mindenható, de nevemet: Örökkévaló, nem ismertettem meg velük. **4** És meg is kötöttem szövetségemet velük, hogy nekik adom Kánaán országát, az ő tartózkodásuk országát, amelyben tartózkodtak. **5** És hallottam is Izrael fiai jajkiáltását, mivelhogy az egyiptomiak szolgálatra szorítják őket és megemlékeztem szövetségemről. **6** Azért mondta Izrael fiainak: Én vagyok az Örökkévaló, kivezetlek benneteket Egyiptom rabbmunkái elől, megmentelek benneteket az ő szolgálatukból, megváltalak benneteket kinyújtott karral és nagy ítéletekkel. **7** És veszlek benneteket magamnak népeműl, én pedig leszek nektek Istenetek, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek, aki kivezet benneteket Egyiptom rabbmunkái elől. **8** És elviszlek benneteket az országba, melyre névre felelemtem kezemet, hogy adom azt Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak, és nektek adom azt örökségül, én az Örökkévaló. **9** És szolt Mózes Izrael fiaihoz ekképpen, de ők nem hallgattak? Mózesre kislelkűség és a kemény munka miatt. **10** És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **11** Menj be, szólj Fáraóhoz, Egyiptom királyához, hogy bocsássza el Izrael fiait az országából. **12** De szolt Mózes az Örökkévaló színe előtt mondván: Íme, Izrael fiai nem hallgattak rám, hogyan hallgatna meg Fáraó, holott én metéletlen ajkú vagyok? **13** De az Örökkévaló szolt Mózeshez meg Áronhoz és parancsot adott nekik Izrael fiaihoz és Fáraóhoz, Egyiptom királyához, hogy vezessék ki Izrael fiait Egyiptom országából. **14** Ezek atyai házuk fejei: Rúbén, Izrael elsőszülöttjének fiai: Chánóch és Fállú, Checrón és Chárdi; ezek Rúbén családjai. **15** Simon fiai pedig: Jemúél, Jómiú, Ohód, Jóchín, Cójchár és Sóul, a kánaánita nő fia; ezek Simon családjai. **16** Ezek pedig Lévi fiainak nevei, nemzetiségeik szerint: Gérsón, Kehosz és Meróni. Lévi életének évei pedig százharminchét év. **17** Gérsón fiai: Livni és Símei családfaik szerint. **18** Kehosz fiai pedig: Ámrom, Jichor, Chevrón és Uziél; Kehosz életének évei pedig: százharminchárom év. **19** Merori fiai pedig: Máchli és Músi; ezek Lévi családjai nemzetiségeik szerint. **20** És elvette Ámrom Jóchevedet, nagynénjét, magának feleségül és ez szülte neki Áront és Mózest; Ámrom életének évei pedig százharmincsét év. **21** Jichor fiai: Kórách, Nefeg és Zichri. **22** Uzziél fiai pedig: Misóél; Elccón és Sziszri. **23** És elvette Áron Elisevát, Ámminódov leányát, Náchsón nővérét magának feleségül és ez szülte

neki Nádábot, Ábihút, Eleázárt és Itámárt. **24** Kórách fiai pedig: Ásszir, Elkóno és Aviósza; ezek a Korchi családjai. **25** Eleázár, Áron fia pedig vett magának Pútiél leányai közül feleséget és ez szülte neki Pinchoszt; ezek a leviták atyainak fejei, családfaik szerint. **26** Ez Áron és Mózes, akiknek az Örökkévaló mondta: Vezessétek ki Izrael fiait Egyiptom országából, seregeik szerint; **27** ők azok, akik szóltak Fáraóhoz, Egyiptom királyához, hogy kivezessék Izrael fiait Egyiptomból. Ez Mózes és Áron. **28** És történt az nap, midőn szolt az Örökkévaló Mózeshez, Egyiptom országában, **29** és szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: Én vagyok az Örökkévaló! Mondta el Fáraónak, Egyiptom királyának mindazt, amit én mondok neked. **30** De Mózes mondta az Örökkévaló színe előtt: Íme, én metéletlen ajkú vagyok, hogy hallgatna rám Fáraó?

7 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Lásd, én tettelek téged Istenévé Fáraónak, Áron pedig, a te testvéred lesz a prófétád. **2** Te mondta el minden, amit én parancsolok neked; Áron pedig, a te testvéred szóljon Fáraóhoz, hogy bocsássza el Izrael fiait az országából. **3** Én pedig megkeményítem Fáraó szívét és megsokasítom jeleimet és csodáimat Egyiptom országában. **4** De majd nem hallgat rátok Fáraó és én teszem kezemet Egyiptomra; és kivezetem seregeimet, az én népemet, Izrael fiait Egyiptom országából nagy ítéletekkel. **5** És megtudják az egyiptomiak, hogy én vagyok az Örökkévaló, midőn kinyújtom kezemet Egyiptomra, és kivezetem Izrael fiait közülük. **6** És cselekedett Mózes meg Áron, amint megparancsolta nekik az Örökkévaló, úgy cselekedtek. **7** Mózes nyolcvan éves volt, Áron pedig nyolcvanhárom éves, midőn szóltak Fáraóhoz. **8** És szolt az Örökkévaló Mózeshez meg Áronhoz, mondván: **9** Ha szól hozzátok Fáraó, mondván: Tegyetek csodát! akkor mondta Áronnak: Vedd botodat és dobd le Fáraó előtt, hogy legyen kígyóvá. **10** És bement Mózes meg Áron Fáraóhoz és úgy cselekedtek, amint az Örökkévaló parancsolta; Áron ledobta botját Fáraó előtt és szolgái előtt és kígyóvá lett. **11** De Fáraó is hivatta a bőlcseket és varázslókat és cselekedtek azok is, Egyiptom írástudói az ő bűvészettük által akképpen. **12** Ledobta mindegyik az ő botját és kígyókká lettek; de elhelyte Áron botja az ő botjaikat. **13** És erős volt Fáraó szíve és nem hallgatott rájuk, amint szolt az Örökkévaló. **14** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Konok Fáraó szíve, vonakodik a népet elbocsátani. **15** Menj el Fáraóhoz reggel, íme, ő kimegy a vízhez, állj előre a folyam partján; a botot pedig, mely átváltozott kígyóvá, vedd kezedbe. **16** És mondta neki: Az Örökkévaló, a hébrek Istene

küldött engem hozzád, mondván: Bocsád el népemet, hogy szolgájanak engem a pusztában; és íme, te nem hallgattál rám eddig. 17 Így szól az Örökkévaló: Ezáltal tudod meg, hogy én vagyok az Örökkévaló; íme, én rávágok a bottal, mely kezemben van, a vízre, mely a folyamban van és az átváltozik vérré. 18 A hal pedig, mely a folyamban van; elvész és megbűzhödik a folyam; és az egyiptomiak undorodni fognak vizet inni a folyamból. 19 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Mondd Áronnak, vedd botodat és nyújtsd ki kezedet Egyiptom vizeire, folyóira, folyamaira, tavaira és minden vízgyűlémenyére, hogy vérré legyenek; és legyen vér Egyiptom egész országában, úgy a fa-, mint a kőedényekben. 20 És úgy cselekedtek Mózes meg Áron, amint parancsolta az Örökkévaló; felelmezte a botot, rávágott a vízre, mely a folyamban volt, Fáraó szeme láttára és az ő szolgáinak szeme láttára és átváltozott minden a víz, mely a folyamban volt, vérré. 21 A hal pedig, mely a folyamban volt, elveszett és megbűzhödött a folyam, úgy, hogy nem tudtak az egyiptomiak vizet inni a folyamból; és volt a vér Egyiptom egész országában. 22 De így cselekedtek Egyiptom írástudói az ő bűvészetiükkel; és erős volt Fáraó szíve és nem hallgatott rájuk, amint szólt az Örökkévaló. 23 Fáraó pedig megfordult és bement házába és nem hajlította szívét erre sem. 24 És ástak minden az egyiptomiak a folyam körül vízért, hogy ihassanak; mert nem tudtak inni a folyam vizéből. 25 És eltelt hét nap, miután megverte az Örökkévaló a folyamot.

8 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Menj be Fáraóhoz és mondd neki: így szól az Örökkévaló: Bocsád el népemet, hogy szolgájanak engem. 2 Ha pedig vonakodol elbocsátani, íme, én sújtom egész határodat békákkal. 3 És a folyam nyüszög majd békáktól, feljönnek és bemennek házadba, hálószobádba és ágyadra; szolgáid házába, népedre, kemencéidbe és dagasztó tekñoide; 4 te rád, népedre és minden szolgádra felmennek a békák. 5 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Mondd Áronnak: Nyújtsd ki kezedet botoddal a folyóra, s folyamokra és a tavakra, és hozd fel a békákat Egyiptom országára. 6 Áron kinyújtotta a kezét Egyiptom vizeire és feljött a béka és ellepte Egyiptom országát. 7 És így tettek az írástudók az ő bűvészetiükkel és felhozták a békákat Egyiptom országára. 8 Fáraó pedig hivatta Mózest meg Áront és mondta: Fohászkodjatok az Örökkévalóhoz, hogy távolítsa el a békákat rólam és népemről; én pedig elbocsátom majd a népet, hogy áldozzanak az Örökkévalónak. 9 Mózes pedig mondta Fáraónak: Szerezz dicsőséget felettem! mikorra

fohászkodjam érted, szolgáidért és népedért, hogy kiírta (Isten) a békákat rólad és házadból; csak a folyamban maradjanak. 10 És ő mondta: Holnapra! És (Mózes) mondta: Szavad szerint! hogy megtudd, hogy nincs olyan, mint az Örökkévaló, ami Istenünk. 11 Eltávoznak majd a békák töled, házaiból, szolgádtól és népedtől, csak a folyamban maradnak meg. 12 És kiment Mózes meg Áron Fáraótól; és Mózes kiáltott az Örökkévalóhoz a békák miatt, melyeket Fáraóra bocsátott. 13 Az Örökkévaló pedig cselekedett Mózes szava szerint és kivesztek a békák a házakból, az udvarokból és a mezőkről. 14 De összehalmozták azokat rakásokba és megbűzhödött az ország. 15 Midőn Fáraó láta, hogy szabadulása lett, akkor konokká tette az ő szívét és nem hallgatott rájuk, amint szólt az Örökkévaló. 16 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Mondd Áronnak: Nyújts ki botodat és üsd meg a föld porát, hogy legyen férgekkel Egyiptom egész országában. 17 És így cselekedtek: Áron kinyújtotta a kezét botjával és megütötte a föld porát és lett a férge emberen és állaton. A föld minden pora férgeggé lett Egyiptom egész országában. 18 És így cselekedtek az írástudók az ő bűvészetiükkel, hogy előhuzzák a férgeket, de nem bírták; és volt a férge emberen és állaton. 19 És mondta az írástudók Fáraónak: Isten ujja ez! De erős maradt Fáraó szíve és nem hallgatott rájuk, amint szólt az Örökkévaló. 20 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Kelj fel kora reggel és állj Fáraó elé; íme, ő kimegy a vízhez, mond neki: így szól az Örökkévaló, bocsád el népemet, hogy szolgájanak engem; 21 mert ha nem bocsátod el népemet, íme, én bocsátom rád, szolgáidra, népedre és házaidra a vadállatokat és megtelnek Egyiptom házai vadállatokkal, meg a föld is, melyen ők vannak. 22 És kitűntetem ama napon Gósen földjét, amelyen az én népem van, hogy ne legyen ott vadállat, hogy megtudd, hogy én vagyok az Örökkévaló ezen a földön. 23 És különbséget teszek az én népem és a te néped között; holnap meglesz ez a jel. 24 És az Örökkévaló így tett és jött temérdek vadállat Fáraó házába és szolgái házába, és Egyiptom egész országában megromlott a föld a vadállatok miatt. 25 És Fáraó hivatta Mózest meg Áront és mondta: Menjetek, áldozzatok Isteneteknek az országban. 26 De Mózes mondta: Nem helyes, hogy így cselekedjünk, mert az egyiptomiak utálatát fogjuk áldozni az Örökkévalónak, ami Istenünknek; íme, mi áldozzuk majd az egyiptomiak utálatát az ő szemük láttára, nem fognak-e megkövezni bennünket? 27 Hárrom napi útra megyünk a pusztába, hogy áldozzunk az Örökkévalónak, ami Istenünknek, amint mondja majd nekünk. 28 És mondta Fáraó: Én elbocsátok benneteket, hogy áldozzatok az Örökkévalónak, a ti Isteneteknek a

pusztában, csak messzire ne menjek el; fohászkodjatok értem. 29 És mondja Mózes: Íme, én kimegyek tőled és fohászkodom az Örökkévalóhoz, hogy távozzék a vadállat Fáraótól, szolgáitól és népétől holnap; csak ne ámítson többé Fáraó, el nem bocsátván a népet, hogy áldozzon az Örökkévalónak. 30 Mózes kiment Fáraótól és fohászkodott az Örökkévalóhoz. 31 Az Örökkévaló pedig cselekedett Mózes szava szerint és eltávolította a vadállatot Fáraótól, szolgáitól és népétől nem maradt vissza egy sem. 32 És Fáraó konokká tette a szívét ez ízben is és nem bocsátotta el a népet.

9 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Menj be Fáraóhoz és szólj hozzá: Így szól az Örökkévaló, a héberek Istene, bocsásd el népemet, hogy szolgájón engem. 2 Mert ha vonakodol elbocsátani és még tartóztatod őket, 3 íme, az Örökkévaló keze lesz nyájádon, mely a mezőn van, a lovakon, a szamarakon, a tevéken, a marhán és a juhokon, igen súlyos dögvész. 4 És különbözetet tesz az Örökkévaló Izrael nyája és Egyiptom nyája között, és nem fog elhullani mindenből, ami Izrael fiaié, semmi. 5 És az Örökkévaló szabott határidőt, mondván: Holnap teszi meg az Örökkévaló ezt a dolgot az országban. 6 Az Örökkévaló megtette ezt a dolgot másnap és elhullott az egyiptomiak minden nyája; Izrael nyájából pedig nem hullott el egy sem. 7 Fáraó pedig elküldött és íme, nem hullott el Izrael nyájából még egy sem; és konok maradt Fáraó szíve és nem bocsátotta el a népet. 8 És mondta az Örökkévaló Mózesnek meg Áronnak: Vegyetek tele markotokkal kemencekormot, ez szóra Mózes az ég felé Fáraó szeme láttára; 9 és legyen porrá Egyiptom egész országa fölött; és legyen emberen és állaton fekéllyé, mely hólyagokat fakaszt, Egyiptom egész országában. 10 Ók vették a kemencekormot és megállítak Fáraó előtt, Mózes feldobta azt az égnek és lett hólyagos fekely, mely kifakad, emberen és állaton. 11 És nem bírtak az írástudók megállni Mózes előtt a fekely miatt, mert a fekely volt az írástudókon és mind az egyiptomiakon. 12 De az Örökkévaló erőssé tette Fáraó szívét és nem hallgatott rájuk, amint szolt az Örökkévaló Mózeshez. 13 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Kelj fel kora reggel és állj meg Fáraó előtt és mondd neki: Így szól az Örökkévaló, a héberek Istene, bocsásd el népemet, hogy szolgáljanak engem. 14 Mert ez ízben küldöm én minden a csapásaimat szívedre és szolgáid ellen és néped ellen, azért, hogy megtudjad, hogy nincs hozzá hasonló az egész földön. 15 Mert most kinyújthatnám kezemet és sújthatnálak téged és népedet halálvásszel, hogy eltűnnél a földről; 16 ámde azért

tartottalak meg, hogy megmutassam neked erőmet és azért; hogy hirdessék nevemet az egész országban. 17 Ha még fennhíjákodol népem ellen, hogy nem bocsátod el, 18 íme, én hullatok holnap ez időben igen nagy jégesőt, amelyhez hasonló nem volt Egyiptomban ama naptól, hogy alapították, egész mostanáig. 19 Azért most küldj ki, gyűjtsd be nyájádat és mindeneted, amid van a mezőn; minden ember és állat, mely a mezőn lesz található és nem takarítatik be a házba – lejön rájuk a jégeső és elvesznek. 20 Aki félt az Örökkévaló szavától Fáraó szolgáj közül, behajtotta szolgáit és nyáját a házakba; 21 de aki nem fordította szívét az Örökkévaló szavára, hagyta szolgáit és nyáját a mezőn. 22 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Nyújtsd ki kezedet az ég felé, hogy legyen jégeső Egyiptom egész országában, emberre, állatra és a mező minden fűvére Egyiptom országában. 23 Mózes kinyújtotta botját az ég felé és az Örökkévaló támasztott mennyörgést és jégesőt, meg tűz szállt le a földre; és hullatott az Örökkévaló jégesőt Egyiptom országára. 24 És volt jégeső, meg cikázó tűz a jégeső között, fölötte nagy, amelyhez hasonló nem volt Egyiptom egész országában, mióta nemzetté lett. 25 És elvert a jégeső Egyiptom egész országában minden, ami a mezőn volt embertől baromig; és a mező minden fűvét elverte a jégeső, a mező minden fáját pedig letörte. 26 Csak Gósen földjén, ahol Izrael fiai voltak, nem volt jégeső. 27 Fáraó elküldött és hivatta Mózest meg Áront és mondta nekik: Vétekztem ez ízben; az Örökkévaló az igazságos, én pedig és népem a bűnösök. 28 Fohászkodjatok az Örökkévalóhoz, hogy legyen elég, hogy ne legyen több mennyörgése Istennek és jégeső; akkor majd elbocsátalak benneteket és nem kell tovább maradnotok. 29 És mondta neki Mózes: Mihelyt kimegyek a városból, kiterjesztem kezemet az Örökkévaló felé; a mennyörgés meg fog szűnni és a jégeső nem lesz többé, hogy megtudjad, hogy az Örökkévaló a föld. 30 Te azonban és szolgáid, tudom, hogy mégsem féltek az Örökkévaló Istenről. 31 És a len meg az árpa elveretett, mert az árpa kalászos, a len pedig bimbós volt; 32 de a búza és a tönköly nem veretett el, mert azok későiek. 33 Mózes kiment Fáraótól, ki a városból és kiterjesztette kezét az Örökkévaló felé; a mennyörgés megszűnt és a jég meg az eső nem ömlött a földre. 34 Midőn Fáraó láta, hogy megszűnt az eső, a jég és a mennyörgés, akkor újra vétekzett és konokká tette a szívét, ő és az ő szolgái. 35 És erős maradt Fáraó szíve és nem bocsátotta el Izrael fiait, amint szolt az Örökkévaló Mózes által.

10

És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Menj be Fáraóhoz, mert én konokká tettem az ő szívét és a szolgái szívét, hogy megtegyem ezeket a jeleimet közepette; 2 és hogy elbeszéljed fiadnak és fiad fiának füle hallatára, amit műveltem Egyiptommal és jeleimet, melyeket tettem közöttük hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló. 3 És bement Mózes meg Áron Fáraóhoz és mondta neki: Így szól az Örökkévaló, a héberek Istene, meddig vonakodsz megalázodni előttem? Bocsád el népemet, hogy szolgáljon engem; 4 mert ha vonakodsz elbocsátani népemet, íme, én hozok holnap sáskát a te határodba; 5 és ellepi a föld színét, hogy nem lehet látni a földet; és felemészti a megmentett maradékot, mely megmaradt nektek a jégeső után és felemész minden fát, mely nő nektek a mezőn. 6 És megtelnek házaid, minden szolgáid házai és egész Egyiptom házai, amit még nem láttak sem atyáid, sem atyáid atyái, amely naptól hogy léteznek a földön e napig. Megfordult és kiment Fáraótól. 7 És mondta Fáraó szolgái neki: Meddig legyen ez nekünk tőr gyanánt? Bocsád el a férfiakat, hogy szolgálják az Örökkévalót, az ő Isteneteket. Még nem tudod-e, hogy elveszett Egyiptom? 8 És visszavitték Mózest meg Áront Fáraóhoz és mondta nekik: Menjetek, szolgáljátok az Örökkévalót, a ti Isteneteket! Kik azok, akik menjenek? 9 És Mózes mondta: Ifjainkkal és véneinkkel megyünk, fiainkkal és leányainkkal, juhainkkal és marhainkkal megyünk, mert az Örökkévaló ünnepe lesz nekünk. 10 És mondta nekik: Úgy legyen az Örökkévaló veletek, amint én elbocsátok benneteket és gyermekeiteket! Lássátok, hogy rossz van szándékotokban. 11 Nem úgy! Menjetek csak a férfiak és szolgáljátok az Örökkévalót, hisz ezt kéríték ti. És előztek őket Fáraó színe elől. 12 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Nyújtsd ki kezedet Egyiptom országa felé a sáskáért, hogy felszálljon Egyiptom országára és feleméssze a föld minden füvét, amit meghagyott a jégeső. 13 Mózes kinyújtotta botját Egyiptom országára felé, az Örökkévaló pedig támasztott keleti szelet az országban azon egész nap és egész éjjel; reggel lett és a keleti szél elhozta a sáskát. 14 És felszálta a sáska Egyiptom egész országára és leereszkedett Egyiptom egész határában, nagyon súlyosan; előtte nem volt sáska hozzá hasonló és utána sem lesz olyan. 15 És ellepte az egész ország színét, hogy sötét lett az ország és felemészette a föld minden füvét és a fa minden gyümölcsét, amit meghagyott a jégeső; és nem maradt meg semmi zöld a fán és a mező füvén Egyiptom egész országában. 16 És Fáraó siettett hivatni Mózest meg Áront és mondta: Vétkéztem az Örökkévaló, a ti Istenetek ellen és ellenetek; 17 most pedig bocsád meg vétkemet

csak ez ízben és fohászkodjatok az Örökkévalóhoz, a ti Istenetekhez, hogy távolítsa el tőlem még csak ezt a halált. 18 És ő kiment Fáraótól és fohászkodott az Örökkévalóhoz. 19 Az Örökkévaló fordított igen erős nyugati szelet és ez elvitte a sáskát és elsüllyesztette a nádastengerbe; nem maradt egy sáska sem Egyiptom egész határában. 20 De az Örökkévaló erőssé tette Fáraó szívét és nem bocsátotta el Izrael fiait. 21 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Nyújtsd ki kezedet az ég felé; hogy legyen sötétség Egyiptom országa fölött hogy tapinthatssák a sötétséget. 22 Mózes kinyújtotta kezét az ég felé és lett sűrű sötétség Egyiptom egész országában három napig. 23 Nem láttá egyik a másikát és nem kelt fel senki a helyéből három napig; Izrael minden fiainál pedig világosság volt az ő lakóhelyeiken. 24 És Fáraó hivatta Mózest és mondta: Menjetek, szolgáljátok az Örökkévalót, csak juhaitok és marháitok maradjanak; gyermekeitek is menjenek veletek. 25 De Mózes mondta: Sőt te adsz majd kezünkbe vágóáldozatokat és égoáldozatokat, hogy elkészítsük az Örökkévalónak, ami Istenünknek. 26 És barmunk is velünk meg, nem marad vissza egy pata sem, mert abból fogunk venni, hogy szolgáljuk az Örökkévalót, ami Istenünket; de mi nem tudjuk, hogyan szolgáljuk majd az Örökkévalót, amíg oda nem érkezünk. 27 De az Örökkévaló erőssé tette Fáraó szívét és ez nem akarta őket elbocsátani. 28 És mondta neki Fáraó: Menj el tőlem! Örizkedjél, ne lásd többé színet, mert amely napon látod a színet, meghalsz. 29 És mondta Mózes: Helyesen szóltál, nem látom többé színedet.

11

És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Még egy csapást hozz Fáraóra és Egyiptomra, azután elbocsát majd benneteket innen; midőn elbocsát, végkép el fog űzni benneteket. 2 Szólj csak a nép füle hallatára, hogy kérjenek, férfi az ő társától és nő az ő társnőjétől ezüst edényeket és arany edényeket. 3 És az Örökkévaló adott kegyet a népnek az egyptomiak szemeiben; a férfiú Mózes is igen nagy volt Egyiptom országában, Fáraó szolgái szemeiben és a nép szemeiben. 4 És mondta Mózes: Így szól az Örökkévaló, éjjel táján kimegyek én Egyiptomba, 5 és meghal minden elsőszülött Egyiptom országában, Fáraó elsőszülöttétől, aki ül trónján, a szolgáló elsőszülöttéig, aki a kézimalom mögött van és minden elsőszülöttje a baromnak. 6 És lesz nagy jajkiáltás Egyiptom egész országában melyhez hasonló nem volt még és amelyhez hasonló nem lesz többé. 7 Izrael minden fiaira pedig a kutya sem ölti ki nyelvét, sem emberre, sem baromra, hogy megtudjátok, hogy különbséget tesz az Örökkévaló Egyiptom és Izrael között. 8 Akkor lejönnek mindenek a te szolgáid hozzá és leborulnak előttem,

mondván: Menj ki, te és az egész nép, mely téged követ és azután ki fogok menni. És kiment Fáraótól felgerjedt haraggal. **9** Az Örökkévaló pedig mondta Mózesnek: Nem hallgat rátok Fáraó, hogy sokasodjanak csodáim Egyiptom országában. **10** Mózes és Áron pedig végezték mindezeket a csodákat Fáraó előtt és az Örökkévaló erőssé tette a Fáraó szívét, hogy nem bocsátotta el Izrael fiait az ő országából.

12 És szolt az Örökkévaló Mózeshez meg Áronhoz

Egyiptom országában, mondván: **2** Ez a hónap nektek a hónapok kezdete, első ez nektek az év hónapjai között. **3** Szóljatok Izrael egész községéhez, mondván: E hónap tizedikén vegyen magának kiki egy bárányt, az atyai ház szerint, egy bárányt egy ház számára. **4** Ha pedig kevés a háznép, hogy elég legyen egy bárányhoz, akkor vegyen ő és az ő szomszédja, ki közel van házához, a lelkek száma szerint; mindenkit az ő evése szerint számlásnak a bárányhoz. **5** Ép bárány, hím, egyéves legyen számításra, a juhok közül és a kecskék közül vegyétek. **6** És legyen nálatok őrizet alatt tizennegyedik napjáig; e hónapnak; akkor vágja le azt Izrael községének egész, gyülekezete, estefelé. **7** És vegyenek a vérből és tegyenek a két ajtófélre és a felső küszöbre a házakban, amelyekben azt elköltik. **8** És egyéek meg a húst amaz éjjel, tűzön sütve, kovásztalan kenyérrel és keserű fűvekkel együtt egyék meg azt. **9** Ne egyetek belőle nyersen, sem megfőzve vízben, hanem tűzön sütve, fejét lábszáraival és belsejével együtt. **10** És ne hagyjátok meg belőle reggelre; ami pedig megmarad belőle reggelre, tűzben égessétek el. **11** Így egyétek azt: Csípőitek övezve; saruitok lábaitokon, bototok kezetekben; és egyétek azt sietve, peszách az az Örökkévalónak. **12** És átvonulok Egyiptom országán ez éjjel, megölök minden elsőszülöttet Egyiptom országában embertől baromig; és Egyiptom minden istenein ítéletet végzek, én az Örökkévaló. **13** Azért legyen a vér nektek jelül a házakon amelyekben ti vagytok, és midőn látom a vérét, elkerüllek benneteket; hogy ne legyen rajtakat pusztító csapás, midőn megverem Egyiptom országát. **14** És legyen ez a nap nektek emlékül és ünnepeljétek azt ünnep gyanánt az Örökkévalónak, nemzedékeiteken át, örök törvényül ünnepeljétek azt. **15** Hét napig kovásztalant egyetek, de már az első napra takarításokat ki minden kovászt házaitokból, mert bárki kovászt eszik, írtassék ki az a lélek Izraelből, az első naptól a hetedik napig. **16** Az első napon pedig szentség hirdetése legyen és a hetedik napon szentség hirdetése legyen nálatok, semmi munka se végeztessék azokon, csak ami eledelre való bármely személynek, az egyedül készítessék el nálatok. **17** És őrizzétek meg a

kovásztalan kenyér ünnepét, mert ezen a napon vezettem ki seregeiteket Egyiptom országából; azért őrizzétek meg ezt a napot nemzedékeiteken át, örök törvényül. **18** Az első hónapban, tizennegyedik napján a hónapnak, este egyetek kovásztalant, a huszonegyedik napjáig e hónapnak, este. **19** Hét napig kovász ne találtassék házaitokban mert mindenki, aki eszik kovászt, írtassék ki az a lélek Izrael községből, akár idegen, akár az ország szülötte. **20** Semmi kovászt se egyetek, minden lakóhelyeiteken kovásztalant egyetek. **21** És szólította Mózes Izrael minden véneit és mondta nekik: Fogjatok és vegyetek magatoknak juhokat családjaitok szerint és vágjátok le a peszáchaldozatot. **22** És vegyetek egy csomó izsópot, mártásokat be a vérbe, mely a medencében van és kenjetek a felső küszöbre és a két ajtófélre a vérből, mely a medencében van, ti pedig ne menjetek ki, senki az ő háza bejáratán egész reggelig. **23** Az Örökkévaló pedig átvonul, hogy sújtsa Egyiptomot és látja a vér a felső küszöbön és a két ajtófénél, akkor elkerüli az Örökkévaló a bejáratot és nem engedi a pusztítót bemenni házaitokba, hogy sújtsan. **24** És őrizzétek meg ezt a dolgot törvényül magadnak és gyermekednek mindenrőkre. **25** És lesz, ha bementek az országba, melyet az Örökkévaló nektek ad, amint szolt, akkor őrizzétek meg ezt a szolgálatot. **26** És lesz, ha mondják nektek gyermeketeik: Mi ez a szolgálat nektek? **27** Akkor mondjátok: Peszáchaldozat az az Örökkévalónak, mivelhogy elkerülte Izrael fiai házait Egyiptomban, midőn sújtotta Egyiptomot, ami házainkat pedig megmentette; és a nép meghajolt és leborult. **28** Elmentek és cselekedtek Izrael fiai, amint az Örökkévaló megparancsolta Mózesnek meg Áronnak, úgy cselekedtek. **29** És történt éjfélkor, hogy megölt az Örökkévaló minden elsőszülöttet Egyiptom országában, Fáraó elsőszülöttétől kezdve, aki trónján ül, a fogoly elsőszülöttéig, aki a fogházban van, és a baromnak minden első fajzatát. **30** És felkelt Fáraó éjjel, ő és minden szolgája, meg egész Egyiptom és lett nagy jákiáltás Egyiptomban, mert nem volt ház, ahol nem volt halott. **31** És hivatta Mózest meg Áront éjjel és mondta: Kerekedjetek fel, menjetek el népem közül, ti is, Izrael fiai is; menjetek, szolgáljátok az Örökkévalót, amint szóltatok. **32** Juhaitokat is, marháitokat is vegyétek, amint szóltatok és menjetek; de áldjatok meg engem is. **33** Az egyiptomiak pedig súrgatták a népet, hogy mihamarabb elküldjék őket az országából, mert azt mondták: Mindnyájan meghalunk. **34** És a nép vitte tésztáját, mielőtt megkelt volna, teknőket bekötve ruháikba, vállukon. **35** Izrael fiai pedig cselekedtek Mózes szava szerint és kértek az egyiptomiaktól ezüst edényeket, arany edényeket és ruhákat. **36** Az Örökkévaló

pedig kegyet adott a népnek az egyiptomiak szemeiben és adtak nekik kérésükre; így kiürítették Egyiptomot. **37** És vonultak Izrael fiai Rámszésből Szukkószba, mintegy hatszázezer gyalogos, a férfiak a gyermekeken kívül. **38** De sok zagyva nép is ment fel velük, meg juh és marha, igen sok nyáj. **39** És megsütötték a térszánt, melyet kivíttek Egyiptomból, kovásztalan lepényeknek, mert nem kelt meg; mert elűzettek Egyiptomból és nem késlekedhettek, meg eleséget sem készítettek maguknak. **40** Izrael fiainak lakása pedig, amíg Egyiptomban laktak, négyszázharminc év. **41** És volt négyszázharminc év multán, volt pedig ugyanazon a napon, mentek ki az Örökkévaló minden seregei Egyiptom országából. **42** A megőrzés éjjele az az Örökkévalónak, hogy kivesesse őket Egyiptom országából, az az éjjel az Örökkévalié, megőrzés Izrael minden fiainál nemzedékeiken át. **43** És mondta az Örökkévaló Mózesnek meg Áronnak: Ez a peszách törvénye, semmiféle idegen se egyék belőle. **44** És bárkinek szolgája, a pénzen vett, ha körülmetélte őt, akkor ehetik belőle. **45** Lakos és bérés ne egyék belőle. **46** Egy házban költessék el, ne vigyél ki a házból a húsból az utcára, és csontot ne törjeted össze benne. **47** Izrael egész közössége készítse el azt. **48** És ha tartózkodik nálad idegen és készíteni akar peszácháldozatot az Örökkévalónak, körülmetéltezzék nála minden férfiszemély és akkor közeledhetik, hogy elkészítse azt és lesz mint az ország szülötte; de semmiféle körülmetéletlen se egyék belőle. **49** Egy tan legyen a bennszülött és az idegen számára, aki tartózkodik közöttetek. **50** És úgy cselekedtek Izrael minden fiai, amint az Örökkévaló parancsolta Mózesnek meg Áronnak; úgy cselekedtek. **51** És volt ugyanazon a napon, vezette ki az Örökkévaló Izrael fiait Egyiptom országából seregeik szerint.

13 És szolt az Örökkévaló Mózeshez; mondván: **2** Nekem szentelj minden elsőszülöttet, megnyitóját minden anyáméhnek Izrael fiainál, embernél és állatnál; enyém az. **3** És mondta Mózes a népnek: Emlékezzetek meg a napról, amelyen kijöttetek Egyiptomból; a szolgák házából, mert erős kézzel vezetett ki az Örökkévaló benneteket onnan; azért ne egyetek kovászost **4** Ma mentek ki, a kalászérés hónapjában. **5** És lesz, ha elvisz téged az Örökkévaló a Kanaáni, a Chitti, az Emóri, a Chivvi és a Jevíszsi országába, amelyről megesküdött atyáidnak, hogy neked adjá, a tejjal-mézzel folyó országot, akkor végezd ezt a szolgálatot ebben a hónapban. **6** Hét napon át kovásztalant egyél és a hetedik napon ünnep legyen az Örökkévalónak. **7** Kovásztalant egyenek hét napon át; és ne láttassék nálad kovászos és ne láttassék nálad kovász-

egész határoban. **8** És add tudtára fiadnak azon a napon, mondván: Annak okáért van, amit tett az Örökkévaló velem, midőn kijöttem Egyiptomból. **9** És legyen neked jelül, kezeden és emlékül szemeid között, hogy legyen az Örökkévaló tana a te szádban, mert erős kézzel vezetett ki téged az Örökkévaló Egyiptomból. **10** És tartsd meg ezt a törvényt annak idejében évről-évre. **11** És lesz, ha elvisz téged az Örökkévaló a Kanaáni országába, amint megesküdött neked és őseidnek, és neked adjá azt, **12** akkor különítsd el az anyaméh minden megnyitóját az Örökkévalónak és a barom minden első fajzását, ami lesz neked, a hímeket az Örökkévalónak. **13** A szamár minden első fajzását pedig váltsd meg egy báránnyal, ha pedig nem váltod meg, akkor szegd nyakát; de az ember minden elsőszülöttét fiad közül váltsd meg. **14** És lesz, ha kérdez téged fiad holnap, mondván: Mi ez? Úgy mondod neki: Erős kézzel vezetett ki bennünket az Örökkévaló Egyiptomból, a szolgák házából. **15** És volt, midőn makacskodott Fáraó, hogy bennünket el ne bocsásson, akkor megölt az Örökkévaló minden elsőszülöttet Egyiptom országában, ember elsőszülöttétől a barom elsőszülöttéig, azért áldozom én az Örökkévalónak az anyaméh minden megnyitóját, a hímeket; fiaim minden elsőszülöttet pedig megváltom. **16** Azért legyen jelül kezden és homlokkötől szemeid között, mert erős kézzel vezetett ki bennünket az Örökkévaló Egyiptomból. **17** És volt, midőn elbocsátotta Fáraó a népet, nem vezette őket Isten a filiszteusok országának útján mert közel volt az; mert azt mondta Isten, nehogy megbánja a nép, midőn háborút látnak és visszatérnek Egyiptomba. **18** Azért kerültte Isten a népet a pusztá útján, a nádastenger felé; és felfegyverkezve mentek fel Izrael fiai Egyiptom országából. **19** Mózes pedig elvitte József csontjait magával, mert ez megeskette Izrael fiait, mondván: Gondolni fog rátok Isten, akkor majd vigyétek fel csontjaimat innen magatokkal. **20** És elvonultak Szukkószból és táboroztak Észonban, a pusztá szélén. **21** Az Örökkévaló pedig járt előtük nappal felhőoszlopban, hogy vezesse őket az úton és éjjel tűzoszlopban, hogy világítson nekik, hogy menjenek nappal és éjjel. **22** Nem mozdult a felhőoszlop nappal és a tűz oszlop éjjel a nép elői.

14 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2** Szólj Izrael fiaihoz, hogy forduljanak vissza és táborozzanak Pi-Háchirosz előtt, Mígdál és a tenger között; Baál-Cefón előtt, átellenében táborozzatok a tenger mellett. **3** És azt mondja majd Fáraó Izrael fiairól: Eltévedtek ők az országban, körül fogta őket a pusztá. **4** Én pedig erőssé teszem Fáraó szívét és üldözi őket; és dicsőséget szerzek Fáraó által és

egész serege által, hogy megtudják az egyiptomiak, hogy én vagyok az Örökkelvaló! És így cselekedtek. 5 Midőn tudtára adatott Egyiptom királyának, hogy elszökött a nép, akkor megváltozott Fáraónak és szolgáinak a szíve a nép iránt és mondta: Mit is tettünk, hogy elbocsátottuk Izraelt, hogy ne szolgáljon bennünket? 6 És befogatott szekerébe és népét magával vitte 7 vett hatszáz kiválogatott szekeret és Egyiptom minden szekerét és vítezéket mindazokra. 8 Az Örökkelvaló pedig erőssé tette Fáraó, Egyiptom királya szívét és ez üldözte Izrael fiait. Izrael fiai pedig felemelt kézzel mentek ki! 9 És az egyiptomiak üldöztek őket és elértek őket, amint táboroznak a tenger mellett, Fáraó minden szekerének lova, lovasai és serege Pi-Háhirósznál, Baál-Cefón előtt. 10 Midőn Fáraó közeledett, felvetették Izrael fiai szemeiket és íme, Egyiptom vonul utánuk; akkor nagyon féltek és kiáltottak Izrael fiai az Örökkelvalóhoz. 11 Mózesnek pedig mondta: Vajon mivel nincsenek sírok Egyiptomban, hoztál el bennünket, hogy meghalunk a pusztában? Mit is tettél velünk, hogy kivezzettél bennünket Egyiptomból? 12 Nem-e ez az a beszéd, amit szóltunk hozzád Egyiptomban, mondván: Hagy bennünket és hadd szolgáljuk mi Egyiptomot, mert jobb nekünk szolgálni Egyiptomot, mint meghalunk a pusztában! 13 De Mózes mondta a népnek: Ne féljetek, álljatok veszeg és lássátok az Örökkelvaló segítségét, melyet veletek cselekszik ma, mert amint láttátok az egyiptomiakat ma, úgy nem fogjátok többé őket látni soha sem! 14 Az Örökkelvaló fog harcolni értetek, ti pedig hallgassatok! 15 És mondta az Örökkelvaló Mózesnek: Mit kiáltasz hozzá? Szólj Izrael fiaihoz, hogy vonuljanak. 16 Te pedig emeld fel botodat és nyújtsd ki kezedet a tenger felé és hasítsd ketté, hogy menjenek Izrael fiai a tenger középen, szárazon. 17 Én pedig, íme én erőssé teszem az egyiptomiak szívét, hogy bemenjenek utánuk és dicsőséget szerzek Fáraó által és egész serege által, szekere és lovasai által; 18 és megtudják az egyiptomiak, hogy én vagyok az Örökkelvaló, midőn dicsőséget szerzek Fáraó által, szekere és lovasai által. 19 És elvonult Isten angyala, aki járt Izrael tábora előtt és ment mögéjük és elvonult a felhőszlop előlük és állott mögéjük; 20 így jutott Egyiptom tábora és Izrael tábora közé – volt felhő meg sötétség – és megvilágította az éjjelt hogy nem közeledett egyik a másikhoz egész éjjel. 21 Mózes pedig kinyújtotta kezét a tenger fölé és hajtotta az Örökkelvaló a tengert hatalmas keleti széllel egész éjjelen át és száraztá tette a tengert; így hasadtak ketté a vizek. 22 És bementek Izrael fiai a tenger középébe, szárazon; a víz pedig volt nekik fal gyanánt jobbjukról és baljukról. 23 Az egyiptomiak pedig üldöztek őket és bement

utánuk Fáraó minden lova, szekere és lovása a tenger közepébe. 24 És volt a reggeli órszakban letekintett az Örökkelvaló az egyiptomiak táborára tűz és felhőszlopban és megzavarta Egyiptom táborát. 25 Ez kiveté szekereinek kerekeit és vontatta nehezen; és mondta Egyiptom: Hadd meneküljek Izrael elől, mert az Örökkelvaló harcol értük Egyiptom ellen. 26 Az Örökkelvaló pedig mondta Mózesnek: Nyújts ki kezedet a tenger fölé, hogy visszatérjen a víz Egyiptomra, szekerére és lovasaira. 27 Mózes kinyújtotta kezét a tenger felé és a tenger visszatért reggel felé az ő erejébe, az egyiptomiak pedig menekültek vele szembe; és beledöntötte az Örökkelvaló az egyiptomiakat a tenger közepébe. 28 A vizek pedig visszatértek és elborították a szekeret, meg a lovasokat, Fáraó egész seregét, akik utánuk jöttek a tengerbe; nem maradt meg közülük egy sem. 29 Izrael fiai pedig átmentek szárazon a tenger középén és a víz volt számukra fal gyanánt, jobbjukról és baljukról. 30 És megsegítette az Örökkelvaló aznap Izraelt Egyiptom kezéből; és Izrael láttá az egyiptomiakat holtan a tenger partján. 31 Izrael láttá a nagy hatalmat, amellyel cselekedett az Örökkelvaló az egyiptomiak ellen és félte a nép az Örökkelvalót; és hittek az Örökkelvalóban és Mózesben, az ő szolgájában.

15 Akkor énekelte Mózes és Izrael fiai ezt az éneket az Örökkelvalónak és szóltak, mondván: Hadd énekelek az Örökkelvalónak, mert fenségesen fenséges volt, lovát és lovasát a tengerbe döntötte. 2 Erősségem és énekelem Isten, ő lett nekem segedelmem. Ez az én Istenem, őt dicsőítem atyám Istene, őt magasztalom. 3 Az Örökkelvaló, a harc ura, Örökkelvaló a neve! 4 Fáraó szekereit és seregét a tengerbe vetette és válogatott vítezi elmerültek a nádastengerben. 5 A mélységek borítják őket, leszálltak a habokba, mint a kő. 6 Jobbold, Örökkelvaló! dicső erőben; jobbold, Örökkelvaló! összezúzza az ellent. 7 Fenséged nagyságával lerontod támadódat, kibocsátod haragodat és megemészsz őket, mint a tarlót. 8 Orrod leheletétől feltorlódtak a vizek, megálltak mint a fal a hullámok, megmerevedtek a mélységek a tenger szívében. 9 Szolt az ellen: Üldözöm, élrem, zsákmányt osztok, betelik velük lelkem; kirántom kardom, kiírja őt kezem! 10 Fújtál leheleteddel: elborította őt a tenger; elsüllyedtek, mint az ólom a hatalmas vizekben. 11 Ki olyan, mint te, a hatalmasak között, Örökkelvaló! Ki olyan, mint te, dicső a szentségeben, félelmetes dicsőségeű csodatevő. 12 Kinyújtottad jobboldat: elnyelte őt a föld. 13 Kegyelmeddel vezetted a népet, melyet megváltottál, hatalmaddal szentséged lakába. 14 Népek hallották és reszkettek, remegés fogta el Pelesesz lakóit. 15 Akkor

megrémültek Edóm törzsfői, Móab hatalmasait elfogta a rettegés, elcsüggédtek Kanaán lakói mind. **16** Rájuk borult felelem és rettegés, karod nagyságától elnémultak, mint a kő; míg átvonul a te néped, Örökkévaló! míg átvonul a nép, melyet szereztél. **17** Elviszed és ülteted birtokod hegycsúcsára, a helyre, melyet lakóhelyednek alkottál, Örökkévaló! a szentélybe, Uram; melyet kezeid készítettek. **18** Az Örökkévaló uralkodik mindenkoruk! **19** Mert bement Fáraó lova szekerével és lovasaival a tengerbe, és az Örökkévaló visszahozta rájuk a tenger vizét; Izrael fiai pedig átmentek a szárazon a tenger középében. **20** És vette Mirjám, a prófétánő, Áron nővére a dobot kezébe, és kimentek mind a nők utána dobokkal és körtáncdal. **21** És Mirjám elkezdte nekik: Énekeljetek az Örökkévalónak, mert fenségesen fenséges volt, lovat és lovasát a tengerbe döntötte. **22** És elindította Mózes Izraelt a nádastengertől és mentek Sír pusztájába; mentek három napig a pusztában és nem találtak vizet. **23** Elérkeztek Móróba, de nem tudtak vizet inni Móróból, mert keserű volt az, azért nevezték el Mórónak (keserű). **24** És zúgolódott a nép Mózes ellen, mondván: Mit igyunk? **25** Ő pedig kiáltott az Örökkévalóhoz és az Örökkévaló mutatott neki egy fát; ő beledobta a vízbe és édes lett a víz. Ott adott neki törvényt és jogot, és ott megkísértette őt. **26** És mondta: Ha hallgatni fogsz az Örökkévaló, a te Istened szavára és azt, ami helyes az ő szemeiben teszed, figyelsz parancsolataira, megőrződ minden a törvényeid: mindama betegséget, melyet Egyiptomra bocsátottam, nem fogom rád bocsátani, mert én vagyok az Örökkévaló, a te gyógyítód. **27** És elérkeztek Élimbe, ott pedig volt tizenkét vízforrás és hetven pálma; és táboroztak ott a víz mellett.

16 És elvonultak Élimből és elérkezett Izrael fiainak egész községe Szin pusztájába, mely Élim és Szináj között van, tizenötödik napján a második hónapnak, hogy Egyiptom országából kivonultak. **2** És zúgolódott Izrael fiainak egész községe Mózes és Áron ellen a pusztában; **3** és mondta nekik Izrael fiai: Vajha meghaltunk volna az Örökkévaló keze által Egyiptom országában, midőn ültünk a húsos fazék mellett, midőn ehettünk kenyéret a jóllakásig; mert ti kihoztak bennünket a pusztába, hogy megöljétek ezt az egész gyülekezetet éhség által. **4** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Íme, én hullatok nektek kenyéret az égből; menjen ki a nép és szedje a napravalót a maga napján, hogy megkísértsem, vajon jár-e tanom értelmében, vagy sem? **5** És lesz a hetedik napon, akkor készítsék el amit bevisznek és lesz kétszerese annak, amit naponként

szednek. **6** És mondta Mózes meg Áron Izrael minden fiainak: Este majd megtudjátok, hogy az Örökkévaló vezetett ki benneteket Egyiptom országából; **7** reggel pedig majd látjátok az Örökkévaló dicsőségét, mivelhogy meghallotta zúgolódásotokat az Örökkévaló ellen; mi pedig mik vagyunk, hogy ellenünk zúgolódtok? **8** És mondta Mózes: Azáltal, hogy ad az Örökkévaló nektek este húst, hogy egyetek és kenyéret reggel, hogy jóllakjatok; mivelhogy hallotta az Örökkévaló zúgolódásotokat, mellyel zúgolódtok ellene, mi pedig, mik vagyunk? Nem ellenünk van a ti zúgolódások, hanem az Örökkévaló ellen. **9** És mondta Mózes Áronnak: Mondd Izrael fiai egész községének: Lépjek oda az Örökkévaló színe elé, mert meghallotta zúgolódásotokat. **10** És volt, midőn, Áron szolt Izrael fiai egész községéhez, a pusztá felé fordultak; és íme, az Örökkévaló dicsősége megjelent a felhőben. **11** És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **12** Hallottam Izrael fiai zúgolódását; szólj hozzájuk, mondván: Estefelé esztek majd húst és reggel jóllaktok majd kenyérel, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek. **13** És volt este, fölszállt a fűr és elborította a tábor; reggel pedig volt harmatréteg a tábor körül. **14** Midőn fölszállt a harmatréteg, íme, a pusztá színén valami apró szemcsés, apró, mint a dér a földön. **15** Midőn látták Izrael fiai, mondta egymásnak: Mi ez? Mert nem tudták, hogy mi az. És mondta nekik Mózes: Ez a kenyér, melyet az Örökkévaló adott nektek eledelül. **16** Ez az a dolog, amit parancsolt az Örökkévaló: Szedjetek belőle, kiki étke szerint, egy ómert fejenként, lelkeitek száma szerint, kiki a sátrában levők számára vegyetek. **17** És így cselekedtek Izrael fiai és szedtek, ki többet, ki kevesebbet. **18** És megmérték az ómerrel és nem volt fölöslege annak, ki többet szedett, aki pedig kevesebbet szedett, annak nem volt fogyatkozása; kiki az ő étke szerint szedett. **19** És mondta nekik Mózes: Senki se hagyjon meg belőle reggelig. **20** De nem hallgattak Mózesre és meghagytaik némelyek belőle reggelig, de megférgezedett és megbúzhódott; és haragudott rájuk Mózes, **21** így szedték azt minden reggel, kiki az ő étke szerint; midőn pedig melegen süttött a nap, elolvadt. **22** És volt a hatodik napon, szedtek kétszeres kenyéret, két ómert egynek; és eljöttek a község minden fejedelmei és tudtára adták Mózesnek. **23** És ő mondta nekik: Ez az, amit szolt az Örökkévaló: Nyugalom, szent szombat lesz az Örökkévalónak holnap; amit sütni akartok, süssétek meg és amit főzni akartok, főzzétek meg, az egész fölösleget pedig tegyétek el magatoknak megőrzésre, reggelre. **24** És eltették azt reggelre, amint parancsolta Mózes és nem bűzhódott meg és féreg sem volt benne. **25** És mondta Mózes: Egyétek

meg ma, mert szombat van ma az Örökkévalónak; ma nem találjátok azt a mezőn. 26 Hat napon át szedjétek azt, de a hetedik napon szombat van; nem lesz azon. 27 És volt a hetedik napon, kimentek a nép közül, hogy szedjenek, de nem találtak. 28 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Meddig vonakodtok még megőrizni parancsolataimat és tanaimat! 29 Lássátok, hogy az Örökkévaló adta nektek a szombatot, azért ad nektek a hetedik napon két napi kenyerset; maradjatok kiki a helyén, ne menjen ki senki az ő helyéből a hetedik napon. 30 És nyugodott a nép a hetedik napon. 31 És elnevezte Izrael háza mannának; az pedig olyan volt, mint a koriandrum magva, fehér és íze olyan, mint a mézeskalácsé. 32 És mondta Mózes: Ez a dolog, amit parancsolt az Örökkévaló: Egy tele ómerrel legyen belőle megőrzésre nemzedékeiteknek, hogy lássák a kenyerset, melyet enni adtam nektek a pusztában, midőn kivezetlek benneteket Egyiptom országából. 33 És mondta Mózes Áronnak: Vegyél egy palackot és tegyél bele egy tele ómerrel mannát, és tudd azt az Örökkévaló színe elő megőrzésre nemzedékeiteknek. 34 Amint megparancsolta az Örökkévaló Mózesnek, odatette Áron a bizonyság elő megőrzésre. 35 Izrael fiai pedig ették a mannát negyven évig, amíg elérkeztek lakott földre; a mannát ették, amíg elérkeztek Kanaán országának határára. 36 Az ómer pedig egy tized éffő volt.

17 És elvonult Izrael fiainak egész községe Szin pusztájából vonulásai szerint az Örökkévaló parancsára; és táborozott Refidimben, de nem volt víz, hogy igyék a nép. 2 És pörlekedett a nép Mózessel és mondta: Adjatok nekünk vizet, hogy igyunk! És mondta nekik Mózes: Mit pörlekedtek velem, és mit kísértitek meg az Örökkévalót? 3 És szomjúhozott ott a nép vízre és zúgolódott a nép Mózes ellen, és mondta: Miért is hoztál fel bennünket Egyiptomból, hogy megölj engem és gyermekeimet és nyájaimat szomjúság által? 4 És kiáltott Mózes az Örökkévalóhoz, mondván: Mit tegyek e néppel? Kevés híja, és megköveznek engem. 5 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Vonulj a nép előtt és vegyél magaddal Izrael vénei közül, meg botodat, mellyel megverted a folyamot, vedd kezedbe és menj! 6 Íme, én állok majd előtted ott a sziklán, a Chóreben, üss a sziklára és kijön abból víz és majd iszik a nép. Mózes így cselekedett Izrael vénei szeme láttára. 7 És elnevezte a helyet Másszó (megkísértés) és Merivó (pörlekedés), Izrael fiainak pörlekedése miatt és mivelhogy megkísértették az Örökkévalót, mondván vajon közepettünk van-e az Örökkévaló, vagy nincs? 8 És eljött

Amálek és harcolt Izraellel Refidimben. 9 És mondta Mózes Józsuanak: Válassz ki nekünk fériakat és menj, harcolj Amálek ellen; holnap odaállók én a domb tetejére is az isteni bot kezemben. 10 Józsua úgy cselekedett, amint mondta neki Mózes; hogy harcoljon Amálek ellen; Mózes, Áron, meg Chúr fólmentek a domb tetejére. 11 És volt, mikor Mózes fölémelte a kezét, akkor erősebb volt Izrael és mikor leeresztette kezét, akkor erősebb volt Amálek. 12 Mózes kezei pedig nehezek voltak, vettek tehát egy követ, alátétték és órá ült; Áron pedig és Chúr támasztották kezeit, innen egyik és onnan egyik. Így voltak kezei kitartók naplementéig. 13 És Józsua meggyengítette Amáléket és népét a kard élével. 14 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Írd fel ezt emlékül a könyvbe és tudd Józsua füleibe; hogy el fogom törölni Amálek emlékét az ég alól. 15 Mózes pedig épített oltárt és elnevezte: Az Örökkévaló az én zászlóm! 16 És mondta: Mert Isten trónusán a kéz, hogy harca van az Örökkévalónak Amálek ellen, nemzedékről nemzedékre.

18 Midón hallotta Jitró, Midján papja, Mózes apja mindazt, amit Isten tett Mózessel és Izraellel, az ő népével, hogy kivezette az Örökkévaló Izraelt Egyiptomból; 2 akkor vette Jitró, Mózes apja Cippórát, Mózes feleségét, miután ez elküldöttje volt, 3 és két fiát, akik közül az egyiknek a neve Gérsóm, mert azt mondta: idegen voltam, idegen földön; 4 a másiknak a neve pedig Eliezer: mert atyám Istenem volt segítségemre és megmentett Fáraó kardjából. 5 És eljött Jitró, Mózes apja és fiai, meg felesége Mózeshez a pusztába, ahol táborozott az Isten hegyénél. 6 És megüzente Mózesnek: Én, apám, Jitró jövök hozzád, meg feleséged és két fia vele. 7 És Mózes kiment az ő apja elő, leborult és megcsókolta őt és kérdeztek egymást jólétük felől, azután bementek a sátorba. 8 Mózes elbeszélte az apjának mindazt, amit az Örökkévaló tett Fáraóval és Egyiptommal Izrael miatt; mindazt a fáradalmat, mely őket érte az úton, de megmentette őket az Örökkévaló. 9 És Jitró örölt mindama jó miatt, amit az Örökkévaló tett Izraellel, hogy megmentette Egyiptom kezéből. 10 És mondta Jitró: Áldassék az Örökkévaló, ki megmentett benneteket Egyiptom kezéből és Fáraó kezéből; aki megmentette a népet Egyiptom keze aló! 11 Most tudom, hogy nagyobb az Örökkévaló minden isteneknél; mert amely dologgal vétkeztek, (az jött) rájuk. 12 És hozott Jitró, Mózes apja égőáldozatot és vágóáldozatokat Istennek; és eljött Áron, meg Izrael minden véne, hogy egyenek kenyerset Mózes apjával Isten színe előtt. 13 És volt másnap, leült Mózes törvényt tenni a nép között; és ott állt a nép Mózes körül reggeltől estig. 14 És láttá Mózes apja mindazt, amit

az tesz a néppel, és mondta: Micsoda dolog ez, amit te teszel a néppel? Miért ülsz te egyedül és az egész nép áll körülötted reggeltől estig? 15 És mondta Mózes az ő apjának: Mivelhogy eljön hozzám a nép, hogy megkérdezze Istenet. 16 Ha ügyük van; eljönnek hozzám és én ítélek ember és társa között, és ismertetem Isten törvényeit és tanait. 17 És mondta neki Mózes apja: Nem jó a dolog, amit te teszel. 18 El fogsz lankadni te is, meg a nép is, mely nálad van, mert túlságos nehéz a dolog neked, nem bírod azt végezni egyedül. 19 Most tehát hallgass szavamra, tanácsot adok neked, Isten pedig legyen veled! Te légy a nép számára Istenkel szemben és vidd te a dolgokat Isten elő. 20 És világítsd meg nekik a törvényeket és tanokat, ismertesd meg velük az utat, melyen járjanak és a cselekedetet, melyet cselekedjenek. 21 Te pedig szemelj ki az egész népből derék férfiakat, istenfélőket, igaz férfiakat, kik gyűlőlik a haszonlesést, és tudd feléjük ezrek tisztejével, százak tisztejével, ötvenek tisztejével és tizek tisztejével. 22 Ők tegyenek törvényt a nép között minden időben és lesz, minden nagy ügyet hozzanak el hozzád, de minden kis ügyben ítélijenek ők; így könnyíts magadon és ők viseljék veled (a terhet). 23 Ha ezt a dolgot megeszed és Isten megparancsolja neked, akkor megállíthatsz és az egész nép is helyére jut békében. 24 És Mózes hallgatott az ő apja szavára és megtett minden, amit mondott. 25 Kiválasztott Mózes derék férfiakat egész Izraelből és tette őket főnökké a nép fölé, ezrek tisztejével, százak tisztejével, ötvenek tisztejével és tizek tisztejével, 26 hogy törvényt tegyenek a nép között minden időben; a nehéz dolgot elviszik Mózeshez, minden kis dologban pedig ítélnek ők. 27 És elbocsátotta Mózes az ő apját, és ez elment az országába.

19 A harmadik hónapban, hogy Izrael fiai kivonultak Egyiptom országából, aznap eljutottak Szináj pusztájába. 2 Elvonultak Refidimből és eljutottak Szináj pusztájába, és táboroztak a pusztában; ott táborozott Izrael a hegyvel szemben. 3 Mózes pedig fölment Istenhez és szólította őt az Örökkévaló a hegyről, mondván: Így szólj Jákob házához, és add tudtára Izrael fiainak. 4 Ti láttatok, mit tettem Egyiptommal, hogy vittelek benneteket sasszárnnyakon és elhoztalak benneteket hozzá. 5 Azért most, ha hallgattok szavamra és megőrzitek szövetségemet, akkor lesztek az én kiváló tulajdonom mind a népek közül, bár enyém az egész föld. 6 És ti legyetek nekem papok birodalma és szent nép! ezek a szavak, melyeket elmondja Izrael fiainak. 7 Mózes elment és szólította a nép véneit; előjük terjesztette minden szavakat, melyeket parancsolt neki

az Örökkévaló. 8 És felelt az egész nép egyetemben és mondta! Mindent, amit az Örökkévaló szolt, megteszünk Mózes visszavitte a nép szavait az Örökkévalóhoz. 9 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Íme, én eljövök hozzád felhő sűrűjében, hogy meghallja a nép, midőn veled beszélek és benned is higyenek örökké. És Mózes hírül vitte a nép szavait az Örökkévalónak. 10 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Menj a néphez és szenteld meg őket ma és holnap, és mossák meg ruhákat. 11 Legyenek készen a harmadik napra, mert a harmadik napon leszáll az Örökkévaló az egész nép szeme láttára a Szináj hegyére. 12 Te pedig vonj határt a népnek, mondván: Órizkedjetek, fogy fel ne menjetek a hegyre és hogy ne érintsekké annak szélét. Bárki érinti a hegyet, ölessék meg. 13 Ne érintse őt kéz, hanem köveztessék meg, vagy lövessék agyon, akár barom, akár ember, ne maradjon életben. Midőn huzamosan szól a harsona, akkor felmehetnek ők a hegyre. 14 És lement Mózes a hegyről a néphez; megszentelte a népet és megmosták ruhákat. 15 És mondta a népnek: Legyetek készen harmadnapra, ne közeledjetek asszonyhoz. 16 És volt a harmadik napon, midőn reggel lett, akkor volt mennyörgés; és villámlás és sűrű felhő a hegyen és igen erős harsona hang; és megrémült az egész nép, mely a táborban volt. 17 És Mózes kivezette a népet Isten elő a táborból, és megállítak a hegy tövében. 18 A Szináj hegye pedig egészben füstölgött, mivelhogy leszállt rá az Örökkévaló tűzben; és felszállt füstje, mint a kemence füstje és az egész hegy nagyon megrendült. 19 És volt, a harsona hangja folyvást erősebb lett; Mózes beszél, Isten pedig felel neki hangosan. 20 Az Örökkévaló leszállt a Szináj hegyére, a hegy tetejére és szólította az Örökkévaló Mózest a hegy tetejére; és Mózes felment. 21 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Menj le, intsd meg a népet, hogy, ne rontsanak előre az Örökkévalóhoz, hogy lássanak és elesenék közük sok. 22 És a papok is, kik közel lépnek az Örökkévalóhoz; szenteljék meg magukat, nehogy rájuk törjön az Örökkévaló. 23 És mondta Mózes az Örökkévalónak: A nép nem jöhét fel a Szináj hegyére, mert Te megintettél bennünket, mondván: Vonj határt a hegy körül és szenteld meg. 24 Es mondta neki az Örökkévaló: Eredj, menj le, azután jöjj fel te, meg Áron veled; de a papok és a nép ne rontsanak előre, hogy felmenjenek az Örökkévalóhoz, nehogy rájuk törjön. 25 Mózes lement a néphez és megmondata nekik.

20 És Isten elmondta mindezeket az igéket, mondván: 2 Én vagyok az Örökkévaló, a te Istened, aki kivezettelek Egyiptom országából, a rabszolgák házából. 3 Ne legyenek

neked más isteneid az én színem előtt. 4 Ne csinálj magadnak faragott képet, sem bármely alakját annak, mi az égben van, fenn és ami a földön van, alant és ami a vízben van, a föld alatt. 5 Ne borulj le előttük és ne szolgáld azokat; mert én az Örökkévaló, a te Istened, buzgó Isten vagyok, ki megbüntetem az atyák vétkét a gyermekekben, harmad- és negyedízülein, akik engem gyűlölnek; 6 de szeretetet gyakorlok ezerízülein azokkal, akik engem szeretnek és megőrizik parancsolataimat. 7 Ne ejtsd ki az Örökkévaló, a te Istened nevét hiába, mert nem hagyja büntetlenül az Örökkévaló azt, aki kiejt az ő nevét hiába. 8 Emlékezzél meg a szombat napjáról, hogy megszentelj azt. 9 Hat napon át dolgozzál és végezd minden munkádat; 10 de a hetedik nap szombatja az Örökkévalónak, a te Istenednek; ne végezz semmi munkát se te, se fiad, se leányod, se szolgád, se szolgálód, se barmod, se idegened, ki kapuidban van. 11 Mert hat napon alkotta az Örökkévaló az eget és a földet, a tengert és minden, ami bennük van és megnyugodott a hetedik napon; azért áldotta meg az Örökkévaló a szombat napját és megszentelte azt. 12 Tiszteld atyádat és anyádat, hogy hosszú életű legyél a földön, melyet az Örökkévaló, a te Istened neked ad. 13 Ne ölj! 14 Ne törj házasságot! Ne lopj! Ne vallj felebarátod ellen, mint hamis tanú. Ne kívánd meg felebarátod házát! Ne kívánd meg felebarátod feleségét, szolgáját, szolgálóját, ökrét, szamarát, semmit se, ami felebarátod! 15 És az egész nép láttá a mennyörgést, a lángokat és a harsona hangját és a hegyet, amint füstölög; midőn láttá a nép, megrendült és megállt a távolban. 16 És mondták Mózesnek: Beszélj te velünk, hogy halljuk, de ne beszéljen velünk Isten, hogy meg ne halunk. 17 De Mózes mondta a népnek: Ne féljetek, mert azért, hogy megkísértsen benneteket, jött az Isten és azért, hogy legyen az ő félelme rajtak, hogy ne vétkezzetek. 18 A nép tehát állt a távolban, Mózes pedig odalépett a felleghez, ahol az Isten volt. 19 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Így szólj Izrael fiaihoz: Ti láttátok, hogy az égből beszéltem veletek: 20 Ne csináljatok mellettem ezüst isteneket, meg arany isteneket ne csináljatok magatoknak. 21 Földből való oltárt csinálj nekem és áldozd fel azon éggáldozataidat; és békéáldozataidat, juhadat és marhádat; minden helyen; ahol engedem említeni nevemet, eljövök hozzád és megáldalak téged. 22 Ha pedig kóoltárt csinálsz nekem, ne építsd faragott kövekből, mert vasadat emelted rá és megszentségtelenítette azt. 23 És ne menj fel lépcsőkön az én oltáromra, hogy fel ne fedessék meztelenséged rajta.

21 És ezek a rendeletek, melyeket előjük tegyél: 2 Ha vásárolsz héber szolgát, hat évig szolgáljon: a hetedikben pedig menjen szabadon, ingyen. 3 Ha egymagában jön, egymagában menjen el; ha nős férfi, menjen felesége vele. 4 Ha ura ad neki feleséget és ez szült neki fiakat vagy leányokat, az asszony és az ő gyermekei legyenek az uráé, ő pedig menjen el egymagában. 5 Ha azonban azt mondja a szolga: Szeretem uramat, feleségemet és gyermekeimet, nem meggyek el szabadon, 6 akkor vezesse őt az ura a bírákhoz és vezesse oda az ajtóhoz vagy az ajtófélhez, és fúrja át ura az ő fülét az árral és szolgálja őt örökké. 7 Ha pedig eladja valaki az ő leányát szolgálól, ez ne menjen el; mint a szolgák elmennek. 8 Ha visszatetszik az ő ura szemeiben, aki magának szánta, akkor váltassa ki; idegen népnek eladni nincs hatalma, miután hűtlen volt hozzá. 9 Ha pedig fiának szánja őt, a lányok joga szerint cselekedjék vele. 10 Ha másikat vesz magának, amannak élelmezését, ruházását és lakását ne vonja meg. 11 Ha pedig ezt a hármat nem cselekszi vele, úgy menjen el az ingyen, váltáságpénz nélkül. 12 Aki úgy megver valakit, hogy az meghal, ölessék meg. 13 Ha pedig nem lesett rá, de Isten juttatta az ő kezébe, akkor rendeletek neked helyet, ahová meneküljön. 14 Ha valaki szándékosan tör felebarátja ellen, hogy megölje orvul, oltárom mellől vedd el őt, hogy meghaljon. 15 Aki megveri az atyát vagy az anyát, ölessék meg. 16 Aki embert lop, hogy eladja azt és megtalálják a kezében, ölessék meg. 17 Aki átkozza az atyát vagy az anyát, ölessék meg. 18 És ha pörlekednek férfiak és egyik megúti a másikat kővel vagy ökössel és az nem hal meg, de ágyba esik. 19 Ha felkel és jár az utcán mankóján, akkor büntetlen legyen, aki megütötte, csak mulasztását téritse meg és gyógyítassa meg. 20 Ha pedig valaki úgy megveri az ő szolgáját vagy szolgálóját bottal, hogy meghal keze alatt, toroltassék meg rajta. 21 De ha egy napig, vagy két napig életben marad akkor ne toroltassék meg, mert az ő pénze az. 22 Midőn dulakodnak férfiak és meglöknek egy viselős asszonyt, úgy, hogy elmegy magzata, de veszedelem nincs, akkor bírságoltassék meg, amint kiszabja rá az asszony férje és adja meg a bírák útján. 23 Ha azonban veszedelem lesz, akkor adj lelket lélekért, 24 szemet szemért, fogat fogért, kezet kézért, lábat lábért, 25 égetést égetésért, sebet sebért, kékfoltot kékfoltért. 26 Ha pedig valaki úgy üti meg szolgája szemét, vagy szolgálója szemét, hogy megrontja azt, szabadon bocsássa el a szeméért. 27 Ha pedig szolgája fogát, vagy szolgálója fogát üti ki, szabadon bocsássa el a fogáért. 28 És ha megölel egy ökör férfit vagy nőt, úgy, hogy ez meghal: kövezessék meg az ökör és ne egyékké.

meg a húsát, az ökör gázdája azonban büntetlen. 29 De ha öklelős ökör az tegnapról tegnapelőtről és megintetett az ő gázdája és még sem őrzi, és megölt férfit vagy nőt: Az ökör kövezessék meg és gázdája is ölessék meg. 30 Ha váltságdíjat vetnek ki rá, akkor adja meg lelkének váltságát egészen úgy, amint kivetik rá. 31 Ha fiút öklel meg, vagy leányt öklel meg, e rendelet szerint bánjanak el vele. 32 Ha szolgát öklel meg az ökör vagy szolgálói, harminc sékel ezüstöt adjon azok urának és az ökör kövezessék meg. 33 És ha valaki nyit vermet, vagy ha ás valaki vermet és nem fedi azt be, és belesiek ökör vagy szamár: 34 A verem gázdája fizesse meg, árat térítse meg az urának és az elhullott az övé legyen. 35 Ha pedig valakinek ökre megrúgja felebarátjának ökrét, úgy, hogy ez elhull, akkor adják el az élő ökröt és felezzék meg az árat és az elhullottat is felezzék meg. 36 Ha ismeretes volt, hogy öklelős ökör az tegnapról tegnapelőtről és még sem őrzi gázdája, akkor fizessen ökröt ökörért, az elhullott pedig az övé legyen.

22 Ha valaki lop ökröt vagy bárányt és levágja azt, vagy eladja: öt marhát fizessen az ökörért és még juhot a bárányért. 2 Ha a betörésen rajta érik a tolvajt és úgy megverik, hogy meghal, nincs miatta vérbűn; 3 ha rásütött a nap, vérbűn van miatta. Fizessen (a tolvaj), ha pedig nincs neki, adassék el az ő lopásáért. 4 Ha megtalálják kezében a lopott dolgot, akár ökröt, akár szamarat vagy juhot élve, kétszerannyit fizessen. 5 Ha lelegeltet valaki mezőt vagy szőlőt, rábocsátja ugyanis marháját és legelteti másnak a mezején: mezejének legjavából és szőlőjének legjavából fizessen. 6 Ha tűz támad és ér töviseket és fölemészt asztagot, vagy lábán álló gabonát, vagy mezőt, fizesse meg az, aki a tüzet gyűjtotta. 7 Ha ad valaki felebarátjának pénzt vagy edényeket megőrzés végett és ellopottak annak a férfiúnak a házból: ha megtalálják a tolvajt, fizessen kétszerannyit; 8 de ha nem találják meg a tolvajt, lépjön oda a ház ura a bíróhoz, hogy nem nyújtotta ki kezét felebarátja jóságá után. 9 minden vétség ügyében, akár ökör, akár szamár, akár juh, akár ruha, akár elveszett dolog, amelyre azt mondja (a károsult), hogy ez az, a bíró elé jöjjön mindkettőjük ügye; akit elmarasztalnak a bírák, az fizessen kétszerannyit az ő felebarátjának. 10 Ha ad valaki felebarátjának szamarat, vagy ökröt, vagy juhot, vagy bármi barmot megőrzés végett és ez elhullott, vagy megsérült, vagy elfogatott és senki sem lássa, 11 Az Örökkévalóra tett eskü legyen kettőjük között, hogy nem nyújtotta ki kezét felebarátja jóságá után; és ezt fogadja el annak gázdája és ő ne fizessen. 12 De ha ellopják tőle, fizesse meg gázdájának. 13 Ha széttépett, hozza el

azt tanú gyanánt; a széttépett ne fizesse meg. 14 Ha pedig kölcsönkér valaki felebarátjától (barmot) és ez megsérül vagy elhull, gázdája pedig nincs vele, fizesse meg. 15 Ha gázdája vele van, ne fizesse meg; ha bérelt volt, bérébe meg. 16 Ha valaki elcsábít hajadont, ki nincs eljegyezve és vele marad, jegybérrel vegye el magának feleségül; 17 ha vonakodik az atya, hogy neki adja, akkor mérjen le ezüstöt a hajadonok jegybéré szerint. 18 Varázslónőt ne hagyj életben. 19 mindenki, ki barommal hál, ölessék meg. 20 Aki isteneknek áldoz, pusztítassék el; kivéve az Örökkévalónak egyedül. 21 Az idegent el ne nyomd és ne szorongasd őt, mert idegenek voltatok ti Egyiptom országában. 22 Egy özvegyet és árvát se sanyargassatok. 23 Mert ha sanyargatod őt, hogyha kiált majd hozzám, meg fogom hallgatni jájkiáltását; 24 és fölgered haragom és megöllek benneteket karddal és a ti feleségeitek lesznek özvegyek és gyermekitek árvák. 25 Ha pénzt kölcsönöz népemnek, a szegénynek mellettesd, ne légy irányában, mint a hitelező; ne vessetek rá kamatot. 26 Ha zálogba veszed felebarátod ruháját, a naplemente előtt add vissza neki; 27 mert az az egyedüli takarója, az ruhája testének, miben háljon? És lesz, ha kiált hozzám, meghallgatom, mert könyörületes vagyok én. 28 Bírákat ne átkozz és fejedelmet néped között ne szidalmazz. 29 Gabonád és folyadékod adományát ne késlethesd; fiaid elsőszülöttét add nekem. 30 Így tegyél ökröddel, juhoddal; hétfájra maradjon az anyjánál, nyolcadik nap add nekem. 31 Szent emberek legyetek nekem; a mezőn széttépettnek húsát ne egyétek, a kutyának vessétek azt.

23 Ne hordjál hamis hírt! Ne fogj kezet a gonoszzal, hogy tanú légy az erőszakra! 2 Ne kövesd a sokaságot rosszra és ne vallj peres ügyben, hajolván a sokaság felé joghajlításra; 3 A szegényt ne tüntesd ki pörében. 4 Ha rátalálász ellenséged ökrére vagy szamarára, amely eltévedt, vidd azt neki vissza. 5 Ha látod gyűlöld szamarát leroskadva terhe alatt, távol legyen tőled, hogy magára hagyjad, segítsd fel vele együtt. 6 Ne hajlítsd el a te szűkölköldő jogát az ő peres ügyében. 7 Hazug dologtól maradj távol; ártatlant és igazat meg ne ölj, mert én nem adok igazat a gonosznak. 8 Megvesztegetést el ne fogadj, mert a megvesztegetés megvakítja az éleslátókat és elferdítí az igazak szavait. 9 Idegent ne szorongass, hisz ti ismeritek az idegen lelkét, mert idegenek voltatok Egyiptom országában. 10 Hat éven át vesd be földedet és gyűjtsd be termését; 11 a hetedikben pedig engedd ugarnak és hagyd el, hogy egyék (termését) néped szűkölköldői, és amit meghagnak, egye meg a mezei vad; így tegyél szőlőddel és olajfáddal. 12 Hat napon át végezd munkádat, de a hetedik napon nyugodjál, hogy

nyugodjék ökröd és szamarad és pihenjen szolgálód fia, meg az idegen. 13 És mindenben, amit mondtam nektek, legyetek óvatosak! Más istenek neveit ne említsétek; ne hallassék szádból. 14 Hárromízben ülj ünnepet nekem az évben: 15 A kovásztalan kenyér ünnepét őrizd meg; hét napon át egyél kovásztalant, amint parancsoltam neked, a kalászérés hónapjának idején, mert abban vonultál ki Egyiptomból; és ne jelenjék meg senki színem előtt üresen. 16 És az aratás ünnepét, munkád zsengéjét, melyet elvetettél a mezőn; és a takarodás ünnepét, midőn végére jár az év, midőn betakarítod munkádat a mezőről. 17 Háromszor az évben jelenjék meg minden férfiszemélyed az Úr, az Örökkévaló színe előtt. 18 Ne áldozd kovászos mellett áldozatom vérét, és ne maradjon éjjelen át ünnepi áldozatom zsiradéka, reggelig. 19 Földed zsengéjének elsejét vidd az Örökkévaló, a te Istened házába. Ne főzz gódölyét az anyja tejében. 20 Íme, én küldök angyalt előttem, hogy megőrizzen téged az úton és hogy elvigyen arra a helyre, melyet én elkészítettem. 21 Őrizkedjél tőle és hallgass szavára, ellené ne szegülj, mert ő nem fogja megbocsátani elpártolásotokat, mert nevem van benne. 22 Hanem, ha hallgatni fogsz szavára és megtesz szindzszet, amit mondok, akkor ellensége leszek a te ellenségeidnek és szorongatom a te szorongatóidat. 23 Mert jár majd az én angyalom előtted és elvisz téged az Emórihoz, a Chittihez, a Perizihez; a Kánaánihoz, a Chivheihez és Jevíszihöz; és én kipusztítom azt. 24 Ne borulj le az ő isteneik előtt és ne szolgáld azokat, – és ne cselekedjél az ő cselekedeteik szerint – hanem rombold le azokat és zúzd össze az ő oszlopaikat. 25 És szolgáljátok az Örökkévalót, a ti Isteneteket, és ő megáldja a te kenyeredet és vizedet; és akkor eltávolítom a betegséget közepedből. 26 Nem lesz idéltent szülő és magtalan asszony a te országodban; napjaid számát teljessé teszem. 27 Félelmemet küldöm előttem és megzavarom minden a népet, amelyek közé te mész; és teszem, hogy minden a te ellenségeid háhat fordítanak neked. 28 És küldöm a darazsat előttem, hogy előzze a Chivvit, a Kánaánit és Chittit előled. 29 Nem úzöm el őt előled egy évben, hogy ne legyen az ország pusztá és elszaporodjék ellened a mező vadja. 30 Apránként úzöm el őt előled, amíg te megszaporodsz és birtokba veszed az országot. 31 És teszem a te határodat a Nádastengertől a filiszteus tengerig és a pusztától a folyamig; mert kezetekbe adom az ország lakót és te úzod azokat magad előtt. 32 Ne köss velük, sem isteneikkel szövetséget. 33 Ne lakjanak a te országodban, nehogy vétekre vígyenek téged ellenem, midőn szolgálnád az ő isteneiket, mert ez tőrré lenne számodra.

24 Mózesnek pedig monda: Menj fel az Örökkévalóhoz, te, Áron, Nádáb és Ábihu, meg hetvenen Izrael vénei közül, és boruljatok le távolról. 2 Mózes lépjön oda egyedül az Örökkévalóhoz, de ők ne lépjenek oda, a nép pedig ne menjen fel vele. 3 És Mózes eljött és elbeszélte a népnek az Örökkévaló minden szavait és minden rendeleteket, a nép pedig felelt egyhangúlag és mondta: Mindama igéket, melyeket az Örökkévaló mondott, megtesszük. 4 És felírta Mózes az Örökkévaló minden szavait és felkelt kora reggel és épített oltárt a hegy aljában és tizenkét oszlopot, Izrael tizenkét törzse szerint. 5 És odaküldte Izrael fiainak ifjait és ők bemutattak égőáldozatokat és vágtak vágóáldozatokat, békéáldozatokat az Örökkévalónak tulkokat. 6 Mózes pedig vette a vérnek felét és tepsikbe tette, a vér másik felét pedig ráhintette az oltárra. 7 És vette a szövetség könyvét és felolvasta a nép füle hallatára, az pedig mondta: Mindent, amit az Örökkévaló szól, megteszünk és meghallgatunk. 8 Mózes pedig vette a vért, ráhintett a népre és mondta: Íme, a szövetség vére, amelyet kötött az Örökkévaló veletek minden a szavak szerint. 9 És fölment Mózes meg Áron, Nádáb és Ábihu és hetvenen Izrael vénei közül. 10 És látták Izrael Istenét; és lábai alatt olyasmi, mint fénylő zafir és mint maga az ég, oly tiszta. 11 Izrael fiainak kiválasztottjaira pedig nem nyújtotta ki kezét; látták Istenet és ettek és ittak. 12 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Jöjj fel hozzá a hegyre és légy ott; hadd adjam át neked a kőtáblákat, meg a tant és a parancsolatot, amelyet felírtam tanításukra. 13 És felkerekedett Mózes meg Józsua, az ő szolgája; és Mózes felment az Isten hegyére. 14 A vének pedig monda: Várjatok ránk itt, amíg mi visszatérünk hozzátek; és íme, Áron meg Chúr veletek van, akinek ügye van, lépjön oda hozzájuk. 15 És Mózes felment a hegyre és a felhő befedte a hegyet. 16 És nyugodott az Örökkévaló dicsősége Szináj hegyén, befedte ezt a felhő hat napon át, és szólította Mózest a hetedik napon a felhő közepéből. 17 És az Örökkévaló dicsőségének jelenése, mint emésztő tűz a hegy tetején Izrael fiainak szeme láttára. 18 És Mózes bement a felhő közepébe és felment a hegyre; és Mózes volt a hegyen negyven nap és negyven éjjel.

25 És szól az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 2 Szólj Izrael fiaihoz, hogy hozzanak nekem: ajándékot; minden embertől, akit szíve arra ösztönöz, vegyétek el a nekem szánt ajándékot. 3 És ez az ajándék, melyet tőlük elvegyetek: Arany, ezüst és réz; 4 kék bíbor, piros bíbor, karmazsin és bisszus, meg kecskeször; 5 pirosra festett kosbőrök és táchásbőrök, meg sittimfa; 6 olaj a világításra,

illatszerek a kenetolajhoz és fűszeres füstölőszerhez; 7 sóhámkövek és foglalókövek, az éfód és a mellídsz számára. 8 És készítsenek nekem szentélyt, hogy lakjam közepettük. 9 Egészen úgy, amint én mutattam neked a hajlék mintáját és minden edényeinek mintáját, úgy készítsétek. 10 És készítsenek látát sittimfából; két és fél könyök a hossza, egy és fél könyök a szélessége és egy és fél könyök a magassága. 11 És vond be azt tiszta arannyal, belülről és kívülről vond be azt; és készíts rá arany koszorút köröskörül. 12 És önts számára négy arany karikát és tedd a négy szögletére; és pedig két karikát az egyik oldalára és két karikát a másik oldalára. 13 És készíts rudakat sittimfából és vond be azokat arannyal. 14 Tedd be a rudakat a karikákba a láda oldalain, hogy vigyék a látát azokon. 15 A láda karikáiban legyenek a rudak, ne távozzanak azokból. 16 És tedd a látába a bizonyságot, amelyet majd adok neked. 17 És készíts födelet tiszta aranyból, két és fél könyök a hossza, egy és fél könyök a szélessége. 18 És készíts két kerubot aranyból; vert munkával készíts azokat a födélt két végén. 19 Készíts pedig egy kerubot az egyik végén, innen, és egy kerubot a másik végén, amonnan; a födélből készítsétek a kerubokat, annak két végén. 20 És legyenek a kerubok szárnyaikat kiterjeszve, felfelé, beborítva szárnyaikkal a födelet, arcuk pedig egymáshoz fordulva; a födélt felé legyen a kerubok arca. 21 És tedd a födelet a látára felülről; a látába pedig tedd a bizonyságot, melyet majd adok neked. 22 És én találkozom veled ott és elmondom neked a födélről, a két kerub közül, melyek a bizonyság látáján vannak, mindenzt, amit neked parancsokol Izrael fiai számára. 23 És készíts asztalt sittimfából; két könyök a hossza, egy könyök a szélessége és egy és fél könyök a magassága. 24 Vond be azt tiszta arannyal és készíts neki arany koszorút köröskörül. 25 És készíts neki egy tenyérnyi keretet köröskörül és készíts arany koszorú keretére köröskörül. 26 És készíts neki négy arany karikát; és tedd a karikákat a négy sarokra, melyek négy lábánál vannak. 27 A keret mellett legyenek a karikák tartókul a rudaknak, hogy vigyék az asztalt. 28 És készítsd a rudakat sittimfából és vond be azokat arannyal, hogy vigyék azokon az asztalt. 29 Es készítsd az ő tálait, csészéit, kannáit és kancsót, amelyekkel italt áldoznak; tiszta aranyból készítsd azokat. 30 És tegyél az asztalra (Isten) színe elé való kenyerset, színem előtt legyen állandóan. 31 És készíts lámpát tiszta aranyból; vert munkával készíttessék a lámpás: szára, ágai, kelyhei, gombjai és virágai belőle legyenek. 32 Hat ág jöjjön ki oldalaiból: a lámpás három ága az egyik oldalából, és a lámpás három ága a másik oldalából. 33 Három mandolaforma kehely az egyik ágon, gomb meg

virág, és három mandolaforma kehely másik ágon, gomb meg virág; így a hat ágnál, melyek kijönnek a lámpásból. 34 És a lámpáson négy mandolaforma kehely, gombjai meg virágai. 35 És egy gomb két ág alatt belőle és egy gomb két ág alatt belőle és egy gomb két ág alatt belőle; a hat ágnál, melyek kijönnek a lámpásból. 36 Gombjaik és ágaik belőlük legyenek; az egész egy darabból verve, tiszta aranyból. 37 És készítsd mécseit, hetet, hogy minden felteszi mécseit, világítsonak az eleje felé. 38 És hamvvevői, meg serpenyői tiszta aranyból. 39 Egy kikkár tiszta aranyból készítsd azt, meg minden edényeket. 40 Nézd meg és készítsd el, az ő mintájuk szerint, mely neked mutattatott a hegyen.

26 A hajléket pedig készítsd tíz szőnyegből, sodrott bisszusból, kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból, kerubokkal, takácmunkával készítsd azokat. 2 Egy szőnyeg hossza huszonnyolc könyök és szélessége négy könyök, ez egy szőnyeg; egy mértéke legyen minden a szőnyegeknek. 3 Öt szőnyeg legyen összefűzve egymással és megint öt szőnyeg összefűzve egymással. 4 És készíts hurkokat kék bíborból, az egyik szőnyeg szélére az összefűzés végén; és így készíts a szélső szőnyeg szélére is, a másik összefűzésnél. 5 Ötven hurkot készíts az egyik szőnyegre és ötven hurkot készíts a szőnyeg szélére, mely a másik összefűzésnél van; átellenben legyenek a hurkok egymással. 6 És készíts ötven arany kapcsot; és fűzd össze a szőnyegeket, egyiket a másikkal a kapcsok által, hogy a hajlék eggyé legyen. 7 És készíts kecskeször-szőnyegeket sátor gyanánt a hajlék fölét; tizenegy szőnyeget készíts azokból. 8 Egy szőnyeg hossza harminc könyök és szélessége négy könyök, ez egy szőnyeg; egy mértéke legyen a tizenegy szőnyegnek. 9 És fűzz össze öt szőnyeget külön, meg hat szőnyeget külön; és hajtsd kétiréteűen a hatodik szőnyeget a sátor előrészre felé. 10 És készíts ötven hurkot az egyik szőnyeg szélére, mely a szélső az összefűzésben és ötven hurkot az egyik szőnyeg szélére, a másik összetűzésnél. 11 És készíts rézkapcsokat, ötvenet, és tedd a kapcsokat a hurkokba, hogy összetűzd a sátor és eggyé legyen. 12 A lelőg rész, mely fölös a sátor szőnyegeinek: a fölös fél szőnyeg lőjön a hajlék hátsó részén; 13 és pedig egy könyöknyi innen és egy könyöknyi amonnan a fölöslegből, a sátor szőnyegeinek hosszában lőjön le a hajlék oldalán innen és onnan, hogy befedje azt. 14 És készíts takarót a sátornak, pirosra festett kosbörökből, és egy takarót táchásbörből legfelülről. 15 Készíts deszkákat a hajlékhöz sittimfából, egyenesen állókká. 16 Tíz könyök a deszka hossza és egy és fél könyök az egyik deszka

szélessége. 17 Két csapot egy-egy deszkának, hozzáillesztve egyiket a másikhoz; így készítsd a hajlék összes deszkáinak. 18 És készítsd a deszkákat a hajlékhoz: húsz deszkát a déli oldal felől, déli felé. 19 És negyven ezüst lábat készíts a húsz deszka alá: két lábat egy deszka alá, két csapja számára, és két lábat egy deszka alá, két csapja számára. 20 És a hajlék másik oldalára, észak felé húsz deszkát. 21 És negyven lábukat ezüstből; két lábat egy deszka alá és két lábat egy deszka alá. 22 És a hajlék hátulsó részére, nyugat felé készíts hat deszkát. 23 És két deszkát készíts a hajlék szögletei számára, a hátulsó részen. 24 És kettősek legyenek alulról és teljesen egybeillők legyenek fent egy karikában; így legyen minden kettőnél, a két szögletnél. 25 És legyen nyolc deszka és ezüst lábaik, tizenhat láb; két láb egy deszka alatt, két láb egy deszka alatt. 26 És készíts tolózárakat sittimfából, ötöt a hajlék egyik oldalának deszkái számára; 27 és öt tolózár a hajlék másik oldalának deszkái számára és öt tolózár a hajlék oldalának deszkái számára; a hátulsó részen, nyugat felől; 28 és a középső tolózár, a deszkák közepén, mely átfüggyen a másik végéig. 29 A deszkákat pedig vond be arannyal és karikákat készítsd aranyból, tartókul a tolózáraknak; és vond be a tolózárakat arannyal. 30 Azután állítsd fel a hajléket, annak rendje szerint, amint neked mutattattatt a hegyen. 31 És készíts függönyt kék bíborból, piros bíborból, karmazsinból és sodrott bisszusból, takácsmunkával készítsék azt, kerubokkal. 32 És tedd azt négy sittimfaoszlopra, melyek arannyal vannak bevonva; horgaik aranyból, négy ezüst lábon. 33 És tedd a függönyt a kapcsok alá és vidd be oda a függönyön belül, a bizonyság látáját; és válassza el nektek a függöny a szentélyt a szentek szentjéől. 34 És tedd a födelet a bizonyság látájára, szentek szentjében. 35 És tedd az asztalt a függönyön kívül és a lámpást az asztallal szemközt, a hajlék oldalára, déli felé, az asztalt pedig tedd az északi oldalra. 36 És készíts takarót a sátor ajtajának kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból, még sodrott bisszusból, hímző munkával. 37 És készíts a takaró számára öt sittimfaoszlopot és vond be azokat arannyal, horgaik aranyból; és önts számukra öt rézlábot.

27 És készítsd az oltárt sittimfából; öt könyök a hossza és öt könyök a szélessége, négyszögű legyen az oltár és három könyök a magassága. 2 És készítsd szarvait négy sarkára, magából legyenek szarvai; és vond be azt rézzel. 3 És készítsd fazekait, hogy hamuját kivegyed, és lapáit, medencéit, villáit és serpenyőit; mind az edényeit rézből készítsd. 4 És készíts hozzá rostélyt, hálómunkával,

rézből és készíts a hálóra négy rézkarikát, a négy végére. 5 És tedd azt az oltár párkányzata alá, alulról és legyen a háló az oltár feléig. 6 És készíts rudakat az oltár számára, sittimfarudakat és vond be azokat rézzel. 7 És tegyék rúdjait a karikákba, és legyenek a rudak az oltár két oldalán, minden viszik azt. 8 Üresen, táblákból készítsd azt; amint neked mutattattatt a hegyen, úgy készítsék el. 9 És készítsd a hajlék udvarát; déli oldalára függönyöket az udvarnak, sodrott bisszusból, száz könyök a hossza az egyik oldalnak. 10 És oszlopait, húszat, meg lábaikat, húszat, rézből; az oszlopok horgait és abroncsaikat ezüstből. 11 Épp így az északi oldalra, hosszában függönyöket, száz könyök a hossza; és oszlopait, húszat, meg lábaikat, húszat, rézből, az oszlopok horgait és abroncsaikat ezüstből. 12 És az udvar szélességében a nyugati oldalra ötven könyöknyi függönyöket; oszlopaikat, tizet és lábaikat, tizet. 13 És az udvar szélességében a napkeleti oldalra ötven könyöknyit. 14 És pedig tizenöt könyöknyi függönyt az egyik végére, oszlopaikat, hámat és lábaikat, hámat; 15 és a második végére tizenöt könyöknyi függönyt, oszlopaikat, hámat, meg lábaikat hámat. 16 És az udvar kapuja gyanánt egy takarót, hús könyöknyit, kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból, meg sodrott bisszusból, hímző munkával; oszlopaikat, négyet, meg lábaikat, négyet. 17 Az udvar minden oszlopait köröskörül ezüsttel abroncsolva, horgaikat ezüstből és lábaikat rézből. 18 Az udvar hossza száz könyöknyi és szélessége ötven az ötvenre és magassága öt könyök; (függönyei) sodrott bisszusból és lábaik rézből. 19 minden edény a hajléknak, minden szolgálatában és minden szöge és szögei az udvarnak rézből legyenek. 20 Te pedig parancsold meg Izrael fiainak, hogy hozzanak neked tiszta, törött faolajat a világításra, hogy felgyűjtsatok örökmécsset. 21 A gyülekezés sátorában a függönyön kívül, mely a bizonyság előtt van, rendezze el azt Áron és fiai estétől reggelig, az Örökkévaló színe előtt; örökmécsset ez nemzedékeiknél át Izrael fiai között.

28 Te pedig hadd közeledni magadhoz Áront, a testvéredet és az ő fiait vele Izrael fiai középénből, hogy papommá legyen; Áron meg Nádáb és Ábihú, Elázár és Itámár, Áron fiai. 2 És készíts szent ruhákat Áronnak, a te testvérednek, tiszteletül és díszül. 3 Te pedig szólj minden bölcs szívűhöz, akit betölöttettem a bölcsesség szellemével, hogy készítsék Áron ruháit, hogy felszenteld őt és papommá legyen. 4 És ezek a ruhák, amelyeket készítsenek: melldísz, éfőd, köpeny, kockás köntös, süveg és öv; készítsenek szent ruhákat Áronnak, a te testvérednek és fiainak, hogy papommá

legyen. 5 És ők vegyék el az aranyat, a kék bíbort, a piros bíbort és a karmazsint, meg a bisszust. 6 És készítsék az éfódöt aranyból, kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból, meg sodrott bisszusból, takácmunkával. 7 Két hozzáfűzött vállszalagja legyen annak két végén, hogy összefűzhessék. 8 És az átkötéshez való szorító, mely rajta van, annak munkája szerint, belőle legyen: aranyból, kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból, meg sodrott bisszusból. 9 És vedd a két sóhám követ és véssd azokra Izrael fiainak neveit; 10 hatot neveikből az egyik kőre és a hatnak nevét, kik fönnyel maradtak, a másik kőre, születésük szerint. 11 Kőmetsző munkával, pecsétvésessel véssd a két követ Izrael fiainak neveire, körülvéve arany kockákkal készítsd azokat. 12 És tudd a két követ az éfód vállszalagjaira emlékkövekül Izrael fiainak; és viselje Áron a neveket az Örökkévaló színe előtt két vállán emlékül. 13 És készíts arany kockákat. 14 És két láncot tiszta aranyból, egymásba öltve készítsd azokat, fonó munkával és tudd a fonott láncokat a kockákra. 15 És készíts az ítélet melldíszét, takácmunkával, az éfód munkája szerint készítsd azt; aranyból, kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból, meg sodrott bisszusból készítsd azt. 16 Négyszögletű legyen, kétrétűen; egy arasz a hossza és egy arasz a szélessége. 17 És foglalj abba kőfoglalatot, négy sor követ; egy sor: ódem, pítőd és bőrekesz, az első sor. 18 A második sor: nőfech, száppir és jáhálóm. 19 A harmadik sor: lesem, sevő és áchlómó. 20 A negyedik sor: társis, sóhám és josfér; aranykockákban legyenek foglalatukban. 21 És a kövek legyenek Izrael fiainak neveire, tizenkettő a neveikre; pecsétvésessel, mindegyiknek a nevére legyenek, a tizenkét törzs szerint. 22 És készíts a melldíszre egymásba öltött láncokat, fonómunkával, tiszta aranyból. 23 És készíts a melldíszre két arany karikát és tudd a két karikát a melldísz két végére. 24 Tedd a hét aranyfonatot a két karikába, a melldísz végére, 25 És a két fonatnak két végét tudd a két kockára; és tudd az éfód szalagjaira, előrészére. 26 És készíts két arany karikát és tudd azokat a melldísz két végére, a szélére, mely az éfód oldalán van, belülről. 27 És készíts két arany karikát és tudd azokat az éfód két vállszalagiára, alulról, előrészére, összefűzése irányában, az éfód szorítóján felül. 28 És kössék a melldíszt, annak karikáinál fogva az éfód karikáihoz kék bíbor zsinórral, hogy az éfód szorítóján legyen és el ne csússzék a melldísz az éfódról. 29 És viselje Áron Izrael fiainak neveit az ítélet melldíszében, szíve fölött, midőn bemegy a szentélybe, emlékezetül az Örökkévaló színe előtt állandóan. 30 És tudd az ítélet melldíszébe az úrimot és tummimot, hogy legyenek Áron szíve fölött, midőn bemegy az Örökkévaló

színe elő; és viselje Áron Izrael fiainak ítéletét az ő szívén az Örökkévaló színe előtt állandóan. 31 És készítsd az éfódhoz való köpenyt egészen kék bíborból. 32 És legyen felső nyílása a középben; szegélye legyen nyílásának köröskörül szövő munkával, mint a páncéling nyílása legyen rajta, hogy el ne szakadjon. 33 És készíts széleire gránátalmákat, kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból, széleire köröskörül; és arany csegeattyűket azok között köröskörül. 34 Arany csegeattyű és gránátalma, arany csegeattyű és gránátalma legyen a köpeny szélein köröskörül. 35 És legyen Áronon a szolgálatkor, hogy hallassék hangja, midőn bemegy a szentélybe; az Örökkévaló színe elő és midőn kimegy, hogy meg ne haljon. 36 Készíts lemezt tiszta aranyból és véssd rá pecsétvésessel: Szent az Örökkévalónak! 37 És tudd azt kék bíbor zsinórra, hogy legyen a süvegen; a süveg előrészén legyen. 38 És legyen Áron homlokán és viselje Áron a szentségek bűnét, amelyeket szentelnek Izrael fiai, minden szent ajándékaik szerint; és legyen homlokán állandóan, kedvességgel nekik az Örökkévaló színe előtt. 39 És kockásan készítsd a köntöst bisszusból és készíts süvegeket bisszusból és övet készíts, hímző munkával. 40 Áron fiainak pedig készíts köntösöket és készíts nekik öveket és magas süvegeket készíts nekik, tiszteletűl és díszül. 41 Öltöztesd fel azokba Áront, a te testvéredet és fiait vele együtt; kend fel őket és töltsd meg kezüköt, szenteld meg őket, hogy papjaimmá legyenek. 42 És készíts nekik lennadrágokat, hogy befedjék a szemérmét; a csípőktől a combokig érjenek. 43 A legyenek Áronon, meg fiain, midőn bemennék a gyülekezés sátorába, vagy midőn odalépnek az oltárhoz szolgálatot végezni a szentélyben, és ne vegyenek bűnt magukra, hogy meghaljanak. Örök törvény ez neki és az ő magzatának utána.

29 És ez az, amit tegyél velük, hogy megszenteld őket, hogy papjaimmá legyenek: Vegyél egy fiatal tulkot és két ép kost; 2 meg kovásztalan kenyeret és kovásztalan kalácsokat, megkeverve olajjal és kovásztalan lepényeket, megkenve olajjal; búzalángból készítsd azokat. 3 Tedd azokat egy kosárba és mutasd be azokat a kosárban, meg a tulkot és a két kost. 4 Áront és fiait pedig hagyd közeledni a gyülekezés sátorának bejáratához és mosd meg őket vízben. 5 Vedd a ruhákat és öltöztesd fel Áront a köntösbe, az éfód köpenyébe, az éfódba és a melldíszbe, és övezd őt körül az éfód szorítójával. 6 Tedd a süveget a fejére és tudd a szentség koronáját a süvegre. 7 És vedd a kenetolajat és önts a fejére, hogy felkend őt. 8 Fiait is hagyd közeledni és öltöztesd fel őket köntösökbe; 9 és övezd át őket övvel,

Áront és fiait, és tegyél fel nekik magas süvegeket, hogy legyen nekik a papság öröki törvényül; és töltsd meg Áron kezét és fiai kezét. 10 Azután vidd oda a tulkot a gyülekezés sátorához előtt, a gyülekezés sátorának bejáratánál. 11 És vágd le a tulkot az Örökkévaló színe előtt, a gyülekezés sátorának bejáratánál. 12 Vegyél a tulok véréből és tessék a tulok húsat a szarvaira ujjaddal, a többi vért öntsök az oltár aljára. 13 És vedd az egész zsiradékot, mely befedi a belet és a hártyát, mely a májot van, meg a két vesét és a zsiradékot, mely rajtuk van, és füstölögtesd el az oltáron. 14 A tulok húsat pedig, bőrét és ganaját égesd el a tűzben a táboron kívül; vétekáldozat az. 15 Az egyik kost pedig vedd és tegyék Áron meg fiai kezeiket a kos fejére. 16 És vágd le a kost, vedd vérét és hintsd az oltárra köröskörül. 17 A kost pedig darabold fel az ő darabjaira, mosd meg belét és lábszárait, és tessék a darabjaira meg fejére. 18 Füstölögtesd el az egész kost az oltáron, égőáldozat az az Örökkévalónak; kellemes illatul, tűzáldozat az Örökkévalónak. 19 Azután véd a második kost és tegyék Áron, meg fiai kezeiket a kos fejére. 20 Vágd le a kost és vegyél véréből, tessék Áron fülének porcogójára és fiai fülének porcogójára, a jobbikra, meg jobb kezük hüvelykujjára és jobb lábuk hüvelykujjára, és hintsd a vért az oltárra köröskörül. 21 És vegyél a vérből, mely az oltáron van, meg a kenetolajból és fecskendezz Áronra és ruháira, fiaira és fiainak ruháira vele együtt, hogy szent legyen ő és ruhái, fiai és fiainak ruhái vele együtt. 22 Vedd a kosból a zsiradékot és a farkot, meg a zsiradékot, mely befedi a belet, meg a máj hártyáját, a két vesét és a zsiradékot, mely rajtuk van és a jobb lapockát, mert a felavatás kosa az; 23 meg egy kerek kenyerset, egy olajos kalácsot és egy lepényt, a kovásztalannak kosarából, mely az Örökkévaló színe előtt van. 24 És tessék mindezt Áron tengerére; meg fiainak tengerére; és lengesd azokat lengetéssel az Örökkévaló színe előtt. 25 Azután véd el azokat kezükönél és füstölögtesd el az oltáron az égőáldozaton felül; kellemes illatul az Örökkévaló színe előtt, tűzáldozat az az Örökkévalónak. 26 És véd a szegyet a felavatási kosból, mely Ároné és lengesd azt lengetéssel az Örökkévaló színe előtt; és legyen az a te részed. 27 Szenteld meg a lengetett szegyet és az ajándéklapockát, melyet lengették és melyet leemeltek a felavatási kosból, abból, mely Ároné és abból, mely fiaié. 28 És legyen Áronnak meg fiainak öröki törvényül Izrael fiai részéről, mert ajándék az és ajándék legyen Izrael fiaitól, békeáldozataikból, az ő ajándékuk az Örökkévalónak. 29 És a szent ruhák, melyek Ároné, fiaié legyenek ő utána, hogy felkenessenek azokban és hogy megtöltsék azokban az ő kezüket. 30 Hét napon át öltse fel, aki pap lesz helyette fiai

közül, aki bemegy a gyülekezés sátorába, hogy szolgálatot végezzen a szentélyben. 31 A felavatási kost pedig vedd és főzd meg a húsát szent helyen. 32 És egyék meg Áron és fiai a kos húsát, meg a kenyerset, mely a kosában van a gyülekezés sátorának bejáratánál. 33 És egyék meg azokat, amelyekkel engesztelést szereztek értük, hogy megtöltsék kezüket, hogy megszenteljék azokat; de idegen ne egye, mert szent az. 34 Ha pedig marad a felavatási kos húsából és a kenyérből reggelig, akkor égesd el a maradékot tűzben, ne egyék meg, mert szent az. 35 És tegyél Áronnal meg fiaival így, egészen úgy, amint parancsoltam neked; hétenapon át töltsd meg kezüket. 36 És egy vétekáldozati tulkot készíts minden napra az engesztelőn felül, hogy megtisztítsd az oltárt, midőn engesztelést végzel rajta; és kend fel azt, hogy megszenteljed. 37 Hét napon át végezz engesztelést az oltáron és szenteld meg azt, hogy legyen az oltár szentek szentje; mindenki, aki az oltárhoz ér, szent legyen. 38 És ez az, amit az oltáron bemutass: egyéves juhot, kettőt naponta, állandóan. 39 Az egyik juhot mutasd be reggel és a második juhot mutasd be estefelé. 40 És egy tized lánglisztet, megkeverve egy negyed hin tört olajjal és itáláldozatul egy negyed hin bort, az egyik juh számára. 41 A második juhot pedig mutasd be estefelé; a reggeli ételáldozat és annak itáláldozata szerint készíts számára, kellemes illatul, tűzáldozat az Örökkévalónak. 42 Állandó égőáldozat nemzedékeiteken át a gyülekezés sátorának bejáratánál, az Örökkévaló színe előtt, ahol én találkozom veletek, hogy beszéljek veled ott. 43 És találkozom ott Izrael fiaival és megszenteltetik dicsőségem által. 44 És megszentelelem a gyülekezés sátorát és az oltárt; Áront és fiait megszentelelem, hogy papjaimmá legyenek. 45 És lakni fogok, Izrael közepette és leszek az ő Istenük, 46 és megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló, az ő Istenük, aki kiveztem őket Egyiptom országából, hogy lakózzam közöttük: Én az Örökkévaló, az ő Istenük.

30 És készíts oltárt a füstölőszer előgetésére; sittimfából készítsd azt. 2 Egy könyök a hossza és egy könyök a szélessége, négy szögű legyen és két könyök a magassága; magából legyenek a szarvai. 3 És vond be azt tiszta arannyal, tetejét és falait köröskörül, meg szarvait; és készíts neki arany koszorút köröskörül. 4 És két aranykarikát készíts rá koszorúja alól, két szélre csinál a két oldalán, hogy legyenek tartókul a rudaknak, hogy vigyék azt azokon. 5 És készítsd a rudakat sittimfából és vond be azokat arannyal. 6 És tessék a függöny előt, mely a bizonyság ládáján van, a födél előtt, mely a bizonyságon van, ahol

találkozom veled. 7 És füstölögteszen rajta Áron fűszeres füstölőszert reggelenként, midőn megigazítja a mécseket, füstölögtesse azt. 8 És midőn felteszi Áron a mécseket estefelé, füstölögtesse azt; állandó füstölőszer az Örökkévaló színe előtt, nemzedékeiteken át. 9 Ne mutassatok be rajta idegen füstölőszert, sem égőáldozatot és ételáldozatot, sem italáldozatot ne öntsetek rá. 10 És engeszteljen Áron (az oltár) szarvain egyszer az évben; az engesztelő vétekáldozat véréből engeszteljen rajta nemzedékeiteken át; szentek szentje az az Örökkévalónak. 11 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 12 Ha felveszed Izrael fiainak összegét számlálásuk szerint, akkor adj a kiki lelke váltságát az Örökkévalónak, midőn megszámlálják őket; hogy ne legyen rajtuk csapás, midőn megszámlálják őket. 13 Ezt adj mindenki, aki átmegy a számláláson: fél sékelt, a szentség sékelje szerint, – húsz géra a sékel – fél sékelt ajándékul az Örökkévalónak. 14 mindenki, aki átmegy a számláláson, húsz évestől felfelé, adj a Örökkévaló ajándékát. 15 A gazdag ne adjon többet és a szegény ne adjon kevesebbet a fél sékelnél, hogy adj a Örökkévaló ajándékát, hogy engeszteljen lelkeitekért. 16 És vedd az engesztelés pénzét Izrael fiaitól és add azt a gyülekezés sátorának szolgálatára; és legyen Izrael fiainak emlékezetül az Örökkévaló színe előtt, hogy engeszteljen lelkeitekért. 17 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 18 Készíts medencét rézből és talapzatát rézből, mosdásra; és tedd a gyülekezés sátorára és az oltár közé és tegyél oda vizet, 19 hogy megmossák abból Áron és fiai kezeiket és lábaikat. 20 Midőn bemennek a gyülekezés sátorába, mosdjanak vízben, hogy meg ne haljanak; vagy midőn odalépnek az oltárhoz szolgálatot végezni, hogy füstölögteszenek tűzáldozatot az Örökkévalónak, 21 mossák meg kezeiket és lábaikat, hogy meg ne haljanak; és legyen nekik örök törvényül, neki és az ő magzatának, nemzedékeiken át. 22 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 23 Te pedig vegyél kiváló illatszereket: finom mirhát, ötszáz (sékelt), illatos fahéjat, annak felét, kétszázötvenet, és illatos nádat kétszázötvenet; 24 és kassziát, ötszázat, a szentség sékelje szerint, és egy hínfaolajat. 25 És készítsd el azt a szentség kenetolajának, jól megkeverve, kenőcskeverő munkával; a szentség kenetolaja legyen. 26 És kend fel vele a gyülekezés sátorát és a bizonyság látáját, 27 az asztalt, meg minden edényeit és a lámpást, meg edényeit és a füstölőszer oltárát, 28 meg az égőáldozat oltárát és minden edényeit, meg a medencét és talapzatát. 29 Szenteld meg azokat, hogy a szentek szentje legyenek; bárki érinti azokat, szent legyen. 30 És Áront, meg fiait kend fel és szenteld meg őket, hogy papjaimmá

legyenek. 31 Izrael fiaihoz pedig szólj, mondván: A szentség kenetolaja legyen ez nekem, nemzedékeiteken át. 32 Ember testére ne öntsétek és mértéke szerint ne készítsetek hozzá hasonlót; szent az, szent legyen nektek. 33 Bárki, aki kever hozzá hasonlót és aki ad abból idegenre, irtassék ki népe köréből: 34 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Vegyél fűszereket: balzsamat, óníxot, galbánumot, fűszereket és tiszta tömjént; minden egyenlő részben legyen, 35 És készítsd azt füstölőszernek keveréssel, kenőcskeverő munkával, elegyítve, tisztán, szent az. 36 És dörzsölj el belőle finomra és tegyél belőle a bizonyság elé a gyülekezés sátorában, ahol találkozom veled; szentek szentje legyen nektek. 37 És a füstölőszer, melyet készítesz – annak mértéke szerint ne készítsetek magatoknak, – szent legyen az nálad az Örökkévalónak. 38 Bárki, aki készít hozzá hasonlót, hogy szagolja azt, irtassék ki az ő népe közül.

31 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 2 Lásd, név szerint szólítottam Becálélt, Uri fiáit, Chúr fiát, Júda törzséből; 3 és betöltöttem őt Isten szellemével, bölcsességgel, értelemmel és ismerettel minden munkában, 4 hogy kigondoljon terveket, hogy elkészítse aranyban, ezüstben és rézben, 5 és kőmetszben foglalásra és farafagásban, hogy elkészítse mindenféle munkával. 6 És én íme adtam mellé Oholiovot, Áchiszómoch fiát, Dán törzséből és minden bölcsnek a szívébe adtam bölcsességet, hogy elkészítsék minden azt, amit neked parancsoltam. 7 A gyülekezés sátorát és a látát a bizonyság számára és a födelet, mely rá való és a sátor minden edényét; 8 az asztalt és edényeit, a tiszta arany lámpás és minden edényeit és a füstölőszer oltárát; 9 az égőáldozat oltárát és minden edényeit, a medencét és talapzatát; 10 és a szolgálati ruhákat és a szent ruhákat Áronnak, a papnak és fiainak ruháit papi szolgálatra; 11 a kenetolajat és a fűszeres füstölőszert a szentségnek, egészen úgy, amint neked parancsoltam, készítsék: 12 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 13 Te pedig szólj Izrael fiaihoz, mondván: Bizony szombataimat őrizzétek meg, mert jel az köztem és köztetek, nemzedékeiteken át, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló, aki megszenteltek benneteket. 14 Azért őrizzétek meg a szombatot, mert szent az nektek; aki megszentségteleníti, ölessék meg, mert bárki munkát végez azon, irtassék ki az a személy az ő népe köréből. 15 Hat napon át végeztessék munka, de a hetedik napon szombati nyugalom legyen, szent az Örökkévalónak; bárki munkát végez a szombat napján, ölessék meg, 16 És őrizzék meg Izrael fiai a szombatot,

hogy megtartsák a szombatot nemzedékeiken át, örök szövetségül. 17 Közöttem és Izrael fiai között jel az örökre; mert hat napon alkotta az Örökkévaló az eget és a földet, a hetedik napon pedig megnyugodott és pihent. 18 És odaadtá Mózesnek, amint végzett azzal, hogy beszéljen vele, a Szináj hegycsúcsán, a bizonysság két tábláját, kötőtáblákat, írva Isten ujjával.

32 Midón látta a nép, hogy Mózes késlekedik lejönni a hegyről, összegyűlékezett a nép Áron körül és mondta neki: Kelj fel, készíts nekünk Istenet, aki járjon előtünk, mert ez a férfiú, Mózes, aki felhozott bennünket Egyiptom országából – nem tudjuk, mi történt vele. 2 És mondta nekik Áron: Szedjétek le az arany függőket, melyek nejeitek, fiaitok és leányaitok füleiben vannak és hozzátok el hozzáim. 3 És leszedte magáról az egész nép az arany függőket, melyek füleikben voltak és elhozták Áronhoz. 4 Ő elvette kezüköből és alakította azt a vésővel és csinált belőle öntött borjút; és ők mondta: Ez a te Istened Izrael, aki felhozott téged Egyiptom országából. 5 Midón Áron látta, oltárt épített előtte; és kikiáltotta Áron, mondván: Ünnep lesz az Örökkévalónak holnap. 6 És korán felkeltek másnap és hoztak égőáldozatokat és odavittek békeáldozatokat; és leült a nép enni és inni, azután fölkerekedtek mulatozni. 7 És szolt az Örökkévaló Mózeshez: Eredj, menj le, mert elromlott a te néped, melyet felhoztál Egyiptom országából. 8 Letértek hamar az útról, melyet parancsoltam nekik, csináltak maguknak öntött borjút, leborultak előtte és áldoztak neki, mondván: Ez a te Istened Izrael, aki felhozott téged Egyiptom országából. 9 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Láttam ezt a népet és íme kemény nyakú nép az. 10 Azért most hagyj engem, hogy felgeredjen haragom ellenük és elpusztítsam őket és tegyelek téged nagy néppé! 11 De Mózes könyörgött az Örökkévaló, az ő Istene színe előtt és mondta: Miért; oh Örökkévaló gerjedjen fel haragod néped ellen, melyet kihoztál Egyiptom országából nagy erővel és hatalmas kézzel? 12 Miért szóljanak az Egyptomiak, mondván: Vesztükre hozta ki őket, hogy megölje őket a hegyek között és elpusztítsa őket a föld színéről; térfogat meg haragod felgeredéséből és gondold meg a népednek szánt veszedelmet. 13 Emlékezzél meg Ábrahámról, Izsákról és Izraelről, a te szolgáidról, aiknek megesküdték magadra és szoltál hozzájuk: Megsokásítom magzatotokat, mint az ég csillagait és ezt az egész országot, amelyről szoltam, odaadom magzatotoknak, hogy bírják örökre. 14 És az Örökkévaló meggondolta a veszedelmet, amelyről szolt, hogy cselekszi az ő népével. 15 És megfordult és lement

Mózes a hegyről és a bizonysság két táblája a kezében; táblák, beírva minden oldalukon, innen és onnan beírva, 16 És a táblák, Isten műve azok és az írás; Isten írása az, bevérsve a táblákba. 17 És Józsua hallotta a nép hangját, amint rivalgott és mondta Mózesnek: Háború hangja van a táborban! 18 De ő mondta: Nem a győzelemkiáltás hangja ez és nem a vereségiáltás hangja az; karének hangját hallom én. 19 És volt, midőn közeledett a táborhoz és láttá a borjút és a táncot, akor felgeredt Mózes haragja, ledobta kezeiből a táblákat és összetörte azokat a hegy alján. 20 És vette a borjút, amelyet csináltak, elégett a tűzben és megörölte, míg nem finom lett; elszórta a víz színére és megitatta Izrael fiait. 21 És mondta Mózes Áronnak: Mit tett neked ez a nép, hogy hoztál rá ilyen nagy vétket? 22 És mondta Áron: Ne gerjedjen fel uram haragja; te ismered a népet, hogy rosszra hajlik az. 23 Ók mondta nekem: készíts nekünk Istenet, aki járjon előtünk, mert ez a férfiú, Mózes, aki kivezetett bennünket Egyiptom országából – nem tudjuk mi történt vele. 24 Én pedig mondtam nekik: Kinek van aranya? Szedjétek le magatokról – és odaadták nekem; én meg beledobtam a tűzbe és kijött ez a borjú. 25 És Mózes látta a népet, hogy elvadult, mert elvadította Áron, gyalázatukra elleneinknél. 26 És megállt Mózes a tábor kapujában és mondta: Aki az Örökkévaló, ide hozzám! És odagyűlékeztek hozzá Lévi minden fiai. 27 És mondta nekik: Így szól az Örökkévaló, Izrael Istene: Kössétek fel kiki kardját a csípőjére és menjetek oda és vissza, kapuró kapura a táborban és öljétek meg, kiki az ő testvérét, kiki az ő felebarátját, kiki az ő rokonát. 28 És Lévi fiai cselekedtek Mózes szava szerint; és elesett a népből az nap mintegy hárômezer ember. 29 És mondta Mózes: Töltsétek meg kezeiteket ma az Örökkévalónak, mert kiki az ő fia és testvére ellen lesz, hogy hozzatok magatokra ma áldást. 30 Volt pedig másnap, mondta Mózes a népnek: Ti nagy vétket követtetek el; azért most felmegyek az Örökkévalóhoz, talán engeszelést szerezhetek vétkeket. 31 Mózes tehát visszatért az Örökkévalóhoz és mondta: Oh kérlek, ez a nép nagy vétket követett el, készítettek maguknak arany istent. 32 Azért most, ha megbocsátod vétüköt – ha pedig nem, törölj ki engem, kérlek, könyvedből, amelyet írtál. 33 És az Örökkévaló mondta Mózesnek: Aki ellenem vétkezett, azt fogom kitörölni könyvemből. 34 És most menj, vezesd a népet, ahova mondtam neked, íme angyalom jár előtted; és amely napon büntetek, megbüntetem őket vétüköt. 35 Ha az Örökkévaló sújtotta a népet, mivelhogy készítették a borjút, melyet készített Áron.

33 És szolt az Örökkévaló Mózeshez: Menj, vonulj fel innen, te és a nép, melyet felhoztál Egyiptom országából, az országba, melyről megesküdtem Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak, mondván, magzatodnak adom azt 2 – küldök előtted angyalt és előzöm a Kánaánit, az Emórit, a Chittit, a Perizzit, a Chivvit és a Jevúszit – 3 a tejjel mézzel folyó országba; mert én nem vonulok fel közepetted, mivel kemény nyakú nép vagy te, hogy meg ne emésszelek az úton. 4 Midőn a nép hallotta ezt a rossz dolgot, gyászba borultak és nem vette fel senki az ékességet magára. 5 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Mondd Izrael fiainak: Ti kemény nyakú nép vagytok; egy pillanatig ha vonulnák közepetted, megsemmisítenétek. És most vedd le ékességetet magadról, majd tudni fogom, mit cselekedjem veled. 6 És levetették magukról Izrael fiai ékességüket Chóreb hegyétől. 7 Mózes pedig vette a sártot és felvonta a táboron kívül, távol a táborról és elnevezte gyülekezés sátorának. És volt: mindenki, aki kereste az Örökkévalót, kiment a gyülekezés sátorához, mely a táboron kívül volt. 8 És volt, midőn Mózes kiment a sátorhoz, felállott az egész nép és megállott kiki az ő sátra bejáratában; és néztek Mózes után, míg nem bement a sátorba. 9 És volt, ahogyan Mózes bement a sátorba, leszállt a felhőoszlop és állott a sátor bejáratánál, és beszélt Mózessel. 10 Midőn láttá az egész nép a felhőoszlopot állni a sátor bejáratán, föllállt az egész nép és leborult kiki az ő sátra bejáratánál. 11 Az Örökkévaló pedig beszélt Mózessel színről-színről, amint beszél ember az ő társával; és ő visszatér; a táborba, de szolgája Józsua. Nún fia, az ifjú, nem mozdult a sátorból. 12 És mondta Mózes az Örökkévalónak: Lásd, Te azt mondadt nekem, vezesd fel ezt a népet, de Te nem tudtad velem, hogy kit küldesz velem; Te pedig azt mondadt, megismertelek név szerint és kegyet is találtál szemeimben. 13 Azért most, hogy ha kegyet találtam szemeidben, ismertesd meg velem, kérlek, a Te utaidat, hogy megismerjelek, hogy kegyet találjak szemeidben; és lásd, hogy a Te néped ez a nemzet. 14 És (az Örökkévaló) mondta: Magam menjek és szerezzek nyugalmat neked? 15 És mondta neki (Mózes): Ha nem vonulsz magad, ne vigyél fel bennünket innen; 16 és vajon mi által ismertessék meg, hogy kegyet találtam szemeidben, én és a Te néped, nemde, ha velünk jársz? És így kitűnünk én és a Te néped minden nép közül, mely a föld színén van. 17 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Ezt a dolgot is, amiről szóltál, megteszem, mivelhogy kegyet találtál szemeimben, és megismertelek név szerint. 18 Ő pedig mondta: Engedd látnom, kérlek, dicsőségedet! 19 És (az Örökkévaló) mondta: Én elvonulni engedem javamat teelőttem és kiáltom az

Örökkévaló nevét előttem; és könyörülök, akin könyörülök és kegyelmezek, akinek kegyelmezek. 20 És mondta: Nem láthatod színet, mert nem láthat engem ember, hogy élve maradjon. 21 És mondta az Örökkévaló: Íme, egy hely van nálam, állj oda a sziklára! 22 És lesz, ha átvonul dicsőségem, teszlek téged a szikla hasadékába és rád borítom kezemet, míg átvonulok. 23 És midőn eltávolítom kezemet, látni fogod hátamat, de szí nem látható.

34 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Faragj ki két kőtáblát, mint az elsők voltak; és én ráírom a táblára az igéket, melyek az első táblákon voltak, a melyeket összetörtél. 2 És legyél készen reggelre; menj fel a Szináj hegyére és állj ott nálam a hegy tetején. 3 De senki ne menjen fel veled és senki ne mutatkozzék az egész hegyen; még juh és marha se legeljen ama heggel szemben. 4 És kifaragott két kőtáblát, mint az elsők voltak és felkelt Mózes korán reggel, felment a Szináj hegyére, amint az Örökkévaló neki parancsolta és kezébe vette a két kőtáblát. 5 Az Örökkévaló pedig leszállt a felhőben és megállt ott nála és kiáltotta az Örökkévaló nevét. 6 És elvonult az Örökkévaló előtte és kiáltotta: Az Örökkévaló, az Örökkévaló, iringalmas és könyörületes Isten, hosszantűrő, bő kegyelűm és igazságú! 7 Megőrzi a szeretetet ezerízglen, megbocsát bűnt, elpártolást és vétket, de büntetlenül sem hagy; megbünteti az atyák vétkét a fiakban és a fiak fiaiban, harmadízglen és negyedízglen. 8 És sietett Mózes, meghajolt földig és leborult, 9 és mondta: Hacsak kegyet találtam szemeidben, Uram, menjen csak Uram közepetünk, mert keménnyakú nép ez, de bocsáss meg bününkért és vétünkért és vegyél bennünket örökbe! 10 És mondta (az Örökkévaló): Íme, én szövetséget kötök, egész néped előtt teszek csodákat, amilyenek még nem létesültek az egész földön és mind a népek között, hogy lássa az egész nép, melynek középben te vagy, az Örökkévaló művét, mert félelmetes az, amit én veled teszek. 11 Órizd meg, amit én neked parancsolok ma. Íme, előzöm előled az Emórit, a Kánaánit, a Chittit, a Perizzit, a Chivvit és Jevúszit. 12 Órizkedjél, nehogy szövetséget köss az ország lakójával, amely ellen te mész, hogy ne legyen tőr gyanánt közepetted. 13 Hanem oltáraikat rontsátok le, oszlopait törjétek össze és ligeteit irtsátok ki. 14 De le ne borulj idegen isten előtt, mert az Örökkévaló – buzgó az ő neve, buzgó Isten ő. 15 Nehogy szövetséget köss az ország lakójával; mert ők paráználkodnak isteneik után, áldoznak isteneiknek és meghív téged valaki és te eszel az ő áldozatából, 16 és elveszel az ő leányai közül fiad számára és paráználkodnak leányaik isteneik után

és elcsábítják fiaidat isteneik után. 17 Öntött isteneket ne csinálj magadnak. 18 A kovásztalan kenyér ünnepétőrizd meg: Hét nap egyél kovásztalant, amint parancsoltam neked, a kalászrész hónapjának idején, mert a kalászrész hónapjában mentél ki Egyiptomból. 19 Az anyaméhnek minden megnyitója az enyém és minden barmod, mely hímnek születik, első fajzása az ökörnek és juhnak. 20 A szamár első fajzását váltsd meg egy bárányon, ha pedig nem váltod meg, szegd nyakát; fiaid minden elsőszületettét váltsd meg. És ne jelenjék meg senki színem előtt üresen. 21 Hat napon át dolgozzál, a hetedik napon pedig nyugodjál; szántáskor és aratáskor nyugodjál. 22 És a hetek ünnepét tartsd meg, a búza zsengéjének aratásakor; a betakarítás ünnepét pedig az év fordulóján. 23 Háromszor az évben jelenjék meg minden férfiszemélyed az Úr, az Örökkévaló, Izrael Istenének színe előtt. 24 Ha majd előzők népeket előled és kiterjesztem határodat nem fogja megkívánni senki a te országodat midőn felmész, hogy megjelenjél az Örökkévaló, a te Istened színe előtt háromszor az évben. 25 Ne ontsd ki kovászos mellett áldozatom vérét és ne maradjon reggelig a peszáchünnep áldozata. 26 Földed zsengéjének elsejét vidd be az Örökkévaló, a te Istened házába. Ne fózz gödölyét az anyja tejében. 27 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Írd fel magadnak ezeket a szavakat, mert eme szavak szerint kötöttem szövetséget veled és Izraellel. 28 És ott volt az Örökkévalónál negyven nap és negyven éjjel, kenyeret nem evett és vizet nem ivott. És felírta (az Örökkévaló) a tábláakra a szövetség szavait, a tíz igét. 29 És volt, midőn Mózes lement a Szináj hegyéről és a bizonyság két táblája Mózes kezében, midőn lement a hegyről, nem tudta Mózes, hogy sugárzott arcának a bőre, midőn beszélt vele (Isten). 30 És láttá Áron, meg Izrael minden fiai Mózest, hogy íme sugárzott arcának a bőre; és féltek hozzá közeledni. 31 De Mózes szólította őket és visszatértek hozzá, Áron és mind a fejedelmek a községen és Mózes beszélt velük. 32 Azután pedig odaléptek Izrael minden fiai és ő megparancsolta nekik mindazt, amit beszélt vele az Örökkévaló a Szináj hegyén. 33 Midőn végzett Mózes azzal, hogy beszéljen velük, akkor fátyolt tett az arcára. 34 Midőn pedig bement Mózes az Örökkévaló színe elő, hogy beszéljen vele, eltávolította a fátyolt, míg ki nem ment; azután kiment és elmondta Izrael fiainak, ami neki parancsoltatott. 35 Izrael fiai pedig látták Mózes arcát, hogy sugárzott Mózes arcának a bőre és Mózes visszatette a fátyolt az arcára, amíg nem bement, hogy beszéljen vele.

35 Mózes egybegyűjtötte Izrael fiainak egész községét és mondta nekik: Ezek azok a dolgok, amelyeket parancsolt az Örökkévaló, hogy megtegyétek azokat. 2 Hat napon át végeztessék munka, de a hetedik napon legyen nálatok szentség, szombati nyugalom az Örökkévalónak; mindenki, aki azon munkát végez, ölessék meg. 3 Ne gyűjtsatok tüzet mind a ti lakóhelyeiteken a szombat napján. 4 És szolt Mózes Izrael fiainak egész községéhez, mondván: Ez az, amit az Örökkévaló parancsolt, mondván: 5 Vegyetek a magatok köréből ajándékot az Örökkévalónak; mindenki; akit szíve arra ösztönöz, hozza el az Örökkévaló ajándékát: aranyat, ezüstöt, rezet; 6 kék bíbort, piros bíbort és karmazsint, meg bisszust és kecskeszöröt; 7 pirosa festett kosbőrök, táchásbőrök és sittimfát; 8 olajat a világításra, illatszereket a kenetolajhoz és a fűszeres füstölőszerekhez; 9 sóhám köveket és foglaló köveket az éfód és a melldísz számára. 10 És minden bölcsesszívű közöttetek jöjjön és készítse el minden, amit parancsolt az Örökkévaló: 11 A hajléket, sátorát és takaróját, kapcsait és deszkáit, tolózásait, oszlopait és lábait; 12 a ládát és rúdjait, a födelet és a takaró függönyt, 13 az asztalt és rúdjait, meg minden edényeit és az (Isten) színe előre való kenyeret; 14 a világító lámpást, edényeit és mécseit és a világító olajat; 15 a füstölőszert; meg a bejárat takaróját a hajlék bejáratára; 16 az égőáldozat oltárát és a rézrostélyt, mely hozzávaló, rúdjait és minden edényeit; a medencét és talapzatát; 17 az udvar függönyeit, oszlopait és lábait, meg az udvar kapujának takaróját; 18 a hajlék szőgeit, az udvar szőgeit és köteleiket 19 a szolgálati ruhákat, szolgálatot végezni a szentélyben; a szent ruhákat, Áron, a pap számára és fiainak ruháit, papi szolgálatra. 20 És kiment Izrael fiainak egész községe Mózes színe elől. 21 És eljött mindenki, akit szíve rávitt és mindenki, akit lelke arra ösztönözött, elhozták az Örökkévaló ajándékát a gyülekezés sátorának munkájához és minden szolgálatához és a szent ruhákhoz. 22 Eljöttek pedig a férfiak a nőkkel együtt, mindazok, kiket szíve arra ösztönözött, hoztak csatot, orrkarikát, gyűrűt, karperecet, mindenféle aranyeszközöt, és (eljött) mindenki, aki felajánlott arany ajándékot az Örökkévalónak. 23 És mindenki, akinél találtatott kék bíbor, piros bíbor és karmazsin, bisszus és kecskeször pirosra festett kosbőrök és táchásbőrök, elhozta. 24 mindenki, aki ajándékozott ezüst- és rézajándékot, elhozta az Örökkévaló ajándékát, és mindenki, akinél találtatott sittimfa, a szolgálat bármely munkája számára, elhozta. 25 És minden bölcsesszívű asszony saját kezéivel font; és elhozták a fonottat, a kék bíbort, a piros bíbort és a karmazsint, meg a

bisszust. 26 És mind az asszonyok, akiket szívük arra rávett, bőlcsességgel fontak kecskeszűrt. 27 A fejedelmek pedig hozták a sóhám-köveket és a foglaló köveket az éfődhoz és a melldíszhez; 28 meg az illatszert és az olajat, a világításra és a kenetolajhoz, meg a fűszeres füstölőszerhez. 29 minden férfi és nő, akiket szívük arra ósztöntött, hogy hozzanak az egész munka számára, amit parancsolt az Örökkévaló Mózes által, hogy elkészítsék, elhozták Izrael fiai önkéntes ajándékul az Örökkévalónak. 30 Mózes pedig mondta Izrael fiainak: Lássátok, névleg szólította az Örökkévaló Becálélt, Uri fiát, Chúr fiát, Júda törzséből; 31 és betöltötte őt isteni szellemmel, bőlcsességgel, értelemmel és ismerettel minden munkában; 32 hogy kigondoljon terveket, hogy elkészítsék aranyban, ezüstben és rézben, 33 kőmetszésben a befoglaláshoz és fafaragásban, hogy elkészítsenek minden művész munkát. 34 És tanításra való képességet adott az ő szívébe; ő neki és Oholiovnak, Achiszómoch fiának, Dán törzséből. 35 Betöltötte őket a szív bőlcsességevel, hogy elkészítsék minden munkáját a faragómesternek, a takácsnak és hímzőnek, kék bíborból, piros bíborból, karmazsinból és bisszusból, meg a szővőmesterét, elkészítvén mindenféle munkát és kigondolván terveket.

36 Készítse tehát Becálél és Oholiov, meg minden bőlcsszívű férfi, akiknek adott az Örökkévaló bőlcsességet és értelmet, hogy tudják elkészíteni minden munkáját a szentség szolgálatának, mind aszerint, amit parancsolt az Örökkévaló. 2 És szólította Mózes Becálélt és Ohlióvot és mindama bőlc férfit, akinek adott az Örökkévaló bőlcsességet a szívébe: mindazt, akit rávitt szíve, hogy közeledjék a munkához, hogy elkészítse azt. 3 És elvettek Mózes elől mind az ajándékot, melyet hoztak Izrael fiai a szentség szolgálatának munkájához, hogy elkészítsék azt; de még hoztak hozzá önkéntes ajándékot, minden reggel. 4 És eljöttek mind a bőlcsek, akik elkészítik a szentség egész munkáját, kiki az ő munkájától, melyet ők végeztek, 5 és szóltak Mózeshez, mondván: Többet hoz a nép, mint ami kell a feldolgozásra a munkához, melyet parancsolt az Örökkévaló, hogy elkészítsék azt. 6 Akkor megparancsolta Mózes és kihirdették a táborban, mondván: Se férfi, se nő, ne készítsenek többé munkát a szentség ajándéka gyanánt. És megszűnt a nép hozni. 7 A munkaanyag pedig elég volt minden a munkához, hogy elkészítsék azt és még maradt is. 8 Elkészítették minden a bőlcsszívűek a munkát végzők között a hajléket tíz szőnyegből; sodrott bisszusból, kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból; kerubokkal, takácmunkával készítette azokat. 9 Egy szőnyeg hossza huszonnyolc könyök

és szélessége négy könyök, ez egy szőnyeg; egy mértéke volt minden a szőnyegeknek. 10 És összefűzött öt szőnyeget egymással, meg öt szőnyeget fűzött össze egymással. 11 És készített hurkokat kék bíborból az egyik szőnyeg szélére, az összefűzés végén; így készített a szélső szőnyeg szélre a másik összefűzésnél. 12 Ötven hurkot készített az egyik szőnyegre és ötven hurkot készített a szőnyeg szélre, mely a másik összefűzésben volt; átellenben voltak a hurkok, egyik a másikkal. 13 És készített ötven aranykapcsot és összefűzte a szőnyegeket egymással, a kapcsokkal; és lett a hajlék egyyé. 14 És készített kecskeszűr szőnyegeket sátorak a hajlék felé, tizenegy szőnyeget csinált azokból. 15 Egy szőnyeg hossza harminc könyök és négy könyök az egyik szőnyeg szélessége; egy mértéke volt a tizenegy szőnyegnek. 16 És összefűzött öt szőnyeget külön és hat szőnyeget külön. 17 És készített ötven hurkot ama szőnyeg szélre, mely a szélső volt az összefűzésben és ötven hurkot készített a másik összefűzés szőnyegének szélre. 18 És készített rézkapcsokat, ötvenet, hogy összefűsse a sátor, hogy eggyé legyen. 19 És készített takarót a sátorak, pirosra festett kosbőrökből és egy táchásbőr takarót legfelül. 20 Elkészítette a deszkákat a hajlékhoz sittimfából, egyenesen állókká. 21 Tíz könyök a deszka hossza, egy és fél könyök az egyik deszka szélessége. 22 Két csapot egy deszkának, hozzáillesztve egyiket a másikhoz; így készített a hajlék minden deszkájának. 23 Elkészítette a deszkákat a hajlékhoz, húsz deszkát a déli oldalra dél felé. 24 És negyven ezüst lábat készített a húsz deszka alá: két lábat egy deszka alá, két csapjához és két lábat a másik deszka alá, két csapjához. 25 A hajlék másik oldalára, észak felé, készített húsz deszkát; 26 és negyven ezüst lábukat; két lábat egy deszka alá és két lábat a másik deszka alá. 27 A hajlék hátulsó részére, nyugat felé, készített hat deszkát. 28 És két deszkát készített a hajlék szögleteinek, a hátulsó részen; 29 hogy kettősen voltak alulról és teljesen egybeillők tetején egy karikában; így készített minden kettőnek a két szögleten. 30 És volt nyolc deszka és ezüst lábaik, tizenhat láb, két-két láb egy deszka alá. 31 És készített sittimfa-tolózárakat, ötöt a hajlék másik oldalán deszkái számára, 32 és öt tolózárt a hajlék másik oldalának deszkái számára, meg öt tolózárt a hajlék deszkái számára, a hátulsó részen, nyugat felé. 33 És készítette a középső tolózárt, hogy átfusson a deszkák középen, egyik végétől a másikig. 34 A deszkákat pedig bevonta arannyal, karikáikat pedig készítette aranyból, tartókul a tolózáraknak; és bevonta a tolózárakat arannyal. 35 Es készítette a függönyt kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból,

meg sodrott bisszusból, takácmunkával készítette azt, kerubokkal. **36** És készített hozzá négy sittimfaoszlopot; bevonta azokat arannyal, horgaik aranyból és öntött nekik négy ezüst lábat. **37** És készített takarót a sátor bejáratának, kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból, meg sodrott bisszusból, hímző munkával. **38** Oszlopait pedig ötöt és horgaikat, és bevonta tetejüköt és abroncsaikat arannyal; lába pedig öt volt, rézből.

37 És elkészítette Becálél a ládát sittimfából, két és fél

könyök a hossza, egy és fél könyök a szélessége, egy és fél könyök a magassága. **2** Bevonta azt tiszta arannyal, belülről és kívülről és csinált rá arany koszorút köröskörül; **3** és öntött neki négy arany karikát négy szögletére, és pedig két karikát az egyik oldalára, meg két karikát a másik oldalára. **4** Készítette sittimfarudakat és bevonta azokat arannyal; **5** és belette a rudakat a karikákba a láda oldalain, hogy vigyék a ládát. **6** És készített födelei tiszta aranyból, két és fél könyök a hossza, egy és fél könyök a szélessége. **7** Készítette két kerubot aranyból; vert munkával készítette azokat, a födélnek két végére. **8** Egy kerub a végén innen és egy kerub a végén ammonan; a födélből csinálta a kerubokat a két végén. **9** És voltak a kerubok szárnyaikat kiterjeszve fölfelé, befedve szárnyaikkal a födelet, arcuk pedig egymáshoz fordulva; a födélfelé voltak a kerubok arcai. **10** Elkészítette az asztalt sittimfából, két könyök a hossza, egy könyök a szélessége, egy és fél könyök a magassága. **11** És bevonta azt tiszta arannyal és készített rá arany koszorút köröskörül. **12** Készítette neki keretet, egy tenyérnyit köröskörül és készített arany koszorút a keretére köröskörül. **13** És öntött neki négy arany karikát és rátette a karikákat a négy szögletére, amely négy lábánál volt. **14** A keret mellett voltak a karikák, tartókul a rudaknak, hogy vigyék az asztalt. **15** És készítette a rudakat sittimfából, bevonta azokat arannyal, hogy vigyék az asztalt. **16** És elkészítette az edényeket, melyek az asztalon voltak, tálait, csészéit, kannáit és kancsóit, amelyekkel italt áldoznak, tiszta aranyból. **17** És elkészítette a lámpást tiszta aranyból, vert munkával készítette a lámpást; szára, ágai, kelyhei, gombjai és virágai belőle voltak, **18** És pedig hat ág nyúlt ki oldalából: a lámpás három ága az egyik oldalából és a lámpás három ága a másik oldalából. **19** Három mandolaforma kehely az egyik ágon, gomb meg virág, és három mandolaforma kehely az egyik ágon, gomb meg virág; így a hat ágnál, melyek kijöttek a lámpásból. **20** A lámpáson pedig négy mandolaforma kehely, gombjai meg virágai; **21** és pedig egy gomb a két ág alatt belőle és egy gomb, a két ág alatt belőle és egy

gomb a két ág alatt belőle; így a hat ágnál, melyek kijöttek belőle. **22** Gombjaik és ágaik belőle voltak; az egész; egy darabból verve, tiszta aranyból. **23** És elkészítette mécseit, hetet, meg hamvvevőit és serpenyőit, tiszta aranyból. **24** Egy kikkár tiszta aranyból készítette azt és minden edényeit. **25** És elkészítette a füstölőszert oltárat sittimfából, egy könyök a hossza, egy könyök a szélessége, négysszögű, és két könyök a magassága; belőle voltak szarvai, **26** Bevonta azt tiszta arannyal, tetejét és falait, köröskörül, meg szarvait; és készített rá aranykoszorút köröskörül. **27** És két arany karikát készített neki koszorúja alatt, két szélére, két oldalára, tartókul a rudaknak, hogy vigyék azt azokon. **28** Készítette pedig a rudakat sittimfából és bevonta azokat arannyal. **29** Elkészítette a szent kenetolajat és a tiszta fűszeres füstölőszert, kenőcskeverő munkával.

38 Elkészítette az égőáldozat oltárat sittimfából, öt könyök

a hossza és öt könyök a szélessége, négysszögű, meg három könyök a magassága. **2** És csinálta szarvait négy sarkára, önmagából voltak szarvai; és bevonta azt rézzel: **3** És elkészítette az oltár minden edényeit: a fazekakat, a lapátokat, a medencéket, a villákat és serpenyőket: minden edényeit rézből készítette. **4** És készített az oltárnak rostélyt, hálómunkával, rézből, párkányzata alatt, az alatt, az aljától feléig érve. **5** És öntött négy karikát négy szögletére a rézrostélynak, tartókul a rudaknak. **6** Készítette pedig a rudakat sittimfából és bevonta azokat rézzel. **7** És belette a rudakat a karikákba az oltár oldalain, hogy vigyék azt azokon. Üregesen, táblákból készítette azt. **8** És elkészítette a medencét rézből és talapzatát rézből, az odasereglő nők tükreiből, akik odasereglettek a gyülekezés sátorának bejáratához. **9** És elkészítette az udvart; a déli oldalon az udvar függönyei, sodrott bisszusból, száz könyöknyi. **10** Oszlopaik, húsz és lábaik, húsz, rézből az oszlopok horgai és abroncsaik ezüstből. **11** És az északi oldalon száz könyöknyi, oszlopait, húsz, és lábaik, húsz, rézből; az oszlopok horgai és abroncsaik ezüstből. **12** És a nyugati oldalon ötven könyöknyi függöny, oszlopaik, tíz és lábaik, tíz; az oszlopok horgai; és abroncsaik ezüstből. **13** És a napkeleti oldalon ötven könyöknyi. **14** Tizenöt könyöknyi függöny az egyik végére oszlopaik, három és lábaik, három; **15** és a másik végére innen és ammonan az udvar kapujánál tizenöt római függöny, oszlopaik, három és lábaik három. **16** Az udvarnak mind a függönyei köröskörül sodrott bisszusból. **17** Az oszlopok lábai pedig rézből, az oszlopok horgai és abroncsaik ezüstből, tetejük borítása ezüstből, azok maguk pedig abroncsozva ezüsttel, az udvarnak mind az

oszlopai. 18 Az udvar kapujának takarója hímző munkával, kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból, meg sodrott bisszusból; és pedig húsz könyök a hossza és magassága szélénben öt könyök, az udvar függönyeihez mérve. 19 Oszlopaik, négy, és lábaik, négy, rézből; horgaik ezüstből, tetejük borítása és abroncsaik ezüstből. 20 Mind a szögei a hajléknak és az udvarnak, köröskörül, rézből voltak. 21 Ezek felszámolásai a hajléknak, a bizonyság hajlékának, amelyeket megszámláltak Mózes parancsa szerint: a leviták szolgálata, Itámár, Áron, a pap fia által. 22 Becálél, Uri fia, Chúr fia, Júda törzséből elkészítette minden, amit parancsolt az Örökkévaló Mózesnek; 23 és vele együtt Oholiov, Achiszónoch fia, Dán törzséből, faragómester, takács és hímző, kék bíborral, piros bíborral és karmazsinnal, meg bisszusal. 24 Mind az arany, mely feldolgoztatott a munkához a szentség minden munkájához: a felajánlott arany volt huszonkilenc kikkár és hétszázharminc sékel, a szentség sékelje szerint. 25 A község megszámláltjainak ezüstje pedig száz kikkár, és ezerhétszáz és hetvenöt sékel volt; a szentség sékelje szerint. 26 Egy beká fejenként, fél sékel, a szentség sékelje szerint, mindenektől, aik átmentek a számlálásón; húsz évestől fölfelé a hatszázháromezer és ötszázötöntől. 27 Volt pedig a száz kikkár ezüst, hogy öntsék a szentség lábait és a függöny lábait, száz láb a száz kikkárkból, egy kikkár egy lábra. 28 Az ezerhétszáz és hetvenöt (sékelből) pedig készítette az oszlopok horgait bevonta tetejüket és megabroncsolta azokat. 29 A felajánlott réz pedig volt hetven kikkár és kétezernégyszáz sékel. 30 Abból készítette a gyülekezés sátora bejáratának lábait, a rézoltárt és a rézrostélyt; mely hozzávaló, meg az oltár minden edényeit; 31 és az udvar lábait köröskörül, meg az udvar kapujának lábait; a hajléknak mind a szögeit és az udvarnak mind a szögeit köröskörül.

39 A kék bíborból; a piros bíborból és karmazsinból készítették a szolgálati ruhákat, szolgálatot végezni a szentélyben; és készítették a szent ruhákat Áronnak, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. 2 És készítette az éfödöt aranyból, kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból, meg sodrott bisszusból. 3 Kiverték ugyanis az aranylemezeket és vágtak fonalakat, hogy feldolgozzák a kék bíbor közé, a piros bíbor közé és karmazsin közé, meg a bisszus közé, takácsmunkával. 4 Vállszalagokat készítettek neki, összefűzőket, a két végén fűztek össze. 5 És az átkötéséhez való szorító, mely rajta volt, belőle volt, annak munkája szerint: aranyból, kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból, meg sodrott bisszusból, amint parancsolta az

Örökkévaló Mózesnek. 6 És készítették a sóhám-köveket, körülvéve arany kockákkal, pecsétvésessel vésve Izrael fiainak neveire. 7 Rátette azokat az éföd vállszalagjaira, emlékkövekül Izrael fiainak, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. 8 Elkészítette a melldíszt, takácsmunkával, az éföd munkája szerint; aranyból, kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból, meg sodrott bisszusból. 9 Négy szögű volt, kettősen csinálták a melldíszt, egy arasz a hossza és egy arasz a szélessége, kettősen. 10 És belefoglaltak négy sor követ; egy sor: ódem, pitdó és bórekesz, az első sor. 11 A második sor: nőfech, száppir és jáhálóm. 12 A harmadik sor: lesem, sevő, és áchlómo. 13 A negyedik sor: társis, sóhám és josfér; körülvéve arany kockákkal foglalatukban. 14 A kövek pedig Izrael fiainak neveire voltak, tizenkettő az ő neveik szerint, pecsétvésessel, mindegyiknek nevére, a tizenkét törzs szerint. 15 És készítettek a melldíszre egymásba öltött lánkokat, fonó munkával, tiszta aranyból. 16 Készítettek két arany kockát két arany karikát, és tették a két karikát a melldísz két végére. 17 És tették a két arany fonatot a két karikába, a melldísz végeire. 18 A két fonat két végét pedig tették a két kockába és tették azokat, az éföd vállszalagjaira, előrészze felé. 19 És készítettek két arany karikát és rátették a melldísz két végére, azon szélére, mely az éföd oldalán van, befelé. 20 És készítettek két arany karikát és rátették azokat az éföd két vállszalagjára, alul, előrészze felé, összefűzése mellett, az éföd szorítója felett. 21 És összekötötték a melldísz karikáinál fogva az éföd karikáihoz kék bíbor zsinórral, hogy az éföd szorítója felett legyen és el ne csúszék a melldísz az éfödről, amint az Örökkévaló parancsolta Mózesnek. 22 És elkészítette az éföd köpenyét, szővő munkával, egészen kék bíborból. 23 A köpeny nyílása pedig középen volt, mint a páncéling nyílása, szegélye volt nyílásának köröskörül, hogy el ne szakadjon. 24 És készítettek a köpeny széleire gránátalmákat, kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból, sodrottan. 25 És készítettek csengettyűket tiszta aranyból, és tették a csengettyűket a gránátalmák közé, a köpeny széleire; köröskörül, a gránátalmák közé; 26 csengettyű és gránátalma; csengettyű és gránátalma a köpeny szélein köröskörül, a szolgálatot végezni, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. 27 És elkészítették a köntösöt bisszusból, szővő munkával, Áron és fiai számára. 28 A süveget bisszusból és a magas díszsüvegeket bisszusból, meg a lennadragokat sodrott bisszusból; 29 és az övet sodrott bisszusból, kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból, hímző munkával, amint az Örökkévaló parancsolta Mózesnek. 30 Elkészítették a szentség koronájának lemezét, tiszta aranyból és ráírták

pecsétvésés írásával: Szent az Örökkévalónak! 31 És rátettek kék bíbor zsinórt, hogy rátehessék a süvegre felülről, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. 32 Így elvégződött a gyülekezés sátorának minden munkája; Izrael fiai pedig cselekedtek minden aszerint; amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek, így cselekedtek. 33 És elhozták a hajléket Mózeshez: A sártort és minden edényeit, kapcsait, deszkáit, tolózárait, oszlopait és lábait; 34 meg a takarót a pirosra festett kosbőrök ből és a takarót a táchásbőrök ből és a takaró függönyt; 35 a bizonyság látáját és rúdjait; meg a födelet; 36 az asztalt, minden edényeit és az (Isten) színe elé való kenyeret; 37 a tiszta aranyból való lámpást, mécseit, az elrendezés mécseit és minden edényeit; meg a világításra való olajat; 38 az arany oltárt, a kenyetolajat és a fűszeres füstölőszert, meg a sátor bejáratának takaróját; 39 a részoltárt, a rézrostélyt, mely hozzávaló, rúdjait és minden edényeit, a medencét és talapzatát; 40 az udvar függönyeit, oszlopait és lábait, takarót az udvar kapujához, köteleit és szőgeit, és a hajlék szolgálatához való minden edényeit a gyülekezés sátorára számára; 41 a szolgálati ruhákat, szolgálatot végezni a szentélyben, a szent ruhákat Áronnak, a papnak és fiainak ruháit, papi szolgálatra. 42 Mind aszerint, amint az Örökkévaló parancsolta Mózesnek, úgy végezték Izrael fiai az egész munkát. 43 Mózes pedig láttá az egész munkát és íme elkészítették azt, amint az Örökkévaló parancsolta, úgy készítették; és megáldotta őket Mózes.

40 Az Örökkévaló szólt Mózeshez, mondván: 2 Az első hónap napján a hónap elsején állítsd fel a gyülekezés sátorának hajlékát. 3 Tedd oda a bizonyság látáját és borítsd a látára a függönyt. 4 Vidd be az asztalt, rendezd el az ő rendjét; vidd be a lámpást és tedd fel mécseit. 5 Tedd az arany oltárt a füstölés számára a bizonyság látája elé és tedd fel a hajlék bejáratának takaróját. 6 És tedd az égőáldozat oltárát a gyülekezés sátorára hajlékának bejárata elé. 7 Tedd a medencét a gyülekezés sátorára és az oltár közé, és tegyél oda vizet. 8 És helyezd el az udvart: köröskörül, és tedd fel az udvar kapujának takaróját. 9 Tedd a kenyetolajat és kend fel a hajléket és mindenzt, ami benne van; szenteld meg azt és minden edényeit, hogy szent legyen. 10 És kend fel az égőáldozat oltárát és minden edényeit, szenteld meg az oltárt, hogy legyen az oltár szentek szentje. 11 És kend fel a medencét és talapzatát és szenteld meg azt. 12 Hagyd közeledni Áront és fiait a gyülekezés sátorának bejáratához, és mosd meg őket vízben. 13 Öltöztesd fel Áront a szent ruhákba, kend fel őt, szenteld meg őt, hogy papommá legyen. 14 Azután hagyd közeledni fiait és öltöztesd fel őket

köntösökbe. 15 Kend fel őket, amint fölkented az ő atyukat, hogy papjaimmá legyenek és legyen, hogy az ő fölkelőket maradjon nekik örököls papság, nemzedékeiden át. 16 És Mózes cselekedett minden aszerint, amint az Örökkévaló parancsolta neki, úgy cselekedett. 17 És történt az első hónapban, a második évben, a hónap elsején felállítatták a hajlék. 18 Mózes felállította a hajléket, letette lábait, rátette a deszkáit, belehelyezte tolózárait és felállította oszlopait. 19 Kiterjesztette a sárt a hajlék felé, rátette a sátor takaróját felülről, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. 20 És vette és beletette a bizonyságot a látába, rátette a rudakat a látára és rátette a födelet a látára felülről; 21 bevitte a látát a hajlékba, foltette a takaró függönyt és ráborította a bizonyság látájára, amint az Örökkévaló parancsolta Mózesnek. 22 Betette az asztalt a gyülekezés sátorába, a hajék északi oldalára, a függönyön kívül; 23 és elrendezte rajta a kenyér rendjét az Örökkévaló színe előtt, amint az Örökkévaló parancsolta Mózesnek. 24 Elhelyezte a lámpást a gyülekezés sátorában az asztallal szemben, a hajék déli oldalára; 25 és feltette a mécseteket az Örökkévaló színe előtt, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. 26 Elhelyezte az aranyoltárt a gyülekezés sátorában a függöny előtt, 27 és füstölögtetett rajta fűszeres füstölőszert, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. 28 És foltette a hajlék bejáratának takaróját. 29 Az égőáldozat oltárát pedig tette a gyülekezés sátorára hajlékának bejáratához, bemutatott rajta égőáldozatot és ételáldozatot, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. 30 Elhelyezte a medencét a gyülekezés sátorára és az oltár közé, és tett oda vizet mosdásra, 31 hogy megmossák abból Mózes és Áron meg fiai kezeiket és lábaikat; 32 midőn bemennek a gyülekezés sátorába és midőn odalépnek az oltárhoz, mosdjanak meg, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. 33 És fölállította az udvart a hajlék és az oltár körül és feltette az udvar kapujának takaróját. Így elvégezte Mózes a munkát. 34 Akkor befödte a felhő a gyülekezés sátorát és az Örökkévaló dicsősége betöltötte a hajléket; 35 és Mózes nem bírt benni a gyülekezés sátorába, mert nyugodott rajta a felhő és az Örökkévaló dicsősége betöltötte a hajléket. 36 Midőn fölemelkedik a felhő a hajlékról, elvonulnak Izrael fiai mind az ő vonulásai szerint; 37 ha pedig nem emelkedik fel a felhő, akkor nem vonulnak el, amely napig fel nem emelkedik. 38 Mert az Örökkévaló felhője volt a hajlékon nappal és tűz volt rajta éjjel, Izrael egész házának szeme láttára, mind az ő vonulásaiban.

3 Mózes

1 Szólította Mózest és szolt hozzá az Örökkévaló a gyülekezés sátorából, mondván: 2 Szól Izrael fiaihoz és mond nekik: Ha valamelyik ember közületek áldozni akar áldozatot az Örökkévalónak, a baromból, a marhból és a juhokból áldozzátok a ti áldozatotokat. 3 Ha égoáldozat az ő áldozata, a marhból, hímet, épet áldozzon; a gyülekezés sátorának bejáratához vigye azt, kedves fogadtatásul az örökkévaló színe előtt. 4 És tegye rá kezét az égoáldozat fejére és kedvesen fogadtatik tőle, hogy engesztelést szerezzen érte. 5 És vágja le a fiatal marhát az Örökkévaló színe előtt; és vigyék be Áron fiai, a papok a vért és hintsék a vért köröskörül az oltárra, mely a gyülekezés sátorának bejáratánál van. 6 És húzza le az égoáldozatnak bőrét, és darabolja föl azt az ő darabjaira. 7 És tegyenek Áronnak, a papnak fiai tüzet az oltárra és rendezzenek el fát a tűzre. 8 Rendezék el Áron fiai, a papok, a darabokat, a fejet és a hájat a fán, mely a tűzön van, mely az oltáron van. 9 És a beleit meg a lábszárait mossa meg vízben, és füstölgesse el a pap az egészet az oltáron; égoáldozat az, kellemes illatú tűzáldozat az Örökkévalónak. 10 Ha pedig juhokból való az ő áldozata a juhokból vagy a kecskékből égoáldozatul, hímet, épet áldozzon. 11 És vágja le azt az oltár oldalán észak felé, az Örökkévaló színe előtt és hintsék Áron fiai; a papok a véret az oltárra, köröskörül. 12 És darabolja föl azt az ő darabjaira, a fejével és hájával, és rendezze el a pap azokat a fán, mely a tűzön van, mely az oltáron van. 13 A beleket pedig, meg a lábszárákat mossa meg vízben; és áldozza föl a pap mindenzt és füstölgesse el az oltáron, égoáldozat az, kellemes illatú tűzáldozat az Örökkévalónak. 14 Ha pedig madárból való az ő áldozata, égoáldozat gyanánt az Örökkévalónak; akkor áldozza gerlicékből vagy galambfiakból az ő áldozatát. 15 És vigye azt a pap az oltárhoz, csípje le a fejét és füstölgesse el az oltáron, miután kinyomták a véret az oltár falára. 16 Távolítsa el a begyét tollastól és vesse azt az oltár mellé kelet felől, a hamu helyére. 17 És szakítsa szét szárnyainál fogva, de ne válassza szét, és füstölgesse el azt a pap az oltáron, a fán, mely a tűzön van; égoáldozat az, kellemes illatú tűzáldozat az Örökkévalónak.

2 Ha valamely személy áldoz ételáldozatot az Örökkévalónak, lángliszt legyen az ő áldozata; öntsön rá olajat és tegyen rá tömjént. 2 És vigye el azt Áron fiaihoz, a papokhoz; és ez markoljon abból tele markával, lánglisztjéből és olajából, minden tömjénével együtt, és füstölgesse el a pap annak illatrézét az oltáron, kellemes

illatú tűzáldozat az az Örökkévalónak. 3 Ami pedig megmarad az ételáldozatból, az Ároné és fiaié; szentek szentje az Örökkévaló tűzáldozataiból. 4 És ha áldozol ételáldozatot, kemencében sültet, lánglisztből, kovásztalan kalácsok legyenek, olajjal elegyítve és kovásztalan lepények, olajjal megkenve. 5 Ha pedig teipsiben készült ételáldozat a te áldozatod, lánglisztből, olajjal elegyítve, kovásztalan legyen az. 6 Darabold el azt darabokra és önts rá olajat; ételáldozat az. 7 Ha pedig serpenyőben készült ételáldozat a te áldozatod, lánglisztből, olajjal készítessék. 8 Igy vidd az ételáldozatot, mely ezek közül elkészítettet, az Örökkévalónak; vigye azt a paphoz és ez vigye oda az oltárhoz. 9 És vegye le a pap az ételáldozatból annak illatrézét és füstölgesse el az oltáron, kellemes illatú tűzáldozat az az Örökkévalónak. 10 Ami pedig megmarad az ételáldozatból, az Ároné és fiaié; szentek szentje az Örökkévaló tűzáldozataiból. 11 Bármely ételáldozat, melyet áldoztok az Örökkévalónak, ne készítessék kovászasan; mert minden, ami kovász és minden, ami méz, ne füstölögessetek el abból tűzáldozatot az Örökkévalónak. 12 Első termés áldozatának áldozhatjátok azokat az Örökkévalónak, de az oltárra ne kerüljenek kellemes illatul. 13 És minden ételáldozatot sóval sózd meg és ne hagyd el a sót, Istened szövetségjelét ételáldozatodról; minden áldozatodon áldozz sót. 14 És ha áldozod a zsengék ételáldozatát az Örökkévalónak, érett kalászból megpörkölvé tűzben, megdarált gabonaszemekből áldozd zsengéid ételáldozatát. 15 Adj hozzá olajat és tégy, rá tömjént, ételáldozat az. 16 És füstölgesse el a pap az illatrézét darajából és olajából, minden tömjénével együtt; tűzáldozat az az Örökkévalónak.

3 Ha békéáldozat az ő áldozata, ha a marhból áldozza, akár hímet, akár nőstényt, épet áldozzon az Örökkévaló színe előtt. 2 És tegye rá kezét az áldozatnak fejére és vágja le azt a gyülekezés sátorának bejáratánál; és hintsék Áron fiai, a papok a vért az oltárra, köröskörül. 3 És áldozza a békéáldozatból tűzáldozatul az Örökkévalónak: a zsiradékot, mely befedi a beleket és minden a zsiradékot, mely a beleken van; 4 és a két vesét meg a zsiradékot, mely rajtuk van, mely a vékonyán van; a hártát, mely a májon van, a vesékkel együtt távolítsa el. 5 És füstölögessék el azt Áron fiai az oltáron az égoáldozattal, mely a fán van, mely a tűzön van; kellemes illatú tűzáldozat az az Örökkévalónak. 6 Ha pedig a juhokból való az ő áldozata, békéáldozatul az Örökkévalónak, hímet vagy nőstényt, épet áldozzon. 7 Ha juhot áldoz az ő áldozata gyanánt, vigye el azt az Örökkévaló

színe elő. 8 És tegye rá kezét áldozatának fejére és vágja le azt a gyülekezés sátra előtt; Áron fiai pedig öntsék a vérét az oltárra köröskörül. 9 És áldozza a békeáldozatból tűzáldozatul az Örökkévalónak: zsiradékát, a farkát egészen, a hátgerinc táján távolítsa el; és a zsiradékot, mely befedi a beleket és minden a zsiradékot, mely a beleken van; 10 és a két vesét meg a zsiradékot, mely rajtuk van, mely a vékonyán van; meg a hártáját, mely a májon van, a vesékkel együtt távolítsa el. 11 És füstölögtesse el a pap az oltáron; tűzáldozat kenyere az az Örökkévalónak. 12 Ha pedig kecske az ő áldozata, vigye azt az Örökkévaló színe elő. 13 És tegye rá kezét a fejére és vágja le azt a gyülekezés sátra előtt, és hintsék Áron fiai a vérét az oltárra, köröskörül. 14 És áldozza abból áldozatát tűzáldozatul az Örökkévalónak: a zsiradékot, mely befedi a beleket és minden a zsiradékot, mely a beleken van; 15 és a két vesét meg a zsiradékot, mely rajtuk van, mely a vékonyán van; meg a hártáját, mely a májon van, a vesékkel együtt távolítsa el. 16 És füstölögtesse el azokat a pap az oltáron, tűzáldozat kenyere az, kellemes illatul; mind a zsiradék az Örökkévaló. 17 Örök törvény ez nemzedékeiteken át, minden lakóhelyeiteken: Semmiféle zsiradékot és semmiféle vért ne egyetek.

4 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 2 Szólj Izrael fiaihoz, mondván: Ha valamely személy vétkezik tévedésből az Örökkévaló bármely parancsolata ellen, amiket nem szabad megtenni, és ő megteszi az egyiket azok közül: 3 Ha a főkent pap vétkezik a nép bűnösségeire, akkor áldozzon vétkeéért, amellyel vétkezett, egy fiatal tulokot, épet, az Örökkévalónak vétékáldozatul. 4 És vigye a tulokot a gyülekezés sátorának bejáratához, az Örökkévaló színe elő és tegye rá kezét a tulok fejére, azután vágja le a tulokat az Örökkévaló színe előtt. 5 És vegyen a főkent pap a tulok véréből és vigye be azt a gyülekezés sátorába. 6 És márta a pap az ujját a vérbe és fecskendjen a vérből hétszer az Örökkévaló színe előtt, a szentély függönye felé. 7 És tegyen a pap a vérből sarkaira a fűszeres füstölőszerek oltárának az Örökkévaló színe előtt, mely a gyülekezés sátorában van; és a tulok minden vérét öntse az égőáldozat oltárának alapjára, mely a gyülekezés sátorának bejáratánál van. 8 És a vétékáldozatra való tuloknak minden zsiradékát vegye le róla; a zsiradékot, mely befedi a beleket és minden a zsiradékot, mely a beleken van; 9 és a két vesét meg a zsiradékot, mely rajtuk van, mely a vékonyán van; meg a hártáját, mely a májon van, a vesékkel együtt távolítsa el, 10 amint leveszik a békeáldozatra való ökörből, és füstölögtesse el azokat a pap az égőáldozat oltárán. 11 És a tulok bőrét,

meg minden húsát fejével és lábszáraival együtt, meg a beleit és ganaját 12 vigye ki az egész tulokat a táboron kívülre, tiszta helyre, ahová a hamut öntik, és égesse el azt a fán a tűzben; ahová a hamut öntik, ott égessék el. 13 Ha pedig Izrael egész községe téved, azáltal, hogy el volt rejte valami a gyülekezet szemei elől, és tesznek egyik ellen az Örökkévaló minden parancsolatai közül és bűnbe esnek; 14 de kitudódik a véték, amellyel vétkeztek, akkor áldozzon a gyülekezet egy fiatal tulokat vétékáldozatul és vigyék azt a gyülekezés sátra elő. 15 És tegyék rá a község vénei kezeiket a tulok fejére az Örökkévaló színe előtt, és vágják le a tulokat az Örökkévaló színe előtt. 16 És vigyen be a főkent pap a tulok véréből a gyülekezés sátorába. 17 És márta a pap az ujját a vérbe és fecskendjen hétszer az Örökkévaló színe előtt a függöny felé. 18 A vérből pedig tegyen az oltár sarkaira, mely az Örökkévaló színe előtt, mely a gyülekezés sátorában van; és minden a vér öntse az égőáldozat oltárának alapjára, mely a gyülekezés sátorának bejáratánál van. 19 És minden a zsiradékát vegye le belőle és füstölögtesse el az oltáron. 20 És úgy tegyen a tulokkal, amint tett a vétékáldozatra való tulokkal, úgy tegyen vele; és engesztelest szerez értük a pap és bocsánatot nyernek. 21 Azután vigye ki a tulokat a táboron kívülre és égesse el azt, amint elégette az előbbi tulokat; a gyülekezet vétékáldozata az. 22 Amidőn a fejedelem vétkezik és tesz egyik ellen az Örökkévaló, az ő Istene minden parancsolatai közül, amiket nem szabad megtenni, tévedésből és bűnbe esik, 23 vagy ha tudatják vele vétkét, amellyel vétkezett, akkor vigyen áldozata gyanánt egy kecskebákat, hímet, épet. 24 És tegye rá kezét a bak fejére és vágja le azt azon a helyen, ahol levágják az égőáldozatot, az Örökkévaló színe előtt; vétékáldozat az. 25 És vegyen a pap a vétékáldozat véréből az ujjával és tegyen az égőáldozat oltárának sarkaira; vérét pedig öntse az égőáldozat oltárának alapjára. 26 Mind a zsiradékát pedig füstölögtesse el az oltáron, mint a békeáldozat zsiradékát; és engesztelest szerez érte a pap az ő vétke miatt és az bocsánatot nyer. 27 Ha pedig egy személy vétkezik tévedésből az ország népéből, midőn tesz egyik ellen az Örökkévaló parancsolatai közül, amiket nem szabad megtenni és bűnbe esik, 28 vagy ha tudatják vele vétkét, amellyel vétkezett, akkor vigyen áldozata gyanánt egy kecskét, épet, nőstényt, vétke miatt, mellyel vétkezett. 29 És tegye rá kezét a vétékáldozat fejére és vágják le a vétékáldozatot az égőáldozat helyén. 30 És vegyen a pap annak véréből az ujjával és tegye az égőáldozat oltárának sarkaira; minden a vérét pedig öntse az oltár alapjára. 31 És minden a zsiradékát távolítsa el, amint eltávolítják a zsiradékot

a békeáldozataiból és füstölögtesse el a pap az oltáron, kellemes illatul az Örökkévalónak; így engesztelést szerez érette a pap és az bocsánatot nyer. **32** Ha pedig juhot hoz áldozata gyanánt vétekáldozatul, nőstényt, épet hozzon. **33** Es tegye rá kezét a vétekáldozat fejére és vágja le azt vétekáldozatul azon a helyen, amelyen levágják az égőáldozatot. **34** Vegyen a pap a vétekáldozat véréből az ujjával és tegyen az égőáldozat oltárának sarkaira; mind a vérét pedig öntse az oltár alapjára. **35** És mind a zsiradékát távolítsa el, amint eltávolítják a juhnak zsiradékát a békeáldozatból és füstölögtesse el azokat a pap az oltáron, az Örökkévaló tűzáldozataival; és engesztelést szerez érette a pap az ő vétke miatt; amellyel vétkezett és az bocsánatot nyer.

5 Ha valamely személy vétkezik – hallotta ugyanis az eskü szavát, ő pedig tanu, vagy látott, vagy megtudott valamit, ha ki nem jelenti, viseli a bűnét; **2** vagy valamely személy, aki érint bármely tisztálatlan dolgot, vagy tisztálatlan vad dögét, vagy tisztálatlan barom dögét, vagy tisztálatlan féreg dögét, de rejte volt előtte, ő pedig tisztálatlan és bűnbe esett; **3** vagy ha érinti embernek tisztálatlanságát, bármely tisztálatlanságát, ami által tisztálatanná lesz, de rejte volt előtte és megtudja, hogy bűnbe esett; **4** vagy ha valamely személy esküszik, kiejtén ajkain, hogy rosszat vagy jót fog cselekedni, mindenben, amit kiejt az ember esküvel, de rejte volt előtte és megtudja, hogy bűnbe esett egyik által ezek közül; **5** és lesz, mikor bűnbe esett egyik által ezek közül, akkor vallja be, amivel vétkezett, **6** és vigye bűnáldozatát az Örökkévalónak az ő vétkéért, amellyel vétkezett, egy nőstényt a juhokból, juhot vagy kecskét vétekáldozat gyanánt; és engesztelést szerez érte a pap az ő vétke miatt. **7** Ha azonban nem jut vagyonából, amennyi elég egy juhra, akkor vigye bűnáldozatát, mivelhogy vétkezett, két gerlécit vagy két galambfíti az Örökkévalónak; egyet vétekáldozatul, egyet pedig égőáldozatul. **8** És vigye el azokat a paphoz és ez áldozza fel azt, amely a vétekáldozatra való, először; csípje le a fejét nyakszirtje felől, de ne válassza el. **9** És fecskendezzen a vétekáldozat véréből az oltár falára; ami pedig megmarad a vérből, azt nyomják ki az oltár alapjára, vétekáldozat az. **10** A másodikat pedig készítse el égőáldozatnak, a rendelet szerint; és szerezzen engesztelést érte a pap az ő vétke miatt, amellyel vétkezett, és az bocsánatot nyer. **11** Ha azonban nem jut vagyonából két gerlécire vagy két galambfíra, akkor vigye áldozatát, mivelhogy vétkezett, egy tized éfo lánglisztet vétekáldozat gyanánt; ne tegyen rá olajat és ne vessen rá tömjént, mert vétekáldozat az. **12** És vigye el azt a paphoz,

és markolja le abból a pap, tele markával, illatrézsét és füstölögtesse el az oltáron, az Örökkévaló tűzáldozataival; vétékáldozat az. **13** És szerezzen engesztelést érette a pap, vétke miatt, amellyel vétkezett egyik által ezek közül, és az bocsánatot nyer; (az áldozat) legyen a papé, mint az ételáldozat. **14** És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **15** Ha valamely személy hűtlenséget követ el és vétkezik tévedésből az Örökkévaló szentségei ellen, akkor vigye bűnáldozatát az Örökkévalónak, egy ép kost a juhokból, becslésed szerint ezüst sékelek értékében, a szentség sékele szerint, bűnáldozatul. **16** És amit vétkesen elvett a szentségből, azt fizesse meg és ötödrézsét toldja hozzá és adja annak a papnak; a pap pedig engesztelést szerez érte a bűnáldozat kosával, és az bocsánatot nyer. **17** Ha pedig valamely személy vétkezik és tesz egyik ellen az Örökkévaló parancsolatai közül, amelyeket nem szabad megtenni, de ő nem tudja, hogy bűnbe esett és viseli a bűnét, **18** akkor vigyen egy ép kost a juhokból, becslésed szerint, bűnáldozatul a paphoz, és a pap szerezzen engesztelést érte tévedése miatt, amellyel tévedett, de ő nem tudta, és bocsánatot nyer. **19** Bűnáldozat az, bűnt követett el az Örökkévaló ellen.

6 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2** Ha valamely személy vétkezik és hűtlenséget követ el az Örökkévaló ellen, ugyanis letagadja felebarátjának az ő őrizetére bízott tárgyat vagy a kezébe adottat vagy a rablottat, vagy zsarolta felebarátját; **3** vagy talált elveszett dolgot és letagadja azt, megesküszik hamisan, egyre mind a közül, amit tesz az ember, vétkezvén velük: **4** És lesz, ha vétkezik és bűnbe esett, akkor téritse meg a rablottat, amit elrabolt, vagy a zsaroltat, amit zsarolt vagy az őrizetére bízottat, amit őrizetére bíztak, vagy az elveszett dolgot, amit talált; **5** vagy bármit, amire hamisan esküdött, fizesse meg azt a maga összegében és ötödrézsét toldja hozzá; annak, akié, adjá vissza, bűnvallomása napján. **6** Bűnáldozatául pedig vigyen az Örökkévalónak egy ép kost a juhokból, becslésed szerint, bűnáldozatul a paphoz. **7** És szerezzen engesztelést érte a pap az Örökkévaló színe előtt és bocsánatot nyer, egyikért mindazok közül, amit tesz, bűnbe esvén általa. **8** És szolt az Örökkévaló: Mózeshez, mondván: **9** Parancsold meg Áronnak és fiainak, mondván: Ez az égőáldozat tana; ez az égőáldozat legyen a tűzhelyen, az oltáron, egész éjjel reggelig; az oltár tüze pedig égjen rajta. **10** És öltse föl a pap lenruháját, lennadragot öltön a testére és vegye le a hamut, amivé megemészti a tűz az égőáldozatot az oltáron, és tegye azt az oltár mellé. **11** Azután vesse le ruháit és

öltön más ruhákat; és vigye ki a hamut a táboron kívülre, tiszta helyre. 12 Az oltáron levő tűz pedig égjen azon, el ne aludjék; gyűjtson meg rajta a pap fát reggelenként és rendezze el rajta az égoálodziat és füstölögtesse el rajta a békeálodzi zsiradékát: 13 Állandó tűz égjen az oltáron, el ne aludjék. 14 Ez pedig az ételálodzi tana: Vigyék azt Áron fiai az Örökkévaló színe előtt az oltár elő. 15 És vegyen le abból markával, az ételálodzi lánglisztjéből, meg olajából és minden tömjént, ami az ételálodziaton van és füstölögtesse el az oltáron kellemes illatul; illatrésze az az Örökkévalónak. 16 Ami pedig megmarad belőle, azt egyék meg Áron és fiai; kovásztalanul egyék meg, szent helyen, a gyülekezés sátorának udvarában egyék meg azt. 17 Ne süssekkovászosan; osztályrészük gyanánt adtam azt tűzáldozataimból, szentek szentje az, mint a vétekálodziat és mint a bűnálodziat. 18 minden férfiszemély Áron gyermekei közül ehetik belőle; örökörvény az nemzedékeiteken át az Örökkévaló tűzáldozataiból; minden, ami azokat érinti, szent legyen. 19 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 20 Ez Áronnak és fiainak áldozata, amelyet áldozzanak az Örökkévalónak, amely napon fölkenik őt: egy tized éfo lángliszt ételálodziatul; állandóan, felét reggel és felét este. 21 Tepsiben, olajjal készítessék el, lágyra főzve vidd azt; a földarabolt ételálodziatnak süteményét áldozzod kellemes illatul az Örökkévalónak. 22 Az a pap, akit fölkennen helyette fiai közül, készít el azt; örökörvény az az Örökkévalónak, mindenestől füstölögtessek el. 23 És a papnak minden ételálodziata mindenestől égjen el, ne egyenek belőle. 24 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 25 Szólj Áronhoz és fiaihoz, mondván: Ez a vétekálodzi tana, amely helyen levágyák az égoálodziat, ott vágják le a vétekálodziat, az Örökkévaló színe előtt, szentek szentje az. 26 A pap, aki vétekálodziatnak áldozza, egye meg azt; szent helyen egyék meg, a gyülekezés sátorának udvarában. 27 minden, ami érinti húsát, szent legyen: és ha fröccsen véréből valamely ruhára, amire fröccsent, azt mosd meg szent helyen. 28 A cserépedény pedig, melyben főzték, töressék össze; ha azonban rézedényben főzték, akkor súrolják meg és öblítsek ki vízzel. 29 minden férfiszemély a papok közül eheti azt; szentek szentje az. 30 És minden vétekálodziat, melynek véréből bevisznek a gyülekezés sátorába, hogy engeszelést szerezzenek a szentélyben, ne egyenek abból, tűzben égessék el.

7 Ez pedig a bűnálodzi tana, szentek szentje, az. 2 Azon a helyen, ahol levágyák az égoálodziat, vágják le a bűnálodziat; vérét pedig hintse az oltárra, köröskörül. 3 És

minden zsiradékát áldozza fel abból; a farkát és a zsiradékot, mely befedи a beleket; 4 és a két vesét meg a zsiradékot, mely rajtuk van, mely a vékonyán van; meg a hártányát, mely a májon van, a vesékkel együtt távolítsa el. 5 És füstölögtesse el azokat a pap az oltáron, tűzáldozat gyanánt az Örökkévalónak, bűnálodziat az. 6 minden férfiszemély a papok között eheti azt; szent helyen egyék meg, szentek szentje az. 7 Mint a vétekálodziatnak, úgy a bűnálodziatnak, egy tanuk van; a papé, aki engeszelést szerez vele, azé legyen az. 8 És a pap, aki föláldozza valakinek égoálodziatát, az égoálodziat bőre, melyet föláldozott, azé a papé legyen. 9 És minden ételálodziat, mely kemencében sül, és minden, amely készül serpenyőben vagy tepsiben, a papé legyen, aki azt föláldozza, azé legyen. 10 És minden ételálodziat, olajjal elegyített vagy száraz, Áron minden fiaié legyen, egyiké úgy, mint a másiké. 11 Ez pedig a békeálodzi tana, melyet áldoz valaki az Örökkévalónak. 12 Ha hálaadásul áldozza, akkor áldozzon a hálaáldozattal kovásztalan kalácsokat, olajjal elegyítve és kovásztalan lepényeket, olajjal megkenve és lánglisztet, lágyra főzve kalácsokként, olajjal elegyítve. 13 Kovászos kenyérből való kalácsokkal együtt áldozza az ő áldozatát, hálaadó békeálodziatával együtt. 14 És áldozzon azokból egyet, mindegyik áldozatból, ajándékul az Örökkévalónak; a papé, aki hinti a békeálodziat vérét, azé legyen. 15 És a hálaadó békeálodziatnak húsát áldozásának napján egyék meg; ne hagyjon belőle reggelre. 16 És ha fogadalom, vagy önkéntes ajándék az ő vágóálodziata, amely napon áldozza áldozatát, azon egyék meg; és másnap, ami megmarad belőle, egyék meg. 17 Ami még megmarad a vágóálodziat húsából, harmadnap tűzben égessék el. 18 Ha pedig ennének békeálodziatának húsából harmadnap, nem fogadtatik az kedvesen; aki áldozza, nem számíttatik be annak, megvetett az, a személy pedig, aki eszik belőle, bűnét viseli. 19 És a húst, amely érint bármilyen tisztaat, ne egyék meg, tűzben égessék el; és ami a húst illeti, minden tiszta ehetik húst. 20 És a személy, aki húst eszik a békeálodziatból, mely az Örökkévalóé, amíg tisztaatlanára rajta van, írtassék ki az a személy az, ő népéből. 21 És ha valamely személy érint bármilyen tisztaatlan, ember tisztaatlanágát, vagy tisztaatlan barmot, vagy bármilyen tisztaatlan undok állatot és eszik a békeálodziat húsából, mely az Örökkévalóé, írtassék ki az a személy az ő népéből. 22 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 23 Szólj Izrael fiaihoz, mondván: Semmiféle zsiradékát az ökörnek, a juhnak és a kecskének ne egyétek meg. 24 Elhullott állat zsiradéka és szétszaggatott állat zsiradéka feldolgozható bármilyen munkára, de enni, ne egyétek azt. 25 Mert bárki

zsiradékot eszik a baromból, melyből áldoz tűzalidozatot az Örökkévalónak, irtassék ki az a személy, aki eszi, az ő népéből. 26 Semmi vért se egyetek minden lakóhelyeiteken, sem madárét, sem baromét. 27 Bármely személy valami vért eszik, irtassék ki az a személy az ő népéből. 28 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 29 Szól Izrael fiaihoz, mondván: Aki áldozza békeáldozatát az Örökkévalónak, vigye el áldozatát az Örökkévalónak békeáldozataiból. 30 Kezei vigyék az Örökkévaló tűzalidozatait, a zsiradékot a szeggyel együtt vigye el; a szegyet, hogy lengesse azt lengetéssel az Örökkévaló színe előtt. 31 És füstölögtesse el a pap a zsiradékot az oltáron; a szegy pedig legyen Ároné és fiaié. 32 És a jobb combot adjátok ajándékul a papnak békeáldozataitokból. 33 Aki áldozza a békeáldozat vérét és a zsiradékot Áron fiai közül, azé legyen a jobb comb osztályrészül. 34 Mert a lengetés szegyét és az ajándék combját vettet el Izrael fiaitól békeáldozataikból és adtam azokat Áronnak, a papnak és fiainak, örök törvényül Izrael fiaitól. 35 Ez Áronnak főlavitási illetménye és fiainak főlavitási illetménye az Örökkévaló tűzalidozataiból, amely napon közel viszik őket, hogy papjaivá legyenek az Örökkévalónak, 36 amit megparancsolt az Örökkévaló, hogy adják nekik, amely napon fölkenték őket, Izrael fiai részéről; örök törvény ez, nemzedékeiken át. 37 Ez a tana az égőáldozatnak, az ételáldozatnak, a bűnáldozatnak, a fölavitási áldozatnak és a békeáldozatnak, 38 melyet parancsolt az Örökkévaló Mózesnek Szináj hegycímen, amely napon megparancsolta Izrael fiainak, hogy áldozzák áldozataikat az Örökkévalónak Szináj pusztájában.

8 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 2 Vedd Áront és fiait vele, meg a ruhákat és a kenetolajat, meg a vétekáldozatra való tulkot és a két kost, meg a kosarat a kovásztalan kenyérrel. 3 És az egész községet gyűjtsd egybe a gyülekezés sátorának bejáratához. 4 És Mózes cselekedett, amint parancsolta neki az Örökkévaló; és a község egybegyűjtöttet a gyülekezés sátorának bejáratához. 5 És mondta Mózes a községnek: Ez az, amit az Örökkévaló parancsolt, hogy megtegyétek. 6 És közeledni hagyta Mózes Áront és fiait, és megmosta őket vízben. 7 Ráadta a köntöst, körülövezte őt az övvel, felöltözötté a köpenybe, rátette az éfodot, körülövezte azt az éfod szorítójával és megerősítette vele az éfodot. 8 Rátette a mellidíszt és belehelyezte a melldíszbe az urimot és tummimot. 9 Föltette a süveget a fejére és rátette a süvegre, előrészre felől, az arany lemezt, a szentség koronáját, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. 10 És vette Mózes a kenetolajat

és fölkente a hajlékot és mindazt, ami benne volt és megszentelte azokat. 11 Azután fecskendett belőle az oltárra hétszer; fölkente az oltárt és minden edényét, a medencét és talapzatát, hogy megszentelje azokat. 12 És öntött a kenetolajból Áron fejére és fölkente őt, hogy megszentelje. 13 Azután közeledni hagyta Mózes Áron fiait, felöltözötté őket köntösökbe, körülövezte őket övvel, föltette nekik a magas süvegeket, amint az Örökkévaló parancsolta Mózesnek. 14 És odavezette a vétekáldozatra való tulkot és Áron meg fiai rátették kezeiket a vétekáldozatra való tuloknak fejére. 15 Levágta és vette Mózes a vért és tett az oltár sarkaira, köröskörül, az ujjaival és megtisztította az oltárt; a vért pedig az oltár alapjára öntötte és megszentelte azt; hogy engesztelést szerezzen érette. 16 És vette mind a zsiradékot, mely a beleken van, meg a májnak hártyáját, a két vesét meg zsiradékukat; és elfüstölögte Mózes az oltáron. 17 A tulkot pedig, meg a bőrét, húsát és ganaját elégette tűzben a táboron kívül, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. 18 Azután odavezette az égőáldozatra való kost, és rátették Áron és fiai kezeiket a kos fejére. 19 Levágta és hintette Mózes a vért az oltárra, köröskörül. 20 A kost pedig földarabolta az ő darabjaira és elfüstölögte Mózes a fejet, meg a darabokat és a hájat. 21 A beleket pedig és a lábszárákat megmosta vízben, és elfüstölögte Mózes az egész kost az oltáron; égőáldozat az, kellemes illatul, tűzalidozat az Örökkévalónak, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. 22 Azután odavezette a második kost, a fölavitás kosát és rátették Áron és fiai kezeiket a kos fejére. 23 Levágta és vett Mózes annak véréből és tett Áron jobb fülének porcogójára, jobb kezének hüvelykujjára és jobb lábának hüvelykujjára. 24 Azután közeledni hagyta Áron fiait és tett Mózes a vérből jobb fülük porcogójára, jobb kezük hüvelykujjára, meg jobb lábuk hüvelykujjára; és Mózes hintette a vért az oltárra, köröskörül. 25 És vette a zsiradékot, meg a farkot és mind a zsiradékot, mely a beleken van, meg a májnak hártyáját és a két vesét, meg zsiradékukat és a jobb combot. 26 A kovásztalan kenyerek kosarából pedig, mely az Örökkévaló színe előtt volt, vett egy kovásztalan kalácsot és egy olajos kenyérből való kalácsot és egy lepényt, és rátette a zsiradékokra, meg a jobb combra. 27 És rátette mindenzt Áron tenyereire és fiainak tenyereire, és lengette azokat lengetéssel, az Örökkévaló színe előtt. 28 Azután levette azokat Mózes az ő tenyereikről és elfüstölögte az oltáron az égőáldozattal együtt; fölavitási áldozatok azok, kellemes illatul, tűzalidozat az Örökkévalónak. 29 És vette Mózes a szegyet és lengette lengetéssel az Örökkévaló színe előtt; a fölavitás kosából Mózesé volt az részül, amint parancsolta

az Örökkévaló Mózesnek. 30 És vett Mózes a kenetolajból és a vérből, mely az oltáron volt és hintett Áronra, ruháira és fiaira meg fainak ruháira, vele együtt; így fölszentelte Áront és ruháit, fiait meg fainak ruháit vele együtt. 31 És mondta Mózes Áronnak és fiainak: Főzzétek meg a húst a gyülekezés sátorának bejáratánál és ott egyétek meg azt, meg a kenyereset, mely a fölavatás kosarában van, amint parancsoltam, mondván Áron és fiai egyék még azt. 32 Ami pedig megmarad a húsból és a kenyérből, tűzben égessétek el. 33 A gyülekezés sátorának bejáratából pedig ne menjetek ki hét napig, amely napig betelnek fölavatástok napjai, mert hét nap alatt avatnak fől benneteket. 34 Amint tett ezen a napon, úgy parancsolta az Örökkévaló, hogy tegyék, hogy engesztelest szerezzenek értetek. 35 És a gyülekezés sátorának bejáratánál maradjatok nappal és éjjel, hét napig és őrizzétek az Örökkévaló őrizetét, hogy meg ne haljatok; mert így parancsoltatt ez nekem. 36 És megtette Áron, meg fiai mindeneket a dolgokat, amiket parancsolt az Örökkévaló Mózes által.

9 És történt a nyolcadik napon, szólította Mózes Áront és fiait, meg Izrael véneit. 2 És mondta Áronnak: Végy magadnak egy fiatal borjút vétekáldozatnak és egy kost égőáldozatnak, épeket, és áldozd az Örökkévaló színe előtt. 3 Izrael fiaihoz pedig szólj, mondván: Vegyetek egy kecskebakot vétekáldozatnak és egy borjút meg egy juhot, egyéveseket, épeket, égőáldozatnak; 4 meg egy ökröt és egy kost békéáldozatnak; hogy áldozzatok az Örökkévaló színe előtt, és ételáldozatot, olajjal elegyítve, mert ma jelenik meg az Örökkévaló nektek. 5 És elvitték, amit parancsolt Mózes, a gyülekezés sátora elé; és közeledett az egész község, és megállottak az Örökkévaló színe előtt. 6 És Mózes mondta: Ez az, amit az Örökkévaló parancsolt, tegyétek meg, hogy megjelenjenek nektek az Örökkévaló dicsősége. 7 És mondta Mózes Áronnak: Közeledjél az oltárhoz és készítsd el vétekáldozatot és égőáldozatot, hogy engesztelest szerez magadért és a népert; azután készítsd el a nép áldozatát, hogy engesztelest szerez értük, amint parancsolt az Örökkévaló. 8 Erre közeledett Áron az oltárhoz, levágta a vétekáldozatra való borjút, mely az övé volt. 9 Áron fiai pedig odavitték a vért neki és ő bemártotta az ujját a vérbe és tett az oltár sarkaira; a vért pedig kiöntötte az oltár alapjára. 10 A zsiradékot, a veséket, a hártát a májról, a vétekáldozatból, elfüstöltöttet az oltáron, amint parancsolt az Örökkévaló Mózesnek. 11 És a húst meg a bőrt elégette tűzben a táboron kívül. 12 Azután levágta az égőáldozatot; és odanyújtották neki Áron fiai a vért és ő hintette azt az

oltárra, köröskörül. 13 És az égőáldozatot odanyújtották neki darabjai szerint, meg a fejet és elfüstöltöttet az oltáron. 14 És megmosta a beleket, meg a lábszárat és elfüstöltöttet az égőáldozattal az oltáron. 15 Azután áldozta a nép áldozatát; vette ugyanis a vétekáldozatra való bakot, mely a népé volt, levágta azt és elkészítette vétekáldozatnak, mint az elsőt. 16 És áldozta az égőáldozatot és elkészítette azt a rendelet szerint. 17 Azután áldozta az égőáldozatot, megtöltötté abból az ő tenyerét és elfüstöltöttet az oltáron, a reggeli égőáldozaton kívül. 18 Azután levágta az ökröt, meg a kost békéáldozatul, mely a népé volt; és odanyújtották Áron fiai a vért neki és ő hintette az oltárra köröskörül; 19 meg a zsiradékokat az ökörből és a kosból, a farkot és a beföldő (zsiradékot), a veséket és a májnak hártjáját. 20 És rátették a zsiradékokat a szegyekre, és elfüstöltötték a zsiradékokat az oltáron. 21 A szegyeket pedig és a jobb combot lengette Áron lengetéssel az Örökkévaló színe előtt, amint parancsolta Mózes. 22 Akkor fölemléte Áron a kezit a nép felé és megáldotta azt; azután leszállt, elkészítvén a vétekáldozatot, az égőáldozatait és a békéáldozatot: 23 És bement Mózes meg Áron a gyülekezés sátorába és midőn kijöttek, megáldották a népet; és megjelent az Örökkévaló dicsősége az egész népnek. 24 Kijött ugyanis tűz az Örökkévaló színe elől és fölemészette az oltáron az égőáldozatot és a zsiradékokat; az egész nép láttá és ujjongtak és leborultak arcukra.

10 És vették Áron fiai, Nádáb és Ábihu, kiki az ő serpenyőjét és tettek azokba tüzet és tettek rá füstölőszert és bevittek az Örökkévaló színe elől idegen tüzet, amit nem parancsolt nekik. 2 Ekkor tűz jött ki az Örökkévaló színe elől és megemészette őket; és meghaltak az Örökkévaló színe előtt. 3 Ekkor mondta Mózes Áronnak: Ez az, amit szolt az Örökkévaló, mondván: A hozzám közelállók által fogok megszenteltetni és az egész nép előtt fogok megdicsőíttetni. És Áron hallgatott. 4 Mózes pedig szólította Misáélt és Elczofont, Úzzielnek, Áron nagybátyjának fiait és mondta nekik: Közeledjetek ide, vigyétek el testvéreiteket a szentség színe elől, a táboron kívülre. 5 Ezek közeledtek és elvitték őket köntöseikben a táboron kívülre, amint szolt Mózes. 6 És mondta Mózes Áronnak és Eleázárnak meg Itámárnak, az ő fiainak: Hajatokat ne hagyjátok vadul nőni, ruháitokat meg ne szaggassátok, hogy meg ne haljatok és az egész községre haragudjék (Isten); de testvéreitek, Izrael egész háza, sirassák meg: tüzet, melyet kigyújtott az Örökkévaló. 7 A gyülekezés sátorának bejáratából ki ne menjetek, hogy meg ne haljatok, mert az Örökkévaló kenetolaja van

rajtak. És ők cselekedtek. Mózes szava szerint. 8 És szólt az Örökévaló Áronhoz, mondván: 9 Bort és részegítő italt ne igyál, te és fiaid veled együtt, midőn bementek a gyülekezés sátorába, hogy meg ne haljatok; öröök törvény ez nemzedékeiteken át. 10 És hogy különbséget tegyetek a szent és nem-szent között, a tisztában és tiszta között; 11 és hogy tanítások Izrael fiait mindama törvényekre, melyeket kijelentett az Örökévaló nekik Mózes által. 12 És szólt Mózes Áronhoz és Eleázárhoz meg Itámárhoz, az ő megmaradt fiaihoz: Vegyétek az ételáldozatot; mely megmaradt az Örökévaló tűzáldozataiból és egyétek meg azt kovásztalanul, az oltár mellett, mert szentek szentje az. 13 Egyétek meg azt szent helyen, mert a te törvényes részed és fiaid törvényes része az az Örökévaló tűzáldozataiból, mert így parancsoltatott nekem. 14 A lengetés szegyét pedig és az ajándék combot egyétek meg tiszta helyen; te, fiaid és leányaid veled együtt, mert a te törvényes részedül és fiaid törvényes részéül adattak Izrael fiainak békeáldozataiból. 15 Az ajándék combot és a lengetés szegyét, a zsíradékok tűzáldozataival együtt hozzák, hogy lengessék lengetéssel az Örökévaló színe előtt; és legyen neked és fiaidnak veled öröök törvényes részül, amint parancsolta az Örökévaló. 16 A vétekáldozatra való bakot pedig számon kérte Mózes, és íme, elégették; azért haragudott Eleázárra és Itámárra, Áron megmaradt fiaira, mondván: 17 Miért nem ettétek meg a vétekáldozatot szent helyen, hisz szentek szentje az és azt adta nektek, hogy viseljétek a község bűnét, hogy engesztelest szerezzék értük az Örökévaló színe előtt. 18 Íme, nem vitték be a vérét a szentély belsejébe, meg kellett volna azt ennetek a szentélyben, amint parancsoltam. 19 Erre szólt Áron Mózeshez: Íme, ma áldozták vétekáldozatukat és égoáldozatukat az Örökévaló színe előtt és engem illesmi ért; ha én ettem volna ma a vétekáldozatból, vajon jónak tetszett volna-e az Örökévaló szemeiben? 20 Midőn Mózes ezt hallotta, jónak tetszett az ő szemeiben.

11 És szólt az Örökévaló Mózeshez és Áronhoz, mondván nekik: 2 Szóljatok Izrael fiaihoz, mondván: Ezek az állatok, melyeket ehettek minden barom közül, mely a földön van. 3 Mindazt, aminek hasadt patája van és pedig kettéhasadt patája, meg kérődző a barmok között azt ehetitek. 4 De ezeket ne egyétek a kérődzők közül és a hasadt patájúak közül: a tevét, mert kérődző az, de patája nincs meghasadva, tisztában az nektek. 5 És a tengeri nyulat, mert kérődző az, de patája nincs meghasadva, tisztában az nektek. 6 És a nyulat, mert kérődző az, de patája nincs meghasadva, tisztában az nektek. 7 És a

sertést; mert hasadt patájú az és ketté hasadt a patája, de kérődzni nem kérődzik, tisztában az nektek. 8 Húsukból ne egyetek és dögüket ne érintétek; tisztában azok az nektek. 9 Ezt ehetitek minden közül, ami a vízben van: minden között, aminek úszószárnya van és pikkelye, a vízben: a tengerekben és folyókban, azokat ehetitek. 10 De minden között, aminek nincs úszószárnya és pikkelye, a tengerekben és a folyókban, a vizek minden csúszó-mászója közül és minden élőlény közül, mely a vízben van, utálat az nektek. 11 Utálat legyenek azok az nektek, húsukból ne egyetek és dögüket utáljátok. 12 Mindazt, aminek nincs úszószárnya és pikkelye a vízben, utálat az nektek. 13 És ezeket utáljátok a madarak közül, ne egyétek meg, utálosak azok: a sast, a csonttörő sast és a fekete sast; 14 a keselyűt és az ölyvet maga neme szerint; 15 minden hollót a maga neme szerint; 16 a struccot, a fecskét, a sírályt, a karvalyt a maga neme szerint; 17 a kuvikot, a búbárt és a baglyot; 18 a suholyt, a gödényt és a héját; 19 a gólyát, a gémet a maga neme szerint, a bankát és a denevért. 20 minden szárnyas csúszó-mászó, mely négy lábon jár, utálat legyen nektek. 21 De azt ehetitek minden szárnyas csúszó-mászó közül, mely négy lábon jár, amelynek szárai vannak a lábai fölött, hogy szökdécseljen velük a földön. 22 Ezeket ehetitek közülük: a sáskát a maga neme szerint, a szoleomt a maga neme szerint, a cháról a maga neme szerint, a chogovot a maga neme szerint. 23 De minden szárnyas csúszó-mászó, melynek négy lába van, utálat az nektek. 24 És ezek által lesztek tisztában azok, mindenki, aki dögüket érinti, tisztában legyen estig; 25 és mindenki, aki visz döögükötől, mossa meg ruhát és tisztában legyen estig; 26 minden barom által, melynek hasadt patája van, de ketté nincs hasadva, és nem kérődző; tisztában azok az nektek, mindenki, aki érinti azt, tisztában legyen. 27 És minden között, ami talpán jár, minden állat közül, mely négy lábon jár, tisztában azok az nektek; mindenki, aki dögüket érinti, tisztában legyen estig; 28 aki pedig viszi döögüket, mossa meg a ruhát és tisztában legyen estig. Tisztában azok az nektek. 29 És ez legyen nektek tisztában a csúszó-mászók között, amelyek másznak a földön: a menyét, az egér és a gyík a maga neme szerint; 30 a sün, a tűgyík és a csillaggyík, a csiga és a kaméleon. 31 Ezek a tisztában azok az nektek minden csúszó-mászó között mindenki aki érinti azokat holtuk után, tisztában legyen estig. 32 És minden, amire hull belőlük holtuk után, tisztában; minden faedény, vagy ruha, vagy bőr, vagy zsák, bármely edény, melyel munkát végeznek, vízbe tétesék és tisztában legyen estig, azután tiszta lesz. 33 És minden cserépedény, amelybe ezekből beleszik, minden, ami benne van, tisztában; azt (az edényt) pedig

törjétek össze. 34 minden étel pedig, mely enni való, amelyre víz jutott, tisztálatlan legyen; és minden ital, mely inni való, bármely edényben, tisztálatlan legyen; 35 És minden, amire hull dögükből, tisztálatlan legyen; kemencét és tűzhelyet döntsetek össze, tisztálatlanok azok és tisztálatlanok legyenek nektek. 36 De forrás és kút, a vízgyűlemény tiszta marad; de aki érinti dögüket, tisztálatlan legyen. 37 És ha hull dögükből bármely vetőmagra, mely vetni való, tiszta az. 38 De ha vizet tesznek a magra és akkor hull dögükből rá, tisztálatlan legyen az nektek. 39 És ha elhull valamely barom, mely nektek eledelre való, aki érinti a dögét, tisztálatlan legyen estig; 40 aki pedig eszik dögükből, mossa meg ruháit és tisztálatan estig; aki viszi dögét, mossa meg a ruháit és tisztálatan legyen estig. 41 És minden csúszó-mászó, mely mászik a földön, utálat az, ne egyétek meg. 42 minden, ami a hasán jár és minden, ami négy lábon jár, mind a soklábúakig, minden csúszó-mászóból, mely mászik a földön, ne egyétek meg azokat, mert utálatosak azok. 43 Ne tegyétek utálattá lelkeiket mindenféle csúszó-mászó által, mely mászik és meg ne tisztálatánítsátok magatokat általuk, hogy tisztálatanná legyetek. 44 Mert én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek, szenteljétek meg magatokat, hogy szentek legyetek, mert, szent vagyok én! Meg ne tisztálatánítsátok lelkeiket minden csúszó-mászó által, mely mászik a földön; 45 mert én vagyok az Örökkévaló, aki felhözött benneteket Egyiptom országából, hogy legyek a ti Istenetek: azért szentek legyetek, mert szent vagyok én. 46 Ez a tan a baromról, a madárról és minden előlényről mely mozog a vízben és minden előlényről, mely mászik a földön; 47 hogy különbséget tegyétek a tisztálatan és tiszta között, az állat között, melyet szabad enni és az állat között, melyet nem szabad megenni.

12 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 2 Szój Izrael fiaihoz, mondván: midőn egy nő magzatot hoz világra és szül fiúgyermeket, tisztálatan legyen hét napig, tisztaulása szenvédésének napjai szerint legyen tisztálatan. 3 A nyolcadik napon pedig metéltessék körül előbörének húsa. 4 S harminchárom napig maradjon meg tisztaulásának vérében; semmi szentezhez ne nyúljon és a szentélybe be ne menjen, míg le nem teltek megtisztaulásának napjai. 5 Ha pedig leánygyermeket szül, tisztálatan legyen két hétag mint tisztaulásakor; hatvan napig pedig maradjon megtisztaulásának vérében. 6 S midőn leteltek megtisztaulásának napjai fiúnál vagy leánynál, hozzon egyéves juhot égoáldozatnak és galambfiat vagy gerlicét vétekáldozatnak a találkozás sátorának bejáratához, a paphoz. 7 És mutassa be az

Örökkévaló színe előtt és szerezzen engesztelést számára, és megtisztul vére folyásától. Ez a tan a szülő nőről, fiúgyermeknél és leánygyermeknél. 8 Ha pedig nem jut vagyonából amennyi elég a bárányra, akkor vegyen két gerlicét vagy két galambfiat, egyet égoáldozatnak és egyet vétekáldozatnak, hogy engesztelést szerezzen számára a pap, és tiszta lesz.

13 És szolt az Örökkévaló Mózeshez meg Áronhoz mondván: 2 Ha lesz valamely ember testének bőrén daganat, vagy var, vagy világos folt és lehet testének bőrén poklos sérelemmé, akkor vitessék Áronhoz, a paphoz vagy fiai egyikéhez a papok közül. 3 És nézze meg a pap a sérelmét a test bőrén, ha a szőr a sérelemben átváltozott fehérré, a sérelem színe pedig mélyebb a test bőrénél, poklos sérelem az; amint megnézi a pap, tisztálatannak jelentse ki azt. 4 Ha pedig fehér volt az testének bőrén és színe nem mélyebb a bőrnél és szőre sem változott át fehérré, akkor zárja el a pap a sérelmet hét napra. 5 És nézze meg a pap a hetedik napon és íme a sérelem megmaradt a maga színében, nem terjedt a sérelem a bőrön, akkor zárja el a pap hét napra másodszor. 6 És megnézi azt a pap a hetedik napon másodszor és íme homályosodott a sérelem, de nem terjedt a sérelem a bőrön, akkor tisztának jelentse ki a pap, var az; mossa meg a ruháit és tiszta lesz. 7 Ha azonban terjed a var a bőrön, miután megmutatta magát a papnak tisztaulás végett, akkor mutassa meg magát másodszor a papnak. 8 És nézze meg a pap és íme, terjedt a var a bőrön, akkor tisztálatannak jelentse ki a pap, poklosság az. 9 Poklos sérelem, ha lesz valamely emberen, vitessék el a paphoz; 10 nézze meg a pap és íme, fehér daganat van a bőrön és ez átváltoztatta a szőrt fehérré, és vad hús növése van a daganatban, 11 idült poklosság az testének bőrén, tisztálatannak jelentse ki a pap; ne zárja el, mert tisztálatan ō. 12 Ha pedig fölfakad a poklosság a bőrön és elfedi a poklosság a sérelelmek egész bőrét, tetőtől talpig, amennyire látnak a pap szemei, 13 megnézi a pap és íme, elföldte a poklosság egész testét, akkor tisztának jelentse ki a sérelmet, az egész átváltozott fehérré, tiszta az. 14 De amely napon mutatkozik rajta vad hús, tisztálatan az. 15 És megnézi a pap a vad húst és tisztálatannak jelenti ki a vad hús tisztálatan, poklosság az. 16 Vagy ha a vad hús újra fehérré változik, akkor menjen el a paphoz; 17 és megnézi őt a pap és íme, átváltozott a sérelem fehérré, akkor tisztának jelentse ki a pap a sérelmet, tiszta az. 18 A test, melynek bőrén fekél van és meggyógyul, 19 de a fekél helyén fehér daganat támad vagy fehérvöröses folt akkor

mutassa meg magát a papnak. 20 És megnézi a pap és íme, színe alacsonyabb a bőrnél és szíre átváltozott fehérré, akkor tisztálannak jelentse ki a pap, poklos sérelem az, a fekéllyben fakadt. 21 Ha pedig megnézi a pap és íme, nincs benne fehér szőr és nem is alacsonyabb a bőrnél és homályos az, akkor zárja el a pap hétnapra. 22 Ha azonban terjed a bőrön, akkor tisztálannak jelentse ki a pap, sérelem az. 23 Ha pedig helyén marad a folt, nem terjedt, a fekéllyben hedése az; tisztának jelentse ki a pap. 24 Vagy ha valamely test bőrén tűzégési seb lesz és támad az égés hegedésében vörösesfehér folt vagy fehér; 25 és megnézi azt a pap és íme, elváltozott a fehér szőr a folton és színe mélyebb a bőrnél, poklosság az, az égésben fakadt; tisztálannak jelentse ki őt a pap, poklos sérelem az. 26 Ha azonban megnézi a pap és íme nincs a foltonban fehér szőr és nem is alacsonyabb a bőrnél és homályos az, akkor zárja el őt a pap hétnapra. 27 Azután megnézi a pap a hetedik napon, ha terjedt a bőrön, tisztálannak jelentse ki a pap, poklos sérelem az. 28 Ha pedig megmarad a helyén a folt, nem terjedt a bőrön és homályos, az égési seb daganata az, tisztának jelentse ki a pap, mert az égési seb forradása az. 29 Férfi vagy nő, ha lesz rajta sérelem, a fejen vagy a szakállon, 30 és megnézi a pap a sérelmet és íme, színe mélyebb a bőrnél és benne aranysárga apró szőr akkor tisztálannak jelentse ki a pap, ótvar az, poklossága az a fejnek vagy a szakállnak. 31 De ha megnézi a pap az ótvar sérelmet és íme, színe nem mélyebb a bőrnél és fekete szőr sincs benne, akkor zárja el a pap az ótvar sérelmét hétnapra. 32 Megnézi a pap a sérelmet a hetedik napon és íme, nem terjedt az ótvar és nem lett benne aranysárga szőr és az ótvárnak színe nem mélyebb a bőrnél, 33 akkor nyiratkozzék meg, de az ótvart ne nyírja le; hanem zárja el a pap az ótvart hétnapra, másodszor. 34 És megnézi a pap az ótvart a hetedik napon és íme, nem terjedt az ótvar a bőrön és színe sem mélyebb a bőrnél, akkor tisztának jelentse ki, a pap; mossa meg az a ruhát és tiszta lesz. 35 De ha terjed az ótvar a bőrön, megtisztulása után, 36 és megnézi a pap és íme, terjedt az ótvar a bőrön, akkor ne kutassa a pap az aranysárga szőrt, tisztálán az. 37 De ha megmarad az ő színében az ótvar és fekete szőr nőtt benne, akkor meggyógyult az ótvar, tiszta az, tisztának jelentse ki a pap. 38 És férfi vagy nő, ha lesznek testük bőrén foltok, fehér foltok, 39 megnézi a pap és íme, testük bőrén homályos, fehér foltok vannak, fehér var az, a bőrön fakadt, tiszta az. 40 És férfiú, ha kihull fejének haja, kopasz az tiszta az. 41 Ha pedig arca felől hull ki a haja, elől kopasz az, tiszta az. 42 Ha azonban a kopaszágon vagy elől kopasz fején vörösesfehér

sérelem támad, felfakadó poklosság az kopaszágán vagy elől kopasz fején. 43 Megnézi azt a pap és íme, a sérelem daganata vörösesfehér, kopaszágán vagy elől kopasz fején, mint a poklosság színe a test bőrén, 44 poklos férfiú, tisztálán ő; tisztálannak jelentse ki őt a pap, fején van a sérelme. 45 És a poklos, aki a sérelem van, ruhái legyenek megszaggyatva és feje vadul benőve és bajuszáig burkolózzék be és kiáltás: tisztálán, tisztálán. 46 Mindama napokban, míg a sérelem rajta van, legyen tisztálán; tisztálán ő, egyedül lakjék, a táboron kívül legyen lakhelye. 47 És ha valamely ruhán lesz poklos sérelem, gyapjúruhán vagy lenruhán, 48 akár a mellékfonalon, akár a belfonalon, lenből vagy gyapjúból, vagy bőrön vagy bármí bőrmunkán, 49 és lesz a sérelem zöldes vagy vöröses a ruhán vagy a bőrön, akár a mellékfonalon, akár a belfonalon, vagy bármí bőreszközön, poklos sérelem az, mutassák meg a papnak. 50 Nézze meg a pap a sérelmet és zárja el a sérelmet hétnapra. 51 És nézze meg a sérelmet a hetedik napon, ha terjedt a sérelem a ruhán, akár a mellékfonalon, akár a belfonalon, vagy a bőrön, bármely munkán, amivé a bőr feldolgozható, emésztő poklosság a sérelem, tisztálán az. 52 És égesse el a ruhát, akár a mellékfonalat, akár a belfonalat a gyapjúból vagy a lenből, vagy mind a bőreszköz, amelyen lesz a sérelem, mert emésztő poklosság az, tűzben égettessék el. 53 Ha pedig megnézi a pap és íme, nem terjedt a sérelem a ruhán, sem a mellékfonalon, sem a belfonalon, vagy bármely bőreszközön, 54 akkor parancsolja meg a pap, hogy mossák meg azt, amin a sérelem van és zárja el hétnapra, másodszor. 55 És megnézi a pap, miután megmosták a sérelmet és íme, nem változtatta el a sérelem a színét és nem terjedt a sérelem, tisztálán az, tűzben égessék el azt; romlás az, viaszján vagy színén. 56 Ha pedig megnézte a pap és íme, homályos a sérelem, miután megmosták azt, akkor tépje ki a ruhából vagy a bőrből, akár a mellékfonálból, akár a belfonálból. 57 És ha ismét meglátszik a ruhán, akár a mellékfonalon, akár a belfonalon, vagy bármí bőreszközön, újrafakadó az; tűzben égessék el azt, amin a sérelem van. 58 És a ruhát, akár a mellékfonalat, akár a belfonalat, vagy bármely bőreszköz, melyet megmoshat sz és távozik belőlük a sérelem, mossák meg másodszor és tiszta lesz. 59 Ez a tana, a poklos sérelemnek a gyapjú vagy lenruhán, akár a mellékfonalon, akár a belfonalon, vagy bármí bőreszközön, hogy tisztának vagy tisztálannak jelentsék ki azt.

14 És szólt az Örökévaló Mózeshez, mondván: 2 Ez legyen a poklosnak tana tisztulása napján, vitessék

el a paphoz. 3 És menjen ki a pap a táboron kívülre és nézze meg a pap és íme, meggyógyult a poklos sérelem a pokloson, 4 akkor parancsolja meg a pap, hogy vegyenek a tisztaulandó számára két elő, tiszta madarat és cédrusfát, meg karmazsint és izsópot. 5 Azután parancsolja meg a pap, hogy vágják le az egyik madarat cserépedénybe, elő víz fölé. 6 Az előmadarat pedig vegye és a cédrusfát, a karmazsint meg az izsópot és mártsa azokat, meg az elő madarat a levágott madárnak a vérébe, az elő víz fölött. 7 És hintsen a poklosságtól tisztaulandóra hétszer, jelentse ki tiszának és bocsássa el az elő madarat a mezőre. 8 És mossa meg a tisztaulandó a ruháit, nyírja le minden szőrét és mosakodjék meg vízben, akkor tiszta lesz, azután bemehet a táborba; de maradjon sátrán kívül még hét napig. 9 És lesz a hetedik napon, nyírja le minden szőrét: haját, szakállát, szemöldököt, minden szőrét nyírja le; mossa meg ruháit és fürössé testét vízben és tiszta lesz. 10 A nyolcadik napon pedig vegyen két ép juhot és egy nőstény juhot, egyévest, épet, meg háromtized lánglisztet ételáldozatul, olajjal elegyítve és egy lóg olajat. 11 És állítsa a tisztaulandóra a tisztaulandó férfit és azokat az Örökkévaló színe előtt, a gyülekezés sátorának bejáratához. 12 Azután vegye a pap az egyik juhot és áldozza föl bűnáldozat gyanánt, meg a lóg olajat, és lengesse azokat lengetéssel az Örökkévaló színe előtt. 13 És vágja le a juhot ama helyen, ahol levágják a vétekáldozatot és az égoáldozatot szent helyen; mert mint a vétekáldozat, úgy a bűnáldozat a papé, szentek szentje az. 14 És vegyen a pap a bűnáldozat véréből és tegyen a pap a tisztaulandónak jobb füle porcogójára és jobb keze hüvelykujjára. 15 És vegyen a pap a lóg olajból és öntsön a papnak bal tenyerére. 16 Azután mártsa a pap jobb ujját az olajba, mely bal tenyerén van, és hintsen az olajból ujjával hétszer az Örökkévaló színe előtt. 17 Az olaj maradékából pedig, mely tenyerén van, tegyen a pap a tisztaulandónak jobb füle porcogójára, jobb keze hüvelykujjára és jobb lába hüvelykujjára, a bűnáldozat vére fölé. 18 Ami pedig megmarad az olajból, mely a pap tenyerén van, azt tegye a tisztaulandónak fejére, hogy engesztelést szerezzen érette a pap az Örökkévaló színe előtt. 19 Azután készítse el a pap a vétekáldozatot és szerezzen engesztelést a tisztaulandóért tisztatlansága miatt; és azután vágja le az égoáldozatot. 20 És tegye föl a pap az égoáldozatot, meg az ételáldozatot az oltárra és szerezzen engesztelést érte a pap és tiszta lesz. 21 Ha azonban szegény az és nem jut vagyonából, akkor vegyen egy juhot bűnáldozatul lengetésre, hogy engesztelést szerezzen érte, és egytized lánglisztet, olajjal elegyítve, ételáldozatul és egy lóg olajat; 22 és két

gerlicét vagy két galambfiát, amennyi jut vagyonából; és legyen az egyik vétekáldozat és az egyik égőáldozat. 23 És vigye el azokat tisztulásának nyolcadik napján a paphoz, a gyülekezés sátorának bejáratához, az Örökkévaló színe elő. 24 És vegye a pap a bűnáldozatra való juhot meg a lóg olajat, és lengesse azokat a pap lengetéssel az Örökkévaló színe előtt. 25 Azután vágja le a bűnáldozatra való juhot és vegyen a pap a bűnáldozat véréből és tegyen a tisztulandónak jobb füle porcogójára; jobb keze hüvelykujjára és jobb lába hüvelykujjára. 26 Az olajból pedig öntsön a pap a papnak bal tenyerére; 27 és hintsen a pap jobb ujjával az olajból, mely bal tenyerén van, hétszer az Örökkévaló színe előtt. 28 És tegyen a pap az olajból, mely tenyerén van, a tisztulandónak jobb füle porcogójára, jobb keze hüvelykujjára és jobb lába hüvelykujjára a bűnáldozat vérének helyére. 29 Ami pedig megmarad az olajból, mely a pap tenyerén van, azt tegye a tisztulandónak fejére, hogy engesztelest szerezzen érte az Örökkévaló színe előtt. 30 Azután készítse el az egyiket a gerlicék közül vagy a galambfiak közül, amelyekre jutott annak vagyonából, 31 azt, amire jutott vagyonából; az egyiket vétekáldozatnak, és az egyiket égőáldozatnak az ételáldozattal együtt; és engesztelest szerez a pap a tisztulandóért az Örökkévaló színe előtt. 32 Ez a tana annak, aki van poklos sérelem, akinek nem jut vagyonából tisztulásakor. 33 És szólt az Örökkévaló Mózeshez meg Áronhoz, mondván: 34 Ha bementek Kánaán országába, melyet én nektek adok örökséggel és én támasztok poklos sérelmet örökségek országának házában, 35 akkor menjen el az, akié a ház és jelentse a papnak, mondván: Mintegy sérelem mutatkozik nálam a házban. 36 És parancsolja meg a pap, hogy ürítse ki a házat, mielőtt odajön a pap, hogy megnézze a sérelmet, hogy tisztálatan ne legyen minden, ami a házban van; azután menjen oda a pap, hogy megnézze a házat. 37 Megnézi a sérelmet és íme, a sérelem a háznak falaiban zöldes vagy vöröses mélyedések, és színük alacsonyabb a falénál, 38 akkor menjen ki a pap a házból, a ház bejáratába és zárja el a házat hét napra. 39 És térjen vissza a pap a hetedik napon, megnézi és íme, terjedt a sérelem a háznak falain, 40 akkor parancsolja meg a pap, hogy szedjék ki a köveket, melyeken a sérelem van és vessék azokat a városon kívülre, tisztálatan helyre. 41 A házat pedig vakarják le belül, köröskörül és öntsék a port, amit levakartak, a városon kívül, tisztálatan helyre. 42 És vegyenek más köveket és rakják a kövek helyébe, és más port vegyenek és vakolják be a házat. 43 Ha pedig újra fölfakad a sérelem a házon, miután kiszedték a köveket és levakarták a házat és miután bevakolták, 44 akkor menjen el

a pap és nézze meg, és íme, terjedt a sérelem a házon, emésztiő poklosság az a házon, tisztálatlan az. **45** Döntsék össze a házat, köveit és fáit, meg a ház minden porát, és vigyék ki a városon kívülre, tisztálatlan helyre. **46** Aki pedig bemegy a házba minden napokban, amíg elzárták, tisztálatlan legyen az estig. **47** Aki pedig meghál a házban, mossa meg a ruháit, és aki eszik a házban, mossa meg a ruháit. **48** Ha azonban bemegy a pap és megnézi, és íme, nem terjedt a sérelem a házban, miután bevakolták a házat, akkor tisztának jelentse ki a pap a házat, mert meggyógyult a sérelem. **49** És vegyen a ház megtisztázásához két madarat, cédrusfát, karmazsint és izsópot. **50** És vágja le az egyik madarat cserépedénybe, elő víz fölé. **51** Azután vegye a cédrusfát; az izsópot és a karmazsint, meg az elő madarat, márta azokat a levágott madárnak a vérébe és az elő vízbe, és hintsen a házra hétszer. **52** És tisztítsa meg a házat a madár vérével és az elő vízzel, meg az elő madárral, a cédrusfával, az izsóppal és a karmazsinnal. **53** Azután bocsássa szabadon az elő madarat a városon kívül a mezőre; és engesztelest szerez a házért és tiszta lesz az. **54** Ez a tana minden poklos sérelemnek és ótvárnak, **55** meg a ruha és ház poklosságának, **56** a daganatnak, a varnak és a fehér foltnak, **57** hogy tanítsák e szerint, mely napon tisztálatlan és mely napon tiszta; ez a poklosság tana.

15 És szolt az Örökkévaló Mózeshez és Áronhoz, mondván: **2** Szóljatok Izrael fiaihoz és mondjátok nekik: bármely férfi, midőn testéből lesz folyós, folyása tisztálatlan. **3** És ez legyen tisztálatansága a folyása alatt: akár nyálkásan választja ki teste a folyását, akár elzárult teste a folyástól, tisztálatansága az. **4** minden fekvőhely, amelyre fekszik a folyós, tisztálatlan legyen, és minden tárgy, amelyen ül, tisztálatlan legyen. **5** Amely ember megérinti a fekvőhelyet, mossa meg ruháit, fürödjék meg vízben, és tisztálatlan lesz estig. **6** Aki pedig ráült a tárgyra, amelyen a folyós ül, mossa meg ruháit, fürödjék meg vízben, és tisztálatlan lesz estig. **7** S aki megérinti a folyósnak testét, mossa meg ruháit, fürödjék meg vízben, és tisztálatlan lesz estig. **8** S midőn köp a folyós a tisztára, mossa meg ruháit, fürödjék meg vízben, és tisztálatlan lesz estig. **9** S minden ülés, amelyen rajta ül a folyós, tisztálatlan legyen. **10** És bárki megérinti bármit, ami alatta van, tisztálatlan legyen estig; ki pedig viszi azokat, mossa meg ruháit, fürödjék meg vízben, és tisztálatlan lesz estig. **11** És mindenki, akit megérint a folyós, anélkül, hogy kezeit leöblítené vízben, mossa meg ruháit, fürödjék meg vízben, és tisztálatlan lesz estig. **12** Cserépedényt, melyet megérint a folyós, törjenek

el, minden faedényt pedig öblítsenek ki vízzel. **13** Midőn pedig megtisztul a folyós a folyásától, akkor számláljon magának hét napot megtisztulása számára, mossa meg ruháit és fürössze meg testét elő vízben s így tiszta lesz. **14** A nyolcadik napon pedig vegyen magának két gerlicét vagy két galambfiat, és menjen az Örökkévaló színe elő, a találkozás sátrának bejáratához, s adja azokat a papnak. **15** És készítse el azokat a pap; az egyiket vétekáldozatnak, a másikat égőáldozatnak, és szerezzen engesztelest számára a pap az Örökkévaló színe előtt folyása miatt. **16** Midőn kijön valamelyik férfiból magömlés, fürössze meg vízben egész testét s tisztálatlan lesz egész estig. **17** minden ruhát és minden bőrt, amelyen van magömlés, mossanak meg vízben, és tisztálatlan lesz estig. **18** És asszony kivel hál egy férfi magömléssel – fürödjenek meg vízben és tisztálatanok legyenek estig. **19** Midőn egy asszony folyós lesz, mégpedig vér a folyása a testén: hét napig legyen tisztulásában és bárki megérinti, tisztálatan legyen estig. **20** minden, amin fekszik tisztulásában, tisztálatan legyen, s minden amin ül, tisztálatan legyen. **21** És bárki megérinti fekvőhelyét, mossa meg ruháit, fürödjék meg vízben és tisztálatan lesz estig. **22** És bárki megérint bármely tárgyat, amelyen ül, mossa meg ruháit, fürödjék meg vízben, és tisztálatan lesz estig. **23** Ha pedig a fekvőhelyen van, vagy a tárgyon, amelyen a nő ül, midőn megérinti, tisztálatan legyen estig. **24** És ha hál vele egy férfi és tisztulása reá száll, akkor tisztálatan legyen hét napig, és minden fekvőhely, amelyen fekszik, tisztálatan legyen. **25** Midőn egy asszonynak folyik a vére folyása több napon át, tisztulásának idején kívül, vagy ha folyós lesz, tisztulásán túl, tisztálatanságának folyásában minden napjaiban, mint tisztulásának napjaiban legyen: tisztálatan ő. **26** minden fekvőhely, amelyen fekszik folyásának minden napjaiban, mint tisztulása fekvőhelye legyen számára, s minden tárgy, amelyen ül, tisztálatan legyen, tisztulásának tisztálatansága szerint. **27** És bárki megérinti azokat, tisztálatan legyen; mossa meg ruháit, fürödjék meg vízben, és tisztálatan lesz estig. **28** S ha megtisztult folyásától, számláljon magának hét napot, és azután tiszta lesz. **29** A nyolcadik napon pedig vegyen magának két gerlicét vagy két galambfiat, és vigye el azokat a paphoz a találkozás sátorának bejáratához. **30** És készítse el a pap az egyiket vétekáldozatnak, a másikat égőáldozatnak és szerezzen engesztelest számára a pap az Örökkévaló színe előtt tisztálatanságának folyása miatt. **31** És óvjátok Izrael fiait tisztálatanságuktól, hogy meg ne haljanak tisztálatanságukban, amidőn megtisztálatanítják hajlékomat, mely közöttük van. **32** Ez a tan a folyósról és arról, akiből kijön a magömlés, hogy tisztálatan lesz általa;

33 és a tisztlásában szenvedő nőről, és arról, akinek folyik folyása, akár férfi, akár nő, és a férfiról, aki hál tisztálatan nővel.

16 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, Áron két fiának halála után, mikor közeledtek az Örökkévaló színe elő és meghaltak. 2 És mondta, az Örökkévaló Mózesnek: Szólj Áronhoz, a te testvéredhez, hogy ne menjen be minden időben a szentélybe, a kárpiton belül, a födél elő, mely a lásdán van, hogy meg ne haljon, mert a felhőben jelenek meg a födél fölött. 3 Ezzel menjen be Áron a szentélybe; egy fiatal tulokkal vétekáldozat gyanánt, meg egy kossal égőáldozat gyanánt. 4 Szent lenkötött öltsön föl, lennadrág legyen testén: lenövvel övezkedjék, lensüveget tegyen föl, szent ruhák ezek, fűrőssze meg testét vízben és öltse fel azokat. 5 Izrael fiainak községétől pedig vegyen két kecskebakot vétekáldozat gyanánt és egy kost égőáldozat gyanánt. 6 És áldozza föl Áron a vétekáldozatra való tulokot, mely az övé és szerezzen engesztelést önmagáért és házáért. 7 Azután vegye a két bakot, állítsa azokat oda az Örökkévaló színe elő, a gyülekezés sátorának bejáratához. 8 És vessen Áron a két bakra sorsot, egyik sors legyen; az Örökkévalóé, a másik sors; Azázelé. 9 És áldozza föl Áron a bakot, melyre a sors esett: az Örökkévalóé és készítse el vétekáldozatnak. 10 Az a bak pedig, melyre a sors esett: Azázelé, állíttassék oda élve az Örökkévaló színe elő, hogy engesztelést szerezzenek vele, elküldvén azt Azázelnek a pusztába. 11 Azután áldozza fel Áron a vétekáldozatra való tulokot, mely az övé és szerezzen engesztelést önmagáért és házáért; vágja le a vétekáldozatra való tulokot, mely az övé. 12 Vegyen teli serpenyővel izzó parazsat az oltárról, az Örökkévaló színe elől, és teli markával finom fűszeres füstölőszert és vigye be a kárpiton belül; 13 tegye a füstölőszert a tűzre az Örökkévaló színe előtt, hogy befedje a füstölőszert felhője a födelet, mely a bizonyáságon van, hogy meg ne haljon. 14 És vegyen a tulok véréből és fecskendjen ujjával a födére kelet felé, és a födél elől fecskendjen hétszer a vérből az ujjával. 15 Azután vágja le a vétekáldozatra való bakot, mely a népé, vigye be vérét a kárpiton belül és cselekedjék vérével, amint cselekedett a tulok vérével, fecskendje azt a födére és a födél elő. 16 Szerezzen engesztelést a szentélyért, Izrael fiainak tiszttálansága miatt és elpártolásuk miatt, minden vétkeik szerint; így cselekedjék a gyülekezés sátorával, mely náluk van, tiszttálanságuk közepette. 17 De senki se legyen a gyülekezés sátorában, mikor bemegy, hogy engesztelést szerezzen a szentélyben, egészen a kiöveteléig; és szerezzen engesztelést önmagáért, házáért

és Izrael egész községéért. 18 Azután menjen ki az oltárhoz, mely az Örökkévaló színe előtt van és szerezzen engesztelést érte; vegyen ugyanis a tulok véréből, meg a bak véréből és tegyen az oltár sarkaira köröskörül; 19 fecskendjen rá a vérből az ujjával hétszer, tisztítsa meg és szentelje meg Izrael fiainak tiszttálanságaitól. 20 Midőn pedig végzett azzal, hogy engesztelést szerezzen a szentélyért, a gyülekezés sátoráért és az oltárért, akkor vezesse oda az élő bakot. 21 Tegye rá Áron a két kezét az élő bak fejére és vallja meg rajta Izrael fiainak minden bűnét és minden elpártolásukat minden vétkeik szerint, tegye azokat a bak fejére és küldje el egy kirendelt férfiú által a pusztába. 22 És vigye a bak magán minden bűneket sivárt földre; így küldje el a bakot a pusztába. 23 Azután menjen be Áron a gyülekezés sátorába, vesse le a lenruhákat melyeket felöltött, midőn bement a szentélybe és hagyja azokat ott. 24 Fűrőssze meg testét vízben szent helyen, öltse fel ruháit, menjen ki és készítse el égőáldozatát és a nép égőáldozatát, hogy engesztelést szerezzen önmagáért és a népert. 25 A vétekáldozat zsiradékát pedig füstölögtesse el az oltáron. 26 Aki pedig elbocsátja a bakot Azázelnek, mossa meg a ruháit, fűrőssze meg testét vízben és azután bemehet a táborba. 27 A vétekáldozatra való tulokot és a vétekáldozatra való bakot, amelyeknek vérét bevitték, hogy engesztelést szerezzen a szentélyben, vigyék ki a táboron kívülre, és égessék el tűzben, bőrüket, húsukat és ganajukat. 28 Aki pedig elégeti azokat, mossa meg ruháit, fűrőssze meg testét vízben és azután bemehet a táborba. 29 És legyen nektek örök törvényü: a hetedik hónapban, a hónap tizedikén sanyargassátok magatokat, semmi munkát se végezzetek, a bennszülött és az idegen, aki tartózkodik köztetek. 30 Mert ezen a napon szerez engesztelést értetek, hogy megtisztítsanak benneteket; minden vétkeitektől megtisztultok az Örökkévaló színe előtt. 31 Szombatok szombatja legyen az nektek, sanyargassátok magatokat; örök törvény ez. 32 És szerezzen engesztelést a pap, akit fölkennék és akit fölavatnak, hogy pappá legyen atya helyett; és öltse fel a lenruhákat, a szent ruhákat. 33 És szerezzen engesztelést a szentély szentségéért, a gyülekezés sátráért és az oltárért szerezzen engesztelést; meg a papokért és a gyülekezet egész népéért szerezzen engesztelést. 34 Legyen ez nektek örök törvényü, hogy engesztelést szerezzenek Izrael fiáiért, minden vétkeik miatt, egyszer az évben. És úgy cselekedett, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek.

17

És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 2 Szólj Áronhoz és fiaihoz, meg Izrael minden fiaihoz és mondd nekik: Ez az, amit az Örökkévaló parancsolt, mondván: 3 Bárki Izrael házából, aki levág ökröt vagy juhot vagy kecskét a táborban, vagy aki levágja a táboron kívül, 4 és a gyülekezés sátorának bejáratához nem vitte el, hogy áldozza áldozatul az Örökkévalónak, az Örökkévaló hajléka előtt, vérontásul számíttatik be annak a férfiúnak; vért ontott, irtassék ki az a férfiú az ő népe köréből. 5 Azért, hogy elvigyék Izrael fiai vágóáldozataikat, melyeket áldoznak a mezőn, vigyék el azokat az Örökkévalónak, a gyülekezés sátorának bejáratához, a paphoz és áldozzák azokat békáldozatok gyanánt az Örökkévalónak. 6 És a pap hintse a vért az Örökkévaló oltárára, a gyülekezés sátorának bejáratánál, és füstölgesse el a zsiradékot, kellemes illatul az Örökkévalónak. 7 Hogy ne áldozzák többé áldozataikat a bakoknak, melyek után paráználkodva járnak; örk törvény legyen ez nekik, nemzedékeiken át. 8 És mondd nekik: Bárki Izrael házából és az idegen közül; aki tartózkodik közöttük, aki áldoz égoáldozatot, vagy vágóáldozatot, 9 és a gyülekezés sátorának bejáratához nem viszi el, hogy elkészítse azt az Örökkévalónak, irtassék ki az a férfiú az ő népéből. 10 És bárki Izrael házából és az idegen közül, aki tartózkodik közöttük, aki eszik bármí vért – haragomat fordítom a személy ellen, aki eszi a vért és kiirtom azt az ő népe köréből. 11 Mert a test lelke a vérben van és én az oltárra rendeltem azt nektek, hogy engesztelest szerezzen lelkeitekért, mert a vér az, mely a lélekért engesztelest szerez. 12 Azért mondtam Izrael fiainak: Bármely személy közületek ne egyék vért; az idegen, aki tartózkodik közöttetek, se egyék vért. 13 Bárki Izrael fiai közül és az idegen közül, aki tartózkodik közöttük, aki vadász vadat vagy madarat, melyet enni szabad, ontsa ki a vérét és fődje be azt porral. 14 Mert minden testnek lelke a vére; a lelkével együtt, azért mondtam Izrael fiainak, semmi húsnak vérét ne egyétek, mert minden testnek lelke a vére; bárki azt eszi, irtassék ki. 15 És minden személy, aki eszik elhullott és szétszagtagott állatot, akár bennszülött, akár idegen, mossa meg a ruhát, fűrődjék meg vízben és tisztában legyen estig, azután tiszta lesz. 16 De ha nem mossa meg a ruhát és testét nem fürörszi meg, akkor viseli bűnét.

18

És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 2 Szólj Izrael fiaihoz és mondd nekik: Én vagyok az Örökkévaló a ti Istenetek. 3 Egyiptom országának cselekedete szerint, amelyben laktatok, ne cselekedjetek és Kanaán országának cselekedete szerint, ahová én viszlek benneteket, ne

cselekedjetek, törvényeik szerint ne járjatok; 4 rendeleteimet tegyétek meg és törvényeimet őrizzétek meg, hogy járjatok szerintük; én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek. 5 őrizzétek meg törvényeimet és rendeleteimet, melyeket megtesz az ember, hogy éljen általuk; én vagyok az Örökkévaló. 6 Senki közületek bármely vérrokónához ne közeledjék, hogy fölfedje szemérmét; én vagyok az Örökkévaló. 7 Atyád szemérmét és anyád szemérmét fől ne fedd; anyád ő, fől ne fedd szemérmét. 8 Atyád feleségenek szemérmét fől ne fedd; atyád szemérme az. 9 Nővérednek, atyád leányának, vagy anyád leányának szemérmét – a háznak szülöttje, vagy kint született legyen – ne fedd fől szemérmüket. 10 Fiad leányának vagy leányod leányának szemérmét – fől ne fedd szemérmüket, mert a te szeméred azok. 11 Atyád felesége leányának szemérmét – atyád szülöttje, nővéred ő – fől ne fedd szemérmét. 12 Atyád nővérenek szemérmét fől ne fedd, mert atyád vérrokona ő. 13 Anyád nővérenek szemérmét fől ne fedd, mert anyád vérrokona ő. 14 Atyád fivérének a szemérmét fől ne fedd, feleségéhez ne közeledj, nagynénéd ő. 15 Menyed szemérmét fől ne fedd, fiad felesége ő, fől ne fedd szemérmét. 16 Fivéred feleségenek szemérmét fől ne fedd, fivéred szemérme ő. 17 Nőnek és leányának szemérmét fől ne fedd, fiának leányát vagy leányának leányát el ne vedd, hogy fölfedd szemérmét, vérrokona ők, fajtalanság az. 18 Nőt a nővérehez hozzá el ne végy, vetélkedést gerjesztsz, fölfedvén szemérmét ő mellette az életében. 19 Nőhöz tisztlásának tisztálanságában ne közeledj, hogy fölfedd szemérmét. 20 Felebarátod feleségével ne közöslj meg tisztálanságával vele. 21 És magzatodból ne adj, hogy tűzön átvezessék a Molokhnak, és ne szentségtelenítsd meg Istened nevét; én vagyok az Örökkévaló. 22 Férfiúval ne hálj, amint hálj, amint hálnak nővel; utálat az. 23 Semmi barommal ne közöslj meg tisztálanságával vele; és nő ne álljon a barom elé, hogy egyesüljön vele – keveredés az. 24 Ne tisztálalanítsátok meg magatokat mindenek által, mert mindenek által lettek tisztálanná s nemzetek, amelyeket én előzők előletek; 25 és tisztálanná vált az ország és megbüntettem azon az ő bűnét, és kivettem az ország az ő lakóit. 26 Ti pedig őrizzétek meg törvényeimet és rendeleteimet, hogy ne tegyétek semmit minden utálatosságok közül, a bennszülött és az idegen, aki köztetek tartózkodik. 27 Mert minden utálatosságokat tették meg az ország lakói, kik előttetek voltak, úgy hogy tisztálanná vált az ország. 28 Hogy ne vessen ki benneteket az ország, midőn megtisztálanijátok azt, amint kivettem a nemzetet; mely előttetek volt. 29 Mert mindaz, aki megtesz valamit ez utálatosságok közül

– írtassanak ki a személyek, akik megteszik, az ő népük köréből. **30** Órizzétek meg az én őrizetemet, hogy ne tegyetek semmit amaz utálatos törvények közül, amelyeket megtettek előttetek, hogy meg ne tisztátlanítsátok magatokat általuk; én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek.

19 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2**

Szólj Izrael fiai egész községéhez és, mondd nekik: Szentek legyetek, mert szent vagyok én, az Örökkévaló, a ti Istenetek. **3** Kiki az ő anyját és atyját félve tisztelej és szombataimat őrizzétek meg; én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek. **4** Ne forduljatok a bálványokhoz és öntött isteneket ne készísetek magatoknak; én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek. **5** Ha pedig áldoztok békeáldozatot az Örökkévalónak, kedves fogadtatásra áldozzátok azt. **6** Áldozástok napián egyék és másnap; ami pedig megmarad harmadnapra, tűzben égettessék el. **7** Ha azonban ennék a harmadik napon, megvetett az, nem fogadtatik kedvesen. **8** Aki eszi, viselje bűnét, mert az Örökkévaló szentségét megszentségtelenítette, írtassék ki az a személy az ő népéből. **9** És ha leáratjátok országokat termését, ne arasd le földed szélét teljesen; és aratásod hulladékát ne szedegesd össze: **10** Szőlőben ne bőngéssz és szőlődnek elhullott szemeit ne szedegesd föl, a szegénynek és az idegennek hagyd azokat; én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek. **11** Ne lopjatok; ne tagadatok le és ne hazudjatok egyik a másik ellen. **12** Ne esküdjeket nevemre hamisan, hogy megszentségtelenítsd Istened nevét; én vagyok az Örökkévaló. **13** Ne zsarold felebarátodat és ne rabolj, ne tartsd éjjelen át a bérunkás munkadíját magadnál reggelig. **14** Ne átkozz süketet és vak elé ne vess gáncsot, hanem félij Istenedtől; én vagyok az Örökkévaló. **15** Ne kövessetek el jogtalanságot az ítéletben, ne tekints a szegényt és ne tiszted a nagynak színét, hanem igazság szerint ítéj embertársad fölött: **16** Ne járj rágalmazóként néped között; ne állj veszeg felebarátod vérénél; én vagyok az Örökkévaló. **17** Ne gyűlöld testvéredet szívedben, intve intsed embertársadat, hogy ne viselj miatta bűnt. **18** Ne állj bosszút és ne tarts haragot néped fiai ellen, szeresd felebarátodat, mint tenmagadat; én vagyok az Örökkévaló. **19** Törvényeimet őrizzétek meg, barmodat ne egyesítsd kétféle fajban, meződet ne vesd be kétféle maggal, és kétféléből való ruha, vegyes szövés ne jöjjön testedre. **20** Midőn férfi hái nővel, közösülve vele, és az rabszolganő, odaszánva egy férfinak, de ki nem váltatott, vagy szabadság nem adatott neki, büntetés érje, ne ölessenek meg, mert nem volt fölzsabadítva. **21** Vigye el bűnáldozatát az Örökkévalónak a találkozás sátorának

bejáratához: bűnáldozati kost. **22** És szerezzen számára engesztelést a pap a bűnáldozat kosával az Örökkévaló színe előtt, vétke miatt, melyet vétkezett, és megbocsáttatik neki a vétke, melyet vétkezett. **23** És ha bementek az országba és ültettek bármely gyümölcsfát, érintetlenül hagyjátok gyümölcsét; három évig legyen nektek érintetlen, ne egyék meg. **24** A negyedik évben pedig legyen minden gyümölcs szent, hálaadásul az Örökkévalónak. **25** Az ötödik évben azonban ehetítek gyümölcsét, hogy szaporítsa nekik termését; én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek. **26** Ne egyetek a vér mellett; ne jósoljatok és ne jövendöljetek. **27** Ne nyírjátok kerekre hajatok szélét és ne rontsd el szakállad szélét. **28** Bevágást halott miatt ne csináljatok testetekben és bélégírást ne csináljatok magatokon; én vagyok az Örökkévaló. **29** Ne szentségtelenítsd meg leányodat, hogy paráznáságra engedd, hogy ne paráználkodjék az ország és megteljék az ország fajtalansággal. **30** Szombatjaimat őrizzétek meg és szentélyemet féljétek; én vagyok az Örökkévaló. **31** Ne forduljatok a szellemidézőkhöz, se a jósólókhöz, ne törekedjetek tisztátlanná válni általuk; én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek. **32** Ősz ember előtt állj föl és tiszted az öreg színét; félij Istenedtől, én vagyok az Örökkévaló. **33** És ha tartózkodik nálad idegen, országokban, ne sanyargassátok őt. **34** Mint a bennszülött közületek, legyen nekik az idegen, aki tartózkodik nálatok és szeresd őt, mint tenmagadat, mert idegenek voltatok Egyiptom országában; én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek. **35** Ne kövessetek el jogtalanságot az ítéletben, se mértékben, se súlyban, se ürmértékben. **36** Igaz mérleg, igaz súlykő, igaz éfo, igaz hín legyen nálatok; én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek, aki kivezettek benneteket Egyiptom országából. **37** Órizzétek meg minden törvényeimet és minden rendeleteimet, hogy megtegyétek azokat; én vagyok az Örökkévaló.

20 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2** Mondd

Izrael fiainak: Bárki Izrael fiai közül és az idegen közül, aki tartózkodik Izraelben, aki ad magzatából a Molochnak, ölessék meg; az ország népe kövezze meg kővel. **3** Én pedig haragomat fordítom ama férfiú ellen és kiirtom őt népe köréből, mert megzatából adott a Molochnak, hogy megtisztátlanítsa szentélyemet és megszentségtelenítse szentélyemet. **4** Ha pedig behunya az ország népe szemeit ama férfi előtt, midőn ad magzatából a Molochnak, hogy nem öli meg őt, **5** akkor én fordítom haragomat ama férfiú ellen és családjára ellen, kiirtom őt és minden azokat, kik paráználkoval járnak utána, hogy paráználkoval járjanak a Moloch után, az ő népük köréből. **6** És az a személy, aki fordul a

szellemidézőkhöz és a jónakhoz, hogy paráználkodva járjon utánuk, haragomat fordítom ama személy ellen és kiirtom őt népe köréből. 7 Szenteljétek meg magatokat, hogy szentek legyetek, mert én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek. 8 Őrizzétek meg törvényeimet, hogy megtegyétek azokat: én vagyok az Örökkévaló, aki megszentel benneteket. 9 Azért mindenki, aki átkozza az atyát vagy az anyját, ölessék meg; atyát vagy anyját átkozta, vérbűne van rajta. 10 A mely férfi házasságot tör valakinek feleségével – ki házasságot tör felebarátja feleségével, ölessék meg a házasságtörő férfi és a házasságtörő nő. 11 A mely férfi hál az atya feleségével, atya szemérmét fedte föl; ölessenek meg mindenketen, vérbűnük van rajtuk. 12 A mely férfi hál menyével, ölessenek meg mindenketen, keveredést követtek el, vérbűnük van rajtuk. 13 A mely férfi hál férfival, a mint hálnak nővel, utálatot követtek el mindenketen, ölessenek meg, vérbűnük van rajtuk. 14 A mely férfi elvesz egy nőt és annak anyját, fajtalanság az; tűzben égessék el őt és azokat, hogy ne legyen fajtalanság köztetek. 15 A mely férfi közösül barommal, ölessék meg; a barmot pedig üssétek agyon. 16 A mely nő közeledik bármely baromhoz, hogy az egyesüljön vele, öld meg a nőt és a barmot, ölessenek meg; vérbűnük van rajtuk. 17 A mely férfi elveszi nővérét, atya leányát vagy anyja leányát, és látna szemérmét s a nő látna az ő szemérmét, gyalázat az, irtassanak ki népük fiainak szemei előtt; nővére szemérmét fedte föl, bűnét viselje. 18 A mely férfi hál tisztlásában szenvedő nővel és felfödi szemérmét, forrását meztelenítette meg, a nő pedig fölfedte vérének forrását; irtassanak ki mindenketen népük közül. 19 Anyád nővérének és atyád nővérének szemérmét föl ne fedd, mert vérrokónat meztelenítette meg, bűnüket viseljék. 20 A mely férfi hál nagynénjével, nagybátyjának szemérmét fedte föl; vétküket viseljék, gyermektelenül haljanak el. 21 A mely férfi elveszi fivrének feleségét, fertőzet az; fivrének szemérmét fedte föl, gyermektelenek lesznek. 22 Őrizzétek meg minden törvényeimet és minden rendeleteimet és tegyétek meg azokat, hogy ki ne vessen benneteket az ország; amelybe viszlek bennetek, hogy lakjatok benne. 23 Ne járatok ama nemzet törvényei szerint, melyet előzőök előletek, mert mindez tették ők és megutáltam őket. 24 Azért mondta nektek: Ti elfoglaljátok az ő földjüket és én adom nektek, hogy elfoglaljátok azt a tejjel-mézzel folyó országot; én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek, aki elkülönítettek benneteket a népektől. 25 Azért tegyetek különbséget a tiszta és tisztában barom között, a tiszta és tisztában madár között, hogy ne tegyétek utálattá lelketeiket a barom és a madár által és minden által, ami mászik a földön, amit

elkülönítettem számotokra, hogy tisztában tartsátok. 26 Legyetek tehát nekem szentek, mert szent vagyok én, az Örökkévaló és elkülönítettek benneteket a népektől, hogy az enyém legyetek. 27 És a férfi vagy nő, ha lesz közöttük szellemidéző vagy jós, ölessenek meg, kövekkel kövezzék, meg őket, vérbűnük van rajtuk.

21 És szolt az Örökkévaló Mózeshez: Szól a papokhoz, Áron fiaihoz és mond: Nekik: Holttesttel ne tisztábanítsa meg magát népe között. 2 Hanem csak vérrokónával, aki közelálló hozzá, anyjával, atyával, fiával, leányával és fivérével, 3 és hajadon nővérével, aki közelálló hozzá és aki nem volt férfi, azzal megtisztábaníthatja magát. 4 Ne tisztábanítsa meg magát a nép ura, hogy megszentségtelenítse magát. 5 Ne csináljanak kopaszását fejükön és szakálluk szélét ne nyírják le, és testükön ne csináljanak bevágást. 6 Szentek legyenek Istenüknek és meg ne szentségtelenítse Istenük nevét, mert az Örökkévaló tűzalidzsaikat, Istenük kenyérét áldozzák ők, azért szentek legyenek. 7 Parázna nőt vagy meggyalázottat el ne vegyenek, és nőt, aki elvált férjétől, ne vegyenek el; mert szent (a pap) az ő Istenének. 8 Szenteld meg őt, mert Istened kenyérét áldozza ő; szent legyen nálad, mert szent vagyok én, az Örökkévaló, aki megszentel benneteket. 9 Papi férfiúnak a leánya, ha paráznáságra vetemedik, atyát szentségteleníti meg, tűzben égettessék el. 10 És az a pap, aki nagyobb testvéreinél, aki fejére öntötték a kenetolajat és fölavatták, hogy felítse a ruhákat, haját ne hagyja vadul nőni és ruháit meg ne szaggassa. 11 Semmiféle holttesthez ne menjen, atyával és anyával se tisztábanítsa meg magát. 12 A szentélyből ki ne menjen, hogy meg ne szentségtelenítse Istenének szentélyét, mert Isten kenetolajának koronája van rajta; én vagyok az Örökkévaló. 13 Ő csak hajadon nőt vegyen el; 14 özvegyet, elváltat és meggyalázottat, paráznát, ezeket el ne vegye, hanem hajadont az ő népéből vegyen nőül, 15 hogy meg ne szentségtelenítse magzatát népe között, mert én vagyok az Örökkévaló, aki őt megszenteli. 16 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondva: 17 Szól Áronhoz, mondva: Bárki magzatodból nemzedékeiken át, aki hiba lesz, ne közeledjék, hogy áldozza Istenének kenyérét. 18 Mert minden, aki hiba van, ne közeledjék; az, aki vak vagy sánta vagy nyomott orrú vagy hosszú tagú; 19 vagy az, kinek törött lába vagy törött keze van; 20 vagy púpos vagy törpe, vagy; fehér folt van a szemében, vagy aki rüh vagy var van, vagy aki megszakadt. 21 Senki, aki hiba van Áronnak, a papnak magzata közül ne lépjön oda, hogy áldozza az Örökkévaló tűzalidzsaikat; hiba van rajta, ne

lépjön oda Istenének kenyérével, hogy áldozza. 22 Istenének kenyérét a szentek szentjéből és a szentségekből eheti, 23 csak a kárpit elő ne menjen és az oltárhoz ne lépjön, mert hiba van rajta; meg ne szentségtelenítse szentélyeimet, mert én vagyok az Örökkévaló, aki megszenteli, őket. 24 Így szolt Mózes Áronhoz és fiaihoz, meg Izrael minden fiaihoz.

22 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 2 Szólj

Áronhoz és fiaihoz, hogy tartózkodjanak Izrael fiainak szentségeitől, – hogy meg ne szentségtelenítsék szent nevemet – amelyeket ők szentelnek nekem; én vagyok az Örökkévaló. 3 Mondd nekik: Nemzedékeiteken át mindenki, aki közeledik magzatotok közül a szentségekhez, melyeket szentelnek Izrael fiai az Örökkévalónak, mikor tiszttálansága rajta van, irtassék ki az a személy színem elől; én vagyok az Örökkévaló. 4 Bárki Áron magzatából, aki poklos vagy folyós, a szentségekből ne egyék, amíg meg nem tisztl, és aki érint bármely halott által tiszttálant, vagy az, akinek ömlése van; 5 vagy az, aki érint bármi csuszó-mászót, mely által tiszttálatlan lesz, vagy embert, aki által tiszttálatlan lesz mindenféle tiszttálansága szerint; 6 a személy, aki őt érinti, tiszttálatlan legyen estig; ne egyék a szentségekből, hacsak meg nem fűrészötté testét vízben. 7 Mikor lenyugodott a nap, akkor tiszta lesz; azután ehethet a szentségekből, mert kenyere az. 8 Elhullott és szétszaggatott állatból ne egyék, hogy tiszttálatlan legyen általa; én vagyok az Örökkévaló: 9 És órizzék meg őrizetemet, hogy ne viseljenek miatta vétket és meghaljanak általa, midőn megszentségtelenítik azt; én vagyok az Örökkévaló, aki megszenteli őket. 10 Senki idegen ne egyék a szentségből, a papnak lakója és bérhelykasa ne egyék a szentségből. 11 És ha a pap vesz valamely személyt, pénzén vett szolgájául, az ehethet belőle, és házának szülötté, ők ehethetek kenyéréből. 12 És a papnak a leánya, ha idegen férfi lesz, ő a szentségek ajándékából nem ehethet. 13 És a papnak leánya, ha özvegy lesz vagy elvált, magzata azonban nincs és visszatér az atyja házába, mint leány korában, atyja kenyéréből ehethet, de senki idegen ne egyék abból. 14 És ha valaki eszik a szentségből tévedésből, akkor toldja ötödrészét hozzá és adj a papnak a szentséget. 15 Meg ne szentségtelenítsék Izrael fiainak szentségeit, amit ajándékoznak az Örökkévalónak; 16 hogy ne vegyenek magukra súlyos bűnt, midőn esznek szentségekből, mert én vagyok az Örökkévaló, aki megszenteli őket. 17 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 18 Szólj Áronhoz és fiaihoz, meg Izrael minden fiaihoz és mondд nekik: Bárki Izrael házból és az idegen közül Izraelben, aki áldozza áldozatát, bármely fogadalmáik szerint vagy

bármely önkéntes adományaik szerint, amit áldoznak az Örökkévalónak égőáldozatul, 19 kedves fogadtatásra legyen nektek; ép legyen, hím a marhbából, juhokból és a kecskékből. 20 minden, amin hiba van, azt ne áldozzátok, mert nem lesz kedves fogadtatásul nektek. 21 És ha valaki áldoz békéáldozatot az Örökkévalónak kiváló fogadalmul, vagy önkéntes adományul a marhbából vagy a juhokból, ép legyen, kedves fogadtatásra; semmi hiba se legyen rajta. 22 Vakot vagy sérület vagy bénultat vagy fekelyest vagy rühest vagy varast ne áldozzátok azokat az Örökkévalónak és tűzáldozatot ne adjatok belőlük az oltárra az Örökkévalónak. 23 Ökröt vagy juhot, mely hosszú tagú vagy rövid tagú, önkéntes adományul adhatod azt, de fogadalom gyanánt nem fogadtatik kedvesen. 24 Amelynek tagja összenyomott vagy összezúzott vagy megszakadt vagy kiirtott, azt ne áldozzátok az Örökkévalónak és országotokban ne tegyetek ilyent. 25 Idegen kezéből ne áldozzátok Istenetek kenyérét mindezekből, mert romlásuk bennük van, hiba van rajtuk, nem fogadtatnak kedvesen tőletek. 26 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 27 Ökör vagy juh vagy kecske, ha születik legyen hét napig anyja alatt és a nyolcadik naptól kezdve és azon túl kedvesen fogadtatik tűzáldozatul az Örökkévalónak. 28 Ökröt vagy juhot, azt meg fiát ne vágjátok le egy napon. 29 Ha pedig áldoztok hálaáldozatot az Örökkévalónak, kedves fogadtatásra áldozzátok azt. 30 Azon napon egyék meg, ne hagyjatok belőle reggelre; én vagyok az Örökkévaló. 31 Órizzétek meg parancsolataimat és tegyétek meg azokat; én vagyok az Örökkévaló. 32 És meg ne szentségtelenítsék szent nevemet, hogy megszenteltessem Izrael fiai között; én vagyok az Örökkévaló, aki megszentel benneteket, 33 aki kivezetett benneteket Egyiptom országából, hogy legyen a ti Istenetek; én vagyok az Örökkévaló.

23 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 2

Szólj Izrael fiaihoz és mondд nekik: az Örökkévaló ünnepei, amelyeket hirdessetek szent gyülekezések gyanánt – ezek az én ünnepeim. 3 Hat napon át végeztessék munka, de a hetedik napon szombati nyugalom legyen, szent gyülekezés, semmi munkát se végezzetek; szombat az az Örökkévalónak minden lakóhelyeiteken. 4 Ezek az Örökkévaló ünnepei, a szent gyülekezések, melyeket hirdessetek az ő idejükben. 5 Az első hónapban, a hónap tizenegyedikén, estefelé peszách van az Örökkévalónak. 6 És tizenötödik napján a hónapnak a kovásztalan kenyér ünnepe van az Örökkévalónak; hét napig kovásztalant egyetek. 7 Az első napon szent gyülekezés legyen nálatok,

semmi szolgai munkát ne végezzetek. 8 Áldozzatok tűzalldozatot az Örökkévalónak hét napon át; a hetedik napon szent gyülekezés legyen; semmi szolgai munkát ne végezzetek. 9 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 10 Szólj Izrael fiaihoz és mondд nekik: Ha bementek az országba, amelyet nektek adok, és learatjátok termését, akkor vigyétek el az ómert, aratásokat elsejét, a paphoz. 11 És lengesse az ómert az, Örökkévaló színe előtt, kedves fogadtatásul számotakra; az ünnep másnapján lengesse azt a pap. 12 És készítsetek, amely napon lengetitek az omert, egy ép juhot; egyévest; égőáldozatul az Örökkévalónak. 13 És ételáldozatát, két tized lánglisztet, olajjal elegyítve, tűzalldozatul az Örökkévalónak, kellemes illatul: és italáldozatul bort, egy negyed hint. 14 És kenyeret, meg pörkölt gabonaszemeket és nyers gabonaszemeket ne egyetek ugyan e napig, amíg nem hoztatók Istenetek áldozatát; örök törvény ez nemzedékeiteknek, minden lakóhelyeiteken. 15 És számláljatok magatoknak az ünnep másnapjától, ama naptól, midőn hozzátok a lengetésőmerjét, hét teljes hét legyen. 16 A hetedik hét után való napig számláljatok ötven napot; azután áldozzatok új ételáldozatot az Örökkévalónak. 17 Lakóhelyeitekből hozzátok a lengetés kenyérét, kettőt, két tized lánglisztből legyenek, kovászosan süsseк, zsengék áldozata gyanánt az Örökkévalónak. 18 És áldozzatok a kenyérrel hét ép juhot, egyévest és egy fiatal tulkot, meg két kost; égőáldozatul legyenek az Örökkévalónak, meg ételáldozatuk és italáldozatuk kellemes illatú tűzalldozat gyanánt az Örökkévalónak. 19 És készítsetek egy kecskebákat vétekáldozatul, meg két egyéves juhöt békeáldozatul. 20 A pap lengesse azokat a zsengék áldozatának kenyérével együtt, lengetéssel az Örökkévaló színe előtt, a két juhval; szentek legyenek az Örökkévalónak, a pap számára. 21 És hirdessetek ugyanazon a napon (szent gyülekezést); szent gyülekezés legyen nálatok, semmi szolgai munkát ne végezzetek; örök törvény ez minden lakóhelyeiteken, nemzedékeiteken át. 22 És midőn learatjátok országotok termését, ne arasd le meződ szélét teljesen és aratásod hulladékát föl ne szedegesd, a szegénynek és idegennek hagyd azokat; én vagyok az Örökkévaló, a ti Isteneket. 23 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 24 Szólj Izrael fiaihoz, mondván: A hetedik hónapban, a hónap elsején legyen számotakra szombati nyugalom, a harsonariadás emléke, szent gyülekezés. 25 Semmi szolgai munkát ne végezzetek és áldozzatok tűzalldozatot az Örökkévalónak. 26 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 27 Bizony, e hetedik hónap tizedikén engesztelés napja van, szent gyülekezés

legyen nálatok, sanyargassátok magatokat és áldozzatok tűzalldozatot az Örökkévalónak. 28 Semmiféle munkát ne végezzetek ugyanezen a napon, mert engesztelés napja az, hogy engesztelést szerezzen értetek az Örökkévaló, a ti Istenetek színe előtt. 29 Mert minden személy, aki nem sanyargatja magát ugyanezen a napon, írtassék ki az ő népéből. 30 És minden személy, aki bármely munkát végez ugyanezen a napon, ki fogom irtani azt a személyt népe köréből. 31 Semmiféle munkát ne végezzetek, örök törvény az nemzedékeiteken át minden lakóhelyeiteken. 32 Szombatok szombatja az nektek, sanyargassátok magatokat; a hónap kilencedikén este, estétől estig üljétek meg ünnepeteket. 33 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 34 Szólj Izrael fiaihoz, mondván: Tizenötödik napiján a hetedik hónapnak sátrák ünnepe legyen hét napig az Örökkévalónak. 35 Az első napon szent gyülekezés, semmi szolgai munkát ne végezzetek. 36 Hét napig áldozzatok tűzalldozatot az Örökkévalónak, a nyolcadik napon szent gyülekezés legyen nálatok és áldozzatok tűzalldozatot az Örökkévalónak; záró ünnep az, semmi szolgai munkát ne végezzetek. 37 Ezek az Örökkévaló ünnepei, amelyeken hirdessetek szent gyülekezéseket, áldozván tűzalldozatot, vágóáldozatot és italáldozatot; minden napét a maga napján. 38 Az Örökkévaló szombatjain kívül és adományaitokon kívül, meg minden fogadalmaitokon kívül és minden önkéntes adományaitokon kívül, melyeket adtok az Örökkévalónak. 39 Bizony, tizenötödik napiján a hetedik hónapnak, midőn betakarítjátok az országnak termését, ünnepeljétek az Örökkévaló ünnepét hét napig; az első napon nyugalom és a nyolcadik napon nyugalom. 40 Vegyétek magatoknak az első napon díszes fa gyümölcsét, pálmaágakat, sűrű lombú fának ágát és patakmenti fűzfaágakat, és örvendezetek az Örökkévaló, a ti Istenetek színe előtt hét napig. 41 Ünnepeljétek azt ünnepül az Örökkévalónak hét napig az évben; örök törvény az nemzedékeiteken át, a hetedik hónapban ünnepeljétek azt. 42 Sátrákban lakjátok hét napig, minden bennszülött Izraelben lakjék sátrakban. 43 Hogy megtudják nemzedékeitek, hogy sátrakban lakattam Izrael fiait, midőn kivezettem őket Egyiptom országából; én vagyok az Örökkévaló, a ti Isteneket. 44 És elmondta Mózes az Örökkévaló ünnepeit Izrael fiainak.

24 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 2

Parancsold meg Izrael fiainak, hogy hozzanak neked tiszta, törött faolajat a világításra, hogy felgyűjtsatok örökmécsset. 3 A bizonyáságon levő kárpiton kívül, a gyülekezés sátorában rendezze el azt Áron estétől reggelig

az Örökkévaló színe előtt, állandóan; örök törvény ez nemzedékeiteken át. 4 A tiszta lámpán rendezze el a mécseteket, az Örökkévaló színe előtt állandóan. 5 És végy lánglisztet, süss abból tizenkét kalácsot; két tized legyen egy kalács. 6 És rakd azokat két rendbe, hatot egy rendbe, a tiszta asztalra, az Örökkévaló színe előtt. 7 Azután tégy a rendre tiszta tömjént és az legyen a kenyérnek illatrézszül, tűzálidozat az Örökkévalónak. 8 minden szombat napján rendezze azt az Örökkévaló színe előtt, állandóan, Izrael fiai részéről örök szövetség ez. 9 Legyen pedig Ároné és fiaié, hogy egyék azt szent helyen, mert szentek szentje az Örökkévaló tűzálidozataiból, örök törvényes részül. 10 Ekkor kiment egy izraelita nő fia, de ő egyiptomi férfiúnak fia volt Izrael fiai között, és civakodtak a táborban az izraelita nő fia és egy izraelita férfi. 11 És kiejtette az izraelita nő a Nevet és káromolta; és elvitték őt -Mózeshez; – anyjának neve pedig Selómisz, Divri leánya, Dán törzséből – 12 és őrizet alá helyezték, hogy döntsön számukra az Örökkévaló igéje szerint. 13 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 14 Vezesd ki a káromlót a táboron kívülre és tegyék rá mindenek, aik hallották, kezüket a fejére, és kövezze meg őt az egész község. 15 Izrael fiaihoz pedig szólj, mondván: Bárki, aki káromolja Istenét, az viselje az ő vétkét; 16 aki pedig kiejt az Örökkévaló nevét, ölessék meg, kövezze meg őt az egész község; úgy az idegen, mint a bennszülött, ha kiejt a Nevet, ölessék meg. 17 És ha valaki agyonüt bármely emberi lényt, ölessék meg. 18 És aki agyonüt állati lényt, fizesse azt meg, lelket lélekért. 19 És ha valaki sérülést ejt embertársán, amint ő tett, úgy tegyenek vele. 20 Törést törésért, szemet szemért, fogat fogért; amint sérülést ejt az emberen, úgy ejtessék rajta. 21 Aki agyonüt barmot, fizesse meg; és aki agyonüt embert, ölessék meg. 22 Egy törvény legyen számotokra, az idegen olyan legyen, mint a bennszülött, mert én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek. 23 És szolt Mózes Izrael fiaihoz és kivezették a káromlót a táboron kívülre és megkövezték őt kővel; Izrael fiai pedig cselekedtek, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek.

25 És szolt az Örökkévaló Mózeshez Szináj hegynél, mondván: 2 Szólj Izrael fiaihoz és mondд nekik: Ha bementek az országba, melyet én nektek adok, akkor tartson a föld szombatot az Örökkévalónak. 3 Hat éven át vesd be meződet és hat éven át messd meg szőlődet és takarítsd be termését. 4 A hetedik évben azonban szombati nyugalom legyen a föld számára, szombat az Örökkévalónak; meződet ne vesd be és szőlődet ne messd meg. 5 Aratásod utónövését ne arasd le és metszetlen szőlődnek bogyít ne szüreteld le; szombati nyugalom éve legyen a föld számára.

6 És legyen a föld szombatjának termése nektek eledelül; neked, szolgádnak szolgálódnak, bérbeszednek és lakódnak, kik nálad tartózkodnak; 7 meg barmodnak és a vadnak, mely országban van, legyen minden termése eledelül. 8 És számlálj magadnak hétféle évet hétszer, hogy legyenek neked a hétféle napjai: negyvenkilenc év. 9 Akkor szólaltasd meg a riadás harsonáját a hetedik hónapban, a hónap tizedikén; az engeszelés napján szólaltassátok meg a harsonát egész országokban. 10 És szenteljétek meg az ötvenedik évet, hirdessetek szabadságot az országban minden lakójának; jóbél az, az legyen nektek és tértetek vissza, kik az örökségehez és kik az ő családjához tértetek vissza. 11 Jóbél az, az ötvenedik év legyen nektek, ne vessek és ne arassátok le utónövéseit és ne szüreteljétek le metszetlen szőlőjét. 12 Mert jóbél az, szent legyen nektek; a mezőről, egyétek termését. 13 A jóbél ez évben tértetek vissza, kik az ő örökségehez. 14 Ha pedig eladsz valami eladni valót embertársadnak, vagy veszel embertársadtól, meg ne csaljátok egymást. 15 Az évek száma szerint a jóbél után, vedd meg embertársadtól, a termés éveinek száma szerint adj a neked. 16 Az évek sokasága szerint sokasátsd vételárát és az évek kisebb száma szerint kevesbítsd vételárát, mert a termések számát adj a ő el neked. 17 Meg ne csaljátok egymást, hanem félj Istenedtől, mert én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek. 18 Tegyétek meg törvényeimet és rendeleteimet őrizzétek meg, hogy megtegyék azokat és lakjatok biztonságban az országban. 19 Hogy megadj a föld gyümölcsét és ti egyetek jöllakásig, és lakjatok biztonságban rajta. 20 Ha pedig azt mondjátok: Mit eszünk majd a hetedik évben, íme, nem vetünk és nem takarítjuk le termésünket? 21 Én rendelem áldásomat számotokra a hatodik évben és meghozza a termést három évre; 22 vetni fogtok a nyolcadik évben és esztek még a régi termésből; egész a kilencdik évig, míg bejut ennek termése, fogtok enni régit. 23 És a föld ne adassék el véglegesen, mert enyém a föld, mert idegenek és lakók vagytok ti nálam. 24 Örökségetek egész országában kiválaszt engedjetek a föld számára. 25 Ha elszegényedik testvéred és elad örökségeből, akkor jöjjön kiváltója, aki közelálló hozzá és váltsa ki testvérének eladott birtokát. 26 Ha pedig valakinek nincs kiváltója, de vagyonhoz jut és szerez annyit, amennyi elég kiváltására, 27 akkor számítsa eladásának éveit és tértse vissza a maradékot ama férfiúnak, aiknek eladták és ő téren vissza az örökségehez. 28 Ha pedig nem kerül vagyonából, hogy visszatéríthesse neki, akkor marad eladott birtoka vevőjének kezében a jóbél-évig; a jóbélben fölszabadul az, ő pedig visszatér az örökségehez. 29 Ha pedig elad valaki lakóházat

fallal kerített városban, akkor legyen kiváltása, míg elmúlik eladásának éve; egy évig legyen kiváltása. 30 Ha pedig nem váltják ki, míg eltelt egy teljes év, akkor marad a ház, mely a városban van, melynek fala van, véglegesen a vevőjéé, nemzedékein át; nem szabadul fől a jóbéln. 31 Oly falvak házai pedig, melyeknek nincs faluk kőrőskörül, az ország mezősége gyanánt számtássanak; kiváltás legyen számára és a jóbéln fölszabadul. 32 A leviták városai pedig, örökségük városainak házai – örök kiváltás legyen a leviták számára. 33 És amit kivált a levitáktól – fölszabadul a ház eladása és örökségének városa a jóbéln, mert a leviták városainak házai az ő örökségük Izrael fiai közepette. 34 És a városaik legelőjének mezeje ne adassék el, mert örök birtok az számukra. 35 Ha elszegényedik testvéred és lehanyatlak keze mellettes, támogasd őt, akár idegen, akár lakó, hogy élhessen mellettes. 36 Ne végy tőle kamatot és többletet, hanem félj Istenedtől, hogy élhessen testvéred mellettes. 37 Pénzedet ne add neki kamatra és többletre ne add eledeledet. 38 Én vagyok az Örökkévaló, a te Istened, aki kivezettelek benneteket Egyiptom országából, hogy adjam nektek Kanaán országát, hogy legyek a ti Istenetek. 39 Ha elszegényedik testvéred mellettes és eladja magát neked, ne dolgoztass vele rabszolgai munkát. 40 Mint bérés, mint lakó legyen nálad, a jóbél évig szolgáljon nálad. 41 Akkor pedig menjen el tőled, ő és gyermekei vele, hogy visszatérjen családjához és ősei örökségéhez visszatérjen. 42 Mert az én szolgáim ők, akiket kiveztem Egyiptom országából, ne adassanak el rabszolga eladatása szerint. 43 Ne uralkodjál rajta szigorúsággal, hanem félj Istenedtől. 44 Szolgád és szolgálód, akik lesznek nálad a népek közül, melyek körülöttetek vannak, azok közül vehettek rabszolgát és rabszolgálót. 45 És a lakók gyermekei közül is, akik tartózkodnak nálatok, azok közül vehettek és családjukból, mely nálatok van, akiket nemzettek országokban, azok legyenek nektek örökségül. 46 Birtokba vehetitek azokat magatoknak, gyermekeiknek utánatok, hogy örököljék örökség gyanánt, örökre tarthatjátok azokat szolgáságban; testvéreiteken azonban, Izrael fiain, egymáson – ne uralkodjál azon szigorúsággal. 47 Ha pedig vagyonhoz jut az idegen és lakó nálad, testvéred pedig elszegényedik mellettes és eladja magát az idegennek vagy a lakónak nálad vagy az idegennek családjából származottnak; 48 miután eladta magát, kiváltás legyen számára, testvéreinek egyike váltsa ki őt; 49 vagy nagybátyja vagy nagybátyjának fia váltsa ki őt, vagy valaki vérokona közül az ő családjából váltsa ki őt, vagy ha vagyonhoz jut, maga váltsa ki magát. 50 És számoljon vevőjével azon évtől, hogy eladta magát annak, a

jóbéléig; és legyen eladásának ára az évek száma szerint, a bérés napjai szerint legyen nála. 51 Ha még sok év van hátra; azok szerint tértse vissza kiváltását vételének árából. 52 Ha pedig csak kevés év marad az évekből a jóbél-évig, akkor számoljon vele; évei szerint tértse vissza kiváltását. 53 Mint az évről-évre fogadott bérés legyen nála, ne uralkodjék rajta szigorúsággal szemeid láttára. 54 De ha azok nem váltják ki, akkor szabaduljon fől a jóbéln, ő és gyermekei vele. 55 Mert az én szolgáim Izrael fiai, az én szolgáim ők, aki kiveztem őket Egyiptom országából én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek.

26 Ne készítsetek magatoknak bálványokat, faragott képet és oszlopot ne állítsatok fel magatoknak, és követ képpel ne helyezzettek el országokban, hogy leboruljatok rája, mert én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek. 2 Szombatjaimat őrizzétek meg és szentélyemet felféltek; én vagyok az Örökkévaló. 3 Ha a törvényeim szerint jártok és parancsolataimat megőrzitek és megteszítétek azokat, 4 akkor megadom esőiteket az ő idejükben és a föld megadja termését, a mező fája megadja gyümölcsét. 5 És eléri nálatok a cséplés a szüret és a szüret eléri a vetést, enni fogjátok kenyereket jöllakásig és biztonságban laktok országokban. 6 Én pedig adok békét az országban, lefeküsstök és senki sem ijeszt fel; elpusztítom a fenevadat az országból és kard nem vonul át országokon. 7 Üldözni fogjátok elleniségeiteket és elesnek előttetek kard által. 8 És üldöznek ötönszázalékban százat és százan közületek tizezret fognak üldözni, és elesnek elleniségeitek előttetek kard által. 9 Én pedig felétek fordulok, megszaporítlok benneteket, megsokasítlok benneteket és fenntartom szövetségemet veletek. 10 És enni fogtok réges-régit és a régit kitakarítjátok az új elői. 11 És helyezem hajlékomat közétek és meg nem utál lelkem benneteket. 12 És járok közepetetek, lesztek a ti Istenetek, ti pedig lesztek az én népem. 13 Én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek, aki kivezettelek benneteket Egyiptom országából, hogy ne legyetek az ő szolgáik; összetörtem jármotok rúdjait és engedtelek benneteket fölegyenesedve járni. 14 De ha nem hallgattok reámat és nem teszitek meg mind a parancsolatokat; 15 ha törvényeimet megvetitek, ha rendeleteimet megutálja lelketek, hogy meg ne tegyétek mind a parancsolataimat, hogy megbontsátok szövetségemet. 16 Én is ezt teszem veletek és rendelem reátok rettegésül a sorvadást és a lázat, melyek elepesztik a szemeket és elsvártják a lelket; és hiába vetitek magatokat, fölemészítik azt elleniségeitek. 17 És haragomat fordítom ellenetek és vereséget szenvedtek

ellenségeitek előtt; és uralkodnak majd rajtak gyűlölöttek és ti menekültök, bár senki sem üldöz benneteket. **18** És ha még erre sem hallgattok reám, akkor tovább fenyítelek benneteket, hétszeresen vétkeitekért. **19** Megtöröm hatalmatok gőgjét, teszem egeteket vassá, földeteket érccé. **20** És hiába vész el erőtök, földetek nem adja meg termését és a föld fája nem adja meg gyümölcsét. **21** És ha ellenemre jártok és nem akartok reám hallgatni, akkor tovább hozok reátk csapást, hétszeresen vétkeitek szerint. **22** Reátk bocsátom a mező vadját és megfoszt benneteket gyermekeitektől, kiírja barmotokat, megkevesít bennetek és puszták lesznek utatok. **23** Ha ezek által sem hajtottak fenyítésemre, hanem ellenemre jártok, **24** akkor én is járok ellenetekre és megverlek, benneteket vétkeitekért. **25** És hozok reátk kardot, mely bosszút áll a szövetségért, és ti egybegyűltök városaitokba és akkor halálvészt bocsátok közétek és az ellenség kezébe adattok, **26** midőn eltöröm nálatok a kenyér botját és süti majd tíz asszony a ti kenyereketet egy kemencében, és visszaszolgáltatják kenyereketet a súly szerint, esztek, de nem laktok jól. **27** Ha ezáltal sem hallgattok rám és ellenemre jártok, **28** akkor járok ellenetekre haraggal és megfenyítelek benneteket én is hétszeresen vétkeitekért. **29** Esztek majd fiaitok húsát, és leányaitok húsát esztek. **30** Akkor lerontom magaslataitokat, kiirtom naposzlopaitokat, és teszem holttesteiteket bálványaitok holttesteire és megutál lelkek benneteket. **31** Városaitokat rommá teszem és elpusztítom szentélyeiteket és nem szagolom áldozataitok kellemes illatát. **32** És elpusztítom én az országot, hogy eliszonyodnak rajta ellenégeitek, akik laknak benne. **33** Benneteket pedig elszórlak a népek közé és kardot rántok mögöttetek; így lesz országotok pusztta, városaitok pedig romokká lesznek. **34** Akkor lerója a föld szombatjait pusztasága egész ideje alatt, ti pedig lesztek ellenégeitek országában; akkor nyugszik a föld és lerója szombatjait. **35** Pusztasága egész ideje alatt nyugszik, amiért hogy nem nyugodott szombatjaiton, midőn laktatok rajta. **36** És akik megmaradnak közületek, félénkséget hozok azoknak a szívébe az ő ellenégeik országában, hogy üldözi őket a szélhajtott falevél zöreje és menekülnek, amint a kard elől menekülnek és elesnek, bár nincs üldöző. **37** Elbotlanak egymásban, mint a kard előtt, bár nincs üldöző; és nem lesz megállástok ellenégeitek előtt. **38** Elvesztek a népek között és fölemészt benneteket ellenégeitek országa. **39** Akik pedig megmaradnak közületek, azok elenyésznek bűneik miatt ellenégeitek országaiban, meg őseik bűnei miatt is, mint a magukéi miatt, elenyésznek. **40** Akkor bevallják bűnüköt és őseik bűnét az ő hűtlenségükben, amellyel

hűtlenséget követték el ellenem, és hogy ellenemre jártak, **41** meg én is jártam ellenükre és vittem őket ellenégeik országába; bizony akkor megalázkodik megátalkodott szívük és akkor leróják bűnüköt. **42** És én megemlékezem Jákobbal való szövetségemről, meg Izsákkal való szövetségemről is és Ábrahámmal való szövetségemről is megemlékezem, meg az országról is megemlékezem. **43** Az ország pedig el lesz hagyatva tőlük és lerója szombatjait, míg pusztta lesz nélküük és ők leróják bűnüköt, azért, mert rendeleteimet megvetették és törvényeimet megutálta lelkük. **44** De még akkor is, mikor lesznek ellenégeik országában, nem vetem és nem utálom rneg őket, hogy végkép megsemmisítsem őket, hogy megbontsam velük való szövetségemet, mert én vagyok az Örökkévaló, az ő Istenük. **45** Megemlékezem értük az előökkel való szövetségről, akitet kivezettem Egyiptom országából a népek szeme láttára, hogy legyek az ő Istenük, én az Örökkévaló. **46** Ezek a törvények és rendeletek, meg a tanok, melyeket adott az Örökkévaló önmaga közé és Izrael fiai közé a Szináj hegyén Mózes által.

27 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2** Szólj Izrael fiaihoz és mondd nekik: Ha valaki kiváló fogadalmat tesz, becslésed szerint való személyeket az Örökkévalónak. **3** akkor legyen becslésed férfiszemélyre nézve, húszévestől hatvanévesig legyen becslésed ötven sékel ezüst, a szentség sékelje szerint. **4** Ha pedig nőszemély az, legyen becslésed harminc sekel. **5** Ha pedig ötévestől húszévesig levő, akkor legyen becslésed a férfiszemélyre nézve húsz sékel, a nőszemélyre nézve pedig tíz sékel. **6** Ha pedig egyhónapostól ötévesig levő, akkor legyen becslésed a férfiszemélyre nézve öt sékel ezüst, a nőszemélyre nézve pedig becslésed három sékel ezüst. **7** Ha pedig hatvanévestől fölfelé levő, ha férfiszemély, akkor legyen becslésed tizenöt sékel, nőszemélyre nézve pedig tíz sékel. **8** De ha szegényebb becslésednél, akkor állítsa őt a pap elé és becsülje meg a pap; aszerint, amint jut a fogadalmat tevőnek, vagyonából, becsülje meg a pap. **9** És ha barom az, amelyből áldoznak áldozatot az Örökkévalónak, minden, amit ad abból az Örökkévalónak, szent legyen. **10** Ne változtassa el és ne cserélje ki, jót rosszal vagy rosszat jóval; és ha kicsérle barmot barommal, akkor legyen az és amellyel kicsérle, szent. **11** Ha azonban bármely tisztálatan barom az, melyből nem áldoznak áldozatot az Örökkévalónak, akkor állítsa a barmot a pap elé. **12** És becsülje meg azt a pap akár jó, akár rossz; amint a pap becsüli azt, úgy maradjon. **13** Ha pedig kíváltja azt, akkor toldja hozzá ötödrészét becslésedhez. **14** Ha valaki szenteli a házát

szentségül az Örökkévalónak, becsülje meg a pap, akár jó, akár rossz; mint a pap becsüli azt, úgy maradjon. **15** És ha a szentelő kiváltja a házát, toldja hozzá becslésed pénzének ötödrészét és az övé legyen. **16** Ha pedig örökségének földjéből szentel valaki az Örökkévalónak, akkor legyen becslésed az ő vetése szerint, egy chómer árpának vetése ötven sékel ezüstbe számítva. **17** Ha a jóbélévtől kezdve, szenteli mezejét, becslésed szerint maradjon az. **18** Ha pedig a jóbél után szenteli mezejét akkor számítsa neki a pap a pénzt az évek száma szerint, melyek hátra vannak a jóbélévig és az vonassék le becslésedből. **19** És ha kiváltja a mezőt, aki azt szenteli akkor toldja hozzá becslésed pénzének ötödrészét és az övé marad. **20** De ha nem váltja ki a mezőt, vagy ha eladta a mezőt másnak, nem váltható többé ki. **21** És legyen a mező, mikor fölszabadul a jóbében, szent az Örökkévalónak, mint a szentelt mező a papé legyen örökségül. **22** Ha pedig vett mezejét, mely nem örökségéből való, szenteli az Örökkévalónak, **23** akkor számítsa neki a pap becslésed összegét a jóbélévig, és ő adja meg becslésedet azon a napon szentségül az Örökkévalónak. **24** A jóbélévben visszaszármazik a mező ahhoz, akitől vette, akinek az öröksége az országban. **25** minden becslésed a szentség sékele szerint legyen; húsz géra legyen a sékel. **26** Csak az elsőszülöttet, mely mint elsőszülött az Örökkévalóé a baromból, azt nem szentelheti senki, akár ökör, akár bárány, az Örökkévalóé az. **27** Ha pedig tisztálatan baromból való, akkor váltsa ki becslésed szerint és toldja hozzá ötödrészét; ha pedig nem váltja ki, akkor adassék el becslésed szerint. **28** De minden átokszentség, amit szentel valaki az Örökkévalónak, mindenből, ami az övé, emberből, baromból vagy öröksége mezejéből, az ne adassék el és ne váltassék ki; minden átokszentség szentek szentje az Örökkévalónak. **29** minden átokszentség, amit szentelnek emberből, nem váltható ki, ölessék meg. **30** A földnek minden tizede, a föld vetéséből a fának gyümölcséből az Örökkévalóé; szent az az Örökkévalónak. **31** Ha pedig ki akar váltani valaki a tizedéből, ötödét toldja hozzá. **32** Marhának és apró jószágnak minden tizede, mindaz, ami átmegy a vessző alatt – a tizedik szent legyen az Örökkévalónak. **33** Ne válogassa meg, jó-e rossz-e, és ne cserélje el; ha pedig elcserélne, legyen az és cseréje – szent legyen, nem váltható ki. **34** Ezek a parancsolatok, melyeket parancsolt az Örökkévaló Mózesnek Izráel fiai részére a Színáj hegyen.

4 Mózes

1 És szólt az Örökkévaló Mózeshez Szináj pusztájában; a gyülekezés sátorában, a második hónap elsején, a második évben, hogy kivonultak Egyiptom országából, mondván: **2** Vegyétek fől Izrael fiai egész községének összegét családjaik szerint, atyák háza szerint, a nevek száma szerint, minden férfiszemélyt, fejenként. **3** Húsz évestől fogva fölfelé, mindenkor, aki hadba vonul Izraelben, számláljátok meg őket seregeik szerint, te és Áron. **4** És veletek legyen egy-egy férfiú törzsenként, mindegyik az ő atyái házának feje legyen. **5** Ezek pedig a férfiak nevei, kik mellettetek álljanak: Rúbentől Elicúr, Sedéúr fia; **6** Simontól Selúmiél, Cúrisáddo fia; **7** Júdától Náchsón, Ámminodov fia; **8** Icsszáháról Neszánél, Cúor fia; **9** Zebúluntól Eliov, Chélón fia; **10** József fiai közül: Efraimtól Elisomo, Ámmihúd fia, Menássétől Gámiél, Pedocúr fia; **11** Benjámintól Ávidon, Gideóni fia; **12** Dáントl Áchiezer, Ámmisáddo fia; **13** Ásértől Págiél, Ochron fia; **14** Gádtól Eljoszof, Deúél fia; **15** Náftálitól Áchirá, Énon fia. **16** Ezek a község hivatottjai, atyák törzseinek fejedelmei, Izrael ezreinek fejei ők. **17** És vette Mózes meg Áron ezeket a férfiakat, akik megneveztettek név szerint. **18** Az egész községet pedig összegyűjtötték a második hónap elsején, és bejelentették születéseiket családjaik szerint, atyák háza szerint, a nevek száma szerint, húsz évestől fölfelé, fejenként. **19** Amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek, úgy számlálta meg őket Szináj pusztájában. **20** És voltak Rúbénnek, Izrael első szülöttének fiai, nemzetiségeik, családjaik szerint, atyák háza szerint, a nevek száma szerint, fejenként, minden férfiszemély, húsz évestől fölfelé, mindenkor, aki hadba vonul, **21** megszámláltjaik Rúbén törzséből: negyvenháromezer és ötszáz. **22** Simon fiaiból, nemzetiségeik, családjaik szerint, atyák háza szerint, megszámláltjai a nevek száma szerint, fejenként, minden férfiszemély húsz évestől fölfelé; mindenkor, aki hadba vonul, **23** megszámláljaik Simon törzséből: ötvenkilenczer és háromszáz. **24** Gád fiaiból, nemzetiségeik, családjaik szerint, atyák háza szerint, a nevek száma szerint, húsz évestől fölfelé, mindenkor, aki hadba vonul, **25** megszámláljaik Gád törzséből: negyvenötözer és hatszázötven. **26** Júda fiaiból, nemzetiségeik, családjaik szerint, atyák háza szerint, a nevek száma szerint, húsz évestől fölfelé, mindenkor, aki hadba vonul, **27** megszámláljaik Júda törzséből: hetvennégyezer és hatszáz. **28** Icsszáhár fiaiból, nemzetiségeik, családjaik szerint, atyák háza szerint, a nevek száma szerint, húsz évestől fölfelé, mindenkor, aki hadba vonul, **29** megszámláljaik Icsszáhár törzséből: ötvennégyezer és negytszáz. **30** Zebúlun

liaiból, nemzetiségeik, családjaik szerint, atyák háza szerint, a nevek száma szerint, húsz évestől fölfelé, mindenkor, aki hadba vonul, **31** megszámláljaik Zebúlun törzséből: ötvenhétezer és negytszáz. **32** József fiai közül: Efraim fiaiból, nemzetiségeik, családjaik szerint, atyák háza szerint, a nevek száma szerint, húsz évestől fölfelé, mindenkor, aki hadba vonul, **33** megszámláljaik Efraim törzséből: negyvenezer és ötszáz. **34** Menásse fiaiból, nemzetiségeik, családjaik szerint, atyák háza szerint, a nevek száma szerint, húsz évestől fölfelé mindenkor, aki hadba vonul. **35** megszámláljaik Menásse törzséből: harminckétezer és kétszáz. **36** Benjámin fiaiból, nemzetiségeik, családjaik szerint, atyák háza szerint, a nevek száma szerint, húsz évestől fölfelé, mindenkor, aki hadba vonul, **37** megszámláljaik Benjámin törzséből: harmincötözer és negytszáz. **38** Dán fiaiból, nemzetiségeik, családjaik szerint, atyák háza szerint, a nevek száma szerint, húsz évestől fölfelé, mindenkor, aki hadba vonul, **39** megszámláljaik Dán törzséből: hatvankétezer és hétszáz. **40** Ásér fiaiból, nemzetiségeik, családjaik szerint, atyák háza szerint, a nevek száma szerint, húsz évestől fölfelé, mindenkor, aki hadba vonul, **41** megszámláljaik Ásér fiaiból: negyvenegyezer és ötszáz. **42** Náftáli fiaiból, nemzetiségeik, családjaik szerint, atyák háza szerint, a nevek száma szerint húsz évestől fölfelé, mindenkor, aki hadba vonul, **43** megszámláljaik Náftáli törzséből: ötvenháromezer és negytszáz. **44** Ezek a megszámláltak, akiket megszámlált Mózes meg Áron és Izrael fejedelmei, tizenkét férfiú; egy-egy férfiú volt atyák háza szerint. **45** És voltak Izrael fiainak minden megszámláltja atyák háza szerint, húsz évestől fölfelé, mindenkor, aki hadba vonul Izraelben, **46** és voltak minden megszámláltak: hatszázötven és ötszázötven. **47** De a leviták, atyák törzse szerint, nem számláltattak meg közöttük. **48** És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **49** Csak a Lévi törzsét ne számlál meg és összegüket ne vedd föl Izrael fiai között. **50** Hanem rendeld te a levitákat a bizonyság hajlékához és minden edényeihöz és minden ahhoz, ami hozzávaló; ők vigyék a hajléket és minden edényeit és ők szolgáljanak benne, és a hajlék körül táborozzanak. **51** És mikor a hajlék elvonul, bontsák le azt, a leviták, mikor pedig táborozik a hajlék, állítsák föl azt a leviták; az idegen pedig, aki odalép, ölessék meg. **52** És táborozzanak Izrael fiai, kiki az ő táboránál, és kiki az ő zászlajánál, seregeik szerint. **53** A leviták pedig táborozzanak a bizonyság hajléka körül, hogy ne legyen harag Izrael fiainak községére; őrizzék meg a leviták a bizonyság hajlékának őrizetét. **54** És cselekedtek Izrael fiai minden aszerint, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek, úgy cselekedtek.

2 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, meg Áronhoz, mondván: **2** Kiki zászlajánál, atyák háza jelvényeivel táborozzanak Izrael fiai; távolról, a gyülekezés sátora körül táborozzanak. **3** Akik elől táboroznak, kelet felől: Júda táborának zászlaja, seregeik szerint; Júda fiainak fejedelme pedig: Náchsón, Amminodov fia. **4** Serege és megszámláltjaik: hetvennégyezer és hatszáz. **5** Akik mellette táboroznak: Issszáchár törzse; Isszáchár fiainak fejedelme pedig: Neszánél, Cúor fiai. **6** Serege és megszámláltjaik: ötvennégyezer és négyszáz. **7** Zebúlun törzse; Zebúlun fiainak fejedelme pedig: Eliov, Chélón fia. **8** Serege és megszámláltjaik: ötvenhétezer és négyszáz. **9** Mind a megszámláltak Júda táborában száznyolcvanhatezer és négyszáz; seregeik szerint; elsőnek vonuljanak. **10** Rúbén táborának zászlaja délről, seregeik szerint; Rúbén fiainak fejedelme pedig: Elicúr, Sedéür fia. **11** Serege és megszámláltjaik: negyvenhatezer és ötszáz. **12** Akik mellette táboroznak: Simon törzse; Simon fiainak fejedelme pedig: Selúmiél, Cúrisáddoj fia. **13** Serege és megszámláltjaik: ötvenkilecezer és háromszáz. **14** És Gád törzse; Gád fiainak fejedelme pedig: Eljoszof, Reúl fia. **15** Serege és megszámláltjaik: negyvenötezer és hatszázötven. **16** Mind a megszámláltak Rúbén táborában százötvenezér meg négyszázötven, seregeik szerint; másodiknak vonuljanak. **17** Azután vonuljon a gyülekezés sátora, a leviták tábora a táborok között; amint táboroznak, úgy vonuljanak, kiki a helyén, zászlaiknál. **18** Efráim táborának zászlaja, seregeik szerint, nyugatra; Efráim fiainak fejedelme pedig: Elisomo, Ámmihúd fia. **19** Serege és megszámláltjaik: negyvenezer és ötszáz. **20** Mellette Menásse törzse; Menásse fiainak fejedelme pedig: Gámliél, Pedocúr fia. **21** Serege és megszámláltjaik: harmincötezer és kétszáz. **22** És Benjámin törzse; Benjámin fiainak fejedelme pedig: Ávidon, Gideóni fia. **23** Serege és megszámláltjaik: harmincötezer és négyszáz. **24** Mind a megszámláltak Efráim táborában száznyolcezer és száz, seregeik szerint; harmadiknak vonuljanak. **25** Dán táborának zászlaja északra, seregeik szerint; Dán fiainak fejedelme pedig: Áchiezer, Ámmisáddoj fia. **26** Serege és megszámláltjaik: hatvankétezer és hétszáz. **27** Akik mellette táboroznak: Ásér törzse; Ásér fiainak fejedelme pedig: Págiél, Ochron fia. **28** Serege és megszámláltjaik: negyvenezer és ötszáz. **29** És Náftáli törzse: Náftáli fiainak fejedelme pedig: Áchirá, Énon fia. **30** Serege és megszámláltjaik: ötvenháromezer és négyszáz. **31** Mind a megszámláltak Dán táborában százötvenhétezer és hatszáz; utolsónak vonuljanak zászlaiak szerint. **32** Ezek Izrael fiainak megszámláltjai, atyák háza szerint; a táborok minden

megszámláltjai, seregeik szerint: hatszázháromezer és ötszázötven. **33** A leviták pedig nem számláltattak meg Izrael fiai között, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. **34** Izrael fiai cselekedtek mind aszerint, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek, úgy táboroztak zászlaiak szerint és úgy vonultak, mindegyik családjaival, atyák háza szerint. **3** Ezek pedig Áron és Mózes nemzetiségei, amely napon szolt az Örökkévaló Mózeshez, a Szináj hegynél. **2** Ezek Áron fiainak nevei: az elsőszülött Nádáb, azután Ábihú, Eleázár és Itámár. **3** Ezek Áron fiainak nevei, a főlkent papoknak, akiket főlavattak papi szolgálatra. **4** És meghalt Nádáb meg Ábihú az Örökkévaló színe előtt, mikor odavitték idegen tüzet az Örökkévaló elől, Szináj pusztájában, fiai pedig nem voltak; és szolgált mint pap Eleázár és Itámár, atyuk, Áron előtt. **5** És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **6** Vezesd elő Lévi törzsét és állítsd Áron, a pap elé, hogy szolgálják őt. **7** Órizzék meg őrizetét és az egész község őrizetét, a gyülekezés sátra előtt, hogy végezzék a hajlék szolgálatát. **8** Órizzék meg a gyülekezés sátorának minden edényeit és Izrael fiainak őrizetét, hogy végezzék a hajlék szolgálatát. **9** Add a levitákat Áronnak és fiainak, neki adattak ők Izrael fiai részéről. **10** Áront és fiait pedig rendeld, hogy őrizzék meg papságukat; az idegen pedig; aki odalép, ölessék meg. **11** És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **12** Én pedig, íme elvettem a levitákat Izrael fiai közül, minden elsőszülöttéről, mely megnyitja az anyaméhet Izrael fiai között hogy az enyém legyenek a leviták. **13** Mert enyém minden elsőszülött; amely napon megvertem minden elsőszülöttet Egyiptom országában, megszenteltem magamnak minden elsőszülöttet Izraelben, embertől baromig; enyém legyenek, én vagyok az Örökkévaló. **14** És szolt az Örökkévaló Mózeshez, Szináj pusztájában, mondván: **15** Számláld meg Lévi fiait, atyák háza szerint, családjaik szerint, minden férfiszemélyt, egy hónapostól fölfelé számláld meg őket. **16** És megszámlálta őket Mózes az Örökkévaló szavára, amint parancsoltatott neki. **17** Ezek voltak Lévi fiai, neveik szerint: Gérsón, Kehosz és Merori. **18** Ezek Gérsón fiainak nevei családjaik szerint: Livni és Símei. **19** Kehosz fiai, családjaik szerint: Ámrom és Jichor, Chevrón és Uzziél. **20** Merori fiai családjai; szerint: Máchli és Músi; ezek Lévi családjai, atyák háza szerint. **21** Gérsontól a Livni család és a Símei család, ezek a gérssuniták családjai. **22** Megszámláltjaik, minden férfiszemély száma szerint, egy hónapostól fölfelé, megszámláltjaik: hétezer és ötszáz. **23** A gérssuniták családjai a hajlék mögött táborozzanak nyugatra. **24** A gérssuniták atyai házának fejedelme pedig: Eljoszof, Loél fia. **25** Gérsón

fiainak őrizete a gyülekezés sátorában: a hajlék és a sátor, ennek takarója és a gyülekezés sátorá bejáratának takarója; 26 az udvar függönyei, meg az udvar bejáratának takarója, mely a hajlék és az oltár körül van, és kötelei, minden szolgálata számára. 27 Kehosztól az Ámromi család, a Jichori család, a Chevróni család és az Uzziél család; ezek a kehoszták családjai. 28 minden férfiszemély száma szerint, egy hónapstól fölkelé: nyolcezer és hatszáz, a szentség őrizetének őrzői. 29 Kehosz fiainak családjai táborozzanak a hajlék oldalain délről. 30 A kehoszták családjai atyuk házának fejedelme pedig: Elicofon, Uzziél fia. 31 őrizetük pedig: a láda, az asztal, a lámpa, az oltárok és a szent edények, amelyekkel szolgálnak, a takaró és minden szolgálata. 32 A Lévi fejedelmeinek fejedelme pedig, Eleázár, Áron, a papnak fia, a szentély őrizete fölött őrködöknek felügyeletére. 33 A Meroritól a Máchli család és a Músi család; ezek a Merori családjai. 34 Megszámláltjaik minden férfiszemély száma szerint, egy hónapstól fölkelé: hatezer és kétszáz. 35 A Merori családjai atyuk házának fejedelme pedig: Cúriél, Ávicháil fia; a hajlék oldalán táborozzanak északra. 36 A Merori fiainak őrizeti felügyelete: a hajlék deszkái, tolzárai, oszlopai és lábai, minden edényei és egész szolgálata; 37 az udvar oszlopai köröskörül és azok lábai, szögeik és köteleik. 38 Akik pedig a hajlék előtt, keletről táboroznak, a gyülekezés sátra előtt keletről, azok: Mózes meg Áron és fiai, akik őrizik a szentély őrizetét, Izrael fiainak őrizete gyanánt; az idegen pedig, aki odalép, ölessék meg. 39 A levíták minden megszámláltjai, akiket megszámlált Mózes és Áron az Örökkévaló parancsára, családjai szerint, minden férfiszemély, egy hónapstól fölkelé: huszonkétezer. 40 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Számlálj meg minden elsőszülött férfiszemélyt Izrael fiai közül, egy hónapstól fölkelé és vedd föl neveik számát. 41 És vedi el a levítákat nekem – én vagyok az Örökkévaló – minden elsőszülött helyett Izrael fiai között: a levíták barmát pedig minden elsőszülött helyett Izrael fiainak barma között. 42 És megszámlált Mózes amint parancsolta neki az Örökkévaló, minden elsőszülöttet Izrael fiai között. 43 És volt mind az elsőszülött férfiszemély a nevek száma szerint, egy hónapstól fölkelé, megszámláltjaik szerint: huszonkétezer és kétszázhetvenhárom. 44 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 45 Vedd a levítákat minden elsőszülött helyett Izrael fiai között, és a levíták barmát az ő barmuk helyett, hogy az enyéim legyenek a levíták; én vagyok az Örökkévaló. 46 És megváltásáért a kétszázhetvenháromnak, akik fölös számmal vannak a levíták fölött Izrael fiainak elsőszülötti között, 47 vegyél öt-öt sékelt

fejenként, a szentség sékelével vedd; húsz géra a sékel. 48 És add a pénzt Áronnak és fiainak, megváltásáért azoknak, kik fölös számmal vannak közöttük. 49 És elvette Mózes a megváltás pénzét azoktól, aik fölös számmal voltak a levíták által megváltottak fölött. 50 Izrael fiainak elsőszülöttéitől vette a pénzt; háromszázhatvanöt meg ezer (sékelt) a szentség sékelje szerint. 51 És odaadta Mózes a megváltottak pénzét Áronnak és fiainak, az Örökkévaló parancsa szerint, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek.

4 És szólt az Örökkévaló Mózeshez meg Áronhoz, mondván;

2 Vedd föl Kehosz fiainak összegét Lévi fiai közül, családjai szerint, atyák háza szerint, 3 harminc évestől fölkelé egészötven évesig, mindenzt, aki hadba jön, hogy végezzen munkát a gyülekezés sátorában. 4 Ez Kehosz fiainak szolgálata a gyülekezés sátorában: A szentek szentje. 5 Jöjjön pedig Áron és fiai, midőn indul a tabor, és vegyék le a takaró függönyt és takarják be vele a bizonyos ládáját. 6 Tegyenek rá táchásbőrtakarót és terítsenek rá egészen kék bíbor ruhát felülről és tegyék bele rúdjait. 7 És az asztalra, melyen az Isten színe elől való kenyér van, terítsenek kék bíbor ruhát és tegyék rá a tálakat, a csészéket, a kancsókat és az itáláldozatot való kannákat; az örökök kenyér pedig rajta legyen. 8 És terítsenek azokra karmazsin ruhát, takarják be azt táchásbőrtakaróval és tegyék bele rúdjait. 9 Azután vegyenek kék bíbor ruhát és takarják be a világításra való lámpát, mécseit, hamvvevőit és serpenyőit, meg minden olajos edényeit, amelyekkel szolgálatat végeznek. 10 Tegyék azt és minden edényeit a táchásbőrtakaróba és tegyék a pónzára. 11 És az arany oltárra terítselek kék bíbor ruhát és födjék be táchásbőrtakaróval, azután tegyék bele rúdjait. 12 Vegyék minden a szolgálati edényeket, melyekkel szolgálatot végeznek a szentélyben, tegyék kék bíbor ruhába és takarják be azokat táchásbőrtakaróval, azután tegyék a pónzára. 13 Tisztításak meg az oltárt a hamutól és terítsenek rá piros bíbor ruhát. 14 És tegyék rá minden edényeit, a melyekkel szolgálatot végeznek rajta: a serpenyőket, a villákat, a lapátokat és a medencéket, az oltár minden edényeit, és terítsenek rá táchásbőrtakarót, azután tegyék bele rúdjait. 15 Midőn végzett Áron és fiai azzal, hogy betakarják a szentélyt és a szentély minden edényeit a tabor indulásakor, akkor azután jöjjön Kehosz fiai, hogy vigyék, de ne nyúljana a szentélyhez, hogy meg ne haljanak. Ez Kehosz fiainak vinnivalója a gyülekezés sátorában. 16 Eleázárnak, Áron fiának felügyelete pedig, a világító olaj, a fűszeres füstölőszer, az állandó ételáldozat és a kenetolaj; az egész hajlék felügyelete és mindené, ami benne van, minden a szentély, minden az edényei. 17 És szólt az Örökkévaló

Mózeshez meg Áronhoz, mondván: **18** Ne engedjétek kipusztulni Kehosz családjainak törzsét a leviták közül. **19** Ezt tegyétek velük, hogy életben maradjanak és meg ne haljanak, midőn odalépnek a szentek szentjéhez: Áron és fiai menjenek be és helyezzék el őket, mindegyiket a maga szolgálatához és vinnivalójához. **20** De be ne menjenek, hogy lássák, mikor befedik a szentélyt és meghalnának. **21** És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **22** Vedd föl Gérsón fiainak összegét, az övékét is atyáik háza szerint, családjaik szerint. **23** Harminc évestől fölfelé egész ötven évesig számláld meg őket; mindenkor, aki jön a hadban szolgálni, hogy végezzen szolgálatot a gyülekezés sátorában. **24** Ez a gérsuniták családjainak szolgálata, szolgálat és vinnivaló. **25** Vigyék pedig a hajlék szőnyegeit, a gyülekezés sátorát, takaróját és a táchásbőrtakarót, mely rajta van felülről, meg a gyülekezés sátra bejáratának takaróját; **26** az udvar függönyeit, az udvar kapu bejáratának takaróját, mely a hajlék és az oltár körül van, és köteleket, minden szolgálati edényeket, és mindenkor, aki velük tenni kell, végezzék el. **27** Áron és fiainak parancsa szerint legyen a gérsuniták fiainak minden szolgálata, minden vinnivalójuk és minden, szolgálatuk szerint; és bízzátok rájuk őrizet gyanánt minden vinnivalójukat. **28** Ez a gérsuniták fiai családjainak szolgálata a gyülekezés sátorában; őrizetük pedig Itámár, Áron, a pap fiának felügyelete alatt van. **29** Merori fiait, családjaik szerint, atyáik háza szerint számláld meg őket. **30** Harminc évestől fölfelé egész ötven évesig számláld meg őket, mindenkor, aki hadba jön, hogy végezze a gyülekezés sátorának szolgálatát. **31** Ez az ő vinnivalójuk őrizete, minden szolgálatuk szerint, a gyülekezés sátorában: a hajlék deszkái, tolózárai, oszlopai és talpai; **32** az udvar oszlopai körös-körül, talpaik, szögeik és köteleik, minden edényeik és minden szolgálatukhoz tartozó; név szerint számláljátok meg az ő vinnivalójuk őrizetének edényeit. **33** Ez a Merori fiai családjainak szolgálata, minden szolgálatuk szerint a gyülekezés sátrában; Itámár, Áron, a pap fiának felügyelete alatt. **34** És megszámlálta Mózes és Áron, meg a község fejedelmei Kehosz fiait, családjaik szerint és atyáik háza szerint, **35** harminc évestől fölfelé egész ötven évesig, mindenkor, aki hadba jön szolgálatra a gyülekezés sátorában. **36** És voltak megszámláltaik családjaik szerint kétezer és hétszázötven. **37** Ezek a kehosziták családjainak megszámláltjai; mindenkor, aki szolgál a gyülekezés sátrában akiket megszámlált Mózes és Áron, az Örökkévaló parancsára Mózes által. **38** Gérsón fiainak megszámláltjai pedig, családjaik szerint és atyáik háza szerint, **39** harminc évestől fölfelé egész ötven évesig, mindenkor, aki hadba jön szolgálatra a gyülekezés sátorában.

40 és voltak megszámláltaik családjaik szerint, atyáik háza szerint: kétezer és hatszázharminc. **41** Ezek Gérsón fiai családjainak megszámláltjai, mindenkor, aki szolgál a gyülekezés sátorában, akiket megszámlált Mózes és Áron az Örökkévaló parancsára. **42** Merori fiai családjainak megszámláltjai családjaik szerint, atyáik háza szerint, **43** harminc évestől fölfelé egész ötven évesig, mindenkor, aki hadba jön szolgálatra a gyülekezés sátrában, **44** és voltak megszámláltaik családjaik szerint: háromezer és kétszáz. **45** Ezek Merori fiai családjainak megszámláltjai, akiket megszámlált Mózes és Áron az Örökkévaló parancsára Mózes által. **46** Mind a megszámláltak, akiket megszámlált Mózes és Áron, meg Izrael fejedelmei, a leviták, családjaik szerint, atyáik háza szerint, **47** harminc évestől fölfelé egész ötven évesig, mindenkor, aki jön, hogy végezze a szolgálat dolgát és a tehervivés dolgát a gyülekezés sátorában – **48** az ő megszámláltaik voltak: nyolcezer és ötszáznyolcvan. **49** Az Örökkévaló parancsára rendelte őket Mózes által, mindegyiket a maga szolgálatára és vinnivalójára, és pedig megszámláltjait, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek.

5 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2** Parancsold meg Izrael fiainak, hogy küldjenek ki a táborból minden poklost és minden folyóst és mindenkit, aki tisztálatan halott által. **3** Mind férfiszemélyt, mindenkor nőszemélyt küldjétek ki, a táboron kívülre küldjétek őket, hogy meg ne tisztálatának táborukat, amelyben én lakozom közöttük. **4** És így cselekedtek Izrael fiai, kiküldték azokat a táboron kívülre; amint szolt az Örökkévaló Mózeshez, úgy cselekedtek Izrael fiai. **5** És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **6** Szólj Izrael fiaihoz, férfi vagy nő, ha elkövetnek valamit az ember minden vétkei közül, hűtlenséget követve el az Örökkévaló ellen, és így bűnbe esik az a személy: **7** Akkor vallják be vétküket, amelyet elkövették, téritse meg bűnének tárgyát a maga összegében és ennek ötödrészét toldja hozzá és adja annak, aki ellen bűnt követett el. **8** Ha azonban nincs rokona a férfinak, hogy megtérítse annak az ő bűne tárgyát, akkor a bűn tárgya, mely megtérítetik, az Örökkévaló, a papé legyen, az engesztelési koson kívül, mellyel engesztelést szerez érte. **9** minden ajándék, Izrael fia minden szentségeiből, amit odavissznek a papnak, azé legyen. **10** Mindenkinek szentségei az ővéi legyenek; amit kiki a papnak ad, azé legyen. **11** És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **12** Szólj Izrael fiaihoz és mond meg nekik: midőn valamely férfiúnak hűtlenné válik a felesége és elkövet ellene hűtlenséget, **13** hál vele valaki közösüléssel, de rejte marad férje szemei előtt, elrejtőzött ugyanis és

tisztatlanná vált, tanú azonban nincs ellene és rajta sem kapták, 14 de megszállja őt (a férfit) a féltékenység szelleme, hogy féltékenykedik feleségére, ez pedig tisztatlanná lett, vagy megszállja a féltékenység szelleme, hogy féltékenykedik feleségére és ez nem lett tisztatlanná, 15 akkor vigye el a férfi az ő feleségét a paphoz és vigye el áldozatát érte, egy tized éfo árpalisztet; ne öntsön rá olajat és ne tegyen rá tömjént, mert a féltékenység ételáldozata az, az emlékeztetés ételáldozata, mely a bűnre emlékezett. 16 A pap engedje őt közeledni és állítsa az Örökkévaló színe elő; 17 és vegyen a pap szent vizet cserépedényben, és a porból, mely a hajlék talaján van, vegyen a pap és tegye a vízbe. 18 És állítsa a pap az asszonyt az Örökkévaló színe elő, meztelenítse meg az asszony fejét, tegye tenyereire az emlékeztetés ételáldozatát, féltékenység ételáldozata az; a pap kezében pedig legyen a keserűség átokhozó vize. 19 És eskesse meg őt a pap és mondja az asszonynak: Ha nem hált veled senki és nem voltál kicsapongó tisztatlansággal féred mellett, akkor légy ment a keserűség ez átokhozó vízétől; 20 ha azonban kicsapongál férred mellett és ha tisztatlanná lettél, hogy hált veled más férfi férjeden kívül – 21 eskesse meg a pap az asszonyt az átok esküjével és mondja a pap az asszonynak: Tegyen téged az Örökkévaló átokká és eskü példájává néped között, amidőn teszi az Örökkévaló ágyékodat beesetté és hasadat dagadttá; 22 jöjjön ugyanis ez átokhozó víz beleidbe, hasad földagadására és ágyékod beesésére! Ámen mondja az asszony: Ámen, Ámen! 23 Írja föl ezeket átkokat a pap levélre és törölje le a keserű vízzel; 24 és itassa meg az asszonyt a keserűség átokhozó vízével, hogy belemenjen az átokhozó víz keserűségnek. 25 És vegye el a pap az asszony kezéből a féltékenység ételáldozatát, és lengesse az ételáldozatot az Örökkévaló színe előtt és vigye oda az oltárhoz; 26 markolja le a pap az ételáldozatból annak illatrézsét és füstölögtesse el az oltáron, azután itassa meg az asszonyt a vízzel. 27 És midőn megitatta a vízzel, lesz, ha tisztatlanná lesz és hütlenséget követett el férje ellen, akkor belemegy az átokhozó víz keserűséggé, földagad a hasa, és beesik az ágyéka és lesz az asszony átokká népe között. 28 Ha pedig nem lett tisztatlanná az asszony, hanem tisztá ő, akkor ment marad és nyer magzatot. 29 Ez a féltékenység tana, midőn kicsapong asszony az ő férje mellett és tisztatlanná lesz. 30 Vagy pedig ha megszáll férfit a féltékenység szelleme és féltékenykedik feleségére, akkor állítsa oda az asszonyt az Örökkévaló színe elő és cselekedjék vele a pap ez egész tan szerint. 31 És akkor ment lesz a férfi a bűntől, az asszony pedig viseli az ő bűnét.

6 Es szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 2 Szól Izrael fiaihoz és mondд nekik: Férfi vagy nő, ha kiválik fogadalmat téve, tartózkodási fogadalmat, hogy tartózkodjék az Örökkévalónak, 3 bortól és részegítő italtól tartózkodjék, borecetet és részegítő italból való ecsetet ne igyék; bármilyen szőlőlevet ne igyék és friss szőlőt vagy szárazat ne egyék. 4 Tartózkodásának egész ideje alatt mindenből, ami a szőlőből készül, a szőlőmagtól a szőlőhígig, ne igyék. 5 Tartózkodási fogadalmának egész ideje alatt borotva ne jöjjön a fejére; amíg betelnek a napok, melyekre tartózkodást fogad az Örökkévalónak, szent legyen, vadul növessze fejének a haját. 6 Mindazon a napok alatt, melyekre tartózkodást fogad az Örökkévalónak, holttesthez ne menjen be; 7 atyával, anyával, fivérével és nővérével meg ne tisztatlansítsa magát; ha meghaltak, mert Istenének názirsága van a fején. 8 Tartózkodásának egész ideje alatt szent ő az Örökkévalónak. 9 Ha valaki meghal mellette hirtelen és tisztatlanná tette názirfejét, akkor nyírja le haját tisztulásának napiján, a hetedik napon nyírja le azt. 10 A nyolcadik napon pedig vigyen két gerlicét vagy két galambfiát a paphoz, a gyülekezés sátorának bejáratához. 11 És készítse el a pap az egyiket vétekáldozatnak és a másikat égőáldozatnak, hogy engesztelést szerezzen érte, amiért vétkézett a holttest által; és szentelje meg fejét azon a napon. 12 És tartózkodjék az Örökkévalónak tartózkodása napjain át, vigyen egy egyéves juhot bűnáldozatul, az előző napok pedig elesnek, mert tisztatlanná lett tartózkodása. 13 És ez a názir tana: Amely napon betelnek tartózkodásának napjai, vigyék el őt a gyülekezés sátorának bejáratához; 14 és mutassa be áldozatát az Örökkévalónak egy egyéves ép juhot égőáldozatul és egy egyéves nőstény juhot, épet, vétekáldozatul, és egy kost, épet, békeáldozatul; 15 meg egy kosár kovásztalan kenyereset lánglisztből, olajjal elegyítve és kovásztalan lepényeket, olajjal megkenve, meg ételáldozatukat és italáldozatukat. 16 Vigye oda a pap az Örökkévaló színe elő és készítse el vétekáldozatát és égőáldozatát. 17 A kost pedig készítse el békeáldozatul az Örökkévalónak a kovásztalan kenyerek kosárával, és készítse el a pap ételáldozatát és italáldozatát: 18 És nyírja le a názir a gyülekezés sátorának bejáratánál názirfejét, vegye názirfejének haját és tegye a tűzre, mely a békeáldozat alatt van. 19 És vegye a pap a lapockát, megfőzve, a kosból, meg egy kovásztalan kalácsot a kosárból és egy kovásztalan lepényt, tegye a názir tenyereire, miután megnyírta názirfejének a haját. 20 Lengesse azokat a pap lengetéssel az Örökkévaló színe előtt; szent az a pap számára a lengetés szegyével és az ajándék combjával

együtt; azután pedig ihat a názir bort. 21 Ez a názir tana, aki fogadást tesz; áldozata az Örökkévalónak tartózkodása miatt, azonkívül, amire vagyonából kerül: fogadalma szerint, amit fogad, úgy cselekedjék tartózkodásának tana szerint. 22 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 23 Szólj Áronhoz és fiaihoz, mondván: Igý áldjátok meg Izrael fiát, mondván: nekik: 24 Áldjon meg téged az Örökkévaló és őrizzen meg téged 25 világítassa az Örökkévaló; neked az ő színét: és könyörüljön rajtad 26 fordítsa felé az Örökkévaló az ő színét és adjon neked békét. 27 Tegyék nevemet Izrael fiaira és én megáldom őket.

7 És történt, amely napon elvégezte Mózes a hajlék fólállítását és fólkente azt, megszentelte azt, és minden edényeit, meg az oltárt és minden edényeit, fólkente és megszentelte azokat: 2 Akkor odavitték Izrael fejedelmei, atyáik házának fejei, ők a törzsek fejedelmei, ők, aik általak a számlálás mellett, 3 elhozták áldozatukat az Örökkévaló színe elé, hat fedett szekeret és tizenkét marhát; egy szekér (jutott) két fejedelekre és egy ökör egyre; és odavitték azokat a hajlék elé. 4 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 5 Vedd el tőlük és, legyenek, hogy végezzék a gyülekezés sátorának szolgálatát; és add azokat a levítáknak, mindeniknek az ő szolgálata szerint. 6 És elvette Mózes a szekereket és a marhát, és átadta azokat a levítáknak. 7 Két szekeret és négy marhát adott Gérsón fiainak, szolgálatuk szerint; 8 négy szekeret és nyolc marhát adott Merori fiainak, szolgálatuk szerint, Itámrának, Áron, a pap fiának felügyelete alatt. 9 Kehosz fiainak azonban nem adott, mert a szentély szolgálata volt rajtuk, válon kellett vinniük. 10 És odavitték a fejedelmek az oltár fölavitására valót, amely napon fólkenték azt; és odavitték a fejedelmek áldozatukat az oltár elé. 11 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Egy fejedelem naponként, egy fejedelem naponként, mutassák be áldozatukat az oltár felavitására. 12 És volt, aki bemutatta az első napon az ő áldozatát, Náchsón, Ámminodov fia, Júda törzséből. 13 Áldozata pedig: Egy ezüst tál, százharminc sékel a súlya, egy ezüst medence, hetven sékel, a szentség sékelje szerint; minden kettő telve lángliszettel, elegyítve olajjal, ételáldozatnak. 14 Egy kanál, tíz sékel aranyból, telve füstölőszerrrel. 15 Egy fiatal tulok, egy kos, egy egyéves juh, egőáldozatnak. 16 Egy kecskebák vétekáldozatnak. 17 És békéáldozatnak két marha, öt kos, öt bak, öt egyéves juh; ez Náchsón, Ámminodov fiának áldozata. 18 A második napon bemutatta Neszánél, Cúor fia, Isszácnár fejedelme – 19 bemutatja áldozatát: Egy ezüst tál, százharminc, sékel a súlya, egy ezüst medence, hetven sékel a szentség sékelje szerint;

mindkettő telve lángliszettel, elegyítve olajjal, ételáldozatnak. 20 Egy kanál, tíz sékel aranyból, telve füstölőszerrrel. 21 Egy fiatal tulok, egy kos, egy egyéves juh, egőáldozatnak. 22 Egy kecskebák vétekáldozatnak. 23 És békéáldozatnak két marha, öt kos, öt bak öt egyéves juh; ez Neszánél, Cúor fiának áldozata. 24 A harmadik napon Zebúlún fiainak fejedelme, Eliov, Chélón fia. 25 Áldozata pedig: Egy ezüst tál, százharminc sékel a súlya, egy ezüst medence, hetven sékel; a szentség sékelje szerint; minden kettő telve lángliszettel, elegyítve olajjal, ételáldozatnak. 26 Egy kanál, tíz sékel aranyból, telve füstölőszerrrel. 27 Egy fiatal tulok, egy kos, egy egyéves juh egőáldozatnak. 28 Egy kecskebák vétekáldozatnak. 29 És békéáldozatnak két marha, öt kos, öt bak, öt egyéves juh; ez Elióv, Chélón fiának áldozata. 30 A negyedik napon Rúbén fiainak fejedelme, Elicúr, Sedéúr fia. 31 Áldozata pedig: Egy ezüst tál, százharminc sékel a súlya, egy ezüst medence, hetven sékel, – a szentség sékelje szerint; minden kettő telve lángliszettel, elegyítve olajjal, ételáldozatnak. 32 Egy kanál, tíz sékel aranyból, telve füstölőszerrrel. 33 Egy fiatal tulok, egy kos, egy egyéves juh egőáldozatnak. 34 Egy kecskebák vétekáldozatnak. 35 És békéáldozatnak két marha, öt kos, öt bak, öt egyéves juh; ez Elicúr, Sedéúr fiának áldozata. 36 Az ötödik napon Simon fiainak fejedelme, Selúmiél, Cúrisáddoj fia. 37 Áldozata pedig: Egy ezüst tál, százharminc sékel a súlya, egy ezüst medence, hetven sékel, a szentség sékelje szerint; minden kettő telve lángliszettel, elegyítve olajjal, ételáldozatnak. 38 Egy kanál, tíz sékel aranyból, telve füstölőszerrrel. 39 Egy fiatal tulok, egy kos, egy egyéves juh egőáldozatnak. 40 Egy kecskebák vétekáldozatnak. 41 És békéáldozatnak két marha, öt kos, öt bak, öt egyéves juh; ez Selúmiél, Cúrisáddoj fiának áldozata. 42 A hatodik napon Gád fiainak fejedelme, Eljoszof, Deúél fia. 43 Áldozata pedig: egy ezüst tál, százharminc sékel a súlya, egy ezüst medence, hetven sékel, a szentség sékelje szerint; minden kettő telve lángliszettel, elegyítve olajjal, ételáldozatnak. 44 Egy kanál, tíz sékel aranyból, telve füstölőszerrrel. 45 Egy fiatal tulok, egy kos, egy egyéves juh egőáldozatnak. 46 Egy kecskebák vétekáldozatnak. 47 És békéáldozatnak két marha, öt kos, öt bak, öt egyéves juh; ez Eljoszof, Deúél fiának áldozata. 48 A hetedik napon Efráim fiainak fejedelme, Elisomo, Ammihúd fia. 49 Áldozata pedig: Egy ezüst tál, százharminc sékel a súlya, egy ezüst medence, hetven sékel, a szentség sékelje szerint; minden kettő telve lángliszettel, elegyítve olajjal, ételáldozatnak. 50 Egy kanál, tíz sékel aranyból, telve füstölőszerrrel. 51 Egy fiatal tulok, egy kos, egy egyéves juh egőáldozatnak. 52 Egy kecskebák vétekáldozatnak. 53 És békéáldozatnak két marha, öt kos, öt

bak öt egyéves juh; ez Elisomo, Ámmihúd fiának áldozata. 54 A nyolcadik napon Menásse fiainak fejedelme, Gámliel, Pedocúr fia. 55 Áldozata pedig: Egy ezüst tál, százharminc sékel a súlya, egy ezüst medence, hetven sékel, a szentség sékelje szerint; mindkettő telve lángliszttel, elegyítve olajjal, ételáldozatnak. 56 Egy kanál, tíz sékel aranyból, telve füstölősszerrel. 57 Egy fiatal tulok, egy kos, egy egyéves juh égőáldozatnak. 58 Egy kecskebak vétekáldozatnak. 59 És békéáldozatnak két marha, öt kos, öt bak, öt egyéves juh, ez Gámliel, Pedocúr fiának áldozata. 60 A kilencedik napon Benjámin fiainak fejedelme, Ávidon, Gideóni fia. 61 Áldozata pedig: Egy ezüst tál, százharminc sékel a súlya, egy ezüst medence, hetven sékel, a szentség sékelje szerint; mindkettő telve lángliszttel, elegyítve olajjal, ételáldozatnak. 62 Egy kanál, tíz sékel aranyból, telve füstölősszerrel. 63 Egy fiatal tulok, egy kos, egy egyéves juh égőáldozatnak. 64 Egy kecskebak vétekáldozatnak. 65 És békéáldozatnak két marha, öt kos, öt bak, öt egyéves juh: ez Ávidon, Gideóni fiának áldozata. 66 A tizedik napon Dán fiainak fejedelme, Áchiezer, Ámmisáddoj fia. 67 Áldozata pedig: Egy ezüst tál, százharminc sékel a súlya, egy ezüst medence, hetven sékel, a szentség sékelje szerint; mindkettő telve lángliszttel, elegyítve olajjal, ételáldozatnak. 68 Egy kanál, tíz sékel aranyból, telve füstölősszerrel. 69 Egy fiatal tulok, egy kos, egy egyéves juh égőáldozatnak. 70 Egy kecskebak vétekáldozatnak. 71 És békéáldozatnak két marha, öt kos, öt bak öt egyéves juh, ez Áchiezer Ámmisáddoj fiának áldozata. 72 A tizenegyedik napon Ásér fiainak fejedelme, Págíel, Ochron fia. 73 Áldozata pedig: egy ezüst tál, százharminc sékel a súlya, egy ezüst medence, hetven sékel, a szentség sékelje szerint; mindkettő telve lángliszttel, elegyítve olajjal, ételáldozatnak. 74 Egy kanál, tíz sékel aranyból, telve füstölősszerrel. 75 Egy fiatal tulok, egy kos, egy egyéves juh égőáldozatnak. 76 Egy kecskebak vétekáldozatnak. 77 És békéáldozatnak két marha, öt kos, öt bak, öt egyéves juh; ez Págíel, Ochron fiának áldozata. 78 A tizenhetedik napon Náftáli fiainak fejedelme, Áchirá, Énon fia. 79 Áldozata pedig: Egy ezüst tál, százharminc sékel a súlya, egy ezüst medence, hetven sékel, a szentség sékelje szerint; mindkettő telve lángliszttel, elegyítve olajjal, ételáldozatnak. 80 Egy kanál, tíz sékel aranyból, telve füstölősszerrel. 81 Egy fiatal tulok, egy kos, egy egyéves juh égőáldozatnak. 82 Egy kecskebak vétekáldozatnak. 83 És békéáldozatnak két marha, öt kos, öt bak, öt egyéves juh; ez Áchirá, Énon fiának áldozata. 84 Ez az oltár fölavatása, amely napon fölkenték azt, Izrael fejedelmei részéről: Ezüst tál tizenkettő, ezüst medence tizenkettő, arany kanál tizenkettő. 85 Százharminc

sékel ezüst az egyik tál és hetven az egyik medence; az edények minden ezüstje kétezer és négyszáz, a szentség sékelje szerint. 86 Arany kanál tizenkettő, telve füstölősszerrel, tíz-tíz az egyik kanál, a szentség sékelje szerint; a kanalak minden aranya százhúsz (sékel). 87 Az égőáldozatnak való minden marha tizenkét tulok; kos tizenkettő, egyéves juh tizenkettő és ételáldozatuk, meg kecskebak tizenkettő, vétekáldozatnak. 88 És a békéáldozatnak való minden marha huszonhármas tulok; kos hatvan, bak hatvan, egyéves juh hatvan. Ez az oltár fölavatása, miután fölkenték azt. 89 És mikor Mózes bement a gyülekezés sátorába, hogy beszéljen vele (Isten), akkor hallotta a hangot, mely szólt hozzá a födél felől, mely a bizonyság láncaján volt, a két kerub közül; így beszélt vele.

8 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 2 Szólj Áronhoz és mondд neki: Midőn föltesz a mécseket, a lámpa előrészre felé világítson a hét mécs. 3 És Áron így cselekedett, a lámpa előrészre felé tette föl annak mécseit, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. 4 Ez pedig a lámpa munkája: Vert arany a szára, mint a virágja, vert munka az; azok a minta szerint, melyet mutatott az Örökkévaló Mózesnek, aszerint csinálta a lámpát. 5 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 6 Vedd a levitákat Izrael fiai közül és tisztítsd meg őket. 7 Így cselekedjél velük, hogy megtisztítsd őket: hints rájuk tisztító vizet; borotválják meg testüket és mossák meg ruháikat, akkor megtisztulnak. 8 És vegyenek egy fiatal tulokat, meg ételáldozatát a lánglisztet olajjal elegyítve, egy másik fiatal tulokat pedig vegyél vétekáldozatnak. 9 Vezesd oda a levitákat a gyülekezés sátorára elő, és gyűjtsd egybe Izrael fiainak egész községét. 10 Azután vezesd a levitákat az Örökkévaló színe elő, és tegyék Izrael fiai kezeiket a levitákra. 11 És lengesse Áron a levitákat lengetéssel az Örökkévaló színe előtt Izrael fiai részéről és legyenek, hogy végezzék az Örökkévaló szolgálatát. 12 A leviták pedig tegyék kezeiket a tulok fejére; azután készítsd el az egyiket vétekáldozatnak, a másikat pedig égőáldozatnak az Örökkévalónak, hogy engesztelést szerezz a levitákért. 13 És állítsd a levitákat Áron elő, meg fiai elő és lengesd őket lengetéssel az Örökkévalónak. 14 És válaszd külön a levitákat Izrael fiai közül, és legyenek az enyém a leviták. 15 Azután menjenek be a leviták, hogy szolgálják a gyülekezés sátorát; tisztítsd meg őket és lengesd őket lengetéssel. 16 Mert átadtak, átadtak ők nekem Izrael fiai közül; minden anyaméh megnyitójáért, minden elsőszülöttért Izrael fiai közül vettetem őket magamnak. 17 Mert enyém minden elsőszülött, Izrael, fiai között, emberből és baromból; amely napon megvettet minden elsőszülöttet

Egyiptom országában, megszenteltem azokat magamnak. 18 És vettetem a levitákat minden elsőszülöttért Izrael fiai között. 19 És adtam a levitákat, átadva Áronnak és fiainak Izrael fiai közül, hogy végezzék Izrael fiainak szolgálatát a gyülekezés sátorában és engeszelést szerezzenek Izrael fiaiért, hogy ne legyen Izrael fia között csapás, midőn odalépnek Izrael fiai a szentélyhez. 20 És cselekedett Mózes meg Áron és Izrael fiainak egész községe a levitákkal, minden szerint, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek a levitákra nézve, úgy cselekedtek velük Izrael fiai. 21 Megtisztították magukat a leviták, megmosták ruháikat, és lengette őket Áron lengetéssel az Örökkévaló színe előtt; és engeszelést szerzett értük Áron, hogy megtisztítsa őket. 22 Azután bementek a leviták, hogy végezzék szolgálatukat a gyülekezés sátrában Áron előtt és fiai előtt; amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek a levitákra nézve, úgy cselekedtek velük. 23 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 24 Ez az, ami a levitákat illeti: huszonöt évestől fölfelé jöjjön a hadban szolgálni, a gyülekezés sátorának szolgálatára. 25 Ötven évestől kezdve pedig téren vissza a szolgálat hadából és ne szolgáljon többé. 26 De szolgálatot tehet testvéreinek a gyülekezés sátorának szolgálatában, hogy őrizzék az őrizetet, de szolgálatot ne végezzen; így cselekedjél a levitákkal őrizetükben.

9 És szólt az Örökkévaló Mózeshez Szináj pusztájában, a második évben, miután vonultak Egyiptom országából, az első hónapban, mondván: 2 Készítsék el Izrael fiai a peszách áldozatot a maga idejében. 3 A tizenegyedik napon e hónapban, estefelé készítétek el azt a maga idejében, minden rendeletei szerint készítétek el azt 4 És szólt Mózes Izrael fiaihoz, hogy készítsék el a peszácháldozatot. 5 És elkészítették a peszácháldozatot az első hónapban, tizenegyedik napján a hónapnak, estefelé, Szináj pusztájában; minden szerint, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek, úgy cselekedtek Izrael fiai. 6 De voltak férfiak, kik tisztálaton voltak emberi holttest által és nem készíthették el a peszácháldozatot azon a napon; azért odaléptek Mózes elő és Áron elő azon a napon, 7 és mondta neki azok a férfiak: Mi tisztálaton vagyunk emberi holttest által, miért vonassék meg tőlünk, hogy bemutassuk az Örökkévaló áldozatát a maga idejében, Izrael fiai között? 8 És mondta nekik Mózes: Álljatok itt, hadd halljam, mit parancsol az Örökkévaló felületek. 9 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 10 Szólj Izrael fiaihoz, mondván: Bárki, ha tisztálaton lesz holttest által, vagy messze úton lesz, nálatok vagy nemzedékeiteknél, és

készítene peszácháldozatot az Örökkévalónak, 11 a második hónapban, a tizenegyedik napon, estefelé készítsék el azt; kovásztalan kenyérrel és keserű fűvekkel egyéb azt meg; 12 ne hagyjanak belőle reggelig és csontot ne törjenek össze benne, a peszacháldozat minden törvénye szerint készítsék el azt. 13 A férfiú pedig, aki tiszta és úton nem volt és elmulasztja elkészíteni a peszacháldozatot, írtassék ki az a személy az ő népe közül; mert az Örökkévaló áldozatát nem mutatta be a maga idejében, vétkét viselje az a férfiú. 14 Ha pedig tartózkodik nálad idegen és készít peszacháldozatot az Örökkévalónak, amilyen a peszacháldozat törvénye és rendelete, minden készítse el; egy törvény legyen számotokra, meg az idegen és az ország szülötte számára. 15 Amely napon föllállították a hajléket, befedte a felhő a bizonyság sátrának hajlékát; este pedig volt a hajlékon tűzlátvány reggelig. 16 Így volt mindenig, a felhő befedi és tűzlátvány éjjel. 17 És minden szerint, amint felszállt a felhő a sátorról, akkor azután elvonultak Izrael fiai; és azon a helyen, ahol maradt a felhő, ott táboroztak Izrael fiai. 18 Az Örökkévaló parancsára vonultak Izrael fiai és az Örökkévaló parancsára táboroztak; minden idő alatt, amíg maradt a felhő a hajlékon, táboroztak. 19 Midőn pedig időzött a felhő a hajlékon, hosszú ideig megőrizték Izrael fiai az Örökkévaló őrizetét és nem vonultak el. 20 És megtörtént, hogy a felhő néhány napig volt a hajlékon, az Örökkévaló parancsa szerint táboroztak és az Örökkévaló parancsa szerint vonultak. 21 És megtörtént, hogy a felhő estétől reggelig volt ott, mikor reggel felszállt a felhő, akkor elvonultak; vagy egy nap és egy éjjel, mikor felszállt a felhő, akkor elvonultak; 22 vagy két napig, vagy egy hónapig, vagy egy évig, mikor időzött a felhő a hajlékon, hogy maradjon felette, táboroztak Izrael fiai és nem vonultak, mikor pedig felszállt, elvonultak. 23 Az Örökkévaló parancsa szerint táboroztak és az Örökkévaló parancsa szerint vonultak; az Örökkévaló őrizetét megőrizték, az Örökkévaló parancsára Mózes által.

10 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 2 Készíts magadnak két ezüst trombitát, vert munkával készítsd azokat, hogy legyenek neked a község egybehívására és a táborok elindítására. 3 Ha megfújják azokat, akkor gyülekezzék hozzá az egész község, a gyülekezés sátrának bejáratához. 4 Ha pedig csak egyet fújnak meg, akkor gyülekezzenek hozzá a fejedelmek, Izrael ezreinek fejei. 5 Ha pedig riadót fújtok, akkor induljanak a táborok, melyek keletre táboroznak. 6 Ha másodszor fújtok riadót, akkor induljanak a táborok, melyek délrére táboroznak; riadót fújjanak indulásukra. 7 Midőn pedig egybegyűjtik a gyülekezetet,

akkor egyhuzamban fújjátok, de ne fújjatok riadót. 8 Áron fiai a papok fújják a trombitákat; ez legyen számotkra örök törvény nemzedékeiteken át. 9 És, ha háborúba mentek országokban, az ellenség ellen, aki szorongat benneteket, akkor fújjatok riadót a trombitákkal, és emlékezetben lesztek az Örökkévaló, a ti Istenetek színe előtt és megszabadtok ellenségeitektől. 10 Örömnapjaitokon, ünnepeiteken és újholdjaitokon fújjátok meg a trombitákat égoáldozataitok és békeáldozataitok mellett, hogy legyenek emlékeztetőül a ti Istenetek színe előtt; én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek. 11 És volt a második évben: a második hónapban, a hónap húszadikán, felszállt a felhő a bizonyás hajlékáról. 12 És elvonultak Izrael fiai vonulásai szerint, Szináj pusztájából; és leszállott a felhő Poron pusztájában. 13 És elvonultak előízben az Örökkévaló parancsa szerint Mózes által. 14 És vonult Júda fiai táborának zászlaja elsőnek, seregeik szerint; serege élén: Náchsón, Ámminodov fia. 15 Izzáchár fiai törzsének serege élén: Neszánél, Cúor fia. 16 Zebúlun fiai törzsének serege élén: Eliov, Chélon fia. 17 Azután lebontották a hajléket és vonultak Géron fiai és Merori fiai, a hajlék vivői. 18 Azután vonult Rúbén táborának zászlaja, seregeik szerint; seregei élén: Eliccúr, Sedéür fia. 19 Simon fiai törzsének serege élén: Selúmiél, Cúrisáddjo fia. 20 Gád fiai törzsének serege élén: Eljószof, Deúél fia. 21 Azután vonultak a Kehoszíták, a szentély vivői és fölállították a hajléket, míg azok odaértek. 22 Azután vonult Efráim fiai táborának zászlaja, seregeik szerint; serege élén: Elisomo, Ámmihúd fia. 23 Menásse fiai törzsének serege élén: Gámiél, Pedocúr fia. 24 Benjámin fiai törzsének serege élén: Ávidon, Gideóni fiai. 25 Azután vonult Dán fiai táborának zászlaja, bezárója minden a táboroknak, seregeik szerint; serege élén: Áchiezer, Ámmisádój fia. 26 Ásér fiai törzsének serege élén: Págiél, Ochron fia. 27 Náftáli fiai törzsének serege élén: Áchirá, Énon fia. 28 Ezek Izrael fiainak vonulásai seregeik szerint; így vonultak. 29 És szolt Mózes Chóvához, Reúél fiához, a midjánitához, aki Mózes apja volt: Mi vonulunk azok a hely felé, melyről az Örökkévaló mondta: Azt fogom nektek adni; jöjj velünk és mi jót teszünk veled, mert az Örökkévaló jót ígér Izraelnek. 30 És az mondta neki: Nem megyek; hanem országomba megyek. 31 De ő mondta: Ne hagy el kérlek, bennünket, mert te ismered táborozásunkat a pusztában, azért légy nekünk szemekül. 32 És lesz, ha velünk jössz, akkor abból a jóból, amit az Örökkévaló tesz velünk, jót teszünk veled. 33 És vonultak az Örökkévaló hegycsúcsai három napi útra; az Örökkévaló szövetségének látája pedig vonult előttük három: napi útra, hogy kikémleljen számukra nyugvóhelyet. 34 Az Örökkévaló felhője pedig

fölöttük volt nappal, mikor elvonultak a táborból. 35 És volt, mikor elindult a láda, így szolt Mózes: Fel, ó Örökkévaló, hogy elszéledjenek ellened és elmeneküljenek gyűlölőid előled. 36 Mikor pedig megnyugodott, mondta: Térj vissza Örökkévaló, Izrael ezreinek tízezrei közé.

11 És a nép panaszkodott, visszatetszően az Örökkévaló fülei hallatára; meghallotta az Örökkévaló, fölgeredt a haragja és égett köztük az Örökkévaló tüze és megemészette a tábor szélét. 2 Akkor kiáltott a nép Mózeshez; Mózes pedig imádkozott az Örökkévalóhoz és lelohadt a tűz. 3 És elnevezte azt a helyet Távérónak, mert ott égett közöttük az Örökkévaló tüze. 4 És a gyülevész nép, mely közepette volt, vágyakozott; és újra sírtak Izrael fiai is és mondta: Ki ad nekünk húst enni? 5 Emlékezzünk a halra, melyet Egyiptomban ettünk ingyen, az uborkára, a dinnyére, a pöréhagymára, a vöröshagymára és a fokhagymára; 6 most pedig lelkünk kiszárad, nincs semmi, egyedül a mannára van szemünk irányítva. 7 A manna pedig olyan volt, mint a koriandrum magva, és színe, mint a bedőlách színe. 8 Elszéleadt a nép, szedte és megörölte a malomban, vagy megtörte a mozsárban, megfőzte a fazékban, vagy készített belőle pogácsákat; íze pedig olyan volt, mint az olajlepény íze. 9 Midőn hullott a harmat a táborra éjjel, lehullott a manna rát. 10 És Mózes hallotta, amint a nép sír családjai szerint, kiki sátra bejáratánál; és fölgeredt nagyon az Örökkévaló haragja és Mózes szemeiben is visszatetszett. 11 És mondta Mózes az Örökkévalónak: Miért bánsz rosszul szolgáddal és miért nem találtam kegyet szemeidben, hogy rám vetette az egész nép terhét? 12 Vajon én fogantam-e az egész népet, vagy én szültem-e, hogy azt mondod nekem: Vidd azt öleiben, amint viszi a nevelő a csecsemőt, a földre, melyről megesküdtél őseinek. 13 Honnan vegyek: húst, hogy adjak ez egész népnek? Mert siránkoznak rajtam, mondván: Add nekünk húst, hogy ehessünk. 14 Nem bírom én egyedül vinni ez egész népet, mert nehéz az nekem. 15 Ha pedig így bánsz velem, ölj meg inkább, ha kegyet találtam szemeidben, hogy ne lássam szerencsétlenségetem. 16 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Gyűjts egybe nekem hetven férfiút Izrael vénei közül, akikről tudod, hogy ők a nép vénei és felügyelői; vidd őket a gyülekezés sátorához, hogy ott álljanak veled együtt. 17 Én pedig leszállok és beszélek veled ott, elveszek a szellemből, mely rajtad van és rájuk teszem, hogy viseljék veled együtt a nép terhét és ne viseld te magad. 18 A népnek pedig mond: Szenteljétek meg magatokat holnapra és enni fogtok húst, mivelhogy sírtatok az Örökkévaló fülei hallatára, mondván: Ki ad nekünk

húst ennünk? Bizony jobb volt nekünk Egyiptomban! És az Örökkévaló ad nektek húst, hogy egyetek. **19** Nem egy napig fogtok enni és nem két napig, nem öt napig, sem tíz napig, sem húsz napig; **20** egy teljes hónapig, míg kijön orrotokon át és undorrá válik nektek; mivelhogy megvetették az Örökkévalót, ki középették van és sírtatok előtte, mondván: Minek is mentünk ki Egyiptomból? **21** És mondta Mózes: Hatsázezer gyalogos a nép, mely között én vagyok, és Te azt mondod, húst adok nekik, hogy egyenek egy teljes hónapon át! **22** Vajon juh és marha vágassék-e le számukra, hogy elég legyen nekik, vagy a tenger minden hala gyűjtesékké össze számukra, hogy elég legyen nekik? **23** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Vajon rövid-e az Örökkévaló keze? Most látni fogod, vajon bekövetkezik-e nálad szavam, vagy nem? **24** Mózes kiment és elmondta a népnek az Örökkévaló szavait; egybegyűjtött hetven férfiú a nép véneiből és odaállította őket a sátor köré. **25** És leszállt az Örökkévaló a felhőben és beszélt vele; elvett a szellemből, mely rajta volt és adta a hetven férfiúra, a vénekre. És történt, mikor a szellem rajtuk nyugodott, akkor prófétáltak de nem többé. **26** És visszamaradt két férfiú a táborban; az egyiknek neve: Eldod, a másiknak neve Médod, és midőn a szellem rajtuk nyugodott, – ők is a följegyzettek között voltak, de nem mentek ki a sátorhoz, – prófétáltak a táborban. **27** És futott az ifjú, tudtára adta Mózesnek, mondván: Eldod és Médod prófétálnak a táborban. **28** És felszólalt Józsua, Nún fia, Mózes szolgája ifjúságától fogva, és mondta: Uram, Mózes, tiltsd meg nekik. **29** És mondta neki Mózes: Vajon te buzgókodol-e értem? Vajha az Örökkévaló egész népe próféták volnának, hogy adná rájuk az Örökkévaló az ő szellemét! **30** És betért Mózes a táborba, ő és Izrael vénei. **31** És szél indult meg az Örökkévalótól és fölhajtott fürjeket a tenger felől és elszórta a táborban, egy napi útra erre és egy napi útra azok arra a tábor körül és mintegy két könyöknyire a föld színe fölött. **32** Fölkerekedett a nép azon egész nap és egész éjjel, meg egész másnap és gyűjtötte a fürjeket, aki keveset gyűjtött, gyűjtött tíz chómert; és kiterítették magukat a tábor körül. **33** A hús még fogai között volt, még nem volt fölemészve, és az Örökkévaló haragja fölgerjedt a nép ellen és megverte az Örökkévaló a népet igen nagy csapással. **34** És elneveztek azt a helyet Kivrosz-hattaávónak (a vágyakozás sírjai), mert ott temették el a vágyakozó népet. **35** Kivrosz-hattaávótól vonult a nép Chácéroszba; és maradtak Chácéroszban.

12 És beszélt Mirjám és Áron Mózes ellen, a kusita asszony miatt, akit elvett; mert kusita asszonyt vett

el. **2** És mondták: Vajon csak Mózessel beszél-e az Örökkévaló, vajon nem beszél-e velünk is? És az Örökkévaló meghallotta. **3** A férfiú Mózes pedig szerényebb volt mind az embereknél, kik a föld színén vannak. **4** És mondtá az Örökkévaló hirtelen Mózesnek, Áronnak és Mirjámnak: Menjetek ki ti hárman a gyülekezés sátorába; és kimentek minden hárman. **5** És leszállt az Örökkévaló felhőszlopban és megállt a sátor bejáratánál, szólította Áront és Mirjámot, és kimentek ketten. **6** És mondta: Halljátok csak szavaimat! Ha lesz prófétátok, én az Örökkévaló, látomásban fogok neki megjelenni, álomban fogok vele beszélni. **7** Nem így az én szolgám, Mózes; egész házamban meghitt ő. **8** Színről-színrre beszélek vele, világosan és nem rejtelylekben, az Örökkévaló jelenését látna ő. Miért nem féltek, hát beszélni szolgám, Mózes ellen? **9** És felgerjedt az Örökkévaló haragja ellenük és elment. **10** A felhő pedig eltávozott a sátor felől és íme Mirjám poklos, olyan mint a hó; odafordult Áron Mirjához és íme, poklos volt. **11** És mondta Áron Mózesnek: Kérlek, uram ne rödd fel nekünk vétkeinket, amit oktalanul cselekedtünk és amit vétkeztünk! **12** Ne legyen kérlek olyan, mint a halott, mely midőn kijön anyja méhából, már elenyészett fele húsa. **13** És Mózes kiáltott az Örökkévalóhoz, mondván: Isten, kérlek, ó gyógyítsd meg őt! **14** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Ha az atya köpött volna az arcába, nem-e szégyenlené magát hét napig? Zárassék el hét napra a táboron kívül, és azután vétessék föl. **15** És elzárattott Mirjám a táboron kívül hét napra, a nép pedig nem indult el, míg nem fölvették Mirjámot. **16** Azután elindult a nép Chácéroszból és táborozott Poron pusztájában.

13 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2** Küldj el férfiakat, hogy kikémelejék Kánaán országát, amelyet én adok Izrael fiainak; egy-egy férfiúl atyái törzse szerint küldjétek, mindenki fejedelem közülük. **3** Mózes pedig elküldte őket Poron pusztájából az Örökkévaló parancsára: mindenjában férfiak, Izrael fiainak fejei ők. **4** És ezek a neveik: Rúbén törzséből: Sámmúa, Zákkúr fia. **5** Simon törzséből: Sofot, Chóri fia. **6** Júda törzséből: Káleb, Jefune fia. **7** Isszáchár törzséből: Jigol, József fia. **8** Efraim törzséből: Hósea, Nún fia. **9** Benjámin törzséből: Pálta, Rofu fia. **10** Zebulon törzséből: Gádiel, Szódi fia. **11** József törzséből: Menasse törzséből: Gáddi, Szúszai fia. **12** Dán törzséből: Ámmiél, Gemálli fia. **13** Ásér törzséből: Szeszűr, Michoél fia. **14** Náftáli törzséből: Náchbi, Vofszi fia. **15** Gád törzséből: Geuél, Mochi fia. **16** Ezek a férfiak nevei, akiket elküldött Mózes, hogy kikémelejék az országot; és elnevezte Mózes

Hőseát, Nún fiát, Józsuának. 17 Elküldte őket Mózes, hogy kérmelejék ki Kánaán országát; és mondta nekik: Menjetek fel erre délnék és menjetek fel a hegyre. 18 Nézzétek meg az országot, milyen az, és a népet, mely rajta lakik, vajon erős-e vagy gyenge, kevés-e vagy sok? 19 És milyen az ország, melyben az lakik, vajon jó-e vagy rossz? És milyenek a városok, amelyekben az lakik, vajon táborokban-e vagy várakban? 20 És milyen a föld, vajon kövér-e vagy sovány, van-e rajta fa vagy nincs? Ti legyetek erősek és vegyetek az ország gyümölcséből. Az idő pedig a szőlőérés ideje volt. 21 És fölmentek és kikémlelték az országot Cin pusztájától Rechóvig, Chámosz mentén. 22 Föлmentek délnék és elérkeztek Hebrónig; ott voltak pedig Áchimon, Sésáj és Tálmáj, Ánok szülöttei; Hebrón pedig hét évvel előbb épült, mint az egyiptomi Cóián. 23 Elérkeztek Eskól völgyéig és ott levágtak egy szőlővenyigét és egy szőlőfürtöt, és vitték azt ketten a pónznán; meg a gránátalmákból és a fügékőből. 24 Azt a helyet elnevezték Eskól völgyének, a szőlőfürt miatt, melyet Izrael fiai onnan levágtak. 25 És visszatértek az ország kikémleléseből negyven nap múltán. 26 Elmentek és elérkeztek Mózeshez és Áronhoz, meg Izrael fiai egész községéhez, Poron pusztájába, Kádesig; és feleletet hoztak nekik, meg az egész községnak, és megmutatták nekik az ország gyümölcsét. 27 Elbeszélték neki és mondta: Bementünk az országba, ahova küldtél bennünket; és valóban tejjal-mézzel folyó az, ez meg a gyümölcse. 28 Csakhogy hatalmas a nép, mely az országban lakik, a városok erősítettek, igen nagyok és Ánok szülötteit is láttuk ott. 29 Amálek lakik a déli földön, a Chitti, Jevúzsi és Emóri a hegységen lakik a Kánaáni pedig lakik a tengernél és a Jordán partján. 30 És Káleb csítította a Mózes ellen (háborgó) népet és mondta: Föлmegünk bizony és elfoglaljuk azt, mert bírni fogunk vele. 31 De a férfiak, kik vele együtt fölmentek, mondta: Mi nem mehetünk fel azok a nép ellen, mert erősebb az nálunk. 32 Így terjesztették rossz híret az országnak, melyet kikémlelték, Izrael fiai előtt mondván: Az ország, melyen átvonultunk, hogy kikémleljük, olyan ország, mely fölemészti lakót és az egész nép, melyet benne láttunk, szálas emberek. 33 Ott láttuk az óriásokat, Ánok fiait az óriások közül; olyanok voltunk szemeinkben, mint a sáskák és olyanok voltunk az ő szemeikben is.

14 Erre az egész község fölemele és hallatta szavát, és sírt a nép azon az éjjelen. 2 És zúgolódtak Mózes és Áron ellen Izrael minden fiai, és szólt hozzájuk az egész község: Vajha meghaltunk volna Egyiptom országában, vagy-e pusztában haltunk volna már meg! 3 Miért is visz

bennünket az Örökkévaló ebbe az országba, hogy elessünk kard által? Feleségeink és gyermekeink martalékká lesznek; nemde jobb számunkra, visszatérünk Egyiptomba. 4 És mondta egymásnak: Szerezzünk vezért és térijünk vissza Egyiptomba! 5 És Mózes meg Áron arcra borultak Izrael fiai községének egész gyülekezete előtt. 6 Józsua, Nún fia pedig és Káleb, Jefune fia azok közül, akik kikémlelték az országot, megszaggatták ruhákat. 7 És szóltak Izrael fiai egész községéhez, mondván: Az ország, melyen átvonultunk, hogy kikémleljük azt, az – az ország nagyon, nagyon jó. 8 Ha kedvet lel az Örökkévaló bennünk, akkor elvisz bennünket ebbe az országba és nekünk adja azt; oly országot, mely tejjal-mézzel folyó. 9 Csak az Örökkévaló ellen ne lázadjatok fel, és ne féljetek az ország népéktől, mert a mi kenyérünk ők, eltávozott az árnyékuk tőlük, velünk pedig van az Örökkévaló, ne féljetek tőlük! 10 De az egész község mondta, hogy megkövezik őket kövekkel; az Örökkévaló dicsősége pedig megjelent a gyülekezés sátorában Izrael minden fiainak. 11 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Meddig fog engem megvetni ez a nép, és meddig nem hisznek még bennem mindazok a jelek mellett, melyeket közepette műveltem? 12 Megverem halálvesszel és elpusztítom; téged pedig teszlek nagyobb és hatalmasabb nemzetté nálánál. 13 Mózes pedig mondta az Örökkévalónak. De meghallják az egyiptomiak, – mert erőddel hoztad fel ezt a népet az ő közepükől- 14 és azt mondják ez ország lakóinak, akik hallották, hogy 'Te az Örökkévaló vagy a nép közepette, aki szemtől szembe jelentél meg, Te Örökkévaló és felhőd áll fölöttük és felhőszlopban jársz előttük nappal és tűzszlopban éjjel; 15 ha megölök a népet, mint egy embert, akkor szólnak a nemzetek, melyek hallották híredet, mondván: 16 Mert nem bírta az Örökkévaló elvinni ezt a népet az országba, melyről megesküdött nekik, azért mészárolta le őket a pusztában.' 17 És most hadd nyilvánuljon nagynak az Úr hatalma, amint szóltál, mondván: 18 Az Örökkévaló hosszantűrő, bőkegyelű, megbocsát bűnt és elpártolást, de büntetlenül nem hagy; megbünteti az atyák bűnét a gyermekekben, harmadízigen és negyedízigen. 19 Bocsásd meg, kérlek, e nép bűnét, szereteted nagysága szerint, amint megbocsátottál e népnek Egyiptomból egész eddig. 20 És mondta az Örökkévaló: Megbocsátottam szavad szerint! 21 Ámde, amilyen igaz, hogy élek és tele van az Örökkévaló dicsőségével az egész föld. 22 bizony, mind a férfiak, akik látták dicsőségemet és jeleimet, melyeket műveltem Egyiptomban és a pusztában, de megkísértettek immár tízszer és nem hallgattak szavamra, 23 nem fogják látni az országot, melyről megesküdtem

őseiknek; minden, kik engem megvetnek, nem fogják azt látni. **24** Szolgámat Kálebet azonban, jutalmául annak, hogy más szellem volt vele és teljesen járt utánam, őt elviszem az országba, ahova elérkezett és magzata vegye birtokba azt. **25** Az Amáléki és Kanaáni a völgyben lakik. Holnap forduljatok és vonuljatok a pusztába, a nádastenger felé. **26** És szolt az Örökkévaló Mózeshez és Áronhoz, mondván: **27** Meddig tűrjem e gonosz községnek, hogy zúgolódnak ellenem? Izrael fiainak zúgolódását, melyel zúgolódnak ellenem, hallottam. **28** Mondd nekik: Amilyen igaz, hogy élek, úgymond az Örökkévaló, bizony, amint szóltatok füleim hallatára, így cselekszem veletek! **29** Ebben a pusztában hulljanak el hulláitok, és pedig mind a megszámláltjaitok, teljes számotok szerint, húsz évestől fölfelé, akik zúgolódtak ellenem. **30** Bizony nem mentek be az országba, amelyre nézve fölemeltem kezemet, hogy ott lakoztatnak benneteket csak Káleb, Jefune fia és Józsua, Nún fia. **31** Gyermekiteket azonban, akikről azt mondatták, martalékká lesznek, azokat beviszem, hogy megismérjék az országot; melyet ti megvetettetek. **32** A ti hulláitok pedig elhullanak ebben a pusztában. **33** Fiaitok pedig barangoljanak a pusztában negyven évig és viseljék paráznaságokat (büntetését), míg végük lesz hulláitoknak a pusztában. **34** A napok száma szerint, amíg kikémlelték az országot negyven nap, egy-egy napért egy-egy évre, viseljétek bűneiteket negyven évig, hogy megismérjék az én elfordulásomat. **35** Én az Örökkévaló szóltam, valóban azt cselekszem ez egész gonosz községgel, mely összegyűlik ellenem; ebben a pusztában legyen végük és itt haljanak meg. **36** A férfiak pedig, akiket Mózes elküldött, hogy kikémleljék az országot és akik visszatérve zúgolódásra keltették az egész községet, rossz hírt terjesztvén az országról, **37** meghaltak azon a férfiak, az ország rossz hírének terjesztői, a csapás által az Örökkévaló színe előtt. **38** Józsua azonban, Nún fia és Káleb, Jefune fia életben maradtak azok a férfiak közül, akik elmentek, hogy kikémleljék az országot. **39** És Mózes elmondta a szavakat Izrael minden fiainak, és a nép nagyon gyászolt. **40** Fölkeltek kora reggel és fölmentek a hegy tetejére, mondván: Íme, itt vagyunk, hogy fölmenjünk arra a helyre, melyet az Örökkévaló mondott, mert vétkeztünk. **41** Mózes pedig mondta: Miért hágjátok át az Örökkévaló parancsát? Az bizony nem fog sikerülni. **42** Ne menjetek fel, mert az Örökkévaló nincs köztetek, hogy vereséget ne szenvedjetek ellenségeitek előtt. **43** Mert az Amáléki és a Kanaáni vannak ott előttek és elestek kard által; mivelhogy eltértetek az Örökkévalótól, nem is lesz az Örökkévaló veletek. **44** De ők merészkedtek felmenni a hegy tetejére,

az Örökkévaló szövetségének ládája azonban, meg Mózes nem mozdultak a táborból. **45** Erre lejött az Amáléki és a Kanaáni, aki azon a hegyen lakott, megverték és szétverték őket Chormoig.

15 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2**

Szólj Izrael fiaihoz és mondд nekik: Ha bementek lakóhelyeitek országába, melyet én nektek adok, **3** és készítetek tűzáldozatot az Örökkévalónak, égoáldozatot vagy vágóáldozatot, elkülönítve fogadalom vagy önkéntes adomány gyanánt vagy ünnepeiteken, hogy készítsetek kellemes illatot az Örökkévalónak, a marhából vagy a juhokból: **4** Akkor hozzon, aki hozza az ő áldozatát az Örökkévalónak, ételáldozat gyanánt egy tized lánglisztet, elegyítve egy negyed hin olajjal; **5** és bort italáldozatul, egy negyed hint mutass be az égoáldozatnál, vagy a vágóáldozatnál, egy juhhoz. **6** Vagy a koshoz készíts ételáldozat gyanánt két tized lánglisztet, elegyítve egy harmad hin olajjal; **7** És bort italáldozatul egy harmad hint; így hozzá kellemes illatul az Örökkévalónak. **8** És ha készítesz fiatal tulkit égoáldozatul vagy vágóáldozatul, elkülönítve fogadalom gyanánt, vagy békeáldozatot az Örökkévalónak: **9** Akkor hozzon a fiatal tulok mellett ételáldozat gyanánt háromtized lánglisztet, elegyítve egy fél hin olajjal; **10** és bort hozzá italáldozatul egy fél hint, kellemes illatú tűzáldozat az Örökkévalónak. **11** Így készítsenek egy ökörhöz vagy egy koshoz vagy egy bárányhoz, a juhokból vagy a kecskékből. **12** A szám szerint, amit készítetek, aszerint készítsetek mindegyikhez, számuk szerint. **13** minden bennszülött így készítse el ezeket, hogy hozzon kellemes illatú tűzáldozatot az Örökkévalónak. **14** És ha tartózkodik nálatok idegen, vagy aki közöttetek van nemzedékeiteknél és hoz kellemes illatú tűzáldozatot az Örökkévalónak, amint ti teszitek, úgy tegyen ő is. **15** Gyülekezet! egy törvény legyen nektek és az idegennek, ki tartózkodik (nálatok); öröök törvény nemzedékeiteknek: mint ti, olyan legyen az idegen az Örökkévaló színe előtt. **16** Egy tan és egy rendelet legyen nektek és az idegennek, aki nálatok tartózkodik. **17** És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **18** Szólj Izrael fiaihoz és mondд nekik: Mikor bementek az országba, melybe én viszlek benneteket, **19** akkor legyen, ha esztek a föld kenyéréből, adjatok ajándékot az Örökkévalónak. **20** Tésztákat elsejéből pogácsát adjatok ajándékul; mint a szérrő ajándékát, úgy adjátok azt. **21** Tésztákat elsejéből adjatok ajándékot az Örökkévalónak, nemzedékeiteken át. **22** Ha pedig tévedtek és nem teszitek meg mind ezeket a parancsolatokat, melyeket kijelentett az Örökkévaló Mózesnek, **23** minden, amit parancsolt az

Örökkelvaló nektek Mózes által, ama naptól kezdve, midőn parancsolta az Örökkelvaló és azontúl nemzedékeiteken át; 24 és lesz, ha a község szemei elől (rejtve lévén) történt tévedésből, akkor hozzon az egész község egy fiatal tulokat égőáldozat gyanánt kellemes illatul az Örökkelvalónak és ételáldozatát meg italáldozatát a rendelet szerint; és egy kecskebaktot vétekáldozatnak. 25 És szerezzen engesztelést a pap Izrael fiai egész községéért és bocsánatot nyernek; mert tévedés az, ők pedig elhozták áldozatukat, tűzáldozatul az Örökkelvalónak és vétekáldozatukat az Örökkelvaló színe elő tévedésük miatt. 26 És bocsánatot nyer Izrael fiainak egész községe és az idegen, aki közöttük tartózkodik, mert az egész népnél tévedésből történt. 27 Ha pedig egy személy vétkezik tévedésből, akkor hozzon egy egyéves kecskét vétekáldozatnak. 28 És szerezzen engesztelést a pap a megtévedt személyért, minthogy tévedésből vétkezett az Örökkelvaló színe előtt; engesztelést szerezzen érte és bocsánatot nyer az. 29 A bennszülöttek Izrael fiai közül és az idegenek, aki közöttük tartózkodik, egy törvény legyen nálatok a tévedésből cselekvőnek 30 Az a személy azonban, aki fölemelt kézzel cselekszik a bennszülött és az idegen közül, az Örökkelvalót káromolja, irtassék ki a személy népe köréből. 31 Mert Örökkelvaló szavát megvette és parancsolatát megsegte, irtassék ki a személy; bűne van rajta. 32 Midőn Izrael fiai a pusztában voltak, találtak egy férfiút, aki fát szedegett szombat napján. 33 És elvitték őt, akik találtaik fát szedegetni, Mózeshez és Áronhoz és az egész községhez. 34 És őrizet alá helyezték, mert nem volt eldöntve, mi történjék vele. 35 És mondta az Örökkelvaló Mózesnek: Ölessék meg a férfiú; kövezze meg az egész község kövekkel a táboron kívül. 36 És kivezette őt az egész község a táboron kívülre, megköveztek kövekkel, és meghalt; amint parancsolta az Örökkelvaló Mózesnek. 37 És szólt az Örökkelvaló Mózeshez, mondván: 38 Szólj Izrael fiaihoz és mondd nekik, hogy készítsenek maguknak rojtot ruháik szögletereinek nemzedékeikben át; és tegyenek a szögletrőjtjára kék bíbor zsinírt. 39 És legyen nektek rojt gyanánt, hogy lássátok azt és megemlékezzetek az Örökkelvaló minden parancsairól és megtégyék azokat, hogy el ne térjetek szívetek és szemeitek után melyek után paráználkodva járnátok; 40 hogy megemlékezzetek és megtégyék minden parancsolataimat és szentek legyetek a ti Isteneteknek. 41 Én vagyok az Örökkelvaló, a ti Istenetek, aki kivezettek benneteket Egyiptom országából, hogy legyek nektek Istenetek; én vagyok az Örökkelvaló, a ti Istenetek.

16 Pártot ütött Kórách, Jíchor fiai, Kehosz fia, Lévi fia, meg Dátán és Ábirám, Eliov fia, meg Ón, Pelesz fia, Rúbénnek fiai, 2 és odaálltak Mózes elő, meg férfiak Izrael fiai közül kétszázötvenen, a község fejedelmei, a gyülekezet hivatottjai, neves emberek. 3 Összegyülekeztek Mózes és Áron ellen és mondta nekik: Sok ez tőletek! Hiszen az egész község mindenjában szentek és közöttük van az Örökkelvaló; miért emelkedtek hát az Örökkelvaló gyülekezete felé? 4 Mikor Mózes hallotta, leborult arcára. 5 És szólt Kóráchoz, meg egész községéhez, mondván: Reggel majd tudtul adja az Örökkelvaló, hogy ki az övé és ki a szent, hogy magához közeledni engedje; akit kiválaszt, azt engedi magához közeledni. 6 Ezt tegyétek: Vegyetek magatoknak serpenyőket, Kórách és egész községe; 7 tegyetek azokra tüzet és vessek azokra füstölőszert az Örökkelvaló színe előtt holnap, és lesz, a férfiú, akit kiválaszt az Örökkelvaló, az a szent. Sok ez tőletek, Lévi fiai! 8 És mondta Mózes Kóráchnak: Halljátok csak Lévi fiai! 9 Vajon kevés-e nektek, hogy elválasztott benneteket Izrael Istene Izrael községétől, hogy közeledni engedjen benneteket magához, hogy végezzétek az Örökkelvaló hajlékának szolgálatát és álljatok a község színe előtt, hogy szolgálatukat végezzétek? 10 Közeledni engedett magához téged és minden testvéreidet, Lévi fiait veled együtt, és a papságot is kívánjátok? 11 Azért te és egész községed, kik összegyülekeztek, az Örökkelvaló ellen (vagyok); Áron pedig mi ő, hogy zúgolódtok ellenne? 12 És elküldött Mózes, hogy hívják Dátánt és Ábirámot, Eliov fiait; de azt mondta: Nem megyünk föl. 13 Vajon kevés-e, hogy fölhoztál bennünket tejjel-mézzel folyó országból, hogy megölj bennünket a pusztában, hanem uralkodni is akarsz rajtunk? 14 Bizony nem tejjel-mézzel folyó országba vittél bennünket, hogy adtál volna nekünk mező és szőlőbirtokot; vajon azoknak a férfiaknak a szemeit akarod-e kiszúrni? Nem megyünk föl! 15 Ez nagyon bosszantotta Mózest és mondta az Örökkelvalónak: Ne fordulj áldozatukhoz! Egynek a szamarát sem vettem el és nem bántottam egyet se közülük. 16 És mondta Mózes Kóráchnak: Te és egész községed legyetek az Örökkelvaló színe előtt, te meg ő és Áron, holnap; 17 és vegyétek kiki az ő serpenyőjét, tegyetek azokra füstölőszert és vigyétek az Örökkelvaló színe elő, kiki az ő serpenyőjét, kétszázötven serpenyőt, meg te és Áron, kiki az ő serpenyőjét. 18 És vette kiki az ő serpenyőjét, tettek rájuk tüzet, vetettek rájuk füstölőszert; és megálltak a gyülekezés sátorának bejáratánál, és Mózes meg Áron. 19 Kórách pedig összegyűjtötte ellenük az egész községet a gyülekezés sátorának bejáratához; és

megjelent az Örökkévaló dicsősége az egész községnek. 20 És szolt az Örökkévaló Mózeshez meg Áronhoz, mondván: 21 Váljatok meg e községtől, hadd pusztítom el őket egy pillanat alatt! 22 De ők arcukra borultak és mondta: Isten, minden test szellemének Istene, egy férfiú vétkezik és az egész községre haragszol? 23 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 24 Szólj a községhöz, mondván: Menjetek el köröskörül Kórách, Dátán és Ábirám hajlékától. 25 Fölkerekedt Mózes és elment Dátán és Ábirához; és utána mentek Izrael vénei. 26 És szolt a községhöz, mondván: Távozzatok el, kérlek, e gonosz férfiak sátrától és ne nyúljatok semmihez, ami az övék, hogy el ne vesszetelek minden vétkeik miatt. 27 És elmentek Kórách, Dátán és Ábirám hajlékától, köröskörül; Dátán és Ábirám pedig kimentek, megállván sátraik bejáratában, meg feleségeik, gyermekiek és kisdedei. 28 És mondta Mózes: Ezáltal tudjátok meg, hogy az Örökkévaló küldött engem, hogy végezzem mind e cselekedeteket, hogy nem az én szívemből (eredtek): 29 Ha mint minden ember meghal, úgy halnak meg ezek, és minden ember végzete végeztetik el rajtuk, akkor nem az Örökkévaló küldött engem. 30 De ha valami újat teremt az Örökkévaló, hogy felnyitja a föld száját és elnyeli őket és mindazt, ami az övék, és leszállnak elevenen a sírba, akkor megtudjátok, hogy ezek a férfiak megvetették az Örökkévalót. (Sheol h7585) 31 És történt, amint végzett azzal, hogy elmondja mind ezeket a szavakat, meghasadt a föld, mely alattuk volt; 32 megnyitotta a föld a száját és elnyelte őket és házaikat, meg minden embert, ki Kóráchhoz tartozott és mind a vagyont. 33 Leszálltak ők és minden, amijük volt, elevenen a sírba; és betakarta őket a föld és elvesztek a gyülekezet középéről. (Sheol h7585) 34 Egész Izrael pedig, kik körülöttek voltak menekültek kiáltásukra, mert azt mondta: Nehogy elnyeljen bennünket a föld. 35 És tűz jött ki az Örökkévaló színe elől és fölemészette a kétszázötven férfiút, kik odavitték a füstölöszert. 36 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 37 Mondd Eleázárnak, Áron, a pap fiának, hogy szedje föl a serpenyőket a tűz közül, a tűzöt pedig vesd el messzire, mert megszetteltek; 38 serpenyőit ezeknek az életük ellen vétkezőknek, és készítsenek azokból vert lemezeket az oltár bevonására, mert odavitték az Örökkévaló színe elől és megszetteltek; legyenek jelül Izrael fiainak. 39 És vette Eleázár, a pap a rézserpenyőket, melyeket odavittek az elégettek, és kiverték azokat az oltár bevonására. 40 Emlékezetül Izrael fiainak, azért, hogy ne lépjön oda idegen férfi, ki nem Áron magzatából való, hogy füstölögessen füstölöszert az Örökkévaló színe előtt, hogy úgy ne járjon, mint Kórách és mint az ő községe, amint

szolt hozzá az Örökkévaló Mózes által. 41 És zúgolódott Izrael fiainak egész községe másnap Mózes és Áron ellen, mondván: Ti öletek meg az Örökkévaló népét! 42 És történt, midőn a község összegyűlekezett Mózes és Áron ellen, odafordultak a gyülekezés sátorá felé és íme, befödte a felhő; és megjelent az Örökkévaló dicsősége. 43 És Mózes meg Áron odament a gyülekezés sátorá elé. 44 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 45 Távozzatok el a község közepéről, hadd pusztítom el őket egy pillanat alatt; de ők arcukra borultak. 46 És mondta Mózes Áronnak: Vedd a serpenyőt, tegyél rá tütet az oltárról, vess rá füstölöszert és vidd gyorsan a községhöz, hogy engesztelést szerezz értük, mert kitört a harag az Örökkévaló színe elől? elkezdődött a csapás. 47 És Áron vette, amint Mózes szolt, a gyülekezet közé futott és íme, elkezdődött a csapás a nép között; rátette a füstölöszert és engesztelést szerzett a népért. 48 Megállott a holtak és az élők között, és megszűnt a csapás. 49 És voltak, akik meghaltak a csapás által: tizennégyezer és hétszázan, azokon kívül, aik meghaltak Kórách miatt. 50 Áron pedig visszatért Mózeshez, a gyülekezés sátorának bejáratához, miután a csapás megszűnt.

17 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 2 Szólj

Izrael fiaihoz és vegyél tőlük egy-egy botot az atyai ház szerint, minden fejedelmeikről, atyák háza szerint, tizenkét botot; mindegyiknek nevét írd az ő botjára. 3 Áron nevét pedig írd Lévi botjára, mert egy botja legyen az ő atyák háza fejének. 4 És tudd azokat a gyülekezés sátorába, a bizonyság elé, ahol találkozom veletek. 5 És lesz, az a férfiú, akit én kiválasztok, annak botja fog kivirulni; így elhárítom magamról Izrael fiainak zúgolódását, mellyel ők ellenetek zúgolódnak. 6 És Mózes szolt Izrael fiainak és adtak neki minden fejedelmeik egy-egy botot egy-egy fejedelem részére, atyák háza szerint, tizenkét botot; és Áron botja az ő botja között. 7 Mózes pedig odatette a botokat az Örökkévaló színe elő, a bizonyság sátorába. 8 És volt másnap, bement Mózes a bizonyság sátorába, íme kivirult Áron botja, Lévi háza számára; bimbót fakasztott, virágot hajtott és mandolát érlelt. 9 És kivitte Mózes minden botokat, az Örökkévaló színe elől Izrael minden fiaihoz; látták és elvitte kiki az ő botját. 10 És mondta az Örökkévaló Mózesnek; Tedd vissza Áron botját a bizonyság elé őrizet végett, jelül az ellenszegülés fiai számára, hogy megszűntesd zúgolódásukat ellenem, és meg ne haljanak. 11 És Mózes megcselekedte; amint az Örökkévaló parancsolta neki, úgy cselekedett. 12 És Izrael fiai szóltak Mózeshez, mondván: Íme, elpusztulunk, elveszünk, mindenjában elveszünk! 13 mindenki, aki közel

megy az Örökkévaló hajlékához, meghal; hát vajon teljesen elpusztulunk-e?

18 És mondta az Örökkévaló Áronnak: Te, fiaid és atyád

háza veled együtt, viseljétek a szentély bűnét; és te, meg fiaid veled együtt viseljétek papságok bűnét. 2 De testvéreidet is, Lévi törzsét, atyád nemzetsegét hadd közeledni veled, hogy csatlakozzanak hozzád és szolgáljanak neked; te pedig és fiaid veled együtt a bizonyság sátra előtt legyetek. 3 És őrizzék őrizetedet és az egész sátor őrizetét, de a szentség edényeihez és az oltárhoz ne közeledjenek, hogy meg ne haljanak ők is, ti is. 4 Csatlakozzanak hozzád és őrizzék a gyülekezés sátorának őrizetét, a sátor minden szolgálata szerint; de az idegen ne közeledjék hozzájuk. 5 És őrizzétek a szentély őrizetét és az oltár őrizetét, hogy ne legyen többé harag Izrael fiai ellen. 6 Én pedig, íme elvettem testvéreiteket, a levítákat Izrael fiai közül, nektek adva adományul az Örökkévaló tiszteletére, hogy végezzék a gyülekezés sátorának szolgálatát. 7 Te pedig és fiaid veled együtt, őrizzétek meg papságokat az oltár minden dolgában és a függönyön belül is végezzetek szolgálatot; szolgálati adományul adom nektek papságokat, de az idegen ki odalép, ölessék meg. 8 És szólt az Örökkévaló Áronhoz: Én pedig, íme adtam neked ajándékaim őrizetét; Izrael fiainak minden szentségei szerint neked adtam azokat fölkenetési ajándékul és fiaidnak, öröök törvényképen. 9 Ez legyen a tied a legszentebből, a tűzre valóból: minden áldozatuk, akár ételáldozatuk, akár vétekáldozatuk, akár búnáldozatuk, amit nekem hoznak, legszentebb az, a tied és tiedé. 10 A legszentebb helyen edd meg azt; minden férfiszemély ehetik belőle, szent legyen az neked. 11 Ez legyen a tied, mint adományozott ajándék: Izrael fiainak minden lengetését neked adtam meg fiaidnak és leányaidnak veled együtt, öröök törvényképen; minden tiszta a te házadban ehetik belőle. 12 Az olaj minden javát, a must és a gabona javát azoknak elsejét amit adnak az Örökkévalónak, neked adtam. 13 Mindennek zsengéje, ami országokban van, a tied legyen; minden tiszta a házadban ehetik belőle. 14 minden átok alá vetett Izraelben a tied legyen. 15 minden megnyítójá az anyaméhnek, minden lényből, amelyet bemutatnak az Örökkévalónak, emberből és baromból, a tied legyen; csakhogy váltasd meg az ember elsőszülöttét, és a tisztátlan állat elsőszülöttét váltasd meg. 16 Megváltandóit pedig egy hónapstól kezdve váltasd meg a becsértékből öt ember ezüst sékelkel, a szentség sékelje szerint, húsz géra az. 17 De a barom elsőszülöttét, vagy a juh elsőszülöttét, vagy a kecske elsőszülöttét ne váltasd meg, szentség azok; vérüket hintsd

az oltárra, zsiradékukat pedig füstölögtesd el tűzaldozat gyanánt, kellemes illatul az Örökkévalónak. 18 Húsuk pedig a tied legyen, úgy mint a lengetés szegye és a jobb comb legyen a tied. 19 A szentségek mindenára ajándékát, melyeket ajándékoznak Izrael fiai az Örökkévalónak, neked adtam és fiaidnak meg lányaideink veled együtt öröök törvényképen; öröök szövetség az az Örökkévaló színe előtt neked és magzatodnak veled. 20 És mondta az Örökkévaló Áronnak: országukban nem kapsz birtokot és osztályrészed ne legyen közöttük; én vagyok a te osztályrészed és birtokod Izrael fiai közepette. 21 Lévi fiainak pedig, íme adtam minden tizedet Izraelben birtokul, szolgálatuk fejében, amellyel ők végzik a gyülekezés sátorának szolgálatát. 22 Hogy ne lépjenek oda többé Izrael fiai a gyülekezés sátorához, hogy halálos véket viselhénék. 23 Hanem végezze a levita maga a gyülekezés sátorának szolgálatát és ők viseljék az ő bűnüköt; öröök törvény nemzedékeiteken át. Izrael fiai között pedig ne kapjanak birtokot. 24 Mert Izrael fiai tizedét, amelyet ajándékoznak az Örökkévalónak ajándékul, a levítáknak adtam birtokul; azért mondta nekik: Izrael fiai között ne kapjanak birtokot. 25 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 26 A levítához szólj és mondd nekik: Ha elveszíték Izrael fiaitól a tizedet, a melyet nektek adtam az ő részükéről birtokotok gyanánt, akkor vegyétek le belőle az Örökkévalónak ajándékát, tizedet a tizedből. 27 És úgy számíttatik be nektek a ti ajándékotok, mint a gabona a szérűről és mint a folyadék a sajtóból. 28 Így vegyétek le ti is az Örökkévaló ajándékát minden tizedeitekből, amelyeket elveszíték Izrael fiaitól, hogy adjátok abból az Örökkévaló ajándékát Áronnak, a papnak. 29 minden adományaitokból vegyétek le az Örökkévaló minden ajándékát, mindennek javából annak szent részét. 30 Azért mondd nekik: Mikor leveszíték a javát belőle, beszámíttatik a levítáknak, mint a szérű termése és a sajtó termése. 31 Megehetíték azt minden helyen, ti és háznépetek, mert illetményetek nektek, szolgálatotok fejében a gyülekezés sátrában. 32 Ne viseljétek miatta véket, mikor leveszíték a javát belőle; és Izrael fiainak szentségeit meg ne szentségtelenítétek, hogy meg ne haljatok.

19 És szólt az Örökkévaló Mózeshez meg Áronhoz,

mondván: 2 Ez a tannak törvénye, melyet az Örökkévaló parancsolt, mondván: Szólj Izrael fiaihoz, hogy hozzanak hozzád egy vörös tehenet, épet, amelyen nincs hiba, amelyre még nem jött járom. 3 És adjátok azt Eleázárnak, a papnak, és vezessék ki azt a táboron kívülre és vágják le előtte. 4 Vegyen Eleázár, a pap, az ujjával annak véréből és

fecskendjen a gyülekezés sátorának eleje felé annak véréből hétszer. 5 Azután égessék el a tehenet az ő szemei előtt, bőrét, húsát és vérét ganajával együtt égessék el. 6 És vegyen a pap cédrusfát, izsópot, meg karmazsint, és vesse a tehén tüze közé. 7 És mossa meg a pap a ruháit, fürössé meg a testét vízben, azután bemehet a táborba; de tisztálatlan a pap estig. 8 És aki elégeti azt, mossa meg a ruháit vízben, fürössé meg a testét vízben; és tisztálatlan estig. 9 És gyűjtse össze egy tiszta férfiú a tehén hamuját és tegye a táboron kívül tiszta helyre; és legyen Izrael fiai községenek őrizetűl, tiszttító víz számára, engesztelő áldozat az. 10 És mossa meg az, aki összegyűjti a tehén hamuját, az ő ruháit és tisztálatlan estig; és legyen ez Izrael fiainak és az idegennek, aki közöttük tartózkodik, örök törvény gyanánt. 11 Aki megérint halottat, bármely emberi személyét, tisztálatlan az hétfáján. 12 Az tiszításra magát azzal (a vízzel) a harmadik napon és a hetedik napon tiszta lesz; ha azonban nem tiszítja magát a harmadik napon; akkor a hetedik napon nem lesz tiszta. 13 Bárki megérint halottat, emberi személyt, aki meghalt és nem tiszítja meg magát, az Örökkévaló hajlékát tisztálatlanította meg, irtassék ki az a személy Izraelből; mert a tiszttító vizet nem hintették rá, tisztálatlan legyen, tisztatlansága még rajta van. 14 Ez a tan, ha meghal ember a sátorban, bárki bemegy a sátorba és minden, ami a sátorban van, tisztálatlan hétfáján. 15 minden nyitott edény, melyen nincs szoros födéle, tisztálatlan az. 16 És mindenki, aki megérint a mezőn fegyver által megölhetet, vagy halottat, vagy emberi csontot, vagy sírt, tisztálatlan legyen hétfáján. 17 És vegyenek a tisztálatlan számára ez elégetett engesztelő áldozat hamujából és tegyenek rá előtől vizet egy edénybe. 18 És vegyen izsópot és mártsa a vízbe egy tiszta férfiú, fecskendezzen a sátorra és minden az edényekre és a személyekre, akik ott voltak, és arra, aki megérintett csontot, vagy megölhetet, vagy holtat, vagy sírt. 19 És fecskendezzen a tiszta a tisztálatlanra, a harmadik napon, meg a hetedik napon és tiszításra meg a hetedik napon; azután mossa meg ruháit, fürödjék meg vízben és este tiszta lesz. 20 A férfiú pedig, aki tisztálatlan lesz és nem tiszítja meg magát, irtassék ki az a személy a gyülekezet köréből, mert az Örökkévaló szentélyét megtisztálatlanította, tiszttító vizet nem hintettek rá, tisztálatlan ő. 21 És legyen nekik örök törvényük; és aki fecskendezi a tiszttító vizet, mossa meg a ruháit és aki megérinti a tiszttító vizet, tisztálatlan legyen estig. 22 És minden, amit a tisztálatlan megérint, tisztálatlan legyen; a személy pedig, aki őt megérinti, tisztálatlan legyen estig.

20 És elérkeztek Izrael fiai, az egész község Cincapusztájába az első hónapban és a nép maradt Kádesben. Ott meghalt Mirjám és eltemették ott. 2 És nem volt vize a községek; és összegyülekeztek Mózes meg Áron ellen. 3 És a nép pörlekedett Mózessel és szolt, mondván: Bárcsak elpusztultunk volna, mikor elpusztultak testvéreink az Örökkévaló színe előtt! 4 Miért is hozták az Örökkévaló gyülekezetét a pusztába, hogy meghalunk itt, mi és barmaink? 5 Miért is vezettetek fel bennünket Egyiptomból, hogy hozzatok bennünket erre a gonosz helyre? Nem oly hely ez, hol vetés, füge, szőlő, gránátalma van; és víz sincs inni. 6 És bement Mózes, meg Áron a gyülekezet elől a gyülekezés sátorának bejáratába és leborultak arcukra; és megjelent nekik az Örökkévaló dicsősége. 7 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 8 Vedd a botot és gyűjtsd egybe a községet, te meg testvéred Áron, és szoljatok a sziklához az ő szemeik előtt, hogy adja ki vizét; és kihozol nekik vizet a sziklából és megitatod a községet meg barmaikat. 9 Mózes elvette a botot az Örökkévaló színe elől, amint parancsolta neki. 10 És Mózes meg Áron egybegyűjtötték a gyülekezetet a szikla elől; és mondta nekik (Mózes): Halljátok csak, ti ellensegülöök! Vajon ebből a sziklából hozzunk-e ki nektek vizet? 11 És föletemelte Mózes a kezét és rávágott a sziklára botjával kétszer; erre kiömlött sok víz, és ivott a község, meg barmaik. 12 És mondta az Örökkévaló Mózesnek, meg Áronnak: Mivelhogy nem hittetek bennem, hogy megszenteljetek engem Izrael fiainak szemei előtt, azért nem viszíték be a gyülekezetet az országba, melyet nekik adtam. 13 Ez a pörlekedés vize, ahol pörlekedtek Izrael fiai az Örökkévalóval, és megszenteltetett általuk. 14 És küldött Mózes követeket Kádesből Edom királyához: Így szól testvéred Izrael, Te ismered mindenzt a fáradalmat, mely bennünket ért. 15 Lementek őseink Egyiptomba és laktunk Egyiptomban sok ideig; és rosszul bántak velünk az egyptomiak, a mi őseinkkel. 16 Akkor kiáltottunk az Örökkévalóhoz, és ő meghallotta szavunkat, küldött angyalt és kivezetett bennünket Egyiptomból, és íme Kádesben vagyunk, a te határszéled városában. 17 Hadd vonulunk át kérlek országodra! Nem vonulunk át mezőn, sem szőlőn és nem iszunk a kút vizéből; az országúton fogunk menni, nem térünk le se jobbra, se balra, amíg át nem vonulunk a határon. 18 De Edom azt mondta neki: Nem fogsz átvonulni rajtam, különben fegyverrel megyek vissza ki ellened. 19 És mondta neki Izrael fiai: Az egyengetett úton megyünk, ha pedig a vizedből iszunk, én meg barmom, megadom az árat; valóban mást semmit, csak gyalogosan hadd vonuljak át. 20 De ő mondta: Nem fogsz átvonulni! És

kiment ellene Edom hatalmas néppel és erős kézzel. 21 Így vonakodott Edom megengedni Izraelnek, hogy átvonuljon az ő határán; és Izrael eltért tőle. 22 Elindultak Kádesből és elérkeztek Izrael fiai, az egész község, a Hőr hegycsúcsa. 23 És az Örökkévaló szolt Mózesnek, meg Áronhoz a Hőr hegycsúcsa, Edom országának határán, mondván: 24 Takarítassék el Áron népéhez, mert nem fog bemenni az országba, melyet Izrael fiainak adtam, mivelhogy ellensegültek parancsomnak a pörlekedés vizénél. 25 Vedd Áront és fiát, Eleázárnak és vidd föl őket Hőr hegycsúcsa. 26 Vettesd le Áronnal az ő ruháit és öltöztesd fel azokba Eleázárt, az ő fiát; Áron pedig takarítassék el és ott meghal. 27 Mózes cselekedett, amint az Örökkévaló parancsolta; fölmentek a Hőr hegycsúcsa az egész község szemei láttára. 28 Mózes levetette Áronnal a ruháit és felöltözött azokba Eleázárt, az ő fiát; Áron pedig meghalt ott, a hegycsúcs tetején. Erre lement Mózes meg Eleázárt a hegycsúcsra. 29 Midón láttá az egész község, hogy meghalt Áron, megsiratták Áront harminc napig, egész Izrael háza.

21 Meghallotta a Kánaáni, Árod királya, aki délen lakott, hogy eljött Izrael a kémek útján, és harcolt Izrael ellen és foglyokat ejtett közüle. 2 Ekkor fogadalmat tett Izrael az Örökkévalónak és mondta: Ha kezembe adod ezt a népet, akkor átökki kiirtom az ő városaikat. 3 Az Örökkévaló meghallgatta Izrael szavát és kezébe adta a Kánaáni és átökki kiirtotta azokat és városaikat és elnevezte a helyet Chormonak. 4 És elvonultak Hőr hegycsúcsa a nádastenger felé, hogy megkerüljék Edom országát; és elcsüggéd a nép az úton. 5 És beszélt a nép Isten ellen és Mózes ellen. Miért hoztak ide fel bennünket Egyiptomból, hogy meghalunk a pusztában, mert nincs kenyér és nincs víz; lelkünk pedig undorodik a nyomorult kenyértől. 6 Erre rábocsátotta az Örökkévaló a népre mérges kígyókat és megmarták a népet; és elhalt sok nép Izraelből. 7 És eljött a nép Mózeshez, és mondta: Vétkéztünk, mert beszéltünk az Örökkévaló ellen és ellened, imádkozz az Örökkévalóhoz, hogy távolítsa el tőlünk a kígyókat. És Mózes imádkozott a népért. 8 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Készíts magadnak egy kígyót és tess azt póznára; és lesz minden megmart, ha arra néz, életben marad. 9 Mózes készített egy rézkígyót és rátette a póznára; és volt, ha megmart a kígyó valakit és az tekintett a rézkígyóra, akkor életben maradt. 10 És elvonultak Izrael fiai és táboroztak Óvószban. 11 Elvonultak Óvószból és táboroztak Ijje-hávorimban a pusztában, mely Móab előtt van napkelet felől. 12 Onnan elvonultak és táboroztak Zered völgyében. 13 Onnan elvonultak és táboroztak az Árnónon túl, mely a pusztában van, mely jön az Emóri határából;

mert az Áronon Móab határa, Móab és az Emóri között. 14 Azért mondják az Örökkévaló harcainak könyvében: Váhebet Szúfoban és a patakokat, az Árnont; 15 és a patakok lejtőjét, amely hajlik Or helye felé és tágaszkodik Móab határára. 16 Onnan a Kúthoz; ez a kút, melynél az Örökkévaló mondta Mózesnek: Gyűjtsd egybe a népet, hadd adjak nekik vizet. 17 Akkor énekeljetek Izrael ezt az éneket: Buzogi föl kút, énekeljetek neki! 18 A kút, melyet fejedelmek ástak, a nép nemesei vájták törvényhozó pálcajukkal! A pusztából (vonultak) Máttonoba; 19 Máttonóból Nácháliélbé, Nácháliélből Bómószra; 20 Bomószról a völgybe, mely Móab mezején van, a Piszga csúcsánál és a sivatag felé tekint. 21 És Izrael követeket küldött Szichónhoz, Emóri királyához, mondván: 22 Hadd vonuljak át országodon, nem térnünk le a mezőre és szőlőbe, nem iszunk a kút vizéből, az országúton fogunk menni, amíg átvonulunk határonkon. 23 De Szichón nem engedte Izraelnek, hogy átvonuljon a határán; összegyűjtötte Szichón az ő egész népét és kiment Izrael ellen a pusztába, elérkezett Jóhócig és harcolt Izrael ellen. 24 De Izrael megverte őt a kard élével, és elfoglalta az országát az Árnontól Jábbókig, Ámmón fiáig, mert erős volt Ámmón fiainak határa. 25 És elvette Izrael mindeneket a városokat és lakott Izrael az Emóri minden városaiban, Chesbonban és minden leányvárosaiban. 26 Mert Chesbón Szichónnak, Emóri királyának városa volt, ő harcolt Móab első királya ellen és elvette az egész országát annak kezéből az Árnónig. 27 Azért mondják a költők: Menjetek Chesbónba, építessék föl és szilárdíttassék meg Szichón városa. 28 Mert tűz ment ki Chesbónból, láng Szichón városából, megemészítette Ór-Móabot, az Árnón magaslatainak urait. 29 Jaj neked, Móab! Elvesztél Kemós népe! Odaengedte fiait menekülőknek, leányait fogásba Szichón, Emóri királyához. 30 Leterítettük őket, elveszett Chesbón Divónig, elpusztítottuk azokat Nőfáchig, mely Médvőig terjed. 31 És Izrael lakott az Emóri országában. 32 És elküldött Mózes, hogy kikémelejék Jázért, elfoglalták leányvárosaikat és elűzte az Emórit, aki ott volt. 33 Azután megfordultak és fölmentek Boson útján; Óg, Boson királya pedig kiment ellenük, ő is egész népe harcra, Edreibe. 34 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Ne féj tőle, mert kezedbe adom őt és egész népét, meg országát; tegyél vele úgy, amint tettél Szichónnal, Emóri királyával, aki Chesbónban lakott. 35 És megverték őt, meg fiait és egész népét, hogy nem hagytak neki maradékot; országát pedig elfoglalták.

22 És elvonultak Izrael fiai és táboroztak Móab síkságán, a Jordán partján, Jerichón innen. 2 Mikor láttá Bálák,

Cippór fia mindenzt, amit Izrael tett az Emóival, 3 akkor nagyon felt Móáb a néptől, mert sok volt, és irtőzött Móáb Izrael fiaitól. 4 És mondta Móáb Midján véneinek: most fölnyalja e gyülekezetet egész környékünket, amint fölnyalja a marha a mező füvét. És Bálák, Cippór fia volt Móáb királya abban az időben. 5 És küldött követeket Bileámhöz, Beór fiahoz Peszórba, mely a folyam mellett van, az ő népe fiainak országába, hogy őt elhívják, mondván: Íme, egy nép jött ki Egyiptomból, íme ellepi a föld színét, és lakik velem szemben. 6 Azért most jöjj el, kérlek, átkozd el értem ezt a népet, mert hatalmasabb nálam, talán meg bírom őt verni, és elűzöm az országból: mert tudom, akit megáldasz, az áldott és akit elátkozol, az elátkozott. 7 És elmentek Móáb vénei, meg Midján vénei és varázsszerek a kezükben; elérkeztek Bileámhöz és elmondta neki Bálák szavait. 8 És ő mondta nekik: Háljatok itt az éjjel és majd feleletet adok nektek, amint az Örökkévaló szól hozzáim. És ott maradtak Móáb fejedelmei Bileámnál. 9 És eljött Isten Bileámhöz és mondta: Kik ezek a férfiak nálad? 10 És mondta Bileám Istennek: Bálák, Cippór fia, Móáb királya küldött hozzáim 11 Íme a nép, mely kijött Egyiptomból és ellepte a föld színét; most hát jöjj, átkozd el azt értem, talán bírok harcolni ellene és elűzöm. 12 És mondta Isten Bileámnak: Ne menj velük; ne átkozd el a népet, mert áldott az. 13 És fölkelt Bileám reggel és mondta Bálák fejedelmeinek: Menjetek országotokba, mert vonakodott az Örökkévaló megengedni nekem, hogy elmenjenek veletek. 14 Fölkerekedtek Móáb fejedelmei és elmentek Bálákhöz és mondta: Bileám vonakodott eljönni velünk. 15 Bálák meg újra küldött fejedelmeiket, többet és előkelőbbeket amazoknál. 16 És elérkeztek Bileámhöz és mondta neki így szól Bálák, Cippór fia: Ne vonakodjál, kérlek, eljönni hozzáim; 17 mert nagyon megtisztelik téged és minden, amit nekem mondani fogsz, megteszek; csak jöjj el, kérlek, átkozd el értem ezt a népet. 18 És felelt Bileám és mondta Bálák szolgáinak: Ha nekem adja Bálák tele házát ezüsttel, meg arannyal, sem hághatom át az Örökkévaló, az én Istenem parancsát, hogy tegyek kis dolgot vagy nagyot. 19 És most maradjatok csak itt is az éjjel, hadd tudjam meg, mit fog az Örökkévaló újra hozzáim szólni. 20 És eljött Isten Bileámhöz éjjel és mondta neki: Ha téged meghívni jöttek a férfiak, kerekedjél föl, menj velük; de csak azt a dolgot, amit én neked mondani fogok, azt cselekedj. 21 És fölkelt Bileám reggel, fölnyergelte szamarát és elment Móáb fejedelmeivel. 22 De föllobbant Isten haragja, hogy ő menni akar, és odaállt az Örökkévaló angyala az útra akadályozóul neki; ő pedig nyargalt szamarán és két legénye vele. 23 A szamár meglátta az Örökkévaló angyalát, hogy áll az úton és

kivont kardja a kezében azért letért a szamár az útról és ment a mezőn; Bileám pedig megverte a szamarat, hogy ráterelje az útra. 24 És megállt az Örökkévaló angyala a szőlők gyalogútján, kerítés innen és kerítés amonnan. 25 Mikor a szamár láttá az Örökkévaló angyalát, akkor odaszorongodott a falhoz és odaszorította Bileám lábát a falhoz; ő pedig újra megverte. 26 Az Örökkévaló angyala pedig újra elvonult és megállt egy szoros helyen, ahol nem volt út kitérni, sem jobbra, sem balra. 27 És meglátta a szamár az Örökkévaló angyalát és lehevert Bileám alatt; erre fellobbant Bileám haragja és megverte a szamarat bottal. 28 Ekkor megnyitotta az Örökkévaló a szamár száját és ez mondta Bileámnak: Mit tettem neked hogy rnegvertél engem immár három ízben? 29 És Bileám mondta a szamárnak: Mert játéket üztél velem; ha kard volna a kezemben, bizony most megöltelek volna. 30 És mondta a szamár Bileámnak: Nemde, én vagyok szamarad amelyen nyargaltál, mióta létezel e napig, vajon szoktam-e így tenni veled? És ő mondta: Nem. 31 Ekkor megnyitotta az Örökkévaló Bileám szemeit és láttá az Örökkévaló angyalát, hogy áll az úton, és kivont kardja a kezében; meghajolt és arcra borult. 32 És mondta neki az Örökkévaló angyala: Miért verted meg szamaradat immár három ízben? 33 A szamár pedig meglátott engem és kitért tőlem immár három ízben tért volna ki előlem, bizony most téged megöltelek volna, azt, pedig életben hagytam volna. 34 És mondta Bileám az Örökkévaló angyalának: Vétkeztem, mert nem tudtam, hogy te állsz elém az úton; és most, ha visszatetsző szemeidben, vissza akarok térti. 35 Az Örökkévaló angyala pedig mondta, Bileámnak: Menj a férfiakkal, de csak azt az igét, melyet én mondok neked, azt mondjad el; és elment Bileám Bálák fejedelmeivel. 36 Bálák meghallotta, hogy Bileám jön és kiment elő Móáb városába, mely az Árnón határár van mely a határ szélén van. 37 És mondta Bálák Bileámnak: Nem küldtem-e már hozzád, hogy hívjalak, miért nem jöttél el hozzáim? Vajon bizony nem bírlak-e megtisztelni? 38 És mondta Bileám Báláknak: Íme most eljöttem hozzáid, vajon szóhatok-e bármit? Az igét, melyet Isten számba tesz, azt fogom elmondani. 39 És Bileám ment Bálákkal és elérkeztek Kirjász-Chúcósza. 40 És áldozott Bálák marhát meg juhot és küldött Bileámnak meg a fejedelmeknek, kik vele voltak. 41 És volt reggel, fogta Bálák Bileámot és fölvezette Baál magaslataira; onnan láttá a nép egy részét.

23 És mondta Bileám Báláknak: Építs nekem itt oltárt, és készíts nekem ide hét tulkot és hét kost. 2 Bálák úgy cselekedett, amint Bileám mondta; és áldozott Bálák meg Bileám tulkot és kost az oltáron. 3 És mondta Bileám Báláknak: Állj oda égőáldozatodhoz, én pedig hadd menjek

el, talán elém jön az Örökkévaló; amit látnom enged, azt tudtadra adom. És elment a hegycsúcsra. **4** És Isten eléje tűnt Bileámnak és ő mondta Neki: A hét oltárt elrendeztem és áldoztam tulkot és kost mindenigik oltáron. **5** És az Örökkévaló tett igét Bileám szájába és mondta: Térj vissza Bálákhöz és így szólj. **6** Ő visszatért ahoz és íme, az állt az ő égőáldozatánál, ő és Móáb minden fejedelmei. **7** És elkezdte (Bileám) példázatát és mondta: Árámból hozatott engem Bálák, Móáb királya a kelet hegyeiről; jöjj átkozd el értem Jákobot, jöjj, szidalmazd Izraelt! **8** Mit átkozzam én, kit Isten nem átkoz és mit szidalmazzam én, kit az Örökkévaló nem szidalmaz? **9** Mert a szirt fokáról látom őt, a dombokról szemlélem; íme, olyan nép, mely egyedül lakik és a nemzetek közé nem számítja magát. **10** Ki olvassa meg Jákob porát és szám szerint Izrael ivadékát? Haljon meg lelkem az igazak halálával és legyen a végem olyan, mint az övé! **11** És mondta Bálák Bileámnak: Mit tettél velem? Hogy elátkozd elleneimet, azért hoztalak, és íme, megáldottad. **12** Ő pedig felelt és mondta: Nemde, amit az Örökkévaló tesz a számba, azt őrzöm meg, hogy elmondjam? **13** És mondta neki Bálák: Jöjj csak velem egy másik helyre, ahonnan láthatod őt; csak egy részét fogod látni, de az egészet nem látod, átkozd el értem onnan. **14** És elvitte az őrk mezejére, a Piszga tetejére; és épített hét oltárt és áldozott tulkot, meg kost az oltáron. **15** És mondta Báláknak: Állj itt égőáldozatodnál, én pedig a jelenés előbe megyek itt. **16** És az Örökkévaló Bileám előjött, és tett igét a szájába és mondta: Térj vissza Bálákhöz és így szólj. **17** Odament ahoz és íme, az állt égőáldozata mellett, meg Móáb fejedelmei vele; és mondta neki Bálák: Mit szolt az Örökkévaló? **18** Ő pedig elkezdte példázatát és mondta: Föl Bálák és halljad, figyel rám Cippór fia! **19** Nem ember az Isten, hogy hazudjék, sem emberfia, hogy meggondolja magát; mond-e ő valamit és nem teszi meg, szólt-e és nem teljesítí? **20** Íme, áldó igét vettetem: ő áldott és én nem fordithatom el. **21** Nem szemlélt jogtalanságot Jákobban, nem látott bajt Izraelben; az Örökkévaló, az ő Istene vele van és királyi rivalgás közepette. **22** Isten, ki kivezette őket Egyiptomból, mint a Reém hatalma ő neki. **23** Mert nincs jóslás Jákobban és nincs varázslás Izraelben; idejében megmondják Jákobnak és Izraelnek, mit cselekedett Isten. **24** Íme ez a nép, mint nőstény oroszlán kel fel, mint az oroszlán emelkedik; nem fekszik le, míg zsákmányt nem eszik és megöltek vérét nem issza. **25** És mondta Bálák Bileámnak: Se ne átkozd, se ne áldd őt. **26** És felelt Bileám és mondta Báláknak: Nem-e szóltam hozzád, mondván: Mindent, amit az Örökkévaló mondani fog, azt cselekszem?

27 És mondta Bálák Bileámnak: Jöjj csak, elviszlek egy másik helyre, talán helyesnek látszik Isten szemeiben, és átkozd el értem onnan. **28** És elvitte Bálák Bileámot a Peór tetejére, mely letekint a sivatagra. **29** És mondta Bileám Báláknak: Építs itt nekem hét oltárt és készíts nekem ide hét tulkot, meg hét kost. **30** Bálák úgy cselekedett, amint Bileám mondta és áldozott tulkot, meg kost az oltáron.

24 Mikor Bileám látta, hogy jónak tetszik az Örökkévaló szemeiben, hogy megáldja Izraelt, nem járt mint egyszer-másszor jóslás után, hanem a pusztá felé fordította az arcát. **2** Fölvette Bileám a szemeit és láttá Izraelt, mint lakik törzsei szerint; akkor megszálta Isten szellemé, **3** elkezdte példázatát és mondta: Bileám szól, Beér fia és szól a férfi, a nyílt szemű; **4** szól, aki hallja Isten szózatát, aki látja a Mindenható látomását, leborulva és nyitott szemekkel. **5** Mily szépek a te sátraid Jákob, hajlékaid Izrael! **6** Mint patakok terjeszkednek, mint kertek a folyó mellett, mint álöfák, ültette az Örökkévaló, mint cédrusok a víz mentén. **7** Ömlök a víz vedreiből és veteménye bő vizek között; hatalmasabb lesz Ágagnál az ő királya és emelkedik királysága. **8** Isten, ki kivezette Egyiptomból, mint a Reém hatalma őneki, fölemészít népeket, az ő elleneit csontjaikat összetöri és nyilaival összezúzza. **9** Letérdel, lehever, mint az oroszlán és mint nőstény oroszlán, ki kelti föl? Aki téged áld, az áldott, aki téged átkoz, az elátkozott! **10** Ekkor föllobbant Bálák haragja Bileám ellen, összecsapta kezeit és mondta Bálák Bileámnak: Hogy elátkozd ellensegemet hívtalak, és íme, megáldottad immár háromízben. **11** Most tehát menekül lakhelyedre! Azt mondtam, megtisztellek majd és íme, elvont téged az Örökkévaló tisztelettől. **12** És mondta Bileám Báláknak: Nemde követeidhez is; kiket hozzám küldtél, szóltam, mondván: **13** Ha nekem adja Bálák tele házát ezüsttel és arannyal, nem hághatom át az Örökkévaló parancsát, hogy cselekedjem jót vagy rosszat szívem szerint; amit az Örökkévaló szól, azt mondom el. **14** Most azonban, íme én elmegyek népemhez; gyere, hadd tanácsolok neked arra nézve, amit tesz ez a nép a te népeddel késő időkben. **15** Elkezdte példázatát és mondta: Bileám szól, Beér fia és szól a férfi, a nyílt szemű; **16** szól, aki hallja Isten szózatát és ismeri a Legfelsőbb gondolatát, aki látja a Mindenható látomását, leborulva és nyitott szemekkel: **17** Látom, de nem most, szemlélem, de nem a közelben: fölszáll csillag Jákobból és feltámad kormánypálca Izraelben, összezúzza Móáb széleit és átfúrja Sész minden flait. **18** És Edom martalékká lesz, martalékvá lesz, martalékvá lesz Széir az ő ellenségeinek; Izrael pedig hatalmasat művel. **19** És

uralkodni fog a Jákobból való és elpusztítja a maradékot a városból. 20 Látta Ámálekot, elkezdte példázatát és mondta: Nemzetek elseje Ámálek, de végezete pusztulás. 21 Látta a Kénit, elkezdte példázatát és mondta: Szilárd a te lakod és sziklába rakva fészked, 22 de mégis kiirtandó lesz Káin; meddig tart? Ássúr fogásába visz téged. 23 Elkezdte példázatát és mondta: Jaj, ki élhet, ha Isten elítélte? 24 Hajók Kittim partjáról, lealázzák Ássúrt és lealázzák Évert, de az is elpusztul! 25 Erre fölkerekedett Bileám és elment, visszatért lakhelyére; Bálák is elment az útjára.

25 Mikor Izrael Sittimben lakott, elkezdett a nép paráználkodni Móáb leányaival. 2 És ezek meghívíták a népet, az ő isteneik áldozataihoz, és a nép evett és leborult az ő isteneik előtt. 3 Izrael csatlakozott Baál-Peórhoz és föllobbant az Örökkévaló haragja Izrael ellen. 4 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Vedd a nép minden főnökeit és akasztasd föl őket az Örökkévaló színe előtt fényes nappal, hogy elforduljon az Örökkévaló föllobbant haragja Izraeltől. 5 És mondta Mózes Izrael bíráinak: Öljetek meg minden egyik a maga embereit, akik csatlakoztak Baál-Peórhoz. 6 És íme, egy férfiú Izrael fiai közül jött és vezette testvéreinek a midjánita nőt Mózes szeme láttára és Izrael fiai egész községének szeme láttára; ezek pedig sítottak a gyülekezés sátorának bejáratánál. 7 Ezt látta Pinchosz, Eleázárnak a fia, Áron papnak a fia, fölkelt a község közepéből és dárdát vett a kezébe; 8 bement az izraelita férfi után a kamrába és átfedte mindkettőjüket, az izraelita férfit és a nőt a hasán. Erre megszűnt a csapás Izrael fiai között. 9 Voltak pedig, akik meghaltak a csapás alatt: huszonnegyzen. 10 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 11 Pinchosz, Eleázár fia, Áron, a pap fia elfordította haragomat Izrael fiairól, midőn buzgólkodott értem közöttük, hogy nem pusztítottam ki Izrael fiait buzgalmamban. 12 Azért mond: Íme, adom neki békészövetségemet! 13 És legyen neki és magzatának utána az örökösi papság szövetsége, azért, mert buzgólkodott Istenéért és engeszelést szerzett Izrael fiainak. 14 A megölt izraelita férfiú neve pedig, aki megöletett a midjánita nővel, Zimri, Szolú fia, atyai házának fejedelme, Simon törzséből. 15 A megölt midjánita nő neve pedig: Kozbi, Cúr lánya; nemzetének, atyai házának feje Midjánban. 16 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 17 Szorongassátok a midjánitákat, hogy megverjétek őket; 18 mert szorongattak ők benneteket fendorlataikkal, melyekkel fendoraktak ellenetek, a Peór dolga által és Kozbi, Midján fejedelmének lánya, az ő testvérek által, aki megöletett a csapás napján, a Peór dolga miatt.

26 És volt a csapás után: Szólt az Örökkévaló Mózeshez, meg Eleázárhoz, Áron, a pap fiához mondván: 2 Vegyétek fől Izrael fiai egész községének összegét, húsz évestől felfelé atyáik háza szerint, mindenki, aki hadba vonul Izraelben. 3 És szólt hozzájuk Mózes meg Eleázár, a pap, Móáb síkságain, a Jordán partján, Jerichónál, mondván: 4 Húsz évestől fölkelé – amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek és Izrael fiainak, kik kijöttek Egyiptom országából. 5 Rúbén Izrael elsőszülöttje; Rúbén fiai, Chánóch tól a chánoki család; Pállultól a pálluli család; 6 Checrón tól a checróni család, Kármitól a kármi család. 7 Ezek a Rúbéni családjai: és voltak megszámláltjaik: negyvenháromezer és hétszázharminc. 8 Pállu fiai: Eliov. 9 Eliov fiai: Nemúél, Dátán és Ábirám; az a Dátán és Ábirám, a község hivatottjai, kik civódást szítottak Mózes és Áron ellen Kórách községében, midőn civódást szítottak az Örökkévaló ellen. 10 És megnyitotta a föld a száját és elnyelte őket, meg Kóráchot a község halálával, midőn fölemészette a tűz a kétszázötven férfiút, hogy intő például lettek. 11 Kórách fiai azonban nem haltak meg. 12 Simon fiai családjai szerint: Nemúél től a neműeli család, Jomintól a jomini család, Jochintől a jochini család; 13 Zeráchtól a zárchi család, Soultól a souli család. 14 Ezek a Simoni családjai; huszonkétezer és kétszáz. 15 Gád fiai családjai szerint: Cefontól a cefóni család, Chággitól a chággi család, Súnitól a súni család; 16 Oznitől az ozni család, Éritől az éri család; 17 Áródtől az áródi család, Áriéltől az áriéli család. 18 Ezek Gád fiainak családjai, megszámláltjaik szerint: negyvenezer és ötszáz. 19 Júda fiai: Ér meg Ónon; és meghalt Ér meg Ónon Kánaán országában. 20 És voltak Júda fiai családjai szerint: Sélötől a séloni család, Perectől a párci család, Zeráchtól a zárchi család. 21 És Perec fiai voltak: Checrón tól a checróni család, Chomultől a chomuli család. 22 Ezek Júda családjai megszámláltjaik szerint: hetvenháromezer és ötszáz. 23 Icsszáchár fiai családjai szerint: Tólától a tólai család, Fuvvotól a funi család; 24 Josúvtól a josúvi család, Simrón tól a simróni család. 25 Ezek Icsszáchár családjai megszámláltjaik szerint: hatvannégyezer és háromszáz. 26 Zebúlun fiai családjai szerint: Szeredtől a szárdi család, Élántól az élóni család, Jáchleél től a jachleéli család. 27 Ezek a Zebúlun családjai megszámláltjaik szerint: hatvanezer és ötszáz. 28 József fiai családjai szerint: Menásse és Efraim. 29 Menásse fiai: Mochirtől a mochiri család, Mochir pedig nemzette Gileádot; Gileádtól a gileádi család. 30 Ezek Gileád fiai: Jezertől az iezri család Chélektől a chelki család; 31 Ászriéltől az ászriéli család, Sechemtől a sichmi család; 32 Semidotól a semidoi család, Chéfertől a chefri család. 33 Celofchod, Chéfer fiának pedig nem voltak

fiai, hanem leányai; Celofchod leányainak nevei: Machlo, Nőo, Choglo, Milko és Tirco. 34 Ezek Menásse családjai; és megszámláltjaik: ötvenkétezer és hétszáz. 35 Ezek Efráim fiai családjaiak szerint: Súszeláchtól a súszálchi család, Bechertől a báchri család, Táchántól a tácháni család. 36 Ezek pedig Súszelách fiai: Érőntől az éroni család. 37 Ezek Efráim fiainak családjai megszámláltjaik szerint: harmincétezer és ötszáz; ezek József fiai családjaiak szerint. 38 Benjámin fiai családjaiak szerint: Belától a bálei család, Ásbéltől az ásbéli család, Áchiromtól, az áchiromi család; 39 Sefúfomtól a súfomi család, Chúfomtól a chúfomi család. 40 És Béla fiai voltak: Árd meg Naámon: az árdi család, Naámontól a naámi család. 41 Ezek Benjámin fiai családjaiak szerint; és megszámláltjaik: negyvenötezer és hatszáz. 42 Ezek Dán fiai családjaiak szerint: Súchomtól a súchomai család; ezek Dán családjai, az Ő családjaiak szerint. 43 A Súchomai minden családjai megszámláltjaik szerint: hatvannégyezer és négyszáz. 44 Ásér fiai családjaiak szerint: Jimnotól a jimno család, Jisvitől a jisvi család, Beriotót a berii család. 45 Berio fiaitól: Chévertől a chevri család, Málkiéltől a málkiéli család. 46 Ásér leányának neve: Szerách. 47 Ezek Ásér fiainak családjai megszámláltjaik szerint: ötvenháromezer és négyszáz. 48 Náftáli fiai családjaiak szerint: Jáchezeéltől a jáchceéli család, Gúnitől a gúni család; 49 Jécertől a jícri család, Sillémtől a sillémi család. 50 Ezek a Náftáli családjai, családjaiak szerint; és megszámláltjaik: negyvenötezer és négyszáz. 51 Ezek Izrael fiainak megszámláltjai: hatszázézer és ezerhétszázharminc. 52 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 53 Ezeknek osztassék el az ország birtokul, a nevek száma szerint. 54 A nagyobb számúnak adj nagyobb birtokot, a kisebb számúnak pedig adj kevesebb birtokot mindegyiknek megszámláltjai szerint adassék a birtoka. 55 Csakhogy sors útján osztassék el az ország; atyák törzsének nevei szerint kapjanak birtokot. 56 A sors útján osztassék neki birtoka, akár a nagyszámúnak, akár a kisszámúnak. 57 Ezek pedig Lévi megszámláltjai szerint: Gérsőntől a gérsuni család, Kehosztól a kehoszi család, Merorítől a merori család. 58 Ezek Lévi családjai: a Livni családja, a Chevróni családja, a Máchli családja, a Músi családja, a Korchi családja. Kehosz pedig nemzette Ármromt. 59 Ármrom feleségének neve Jóchebed, Lévi leánya, aki született Lévinek Egyiptomban; ez pedig szülte Ármromnak Áront és Mózest, meg nővérüket Mirjámt. 60 És született Áronnak: Nádáb és Ábihú, Eleázár és Itamár. 61 Nádáb és Ábihú pedig meghalt, mikor bevittek idegen tüzet az Örökkévaló színe elő. 62 És voltak megszámláltjaik: huszonháromezer, mind a férfiszemély, egy hónapostól fölfelé, mert nem számláltattak

meg Izrael fiaival együtt, mert nekik nem adatott birtok Izrael fiai közepette. 63 Ezek a megszámláltjai Mózesnek és Eleázárnak, a papnak, akik megszámlálták Izrael fiait Móáb síkságain a Jordán partjánál, Jerichónál. 64 Ezek között azonban nem volt senki a Mózes és Áron, a pap által megszámláltak közül, akik megszámlálták Izrael fiait Szináj pusztájában; 65 mert azokról mondta az Örökkévaló, haljanak meg a pusztában; és nem maradt közülük senki, csak Káleb, Jefune fia és Józsua, Nún fia.

27 És odaléptek Celofchod leányai, aki Chéfer fia, Gileád fia, Mochir fia, Menásse fia, Menásse József fia családjából volt, ezek pedig leányainak nevei: Máchlo, Nőo, Choglo, Milko és Tirco, 2 és megálltak Mózes előtt és Eleázár, a pap előtt és a fejedelmek meg az egész község előtt, a gyülekezés sátorának bejáratánál, mondván: 3 Atyánk meghalt a pusztában, ő azonban nem volt ama község között, mely összegyűlt az Örökkévaló ellen, Kóráh községében, hanem saját vétke által halt meg, fia pedig nem voltak. 4 Miért vesszen ki atyánk neve családja köréből, mivelhogy nincs fia? Adj nekünk örökséget atyánk fivérei között. 5 És Mózes odavitte ügyüket az Örökkévaló színe elő. 6 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 7 Helyesen beszélnek Celofchod leányai; adj is nekik öröök birtokot atyuk fivérei között és származtasd át atyuk birtokát rájuk. 8 Izrael fiaihoz pedig szólj, mondván: Ha valaki meghal és fia nincs, akkor származtassátok át birtokát leányára. 9 Ha pedig leánya nincs, akkor adjátok birtokát fivéreinek. 10 Ha pedig nincsenek fivérei, akkor adjátok birtokát atya fivéreinek. 11 Ha pedig atyának nincsenek fivérei, akkor adjátok birtokát vérrokónának, aki a legközelebbi hozzá családjából és az örökölje azt. És legyen ez Izrael fiai számára a jognak törvénye gyanánt, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. 12 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Menj föl erre az Ábárim hegyére és nézd meg az országot, melyet Izrael fiainak adtam. 13 És miután megnézte, akkor el fogsz takarítattni népedhez te is, amint eltakarítattat Áron, a te testvéred; 14 mivelhogy ellenszegültek parancsomnak Cin pusztájában a község pörlekedésénél, hogy megszenteltetek volna a víznél szemük láttára. Az a pörlekedés vize Kádesnél, Cin pusztájában. 15 És szólt Mózes az Örökkévalóhoz, mondván: 16 Rendeljen az Örökkévaló, minden test szellemének Istene, férfiút a község fölé, 17 aki kivonuljon előttük és aki bemenjen előttük, aki kivesesse őket és aki bevezesse őket, hogy ne legyen az Örökkévaló községe, mint juhok, melyeknek nincs pásztoruk. 18 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Vedd Józsuat, Nún fiát, a férfiút, kiben szellem van és tudd kezdetet őrá; 19

állítsd őt Eleázár, a pap elé és az egész község elé és adj neki parancsot az ő szemük láttára. 20 Tégy a te fenségedből rá, hogy hallgasson rá Izrael fiainak egész községe. 21 És Eleázár, a pap előtt álljon és az kérdezze meg számára az Urim ítéletét az Örökkévaló színe előtt; az ő parancsára vonuljanak ki, az ő parancsára menjenek be, ő és Izrael minden fia vele, meg az egész község. 22 Mózes pedig úgy cselekedett, amint az Örökkévaló parancsolta neki; vette Józsuát és odaállította őt Eleázár, a pap elé, meg az egész község elő; 23 ő pedig rátette kezeit és parancsot adott neki, amint szolt az Örökkévaló Mózes által.

28 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 2

Parancsold meg Izrael fiainak és mondд nekik: Áldozatot, kenyeremet, tűzáldozataim szerint, kellemes illatul számomra, őrizzétek meg, hogy bemutassátok nekem a maga idejében. 3 Mondд meg nekik: Ez a tűzáldozat, melyet az Örökkévalónak bemutassatok: egyéves juhokat, épeket, kettőt napjában égőáldozatul, állandóan. 4 Az egyik juhot készítsd el reggel, a másik, juhot készítsd el estefelé. 5 És egy tized éfo lánglisztet ételáldozatul, elegyítve egy negyed hin törött olajjal. 6 Állandó égőáldozat, melyet elkészítettek a Szináj hegycsúcsán illatul, tűzáldozat az Örökkévalónak. 7 És italáldozata egy negyed hin egy juhhoz, a szentélyben öntsд ki a részegítő italt italáldozatul az Örökkévalónak. 8 A második juhot pedig készítsd el estefelé; mint a reggelinek ételáldozatát és italáldozatát készítsd el kellemes illatú tűzáldozat gyanánt az Örökkévalónak. 9 A szombat napján pedig két juhot, egyéveset, épeket, meg két tized lánglisztet ételáldozatul, elegyítve olajjal, és italáldozatát. 10 A szombat égőáldozata ez szombatonként, az állandó égőáldozat és annak italáldozata mellett. 11 Hónapjaitok elején pedig mutassatok be égőáldozatot az Örökkévalónak, két fiatal tulkot és egy kost, hét egyéves juh, épek. 12 És három tized lánglisztet ételáldozatul, elegyítve olajjal, egy tulokhoz és két tized lánglisztet ételáldozatul, elegyítve olajjal, egy koshoz. 13 És egy-egy tized lánglisztet ételáldozatul, elegyítve olajjal, egy juhhoz; égőáldozat az, kellemes illatul, tűzáldozat az Örökkévalónak. 14 Italáldozataik pedig egy fél hin legyen a tulokhoz, egyharmad hin a koshoz és egynegyed hin bor a juhhoz; ez az újhold égőáldozata újholdanként, az év hónapjai szerint. 15 Meg egy kecskebaktól vétekáldozat gyanánt az Örökkévalónak; az állandó égőáldozaton kívül készíttessék el és italáldozata. 16 Az első hónapban, a hónap tizenegyedik napján, peszách van az Örökkévalónak. 17 És tizenötödik napján ennek a hónapnak ünnep; hét napon át kovásztalant egyenek. 18 Az első napon szent gyülekezés

legyen, semmi szolgai munkát ne végezzetek. 19 És mutassatok be tűzáldozatul égőáldozatot az Örökkévalónak: két fiatal tulkot, meg egy kost és hét egyéves juhot, épek legyenek nálatok. 20 Ételáldozatuk pedig lángliszt, elegyítve olajjal; három tizedet a tulokhoz és két tizedet készítsetek a koshoz; 21 egy-egy tizedet készíts egy juhhoz, a hét juhhoz. 22 És egy bakot vétekáldozatnak, hogy engesztelést szerezzen értetek. 23 A reggeli égőáldozaton kívül, mely az állandó égőáldozatra való, készítsétek el ezeket. 24 Ezek szerint készítsétek el naponta, hét napon át a kellemes illatul tűzáldozat kenyérét az Örökkévalónak; az állandó égőáldozat mellett készítsétek el, meg italáldozatát. 25 És a hetedik napon szent gyülekezés legyen nálatok, semmi szolgai munkát ne végezzetek. 26 A zsengék napján, midőn bemutattok új ételáldozatot az Örökkévalónak, heteitek ünnepén szent gyülekezés legyen nálatok, semmi szolgai munkát ne végezzetek. 27 Mutassatok be égőáldozatot kellemes illatul az Örökkévalónak: két fiatal tulkot, egy kost, hét juh, egyéveset. 28 És ételáldozatuk gyanánt lánglisztet, elegyítve olajjal, három tizedet egy tulokhoz, két tizedet egy koshoz; 29 egy-egy tizedet egy juhhoz, a hét juhhoz. 30 Egy kecskebaktól, hogy engesztelést szerezzen értetek. 31 Az állandó égőáldozaton és annak ételáldozatán kívül készítsétek el, épek legyenek nálatok, és azok ételáldozatát.

29 A hetedik hónapban, a hónap elsején szent gyülekezés

legyen nálatok; semmi szolgai munkát ne végezzetek, a harsonariadás napja legyen az nekik. 2 És készítsétek égőáldozatot kellemes illatul az Örökkévalónak: egy fiatal tulkot, egy kost, hét egyéves juh, épek. 3 És ételáldozatuk gyanánt lánglisztet, elegyítve olajjal, három tizedet a tulokhoz, két tizedet a koshoz; 4 és egy tizedet egy juhhoz, a hét juhhoz. 5 És egy kecskebaktól vétekáldozatnak, hogy engesztelést szerezzen értetek. 6 Az újhold égőáldozatán és annak ételáldozatán kívül, meg az állandó égőáldozaton és ételáldozatán kívül, és italáldozatukat rendeletük szerint, kellemes illatul, tűzáldozat az Örökkévalónak. 7 És tizedikén ennek a hetedik hónapnak szent gyülekezés legyen nálatok, sanyargassákok magatokat, semmi munkát ne végezzetek. 8 Mutassatok be égőáldozat gyanánt az Örökkévalónak kellemes illatul: egy fiatal tulkot, egy kost, hét egyéves juh, épek legyenek nálatok. 9 És ételáldozatuk gyanánt lánglisztet, olajjal elegyítve, három tizedet egy tulokhoz, két tizedet egy koshoz; 10 egy-egy tizedet egy juhhoz, a hét juhhoz. 11 Egy kecskebaktól vétekáldozatnak; az engesztelés vétekáldozatán kívül és az állandó égőáldozaton és ételáldozatán, meg italáldozataikon kívül. 12 És tizenötödik

napján a hetedik hónapnak, szent gyülekezés legyen nálatok, semmi szolgai munkát ne végezzetek, üljetek ünnepet az Örökkévalónak hét napig. **13** És mutassatok be égoáldozatot kellemes illatú tűzáldozat gyanánt az Örökkévalónak: tizenhárom fiatal tulkot, két kost, tizennégy egyéves juhot, épeket legyenek. **14** És ételáldozatuk gyanánt lánglisztet, elegyítve olajjal, három tizedet egy tulokhoz, a tizenhárom tulokhoz, két tizedet egy koshoz, a két koshoz; **15** és egy tizedet egy juhhoz, a tizennégy juhhoz. **16** Egy kecskebakot vétekáldozatnak az állandó égoáldozaton, ételáldozatán és italáldozatán kívül. **17** A második napon pedig tizenkét fiatal tulkot, két kost, tizennégy egyéves juhot, épeket; **18** meg ételáldozatukat és italáldozataikat a tulkokhoz, a kosokhoz és a juhokhoz számukhoz képest, a rendelet szerint. **19** És egy kecskebakot vétekáldozatnak, az állandó égoáldozaton és annak ételáldozatán, meg italáldozataikon kívül. **20** A harmadik napon pedig tizenegy tulkot, két kost, tizennégy egyéves juhot, épeket; **21** meg ételáldozatukat és italáldozataikat a tulkokhoz, a kosokhoz és a juhokhoz, számukhoz képest, a rendelet szerint. **22** És egy kecskebakot vétekáldozatnak, az állandó égoáldozaton, ételáldozatán és italáldozatán kívül. **23** A negyedik napon pedig tíz tulkot, két kost, tizennégy egyéves juhot, épeket; **24** meg ételáldozatukat és italáldozataikat a tulkokhoz, a kosokhoz és juhokhoz, számukhoz képest, a rendelet szerint. **25** És egy kecskebakot vétekáldozatnak, az állandó égoáldozaton, annak ételáldozatán és italáldozatán kívül. **26** Az ötödik napon pedig kilenc tulkot, két kost, tizennégy egyéves juhot, épeket; **27** meg ételáldozatukat és italáldozataikat a tulkokhoz, a kosokhoz és a juhokhoz, számukhoz képest, a rendelet szerint. **28** És egy bakot vétekáldozatnak, az állandó égoáldozaton, ételáldozatán és italáldozatán kívül. **29** A hatodik napon pedig nyolc tulkot, két kost; tizennégy egyéves juhot, épeket; **30** meg ételáldozatukat és italáldozataikat a tulkokhoz, a kosokhoz és a juhokhoz, számukhoz képest, a rendelet szerint. **31** És egy bakot vétekáldozatnak, az állandó égoáldozaton, annak ételáldozatán és italáldozatain kívül. **32** A hetedik napon pedig hét tulkot, két kost, tizennégy egyéves juhot, épeket; **33** meg ételáldozatukat és italáldozataikat a tulkokhoz, a kosokhoz és a juhokhoz, számukhoz képest, a rendelet szerint. **34** És egy bakot vétekáldozatnak az állandó égoáldozaton, annak ételáldozatán és italáldozatán kívül. **35** A nyolcadik napon pedig záró ünnep legyen nálatok, semmi szolgai munkát ne végezzetek. **36** És mutassatok be égoáldozatul kellemes illatú tűzáldozatot az Örökkévalónak: egy tulkot, egy kost, hét egyéves juhot, épeket; **37** meg ételáldozatukat és italáldozataikat a tulkokhoz, a kosokhoz

és a juhokhoz, számukhoz képest, a rendelet szerint. **38** És egy bakot vétekáldozatnak, az állandó égoáldozaton, annak ételáldozatán és italáldozatain kívül. **39** Ezeket készítsétek el az Örökkévalónak ünnepeiteken; fogadalmaitokon, önkéntes adományaitokon kívül, égoáldozataitok, ételáldozataitok, italáldozataitok és békeáldozataitok szerint. **40** És elmondta Mózes Izrael fiainak mind aszerint, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek.

30 És szolt Mózes Izrael fiai törzseinek fejeihez, mondván:

Ez az, amit parancsolt az Örökkévaló: **2** Ha valaki fogadalmat tesz az Örökkévalónak, vagy esküt tesz, hogy megkösse magát megszorítással, meg ne szegje szavát; mind aszerint amint kijön szájából, cselekedjék. **3** És ha nő tesz fogadalmat az Örökkévalónak vagy megköti magát megszorítással az atya házában, hajadon korában, **4** és meghallja az atya az ő fogadalmát vagy megszorítását, amellyel megkötötte magát, és hallgat az atya, akkor fonnállnak minden fogadalmi, és minden megszorítás, amellyel megkötötte magát fenn fog állni. **5** Ha azonban megtiltja az atya neki, amely napon meghallja, minden fogadalmi és megszorításai, melyekkel megkötötte magát, nem állnak fenn; az Örökkévaló pedig megbocsát neki, mert az atya megtiltotta neki. **6** Ha pedig férjhez megy és fogadalmi rajta vannak, vagy ajkainak kijelentése, amellyel megkötötte magát, **7** és meghallja a férje, amely napon meghallja és hallgat, akkor fonnállnak fogadalmi, és megszorításai, melyekkel megkötötte magát, fonn fognak állni. **8** Ha azonban, amely napon meghallja a férje, megtiltja neki, akkor megsemmisíti fogadalmát, mely rajta van, vagy ajkai kijelentését, melyel megkötötte magát, az Örökkévaló pedig megbocsát neki. **9** Az özvegy és elvált asszony fogadalma, minden, amivel megkötötte magát, fonnáll ránézve. **10** Ha pedig férje házában tett fogadalmat, vagy kötötte meg magát megszorítással eskü által, **11** és meghallja a férje, de hallgat, nem tiltja meg neki, akkor fonnállnak minden fogadalmi, és minden megszorítás, amellyel megkötötte magát, fenn fog állni. **12** Ha azonban megsemmisíti azokat férje, amely napon meghallja, minden kijelentése ajkainak, akár fogadalmi, akár önmagának megszorításai, nem fog fonnállni; férje megsemmisítette azokat és az Örökkévaló megbocsát neki. **13** minden fogadalmat és minden megszorító esküt, mely önmaga sanyargatására való, férje erősít meg és férje semmisít meg. **14** Ha pedig hallgat a férje napról-napra, akkor megerősítette minden fogadalmait, vagy minden megszorításait, melyek rajta vannak; megerősítette azokat, mert hallgatott, amely

napon meghallotta. 15 Ha pedig megsemmisít azokat, miután hallotta, akkor viselje annak bűnét. 16 Ezek a törvények, melyeket az Örökkévaló parancsolt Mózesnek férj és felesége között, atya és leánya között, hajadon korában, atyának házában.

31 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 2 Állj bosszút Izrael fiaiért a midjánitákon, azután el fogsz takarítatni népedhez. 3 És Mózes szolt a néphez, mondván: Fegyverezzetek fel közületek férfiakat a had számára, hogy legyenek Midján ellen, hogy bosszút álljanak az Örökkévalóért Midjánon. 4 Ezret egy törzsből, ezret egy törzsből, Izrael minden törzseből, küldjetek a hadba. 5 És átszolgáltattak Izrael ezrei közül ezret törzsenként; tizenkét ezret fölfegyverkezve a had számára. 6 És elküldte őket Mózes, ezret törzsenként a hadba, őket és Pinchoszt, Eleázár, a papnak fiát a hadba, és a szent edények, meg a riadásra való trombiták a kezében voltak. 7 És hadba mentek Midján ellen, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek, és megöltek minden férfiszemélyt. 8 Midján királyait is megölték, az ő megöltjeiken kívül: Evit, Rekemet, Cúrt és Revát, Midján öt királyát; és Bileámot, Beór fiát megölték karddal. 9 És foglyul ejtették Izrael fiai Midján asszonyait, meg gyermekéket; minden barmukat pedig és minden nyájukat és minden vagyonukat zsákmányul ejtették. 10 minden városaikat lakhelyeik szerint és minden váraikat elégették tűzzel. 11 És elvitték mind a zsákmányt és mind a prédát emberből és baromból. 12 Elvitték Mózeshez és Eleázárhoz, a paphoz, meg Izrael fiai egész községéhez, a foglyokat, a prédát és a zsákmányt a táborba Móábsíkságára, melyek a Jordán mellett vannak, Jerichónál. 13 És kimentek Mózes, Eleázár, a pap és a község minden fejedelmei előjük a táboron kívülre. 14 És haragudott Mózes a hadsereg vezéreire, az ezrek tisztjeire, a százak tisztjeire, akik megjöttek a hadjáratból, 15 és mondta nekik Mózes: Életben hagytatok minden nőszemélyt? 16 Íme, ők voltak (okai) Izrael fiainál Bileám szavára, hogy hűtlenséget kövessenek el az Örökkévaló ellen a Peór dolgában, és csapás volt az Örökkévaló községében. 17 Azért most öljettek meg minden férfiszemélyt a gyermekek között és minden nőt, aki férfit megismert, öljettek meg. 18 És minden gyermeket a nők között, aki nem ismert férfit, hagyjatok életben magatoknak. 19 Ti pedig táborozzatok a táboron kívül hét napig; minden, aki megöl valakit és minden, aki megérint megöltet, tisztításokat meg magatoknak a harmadik napon és a hetedik napon, ti és foglyaitok. 20 És minden ruhát, minden bőredényt és minden kecskeszőrből készítettek,

meg minden faedényt tisztítatok meg magatoknak. 21 És mondta Eleázár, a pap a hadsereg férfiaknak, aikik elmentek a háborúba: Ez a tannak törvénye, melyet parancsolt az Örökkévaló Mózesnek: 22 Bizony aranyat, ezüstöt, rezet, vasat, ónt és ólmot, 23 minden tárgyat, mely tűzbe jöhet, vigyetek át a tűzön és tisztá lesz, csakhogy tisztító vízzel tisztítassék meg; minden pedig, ami tűzbe nem jöhet, vigyétek át a vízen. 24 És mossátok meg ruháitokat a hetedik napon és tiszták leszték; azután bejöhettek a táborba. 25 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 26 Vedd fel az elfogott prédának összegét, emberből és állatból; te meg Eleázár, a pap és a község atyai házainak fejei; 27 és felezd el a prédát a harcosok között, kik kivonultak a hadba és az egész község között; 28 és vegyél adó gyanánt az Örökkévalónak a harcosoktól, aikik kivonultak a hadba, egy személyt ötszázból: az emberből, a marhából, a szamaraból és juhokból; 29 fele részükből vegyétek, és add Eleázárnak a papnak az Örökkévaló ajándéka gyanánt. 30 Izrael fiainak fele részéből pedig vegyél egyet, kifogva ötvenből, az emberből, a marhából, a szamaraból és add azt a levitáknak, kik őrzik az Örökkévaló hajlékának őrizetét. 31 És cselekedett Mózes, meg Eleázár, a pap, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. 32 És volt a préda a zsákmányon felül, melyet a had népe ejtett: juh: hatszázhetvenöt; 33 marha: hetvenkétezer; 34 szamár: hatvanegyezer; 35 emberi lélek nőkből, aikik nem ismertek férfit, mind a lélek harmincháromezer. 36 Volt pedig a fele, azok része, aikik a hadba vonultak, a juhok száma: háromszázharmincháromezer és ötszáz. 37 És volt az adó az Örökkévalónak a juhokból: hatszázhetvenöt. 38 A marha pedig volt harmincháromezer, és adójuk az Örökkévalónak: hetvenkettő. 39 A szamarak pedig: harmincezer és ötszáz; és adójuk az Örökkévalónak: hatvanegy. 40 Emberi lélek: tizenháromezer, és adójuk az Örökkévalónak: harminckét lélek. 41 És átadta Mózes az Örökkévaló ajándékának adóját Eleázárnak, a papnak, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. 42 És Izrael fiainak fele részéből, melyet elvett Mózes a férfiaktól, kik a hadban voltak – 43 volt pedig a községnak fele része a juhokból: háromszázharmincháromezer és ötszáz; 44 marha: harmincháromezer; 45 a szamarak pedig harmincezer és ötszáz; 46 emberi lélek: tizenháromezer. 47 És elvette Mózes Izrael fiainak a fele részéből, amit kifogtak, egyet ötvenből, emberből és baromból, és átadta azokat a levitáknak, kik őrzik az Örökkévaló hajlékának őrizetét, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. 48 Ekkor odaléptek Mózeshez a sereg ezrei vezérei, az ezrek tisztjei és a százak tisztjei, 49 és mondták Mózesnek: Szolgáid

fölvették a harcosok összegét, kik kezünk alatt voltak és nem hiányzik közülük senki sem; 50 azért elhoztuk az Örökkévaló áldozatát, kiki amit talált: arany edényt, lábkötöt, karperecet, gyűrűt, fülbevalót és karikát, hogy engesztelést szerezzünk lelkeinkért az Örökkévaló színe előtt. 51 És elvette Mózes, meg Eleázár, a pap az aranyat tőlük, mindenféle műtárgyat. 52 Volt pedig az ajándék minden aranya melyet fölajánlottak az Örökkévalónak: tizenhatezerhétszáz és ötven sékel, az ezrek tisztejítől és a százak tisztejítől. 53 A sereg férifai pedig, zsákmányolt kiki a maga számára. 54 És elvette Mózes meg Eleázár, a pap az aranyat az ezrek és százak tisztejítől és bevitték azt a gyülekezés sátorába, emlékül Izrael fainak az Örökkévaló színe előtt.

32 Sok nyája volt Rúbén és Gád fainak, nagyon számos;

és látták Jázér földjét, meg Gileád földjét, hogy íme, a hely nyájnak való hely. 2 Elmentek tehát Gád fiai és Rúbén fiai és szóltak Mózeshez, meg Eleázárhoz, a paphoz és a község fejedelmeihez, mondván: 3 Átorosz, Divón, Jázér, Nimró, Chесbón és Elolé, Szevom, Nevő és Beón, 4 az ország, melyet levert az Örökkévaló Izrael községe előtt, nyájnak való föld, szolgáidnak pedig van nyája. 5 És mondta: Ha kegyet találtunk szemeidben, adassék ez az ország szolgáidnak örökségül, ne vigyél át bennünket a Jordánon. 6 És mondta Mózes Gád fainak és Rúbén fainak: Vajon testvéreitek menjenek-e a háborúba, ti pedig itt maradjatok? 7 És miért téritenétek el Izrael fainak szívét, hogy át ne vonuljanak az országba, melyet nekik adott az Örökkévaló. 8 Így cselekedtek atyáitok, mikor elküldtem őket Kádes-Bárneából, hogy megnézzék az országot. 9 Fölmentek Eskol völgyéig, megnézték az országot és eltérítették Izrael fiai szívét, hogy ne menjenek be az országba, melyet nekik adott az Örökkévaló. 10 És kölcsönöt az Örökkévaló haragja azon a napon és megesküdött, mondván: 11 Bizony nem fogják látni a férfiak, kik feljöttek Egyiptomból, húsz évestől fölfelé, azt a földet, melyről megesküdtem Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak, mert nem jártak teljesen utánam; 12 kivéve Kálebet, Jefune fiát, a Kenizzit és Józsuát, Nún fiát, mert ők jártak teljesen az Örökkévaló után. 13 És kölcsönöt az Örökkévaló haragja Izrael ellen és vándoroltatta őket a pusztában negyven évig, míg kipusztult az egész nemzedék, mely cselekedte azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben. 14 És íme föltámadtak ti atyáitok helyett, vékkes emberek fajzata, hogy növeljétek még az Örökkévaló haragjának kölcsönöt Izrael ellen; 15 mert eltértek tőle, további othagyta őket a pusztában, és így elveszítétek ezt az egész népet. 16 És odaléptek hozzá és mondta: Juhaklokat

akarunk építeni nyájainknak és városokat gyermekeinknek. 17 mi pedig fölfegyverkeztünk sietve Izrael fiai előtt, amíg el nem vittük őket helyükre; gyermekeink azonban maradjanak a megerősített városokban az ország lakosai miatt. 18 Nem tértünk vissza házainkba, míg ki nem vette Izrael fiai közül mindenki az ő birtokát. 19 Mert mi nem kapunk birtokot velük a Jordánon túl, miután kijutott nekünk birtokunk a Jordánon innen, kelet felé. 20 És mondta nekik Mózes: Ha megtesztek ezt a dolgot, ha kivonultok fölfegyverkezve az Örökkévaló előtt háborúba, 21 és átvonul közületek minden fegyveres a Jordánon az Örökkévaló előtt, amíg elűzi az ő ellenségeit maga elől. 22 és meg lesz hódítva az ország az Örökkévaló előtt, és azután tértek vissza, akkor fel lesztek mentve az Örökkévaló és Izrael által; ez az ország pedig legyen nektek örökségek az Örökkévaló színe előtt. 23 Ha azonban nem tesztek így, íme vétkeztek az Örökkévaló ellen és ismerjétek meg vétkeiteket, mely utol fog érni benneteket. 24 Építsetek magatoknak városokat gyermekeiteknek és aklokat juhaitoknak, de ami kijön szátokból azt tegyétek meg. 25 És szóltak Gád fiai, meg Rúbén fiai Mózeshez, mondván: Szolgáid cselekedni fognak, amint uram parancsolja. 26 Gyermekeink, feleségeink, nyájaink és minden barmunk maradjon ott Gileád városaiban; 27 szolgáid pedig átvonulnak, minden hadba való fegyveres, az Örökkévaló előtt, a háborúba, amint uram szólt. 28 És Mózes parancsot adott rájuk nézve Eleázárnak, a papnak és Józsuának, Nún fiának, meg a törzsek atyai házai fejéinek Izrael fiai között. 29 És mondta nekik Mózes: Ha átvonulnak Gád fiai és Rúbén fiai veletek a Jordánon, minden fegyveres a háborúba az Örökkévaló előtt, hogy meg lesz hódítva az ország előttetek, akkor adjátok nekik Gileád országát örökséggel; 30 ha azonban nem vonulnak át fegyveresen veletek, akkor kapjanak örökséget köztetek Kánaán országában. 31 Erre feleltek Gád fiai és Rúbén fiai, mondván: Amint az Örökkévaló szólt szolgáidhoz úgy fogunk cselekedni. 32 Mi átvonulunk fegyveresen az Örökkévaló előtt Kánaán országába, hogy legyen nekünk öröök birtokunk a Jordánon innen. 33 És Mózes nekik adta, Gád fainak, Rúbén fainak és Menassé, József fia féltörzsének, Szichón, az Emóri király birodalmát; és Óg, Boson királya birodalmát; az országot városai szerint, a határokkal együtt, az ország városait köröskörül. 34 És felépítették Gád fiai Divónt, Atoroszt és Árórét; 35 Átrós-Sofont, Jázért és Jogbehöt; 36 Bész-Nimrot és Bész-Horont, megerősített városokat és juhlakokat. 37 Rúbén fiai pedig felépítették Chесbón és Elolét, meg Kirjoszimot; 38 Nevót, Baál-Meónt, átváltoztatván a neveket és Szivmot; és elnevezték nevekkel a városokat,

melyeket építettek. 39 És elmentek Mochir, Menassé fiának fiai Gileádba és elfoglalták azt; és elűzte az Emórit, aki benne volt. 40 És Mózes adta Gileádot Mochirnak, Menasse fiának és az lakott benne. 41 Joir, Menasse fia pedig elment és elfoglalta annak falvait és elnevezte azokat Joir falvainak. 42 Novách elment és elfoglalta Kenaszot, meg leányvárosait, és elnevezte Níváchnak az ő nevéről.

33 Ezek Izrael fiainak vonulásai, akik kivonultak Egyiptom országából seregeik szerint, Mózes és Áron által. 2 Mózes pedig felírta kiindulásaikat vonulásai szerint az Örökkévaló parancsára; és ezek az ő vonulásai kiindulásai szerint. 3 Elvonultak Rámszeszból az első hónapban, az első hónap tizenötödik napján; a peszach után való napon vonultak ki Izrael fiai fölelemet kézzel, egész Egyiptom szeme láttára. 4 Az egyiptomiak pedig eltemették azokat, akiket sújtott az Örökkévaló közöttük, minden elsőszülöttet; és az ő isteneiken is végzett az Örökkévaló ítéletet. 5 És elvonultak Izrael fiai Rémszeszból és táboroztak Szukkószban. 6 Elvonultak Szukkószból és táboroztak Észomban, amely a puszta szélén van. 7 Elvonultak Észomból és visszatértek Piháchirosz felé, mely Baál-Cefón előtt van, és táboroztak Migdól előtt. 8 Elvonultak Pi-háchiroszból és átmentek a tengeren a pusztába; mentek pedig három napi úton Észom pusztájában és táboroztak Móroban. 9 Elvonultak Móroból és elérkeztek Élimbe; Élimben pedig volt tizenkét vízforrás és hetven pálma és táboroztak ott. 10 Elvonultak Élimből és táboroztak a nádastengernél. 11 Elvonultak a nádastengertől és táboroztak Szín pusztájában. 12 Elvonultak Szín pusztájából és elérkeztek Dofkoba. 13 Elvonultak Dofkóból és táboroztak Olúsból. 14 Elvonultak Olúsból és táboroztak Refidimben; ott pedig nem volt vize a népnek, hogy igyék. 15 Elvonultak Refidimből és táboroztak Szináj pusztájában. 16 Elvonultak Szináj pusztájából és táboroztak Kiverosz-háttaávóban. 17 Elvonultak Kiverosz-háttaávóból és táboroztak Chácéroszban. 18 Elvonultak Chácéroszból és táboroztak Riszmóban. 19 Elvonultak Riszmóból és táboroztak Rimmón-Perecben. 20 Elvonultak Rimmón Perecóból és táboroztak Livnóban. 21 Elvonultak Livnóból és táboroztak Risszoban. 22 Elvonultak Risszóból és táboroztak Kehéloszban. 23 Elvonultak Kehéloszóból és táboroztak Hár-Seferben. 24 Elvonultak Hár-Seferből és táboroztak Chárodóban. 25 Elvonultak Chárodóból és táboroztak Mákhélószban. 26 Elvonultak Mákhélószból és táboroztak Táchászban. 27 Elvonultak Táchászból és táboroztak Teráchban. 28 Elvonultak Teráchból és táboroztak Miszkoban. 29 Elvonultak Miszkoból és

táboroztak Chásmóniában. 30 Elvonultak Chásmóniából és táboroztak Mószéroszban. 31 Elvonultak Mószéroszból és táboroztak Bené-Jaákonban. 32 Elvonultak Bené-Jaákonból és táboroztak Chór-Hagidgodban. 33 Elvonultak Chór-Hagidgodból és táboroztak Jotvoszóban. 34 Elvonultak Jotvoszóból és táboroztak Ávróniában. 35 Elvonultak Ávrónából és táboroztak Ecjón-Geverben. 36 Elvonultak Ecjón-Geverből és táboroztak Cin pusztájában, az Kádes. 37 Elvonultak Kádesből és táboroztak a Hór hegycímen, Edóm országának szélén. 38 És fölment Áron, a pap Hór hegycímen, hogy kivonultak Izrael fiai Egyiptom országából, az ötödik hónapban, a hónap elsején. 39 Áron pedig száhuszonhárom éves volt, amikor meghalt a Hór hegycímen. 40 És meghallotta a Kánaáni, Árod királya, aki délfelől lakott Kánaán országában, hogy odaérkeztek Izrael fiai. 41 És elvonultak Hór hegycímen és táboroztak Cálmoniában. 42 Elvonultak Cálmoniából és táboroztak Púnónban. 43 Elvonultak Púnónból és táboroztak Óvoszban. 44 Elvonultak Óvoszból és táboroztak Ijjéhaávormiban, Móáb határán. 45 Elvonultak Ijjimből és táboroztak Divón-Gádban. 46 Elvonultak Divon-Gádból és táboroztak Álmón-Divloszomjában. 47 Elvonultak Álmón-Divloszomjából és táboroztak az Ábárim hegységénél, Nebó előtt. 48 Elvonultak az Ábárim hegységtől és táboroztak Móáb síkságain, a Jordán mellett, Jerichóval szemben. 49 És táboroztak a Jordán mellett Bész-Hájsimósztól Óvél-hasittimig, Móáb síkságain. 50 És szólt az Örökkévaló Mózeszhez Móáb síkságain, a Jordán mellett, Jerichóval szemben, mondván: 51 Szólj Izrael fiaihoz és mondod nekik: Ha átvonultok a Jordánon Kánaán országába, 52 űzzétek ki az ország minden lakót magatok elől és pusztításokat el minden a képeket, minden öntött szobraikat pusztításokat el, meg minden magaslataikat irtassátok ki. 53 Foglaljátok el az országot és lakjatok benne, mert nektek adtam az országot, hogy elfoglaljátok. 54 És vegyétek birtokba az országot sors útján családjaitok szerint, a nagyobbnak adjatok nagyobb birtokot, a kisebbnek adjatok kevesebb birtokot, ahova kijut számára a sors, az legyen az övé; atyáitok törzsei szerint vegyétek birtokba. 55 Ha pedig nem ūzitek el az ország lakót magatok elől, akkor lesznek, akiket meghagytok közülük, tüskékké szemeitekben és tövisekké oldalaitokban és szorongatni fognak benneteket az országban, amelyben ti laktok. 56 És lesz, amiként gondoltam, hogy velük cselekszem, úgy fogok veletek cselekedni.

34

És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 2 Parancsold meg Izrael fainak és mond nekik: Midőn bementek Kánaán országába, ez az ország, amely jut nektek birtokul, Kánaán országa határai szerint. 3 És legyen nektek a déli határszél: Cin pusztájától Edóm mellett, és legyen nektek a déli határ a Sóstenger szélétől kelet felé. 4 Azután átkerül a határ Ákrábbim hágójától délre, átvonul Cinig és végei lesznek Kádes-Bárneától délre, továbbmegy Cháccár-Ádárig és átvonul Ácmónig. 5 Azután átkerül a határ Ácmóntól Egyiptom patakjáig és végei lesznek a tengernél. 6 A nyugati határ pedig legyen nektek a nagy tenger a határ; ez legyen nektek a nyugati határ. 7 Ez pedig legyen nektek az északi határ: a nagy tengertől húzzatok vonalat magatoknak a Hór hegycsúcsig. 8 A Hór hegycsúcsától húzzatok vonalat Chámosz mentén, és lesznek a határ végei Cedodnál. 9 Azután továbbmegy a határ Zífrónig és vége van Chácár-Énnonnál; ez legyen nektek az északi határ. 10 És húzzatok magatoknak vonalat keleti határ gyanánt, Chácár-Énontól Sefomig. 11 Azután lemegy a határ Sefomból Rivloig, Ájintól lekretele, lemegy a határ és érinti a Kinneresz tó partját kelet felől. 12 Azután lemegy a határ a Jordánig és végei lesznek a Sóstengernél; ez legyen számítatlan az ország, határai szerint köröskörül. 13 És megparancsolta Mózes Izrael fainak, mondván: Ez az ország, melyet birtokba vegyetek a sors útján, amelyről megparancsolta az Örökkévaló, hogy adjátok a kilenc törzsnek, meg a fél törzsnek. 14 Mert elvették a Rúbéni fainak törzse, atyáik háza szerint, meg Gádi fainak törzse, atyáik háza szerint és a Menássének fél törzse elvették birtokukat; 15 a két törzs és a fél törzs elvették birtokukat a Jordánon innen, Jerichóval szemben napkelet felé. 16 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 17 Ezek ama férfiak nevei, akik birtokba adják nektek az országot; Eleázár, a pap, Józsua, Nún fia; 18 meg egy-egy fejedeelmet vegyetek törzsenként, hogy birtokba adják az országot. 19 Ezek pedig a férfiak nevei: Júda törzséből Káleb, Jefune fia; 20 Simon fainak törzséből Sámuel, Ámmihúd fia; 21 Benjámin törzséből: Elidod, Kiszlón fia; 22 Dán fainak törzséből a fejedelem Bukki, Jogli fia; 23 József fiai közül, Menásse fainak törzséből a fejedelem Chánniél, Éfód fia; 24 Efráim fainak törzséből pedig a fejedelem Kemúél, Sifton fia; 25 Zebúlun fainak törzséből a fejedelem Elicofon, Párnoch fia; 26 Isszászár fainak törzséből a fejedelem Páltiél, Ázzon fia; 27 Ásér fainak törzséből a fejedelem Áchidúd, Selomi fia; 28 Náftáli fainak törzséből a fejedelem Pedáhél, Ámmihúd fia. 29 Ezek azok, akiknek megparancsolta az Örökkévaló, hogy birtokot adjanak Izrael fainak Kánaán országában.

35

És szolt az Örökkévaló Mózeshez Móáb síkságain, a Jordán mellett, Jerichóval szemben, mondván: 2 Parancsold meg Izrael fainak, hogy adjanak a levitáknak örökségük birtokából városokat lakásul és legelőt a városokhoz köröskörül adjatok a levitáknak. 3 És legyenek a városok nekik lakásul, legelőik pedig legyenek barmuk, szerzeményük és minden állatuk számára. 4 A városok legelői pedig, melyeket a levitáknak adjatok, legyenek a város falától kifelé ezer könyök körös-körül. 5 És mérjetek le a városon kívül a keleti oldalon kétezer könyöknyit, meg a déli oldalon kétezer könyöknyit meg a nyugati oldalon kétezer könyöknyit és az északi oldalon kétezer könyöknyit, a város pedig a középen; ez legyen nekik a városok legelője. 6 A városok pedig, melyeket a levitáknak adtok: hat menedékváros, amelyet adtok, hogy oda meneküljön a gyilkos; azokon felül pedig adjatok negyvenkét várost. 7 Mind a városok, melyeket adtok a levitáknak, negyvennyolc város, azokat és legelőiket. 8 A városok pedig, melyeket adtok Izrael fainak örökségből, a nagyobból többet adjatok, a kisebbből kevesebbet adjatok; mindenki birtoka szerint, melyet kap, adjon városaiból a levitáknak. 9 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 10 Szólj Izrael faihoz és mond nekik: Midőn átvonultok a Jordánon Kánaán országába, 11 akkor rendeljtek magatoknak városokat, menedékvárosok legyenek nektek, hogy oda meneküljön a gyilkos, aki agyonüt valakit tévedésből; 12 hogy legyenek nektek e városok menedékké a vérbosszú rokon elől, hogy meg ne haljon a gyilkos, míg nem áll a község előtt ítélet végett. 13 És a városok, melyeket adnotok kell, hat menedékváros legyen az nektek. 14 Három várost adjatok a Jordánon innen és három várost adjatok Kánaán országában, menedékvárosok legyenek. 15 Izrael fainak és az idegenek, meg a közöttük lakónak legyen ez a hat város menedékké, hogy oda meneküljön minden, aki agyonütött valakit tévedésből. 16 Ha azonban vaseszközzel ütötte meg, és az meghalt, gyilkos ő; ölessék meg a gyilkos. 17 Ha pedig kővel kezében, amely által meghalhat, ütötte meg és meghalt, gyilkos ő; ölessék meg a gyilkos. 18 Vagy pedig faeszközzel kezében, amely által meghalhat, ütötte meg, és az meghalt, gyilkos ő; ölessék meg a gyilkos. 19 A vérbosszú rokon ölte meg a gyilkost; ahol rátalál, megölheti őt. 20 Vagy ha gyűlöletből tasztítja vagy hajított rá leselkedve, és az meghalt; 21 vagy ellenségeskedésből ütötte meg kezével és az meghalt, ölessék meg az, aki agyonütött, gyilkos az; a vérbosszuló rokon megölheti a gyilkost, ahol rátalál. 22 Ha pedig történetesen, ellenségeskedés nélkül tasztította, vagy hajított rá bármely eszköz leselkedés nélkül, 23 vagy

bármí követ, amely által meghalhat, nem látván őt, rávetett és az meghalt, de ő nem ellensége annak és nem kereste vesztét, 24 akkor tegyen törvényt a község az agyonütő és a vérbosszú között e rendeletek szerint. 25 És mentse meg a község a gyilkost a vérbosszuló rokонтól, vigye őt vissza a község menedékvárosába, ahova menekült és maradjon ott, míg meghal a főpap, akit főlkentek a szentség olajával. 26 Ha azonban kimegy a gyilkos menedékvárosának határából, ahova menekült, 27 és rátalál a vérbosszú rokon menedékvárosának határán kívül és meggyilkolja a vérbosszuló rokon a gyilkost, nincs miatta vérbűne. 28 Mert menedékvárosában maradjon, amíg meghal a főpap; és a főpap halála után visszatérhet a gyilkos örökségének földjére. 29 És legyenek ezek nektek a jog törvényéül nemzedékeiteken át, minden lakóhelyiteken. 30 Bárki, aki agyonüt valakit, tanuk vallomására öljék meg a gyilkost, de egy tanú ne valljon senki ellen, hogy az meghaljon. 31 Ne fogadjatok el váltságdíjat a gyilkos lelkéért, aki haláraítélt, hanem ölessék meg. 32 És ne fogadjatok el váltságdíjat azért, aki menekül menedékvárosába, hogy visszatérjen és lakjék az országban, mielőtt a főpap meghal. 33 És meg ne fertőztessétek az országot, amelyben vagytok, mert a vér, az megfertőzheti az országot és az országnak nem szerezhető engesztelés a vérért, mely kiontatott benne, csak annak vére által, aki kiontotta. 34 És meg ne tisztátlanítsd az országot, melyben laktok, amelyben én lakozom, mert én az Örökkévaló lakozom Izrael fiai között.

36 Odaléptek az atyai házak fejei Gileád fiainak családjából, aki Mochirnak, Menásse fiának volt, József fiainak családjaiból és szóltak Mózes előtt, kik Izrael fiai atyai házainak fejei voltak, 2 és mondta: Uramnak megparancsolta az Örökkévaló, hogy adják az országot birtokul sors útján Izrael fiainak, és uram parancsot kapott az Örökkévalótól, hogy adja Celofchod testvérünk birtokát az ő leányainak. 3 Ha most valakinek Izrael fiai törzseinek fiai közül lesznek feleségévé, akkor elvonatik birtokuk atyáink birtokából és hozzájárul ama törzs birtokához, amelyé ők lesznek, ami kisorsolt birtokunkból pedig elvonatik. 4 És mikor a jóbél lesz Izrael fiainál, akkor hozzájárul birtokuk ama törzs birtokához, amelyé ők lesznek, ami atyáink törzsének birtokából pedig elvonatik az ő birtokuk. 5 És megparancsolta Mózes Izrael fiainak az Örökkévaló parancsára, mondva: Helyesen beszél József fiainak törzse. 6 Ez az, amit parancsolt az Örökkévaló Celofchod leányai felől, mondva: Aki szemeikben jónak tetszik, annak legyenek feleségévé; de csak atyuk törzse családjából valónak legyenek feleségévé.

7 Hogy el ne kerüljön Izrael fiainak birtoka egyik törzsből a másik törzsbe, hanem mindenki atyai törzseinek birtokához ragaszkodjék Izrael fiai közül. 8 És minden leány, aki birtokot örökölt Izrael fiainak törzsei közül, valakinek atyuk törzse családjából legyen feleségévé, hogy Izrael fiai örököljék, kiki az ő atyának birtokát; 9 és el ne kerüljön a birtok egyik törzsből a másik törzsbe, hanem kiki ragaszkodjék birtokához, Izrael fiainak törzsei. 10 Amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek, úgy cselekedtek Celofchod leányai. 11 És lettek Máchlo, Tirczo, Choglo, Milko és Nóo, Celofchod leányai, nagybátyjaik fiainak feleségeivé; 12 Menásse, József fiának fiai családjából valóknak lettek feleségeivé, és megmaradt birtokuk atyuk törzsében.

5 Mózes

1 Ezek a szavak, amelyekkel szólott Mózes egész Izraelhez a Jordánon innen, a pusztában, a síkságon, a nádastengerrel szemben, Poron meg Tófél és Lovon meg Cháczérősz és Di-Zohov között. **2** Tizenegy napi út a Chórebtól, a Széir hegye felé Kádes-Bárneáig. **3** És volt a negyvenedik évben, a tizenegyedik hónaphban, a hónap elsején, szólott Mózes Izrael fiaihoz minden aszerint, amint az Örökkévaló parancsolta neki az ő számukra; **4** miután megverte Szichánt, az Emóri királyát; aki Chesbónban lakott és Ógot, Boson királyát, aki lakott Ástorószban, Edreiben, **5** A Jordánon innen; Móbárt országában kezdte Mózes magyarázni ezt a tant, mondván: **6** Az Örökkévaló, a mi Istenünk szólott hozzánk a Chóreben, mondván: Eleget laktatok már a hegy alatt. **7** Fordulatok meg és vonulatok és menjetek az Emóri hegyéhez és minden szomszédjaihoz a síkságon, a hegyen, az alföldön, a déli vidéken és a tenger partján, a Kanaáni országába, a Libánónra, a nagy folyamig, a Perosz folyamig. **8** Lásd, elétek adtam az országot, menjetek be és foglaljátok el, az országot, melyről megesküdött őseiteknek: Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak, hogy nekik adja és magzatuknak utánuk. **9** És szóltam hozzátok abban az időben, mondván: Nem bírlak egymagam vinni benneteket. **10** Az Örökkévaló, a ti Istenetek megsokásított benneteket, és íme ti ma annyian vagytok, mint az ég csillagai sokaságra nézve. **11** Az Örökkévaló; őseitek Istene tegyen hozzátok ezerszer annyit, mint vagytok és áldjon meg benneteket, amint szólott felőletek. **12** Hogy vigyem egymagam fáradalmatokat, terheteiket és pörlekedésteiket? **13** Adjatok közületek bőlcs férfiakat és értelmeseket és ismereteseiket törzseitek szerint, és én teszem azokat fölétek. **14** Ti feleltetek nekem és mondátok: Jó a dolog, amiről szóltál, hogy megteszed. **15** Vettem tehát törzseitek fejeit, bőlcs férfiakat és ismereteseiket és tettek őket fejekké fölétek, ezrek tisztejivé, százak tisztejivé, ötvenek tisztejivé és tizek tisztejivé, meg felügyelőkké törzseitek szerint. **16** És megparancsoltam bíráitoknak abban az időben, mondván: Hallgassátok meg testvéreiteket és ítélyeket igazsággal ember és térsá közt, meg az ő idegené közt. **17** Ne ismerjetek tekintélyt az ítéletben, a kicsinyt, mint a nagyot hallgassátok meg, ne félejetek senkitől, mert az ítélet Istené; amely dolog pedig nehéz nektek; azt hozzátok elém, hogy meghallgassam. **18** És megparancsoltam nektek abban az időben minden dolgokat, melyeket megtegyetek. **19** Mi elvonultunk a Chórebtől és végigmentünk eme egész, nagy és félelmetes pusztán, melyet láttatok, az Emóri hegye

felé, amint parancsolta nekünk az Örökkévaló, a mi Istenünk és elérkeztünk Kádes-Barneáig. **20** És mondta nektek: Elérkeztetek az Emóri hegyéig, melyet az Örökkévaló, a mi Istenünk nekünk ad. **21** Lásd, elédadta az Örökkévaló, a te Istened az országot, menj föl, foglal el, amint szólott az Örökkévaló, őseid Istene hozzád; ne félj és ne csüggédj! **22** Akkor odaléptetek hozzádm mindenjában és mondátok: Hadd küldjünk férfiakat magunk előtt, hogy kikérmejék nekünk az országot és hozzanak nekünk feleletet az út felől, amelyen fölmegyünk és a városok felől, amelyekhez elérkezünk. **23** Jónak tetszett szemeimben a dolog, vettem közületek tizenkét férfiút, egy férfiút törzsenként. **24** Ók megfordultak és fölmentek a hegyre, elérkeztek Eskól völgyéig és kikémlelték azt. **25** Vettek kezükbe az ország gyümölcséből és lehozták nekünk; és hoztak nekünk feleletet és mondák: Jó az ország, melyet az Örökkévaló, a mi Istenünk nekünk ad. **26** De ti nem akartatok fölmenni és ellenszegültetek az Örökkévaló, a ti Istenetek parancsának. **27** Zúgolódtatok sáraitokban és mondátok: Mert gyűlölt bennünket az Örökkévaló, azért vezetett ki bennünket Egyiptom országából, hogy adjon minket az Emóri kezébe, hogy elpusztítson bennünket. **28** Hová menjünk mi föl? Testvéreink elcsüggesszték szívünket, mondván: Nagyobb és hatalmasabb nép az nálunknál, a városok nagyok és az égig megerősítve, meg az ánonkiták fiait is láttuk ott. **29** És mondta nektek: Ne ijjedjetek meg és ne félijetek tőlük. **30** Az Örökkévaló, a ti Istenetek, aki jár előttetek, ő harcol majd értetek, minden aszerint, mint cselekedett veletek Egyiptomban szemeitek láttára, **31** meg a pusztában, amelyet láttál, hogy vitt téged az Örökkévaló, a te Istened, amint viszi valaki az ő fiát, az egész úton, amelyen jártatok, míg elérkeztetek erre a helyre. **32** De ebben a dologban nem hittetek az Örökkévalóban, a ti Istenetekben, **33** aki jár előttetek az úton, hogy kikérmejék nektek helyet, ahol táborozzatok, tűzben éjjel, hogy mutassa nektek az utat, amelyen menjetek, és felhőben nappal. **34** És az Örökkévaló meghallotta szavaitok hangját, megharagudott és megesküdött, mondván: **35** Nem fogja látni egy sem a férfiak közül, ez a gonosz nemzedék, a jó országot, melyről megesküdtem, hogy őseiteknek adom, **36** kivéve Kálebet, Jefune fiát; ő fogja látni, neki adom a földet, ahol járt és fának, mivelhogy teljesen járt az Örökkévaló után. **37** Rám is megharagudott az Örökkévaló miattatok, mondván: Te sem fogsz oda, bennenni. **38** Józsua, Nún fia, ki előttem áll, ő meg oda be, őt bátorítsd, mert ő fogja birtokba adni Izraelnek **39** Gyermeketek pedig, akikről mondátok, martalékká lesznek és fiaitok, akik még nem ismerik ma a jót és a rosszat, ők mennek oda be; nekik adom és ők fogják azt elfoglalni.

40 Ti pedig forduljatok meg és vonuljatok a pusztába a nádastenger felé. 41 De ti felelteket és mondtatok nekem Vétketünk az Örökkévaló ellen, mi föl akarunk menni, hagy harcoljunk minden aszerint, amint parancsolta nekünk az Örökkévaló, a mi Istenünk; felkötöttétek, kiki az ő harci eszközeit és készek voltatok fölmenni a hegyre. 42 De az Örökkévaló mondta nekem: Mondd nekik: Ne menjetek föl és ne harcoljatok, mert én nem vagyok közeppetetek, hogy vereséget ne szenvedjetek ellenségeitek előtt. 43 És szóltam hozzátok, de ti nem hallgattatok rám és ellenszegültetek az Örökkévaló parancsának, dacoltatok és fölmentetek a hegyre. 44 Akkor kijött az Emóri, aki azon a hegyen lakott, elétek és üldöztek benneteket, mint a méhek teszik, és szétvertek benneteket Széirben egész Chormoig. 45 És visszatértek és sírtatok az Örökkévaló színe előtt, de az Örökkévaló nem hallgatta meg szavatokat és nem figyelt rátok. 46 És maradtatok Kádesben sok ideig, amennyi ideig maradtatok.

2 Mi megfordultunk és vonultunk a pusztába, a nádastenger felé, amint szólt hozzáam az Örökkévaló és megkerültük a Széir hegyét sok ideig. 2 És szólt az Örökkévaló hozzáam, mondván: 3 Eleget kerülitek már ezt a hegyet, forduljatok északra, 4 A népnek pedig, parancsold meg, mondván: Ti átvonultok a ti testvéreitek, Ézsau fiainak határár; akik Széirben laknak, ők félnek tőletek, de ti őrizkedjetek nagyon; 5 ne támadjátok meg őket, mert nem adok nektek az országukból egy talpalatnyit sem, mert Ézsaunak adtam örökségül a Széir hegséget. 6 Eledelt pénzen vegyetek tőlük, hogy ehessetek és vizet is pénzen vegyetek tőlük, hogy ihassatok. 7 Mert az Örökkévaló, a te Istened megáldott téged kezed minden munkájában, ismerte jártadat a nagy pusztán át; a negyven éven át az Örökkévaló, a te Istened veled volt, nem hiányzott neked semmi sem. 8 És mi elvonultunk testvéreinktől, Ézsau fiaitól, akik Széirben laknak; a síkság útja felől, Élásztól és Eczjón-Gevertől. Megfordultunk és vonultunk Móáb pusztája útján. 9 És mondta az Örökkévaló nekem: Ne szorongasd Móbát és ne támad meg háborúval, mert nem adok neked az ő országából örökséget, mert Lót fiainak adtam őrt örökségül. 10 Az émiták laktak előbb benne, egy nagy nép, számos és szálas, mint az ánonkiták, 11 Óriásoknak tartatnak ők is, mint az ánonkiták, a moabiták pedig émitáknak neveztek őket. 12 Széirben pedig előbb a chóríták laktak és Ézsau fiai elűzték őket, elpusztították őket maguk elől és laktak az ő helyükben; úgy mint Izrael tett az ő öröksége országával, melyet az Örökkévaló adott nekik. 13 Most kerekedjetek föl, vonuljatok át a Zered

patakján. És mi átvonultunk a Zered patakján. 14 És az idő, mialatt mentünk Kádes-Bárneától, amíg átvonultunk a Zered patakján, harmincnyolc év volt; amíg nem kiveszett az egész nemzedék, a harcosok a tábor közepéből, amint megesküdött az Örökkévaló felőlük. 15 És az Örökkévaló keze is volt rajtuk, hogy elveszítse őket a tábor közepéből, míg nem kivesztek. 16 És volt, midőn kiveszett minden a harcos, elhalván a nép közül, 17 szólt hozzáam az Örökkévaló, mondván: 18 Te átvonulsz ma Móbáh határár, Oron át, 19 és közeledsz Ámmón fiai felé, ne szorongasd őket és ne támad meg őket, mert nem adok Ámmón fiainak országából neked örökséget, mert Lót fiainak adtam azt örökségül. 20 Az óriások országának tartják azt is; óriások laktak benne előbb, és az ámmóniták neveztek őket zázmumitáknak. 21 Nagy nép, számos és szálas, mint az ánonkiták; de az Örökkévaló elpusztította őket előlük, és ők elűzték őket és laktak a helyükben. 22 Amiképpen cselekedett Ézsau fiaival, akik Széirben laktak, hogy elpusztította a Chorit előlük és ők elűzték azt és laktak a helyükben minden e mai napig. 23 És az ávviták, akik falvakban laktak Ázzóig – a káftoríták, akik kimentek Káftóból, elpusztították őket és laktak az ő helyükben. 24 Kerekedjetek föl, induljatok és vonuljatok át az Árnón patakján; lásd, én kezedbe adtam Szichón, Chesbón királyát, az Emórit és országát, kezdd meg elfoglalni és támad meg háborúval. 25 Ezen a napon kezdem én bocsátani a töled való rettegést és felelmet a népekre az egész ég alatt; amint hallani fogják híredet, megremegnek és reszketnek előtted. 26 És küldtem követeket Kedémósz pusztájából Szichónhoz, Chesbón királyához, békés szavakkal, mondván: 27 Hadd vonuljak át országodon; csak az országúton fogok menni, nem térek le sem jobbra, sem balra. 28 Eledelt pénzért adj el nekem, hogy ehessem, vizet pénzért adj nekem, hogy ihassam, csak hadd vonuljak át gyalog, 29 – amint tettek velem Ézsau fiai, akik Széirben laknak és a móabiták, akik Orban laknak, – amíg nem átvonulok a Jordánon abba az országba, melyet az Örökkévaló, a mi Istenünk ad nekünk. 30 De nem akarta Szichón, Chesbón királya, hogy átvonultasson minket, mert megkeményítette az Örökkévaló, a te Istened a lelkét és makaccsá tette a szívét, hogy kezedbe adj, mint a mai nap van. 31 És mondta az Örökkévaló nekem: Lásd, elkezdtem előd adni Szichón és az ő országát, kezdd meg elfoglalni, hogy elfoglald az ő országát. 32 És kivonult Szichón elénk, ő és egész népe háborúra Johaczba. 33 De az Örökkévaló, a mi Istenünk elénk adta őt, mi megvertük őt és fiait, meg egész népét. 34 És meghódítottuk minden városat abban az időben és elpusztítottunk minden várost: férfiakat, nőket és

gyermekeket, nem hagytunk meg maradékot. 35 Csak a barmot vettük prédaúl magunknak és a városok zsákmányát, melyeket meghódítottunk. 36 Áróértől, mely az Árnón-patak partján van és a várostól, mely a völgyben van egész Gileádig, nem volt város, mely erősebb lett volna nálunk; minden elénk adta az Örökkévaló, a mi Istenünk. 37 Csak az Ámmón fiainak országához nem közeledtél, a Jábbók-patak egész partjához, meg a hegység városaihoz és mindenhol, amit eltiltott az Örökkévaló, a mi Istenünk.

3 Megfordultunk és fölmentünk Boson felé; és kijött Óg,

Boson királya elénk, ő és egész népe háborúra Edreibe. 2 És az Örökkévaló mondta nekem: Ne félj tőle, mert kezedbe adtam őt és egész népét, meg országát; tégy vele, amint tettél Szichónnal, az Emóri királyával, aki Chesbónban lakik. 3 És az Örökkévaló, a mi Istenünk kezünkbe adta Ógot is, Boson királyát és egész népét; mi megvertük őt úgy, hogy nem hagytunk belőle maradékot. 4 Meghódítottuk minden városait az időben, nem volt város, melyet el nem vettünk tőlük; hatvan várost, Árgóv egész vidékét, Óg birodalmát Bosonban. 5 Mindezek erősített városok voltak, magas fallal, kapukkal és tolzárral, kivéve az igen sok nyílt várost. 6 És kiirtottuk azokat, amint tettünk Szichónnal, Chesbón királyával, kiirtva minden várost férfiakat, nőket és gyermekeket. 7 Mind a barmot pedig és a városok zsákmányát magunknak vettük prédaúl. 8 Elvettük abban az időben az országot az Emóri két királyának kezéből, mely a Jordánon innen van, az Árnón patakjától a Chermón hegycsúcsig; 9 – a czidóniták nevezik a Chermónt Szirjónnak, az Emóri pedig Szenirnek nevezi; 10 a síkság minden városát, az egész Gileádot, egész Bosont, Szálchóig és Edreig, Óg birodalmának városait Bosonban. 11 Mert csak Óg, Boson királya maradt az óriások maradékából; íme ágya vaságy, nemde Rábbász-Bené-Ámmónban van, hosszúsága kilenc könyök és négy könyök a szélessége, a férfi könyöke szerint. 12 És ezt az országot elfoglaltuk abban az időben, Áróértől, mely az Árnón patakja mellett van, meg Gileád hegységének felét és minden városait adtam a Rúbéninak és Gádinak. 13 Gileád többi részét pedig, meg az egész Bosom, Óg birodalmát adtam Menásse féltörzsének; az Árgóv egész vidékét, amaz egész Bosont nevezik az óriások országának. 14 Joir, Menásse fia elvette Árgóv egész vidékét, a Gesúri és Maáchoszi határáig és elnevezte azokat az ő nevéről; Bosont Chávvósz-Joirnak mind a mai napig. 15 Mochirnak pedig adtam Gileádot. 16 A Rúbéninek és a Gádinak pedig adtam Gileádtól egész az Árnón patakjáig, a patak közepét határol, a Jábbók patakjáig, az Ámmón fiainak határán, 17 és a síkságot, a Jordánt határol, Kinneresztől a síkság tengeréig,

a Piszga lejtői alatt, keletre. 18 És megparancsoltam nektek abban az időben, mondván: Az Örökkévaló, a ti Istenetek adta nektek ezt az országot, hogy elfoglaljátok azt; fölfegyverkezve vonuljatok testvéreitek, Izrael fiai előtt, minden hadba valók. 19 Csak nejeitek, gyermekeitek és nyájaitok – tudom, hogy sok nyájatok van – maradjanak városaitokban, melyeket nektek adtam, 20 minden daddig, míg nyugalmat szerez az Örökkévaló testvéreiteknek, úgy mint nektek és elfoglalják ők is az országot, melyet az Örökkévaló, a ti Istenetek ad nekik a Jordánon túl, azután visszatérhettek, kiki az ő birtokához, melyet nektek adtam. 21 Józsuának pedig megparancsoltam abban az időben, mondván: Szemeid látták minden daddig, amit tett az Örökkévaló, a ti Istenetek a két királytal; így fog tenni az Örökkévaló minden birtokával, ahol van az átvonulás. 22 Ne féljetek tőlük, mert az Örökkévaló, a ti Istenetek az, aki harcol értetek. 23 És könyörögtem az Örökkévalónak abban az időben, mondván: 24 Uram, Istenem te elkezdted megmutatni szolgádnak nagyságodat és erős kezedet; hisz ki oly Isten az égen és a földön, aki cselekednék a te cselekedeteid és hatalmad szerint? 25 Hadd vonuljak át, kérlek, hogy lássam azt a jó országot, mely a Jordánon túl van, azt a jó hegyet és a Libánont. 26 De fölgerjedt az Örökkévaló ellenem miattatok és nem hallgatott rám; azt mondta az Örökkévaló nekem: Elég! ne szólj hozzá többé ebben a dologban. 27 Menj föl a Piszga csúcsára, vesd föl szemeidet nyugatra, északra, délre és keletre és nézd meg szemeiddel, mert nem fogsz átvonulni ezen a Jordánon. 28 Adj parancsot Józsuának, erősítsd és bátorítsd őt, mert ő fog átvonulni a nép előtt és ő fogja birtokba adni nekik az országot, melyet látsz. 29 Így maradtunk a völgyben, Bész-Peórral szemben.

4 És most Izrael, halljad a törvényeket és rendeleteket,

melyekre én tanítlak benneteket, hogy megtegyétek, hogy eljöttek és bemenjetek és elfoglaljátok az országot, melyet az Örökkévaló, őseitek Istené ad nektek. 2 Ne tegyetek hozzá az igéhez, melyet én parancsolok nektek és ne vegyetek el belőle, hogy megőrizzétek az Örökkévaló, a ti Istenetek parancsait, melyeket én parancsolok nektek. 3 Szemeitek látták, amit az Örökkévaló cselekedett Baál-Peór miatt, hogy mindenkit, aki járt Baál-Peór után, elpusztított az Örökkévaló, a te Istened közepedből. 4 Ti pedig, kik ragaszkodtatok az Örökkévalóhoz, a ti Istenetekhez, mindenjában éltek ma. 5 Lásd, tanítottalak benneteket törvényekre és rendeletekre, amint parancsolta nekem az Örökkévaló, az én Istenem, hogy cselekedjetek aszerint az országban, ahova bementek, hogy elfoglaljátok azt. 6 Órizzétek meg tehát és tegyétek

meg, mert az a ti bölcseségek és értelmetek a népek szemeiben, amelyek hallják mindezeket a törvényeket és mondják majd: Bizony bölcs és értelmes ez a nagy nemzet! 7 Mert melyik az a nagy nemzet, melyhez Isten oly közel van, mint az Örökkévaló, a mi Istenünk, bárhol szólítjuk őt? 8 És melyik az a nagy nemzet, melynek oly igazságos törvényei és rendeletei vannak, mint ez az egész tan, melyet én ma elétek teszek? 9 Csak őrizkedjél és őrizd nagyon a te lelkedet, hogy el ne felejtsd a dolgokat, melyeket szemeid láttak és hogy el ne távozzanak szívedből életed minden napjain át, hanem ismertesd meg azokat fiaiddal és fiaid fiaival; 10 azt a napot, melyen álltál az Örökkévaló, a te Istened előtt a Chóreben, amikor azt mondta nekem az Örökkévaló: Gyűjtsd egybe nekem a népet, hogy hallassam velük szavaimat, hogy megtanuljanak engem félni minden időben, amíg élnek a földön, és fiaikat is megtanítsák. 11 És ti odaléptek és megállottatok a hegy alatt, a hegy pedig égett tűzben az ég szívéig, sötétség, felhő és sűrű homály között. 12 És az Örökkévaló szólt hozzátok a tűz közepéből, a szavak hangját hallottatok, de alakot nem láttatok a hangon kívül. 13 Kijelentette neknek szövetségét, amelyet parancsolt neknek, hogy megtegyétek: a tíz igét, és főírta azokat két kőtáblára. 14 Nekem pedig megparancsolta az Örökkévaló abban az időben, hogy megtanítsalak benneteket törvényekre és rendeletekre, hogy megtegyétek azokat az országban, amelybe ti átvonultok, hogy elfoglaljátok azt. 15 De őrizkedjek nagyon lelketek miatt, mert nem láttatok semmi alakot, amely napon szólt az Örökkévaló hozzátok a Chóreben, a tűz közül, 16 hogy meg ne romoljatok és készítsetek magatoknak faragott képet, bármely bálvány alakját, képmását férfi személynek vagy nőnek; 17 képmását bármely állatnak, mely a földön van, képmását bármely szárnyas madárnak, mely repül az ég felé; 18 képmását bármely csúszó-mászónak a földön, képmását bármely halnak, mely a vízben van, a föld alatt. 19 Hogy fől ne vesd szemeidet az égre és látván a napot, a holdat és a csillagokat, az égnek minden seregét, megbolász és leborulsz előttük és szolgálod ezeket, melyeket az Örökkévaló, a te Istened kiosztott minden a népek számára; az egész ég alatt; 20 benneteket – pedig vett az Örökkévaló és kivezetett benneteket a vaskohóból, Egyiptomból, hogy legyeket neki öröksége népéül, mint a mai napon van. 21 Rám pedig haragudott az Örökkévaló miattatok és megesküdött, hogy nem vonulok át a Jordánon, és hogy nem megyek be a jó országba, melyet az Örökkévaló, a te Istened neked ad birtokul; 22 hanem meghalok én ebben az országban, nem vonulok át a Jordánon, de ti átvonultok és elfoglaljátok

azt a jó országot. 23 őrizkedjek, hogy el ne felejtsétek az Örökkévaló, a ti Istenek szövetségét, amelyet veletek kötött és készítetek magatoknak faragott képet, bárminek alakját, amit eltiltott neked az Örökkévaló, a te Istened. 24 Mert az Örökkévaló, a te Istened emésztő tűz, buzgó Isten. 25 Ha nemzesz majd fiakat és unokákat és rég laktok már az országban és megromoltok és csináltok faragott képet, bárminek alakját és teszik azt, ami rossz az Örökkévaló, a te Istened szemeiben, hogy megharagítások; 26 tanukul hívom ellenetek ma az egét és a földet, hogy el fogtok veszni hamar az országból, ahova átvonultok a Jordánon, hogy elfoglaljátok; nem fogtok rajta hosszú ideig élni, hanem el fogtok pusztulni. 27 És elszór az Örökkévaló benneteket a népek közé és csekély számmal fogtok megmaradni a nemzetek között, ahova elvezet az Örökkévaló benneteket. 28 Ott szolgálhattok majd istenetek, ember kezének művét, fát és követ, melyek nem látnak, nem hallanak, nem esznek és nem szagolnak. 29 Onnan majd keresitek az Örökkévalót a te Istenedet és meg is találod, ha keresed egész szíveddel és egész lelkeddel. 30 Szorultságodban, amikor majd érnek téged minden dolgok a késő jövőben, akkor megtérsz az Örökkévalóhoz, a te Istenedhez és hallgatsz a szavára. 31 Mert irgalmas Isten az Örökkévaló a te Istened, nem enged ellankadnod és nem ront meg téged, nem felejti el őseid szövetségét, melyre megesküdött nekik. 32 Mert kérdezz csak az előbbi időkről, melyek előtt voltak, ama naptól kezdve, mikor teremtett az Isten embert a földre, az ég egyik szélétől az ég másik széléig: vajon történt-e ilyen nagy dolog vagy hallatszott-e hozzá hasonló? 33 Vajon hallotta-e a nép Isten hangját szólni a tűz közepéből, amint te hallottad, és életben maradt? 34 Vagy megkísérlette-e Isten, hogy elmenjen és vegyen magának nemzetet másik nemzet közül kísértésekkel, jelekkel és csodákkal, háborúval, erőszákkal, kinyújtott karral és nagy félelmetességekkel, minden aszerint, amint tette veletek az Örökkévaló, a ti Istenek Egyiptomban; a te szemeid láttára? 35 Neked megmutattattott, hogy megtudjad, hogy az Örökkévaló az Isten és senki más kívüle. 36 Az égből hallatta veled hangját, hogy oktasson téged és a földön mutatta neked nagy tűzét és szavait hallottad a tűz közepéből. 37 Azért, mert szerette a te őseidet, kiválasztotta magzatukat utánuk és kivezetett téged ő maga a nagy erejével Egyiptomból, 38 hogy először nagyobb nemzeteket és hatalmasabbakat nálad előled, hogy elvigyen téged és adja neked az ő országukat birtokul, mint a mai napon van. 39 Tudd meg ma és vedd szívedre, hogy az Örökkévaló az Isten az égben főnt és a földön alant, és senki más! 40 őrizd meg törvényeit és parancsolatait,

melyeket én ma parancsolok neked, hogy jó dolgod legyen neked és fiaidnak utánad, és hogy hosszú ideig élj a ma földön, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked minden időre. 41 Akkor különített el Mózes három várost, a Jordánon innen napkeletre, 42 hogy odameneküljön a gyilkos, aki megöli felebarátját szándék nélkül, és Ő nem gyűlöölje neki sem tegnapról, sem tegnapelőtről, meneküljön eme városok egyikébe, hogy életben maradjon: 43 Becszt a pusztában, a sík földön Rúbénitől és Rámót Gileádban a Gáditól és Gólont Bosonban a Menáassetől. 44 És ez a tan; melyet tett Mózes Izrael fiai elő. 45 Ezek a bizonyságok, a törvények és rendeletek, melyeket elmondott Mózes Izrael fiaiaknak, mikor kivonultak Egyiptomból; 46 a Jordánon innen a völgyben, Bész-Péórral szemben, Szichón, az Emóri királyának országában, aki lakott Chesbónban, akit megvert Mózes és Izrael fiai, mikor kivonultak Egyiptomból. 47 És elfoglalták az országát és Ógnak, Boson királyának országát, az Emóri két királyát, amely a Jordánon innen napkeletre van 48 Áróértől, mely az Árnón patakjának partján van; egész Szión hegyéig, az Chermón, 49 és az egész síkságot a Jordánon innen, keletre egész a síkság tengeréig, a Piszga lejtői alatt.

5 Mózes szólította egész Izraelt és mondta nekik: Halljad Izrael a törvényeket és a rendeleteket, amelyeket én elmondok füleitek hallatára ma; tanuljátok meg azokat és őrizzétek meg, hogy megtegyétek. 2 Az Örökkévaló, a mi Istenünk szövetséget kötött velünk Chóreben. 3 Nem (csak) atyáinkkal kötötte az Örökkévaló ezt a szövetséget, hanem velünk (is), kik mi itt vagyunk ma, mindenjában életben. 4 Színről színről szólt az Örökkévaló veletek a hegyen, a tűz közül, 5 – én álltam az Örökkévaló közt és ti köztetek abban az időben, hogy kijelentsem nektek az Örökkévaló szavát, mert ti feltétek a tűztől és nem mentetek föl a hegyre, – mondván: 6 Én vagyok az Örökkévaló, a te Istened, aki kivezettelek téged Egyiptom országából, a rabszolgák házából. 7 Ne legyenek neked más isteneid az én színem előtt. 8 Ne csinálj magadnak faragott képet, bármely alakját annak, ami az égben van fönt és ami a földön van alant és ami a vízben van a föld alatt. 9 Ne borulj le előttük és ne szolgáld azokat; mert én az Örökkévaló, a te Istened, buzgó Isten vagyok, aki megbüntetem az atyák vétkét a gyermekekben harmad- és negyedízüglen, akit engem gyűlölnek; 10 de szeretetet gyakorlok ezerízüglen azokkal, akit engem szeretnek és megőrizik parancsolataimat. 11 Ne ejtsd ki az Örökkévaló, a te Istened nevét hiába, mert nem hagyja büntetlenül az Örökkévaló azt, aki kiejtí az ő nevét

hiába. 12 Órizd meg a szombat napját, hogy megszenteljed, amint megparancsolta neked az Örökkévaló, a te Istened. 13 Hat napon át dolgozzál és végezd minden munkádat; 14 de a hetedik nap szombatja az Örökkévalónak, a te Istenednek; ne végezz semmi munkát, se te, se fiad, se leányod, se szolgád, se szolgálód, se ökrőd, se szamarad és semmiféle barmod, se az idegenek, aki kapuidban van, hogy nyugodjék szolgád és szolgálód, mint tenmagad. 15 Emlékezzél meg arról, hogy rabszolga voltál Egyiptom országában, de kivezetett téged onnan az Örökkévaló, a te Istened erős kézzel és kinyújtott karral; azért parancsolta neked az Örökkévaló, a te Istened, hogy megtartsd a szombat napját. 16 Tiszteld atyádat és anyádat, amint megparancsolta neked az Örökkévaló, a te Istened, hogy hosszú életű légy és hogy jó dolgod legyen a földön, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked. 17 Ne ölj! 18 Ne törj házasságot! 19 Ne lopj! 20 Ne vallj felebarátod ellen mint hamis tanú! 21 Ne kívánd meg felebarátod feleségét és ne vágyszázzal felebarátod házára, mezejére, szolgájára, szolgálójára, ökrére, szamarára és semmirre, ami felebarátod! 22 Ez igéket mondta az Örökkévaló egész gyülekezeteteknek a hegyen, a tűz, a felhő és a sűrű homály közül fennhangon, de nem többet; és fölírta azokat két kőtáblára és átadta nekem. 23 És történt, mikor ti hallottatok a hangot a sötétség közül és a hegy égett a tűzben, akkor odaléptek hozzám törzseitek minden fejei és véneitek, 24 és mondattak: Íme, megmutatta nekünk az Örökkévaló, a mi Istenünk az ő dicsőségét és nagyságát, hangját pedig hallottuk a tűz közül; ezen a napon láttuk, hogy Isten szól az emberhez és ez életben marad. 25 De most miért halunk meg? Mert megemészett bennünket ez a nagy tűz; ha még tovább halljuk az Örökkévaló, a mi Istenünk hangját, akkor meghalunk. 26 Mert ki az a halandó, aki hallotta az élő Isten hangját szólani a tűz közül, mint mi és életben maradt? 27 Lépj te oda és halljad mindazt, amit mond az Örökkévaló, a mi Istenünk és te mondod el nekünk mindazt, amit szól az Örökkévaló, a mi Istenünk hozzád, hogy halljuk és megtegyük. 28 És az Örökkévaló hallotta szavaitok hangját, midőn szóltatok hozzádm; és az Örökkévaló mondta nekem; Hallottam a nép szavainak hangját, amellyel szóltak hozzád; jól mondták mindazt, amit szóltak. 29 Vajha ez a szívük maradna nekik, hogy féljenek engem és megőrizzék mind a parancsolataimat minden időben, hogy jó dolguk legyen nekik és fiaiknak örökké. 30 Menj, mond nekik: Térjetek vissza sátráitokba! 31 Te pedig állj itt nálam, hadd mondjam el neked mind a parancsolatot, a törvényeket és a rendeleteket, amelyekre őket tanítsd, hogy megtegyék az országban, melyet én adok nekik, hogy

elfoglalják. 32 Azértőrizzétek meg, hogy úgy cselekedjetek, amint parancsolta az Örökkévaló, a ti Istenetek nektek, ne tértétek el se jobbra, se baba, 33 Mindazon az úton, melyet parancsolt az Örökkévaló; a ti Istenetek nektek, járatok, hogy eljétek, jó dolgotok legyen és hosszú ideig maradjatok az országban, melyet elfoglaltok.

6 Ez a parancsolat, (ezek) a törvények és rendeletek, melyeket az Örökkévaló, a ti Istenetek parancsolt, hogy tanítsalak benneteket azokra, hogy megtegyétek az országban, ahova átvonultok, hogy azt elfoglaljátok. 2 Hogy féljed az Örökkévalót, a te Istenedet, hogy megőrizd minden törvényeid és parancsolataid, amelyeket én parancsolok neked, te, fiad és fiadnak fia, életed minden napjain át, hogy hosszú életű légy. 3 Halljad tehát Izrael és őrizd meg, hogy megtegyed, hogy jó dolgod legyen és hogy nagyon sokasodjatok, amint ígérte az Örökkévaló, őseid Istene neked, a tejjel-mézzel folyó országban. 4 Halljad Izrael, az Örökkévaló, a mi Istenünk, az Örökkévaló egy! 5 Szeresz tehát az Örökkévalót, a te Istenedet egész szíveddel, egész lelkeddel és egész erőddel. 6 És legyenek ezek az igék, melyeket ma parancsolok neked, a szívedben. 7 Véds be azokat gyermekeidnek és beszélj róluk, mikor ülsz házadban, mikor jársz az úton, mikor lefekszel és mikor fölkelsz. 8 Kösd azokat jelül kezdre és legyenek homlokötőül szemeid között. 9 És írd azokat házad ajtófeleire és kapuidra. 10 És lesz, ha elvisz téged az Örökkévaló, a te Istened az országba, melyről megesküdött őseidnek: Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak, hogy neked adja, nagy és jó városokat, melyeket nem te építettél, 11 és házakat telve minden jóval, melyeket nem te töltöttél meg és kívánt kutakat, melyeket nem te vájtál ki, szőlőket és olajfákat, melyeket nem te ültettél; és eszel és jöllaksz: 12 Órizkedjél, hogy el ne felejtsd az Örökkévalót, aki kivezetett téged Egyiptom országából, a rabszolgák házából. 13 Az Örökkévalót, a te Istenedet féljed, őt szolgáld és nevére esküdjé!! 14 Ne járatok más istenenek után a népek istenei közül, amelyek körülöttetek vannak. 15 Mert buzgó Isten az Örökkévaló, a te Istened közepedben, hogy fel ne gerjedjen az Örökkévaló, a te Istened haragja ellened és elpusztítson a föld színéről. 16 Ne kísértsétek meg az Örökkévalót, a ti Isteneteket, amint megkísértettétek Másszóban. 17 Órizzétek meg az Örökkévaló; a ti Istenetek parancsait, bizonyiságait és törvényeid, melyeket neked parancsolt. 18 Tedd azt, ami igaz és jó az Örökkévaló szemeiben, hogy jó dolgod legyen, bemenjél és elfoglalj a jó országot, melyről megesküdött az Örökkévaló a te őseidnek, 19 hogy elkergeti minden az ellenségeidet előled, amint szólt az

Örökkévaló. 20 Ha kérdez fiad téged holnap, mondván: Mire valók a bizonyiságok, törvények és rendeletek, melyeket az Örökkévaló, a mi Istenünk nektek parancsolt? 21 Akkor mondd fiadnak: Rabszolgái voltunk Fáraónak Egyiptomban, de az Örökkévaló kivezetett bennünket Egyiptomból erős kézzel; 22 és tett az Örökkévaló jeleket és csodákat, nagyokat és veszedelmeseket, Egyiptomban Fáraón és egész házán szemünk láttára. 23 Bennünket pedig kivezetett onnan, hogy elhuzzon bennünket, hogy adjá nekünk az országot, melyről megesküdött őseinknek. 24 Azért parancsolta meg nekünk az Örökkévaló, hogy megtegyük minden a törvényeket, hogy féljük az Örökkévalót, a mi Istenünket, hogy jó dolgunk legyen minden időben, hogy életben tartson bennünket, mint e mai napon van. 25 És igazságunk lesz az nekünk, ha megőrizzük, hogy megtegyük minden a parancsolatot az Örökkévaló, a mi Istenünk előtt, amint parancsolta nekünk.

7 Ha elvisz téged az Örökkévaló, a te Istened az országba, ahova te bemész, hogy elfoglaljad azt és kiúz sok népet előled, a Chittit, a Girgosit, az Emorít, a Kanaánit, a Perizzit, a Chivvit és a Jevúszit, hét nemzetet, számosabbakat és hatámasabbakat nálad, 2 és elédadjád őket az Örökkévaló, a te Istened és te megvered őket, akkor irtsd ki őket, ne köss velük szövetséget és ne könyörülj rajtuk. 3 Ne házasodjál velük össze, leányodat ne add az ő fiának és leányát ne vedd el a te fiadnak, 4 mert eltérítí fiadat tőlem, hogy szolgálnak más isteneket, és fölgerjed az Örökkévaló haragja ellenetek és elpusztít téged hamarosan. 5 Hanem így tegyétek velük: Oltáraikat rontsátok le, oszlopaikat törjétek össze, ligeteket vágjátok ki és faragott képeket égessétek el tűzben. 6 Mert szent népe vagy te az Örökkévalónak, a te Istenednek, téged választott ki az Örökkévaló, a te Istened, hogy légy az ő tulajdon népe minden a népek közül, melyek a föld színén vannak. 7 Nem mivel számosabbak vagyok minden a népeknél kedvelt meg az Örökkévaló benneteket és választott ki titeket, hisz ti vagyok a legkevesebben minden a népek között; 8 hanem mert szeret az Örökkévaló benneteket és mert megőrzi az eskü, melyel megesküdött őseiteknek, azért vezetett ki az Örökkévaló benneteket erős kézzel és váltott meg téged a rabszolgák házából, Fáraó, Egyiptom királyának kezéből. 9 Tudd meg tehát, hogy az Örökkévaló, a te Istened, ő az Isten, a hűséges Isten, aki megőrzi a szövetséget és a szeretetet azoknak, kik őt szeretik és megőrzik parancsait ezer nemzedéken át; 10 de megfizet azoknak, akik őt gyűlölik, minden gyűliknek magának, hogy elveszítse; nem késik gyűlölöjével szemben, annak magának fizet meg. 11 Azért őrizd meg a parancsolatot, a törvényeket

és a rendeleteket, melyeket én neked ma parancsolok, hogy megtegyed azokat. **12** És lesz jutalmául annak, hogy hallgattok a rendeletekre, megőrzitek, hogy megtegyétek azokat, megőrzi neked az Örökkévaló, a te Istened a szövetséget és a szeretetet, melyről megesküdött őseidnek. **13** És szeret téged, megáld és megsokasít, megáldja méhed gyümölcsét és földed gyümölcsét, gabonádat, mustodat és olajodat, marháid fajzását és juhaid szaporodását a földön, melyről megesküdött őseidnek, hogy neked adja. **14** Áldottabb leszel mind a népeknél, nem lesz közötted magtalan férfi és magtalan nő, sem barmod között (meddő). **15** És távol tart az Örökkévaló tőled minden betegséget, és Egyiptomnak minden gonosz baját, melyeket ismersz, nem fogja rádvetni, hanem bocsátja minden gyűlölőidre. **16** És megemészted mind a népeket, melyeket az Örökkévaló, a te Istened átad neked, ne sajnálkozzék szemed rajtuk, hogy ne szolgál az ő Isteneiket, mert tőr az neked. **17** Ha majd azt mondod szívedben; Számosabbak a nemzetek nálam, hogy tudnám én őket elűzni? **18** Ne félj tőlük; emlékezz meg arról, amit tett az Örökkévaló, a te Istened Fáraóval és egész Egyiptommal: **19** A nagy kísértésekéről, melyeket szemeid láttak és a jelekről meg a csodákról, az erős kézről és a kinyújtott karról, mellyel kivezetett téged az Örökkévaló, a te Istened; így fog tenni az Örökkévaló, a te Istened mind a népekkel, melyektől te félsz. **20** És a darázst is bocsátja az Örökkévaló, a te Istened rájuk, amíg elvesznek, akik megmaradtak és akik elrejtőztek előled. **21** Ne rettegj tőlük, mert az Örökkévaló, a te Istened közeppetted van, nagy és félelmetes Isten. **22** És elűzi az Örökkévaló, a te Istened a népeket előled lassan-lassan, nem pusztíthatod ki azokat hamarosan, hogy el ne sokasodjék ellened a mező vadja. **23** És elédadja őket az Örökkévaló, a te Istened és megzavarja őket nagy zavarral, míg el nem pusztulnak; **24** és királyaikat adja kezedbe, hogy eltöröld nevüköt az ég alól, nem állhat meg előted senki, míg elpusztítod őket. **25** Isteneik faragott képeit égessétek el tűzben, ne kívánd meg az ezüstöt és az aranyat, mely rajtuk van, hogy elvegyed, hogy tőrbe ne kerülj általa, mert utálata az az Örökkévalónak, a te Istenednek. **26** És ne vigyél utálatot a te házadba, hogy átokká ne légy, mint az; undorodjál tőle és utáld azt, mert átok az.

8 minden parancsolatot, melyet én ma parancsolok neked, őrizzeted meg, hogy megtegyétek, hogy éljetek, sokasodjatok, bemenjetek és elfoglaljátok az országot, melyről megesküdött az Örökkévaló őseiteknek. **2** Emlékezzel meg az egész útról, amelyen vezetett téged az Örökkévaló, a te Istened e negyven éven át a pusztában, hogy

sanyargasson téged, megkísértsen téged, hogy megtudja, mi van a szívedben, vajon megőrződ-e parancsolatait vagy nem? **3** Sanyargatott téged és éheztetett téged, majd enned adta a mannát, melyet nem ismertél és nem ismertek őseid, hogy tudassa veled, hogy nem egyedül kenyérrel él az ember, hanem mindenivel, ami létrejön az Örökkévaló parancsára, él az ember. **4** Ruhád nem kopott le rólad és lábad nem dagadt meg e negyven éven át. **5** Tudd meg tehát szívedben, hogy amint oktatója az ember a fiát, úgy oktat téged az Örökkévaló, a te Istened. **6** Őrizd meg az Örökkévaló, a te Istened parancsait, hogy útjain járj és felfelj őt. **7** Mert az Örökkévaló, a te Istened elvisz téged jó országba, hol vízpatakok vannak, források és mélységek, melyek erednek a völgyben és a hegyen, **8** oly országba, hol búza, árpa, szőlő, füge és gránátalma (terem), oly országba, hol olajfa és méz van; **9** oly országba, ahol nem szűkiben eszel kenyéret, ahol nem szenvédsz hiányt semmiben oly országba, melynek kövei vas és hegyeiből rezet vágsz. **10** És midőn eszel és jöllaksz, áldd az Örökkévalót, a te Istenedet ama jó országért, melyet neked adott. **11** Őrizkedjél, hogy el ne felejtsd az Örökkévalót, a te Istenedet, meg nem őrizvén az ő parancsolatait, rendeleteit és törvényeit, melyeket én parancsolok neked ma; **12** nehogy egyél és jöllakjál, jó házakat építs és bennük lakjál; **13** marhád, juhod sokasodjék, ezüstöd és aranyod sokasodjék és minden, a mi lesz, sokasodjék, **14** és akkor fennhígázó legyen szíved és elfelejtsd az Örökkévalót, a te Istenedet, aki kivezetett téged Egyiptom országából, a rabszolgák házából; **15** aki vezetett téged a nagy és félelmetes pusztán át, ahol mérgez kígyó és skorpió, meg szárazság van, ahol nincs víz; aki előhözött neked vizet a sziklászirtből; **16** aki enned adta a mannát a pusztában, melyet nem ismertek őseid, hogy sanyargasson és hogy megkísértsen téged, hogy jót tegyen veled jövőben, **17** és te mondjad szívedben: Erőm és kezem hatalma szerezte nekem ezt a vagyon. **18** De emlékezzel meg az Örökkévalóról, a te Istenedről, mert ő az, aki neked erőt ad, hogy szerezzen vagyon, hogy fenntartsa szövetségét, melyre megesküdött őseidnek, mint e mai napon van. **19** És lesz, ha elfelejted az Örökkévalót, a te Istenedet és jársz más istenek után, szolgálod azokat és leborulsz előttük, tanúságot teszek ma ellenetek, hogy el fogtok veszni; **20** mint a nemzetek, melyeket elveszít az Örökkévaló előttetek, úgy fogtok elveszni, mivel nem hallgattatok az Örökkévaló, a ti Istenetek szavára.

9 Halljad Izrael, te, átvonulsz ma a Jordánon, hogy bemenj elfoglalni nagyobb nemzeteket és hatalmasabbakat nálad,

nagy és az égig erősített városokat; 2 nagy és szálas népet, az ánonkiták fiait, akikről magad tudod és magad hallottad: ki állhat meg az Ának fiai előtt? 3 Tud meg tehát ma, hogy az Örökkévaló, a te Istened az, aki előtted vonul, emésztő tűz, ő fogja őket elpusztítani és ő fogja őket lealázni előtted, hogy elűzd őket és elveszítsd őket hamarosan, amint szolt hozzád az Örökkévaló. 4 Ne szólj szívedben, amikor elkergeti az Örökkévaló, a te Istened őket előled, mondván: Igazságomért hozott engem az Örökkévaló, hogy elfoglaljam ezt az országot, és a népek gonoszságáért ūzi el az Örökkévaló őket előled. 5 Nem a te igazságodért és egyenes szívedért mész te be, hogy elfoglaljad az ő országukat, hanem e népek gonoszságáért ūzi el az Örökkévaló, a te Istened őket előled és hogy megtartsa szavát, mellyel az Örökkévaló megesküdött Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak. 6 Tud meg, hogy nem a te igazságodért adja neked az Örökkévaló, a te Istened ezt a jó országot, hogy azt elfoglaljad, mert keménnyakú nép vagy te. 7 Emlékezzél meg, el ne felejtsd, hogy mint haragítottad meg az Örökkévalót, a te Istenedet a pusztában; ama naptól kezdve, amelyen kimentél Egyiptom országából, amíg elérkeztetek erre a helyre, ellenszegülök voltatok az Örökkévalóval szemben. 8 A Chóreben is megharagítottak az Örökkévalót, és megharagudott az Örökkévaló rátok, hogy elpusztítson benneteket. 9 Mikor fölmentem a hegyre, hogy átvegyem a kőtáblákat, tábláit ama szövetségnek, melyet az Örökkévaló kötött veletek és a hegyen maradtam negyven nap és negyven éjjel, kenyeret nem ettem vizet nem ittam. 10 És átadta nekem az Örökkévaló a két kőtáblát, írva Isten ujjával, és rajtuk minden igék, melyeket mondott az Örökkévaló nektek a hegyen, a tűz közül, a gyülekezés napján. 11 És volt negyven nap és negyven éjjel multán átadta nekem az Örökkévaló a két kőtáblát, a szövetség tábláit. 12 És mondta nekem az Örökkévaló: kerekedj föl, menj le innen hamar, mert megromlott a te néped, melyet kivezettél Egyiptomból, letértek hamar az útról, melyet nekik parancsoltam, készítettek maguknak öntött képet. 13 És szolt az Örökkévaló hozzám, mondván: Láttam ezt a népet és íme keménnyakú nép ez. 14 Hagy engem, hogy elpusztítsam őket és eltöröljem nevüket az ég alól; téged pedig teszlek hatalmasabb és számosabb néppé nála. 15 És megfordultam és lementem a hegyről, a hegy pedig égett tűzben és a szövetség két táblája két kezemben volt. 16 Mikor láttam, hogy íme vétkeztetek az Örökkévaló, a ti Istenetek ellen, készítettetek magatoknak öntött borjút, letértek hamar az útról, melyet parancsolt nektek az Örökkévaló, 17 akkor megragadtam a két lábát és ledobtam

a két kezemből és összetörtem szemeitek láttára. 18 És az Örökkévaló előttem magamat, mint az elsőiben, negyven nap és negyven éjjel, kenyeret nem ettem és vizet nem ittam mind a ti vétkezetek miatt, mellyel vétkeztetek, azt cselekedvén, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, hogy őt megharagítások; 19 mert rettegtem a haragtól és fölgerjedéstől, mellyel haragudott az Örökkévaló rátok, hogy elpusztítson benneteket, és az Örökkévaló meghallgatott engem ezúttal is. 20 Áronra is megharagudott az Örökkévaló nagyon, hogy elpusztítsa; és én imádkoztam Áronért is abban az időben. 21 Vétkezetek tárgyát pedig, melyet készítettetek, a borjút, vettem és elégettetem tűzben, összezútam azt, jól megőrvén, míg finom porrá lett, és beledobtam porát a patakba, mely lejön a hegyről. 22 És Távéroban, Másszoban a Kivrósz-hattaávoban megharagították az Örökkévalót. 23 És mikor elküldött az Örökkévaló benneteket Kádes-Bárneából, mondván: Menjetek föl és foglaljátok el az országot, melyet nektek adok, akkor ellenszegültetek az Örökkévaló, a ti Istenetek parancsának, nem hittetek neki és nem hallgattatnak szavára. 24 Ellenszegülők voltatok az Örökkévalóval szemben, amely naptól ismerlek benneteket. 25 És az Örökkévaló előttem magamat ama negyven nap és negyven éjjel, amíg odavetve maradtam, mert azt mondta az Örökkévaló, hogy elpusztít benneteket. 26 És imádkoztam az Örökkévalóhoz és mondta: Uram, Istenem ne rontsd meg népedet és birtokodat, melyet megváltottál nagyságoddal, melyet kivezettél erős kézzel. 27 Emlékezzél meg szolgádról, Ábrahámról, Izsákról és Jákobról, ne fordulj a nép makacssága, gonoszsága és vétke felé. 28 Hogy ne mondja az ország, amelyből kivezettél bennünket: Mert nem bírta az Örökkévaló őket elvinni az országba, melyről szólt nekik és mert gyűlölte őket, vezette ki őket, hogy megölje őket a pusztában. 29 Ők pedig a te néped és birtokod, melyet kivezettél nagy erőddel és kinyújtott karoddal.

10 Abban az időben mondta az Örökkévaló nekem:

Faragj magadnak kőtáblát, amint az elsők voltak, és jöjj föl hozzáam a hegyre és készíts magadnak faladát. 2 És fölírom a táblára az igéket, melyek az első táblákon voltak, melyeket összetörtél és tudd azokat a lánzába. 3 És készítettem lánát sittimfából, kifaragtam két kőtáblát, amint az elsők voltak, fölmentem a hegyre és a két tábla a kezemben. 4 És fölírta a táblára az első írás szerint a tíz igét, melyet mondott az Örökkévaló nektek a hegyen, a tűz közül, a gyülekezés napján, és átadta azokat az Örökkévaló nekem. 5 És megfordultam és lejöttem a hegyről, beletettem a táblákat a lánzába, melyet készítettem, és ott voltak, amint

parancsolta az Örökkévaló nekem. **6** Izrael fiai pedig vonultak Beérossz-Bné Jaákonból Mószérobá; ott halt meg Áron és ott temettetett el, és pappá lett helyette Eleázár, az ő fia. **7** Onnan vonultak Gudgóból és Gudgóból Jotvoszoba, vízpatakok földjére. **8** Abban az időben választotta el az Örökkévaló a Lévi törzsét, hogy vigye az Örökkévaló szövetségének látját, hogy álljon az Örökkévaló színe előtt, hogy őt szolgálja és áldjon az ő nevében minden napig. **9** Azért nem volt a Lévinek része és birtoka az ő testvéreivel, az Örökkévaló az ő birtoka, amint szólt az Örökkévaló, a te Istened hozzá. **10** Én pedig áltam a hegyen, mint az előbbi napokban, negyven nap és negyven éjjel; az Örökkévaló meghallgatott engem ezúttal is, nem akart az Örökkévaló téged megrontani. **11** És mondta az Örökkévaló nekem: Kerekedj föl, menj, hogy vonulj a nép előtt, hogy bemenjenek és elfoglalják az országot melyről megesküdtem őseiknek, hogy nekik adom. **12** Most pedig Izrael, mit kíván az Örökkévaló, a te Istened tőled; minthogy féljed az Örökkévalót, a te Istenedet, hogy jár minden útjain, szeresz őt és szolgáld az Örökkévalót, a te Istenedet egész szíveddel és egész lelkeddel; **13** hogy megőrizd az Örökkévaló parancsait és törvényeit, melyeket én ma neked parancsolok a te javadra. **14** Íme az Örökkévaló, a te Istenedé az ég, az egek ege, a föld és minden, ami rajta van. **15** Csak őseidet kedvelte meg az Örökkévaló, hogy szeresse őket és kiválasztotta magzatukat utánuk, benneteket, minden népek közül, mint a mai napon van. **16** Metéljétek körül szívetek fitymáját és nyakatokat ne keményítsétek meg többé. **17** Mert az Örökkévaló, a ti Istenetek, ő az istenek Istene és az urak Ura, a nagy, hatalmas és félelmetes Isten, aki nem ismer tekintélyt és nem fogad el megvesztegetést; **18** aki jogot szerez az árvának és özvegynek, szereti az idegent, hogy adjon neki kenyereset és ruhát. **19** Szeressétek az idegent, mert idegenek voltatok Egyiptom országában. **20** Az Örökkévalót, a te Istenedet féljed, őt szolgáld, hozzá ragaszkodjál és nevére esküdjél. **21** Ó a te dicsőséged és ő a te Istened, aki cselekedte veled eme nagy és rettenetes dolgokat, melyeket szemeid láttak. **22** Hetven lélekkel mentek le őseid Egyiptomba és most tett téged az Örökkévaló, a te Istened, mint az ég csillagait sokaságra nézve.

11 Szeresd az Örökkévalót, a te Istenedet, őrizd meg őrizetét, törvényeit, rendeleteit és parancsolatait minden időben. **2** És tudjátok meg ma, hogy nem gyermekitekhez (szólok), akik nem ismerik és akik nem látták az Örökkévalót, a ti Istenetek oktatását, az ő nagyságát, az ő erős kezét és kinyújtott karját, **3** jeleit és tetteit, melyeket végzett Egyiptom

közepette, Fáraón, Egyiptom királyán és egész országán; **4** és amit tett Egyiptom seregével, lovaival és szekerével, hogy elárasztotta a nádastenger vizét rájuk, midőn üldöztek benneteket és elveszítette őket az Örökkévaló minden napig; **5** és amit tett veletek a pusztában, amíg elérkeztek erre a helyre; **6** és amit tett Dátánnal és Ábirámmal, Eliov, Rúbén fiának fiaival, hogy fölnyitotta a föld az ő száját és elnyelte őket, házaikat, sátraikat és minden lényt, mely hozzájuk tartozott, egész Izrael közepette; **7** hanem szemeitek látták az Örökkévalónak minden nagy tettét, amelyet végzett. **8** Azért őrizzétek meg minden parancsolatot, melyet én neked ma parancsolok, hogy erősek legyetek, bemenjetek és elfoglaljátok az országot ahova ti mentek, hogy azt elfoglaljátok, **9** és hogy hosszú életűek legyetek a földön, melyről megesküdött az Örökkévaló őseiknek, hogy nekik adják és magzatuknak, a tejjal-mézzel folyó országot. **10** Mert az ország, ahova te bemész, hogy azt elfoglaljad, nem olyan, mint Egyiptom országa, ahonnan kijöttetek, ahol magadat elveted és megöntözöd lábaddal, mint a zöldséges kertet; **11** hanem az ország, ahova ti átvonultok, hogy elfoglaljátok, hegyes-völgyes ország, az ég esőjéből iszik vizet; **12** olyan ország, melynek az Örökkévaló, a te Istened viseli gondját, állandóan rajta vannak az Örökkévaló, te Istenednek szemei, az év elejétől az év végéig. **13** És lesz, ha hallgattok parancsolataimra amelyeket én ma nektek parancsolok, hogy szeressétek az Örökkévalót, a ti Isteneteket, hogy szolgáljátok őt egész szívetekkel és egész lelketekkel, **14** akkor megadom országokat esőjét annak idejében, az ősz esőt és a tavaszi esőt, és betakarítod gabonádat, mustodat és olajadat. **15** És adok füvet mezőön barmodnak és te eszel és jóllaksz. **16** Őrizkedjetek, hogy el ne csábítassék szívetek, és ti eltértek és szolgáltok más istenetek és leborultok előttük; **17** akkor fölgerjed az Örökkévaló haragja ellenetek és elzárja az egét, hogy ne legyen eső és a föld ne adja meg termését; és ti elvesztek hamar a jó országból, melyet az Örökkévaló nektek ad. **18** Vegyétek azért eme szavaimat szívetekre és lelketekre, és kössétek azokat jelül kezetekre és legyenek homlokötőül szemeitek között. **19** Tanítások meg azokra gyermekiteket, beszélvén azokról, mikor ülsz házadban, mikor jársz az úton, mikor lefekszel és mikor fölkelsz. **20** És írd azokat házad ajtófeleihez és kapuidra. **21** Hogy sokasodjanak napjaid és gyermekitek napjai a földön, melyről megesküdött az Örökkévaló őseiknek, hogy nekik adják, mint az ég napjai a föld fölött. **22** Mert ha megőrzitek minden parancsolatot, melyet én nektek parancsolok, hogy megtegyétek, hogy szeressétek az Örökkévalót, a ti Isteneteket, járatok minden

az ő útjain és ragaszkodjatok hozzá, 23 akkor elűzi az Örökkévaló mindenára népeket előletek és elfoglaltok nagyobb és hatalmasabb nemzeteket nálatoknál. 24 minden hely, ahova lábatok talpa lép, a tiétek lesz, a pusztától és a Libanontól, a folyamtól, a Perosz folyamától a nyugati tengerig legyen a ti határotok. 25 Nem állhat meg senki előttetek, a tőletek való rettegést és félelmet adják majd az Örökkévaló, a ti Istenetek az egész föld színére; ahova ti léptek, amint szólt hozzátok. 26 Lásd, én teszek ma előtek áldást és átkot. 27 Az áldást, ha hallgattok az Örökkévaló, a ti Istenetek parancsaira, amelyeket én ma nektek parancsolok; 28 és az átkot, ha nem hallgattok az Örökkévaló, a ti Istenetek parancsaira és eltértek az útról, melyet én nektek ma parancsolok, járván más istenek után, melyeket nem ismertek. 29 És lesz, ha bevisz téged az Örökkévaló a te Istened az országba, ahova bemész, hogy azt elfoglaljad, akkor add az áldást a Gerizim hegyére az átkot pedig az Évol hegyére. 30 Nemde azok a Jordánon túl vannak, a napnyugat felé vezető út mögött, a Kanaáni országában, aki a síkságon lakik, Gilgállal szemben, Móre tölgyei mellett. 31 Mert ti átvonultok a Jordánon, hogy bemenjetek elfoglalni az országot, melyet az Örökkévaló, a ti Istenetek nektek ad; ha elfoglaljátok és laktok benne, 32 akkor vigyázzatok, hogy megtegyétek minden a törvényeket és rendeleteket, melyeket én ma előtek teszek.

12 Ezek a törvények és rendeletek, melyeket megírizzetek, hogy megtegyétek az országban, melyet ad az Örökkévaló, őseid Istene neked, hogy azt elfoglaljad, minden időben, amíg éltek a földön. 2 Irtások ki minden helyet, ahol szolgálták a népek, melyeket ti elűztök, az ő isteneiket, a magas hegyeken, a dombokon, meg minden zöldellő fa alatt. 3 Rontások le oltáraikat, törjétek össze oszlopaikat, ligeteket égessétek el tűzben és isteneik faragott képeit vágjátok össze, hogy kiürtsátok nevüköt arról a helyről. 4 Ne tegyetek így az Örökkévalóval, a ti Istenetekkel! 5 Hanem azt a helyet, melyet kiválaszt az Örökkévaló, a ti Istenetek minden törzsetek közül, hogy odahelyezze az ő nevét, az ő székhelyét kéressétek föl, és oda menj el. 6 Vigyétek oda égőáldozataitokat, vágóáldozataitokat, tizedeiteket és kezetek ajándékát, fogadalmaitokat és önkéntes adományaitokat és előszülötítet marhátoknak és juhátnak. 7 Egyetek ott az Örökkévaló, a ti Istenetek előtt és örüljetek kezetek minden szerzeményének, ti és házaitok, amivel megáldott az Örökkévaló, a te Istened. 8 Ne tegyetek minden aszerint, amint mi teszünk itt ma, mindenki azt, ami helyes az ő szemeiben. 9 Mert nem jutottatok mostanáig

ama nyugalomhoz és birtokhoz, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked. 10 De majd átvonultok a Jordánon és laktok az országban, melyet az Örökkévaló, a ti Istenetek birtokul ad nektek és nyugalmat szerez nektek minden elleniségetektől köröskörül és bizton fogtok lakni; 11 akkor lesz, arra a helyre, melyet az Örökkévaló, a ti Istenetek kiválaszt, hogy lakoztassa ott nevét, oda vigyétek minden, amit parancsolok nektek: égőáldozataitokat, vágóáldozataitokat, tizedeiteket és kezetek ajándékát, és minden válogatott fogadalmaitokat, melyet fogadtok az Örökkévalónak. 12 És örüljetek az Örökkévaló, a ti Istenetek színe előtt, ti, fiaitok és leányaitok, szolgáitok és szolgálóitok és a levita, aki kapuitokban van, mert nincs neki része és birtoka veletek. 13 Őrizkedjél, hogy be ne mutasd égőáldozataidat bármely helyen, amelyet látsz, 14 hanem csak ama helyen, melyet kiválaszt az Örökkévaló törzseitek egyikében, ott mutasd be égőáldozataidat és ott tudd meg minden, amit én neked parancsolok. 15 De lelked minden vágya szerint vághatsz és ehetsz húst, az Örökkévaló, a te Istened áldása szerint, amit adott neked minden kapuidban; a tisztában és a tiszta eheti azt, mint a szarvast és az őzet. 16 Csak a vért ne egyétek meg, a földre öntsд azt, mint a vizet. 17 Nem szabad megenned kapuidban tizedét gabonádnak, mustodnak és olajodnak; elsőszülötítet marhádnak és juhádnak, sem, bármi fogadalmadat, melyet fogadsz, sem önkéntes adományaidat és kezed ajándékát, 18 hanem az Örökkévaló, a te Istened színe előtt edd meg azt ama helyen, melyet kiválaszt az Örökkévaló, a te Istened, te, fiad, leányod, szolgád, szolgálód és a levita, aki kapuidban van; és örvendj az Örökkévaló, a te Istened színe előtt kezed minden szerzeményének. 19 Őrizkedjél, hogy el ne hagyd a levítést minden napjaidban a te földeden. 20 Ha majd kitáigítja az Örökkévaló, a te Istened határodat, amint szólt hozzád és te azt mondod: Húst ehették, mert lelked vágyik húst enni, lelked minden vágya szerint ehetsz húst. 21 Ha távol lesz tőled a hely, melyet kiválaszt az Örökkévaló, a te Istened, hogy nevét odahelyezze, akkor vághat szarvast marhából és juhából, melyeket az Örökkévaló neked ad, úgy amint én neked parancsoltam, és ehetsz kapuidban lelked minden vágya szerint. 22 Csak amint eszik a szarvast és az őzet, úgy edd azt, a tisztában és a tiszta együtt eheti azt. 23 Csak légy erő, hogy ne egyél vért, mert a vér a lélek, azért ne edd meg a lelket a hússal. 24 Ne edd meg, a földre öntsд, mint a vizet. 25 Ne edd meg azt, hogy jó dolgod legyen neked és fiaidnak utánad, midőn azt teszed, ami helyes az Örökkévaló szemeiben. 26 Csak szentségeidet, melyek lesznek neked és fogadalmait vidd és menj el arra a helyre, melyet kiválaszt az Örökkévaló. 27 És készítsd

el égőáldozataidat, a húst és a vért, az Örökkévaló; a te Istened oltárára; áldozataid vére öntessék az Örökkévaló; a te Istened oltárára, a húst pedig megeheted. 28 Órizd meg és hallgasd meg mindezeket a szavakat, melyeket én neked parancsolok, hogy jó dolgod legyen neked és fiaidnak utánad mindenrőkké, miőn azt teszed, ami jó és helyes az Örökkévaló, a te Istened szemeiben. 29 Ha kiirtja az Örökkévaló, a te Istened a népeket, ahova te mész, hogy elűzd azokat magad elől, elűződ azokat és laksz az ő országukban, 30 őrizkedjél, hogy törbe ne juss őket követvén, miután kipusztultak előled, hogy ne keresd az isteneiket, mondván: Hogyan szolgálták ezek a népek az ő isteneiket? Úgy fogok tenni én is. 31 Ne tégy úgy az Örökkévalónak, a te Istenednek, mert az Örökkévaló minden utálatát, amit gyűlöl, azt tették ők az isteneiknek; mert még fiaikat és leányaikat is elégíték túzben az ő isteneiknek. 32 Mindazt, amit én parancsolok nektek, azt őrizzétek meg, hogy megtegyétek; ne tégy hozzá és ne vegyél el belőle.

13 Ha támad közeppedd próféta vagy álomlátó, és ad neked jelт vagy csodát; 2 és bekövetkezik a jel és a csoda, amelyről neked szolt, mondván: Menjünk más istenek után, amelyeket te nem ismersz, és szolgáljuk azokat. 3 ne hallgass annak a prófétának a szavára, vagy arra az álomlátóra, mert megkísért benneteket az Örökkévaló, a ti Istenetek, hogy megtudja, vajon szeretitek-e az Örökkévalót, a ti Isteneteket egész szívetekkel és egész lelketekkel. 4 Az Örökkévaló, a ti Istenetek után járjatok, őt féljétek, az ő parancsolatait őrizzétek meg, szavára hallgassatok, őt szolgáljátok és hozzá ragaszkodjatok. 5 Az a próféta pedig vagy az az álomlátó ölessék meg, mert felszólított elpártolásra az Örökkévalótól, a ti Istenetektől, aki kivezetett benneteket Egyiptom országából és aki megváltott téged a rabszolgák házából; hogy eltártson téged arról az útról, melyet parancsolt neked az Örökkévaló, a te Istened, hogy azon járj. Így irtsd ki a rosszat közepedből. 6 Ha el akar csábítani testvéred, anyád fia, vagy fiad, vagy leányod, vagy kebleden levő feleséged, vagy felebarátod, ki olyan, mint a tenlelked, titokban, mondván: Menjünk és szolgáljunk más isteneteket, melyeket nem ismertél sem te, sem őseid; 7 ama népek istenei közül, melyek körülöttetek vannak, közel hozzád, vagy távol tőled, a föld egyik szélétől a másik széléig 8 ne engedj neki és ne hallgass rá és ne könöörüljön szemed rajta, ne kímélj és ne leplezgesd őt, 9 hanem old meg őt; a te kezed legyen rajta először, hogy megöld és az egész nép keze azután. 10 Kövezd meg kövekkel, hogy meghaljon, mert el akart téged tántorítani az Örökkévalótól,

a te Istenedtől, aki kivezetett téged Egyiptom országából, a rabszolgák házából. 11 Egész Izrael pedig hallja és féljen, hogy ne tegyenek többé ilyen gonosz dolgot közepedben. 12 Ha halldod városaid egyikében, melyet az Örökkévaló, a te Istened neked ad, hogy ott lakjál, mondván: 13 Kijöttek alávaló emberek közepedből és eltártották városuk lakóit, mondván: Menjünk és szolgálunk más isteneket, melyeket ti nem ismertek; 14 akkor keress, vizsgálj és kérdezz jól és íme igaz, bizonyos a dolog, megtörtént ez az utálat közeppedd, 15 verd le ama város lakóit a kard élével, kiirtva azt és minden, ami benne van, meg barmát, a kard élével. 16 Egész zsákmányát pedig gyűjtsd össze piacára; égesd el tűzben, a várost meg egész zsákmányát teljesen az Örökkévalónak, a te Istenednek és maradjon örök rom, ne építétek többé föl. 17 És ne tapadjon kezedhez semmi az átokból, hogy megtérjen az Örökkévaló fölgeredt harajjától és kegyelmet adjon neked és megsokásítson téged, amint megesküdött őseidnek, 18 hogyha hallgatsz az Örökkévaló, a te Istened szavára, hogy megőrizd minden az ő parancsolatait, melyeket én ma neked parancsolok, hogy azt tudd, ami helyes az Örökkévaló, a te Istened szemeiben.

14 Gyermeki vagytok ti az Örökkévalónak, a ti Isteneteknek; ne vagdaljátok meg magatokat és ne csináljatok kopaszságot szemeitek között a halottért. 2 Mert szent népe vagy te az Örökkévalónak, a te Istenednek és téged választott ki az Örökkévaló, hogy légy neki tulajdon népe minden a népek közül, melyek a föld színén vannak. 3 Ne egyél semmi utálatot. 4 Ez a barom, melyet meghettedek: ökör, juh és kecske; 5 őz, szarvas és dámavad, a zerge, az antilop, a teó és a zemer. 6 minden barmot, melynek hasadt patája van és kettéhasadt patája van, ami kérődző a barmok között, azt meghettedek. 7 De ezeket ne egyétek meg a kérődzők közül, és a hasadt patájuk közül: a tevét, a nyulat és tengeri nyulat, mert kérődzők azok, de patájuk nincs meghasadva, tisztálatanok azok nektek. 8 És a sertést, mert hasadt patájú az, de nem kérődző, tisztálatan az nektek: húsukból ne egyetek és dögükhoz ne nyúljatok. 9 Ezt ehették meg mindenből, ami a vízben van; minden; aminek úszószárnya van és pikkelye, meghettedek. 10 Mindazt pedig, aminek nincs úszószárnya és pikkelye, ne egyétek meg; tisztálatan az nektek. 11 minden tisztálat madarat meghettedek. 12 És ez az, amit ne egyetek meg közülük: A sas, a csonttörő sas és a fekete sas; 13 a keselyű, az ölyv és a saskeselyű a maga neme szerint; 14 minden holló a maga neme szerint; 15 a strucc, a fecske, a sirály és a karvaly a maga maga szerint; 16 kuvik, a bagoly és a

suholy; 17 a gödény, a héja és a búvár; 18 a gólya és a gém a maga neme szerint; a banka és a denevér. 19 És minden szárnyas csúszó-mászó tisztában legyen nektek, ne egyétek meg azt. 20 minden tiszta számyast meghettek. 21 Ne egyetek semmi elhullottat, az idegennek, ki kapuidban van, add azt, hogy megegye; vagy add el az idegennek, mert szent népe vagy te az Örökkévalónak, a te Istenednek. Ne főzd meg a gödölyét anyja tejében. 22 Tizedet adj vétédnek minden terméséből, amely terem a mezőn évről évre. 23 És edd meg az Örökkévaló, a te Istened színe előtt, azon a helyen, melyet kiválaszt, hogy ott lakoztassa nevét: tizedét gabonádnak, mustodnak és olajadnak, meg elsőszülötteit marhádnak és juhaidnak, hogy megtanuld férni az Örökkévalót, a te Istenedet minden időben. 24 Ha pedig hosszabb neked az út, hogysem elvihetnéd azt, mert távol van tőled a hely, melyet kiválaszt az Örökkévaló, a te Istened, hogy odahelyezze nevét; mert megáld téged az Örökkévaló a te Istened, 25 akkor add pénzben; kösd össze a pénzt kezdenben és menj arra a helyre, melyet kiválaszt az Örökkévaló, a te Istened. 26 És adjad a pénzt mindenért, amire vágyik lelked: marháért, juhért, borért és részegítő italért, mindenért, amit kér tőled lelked; és egyél ott az Örökkévaló, a te Istened színe előtt és örvendj te és házad. 27 A levítát pedig, aki kapuidban van, ne hagyd el, mert neki nincs osztályrésze és birtoka nálad. 28 Három év végével vidd ki termésed minden tizedét, abban az évben és hagyd kapuidban, 29 hogy jöjjön a levita, mert neki nincs osztályrésze és birtoka nálad, meg az idegen, az árvá és az özvegy, kik kapuidban vannak, hogy egyenek és jöllakjanak, hogy megáldjön az Örökkévaló, a te Istened kezed minden munkájában, amit végzel.

15 Hét év végén tarts elengedést. 2 Ez pedig az elengedés módja: Engedje el minden hitelező az adósságot, amit kölcsönzött felebarátjának. Ne szorítsa felebarátját és pedig az Ő testvérét, mert elengedést hirdettek az Örökkévalónak. 3 Az idegent szoríthatod, de amid lesz neked a testvérednél, azt engedje el kezed. 4 Csakhogy nem lesz közepekedett szűkölködő, mert megáld téged az Örökkévaló az országban, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked birtokul, hogy azt elfoglaljad, 5 de csak ha hallgatsz az Örökkévaló, a te Istened szavára; hogy megőrizd, hogy megtegyed minden a parancsot, melyet ma neked parancsolok. 6 Mert az Örökkévaló, a te Istened megáld téged, amint szolt hozzád; és te kölcsönadsz sok népnek, de te nem fogsz kölcsönvenni, te uralkodsz sok népen, de rajtad nem fognak uralkodni. 7 Ha lesz

közötted szűkölködő, testvéreid egyike, kapuid egyikében, a te országodban, amelyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked, ne keményítsd meg szívedet és ne zárd be kezedet testvéred előtt, aki szűkölködő. 8 De nyisd meg kezedet neki és adj kölcsön neki szükségéhez mértén, amennyire szüksége van. 9 Őrizkedjél, hogy ne legyen valamely álávaló gondolat a te szívedben, mondván: Közeledik a hetedik év, az elengedés éve és irigy lenne szemed testvéredre, a szűkölködőre, hogy nem adnál neki; és Ő kiált ellened az Örökkévalóhoz és vétek lesz rajtad. 10 Adj bizony neki és ne irigykedjék szíved, midőn adsz neki, mert e dolog miatt áld meg téged az Örökkévaló, a te Istened minden munkádban és kezed minden szerzeményében. 11 Mert nem fog kifogni a szűkölködő az országból, azért parancsolom én neked; mondván: Nyisd meg kezedet testvérednek, szegényednek és szűkölködőnek a te országodban. 12 Ha eladja magát neked testvéred, a héber férfi vagy a héber nő, akkor szolgáljon neked hat évig és a hetedik évben bocsásd el szabadon magadtól. 13 És mikor szabadon bocsátod őt magadtól, ne bocsásd el üresen. 14 Ajándékozd meg őt juhaidból, szérűdből és sajtódból; amivel megáldott téged az Örökkévaló, a te Istened, abból adj neki. 15 Emlékezzél meg, hogy rabszolga voltál Egyiptom országában és megváltott téged az Örökkévaló, a te Istened, azért parancsoltam én neked ezt a dolgot ma. 16 És lesz, ha azt mondja neked: Nem megyek el tőled, mert szeret téged és házadat, mert jó dolga van nálad, 17 akkor vedd az árt és tudd fülére meg az ajtóra és legyen neked örök szolgád gyanánt; és szolgálódnak is így tégy. 18 Ne essék nehezedre, midőn szabadon bocsátod őt magadtól, mert egy bérés kétszeres bérét szolgálta meg nálad hat éven át; és megáld majd az Örökkévaló, a te Istened mindenben, amit teszel. 19 minden elsőszülöttet, mely születik marhánál és juhainál, a hímet szenteld az Örökkévalónak, a te Istenednek. Ne dolgozz ökröd elsőszülöttjén és ne nyírd meg juhodnak elsőszülöttét. 20 Az Örökkévaló, a te Istened színe előtt edd meg azt évről évre ama helyen, melyet kiválaszt az Örökkévaló, te és házad. 21 Ha pedig hiba lesz rajta, sánta vagy vak, bármily rossz hiba, ne áldozd azt az Örökkévalónak, a te Istenednek. 22 Kapuidban eheted meg, a tisztában és a tiszta együtt, mint a szarvast és az özet. 23 Csak vérét ne edd meg; a földre önts, mint a vizet.

16 Őrizd meg a kalászérés hónapját, hogy tarts peszáchot az Örökkévalónak, a te Istenednek, mert a kalászérés hónapjában vezetett ki téged az Örökkévaló, a te Istened Egyiptomból, éjjel. 2 És áldozz peszáchaldozatot az Örökkévalónak, a te Istenednek, juhot és marhát ama helyen,

melyet kiválaszt az Örökkévaló, hogy ott lakoztassa nevét. 3 Ne egyél mellette kovászost, hét napig egyél mellette kovásztalan, a sanyarúság kenyérét, mert sietséggel mentél ki Egyiptom országából, hogy megemlékezzél a ma napról, melyen kijöttél Egyiptom országából, életed minden napján át. 4 És ne lássék nálad kovász egész határodban hét napig; és ne maradjon éjjelen át a húsból, melyet áldozni fogsz este az első napon, reggelig. 5 Nem áldozhatod a peszáchálodzatot kapuid egyikében, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked; 6 hanem arra a helyre, melyet kiválaszt az Örökkévaló, a te Istened, hogy ott lakoztassa nevét ott áldozd a peszáchálodzatot este, mikor lenyugszik a nap, abban az időben, mikor kijöttél Egyiptomból. 7 Főzd meg és edd meg ama helyen, melyet kiválaszt az Örökkévaló, a te Istened; reggel pedig megfordulsz és hazamész sátraidba. 8 Hat napon át egyél kovásztalan és a hetedik napon záróünnep az Örökkévalónak, a te Istenednek, ne végezz munkát. 9 Hét hetet számlálj magadnak; attól fogva, hogy kikezdi a sarló a lábán álló gabonát, kezdj el számlálni hét hetet. 10 És tarts hetek ünnepét az Örökkévalónak, a te Istenednek, a te kezed önkéntes ajándékával, melyet adsz aszerint, amint megáld téged az Örökkévaló, a te Istened. 11 És örülj az Örökkévaló, a te Istened színe előtt, te, fiad, leányod, szolgád, szolgálód és a levita, aki kapuidban van, meg az idegen, az árva és az özvegy, ki közepetted van, azon a helyen, melyet kiválaszt az Örökkévaló, a te Istened, hogy nevét ott lakoztassa. 12 Emlékezzél meg, hogy rabszolga voltál Egyiptomban, és őrizd meg és tudd meg ezeket a törvényeket. 13 Sátrák ünnepét tarts hét napig, miidőn betakarítasz szérűdről és sajtóból. 14 És örülj ünnepeden, te, fiad, leányod, szolgád, szolgálód, a levita, az idegen, az árva és az özvegy, akik kapuidban vannak. 15 Hét napig ünnepelj az Örökkévalónak, a te Istenednek, azon a helyen, melyet kiválaszt az Örökkévaló; mert megáld téged az Örökkévaló, a te Istened minden termésedben és kezed minden munkájában, hogy te csak vidám légy. 16 Háromszor az évben jelenjék meg minden férfi-személyed az Örökkévaló, a te Istened színe előtt ama helyen, melyet kiválaszt: a kovásztalan kenyér ünnepén, a hetek ünnepén és a sátrák ünnepén; és ne jelenjék meg senki az Örökkévaló színe előtt üresen. 17 Kiki (adjon) az ő keze ajándéka szerint, az Örökkévaló, a te Istened áldása szerint, melyet adott neked. 18 Bírákat és felügyelőket rendelj magadnak minden kapuidban, melyeket az Örökkévaló, a te Istened ad neked, törzseid szerint, hogy ítéljék a népet igazságos ítélettel. 19 Ne hajlitsd el az ítéletet, ne ismerj tekintélyt és ne fogadj el megvesztegetést, mert a megvesztegetés megvakítja a

bölcsek szemeit és elferdítí az igazak szavait. 20 Igazságot; csak igazságot kövess, hogy élj és elfoglaljad az országot, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked. 21 Ne ütess magadnak ligetet, semmi fát az Örökkévaló, a te Istened oltára mellé, melyet készítesz magadnak. 22 És ne állíts fől magadnak oszlopot, melyet gyűlöl az Örökkévaló, a te Istened.

17 Ne áldozz az Örökkévalónak, a te Istenednek ökröt

vagy juhot, amelyen hiba van, bármilyen rossz dolog, mert az Örökkévalónak, a te Istenednek utálata az. 2 Ha találkozik közepetted, kapuid egyikében, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked, férfiú vagy nő, aki azt teszi, ami rossz az Örökkévalónak, a te Istenednek szemeiben, megszegvén szövetséget; 3 és elmegy és szolgál más isteneket és leborul előttük és a nap előtt vagy a hold előtt, vagy az ég minden serege előtt, amit nem parancsoltam; 4 és tudtodra adják és te halld és jól kutatod, és íme igaz, bizonyos a dolog, megtörtént ez az utálat Izraelben: 5 Akkor vezesd ki azt a férfit vagy azt a nőt, akik megcselekedték a gonosz dolgot, a te kapuidba, a férfit vagy a nőt, és kövezd meg őket kövekkel, hogy meghaljanak. 6 Két tanú vallomására, vagy három tanúéra ölessék meg a halálra való; ne ölessék meg egy tanú vallomására. 7 A tanúk keze legyen rajta először, hogy megöljék őt és az egész nép keze azután, hogy kiírásad a gonoszt közepedből. 8 Ha nehéz lesz neked valami az ítélezéshez, vér és vér között, jog és jog között, sérelem és sérelem között, bármely pörös ügy kapuidban, akkor kerekedj föl és menj el arra a helyre, melyet kiválaszt az Örökkévaló, a te Istened. 9 És menj el a levita papokhoz és a bíróhoz, aki lesz abban az időben és kérdezd meg, hogy tudtodra adják az ítélet igéjét. 10 Te pedig cselekedjél amaz ige szerint, amelyet tudtodra adnak arról a helyről, melyet kiválaszt az Örökkévaló; és őrizd meg, hogy cselekedjél minden aszerint, amire téged tanítanak. 11 A tan szerint, melyre téged tanítanak és az ítélet szerint, melyet neked mondanak, cselekedjél; ne térij el az igétről, melyet tudtodra adnak, se jobbra, se balra. 12 Az a férfiú pedig, aki gonosz szándékból teszi; hogy nem hallgat a papra, aki ott áll, hogy szolgálja ott az Örökkévalót, a te Istenedet, vagy bíróna, haljon meg az a férfiú. Így irtsd ki a gonoszt Izraelből. 13 Az egész nép pedig hallja és féljen, hogy ne cselekedjenek többé gonosz szándékkal. 14 Ha bemész az országba, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked, és elfoglalod azt és laksz benne és azt mondod: Hadd tegyek fölém királyt, mint minden a népek, melyek körülöttem vannak; 15 tehetsz magad fölé királyt; akit kiválaszt az Örökkévaló, a

te Istened; testvéreid közül tégy magad fölé királyt, nem tehetsz magad fölé idegen férfiút, aki nem testvéred. **16** Csakhogy ne szerezzen magának sok lovat, és vissza ne vigye a népet Egyiptomba, azért, hogy szerezzen sok lovat; mert az Örökkévaló azt mondta nektek: Ne térijetek többé vissza ezen az úton. **17** És ne vegyen magának sok nőt, hogy el ne térjen szíve; és ezüstöt, aranyat ne szerezzen magának nagyon sokat. **18** És lesz, midőn majd ül királyi trónján, írja le magának a tannak másolatát egy könyvbe, abból, mely a levita papok előtt van. **19** Legyen nála és olvassa azt életének minden napjain át, hogy megtanulja félni az Örökkévalót, az ő Istenét, hogy megőrizze a tannak minden szavát és a törvényeket, hogy megtegye azokat. **20** Hogy fől ne emelkedjék szíve az ő testvérei fölé és hogy el ne térjen a parancsolattól jobbra vagy balra, hogy hosszú ideig éljen királyságában, ő és fiai Izrael közepette.

18 Ne legyen a levita papoknak, Lévi egész törzsének osztályrésze és birtoka Izraellel; az Örökkévalónak tűzalidzatait és birtokát élvezzék. **2** De birtoka ne legyen neki testvérei közepette; az Örökkévaló az ő birtoka, amint szót hozzá. **3** És ez legyen a papok joga a néptől, azoktól, kik áldozatot vágnak, akár ökröt, akár juhot, adjá a papnak a lapockát, a két állkapcsot és a gyomrot. **4** Elsejét gabonádnak, mustodnak és olajodnak, meg elsejét juhaid nyírásának add neki. **5** Mert ő választotta ki az Örökkévaló, a te Istened mind a törzseid közül, hogy odaálljon szolgálatot végezni az Örökkévaló névében, ő és fiai minden időben. **6** És ha eljön a levita kapuid egyikéből, egész Izraelből, ahol ő tartózkodik, és eljön lelke egész vágya szerint a helyre, melyet kiválaszt az Örökkévaló, **7** akkor szolgálatot végezhet az Örökkévaló, az ő Istene nevében, mint mind a testvérei, a leviták, akik ott állnak az Örökkévaló színe előtt. **8** Egyenő részeket élvezzenek, azonkívül, amit elad az őseiéből. **9** Ha te bemész az országba, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked, ne tanulj cselekedni ama népek utálatai szerint. **10** Ne találtassék benned, aki keresztlvízsi fiát vagy leányát a tűzön, varázsló, időjós, kígyóigéző és kuruzsló; **11** se bűvölő, se szellemidéző és jövendőmondó és aki kérdez a halottaktól. **12** Mert az Örökkévaló utálata minden, aki ezt teszi és emez utálatok miatt űzi el az Örökkévaló, a te Istened azokat te előled. **13** Tökéletes légy az Örökkévalóval, a te Isteneddel. **14** Mert ezek a népek, melyeket te elfoglalsz, időjósokra és varázslókra hallgatnak, de neked nem így rendelte az Örökkévaló, a te Istened. **15** Próbátát közepedből, testvéreid közül, mint én vagyok, olyant támaszt majd neked az Örökkévaló, a te Istened, őrá hallgassatok. **16** Egészen

úgy, amint kérted az Örökkévalótól, a te Istenedtől Chóreben a gyülekezés napján, mondván: Ne halljam tovább az Örökkévaló, az én Istenem hangját és ezt a nagy tüzet ne lássam többé, hogy meg ne haljak. **17** És az Örökkévaló mondta nekem: Jól mondta, amit mondak. **18** Próbátát támasztok majd nekik testvéreid közül, olyant, mint te, és adom szavaimat szájába, hogy elmondja nekik minden, amit parancsolok neki. **19** És lesz, a férfiú, aki nem hallgat szavaimra, melyeket nevemben fog elmondani, én fogom számon kérni attól. **20** De a próféta, aki gonosz szándékkal szól valamit nevemben, amit nem parancsoltam neki, hogy elmondja és aki szól más istenek nevében, haljon meg az a próféta. **21** Ha pedig azt mondod szívedben: Miként ismerjük meg az igét, melyet nem az Örökkévaló mondott? **22** Amit szól a próféta az Örökkévaló névében és nem történik meg a dolog és nem következik be, az az ige, melyet nem mondott az Örökkévaló; gonosz szándékból mondta azt a próféta ne félj tőle.

19 Ha kiírja majd az Örökkévaló, a te Istened a népeket, melyeknek országát neked adja az Örökkévaló, a te Istened és te elfoglalod azokat és laksz városaikban meg házaikban: **2** Három várost különíts el magadnak országod közepette, melyet az Örökkévaló, a te Istened neked ad, hogy elfoglaljad. **3** Készítsd el magadnak az utat és oszd három részre országod határát, melyet birtokul ad neked az Örökkévaló, a te Istened, és legyen arra, hogy oda meneküljön minden gyilkos. **4** Ez pedig a gyilkos törvénye, aki oda menekül, hogy életben maradjon: Az, aki agyonüti felebarátját szándék nélkül és nem gyűlölöje tegnapról, sem tegnapelőtről; **5** és aki meg felebarátjával az erdőbe fát vágni és meglendül keze a fejszével, hogy levágja a fát és lecsúszik a vas a nyélről és úgy találja felebarátját, hogy meghal, az meneküljön a városok egyikébe, hogy életben maradjon. **6** Nehogy üldözze a vérbosszuló a gyilkost, midőn fölhevül a szíve és elérje őt, mert hosszú az út, és agyonütse; azt pedig nem illeti halál, mert nem volt neki gyűlölöje sem tegnapról, sem tegnapelőtről. **7** Azért parancsolom én neked; mondván: Három várost különíts el magadnak! **8** Ha pedig kitágítja az Örökkévaló, a te Istened határadat, amint megesküdött ősei által, és neked adja az egész országot, amelyről szót, hogy ősei által adja, **9** ha megőrződ minden a parancsolatot, hogy megtegyed, amit én ma neked parancsolok, hogy szeress az Örökkévalót, a te Istenedet és jár az ő útjain minden időben, akkor tégy hozzá még három várost e háromhoz, **10** hogy ne ontassék ártatlan vér országod közepette, melyet az Örökkévaló,

te Istened neked ad birtokul és lenne vörbűn rajtad. **11** Ha pedig valaki győlölője lesz felebarátjának és ráles, rátámad és agyonüti, hogy meghal és menekül és városok egyikébe, **12** akkor küldjenek városának vénei és hozzák el onnan, adják át a vérbosszuló kezébe, hogy meghaljon. **13** Ne könyörüljön szemed rajta, hanem írtd ki az ártatlan vérontást Izraelből, hogy jó dolgod legyen. **14** El ne told felebarátod határát, amelyet meghatároztak az ősök a te birtokodban, melyet bírni fogsz az országban, melyet az Örökkévaló, a te Istened neked ad, hogy elfoglaljad. **15** Ne álljon elő egy tanú valaki ellen bármiből és bármiből véteknél, bármely vétségnél, melyel vétkezik; két tanú vallomására, vagy három tanú vallomására állapítassék meg a dolog. **16** Ha előáll erőszakos tanú valaki ellen, hogy valljon ellenére elpártolást, **17** akkor álljon a két férfiú, akiknek a pőre van, az Örökkévaló színe elő, a papok és a bírák elő, akik az időben lesznek; **18** és a bírák jól kutassák és íme, hamis tanú a tanú, hazugságot vallott testvére ellen, **19** akkor tegyetek vele, amint ő szándékozott tenni az ő testvérével; hogy kiírtd a gonoszt közepedből. **20** A többiek pedig hallják és féljenek, hogy ne cselekedjenek többé ilyen gonosz dolgot közepetted. **21** És ne könyörüljön szemed, lelket lélekért szemet szemért, fogat fogért, kezet kézért, lábat lábért.

20 Ha kivonulsz háborúba ellenségeid ellen és látsz lovát és szekeret, számosabb népet nálad, ne félj tőlük, mert az Örökkévaló, a te Istened veled van, aki fölhozott téged Egyiptom országából. **2** és lesz, midőn közeledtek a csatához, akkor lépjön oda a pap és szóljon a néphez, **3** és mondja nekik: Halljad Izrael! ti közeledtek ma a csatához ellenségeitek ellen, ne csüggédjen szívetek, ne féljetek, ne ijedjetek meg és ne rettegjetek tőlük. **4** Mert az Örökkévaló, a ti Istenetek az; aki veletek meg, hogy harcoljon értetek ellenségeikkel, hogy segítsen benneteket. **5** És szóljanak a felügyelők a néphez, mondván: Ki az a férfiú, aki új házat épített és nem avatta föl? Menjen és térjen vissza házába, hogy meg ne haljon a háborúban és más férfiú avassa azt föl. **6** És ki az a férfiú, ki szőlőt ültetett és nem vette hasznát? Menjen és térjen vissza házába, hogy meg ne haljon a háborúban és más férfiú vegye hasznát. **7** És ki az a férfiú, ki eljegyzett nőt és nem vette őt el? Menjen és térjen vissza házába, hogy meg ne haljon a háborúban és más férfiú vegye el. **8** Továbbá szóljanak még a felügyelők a néphez és mondják: Ki az a férfiú, aki fél és csüggédtszívű? Menjen és térjen vissza házába, hogy el ne csüggédjen testvéreinek szíve, mint az ő szíve. **9** És lesz, midőn végeztek a felügyelők azzal, hogy szóljanak a néphez, akkor rendeljenek csapattiszteket a nép elő. **10** Ha közeledsz

egy városhoz, hogy harcolj ellene, szólítsd föl azt békére. **11** És lesz, ha békével felel neked és kaput nyit neked, akkor legyen mind a nép, mely találtatik benne – legyenek neked adófizető és szolgáljanak neked. **12** De ha nem köt békét veled, hanem háborút visel veled, akkor ostromold azt. **13** És midőn kezde be adja azt az Örökkévaló, a te Istened, akkor verd le minden férfiszemélyét a kard élével. **14** Csak a nőket, a gyermeket, a barmot és minden, ami a városban lesz, minden zsákmányát prédáld magadnak és élvezd ellenségeid zsákmányát, melyet az Örökkévaló, a te Istened neked ad. **15** Így tégy minden a városokkal, melyek igen távol vannak tőled, melyek nem eme népek városai közül valók. **16** De eme népek városaiból, melyeket az Örökkévaló, a te Istened neked ad birtokul, ne hagyj életben egy lelket se; **17** hanem pusztítsd el azokat, a Chittit, az Emorit, a Kanaánit, a Perizzit, a Chivvit és a Jevúszit, amint parancsolta neked az Örökkévaló, a te Istened. **18** Hogy ne tanításnak benneteket cselekedni mind az ő utálataik szerint, amit tettek ők isteneiknek és vétkeznek az Örökkévaló, a ti Istenetek ellen. **19** Ha ostromolsz egy várost hosszú időn át, harcolván ellenére, hogy bevedd azt, ne pusztítsd el fáját, fejzsét emelvén rá, mert ehetsz róla, de ki ne vágd azt, mert ember-e a mező fája, hogy ostrom alá jusson előtted? **20** Csak azt a fát, melyről tudod, hogy nem gyümölcfa, azt megronthatod és kivághatod, hogy építs ostromot a város ellen, amely háborút visel veled, amíg el nem esik.

21 Ha találnak megöltet a földön, melyet az Örökkévaló, a te Istened neked ad, hogy azt elfoglaljad, fekve a mezőn és nem tudják, hogy ki ütötte agyon: **2** Akkor menjenek ki véneid és bíráid és mérjenek a városokig, melyek a megölt körül vannak. **3** És lesz, a város, mely legközelebb van a megöltöz – vegyenek ama város vénei egy marhaúszőt, melyen még nem dolgoztak, amely még nem vont igárt, **4** és vezessék le ama város vénei az üszőt egy kopár völgybe, amelyet meg nem munkálnak és be nem vetnek, és ott szegjék nyakát az üszőnek, a völgyben. **5** És lépjön oda a papok, Lévi fiai, mert őket választotta ki az Örökkévaló, a te Istened, hogy szolgálják őt és hogy áldjanak az Örökkévaló nevében, és ítéletük szerint legyen minden pör és minden sérelem. **6** És minden a népei annak a városnak, kik legközelebb vannak a megöltöz, mossák meg kezeiket a nyakaszeggett üsző fölött a völgyben; **7** szólaljanak meg és mondják: Kezeink nem ezt a vért és szemeink nem látták. **8** Bocsásd meg népednek, Izraelnek, amelyet megváltottál, ő Örökkévaló! és ne engedj ártatlan vörbűnt Izrael néped közepette, így megbocsáttatik nekik a

verbűn. 9 Te pedig írtd ki az ártatlan verbűnt közpedből, midőn azt teszed, ami helyes az Örökkévaló szemeiben. 10 Ha kivonulsz háborúba ellenséged ellen és kezedbe adja őt az Örökkévaló, a te Istened és te foglyokat ejtesz közüle, 11 és látsz a foglyok között szép termetű nőt, megkedveled őt és elveszed magadnak feleségül: 12 Akkor vidd be házadba és nyírja le haját és igazítsa körmeit; 13 vesse le fogsgára ruháit magáról, maradjon házadban és sirassa meg apját meg anyját egy teljes hónapig, azután menj be hozzá és légy férjévé, és ő legyen a te feleséged. 14 És lesz, ha nem találsz majd kedvet benne, bocsásd el szabadon, de eladni ne add el pénzért; ne hatalmaskodjál fölölte, mivelhogy megalázta őt. 15 Ha lesz egy férfiúnak két felesége, az egyik szeretett, a másik gyűlölt, és szülnek neki fiúkat, a szeretett és a gyűlölt; és lesz az elsőszülött fiú a gyűlölté: 16 Akkor lesz, amely napon örökségül adja fiainak azt, amije lesz, nem teheti elsőszülöttnek a szeretettnek fiát a gyűlöltnek fia elő, aki az elsőszülött; 17 hanem az elsőszülöttet, a gyűlöltnek fiát, ismerje el, hogy adjon neki kétszeres részt mindenből ami nála találhatik, mert az tehetségének zsengéje, övé az elsőszülötség joga. 18 Ha lesz valakinek makacskodó és ellenszegűlő fia, nem hallgat atya szavára, sem anyja szavára, megfenyítik őt, de nem hallgat rájuk: 19 Akkor fogják meg őt atya és anyja, és vigyék ki városának véneihez, helységének kapujába, 20 és szóljanak városának véneihez: Emre fiúnk makacskodó és ellenszegűlő, nem hallgat szavunkra, dőzsölő és iszákos, 21 És kövezzék meg városának mind az emberei kövekkel, hogy meghaljon: Így írtd ki a gonoszt közpedből; egész Izrael pedig hallja és féljen! 22 Ha lesz valakin bűn, halálos ítéettel és megölik és fölakasztod őt egy fára, 23 ne hagyd éjjelen át hulláját a fán, hanem temesd el aznap, mert Isten átká az akasztott, és meg ne fertőztesd földedet, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked birtokul.

22 Ne lásd testvéred ökrét vagy bárányát eltévedve és elfordulnál tőlük; vidd azokat vissza testvérednek. 2 Ha pedig nincs közel hozzád a te testvéred, vagy nem ismered őt, akkor vidd be házadba és maradjon nálad, míg keresi azt a te testvéred, és akkor ad vissza neki. 3 Így tégy szamarával, így tégy ruhájával és így tégy testvéred minden elveszett dolgával, amely elveszik tőle és te megtalálod, nem szabad elfordulnod tőle. 4 Ne lásd testvéred szamarát vagy ökrét kidőlve az úton és elfordulnál tőlük; föl kell segítened vele együtt. 5 Ne legyen férfi ruhája asszonyon és ne öltsön férfi asszonyruhát, mert az Örökkévaló, a te Istened utálata mindaz, aki ezeket teszi. 6 Ha madárfészek

kerül előd az úton valamely fán vagy a földön, fiókák vagy tojások, és az anya ül a fiókákon vagy a tojásokon, ne vedd el az anyát a fiakkal együtt. 7 Bocsásd el az anyát és a fiakat elveheted, hogy jó dolgod legyen és hosszú életű légy. 8 Ha új házat építesz, csinálj korlátot tetődre, hogy ne hozz verbűnt házadba, ha valaki leesik arról. 9 Ne vesd be szőlődet kétfélével, hogy szentséggé ne váljék az egész, a mag, melyet vetsz és a szőlő termése. 10 Ne szánts ökrön és szamáron együtt. 11 Ne ölts fel vegyes szövetet, gyapjút és lent együtt. 12 Bojtokat készíts ruhád négy szögletére, amellyel befödöd magadat. 13 Ha valaki feleséget vesz magának, bemegy hozzá, azután meggyűlöli; 14 és ráfog hamis vádakat és kelt róla rossz hírt és azt mondja: Ezt a nőt elvettem, közeledtem hozzá és nem találtam szűziességet 15 Akkor vegye a leány apja és anyja és vigye ki a leány szűziessége jeleit a város véneihez, a kapuba. 16 És mondja a leány atya a véneknek: Leányomat odaadtam ennek a férfiúnak feleségül, de ez gyűlöli őt. 17 És íme ráfog hamis vádakat, mondván: Nem találtam leányod szűziességet, és ezek leányom szűziességének jelei; és terjesszék ki a ruhát a város vénei előtt. 18 És vegyék a város vénei a férfiút és fenyítsék meg; 19 bírságolják meg őt száz ezüstre és adják azt a leány atyának, mert rossz hírt kellett Izrael szüzére, neki pedig legyen feleségül, nem bocsáthatja el egész életén át. 20 Ha pedig igaz volt az a dolog és nem találhatott a leánynak szűziessége, 21 akkor vezessék a leányt atya házának bejáratához és kövezzék meg városának emberei kövekkel, hogy meghaljon, mert aljasságot követett el Izraelben, paráználkodván atya házában. Így írtd ki a gonoszt közpedből. 22 Ha rajta érnek valakit, hogy hál férjes nővel, haljanak meg mindenket; a férfi, aki hált a nővel, meg a nő. Így írtd ki a gonoszt Izraelből. 23 Ha szűz leány eljegyeztetett egy férfiúnak és valaki éri őt a városban és vele hál, 24 akkor vezessétek ki mindenketőt ama város kapujába és kövezzétek meg őket kövel, hogy megfialjanak; a leányt, mivelhogy nem kiabált a városban és a férfiút, mert meggyalázza felebarátja feleségét. Így írtd ki a gonoszt közpedből. 25 De ha a mezőn éri a férfiú az eljegyzett leányt, és megragadja őt a férfiú és hál vele; akkor haljon meg a férfi, aki vele hált, egyedül. 26 A leánynak azonban ne tégy semmit, a leánynak nincs halálos vétke, mert mintha rátámad, valaki felebarátjára és megöli, olyan ez a dolog; 27 mert a mezőn érte őt, kiállthatott az eljegyzett leány, nem volt semmi, aki segített neki. 28 Ha valaki ér szűzleányt, aki nem eljegyzett, megragadja és hál vele és rajta érik őket, 29 akkor adjon a férfiú, aki, vele hált, a leány atyának ötven ezüstöt és az legyen az ő felesége,

mivelhogy meggyalázta; nem bocsáthatja el egész életén át.
30 Ne vegye el senki az atya feleségét és ne födje föl atya leplét.

23 Ne jusson be zúzott heréjű vagy elvágott tagú az Örökkévaló gyülekezetébe. 2 Ne jusson be vérfertőzésből származó az Örökkévaló gyülekezetébe; tizedik nemzedéke se jusson be az Örökkévaló gyülekezetébe. 3 Ne jusson be ammónita és móabita az Örökkévaló gyülekezetébe; tizedik nemzedéke se jusson be az Örökkévaló gyülekezetébe, mindenrőlké. 4 Azért, mert nem jöttek előtök kenyérrel és vízzel az úton, mikor kivonultatok Egyiptomból és mivelhogy fölbérrelte ellened Bileámot, Beór fiát, Peszóból, Áram-Náhárimban, hogy elátkozzon téged. 5 De nem akart az Örökkévaló, a te Istened Bileámról hallgatni és átváltoztatta az Örökkévaló, a te Istened számodra az átkot áldássá, mert az Örökkévaló, a te Istened szeretett téged. 6 Ne keress az ő békességeket és az ő javukat minden napjaidon át, örökké. 7 Ne utáld az edőmitát, mert testvéred ő; ne utáld az Egyiptomit, mert idegen voltál az ő országában. 8 Gyermekiek, akik születnek nekik, a harmadik nemzedék jusson be közülük az Örökkévaló gyülekezetébe. 9 Ha táborba vonulsz ellenségeid ellen, őrizkedj minden gonosz dologtól. 10 Ha lesz közötted valaki, aki nem lesz tiszta éjjeli véletlen folytán, menjen ki a táboron kívülre, ne menjen be a táborba. 11 És lesz, estefelé fürödék meg vízben és mikor lemegy a nap, menjen be a táborba. 12 És hely legyen számodra a táboron kívül, hogy oda kimehess. 13 És ásó legyen nálad fegyvereid mellett; és lesz, midőn kinn leülsz, áss vele és fedd be, ami elment tőled. 14 Mert az Örökkévaló, a te Istened jár táborod közepette, hogy megmentse téged és ellenségeidet elvédelje; azért legyen a te táborod szent, hogy ne lásson benne szemérményt dolgot és elforduljon tőled. 15 Ne szolgáltass ki szolgát az ő urának, ha menekül hozzád az ő ura elől. 16 Nálad lakjék, közepetted, ama helyen, melyet választ kapuid egyikében, ahol jó neki; ne sanyargasd őt. 17 Ne legyen paráznáságra szentelt nő Izrael leányai közül és ne legyen paráznáságra szentelt férfi Izrael fiai közül. 18 Ne vidd be a parázná nő bérét és az eb árát az Örökkévaló, a te Istened házába bármely fogadalom fejében; mert az Örökkévaló, a te Istened utálata mindenkitő. 19 Ne adj kamatot testvérednek, kamatot pénzre, kamatot eledelre, kamatot bármire, amire kamatot adnak. 20 Az idegenek adj kamatot, de a testvérednek ne adj kamatot, hogy megáldjon téged az Örökkévaló, a te Istened kezed minden szerzeményében, az országban, ahova bemész, hogy elfoglaljad. 21 Ha

fogadalmat teszel az Örökkévalónak, a te Istenednek, ne késsél azt teljesíteni, mert számon kéri azt az Örökkévaló, a te Istened tőled és vétek lesz rajtad. 22 Ha pedig abba hagyod a fogadalomtevést nem lesz rajtad vétek. 23 Ami ajkaidon kijön, őrizd meg és tudd meg, úgy, amint megfogadtad az Örökkévalónak, a te Istenednek önkéntes adományul, amit kimondtál száddal. 24 Ha bemész felebarátod szőlőjébe, ehetsz szőlőt kedved szerint jóllakásodig, de edényedbe ne tégy. 25 Ha bemész felebarátod lábán álló gabonájába, leszakíthatsz kalászokat kezdeddel, de sarlót ne emelj felebarátod lábán álló gabonájára.

24 Ha valaki feleséget vesz magának és férjévé lesz, akkor lesz, ha nem talál az kegetet szemeiben, mert talált rajta valami szemérményt dolgot és ír neki válvó levelet, kezébe adja és elküldi házából – 2 az elmegy házából és megy és más férfiúlé lesz, 3 de meggyűlői őt az utóbbi férfi és ír neki válvó levelet, kezébe adja és elküldi házából vagy ha meghal az utóbbi férfi, aki elvette feleségül: 4 nem szabad az első férjének, aki elküldte, visszavennie, hogy felesége legyen neki, miután megfertőztetett, mert utálat az az Örökkévaló színe előtt; és ne vidd vétekre az országot, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked örökséggel. 5 Ha valaki vesz új feleséget, ne vonuljon ki a sereggel és ne jusson rá semmi teher; szabad legyen háza számára egy évig, hogy örvendeztesse feleségét, akit elvett. 6 Ne vegyen senki zálogul malmot és felső malomkövet, mert életet venne zálogba. 7 Ha rajtaérnek valakit, aki embert lop testvérei közül, Izrael fiai közül, hatalmaskodik fölötté és eladja őt, akkor haljon meg az a tolvaj, így irtsd ki a gonoszt közpedből. 8 Őrizkedjél a poklosság sérelménél, hogy őrizkedjél nagyon és cselekedjél minden aszerint, amint tanítanak benneteket a levita papok, amint parancsoltam nekik, úgy őrizzétek meg, hogy megtegyétek. 9 Emlékezzél meg arról, amit tett az Örökkévaló, a te Istened Mirjámmal az úton, mikor kivonultatok Egyiptomból. 10 Ha kölcsönzöl felebarátodnak bármely kölcsönt, ne menj be házába, hogy elvedd zálogát, 11 kinn állj meg és az az ember, akinek kölcsönözöttél, hozza ki neked a zálogot az utcára. 12 Ha pedig szegény ember az, ne feküdjél le zálogával; 13 add vissza neki a zálogot, mikor lemegy a nap, hogy lefeküdhetessé az ő ruhájában és áldjon téged; neked pedig igazságul lesz az az Örökkévaló a te Istened színe előtt. 14 Ne nyomorgasd a bérunkást, a szegényt és szűkölködőt testvéreid közül vagy idegenek közül, aki országodban, kapuidban van. 15 Aznap add meg bérét és ne menjen le fölötté a nap, mert szegény ő és azután vágyódik lelke, hogy ne kiáltson ellened

az Örökkévalóhoz és vétek legyen rajtad. **16** Ne ölessenek meg atyák a gyermekek miatt és gyermekek ne ölessenek meg az atyák miatt; mindenki a maga vétkéért ölessék meg. **17** Ne hajlítsd el az idegenek és az árvának a jogát, és ne vedd el zálogba az özvegy ruháját. **18** Emlékezzél meg arról, hogy rabszolga voltál Egyiptomban és megváltott téged az Örökkévaló, a te Istened onnan; azért parancsolom neked, hogy tudd ezt a dolgot. **19** Mikorlearatod aratni valódat meződön, és elfelejtész kévet a mezőn, ne térij vissza, hogy azt elvedd; az idegené, az árváé és az özvegyé legyen, hogy megáldjon téged az Örökkévaló, a te Istened kezed minden munkájában. **20** Mikor lerázod olajfádat, ne szedd le (a bogyókat) magad után; az idegené, az árváé és az özvegyé legyen. **21** Ha leszüreteled szőlődet, ne bongéssz magad után; az idegené, az árváé és az özvegyé legyen. **22** Emlékezzél meg arról, hogy rabszolga voltál Egyiptom országában, azért parancsolom meg neked, hogy tudd ezt a dolgot.

25 Ha pör lesz férfiak között és odalépnek a törvény elé, hogy ítéjenek fölöttük, és fölmentik az igazságot és elítélik a bűnöst. **2** Akkor lesz, ha verést érdemel a bűnös, fektesse le őt a bíró és veressen rá maga előtt bűnösségehez mérten, szám szerint. **3** Negyvenet veressen rá, ne többet; nehogy többet veressen rá, ezenfelül sok ütést, és lealáztatnák testvéred szemeid előtt. **4** Ne kösd be az ökör száját, mikor nyomtat. **5** Ha együtt laknak testvérek és meghal az egyik közülük, és fia nincs neki, ne legyen a halottnak felesége (családon) kívül idegen férfi, sógora menjen be hozzá és vegye őt nőül, sógorsági házassággal vegye el. **6** És legyen, az elsőszülött, akit szülni fog, maradjon meghalt testvére nevén, hogy ne töröllessék a neve Izraelből. **7** De ha nem akarja a férfi elvenni sógorasszonyát, akkor menjen ki sógorasszonya a kapuba, s vénekez és mondja: Sógorom vonakodik fenntartani az ő testvérenek nevét Izraelben, nem akar engem sógorsági házassággal elvenni. **8** És hívják meg városának vénei és szóljanak hozzá; ő meg odaáll és azt mondja: Nem akarom elvenni, **9** akkor lépjen oda sógorasszonya hozzá a vének szemei láttára, húzza le saruját a lábáról és köpön ki előtte; szólaljon föl és mondja: Így történjék a férfiúval, aki nem épít föl testvérenek a házát. **10** És neveztessék el Izraelben: Saruja – lehúzottnak háza. **11** Midőn férfiak egymás között tusakodnak, valaki meg testvére, és közeledik az egyiknek felesége, hogy megmentse férjét annak kezéből, ki őt veri s kinyújja kezét és megragadja a szemérmét: **12** akkor vágd el kezefjét, ne sajnálja szemed. **13** Ne legyen neked

zacskóban kétféle súlykő, nagy és kicsiny. **14** Ne legyen neked házadban kétféle éfő, nagy és kicsiny. **15** Teljes és igazságos súlykővel legyen, teljes és igazságos éfőd legyen, hogy hosszú életű legy a földön, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked. **16** Mert az Örökkévaló, a te Istened utálata minden, aki ezeket teszi, minden, aki hamisságot követ el. **17** Emlékezzél meg arról, amit tett neked Amalék az úton, mikor kivonultak Egyiptomból: **18** Hogy rádítámadt az úton és megverte az utócsapatodat, minden az elgyöngültetek mögötted; te pedig bágyadt és fáradt voltál, és ő nem felt az Istentől. **19** Azért lesz, midőn nyugalmat szerez neked az Örökkévaló, a te Istened minden az ellenségeidtől köröskörül, az országban, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked birtokul, hogy elfogadjad, akkor töröld el Amalék emlékét az ég alól, el ne felejtsd!

26 És lesz, mikor bemész az országba, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked birtokul és elfoglalod azt és laksz benne: **2** Akkor végy zsengéjéből a föld minden gyümölcsének, melyet betakarítasz földedről, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked, és tudd kosárba és menj arra a helyre, melyet kiválaszt az Örökkévaló, a te Istened, hogy lakoztassa ott nevét. **3** Menj el a paphoz, ki abban az időben lesz, és mondд neki: Kijelentem ma az Örökkévaló, a te Istened előtt, hogy elérkeztem az országba, melyről megesküdött az Örökkévaló őseinknek, hogy nekünk adja. **4** A pap vegye el a kosarat kezedből és tegye az Örökkévaló, a te Istened oltára előtt. **5** Te pedig szólalj meg és mondд az Örökkévaló, a te Istened színe előtt: Bujdosó arameus volt az atyám, lement Egyiptomba, ott tartózkodott csekély számmal és lett ott nagy, hatalmas és számos néppé. **6** De az Egyiptomiak rosszul bántak velünk és sanyargattak bennünket és vetettek ránk nehéz munkát. **7** És mi kiáltottunk az Örökkévalóhoz, őseink Istenehez és az Örökkévaló meghallotta hangunkat, meglátta nyomorúságunkat, veszőségünkét és szorongatásunkat. **8** És kivezetett bennünket az Örökkévaló Egyiptomból erős kézzel és kinyújtott karral, nagy félelmetességgel, jelekkel és csodákkal. **9** Elhozott bennünket erre a helyre és adta nekünk ezt az országot, a tejjel-mézzel folyó országot. **10** És most, íme elhoztam zsengéjét a föld gyümölcsének, melyet nekem adtál, ó Örökkévaló! Azután tudd le azt az Örökkévaló, a te Istened színe előtt. **11** És örvendi mindama jónak, amit az Örökkévaló, a te Istened adott neked és házadnak, te, a levita és az idegen, aki közepetted van. **12** Ha teljesen megadtad termésed minden tizedét a harmadik évben, a tized évében, és adtad a levitának, az idegennek,

az árvának és az özvegynek, hogy egyenek kapuidban és jöllakjanak, **13** akkor mond az Örökkévaló, a te Istened színe előtt: Eltakarítottam a szent részt a házból és oda is adtam a levítának, az idegennek, az árvának, az özvegynek, minden parancsolatod szerint, amelyet parancsoltál nekem, nem hágtam át egyet sem parancsolataid közül és nem felejtettem el; **14** nem ettem belőle gyászomban és nem takarítottam el belőle tisztatlanságomban és nem adtam, belőle a halott számára; hallgattam az Örökkévaló, az én Istened szavára, cselekedtem mind aszerint, amint parancsoltad nekem. **15** Tekints le szent lakodból, az égből és áldd meg népedet Izraelt és a földet, melyet nekünk adtál, amint megesküdtél őseinknek, a tejjel-mézzel folyó országot. **16** E napon parancsolja neked az Örökkévaló, a te Istened, hogy megteged a törvényeket és rendeleteket; őrizd meg és tudd meg azokat egész szíveddel és egész lelkeddel. **17** Az Örökkévalóval mondattad te ma, hogy lesz neked Istened és hogy jársz az ő útjain, hogy megőrzöd törvényeid, parancsolataid és rendeleteid és hallgatsz az ő szavára. **18** És az Örökkévaló mondatta ma veled, hogy leszel az ő tulajdon népe, amint szólt hozzád és hogy megőrzöd minden parancsolataid; **19** hogy tegyen téged legmagasabbá minden népek fölé, amelyeket alkotott dicséretről, hírnévre és dicsőségre, és hogy légy szent népe az Örökkévalónak, a te Istenednek, amint szólt.

27 És megparancsolta Mózes, meg Izrael véne a népnek, mondván: őrizzétek meg minden parancsolatot, melyet én ma nektek parancsolok. **2** És lesz, ama napon, melyen átvonultok a Jordánon az országba, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked, állíts fől magadnak nagy köveket és meszeld be azokat mésszel, **3** és írd rájuk a tannak minden szavait, mihelyt átvonultál; azért, hogy bemehess az országba, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked, a tejjel-mézzel folyó országba, amint szólt hozzád az Örökkévaló, őseid Istene. **4** És lesz, mihelyt átvonultok a Jordánon, állítsátok föl a köveket, amit én ma nektek parancsolok, az Évol hegyén és meszeld be azokat mésszel. **5** És építs ott oltárt az Örökkévalónak, a te Istenednek, kövekből való oltárt, ne emelj azokra vasat. **6** Egész kövekből építsd az Örökkévaló, a te Istened oltárat és mutass be azon égőáldozatokat az Örökkévalónak, a te Istenednek; **7** vági vágóáldozatokat és edd meg ott; és örvendj az Örökkévaló, a te Istened színe előtt. **8** És írd a kövekre a tannak minden szavait egész értelmesen. **9** És szólt Mózes és a levita papok egész Izraelhez, mondván: Figyel és halljad Izraelt! E napon lettél az Örökkévaló, a te Istened népévé! **10**

Hallgass tehát az Örökkévaló, a te Istened szavára és tudd meg parancsolatait és törvényeid, melyeket én ma neked parancsolok. **11** És megparancsolta Mózes a népnek ama napon, mondván: **12** Ezek álljanak, hogy megáldják a népet a Gerizim hegyén, mihelyt átvonultatok a Jordánon Simon, Lévi, Júda, Isszáchár, József és Benjámin. **13** Ezek pedig álljanak az átoknál az Évol hegyén: Rúben, Gád, Ásér, Zebúlun, Dán és Náftáli. **14** És szólaljanak meg a levíták és mondják Izrael minden férfiának fennhangon: **15** Átkozott a férfi, aki készít faragott képet vagy öntött bálványt, utálatára az Örökkévalónak, mester kezeművét és titokban föllállítja! És feleljen az egész nép és mondja: Ámen! **16** Átkozott, aki megveti atyját és anyját! És mondja az egész nép: Ámen! **17** Átkozott, aki eltolja felebarátja határát! És mondja az egész nép: Ámen! **18** Átkozott, aki félrevezet vakot az úton! És mondja az egész nép: Ámen! **19** Átkozott, aki elhajlítja jogát az idegennek, árvának és özvegynek! És mondja az egész nép: Ámen! **20** Átkozott, ki hál atyja feleségével, mert felfedte atyának leplét! És mondja az egész nép: Ámen. **21** Átkozott, ki hál bármely barommal! És mondja az egész nép: Ámen. **22** Átkozott ki hál nővérével, atyának leányával vagy anyának leányával! És mondja az egész nép: Ámen. **23** Átkozott, ki hál napával! És mondja az egész nép: Ámen. **24** Átkozott, aki agyonveri felebarátját titokban! És mondja az egész nép: Ámen! **25** Átkozott, aki vesztegetést elfogad; hogy megöljön valakit, ártatlannak vérét ontva! És mondja az egész nép: Ámen! **26** Átkozott, aki nem tartja fenn a tannak szavait, hogy megtegye azokat! És mondja az egész nép: Ámen!

28 És lesz, ha hallgatsz az Örökkévaló, a te Istened szavára, hogy megőrizd és megteged minden parancsolataid, melyeket én ma neked parancsolok, akkor tesz téged az Örökkévaló, a te Istened legmagasabbá minden népek fölé. **2** És rádszállnak minden áldások és elérnek téged, ha hallgatsz az Örökkévaló, a te Istened szavára. **3** Áldott lesz a városban és áldott lesz a mezőn. **4** Áldott lesz méhed gyümölcse, földed gyümölcse és barmod gyümölcse: marháid fajzása és juhaid szaporodása. **5** Áldott lesz kosarad és teknőd. **6** Áldott lesz jöttödben és áldott lesz mentedben. **7** Az Örökkévaló teszi majd, hogy ellenségeid, kik ellened támadnak, vereséget szennedjenek előtted; egy úton vonulnak ki ellened, de hétközött menekülnek majd előled. **8** És az Örökkévaló hozzád parancsolja az áldást, éléstáridba és kezed minden szerzeményébe, és megáld téged az országban, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked. **9** Föltámaszt téged az Örökkévaló magának

szent népévé, amint megesküdött neked, ha megőrzöd az Örökkévaló, a te Istened parancsolatait és jársz az ő útjain. 10 És látják a föld minden népei, hogy az Örökkévaló nevével neveztetsz és félnek majd tőled. 11 És bővelkedővé tesz téged az Örökkévaló javadra, méhed gyümölcsében, barmod gyümölcsében és földed gyümölcsében, a földön, melyről megesküdött az Örökkévaló őseidnek, hogy neked adja. 12 Megnyitja az Örökkévaló számodra jó kincstárát, az eget, hogy megadja országod esőjét a maga idejében és megáldja kezed minden munkáját; és te kölcsönzöl majd sok népnek, de te nem veszel kölcsön. 13 És tesz téged az Örökkévaló fejnek és nem faroknak, és minden felül fogsz lenni és nem leszel alant, ha hallgatsz az Örökkévaló, a te Istened parancsaira, melyeket én ma neked parancsolok, hogy megőrizd és megtedd. 14 De el ne térij mindamaz igéktől, melyeket én ma nektek parancsolok, se jobbra, se balra, hogy járnál más istenek után, azokat szolgálván. 15 És lesz, ha nem hallgatsz az Örökkévaló, a te Istened szavára, hogy megőrizd és megtedd minden a parancsolatait és törvényeit, melyeket én ma neked parancsolok, akkor rádjönnek minden ez átkok és elérnek téged. 16 Átkozott lesz a városban és átkozott lesz a mezőn. 17 Átkozott lesz kosarad és teknőd. 18 Átkozott lesz méhed gyümölcse és földed gyümölcse, barmaid fajzása és juhaid szaporodása. 19 Átkozott lesz jöttödben és átkozott lesz mentedben. 20 Az Örökkévaló rát bocsátja az átkot, a zavart és a romlást kezed minden szerzeményében, amit teszel még el nem pusztulsz és még el nem veszel gyorsan, cselekedeteid gonoszsága miatt; mivelhogy elhagytál engem. 21 Hozzád tapasztja az Örökkévaló a halálvészét, míg nem kipusztít téged a földről, ahova te bemész, hogy elfoglaljad. 22 Megver téged az Örökkévaló sorvadással, lázzal, gyulladással, forrásággal, szárazsággal, aszállyal és sárgasággal; és üldöznek téged, még el nem veszel. 23 És lesz egéd, mely fejed fölött van, érccé és a föld, mely alattad van, vassá. 24 Adni fog az Örökkévaló országod esője gyanánt fövényt és port; az égből száll le rát, amíg el nem pusztulsz. 25 Teszi majd az Örökkévaló, hogy vereséget szenvédsz ellenségeid előtt, egy úton vonulsz ki ellene, de hét úton menekülsz előle; és iszonyatul leszel a föld minden birodalmainak. 26 És lesz a te hullád eledele az ég minden madarának és a föld vadjának; és senki sem riasztja el. 27 Megver téged az Örökkévaló egyiptomi fekéllyel, kelésekkel; varral és röhvel, hogy nem gyógyulhatsz meg. 28 Megver téged az Örökkévaló őrültséggel, vaksággal és a szív bódultságával. 29 És tapogatni fogsz délben, amint tapogat a vak a sötétben és nem leszel szerencsés utaidon, hanem csak elnyomatott

és kirabolt leszel minden időben és senki sem segít. 30 Nőt eljegyzel magadnak és más férfi veszi el, házat építész és nem laksz benne; szőlőt ültetsz és nem veszed hasznát. 31 Ökrödet levágják szemeid előtt és te nem eszel belőle, szamaradat elrabolják előled és nem kerül vissza hozzád; juhaid átadatnak ellenségeidnek és nem lesz számodra segítő. 32 Fiaid és leányaid átadatnak más népnek, szemeid látják és edepnek utánuk egésznap, de nem lesz hatalom kezedben. 33 Földed gyümölcsét és minden fáradozásodat megemészti oly nép, melyet nem ismertél és te csak nyomorgatott és eltiport leszel minden időben. 34 És megörülsz szemeid látványától, amit látsz. 35 Megver téged az Örökkévaló gonosz fekéllyel a térdéken és a combokon, hogy nem gyógyulhatsz meg, lábad talpától egész fejed tetejéig. 36 Elvezet az Örökkévaló téged és királyodat, akit magad fölöl teszel, oly néphez, melyet nem ismertél, sem te, sem őseid; és ott szolgálisz majd más isteneket, fából és kőből. 37 És leszel rémületté, példázattá és gúnyára minden népek között, ahova elvezet téged az Örökkévaló. 38 Sok magot viszel ki a mezőre, de keveset takarítasz be, mert fölfalja a sáska. 39 Szőlőket ültetsz és megmunkálod, de bort nem iszol és nem gyűjtsz be, mert megeszi a féreg. 40 Olajfáid lesznek minden határodban, de olajjal nem kened magadat, mert lehull olajbogyód. 41 Fiúkat és leányokat nemzesz, de nem lesznek a tieid, mert elmennek a fogságba. 42 minden fádat és földed gyümölcsét elpusztítja a bogár. 43 Az idegen, ki közeppetted lesz, fölé kerül, följebb, följebb, te pedig leszállsz, alábbra, alábbra. 44 ő fog neked kölcsönözni, de te nem fogsz neki kölcsönözni; ő lesz fejé, te pedig leszel farokká. 45 És rádjönnek minden átkok, üldöznek téged és elérnek, még el nem pusztulsz, mert nem hallgattál az Örökkévaló, a te Istened szavára; hogy megőrizd parancsolatait és törvényeit, melyeket neked parancsolt. 46 És rajtad lesznek jelölés és csodául, meg magzatodon mindenrők. 47 Azért, mert nem szolgáltad az Örökkévalót, a te Istenedet örömmel és jó szívvel, mindenben; bővelkedve, 48 szolgálisz majd ellenségeidnek, akiket az Örökkévaló rát fog küldeni, éhségen, szomjúságban, mezítelenségen és mindennek hiányában; vasjáromt tesz nyakadra, még el nem pusztít téged. 49 Az Örökkévaló hoz rát egy népet a távolból, a föld végéről, mint mikor repül a sas, egy népet, melynek nem érted a nyelvét; 50 egy kemény tekintetű népet; mely nem veszi tekintetbe az aggat és az ifjúnak nem kegyelmez. 51 Fölemészti barmod gyümölcsét és földed gyümölcsét, még el nem pusztulsz, úgy, hogy nem hagy neked gabonát, mustot, olajat, sem barmod fajzásából és juhaid szaporodásából, még el nem veszít

téged. 52 És szorongat téged minden kapuidban, míg lesüllyednek magas és erős falaid, amelyekben te bízol, egész országodban; és szorongat téged minden kapuidban, egész országodban, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked. 53 És megeszed méhed gyümölcsét, fiaid és leányaid húsát, akitet ad neked az Örökkévaló, a te Istened, a megszállásban és szorultságban, mellyel szorongat téged ellenséged. 54 A leggyöngédebb férfi közötted és a nagyon kényes irigy szemmel néz az Ő testvére és feleségére, ki keblén van és gyermekei maradékára, mely megmarad neki, 55 hogy ne adjon egyiknek sem közülük gyermeket húsból, melyet eszik; mivelhogy nem hagytak meg neki semmit a megszállásban és szorultságban, mellyel szorongat téged ellenséged minden kapuidban. 56 A leggyöngédebb nő közötted és a legkényesebb, aki nem kísérelte meg talpát a földre bocsátani kényeskedés és elpuhulásból, irigy szemmel néz férjére, ki keblén van, fiára és leányára, 57 és kisdedére, mely tőle származik és gyermekire, kiket szül, mert megeszí őket, mindennek hiányában, titokban, a megszállásban és szorultságban, mellyel szorongat téged ellenséged kapuidban. 58 Ha nem őrződ meg, hogy megtedd a tannak minden igéit, melyek a könyvben meg vannak írva, hogy féljed ezt a dicső és félelmetes Nevet: az Örökkévalót, a te Istenedet: 59 Akkor csodálatossá teszi az Örökkévaló a te csapásaidat és magzatod csapásait, nagy és tartós csapásokká, gonosz és tartós betegségekké. 60 És rádhozza Egyiptom minden betegségét, amelyektől félítél és hozzád tapadnak; 61 minden betegség is és minden csapás, mely nincs megírva a tan könyvében – rád hozza azokat az Örökkévaló, míg el nem pusztulsz. 62 És csekély számmal maradtok meg, ahelyett, hogy voltatok, mint az ég csillagai sokaságra nézve; mivelhogy nem hallgattál az Örökkévaló, a te Istened szavára. 63 És lesz, amint örült az Örökkévaló rajtatók, hogy jót tegyen veletek és megsokasítson benneteket, úgy fog örvendezni az Örökkévaló rajtatók, hogy elveszítsen benneteket és elpusztítson benneteket; és ki fogtok tépetni a földről, ahova te bermész, hogy elfoglaljad. 64 És elszór téged az Örökkévaló mind a népek közé a föld egyik szélétől a föld másik széléig és ott szolgálsz majd más isteneket, melyeket nem ismertél, sem te, sem őseid, fából és kőből. 65 De ama népek között sem fogsz megpihenni és nem lesz nyugvóhelye lábad talpának, mert ad neked ott az Örökkévaló rettegő szívet, epedő szemeket és csüggédő lelket. 66 És életed függőben lesz előtted, rettegni fogsz éjjel-nappal és nem fogsz bízni életedben. 67 Reggel azt mondod: Bárcsak este volna és este azt mondod: Bárcsak

reggel volna szíved rettegése miatt, amellyel rettegsz és szemeid látványa miatt, amit látsz. 68 És visszavisz téged az Örökkévaló hajókon Egyiptomba, azon az úton, melyről azt mondtam neked: nem fogod azt többé látni. És áruljátok magatokat ott ellenségeidnek szolgálkúl és szolgálókul, de nem lesz vevő.

29 Ezek. a szövetség szavai, melyről megparancsolta az Örökkévaló Mózesnek, hogy kösse meg Izrael fiaival Móáb országában, ama szövetségen kívül, melyet kötött velük Chóreben. 2 És Mózes szólította egész Izraelt és mondta nekik: Ti láttátok mindenből, amit tett az Örökkévaló szemeitek láttára Egyiptom országában, Fáraóval és minden szolgáival, meg egész országával; 3 a nagy kísértéseket, melyeket szemeid láttak, a jeleket és ama nagy csodákat. 4 De nem adott nektek az Örökkévaló szívet a megismerésre és szemeket a látásra, meg füleket a hallásra e mai napig. 5 És én vezettelek benneteket negyven évig a pusztában, ruháitok nem koptak le rólatok és sarud nem kopott le lábadról; 6 kenyéret nem ettetek, bort és részegítő italt nem ittattak, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek. 7 És elérkeztetek arra a helyre, de kivonult Szichón, Chesbón királya és Óg, Boson királya ellenünk harcra és mi megvertük őket; 8 elvettük országukat és odaadtuk birtokul Rúbennak, Gádnak és Menásse fél törzsének. 9 Órizzétek meg tehát a szövetség szavait és tegyétek meg, hogy boldoguljatok mindenben, amit tesztek. 10 Ti álltok ma mindenjában az Örökkévaló, az Istenetek színe előtt, fejeitek, törzséitek, véneitek, és felügyelőitek, Izrael minden férfia; 11 gyermekitek, feleségeitek és idegenek, aki táborod közeppette van, favágódtól vízmerítőig. 12 Hogy belépj az Örökkévaló, a te Istened szövetségébe esküjébe, melyet az Örökkévaló, a te Istened veled van ma 13 hogy tegyen téged ma az Ő népévé és Ő legyen neked Isten amint szólt hozzád, amint megesküdött őseidnek. Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak. 14 De nem egyedül veletek kötöm én ezt a szövetséget és ezt az esküt, 15 hanem aval, aki itt van velünk állva ma az Örökkévaló, a mi Istenünk színe előtt és aval, aki nincs itt velünk ma. 16 Mert ti tudjátok, hogy miként jártunk Egyiptom országában és miként vonultunk át a népek között, amelyeken átvonultatok. 17 Láttátok az Ő utálataikat és bálványaiat, fából és kőből, ezüstből és aranyból, melyek náluk voltak. 18 Nehogy legyen közöttetek férfi vagy nő, vagy család, vagy törzs, melynek szíve elfordul ma az Örökkévalótól, a mi Istenünkötől, hogy menjen és szolgálja ama népek isteneit, nehogy legyen közöttetek gyökér, mely mérget és ürmöt hajt. 19 És lenne,

midőn hallja ez eskü szavait, akkor áldani fogja magát a szívében; mondván: Béke lesz velem, ha járok szímem állhatatosságában; hogy fokozza a jöllakással a szomjat. 20 Nem akar majd az Örökkévaló annak megbocsátani, mert akkor füstölög az Örökkévaló haragja és buzgalma ama férfiú ellen és rászáll minden átok, mely meg van írva ebben a könyvben és eltöri az Örökkévaló annak nevét az ég alól. 21 És kiválasztja azt az Örökkévaló rosszra Izrael minden törzsei közül, a szövetség minden átkai szerint, mely meg van írva a tannak könyvében. 22 És mondani fogja a későbbi nemzedék, fiaitok, kik támadnak utánatok és az idegen, aki távol országból jön, és látják ez ország csapásait, meg betegségeit, melyekkel sújtotta az Örökkévaló. 23 Kéntől és sótól kiévre egész földje, be nem vetik és nem sarjaszt semmit, nem nő rajta semmi fű, mint Szodoma, Gomorrha, Ádma és Czebóim fölforgatása, melyeket fölforgatott az Örökkévaló haragjában és fölgerjedésében. 24 És mondják majd mind a népek: Miért tett így az Örökkévaló ezzel az országgal? Miért e nagy harag; fölgerjedése? 25 És azt mondják majd: Mivelhogy elhagyták az Örökkévaló, őseik Istenének szövetségét, amelyet kötött velük, midőn kivezette őket Egyiptom országából. 26 Elmentek és szolgáltak más isteneket és leborultak előttük; istenek előtt, melyeket nem ismertek és melyeket nem osztott ki nekik. 27 És fölgerjedt az Örökkévaló haragja az ország ellen, hogy ráhozza minden átkot, mely meg van írva e könyvben. 28 És kitépte őket az Örökkévaló földjükön haraggal és fölgerjedéssel és nagy fölháborodással, és vetette őket más országba, mint e mai napon van. 29 A rejtték dolgok az Örökkévaló, a mi Istenünké, de a nyilvánvalók a mieink és gyermekünké mindenrőkké, hogy megtegyük a tannak minden szavát.

30 És lesz, ha rádjönnek mindenek a dolgok, az áldás és az átok, melyet előttem, és szívedre veszed minden népek között, ahova kivetett téged az Örökkévaló, a te Istened, 2 és megtérsz az Örökkévalóhoz, a te Istenedhez és hallgatsz az ő szavára minden aszerint, amint és parancsoltam neked ma, te és gyermekeid, egész szíveddel és egész lelkeddel, 3 akkor visszahozza az Örökkévaló, a te Istened foglyaidat és iringalmaz neked, újra összegyűjt téged minden népek közül, ahova elszórt téged az Örökkévaló, a te Istened. 4 Ha lesznek a te kivetettjeid az ég végén onnan is összegyűjt téged az Örökkévaló, a te Istened és onnan is elvesz; 5 és bevisz téged az Örökkévaló, a te Istened az országba, melyet elfoglaltak őseid, hogy (ismét) elfoglaljad; jót tesz veled és megsokasít jobban, mint őseidet. 6 És körülmetél az Örökkévaló, a te Istened szívedet és magzatod szívét,

hogy szeresd az Örökkévalót, a te Istenedet egész szíveddel és egész lelkeddel, a te életed kedvéért. 7 És adja majd az Örökkévaló minden átkot ellenségeidre és gyűlölöidre, aik üldöztek téged. 8 Te pedig megtérsz és hallgatsz az Örökkévaló szavára, és megtesz minden parancsolatait, melyeket én neked ma parancsolok; 9 és bővelkedővér tesz téged az Örökkévaló, a te Istened kezed minden munkájában, méhed gyümölcsében, barmod gyümölcsében és földed gyümölcsében javadra, mert újra fog rajtad örvülni az Örökkévaló javadra, amint örült őseiden, 10 ha hallgatni fogsz az Örökkévaló, a te Istened szavára, hogy megőrizd parancsolatait és törvényeit, melyek meg vannak írva a tannak könyvében, midőn megtérsz az Örökkévalóhoz, a te Istenedhez egész szíveddel és egész lelkeddel. 11 Mert ez a parancsolat, melyet én neked parancsolok, nem elérhetetlen számodra és nincs távol az; 12 nem az égben van az, hogy mondanád: Ki száll föl érte számunkra az égbe, hogy elhozza nekünk és hirdesse azt nekünk, hogy megtegyük; 13 nem a tengeren túl van az, hogy mondanád: Ki megy át számunkra a tengeren túlra, hogy elhozza nekünk és hirdesse azt nekünk, hogy megtegyük; 14 hanem nagyon közel van hozzád az ige, szádban és szívedben, hogy megtedd azt. 15 Lásd, előttem tettem ma az életet és a jót, a halált és a rosszat, 16 amint hogy megparancsolom ma neked, hogy szeresd az Örökkévalót, a te Istenedet, hogy jár az ő útjain, hogy megőrizd parancsolatait, törvényeit és rendeleteit, hogy elj, sokasodjál és megáldjon téged az Örökkévaló, a te Istened az országban, aholvá bemész, hogy azt elfoglaljad. 17 Ha pedig elfordul szíved és nem engedelmeskedsz, megtántorodsz és leborulsz más istenek előtt és szolgálod őket 18 Kijelentem nektek ma, hogy el fogtok pusztulni, nem lesztek hosszú életűek azon a földön, ahová te átvonulsz a Jordánon át, hogy bemenj oda és elfoglaljad azt. 19 Tanúkul hívom ellenetek ma az eget és a földet: az életet és a halált tettem előttem, az áldást és az átkot! Válaszd tehát az életet, hogy életben maradj te és magzatod; 20 hogy szeresd az Örökkévalót, a te Istenedet, hallgass az ő szavára és ragaszkodjál hozzá, mert ő a te életed és napjaid hosszúsága, hogy lakjál a földön, melyről megesküdött az Örökkévaló őseidnek, Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak, hogy nekik adjá.

31 Mózes ment és elmondta ezeket a szavakat egész Izraelnek. 2 És mondta nekik: Százhús éves vagyok én ma, nem bírok többé kivonulni, meg bevonulni; az Örökkévaló pedig azt mondta nekem, nem fogsz átvonulni ezen a Jordánon. 3 Az Örökkévaló, a te Istened, ő vonul át

előtted, ő fogja elpusztítani ezeket a népeket előled, hogy elfoglaljad azokat; Józsua, ő vonul át előtted, amint szolt az Örökkévaló. 4 És úgy tesz velük az Örökkévaló, amint tett Szichónnal és Óggal, az Emóri kiráyaival, meg országukkal, hogy elpusztította azokat. 5 Az Örökkévaló elétek fogja azokat adni és tegyek velük minden a parancsolat szerint, melyet parancsoltam nektek. 6 Legyetek erősek és bátrak, ne féljetek és ne rettegjetek tőlük, mert az Örökkévaló, a te Istened, ő jár veled, nem enged lankadnod és nem hagy el téged. 7 Akkor szólította Mózes Józsuat, és mondta neki egész Izrael szemei előtt: Légy erős és bátor, mert te méssz be a néppel az országba, melyről megesküdött az Örökkévaló őseiknek, hogy nekik adja, és te adod azt birtokukba. 8 És az Örökkévaló, ő jár előtted, ő lesz veled, nem enged lankadnod és nem hagy el téged; ne félj és ne csüggeldj. 9 Es Mózes fóliírta ezt a tant és átadta a papoknak, Lévi fiainak, akik viszik az Örökkévaló szövetségének látáját, meg Izrael minden véneinek. 10 És megparancsolta nekik Mózes, mondván: Hét év végével, az elengedés évének idején, a sátrák ünnepén, 11 midőn eljön egész Izrael, hogy megjelenjék az Örökkévaló, a te Istened színe előtt, azon a helyen, melyet kiválaszt, olvasd föl ezt a tant egész Izrael előtt, fülei hallatára. 12 Gyűjtsd egybe a népet: a férfiakat, a nőket, a gyermekeket és idegenedet, aki kapuidban van, hogy hallják és hogy megtanulják, és féljék az Örökkévalót, a ti Isteneteket és őrizzék meg, hogy megtégyék a tannak minden szavait. 13 És gyermekeik, akik nem tudják, hallják és tanulják meg, férni az Örökkévalót, a ti Isteneteket minden időben, amíg éltek a földön, ahova átvonultok a Jordánon, hogy azt elfoglaljátok. 14 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Íme, közelednek napjaid, hogy meghalj; szólítsd Józsuat és álljatok a gyülekezés sátorába, hogy parancsot adjak neki. És elment Mózes meg Józsua, és odaálltak a gyülekezés sátorába. 15 És megjelent az Örökkévaló a sátorban, felhőoszlopban és megállt a felhőoszlop a sátor bejáratánál. 16 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Íme, te nyugszol majd őseidnél, és föltámad ez a nép és paráználkodva jár az ország idegen istenei után, ahova eljut majd, annak közepében, engem pedig elhagy és megszegi szövetségemet, melyet vele kötöttem. 17 És akkor fölgerjed haragom ellene azon a napon, elhagyom őket; elrejtem színemet előlük, hogy megemészessék; és éri őt sok baj és szorongatás és mondani fogja azon a napon: Nemde, mivelhogy Istenem nincs közepettem, érnek engem ezek a bajok? 18 Én pedig teljesen elrejtem színemet azon a napon mindenágon gondoszság miatt, melyet elkövetett, hogy más istenekhez fordult. 19 És most írjátok föl magatoknak ezt az

éneket és tanítsd meg rá Izrael fiait, tudd azt a szájukba, hogy legyen számomra ez ének tanúnak Izrael fiai ellen. 20 Mert elviszem őt arra a földre, melyről megesküdtem őseinek, a tejel-mézzel folyóra és eszik, jöllakik, kövér lesz és elfordul más istenekhez, szolgálja azokat, engem pedig megvet és megszegi szövetségemet. 21 És lesz, ha majd eléri őt sok baj és szorongatás, akkor valljon ez ének előtte tanú gyanánt, – mert nem fog elfelejtetni magzata szájából – mert ismerem az ő indulatát, amellyel ő ma cselekszik, mielőtt beviszem őt az országba, melyről megesküdtem. 22 És Mózes felírta ez éneket az nap és megtanította rá Izrael fiait. 23 És (Isten) parancsot adott Józsuanak, Nún fiának és mondta: Légy erős és bátor, mert te viszed be Izrael fiait az országba, melyről megesküdtem nekik, én pedig veled leszek. 24 És volt, midőn végzett Mózes azzal, hogy fóliírja e tannak szavait könyvbe, mindvégig, 25 akkor megparancsolta Mózes a levítáknak, akik viszik az Örökkévaló szövetségének látáját, mondván: 26 Vegyétek a tannak könyvét és tegyétek azt az Örökkévaló, a ti Istenetek szövetségének látája mellé, hogy ott legyen tanúnak ellened. 27 Mert én ismerem ellenszegülésedet és kemény nyakadat; íme, amíg én élek veletek ma, ellenszegültetek az Örökkévalónak, hát még halálon után. 28 Gyűjtsétek egybe hozzárm törzseitek minden véneit és felügyelőit, hadd mondom el fülei hallatára e szavakat, és hadd hívom föl tanúnak ellenük az egét és a földet. 29 Mert tudom, hogy halálon után megromoltok és letértek majd az útról, melyet parancsoltam nektek, és elér benneteket a baj késő időben, midőn azt teszik, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, hogy megharagítások őt kezetek műve által. 30 Mózes elmondta Izrael egész gyülekezetének fülei hallatára az ének szavait, mindvégig.

32 Figyeljetek egek, hadd szóljak és hallja meg a föld szám szózatát. 2 Permettezzék mint az eső tanításom, hulljon mint a harmat szózatomban, mint permetezés a sarjadékra és zápor a fűre. 3 Mert az Örökkévaló nevét szólítom, adjatok dicsőséget Istenünknek! 4 A szirt, tökéletes az Ő műve, mert minden útja jog; a hűség Istene hamisság nélküli, igazságos és egyenes Ő. 5 Elromlott számára – nem is gyermekei, saját gyalázatukra – a ferde és fonák nemzedék. 6 Az Örökkévalónak így fizettek, alávaló, oktalan nép? Nem-e Ő a te atyád, aki téged szerzett, Ő alkott és szilárdított meg téged? 7 Emlékezzél ősidőkről, vizsgáljátok nemzedékek és nemzedékek éveit! Kérdezz meg atyádat és tudtadra adja, véneidet és elmondják neked. 8 Midőn birtokot adott a Legfelsőbb a nemzeteknek, midőn elválasztotta az ember fiait: megállapította a népek határait Izrael fiainak

száma szerint. 9 Mert az Örökkelvaló osztályrészére az ō népe, Jákob az ō kimért öröksége. 10 A pusztá földjén találja ōt, a sivárságban, a sivatag ordítása köz; körülveszi, vigyáz rá, megóvja, mint a szeme fényét. 11 Mint a sas, mely fölkelti fészkét, fiókai fölött lebeg, kiterjeszti szárnyait, fölveszi és viszi tollain; 12 úgy az Örökkelvaló egyedül vezeti ōt és nincs vele idegen isten. 13 Járata a föld magaslatain és eszi az a mező gyümölcsét, mézet szívát vele a sziklából és olajat a kőszírból; 14 a marha vaját és juhok tejét a bárányok zsiradékával, Básán nevelte kosokat és a bakokat, a búza veséinek zsiradékával, és a szőlővérét iszod bor gyanánt. 15 És Jesúrun meghájasodott és kirúgott, meghájasadtál, meghíztál, megkövérédtél – és elvetette Istenét, aki alkotta és meggyalázta üdvének szirtjét. 16 Ingerlik ōt idegenekkel és utálatokkal bosszantják ōt; 17 áldoznak a rossz szellemeknek, nem-isteneknek; isteneknek, melyeket nem ismertek, újaknak, melyek az imént jöttek, melyektől atyáitok nem borzadtak. 18 A szirtet, ki téged szült, elhagyad és elfelejteted Istenet, ki létrehozott. 19 És látta az Örökkelvaló és megvetette, és leányai fölött való bosszúságából. 20 És mondta: Hadd rejtem el színetem előlük, majd megláatom, mi lesz a végük? Mert fonák nemzedék ez, gyermekek, kikben, nincs hűség. 21 Ők ingereltek engem nem-istennel, bosszantottak hiábavalóságaikkal, én pedig ingerlem ōket nem-néppel, alávaló nemzettel bosszantom ōket. 22 Mert tűz gyulladt ki haragomban és égett a sír mélyéig, megemészti a földet és termését, és lángba borítja a hegyek alapjait. (Sheol h7585) 23 Halmozok rájuk bajokat, nyilaimat elfogyasztom ellenük. 24 Az éhségtől kiaszottak, a forróláztól és keserű halálvésztől fölemészették lesznek; fenevadak fogát bocsátom rájuk, a porban kúszók mérgevel együtt. 25 Kinn pusztít a kard és a szabákban a félelem, mind ifjat, mind hajadont, csecsemőt az ősz emberrel együtt. 26 Mondtam: Elpusztítom ōket, kiirtom emléküket a halandók közül. 27 Ha nem félnek az ellenség bosszantásától, hogy félre ne ismerjék elleneik, nehogy azt mondják: Kezünk a hatalmas, nem az Örökkelvaló cselekedte mindez. 28 Mert tanácsvesztette nép ez, nincs bennük értelem. 29 Ha bölcsék volnának, megértenék ezt, gondolnának végükre! 30 Miként üldözhet egy ezret és ketten hogy futamíthatnak meg tízezret? Ha nem, hogy szirtjük eladták ōket és az Örökkelvaló kiszolgáltatta ōket. 31 Mert nem olyan, mint szirtünk az ō szirtjük, maguk ellenségeink bírák ebben. 32 Mert Szodoma szőlőjéből való az ō szőlőjük és Gomorra mezősegeiről; bogyóik méregbogyók, keserűek a fürtjeik. 33 Sárkányok dühe az ō boruk és viperák kegyetlen mérge. 34 Nemde el van az rejte az nálam, bepecsételve kincstáraimban? 35

Enyém a bosszú és a megtorlás az időre, midőn ingadozik lábuk, mert közel van szerencsétlenségük napja és sietve jön az ō jövőjük. 36 Mert igazságot szolgáltat az Örökkelvaló az ō népének és megszánja szolgáit, midőn látja, hogy eltűnt a hatalom és odavan az elzárt és meghagyott. 37 És azt mondja: Hol vannak isteneik, a szirt, melyben bíztak, 38 melyek az ō áldozatai zsiradékát eszik, italáldozatuk borát isszák? Keljenek föl, segítsenek benneteket, hogy oltalom legyen számotkra! 39 Lássátok most, hogy én, én vagyok az és nincs Isten mellettem, én osztok halált és adok életet, sebet verek és meggyógyítom én, és nincs, aki kezemből megmenthet! 40 Mert az égre emelem föl kezemet és mondom: Amint hogy örökké élek – 41 ha megélesítem villogó kardomat és kezem az ítélethez fog, bosszút állok elleneim és gyűlölöimnek megfizetek. 42 Megrészegítem nyilaimat vérrel és kardom húst eszik: az elesettnek és fogolynak vérével, az ellenség szétzúzott fejéből. 43 Ujjongjatok nemzetek az ō népének, mert ō megbosszulja szolgáinak vérét és bosszút áll ellenein, engesztelest szerez földjének, népének. 44 Mózes elment és elmondta ez ének minden szavait a nép füleinek hallatára, ő és Hósea, Nun fia. 45 Midőn végzett Mózes azzal; hogy elmondja mind e szavakat egész Izraelnek, 46 akkor mondta nekik: Fordítások szíveteket mind a szavakra, melyekkel én tanúságot teszek ellenetek ma, hogy megparancsoljátok azokat gyermekiteknek, hogy megőrizzék és megtegyék e tannak minden szavait. 47 Mert nem üres szó az számotkra, hanem az a ti életetek és ez ige által lesztek hosszú életűek a földön, ahova ti átvonultok a Jordánon, hogy elfoglaljátok. 48 És szolt az Örökkelvaló Mózeshez ugyanezen a napon, mondván: 49 Menj fel az Ábárim e hegyére, a Nebó hegyre, mely Móáb országában van, mely Jerichó előtt van, és nézd meg Kanaán országát, melyet és Izrael fiainak adok örök birtokul. 50 És halj meg a hegyen, ahova te fölmész takaríttással el népedhez, amint meghalt Áron testvéred a Hór hegyén és eltakarítottan népehez; 51 mivelhogy hűtlenül cselekedtetek ellenem Izrael fiai közeppet a pörlekedés vizeinél Kádesben, Cin pusztájában, mivelhogy nem szenteltek meg engem Izrael fiai közeppet. 52 Csak távolról láthatod az országot, de be nem mész oda, az országba, melyet én Izrael fiainak adok.

33 Ez pedig az áldás, mellyel megáldotta Mózes, Isten embere, Izrael fiait az ō halála előtt. 2 És mondta: Az Örökkelvaló Szinájról jött és sugárzott neki Széirről, fénylett Párán hegyéről és eljött a szentség tízezrei közül, jobbjá felől a törvény tüze számukra. 3 És szerette is a népet,

minden szentjei a te kezedben vannak és ők lábaidnál elterülve fogadják szózataidat. 4 A tan, melyet parancsolt nekünk Mózes, öröksége Jákob gyülekezetének. 5 Így lett királyá Jesúrban, midőn összegyűltek a nép fejei, együvé Izrael törzsei. 6 Éljen Rúben és meg ne haljon, hogy ne legyenek emberei csekély számmal. 7 Ezt pedig Júdárról; és mondta: Hallgasd meg, Örökkévaló, Júda szavát és népéhez vidd őt; hatalmával harcoljon magáért és segítsége elleneivel szemben te légy! 8 Léviről mondta: Tummimod és Urimod jámbor férfiúdé, kit megkísértettél Másszóban, kivel pörlekedtél Merivó vizeinél; 9 aki mondta atyjáról és anyjáról: Nem láttam, testvéreit nem ismert és gyermekiről nem tudott, mert szózatodat őrizték meg és szövetséget tartották meg. 10 Tanítják rendeleteidre Jákobot és tanodra Izraelt, tesznek füstöltőszert színed elé és égoáldozatot oltárodra. 11 Áld meg, Örökkévaló, az ő erejét és keze munkája legyen kedves előtted; zúzd össze ellenei ágyékát és gyűlőlőit, hogy föl ne támadjanak! 12 Benjáminról mondta: Az Örökkévaló kedveltje, bizton lakkik mellette; védelmezi őt minden időben és vállai között lakozik. 13 Józsefről mondta: Isten áldotta az ő országa, az ég drágaságával, harmattal és az alant neverő mélység vizével; 14 a nap érlelte termésének drágaságával, mint a hónapok hajtásának drágaságával; 15 az ős hegyek javával és az örök halmok drágaságával; 16 az ország drágaságával és bőségével, mint a csipkebokorban lakozónak kegyével! Szálljon ez József fejére, feje tetejére testvérei koszorúzottjának! 17 Első fajzású tulka dísze ő neki és Reém szarvai az ő szarvai, azokkal dőf le népeket, egyetemen a föld végéig; ezek pedig Efráim tízezrei és Menásse ezrei. 18 Zebúlunnak mondta: Örvendj Zebúlun mentedben, Isszáchár pedig sátraidban. 19 Népeket hívnak a hegyre, ott áldoznak igazságos áldozatokat, mert a tengerek bőségét szívják és a fövény rejtte kincseket. 20 Gádról mondta: Áldott, aki kiterjeszti Gád határát! Mint oroszlán tanyázik és szétszaggyat kart; meg koponyát. 21 És kiszemelte magának a legejét, mert ott van a törvényhozó része elrejtve; és járt a nép élén, végezte az Örökkévaló igazát és ítéleteit Izraellel. 22 Dánról mondta: Dán fiatal oroszlán, előront Básánból. 23 Náftáliról mondta: Náftáli jóllakva keggyel és telve az Örökkévaló áldásával, nyugatra és délre végy birtokot. 24 Ásérről mondta: Áldott a fiúk közül Ásér; legyen ő kedveltje testvéreinek és mártsa olajba lábat. 25 Vas és érc a te záraid és napjaiddal növekedik erőd is. 26 Nincs olyan, mint az Isten, ő Jesúrun! Bejárja az eget segítségedre és fönségeben a fellegeket. 27 Menedék az ősidők Istene és alant örök hatalom, elűzte előled az ellenséget és mondta

Pusztítsd el! 28 Így lakott Izrael biztonságban, egymaga Jákob forrása, gabona és must országában, még ege is permetez harmatot. 29 Boldog vagy te Izrael ki olyan, mint te? nép, segítve az Örökkévalótól, ki segítséged pajzsa és fenséged kardja! Ellenségeid hízelegnek neked, te pedig az ő magaslatákat taposod.

34 És Mózes fölment Móáb síkságáról Nebó hegyére, Piszga csúcsára, mely Jerichó előtt van, és az Örökkévaló megmutatta neki az egész országot, Gileádtól Dánig, 2 meg az egész Náftálit és Efráim meg Menásse országát, egész Júda országát a nyugati tengerig; 3 a déli részt, a környéket, Jerichó, a pálmák városának völgyét, egész Czóárig. 4 És mondta neki az Örökkévaló: Ez az ország, melyről megesküdtem Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak, mondván: Magzatodnak fogom adni: engedtem látnod saját szemeiddel, de át nem vonulhatsz oda. 5 És meghalt ott Mózes, Isten szolgája, Móáb országában, az Örökkévaló parancsára. 6 Eltemette ott a völgyben, Móáb földjén, Bész-Peór átellenében, de nem tudja sírját senki, egész a mai napig. 7 Mózes pedig százhúsz éves volt, mikor meghalt; nem homályosodott el a szeme és nem fogyott meg az ereje. 8 Megsiratták Izrael fiai Mózest Móáb síkságain harminc napig, és beteltek Mózes siratásának, gyászolásának napjai. 9 Józsua pedig: Nún fia eltelt a bölcsesség szellemével, mert ráttette Mózes a kezit és Izrael fiai hallgattak rá és úgy cselekedtek, amint az Örökkévaló parancsolta Mózesnek. 10 És nem támadt többé oly próféta Izraelben, mint Mózes, akit ismert az Örökkévaló színről szíre; 11 minden jelek és csodák tekintetében, amelyekkel küldte őt az Örökkévaló, hogy végezze Egyiptom országában Fáraón, minden szolgán és egész országán, 12 és minden nagy hatalom és minden nagy félelmetesség tekintetében, amit végzett Mózes egész Izrael szeme láttára.

Józsue

1 Volt Mózesnek, az Örökkévaló szolgájának halála után, szolt az Örökkévaló Józsuhoz, Nún fiához, Mózes szolgájához, mondván: **2** Mózes szolgám meghalt; most hárj fel, vonulj át e Jordánon, te és ez az egész nép, azon országba, melyet adok nekik, Izraél fiainak. **3** minden hely, melyre majd lép lábatok talpa – nektek adom azt, amint szoltam Mózesnek: **4** a pusztától és ama Libánontól egészen a nagy folyamig, az Eufrátes folyamig, a chittiták egész országa, a nagy tengerig napnyugat felé, lesz a határatok. **5** Nem fog megállani előttem senki életed minden napjaiban; amint voltam Mózessel, leszek te veled: nem engedlek ellankadni és nem hagylak el. **6** Légy erős és bátor, mert te adod birtokba e népnek az országot, melyről megesküdtem őseiknek, hogy nekik adom. **7** Csak erős és bátor légy nagyon, vigyázva arra, hogy cselekedjél az egész tan szerint, melyet neked parancsolt Mózes szolgám; ne térij el attól sem jobbra, sem balra, azért hogy boldogulj, bármerre jársz. **8** Ne mozduljon el szád-ból a tannak e könyve, s elmélkedjél róla nappal s éjjel, azért, hogy vigyázz arra, hogy cselekedjél minden a szerint, ami írva van benne, mert akkor szerencsés léysz utjaidon és akkor boldogulni fogsz. **9** Nemde megparancsoltam neked: légy erős és bátor, ne ijedj meg és ne rettegj; mert veled van az Örökkévaló a te Istened, bármerre jársz. **10** És megparancsolta Józsua a nép felügyelőinek, mondván: **11** Járjátok be a tábor és parancsoljátok a népnek, mondván: készítsetek magatoknak eleséget, mert három nap műlva átkeltek e Jordánon, hogy bemenjetek elfoglalni az országot, melyet az Örökkévaló, a ti Istentek nektek ad, hogy elfoglaljátok. **12** A Reúbéninek pedig, a Gádihoz és Menasse fél törzséhez szolt Józsua, mondván: **13** Emlékezzetek meg a dologról, melyet parancsolt nektek Mózes, az Örökkévaló szolgája, mondván: az Örökkévaló, a ti Istentek nyugalmat szerez nektek és nektek adja ezt az országot. **14** Feleségeitek, gyermekitek és jószágok maradjanak az országban, melyet adott nektek Mózes a Jordánon innen, ti pedig vonuljatok fegyveresen testvéreitek előtt, minden a derék vitézek, hogy őket segítsétek; **15** míg nem nyugalmat szerez az Örökkévaló testvéreiteknek, mint nektek, és elfoglalják ők is az országot, melyet az Örökkévaló, a ti Istentek ad nekik. Akkor visszatérhetek birtokotok országába és elfoglalhatjátok azt, amelyet adott nektek Mózes, az Örökkévaló szolgája, a Jordánon innen napkelet felé. **16** Feleletek Józsuanak, mondván: Mindent, amit nekünk parancsoltál, megteszünk és bárhova küldesz, megyünk. **17** Egészen úgy, amint hallgattunk Mózesre,

akképpen hallgatunk majd reád; csak legyen az Örökkévaló, a te Istened veled, a mint volt Mózessel. **18** minden ember, aki engedetlen lesz parancsod iránt és nem hallgat szavaidra bármiben, amit neki parancsolsz, ölessék meg. Csak légy erős és bátor.

2 És küldött Józsua, Nún fia, Sittimből titkon két embert kérmeik, mondván: Menjetek, nézzétek meg az országot és Jerichót. Elmentek hát és értek egy parázna asszony házába – neve Rácháb – s megháltak ott. **2** Jelentették pedig Jerichó királyának, mondván: Íme, emberek jöttek ide az éjjel Izraél fiai közül, hogy kipuhatalják az országot. **3** Ekkor küldött Jerichó királya Ráchához, mondván: Add ki a hozzád jött férfiakat, aikik házadba jöttek, mert kipuhatalni jöttek az egész országot. **4** De vette az asszony a két embert és elrejtette. S mondta: Igenis, jöttek hozzáam az emberek, de nem tudtam, honnan valók. **5** Éppen a kaput bezárti kellett, a sötétben, elmentek az emberek, nem tudom, hová mentek az emberek; üldözzétek őket sietve, mert utolérítétek. **6** Ő azonban a tetőre vitte volt őket és eldugta a lenszár közé, mely rendbe rakva volt nála a tetőn. **7** Az emberek üldözték őket a Jordán felé az átkelőkhöz; a kaput pedig bezárták, azután hogy kimentek azok, kik őket üldöztek. **8** Mielőtt pedig amazok lefeküdtek volna, fölment hozzájuk a tetőre; **9** s szolt az emberekhez: Tudom, hogy nektek adta az Örökkévaló az országot, és hogy ránk szállt a tőletek való ijedelem és hogy elcsüggédtek minden az ország lakói előttetek. **10** Mert hallottuk azt, hogy kiszárasztotta előttetek az Örökkévaló a nádas tengert, mikor kivonultak Egyiptomból, és amit tettetek a Jordánon túli emörinak két királyával, Szíchónnal és Óggal, hogy elpusztították. **11** Hallottuk és elolvadt szívünk és nem maradt meg többé lilek senkiben sem előttetek, mert az Örökkévaló, a ti Istentek, ő Isten az égben fent és a földön alant. **12** Most pedig esküdjettek, kérlek, nekem az Örökkévalóra, mivel szeretetet cselekedtem veletek: hogy majd ti is cselekedtek szeretetet atyám házával – adjatok nekem erre igaz jelt – **13** hogy életben hagyjátok atyámat, anyámat, fivéreimet és nővéreimet és minden, mi az övék, és hogy megmentítek életünket a haláltól. **14** Mondták neki a férfiak: Lelkünket adjuk helyettetek halálra, ha el nem mondjátok ezt a mi dolgunkat. És lészen, midőn az Örökkévaló nekünk adja az országot, majd cselekszünk veled szeretetet és húséget. **15** Erre lebocsátotta őket kötélen az ablakon át, mert háza a városfal oldalában volt és a városfalban lakott. **16** És mondta nekik: A hegység felé menjetek, nehogy reátok akadjanak az üldözök; rejtőzzetek ott el három napig, míg vissza nem

tértek az üldözök s azután mehettek utatokra. 17 Mondták neki az emberek: Mentek vagyunk ez alól a te esküd alól, mellyel megeskettél bennünket. 18 Íme, mi bejövünk az országba – e piros zsinórszalagot rákötöd arra az ablakra, melyen lebocsátottál minket, atyádat pedig és anyádat és testvéreidet, meg atyád egész házát beveszed magadhoz a házba. 19 És lészen, bárki meggy ki házad ajtóból az utcára, vére a fejére száll, mi pedig mentek vagyunk; bárki azonban nálad lesz a házban, vére a fejükre száll, ha kéz nyúl hozzá. 20 Ha pedig elmondod ezt a mi dolgunkat, akkor mentek leszünk esküd alól, mellyel megeskettél bennünket. 21 És mondta: Szavaitok szerint úgy legyen! Erre elbocsátotta őket, s elmentek; és rákötötte a piros szalagot az ablakra. 22 Elmentek és eljutottak a hegysége és ott maradtak három napig, amíg visszatértek az üldözök. Keresték az üldözök az egész úton, de nem találták. 23 Visszafordult a két ember, leszálltak a hegyről, átkeltek és elértek Józsuához, Nún fiához, és elbeszéltek neki mindazt, mi őket érte. 24 Szóltak Józsuához: Bizony, kezünkbe adta az Örökkévaló az egész országot, s el is csüggédtek előttünk mind az ország lakói.

3 Fölkelt Józsua kora reggel, elindultak Sittímből és eljutottak a Jordánig, ō meg mind az Izraél fiai; s megháltak ott, mielőtt átkeltek. 2 Volt pedig három nap múlva, bejárták a felügyelők a táborit 3 s megparancsolták a népnek, mondván: Amint meglátjátok az Örökkévaló, a ti Istentek szövetségének látáját és a levita papok viszik azt, ti is induljatok el helyetekből és menjetek utána – 4 csakhogy távolság legyen köztetek és közte, mintegy kétezer könyök a mérték szerint; ne közeledjetek hozzá, azért hogy megtudjátok az utat, melyen járjatok, mert nem vonultatok ez úton sem tegnap, sem tegnapelőtt. 5 És szólt Józsua a néphez: Szenteljétek meg magatokat, mert holnap művelni fog köztetek az Örökkévaló csodálatos dolgokat. 6 És szólt Józsua a papokhoz, mondván: Vegyétek föl a szövetség látáját és vonuljatok a nép előtt. S fölvették a szövetség látáját és mentek a nép előtt. 7 És szólt az Örökkévaló Józsuához: Ezen a napon nagyá kezdlek tenni egész Izraél szemei előtt, hogy megtudják, hogy amint voltam Mózessel, úgy leszek te veled. 8 Te pedig parancsolt meg a papoknak, a szövetség látája vivőinek, mondván: amint juttok a Jordán vizeinek szélét, a Jordánban álljatok meg. 9 És szólt Józsua Izraél fiaihoz: Lépjek ide és halljátok az Örökkévaló, a ti Istentek szavait. 10 Mondta Józsua: Ebből fogjátok megtudni, hogy élő Isten van köztetek, és ūze elüzi előletek a kanaánit, a chittit, a chivvit, a perizzit, a gírgásit, meg az emórit s a jebúszit: 11 íme, a szövetség látája, az egész föld

Uráé, átvonul előttetek a Jordánba – 12 s most vegyetek magatoknak tizenkét férfit, Izraél törzsei közül, egy-egy férfit törzsenként – 13 s lészen, amint nyugosznak a papoknak lába talpai, akik viszik az Örökkévaló, az egész föld Urának látáját, a Jordán vizeiben, a Jordán vizei megszakadnak, a felülről aláfolyó vizek, és megállanak egyetlen fal gyanánt. 14 És történt, mikor elindult sátraiból a nép, hogy átkeljen a Jordánon, a papok pedig, a szövetség látájának vivői a nép előtt – 15 amint aztán eljutottak a láda vivői a Jordánig és a papoknak, a láda vivőinek lábai a vizek szélénbe bemerültek, a Jordán pedig telve volt mind a partjain túl az aratás egész idejében – 16 akkor megálltak a felülről aláfolyó vizek, álltak egyetlen fal gyanánt, igen távol Ádám várától, mely Cáretán oldalán van; a melyek pedig aláfolynak a síkság tengere, a sós tenger felé, teljesen megszakadtak. És a nép átkelt Jerichóval szemben. 17 S miig szilárdan ott álltak a papok, az Örökkévaló szövetsége látájának vivői, szárazon a Jordán közepén, addig egész Izraél átkelt szárazon, míg teljesen át nem kelt az egész nép a Jordánon.

4 Volt pedig, midőn teljesen átkelt a Jordánon az egész nép, akkor szólt az Örökkévaló Józsuához, mondván: 2 Vegyetek magatoknak a nép közül tizenkét férfit, egy-egy férfit törzsenként; 3 és parancsoljátok meg nekik, mondván: vigyetek magatoknak innen, a Jordán közepéről, onnan, ahol szilárdan állnak a papok lábai, tizenkét követ, vigyétek azokat át magatokkal és tegyétek le a szálláson, ahol az éjjel meg fogtok hálni. 4 És hívta Józsua a tizenkét férfitől; akiket kirendelt Izraél fiai közül, egy-egy férfit törzsenként; 5 és mondta nekik Józsua: Vonuljatok az Örökkévaló, a ti Istentek látája elé a Jordán közepére és emeljetek ki magatoknak, ki-ki egy követ a vállára, Izraél fiai törzseinek száma szerint. 6 Azért hogy ez jelül legyen köz-tetek, midőn majd holnap kérdezik gyermekitek, mondván, mik nektek e kövek – 7 akkor mondjátok nekik: mivel megszakadtak a Jordán vize az Örökkévaló szövetségének látája előtt, amikor átvonult a Jordánon, megszakadtak a Jordán vizei; legyenek tehát e kövek emlékül Izraél fiai számára örökre. 8 És cselekedtek akképpen Izraél fiai, amint megparancsolta Józsua: vittek tizenkét követ a Jordán közepéről, amint szólt az Örökkévaló Józsuához, Izraél fiai törzseinek száma szerint; átvitték magukkal a szállásra és letették ott. 9 Tizenkét követ pedig fölállított Józsua a Jordán közepén, ott, ahol álltak a papoknak, a szövetség látája vivőinek lábai; és ott maradtak mind e mai napig. 10 S a papok, a láda vivői, állva maradtak a Jordán közepén, míg bevégző-dött az egész dolog, amit parancsolt az Örökkévaló Józsuának, hogy mondja el a

népnek, mindaszerint, amint parancsolta Mózes Józsuának; a nép pedig sietve átkelt. 11 És volt, midőn teljesen átkelt az egész nép, akkor vonult az Örökkévaló ládája, meg a papok a nép előé. 12 És vonultak Reúbén fiai, Gád fiai és Menasse féltörzse fegyveresen Izraél fiai előtt, amint mondta nekik Mózes; 13 mintegy negyvenzeren, hadra fölfegyverkezve, vonultak az Örökkévaló előtt háborúra Jeríchó síkságai felé. 14 Ama napon naggyá tette az Örökkévaló Józsuát egész Izraél szemei előtt; féltek őt, amint féltek Mózest élete minden napjaiban. 15 És szolt az Örökkévaló Józsuához, mondván: 16 Parancsold meg a papoknak, a bizonyság ládája vivőinek, hogy menjenek föl a Jordánból. 17 S meg-parancsolta Józsuá a papoknak, mondván: Jöjjetek föl a Jordánból. 18 Volt pedig, amikor fölmentek a papok, az Örökkévaló szövetsége ládájának vivői, a Jordánból, alig kerültek a papok lába talpai a szárazra, akkor visszatértek a Jordán vizei helyükre és folytak mint tegnap tegnapelőtt mind a partjain túl. 19 A nép pedig fölment a Jordánból az első hónap tizedikén, és táboroztak Gilgáiban, Jeríchó keleti szélén. 20 Ama tizenkét követ pedig, melyeket vettek a Jordánból, föllállította Józsuá Gilgáiban. 21 És szolt Izraél fiaihoz, mondván: Hogyha majd holnap kérdezik gyermekeitek atyáikat, mondván, mik e kövek – 22 akkor tudassátok gyermekeitekkel, mondván: szárazon kelt át Izraél e Jordánon, 23 mivel kiszárasztotta előttetek az Örökkévaló, a ti Istenek a Jordán vizeit, míg át nem keltetek, a mint tett az Örökkévaló, a ti Istenek a nádas tengerrel, melyet kiszárasztott előttünk, míg át nem keltünk. 24 Azért, hogy megismerjék mind a föld népei az Örökkévaló kezét, hogy erős az; azért hogy feljétek az Örökkévalót, a ti Isteneket, minden időben

5 És volt, amint hallották mind az emóri királyai, akik a Jordánon túl nyugatra voltak, és mind a kanaáni királyai, akik a tenger mellett voltak, hogy kiszárasztotta az Örökkévaló a Jordán vizeit Izraél fiai előtt, amíg átkeltek, akkor elolvadt a szívük és nem volt többé lélek bennük Izraél fiai előtt. 2 Abban az időben mondta az Örökkévaló Józsuának: készíts magadnak kőből való késéket és újra metéld körül Izraél fiait, másodszor. 3 S készített magának Józsuá kőből való késéket és körülmetélte Izraél fiait az előbörök dombja mellett. 4 Ez az oka annak, hogy Józsuá körülmetélt: az Egyiptomból kivonuló egész nép, a férfiak, mind a harcosok, meghaltak a pusztában, az úton, mikor kivonultak Egyiptomból; 5 mert körül volt metélve az egész kivonuló nép, de azt az egész népet, mely a pusztában született, az úton, mikor kivonultak Egyiptomból, nem metélték körül; 6 mert negyven évig mentek Izraél fiai a pusztában, míg vége lett az

egész népnek, a harcosoknak, akik kivonultak Egyiptomból, mivel nem hallgattak az Örökkévaló szavára, úgy, hogy megesküdött róluk az Örökkévaló, hogy nem engedi látni az országot, melyről megesküdött őseiknek, hogy odaadja nekünk egy tejel-mézzel folyó országot. 7 Fiaikat pedig fenntartotta helyettük: azokat metélt körül Józsuá; mert körülmetéletlenek voltak, mivel nem metélték őket körül az úton. 8 És volt, midőn végképen körülmetéltetett az egész nép, ottmaradtak helyükön, a táborban, míg felgyógyultak. 9 S szolt az Örökkévaló Józsuához: Ma gördítettem le rólatok Egyiptom gyalázatát. És elnevezték ama helyet Gilgálnak mind e mai napig. 10 És táboroztak Izraél fiai Gilgálban és tartották a peszáchot a hónap tizennegyedik napján este Jeríchó síkságain. 11 És ettek az ország terméséből a peszách másnapján kovásztalan kenyeret és pörkölt gabonaszemet, ugyanazon a napon. 12 És megszűnt a manna másnap, mikor ettek az ország terméséből, és nem volt többé Izraél fiainak mannájuk; ettek tehát Kanaán országának terméséből abban az évben. 13 S történt, midőn Józsuá Jeríchóban volt, felemelte szemeit és láttá, íme egy férfiú áll vele szemben és kardja kivonva kezében; odament hozzá Józsuá és mondta neki: Miénk vagy-e, vagy elleneinké? 14 Mondta: Nem – de az Örökkévaló seregének vezére vagyok, most jöttem. Erre földig levetette magát Józsuá az arcával, leborult és mondta neki: Mit szól uram a szolgájához? 15 És szolt az Örökkévaló seregének vezére Józsuához: Vesd le saruidat lábadról, mert a hely, melyen állsz – szent az. És úgy tett Józsuá.

6 Jeríchó pedig elzárta magát s elzárva volt Izraél fiai előtt, nem ment ki s nem jött be senki. 2 És szolt az Örökkévaló Józsuához: Lásd, kezdebe adom Jeríchót és királyát, az erős vitézeket. 3 Kerüljétek meg a várost, mind a harcosok, körüljárván a várost egyszer; így tégy hat napon át – 4 s hét pap vigyen hét harsonát, kosszarvat, a láda előtt, a hetedik napon pedig hétszer kerüljétek meg a várost; s a papok fújják a harsonákat. 5 És lészen, midőn tartósan fújják a koskörtöt, midőn halljátok a harsona hangját, riadjon az egész nép nagy riadással; és akkor összedől a város fala a helyén, és felvonul a nép, ki-ki maga előtt. 6 És szólította Józsuá, Nún fia, a papokat és mondta nekik: Vigyétek a szövetség ládáját; hét pap pedig vigyen hét harsonát, kosszarvat, az Örökkévaló ládája előtt. 7 Erre szolt a néphez: Vonuljatok és kerüljétek meg a várost, a fegyveres csapat pedig vonuljon az Örökkévaló ládája előtt. 8 És volt, amint szolt Józsuá a néphez, a hét pap, vivén hét harsonát, kosszarvat, az Örökkévaló előtt, vonult és fújták a harsonákat, míg az Örökkévaló

szövetségének ládája utánuk ment. 9 S a fegyveres csapat ment a harsonákat fúvó papok előtt, míg az utócsapat a láda után ment, mentek és fújták a harsonákat. 10 A népnek pedig parancsolta Józsua, mondván: Ne riadjatok, ne hallassátok hangotokat és ne jöjjön ki szátokból egy szó sem azon napig, melyen mondom nektek: riadjatok, akkor riadjatok. 11 És megkerülté az Örökkévaló ládája a várost, körüljárván egyszer; erre bementek a táborba és megháltak a táborban. 12 Fölkelt Józsua kora reggel, és vitték a papok az Örökkévaló ládáját. 13 S hét pap vitt hét harsonát, kossalzat, az Örökkévaló ládája előtt, folyton menve és fújva a harsonákkal; a fegyveres csapat pedig előttük ment, míg az utócsapat az Örökkévaló ládája után ment: mentek és fújták a harsonákat. 14 És megkerülték a várost a második napon egyszer és visszatértek a táborba; így tettek hat napon át. 15 S volt a hetedik napon, fölkeltek a hajnal feljöttek és megkerülték a várost ugyanezen rend szerint hétszer; csupán aznap kerülték meg a várost hétszer. 16 És volt, hetedszer, fújták a papok a harsonákat; akkor így szólt Józsua a néphez: Riadjatok, mert nektek adta az Örökkévaló a várost. 17 És legyen a város örökszentség, az meg mind ami benne van, az Örökkévalónak; csak Rácháb, a parázna nő, maradjon életben, ő és mindenki, aki vele van a házban, mivel elrejtette a követeket, kiket küldöttünk. 18 Csakhogy ti óvjátok magatokat az örökszentségtől, nehogy, miután megszenteltétek, vegyetek az örökszentségből és tennétek Izraél táborát örökszentséggé és megzavarnátok azt. 19 S minden ezüst és arany, réz- és vasedények – szent az az Örökkévalónak: az Örökkévaló kincstárába jusson. 20 És riadt a nép és fújták a harsonákat; és történt, amint meghallotta a nép a harsona hangját, riadt a nép nagy riadással, összedőlt a fal a helyén és felment a nép a városba, ki-ki maga előtt és így bevették a várost. 21 És elpusztítottak minden, mi a városban volt, férfitől asszonyig, ifjútól vénig, meg ökröt, juhot és szamarat a kard élével. 22 Azon két embernek pedig, akik kikémlelték az országot, azt mondta Józsua: Menjetek be a parázna asszony házába és vezessétek ki onnan az asszonyt és mindenkit, aki az övé, amint megesküdtetek neki. 23 És bementek az ifják, a kékék, és kivezették Ráchábot, meg atyját és anyját, testvéreit és mindenkit, aki az övé, mind a családbelieit kivezették és ott hagyták Izraél táborán kívül. 24 A várost pedig elégették tűzben és minden, ami benne volt; csak az ezüstöt és aranyat, a réz- és vasedényeket adták az Örökkévaló házának kincstárába. 25 Ráchábot pedig, a parázna nőt, meg atyja házát és mindenkit, aki az övé, életben hagya Józsua – és lakott Izráel között mind a mai

napig – mivel elrejtette a követeket, kiket küldött Józsua, hogy Jerichót kikémlejék. 26 Esküt tett Józsua abban az időben, mondván: Átkozott a férfi az Örökkévaló színe előtt, aki fölkel és fölépít ezt a várost, Jerichót; elsőszülöttjével rakja le alapját, legifabbikával állítsa föl kapuit. 27 És volt az Örökkévaló Józsuaival, és híre volt az egész földön

7 És elkövettek Izraél fiai hútlenséget az örökszentségen; vett ugyanis Ákhán, Karmi fia, Zabdi fia, Zérach fia, Jehúda törzséből, az örökszentségből; és föllobbant az Örökkévaló haragja Izraél fiai ellen. 2 Küldött Józsua embereket Jerichóból Ájba, mely Bét-Áven mellett Bét-Éltől keletrre van, és szolt hozzájuk, mondván: Menjetek föl és kímeleljétek ki az országot. S fölmentek az emberek és kikémlelték Ájt. 3 Visszatértek Józsuahoz s szótak hozzá: Ne menjen föl az egész nép; mintegy kétezer ember vagy háromezer ember menjen föl, hogy megverjék Ájt: ne fáraszd oda az egész népet, mert kevesen vannak azok. 4 Ekkor fölment oda a nép közül mintegy háromezer ember, de megfutamodtak Áj emberei előtt. 5 S megöltek közülök Áj emberei vagy harminchat embert s üldöztek őket a kapu előtt Sebárimig, és megverték őket a hegylejtőn. Erre elolvadt a nép szíve és vízzé lett. 6 És megszaggatta Józsua a ruháit és arcával a földre borult az Örökkévaló ládája előtt egész estig, ő meg Izraél vénei; és port hintettek a fejükre. 7 És szólt Józsua: Jaj, Uram, Örökkévaló, miért is vezetted át e népet a Jordánon, hogy minket az emóri kezébe adj, ami megsemmisítésünkre? Vajha úgy akartuk és maradtunk volna a Jordánon túl! 8 Kérlek, Uram, mit mondhatok, minekutána Izraél hátat fordított ellenségei előtt. 9 Meghallja majd a kanaáni meg minden az ország lakói és körülvesznek minket s kiirtják nevünket a földről – és majd mit teszel a te nagy nevedért? 10 És szólt az Örökkévaló Józsuahoz: Kelj föl, minek is borulsz arcodra? 11 Vétkezett Izraél, meg is szegtek szövetségemet, melyet nekik parancsoltam, vettek is az örökszentségből, loptak is, le is tagadták, el is tették holmijaik közé. 12 Nem fognak tehát Izraél fiai megállhatni ellenségeik előtt, háttal fognak fordulni ellenségeik előtt, mert örökszentséggé lettek ők; nem leszek többé veletek, ha ki nem pusztítjátok az örökszentséget közületek. 13 Kelj föl, szenteld meg a népet és mondod: Szenteljétek meg magatokat holnapra; mert így szól az Örökkévaló, Izraél Istene: örökszentség van közepped, Izraél! Nem fogsz megállhatni ellenségeid előtt, míg el nem távolítottátok az örökszentséget közepeketből. 14 Majd előléptek reggel törzseitek szerint; és lészen, azon törzs, melyet megfog az Örökkévaló, előlép családok szerint, és azon család, melyet

megfog az Örökkévaló, előlép házak szerint, és azon ház, melyet megfog az Örökkévaló, előlép férfiak szerint. **15** És lészen, aki megfogatik az örökszentséggel, azt égessék el tűzben, őt és minden, ami az övé; mivel megszegte az Örökkévaló szövetségét és mivel aljasságot követett el Izraében. **16** S fölkelt Józsua kora reggel és előléptette Izraélt törzsei szerint; akkor megfogatott Jehúda törzse. **17** S előléptette Jehúda családjait és megfogta a Zarchi családot, s előléptette a Zarchi családot férfiak szerint, s megfogatott Zabdi. **18** S előléptette a házát férfiak szerint és megfogatott Ákhán, Karmi fia, Zabdi fia, Zérach fia, Jehúda törzséből. **19** Ekkor szolt Józsua Ákhánhoz: Fiam, adj, kérlek, tiszteletet az Örökkévalónak, Izraél Istenének, és tégy vallomást előtte; mondjad csak meg nekem, mit tettél; ne titkold el előlem. **20** Felelt Ákhán Józsuának és mondta: Valóban, én vétkeztem az Örökkévaló, Izraél Istene ellen; így meg így cselekedtem: **21** láttam a zsákmány között egy szép sineári köpenyt, meg kétszáz ezüst sékelt, meg egy arany rudit, ötven sékel a súlya, megkívántam és elvettem. S íme, el vannak rejte sátramban a földben, az ezüst pedig alatta. **22** Erre küldött Józsua követeket, és oda siettek a sátorba; s íme el van rejte a sátrában, az ezüst pedig alatta. **23** Elvették a sátorból, bevittek Józsuához és mind az Izraél fiaihoz és odatették az Örökkévaló elé. **24** Akkor vette Józsua Ákhánt, Zérach fiát, meg az ezüstöt, a köpenyt s az arany rudit, meg fiait és leányait, meg ökrét, szamarát és juhát, sátrát és minden ami az övé – s egész Izraél vele volt; s fölvezették őket Ákhór völgyébe. **25** És mondta Józsua: Mennyire megzavartál minket! Zavarjon meg téged is az Örökkévaló e napon! Erre megkövezte őt egész Izraél kővel, elégették azokat tűzben és megkövezték őket kövekkel. **26** S fölhánnyat rája nagy kőhalmazt, mind e mai napig; s megtért az Örökkévaló föllobbant haragjától. Ezért neveztek el ama helyet Ákhór völgyének mind e mai napig.

8 És szolt az Örökkévaló Józsuához: Ne féj s ne rettegj; vedd magaddal az egész hadnépet, kelj föl, vonulj Áj felé. Lásd, kezdebe adtam Áj királyát meg népet s városát és országát. **2** Tégy Ájjal és királyával, amint tettél Jerichóval és királyával; csak zsákmányát és marháját vegyétek prédaul magatoknak. Helyezz el lescsapatot a város ellen annak mögötte. **3** És fölkelt Józsua meg az összes hadnép, hogy vonuljon Áj ellen, és kiválasztott Józsua harmincezer embert, derék vitézeket, s elküldötte őket éjjel. **4** S megparancsolta nekik, mondván: Lássátok, ti lesben álltok a város ellen, a város mögött, ne távozzatok nagyon a várostól; és legyetek mindenjában készen. **5**

Magam pedig s az egész nép, mely velem van, közeledni fogunk a városhoz; és lészen, midőn kijönnek elénk, mint első ízben, akkor megfutamodunk előttük; **6** majd kijönnek utánunk, míg el nem szakaszottunk őket a várostól – mert azt fogják mondani, megfutamodnak előttünk, mint első ízben – s mi megfutamodunk előttük. **7** Ti pedig majd fölkeltek a lesből és elfoglaljátok a várost, s kezetekbe adja az Örökkévaló, a ti Istentek. **8** És lészen, amint beveszitek a várost, gyűjtsátok fől a várost tűzben, az Örökkévaló igéje szerint cselekedjetek; lássátok, megparancsoltam nektek. **9** Elküldte őket Józsua, és elmentek a leshelyre, és maradtak Bét-Él és Áj között, Ájtól nyugatra. S meghált Józsua azon éjjel a nép közepében. **10** Józsua fölkelt kora reggel és megszámlálta a népet; s fölment ő meg Izraél vénei a nép élén Áj felé. **11** S az egész hadnép, mely vele volt, fölment, és közeledve oda értek a várossal szemben; és táboroztak Ájtól északra – a völgy pedig közte és Áj közt. **12** Vett mintegy ötezer embert és elhelyezte őket lescsapatnak Bét-Él és Áj között, Ájtól nyugatra. **13** S elhelyezték a népet, az egész tábort, mely a várostól északra volt, meg végcsapatát a várostól nyugatra. És ment Józsua azon éjjel a völgy közepébe. **14** S volt, midőn ezt látta Áj királya, siettek, korán fölkeltek és kivonultak a város emberei Izraél előtte a harcra – ő és egész népe – a kijelölt helyre a síkság előtt; de ő nem tudta, hogy lescsapat van ellene a város mögött. **15** S megverették magukat Józsua meg egész Izraél előttük és megfutamodtak a pusztá felé. **16** Erre összegyűlt az egész nép, mely Ájban volt, hogy üldözze őket; üldözték Józsuát és elszakadtak a várostól. **17** S nem maradt vissza senki Ájban és Bét-Élben, ki nem vonult volna ki Izraél után; nyitva hagyta a várost és üldözték Izraélt. **18** Ekkor szolt az Örökkévaló Józsuához: Nyújtsd ki a kezeden levő lándzsát Áj felé, mert kezdebe adom. És kinyújtotta Józsua a kezében levő lándzsát a város felé. **19** A lescsapat hamar fölkelt helyéből, s futottak, amint kinyújtotta a kezét s bementek a városba és elfoglalták; siettek és folgyújtották a várost tűzben. **20** Akkor megfordultak Áj emberei hátra felé s látták, íme fölszáll a város füstje ég felé, és nem volt bennük erő, hogy megfutamodjanak, se ide, se oda; a nép pedig, mely a pusztának futott volt, visszafordult az üldöző ellen. **21** Józsua ugyanis és az egész Izraél látta, hogy elfoglalta a lescsapat a várost és hogy fölszállt a város füstje, visszatértek tehát és megverték Áj embereit. **22** Amazok kijöttek volt előjükbe a városból s így közepébe kerültek Izraélnek – ezek innen, azok onnan; megverték őket, úgy, hogy nem hagytak közülök sem maradót, sem menekvőt. **23** Áj királyát pedig elve fogták el és odavezették Józsuához. **24** És volt, midőn

Izraél végzett azzal, hogy megölje Ájnak mind a lakóit, a mezőn, a pusztában, a melyben őket üldözték, és elestek valamennyien a kard élével, míg végük lett – akkor visszatért egész Izraél Ájba és megverték azt a kard élével. 25 Voltak pedig mind az aznap elesettek, férfitől nőig, tizenkétezren – Ájnak emberei mind. 26 Józsua pedig nem húzta vissza kezét, melyet kinyújtott a lándzsával, míg el nem pusztította Áj minden lakóit. 27 Csupán a barmot és ama városnak zsákmányát vette prédaul magának Izraél, az Örökkévaló igéje szerint, melyet parancsolt Józsuanak. 28 És elégette Józsua Ájt és tette örökök rommá, pusztasággá, mind e mai napig. 29 Áj királyát pedig felakasztatta a fára estidejéig; s naplementekor parancsolta Józsua s levették hulláját a fáról, és dobták a város kapujának bejárata elő és fölhánnytak rája nagy kőhalmazt, mind e mai napig. 30 Akkor épített Józsua oltárt az Örökkévalónak, Izraél Istenének, Ébál hegyén. 31 Miként megparancsolta Mózes, az Örökkévaló szolgája Izraél fiainak, amint írva van Mózes tanának könyvében: oltárt, ép kövekből, melyekre nem emeltek vasat – és hoztak rajta égőáldozatokat az Örökkévalónak és vágtak békeáldozatokat. 32 És ráírta ott a kövekre Mózes tanának másolatát, amelyet írt Izraél fiai elő. 33 Egész Izraél pedig, vénei, felügyelői és bírái álltak innen is, onnan is a lánánál, szemben a levita papokkal az Örökkévaló lánának vivőivel, mind jövevény, mind honos: egyik fele a Gerizzím hegycsúcsában, másik fele az Ébál hegycsúcsában – amint megparancsolta Mózes, az Örökkévaló szolgája, hogy először áldják meg a népet, Izraélt. 34 Aztán fölolvasta minden tan igéit: az áldást és az átkot, egészen amint írva van a tan könyvében; 35 nem volt ige mindabból, amit parancsolt Mózes, melyet Józsua fől nem olvasott volna Izraél egész gyülekezete, meg az asszonyok és a gyermekek, meg a köztük járó jövevény előtt.

9 Volt pedig, midőn meghallották minden királyok a Jordánon innen, a hegységen, az alföldön és a nagy tenger egész mellékén a Libánon felé: a chitti, az emóri, a kanaáni, a perizzi, a chivvi és a jebúszi – 2 összegyűlekeztek együvé, hogy harcoljanak egy értelemmel Józsua és Izraél ellen. 3 Gibeón lakói pedig hallották, mit tett Józsua Jerichóval és Ájjal. 4 Cselekedtek tehát ők is ravaszsággal: mentek és tették magukat követeknek; szereztek ugyanis kopott zsákokat szamaraikra, meg kopott boros tömlőket, repedteket és összefoltoztakat. 5 Kopott és megfoldott saruk lábaikon, megkopott ruhák ő rajtuk; minden élelmi kenyérük pedig elszáradt, morzsákká lett. 6 Elmentek Józsuahoz a táborba Gilgálba; és szóltak hozzá és Izraél emberéhez: Messze

földről jöttünk, most pedig kössetek velünk szövetséget. 7 Erre így szólt Izraél embere a chivvihez: Hátha közeppettem lakol, miképpen kösse veled szövetséget? 8 Mondták Józsuanak: Szolgáid vagyunk! S mondta nekik Józsua: Kik vagytok és honnan jöttök? 9 Mondták neki: Nagyon messze földről jöttek a te szolgáid, az Örökkévalónak, Istenednek nevéért, mert hallottuk hírét és minden, amit tett Egyiptomban, 10 és minden, amit tett a Jordánon túli emírinak két királyával: Szichónnal, Chesbón királyával, és Óggal, Básán királyával, aki Astáróban volt. 11 És szóltak hozzánk véneink és minden országunk lakói, mondván: Vegyetek kezetekbe élelmet az útra, s menjetek elejükbe; így szóljatok hozzájuk: szolgáitok vagyunk, most pedig kössetek velünk szövetséget. 12 Ez ami kenyérünk – melegen vettük élelemeket magunknak házainkból, amely napon elindultunk, hogy hozzátok menjünk, és most, íme elszáradt és morzsákká lett. 13 Ezek a boros tömlők pedig, melyeket újdonan töltöttünk meg, íme megrepedeztek; ezek ami ruháink és saruink pedig elkopadtak az igen nagy út miatt. 14 Erre vettek az emberek élelmükből és az Örökkévaló száját nem kérdezték meg. 15 És szerzett velük Józsua békét, kötött velük szövetséget, hogy életben hagyja őket és megesküdtek nekik a község fejedelmei. 16 Történt pedig három nap multán, miután szövetséget kötötték velük, meghallották, hogy közeléből valók ők és közepe tettek laknak. 17 Elindultak Izraél fiai és városaikhoz értek a harmadik napon; városaik pedig Gibeón, Kefíra, Beérót és Kirjat-Jeárim. 18 S nem verték meg őket Izraél fiai, mert megesküdtek nekik a község fejedelmei az Örökkévalóra, Izraél Istenére; és zúgolódott az egész község a fejedelmek ellen. 19 Erre mondta minden fejedelmek az egész községnek: Mi megesküdtünk nekik az Örökkévalóra, Izraél Istenére, most tehát nem nyúlhatunk hozzájuk. 20 Ezt tesszük majd velük és életben hagyjuk őket, hogy ne legyen harag rajtunk az eskü miatt, melyet esküdtünk nekik. 21 És szóltak hozzájuk a fejedelmek: hadd éljenek. S ők lettek favágók és vízmerítők az egész község számára, a miképpen kimondták róluk a fejedelmek. 22 És hivatta őket Józsua és beszélt hozzájuk, mondván: Miért csaltatok meg minket, mondván: messzire valók vagyunk tőletek nagyon, holott közeppettünk laktok. 23 Most tehát átkozottak legyetek; meg ne szűnjék közületek szolga, favágó és vízmerítő, Istenem háza számára. 24 Feleletek Józsuanak és mondta: Mivelhogy tudtukra jött szolgádnak, hogy megparancsolta az Örökkévaló, a te Istened szolgájának, Mózesnek, hogy ha nektek adja az egész országot, elpusztítja előletek minden ország lakóit: feltétük tehát nagyon lelkeinket tőletek és tettük ezt a dolgot; 25 most pedig íme kezedben vagyunk;

amint jó és helyes szemeidben, hogy tégy velünk, a szerint tégy. 26 És tett velük akképpen; így megmentette őket Izrael fiai kezéből, hogy meg nem ölték. 27 És odaadta őket Józsua azon a napon favágókúl és vízmerítőkül a község számára és az Örökkévaló oltárának számára mind e mai napig, azon helyre, melyet ki fog választani.

10 Volt pedig, midőn hallotta Adóni-Cédek, Jeruzsálem királya, hogy Józsua bevette Ájt és elpusztította – amint tett Jerichóval és királyával, úgy tett Ájjal és királyával – és hogy békét kötöttek Gibeón lakói Izraellel és közepettük maradtak: 2 akkor nagyon féltek, mert nagy város volt Gibeón, mint bármelyike a királyvárosoknak s mert nagyobb volt Ájnál s mind az emberei vitézek. 3 Akkor küldött Adóni-Cédek, Jeruzsálem királya, Hókámhöz, Chebrón királyához, Pireámhöz, Jarmút királyához, Jáfíához, Lákhis királyához és Debírhez, Eglón királyához, mondván: 4 Jöjjetek fől hozzáim, és segísetek engem, hogy megverjük Gibeónit, mert békét kötött Józsuaival és Izrael fiaival. 5 Erre gyülekezett és fölment az emóri őt királya: Jeruzsálem királya, Chebrón királya, Jarmút királya, Lákhis királya, Eglón királya, ők meg egész táboruk; táboroztak Gibeón ellen és harcoltak ellene. 6 Ekkor küldtek Gibeón emberei Józsuaához a táborba Gilgálba, mondván: Ne vedd le kezeidet szolgáidról; jöjj fel hamar, szabadíts fől minket és segíts, mert ellenünk gyülekeztek mind a hegységen lakó emórinak királyai. 7 S fölment Józsua Gilgálból, ő és az egész hadnép vele és mind a derék vitézek. 8 És szolt az Örökkévaló Józsuaához: Ne félj tőlük, mert kezedbe adtam őket; nem fog megállani senki közülük előtted. 9 És reájuk csapott Józsua hirtelen; egész éjjel vonult fel Gilgálból. 10 És megzavarta őket az Örökkévaló Izrael előtt: megverte őket nagy vereséggel Gibeónban; üldözte őket Bét-Chórón hágoja felé és megverte Azékáig és Makkédáig. 11 És történt, mikor megfutamodtak Izrael elől – épen Bét-Chórón hegylejtőjén voltak – az Örökkévaló hullatott reájuk nagy köveket az égről, Azékáig és meghaltak; számosabbak azok, kik meghaltak a jégeső kövei által, azoknál, akiket megöltek Izrael fiai karddal. 12 Akkor beszélt Józsua az Örökkévalóhoz, a mely napon az Örökkévaló Izrael fiai elé adta az emórit, és így szolt Izrael szemei előtt: Nap, Gibeónban várj, s hold, Ajjálón völgyében! 13 És várt a nap és a hold megállott, míg a nemzet bosszút nem áll ellenségein. – Nemde meg van írva az Igazak könyvében. – Megállt a nap az ég közepén és nem sietett lemnenni majd teljes egy napig. 14 És nem volt olyan nap mint amaz, sem annak előtte, sem annak utána, hogy hallgatna az Örökkévaló ember szavára; mert

az Örökkévaló harcolt Izraelért. 15 S visszatért Józsua, és egész Izrael ő vele a táborba, Gilgálba. 16 Megfutamodott amaz öt király és elrejtőztek a barlangban Makkédában. 17 S jelentették Józsuaának, mondván: Megtaláltatott az öt király elrejtőzve a barlangban Makkédában. 18 És mondta Józsua: Gördítsetek nagy köveket a barlang szájára és rendeljetek melléje embereket, hogy őrizzék őket. 19 Ti pedig meg ne álljatok, üldözzétek ellenségeiteket és vágjátok le a hátról levőket; ne engedjétek őket városaikba jutni, mert kezetekbe adta őket az Örökkévaló, a ti Istenek. 20 És volt, midőn végzett Józsua meg Izrael fiai azzal, hogy megverjék őket igen nagy vereséggel, amíg végük lett – menekülők pedig menekültek közülük és bejutottak az erősített városokba – 21 akkor visszatért az egész nép a táborba Józsuaához, Makkédába békében; nem öltötte ki Izrael fiai közül egy ellen sem a nyelvét senki. 22 És mondta Józsua: Nyissátok föl a barlang száját, vezessétek ki hozzá ezt az öt királyt a barlangból. 23 És így tettek, kivezzétek hozzá ezt az öt királyt a barlangból: Jeruzsálem királyát, Chebrón királyát, Jarmút királyát, Lákhis királyát, Eglón királyát. 24 És volt, amint kivezzétek a királyokat Józsuaához, szólította Józsua Izrael minden emberét és mondta a harcosok vezéreinek, a kik vele mentek: Közeledjetek, tegyétek lábatokat e királyok nyakára. Közeledtek és nyakukra tették lábukat. 25 És szolt hozzájuk Józsua: Ne féljetek és ne rettegjetek; legyetelek erősek és bátrak, mert így fog tenni az Örökkévaló mind az ellenségeitekkel, aikkel ti harcoltok. 26 S azután megverte és megölte őket Józsua, és felakasztatta őt fára; és maradtak fölakasztva a fákon estig. 27 Volt pedig naplementekor, megparancsolta Józsua és levették őket a fákról és dobták a barlangba, ahol elrejtőztek volt és raktak nagy köveket a barlang szájára egészen a mai napig. 28 Makkédát pedig bevette Józsua azon a napon, megverte azt a kard élével meg királyát – elpusztítván őket – és mind a lelket, mely benne volt, nem hagyott menekülőt; úgy tett Makkéda királyával, amint tett Jerichó királyával. 29 És vonult Józsua és egész Izrael ő vele Makkédából Libnába és harcolt Libna ellen. 30 És adta az Örökkévaló azt is Izrael kezébe, meg a királyát, és megverte a kard élével és mind a lelket, mely benne volt, nem hagyott benne menekülőt; úgy tett királyával, amint tett Jerichó királyával. 31 S vonult Józsua és egész Izrael ő vele Libnából Lákhisba; táborozott ellene és harcolt vele. 32 És adta az Örökkévaló Lákhist Izrael kezébe, bevette azt a második napon és megverte a kard élével és mind a lelket, mely benne volt; mind a szerint, amint tett Libnával. 33 Akkor fölvonult Hórám, Gézer királya, hogy segíse Lákhist, de megverte őt Józsua meg népét, míg nem hagyott közüle

menekülőt. 34 Erre vonult Józsua és egész Izraél ő vele Lákhísból Eglónba; táboroztak ellene és harcoltak ellene. 35 Bevették azt azon a napon és megverték a kard élével, mind a lelket pedig, mely benne volt, elpusztította azon a napon; mind a szerint, amint tett Lákhíssal. 36 S fölvonult Józsua és egész Izraél ő vele Eglónból Chebrónba, és harcoltak ellene. 37 Bevették azt és megverték a kard élével, meg királyát és mind a városait és mind a lelket, mely benne volt, nem hagyott menekülőt, mind a szerint, amint tett Eglónnal; elpusztította azt és mind a lelket, mely benne volt. 38 Ekkor visszatért Józsua és egész Izraél ő vele Debír felé és harcolt ellene. 39 Bevette azt, meg királyát és mind a városait, megverték azokat a kard élével és elpusztították mind a lelket, mely benne volt, nem hagyott menekülőt; amint tett Chebrónnal, úgy tett Debírral és királyával és amint tett Libnával és királyával. 40 Megverte Józsua az egész országot; a hegységet, a délvidéket, az alföldet, a lejtőket meg mind a királyaikat, nem hagyott menekülőt; mind a lelket pedig elpusztította, amint megparancsolta az Örökkévaló, Izraél Istene. 41 Megverte őket Józsua Kádés-Barneától Azzáig, meg Gósen egész földjét Gibeónig. 42 S mind e királyokat és országokat elfoglalta Józsua egyszerre, mert az Örökkévaló, Izraél Istene, harcolt Izraélért. 43 Ekkor visszatért Józsua és egész Izraél ő vele a táborba, Gilgálba.

11 És volt, amint meghallotta Jábín, Chácor királya, küldött Jóbához, Mádón királyához és Simrón királyához és Akhsáf királyához, 2 meg a királyokhoz, kik észak felől voltak, a hegységen és a síkságon délről Kinnerőttől és az alföldön és Dór magaslatain nyugatról; 3 a kanaánihoz keletről és nyugatról és az emórihoz, a chittihöz, a perizzihez és a jebúszihöz a hegységen, meg a chivvihez a Chermón alján, Micpa vidékén. 4 Kivonultak ők és egész táboruk velük, sok nép, mint a tenger partján levő fövény sokaságra; meg ló és szekérhad igen sok. 5 Összetalálkoztak mind e királyok, odajöttek és táboroztak együtt a Méróm vize mellett, hogy harcoljanak Izraéllel. 6 És szolt az Örökkévaló Józsua: Ne féj tőlik, mert holnap ilyenkor oda adom mindenjáukat elesetten Izraél elő; lovaikat bénítsd meg és szekereiket égesd el tűzben. 7 És rajtuk ütött Józsua és az egész hadnép ő vele hirtelen a Méróm vize mellett és rájuk rontottak. 8 És adta őket az Örökkévaló Izraél kezébe, megverték és üldözték őket a nagy Cidónig és Miszrefót-Májimig és Micpe völgyéig kelet felé; megverték őket, míg nem hagytak közülök menekülőt. 9 És tett velük Józsua, amint mondta neki az Örökkévaló: lovaikat megbénította és szekereiket elégette tűzben. 10 S visszatért Józsua abban az időben és

bevette Chácor, királyát pedig megölte karddal; mert Chácor az előt feje volt mind e királyságoknak. 11 És megverték mind a lelket, mely benne volt, elpusztítva a kard élével, nem maradt meg egy lélek sem; Chácor pedig elégette tűzben. 12 S e királyoknak mind a városait, meg mind a királyaikat elfoglalta Józsua és megverte, a kard élével elpusztította őket; amint parancsolta Mózes, az Örökkévaló szolgája. 13 Csakhogy mind a városokat, melyek magas helyükön álltak, nem égette el Izraél, kivéve Chácor, egyedül azt égette el Józsua. 14 E városok egész zsákmányát pedig és a barmot prézául vették maguknak Izraél fiai; csak mind az embert ölték meg a kard élével, míg ki nem irtották őket, nem hagytak meg egy lelket sem. 15 Amint megparancsolta az Örökkévaló szolgájának, Mózesnek, úgy parancsolta meg Mózes Józsuaának; úgy is tett Józsua, nem mellőzött egy dolgot sem mindenből, mit megparancsolt az Örökkévaló Mózesnek. 16 Elfoglalta Józsua ezt az egész országot: a hegységet és az egész Délvidéket, Gósen egész országát, az alföldet és a síkságot, meg Izraél hegységét és az alföldjét – 17 a kopár hegységtől, mely felhúzódik Széirig, egészen Báál-Gádig a Libánon völgyében a Chermón hegye alján; és mind a királyaikat elfoglalta, megverte és megölte őket. 18 Sok ideig viselt Józsua háborút mind e királyokkal. 19 Nem volt város, mely békét kötött volna Izraél fiaival, kivéve a chivvit, Gibeón lakóit; minden elfoglalták háborúban. 20 Mert az Örökkévalótól volt az, hogy megkeményítette szívüket az Izraéllel való háborúra, azért hogy elpusztítsa őket úgy, hogy ne legyen számukra könyörület, bizony azért, hogy kiirtsa őket, amint megparancsolta az Örökkévaló Mózesnek. 21 És elment Józsua azon időben és kiirtotta az Anákímot a hegységből: Chebrónból, Debírból, Anábból s Jehúda egész hegységből, meg Izraél egész hegységből; városaikkal együtt pusztította el őket Józsua. 22 Nem maradtak meg Anákímot Izraél fiai országában; csak Azzában, Gátban és Asdóban maradtak hátra. 23 Elfoglalta Józsua az egész országot, mind a szerint, amint szolt az Örökkévaló Mózeshez; és adta azt Józsua örökségül Izraélnek törzseikre való fölösztásai szerint. Az ország pedig megnyugodott a háborútól.

12 Ezek az ország királyai, akiket megverték Izraél fiai, és elfoglalták országukat a Jordánon túl napkeletről, az Arnón völgyétől a Chermón hegyig és az egész síkságot keletről: 2 Szíchón az emóri királya, ki Chesbónban lakott, uralkodott Aróértől, mely az Arnón patak partján van, a völgy közepétől, a fél Gileádon egész a Jabbók patakig, Ammón fiai határáig. 3 És a síkságot a Kinnerót tengeréig keletről

meg a síkság tengeréig, a Sóstengerig keletről Bét-hajesimót felé és dél felől a Piszga lejtőinek alján. 4 És határát Ógnak, Básán királyának – aki az óriások maradékából való – aki lakott Astáróban és Edréiben, 5 és uralkodott a Chermón hegységen meg Szalkhán, és az egész Básánon a Gesúri és a Máakáti határaig, a fél Gileádon Szichón Chesbón királyának határaig. 6 Mózes, az Örökkévaló szolgája és Izraél fiai verték meg őket; és adta Mózes, az Örökkévaló szolgája örökségül a Reúbéninek, a Gádinak és Menasse fél törzsének. 7 Ezek pedig az ország királyai, akiket megvert Józsua meg Izraél fiai a Jordánon innen nyugatról Báal-Gádtól a Libánon völgyében egészen a kopár hegységgig, mely felhúzódik Széir felé és adta Józsua örökségül Izraél törzseinek fölösztásuk szerint: 8 a hegységen, az alföldön, a síkságon, a lejtőkön, a pusztában és a délvidéken, a chittit, az emórit, a kanaánit, a perizzit, a chivvit és a jebúszit. 9 Jerichó királya, egy. A Bét-Él oldalán levő Áj királya, egy. 10 Jeruzsálem királya, egy. Chebrón királya, egy. 11 Jarmút királya, egy. Lákhis királya, egy. 12 Eglón királya, egy. Gézer királya, egy. 13 Debír királya, egy. Géder királya, egy. 14 Chorma királya, egy. Arád királya, egy. 15 Libna királya, egy. Adullám királya, egy. 16 Makkéda királya, egy. Bét-Él királya, egy. 17 Tappuách királya, egy. Chéfer királya, egy. 18 Afék királya, egy. Sárón királya, egy. 19 Mádón királya, egy. Chácör királya, egy. 20 Simrón-Merón királya, egy. Akhsáf királya, egy. 21 Táanákh királya, egy. Megiddó királya, egy. 22 Kédes királya, egy. Jokneám királya a Karmelen, egy. 23 Dór királya, Dór kerületében, egy. Gójim királya Gilgálban, egy. 24 Tirca királya, egy. Mind a király harmincegy.

13 Józsua öreg lett, előre haladt a korban; ekkor szól hozzá az Örökkévaló: Te öreg lettél, előre haladtál a korban, az országból pedig igen sok maradt elfoglalásra. 2 Ez ami az országból megmaradt: mind a filiszteusok kerületei és az egész Gesúri. 3 A Síchórtól, mely Egyiptom előtt van, egészen Ekrón határaig északról, a kanaánihoz számítatik; a filiszteusok öt fejedelme: az Azzabeli, az Asdórbeli, az Askelónbeli, a Gábeli, az Ekrónbeli, meg az Avvim; 4 dél felől a kanaáni egész földje és Meára, mely a Cídonbelieké, Afékáig, az emóri határaig; 5 a Gibli földje és az egész Libánon napkeletről, Báal-Gádtól, a Chermón hegységi alján egészen Chamát felé; 6 mind a hegység lakói a Libánontól Miszrefót-Májimig, mind a Cidónbeliek: én el fogom őket úzni Izraél fiai elől; csak juttasd Izraélnek birtokul, amint megparancsoltam neked. 7 Most pedig oszd fel ezt az országot birtokul a kilenc törzsnek és Menasse fél törzsének. 8 Vele a Reúbéni és a Gádi elvették birtokukat, melyet adott

nekik Mózes a Jordánon túl keletről, amiképpen adta nekik Mózes, az Örökkévaló szolgája: 9 Aróértől, mely az Arnón patak partján van és a várost, mely a völgy közepén van és az egész sík földet, Médebától Dibónig; 10 és mind a városait Szichónnak; az emóri királyának, aki uralkodott Chesbónban, Ammón fiai határaig; 11 meg Gileádot, a Gesúri és a Máakáti határat, Chermón egész hegységét és az egész Básánt Szalkháig; 12 egész Básánbeli királyságát Ógnak, aki király volt Astáróban és Edréiben – ő maradt meg az óriások maradékából: megverte őket Mózes és kiűzte. 13 És nem üzték ki Izraél fiai a Gesúrit és a Máakáhit; és így lakott Gesúr és Máakáth Izraél között mind e mai napig. 14 Csak Lévi törzsének nem adott birtokot; az Örökkévalónak, Izraél Istenének tűzaládózatai – az a birtoka, amint szólt neki. 15 Adott Mózes Reúbén fiai törzsének családjaik szerint. 16 S volt nekik határal: Aróértől, mely az Arnón patak partján van és a város, mely a völgy közepében van és az egész sík föld Médeba mellett. 17 Chesbón és minden városai, melyek a sík földön vannak: Díbón és Bámót-Báál és Bét-Báál-Meón; 18 Jahca, Kedémöt és Mefáat. 19 Kirjatájim, Szibma és Céret-Hassáchar a Völgy hegynél. 20 Bét-Peór, a Piszga lejtői és Bét-Hajesimót. 21 A sík földnek minden városai és egész királysága Szichónnak az emóri királyának, aki uralkodott Chesbónban, akit megvert Mózes, őt és Midján fejedelmeit, Evít, Rékemet, Cúrt, Chúrt és Rébát, Szichón vazallusait, az országban lakókat. 22 Bileámot pedig Beór fiát, a varázslót, megölték Izraél fiai karddal az általuk elejtettekhez. 23 S volt Reúbén fiainak határa a Jordán mint határ. Ez Reúbén fiainak birtoka családjaik szerint, a városok meg tanyáik. 24 És adott Mózes Gád törzsének, Gád fiainak, családjaik szerint. 25 Volt nekik határal: Jáezér és minden Gileád városai és Ammón fiainak fél országa azon Aróérig, mely Rabba előtt van; 26 és Chesbóntól Rámat-Micpéig és Betónimig, Máchanájimtól Lidebír határaig. 27 És a völgyben: Bét-Hárám, Bét-Nimra, Szukkót és Cáfón, Szichón, Chesbón királya, királyságának többi része, a Jordán mint határ a Kinnéret tenger szélénél, a Jordánon túl keletről. 28 Ez Gád fiainak birtoka családjaik szerint, a városok meg tanyáik. 29 És adott Mózes Menasse fél törzsének; és volt Menasse fiai fél törzsének családjaik szerint. 30 Volt a határuk: Máchanájimtól az egész Básán, egész királysága Ógnak, Básánkirályának és minden Jáir falvai, melyek Básánból vannak, hatvan város; 31 és fél Gileádot, Astárót és Edréi, Óg királyságának városai Básánból Mákhír Menasse fia fiainak, Mákhír fiai felének, családjaik szerint. 32 Ezek azok, akiknek birtokot adott Mózes Móáb síkságain túl a jerichói Jordánon keletről. 33 Lévi törzsének

pedig nem adott Mózes birtokot; az Örökkévaló, Izraél Istene – ő a birtokuk, amint szolt hozzájuk.

14 Ez pedig az, amit birtokul kaptak Izraél fiai Kanaán országában, amit birtokba adtak nekik Eleázár, a pap, és Józsua Nún fia, meg az atyai házak fejei, Izraél fiai törzseiben; 2 sors utján való birtokul nekik, amint parancsolta az Örökkévaló Mózes által a kilenc és fél törzs számára. 3 Mert oda adta Mózes a két és fél törzs birtokát a Jordánon túl, a levítáknak pedig nem adott birtokot közöttük – 4 mert József fiaiból két törzs volt: Menasse és Efraim – s nem adtak a levítáknak osztályrészét az országban, hanem városokat lakásra és közlegelőket jószáguk és birtokuk számára. 5 Amint megparancsolta az Örökkévaló Mózesnek, úgy cselekedtek Izraél fiai, és fölsoztották az országot. 6 Ekkor oda léptek Jehúda fiai Józsuához Gilgálban és szolt hozzá Káléb, Jefunne fia, a kenizzi: Te ismered az igét, melyet szolt az Örökkévaló Mózeshez, az Isten emberéhez felőlem és felőled Kádés-Barneában. 7 Negyven éves voltam, mikor küldött engem Mózes, az Örökkévaló szolgája Kádés-Barnéából, hogy kikémleljam az országot; és hoztam neki választ, amint szívemben volt. 8 Testvéreim pedig, kik velem fölmentek volt, elcsüggesztették a nép szívét, én meg teljesen jártam az Örökkévaló, Istenem után. 9 S megesküdött Mózes ama napon, mondván: bizony, a föld, melyre lépett a lábad, tied legyen birtokul és fiaidő örökre, mert teljesen jártál az Örökkévaló, Istenem után. 10 Most tehát, íme életben hagyott engem az Örökkévaló, amint szolt, immár negyvenöt éve, amiota kimondta az Örökkévaló ezt a igét Mózesnek, midőn a pusztában járt Izraél; s most íme nyolcvanöt éves vagyok ma. 11 Oly erős vagyok még ma, mint azon napon, melyen kiküldött engem Mózes; amilyen volt az erőm akkor, olyan az erőm most is a harcra, meg kivonulásra és bevonulásra. 12 Most tehát add nekem ezt a hegeséget, amelyről szolt az Örökkévaló ama napon – hisz te hallottad ama napon – mert Anákímon vannak ott, meg nagy erősített városok, talán velem van az Örökkévaló s kiűzöm őket, amint szolt az Örökkévaló. 13 Akkor megáldotta őt Józsua és adta Kálébnek, Jefunne fiának, Chebrón birtokul. 14 Azért lett Chebrón a kenizzi Kálébnek, Jefunne fiának birtokul mind e mai napig, mivelhogy teljesen járt az Örökkévaló, Izraél Istene után. 15 Chebrón neve pedig azelőtt Kiryat-Arbá; ez volt a legnagyobb ember az Anákímon közt. Az ország pedig megnyugodott a háborútól.

15 És jutott a sors Jehúda fiai törzsének családjaik szerint; Edóm határa felé, Cín pusztája felé délről, a déli tájék szélén. 2 S volt nekik déli határral a Sóstenger szélétől, a

nyelvtől, mely délnéki fordul; 3 s kifut Akrabbím hágójától délre, átvonul Cínig, fölmegy Kádés-Barnéától délre, átvonul Checrónig, fölmegy Addárig és átkerül Karká felé; 4 átmegy Acmónba s kifut Egyiptom patakjáig és lesznek a határ végezetei a tengernél: ez legyen nektek déli határu. 5 A keleti határ pedig: a Sós tenger a Jordán szélén; s a határ az északi szélen: a tenger nyelvtől a Jordán szélétől. 6 És fölmegy a határ Bét-Chogláig, átvonul Bét-Arábától északra, s fölmegy a határ Bóhan, Reúbén fia, kövétig; 7 fölmegy a határ Debínek, Ákhór völgye felől, meg északnak fordulva, Gilgál felé, mely szemben van Adummím hágójával, a mely a pataktól délről van; s átvonul a határ Én-Sémes vizéig és lesznek végezetei Én-Rögelnél. 8 Erre fölmegy a határ Ben-Hinnóm völgyén délre a Jebúszai oldalától – az Jeruzsálem, s fölmegy a határ azon hegy csúcsára, mely a Hinnóm völgye előtt van nyugatról, mely a Refáim völgyének szélén van északról. 9 És húzódik a határ a hegy csúcsától Neftóach vize forrásáig és kifut Efrón hegysége városa felé és húzódik a határ Bááláig – az Kiryat-Jeárim. 10 S átkerül a határ Báálától nyugatnak a Szeir hegycsiga és átvonul északra Har-Jeárimtól – az Keszálón – lemegy Bét-Sémesnek és átvonul Timnáig. 11 És kifut a határ Ekrón oldalától északról s húzódik a határ Sikrónnak, átvonul Báala hegycsiga és kifut Jabneélig; és lesznek a határ végezetei a tengernél. 12 A nyugati határ pedig: a nagy tenger határu. Ez Jehúda fiainak határa, köröskörül családjaik szerint. 13 Kálébnek, Jefunne fiának pedig adta osztályrészülei Jehúda fiai között, az Örökkévaló parancsa szerint Józsuanak: Kiryat-Arbát – ez volt Anák atya – azaz Chebrón. 14 És kiúzta onnan Káléb Anák három fiát: Sésajt, Achímánt és Talmajt, Anák szülöttjeit. 15 S fölment onnan Debír lakói ellen; Debír neve pedig azelőtt Kiryat-Széfer. 16 S mondta Káléb: aki megveri Kiryat-Széfert és beveszi, annak oda adom leányomat, Akhszát nőül. 17 És bevette Otniél, Kenáz fia, Káléb testvére: és oda adta neki leányát, Akhszát nőül. 18 S történt, mikor oda jött, rábeszélte, hogy kérjen atyjától mezőt; és lesiklott a szamárról. És mondta neki Káléb: Mi lelt? 19 Mondta: Adj nekem áldást, mert a délvidéki földre adtál engem, adjál hát vízkútfóket. Erre adta neki a felső kútfóket és az alsó kútfóket. 20 Ez Jehúda fiai törzsének birtoka családjaik szerint. 21 És voltak a városok Jehúda fiai törzsének szélén Edóm határánnal a Délvidéken: Kabceél, Éder és Jágur. 22 Kína, Dímóna és Adeáda. 23 Kédes, Chácór és Jitnán. 24 Zíf, Télem és Beálót. 25 Chácór-Chadatta, Kerijót, Checrón, az Chácór. 26 Amám, Semá és Móláda. 27 Chacár-Gadda, Chesmón és Bét-Pélet. 28 Chacár-Súál, Beér-Séba és Bizjóteja. 29 Báala, Ijjim és Écem. 30 Eltólád, Keszil és Chorma. 31

Ciklag, Madmanna és Szanszanna. 32 Lebáót, Silchím, Ájin és Rimmón – mind a városok huszonkilenc és tanyáik. 33 Az alföldön: Estáól, Corea és Asna. 34 Zánóach, Én-Gannim, Tappúach és Énám. 35 Jarmút, Adullám, Szókhó és Azéka. 36 Sáarájím, Adítájim, Gedéra és Gedérótájim. Tizennégy város és tanyáik. 37 Cenán, Chadása és Migdal-Gád. 38 Dileán, Micpé és Jokteél. 39 Lákhís, Bockát és Eglón. 40 Kabbón, Lachmász és Kitlís. 41 Gedérót, Bét-Dágón, Nááma és Makkéda. Tizenhat város és tanyáik. 42 Libna, Éter és Ásán. 43 Jiftách, Asna és Necíb. 44 Keíla, Akhzb és Márésa. Kilenc város és tanyáik. 45 Ekrón meg leányvárosai és tanyái. 46 Ekróntól nyugatra, mind az, ami Asdód mellett van és tanyáik. 47 Asdód, leányvárosai és tanyái; Azza, leányvárosai és tanyái Egyiptom patakjáig, és a nagy tenger határal. 48 A hegységen pedig: Sámír, Jattír és Szókhó. 49 Danna és Kirjat-Szanna, az Debír. 50 Anáb, Estemó és Áním. 51 Gósen, Chólón és Gíló. Tizenegy város és tanyáik. 52 Aráb, Dúma és Eseán, 53 Jánúm, Bét-Tappúach és Aféka. 54 Chumta, Kirjat-Arbá – az Chebrón – és Cíór. Kilenc város és tanyáik. 55 Máón, Karmel, Zíf és Júta. 56 Jizreél, Jokdeám és Zánóach. 57 Hakkájin, Gibeá és Timna. Tíz város és tanyáik. 58 Chalchúl, Bét-Cúr és Gedór. 59 Máarát, Bét-Anót és Eltekón. Hat város és tanyáik. 60 Kirjat-Bál – Kirjat-Jeárim az – és Hárabba. Két város és tanyáik. 61 A pusztában: Bét-Arába, Middín és Szekhákha. 62 Hannibsán, Ir-Méla és Én-Gédi. Hat város és tanyáik. 63 A jebúszít azonban, Jeruzsálem lakói, nem birták kiúzni Jehúda fiai; így maradt a jebúszí Jehúda fiaival Jeruzsálemben mind e mai napig.

16 És kijött a sors József fiai számára a jerichói Jordántól, keletre Jerichó vizeitől: A pusztá, mely fölmegy Jerichótól a hegységre Bét-Él felé. 2 Kifut Bét-Éltől Lúzig és átvonul az Arki határa felé Atárötig. 3 Lemegy nyugatnak a Jafléti határa felé, Alsó-Bét-Chórón határáig és Gézerig; és lesznek végezetei a tengernél. 4 Birtokot kaptak József fiai: Menasse és Efraim. 5 És volt Efraim fiainak határa családjaik szerint; volt pedig birtokuk határa keletről Atrót-Addár Felső-Bét-Chórónig. 6 És kifut a határ nyugatnak Mikhmetáig északon, és átkerül a határ keletnek Táanat-Sílőig és átvonul mellette keletre Jánóachtól. 7 S lemegy Jánóachtól Atárötig és Náaráig, megéríti Jerichót és kifut a Jordánig. 8 Tappúachtól megy a határ nyugatnak Kána patakig és lesznek végezetei a tengernél. Ez Efraim fiai törzsének birtoka családjaik szerint. 9 És a városok, melyek elkülönítvék Efraim fiai számára Menasse fiainak birtoka közepén; mind a városok és tanyáik. 10 De nem ūzték ki a

kanaánit, aki Gézerben lakik; így maradt a kanaáni Efraim között mind e mai napig és alattvalóvá lett.

17 És jutott a sors Menasse törzsének – ő ugyanis József elsőszülöttje – Mákhírnak, Menasse elsőszülöttjének, Gileád atyjának – ő ugyanis harcias ember volt – s övé lett Gileád és Básán. 2 És jutott Menasse többi fiainak családjaik szerint: Abiézer fiainak, Chélek fiainak, Aszríel fiainak, Sékhem fiainak, Chéfer fiainak, és Semídá fiainak; ezek Menasse József fiaiak fiai a férfiak, családjaik szerint. 3 Celofchádnak pedig Chéfer fiaának, aki Gileád fia, ez Mákhír fia, ez Menasse fia, nem voltak fiai, hanem leányai; és ezek a leányainak nevei: Machla, Nóa, Chogla, Milka és Tirca. 4 Oda léptek Eleázár, a pap elé és Józsua, Nún fia elé és a fejedelmek elé, mondván: Az Örökkévaló megparancsolta Mózesnek, hogy adjon nekünk birtokot testvéreink között. Erre adott nekik az Örökkévaló parancsa szerint birtokot atyjuk testvérei között. 5 Esett tehát Menasséra tíz rész, Gileád és Básán földjén kívül, melyek a Jordánon túl vannak; 6 mert Menasse leányai kaptak birtokot az ő fiai között; de Gileád földje Menasse többi fiaié volt. 7 És volt Menasse határa Ásértól Mikhmetáig; mely Sekhém előtt van; és meg a határ jobbra Én-Tappúach lakói felé. 8 Menasseé lett Tappúach földje, de Tappúach Menasse határán, Efraim fiaié. 9 És lemegy a határ Kána patakig, délre a patakotól – ezek a városok Efraimé Menasse városai között – és Menasse határa a patakotl északra és voltak végezetei a tengernél. 10 A délről való Efraimé, az északra való Menasseé; a tenger volt határa. Ásért megérintik északon, és Jiszákhár keleten. 11 S volt Menasseé Jiszákhárban és Ásérban: Bét-Seán és leányvárosai, Jibleám és leányvárosai, Dór lakói és leányvárosai, Én-Dór lakói és leányvárosai, Táanákh lakói és leányvárosai és Megiddó lakói és leányvárosai, három terület. 12 De nem bírták Menasse fiai kiúzni e városokat és belenyugodott a kanaáni, hogy maradjon ebben az országban. 13 Volt pedig, midőn erősek lettek Izráel fiai, alattvalóvá tették a kanaánit, de kiúzni nem ūzték ki. 14 És beszéltek József fiai Józsuaival, mondván: Miért adtál nekem birtokul egy sorsot és egy részt, holott én számos nép vagyok, azért hogy annyira megáldott engem az Örökkévaló. 15 Szólt hozzájuk Józsua: Ha számos nép vagy, menj te föl az erdősége és irts ott magadnak a perizzi és a Refáim országában; minthogy szűk neked az Efraim hegysége. 16 S mondták József fiai: Nem elég nekünk a hegység; vasszékere is van valamennyi kanaáninak, ki a Völgy vidékén lakik, annak, aki Bét-Seánban és leányvárosában van, meg annak, aki Jizreél völgyében van. 17 Szólt Józsua József

házához, Efraimhoz és Menasséhez, mondván: Számos nép vagy és nagy erőd van, ne legyen számodra egy sors; **18** hanem hegység legyen számodra – minthogy erdőség az, irtsd azt, hogy tied legyenek végezetei; mert majd kiűződ a kanaánit, noha vasszekere van, noha erős ő.

18 Egybegyűlt Izraél fiainak egész közisége Sílóba és odahelyezték a találkozás sátorát; az ország meghódítva volt részükre. **2** De maradtak Izraél fiai között, kik nem kapták meg birtokukat: hétförzs. **3** Szólt tehát Józsua Izraél fiaihoz: Meddig lustálkodtok, nem mervén el az országot elfoglalni, melyet adott nektek az Örökkévaló, Őseitek Istene? **4** Rendeljetek magatoknak három férfit törzsenkint s elküldöm őket, hogy keljenek föl és járják be az országot es írják föl birtokuk szerint s jöjjenek hozzám. **5** És osszátok fel magatoknak hét részre; Jehúda maradjon a maga határán délről és József háza maradjon a maga határán északról. **6** Ti pedig írjátok föl az országot hét részben és hozzátok el nekem ide, s majd sorsot vetek nektek itt az Örökkévaló, Istenünk színe előtt. **7** Mert a levítéknak nincsen részük közöttetek, hanem az Örökkévaló papsága az ő birtokuk; Gád pedig és Reúbén és Menasse fél törzse elvették birtokukat túl a Jordánon keletről, melyet adott nekik Mózes, az Örökkévaló szolgája. **8** S fölkeltek a férfiak és elmentek s megparancsolta Józsua azoknak, kik elmentek fölérni az országot, mondván: Menjetek és járjátok be az országot, írjátok azt föl és térjétek vissza hozzám és itt majd vetek nektek sorsot az Örökkévaló színe előtt, Sílóban. **9** Elmentek a férfiak, bejárták az országot és könyvbe írták városok szerint hét rész szerint; erre jöttek Józsuához a táborba, Sílóba. **10** S vetett nekik Józsua sorsot Sílóban az Örökkévaló színe előtt; s felosztotta Józsua ott az országot Izraél fiainak fölösításaiak szerint. **11** És kikerült Benjámin fiai törzsének sorsa családjaik szerint; és kijött sorsuk határa Jehúda és József fiai között. **12** S volt nekik határal az északi szélen a Jordántól; és fölmegy a határ Jerichó oldala felé északról, fölmegy a hegységen nyugatnak és vannak végezetei Bét-Áven pusztájánál. **13** Onnan átvonul a határ Lúznak, Lúz oldala felé délről – Bét-Él az – s lemegy a határ Atrót-Addárnak, a hegyen, mely Alsó-Bét-Chóróntól délre van. **14** Erre húzódik a határ és átkerül a nyugati szélre, délről azon hegytől, mely Bét-Chórón előtt van délré és vannak végezetei Kirjat-Báalnál, az Kirjat-Jeárim, Jehúda fiainak városa. Ez a nyugati határszél. **15** A déli határszél pedig Kirjat-Jeárim végétől; és kifut a határ nyugatnak és kifut a Neftóach vize forrása felé. **16** S lemegy a határ azon hegy végéig, mely a Ben-Hinnóm völgye előtt van, amely a Refáim

völgyében van északról, s lemegy a Hinnóm völgyének, a Jebúsi oldala felé délről és lemegy Én-Rögélig. **17** S húzódik északról, kifut Én-Sémesig, kifut Gelilitig, mely szemben van az Adummím hágójával és lemegy Bóhan, Reúbén fia kövéig. **18** S átvonul a határ a Síkság átellenében való oldalra északról és lemegy a Síkságnak. **19** És átvonul a határ Bét-Chogla oldala felé északról és vannak a határ végezetei a Sós tenger nyelvénél északról, a Jordán végénél délről. Ez a déli határ. **20** A Jordán pedig határolja a keleti szélen. Ez a Benjámin fiainak birtoka, határai szerint köröskörül, családjaik szerint. **21** Voltak Benjámin fiai törzsének városai családjaik szerint: Jerichó, Bét-Chogla és Émek-Kecíc. **22** Bét-Arába, Cemarájim és Bét-Él. **23** Avvim, Pára és Ofra. **24** Kefar-Ammóna, Ofni és Gébá. Tizenkét város és tanyáik. **25** Gibeón, Ráma és Beérót. **26** Micpe, Kefíra és Móca. **27** Rékem, Jirpeél és Tarala. **28** Céla; Élef és a Jebúszi – az Jeruzsálem – Gibeát, Kirjat. Tizennégy város és tanyáik. Ez a Benjámin fiainak birtoka családjaik szerint.

19 És kijött a második sors Simeónnak, Simeón fiai törzse számára, családjaik szerint; és lett a birtokuk Jehúda fiai birtoka közepén. **2** És övék lett nekik birtokuk: Beér-Sébá, Sébá, és Móláda. **3** Chacár-Súál, Bála és Écem. **4** Eltolad, Betúl és Chorma. **5** Ciklág, Bét-Hammarkábót és Chacár-Szúzsa. **6** Bét-Lebáót és Sárúchen. Tizenhárom város és tanyáik. **7** Ájin, Rimmón, Éter és Ásán. Négy város és tanyáik. **8** Mind a tanyák, melyek e városok körül voltak Báalat-Beérig, a délidvéki Rámáig. Ez Simeón fiai törzsének birtoka, családjaik szerint. **9** Jehúda fiainak birtokából való Simeón fiainak birtoka; mert Jehúda fiainak része sok volt nekik, tehát birtokot kaptak Simeón fiai az ő birtokuk középében. **10** És kikerült a harmadik sors Zebúlún fiainak, családjaik szerint; és volt birtokuk határa Száridig. **11** És fölmegy a határuk nyugatnak, Marealáig, megérinti Dabbésetet és odaér a patakhoz, mely Jokneám előtt van. **12** Visszafordul Száridtól keletnek, napkelet felé Kiszlót-Tábór határáig és kifut Dáberátig és fölmegy Jáfiáig. **13** Onnan átvonul napkeletnek, Gát-Chéfernek és Ét-Káciinnak, kifut Rimmónig, húzódva Néa felé. **14** És átkerül mellette a határ északra Channátontól és vannak végezetei Jiftach-Él völgyénél: **15** Kattát, Náhalál, Simrón, Jideálá és Bét-Léchem. Tizenkét város és tanyáik. **16** Ez Zebúlún fiainak birtoka, családjaik szerint – e városok és tanyáik. **17** Jisszákhárnak kijött a negyedik sors, Jisszákhár fiainak, családjaik szerint. **18** És volt a határuk Jizreél, Keszullót és Súném; **19** Chafárajim, Síón és Anácharát; **20** Rabbit, Kisjón és Ébec; **21** Rémet, Én-Gannim, Én-Chadda és Bét-Paccéc. **22** Megérinti a határ

a Tabort, Sáhacimát és Bét-Sémet és vannak határuk végezetei a Jordánnál. Tizenhat város és tanyáik. 23 Ez Jisszákhar fiai törzsének határa, családjaik szerint – a városok és tanyáik. 24 És kijött az ötödik sors Ásér fiai törzsének, családjaik szerint. 25 És lett a határuk: Chelkat, Chalí, Béten és Akhsáf; 26 Állammélekh, Ameád és Miseál. Megérinti a Karmelt a tengernél és Síchór-Libnátot. 27 És visszafordul napkeletnek Bét-Dágónig, megérinti Zebúlánt és Jiftách-Él völgyét, északról Bét-Émeket és Neíelt, s kifut Kából felé balra. 28 Ebrón, Rechób, Chammón és Kána a nagy Cídónig. 29 És visszafordul a határ Rámának, Cór erősített városáig, s visszafordul a határ Chószának és vannak végezetei a tengernél, Akhzbíb vidékén. 30 Umma, Afék és Rechób. Huszonkét város és tanyáik. 31 Ez Ásér fiai törzsének birtoka, családjaik szerint – e városok és tanyáik. 32 Naftáli fiainak kijött a hatodik sors, Naftáli fiainak családjaik szerint. 33 És lett a határuk Chéleftől, a Cáanannímbeli terebinthustól, Adámí-Nékeb és Jabneél egészen Lakkúmig; és vannak végezetei a Jordánnál. 34 Visszafordul a határ nyugatnak Aznót-Táborig és kifut onnan Chukkókig, megérinti Zebúlánt délről, Ásért pedig megérinti nyugaton és Jehúdát a Jordánnal napkeletről. 35 Erősített városok: Ciddím, Cér, Chammat, Rakkat és Kinnéret; 36 Adáma, Ráma és Chácór; 37 Kedes, Edréi és Én-Chácór; 38 Jireón, Migdal-Él, Chorém, Bét-Anát és Bét-Sémes. Tizenkilenc város és tanyáik. 39 Ez Naftáli fiai törzsének birtoka, családjaik szerint – a városok és tanyáik. 40 Dán fiai törzsének, családjaik szerint, kijött a hetedik sors. 41 És lett birtokuk határa: Corea, Estáól és Ír-Sémes; 42 Sáalabbín, Ajjálón és Jítlá; 43 Elón, Timnáta és Ekrón; 44 Elteké, Gibbetón és Báalát; 45 Jehúd, Bené-Berák és Gat-Rimmón; 46 Mé-Jarkón és Rakkón, a határral együtt, Jáfó átellenében. 47 És szűk volt Dán fiainak határa ő nekik s fölmentek Dán fiai és harcoltak Lésem ellen, bevették azt és megverték a kard élével, elfoglalták azt és laktak benne. És neveztek Lésemet Dánnak, Dán ősük neve szerint. 48 Ez Dán fiai törzsének birtoka, családjaik szerint – e városok és tanyáik. 49 Így végeztek azzal, hogy birtokba kapják az országot határai szerint; akkor adtak Izraél fiai birtokot Józsuának, Nún fiának, maguk között. 50 Az Örökkévaló parancsára adták neki a várost, melyet kért, Timnat-Szérachot Efraim hegységében; és fölépítette a várost és lakott benne. 51 Ezek a birtokok, melyeket birtokul adtak Eleázár a pap és Józsuá Nún fia meg az atyai házak fejei Izraél fiai törzseiben sors utján Sílóban, az Örökkévaló színe előtt a találkozás sátorának bejáratán. És végeztek azzal, hogy fólosszák az országot.

20 És szolt az Örökkévaló Józsuához, mondván: 2 Szól Izraél fiaihoz, mondván: jelölétek ki magatoknak a menedékvárosokat, melyekről szóltam hozzátok Mózes által; 3 hogy oda menekülhessen a gyilkos, aki agyonüt valakit tévedésből, szándék nélkül; és legyenek nektek menedékké a vérbosszuló rokon ellen. 4 Meneküljön e városok egyikébe és álljon oda a város kapujának bejáratához, s mondja el ama város véneinek fülei hallatára az ő szavait, akkor fogadják őt be magukhoz a városba s adjanak neki helyet, hogy náluk maradjon. 5 Ha pedig üldözi őt a vérbosszuló rokon, ne szolgáltassák ki kezébe a gyilkost, mert szándék nélkül ütötte agyon felebarátját, de ő nem gyűlöölje neki tegnapról, tegnapelőtről. 6 Maradjon abban a városban, míg oda nem áll a község elé ítétre, míg meg nem hal a főpap, aki lesz ama napokban; akkor visszatér a gyilkos és megy városába és házába, azon városba, ahonnan menekült. 7 Erre megszentelték Kédest Gálíban, Naftáli hegységében, Sekhémet Efraim hegységében és Kirjat-Arbát – Chebrón az – Jehúda hegységében. 8 S a jeríchói Jordánon túl, keletről kijelölték Bécert a pusztában a sík földön, Reúbén törzséből, Rámótot Gileádban Gád törzséből és Gólant Básánban Menasse törzséből. 9 Ezek voltak a kijelölt városok mind az Izraél fiai és a jövevény számára, aki közöttük tartózkodik, hogy oda menekülhessen mindenki, aki agyonütött valakit tévedésből, hogy meg ne haljon a vérbosszuló rokon keze által, míg nem állt a község elé.

21 S oda léptek a leviták atyai házainak fejei Eleázár paphoz és Józsuá Nún fiahoz, meg a törzsek atyai házainak fejeihez Izraél fiai közt. 2 És szóltak hozzájuk Sílóban, Kanaán országában, mondván: Az Örökkévaló megparancsolta Mózes által, hogy adjanak nekünk városokat lakásra és közlegelőket barmunk számára. 3 Erre adták Izraél fiai a levitáknak a maguk birtokából az Örökkévaló parancsa szerint e városokat és közlegelőket. 4 És kijött a sors a Keháti családjai számára, és jutott Áron a pap fiainak, a leviták közül Jehúda törzséből, Simeón törzséből és Benjámin törzséből, sors utján tizenhárom város. 5 Kehát többi fiainak pedig Efraim törzse családjaiból, Dán törzséből és Menasse fél törzséből, sors utján tíz város. 6 És Gérsón fiainak: Jisszákhar törzse családjaiból, Ásér törzséből és Naftáli törzséből és Menasse fél törzséből Básánban, sors utján tizenhárom város. 7 Meráti fiainak családjaik szerint Reúbén törzséből, Gád törzséből és Zebúlún törzséből, tizenkét város. 8 És adták Izraél fiai a levitáknak e városokat és közlegelőket, amint parancsolta az Örökkévaló Mózes által, sors utján. 9 Adták Jehúda fiai törzséből és Simeón

fiai törzséből e városokat, amelyeket névvel neveznek. **10** Juttott Áron fiainak a Keháti családjaiból, Lévi fiai közül – mert övék lett a sors először, **11** adták nekik Kirjat-Arbát – ez az Anók atya – azaz Chebrónth Jehúda hegységében és közlegelőit körülötte. **12** A város mezőségét pedig és tanyáit adták Kálébnek, Jefunne fiának örökbirtokába. **13** S Áron a pap fiainak adták a gyilkos menedéknek való várost, Chebrónth és közlegelőit, Libnát és közlegelőit; **14** Jattírt és közlegelőit, Estemót és közlegelőit; **15** Chólont és közlegelőit, Debírt és közlegelőit; **16** Ájint és közlegelőit, Juttát és közlegelőit, Bét-Sérvest és közlegelőit kilenc várost eme két törzsből. **17** Benjámin törzséből pedig Gibeónit és közlegelőit, Gébát és közlegelőit; **18** Anátót és közlegelőit, Almánt és közlegelőit – négy várost. **19** Áron fiainak, a papoknak mind a városai tizenhárom város és közlegelőik. **20** És Kehát fiai, a levíták családjainak, a többieknek Kehát fiai közül, juttattak sorsuk városai Efraim törzséből. **21** Adták nekik a gyilkos menedéknek való várost Sekhémet és közlegelőit, Efraim hegységében, Gézert és közlegelőit. **22** Kibcájimot és közlegelőit, Bét-Chórónit és közlegelőit – négy várost. **23** Dán törzséből: Eltekét és közlegelőit, Gibbetónit és közlegelőit; **24** Ajjálónit és közlegelőit, Gat-Rimmónit és közlegelőit – négy várost. **25** Menasse fél törzséből: Taanákhót és közlegelőit, Gát-Rimmónit és közlegelőit – két várost. **26** Mind a város tíz és közlegelőik, Kehát többi fiainak családjai számára. **27** Gersón fiainak a levíták családjai közül: Menasse fél törzséből a gyilkos menedéknek való várost, Gólánt Básánban és közlegelőit, Beesterát és közlegelőit – két várost. **28** Jisszákhar törzséből: Kisjót és közlegelőit, Dáberátot és közlegelőit. **29** Jarmútöt és közlegelőit, Én-Gannímöt és közlegelőit – négy várost. **30** Ásér törzséből: Miseált és közlegelőit, Abdót és közlegelőit. **31** Chelkátot és közlegelőit, Rechóbot és közlegelőit – négy várost. **32** Naftáli törzséből: a gyilkos menedéknek való várost Kédest Gálílban és közlegelőit, Chammót-Dórt és közlegelőit, Kartánt és közlegelőit – három várost. **33** A Gérsúniak városai mind, családjaik szerint: tizenhárom város és közlegelőik. **34** Merári fiai családjainak, a többi levítáknak, Zebúlún törzséből: Jokneámot és közlegelőit, Kartát és közlegelőit; **35** Dimnát és közlegelőit, Nahalált és közlegelőit – négy várost. **36** [Réubén törzséből: Bécert és közlegelőit, Jahcát és közlegelőit; **37** Kedémötöt és közlegelőit, Mefáatot és közlegelőit – négy várost.] **38** Gád törzséből: a gyilkos menedéknek való várost, Rámótot Gileádban és közlegelőit, Máchanájmot és közlegelőit; **39** Chesbánt és közlegelőit, Jáezért és közlegelőit – összesen négy várost. **40** Mind a városok Merári fiainak családjaik szerint, a többieknek a

levíták családjaiból – lett a sorsuk tizenkét város. **41** A levíták városai minden, Izráel fiai örökbirtoka között negyvennyolc város és közlegelőik. **42** Legyenek e városok egy-egy város és közlegelői körülötte – így minden e városokkal. **43** Adta tehát az Örökkévaló Izráelnek az egész országot, melyről megesküdött, hogy adja őseiknek; elfoglalták és laktak benne. **44** És nyugalmat szerzett nekik az Örökkévaló köröskörül, mind a szerint, amint megesküdött őseiknek; s nem állhatott meg előttük senki, mind az ellenségeik közül, mind az ellenségeiket kezükbe adta az Örökkévaló. **45** Nem maradt el semmi mindenazon jó igéből, melyet szólt az Örökkévaló Izráel házához; mind bekövetkezett.

22 Akkor hívta Józsua a Reúbénit, a Gádit és Menasse fél törzsét; **2** és szólt hozzájuk: Ti megőrizték minden, amit parancsolt nektek Mózes, az Örökkévaló szolgája; hallgattatok szavamra mindenben, amit nektek parancsoltam. **3** El nem hagytátok testvéreiteket immár sok idő óta minden napig és megőrizték az Örökkévaló a ti Istentek parancsolatának őrizetét. **4** Most pedig nyugalmat szerzett az Örökkévaló a ti Istentek testvéreiteknek, amint szólt felőlük; most tehát forduljatok és menjek el sátrairokba, örökö birtokok földjére, amelyet adott nektek Mózes, az Örökkévaló szolgája, a Jordánon túl. **5** Csakhogy vigyázzatok nagyon, hogy megtegyétek a parancsolatot és a tant, melyet parancsolt nektek Mózes, az Örökkévaló szolgája, szeretvén az Örökkévalót, a ti Istenteket és járván minden az ő utjaiban, megőrizvén parancsolatait és ragaszkodván hozzá és szolgálván őt egész szívetekkel és egész lelketekkel. **6** Erre megáldotta őket Józsua, elbocsátotta őket és elmentek sátraikhoz. **7** Menasse fél törzsének Mózes adott volt Básánban, másik felének pedig adott Józsua testvéreikkel együtt a Jordánon innen nyugatról; akkor is, midőn elbocsátotta őket Józsua sátraikhoz és megáldotta, **8** így szólt hozzájuk, mondván: Számos javakkal tértetek vissza sátraiokhoz, igen sok jószággal, ezüsttel, arannyal, rézzel és vassal, meg igen sok ruhával; osszátok meg ellenségeitek zsákmányát testvéreitekkel! **9** És visszatértek és elmentek Reúbén fiai, Gád fiai és Menasse fél törzse Izráel fiaitól Sílóból, mely Kanaán országában van, hogy menjek Gileád országába birtokuk földjére, melyet birtokul foglaltak el az Örökkévaló parancsára Mózes által. **10** Eljutottak a Jordán tájaihoz, melyek Kanaán országában vannak és építettek ott Réubén fiai, Gád fiai és Menasse fél törzse oltárt a Jordán mellett, nagy oltárt látásra. **11** S meghallották Izráel fiai, mondván: Íme, építették Réubén fiai, Gád fiai és Menasse fél törzse az oltárt Kanaán országá

átellenében, a Jordán tájain, Izraél fiainak oldala felé. 12 Meghallották Izraél fiai, s egybegyűlt Izraél fiainak egész községe Sílóba, hogy vonuljanak ellenük hadba. 13 És küldték Izraél fiai Reúbén fiaihoz, Gád fiaihoz és Menasse fél törzséhez Gileád országába Pinechászt, Eleázár pap fiát; 14 meg tiz fejedelmet vele, egy-egy fejedelmet atyai házanként, mind az Izraél törzseiből, mindegyik atyai házaik feje ők Izraél ezreiből. 15 Eljutottak Reúbén fiaihoz, Gád fiaihoz és Menasse fél törzséhez Gileád országába; s beszéltek velük mondván: 16 Így szólt az Örökkévalónak egész községe: Micsoda hűtelenség ez, mellyel hűtelenkedtek Izraél Istene ellen, elfordulván ma az Örökkévalótól azzal, hogy építettetek magatoknak oltárt, hogy föllázadjatok ma az Örökkévaló ellen. 17 Kevés-e nekünk Peór bűne, amelyből meg nem tisztultunk mind e mai napig és hogy a csapás érte az Örökkévaló községét? 18 És ti elfordultok ma az Örökkévalótól! És lészen, ti ma föllázadtok az Örökkévaló ellen és holnap Izraél egész községére haragszik. 19 Ámde ha tisztálatlan birtokok földje, keljetek át az Örökkévaló birtokának földjére, ahol lakozik az Örökkévaló hajléka és foglaljatok birtokot közöttünk! De az Örökkévaló ellen ne lázadjatok és ellenünk se lázadjatok föl azzal, hogy építtek magatoknak oltárt, az Örökkévaló, ami Istennők oltáran kívül. 20 Nemde, Ákhán, Zérach fia hűtlenséget követett el az örökszentséggel, és Izraél egész községén volt harag; ő csak egy ember volt s nem egyedül pusztult el bűnben! 21 Feleltek Reúbén fiai, Gád fiai és Menasse fél törzse és beszéltek Izraél ezrei fejével: 22 A Hatalmas, Isten, az Örökkévaló – a Hatalmas, Isten, az Örökkévaló, ő tudja és Izraél tudja meg: ha lázadással s ha hűtlenséggel az Örökkévaló ellen – ne segélj minket e napon – 23 ha építünk magunknak oltárt, hogy elforduljunk az Örökkévalótól s ha azért, hogy azon bemutassunk egőáldozatot és lisztáldozatot s ha azért, hogy készítsünk rajta békeáldozatokat – az Örökkévaló, ő kérje számon! 24 S ha nem valami miatt való aggodalomból tettük ezt, mondván holnap majd így szólnak fiaitok fiainkhoz, mondván: mi közötök az Örökkévalóhoz, Izraél Istenéhez; 25 hiszen határal adta az Örökkévaló köztünk és köztetek, Reúbén fiai és Gád fiai, a Jordánt, nincs részletek az Örökkévalóban! Így elvonnak fiaitok fiainkat attól, hogy féljék az Örökkévalót. 26 Mondtuk tehát: hadd tegyük ezt magunknak, hogy építsek az oltárt, nem egőáldozatnak s nem vágóáldozatnak; 27 hanem tanú az köztünk és köztetek meg nemzedékeink között mi utánunk, hogy végezzük az Örökkévaló szolgálatát őelőtte egőáldozatainkkal, vágóáldozatainkkal és békeáldozatainkkal s ne mondják holnap fiaitok fiainknak: nincsen részletek az

Örökkévalóban. 28 Mondtuk tehát, lészen, ha majd holnap így szólnak hozzánk és nemzedékeinkhez, akkor azt mondjuk: lássátok az Örökkévaló oltárának mintáját, melyet készítettek őseink, nem egőáldozatnak s nem vágóáldozatnak, hanem tanú ő köztünk és köztetek. 29 Távol legyen tőlünk, hogy mi föllázadjunk az Örökkévaló ellen és elforduljunk ma az Örökkévalótól, építvén oltárt egőáldozatnak, lisztáldozatnak és vágóáldozatnak az Örökkévaló ami Istennők oltáran kívül, mely hajléka előtt vagyon. 30 Hallotta Pinechász a pap, meg a község fejedelmei és Izraél ezreinek fejei, kik vele voltak, azon szavakat, melyeket szóltak Reúbén fiai, Gád fiai és Menasse fiaihoz, s jónak tetszett szemeikben. 31 És szólt Pinechász, Eleázár a papnak fia, Reúbén fiaihoz, Gád fiaihoz és Menasse fiaihoz: Ma megtudtuk, hogy közöttünk van az Örökkévaló, mivel nem hűtlenkedtek az Örökkévaló ellen e hűtlenséggel; most megmentették Izraél fiait az Örökkévaló kezétől. 32 Erre visszatérít Pinechász, Eleázár a papnak fia meg a fejedelmek Reúbén fiaitól és Gád fiaitól Gileád országából Kanaán országába Izraél fiaihoz és vittek nekik választ. 33 És jónak tetszett a dolog Izraél fiainak szemeiben és áldották Izraél fiai Istenet és nem mondta, hogy hadra vonulnak ellenük, hogy elpusztitsák az országot, melyben laktak Reúbén fiai és Gád fiai. 34 És elnevezték Reúbén fiai és Gád fiai az oltárt; mert tanú ő köztünk, hogy az Örökkévaló az Isten.

23 És volt sok idő múlva, miután nyugalmat szerzett az Örökkévaló Izraélnek mind az ellenségeitől köröskörül, Józsua pedig öreg lett, előrehaladt a korban, 2 akkor hívta Józsua egész Izraélt, véneit, fejeit, bíráit és tisztselőit és szólt hozzájuk: Én öreg lettem, előrehaladtam a korban. 3 Ti láttátok mindenzt, amit tett az Örökkévaló, a ti Istentek, mind e népekkel miattatok, mert az Örökkévaló, a ti Istentek az, aki harcolt érettetek. 4 Lássátok, birtokul juttattam nektek e megmaradt népeket törzseitek szerint – a Jordántól fogva – és mind a népeket, melyeket kiirtottam, a nagy tengerig napnyugaton. 5 És az Örökkévaló, a ti Istentek – ő el fogja kergetni őket előletek és kiűzni őket előttetek, hogy elfoglaljátok országukat, amint szólt nektek az Örökkévaló, a ti Istentek. 6 De legyetek erősek nagyon, hogy megőrizzétek és megtegyétek mindenzt, ami írva van Mózes tanának könyvében, el nem térvén attól sem jobbra, sem balra; 7 hogy ne jussatok e népek közé, aikik itt maradtak veletek, isteneik nevére ne hivatkozzatok és ne tegyetek esküt, ne szolgáljátok őket és ne boruljatok le előttük. 8 Hanem az Örökkévalóhoz, a ti Istentekhez ragaszkodjatok, amint tettétek mind e mai napig. 9 El is úzött az Örökkévaló előletek

nagy és hatalmas népeket és ti – meg nem állott előttetek senki mind e mai napig. **10** Egy ember közületek üldöz ezret, mert az Örökkelvaló a ti Istenek –ő az, aki harcol érettetek, amint szót nektek. **11** Örizkedjetek tehát nagyon lelkeitekért, hogy szeressétek az Örökkelvalót, a ti Isteneket. **12** Mert ha elfordultok és csatlakoztak a népek maradékához, amelyek itt megmaradtak köztetek és összeházasodtak velük, hogy közéjük jussatok, ők meg közétek: **13** tudjátok meg, hogy nem fogja többé az Örökkelvalót, a ti Istenek kiúzni előletek e népeket, s lesznek majd nektek tőrré és kelepcévé, ostorrá oldalaiton és tővisekké szemeitekben, míg el nem vesztek e jó földről, melyet adott nektek az Örökkelvaló, a ti Istenek. **14** S íme, én meggyek most az egész földnek utjára – ismerjétek föl egész szívetekkel és egész lelketekkel, hogy nem maradt el egy ige sem mind azon jó igékből, melyeket az Örökkelvaló, a ti Istenek szólt felőletek; mind bekövetkeztek számotakra, nem maradt el abból egy sem. **15** És lészen, a mint rátok jött mind a jó ige, melyet szólt felőletek az Örökkelvaló, a ti Istenek, úgy elhozza rátok az Örökkelvaló mind a rossz igét, míg el nem pusztított titeket erről a jó földről, melyet adott nektek az Örökkelvaló, a ti Istenek. **16** Midőn megszegitek az Örökkelvalót, a ti Istenek szövetségét, melyet parancsolt nektek, s elmentek és szolgáltok más isteneket és leborultok előttük, akkor majd föllobban az Örökkelvaló haraja ellenetek és elvesztek csakhamar azon jó országból, melyet adott nektek.

24 Összegyűjtötte Józsua mind az Izraél törzseit Sekhémbe és hívta Izraél véneit, fejeit, bíráit és tiszviselőit és oda álltak Isten színe elé. **2** És szólt Józsua az egész néphez: Így szól az Örökkelvaló, Izraél Istene: túl a folyamon laktak atyáitok ősidőtől fogva, Térach, Ábrahám atya és Náchór atya és szolgáltak más isteneket. **3** S vettem atyátokat, Ábrahámöt a folyamon túlról és engedtem őt járni Kanaán egész országában, megsokasítottam magzatját és adtam neki Izsákat; **4** s adtam Izsáknak Jákóbot és Ézsaut, és adtam Ézsaunak Széir hegycét, hogy elfoglalja, Jákób pedig és fiai lementek Egyptomba. **5** És küldtem Mózest és Áront és sújtottam Egyptomot a szerint, amint cselekedtem közeppette; s azután kivezettelek titeket. **6** Kivezettetem atyátokat Egyptomból és eljutottatok a tengerig, akkor üldözték az egyiptomiak atyátokat szekérhaddal és lovasokkal a nádas tengerig. **7** Kíáltottak az Örökkelvalóhoz és vetett homályt közétek és az egyiptomiak közé, hozta reájuk a tengert, úgy hogy elborította és így látták szemeitek, amit cselekedtem Egyptommal; erre laktatok a pusztában sok ideig. **8** És elhoztalak titeket az emóri országába, aki

a Jordánon túl lakott és harcoltak veletek, de kezetekbe adtam őket, elfoglaltatok országukat, s elpusztítottam őket előletek. **9** Ekkor fölkelt Bálák, Cippór fia, Móáb királya és harcolt Izraél ellen; küldött és hívta Bileámot, Beór fiát, hogy megátkozzon titeket. **10** De nem akartam hallgatni Bileámrá; úgy hogy áldva áldott meg titeket s így megmentettek titeket kezéből. **11** Átkeltetek a Jordánon és eljutottatok Jerichóig és harcoltak ellenetek Jerichó emberei, az emóri, a perzsi, a kánaáni, a chitti, a gírgási, a chivvi és a jebúszsi; és kezetekbe adtam őket. **12** És küldtem előttetek a darázst és elűzte azokat előletek: az emóri két királyát, nem kardoddal s nem íjáddal. **13** Adtam nektek országot, mellyel nem vesződtél és városokat, melyeket nem építettetek és laktok bennök; szőlőket és olajfákat, melyeket nem ültettetek, esztek ti. **14** Most tehát feljétek az Örökkelvalót, szolgáljátok őt őszintén és igazán; távollítsátok el az isteneket, melyeket szolgáltak őseitek a folyamon túl és Egyptomban és szolgáljátok az Örökkelvalót. **15** Ha pedig rossznak tetszik szemeitekben, szolgálni az Örökkelvalót, válasszatok magatoknak ma, kit szolgáltok majd: vajon az isteneket-e, melyeket szolgáltak őseitek a folyamon túl, avagy az emóri isteneit-e, kinek országában laktok; én pedig és házam az Örökkelvalót fogjuk szolgálni. **16** Felelt a nép és mondta: Távol legyen tőlünk elhagyni az Örökkelvalót, hogy szolgálunk más isteneket. **17** Mert az Örökkelvaló a mi Istenünk –ő az, aki fölvezetett minket és atyáinkat Egyptom országából, a rabszolgák házából és aki mivelte szemeink előtt e nagy jeleket és megőrzött bennünket az egész úton, melyen jártunk és minden a népek között, melyeknek közepén átvonultunk; **18** és elűzte az Örökkelvaló minden a népeket, meg az emórit az ország lakóját előlünk – mi is szolgálni fogjuk az Örökkelvalót, mert ő az istenünk. **19** Ekkor szólt Józsua a néphez: Nem szolgálhatjátok majd az Örökkelvalót, mert szentséges Isten ő; buzgó Isten ő, nem bocsátja meg elpártolástokat és vétkeiteket. **20** Ha elhagyjátok az Örökkelvalót és szolgáltok idegen isteneket, akkor elfordul és rosszul bánik veletek és megsemmisít benneteket, minekutána jót tett veletek. **21** Szólt a nép Józsuhoz: Nem, hanem az Örökkelvalót fogjuk szolgálni. **22** Erre szólt Józsua a néphez: Tanúk vagytok tenmagatok ellen, hogy ti választottatok magatoknak az Örökkelvalót, hogy őt szolgáljátok. – Mondták: Tanúk! – **23** Most tehát távollítsátok el az idegen isteneket, melyek köztetek vannak és hajtsátok szíveteket az Örökkelvalóhoz, Izraél Istenéhez. **24** Mondta a nép Józsuanak: Az Örökkelvalót, a mi Istenünket fogjuk szolgálni és szavára fogunk hallgatni. **25** S kötött Józsua szövetséget a néppel ama napon; és adott neki törvényt és

jogot Sekhémben. **26** És megírta Józsua e szavakat Isten tanának könyvében; vett egy nagy követ és fölállította ott a tölgyfa alatt, mely az Örökkévaló szentélyénél volt. **27** És szólít Józsua az egész néphez: Íme, ez a kő leszen tanú gyanánt ellenünk, mert ő hallotta minden az Örökkévaló szavait, melyeket beszélt velünk, és legyen ellenetek tanú gyanánt, nehogy mentagadjátok Istenteket. **28** És elbocsátotta Józsua a népet, kit-kit birtokába. **29** Történt e dolgok után, meghalt Józsua, Nún fia, az Örökkévaló szolgája, száztiz éves korában. **30** És eltemették őt birtoka határában, Timná-Szérachban, mely Efraim hegységében van, Gáas hegyétől északra. **31** És szolgálta Izraél az Örökkévaló Józsua minden napjaiban és a vének minden napjaiban, akik sokáig éltek Józsua után és a kik tudták az Örökkévaló minden cselekedetét, amelyet művelt Izraéllel. **32** József csontjait pedig, melyeket felhoztak Izraél fiai Egyiptomból, eltemették Sekhémben, azon mező telkén, melyet megvett Jákób Chamór, Sekhém atya fiaitól száz keszítáért; és jutottak József fiainak birtokul. **33** Eleázár, Áron fia is meghalt, és eltemették Pinechász fiának a halmán, melyet adtak neki Efraim hegysében.

Birák

1 Volt Józsua halála után, megkérdezték Izraél fiai az Örökkévalót, mondván: Ki vonuljon közünk először a kanaáni ellen, hogy harcöljön vele? **2** Mondta az Örökkévaló: Jehúda vonuljon; íme kezébe adtam az országot. **3** S mondta Jehúda Simeónnak, az ő testvérének: Vonulj velem sorsomba, hadd harcöljünk a kanaánival, akkor meggyek majd én is te veled sorsodba. És ment vele Simeón. **4** Fölvonult Jehúda, és kezükbe adta az Örökkévaló a kanaánit és a perizzit; és megverték őket Bézekben – tízezer embert. **5** Ott találták Adóni-Bézket Bézeken és harcoltak ellen; és megverték a kanaánit és a perizzit. **6** És megfutamodott Adóni-Bézek, és üldözték őt; megfogták őt és levágták kezeinek és lábainak hüvelykujjait. **7** Akkor mondta Adóni-Bézek: Hetven király – kezük és lábuk hüvelykujja levágva – szedegettek asztalom alatt; a hogy én tettem, úgy fizetett nekem Isten. És bevittek őt Jeruzsálembe, és meghalt ott. **8** Akkor harcoltak Jehúda fiai Jeruzsálem ellen, bevették azt és megverték a kard élével; a várost pedig tűzbe borították. **9** Azután lementek Jehúda fiai harcolni a kanaánival a hegység, a Délvidék és az alföld lakójával. **10** Ment Jehúda a kanaáni ellen, ki Chebrónban lakott – Chebrón neve pedig azelőtt Kirjat-Arbá volt – és megverték Sésájt, Achímánt és Talmáját. **11** Onnan ment Debír lakói ellen; Debír neve pedig azelőtt Kirját-Széfer volt. **12** És mondta Káléb: A ki megveri Kirját-Széfert és beveszi, annak oda adom leányomat, Akhszát, nőül. **13** És bevette Otniél, Kenáz fia, Káléb fiatalabb testvére; és oda adta neki leányát, Akhszát, nőül. **14** S történt, mikor odajött, rábeszélte, hogy kérjen atyjától mezőt; és lesiklott a szamárról. És mondta neki Káléb: Mi lehet? **15** Mondta neki: Adj nekem áldást, mert a délvidéki földre adtál engem, adjál hát nekem vízkútfőket. Erre adta neki Káléb a felső kútfőket és az alsó kútfőket. **16** A kénítának, Mózes ipjának fiai pedig fölmentek a pálmák városából Jehúda fiaival együtt Jehúda pusztájába, mely Arádtól délre van; mentek és maradtak a néppel. **17** S ment Jehúda Simeónnal, az ő testvérével, és megverték a kanaánit, Czezfát lakóját, elpusztították és elnevezték a várost Chormának. **18** És bevette Jehúda Azzát és határát, Askelánt és határát, meg Ekránt és határát. **19** És volt az Örökkévaló Jehúdával, és elfoglalta a hegységet, mert nem bírta kiúzni a völgy lakóit, mert vasszekerük volt nekik. **20** És adták Kálébnek Chebrón, a mint mondta volt Mózes; és kiúzte onnan Anák három fiát. **21** A jébuszit pedig, Jeruzsálem lakóját, nem kiúzte ki Benjámin fiai; így maradt a jébuszi Benjámin fiaival Jeruzsálemben mind e mai napig. **22** Vonultak a József

házabeliek, ők is, Bét-Élbe és az Örökkévaló velük volt. **23** Kikémlelték a József házabeliek Bét-Élt; a városnak neve pedig azelőtt Lúz volt. **24** És láttak az őrök egy embert kijönni a városból, és mondta neki: Mutasd meg nekünk, kérlek, a város bejáratát és mi majd szeretetet cselekszünk veled. **25** Megmutatta nekik a város bejáratát, és megverték a várost a kard élével; az embert pedig és egész családját elbocsátották. **26** S elment az ember a chittiták földjére, épített várost és elnevezte Lúznak; ez a neve mind e mai napig. **27** Nem úzte ki Menasse Bét-Seánt és leányvárosait, Táanákhét és leányvárosait, meg Dór lakóit és leányvárosait, Jibleám lakóit és leányvárosait, sem Meggidó lakóit és leányvárosait; és belenyugodott a kanaáni, hogy maradjon ebben az országban. **28** Történt pedig, mikor megerősödött Izraél, alattvalóvá tette a kanaánit, de kiúzni nem úzte ki. **29** Efraim nem úzte ki a kanaánit, ki Gézerben lakott; így maradt közte a kanaáni Gézerben. **30** Zebúlún nem úzte ki Kitrón lakóit, sem Náhálót lakóit; így maradt közte a kanaáni, és alattvalókká lettek. **31** Ásér nem úzte ki Akkó lakóit, sem Czídón lakóit, meg Achlábot, Akhzíbot, Chelbát, Afíkot és Rechóbot. **32** Így lakott az Áséri a kanaáni, az ország lakói között, mert nem úzte ki. **33** Naftáli nem úzte ki Bét-Sémes lakóit, sem Bét-Anát lakóit, és így lakott ő a kanaáni, az ország lakói között; Bét-Sémes és Bét-Anát lakói pedig lettek nekik alattvalókká. **34** És szorította az emóri Dán fiai a hegysége, mert nem engedte leszállni a völgybe. **35** S belenyugodott az emóri, hogy lakjon Chérezs hegynél, Ajjálónban és Sáalebímban; de nehéz lett József házának keze, és alattvalókká lettek. **36** Az emóri határa pedig Akrabbím hágójától, a Sziklán felül.

2 Fölment az Örökkévalónak angyala Gilgálból Bókhimba. És mondta: Fölhoztalak titeket Egyiptomból és elvittek az országból, melyről megesküdtetem őseiteknek és úgy mondtam, nem bontom meg szövetséget veletek soha; **2** ti pedig ne kössetek szövetséget ez ország lakóival, oltáraikat romboljátok le. De nem hallgattatok szavamra: mit is cselekedtetek! **3** Meg is mondtam: nem úzöm ki őket előletek, hogy legyenek nektek tövisek gyanánt, isteneik pedig lesznek nektek tőr gyanánt. **4** És volt, a mint elmondta az Örökkévalónak angyala e szavakat mind az Izraél fiaihoz, a nép fölelmele hangját, és sírtak. **5** S így nevezték el ama helyet: Bókhím; és áldoztak ott az Örökkévalónak. **6** Elbocsátotta Józsua a népet, és elmentek Izraél fiai kiki birtokába, hogy elfoglalják az országot. **7** És szolgálta a nép az Örökkévalót Józsua minden napjaiban és a vénék minden napjaiban, kik sokáig éltek Józsua után, a kik látták

az Örökkévaló minden nagy cselekedetét, melyet mivelt Izraéllel. 8 És meghalt Józsua, Nún fia, az Örökkévaló szolgája, száztíz éves korában. 9 És eltemették őt birtoka határán, Timnat-Chéreszben, Efraim hegységében, Gáas hegyétől északra. 10 Azon egész nemzedék is betért őseihez, és támadt utánuk más nemzedék, mely nem ismerte az Örökkévalót, sem a cselekedetet, melyet mivelt Izraéllel. 11 És tették Izraél fiai azt, a mi rossz az Örökkévaló szemeiben, és szolgálták a Báalokat. 12 Elhagyták az Örökkévalót, őseiik Istenét, ki őket kivezette Egyiptom országából, és jártak más istenek után, azon népek istenei közül, melyek körülöttük voltak és leborultak előttük; így bosszantották az Örökkévalót. 13 Elhagyták az Örökkévalót, és szolgáltak a Báalnak és az Astóreteknek. 14 S föllobbant az Örökkévaló haragja Izraél ellen és adta őket fosztogatók kezébe s fosztogatták őket; eladta őket ellenségeik kezébe köröskörül, és nem állhattak meg többé ellenségeik előtt. 15 Bárhova vonultak ki, az Örökkévaló keze ellenük volt rosszra, a mint szolt az Örökkévaló és a mint megesküdött nekik az Örökkévaló; és meg voltak szorulva nagyon. 16 Ekkor támasztott az Örökkévaló bírákat, és megsegítették őket fosztogatóik kezéből. 17 De bíráikra. sem hallgattak, hanem paráználkodtak más istenek után és leborultak előttük; letértek hamar az útról, melyen jártak őseiik, hallgatván az Örökkévaló parancsolatait – nem cselekedtek így. 18 És hogy ha bírákat támasztott nekik az Örökkévaló és vele volt a bíróval az Örökkévaló s megsegítette őket ellenségeik kezeiből a bíró minden napjában – mert megkönyörült az Örökkévaló jájgatásukon szorongatóik és elnyomóik miatt – 19 akkor, mihelyt meghalt a bíró, újból megromlottak, jobban mint elődeik, járva más istenek után, szolgálva őket és leborulva előttük; nem hagytak el semmit cselekedeteikből és makacs útjuktól. 20 És föllobbant az Örökkévaló haragja Izraél ellen, és mondta: Mivelhogy megszegte e nép szövetségemet, melyet parancsoltam őseiiknek és nem hallgattak szavamra, 21 én sem fogok többé senkit sem kiúzni előük azon népek közül, melyeket hagyott Józsua, mikor meghalt. 22 Azért hogy megkísérte velük Izraélt, vajon megőrizik-e az Örökkévaló útját, azon járva, a mint megőrizték őseiik, avagy nem, 23 meghagyta az Örökkévaló e népeket, ki nem úzve őket hamar, és nem adta őket Józsua kezébe.

3 S ezek a népek, melyeket meghagyott az Örökkévaló, hogy megkísérte velük Izraélt, mindazokat, kik nem ismerték mind a Kanaábeli háborúkat – 2 csak azért, hogy megismerjék Izraél fiainak nemzedékei – hogy tanítsák őket háborúra, csak azokat, kik azelőtt nem ismerték: 3 a

filiszteusok öt fejedelme, az egész kanaáni, a Czídónbeli és a chivvi, a Libánon hegységének lakója, Báál-Chermón hegýétől egészen Chamát felé. 4 Arra szolgáltak, hogy megkísérte velük Izraélt, hogy megtudja, vajon hallgatják-e az Örökkévaló parancsolatait, melyeket őseiiknek parancsolt Mózes által. 5 Izraél fiai pedig laktak a kanaáni, a chitti, az emóri, a perizzi, a chivvi és a jebúszai közepette; 6 elvették leányaikat maguknak feleségekük és a maguk leányait adták az ő fiaiknak, és szolgálták isteneiket. 7 És tették Izraél fiai azt, a mi rossz az Örökkévaló szemeiben, megfeledekeztek az Örökkévalóról, Istenükől és szolgálták a Báalokat és az Asérákat. 8 Ekkor föllobbant az Örökkévaló haragja Izraél ellen és eladta őket Kúsán-Riseatájimnak, Arám-Naharájim királyának kezébe; és szolgáltak Izraél fiai Kúsán-Riseatájimnak nyolcz évig. 9 De kiáltottak Izraél fiai az Örökkévalóhoz, és támasztott az Örökkévaló segítőt Izraél fiainak, s megsegítette őket: Otniélt, Kenáz fiát, Káleb fiatalabb testvérét. 10 Reája szállt az Örökkévaló szelleme, bírája lett Izraélnak és kivonult a harcra. És kezébe adta az Örökkévaló Kúsán-Riseatájimot, Arám királyát, és hatalmas lett a keze Kúsán-Riseatájimon. 11 Nyugta volt az országnak negyven évig; s meghalt Otniélt, Kenáz fia. 12 Továbbá is tették Izraél fiai azt, a mi rossz az Örökkévaló szemeiben; akkor erőssé tette az Örökkévaló Eglónt, Móáb királyát, Izraél fölött, mivelhogy tették azt, a mi rossz az Örökkévaló szemeiben. 13 Egybegyűjtötte magához Ammón fiait és Amáléket; ment és megverte Izraélt, és elfoglalták a pálmák városát. 14 És szolgáltak Izraél fiai Eglónnak, Móáb királyának, tizennyolcz évig. 15 S kiáltottak Izraél fiai az Örökkévalóhoz, és támasztott nekik az Örökkévaló segítőt, Éhúdot, Géra fiát, a Benjáminbelit, egy balogkezű embert. Küldtek ugyanis Izraél fiai óáltala ajándékot Eglónnak, Móáb királyának. 16 Készített magának Éhúd kardot, melynek két éle volt, egy singnyi a hossza; és felkötötte azt ruházatán alul a jobb csípőjére. 17 És bemutatta az ajándékot Eglónnak, Móáb királyának; Eglón pedig igen kövér ember volt. 18 És volt, midőn végzett azzal, hogy bemutatta az ajándékot, elbocsátotta a népet, az ajándék vivőit. 19 Maga pedig visszafordult a Gilgál melletti kőbányáknál és mondta: Titkos szavam van hozzád, oh király. Mondta: Csit! Erre kimentek tőle mind a mellette állók. – 20 Éhúd pedig bement hozzá, s ő éppen ült a hűsől felső teremben, mely csak az ő számára volt. – És mondta Éhúd: Istenől való szavam van hozzád; erre fölkelt a trónról. 21 Ekkor kinyújtotta Éhúd balkezét, levette a kardot jobb csípőjéről és beledölte a hasába; 22 s behatolt a markolat is a penge után és körülzárta a zsír a pengét, mert nem húzta

ki a kardot a hasából, és kiment a ganéja. 23 És kiment Éhúd a csarnokba, bezárta a felső terem ajtóját maga után és elreteszelte. 24 Alighogy kiment, jöttek a szolgák és látták, íme a felső terem ajtói elreteszeltek; s mondta: Bizonyára lábait takarja a hüselő kamarában. 25 És várakoztak míg szégyellették, s íme, nem nyitja ki a felső terem ajtóját; erre vették a kulcsot és kinyitották, s íme, uruk a földön fekszik holtan. 26 Éhúd pedig elmenekült, mialatt késedelmeztek; ő ugyanis túl volt a kőbányákon és elmenekült Széírába. 27 És volt, midőn odaérkezett, megfútta a harsonát Efraim hegységében; és lementek vele Izraél fiai a hegyről, ő meg élükön. 28 És szólt hozzájuk: Siessetek utánam, mert keztekbe adta az Örökkévaló elleniségeiteket, Móábot. És lementek utána, elfoglalták a Jordánnak Móáb felé való átkelőit, és nem engedtek senkit sem átkelni. 29 Megverték Móábot abban az időben, mintegy tízezer embert, csupa kövért és csupa vízét férfiút, és nem menekült meg senki. 30 S megalázkodott Móáb ama napon Izraél keze alatt; és nyugta volt az országnak nyolczvan évig. 31 Utána volt Samgár, Anát fia, s megverte a filiszteusokat, hatszáz embert egy ökörösztökével; s megsegítette ő is Izraélt.

4 Továbbá is tettek Izraél fiai azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben; Éhúd pedig meghalt. 2 És eladta őket az Örökkévaló Jábinnak, Kanaán királyának kezébe, aki Cháczórban uralkodott; hadvezére pedig Sziszera volt, s ez lakott Charóset-Haggójimban. 3 Ekkor kiáltottak Izraél fiai az Örökkévalóhoz, mert kilencszáz vasszekere volt neki, s ő elnyomta Izraélt fiait erővel húsz esztendőn át. 4 Debóra prófétaasszony pedig, Lappídő felesége bírája volt Izraélnak azon időben; 5 ő ugyanis ült a Debóra-pálma alatt, Ráma és Bét-Él között, Efraim hegységében; és fölmentek hozzá Izraél fiai törvényre. 6 Küldött és hivatta Bárákat, Abínóam fiát a Naftálibeli Kédesből; és szólt hozzá: Nemde ezt parancsolta az Örökkévaló, Izraél Istene: menj, húzódjál a Tábor hegyére és végy magaddal tízezer embert Naftáli fiaiból és Zebúlún fiaiból; 7 én meg feléd húzom a Kisón patakjához Sziszérát, Jábín hadvezérét, szekérhadát és népsokaságát s majd kezdebe adom őt. 8 Szólt hozzá Bárák: Ha velem jössz, meggyek; de ha nem jössz velem, nem meggyek. 9 És mondta: Menni fogok veled, csakhogy nem lesz dicsőséged az úton, amelyre menni készülsz, mert asszony kezébe adja majd az Örökkévaló Sziszérát. Erre fölkelt Debóra és elment Bárákkal Kédesbe. 10 S összehívta Bárák Zebúlánt és Naftálit Kédesbe, és fölment nyomában tízezer ember; és fölment vele Debóra. 11 A kénita Chéber pedig elvált volt Kájintól, Chóbáb, Mózes sőgorának fiaitól: és felüttöte

sátorát a Czaánannímbeli terebinthusnál, mely Kédes mellett van. 12 Midőn jelentették Sziszérának, hogy fölment Bárák, Abínóam fia, a Tábor hegyére, 13 akkor összehívta Sziszera az egész szekérhadát, kilencszáz vasszekeret, meg mind a népet, mely vele volt, Charóset-Haggójimból a Kísón patakjához. 14 És szólt Debóra Bárákhöz: Kelj föl, mert ez az a nap, melyen kezdebe adta az Örökkévaló Sziszérát, nemde az Örökkévaló vonult ki előtt! És leszállt Bárák a Tábor hegyéről, és tízezer ember utána. 15 És megzavarta az Örökkévaló Sziszérát és az egész szekérhadat meg az egész tábor a kard élével Bárák előtt; s leszállt Sziszera a szekérről és megfutamodott gyalogosan. 16 Bárák pedig üldözte a szekérhadat és a táborot Charóset-Haggójimig; és elesett Sziszera egész táborá a kard éle által, nem maradt meg egy sem. 17 Sziszera pedig megfutamodott gyalogosan Jáel, a kénita Chéber feleségenek sátorába – mert béke volt Jábín, Cháczór királya és a kénita Chéber háza között – 18 és kiment Jáel Sziszera előbe és szólt hozzá: Térj be uram, térrj be hozzá, ne félj. Betért hozzá a sátorba, és befödte őt a takaróval. 19 És szólt hozzá: Adj, kérlek, innom egy kis vizet, mert megszomjúhoztam; ekkor kinyitotta a tejes tömlőt, inni adott neki és befödte. 20 És szólt hozzá: Állj a sátor bejáratához, és lészen, ha valaki jön s kérdezi tőled és mondja: van-e itt valaki, akkor mondjad: nincsen. 21 Erre vette Jáel, Chéber felesége, a sátor szögét, kezébe fogta a kalapácsot, bement hozzá csendben és beverte a szöget halántékába, úgy hogy befűródott a földbe – amaz pedig mélyen aludt, mert fáradt volt – és meghalt. 22 S íme Bárák jön, üldözve Sziszérát, és kiment előbe Jáel és mondta neki: Jer, megmutatom neked azon férfiút, a kit keresel. Bement hozzá, s íme Sziszera holtan fekszik, szöggel halántékában. 23 Így alázta meg Isten ama napon Jábínt, Kanaán királyát, Izraél fiai előtt. 24 És egyre nehezebbé lett Izraél fiainak keze Jábínon, Kanaán királyán, míg ki nem irtották Jábínt, Kanaán királyát.

5 És énekelte Debóra meg Bárák, Abínóam fia, ama napon, mondván: 2 Midőn vezéreltek vezérek Izraélbén, midőn magát följánlotta a nép – áldjátok az Örökkévalót! 3 Halljátok királyok, figyeljetek fejedelmek; én az Örökkévalónak hadd énekelek én, dallok az Örökkévalónak, Izraél Istene nék. 4 Örökkévaló, mikor elindultál Szériből, mikor lépdeltél Edóm mezeje felől, a föld megrendült, az egek is csepegték, felhők is csepegtettek vizet; 5 hegyek szétfolytak az Örökkévaló előtt, ez a Színaj, az Örökkévaló, Izraél Istene előtt. 6 Samgár, Anát fia napjaiban, Jáel napjaiban, szüneteltek az utak; s az ösvényeken járók görbe utakon járnak. 7 Szüneteltek a nyílt

helyek Izraélben, szüneteltek, míg fől nem keltem én Debóra, fől nem keltem, anya Izraélben. 8 Választ új isteneket, akkor harcz a kapuknál, paizs nem látható, sem kopja negyvenezer közt Izraélben. 9 Szívem Izraél törvénytevői, kik följájták magukat a nép között: áldjátok az Örökkévalót. 10 Fehérlő szamarakon nyargalók, ti, kik terítőkön ültök, és ti, kik jártok az úton, szólaljatok meg! 11 A zsákmányosztók hangjánál, a merítő vályuk közt – ott beszéljék el az Örökkévaló igaz tetteit; igaz tetteit a nyílt helyekkel Izraélben; akkor leszállt a kapukhoz az Örökkévaló népe. 12 Ébredj, ébredj, Debóra; ébredj, ébredj, mondj éneket! Kelj föl, Bárák, vidd el foglyaidat, Abínóám fia. 13 Akkor maradék győzött népnek hatalmasain, az Örökkévaló győzött érettem a hősökön. 14 Efraim közül – gyökerük Amáléken – utánad, Benjámin, csapatiddal; Mákhir közül leszálltak törvénytevők és Zebúlún közül a törvényíró vesszejével vonulók. 15 Jisszákáhárnak nagyai Debórával, s a mint Jisszákáhár, úgy Bárák, völgybe rohant nyomaiban. Reúbén vízerei mentén nagyok a szív fontolgatásai. 16 Mért maradtál az aklok között, hallgatni a nyájak sípolását? Reúbén vízerei mentén nagyok a szív megfontolásai. 17 Gileád túl a Jordánon vesztegel, Dán pedig – miért lakik hajókon? Ásér maradt tengerek révén és öblei mellett vesztegel! 18 Zebúlún nép, mely halálnak vetette oda életét, Naftáli is a mezőség magaslatain. 19 Jöttek királyok, harczoltak, akkor harczoltak Kanaán királyai, Táanákhban, Megiddó vizeinél, prédiát ezüstben nem nyertek. 20 Egekből harczoltak, a csillagok pályáikból harczoltak Szízsera ellen. 21 Kísón patakja elsodorta őket, óskor patakja Kísón patakja. Lépi föl, lelkem, hatalommal! 22 Akkor dobogtak a ló patái ügetéstől, ügetésétől méneinek. 23 Átkozzátok Mérőzt – szól az Örökkévaló angyala – átkozzátok átkozva lakóit, hogy nem jöttek az Örökkévaló segítségére, az Örökkévaló segítségére a hősök közt. 24 Áldassék az asszonyok fölött Jáélt, a kénita Chéber neje; a sátorúló asszonyok fölött áldassék! 25 Vizet kért, tejet adott, urak csészéjében nyújtotta a tejfölt. 26 Kezét kinyújtja a szög után, jobbját a munkások pörölye után, rácsap Szízserára, beveri fejét, összezúzza, átfúrja halántékát. 27 Lábai között alágörnyedt, lehanyatlott, ott feküdt; lábai között alágörnyedt, lehanyatlott; a hol alágörnyedt, ott lehanyatlott legyőzötten. 28 Az ablakon kitekintett és jagatott, Szízsera anyja a rácsozaton át: Miért késik jönni szekérhada, miért késnek fogatainak léptei? 29 A legbölcsebbik a hölggyei között felel neki, ő is válaszol a szavaira: 30 hisz csak lelnek, osztanak zsákmányt, egy leányzót, két leányzót minden férfinak, tarka ruhák zsákmányát Szízserának, tarka ruhák zsákmányát, varrottast, tarka ruhát, két varrottast a rabnő nyakára. 31

Így vesszenek el ellenségeid mind, oh Örökkévaló; de a kik szeretik őt – mint mikor fölkel a nap az ő hatalmában! – És nyugta volt az országnak negyven évig.

6 És tették Izraél fiai azt, a mi rossz az Örökkévalónak szemeiben; akkor adta őket az Örökkévaló Midján kezébe hét évig. 2 Hatalmas lett Midján keze Izraélen – Midján miatt csinálták maguknak Izraél fiai a hegyekben levő odúkat, a barlangokat és a hegyvárakat – 3 s történt, ha Izraél vetett, felment Midján és Amálék meg Kelet fiai, felmentek ellene. 4 Táboroztak ellenük és elpusztították a föld termését egészen Azza felé és nem hagytak élelmet Izraélben, sem juhot, sem ökröt, sem szamarat; 5 mert ők jószágostul mentek föl és sátastul, és jöttek annyian, mint a sáska sokaságra, nem volt száma sem nekik, sem tevéiknek. Iggy jöttek az országba, hogy elpusztítsák. 6 És elszegényedett Izraél nagyon Midján által, és kiáltottak Izraél fiai az Örökkévalóhoz. 7 És volt, midőn kiáltottak Izraél fiai az Örökkévalóhoz Midján miatt, 8 küldött az Örökkévaló egy próféta embert Izraél fiaihoz és mondta nekik: Iggy szól az Örökkévaló, Izraél Istene: én felhoztalak titeket Egyiptomból és kivezettelek a rabszolgák házából. 9 Megmentettelek Egyiptom kezéből és mind az elnyomítók kezéből; kiúztem őket előletek és nektek adtam országukat. 10 És mondtam nektek: én vagyok az Örökkévaló, a ti Istentek; ne feljétek az emörinak isteneit, a kinek ti laktok országában – de ti nem hallgattatok szavamra. 11 Jött az Örökkévaló angyala és leült az Ofrában levő tölgyle alatt, mely az abíezri Jósáé volt; fia Gideón pedig éppen búzát vert ki a présházban, hogy elmentse Midján elől. 12 És megjelent neki az Örökkévaló angyala és szólt hozzá: Az Örökkévaló veled, derék vitéz! 13 Szólt hozzá Gideón: Kérlek uram, ha csakugyan velünk van az Örökkévaló, miért ért bennünket minden? Hol vannak hát mind a csodás tettei, melyeket elbeszéltek nekünk őseink, mondván: bizony Egyiptomból hozott föl minket az Örökkévaló. És most elhagyott az Örökkévaló és adott minket Midján kezébe. 14 Ekkor fordult feléje az Örökkévaló és mondta: Menj ezzel az erőddel és segítsd meg Izraélt Midján kezéből; hiszen küldtelek. 15 Szólt hozzá: Kérlek, Uram, miáltal segítsem meg Izraélt? Íme, nemzetsegem a leggyengébb Menassében és én a legcsekelyebb vagyok atyám házában. 16 És szólt hozzá az Örökkévaló: Ám én veled leszek és meg fogod verni Midjánt, mint egy embert. 17 Szólt hozzá: Ha ugyan kegyet találtam szemeidben, adj számonra jelt, hogy te beszélsz velem. 18 Ne távozzál, kérlek, innen, míg el nem jövök hozzád és kihozom ajándékomat és leteszem eléd. És mondta: Én maradok, míg vissza nem jössz. 19 Gideón pedig

bement, elkészített egy kecskegödölyét és egy éfa lisztből kovásztalan kenyerset, a húst a kosárba tette, levét pedig tette a fazékba; kivitte hozzá a tölgyfa alá és odanyújtotta. **20** És szólt hozzá az Isten angyala: Vedd a húst és a kovásztalan kenyerset és tudd le ama sziklára, a levét pedig önts ki; és tett akképpen. **21** Erre kinyújtotta az Örökkelvő angyala a pálca végét, mely kezében volt és megérintette a húst és a kovásztalan kenyerset; ekkor fölcszállt a tűz a sziklából és fölemészette a húst és a kovásztalan kenyerset, az Örökkelvő angyala pedig eltűnt szemei elől. **22** S láttá Gideón, hogy az Örökkelvő angyala az; és mondta Gideón: Jaj Uram, Örökkelvő, mert csak azért láttam az Örökkelvő angyalát színről színe! **23** Mondta neki az Örökkelvő: Béke veled, ne félj, nem fogsz meghalni. **24** És épített ott Gideón oltárt az Örökkelvónak és így nevezte: az Örökkelvő a béke; mind e mai napig még ott van az abiezzi Ofrában. **25** És volt azon éjjel, mondta neki az Örökkelvő: Végy egy tulkot az ökrökből, melyek az atyádai és egy másik tulkot, hétféleveset és rombold le a Bál oltárát, mely atyádá, a mellette levő szent fát pedig vágd ki. **26** És épít s oltárt az Örökkelvónak Istenednek a várhely tetején a rendezett helyen; vedd a második tulkot és hozz égőáldozatot a szent fa hasábjain, melyet majd kivágysz. **27** Erre vett Gideón tíz embert szolgái közül és úgy tett, a mint szólt hozzá az Örökkelvő; volt pedig, minthogy félt atyja házától és a város embereitől, semhogy nappal tegye, tehát éjjel tette. **28** Reggel korán fölkeltek a város emberei és íme, lerontva volt a Bál oltára és a mellette levő szent fa kivágva, a második tulok pedig áldozva az épített oltáron. **29** Ekkor szóltak egyik a másikához: Ki cselekedte ezt a dolgot? Kutattak és kerestek s mondta: Gideón, Jóás fia, cselekedte ezt a dolgot. **30** És szóltak a város emberei Jóáshoz: Add ki fiadat, hogy meghaljon, mert lerontotta a Bál oltárát s mert kivágta a mellette levő szent fát. **31** Mondta Jóás mind a mellette állóknak: Hát ti pöröltök-e a Báláért, avagy ti véditek-e őt? A ki pöröl érette, ölessék meg reggelig! Ha isten ő, pöröljön magáért, hogy lerontotta oltárát. **32** És neveztek őt azon a napon Jerubbáalnak, mondván: Pöröljön ellene Bál, hogy lerontotta oltárát. **33** Egész Midján pedig és Amálék meg a Kelet fiai összegyűltek együvé és átkeltek és táboroztak Jizreél völgyében. **34** Az Örökkelvő szelleme pedig megszállta Gideónöt; megfúulta a harsonát és egybeseregtető utána Abiézer. **35** Követeket is küldött egész Menasséba és egybeseregtető az is utána; és követeket küldött Ásérba, Zebülúnba és Naftáliba, és fölmentek ellenük. **36** És szólt Gideón Istenhez: Ha csakugyan megsegíteni akarod kezem által Izraélt, a mint mondadt – **37** íme, én

odaállítom a gyapjúnyiratot a szérűre; ha egyedül a nyíratón lesz harmat és az egész telken szárazság, akkor tudom, hogy megsegíted kezem által Izraélt, a mint mondadt. **38** És így lett. Korán fölkelt ugyanis másnap, s kinyomta a nyíratót és kifacsart harmatot a nyíratóból, egy teli csésze vizet. **39** Ekkor szólt Gideón Istenhez: Ne lobbanjon fől haragod ellenem, hadd beszéljek csak ez egyszer; megkísértem, kérlek, csupán ez egyszer a nyírattal, legyen kérlek egyedül a nyíraton szárazság és az egész telken legyen harmat. **40** És akképpen tett Isten azon éjjel; egyedül a nyíraton volt szárazság, s az egész telken harmat volt.

7 És korán fölkelt Jerubbáal, az Gideón, meg az egész nép, mely vele volt és táboroztak Charód forrásánál; Midján tábora pedig északra volt tőle, a Móré halmától fogva a Völgyben. **2** És szólt az Örökkelvő Gideónhoz: Több a nép, mely veled van, hogy sem kezükbe adnám Midjánt: nehogy dicsekedjék rajtam Izraél, mondván: önkezem segített nekem. **3** Most tehát hirdesd csak a nép fülei hallatára, mondván: a ki fél és remeg, térjen vissza és forduljon meg Gileád hegyéről. És visszatér a nép közül huszonkétezer, tízezeren pedig maradtak. **4** És szólt az Örökkelvő Gideónhoz: Még ez a nép is sok, vezess le őket a vízhez, majd megválogatom ott neked: és lészen, a kiről azt mondomb neked, ez menjen veled, az meg veled; mind a kiről pedig azt mondomb neked, ez ne menjen veled, az nem meg. **5** Levezette tehát a népet a vízhez, és szólt az Örökkelvő Gideónhoz: Mind az, a ki nyaldos nyelvével a vízből, a mint nyaldos az eb – állítsd azt külön és mind azt is, a ki térdre esik, hogy igyék. **6** És volt a száma azoknak, kik nyaldostak, kezüköt véve szájukhoz, háromszáz ember; mind a többi nép pedig térdre esett vizet inni. **7** Ekkor szólt az Örökkelvő Gideónhoz: A háromszáz emberrel, a kik nyaldostak, segítlek meg titeket és kezedbe adom Midjánt; az egész nép pedig menjen kiki az ő helyére. **8** És kezükbe vették a nép eleségét és harsonáit, Izraél minden emberét pedig elbocsátotta kit-kit sátraihoz s a háromszáz embert megtartotta; Midján tábora pedig tőle alant volt a völgyben. **9** Volt pedig azon éjjel, szólt hozzá az Örökkelvő: Kelj fől, menj le a táborba, mert kezedbe adtam. **10** De ha félsz lemenni, menj le te és legényed Púra a táborhoz; **11** majd meghallod mit beszélgetnek s azután megerősödnek kezeid – menj hát le a táborba. És lement, ő és legénye Púra, a táborban levő fegyveresek közelébe. **12** Midján pedig és Amálék meg mind a Kelet fiai elterültek a völgyben, mint a sáska sokaságra; s tevéknek nem volt száma, mint a főveny a tenger partján sokaságra. **13** Odament Gideón, s íme valaki elbeszél egy

álmot a társának; mondta: Íme, álmot álmodtam, s íme egy czipó árpakenyér forog Midján táborában, eljutott a sátorig s meglökte, hogy összedőlt, majd fölfelé fordította, hogy összedőlt a sátor. 14 Erre felelt a társa és mondta: Nem más az, mint Gideónnak, Jóás fiának, az izraelita férfiúnak kardja; kezébe adta Isten Midjánt és az egész tábor. 15 És volt, mihelyt meghallotta Gideón az álom elbeszélését és megfejtését, leborult; visszatérít Izraél táborához s mondta: Keljetek föl, mert kezetekbe adta az Örökkévaló Midján táborát. 16 S elosztotta a háromszáz embert három csapatra; adott harsonákat mindenjáuk kezébe; meg üres korsókat és fáklyákat a korsókban. 17 És szólt hozzájuk: Tőlem látjátok majd s akképpen cselekedjetek; íme, midőn odaérek a tábor szélére, akkor lészen, a mint én cselekszem, úgy cselekedjetek ti. 18 Megfúvom a harsonát, én és mind a velem levők, akkor fújjátok ti is a harsonákat az egész tábor körül és mondjátok: Az Örökkévalóért és Gideónért! 19 S oda ért Gideón meg a száz ember, ki vele volt, a tábor szélére a középső őrszak kezdetén – éppen fölállították az őröket – akkor megfújták a harsonákat és szétzúzták a kezükben levő korsókat. 20 Erre megfújta a három csapat a harsonákat, összetörték a korsókat s megragadták bal kezükkel a fáklyákat, jobb kezükkel pedig a harsonákat, hogy fújianak; így kiáltottak: Kard az Örökkévalóért és Gideónért! 21 És álltak kiki a maga helyén a tábor körül; szerteszaladt az egész a tábor, riadoztak és megfutamodtak. 22 És megfújták a háromszáz harsonát, ekkor fordította az Örökkévaló egyiknek kardját a másika ellen és pedig az egész táborban; és megfutamodott a tábor Bét-Sittáig, Czeréra felé, Ábel Mechóla partjáig Tabbát mellett. 23 És összegyülekezett Izraél embere Naftálóból, Ásérból és egész Menasséból és üldözték Midjánt. 24 S követeket küldött Gideón Efraim egész hegységebe, mondván: Menjetek le Midján ellenébe és foglaljátok el tőlük a vizeket Bét-Báráig, meg a Jordánt. És összegyülekezett Efraim minden embere, s elfoglalták a vizeket Bét-Báráig, meg a Jordánt. 25 Elfogták Midján két vezérét: Órébet és Zeébet; és megölték Órébet az Óréb-szíklán, Zeébet pedig megölték a Zeeb-présházban, és üldözték Midjánt; Óréb és Zeéb fejét pedig Gideónhoz vitték túl a Jordánon.

8 Ekkor szóltak hozzá Efraim emberei: Mi dolog ez, a mit cselekedtél velünk, nem híván minket, midőn mentél harcolni Midján ellen? És pöröltek vele hatalommal. 2 Mondta nekik: Mit cselekedtem most hozzátok képest? Nemde jobb Efraim bögészete Abiézer szüreténél? 3 Kezetekbe adta Isten Midján vezéreit, Órébet és Zeébet,

mit lehettem hát hozzátok képest? Akkor megenyhült iránta a lelkük, mikor ezt mondta. 4 És oda ért Gideón a Jordához, átkelő ō meg a vele levő háromszáz ember, fáradtan és üldözés közben. 5 S mondta Szukkót embereinek: Adjatok, kérlek, kenyérczipókat a népnek, mely engem követ, mert fáradtak ők; én ugyanis üldözöm Zébachot és Czalmunnát, Midján királyait. 6 Mondták Szukkót nagyjai: Vajon Zébach és Czalmunna tenyere márás kezében van-e, hogy kenyeret adjunk seregednek? 7 Erre mondta Gideón: Azért, ha majd kezembé adja az Örökkévaló Zébachot és Czalmunnát, megcséplem húsotokat a pusztának töviseivel és a bogáncskörökkel. 8 Fölment onnan Penúél felé és beszélt hozzájuk hasonlóképpen; és feleltek neki Penúél emberei, a mint feleltek volt Szukkót emberei. 9 És szólt Penúél embereihez is, mondván: Midőn visszatérek békében, ledöntöm ezt a tornyot. 10 Zébach és Czalmunna pedig Karkórban voltak és táboruk velük, mintegy tizenötzeren, mind a megmaradtak a Kelet fiainak egész táborából; az elesettek pedig százhúszeren voltak, kardot rántók. 11 És fölment Gideón a Sátortlakók után, keletre Nóbachtól és Jogbehától és megverte a tábor, a tábor pedig biztonságban volt. 12 Megfutamodtak Zébach és Czalmunna, ő meg úzövé vette őket és elfogta Midján két királyát, Zébachot és Czalmunnát, az egész tábor pedig szétriasztotta. 13 Erre visszatérít Gideón, Jóás fia a harcóból Chérez hágója felől. 14 És elfogott egy fiút Szukkót emberei közül és kikérdezte; s fölírta számára Szukkót nagyjait és véneit: hetvenhét férfiút. 15 Odament Szukkót embereihez és mondta: Íme Zébach és Czalmunna, kik miatt gyalázatok engem, mondván: vajon Zébach és Czalmunna tenyere márás kezében van-e, hogy kenyeret adjunk fáradt embereidnek. 16 És vette a város véneit, meg a pusztának töviseit és a bogáncskörök; s megfenyítette velük Szukkót embereit. 17 Penúél tornyát pedig ledöntötté, és megölte a város embereit. 18 És szólt Zébachhoz és Czalmunnához: Milyenek voltak a férfiak, a kiket megöltetek a Táboron? Mondták: Olyanok, mint te, egyaránt királyiakhoz hasonlók. 19 És mondta: Testvéreim, anyám fiai ők; él az Örökkévaló – ha életben hagyjátok vala őket, nem ölnélek meg titeket. 20 És mondta elsőszülöttjének, Jéternek: Kelj föl, öld meg őket! De az ifjú nem rántotta ki kardját, mert félt, mert még fiatal volt. 21 Erre mondta Zébach és Czalmunna: Kelj föl tenmagad és támadj reánk, mert a milyen a férfiú, olyan a vitézsége. Ekkor fölkelt Gideón és megölte Zébachot és Czalmunnát és elvette a tevéik nyakán levő holdacsákat. 22 Szóltak Izraél emberei Gideónhoz: Uralkodjál rajtunk, te is, fiad is, fiadnak a fia is, mert megsegítettél minket Midján kezéből. 23 Szólt hozzájuk

Gideón: Nem fogok én uralkodni rajtakot s nem fog fiam uralkodni rajtakot; az Örökkévaló fog uralkodni rajtakot. **24** Akkor szolt hozzájuk Gideón: Hadd kérjek tőletek egy kérést, adjátok nekem kiki zsákmányolt gyűrűjét; mert arany gyűrűük voltak, mert ismaeliták voltak. **25** Mondták: Igenis, adjuk! Ekkor kiterítették a ruhát és rája dobta kiki a zsákmányolt gyűrűjét. **26** És volt az arany gyűrűk súlya, melyeket kért, ezerhétszáz arany, a holdacsákon, függőkön és bíbor ruhákon kívül, melyek Midján királyain voltak és a lánczokon kívül, melyek tevéik nyakán voltak. **27** És elkészítette azt Gideón éfőddá és föllállította városában, Ofrában, s ott paráználkodott utána egész Izraél; így lett Gideónnak és házának tőrré. **28** S megállázkodott Midján Izraél fiai előtt és többé nem emelték fel fejüköt; és nyugta volt az országnak negyven évig Gideón napjaiban. **29** Elment Jerubbáal, Jóás fia és lakott a házában. **30** Gideónnak pedig volt hetven fia, kik ágyékából származtak, mert sok felesége volt neki. **31** Ágyasa pedig, ki Sekhémben volt, szintén szült neki fiat és nevezte őt Abímélekhnek. **32** És meghalt Gideón, Jóás fia, jó vénségben, és eltemették atyjának, Jóásnak sírjában, az abíezri Ofrában. **33** És volt, midőn meghalt Gideón, újra paráználkodtak Izraél fiai a Báálok után és tettek maguknak Bááal-Berítet istenné. **34** És nem emlékeztek meg Izraél fiai az Örökkévalóról, Istenükrol, aki őket megmentette minden az ellenségeik kezéből köröskörül. **35** S nem cselekedtek szeretetet Jerubbáal-Gideón házával mindama jóhoz képest, melyet cselekedett Izraéllel.

9 Elment Abímélekh, Jerubbáal fia, Sekhémbe anyja testvéreihez és beszélt hozzájuk és anyja atyai házának egész családjához, mondván: **2** Beszéljetek, kérlek, mind a Sekhém urainak fülei előtt: mi jobb nektek, hogy uralkodjék rajtakot hetven ember, Jerubbáal valamennyi fia, avagy hogy uralkodjék rajtakot egy ember? Arról is emlékezzetek meg, hogy csontotok, húsotok vagyok? **3** És elmondták felőle anyjának testvérei minden a Sekhém urainak fülei előtt minden e szavakat; ekkor hajolt szívük Abímélekh felé, mert azt mondta: testvérünk ő. **4** És adtak neki hetven ezüstöt Bááal-Berít házából; és bérlelt rajta Abímélekh üres és szilaj embereket, s utána mentek. **5** Elment atyja házába, Ofrába és megölte testvéreit, Jerubbáal fiait, hetven embert egy kövön; de megmaradt Jótárm, Jerubbáal legkisebb fia, mert elrejtőzött. **6** Összegyűlték minden a Sekhém urai és egész Béá-Milló, elmentek és királyá tettek Abímélekh az oszlop mellett terebinthusnál, mely Sekhémben van. **7** Midőn tudtára adták Jótámnak, elment és megállt a Gerizzim hegycsúcsán, fölemelte hangját és szólt; mondta nekik:

Hallgassatok reám, Sekhém urai, s majd hallgat reátok Isten! **8** Elmentek egyszer a fák, hogy fölkerjenek maguknak királyt. És mondta az olajfának: Légy a mi királyunk! **9** Mondta nekik az olajfa: Elveszítettem-e zsíromat, a melyel tisztelnek istent és embert, hogy menjek lebegni a fák fölött? **10** És mondta a fák a fügefának: Jer te, légy a mi királyunk! **11** Mondta nekik a fügefa: Elveszítettem-e édességet és jó gyümölcsömet, hogy menjek lebegni a fák fölött? **12** És mondta a fák a szőlőtőnek: Jer te, légy a mi királyunk! **13** Mondta nekik a szőlőtő: Elveszítettem-e mustomat, mely örvendeztet istent és embert, hogy menjek lebegni a fák fölött? **14** Erre mondta minden a fák a tövisbokornak: Jer te, légy a mi királyunk! **15** Mondta a tövisbokor a fáknak: Ha igazán föl akartok engem kenne királytoknak, akkor jöjjetek, keressetek ótalmat árnyékomban, ha pedig nem, csapjon ki tűz a tövisbokorból és emessze föl a Libánon czédrusait. **16** Most tehát, ha igazán és őszintén cselekedtetek, midőn királyá tettek Abímélekhét és ha jót cselekedtetek Jerubbáallal és házával és ha kezéinek tette szerint cselekedtetek vele – **17** hogy harczolt értetek az atyám és messzire elvetette életét s megmentett titeket Midján kezéből, **18** holott ti fölkeltetek minden aat yá ellen és megöltétek fiait, hetven embert egy kövön s királyá tettek Abímélekhét, szolgálójának fiait, Sekhém urai fölé, mert testvéretek ő – **19** ha tehát igazán és őszintén cselekedtetek Jerubbáallal és házával e mai napon: örüljetek Abímélekhkel, s örüljön ő is veletek. **20** Ha pedig nem, csapjon ki tűz Abímélekhétől és emessze föl Sekhém urait és Béá-Millót és csapjon ki tűz Sekhém uráiból és Béá-Millóból és emessze föl Abímélehet. **21** Erre megfutamodott Jótárm, menekült és elment Beérbe; és ott maradt testvére Abímélekh miatt. **22** És uralkodott Abímélekh Izraél fölött három évig. **23** Ekkor küldött Isten gonosz szellemet Abímélekh és Sekhém urai közé, úgy hogy hűtlenek lettek Sekhém urai Abímélekhhez; **24** hogy elkövetkezzék a Jerubbáal hetven fiának bántalma és hogy vérük szálljon testvéreikre, Abímélekhre, ki megölte őket, és Sekhém uraira, kik erősítették kezeit testvéreinek megölésére. **25** S elhelyeztek ellené Sekhém urai leselkedőket a hegyek csúcsain és kiraboltak mindenkit, a ki mellettük elment az úton; ez tudtára adatott Abímélekhnek. **26** Odajött Gáál, Ébed fia meg testvérei és bevonultak Sekhémbe; és megbíztak benne Sekhém urai. **27** Kimentek a mezőre, leszüretelték szőlőket, sajoltak és hálaünnepet tartottak; bementek istenük házába, ettek és ittak és átkozták Abímélekhét. **28** És mondta Gáál, Ébed fia: Kicsoda Abímélekh és micsoda Sekhém, hogy szolgáljuk őt? Nemde Jerubbáal fia, Zebül pedig a megbízott! Szolgáljátok Chamórnak, Sekhém

atyjának embereit, de miért szolgáljuk mi őt? 29 Bárcsak kezemben volna ez a nép, majd letenném én Abímélekh! És megiziente Abímélekhnek: Szaporíts seregedet és vonulj ki! 30 Midőn meghallotta Zebül, a város parancsolója Gáalnak, Ébed fiának szavait, föllobbant haragja. 31 És küldött követeket Abímélekhez alattomban, mondván: Íme, Gáal, Ébed fia és testvérei Sekhémbe jöttek és lázítják ellened a várost. 32 Most tehát kelj föl éjjel, te meg a nép, mely veled van és leselkedjél a mezőn; 33 és lészen reggel, a mint felsüt a nap, kelj föl korán és ronts a városra, és íme ő és a nép, mely vele van, kivonulnak ellened, akkor majd teszel vele, a mint bírja a kezed. 34 Erre fölkelt Abímélekh és a az egész nép, mely vele volt, éjjel, és leselkedtek Sekhémre négy csapatban. 35 S kivonult Gáal, Ébed fia és megállt a város kapuja bejáratán; akkor fölkelt Abímélekh és a nép, mely vele volt, a lesből. 36 Mikor Gáal láttá a népet, szólt Zebúlhöz: Íme, nép száll le a hegyek csúcsairól. Mondta neki Zebúl: A hegyek árnyékát nézed embereknek. 37 Tovább is beszélt Gáal és mondta: Íme, nép száll le az ország köldökéről és egy csapat jó a jóslók terebinthusának útja felől. 38 Mondta neki Zebúl: Hol van hát a szájad, mellyel mondtad, kicsoda Abímélekh, hogy szolgáljuk őt? Nemde, ez az a nép, melyet megvetettél, most hát vonulj ki és harczolj vele. 39 Ekkor kivonult Gáal Sekhém urai élén és harczolt Abímélekhkel. 40 És üldözte őt Abímélekh és megfutamodott előle; és esett sok halott a kapu bejáratáig. 41 S maradt Abímélekh Arúmában és kiűzte Zebúl Gáalt és testvéreit, úgy hogy nem maradtak Sekhémben. 42 Volt pedig másnapon, kivonult a nép a mezőre, s tudtára adták Abímélekhnek. 43 Vette a népet, elosztotta három csapatra és leselkedett a mezőn; akkor láttá, íme a nép kijő a városból, reájuk támadt és megverte őket. 44 Abímélekh ugyanis meg a csapatok, melyek vele voltak, kirontottak és megállottak a város kapuja bejáratán; két csapat pedig rárontott mind a mezőn levőkre és megverték őket. 45 S Abímélekh harczolt a város ellen amaz egész napon, bevette a várost és a benne levő népet megölte; lerombolta a várost és behintette sóval. 46 Meghallották Sekhém tornyának mind az urai, s bementek Él-Berít házához várába. 47 Tudtára adatott Abímélekhnek, hogy összegyűlekeztek Sekhém tornyának mind az urai. 48 Akkor fölment Abímélekh Czalmón hegyére, ő meg az egész nép, mely vele volt, s kezébe vette Abímélekh a fejszéket, levágott egy faát, fölvette, a vallára tette és szólt a néphez, mely vele volt: A mit láttatok, hogy tettem, sietve tegyétek, úgy mint én. 49 És levágta az egész nép is kiki a maga ágát, mentek Abímélekh után és letették a vár körül és rájuk gyűjtötték a várat tűzben. Így meghaltak Sekhém tornyának

mind az emberei, mintegy ezer férfi és asszony. 50 Erre elment Abímélekh Tébéc ellen, tábort ütött Tébéc ellen és bevette azt. 51 De erős torony volt a város közepén, oda menekültek mind a férfiak és asszonyok, meg mind a város urai és bezárták magukat; és fölmentek a torony tetejére. 52 Jött Abímélekh a toronyhoz s harczolt ellene; és oda lépett a torony bejáratához, hogy elégesse tűzben. 53 Ekkor ledobott egy asszony egy malomkődarabot Abímélekh fejére és szétzúta koponyáját. 54 Hamar hívta fegyverhordozó legényét és mondta neki: Rántsd ki kardodat és ölj meg, nehogy azt mondják rólam: asszony ölte meg. És átszúrta őt a legénye és meghalt. 55 Midőn látták Izraél emberei, hogy meghalt Abímélekh, elmentek ki-ki helyére. 56 Így visszaháritta Isten Abímélekh gonoszságát, melyet atyán elkövetett azzal, hogy megölte hetven testvérét; 57 Sekhém embereinek egész gonoszságát pedig visszaháritta Isten az ő fejükre és rájuk jött Jótámnak, Jerubbáál fiának átká.

10 És támadt Abímélekh után, hogy megsegítse Izraélt, Tólá, Púa fia, Dódó fia, Jisszákharbeli férfiú; s az lakott Sámírban, Efraim hegyégen. 2 Bírája volt Izraélnak huszonhárom évig; meghalt és eltemették Sámírban. 3 És támadt utána a gileádi Jáir; bírája volt Izraélnak huszonket évig. 4 Volt neki harmincz fia, kik harmincz vemhén nyargaltak és harmincz városuk volt; ezeket nevezik Jáir falvainak mind e mai napig, a melyek Gileád országában vannak. 5 Meghalt Jáir s eltemették Kámónban. 6 Izraél fiai tovább is azt tették, a mi rossz az Örökkelvő szemeiben; szolgálták ugyanis a Báalokat, az Astóreteket, Arám isteneit, Czídón isteneit, Móáb isteneit, Ammón fiainak isteneit és a filiszteusok isteneit, elhagyták az Örökkelvőt és nem szolgálták őt. 7 S föllobbant az Örökkelvő haragja Izraél ellen és eladták őket a filiszteusok kezébe és Ammón fiainak kezébe. 8 Összetörtek és zsarolták Izraél fiait abban az évben – tizenyolc éven át – mind az Izraél fiait, kik a Jordánon túl, a Gileádban levő emóri országban voltak. 9 És átkeltek Ammón fiai a Jordánon, hogy harczoljanak Jehúda ellen, meg Benjámin ellen és Efraim háza ellen is; és meg volt szorulva Izraél nagyon. 10 Akkor kiáltottak Izraél fiai az Örökkelvőhoz, mondván: Vétketünk ellened, mert elhagytuk Istenünket és szolgáltuk a Báalokat. 11 És szólt az Örökkelvő Izraél fiaihoz: Nemde Egyiptomtól, az emóritól, Ammón fiaitól és a filiszteusoktól – 12 Czídónbeliek is, meg Amálék és Maón elnyomtak titeket s midőn kiáltottatok hozzáim, megsegítettemek kezükön. 13 Ti azonban elhagyatok engem és szolgáltatok más isteneket; azért nem segítek meg többé benneteket. 14 Menjetek és kiáltsatok azon istenekhez, melyeket választottatok; azok

segítsenek nektek szorultságok idejében. 15 Szóltak Izrál fiai az Örökkévalóhoz: Vétkeztünk, tégy te velünk mind a szerint, a mint jónak tetszik szemeidben; csak ments meg minket e mai napon. 16 És eltávolították az idegen istenetet közepükből és szolgálták az Örökkévalót; és megfájlalta lelke Izrál szenvedését. 17 Gyülekeztek Ammón fiai és taboroztak Gileádban; ekkor összegyűltek Izrál fiai és taboroztak Miczpában. 18 És szólt a nép, Gileád nagyai, egyik a másikához: Ki az a férfiú, ki harczi ki Ammón fiai ellen – az legyen fejévé minden a Gileád lakóinak.

11 A gileádi Jiftách pedig derék vitéz volt, egy parázna asszonynak volt a fia; Gileád nemzette Jiftáchat. 2 Gileád felesége szült neki fiakat; és midőn nagyok lettek az asszony fiai, elűzték Jiftáchat és mondták neki: Nem kapsz birtokot atyánk házában, mert más asszony fia vagy. 3 Ekkor elszökött Jiftách testvérei elől és letelepedett Tób földjén; és összeszedelőztek Jiftáchhoz üres emberek s kivonultak vele. 4 És volt idő műlva, harcztak Ammón fiai Izráellel. 5 S történt, midőn harcztak Ammón fiai Izráellel, elmentek Gileád vénei, hogy elhuzzák Jiftáchat Tób földjéről. 6 Mondták Jiftáchnak: Jer, hogy vezérünk légy, s harcadjunk Ammón fiai ellen. 7 Mondta Jiftách Gileád véneinek: Nemde ti gyűlöltök engem és elűztetek atyám házából! Miért jöttetek hát most hozzáim, mikor meg vagyok szorulva? 8 Erre szóltak Gileád vénei Jiftáchhoz: Mégis most visszatértünk hozzád, hogy jöjj velünk és harcadj Ammón fiai ellen; akkor fejül lépsz nekünk, mind a Gileád lakóinak. 9 És szólt Jiftách Gileád véneihez: Ha visszavisztek engem, hogy harcadjak Ammón fiai ellen és élém adja őket az Örökkévaló, én fejül leszek nektek. 10 Szóltak Gileád vénei Jiftáchhoz: Az Örökkévaló legyen hallgatója közöttünk, ha nem cselekszünk egészen szavad szerint. 11 Erre elment Jiftách Gileád véneivel és megtette őt a nép maga fölé fejül és vezérül; és elmondta Jiftách mind a szavait az Örökkévaló színe előtt Miczpában. 12 Követeket küldött Jiftách Ammón fiai királyához, mondván: Mi közöd velem, hogy ide jöttél hozzáim, hogy harcadj országom ellen? 13 Szólt Ammón fiainak királya Jiftách követeihez: Hogy Izrál elvette országomat, mikor fölvonult Egyiptomból az Arnontól a Jabbókig s a Jordánig, most tehát add azokat vissza békében. 14 Ismét küldött Jiftách követeket Ammón fiai királyához; 15 s mondták neki: Így szólt Jiftách, nem vette el Izrál sem Móáb országát, sem Ammón fiainak országát. 16 Mert mikor fölvonultak Egyiptomból és ment Izrál a pusztában a nádas tengerig és eljutott Kádésba, 17 akkor küldött Izrál követeket Edóm királyához, mondván: hadd

vonuljak át, kérlek, országodon; de nem hallgatott rá Edóm királya. Móáb királyához is küldött, de nem egyezett bele, és letelepedett Izrál Kádésban. 18 Erre vonult a pusztában, megkerülte Edóm országát és Móáb országát és eljutott napkeletre Móáb országától és taboroztak túl az Arnónon – de nem mentek be Móáb határába – mert az Arnón Móábnak határa. 19 S küldött Izrál követeket Szíchónhoz, az emói királyához, Chesbón királyához, és mondta neki Izrál: Hadd vonuljunk át, kérlek, országodon az én helyemre. 20 De nem hitt Szíchón Izrálnek, hogy határan átvonulni engedje, és összegyűjtötte Szíchón az egész népét és taboroztak Jákhabban; és harcadt Izráellel. 21 És Izrál kezébe adta az Örökkévaló, Izrál Istene, Szíchón és egész népét s megverték; és elfoglalta Izrál az emórinak, amaz ország lakójának egész földjét. 22 Elfoglalták az emói egész határát az Arnontól a Jabbókig, meg a pusztától a Jordánig. 23 Most tehát, az Örökkévaló, Izrál Istene elűzte az emórit népe Izrál elől, és te birtokba vennéd? 24 Nemde, a mit birtokba ad neked Kemós istened, azt bírod, és a mit előzött az Örökkévaló, a mi Istenünk mielőlünk, azt bírjuk mi. 25 Most hát jobb vagy te vajon Báláknál, Czippór fiánál, Móáb királyánál? Vajon küzdeni küldött-e Izráellel, vagy harcztal harcadt-e ellenük? 26 Mialatt lakott Izrál Chesbónban és leányvárosaiban, Areóban és leányvárosaiban és minden az Arnón mellett levő városokban háromszáz éven át: miért nem ragadtátok ki azon idő alatt? 27 Hiszen én nem véttem neked és te rosszat cselekszel velem; harcztal ellenem! Ítélen az Örökkévaló, aki ítélni fog e napon Izrál fiai és Ammón fiai között! 28 De nem hallgatott Ammón fiainak királya Jiftách szavaira, melyeket küldött hozzá. 29 És reá szállt az Örökkévaló szelme Jiftáchra: átvonult Gileádon és Menassén, vonult Miczpé-Gileádba és Miczpé-Gileádból vonult Ammón fiai ellen. 30 Ekkor fogadást tett Jiftách az Örökkévalónak és mondta: Ha majd kezembe adod Ammón fiait, 31 akkor lészen, valami kijön házam ajtaiból elémbe, midőn visszatérök békében Ammón fiaitól – az Örökkévaló legyen, és égőaldaotul hozom. 32 És vonult Jiftách Ammón fiaihoz, hogy harcadjon ellenük, és kezébe adta őket az Örökkévaló. 33 Megverte őket Aróértől egészen Minnit felé – húsz várost – és Ábel-Kerámímag, igen nagy vereséggel, és megalázkodtak Ammón fiai Izrál fiai előtt. 34 Midőn házához jött Jiftách Miczpába, íme kijön elébe leánya dobokkal és körtáncal, ő pedig csak egyetlen volt, nem volt neki azonkívül fia vagy leánya. 35 És történt, a mint őt megláttá, megszaggatta ruháit és mondta: Jaj leáynom, lesújtva lesújtott engem s te lettél a megzavarom! Hiszen én megnyitottam számat az Örökkévaló előtt és

attól el nem térhettek. 36 Szolt hozzá: Atyám, megnyitottad szádat az Örökkévaló előtt, tégy velem, a mint kijött szádból; miután bosszút szerzett neked az Örökkévaló elleniségeiden, Ammón fiain. 37 És szolt atyjához: Adassék meg nekem ez a dolog: hagy engem két hónapig, hogy mehessek és leszálljak a hegelyekbe és megsirassam hajadonságomat, én meg társnőim. 38 Mondta: Menj! És elküldte őt két hónapra; elment ő meg társnői, és megsiratta hajadonságát a hegelyekben. 39 És történt két hónap múlva, visszatért atyjához, és tett vele fogadása szerint, melyet fogadott; ő pedig nem ismert férfiút. Es törvénnyé lett Izraélen: 40 évről-évre mennek Izraél leányai, hogy megénekeljék a gileádi Jiftách leányát, négy napig az évben.

12 Összegyűleztek Efraim emberei és vonultak észak

felé, és mondta Jiftáchnak: Miért vonultál harczra Ammón fiai ellen és bennünket nem hívtál, hogy veled menjünk? Házadat gyújtjuk majd reád tűzben! 2 Szolt hozzájuk Jiftách: Pörös voltam én és népem meg Ammón fiai nagyon; híthalak is benneteket, de nem segítettetek meg engem kezükől! 3 Láttam, hogy nem akarsz megsegíteni, tehát tenyeremre tettek életemet és vonultam Ammón fiai ellen, és kezembe adta őket az Örökkévaló; miért jöttetek hát föl hozzá e mai napon, hogy harcziolatok ellenem? 4 És összegyűjtötte Jiftách mind a Gileád embereit és harcziolt Efraimmal; és megverték Gileád emberei Efraimot, mert azt mondta: Efraim szökevényei vagytok, Gileád, Efraim közepe, Menasse közepe. 5 És elfoglalta Gileád a Jordánnak átkelőit Efraim felé; és történt, valahányszor azt mondta Efraim szökevényei: hadd keljek át, azt mondta neki Gileád emberei: Efraimbeli vagy te? ő meg mondta: nem – 6 akkor mondta neki: mondd csak: sibbólet, s így mondta: szibbólet, mert nem tudta helyesen kimondani; akkor megragadták és levágták a Jordán átkelőinél. És elesett abban az időben Efraimból negyvenkétezer. 7 Bírája volt Jiftách Izraélnek hat évig; és meghalt a gileádi Jiftách és eltemették Gileád városaiban. 8 Bírája volt ő utána Izraélnek Ibczán Bét-Léchemből. 9 Volt neki harmincz fia; harmincz leányt pedig küldött el kifelé, meg harmincz leányt hozott be fiai számára kívülről. És bírája volt Izraélnek hét évig. 10 Meghalt Ibczán és eltemették Bét-Léchemben. 11 Bírája volt őutána Izraélnek a zebúluni Élón; ez bírája volt Izraélnek tiz évig. 12 Meghalt a zebúluni Élón és eltemették Ajjálónban, Zebúlún földjén. 13 Bírája volt őutána Izraélnek Abdón, Hillél fia, a Pireátonbeli. 14 Volt neki negyven fia és harmincz unokája, kik hetven vennhén nyargaltak. És bírája volt Izraélnek nyolcz évig. 15 Meghalt Abdón, Hillél fia, a

Pireátonbeli, és eltemették Pireátonban, Efraim földjén, az Amáléki hegységében.

13 Izraél fiai továbbra is azt tették, a mi rossz az Örökkévaló szemeiben és adta őket az Örökkévaló a filiszteusok kezébe negyven évig. 2 Volt egy ember, Czoreából, Dán nemzetéből, neve Mánóach; felesége pedig magtalan volt és nem szült. 3 És megjelent az Örökkévalónak angyala az asszonynak és szolt hozzá: Íme csak, te magtalan vagy és nem szültél, de várandós lész és fiút fogsz szülni. 4 Most pedig őrizkedjél, kérlek, ne igyál bort és részegítő italt, és ne egyél semmiféle tisztálalant; 5 mert íme, várandós lész és majd fiút szülsz; borotva ne érje fejét, mert Isten názírja lesz a fiú anyaméhől fogva; és ő kezdi majd megsegíteni Izraélt a filiszteusok kezéből. 6 Erre ment az asszony és szolt férjéhez, mondván: Isten embere jött hozzáim, megjelenése pedig mint Isten angyalának megjelenése, nagyon félelmetes; s nem kérdeztem tőle, honnan való, a nevét pedig nem mondta meg nekem. Azt mondta nekem: íme, várandós lész és majd fiút szülsz, s most ne igyál bort és részegítő italt, és ne egyél semmiféle tisztálanságot, 7 mert Isten názírja lesz a fiú anyaméhől fogva halála napjáig. 8 Ekkor fohászkodott Mánóach az Örökkévalóhoz és mondta: Kérem, Uram, az Isten embere, a kit küldtél, jöjjön csak újra hozzánk és tanítson minket, mit tegyünk a születendő fiúval. 9 És hallgatott az Isten Mánóach szavára. És újra eljött az Isten angyala az asszonyhoz; ő éppen ült a mezőn, férje Mánóach pedig nem volt vele. 10 Erre sietett az asszony, futott és tudtára adta férjének; és szolt hozzá: Íme, megjelent nékem a férfiú, aki minap jött hozzáim. 11 Ekkor fölkelt és ment Mánóach a felesége után; odaérkezett a férfiúhoz és mondta neki: Te vagy-e az a férfiú, aki beszéltél az asszonyhoz? Mondta: Én vagyok. 12 És mondta Mánóach: Most bekövetkezik a szavad: mi lesz a rend a fiúval s a vele teendő? 13 Szolt az Örökkévaló angyala Mánóachhoz: Mindattól, a mit mondtam az asszonynak, őrizkedjék: 14 mindabban, mi a szőlőtőből származik, ne egyék, bort és részegítő italt ne igyék és semmiféle tisztálanságot ne egyék; mindenből, a mit neki parancsoltam, tartsa meg. 15 És szolt Mánóach az Örökkévaló angyalához: Hadd tartóztassunk, kérlek, téged, s készítsünk előd egy kecskegödölyét. 16 Szolt az Örökkévaló angyala Mánóachhoz: Ha tartóztatás, sem eszem kenyeredből, de ha égoálodzatot készítesz az Örökkévalónak, mutasd be – mert nem tudta Mánóach, hogy az Örökkévaló angyala az. 17 És szolt Mánóach az Örökkévaló angyalához: Mi a neved? Midőn bekövetkezik a

szavad, hogy tisztelhessünk. 18 Mondta neki az Örökkévaló angyala: Minek is kérdezted nevemet, holott az csodálatos? 19 Akkor vette Mánóach a kecskegödölyét és a lisztáldozatot és bemutatta a szíklán az Örökkévalónak. Erre csodás valami történt, Mánóach pedig és felesége látták. 20 Történt ugyanis, mikor a láng fölészált az oltárról az ég felé, akkor fölészált az Örökkévaló angyala az oltár lángjában, Mánóach pedig és felesége látták és arcukkal a földre borultak. 21 S többé az Örökkévaló angyala nem jelent már meg Mánóachnak és feleségének; akkor tudta meg Mánóach, hogy az Örökkévaló angyala az. 22 És szólt Mánóach a feleségehez: Meg kell halnunk, mert Isten láttuk. 23 Mondta neki felesége: Ha megölni akart volna minket az Örökkévaló, nem fogad el kezünkbeli égőáldozatot meg lisztáldozatot és nem engedi látnunk mindezeket, s mostan nem enged hallanunk ilyesmit. 24 És szült az asszony fiút és elnevezte őt Sámsonnak; nagy lett a fia és megáldotta az Örökkévaló. 25 És kezdte őt hajtani az Örökkévaló szellemé, Dán táborában, Czoreá és Estáol között.

14 Lement Sámson Timnába, és egy nőt látott Timnában a filiszteusok leányai közül. 2 Fölment, tudtára adta atyjának és anyjának és mondta: Egy nőt láttam Timnában a filiszteusok leányai közül; most hát vegyétek őt nekem feleségül. 3 Mondta neki atya meg anyja: Vajon nincs-e nő a testvéreid leányai között s egész népem közt, hogy te elmegy feleséget venni a körülmetéletlen filiszteusok közül? És szólt Sámson az atyjához: Ót vedd nékem, mert ő tetszett meg szemeiben. 4 Atya és anyja pedig nem tudták, hogy az Örökkévalótól van ez, hogy alkalmat keres a filiszteusokon – abban az időben ugyanis a filiszteusok uralkodtak Izraél fölött. 5 Erre lement Sámson az atyjával és anyjával Timnába; s midőn eljutottak a timnai szőlőkig, íme egy fiatal oroszlán ordítva jő elejébe. 6 Akkor reászökött az Örökkévaló szellemé, és szétszakította, a mint szétszakítanak egy gödölyét és semmi nem volt a kezében. De nem mondta el atyjának és anyjának azt, a mit cselekedett. 7 Lement és beszélt a nővel és megtetszett Sámson szemeiben. 8 Midőn visszajött idő múlva, hogy elvegye, letért, hogy megnézze az oroszlán hulláját, és íme, egy méhraj az oroszlán testében meg méz. 9 Kiszedte a tenyerére és elmenvén, mentében evett; ekkor odament atyjához és anyjához, adott nekik is és ettek; de nem mondta meg nekik, hogy az oroszlán testéből szedte ki a mézet. 10 Erre lement az atya a nőhöz; és tartott Sámson ott lakomát, mert így tesznek az ifjak. 11 És volt, midőn őt látták, vettek harmincz társat, és ott voltak vele. 12 S mondta nekik Sámson: Hadd adjak föl

nektek egy rejtvényt: ha meg fogjátok azt nekem mondani a lakoma hét napja alatt és kitaláljátok, akkor adok nektek harmincz gyolcs inget és harmincz váltó ruhát. 13 De ha nem tudjátok nekem megmondani, akkor ti adtok nekem harmincz gyolcs inget és harmincz váltó ruhát. Mondták neki: Add fel rejtvényedet, hadd halljuk. 14 Erre mondta nekik: Evőtől származott étel, erőstől származott édes. De nem tudták megmondani a rejtvényt három napig. 15 És volt a hetedik napon, mondta Sámson feleségének: Beszél rá férjedet, hogy mondja meg nekünk a rejtvényt, nehogy elégessünk téged meg atyád házát tűzben. Vajon, hogy kifosszatok minket, hívtatok bennünket ide? 16 Ekkor sírt Sámson felesége örötte és mondta: Te csak gyűlölsz engem s nem szeretsz, a rejtvényt föladtad népem fiainak és nekem nem mondadt meg. Mondta neki: Lám, atyámnak és anyámnak nem mondtam meg és neked megmondjam? 17 És sírt előtte azon hét napig, melyeken tartott lakomájuk; és volt a hetedik napon, megmondta neki, mert faggatta őt. Erre megmondta a rejtvényt népe fiainak. 18 És mondta neki a város emberei a hetedik napon, mielőtt lement a nap: Mi édesb a méznél, mi erősb az oroszlán! Mondta nekik: Ha nem szántotok üszőmmel, ki nem találjátok rejtvényemet. 19 Ekkor reá szökött az Örökkévaló szellemé, lement Askelónba, levert közülök harmincz férfiút, elvette öltözeteiket és odaadt a váltó ruhákat a rejtvény megmondónak. Föllobbant a haragja és fölment atya házába. 20 Ekkor lett Sámson felesége azon társáé, a kit társul vett magának.

15 Történt pedig idő múlva a búzaaratás napjaiban, megemlékezett Sámson a feleségről egy kecskegödölyével és mondta: Hadd menjek be feleségemhez a kamarába; de atya nem engedte őt bemenni. 2 Mondta ugyanis az atya: Azt gondoltam volt, hogy meggyűlöled, odaadtam tehát a társadnak, hiszen kisebbik nővére szébb nálánál, legyen csak a tied ő helyette. 3 Mondta nekik Sámson: Bűntelen vagyok ez ízben a filiszteusok előtt, mert rosszat akarok velük tenni. 4 Elment Sámson, összefogdosott háromszáz rókát, vett fáklyákat és farkot farkhoz fordítván, tett egy-egy fáklyát két fark közé középütt. 5 Ekkor meggyújtotta a fáklyákat és rábocsátotta a filiszteusok álló gabonájára, és felgyújtott minden asztagot, minden álló gabonát, minden olajfakertet. 6 És mondta a filiszteusok: Ki cselekedte ezt? Mondták: Sámson, a Timnabelinek veje, mert vette a feleséget és odaadt a társának. Ekkor fölmentek a filiszteusok és elégették őt és atyát tűzben. 7 S mondta nekik Sámson: Ha ilyesmit cselekesztek, bizony bosszút állók rajtak, aztán abban hagyom. 8 És

megverte őket czombostul-ágyékostul, nagy vereséggel, s lement és letelepült az Étám sziklahasadékában. 9 Ekkor fölmentek a filiszteusok, táboroztak Jehúdában és elterültek Léchiben. 10 És mondta Jehúda emberei: Miért jöttetek fel ellenünk? Mondták: Sámsont megkötözni jöttünk fel, hogy úgy cselekedjünk vele, a mint ő cselekedett velünk. 11 Erre lement háromezer ember Jehúdából az Étám sziklahasadékához, és mondta Sámsonnak: Nem tudod-e, hogy uralkodnak rajtunk a filiszteusok, mit is tettél nekünk? Mondta nekik: A mint velem cselekedtek, úgy cselekedtem ő velük. 12 És mondta neki: Hogy téged megkötözünk, jöttünk le, hogy átadjunk a filiszteusok kezébe. Mondta nekik Sámson: Esküdjtek meg nekem, hogy ti magatok nem támadtok reám. 13 És szólt hozzá, mondván: Nem, csak meg fogunk téged kötni, hogy átadjunk kezükbe, de megölni nem ölünk meg. Erre megkötöttek két új kötéllel és fölvitték a szikláról. 14 Ő eljutott Léchig, akkor a. filiszteusok riadoztak elejébe; és reája szököt az Örökkévaló szelleme, s olyanok lettek a kötelek a karjain, mint a lenszálak, melyek elégtek tűzben, úgy hogy kötelékei leolvadtak kezeiről. 15 És talált egy nyers szamárállkapcsot, kinyújtotta kezét, fölvette és levert vele ezer embert. 16 Ekkor mondta Sámson: A szamár állkapcsával egy rakást, két rakást: a szamár állkapcsával levertem ezer embert. 17 És volt, midőn elvégezte beszédjét, eldobta kezéből az állkapcsot. És így nevezték azt a helyet: Rámat-Léchi. 18 De megszomjúhözött nagyon és kiáltott az Örökkévalóhoz és mondta: Te adtad szolgád keze által e nagy győzelmet és most meghaljak szomjúságban és essem a körülmetéltenek kezébe? 19 Ekkor meghasította Isten a Léchiben levő katlant, kijött belőle víz és ivott, visszatért a lelke és föléledt. Azért így nevezték el: Én-Kóré, mely Léchiben van, mind e mai napig. 20 Bírája volt Izraélnek a filiszteusok napjaiban húsz évig.

16 Elment Sámson Azzába; ott meglátott egy parázna asszonyt és bement hozzá. 2 Megmondták az Azzabelieknek: eljött ide Sámson; erre körülálltak és leselkedtek reá egész éjjel a város kapujában. Hallgatag voltak egész éjjel, mondván: a reggel fölvirradtáig megöljük. 3 S feküdt Sámson éjjel, fölkelt éjjelkor, megragadta a város kapujának ajtait meg a két félfát, kirántotta a retesszel együtt és vállaira tette; fölvitte a hegy tetejére, mely Chebrón előtt van. 4 Történt ezután, megszeretett egy asszonyt Szórék völgyében, neve Delila. 5 Ahhoz fölmentek a filiszteusok fejedelmei és mondta neki: Beszéld őt rá és nézd, miáltal nagy az ereje és miképpen bírnánk vele és megkötözzük őt, hogy lealázzuk; mi pedig adunk neked ki-ki ezer meg-

száz ezüstöt. 6 Szólt Delila Sámsonhoz: Mondd meg csak nekem, miáltal nagy az erőd és mivel kötözhetnek meg, hogy lealázzanak? 7 Szólt hozzá Sámson: Ha megkötöznek engem hét nyers ínnal, melyeket meg nem szárítottak, akkor elgyengülök és olyan leszek, mint akármely ember. 8 És fölvitték neki a filiszteusok fejedelmei hét nedves inat, melyeket meg nem szárítottak; és megkötözte őt azokkal – 9 a lestálló pedig várt nála a kamarában – és szólt hozzá: Filiszteusok ellened, Sámson! Ekkor szétszakította az inakat, mint szétszakad a csepűfonál, mikor tüzet szagol, s nem tudódott ki az ereje. 10 És szólt Delila Sámsonhoz: Íme, ámítottál engem és hazugságokat beszéltél nekem; most mond meg csak nekem, mivel kötözhetnek meg téged? 11 Szólt hozzá: Ha jól megkötöznek új kötelekkel, melyekkel nem végeztek munkát, akkor elgyengülök és olyan leszek, mint akármely ember. 12 S vett Delila új köteleket, megkötözte őt azokkal és szólt hozzá: Filiszteusok ellened, Sámson! A lestálló pedig várta a kamarában – és leszakította karjáról, mint madzagot. 13 És szólt Delila Sámsonhoz: Mindeddig ámítottál engem és hazugságokat beszéltél nekem; mond meg nekem, mivel kötözhetnek meg téged? Szólt hozzá: Ha összeszövöd hajammak hét fonatját a szövédékkel. 14 S beleütötte a szöget és szólt hozzá: Filiszteusok ellened, Sámson! Erre fölébredt álmából és kirántotta a szövőszöget meg a szövédéket. 15 S mondta neki: Hogyan mondhatod: szeretlek, holott szíved nincsen velem? Immár háromszor ámítottál engem és nem mondadt meg nekem, miáltal nagy az erőd. 16 És volt, midőn faggatta őt szavaival minden nap és szorította, halálig csüggéd el a lelke. 17 Ekkor föltártá neki egész szívét és szólt hozzá: Borotva nem jutott fejemre, mert Isten názírja vagyok anyám mémétől fogva; ha lenyírnak, akkor távozik tőlem az erőm, elgyengülök és olyan leszek, mint akármely ember. 18 Látta Delila, hogy föltártá neki egész szívét, akkor küldött és hivatta a filiszteusok fejedelmeit, mondván: Ez egyszer jöjjetek fel, mert föltártá nekem egész szívét. – És felmentek hozzá a filiszteusok fejedelmei és fölvitték a pénzt kezükben. – 19 És elaltatta őt térdéin, hívott egy embert és lenyírta hajának hét fonatfát; így kezdte őt lealázni, és eltávozott tőle az ereje. 20 És mondta: filiszteusok ellened, Sámson! Erre fölébredt álmából és mondta: Kijutok, mint egyszer-másszor, és lerázom magamról. De ő nem tudta, hogy az Örökkévaló eltávozott tőle. 21 Ekkor megfogták őt a filiszteusok és kiszúrták szemeit; levitték Azzába és megkötözték bilincsekkel, és őrönlie kellett neki a foglyok házában. 22 S kezdett megnőni fejének haja, miután lenyíratott. 23 A filiszteusok fejedelmei pedig összegyűltek, hogy tartanak nagy áldozatot Dágón

istenüknek, meg örömnünnepre; és mondta: Kezünkbe adta istenünk Sámsont, a mi ellenségünket. **24** Meglátta őt a nép, és dicsérték istenüket, mert mondta: Kezünkbe adta istenünk ellenségünket, országunk pusztítóját s a ki megsokasította elesettjeinket! **25** És volt, midőn jó kedvük lett, azt mondta: Hívjátok Sámsont, hogy játszadozzon nekünk. És hívták Sámsont a foglyok házból és játszadozott előttük, és állították őt az oszlopok közé. **26** Ekkor szolt Sámon a fiúhoz, ki őt kezénél fogta: Hagy engem, hadd tapogatom meg az oszlopokat, melyeken áll a ház, majd támaszkodom rájuk. **27** A ház pedig tele volt férfiakkal és asszonyokkal, és ott voltak mind a filiszteusok fejedelmei; a tetőn pedig mintegy hárômezer férfi és asszony, a kik néztek Sámon játékát. **28** Ekkor kiáltott Sámon az Örökkévalóhoz és mondta: Uram, Örökkévaló, emlékezzél, kérlek, meg rólam és erősíts meg csak ez egyszer, oh Isten, hadd állíjak bosszút egy bosszúval két szememért a filiszteusokon. **29** Erre átfogta Sámon a középső hét oszlopot, melyeken állt a ház, és rájuk támaszkodott: az egyiket jobbjával, a másikat baljával. **30** És mondta Sámon: Haljon meg lelkem a filiszteusokkal együtt! Neki hajolt erővel és ledőlt a ház a fejedelmekre és az egész népre, mely benne volt; és számosabbak voltak a halottak, kiket megölt halálában, mint a kiket megölt életében. **31** És lementek testvérei és atyának egész háza, fölvették őt, fölmentek és eltemették őt Czorea és Estáól között, atyának Mánóachnak sírjában. Ő pedig bírája volt Izraélnek húsz évig.

17 Volt egy ember Efraim hegységből, neve Míkhájehú. **2** Mondta anyjának: Az ezer és száz ezüst, mely töled elvétetted, te pedig átkot mondta és szóltál is füleim hallatára, íme, az ezüst nálam van, én vettet azt el. És mondta az anyja: Áldott legyen fiam az Örökkévalótól. **3** Visszaadta anyjának az ezer és száz ezüstöt; és mondta az anyja: Megszentelem kezemből az ezüstöt fiam számára, faragott és öntött kép készítésére; most tehát visszaadom neked. **4** Visszaadta az ezüstöt anyjának; és vett az anyja kétszáz ezüstöt és odaadta az ötvösnek, az földolgozta faragott. És öntött képpé, és ott volt Míkhájehú házában. **5** A férfiúnak, Míkhának pedig volt egy istenája; készített éfődot és teráfimot és megtöltötte fiai egyikének kezét, és lett neki pappá. **6** Azokban a napokban nem volt király Izraélben, ki-ki tette, a mi helyes volt szemeiben. **7** Volt egy ifjú a Jehúdabeli Bét-Léchemből, Jehúda nemzetéből; az levita volt és ott tartózkodott. **8** Elment ez ember a városból, a Jehúdabeli Bét-Léchemből, hogy tartózkodjék, a hol helyet talál; és eljutott Efraim hegységebe Míkhá házáig, hogy útját

végezze. **9** És mondta neki Míkhá: Honnan jössz? Szolt hozzá: Levita vagyok a Jehúdabeli Bét-Léchemből, és én meggyek tartózkodni, a hol helyet találok. **10** Erre mondta neki Míkhá: Maradj nálam, légy nekem atyám és papom, én meg adok neked tíz ezüstöt az évre, egy rend ruhát és élelmedet. És ráállott a levita. **11** Beleegyezett a levita, hogy lakjék a férfiúnál; és volt neki az ifjú mint bármelyik a fiai közül. **12** Míkhá megtöltötte a levita kezét, így lett neki az ifjú papijává; és ott volt Míkhá házában. **13** És mondta Míkhá: Most tudom, hogy majd jót tesz velem az Örökkévaló, mert papommá lett nekem a levita.

18 Azokban a napokban nem volt király Izraélben; és azokban a napokban keresett magának Dán törzse birtokot lakásra, mert nem jutott neki ama napig birtok Izraél törzsei közt. **2** És küldtek Dán fiai a nemzetiségből öt férfiút mindnyájuk közül, derék férfiakat Czoreából és Estáólóból, hogy kikémléjék az országot és átkutassák; így szóltak hozzájuk: Menjetek, kutassátok át az országot. És eljutottak Efraim hegységebe, Míkhá házáig és ott megháltak. **3** Míkhá háza mellett voltak, akkor fölismerték a levita ifjú hangját; betértek oda és mondta neki: Ki hozott téged ide és mit csinálsz te erre és mi dolgod van itt? **4** Szolt hozzájuk: Így meg úgy cselekedett velem Míkhá, bérbe fogadott s lettem neki papijává. **5** És mondta neki: Kérdezd csak meg Istenet, hogy megtudjuk, szerencsés lesz-e az utunk, a melyre menni akarunk? **6** Mondta nekik a pap: Menjetek békében, az Örökkévaló előtt van az utatok, melyen ti jártok. **7** És elment az öt férfiú és eljutottak Lájisba; s látták a népet, mely benne volt – biztonságban laktak ott a Czidónbeliek módjára – nyugodtnak és biztosnak, senki nem tett semmi zavart az országban, az uralom birtokában; távol voltak a Czidónbeliek től és semmi dolguk nem volt senkivel. **8** És elérkeztek testvérekhez Czoreába és Estáólba, s mondta nekik testvéreik: Mit hoztok? **9** Mondták: Föl, vonulunk föl ellenük, mert láttuk az országot és íme, nagyon jó; hát ti vesztes maradtok? Ne legyetek restek arra, hogy elinduljatok, bemenjetek és elfoglaljatok az országot. **10** A mint odaértek, biztoságban levő népehez értek, az ország pedig tág határá – mert kezetekbe adta az Isten – oly hely az, ahol nincsen hiány semmi földön levő dologban. **11** S elindult onnét a Dán nemzetéből, Czoreából és Estáólóból, hatszáz ember felővezére hadi fegyverrel. **12** Fölmintet és taboroztak Kirjat-Jeárimban, Jehúdában, azért így neveztek ama helyet: Dán tábora, mind e mai napig, íme Kirjat-Jeárim mögött van. **13** Onnan átvonultak Efraim hegységebe és eljutottak Míkhá házáig. **14** Ekkor megszólalt az öt férfiú, a

kik mentek volt az országnak, Lájisnak kikémlelésére, és mondta testvéreiknek: Tudjátok-e, hogy e házakban éfőd és teráfim, meg faragott és öntött kép vannak? Most hát tudjátok meg, mit tegyetek. 15 S betértek oda, bementek a levita ifjúnak házába, Míkha házába és kérdezték őt békéje felől. 16 A hatszáz ember pedig, felővezve hadi fegyverükkel, ott állt a kapu bejáratánál, a Dán fiai közül valók. 17 És fölment az öt férfiú, a kik mentek volt az ország kikémlelésére, bementek oda, vették a faragott képet, az éfődot, a teráfimot és az öntött képet; a pap pedig ott állt a kapu bejáratánál, meg a hadi fegyverrel felövezett hatszáz ember. 18 Amazok bementek Míkha házába, s elvették a faragott képet, az éfődot, a teráfimot és az öntött képet; ekkor szólt hozzájuk a pap: Mit cselekesztek? 19 Mondták neki: Hallgass, tudd kezedet szádra és jer velünk, hogy nekünk légy atyánk és papunk. Jobb-e papja lenned egy ember házának, vagy papja lenned egy törzsnek és nemzetünknek Izraélben? 20 Ekkor fölvidult a papnak szíve, vette az éfődot, a teráfimot és a faragott képet és ment a nép közé. 21 Erre fordultak és elmentek; s maguk elé helyezték a gyermeket, a jóságot és a podgyászt. 22 Alig távoztak Míkha házáktól és az emberek, kik a Míkha háza mellett levő házakban voltak, összegyűlték és utolérték Dán fiait. 23 Kiáltottak Dán fiaira; odafordultak arcukkal és mondta Míkhának: Mi bajod, hogy összegyűltél? 24 Mondta: Istenemet, melyet készítettem, elvitték meg a papot és elmenteket; hát mím van még, hogy is mondhatjátok hát nekem: mi bajod? 25 És szóltak hozzá Dán fiai: Ne hallasd hangodat ellenünk, nehogy reátok támadjanak elkeseredett lelkű emberek és elveszítenéd lelkedet és házad lelkét. 26 Erre útjukra indultak Dán fiai; s midőn láttá Míkha, hogy ők erősebbek nálánál, megfordult és visszatért házába. 27 Ők pedig elvették azt, a mit Míkha készített volt, meg a papot, a ki az övé volt és mentek Lájis ellen, egy nyugodt és biztos nép ellen és megverték őket a kard élével; a várost meg elégették tűzben. 28 S nem volt a ki megmentené, mert messze volt Czídántól és dolguk nem volt senkivel; fekszik ugyanis a Bét-Rechóbhoz való völgyben. És fölélgették a várost és megtelepedtek benne. 29 És elnevezték a várost Dánnak, Dán atyuk nevéről, a ki született Izraénak; azonban Lájis volt a város neve azelőtt. 30 S fölállították maguknak Dán fiai a faragott képet; Jehónátán pedig, Gérsóm fia, Menasse fia, ő meg fiai papjai voltak Dán törzsének az ország számkivetése napjáig. 31 És tartották maguknak Míkha faragott képét, melyet készített volt, mind a napokon át, melyekben Isten háza Sílóban volt.

19 Volt azokban a napokban – király nem volt Izraélben – volt egy levita férfiú, aki tartózkodott Efraim hegységenek hátulján, s vett magának ágyasnőt a Jehúdabeli Bét-Léchemből. 2 De ágyasa hűtelen lett hozzá és elment tőle, atya házába, a Jehúdabeli Bét-Léchembe, és ott volt négy teljes hónapig. 3 Akkor fölkelt a férje és ment utána, hogy szívére beszéljen, hogy visszahozza; vele volt a legénye és egy pár szamár. Bevezette őt atya házába, megláttá a leányzó atya és öröülve elébe ment. 4 Tartóztatta őt az ipja, a leányzó atya és nála maradt három napig; ettek, ittak és megháltak ott. 5 S volt a negyedik napon, fölkeltek kora reggel, és készült elmenni; ekkor szólt a leányzó atya a vejéhez: Erősítsd szívedet egy darab kenyérrel, azután elmehettek. 6 Leültek, ettek kettejük együtt és ittak; ekkor szólt a leányzó atya a férfiúhoz: Egyezz csak bele, hálj meg, hogy jó kedved legyen. 7 De a férfiú készült elmenni; azonban unszolta az ipja és újra meghált ott. 8 S fölkelt kora reggel az ötödik napon, hogy elmenjen; ekkor szólt a leányzó atya: Erősítsd, kérlek, szívedet és késedelmezetek, míg lehajlik a nap. És ettek kettejük. 9 Erre készült a férfiú elmenni, ő meg ágyasa és legénye. S mondta neki az ipja, a leányzó atya: Íme, kérlek, a nap esteledésre hanyatlott, háljatok csak meg, íme, aláereszkedik a nap, hálj meg itt, hogy jó kedved legyen, s majd holnap korán fölkeltek utatokra és elmehetsz sátradhoz. 10 De nem akart a férfiú meghálni, fölkelt és elment s eljutott Jebúsz felé – Jeruzsálem az – és vele egy pár fölnyergelt szamár, meg az ágyasa vele. 11 Jebúsz mellett voltak, a nap pedig nagyon alászállott, akkor szólt a legény az urához: Jer csak, hadd tértünk be a jebúszinak e városába és majd meghálunk benne. 12 Szólt hozzá az ura: Ne tértünk be idegenek városába, kik nem Izraél fiai közül valók, hanem vonulunk tova Gibeáig. 13 Mondta legényének: Jer, hadd közeledünk a helyégek egyikéhez, hogy meghálunk Gibeában vagy Rámában. 14 És tova vonultak és mentek; ekkor reájok alkonyodott a nap a Benjáminhoz tartozó Gibea mellett. 15 Betértek oda, hogy bemenjenek és megháljanak Gibeában; bement és leült a város piaczán, de nem volt senki, aki befogadta őket a házba, hogy megháljanak. 16 De íme egy öreg ember jön munkájáról a mezőről este – a férfiú Efraim hegységeből volt, de Gibeában tartózkodott, a helység emberei pedig Benjáminbeliek – 17 fölemelte szemeit és láttá az utas férfiút a város piaczán; s mondta az öreg ember: Hová mész és honnan jössz? 18 Szólt hozzá: Átmegyünk a Jehúdabeli Bét-Léchemből Efraim hegysége hátuljáig; onnan való vagyok és a Jehúdabeli Bét-Léchembe mentem, s az Örökkévaló házába akarok menni és nincs senki, ki engem befogadna

a házba. 19 Szalma is, abrak is van ugyan szamaraink számára, kenyér és bor is van számomra és szolgálód számára, meg a legény számára, ki szolgáddal van, nincsen hiány semmiben. 20 Erre mondta az öreg ember: Béke veled, minden szükséged csak az én dolgom legyen, csak a piaczon ne hálj meg. 21 Bevezette őt házába és abrakot csinált a szamaraknak, megmosták lábaikat, ettek és ittak. 22 Ők éppen jó kedvűek voltak, s íme a város emberei, alávaló emberek, körülvették a házat, dörömbölve az ajtón; és szóltak az öreg emberhez, a ház gazdájához, mondván: Vezesd ki a férfiút, a ki házadba jött, hadd ismerjük meg. 23 És kiment hozzájuk az ember, a ház gazdájá, és mondta nekik: Ne, testvéreim, ne tegyetek, kérlek, rosszat; miután hogy bejött ez a férfiú házamba, ne kövessétek el ezt az aljasságot. 24 Íme hajadon leányom és amannak ágyasa, hadd vezessem csak ki őket, gyalázatok meg őket és tegyetek velük, a mi jónak tetszik szemeitekben; e férfiún azonban el ne kövessétek ezt az aljas dolgot. 25 De nem akartak reá hallgatni az emberek, ekkor megfogta a férfiú az ágyasát és kivezette hozzájuk az utcára; megismerték őt és játékok űztek vele egész éjjel reggelig, s elbocsátták, mikor feljött a hajnal. 26 Jött az asszony hajnal fele; és lerogyott az ember házának bejáratán, ahol ura volt, virradtig. 27 Midőn reggel fölkelt az ura, kinyitotta a ház ajtait és kiment, hogy utjára induljon; s íme, az asszony, az ő ágyasa, lerogyva a ház bejáratán és kezei a küszöbön. 28 És szólt hozzá: Kelj föl, hadd indulunk! De semmi felelet. Erre föltette a szamárra, fölkelt a férfiú és elment hazájába. 29 Midőn megérkezett házába, vette a kést, megfogta ágyasát és földarabolta őt tagjai szerint tizenkét darabra és szétküldte Izraél egész határában. 30 És volt, mind aki láttá, így szólt: Nem történt és nem látta! Ilyesmi azon naptól fogva, hogy feljöttek Izraél fiai Egyiptom országából, mind e mai napig; fordítsatok rá gondot, tanakodjatok és beszéljetek!

20 És kivonultak mind az Izraél fiai és egybegyűlt a község mint egy ember Dántól Beér-Sébáig, meg Gileád országa, az Örökkévalóhoz Miczpába. 2 És odaálltak az egész nép kíváli, Izraél törzsei minden, Isten népének gyülekezetében: négyszázezer ember, gyalogos, kardrántó. 3 Meghallották Benjámin fiai, hogy fölmentek Izraél fiai Miczpába. És mondta Izraél fiai: Beszéljetek, miképpen történt e gonoszság? 4 Erre megszólalt a levita férfiú, a meggyilkolt asszonynak férje, és mondta: A Benjáminhoz tartozó Gibeába érkeztem én meg ágyasam, hogy meghálunk. 5 Ekkor reám támadtak Gibeá urai, körülvették miattam éjjel a házat; engem megölni

szándékoztak, ágyasomat pedig meggyalázták és meghalt. 6 Erre megfogtam ágyasamat, földaraboltam és szétküldtem Izraél birtokának egész területén, mert fajtalanságot és aljasságot követték el Izraélben. 7 Íme, ti Izraél fiai minden, hozzatok magatoknak döntést és tanácsot itten. 8 Ekkor fölkelt az egész nép, mint egy ember, mondván: Nem meg közülünk senki a sátrába és nem tér be közülünk senki a házába. 9 Most tehát ez az, a mit tenni fogunk Gibeával: Ellene sors szerint! 10 Vegyünk tíz embert százból, mind az Izraél törzseiből, és százat ezerből és ezret tízezerből, hogy élelmet vigyenek a nép számára, hogy cselekedjenek, a mint a Benjáminbeli Gibeába érkeznek, egészen azon aljassághoz képest, melyet elkövették Izraélben. 11 És összegyűlekezett Izraél minden embere a város ellen, mint egy ember egyesülve. 12 És küldtek Izraél törzsei embereket Benjámin egész törzsébe, mondván: Micsoda gonoszság az, mely történt köztetek? 13 Most tehát adjátok ki azokat az alávaló embereket, aki Gibeában vannak, hogy megöljük őket és kípusztítsuk a gonoszságot Izraélből. De nem akartak Benjámin fiai hallgatni testvéreik, Izraél fiainak szavára. 14 S összegyűlték Benjámin fiai a városokból Gibeába, hogy kivonuljanak háborúra Izraél fiaival. 15 Szám szerint voltak Benjámin fiai ama napon a városokból huszonhatezer kardrántó ember, Gibeá lakói kívül, kik szám szerint voltak hétszáz válogatott ember. 16 Ez egész népből hétszáz válogatott ember balogkezű volt; mind paritanyakövet hajtott egy hajszálra és el nem vétette. 17 Izraél emberei pedig voltak szám szerint, Benjáminon kívül, négyszázezer kardrántó ember, mind ez harczra való ember. 18 Fölkeltek és fölmentek Bét-Élbe és megkérdezték Istenet, és mondta Izraél fiai: Ki vonuljon közülünk először háborúra Benjámin fiai ellen? Mondta az Örökkévaló: Jehúda először! 19 És fölkeltek Izraél fiai reggel és táboroztak Gibeá ellen. 20 Kivonultak Izraél emberei háborúra Benjáminnal; és sorakoztak ellenük Izraél emberei harczra Gibeá mellett. 21 Ekkor kivonultak Benjámin fiai Gibeából és földre terítettek ama napon Izraél közül huszonkétezer embert. 22 De megbátorodott a nép, Izraél emberei, és újból csatára sorakoztak azon a helyen, ahol sorakoztak az első napon. 23 Fölmentek Izraél fiai és sírtak az Örökkévaló színe előtt egész estig s megkérdezték az Örökkévalót, mondván: Odalépjek-e újból harczra Benjámin fiaival, testvéremmel? Mondta az Örökkévaló: Vonuljatok ellene. 24 Közeledtek tehát Izraél fiai Benjámin fiai felé a második napon. 25 És kivonult elbük Benjámin Gibeából a második napon és földre terítettek Izraél fiai közül még tizenyolczezer embert, mind ezek kardrántók. 26 Ekkor fölmentek Izraél

fiai mind és az egész nép és jöttek Bét-Élbe, sírtak és ott maradtak az Örökkévaló színe előtt és böjtöltek ama napon egész estig; és bemutattak égő- és békeáldozatokat az Örökkévaló színe előtt. 27 S megkérdezték Izraél fiai az Örökkévalót – ott volt ugyanis az Isten szövetségének ládája ama napokban, 28 Pinechász, Eleázár, Áron fiának, ott állt előtte ama napokban – mondván: Kivonuljak-e újból harczra Benjámin testvérem fiai ellen, avagy abbahagyjam? Mondta az Örökkévaló: Vonuljatok, mert holnap kezedbe adom őt. 29 És elhelyezett Izraél lescsapatot Gibeá ellen köröskörül. 30 És fölvonultak Izraél fiai Benjámin fiai ellen a harmadik napon és sorakoztak Gibeá ellen, mint már kétszer. 31 Erre kivonultak Benjámin fiai a nép elejébe – elszakasztattak a várostól – és kezdetek elleneteket ejtene a nép közül mint már kétszer, az országutakon, melyeknek egyike fölmegy Bét-Élnek, másika Gibeának, a mezőségen, mintegy harmincz embert Izraél közül. 32 És mondta Benjámin fiai: Megveretnek tőlünk mint első ízben! Izraél fiai pedig mondta: Hadd fassunk és szakasszuk el a várostól az országutakra. 33 Mind az Izraél emberei pedig fölkeltek helyükön és sorakoztak Báál-Támról; Izraél lescsapatja azonban előtört helyéből, Máará-Gébából, 34 és értek Gibeá átellenébe egész Izraélből válogatott emberek tizezren és heves volt a csata; amazok pedig nem tudták, hogy hozzájuk ér a veszedelem. 35 És megverte az Örökkévaló Benjáminet Izraél előtt és leterítettek Izraél fiai Benjámin közül ama napon huszonötözer és száz embert, mindenek kardrántók. 36 S látták Benjámin fiai, hogy megverettek. Helyet adtak Izraél emberei Benjáminnak, mert bíztak a lescsapatban, melyet elhelyeztek volt Gibeá ellen. 37 A lescsapat pedig sietett, rárontott Gibeára; s elhúzódott a lescsapat és megverte az egész várost a kard élével. 38 Azon megállapodásuk volt Izraél embereinek a lescsapatattal, hogy erősen hagyják fölszállni a füstfellegeit a városból. 39 És megfordultak Izraél emberei a csatában; Benjámin pedig kezdte verni Izraél embereit s ellenére volt közülük mintegy harmincz ember, mert mondta: Bizony végképp megveretik előtünk, mint az előbbi csatában. 40 A füstfelleg azonban kezdett fölszállni a városból, egy füstoszlop; ekkor hátrafordult Benjámin és íme, ég felé szállt az egész város égése – 41 Izraél emberei pedig megfordultak, s megrémültek Benjámin emberei, mert látták, hogy hozzájuk ért a veszedelem. 42 Megfordultak tehát Izraél emberei előtt a pusztá felé, de a csata utolérte őket; a városokból valókat is leterítették közöttük. 43 Bekerítették Benjáminet, üldözték őt, pihenő helyen letiportákt, egészen Gibeával szemben napkelet felől. 44 És ellenére Benjámin közül tizenyolczer ember:

mindezek vitéz férfiak. 45 Fordultak és megfutamodtak a pusztá felé a Rimmón sziklájáig és bongészve bennük, megöltek az országutakon ötezer embert; és nyomukban voltak Gideómag és levelek közülök kétezer embert. 46 Voltak tehát mind, a kik elestek Benjáminból ama napon: huszonötözer kardrántó férfi; mindenek vitéz férfiak. 47 De hatszáz ember fordult és megfutamodott a pusztá felé a Rimmón sziklájáig; és maradtak Rimmón sziklájánál négy hónapig. 48 Izraél emberei pedig visszatértek Benjámin fiaihoz és leverték a kard élével városostul, férfiastul, barmostul, minden a mit találtak; mind a városokat is, melyekre találtak, tűzbe borították.

21 Izraél emberei pedig megesküdtek volt Miczpában, mondván: Senki közülről nem adja leányát nőül Benjáminnak. 2 És elment a nép Bét-Élbe és maradtak ott estig az Isten színe előtt; fölemelték hangjukat és sírtak nagy sírással. 3 Mondta: Miért, Örökkévaló, Izraél Istene, történt ez Izraélben, hogy hiányozzék ma Izraélből egy törzs? 4 És volt másnap, korán fölkelt a nép, épített ott oltárt és bemutattak égő- és békeáldozatokat. 5 És mondta Izraél fiai: Ki az, aki nem jött föl a gyülekezetre mind az Izraél összes törzseiből az Örökkévaló elé? Mert nagy eskü volt az ellen, ki nem jött föl az Örökkévaló elé Miczpába, mondván: ölessék meg. 6 De megsajnálták Izraél fiai Benjáminet, testvéreket; mondta: kivágatott ma egy törzs Izraélből. 7 Mit cselekedjünk velük, a megmaradottakkal, feleségek dolgában? Hiszen mi megesküdtünk az Örökkévalóra, hogy nem adunk nekik leányaink közül egyet sem feleségül. 8 Erre mondta: Melyik az Izraél törzsei közül, aki nem jött föl az Örökkévaló elé Miczpába? És íme, nem jött senki a táborba Jábés-Gileádból a gyülekezetre. 9 Megszámláltatta magát a nép, s íme, nem volt ott senki Jábés-Gileád lakosai közül. 10 Erre oda küldött a község tizenkétezer embert a vitézek közül; és megparancsolták nekik, mondván: Menjetek és verjétek le Jábés-Gileád lakosait a kard élével, a nőket is és a gyermekeket. 11 És ez az, a mit tegyetek: minden férfiszemélyt meg minden asszonyt, ki ismer férfiúval való hálást, pusztítatok ki. 12 Találtak Jábés-Gileád lakosai között négy száz oly hajadon leányt, ki nem ismert férfiúval való hálást; és elvitték őket a táborba a Kanaán országában levő Sílóba. 13 Erre elküldött az egész község, beszéltek Benjámin fiaihoz, a kik Rimmón sziklájánál voltak és békét hirdettek nekik. 14 És visszatérte Benjámin amaz időben s adták nekik azon asszonyokat, kiket életben hagytak Jábés-Gileád asszonyai közül, de így sem voltak nekik elegen. 15 A nép pedig megsajnálta Benjáminet azért, hogy rést csinált

az Örökkévaló Izraél törzsei között. 16 És mondták a község vénei: Mit cselekedjünk a megmaradottakkal a feleségek dolgában, minthogy asszony kipusztult Benjáminból? 17 Mondták: A megmenekültek birtoka Benjáminé, hogy egy törzs ne törültessék el Izraélből. 18 Mi pedig nem adhatunk nekik feleséget leányaink közül, mert megesküdtek Izraél fiai, mondván: átkozott, ki feleséget ad Benjáminnak. 19 És mondták: Íme, évről-évre, az Örökkévaló ünnepe van Sílóban, mely Bét-Éltől északra van napkeletre azon országúttól, mely fölmegy Bét-Éltől Sekhémbe és délré Lebónától. 20 Megparancsolták tehát Benjámin fiainak, mondván: Menjetek és leselkedjetek a szőlők között; 21 majd látjátok, íme ha kijönnek Síló leányai körtánczot lejteni, akkor menjetek ki a szőlők közül és ragadjátok el magatoknak ki-ki az asszonyát Síló leányai közül, azután menjetek Benjámin országába. 22 És lészen, ha majd atyák vagy testvéreik panaszra jönnek hozzánk, így szólunk majd hozzájuk: ajándékozzátok őket nekünk, mert nem szereztünk kinek-kinek asszonyt a háborúban; hiszen nem ti adtátok nekik, hogy mostanában bűnösök volnátok! 23 És úgy tettek Benjámin fiai: számukhoz képest vettek ugyanis feleségeket a tánczoló nők közül, kiket elraboltak; erre menten visszatértek birtokukba, fél építették a városokat és laktak bennük. 24 És széjjelmentek onnan Izraél fiai abban az időben ki-ki törzséhez és családjához; és eltávoztak onnan ki-ki birtokába. 25 Azokban a napokban nem volt király Izraélben; ki-ki tette, a mi helyes volt szemeiben.

Ruth

1 Volt azon napokban, midőn a bírák bíráskodtak, éhínség volt az országban. Ekkor ment egy férfi a Jehúdabeli Bét-Léchemből, hogy tartózkodjék Móáb mezőségén, ő és felesége és két fia. **2** A férfinak neve pedig Elimélekh s feleségének neve Noémi, s két fiának neve Machlón és Kiljón, Efrátbeliek, a Jehúdabeli Bét-Léchemből. Elérkeztek Móáb mezőségére és ott maradtak. **3** S meghalt Elimélekh, Noémi férje; s hátramaradt ő és két fia. **4** És vettek maguknak móabita feleségeket, az egyiknek neve Orpa volt, s a másiknak neve Rúth; és laktak ott mint egy tiz évig. **5** És meghaltak ők is mindenketten, Machlón és Kiljón; s hátramaradt az asszony két gyermeke és férje nélkül. **6** Erre felkelt ő meg menyei és visszatért Móáb mezőségéről; mert azt hallotta Móáb mezőségén, hogy gondolt az Örökkévaló az ő népére, adván nekik kenyeret. **7** S elment a helyről, ahol volt, és két menye ő vele; és mentek az úton, hogy visszatérne Jehúda országába. **8** Ekkor mondta Noémi két menyének: Menjetek, térijetek vissza, ki-ki az ő anyja házába; tegyen veletek az Örökkévaló szeretetet, amint ti tettek az elholtakkal és én velem. **9** Adj nektek az Örökkévaló, hogy nyugalmat találjatok, ki-ki a férje házában! S megcsókolta őket, s fölemelték hangjukat és sírtak. **10** És mondta neki: Inkább veled térünk vissza a te népedhez. **11** Mondta Noémi: Térijetek vissza, leányaim, mért jönnétek velem? Vannak-e még fiuk az én méhemben, hogy nektek férjeitek lehetnének? **12** Térijetek vissza, leányaim, menjetek, mert öregebb vagyok, semhogy férjé lehetnék. Mert ha mondanám: van reménységem, még az éjjel is férjé lennék és fiakat is szűlnék: **13** vajon azért várnátok-e, míg megnőnek, azért elzárkóznátok-e, hogy férjé ne legyetek? Nem, leányaim! Mert keserűségem van nagyon, inkább mint nektek, mert ellenem fordult az Örökkévaló keze. **14** Erre felemelték hangjukat és sírtak sokáig; s megcsókolta Orpa az ő napát, Rúth pedig ragaszkodott hozzá. **15** És mondta: Íme visszatért sőgorasszonyod az ő népéhez és istenéhez: térr vissza sőgorasszonyod után! **16** Mondta Rúth: Ne unszolj engem, hogy elhagyjálok, visszatérve mellőled; mert ahová te mész, megyek én s ahol meghálsz, hálók meg én, néped az én népem, istened az én istenem; **17** ahol meghálsz te, halok meg én és ott akarok eltemetve lenni. Úgy tegyen velem az Örökkévaló és úgy folytassa, csak a halál választ el tőled engemet. **18** Midőn láttá, hogy erősködik vele menni, felhagyott azzal, hogy hozzá beszéljen. **19** Mentrek tehát ketten, míglé elérkeztek Bét-Léchembe. S történt, midőn elérkeztek Bét-Léchembe, felzúdult miattuk az

egész város, és mondta a nők: ez-a Noémi? **20** És szolt hozzájuk: Ne hivjatok engem Noéminak, hívjatok engem Márának, mert keserűséggel illetett engem a Mindenható nagyon; **21** én teljesen mentem el innen és üresen hozott vissza az Örökkévaló; miért hívtok engem Noéminak, holott az Örökkévaló vallott ellenem és a Mindenható rosszal illetett engem! **22** Így tért vissza Noémi meg a menye, a móabita Rúth ő vele, visszatérvén Móáb mezőségéről; s ők elérkeztek Bét-Léchembe az árpaaratás kezdetén.

2 Noéminak pedig volt egy rokona a férjéről, egy derék vitéz férfi, Elímélekh családjából, s neve Bóáz. **2** És szolt a móabita Rúth Noémihoz: Hadd megyek, kérlek, a mezőre, és hadd szedek kalászokat olyan után, akinek szemében kegyet találok. Mondta neki: menj leányom! **3** Ment tehát, odaért és szedegetett a mezőn az aratók után; s történetesen úgy esik vele, hogy az egy telke volt Bóáz mezejének, aki Elímélekh családjából való volt. **4** S íme Bóáz jött Bét-Léchemből és mondta az aratóknak: Az Örökkévaló veletek! Mondták neki: Áldjon meg az Örökkévaló! **5** És mondta Bóáz a legényének, aki felügyelt az aratók fölött: Kié ez a leány? **6** Felelt a legény, aki felügyelt az aratók fölött s mondta: Móabita leány az, aki visszatért Noémival Móáb mezőségéről; **7** mondta ugyanis: hadd szedegetek, kérlek, és gyűjtsek a kévék között az aratók után, el is jött és maradt reggel óta mostanáig; csak keveset tartózkodik a házban. **8** Erre szolt Bóáz Rúthhoz: Nemde hallottad leányom, ne menj más mezőre szedni, s ne is távozz el innen, hanem itt csatlakozzál az én leányzóimhoz. **9** Szemeid azon mezőn legyenek, melyet aratnak, s menj utánu; nemde megparancsoltam a legényeknek, hogy ne bántsanak téged; s ha szomjúzol, menj az edényekhez és igyabb abból, amit merítenek a legények. **10** És arczára vetette magát és földre borult és szolt hozzá: Miért találtam kegyet szemeidben, hogy ismersz engem, holott idegen vagyok? **11** Felelt Bóáz és mondta neki: Jól megmondták nekem mindazt, amit cselekedtél napaddal férjed halála után, elhagyta ugyanis atyádat és anyádat meg szülőföldedet és mentél oly néphez, melyet nem ismertél tegnap, tegnapelőtt. **12** Fizesse meg az Örökkévaló cselekedetedet s legyen jutalmad teljes az Örökkévaló, Izraél Istene részéről, akihez jöttél, származtál alá menedéket keresni. **13** Mondta: Találjak kegyet a te szemedben, uram! Mert megvigasztáltál és szívére beszélte szolgálódnak, holott olyan sem vagyok, mint egyike a te szolgálóidnak. **14** És mondta neki Bóáz az evés idején: Lépj ide s egyél a kenyérből és mártsd be falatodat az eczetbe. Leült tehát az aratók oldalán; oda nyújtott neki pörkölt gabonaszemet, evett, jóllakott és még hagyott is. **15** Erre

fölkelt szedegetni; s megparancsolta Bóáz a legényeinek, mondván: a kérek között is szedegethet ne szégyenítétek meg; **16** ki is huzogathattok számára a csomókból, hogy elhagyjátok, ő meg felszedje, s ne dorgáljátok őt! **17** És szedegetett a mezőn egész estig, s kiverte azt, amit szedegetett, s lett mintegy éfányi árpa. **18** Fölvette és bement a városba, s láttá a napa azt, amit szedegetett; erre elővette és oda adta neki azt, amit meghagyott jóllakta után. **19** S mondta neki az ő napa: Hol szedegettél ma s hol dolgoztál? Áldott legyen, aki tekintettel volt reád! Ekkor tudtára adta napának, hogy kinél dolgozott s mondta: a férfi neve, kinél ma dolgoztam, Bóáz. **20** S mondta Noémi a menyének: Áldott legyen ő az Örökkévalótól, hogy nem hagya el szeretetét az élők iránt és a holtak iránt! S mondta neki Noémi: Közel áll hozzánk a férfi, rokonaink közül való. **21** És szólt a móabita Rúth: Sőt így szólt hozzá: az én cselédeimhez csatlakozzál, míg el nem végezték az én egész aratásomat. **22** És szólt Noémi menyéhez Rúthhoz: Jó az, leányom, hogy kimész az ő szolgálójával s ne érjenek téged más mezőn. **23** Csatlakozott tehát Bóáz szolgálójához, hogy szedegessen, míg nem vége volt az árpaaratásnak és a búzaaratásnak. Lakott pedig az ő napával.

3 S mondta neki Noémi, az ő napa: leányom, ne keressék e neked nyugvó helyet, hogy jó dolgod legyen? **2** Most hár, nemde rokonunk, Bóáz, ainek szolgálójával együtt voltál, íme ő árpát szór a szérün az éjjel. **3** Mosakodjál tehát és kend meg magadat és vedd fel magadra ruháidat, menj le a szérüre, de észre ne vétesd magad a férfiú által, míg nem végezte evését és ivását. **4** És lészen mikor lefekszik, tudd meg a helyet, ahol fekszik, menj oda, takard fel lábai helyét és feküdj le; ő majd megmondja neked, hogy mit cselekedjél. **5** Szólt hozzá: Mindazt, amit nekem mondasz, megcselekszem. **6** Ekkor lement a szérüre és cselekedett, mind aszerint, amint parancsolta neki a napa. **7** Bóáz evett és ivott és szíve vidám volt; s odament, hogy lefeküdjék az asztag szélén. Ő meg odament titkon, feltakarta lábai helyét és lefeküdt. **8** Volt pedig éjjelkor, felriadt a férfi, férlehajolt és íme egy asszony fekszik lábainál. **9** És mondta: Ki vagy? Mondta: Én Rúth vagyok, a te szolgálód, terítsd ki ruhád szárnyait a te szolgálódra, mert te rokon vagy. **10** És mondta: Áldott légy az Örökkévalótól, leányom! Jobban cselekedtél ez utóbbi szereteteddel, mint az elsővel: hogy nem jártál az ifjak után, akár szegény, akár gazdag. **11** Most tehát, leányom, ne félj, mindazt, amit mondasz, megteszem neked, mert tudja népem egész kapuja, hogy derék asszony vagy. **12** S mert, bár valóban úgy van, hogy rokon vagyok, mégis

van nálamnál közelebbi rokon. **13** Hálj itt az éjjel; s lészen reggel, ha megváltani akar, jó, váltson meg; ha pedig nem kíván megváltani, megváltalak én, él az Örökkévaló! Feküdj reggelig. **14** És feküdt lábainál reggelig és fölkelt, mielőtt felismerhetné egyik ember a másikat. Amaz ugyanis mondta ki ne tudódjék, hogy asszony jött a szérüre. **15** És mondta: Add ide a palástot, mely rajtad van s fogd meg. Megfogta, ő pedig lemért hat mérő árpát, reá tette és bement a városba. **16** Eljött az ő napához, s ez mondta: Hogy vagy leányom? S tudtára adta neki mindazt, amit cselekedett vele a férfiú. **17** S mondta: Ezt a hat mérő árpát adta nekem, mert így szólt hozzá: ne menj üresen a te napádhoz. **18** Ekkor mondta: Maradj, leányom, míg meg nem tudod, miképen dől el a dolog; mert nem fog nyugodni a férfiú, míg ma be nem végezte a dolgot.

4 Bóáz pedig fölment a kapuba s leült ott; s íme arra ment a rokon, kiről beszélt Bóáz. S mondta: Térj be, ülj itt le, ez meg ez! Betért és leült. **2** Erre vett tíz embert a város vénei közül s mondta: Üljetek le itt! S leültek. **3** S mondta a rokonnak: Azon mezőtelket, mely testvérünké Elímélekhé volt, eladta Noémi, aki visszajött Móáb mezőségéről. **4** Én pedig azt mondtam, kinyilvánítom előttem, mondván: vedd meg az itt ülők előtt és népem vénei előtt; ha meg akarod vältani, váltsd meg, s ha nem váltod meg, add tudtomra, hogy tudjam, mert nincs rajtad kívül, aki megváltaná, én pedig utánad következem. Mondta: Én megváltom. **5** S mondta Bóáz: amely napon megveszed a mezőt Noémi kezéből, a móabita Rúhtól, az elhaltnak feleségétől is megvettetted, hogy fentartsad az elhaltnak nevét az ő birtokán. **6** Erre mondta a rokon: Nem válthatom meg magamnak, nehogy megrontsam birtokomat; váltsd meg te magadnak az általam megváltandót, mert én nem válthatom meg. **7** Ez volt pedig azelőtt a szokás Izraélben a megváltásnál s a cserénél, bármily dolog megerősítésére: lehúzta egyik a saruját és odaadta a másikának; az volt a bizonyság Izraélben. **8** S mondta a rokon Bóáznak: Vedd meg magadnak. És lehúzta saruját. **9** Ekkor mondta Bóáz a véneknek és az egész népnek: Tanúk vagyok ma, hogy megvettem mindazt, ami Elíméleké volt s minden, ami Kíljiné és Machlóné volt, Noémi kezéből; **10** s a móabita Rúthot is, Machlón feleségét, megvettem magamnak feleségül, hogy fentartsam az elhaltnak nevét az ő birtokán, nehogy kiirtassék az elhaltnak neve a testvérei közül és helyiségeinek kapujából: tanúk vagyok ma! **11** És mondta az egész nép, mely a kapuban volt meg a vének: Tanúk! Tegye az Örökkévaló az asszonyt, aki bemegy a házadba olyanná, mint Ráchel és

Léa, akik fölépítették ketten Izraél házát; s végezz derekasat Efrátban, s adj nevet Bét-Léchemben! **12** S legyen házad olyan, mint Pérecz háza, akit Támár szült Jehúdának, azon magzatból, melyet ad majd neked az Örökkévaló e leánytól. **13** És elvette Bóáz Rúthot, lett neki feleségül, s bement hozzá; és adott neki az Örökkévaló terhességet és fiut szült. **14** És szóltak az asszonyok Noémihoz: Áldva legyen az Örökkévaló, aki ma nem engedett téged maradnod vérrokon nélkül, s legyen neki neve Izraélben; **15** s legyen számodra léleküdítőnek és hogy táplálja vénségedet, mert menyed, ki szeret téged, szülte őt, az, aki jobb neked hét fiunál. **16** És vette Noémi a gyermeket, ölébe tette és lett neki nevelőanyjává. **17** És adtak neki a szomszédnők nevet, mondván: fiu született Noéminak; és így nevezték őt: Óbéd. Az Jísájnak, Dávid atyjának az atyja. **18** És ezek Pérecz nemzetései: Pérecz nemzette Checzrónt; **19** s Checzrón nemzette Rámot, és Rám nemzette Ammínádábot; **20** s Ammínádáb nemzette Nachsónt, és Nachsón nemzette Szalmánt; **21** s Szalmón nemzette Bóázt, és Boáz nemzette Óbédöt; **22** s Óbéd nemzette Jísájt, Jisáj pedig nemzette Dávidot.

1 Sámuel

1 Volt egy ember Rámátájim Czófimból, Efraim hegységből, neve Elkána, Jeróchám fia, Elíhú fia, Tóchú fia, Czúf fia, Efraimbeli. **2** Annak volt két felesége, az egyiknek neve Channa s a másiknak neve Peninna; Peninnának voltak gyermekei, Channának pedig nem voltak gyermekei. **3** Évről-évre ama férfiú fölment a városából, hogy leboruljon és áldozzon az Örökkévalónak, a Seregek urának Sílóban; ott volt Éli két fia, Chofni és Pínechász, mint papjai az Örökkévalónak. **4** S történt, amely napon áldozott Elkána, adott feleségének, Peninnának és annak minden fiának és leányának részeket; **5** Channának pedig egy kiváló részt adott, mert Channát szerette; de az Örökkévaló elzártá a ménhét. **6** Bosszantotta is vetélyársa bosszantással azért, hogy felbőszítse, mivel elzártá az Örökkévaló a ménhét. **7** S így tett esztendőről-esztendőre: valahányszor fölment az Örökkévaló házába, megannyiszor bosszantotta; ő meg sírt és nem evett. **8** Ekkor mondta neki férje Elkána: Channa, miért sírsz és miért nem eszel és miért szomorú a szíved? Nem jobb vagyok-e neked tíz fiúnál is? **9** S fölkelt Channa, miután ettek Sílóban és miután ittak – Éli pap éppen a széken ült az Örökkévaló templomában az ajtófénél – **10** ő pedig elkeseredett lelkű volt, imádkozott az Örökkévalóhoz és sírva sírt. **11** És fogadást tett és mondta: Örökkévaló, seregek ura, ha rátekintesz szolgálód nyomorára, megemlékezel rólam és nem felejt el szolgálódat és majd adsz a szolgálódnak férfitmagzatot: akkor odaadom őt az Örökkévalónak életének mindennapjaira, és borotva nem éri fejét. **12** És történt, midőn sokat imádkozott az Örökkévaló előtt, Éli pedig megfigyelte a száját, **13** ő meg, Channa, szívében beszélt, csupán ajkai mozogtak, de hangja nem hallatszott, azért Éli részegnek gondolta. **14** És szolt hozzá Éli: Meddig fogsz részegeskedni? Távolítsd el magadtól borodat! **15** Felelt Channa és mondta: Nem, uram, nehéz lelkű asszony vagyok én, bort pedig meg részegítő italt nem ittam, hanem kiöntöttem lelkemet az Örökkévaló előtt. **16** Ne tartsd szolgálódat alávaló nőnek, mert panaszom és bánatom teljéből beszéltem idáig. **17** Felelt Éli és mondta: Menj békével! Izrael Istene pedig adjá meg kérésedet, melyet kértél tőle. **18** Mondta: Találjon szolgálód kegyet szemeidben! Erre elment az asszony az útjára, evett és nem volt többé bánatos arca. **19** Fölkeltek korán reggel és leborultak az Örökkévaló előtt, erre visszatértek és megtértek házukba Rámába. Megismerte Elkána a feleségét, Channát, és megemlékezett róla az Örökkévaló. **20** És volt a napok fordultakor, várandós lett Channa és szült fiút; s nevezte őt Sámuelnek: mert az Örökkévalótól kértem őt. **21**

S fölment a férfi Elkána meg az egész háza, hogy áldozza az Örökkévalónak az évi áldozatot és fogadását. **22** Channa pedig nem ment föl, mert mondta férjének: Míg elválasztatik a fiú, akkor majd elviszem, hogy megjelenjék az Örökkévaló színe előtt és ott maradjon örökre. **23** Mondta neki férje Elkána: Tedd, ami jónak tetszik szemeidben, maradj, míg őt elválasztottad, csakhogy megtartsa az Örökkévaló az igéjét. És maradt az asszony és szoptatta az ő fiát, míg elválasztotta. **24** S fölvitte magával, miután elválasztotta, három tulokkal, egy éfa liszttel és egy tömlő borral, és bevitte őt az Örökkévaló házába Sílóba; a fiú még fiatal volt. **25** Levágták a tulkot és bevitték a fiút Élihez. **26** Mondta: Kérem uram, lelked életére, uram, én vagyok az asszony, aki által melletted e helyütt, imádkozva az Örökkévalóhoz. **27** Ezért a fiút imádkoztam: megadta nekem az Örökkévaló kérésem, melyet tőle kértem. **28** Tehát én is felajánlottam őt az Örökkévalónak: mind a napokon, amíg csak lesz, fel van ő ajánlva az Örökkévalónak. És leborult ott az Örökkévaló előtt.

2 Ekkor imádkozott Channa és mondta: Ujjong szívem az Örökkévalóban, emelkedik szarvam az Örökkévaló által; tágra nyílik szám ellenségeim ellen, mert örvendek segítségedben. **2** Nincs szent, mint az Örökkévaló, mert nincs senki kívüled; és nincs szirt, mint Istenünk. **3** Ne sokat beszéljetek fennhérázva, fennhérázva, ne jöjjön kemény szó a szátokból! Mert tudás Istene az Örökkévaló s meg vannak szabva az ő tettei. **4** Hősöknek íja megtörík, a gyengéket pedig erő övezí. **5** Jóllakottak kenyérért szegődnek, s az éhesek megszűnnék éhezni; míg hetet szül a magtalan, elfonnyad a sok gyermekű. **6** Az Örökkévaló ől és éltet, sírba dönt és fölöz; (*sheol h7585*) **7** az Örökkévaló szegényt és gazdagit, lealáz s föl is emel. **8** Föltámasztja porból a szegényt, szemétből fölemeli a szúlkölködőt, hogy ültesse a nemesek mellé és a tisztelet székét bírássa velük. Mert az Örökkévaló a föld oszlopai és rájuk helyezte a világot. **9** Jámborainak lábait megőrzi, s a gonoszok sötétségben enyésznek; mert nem erővel győz az ember! **10** Az Örökkévaló – megtörnek aikik küzdenek ellene, rájuk dörög az egekben; az Örökkévaló ítélt a föld végei fölött, hogy hatalmat adjon királyának, s fölemelje fölkentjének szaruját. **11** S elment Elkána Rámába házához; a fiú pedig szolgálta az Örökkévalót Éli pap előtt. **12** Éli fiai alávaló emberek voltak, nem ismerték az Örökkévalót. **13** A papok eljárása ugyanis a néppel: bárki áldozatot mutatott be, jött a papnak legénye, mikor főzték a húst, háromfogú villával a kezében; **14** és beleszűrt a medencébe, vagy az üstbe,

vagy a bőgrébe, vagy a fazékba: mind amit fölhozott a villa, elvitte azt a pap; így tettek egész Izraellel, aikik oda, Sílóba mentek. **15** Sőt még mielőtt elfüstölgötték a zsiradékot, eljött a papnak legénye és mondta az áldozó embernek: Adj húst, hogy megsüssék a papnak; nem fogad el tőled főtt húst, hanem csak nyerset! **16** Ha így szól hozzá az ember: Azonnal elfüstölgöttek a zsiradékot, akkor végy magadnak, amint kívánja a lelked, – azt mondta: Nem, hanem most adj; ha pedig nem, veszek erővel! **17** S igen nagy volt az ifjak vétke az Örökkévaló előtt, mert megvetették az emberek az Örökkévaló áldozatát. **18** Sámuvel pedig szolgált az Örökkévaló színe előtt, mint fiú len-éfőddal övezve. **19** És kis köpenyt készített neki anyja és fölvitte neki évről évre, mikor fölment férjével, áldozni az évi áldozatot. **20** Ilyenkor megáldotta Éli Elkánát és feleségét és mondta: Adj neked az Örökkévaló magzatot ez asszonytól azon följánlás helyett, melyet, följánlott az Örökkévalónak. Erre elmentek hazájába. **21** Csakugyan gondolt az Örökkévaló Channára; várandós lett és szült három fiút és két leányt. És felnőtt a fiú Sámuvel az Örökkévaló mellett. **22** Éli pedig nagyon öreg volt; hallotta mindenzt, amit tesznek fiai egész Izraellel és hogy hálnak az asszonyokkal, akik odasereglettek a találkozás sátorának bejáratához. **23** És mondta nekik: Miért tesztek ily dolgokat, amely gonosz dolgaitokat hallom ez egész néptől. **24** Ne fiaim! Mert nem jó a hír, melyet hallok, ahogy terjeszti az Örökkévaló népe. **25** Ha ember ember ellen vét, ítéli a bíró, de ha az Örökkévaló ellen vét az ember, ki szerez ítéletet neki? De nem hallgattak atyuk szavára, mert az Örökkévaló meg akarta őket ölni. **26** A fiú Sámuvel egyre nagyobb és jobb lett, az Örökkévaló előtt is, és az emberek előtt is. **27** Jött az Isten embere Élihez és szólt hozzá: Így szól az Örökkévaló: Úgy-e megnyilatkoztam atyád háza előtt, mikor Egyiptomban voltak Fáraó házában! **28** Kiválasztottam őt magamnak mind az Izrael törzsei közül papnak, hogy fölmenjen oltáromra, hogy füstölgessen füstöloszert és viseljen éfődot előttem; s adtam atyád házának Izrael fiainak mind a tűzalidzatait. **29** Miért tiporjátok vágóáldozatomat és lisztáldozatomat, melyet elrendeltem a. szentély számára? Jobban tiszteledd fiaidat nálam, hízláván magatokat Izrael népem minden áldozatának zsengéjéből! **30** Azért, úgymond az Örökkévaló, Izrael Istene, azt mondtam volt, házad és atyád háza majd járnak előttem örökké; de most, úgymond az Örökkévaló, távol legyen az tőlem! Mert tisztelelmet tisztelem, megvetőim pedig megalacsonyulnak. **31** Íme napok jönnek, és levágom karodat és atyád házának karját, hogy öreg ne legyen házadban. **32** És majd látsz vetélytársat a szentélyben mindenzzel, amit jót tesz Izraellel; és öreg nem lesz házadban

sohasem. **33** De nem mindenkit irtok ki közüled oltárom mellől, szemed elepesztésére és lelked elcsüggesztésére; de házadnak minden szaporulása férfikorban fog meghalni. **34** S ez legyen számodra a jel, mely bekövetkezik két fiadon, Chochni és Pínechászon: ugyanegy napon halnak meg mindenketten. **35** Támasztok majd magamnak hűséges papot, aszerint, amint szívemben és lelkemben van, fog cselekedni; és építék neki hűséges házat, és járni fog az én fölkentem előtt minden időben. **36** És lesz, akárki megmarad házadban, eljön leborulni előtte egy ezüst fillérért és egy cipó kenyérért, és azt mondja: fogadj be engem a papi teendők egyikére, hogy ehessem egy darab kenyeret.

3 A fiú Sámuvel pedig szolgálta az Örökkévaló Éli előtt; az Örökkévaló szava pedig ritka volt ama napokban, látomás nem volt elterjedve. **2** És volt valamely napon, Éli feküdt a helyén, szemei kezdték elhomályosodni, látni sem tudott; **3** Isten mécsese pedig még nem aludt ki. Sámuvel meg feküdt az Örökkévaló templomában, ahol Isten ládája volt. **4** És szólította az Örökkévaló Sámuelt; mondta: Itt vagyok. **5** Odafutott Élihez és mondta: Itt vagyok, mert szólítottál engem. Mondta: Nem szólítottalak, feküdj le újra; ment és lefeküdt. **6** És ismét szólította az Örökkévaló Sámuelt; erre fölkelt Sámuvel, Élihez ment és mondta: Itt vagyok, mert szólítottál engem. Mondta: Nem szólítottalak fiam, feküdj le újra. **7** Sámuvel pedig még nem ismerte az Örökkévalót, még nem nyílatkozott meg neki az Örökkévaló igéje. **8** És ismét szólította az Örökkévaló Sámuelt, harmadszor; erre fölkelt, Élihez ment és mondta: Itt vagyok, mert szólítottál engem. Ekkor megértette Éli, hogy az Örökkévaló szólítja a fiút. **9** Mondta tehát Éli Sámuelnak: Menj, feküdj le; és lesz, ha szólít téged, akkor mondjad: beszélj, Örökkévaló, mert hallja a szolgád. És ment Sámuvel és lefeküdt helyére. **10** S eljött az Örökkévaló, odaállt és szólította, mint már több ízben: Sámuvel, Sámuvel. Mondta Sámuvel Beszélj, mert hallja a te szolgád. **11** És szólt az Örökkévaló Sámuvelhez: Íme, én cselekszem oly dolgot Izraelben, hogy bárki hallja, megcsendül a két füle. **12** Ama napon teljesítem Élin mindenzt, amit beszéltem házáról, kezdve és végezve. **13** Kijelentem neki, hogy ítéletet tartok háza fölött örökre, ama bűn miatt, hogy tudta, hogy fiai átkot vonnak magukra, de nem feddte meg őket. **14** Azért tehát megesküdtem Éli házárol: Nem jut engesztelés Éli háza bűnének, sem vágóáldozattal, sem lisztáldozattal, soha sem. **15** És feküdt Sámuvel reggelig, akkor kinyitotta az Örökkévaló házának ajtajait; Sámuvel pedig felt Élinek megmondani a látomást. **16** És hívta Éli Sámuelt és mondta: Sámuvel fiam! Mondta: Itt vagyok. **17** És

mondata: Mi az az ige, melyet szólt hozzád? Ne titkold el, kérlek, előttem. Úgy tegyen veled az Isten és úgy folytassa, ha eltitkolsz előttem valamit mind azon igéből, melyet hozzád szólt. 18 Erre megmondata neki Sámuel mind a dolgokat s nem titkolta el előtte. Mondta: Ő az Örökkévaló, ami jónak tetszik szemeiben, azt tegye. 19 Felnőtt Sámuel és az Örökkévaló vele volt és nem ejtett el mind a szavaiból semmit a földre. 20 És megtudta egész Izrael Dántól Beér- Sebáig, hogy hűséges Sámuel mint az Örökkévalónak prófétája. 21 Továbbra is megjelent az Örökkévaló Sílóban, mert megnyílattozott az Örökkévaló Sámuelnek Sílóban az Örökkévaló igéjével.

4 És lett Sámuel szava egész Izraelé. S kivonult Izrael háborúra a filiszteusok ellen és táboroztak Ében-Háézer mellett, a filiszteusok pedig táboroztak Afékban. 2 Sorakoztak a filiszteusok Izrael ellen, megindult a csata és megveretett Izrael a filiszteusok előtt; s levertek a harctéren, a mezőn, mintegy négyezer embert. 3 Erre bement a nép a táborba és mondtaik Izrael vénei: Miért vert meg ma bennünket az Örökkévaló a filiszteusok előtt? Hadd vegyük magunkhoz Sílóból az Örökkévaló szövetségének látáját, hogy jöjjön közibénk és segítsen meg ellenünk kezéből. 4 S küldött a nép Sílóba és elvitték onnan szövetsége látáját az Örökkévalónak, a Seregek urának, aki székel a kerubok fölött; és ott volt Éli két fia az Isten szövetségének látája mellett: Chofni és Pinechász. 5 És volt, amint megjött az Örökkévaló szövetségének látája a táborba, riadt egész Izrael nagy riadással, és zúgott bele a föld. 6 Midőn hallották a filiszteusok a riadás hangját, mondtaik: Mi ennek a nagy riadásnak a hangja a héberek táborában? És megtudták, hogy az Örökkévaló látája jött meg a táborba. 7 Ekkor megfélemlítettek a filiszteusok, mert mondtaik: Isten jött a táborba! És mondtaik: Jaj nekünk, mert nem volt ilyesmi tegnap tegnapelőtt; 8 jaj nekünk, ki ment meg bennünket e hatalmas isten kezéből? Ez az az isten, aki megverte Egyiptomot minden csapással a pusztában. 9 Bátorodjatok és legyetek férfiak, filiszteusok, nehogy szolgáljatok a hébereknek, amint ők nektek szolgáltak; legyetek hát férfiak és harcoljatok! 10 Harcoltak a filiszteusok, megveretett Izrael, és megfutamodtak kiki sátárihoz; és igen nagy volt a vereség, elesett Izraelből harmincezer gyalogos. 11 Isten látája pedig elvétetett és Éli két fia meghalt, Chofni és Pinechász. 12 S futott egy Benjáminbeli ember a csatárról és ugyanaznap eljutott Sílóba, ruhái megszagadtak és föld a fején. 13 Odajutott és íme, Éli ül a széken, az út oldalán várakozva, mert szíve remegésben volt Isten látája miatt.

Az ember pedig odaért, hogy hírt mondjon a városban, és jávveszékt az egész város. 14 Midőn meghallotta Éli a jajkiáltás hangját, mondta: Mi ennek a zúgásnak hangja? Az ember pedig sietett, eljött és hírt mondott Élinek. 15 Éli kilencvennyolc éves volt, szemei merevek voltak és nem tudott látni. 16 És szólt az ember Élihez: Én vagyok az, ki jött a csatárról, én ugyanis ma a csatárról futamodtam meg. Mondta: Hogyan történt a dolog, fiam? 17 Felelt a hírmondó és mondta: Megfutamodott Izrael a filiszteusok előtt és nagy vereség is volt a nép között; két fiad is meghalt, Chofni és Pinechász, és Isten látája elvétetett. 18 És volt, amint megemlíttette az Isten látáját, hanyatt esett a székről, a kapu oldala mellett, nyakcsontját szegte és meghalt, mert öreg volt a férfit és nehéz, Ő bírája volt Izraelnek negyven évig. 19 Menye pedig, Pinechász felesége várandós volt, szüléshez közel, s meghallotta a hírt az Isten látájának elvételéről és hogy meghalt apja és férje; ekkor legörnyedt és szült, mert dültak benne a fájdalmai. 20 S mikor haldoklófélben volt, szólták a mellette álló nők: Ne félj, mert fiút szültél. De nem felelt és nem hajtotta rá szívét. 21 És így nevezte a fiút: Í-Kábód, mondván: Elköltözött a dicsőség Izraelből – Isten látájának elvétére miatt, meg apja és férje miatt. 22 Mondta ugyanis: Elköltözött a dicsőség Izraelből, mert elvétetett Isten látáját.

5 A filiszteusok pedig elvették az Isten látáját és vitték Ében-Háézerből Asdódba. 2 S vették a filiszteusok az Isten látáját és bevitték a Dágón házába és oda állították Dágón mellé. 3 Másnap korán fölkeltek az Asdóbeliek s íme Dágón arccal a földre esett az Örökkévaló látája előtt; s vették Dágont és visszatették helyére. 4 Midőn azonban másnap fölkeltek korán reggel, íme Dágón arccal a földre esett az Örökkévaló látája előtt; Dágón feje pedig és két keze töve levágva a küszöbön, csak Dágón teste maradt helyén. 5 Azért nem lépnek Dágón papjai és mind, akik bemennek Dágón házába, a Dágón küszöbére Asdóban mind e mai napig. 6 Ekkor ránehezedett az Örökkévaló keze az Asdóbeliekre és pusztította őket; megvervén őket kelésekkel, Asdót és határait. 7 Midőn látták Asdód emberei, hogy így van, azt mondtaik: Ne maradjon Izrael Istenének látája nálunk, mert kemény volt a keze rajtunk és Dágón istenünkön. 8 És küldtek és összegyűjtötték mind a filiszteusok fejedelmeit magukhoz és mondtaik: Mit tegyünk Izrael Istenének látájával? Mondtaik: Gátba vitessék át Izrael Istenének látáját. Átvitték tehát Izrael Istenének látáját. 9 S volt, miután átvitték azt, rajta volt az Örökkévaló keze a városon igen nagy megzavarással; megverte ugyanis a város

embereit, aprajától nagyjáig: kiütöttek rajtuk kelések. 10 Ekkor elküldték Isten ládáját Ekrónba; s volt, amint Ekrónba jutott Isten ládája, jayvesékeltek az Ekrónbeliek, mondván: Áthozták hozzám Izrael Istenének ládáját, hogy megöljön engem és népemet. 11 Erre küldtek, összegyűjtötték mind a filiszteusok fejedelmeit és mondta: Küldjétek el Izrael Istenének ládáját, Hogy visszatérjen helyére, és meg ne öljön engem és népemet. Mert halálos zavar volt az egész városban: nagyon nehéz volt ott Isten keze. 12 Azon emberek is, akik nem haltak meg, megverettek kelésekkel; s fölszállt a város jajkiáltása ég felé.

6 És volt az Örökkévaló látája a filiszteusok földjén héthónapig. 2 Ekkor szólították a filiszteusok a papokat és a varázslókat, mondván: Mit tegyünk az Örökkévaló látájával? Tudassátok velünk, miképpen küldjük el helyére? 3 Mondták: Ha elkülditek Izrael Istenének ládáját, ne küldjétek azt el üresen, hanem rójatok le neki bűnáldozatot; akkor meggyógyultok és tudva lesz előttetek, miért nem távozik a keze rólatok. 4 És mondta: Mi az a bűnáldozat, amelyet lerójunk neki: Mondták: A filiszteusok fejedelmei száma szerint öt arany kelés és öt arany egér; mert ugyanegy csapás van mindenjáraton és fejedelmeiteken. 5 Készítsetek tehát képeit keléseiteknek és képeit egereiteknek, melyek pusztítják az országot, és adjatok Izrael Istenének tiszteletet; talán megkönyebbíti kezét rajtak és isteneiteken és országtokon. 6 Minek is keményítenétek meg szíveteket, valamint megkeményítették Egyiptom és Fáraó az ő szívüket? Nemde, amidőn hatalmat művelt rajtuk, elbocsátották őket és elmentek. 7 Most tehát vegyetek, készítsetek egy új szekeret és két szoptatós tehenet, melyeken nem volt még járom; fogjátok be a teheneket a szekérbe, de hajtsátok vissza borjaikat mögükük a házba. 8 Vegyétek az Örökkévaló látáját és tegyétek azt a szekérre, az aranytárgyat pedig, melyeket lerőttök neki bűnáldozatul, helyezzétek el szekrényben az oldalan; s küldjétek el és menjen. 9 S nézzétek, ha határának meg fől, Bét-Sémesnek, ő hozta ránk ezt a nagy veszedelmet; ha, pedig nem, akkor tudjuk, hogy nem az ő keze ért bennünket: véletlen az, mely velünk történt. 10 És így tettek az emberek: vettek két szoptatót tehenet és befogták a szekérbe; borjaikat pedig elzárták a házban. 11 És ráhelyezték az Örökkévaló látáját a szekérre, meg a szekrényt és az arany egereket és kelések képeit. 12 A tehenek egyenest mentek az úton, Bét-Sémesnek, azon egy országúton mentek, egyre bőgve és nem térték le sem jobbra, sem balra; a filiszteusok fejedelmei pedig mentek utánuk Bét-Sémes határáig. 13 A Bét-Sémesbeliek épen

tartották a búzaaratást a völgyben; fölemelték szemeiket, meglátták a látát és örültek, hogy látták. 14 A szekér pedig eljutott a Bét-Sémesbeli Józsuanak mezejére és megállt ott; ott pedig nagy kő volt. Ekkor széthasogatták a szekér fát, a teheneket pedig bemutatták égóáldozatul az Örökkévalónak. 15 A levíták levették az Örökkévaló látáját meg a mellette levő szekrényt, amelyben az aranytárgyak voltak és rátették a nagy kőre; Bét-Sémes emberei pedig bemutatták égóáldozatokat, és vágtakt vágóáldozatokat ama napon az Örökkévalónak. 16 A filiszteusok öt fejedelme pedig nézte; arra visszatértek Ekrónba ama napon. 17 És ezek az arany kelések, melyeket leröttak a filiszteusok bűnáldozatul az Örökkévalónak: Asdódért egy, Azzáért egy, Askelónért egy, Gátért egy, Ekrónért egy. 18 Az arany egerek pedig a filiszteusok minden városainak száma szerint, melyek az öt fejedelem, erősített várostól nyílt faluig. A nagy kő pedig, melyre tették az Örökkévaló látáját, még ott van mind a mai napig a Bét-Sémesbeli Józsua mezején. 19 És megvert Bét-Sémes emberei közül, mert megnézték az Örökkévaló látáját, megvert a nép közül hetven embert, ötvenezér embert; s gyászolt a nép, mert megverte az Örökkévaló a népet nagy vereséggel. 20 És mondta Bét-Sémes emberei: Ki bír megállni az Örökkévaló, e szent Isten előtt, és kihez vonuljon tőlünk? 21 Ekkor küldtek követeket Kirját-Teárim lakóihoz mondván: Visszahozták a filiszteusok az Örökkévaló látáját, jöjjetek le, vigyétek azt fel magatokhoz.

7 S eljöttek Kirját – Jeárim emberei és fölvitték az Örökkévaló látáját és bevitték azt Abínádáb házába a dombon; Eleázárt, a fiát pedig fölszentelték, hogy őrizze az Örökkévaló látáját. 2 És volt azon nap óta, melyen a láda Kirját-Jeárimban állt, eltelt sok idő – volt ugyanis húsz esztendő – akkor vágyakozott Izrael egész háza az Örökkévaló után. 3 És szolt Sámuél Izrael egész házához, mondván: Ha egész szívetekkel akartok visszatérni az Örökkévalóhoz, távolítsátok el az idegen isteneket közületek meg az Astóreteket; szilárdítások meg szíveteket megtérve az Örökkévalóhoz és őt szolgáljátok egyedül, hogy megmentse titeket a filiszteusok kezéből. 4 S eltávolították Izrael fiai a Bálokat és az Astóreteket és szolgálták az Örökkévalót egyedül. 5 És mondta Sámuél: Gyűjtsétek össze egész Izraelt Micpába, s majd imádkozom értetek az Örökkévalóhoz. 6 Összegyűlték tehát Micpába, merítettek vizet és kiöntötték az Örökkévaló színe előtt, bőjtöltek ama napon és mondta ott: Vétkeztünk az Örökkévaló ellen! És ítéletet tartott Sámuél Izrael fiai fölött Micpában. 7 Midőn meghallották a filiszteusok, hogy összegyűlték Izrael

fiai Miczpába, főlvonultak a filiszteusok fejedelmei Izrael ellen; Izrael fiai meghallották és féltek a filiszteusoktól. **8** Ekkor szóltak Izrael fiai Sámuelhez: Meg ne szűnjél értünk kiáltani az Örökkelvalóhoz, Istenünkhez, hogy megsegítsen a filiszteusok kezéből. **9** Erre vett Sámuel egy szopós bárányt és bemutatta égoáldozatul egészen az Örökkelvalónak; és kiáltott Sámuel az Örökkelvalóhoz Izraelért s meghallgatta őt az Örökkelvaló. **10** Sámuel épen bemutatta az égoáldozatot, amidőn a filiszteusok közeledtek harcra Izrael ellen; s dörögötet az Örökkelvaló ama napon nagy hanggal a filiszteusokra és megzavarta őket, és megverettek Izrael előtt. **11** Kivonultak Izrael emberei Miczpából, üldözték a filiszteusokat és megverték őket Bét-Kár aljáig. **12** Ekkor vett Sámuel egy követ, elhelyezte Miczpá és Sén között és így nevezte el: Ében Háézer; mondta ugyanis: Idáig segített minket az Örökkelvaló. **13** S megalázkodtak a filiszteusok és többé nem is mentek be Izrael határába; és volt az Örökkelvaló keze a filiszteusok ellen Sámuel minden napjaiban. **14** És visszakerültek azon városok, melyeket Izraelről elvettek volt a filiszteusok, Izraelhez, Ekrónról Gátiig; s határukat is kiszabadította Izrael a filiszteusok kezéből; és béke volt Izrael és az emíri közt. **15** Bírája volt Sámuel Izraelnek élete minden napjaiban. **16** Menni szokott évről évre, körüljárt Bét-Élbe, Gilgába és Miczpába, és ítéletet tartott Izrael fölött minden helyeken. **17** Vissza pedig Rámába tért, mert ott volt a háza és ott bírája volt Izraelnek. És épített ott oltárt az Örökkelvalónak.

8 És volt, midőn öreg lett Sámuel, megtette fiait bírákul Izrael számára. Volt egy ember Benjáminból, neve Kis, Abíl fia, Czerór fia, Bekhórat fia, Affach fia, egy Benjáminbeli ember fia, derék vitéz. **2** S volt elsőszülött fiának neve Jóél, másodszülöttjének neve pedig Abíja, – bírák Beér-Sébában. **3** De nem jártak fiai az ő útjain, hanem hajoltak a haszonlesés felé, elfogadtak vesztegetést és hajlították a jogot. **4** Összegyűlték minden az Izrael vénéi és odamentek Sámuelhez Rámába. **5** És szóltak hozzá: Íme, te öreg lettél, fiaid pedig nem járnak az útjaidon; most tegyél fólenk királyt, hogy bíránk legyen, mind a népek módjára. **6** De rossznak tetszett a dolog Sámuel szemeiben, amidőn mondta: adj nekünk királyt, hogy bíránk legyen. És imádkozott Sámuel az Örökkelvalóhoz. **7** És szólt az Örökkelvaló Sámuelhez: Hallgass a nép szavára mindenben, amit szólnak hozzád; mert nem téged vetettek meg, hanem engem vetettek meg, hogy ne uralkodjam rajtuk. **8** mind a cselekedetek szerint, melyeket cselekedtek, amióta fővezettem őket Egyiptomból mind e mai napig, hogy elhagyta engem és szolgáltak

más isteneket – akképpen cselekednek ők veled is. **9** S most hallgass szavukra; csakhogy intve intsd őket és add tudtukra a király jogát, aki uralkodni fog rajtuk. **10** És elmondta Sámuel minden az Örökkelvaló szavait a népnek, mely tőle királyt kért. **11** Mondta: Ez lesz a király joga, aki uralkodni fog rajtak. Fiaitokat elveszi, hogy tegye magának kocsijához és lovaihoz és fussenak a kocsija előtt; **12** s hogy tegye magának ezrek tiszteivé és ötvenek tiszteivé, és hogy szántsák szántását és arassák aratását és készítések hadiszereit és szekérszereit. **13** Leányaitokat pedig elveszi kenőcskeverőnknek, szakácsnőknek és sütőnőknek. **14** És legjobb mezeiteket, szőlőiteket és olajfáitokat elveszi, hogy szolgáinak adja. **15** Vetéseitekből és szőlőitekből tizedet vesz, hogy adja udvari tiszteinek és szolgáinak. **16** Szolgáitokat pedig, szolgálóitokat és legjobb ifjaitokat meg szamaraitokat elveszi, hogy használja munkájára. **17** Juhaitokból tizedet vesz, és ti magatok lesztek neki rabszolgái. **18** És kiáltani fogtok ama napon királytok miatt, akit választottatok magatoknak; de nem fog titeket meghallgatni az Örökkelvaló ama napon. **19** De vonakodott a nép hallgatni Sámuel szavára; mondta: Nem, hanem király legyen fölöttünk; **20** s legyünk mi is, mint minden a népek: bíránk legyen királyunk, vonuljon ki előtünk és harcolja harcainkat. **21** Hallotta Sámuel a népnek minden szavait és elmondta az Örökkelvaló fülei hallatára. **22** Ekkor szólt az Örökkelvaló Sámuelhez: Hallgass szavukra és rendelj fölénk királyt. És szólt Sámuel Izrael embereihez: Menjetek kiki városába.

9 Volt egy ember Benjáminból, neve Kis, Abíél fia, Czerór fia, Bekhórat fia, Afíach fia, egy Benjáminbeli ember fia, derék vitéz. **2** Annak volt egy fia, neve Sául, ifjú és szép és nem volt senki Izrael fiai közül szebb nálánál: vállától feljebb magasabb volt az egész népnél. **3** Elvesztek Kisnek, Sául atyának szamarai; ekkor szólt Kis Sáulhoz az ő fiához: Vegyél csak magaddal egyet a legények közül, és kelj föl, menj, keresd a szamarakat. **4** Bejárta Efraim hegységét, bejárta Sálisa vidékét, de nem találták; bejárták Sáalim vidékét, de nem voltak meg; bejárták Benjámin vidékét, de nem találták. **5** Czú vidékére értek, akkor azt mondta Sául a legényének, aki vele volt: Gyere, hadd térünk vissza, nehogy atyám, fölhagyva a szamarakkal, miattunk aggódjék. **6** Mondta neki: Íme, kérlek, Istennek egy embere van a városban, és a férfiú tiszteleti való, minden, amit beszél, be is következik; most hát, menjünk oda, talán tudtunkra adja azon utunkat, melyre menjünk. **7** Erre mondta Sául a legényének: Ám menjünk, de mit vigyünk a férfiúnak? Bizony a kenyér kifogyott edényeinkből, ajándék pedig nincs, hogy vigyünk

az Isten emberének; mi van nálunk? 8 Továbbra is felelt a legény Sáulnak és mondta: Íme, van kezemben egy negyed sékél ezüst; majd adom az Isten emberének, és tudtunkra adja utunkat. 9 Azelőtt Izraelben így szólt az ember, mikor ment Istenet kérdezni: Gyertek, hadd megyünk a látóhoz! Mert a mai prófétát nevezték azelőtt látónak. 10 És mondta Sául a legényének: Jó a beszéded, gyere, hadd megyünk. És mentek a városba, ahol volt az Isten embere. 11 Éppen fölmentek a város hágóján, amidőn találtak leányokat, kik kijöttek vizet meríteni; mondta: Itt van-e a látó? 12 Feleltek nekik és mondta: Itt van, íme előttem; siess most, mert ma jött a városba, mert áldozása van ma a népnek a magaslaton. 13 Mihelyt bementek a városba, azonnal megtaláljátok őt, mielőtt fölmegy a magaslatra étkezni, mert nem étkezik a nép, míg ő el nem jön, mivel ő áldja meg az áldozatot, azután étkeznek a meghívottak; most hármenjetek fel, mert őt – ez idő szerint megtaláljátok őt. 14 És fölmentek a városba; éppen a város közepére értek, s íme Sámuelt jött előjük, hogy fölmenjen a magaslatra. 15 Az Örökkévaló pedig kinyilatkozta volt Sámuelt füléibe, egy nappal Sául jötte előttem, mondva: 16 Holnap, ilyen időben, küldök hozzád egy férfiút Benjámin országából: azt kenjed föl fejedelemnek Izrael népem fölé, hogy megsegítse népemet a filiszteusok kezéből; mert láttam népemet, mivel eljutott hozzám kiáltása. 17 Sámuelt pedig meglátta Sáult, s megszólította az Örökkévaló: Íme a férfiú, kiről szóltam hozzád, ez fog; uralkodni népemen. 18 S odalépett Sául Sámueltől a kapuban és mondta: Mondd meg nekem, kérlek, merre van a látó háza? 19 Felelt Sámuelt Sáulnak és mondta: Én vagyok a látó; menj föl előttem a magaslatra és étkezzetek ma velem; majd elbocsátok reggel és minden, ami szívedben van, megmondok neked. 20 A szamarakra pedig, melyek elvesztek ma harmadnapja ne fordítsd rájuk szívedet, mert megtaláltattak; kié is Izrael minden gyönyörűsége, nemde tiéd és atyád egész házáé? 21 Felelt Sául és mondta: Nem vagyok-e Benjáminbeli, legkisebbjeiből Izrael törzseinek, családom pedig a legcsekélyebb Benjámin törzsének minden családjai közül; miért beszéltél hárizzám ilyen dolgot! 22 Ekkor vette Sámuelt Sáult és legényét és bevezette őket a terembe; s adott nekik helyet a meghívottak élén, voltak pedig mintegy harminc ember. 23 És mondta Sámuelt a szakácsnak: Add ide azt a részt, melyet adtam neked, melyről szóltam hozzád: tedd azt el magadnál. 24 És levette a szakács a combot és ami rajta volt és odatette Sául elő és mondta: Íme ami megmaradt, tedd magad elé, egyéi, mert azon meghatározott időre tartatott számodra, melyről mondta: meghívom a népet. És evett Sául Sámuellel ama

napon. 25 Erre lementek a magaslatról a városba; és beszélt Sáullal a háztetőn. 26 Korán fölkeltek, és volt a hajnal feljöttek, fölcsölt Sámuelt Sáulhoz a háztetőre, mondva: Kelj fel, hogy elbocsássalak! Fölkelt Sául és kimentek ketten, ő meg Sámuelt, az utcára. 27 Ók leértek a város végére és Sámuelt szólt Sáulhoz: Mondd a legénynek, hogy menjen előre – és előre ment – te pedig állj meg ezennel, s majd hallatom veled az Isten igéjét.

10 Ekkor vette Sámuelt az olajkorsót, öntött a fejére és megcsökolta; mondta: Nemde, hogy fölkent téged az Örökkévaló birtoka felé fejedelemnek! 2 Midőn elmész ma tőlem, találssz majd két embert Ráchel sírja mellett, Benjámin határában, Czelczáchban, s így szólnak hozzád: megkerültek a szamarak, melyeket keresni mentél, és íme, abban hagyta atyád a szamarak dolgát és aggódik miattatok, mondva: mit tegyek fiamért? 3 Tova mész onnan messzebb és eljutsz a Tábór terebinthusig, ott majd talál téged három ember, akik fölmennek Istenhez Bét-Élbe; az egyik visz három gödölyét, a másik visz három cipő kenyeret, és a harmadik visz egy tömlő bort. 4 S majd megkérdeznek téged békéd felől; adnak neked két kenyeret, s te fogadd el kezükből. 5 Azután eljutsz Isten Halmához, ahol a filiszteusok őrei vannak; és lesz, amint beérsz oda a városba, rátalálssz egy csapat prófétára, kik lemennek a magaslatról és előttük lant és dob és fuvola és hárfa és ők prófétálnak. 6 És rád szöök az Örökkévaló szelleme és prófétálni fogsz velük; és átváltozol más emberré. 7 És lesz, midőn bekövetkeznek neked a jelek, tegyél úgy, ahogy módot találssz, mert az Isten veled van. 8 Majd menj le előttem Gilgálba, s íme én lemegyek hozzád, bemutatni égőáldozatokat és áldozni békeáldozatokat; hétfő napig várj, míg eljövök hozzád és tudatom veled, mit cselekedjél. 9 Történt pedig, amint elfordította vállát, hogy elmenjen Sámueltől, másra változtatta Isten a szívét; és bekövetkeztek minden jelek ama napon. 10 Midőn eljutottak oda a Halomhoz, íme szemben vele egy csapatpróféta; ekkor rászökött Isten szelleme, és prófétált közöttük. 11 És volt, mind aki ismerték tegnap tegnapelőtt óta, látták, íme a prófétákkal prófétált; ekkor mondta a nép, egyik a másikának: Mi is történt Kis fiával? Hát Sául is a próféták között van? 12 Felelt azonban valaki onnan és mondta: Hát ki az ő atyjuk! Azért lett példabeszéddé: Hát Sául is a próféták között van? 13 Midőn megszűnt prófétálni, odament a magaslatra. 14 És szólt Sául nagybátyja hozzá és legényéhez: Merre jártatok? Mondta: Hogy keressük a szamarakat, de midőn láttuk, hogy nincsenek meg, odamentünk Sámueltől. 15 És mondta Sául nagybátyja: Add nekem, kérlek; tudtomra, mit mondott nektek

Sámuél. 16 Szólt Sául a nagybátyjához: Bizony megmondta nekünk, hogy megkerültek a szamarak. De a királyság dolgát, amelyről szólt Sámuél, nem mondta meg neki. 17 És egybehívta Sámuél a népet az Örökkévalóhoz: Miczpába; 18 és szólt Izrael fiaihoz: Így szól az Örökkévaló, Izrael Istene: Én hoztam fől Izraelt Egyiptomból és megmentettek titeket Egyiptom kezéből és mind a királyságok kezéből, melyek nyomorgattak benneteket. 19 Ti pedig ma megvetettétek az Isteneket, őt, aki segítőik minden a veszedelmeikből és szorultságaitokból és mondta: nem, hanem királyt tegyél főlénk. Most hát álljatok meg az Örökkévaló színe előtt törzseitek és ezreitek szerint. 20 Odaléptette Sámuél minden az Izrael törzseit, és megfogatott Benjámin törzse. 21 Odaléptette Benjámin törzsét családjai szerint és megfogatott a Matri családjá; ekkor megfogatott Sául, Kis fia, és keresték őt, de nem találtatott. 22 Megkérdezték tehát újra az Örökkévalót: Jött-e ide még valaki? Mondta az Örökkévaló: Íme, ő elrejtőzött a poggyásznál. 23 Akkor futottak és vették őt onnan, és megállt a nép közepe; és magasabb volt az egész népnél vállától feljebb. 24 És szólt Sámuél az egész néphez: Látjátok-e azt, akit kiválasztott az Örökkévaló, hogy nincs olyan mint ő az egész nép között! Erre riadozott az egész nép, és mondta: Éljen a király! 25 És elmondta Sámuél a népnek a királyság jogát, főlírta könyvbe és letette az Örökkévaló színe előtt; erre elbocsátotta Sámuél az egész népet, kit-kit házába. 26 Sául is hazament Gibeába; és ment vele a csapat, azok, kiknek szívét megérintette Isten. 27 Alávaló emberek azonban mondta: Mit fog ez rajtunk segíteni? Megvetették őt és nem hoztak neki ajándékot; de úgy tett, mintha nem hallaná.

11 Fölvonult az ammóni Náchás és táborozott Jábés-Gileád ellen; és szóltak mind Jábés emberei Nácháshoz: Köss velünk szövetséget és majd szolgálunk téged. 2 Szólt hozzájuk az ammóni Náchás: Akképpen kötöm meg veletek, ha kiszúrom minden gyíknek a jobb szemét, teszem pedig gyalázatára egész Izraelnek. 3 És szóltak hozzá Jábés vénei: Engedj nekünk hét napot; hadd küldjünk követeket Izrael egész határába; és ha nincs, ki minket megsegít, akkor kimegyünk hozzád. 4 És eljutottak a követek Gibeát-Sáulba és elmondta a dolgokat a nép fülei hallatára; erre fölemezte az egész nép a hangját, és sírtak. 5 De íme Sául jön a marha után a mezőről; és mondta Sául: Mi lelte a népet, hogy sírnak? És elbeszélték neki Jábés embereinek szavait. 6 Ekkor rászökött Isten szelleme Sáulra, amint meghallotta ezeket a szavakat; és föllobbant haragja nagyon. 7 És vett két marhát, földarabolta, és szétküldte Izrael egész

határába a követek által, mondván: Aki nem vonul ki Sául után és Sámuél után, így té tessék marhájával. Ekkor rászálta az Örökkévaló fejéme a népre, és kivonultak mint egy ember. 8 Megszámlálta őket Bézekben, és voltak Izrael fiai háromszázezren, Jehúda emberei pedig harmincezren. 9 És mondta az odajött követeknek: így mondjátok Jábés-Gileád embereinek: holnap lesz számotakra segedelem, mikor forrón süt a nap. És megjöttek a követek és tudtára adták Jábés embereinek, és megörültek. 10 Ekkor mondta Jábés emberei: Holnap kimegyünk hozzátok, és majd tesztek velünk egészen úgy, amint jónak tetszik a szemeitekben. 11 Volt pedig másnap, Sául elrendezte a népet három csapatban, ezek bementek a tábor közepébe a reggeli őrszakban és megverték Ammónt, míg forróvá lett a nap; a megmaradtak elszéledtek és nem maradtak meg közülük ketten együtt. 12 És szólt a nép Sámuélhez: Ki az, aki mondta Sául uralkodjék fölöttünk? Adjátok ide az embereket, hogy megöljük! 13 Erre mondta Sául: Ne ölessék meg senki a napon, mert ma segedelmet művelt az Örökkévaló Izraelben. 14 És szólt Sámuél a néphez: Gyertek, hadd meggyünk Gilgálba, és újítsuk meg ott a királyságot. 15 És ment az egész nép Gilgálba, királyával tették ott Sáult az Örökkévaló előtt Gilgálban és áldoztak ott békeáldozatokat az Örökkévaló színe előtt; és örült ott Sául meg minden az Izrael emberei felettesége.

12 És szólt Sámuél egész Izraelhez: Íme, hallgattam szavatokra mindenben, amit mondattok nekem, és királyt tettem fölétek. 2 Most hát, íme a király jár előttetek, én pedig megöregedtem és megőszültem, és fiaim – itt vannak veletek; én pedig jártam előttetek ifjúkorom óta minden napig. 3 Itt vagyok, valljatok ellenem az Örökkévaló előtt és fölkentje előtt: kinek az ökrét vettettem el és kinek a szamarát vettettem el, kit fosztogattam, kit nyomtam el, és kinek a kezéből vettettem váltságdíjat, hogy szemet hunyjak előtte – s megtérítem nektek. 4 Mondta: Nem fosztogattál bennünket és nem nyomtál el, és nem vettél senki kezéből semmit. 5 És szólt hozzájuk Tanú ellenetek az Örökkévaló és tanú az ő fölkentje mai napon, hogy nem találtatok kezemben semmit. Mondta: Tanú! 6 Erre szólt Sámuél a néphez: Az Örökkévaló, aki teremtette Mózest és Áront és aki fölvezette őseitket Egyiptom országából 7 Most tehát álljatok meg, hadd szálljak ítéletre veletek az Örökkévaló színe előtt, az Örökkévaló minden igaz tettei felől, melyeket cselekedett veletek és őseitekkel. 8 Amidőn Jákob Egyiptomba ment, kiáltottak őseitek az Örökkévalóhoz, és küldte az Örökkévaló Mózest és Áront,

kivezették őseitől Egyptomból és letelepítették őket a helyen. 9 De elfelejtették az Örökkévalót, Istenüket; akkor eladták őket Szízérának, Cházór hadvezérének kezébe, a filiszteusok kezébe és Móáb királyának kezébe, és harcoltak ellenük. 10 Ekkor kiáltottak az Örökkévalóhoz és mondta: Vétközünk, hogy elhagytuk az Örökkévalót és szolgáltuk a Báalokat és az Astóreteket; s most ments meg minket ellenségeink kezéből és majd szolgálunk téged. 11 És küldte az Örökkévaló Jerubbáalt és Bedánt és Jifáchot és Sámuelt; megmentett titeket ellenségeitek kezéből köröskörül és laktatok biztonságban. 12 Midőn láttátok, hogy Náchás, Ámmón fiainak királya, jön ellenetek, mondta: nem nekem: Nem, hanem király uralkodjék rajtakat – holott az Örökkévaló, a ti Istenetek, a királyok. 13 Most tehát, íme a király, akit választottatok, akit kérteket; íme adott az Örökkévaló fölétek király! 14 Ha, majd félitek az Örökkévalót és szolgáljátok őt és hallgattok szavára és nem lesztek engedetlenek az Örökkévaló parancsa iránt és követitek ti is, a király is, aki királyá lett rajtak, az Örökkévalót, Isteneteket – 15 ha pedig nem hallgattok az Örökkévaló szavára és engedetlenek lesztek az Örökkévaló parancsa iránt, akkor lesz az Örökkévaló keze ellenetek, amint volt atyáitok ellen. 16 Most is – álljatok meg és lássátok ezt a nagy dolgot, melyet az Örökkévaló cselekszik szemeitek előtt. 17 Nemde búzaaratás van ma? Kiáltok az Örökkévalóhoz és adni fog mennydörgést és – esőt; tudjátok hát és lássátok, hogy nagy a gonoszságok, melyet cselekedtetek, az Örökkévaló szemeiben, kérvén magatoknak királyt. 18 Ekkor kiáltott Sámuelt az Örökkévalóhoz, és adott az Örökkévaló mennydörgést és esőt ama napon; és félte az egész nép nagyon az Örökkévalót és Sámuelt. 19 És szólt az egész nép Sámuelt: Imádkozzál szolgáldírt az Örökkévalóhoz, Istenedhez, hogy meg ne halunk, mert mind a vétkeinket gonoszsággal téteztük, kérvén magunknak a királyt. 20 Szólt Sámuelt a néphez: Ne féljetek, ti cselekedtétek ugyan mind a gonoszságot; csak el ne térijetek az Örökkévalótól, hanem szolgáljátok az Örökkévalót egész szívetekkel. 21 És ne térijetek el – a semmiségek után, melyek nem használnak és nem mentenek meg, mert semmiségek. 22 Mert nem veti el az Örökkévaló a népét az ő nagy neve kedvéért; mert úgy akarta az Örökkévaló, hogy magának népéül tegyen benneteket. 23 Én is – távol legyen tőlem, hogy vétkezzem az Örökkévaló ellen, megszűnven imádkozni értetek; majd tanítálatokat titeket a jó és egyenes útra. 24 Csak féljetek az Örökkévalót és szolgáljátok őt igazságban egész szívetekkel; mert lássátok, mi nagyon művelt veletek. 25 De ha gonoszul cselekedtek, ti is, királyotok is, el fogtok pusztulni.

13 Egyéves volt Sául uralmában – két évig uralkodott Izrael fölött – 2 akkor kiválasztott magának Sául háromezret Izraelből, és voltak Sáulnál kétezren Mikhmásban és Bét-Él hegynél, és ezren voltak Jónátánnál a Benjáminbeli Gibeában; a többi népet pedig elbocsátotta, kit-kit sátraihoz. 3 És megverte Jónátán a filiszteusok őrsét, mely Gébában volt, és meghallották a filiszteusok; Sául pedig megfúvatta a harsonát az egész országban, mondva: Hadd hallják a héberek! 4 Egész Izrael pedig hallotta, hogy mondta: megverte Sául a filiszteusok őrsét, meg rossz hírbe is keveredett Izrael a filiszteusoknál; ekkor összegyűlt a nép Sául után Gilgálba. 5 És a filiszteusok gyülekeztek, hogy harcoljanak Izraellel: harmincezer szekér és hatezer lovas meg népség annyi mint a fövény, mely a tenger partján van, sokaságra; fölvonultak és táboroztak Mikhmásban, Bét-Áventől keletre. 6 Izrael emberei pedig látták, hogy megszorultak, mert elnyomatott a nép, akkor elrejtőzött a nép a barlangokban és bokrokban és sziklában, az odvakanban és a gödrökben; 7 a Jordánon is átkeltek a héberek Gád országába és Gileádba. Sául pedig még Gilgálban volt és az egész nép sietett volt utána. 8 Várakozott hét napig, a meghatározott időre, melyet mondott Sámuelt, de nem jött Sámuelt Gilgálba, és elszélelt mellőle a nép. 9 Ekkor mondta Sául: Hozzátok ide hozzám az égőáldozatot és a békeáldozatokat; és bemutatta az égőáldozatot. 10 Volt pedig, amint végzett azzal, hogy bemutassa az égőáldozatot, íme Sámuelt megjött; és kiment Sául elő, hogy megáldja. 11 És mondta Sámuelt: Mit cselekedtél? Mondta Sául: Mivel láttam, hogy elszélelt tőlem a nép, te meg nem jöttél a meghatározott napokon belül, a filiszteusok pedig gyülekeznek Mikhmásba; 12 mondta tehát most majd lejönök ellenem a filiszteusok Gilgálba, holott az Örökkévalóhoz nem könyörögtem volt; erőt vettem tehát magamon és bemutattam az égőáldozatot. 13 És szólt Sámuelt Sáulhoz: Balgának bizonyultál! Nem őrizted meg az Örökkévalónak, Istenednek parancsolatát, melyet neked parancsolt. Bizony, most megszilárdította volna az Örökkévaló királyságodat Izrael fölött mindenörökre. 14 Most pedig királyságod nem fog megállni; keresett valakit az Örökkévaló magának szíve szerint és fejedelemnek rendelte őt az Örökkévaló népe fölé, mert nem őrizted meg azt, amit neked parancsolt az Örökkévaló. 15 Fölkelt Sámuelt és fölment Gilgálból a Benjáminbeli Gibeába. Megszámlálta. Sául a nála meglevő népet: mintegy hatszáz embert. 16 Sául pedig és fia Jónátán meg a velük meglevő nép maradtak a Benjáminbeli Gébában; a filiszteusok meg táboroztak Mikhmásban. 17 És kivonult a pusztító had a filiszteusok táborából három csapatban: az egyik csapat fordult Ofra felé

Súál vidékére; **18** a másik csapat fordult Bét-Chórón felé, és a harmadik csapat fordult azon határ felé, mely a Czebóim völgyére tekint a pusztának. **19** Kovács pedig nem találtatott Izrael egész országában, mert azt mondta volt a filiszteusok nehogy készítsenek a héberek kardot vagy dárdát. **20** Így lement egész Izrael a filiszteusokhoz, hogy megköszörülje ki-ki az ő ekevasát, kapáját, fejszéjét és ásóját. **21** Vagy szolgált a sokély részéről az ásóknál, a kapáknál, a hármas villáknál és a fejszéknél, meg ösztöke beigazításánál. **22** Volt tehát harc napján, nem találtatott kard és dárdá aegész nép kezében, mely Sáullal és Jónátánnak volt; de találtatott Sáulnál és fiánál, Jónátánnál. **23** És kivonult a filiszteusok őrse Mikhmászorosához.

14 Történt egy napon, szolt Jónátán, Sául fia, fegyverhordozó legényéhez: Gyere, hadd megünk át a filiszteusok őrséhez, mely a túlsó oldalon van. Atyának pedig nem mondta meg. – **2** Sául ült Gibea szélén a Migrónban levő gránátfa alatt, a nép pedig, mely nála volt, mintegy hatszáz ember. **3** És Achíja, fia Achitúbnak, I-Kábód testvérenek, aki fia Pínechásznak, Éli fiának, ki az Örökévaló papja volt Silóban, viselte az éfodot. – A nép pedig nem tudta, hogy elment Jónátán. **4** A szorosok között pedig, melyeken Jónátán át akart menni a filiszteusok őrséhez, sziklafok volt az innenső oldalon és sziklafok a túlsó oldalon; az egyiknek neve Bóczécz, a másiknak neve Széne. **5** Az egyik fok északról mered Mikhmással szemben, a másik pedig; délről Gébával szemben. **6** És szolt Jónátán fegyverhordozó legényéhez: Gyere, hadd megünk át ama körülmetéletlenek őrséhez, talán cselekszik értünk az Örökévaló, mert az Örökévaló számára nincs akadály, segíteni sokkal vagy kevessel. **7** Mondta neki fegyverhordozója: Tegyél minden, ami szívedben van; indulj neki, íme nálad vagyok szíved szerint. **8** És mondta Jónátán: Íme, átmegünk az emberekhez és mutatkozunk nekik; **9** ha így szólnak hozzánk: várjatok, míg odaérünk hozzájuk; **10** de ha így szólnak: jöjjetek föl hozzánk, akkor fölmegünk, mert kezünkbe adta őket az Örökévaló. Ez számunkra a jel. **11** Midőn ketten mutatkoztak a filiszteusok őrsének, mondta a filiszteusok: Íme, héberek jönnek ki a lyukakból, ahová elrejtöztek. **12** És megszólították az őrs emberei Jónátán és fegyverhordozóját és mondta: Jöjjetek föl hozzánk, majd tudunk valamit veletek! Ekkor szolt Jónátán fegyverhordozójához: Jöjj föl utánam, mert Izrael kezébe adta őket az Örökévaló. **13** Jónátán fölmászott négykézláb, fegyverhordozója pedig utána; és elhullottak Jonátán előtt,

fegyverhordozója pedig öldöött utána. **14** És volt az első vereség, melyet vert Jónátán meg fegyverhordozója, mintegy húsz ember – egy hold mezőnek mintegy fél barázdáján. **15** És lett ijedség a táborban, a mezőn és az egész nép között, az őrs meg a pusztító had – azok is megijedtek; és megreszketett a föld, és lett abból isteni ijedség. **16** S látták Sáulnak az őrei a Benjáminbeli Gibeában, íme a tömeg szerteoszlott és ide s tova mozgott. **17** Ekkor mondta Sául a népnek, mely vele volt: Nézzetek csak utána és lássátok, ki ment el tőlünk; utánanéztek, és íme, nincs meg Jónátán és fegyverhordozója. **18** És mondta Sául Achíjának: Hozd ide az Isten ládáját mert ott volt az Isten ládája ama napon Izrael fiaival együtt. **19** Volt pedig, mialatt Sául a paphoz szolt, a tömeg, mely a filiszteusok táborában volt, egyre nagyobb lett – erre szolt Sául a paphoz: Vond vissza kezedet! **20** Összegyűlt Sául meg az egész nép, mely vele volt, és elmentek a harctérre és íme, kinek-kinek kardja társa ellen volt igen nagy zavar. **21** Azon héberek pedig, kik a filiszteusoknál voltak mint tegnap-tegnap előtt, akik velük fölmentek volt a táborba köröskörül – azok is a Sáullal és Tónátánnal levő Izraellel tartottak. **22** S mind az Izrael emberei, kik elrejtöztek Efraim hegységében, hallották, hogy megfutamodtak a filiszteusok, azok is nyomukban voltak a harcban. **23** S megsegítette az Örökévaló ama napon Izraelt; a harc pedig túlterjedt Bét-Ávenen. **24** S Izrael emberei szorongatottak voltak ama napon; Sául ugyanis megeskette a népet, mondván: Átkozott az az ember, ki eszik kenyeres estig, míg nem bosszút vettem ellenségeimen. S nem ízlelt az egész nép kenyereset. **25** Az egész ország odament az erdőbe; és méz volt a mező színén. **26** Odaérkezett a nép az erdőhöz és íme folyó méz; de senki sem értette kezét a szájához, mert félt a nép az eszkölt. **27** Jónátán pedig nem hallotta, mikor megeskette atyja a népet, kinyújtotta tehát a kezében levő botnak végét és belemártotta a lépes mézbe; visszavitte kezét a szájához, és megvilágosodtak szemei. **28** Ekkor megszólalt valaki a nép közül és mondta: Megeskette atyád a népet, mondván: átkozott az az ember, aki ma kenyeres eszik pedig elbágyadt a nép. **29** Mondta Jónátán: Megzavarta atyám az országot! Lássátok csak, hogy megvilágosodtak szemeim, mert ízletem ezt a kevés mézet; **30** hát még, ha evett volna ma a nép ellenségei zsákmányából, melyet talált, ugyan nem lett volna-e most nagyobb a vereség a filiszteusokon? **31** Megverték ama napon a filiszteusokat Mikhmástól Ajjálónig, és elbágyadt a nép nagyon. **32** És nekiesett a nép a zsákmánynak, és vettek aprójóságot és marhát meg borjukat és levágták a földön; és evett a nép a vér mellett. **33** Tudtára adták Sáulnak,

mondván: Íme, a nép vétkezik az Örökkévaló ellen, evén a vér mellett. Mondta: Hűtlenkédtek! Gördítsetek ezennel hozzám egy nagy követ. 34 És mondta Sául: Széledjetek el a nép között és mondjátok nekik: hozzátok ide hozzám kiki ökrét és kiki bárányát, vágjátok le e helyet és egyetek, és ne vétkezzetek az Örökkévaló ellen, evén a vér mellett. És odavitte az egész nép, kiki ökrét kezével azon éjjel, és levágták ott. 35 És épített Sául oltárt az Örökkévalónak; ezzel kezdett építeni oltárt az Örökkévalónak. 36 Ekkor mondta Sául: Hadd megyünk le éjjel a filiszteusok után és prédáljuk meg őket a reggel virradtaig és ne hagyunk meg közülük senkit. Mondták: Mindazt, ami jó szemeidben, tudd meg. – És mondta a pap: Hadd lépjünk ide az Istenhez. 37 S megkérdezte Sául Istenet: Lemenjek-e a filiszteusok után, adod-e őket Izrael kezébe? De nem felelt neki ama napon. 38 És mondta Sául: Lépjek ide, mind a népnek kiválói; tudjátok meg és lássátok, mi által lett ma ez a nagy vétek. 39 Mert él az Örökkévaló, aki megsegítette Izraelt: bizony ha Jónátán fiám által volna, bizony meg kell halnia. De nem felelt neki senki a nép közül. 40 Ekkor szólt egész Izraelhez: Ti lesztek az egyik oldalon, én pedig és Jónátán fiám leszünk a másik oldalon. Szólt a nép Sáulhoz: Ami jó a szemeidben, tudd meg. 41 És szólt Sául az Örökkévalóhoz Izrael Istenéhez: Szerezz igazat! És megfogatott Jónátán meg Sául, a nép pedig kiszabadult. 42 És mondta Sául: Vesseltek köztem és Jónátán fiám köz; és megfogatott. Jónátán. 43 Erre szólt Sául Jónátához: Add tudtomra, mit cselekedtél! Tudtára adta Jónátán és mondta. Megízletem bizony a kezemben levő bot végével egy kevés mézet; itt vagyok, haljak meg! 44 És mondta Sául: Így tegyen Isten és úgy folytassa; bizony, meg kell halnod, Jónátán. 45 De szólt a nép Sáulhoz: Vajon Jónátán haljon-e meg, aki szerezte ezt a nagy győzelmet Izraelben? Távol legyen! Él az Örökkévaló, nem fog hullani fejének haja szálaiból egy sem a földre, ment Istennel cselekedett e napon. Így kiváltotta a nép Jónátánt, és nem halt meg. 46 És elvonult Sául a filiszteusoktól, a filiszteusok pedig elmentek helyükre. 47 Sául megragadta volt az uralmat Izrael fölött és harcolt köröskörül mind az ellenségeivel: Móábbal, Ammón fiaival, Edómmal, Czóba királyával és a filiszteusokkal, és bárhova fordult, győztes lett. 48 Hatalmasat végzett és megverte Amáléket; így megmentette Izraelt fosztogatója kezéből. 49 És voltak Sául fiai: Jónátán, Jisví és Malki-Súa; két leányának neve pedig: az idősebbik neve Méráb, a fiatalabbik neve Míkhál. 50 Sául feleségének neve pedig Achínóam, Achímáacz leánya. És hadvezérének neve Abínér, Nérnek, Sául nagybátyának fia. 51 Kis pedig, Sául atya, meg Nér, Abnér atya, Abílnek fiai.

52 És erős volt a háború a filiszteusok ellen Sául minden napjaiban; ha Sául látott valamely vitéz ferfiút vagy valamely derék embert, magához fogadta.

15 És szólt Sámuelt Sáulhoz: Engem küldött az Örökkévaló, hogy fölkenjelek királyul népe fölé, Izrael fölé; most tehát hallgass az Örökkévaló beszédjének szavára. 2 Így szól az Örökkévaló, a Seregek ura: gondolok arra, amit Izraellel cselekedett Amálék, hogy lest vetett neki az úton, mikor fölvonult Egyiptomból. 3 Most, menj és verd meg Amáléket, pusztítsatok el minden, ami az övé s ne szánakozzal rajta; old meg férfiastul, nőstül, kisdedestül, csecsemőstül, ökröstül, bárányostul, tevéstül, szamarastul. 4 Egybehívta Sául a népet és megszámlálta Telámban: kétszázzer gyalogost meg tízezret, Jehúda embereit. 5 És eljutott Sául Amálék városáig és lesbe állt a völgyben. 6 Ekkor szólt Sául a Kénihez: Menjetek, távozzatok el, vonuljatok le az amáléki közepéből, nehogy elveszítselek vele együtt, holott te szeretetet műveltél mind az Izrael fiaival, mikor fölvonultak Egyiptomból. És eltávozott a Kéni Amálék közepéből. 7 És megverte Sául Amáléket Chavilától fogva Súr felé, mely Egyiptom előtt van. 8 És elfogta Agágot, Amálék királyát elevenen, az egész népet pedig elpusztította a kard élével. 9 De szánakozott Sául meg a nép Agágon meg az apró jóság és a marha legjaván, a másodelletteken és a kövér juhokon és mindenzen, ami jó, és nem akarták elpusztítani; de minden hitvány és silány dolgot elpusztítottak, 10 És lett az Örökkévaló igéje Sámuelt, mondván: 11 Megbántam, hogy királyá tettek Sáult, mert ő elpártolt tőlem és szavaimat nem teljesítette. Ez bosszúságára volt Sámuelt, és kiáltott az Örökkévalóhoz egész éjjel. 12 És kora reggel fölkelt Sámuelt Sául elejébe; akkor tudtára adták Sámuelt, mondván: Karmellbe érkezett Sául és íme fölállít magának emlékjét, majd megfordult, tovavonult és lement Gilgálba. 13 Odament Sámuelt Sáulhoz, és mondta neki Sául: Áldott legyél az Örökkévalótól, teljesítettem az Örökkévaló igéjét. 14 Mondta Sámuelt: Micsoda hát a juhoknak e hangja füleimben, meg a marhának hangja, amit hallok? 15 És mondta Sául: Az amálékítőt hozták, mivel szánakozott a nép az apró jóság és a marha legjaván azért, hogy áldozzanak az Örökkévalónak, a te Istenednek: a többöt pedig elpusztítottuk. 16 Erre szólt Sámuelt Sáulhoz: Engedd, hadd adom tudodra, azt, amit mondott nekem az Örökkévaló az éjjel. Mondta neki: Beszélj! 17 És mondta Sámuelt: Nemde, bár kicsiny vagy szemeidben, feje vagy te Izrael törzseinek; fölkent téged az Örökkévaló királyul Izrael fölé. 18 És útra küldött téged az Örökkévaló és mondta: Menj és pusztítsd el a

vétkeseket, Amáléket, harcolj vele, míg meg nem semmisíted őket. **19** Hát miért nem hallgattál az Örökkévaló szavára, hanem nekiestél a zsákmánynak és tettek ami rossz az Örökkévaló szemeiben? **20** Szólt Sául Sámuelhez: Mivel hallgattam az Örökkévaló szavára és jártam az úton, melyre küldött engem az Örökkévaló; el is hoztam Agágot, Amálék királyát, Amáléket pedig elpusztítottam! **21** De vett a nép a zsákmányból apró jószágot és marhát, az örökszentség javát, hogy áldozzanak az Örökkévalónak, a te Istenednek Gilgában. **22** És mondta Sámuel: Vajon olyan kedve van-e az Örökkévalónak égő- és vágóáldozatokban, mint abban, hogy hallgatunk az Örökkévaló szavára? Íme engedelmesség jobb az áldozatnál, figyelem a kosok zsiradékánál. **23** Mert kuruслás vétke az engedetlenség, bálvány és terafim az ellenszegülés! Minthogy megvetetted az Örökkévaló igéjét, megvetett ő téged, hogy ne legyél király. **24** Szólt Sául Sámuelhez: Vétkeztem, mert megszegtem az Örökkévaló parancsát meg a te szavaidat; mert féltem a néptől és hallgattam szavukra. **25** Most hát bocsásd csak meg vétkemet, térij vissza velem, és majd leborulok az Örökkévaló előtt. **26** És szólt Sámuel Sáulhoz: Nem térek vissza veled; mert megvetetted az Örökkévaló igéjét, megvetett téged az Örökkévaló, hogy ne legyél király Izrael fölött. **27** Mikor fordult Sámuel, hogy elmenjen, megragadta köntösének szárnyát, és elszakadt. **28** Ekkor szólt hozzá Sámuel: Elszakította tőled az Örökkévaló Izrael királyságát e napon, és adja majd társadnak, ki jobb nálad. **29** S bizon, Izrael Erőse nem hazudik s nem bánja meg; mert nem ember ő, hogy megbánna. **30** Mondta: Vétkeztem; most tisztelj meg, kérlek, népem vénei előtt és Izrael előtt s térij vissza velem, hogy leboruljak az Örökkévaló, a te Istened előtt. **31** S visszatért Sámuel Sául után és leborult Sául az Örökkévaló előtt. **32** Ekkor mondta Sámuel: Hozzátok ide hozzáam Agátot, Amálék királyát. És ment Agág hozzá vidáman; és mondta Agág: Valóban, távozott a halál keserűsége! **33** És mondta Sámuel: Amint megfosztott gyermeketől asszonyokat a te kardod, úgy legyen az asszonyok közül gyermeketől megfosztva az anyád. Erre szévtágtá Sámuel Agátot az Örökkévaló színe előtt Gilgában. **34** És elment Sámuel Rámába; Sául pedig fölment házába. Gibeát-Sáulba. **35** És többé nem láttá Sámuel Sáult halála napjáig, mert gyászolt Sámuel Sául miatt; az Örökkévaló pedig megbánta, hogy királyá tette Sáult Izrael fölött.

16 És szólt az Örökkévaló Sámuelhez: Meddig akarsz gyászolni Sául miatt, holott én őt megvetettem, hogy ne legyen király Izrael fölött! Töltsd meg szarudat olajjal és

menj, hadd küldelek a Bét-Léchembeli Jísájhoz, mert fiai közül szemeltem ki magamnak királyt. **2** Mondta Sámuel: Hogyan menjek, meghallaná Sául és megölne engem! És mondta az Örökkévaló: Egy üszőtinöt vigyél magaddal és mondjad: az Örökkévalónak áldozni jöttem. **3** Hívd meg Jísájt az áldozásra: én meg tudatom majd veled azt, amit tegyél, hogy fölkend nekem azt, aki ról majd szólok hozzád. **4** Megtette Sámuel azt, amit beszélt az Örökkévaló és odament Bét-Léchembe; s elejébe siettek a város vénei és mondta: Béke a jöveteled? **5** Mondta: Béke! Az Örökkévalónak áldozni jöttem, szenteljétek meg magatokat és öjjetek velem áldozásra; és megszentelte Jísájt és fiait és meghívta őket az áldozásra. **6** És volt, mikor odaértek, meglátta Elíabot; ekkor mondta: Bizony az Örökkévaló előtt van az ő fölkentje! **7** És szólt az Örökkévaló Sámuelhez: Ne tekints ábrázatára és termetének magasvoltára, mert megvetem őt; mert nem úgy, amint az ember néz, – mert az ember a szemre néz, az Örökkévaló pedig a szívre néz. **8** Ekkor szólította Jísáj Abinádábot és elvezette Sámuel előt; mondta: Ezt sem választotta az Örökkévaló. **9** Erre elvezette Jísáj Sammát; mondta: Ezt sem választotta az Örökkévaló. **10** Így elvezette Jísáj a hét fiát Sámuel előt; de szólt Sámuel Jísájhoz: Nem választotta az Örökkévaló ezeket. **11** Ekkor szólt Sámuel Jísájhoz: Vége-e már az ifjakknak? Mondta: Még hátra van a legkisebb s íme, a juhokat legeltetői. És szólt Sámuel Jísájhoz: Küldj el és hozasd őt, mert nem ülünk asztalhoz, míg ide nem jött, **12** Küldött tehát és elhozta – ő pedig piros volt, meg szépszemű és szép tekintetű- és mondta az Örökkévaló: Kej föl, kend föl őt, mert ez az! **13** Ekkor vette Sámuel az olajszarut és fölkente őt testvérei közepette; és rászökött az Örökkévaló szelleme Dávidra attól a naptól fogva. Erre fölkelt Sámuel és elment Rámába. **14** Az Örökkévaló szelleme pedig eltávozott Sáultól és ijesztgette gonosz szellemet az Örökkévalótól. **15** És szóltak Sául szolgái hozzá: Íme csak, Istennek egy gonosz szelleme ijesztget téged! **16** Szóljon hát ami urunk – szolgáid előtted vannak – hogy keressenek egy embert, aki tud hárítan játszani; és lesz, mikor rajtad lesz Istennek egy gonosz szelleme, akkor hárfázzon kezével és jobban lesz. **17** Szólt Sául a szolgáihoz: Szemeljtek csak ki nekem egy embert, aki jól hárfáz és hozzátok hozzáam. **18** Ekkor megszólalt egy a legények közül és mondta: Íme, láttam egy fiát Jísájnak, a Bét-Léchembelinek, aki tud hárítani, derék vitéz és harc embere, eszes beszédű és szép alakú ember; s az Örökkévaló vele van. **19** Küldött tehát Sául követeket Jísájhoz; és mondta: Küldd el hozzáam Dávidot, a fiadat, aki a juhoknál van. **20** És vett Jísáj egy szamarat, kenyérrel, egy tömlő bort és egy kecskegödölyét, és elküldte

fia Dávid által Sáulhoz. 21 És odajutott Dávid Sáulhoz és állt előtte; megszerette őt nagyon, és neki fegyverhordozója lett. 22 És küldött Sául Jísájhoz, mondván: Álljon, kérlek, Dávid előttem, mert kegyet talált szemeimben. 23 Volt pedig, amikor rajta volt Istennek az a szellem Sáulon, vette Dávid a hárát és játszott kezével; akkor megkönnyebült Sául és jobban lett, és el-eltávozott tőle a gonosz szellem.

17 Összegyűjtötték a filiszteusok táborukat harcra és összegyűlték Szókhóba, amely Jehúdáé; és táboroztak Szókhó és Azéka között Éfesz-Dammimban. 2 Sául pedig és Izrael emberei összegyűlték és táboroztak a tölgynek völgyében; és harcra sorakoztak a filiszteusok ellen. 3 A filiszteusok álltak a hegynél innen, Izrael pedig állt a hegynél onnan; és közöttük a völgy. 4 És kijött egy párviadalon a filiszteusok táborából, Goliát a neve Gátból; magassága hat könyök és egy arasz. 5 Rézsíak a fején, és pikkelyes páncélba volt öltözve; a páncélnak súlya pedig ötezer sékel réz. 6 Rézvér a lábain, és rézládzsa a vallai közt. 7 Dárdájának a nyele olyan, mint takácsok zugolyfája, dárdájának a pengéje pedig hatszáz sékel vas, a pajzshordoz pedig előtte járt. 8 Megállt és kiáltott Izrael csatasorai felé és mondta nekik: Minek jöttök ki harcra sorakozni? Nemde én vagyok a filiszteus, ti pedig szolgái Sáulnak! Válasszatok magatoknak egy embert, és jöjjön le hozzáim. 9 Ha bír velem harcolni és megver, akkor mi leszünk nektek szolgáitok; ha meg én bírok ővele és megverem, akkor ti lesztek nekünk szolgáink és szolgáltok minket. 10 Szólt a filiszteus: Én gyaláztam Izrael csatasorait e napon; adjatok nekem embert, hadd harcolunk egymással. 11 S meghallotta Sául meg egész Izrael a filiszteusnak e szavait; arra megettentek és féltek nagyon. 12 Dávid pedig, fia amaz Efrábeli férfinak, a Jehúdabeli Bé-Léchemből, neve volt Jísáj és nyolc fia volt; és férfi Sául napjaiban vén volt, kiválva az emberek között. 13 És elment Jísájnak három idősebb fia, elmentek Sául után a háborúba; neve pedig azon három fiának, kik a háborúba mentek: Elíáb az elsőszülött, másodszülöttje Abínádáb, s a harmadik Samma. 14 Dávid pedig a legfiatalabb volt; a három idősebb elment volt Sául után. 15 És Dávid jönni-menni szokott Sául mellől, hogy legeltesse atyának juhait Bé-Léchemben. 16 Előlépett a filiszteus reggelenként és esténként és ott állt negyven napig. – 17 És mondta Jísáj Dávidnak, a fiának: Vedd, kérlek, testvéreid számára ez éfa pörkölt gabonaszemet, meg ezt a tíz kenyeret, és vidd el a táborba testvéreidnek; 18 ezt a tíz darab sajtot pedig vidd az ezred tiszttjének, tudakold meg testvéreidnél békéjüket és zálogot hozz tőlük. 19 Sául pedig

és mind az Izrael emberei a tölgy völgyében vannak, harcolva a filiszteusokkal. 20 Fölkelt Dávid kora reggel, őrzi hagyta a juhokat, vitt és ment, amint megparancsolta neki Jísáj; odaér a táborgyűrűhöz, a csapat pedig, amely kivonult a csatasorba, épen riadozott a harcra. 21 Sorakozott ugyanis Izrael meg filiszteusok, hadsor hadsor ellen. 22 És ráhagyta Dávid a rajta volt holmikat a poggyászörző kezére és futott a hadsorba; odaér és megkérdezte testvéreit békéjükrol. 23 Épen beszél velük, s íme feljön a párviadalon – neve Goliát, a filiszteus Gátból – a filiszteusok hadsorai közül, és beszélt ama szavak szerint; s meghallotta Dávid. 24 Mind az Izrael emberei pedig, mikor meglátták az embert, megfutamodtak előle és féltek nagyon. 25 Mondták Izrael emberei: Láttátok-e ezt az embert, aki feljő? Bizony, Izrael gyalázni jön fel; majd lesz, azon ember, aki megveri – azt gazdagá teszi a király nagy gazdagsággal, leányát odaadja neki, atyának házát pedig szabaddá teszi Izraelben. 26 És szólt Dávid a mellette álló emberekhez, mondván: Mi fog történni azzal az emberrel, aki megveri ama filiszteust és eltávolít gyalázatot Izraeltől? Mert kicsoda ez a körülmetéletlen filiszteus, hogy gyalázta az élő Isten hadsorait? 27 És szólt neki a nép e beszéd szerint, mondván: Így fog történni azon emberrel, aki őt megveri. 28 Midőn hallotta Elíáb, legidősebb testvére, amint beszél az emberekhez, föllobbant Elíáb haragja Dávid ellen és mondta: Minek is jöttél le és kire hagyad azt a kevés juhot a pusztában? Én ismerem vakmerőséget és szíved gonoszságát, mert avégett, hogy a háborút lásd, jöttél le! 29 Mondta Dávid: Vajon mit tettem most? Hisz csak beszéd az! 30 És leborult mellőle más oldalra és szólt a beszéd szerint; és választ adott neki a nép az előbbi beszéd szerint. 31 Meghallatszottak a szavak, melyeket beszélt Dávid, elmondták Saul előtt, és elhozatta. 32 És szólt Dávid Sáulhoz: Ne csüggédjen el senkinek a szíve; szolgád majd elmegy és harcol e filiszteussal. 33 Szólt Sául Dávidhoz: Nem mehetsz a filiszteus ellen, hogy harcolj vele, mert te fiatal vagy, ő pedig harc, embere fiatal kora óta. 34 Erre szólt Dávid Sáulhoz: Szolgád pásztor volt atyának a juhoknál, s jött az oroszlán, meg a medve és elvitt egy bárányt a nyájából; 35 akkor utána indultam, leütöttem és kiragadtam szájából; de ráamtámadt, akkor megfogtam a szakállán, leütöttem és megöltem. 36 Az oroszlánt is, a medvét is leütötte szolgád; olyan lesz majd ez a körülmetéletlen filiszteus, mint azok közül egyik, mert gyalázta az élő Istennek hadsorait. 37 Mondta Dávid: Az Örökkévaló, aki megmentett engem az oroszlán hatalmából és a medve hatalmából, ő fog megmenteni a filiszteus kezéből. – Ekkor szólt Sául Dávidhoz: Menj és az Örökkévaló

veled lesz! 38 És fölöltözött Sául Dávidot az ő ruháiba, rézsikakat tett a fejére és felöltözött őt páncélba. 39 Erre felkötötte Dávid a kardját ruháin felül és menni akart, mert még nem próbálta; ekkor szólt Dávid Sáulhoz: Nem bírok járni ezekben, mert még nem próbáltam. És levetette Dávid magáról. 40 Vette botját a kezébe, kiválogatott magának őt sima követ a patakból és tette azokat az ő pásztor szerszámába és a tarisznyába, parityája pedig kezében volt; így lépett oda a filiszteushoz. 41 Ekkor odament a filiszteus, egyre közeledve Dávid fele, a pajzshordozó ember pedig előtte. 42 Oda tekintett a filiszteus, meglátta Dávidot és megvetette őt, mert fiatal volt és piros meg szép ábrázatú. 43 És szólt a filiszteus Dávidhoz: Kutya vagyok-e, hogy botokkal jössz felém? És átkozta a filiszteus Dávidot a maga istenére. 44 Szólt a filiszteus Dávidhoz: Gyere hozzám, hadd adom húsodat az ég madarának és a mező vadjának. 45 Ekkor szólt Dávid a filiszteushoz: Te jössz hozzám karddal, dárdával és lándzsával; én pedig jövök hozzád nevében az Örökkévalónak, a seregek Urának, Izrael hadsorai Istenének, amelyeket gyaláztál. 46 E mai napon átszolgáltat téged az Örökkévaló a kezembe, megverlek és elveszem fejedet rólad és odaadom e napon a filiszteusok táborának dögét az ég madarának és a föld vadjának; és meg fogja tudni az egész föld, hogy van Istene Izraelnek. 47 És meg fogja tudni ez az egész gyülekezet, hogy nem karddal és dárdával segít az Örökkévaló; mert az Örökkévaló a harc és majd kezünkbe ad titeket. 48 És történt, amint fölkelt a filiszteus és egyre közeledett Dávid elejébe, akkor sietett Dávid és szaladt a hadsor felé, a filiszteus elejébe. 49 És kinyújtotta Dávid a kezét a szerszámhoz, vett onnan egy követ, elparityázta és homlokon találva megverte a filiszteust: bemélyedt a kő a homlokába, és földre esett arcával. 50 Így legyőzte Dávid a filiszteust parityával és kővel, megverte a filiszteust és megölte; kard pedig nem volt Dávid kezében. 51 És futott Dávid és megállt a filiszteus mellett, vette a kardját, kivonta hüvelyéből, megölte őt és elvágta vele a fejét. Midőn látták a filiszteusok, hogy meghalt hősük, megfutamodtak. 52 Ekkor fölkeltek Izrael és Jehúda emberei, riadoztak és üldözték a filiszteusokat egészen a völgy felé és Ekrón kapuiig; és elestek a filiszteusok megöltjei Sáarájim útján egész Gátag és egész Ekrónig. 53 És visszatértek Izrael fiai, miután úzöbe vették volt a filiszteusokat, és kifosztották táborukat. 54 És vette Dávid a filiszteus fejét és bevitte Jeruzsálembe; fegyvereit pedig elhelyezte sátrában. 55 S midőn láttá Sául Dávidot, hogy indul a filiszteus ellen, szólt Abnérhez, a hadvezérhez: Kinek a fia ez az ifjú, Abnér? Mondta Abnér: Él a lelked, király, nem tudom. 56 Erre mondta a király: Kérdezd

meg te, kinek a fia ez a gyermek? 57 S midőn visszatért Dávid, miután megverte volt a filiszteust, vette őt Abnér és odavezette Saul elő, a filiszteus feje pedig a kezében. 58 És szólt hozzá Sául: Kinek a fia vagy te ifjú? Mondta Dávid: Szolgádnak, a Bét-Léchembeli Jisájnak a fia.

18 És volt, amint elvégezte beszédjét Sáullal, Jónátán lelke hozzá volt kötve Dávid lelkéhez; szerette őt Jónátán, mint lelkét. 2 És vette őt Sául ama napon és nem engedte visszatérnie atyja házába. 3 És kötött Jónátán szövetséget Dáviddel, mivel szerette őt mint a lelkét. 4 Levetette magáról Jónátán a köpenyt, mely rajta volt és odaadta Dávidnak, meg ruháit, kardját is, íját is, övét is. 5 És midőn kivonult Dávid, bármerre küldte őt Sául, boldogult, és tette őt Sául a harcosok fölé; és kedves volt az egész nép szemeiben és Sául szolgáinak szemeiben is. 6 Történt pedig, mikor megjöttek, mikor visszatért Dávid megvervén a filiszteust, kivonultak az asszonyok, mind az Izrael városaiból, énekelve és táncolva Sául király elejébe, dobokkal, örömmel és hangszerrel. 7 És megszólaltak a játszó asszonyok és mondタk: Megverte Sául a maga ezreit, Dávid meg a tízezreit. 8 De bosszúságára volt ez Sáulnak nagyon és rossznak tetszett szemeiben ez a dolog és mondta: Adtak Dávidnak tízezreket, nekem pedig adták az ezreket – még csak a királyságot neki! 9 És irigy szemmel nézte Sául Dávidot azon napon túl. 10 Volt másnap, rászökölt Istennek egy gonosz szelleme Sáulra, és prófétázott a házban, Dávid pedig hárított kezével, mint minden napon; és a dárda Sául kezében volt. 11 Ekkor hajította Sául a dárdát és mondta: Hadd szegzem Dávidot a falhoz; de Dávid kitért előle kétszer. 12 És félt Sául Dávidtól, mert vele volt az Örökkévaló, Sáultól pedig eltávozott. 13 Eltávolította őt Sául magától és megtette őt ezredesztisztjének; ki- és bevonult tehát a. nép előtt. 14 És Dávid szerencsés volt mind az útjain és az Örökkévaló vele volt. 15 S midőn láttá Sául, hogy nagyon szerencsés, rettegett tőle. 16 Egész Izrael és Jehúda pedig szerette Dávidot, mert ő ki- és bevonult előttük. 17 És szólt Sául Dávidhoz: Íme, nagyobbik leányom Méráb – azt adom neked feleségül, csak legyél nekem derék emberem és harcold az Örökkévaló harcait. Sául ugyanis mondta: Ne legyen a kezem rajta, hanem legyen rajta a filiszteusok keze. 18 Szólt Dávid Sáulhoz: Mi vagyok én és mi az életem – atyám családja Izraelben, hogy veje legyek a királynak? 19 Történt pedig, amely időben oda kellett adni Mérábot, Sául leányát Dávidnak, odaadatott ő a Mechólabeli Adriénnek feleségül. 20 S megszerette Míkhál, Sául leánya Dávidot; tudtára adták ezt Sáulnak és helyesnek tetszett

a dolog szemeiben. 21 És mondta Sául: Odaadom neki, hogy legyen neki tőrül és hogy legyen rajta a filiszteusok keze. Erre szolt Sául Dávidhoz: Két módon válhatsz ma vőmmé. 22 S megparancsolta Sául a szolgáinak: Beszéljetek Dáviddal titkon, mondván: íme, kedvet talált benned a király és mind a szolgái szeretnek téged; most tehát vejévé legyél a királynak. 23 Midőn elmondták Sául szolgái Dávid fülébe e szavakat, mondta Dávid: Csekélyisége a ti szemeitekben vejévé lenni a királynak, holott én szegény és csekély ember vagyok. 24 És tudtára adták Sául szolgái neki, mondván: E szavak szerint szolt Dávid. 25 Erre mondta Sául: Így mondjátok Dávidnak: nincs kedve a királynak jegypénzre, hanem a filiszteusoknak száz előbőrére, hogy bosszút állj a király ellenségein. – Sául ugyanis úgy gondolta, hogy Dávidot a filiszteusok kezébe ejtse. 26 És tudtára adták szolgái Dávidnak e szavakat, és helyesnek tetszett a dolog Dávid szemeiben, hogy vejévé váljék a királynak. Nem teltek el a napok, 27 és felkelt Dávid, elmentő meg emberei, levert a filiszteusok közül kétszáz embert, és elvitte Dávid az előbőreiket és teljesen átadták a királynak, hogy vejévé váljék a királynak; ekkor feleségül adta neki Sául a leányát, Míkhált. 28 Látta Sául és megtudta, hogy az Örökkévaló Dáviddel van; Míkhál pedig, Sául leánya, szerette őt. 29 S még inkább félt Sául Dávidtól; és Sául ellensége lett Dávidnak minden időben. 30 Kivonultak a filiszteusok vezérei; és volt, ahányszor kivonultak, szerencsésebb volt Dávid mind a Sául szolgáinál és tiszteltté lett a neve nagyon.

19 Beszélt Sául a fiához; Jónátához és mind a szolgáihoz, hogy megöli Dávidot; Jonátán, Sául fia pedig kedvelte Dávidot nagyon. 2 És tudtára adta Jónátán Dávidnak, mondván: Meg akar téged ölni Sául atyám, most hát óvakodjál, kérlek, reggel, maradj rejtekben és rejtőzz el; 3 én pedig kimegyek majd és állok atyám oldalára a mezőn, ahol te leszel, és én majd beszélek rólad atyámhoz és amit látok, tudtodra adom. 4 És jót beszélt Jónátán Dávidról Sáulhoz, az atyához és szolt hozzá: Ne vétkezzék a király szolgája ellen, Dávid ellen, mert nem vétett neked, s mert az ő tettei javadra vannak nagyon. 5 Tenyerére tette életét és megverte a filiszteust és az Örökkévaló nagy segedelmet művelt egész Izraelnek – láttad és örültél; miért vétkeznél hát ártatlan vér ellen, megölvén Dávidot ok nélkül? 6 És hallgatott Sául Jónátán szavára; és megesküdött Sául: Él az Örökkévaló, nem fog megölelni! 7 Ekkor hívta Jónátán Dávidot, és tudtára adta Jónátán mind e dolgokat; erre odavitte Jónátán Dávidot Sáulhoz, és úgy volt előtte, mint tegnap, tegnapelőtt. 8 Tovább is volt a háború; és

kivonult Dávid, harcolt a filiszteusokkal és megverte őket nagy vereséggel, és megfutamodtak előle. 9 De lett az Örökkévalónak egy gonosz szelleme Sáulon; ő a házában ült, és dárdája kezében, Dávid pedig hárfázott kezével; 10 ekkor oda akarta Sául a dárdával szegezni Dávidot a falhoz, de elszabadult Sául elől, és odaütötte a dárdát a falhoz, Dávid pedig megfutamodott és elmenekült azon éjjel. 11 És küldött Sául követeket Dávid házához, hogy őrizzék és hogy reggelre megöljék; de tudtára adta Dávidnak a felesége, Míkhál, mondván: Ha nem mented meg lelkedet ez éjjel, holnap meg vagyölve. 12 És lebocsátotta Míkhál Dávidot az ablakon; elment, megszökött és megmenekült. 13 És vette Míkhál a teráfimot és tette az ágyba, a kecskeszőr párnát pedig tette feje alá; és betakarta ruhával. 14 És küldött Sául követeket, hogy hozzák el Dávidot; mondta: Beteg ő. 15 Erre küldte Sául a követeket, hogy nézzék meg Dávidot, mondván: Hozzájtok őt fel hozzám ágyastól, hogy megöljem. 16 Odajöttek a követek, és íme, a teráfim az ágyon; a kecskeszőr párná pedig feje alatt. 17 Ekkor szolt Sául Míkhálhoz: Miért csaltál meg így, hogy elbocsátottad ellenségemet és megmenekült? Szolt Míkhál Sáulhoz: ő mondta nekem: bocsáss el, miért öljélek meg? 18 Dávid pedig elszökött és menekült, eljött Sámuelhez Rámába, és elmonpta neki mindenzt, amit cselekedett vele Sául. Erre elmentő meg Sámuelt és letelepedtek Nájótban. 19 Tudtára adták Sáulnak, mondván: Íme Dávid Nájóthan van, Rámában. 20 Küldött tehát Sául követeket, hogy hozzák el Dávidot; de látták a próféták csoportját, amint prófétálnak, Sámuelt pedig ott áll felügyelve rájuk; akkor lett Istennek szelleme Sául követein és prófétáltak ők is. 21 Mikor tudtára adták Sáulnak, küldött más követeket, de azok is prófétáltak; újból is küldött Sául követeket, harmadszor, de azok is prófétáltak. 22 Elment tehátő is Rámába és eljutott a nagy gödörhöz, mely Székúban van, kérdezte és mondta: Hol vannak Sámuelt és Dávid? Mondták: Íme Nájóthan, Rámában. 23 Elment tehát oda Nájótha, Rámában; és lett őrajta is Isten szelleme és egyre járva prófétált, míg el nem jutott Nájótha, Rámában. 24 Levetette ő is ruháit és prófétáltő is Sámuelt előtt, és feküdt mezetlenül azon egész nap és egész éjjel. Azért mondják: Hát Sául is a próféták között van?

20 És elszökött Dávid Nájótból, Rámában; elment és szolt Jónátán előtt: Mit cselekedtem, mi a bűnöm és mi a vétkem atyád előtt, hogy életemre tör? 2 Mondta neki: Távol legyen, nem fogsz meghalni! Íme, nem tesz atyám sem nagy dolgot, sem kicsi dolgot, hogy ne nyilvánítaná előttem; miért

rejtené tehát atyám el ezt a dolgot tőlem? Nincs úgy! 3 S újra esküdött Dávid és mondta: Jól tudja atyád, hogy kegyet találtam szemeidben, mondta tehát, ne tudja ezt Jónátán, nehogy megszomorodjék; azonban ahogyan el az Örökkévaló és lelked életére, bizony, csak egy lépésnyi van köztem és a halál között. 4 Erre szólt Jónátán Dávidhoz: Mit kíván a lelked? Megteszem neked. 5 Szólt Dávid Jónátához: Íme, újhold van holnap, én pedig ülni szoktam a királynál, hogy egyem; bocsáss hát el engem és elrejtőzöm a mezőn a harmadik estig. 6 Ha majd fölemlít engem atyád, akkor mondjad: elkérezkedett tőlem Dávid, hogy futhasson Bét-Léchembe, az ő városába, mert évi áldozatja van ott az egész családnak. 7 Ha így szól: jó – béke van szolgáddal; de ha haragjára lesz, tudd meg, hogy elhatározva van részéről a veszedelem. 8 És cselekedjél szeretetet szolgáddal, mert az Örökkévaló szövetségébe engedted jutni magaddal szolgádat; de ha bűn van rajtam, ölj meg te atyádhoz pedig minek is vinnél. 9 Mondta Jónátán: Távol legyen tőled! Bizony ha megtudom, hogy atyám részéről el van határozva, a veszedelem, hogy rád jöjjön, nem adnám én azt tudtodra? 10 És szolt Dávid Jónátához: Ki adjá majd tudtomra, ha talán atyád valami keményet felel neked? 11 Szólt Jónátán Dávidhoz: Gyere, menjünk ki a mezőre. És kimentek mind a ketten a mezőre. 12 Ekkor szólt Jónátán Dávidhoz: Az Örökkévaló, Izrael Istene – midőn kifürkészem atyámat ilyenkor holnap vagy harmadnapra és íme, jól áll Dávid dolga, vajon akkor nem küldenék hozzád, hogy nyilvánítsam előttem? 13 Így tegyen az Örökkévaló Jónátánnal s így folytassa, ha jónak tetszik atyámnak rád hozni a veszedelmet, akkor nyilvánítom előttem és elbocsátok, hogy menj békével; és legyen veled az Örökkévaló, amint atyámmal volt. 14 S nemde, ha még élek, nem fogsz-e cselekedni velem az Örökkévaló szeretetével, hogy meg ne haljak? 15 S ne irts ki szeretetedet házamtól sohasem, akkor sem, mikor kiírja az Örökkévaló Dávid ellenségeit, kit-kit a föld színéről – 16 így szövetséget kötött Jónátán Dávid házával és keresse az Örökkévaló Dávid ellenségeinek kezéből! 17 Tovább is megeskette Jónátán Dávidot, mert szerette őt, mert lelke szeretetével szerette. 18 Erre mondta neki Jónátán: Holnap újhold van; hiányozni fogsz, mert üres lesz az ülőhelyed. 19 Harmadnapon pedig menj le hamar, míg eljutsz azon helyre, ahol elrejtőztél az esemény napján, és maradj az Ézel köve mellett. 20 Én pedig – a három nyilat majd ellővöm, célba löve magamnak. 21 És íme elküldöm majd a legényt: menj, találd meg a nyilakat; ha azt fogom mondani a legénynek: íme a nyilak innen vannak tőled – akkor vedd és jöjj, mert békével veled és nincs baj – él az Örökkévaló! 22 Ha pedig azt

mondom a fiúnak: íme, a nyilak innen vannak tőled, akkor menj, mert elküldött téged az Örökkévaló. 23 Azon szóra nézve pedig, melyet szóltunk én meg te – íme az Örökkévaló van köztem és közted örökké. 24 Elrejtőzt tehát Dávid a mezőn. Volt pedig újholdkor, leült a király az ebédhez, hogy egyék. 25 És leült a király az ülőhelyére, mint egyszer-másszor a fal melletti ülőhelyre; s fölkelt Jónátán és leült Abnér Sául oldalára; s üres maradt Dávid helye. 26 De nem szólt Sául semmit aznap, mert mondta: véletlen az, nem tiszta ő, bizony nem tiszta. 27 Volt pedig másnap, az újhold második napján, üres maradt Dávid helye; ekkor szólt Sául a fiához, Jónátához: Miért nem jött Jíszáj fia sem tegnap sem ma az ebédhez? 28 Felelt Jónátán Sáulnak: Elkérezkedett tőlem Dávid Bét-Léchembe. 29 Mondta ugyanis: bocsáss el, kérlek, mert családi áldozatunk van a városban, és ő parancsolta meg nekem, a testvérem; most hát, ha kegyet találtam szemeidben, hadd siessek el, kérlek, hogy lássam testvéreimet. Azért nem jött a király asztalához. 30 Erre föllobbant Sául haragja Jónátán ellen és mondta neki: Te romlott és fenyíteni való anyának a fia! Hiszen tudom, hogy te kedveled Jíszáj fiát, szégyenedre és anyád szemérmének szégyenére! 31 Mert mind azon időben, amíg Jíszáj fia él a földön, nem fogsz megszilárdulni sem te, sem királyságod; most tehát küldj és hozasd őt hozzám, mert halál fia ő! 32 Felelt Jónátán atyának, Sáulnak és szólt hozzá: Mert ölessék meg, mit követett el? 33 Ekkor Sául a dárdáját hajította feléje, hogy leüssé; így megtudta Jónátán, hogy el van határozva atya részéről, hogy megöli Dávidet. 34 S fölkelt Jónátán az asztaltól föllobbant haraggal; és nem evett az újhold második napján kenyéret, mert megszomorodott Dávid miatt, mert megszégyenítette az atya. 35 Volt pedig reggel, kiment Jónátán a mezőre Dávidhoz a meghatározott időre, és egy kisfiú vele. 36 És mondta legényének: Fuss, találd csak meg a nyilakat, melyeket ellővök. A fiú futott, ő pedig ellőtte a nyilat, túlhajítva rajta. 37 Mikor eljutott a legény a nyíl helyére, melyet ellőtt Jónátán, kiáltott Jónátán a legény után és mondta: Hiszen a nyíl túlnan van tőled! 38 És kiáltott Jónátán a legény után: Gyorsan siess, meg ne állj! És fölszedte Jónátán legénye a nyilakat és odament urához. 39 A legény pedig nem tudott semmit; csupán Jónátán meg Dávid tudták a dolgot. 40 Ekkor odaadta Jónátán a fegyvereit az ő legényének és mondta neki: Menj, vidd a városba. 41 A legény elment, Dávid pedig fölkelt dél felől, levetette magát arcával a földre és leborult háromszor; megcsókolták egyik a másikát és sírtak egyik a másikával, mígnem Dávid nagyon sírt. 42 És mondta Jónátán Dávidnak: Menj békével! Amit esküdtünk mi ketten az Örökkévaló nevében, mondván:

az Örökkévaló legyen köztem és közted, magzatom és magzatod közt mindenrőlké! Fölkelt és elment; Jónátán pedig bement a városba.

21 És eljutott Dávid Nóbba Achímélekh paphoz; és elésietett Achímélekh Dávidnak és mondta neki: Mért vagy te egyedül és senki sincs veled? 2 Mondta Dávid Achímélekh papnak: A király parancsolt nekem valamit és szólt hozzá: senki ne tudja semmiképpen a dolgot, melyben küldelek és melyet neked parancsoltam; a legényeket pedig odarendeltem egy bizonyos helyre. 3 Most pedig, mi van kezed alatt, öt kenyér-e, add a kezembe, vagy ami található. 4 Felelt a pap Dávidnak és mondta: Nincs közönséges kenyér kezem alatt, hanem szentkenyér van – hacsak asszonytól óvakodtak a legények. 5 És felelt Dávid a papnak és mondta neki: Sőt inkább, asszony tiltva van nekünk, mint tegnap; tegnapelőtt; amikor elindultam, szentek voltak a legények edényei – pedig ez közönséges út – hát még ma, hogy szentség lesz az edényben! 6 És adott neki a pap szentséget, mert nem volt ott kenyér, csak a színenyér, mely eltávolítatott az Örökkévaló színe elől, hogy oda tegyenek meleg kenyeret, amely napon elvétetett. 7 De volt ott ama napon egy ember Sául szolgái közül, elzárva az Örökkévaló színe előtt; neve Dóég, az edómi, Sául pásztorainak legfőbbje. – 8 Ekkor mondta Dávid Achímélekhnek: Hát nincs itt kezed alatt dárda vagy kard? Mert sem kardomat, sem fegyveremet nem vettetem kezemhez, mert sürgős volt a király dolga. 9 Mondta a pap: Góliátnak, a filiszteusnak kardja, kit megvertél a tölgy völgyében, itt van beburkolva a ruhába az éffod mögött; ha azt vennéd magadhoz, vedd, mert nincs más rajta kívül e helyütt. Erre mondta Dávid: Nincs olyan mint az, adjad nekem! 10 Fölkelt Dávid és elszökött aznap Sául elől; és eljött Ákhíshoz, Gát királyához. 11 Ekkor szóltak Ákhís szolgái hozzá: Nem Dávid-e ez, az ország királya? nemde erről énekelnek körtáncban, mondván: megverte Sául az ő ezreit, Dávid pedig a tízezreit? 12 Szívéré vette Dávid e szavakat és nagyon felt Ákhistól, Gát királyától. 13 Elváltotta tehát eszét szemük előtt és eszelősködött kezeik között; rajzolt a kapu ajtójára és lefolyatta nyálát szakállára. 14 Ekkor szólt Ákhís a szolgához: Íme, lájtátok, őrült ember! Minek hozzátok őt hozzá? 15 Híjával vagyok-e én az őrülteknek, hogy hoztátok ezt, hogy bolondozzon előttem? Vajon ez jöjjön-e be házamba?

22 Onnan elment Dávid és menekült Adullám barlangjába; meghallották testvérei és atya egész háza és lementek oda hozzá. 2 És összegyűlt hozzá minden szorongásban

levő ember, minden ember, kinek volt hitelezője, meg minden elkeseredett lelkű ember, és ő vezér lett fölöttük; volt vele mintegy négyszáz ember. 3 Onnan elment Dávid a Móábbeli Miczpébe; és szólt Móáb királyához: Maradjon, kérem, nálatok atyám meg anyám, amíg meg tudom, mit tesz velem Isten. 4 És el is vezette őket Móáb királya elő; és maradtak nála az egész időben, hogy Dávid a hegyvárban volt. 5 És szólt Gád próféta Dávidhoz: Ne maradj a hegyvárban, menj, hogy eljuss Jehúda országába; elment tehát Dávid és jutott a Chéret erdőbe. 6 Meghallotta Sául, hogy mutatta magát Dávid meg a vele levő emberek – Sául pedig ült Gibeában a tamariskfa alatt a magaslaton, dárdája a kezében és mind a szolgái álltak mellette – 7 és mondta Sául a mellette álló szolgáinak: Halljátok csak, Benjámin fiai! Hát nektek is mindenjáratoknak ad majd Jísáj fia mezőket és szőlőket, mindenjáratokat tesz-e majd ezrek tisztejivé és százak tisztejivé? 8 Hogy összeesküdtetek mindenjában ellenem és hogy senki sem nyilvánítja előttem, amikor szövetséget köt fiam a Jísáj fiával és nincs senki közületek, kinek ez fájna és aki nyilvánítaná előttem, hogy leselkedőnek támasztotta fiam a szolgámat ellenem, mint ez a mai napon van! 9 Erre megszólalt az edómi Dóég – ő ugyanis ott állt Sául szolgái mellett – és mondta: Láttam Jísáj fiát, amint Nóbba jött, Achímélekhez, Achítúb fiához; 10 megkérdezte érte az Örökkévalót és eleséget adott neki, meg a filiszteus Goliátnak kardját adta neki. 11 Ekkor küldött a király, hogy hívják Achíméleket, Achítúb fiát, a papot és atya egész házát, a Nóbban levő papokat; és eljöttek mindenjában a királyhoz. 12 És mondta Sául: Halljad csak, Achítúb fia! Mondta: Itt vagyok, uram. 13 És szólt hozzá Sául: Miért esküdtetek össze ellenem, te és Jísáj fia, amikor adtál neki kenyeret és kardot és megkérdezted érte az Isten, hogy leselkedőnek támadjon ellenem, mint ez a mai napon van? 14 Felelt Achímélekh a királynak és mondta: Hát kicsoda mind a szolgáid közt oly hűséges, mint Dávid? A királynak veje ő, a szolgálatodhoz tartozik és tiszteletben áll házadban! 15 Vajon aznap kezdtem-e megkérdezni érte Isten? Távol legyen tőlem! Ne vessen a király ilyen dolgot a szolgájára, sem atyám egész házára, mert nem tudott szolgád mindenről sem kicsinyt sem nagyot. 16 Erre mondta a király: Meg kell halnod, Achímélekh, neked és atyád egész házának. 17 És mondta a király a mellette álló futároknak: Fordulatok és öljétek meg az Örökkévaló papjait, mert az ő kezük is Dáviddal van, és mert tudták, hogy elszökik és nem nyilvánították előttem. De nem akarták a király szolgáit kinyújtani kezüköt, hogy rátámadjanak az Örökkévaló papjaira. 18 Ekkor mondta a király Dóégnek: Fordulj te és

támadj rá a papokra! És fordult az edómi Dóég és rátámadt ő a papokra, és megölt az napon nyolcvanöt embert, len-éfőd viselőjét. 19 Nóból pedig, a papok városát, megverte a kard élével, férfiastul, asszonyostul, kisdedestül, csecsemőstül, ökröt, szamarat és bárányt a kard élével. 20 De megmenekült egy fia Achimélekhnek, Achítób fiának, neve Ebjátár; és elszökött Dávid után. 21 És elmondta Ebjátár Dávidnak, hogy megölte Sául az Örökkévaló papjait. 22 Ekkor mondta Dávid Ebjátárnak: Tudtam azon a napon, hogy ott van az edómi Dóég s hogy tudtára fogja adni Sáulnak; én vagyok oka atyád háza minden lelke vesztének. 23 Maradj nálam, ne félj, mert aki az én életemre tör, tör a te életedre is; bizony őrizetben vagy nálam.

23 Tudtára adták Dávidnak, mondván: Íme a filiszteusok harcolnak Keíla ellen és ők fosztogatják a szérűket. 2 És megkérdezte Dávid az Örökkévalót, mondván: Menjek-e, hogy megverjem a filiszteusokat? Szólt az Örökkévaló Dávidhoz: Menj és verd meg a filiszteusokat, hogy megsegítsed Keílát. 3 De szóltak Dávid emberei hozzá: Mi itt Jehudában félünk, hát még mikor Keílába mennénk, a filiszteusok hadsorai ellen? 4 Továbbá is megkérdezte Dávid az Örökkévalót; felelt neki az Örökkévaló és mondta: Kejl föl, vonulj le Keílába, mert kezedbe adom a filiszteusokat. 5 Elment tehát Keílába Dávid meg emberei, harcolt a filiszteusok ellen, elhajtotta jószágukat és megverte őket nagy vereséggel; így megsegítette Dávid Keíla lakóit: 6 Volt pedig, mikor elszökött Ebjátár, Achimélekh fia, Dávidhoz Keílába, lekerült az éfőd az ő kezében. 7 Midőn tudtára adták Sáulnak, hogy bement Dávid Keílába, mondta Sául: Kezembe szolgáltatta őt Isten, mert elzárkózott, bemenvén ajtós-reteszes városba. 8 S egybehívta Sául az egész népet háborúra, hogy levonuljon Keílába, ostromolni Dávidot és embereit. 9 Midőn megtudta Dávid, hogy rosszat kohol Sául ellene, szólt Ebjátár paphoz: Hozd ide az éfődot. 10 És mondta Dávid: Örökkévaló, Izrael Istene, meghallotta szolgád, hogy Keílába szándékszik jönni Sául, hogy megrontsa a várost miattam; 11 ki fognak-e szolgáltatni Keíla urai az ő kezébe? levonul-e Sául, amint hallotta szolgád? Örökkévaló, Izrael Istene, add, kérlek, tudtára szolgádnak! Mondta az Örökkévaló: Levonul. 12 És mondta Dávid: Ki fognak-e szolgáltatni Keíla urai engem meg embereimet Sául kezébe? Mondta az Örökkévaló: Ki fognak szolgáltatni. 13 Erre fölkelt Dávid meg emberei, mintegy hatszáz ember, kimentek Keílából és jártak, amerre járhattak; Sáulnak pedig tudtára adatott, hogy elmenekült Dávid Keílából, akkor felhagyott a kivonulással. 14 És letelepedett Dávid a pusztában, a

hegyvárakban és maradt a hegységben, Zíf pusztájában; kereste őt Sául minden időben, de nem adta őt Isten a kezébe. 15 Így láttá Dávid, hogy kivonult Sául, hogy életére törjön. Dávid Zíf pusztájában volt az erdőségen; 16 akkor fölkelt Jónátán, Sául fia, elment Dávidhoz az erdősége és megerősítette kezét Istenben. 17 Szólt ugyanis hozzá: Ne félj, mert nem fog elérni téged Sául atyámnak keze, te leszel király Izrael fölött, én pedig leszek mellettes második; Sául atyám is így tudja ezt. 18 És kötöttek ők ketten szövetséget, az Örökkévaló előtt; s maradt Dávid az erdőségen. Jónátán pedig hazament. 19 Fölmentek Zífbeliek Sáulhoz Gibeába, mondván: Nemde Dávid náunk rejtőzködik a hegyvárakban az erdőségen, Chakhila dombján, mely a sivatagtól jobbra van. 20 Most tehát, egészen amint kívánja a lelked, oh király, hogy levonulj, vonulj le és ami dolgunk lesz, őt kiszolgáltatni a király kezébe. 21 Mondta Sául: Áldva legyetek az Örökkévalótól, hogy megszántatok engem. 22 Menjetek, kérlek, állapítások még meg, tudjátok és lássátok az ő helyét, ahol lenni szokott a lába, ki láttá őt ott; mert azt mondta nekem, hogy ravaszul viselkedik. 23 Lássátok és tudjátok ki mindenikét azon rejtékeknek, ahol rejtőzni szokott, és térjetek hozzá vissza a megállapodás szerint és majd megyek veletek; és lesz, ha az országban van, kikutatom őt mind a Jehuda ezrei között. 24 Fölkeltek és elmentek Zífbe Sául előtt; Dávid pedig és emberei Máón pusztájában voltak, a síkságban, jobbra a sivatagtól. 25 Midőn ugyanis elment Sául meg emberei keresésre, tudtára adták Dávidnak, akkor lement a sziklához és maradt Máón pusztájában; hallotta Sául és úzóba vette Dávidet Máón pusztájában. 26 És ment Sául a hegyek oldalán innen, Dávid pedig meg emberei a hegyek oldalán onnan; és ment Dávid sietséggel Sául elől, Sául pedig és emberei bekerítették Dávidet és embereit, hogy elfoglják őket. 27 De jött egy követ Sáulhoz, mondván: Siess és menj, mert rárontottak a filiszteusok az országra. 28 Ekkor visszatért Sául Dávid üldözésétől és ment a filiszteusok ellen. Azért neveztek ami helyet a szétválasztás sziklájának. 29 Erre fölment onnan Dávid és maradt Én-Gédi hegyáraiban.

24 És volt, midőn visszatért Sául a filiszteusok üldözésétől, tudtára adták neki, mondván: Íme, Dávid Én-Gédi pusztájában van. 2 Ekkor vett Sául háromezer válogatott embert egész Izraelből és ment, hogy keresse Dávidot és embereit a zergeszíklák felé. 3 És eljutott a juhaklokhoz az út mellett, ott pedig volt egy barlang, s bement Sául, hogy befordítja lábait; Dávid pedig és emberei a barlang hájuljában ülte. 4 Ekkor szóltak Dávid emberei hozzá: Itt a nap, melyről

szolt hozzá az Örökkévaló: íme kezedbe adom ellenségedet s tegyél vele, amint, jónak tetszik szemeidben. Erre fölkelt Dávid és titkon levágta Sául köpenyének szárnyát. 5 Volt pedig azután, furdalta Dávidot a lelke, azért hogy levágta Sául ruhája szárnyát. 6 És mondta embereinek: Távol legyen tőlem, az Örökkévalóért, nem teszem ezt a dolgot urammal, az Örökkévaló fölkentjével, hogy kezemet kinyújtsam ellen; mert az Örökkévaló fölkentje ő. 7 És elhárította Dávid az embereit szavakkal és nem engedte őket Sául ellen támadni; Sául pedig fölkelt a barlangból és ment az úton. 8 S fölkelt Dávid ezután, kiment a barlangból és kiáltott Sául után, mondván: Uram király! Erre hátratekintett Sául, és meghajtotta magát Dávid arccal a földre és leborult. 9 És mondta Dávid Sáulnak: Miért hallgatod az emberek szavait, ha mondják: íme Dávid vesztedet akarja. 10 Íme, a mai napon látták szemeid, hogy kezembe adott ma téged az Örökkévaló a barlangban, mondta is, hogy megöljelek, de megszánt a szemem és mondtam: nem nyújtom ki kezemet uram ellen, mert az Örökkévaló fölkentje ő. 11 S lásd, atyám, lásd csak a köpenyed szárnyát a kezemben; mert abból, hogy levágtam köpenyed szárnyát és nem öltelek meg, tudd meg és lásd, hogy nincs kezemben gonoszság sem hűtlenség és nem vétettem neked, holott te leskelődpsz életemre, hogy elvegyed. 12 Az Örökkévaló ítélen köztem és köteted és az Örökkévaló álljon bosszút értem rajtad: de kezem nem lesz rajtad – 13 amint mondja a régi példabeszéd: gonoszoktól ered gonoszság – de kezem nem lesz rajtad – 14 Ki után vonult ki Izrael királya, kit veszel úzóba? Holt eb után, egy bolha után! 15 Legyen hát az Örökkévaló bíró és ítélen köztem és köteted; lássa és vigye ügyemet és védje jogomat kezdtől! 16 És volt, midőn végzett Dávid azzal, hogy elmondja a szavakat Sáulnak, szolt Sául: A te hangod ez, fiam Dávid? És fölemlvelte Sául a hangját és sít. 17 Szolt Dávidhoz: Igazságosabb vagy te nálam, mert te a jót cselekedted velem, én pedig cselekedtem veled a rosszat. 18 Hiszen te megmondtad ma, hogy mi jót tettél velem, hogy kezedbe szolgáltattot engem az Örökkévaló, te pedig nem öltél meg. 19 Vajon midőn valaki ellenségére talál, elbocsátja-e ő jöban az útra? Az Örökkévaló fizessen neked jóval annak fejében, amit a mai napon tettél velem. 20 Most hát, íme tudom, hogy te király leszel és majd főnnál kezden Izrael királysága. 21 S most esküdjél nekem az Örökkévalóra, hogy nem irtod ki magzatomat utánam és hogy nem pusztítod ki nevemet atyám házából. 22 Megesküdött Dávid Sáulnak; erre hazament Sául, Dávid és emberei pedig fölmentek a hegyvárba.

25 Meghalt Sámuél, és összegyűlt egész Izrael, gyászt tartottak fölötte és eltemették házában, Rámában. – Fölkelt Dávid és lement Párán pusztájába. 2 Volt egy ember Máónban, gazdasága pedig Karmellben; ez ember igen nagy volt: volt ugyanis neki hárômezer juha és ezer kecskéje. És ő Karmellben volt, mikor juhait nyírták. 3 Az embernek neve Nábál s feleségének neve Abígájl; az asszony jó eszű és szép alakú volt, a férfi pedig durva volt és rossz cselekedetű – ő Kálébbeli volt. 4 Hallotta Dávid a pusztában, hogy Nábál a juhait nyírja; 5 akkor küldött Dávid tiszlegényt, és mondta Dávid a legényeknek: Menjetek föl Karmellbe és midőn Nábálhoz elértek, kérdezzétek meg nevemben békéjéről. 6 És mondjátok: ekképpen az életre! Te is békében, házad is békében, és minden, ami a tied, békében! 7 Most pedig, hallottam hogy nyírnak nálad; tehát, a te pázsitoraid velünk voltak, nem bántottuk meg őket és nem hiányzott nekik semmi mindama napokban, hogy Karmellben voltak; 8 kérdezd meg legényeidet, majd megmondják neked – találjanak hát legényeim kegyet szemeidben, mert szerencsés napra jöttünk; add, kérlek, azt amit talál kezed, szolgádnak és fiadnak Dávidnak. 9 Odajöttek Dávid legényei és beszéltek Nábálhoz mind e szavak szerint Dávid nevében, és megálltak. 10 Felelt Nábál Dávid szolgáinak és mondta: Kicsoda Dávid és kicsoda Jisáj fia? Manapság sokan vannak a szolgák, akik megugranak kiki ura. elől. 11 Majd veszem kenyeremet és vizemet és levágott marhámat, amit levágtam nyíróim számára, hogy odaadjam embereknek, ikiről nem tudom, honnan valók. 12 Erre elfordultak Dávid legényei útjukra; visszatértek, eljutottak és megmondták neki mind e szavak szerint. 13 Ekkor mondta Dávid az ő embereinek: Kössétek föl kiki az ő kardját! És felkötötték kiki a kardját, és felkötötte Dávid is a kardját; és fölmentek Dávid után mintegy négyszáz ember, kétszázan pedig maradtak a poggyász mellett. 14 De Abígájihak, Nábál feleségének, tudtára adta egyik legény a legények közül, mondván: Íme, küldött Dávid követeket a pusztából, hogy üdvözöljék urunkat, ő pedig rájuk rontott. 15 Ez emberek pedig igen jók hozzáink, nem bántódtunk meg és nem hiányzott nekünk semmi mind ama napokban, hogy velük jártunk, amikor a mezőn voltunk; 16 fal voltak körülöttünk éjjel is, nappal is, mind a napokban, hogy velük voltunk, legeltetve a juhokat. 17 Most tehát tudd meg és lásd, mit cselekedjél, mert el van határozva a veszedelem urunk ellen és egész háza ellen; ő pedig alávalóbb, semhogy beszélni lehetne hozzá. 18 Ekkor sietett Abígájl és vett kétszáz kenyerset, két tömlő bort, öt elkészített juhot, öt mérték pörkölt gabonaszemet, száz aszuszölölépényt és kétszáz fügelepényt, és rátette a szamarakra. 19 És mondta

legényeinek: Vonuljatok előttem, íme én utánatok megyek; férjének, Nábának pedig nem mondta meg. 20 Volt pedig, amint ül a szamáron és lemegy a hegy hasadékán, íme, Dávid és emberei lejönnek elejébe, és rájuk talált. 21 Dávid pedig mondta volt: Bizony hiába óvtam meg minden, ami ezé a pusztában, nem hiányzott semmi mindenből, ami az övé, de rosszal fizetett nekem jóért. 22 Így cselekedjék Isten Dávid ellenségeivel és így folytassa: nem hagyok meg mindenből, ami az övé, a reggel virradtáig egy falra vizelőt. 23 Midőn meglátta Abígájil Dávidot, sietett és leszállt a szamárról: levetette magát Dávid előtt arcára és leborult földig. 24 Levetette magát lábaihoz és mondta: Én rajtam, uram, a bűn; hadd beszéljen, kérlek, szolgálód előttem és halljad szolgálód szavait. 25 Ne fordítsa uram, kérlek, a szívét erre az alávaló emberre, lábára, mert amilyen a neve, olyan ő maga: Nábál a neve és aljasság van vele; én pedig, szolgálód, nem láttam Uram legényeit, akitet küldté. 26 Most tehát, uram, él az Örökkévaló és lelked életére, miután visszatartott téged az Örökkévaló attól, hogy vérbűnbe essél és hogy tenkezed segítsen magadrak, most tehát legyenek mint Nábál az ellenségeid és akik rosszra törnek uram ellen; 27 most tehát ez az ajándék, melyet hozott szolgálód uramnak, adassék a legényeknek, akik uram nyomában járnak. 28 Bocsásd meg, kérlek, szolgálód vétkét, mert az Örökkévaló uramnak állandó házat fog alapítani, mert uram az Örökkévaló harcait harcolja, valami rossz tehát ne találtassék rajtad értegen át. 29 Fölkelt egy ember, hogy üldözzön téged és hogy lelkedre törjön; de be lesz kötve uram lelke az elők kötésében az Örökkévalónál, Istenednél; ellenségeid lelkét pedig parityázza a paritya fenekében! 30 És lesz, midőn tesz az Örökkévaló urammal minden aszerint, ami jót beszélt felőled, és majd rendel téged fejedelmül Izrael fölé: 31 akkor ne legyen ez neked megütközésül, se szíbotlásul uramnak, hogy vért ontottál ok nélkül és hogy uram önmagának segített; s midőn majd jól tesz az Örökkévaló urammal, emlékezzél meg szolgálódról. 32 Mondta Dávid Abígájilnak: Áldva legyen az Örökkévaló, Izrael Istene, aki küldött téged e napon élémben; 33 és áldott legyen eszed és áldott légy te magad, hogy meggáoltál e napon, hogy ne essem vérbűnbe és ne kezmen segítsen magamnak. 34 Azonban, él az Örökkévaló, Izrael Istene, aki visszatartott engem attól, hogy veled rosszul bánjak: bizony, ha nem siettél és nem jöttél volna élém, bizony nem maradt volna Nábának reggel virradtáig falra vizelője. 35 És elfogadta Dávid a kezéből amit hozott neki; őneki pedig mondta: Menj fől békében házadba, lásd, hallgattam szavadra és tekintetbe vettelek. 36 Eljutott Abígájil Nábálhoz

és íme, neki lakomája volt házában, mint a király lakomája, Nábának a szíve vidám volt és őfelette részeg volt; de nem mondott meg neki semmit, sem kicsinyt sem nagyon, reggel virradtáig. 37 Volt pedig reggel, mikor elszállt a bor Nábálból, megmondta neki felesége e dolgokat; erre elhalt benne a szíve, s ő maga kővé lett. 38 És történt mintegy tíz nap múlva, megverte az Örökkévaló Nábált, és meghalt. 39 Midőn hallotta Dávid, hogy Nábál meghalt, mondta: Áldva legyen az Örökkévaló, aki viselte gyalázásom ügyét Nábál ellenében, szolgáját pedig visszatartotta rossztól és Nábál rosszaságát visszatérítette az Örökkévaló az ő fejére. Erre küldött Dávid és megkérte Abígájilt, hogy magának feleségül vegye. 40 Eljöttek Dávid szolgái Abígájilhoz Karmellbe és beszéltek hozzá, mondván: Dávid küldött bennünket hozzád, hogy téged magának feleségül vegyen. 41 Fölkelt, arccal földre borult és mondta: Itt a szolgálód rabnőül, hogy uram szolgáinak lábaitossa. 42 Ekkor sietett és fölkelt Abígájil, felült a szamárra, meg öt leányzója, kik nyomában mentek; ment Dávid követei után és lett neki feleségül. 43 Achinóamot pedig elvette volt Dávid Jizreélből, és voltak mindenketten neki feleségül. 44 Sául pedig adta volt Míkhál leányát, Dávid feleségét a Gallimból való Paltínak, Lájis fiának.

26 Jöttek a Zíbeliek Sáulhoz Gibeába, mondván: Nemde Dávid Ckakhíla dombján rejtőzködik, a sivatag előtt. 2 Ekkor fölkelt Sául és lement Zíf pusztájába és vele hárômezer ember, Izrael válogatottjai, hogy keresse Dávidot Zíf pusztájában. 3 És táborozott Sául Chakhíla dombján, mely a sivatag előtt az út mellett van; Dávid pedig a pusztában lakott, és láttá, hogy Sául utána ment a pusztába. 4 Erre küldött Dávid kémeket és megtudta, hogy eljött Sául a megállapított helyre. 5 Ekkor fölkelt Dávid és elment azon helyre, ahol Sául táborozott, és láttá Dávid a helyet, ahol feküdt Sául meg Abnér, Nér fia, az ő hadvezére; Sául ugyanis a táborgyűrűben feküdt és a nép táborozott körülötte. 6 Megszólalt Dávid és szólt a chittita Achímélekhez és Abisájhoz, Czerúja fiához, Jób testvérehez, mondván: Ki jön le velem Sáulhoz a táborba? Mondta Abisáj: Lemegyek én veled. 7 Odament Dávid meg Abisáj a néphez éjjel, és íme Sául alva fekszik a táborgyűrűben és dárdája a földbe szúrva fejtől neki, Abnér pedig és a nép feküsznek körülötte. 8 És szólt Abisáj Dávidhoz: Kisolgáltatta ma kezedbe az Isten ellenségedet; most tehát hadd szegezem őt a dárdával a földhöz egy útessel s tovább nem bántom. 9 De szólt Dávid Abisájhoz: Ne pusztítsd el; mert kinyújtotta ki a kezét az Örökkévaló fölkentje ellen és büntetlen maradt? 10 Mondta Dávid: Él az Örökkévaló, hacsak az Örökkévaló nem veri

meg őt: vagy napja eljön és meghal, vagy háborúba vonul és elpusztul. **11** Távol legyen tőlem, az Örökkévalóért, hogy kinyújtsam kezemet az Örökkévaló fölkentje ellen. Most tehát vedd el, kérlek, a dárdát, mely neki fejtől van, és a vizeskancsót és menjünk el. **12** Vette Dávid a dárdát és a vizeskancsót Sául feje mellől és elmentek; de senki sem láitta, sem nem tudta, sem fől nem ébredt, mert mindenjában aludtak, mert az Örökkévalótól mély álom esett rájuk. **13** Erre átment Dávid a túloldalra és állt a hegy csúcsán, messziről; nagy volt a térség közöttük. **14** És kiáltott Dávid a népnek és Abnérnak, Nér fiának, mondván: Nem felelsz-e Abnér? Felelt Abnér és mondta: Ki vagy te, aki kiáltottál a királynak. **15** És szólt Dávid Abnérhez: Nem férfi vagy-e és ki olyan mint te Izraelben? Miért nem vigyáztál hát uradra, a királyra? Mert odament egy a nép közül, hogy elpusztítsa a királyt, uradat. **16** Nem jó ez a dolog, melyet cselekedtél; él az Örökkévaló, bizony halál fiai vagytok, mivel nem vigyáztatok uratokra, az Örökkévaló fölkentjére. Most tehát lásd, hol a király dárdája meg a vizeskancsó, melyek neki fejtől voltak? **17** És fölismerte Sául Dávid hangját és mondta: A te hangod ez; fiam Dávid? Mondta Dávid: Az én hangom, uram király. **18** Mondta: Miért is üldözi uram az ő szolgáját? Hisz mit tettem és mi rossz van kezemben? **19** Most hallja csak uram a király szolgája szavait: ha az Örökkévaló ingerelt fől téged ellenem, jusson neki illatáldozat; de ha emberfiai, átkozva legyenek az Örökkévaló előtt, mert elűztek ma engem, hogy be ne fogadtassam az Örökkévaló birtokába, mondván: menj, szolgáj más isteneket. **20** Most pedig, ne hulljon vérem földre messze az Örökkévaló színétől! Hiszen kivonult Izrael királya, hogy keressen egy bolhát, amint üldöznek egy fogolymadarat a hegyekben. **21** És mondta. Sául: Vétkeztem, térij vissza, fiam Dávid, mert nem fogok többé rosszat cselekedni veled, azért hogy drága volt a lelkem szemeidben a mai napon: íme balga voltam és fölötte nagyon tévedtem. **22** Felelt Dávid és mondta: Itt a király dárdája, jöjjön át egy a legények közül és vegye el. **23** Az Örökkévaló pedig visszatéríti kinek kinek igazságát és hűségét hogy kézbe adott ma téged az Örökkévaló s nem akartam kinyújtani kezemet az Örökkévaló fölkentje ellen. **24** És íme, valamint nagy volt a lelked a mai napon szemeimben, akképpen nagy legyen az én lelkem az Örökkévaló szemeiben, és mentsen meg engem minden szorongatástól. **25** És szólt Sául Dávidhoz: Áldott légy fiam Dávid, cselekedni is fogsz, győzni is fogsz! Erre elment Dávid az útjára, Sául pedig visszatért helyére.

27 Mondta Dávid a szívében: Még elpusztulhatok egy napon Sául keze által; nincsen számomra jobb, mint hogy elmeneküljek a filiszteusok országába, majd lemond rólam Sául, hogy keressen engem Izrael egész határában, és így megmenekülök kezéből. **2** Fölkelt tehát Dávid és átvonult ő meg a vele levő hatszáz ember Ákhishoz, Máókh fiához, Gát királyához. **3** És maradt Dávid Ákhisnál Gátban, ő meg emberei, kiki a házával, Dávid és két felesége, a Jizreélbeli Achinóam és a Karmellbeli Abigájil, Nábál felesége. **4** Tuttára adták Sáulnak, hogy elszökött Dávid Gátba; akkor többé már nem kereste őt. **5** És szólt Dávid Ákhishoz: Ha ugyan kegyet találtam szemeidben, adjanak helyet nekem a vidéki városok egyikében, hadd lakjam ott: minek lakjék szolgád veled együtt a király városban? **6** Erre adta neki Ákhis ama napon Czíklágot; azért lett Czíklág Jehúda királyái mind e mai napig. **7** Volt pedig a napok száma, hogy lakott Dávid a filiszteusok vidékén egy év és négy hónap. **8** Vonult Dávid meg emberei és portyáztak a gesúri, a gizri és az amáléki ellen, mert ezek voltak az ország lakossága ősidőtől fogva Súr felé egészen Egyiptom országáig. **9** És megverte Dávid amaz országot, nem hagyott életben sem férfit, sem nőt és elvitt juhot, marhát, szamarakat, tevéket és ruhákat, ekkor visszatérít és Ákhishoz ment; **10** és mondta Ákhis: Merre portyáztatok ma? Mondta Dávid: Jehúda délvidékén, a jerachmeéli délvidékén és a kéni délvidékén. **11** Sem férfiút, sem asszonyt nem hagyott Dávid életben, hogy Gátba vitte volna, mert mondta: hogy meg ne jelentsék rólunk, mondván: Így tett Dávid és ilyen a módja az egész időben, hogy lakott a filiszteusok vidékén. **12** És megbízott Ákhis Dávidban, mondván: Rossz hírbe keveredett népénel Izraelnél és majd lesz nekem öröök szolgául.

28 És volt ama napokban, összegyűjtötték a filiszteusok táborukat hadra, hogy harcoljanak Izrael ellen. Ekkor szólt Ákhis Dávidhoz: Tudnod kell, hogy velem vonulsz ki a táborba, te meg embereid. **2** Szólt Dávid Ákhishoz: Ezért majd megtudod, mit fog cselekedni szolgád. És szólt Ákhis Dávidhoz: Ezért fejem őrévé teszlek minden időben. **3** Sámuel meghalt volt és gyászt tartott érte egész Izrael és eltemették őt Rámában, a városában; Sául pedig eltávolította volt a szellemidézőket és a halottjósokat az országból. **4** Összegyűlték a filiszteusok, előjötök és táboroztak Súnémban; erre összegyűjtötte Sául egész Izraelt és táboroztak a Gilbónán. **5** Midőn láta Sául a filiszteusok táborát, megfélemlött és nagyon remegett a szíve. **6** Megkérdezte Sául az Örökkévalót, de nem felelt

neki az Örökkévaló sem álmokkal, sem az úrinnal, sem a prófétákkal. 7 Ekkor mondta Sául a szolgáinak: Keressetek nekem egy szellemidéző asszonyt, hadd menjek hozzá és kérdezzem meg. Szóltak hozzá a szolgái: Íme, van egy szellemidéző asszony Én-Dórban. 8 És elmásította magát Sául, felültött más ruhát és elment, ő meg két ember vele, és odamentek az asszonyhoz éjjel; és mondta: Jósolj nekem, kérlek, szellemidézéssel és hozd föl nekem, kit neked mondani fogok. 9 Szólt hozzá az asszony: Íme, te tudod, mit tett Sául, hogy kiirtotta a szellemidézőket és halottjósokat az országból; miért akarod hát tőrbe ejteni lelkemet, hogy megölj? 10 S esküdött neki Sául az Örökkévalóra, mondván: Él az Örökkévaló, nem fog téged bún érni e dologban. 11 És mondta az asszony: Kit hozzak föl nekem? Mondta: Sámuelt hozd föl nekem. 12 Midőn meglátta az asszony Sámuelt, fölkiallott hangosan; és szólt az asszony Sáulhoz, mondván: Miért csaltál meg, hiszen te vagy Sául! 13 És mondta neki a király: Ne félj, mert mit láttál? Szólt az asszony Sáulhoz: Isteni lényt láttam feljönni a földből. 14 És mondta neki: Mi az alakja? Mondta: Öreg férfi jön föl, köpenybe burkolózva. És megtudta Sául, hogy Sámuelt az; meghajtotta magát arccal földre és leborult. 15 És szólt Sámuelt Sáulhoz: Mért háborítottál, fölhozatván engem? Mondta Sául: Meg vagyok szorulva nagyon, a filiszteusok ugyanis harcolnak ellenem és Isten eltávozott tőlem és nem felelt már nekem sem a próféták által, sem álmokkal; hívtalak tehát, hogy tudasd velem, mit tegyek. 16 És mondta Sámuelt: Minek is kérdezel, holott az Örökkévaló eltávozott tőled és ellenséged lett? 17 És tett vele az Örökkévaló, amint szólt általam: elszakította az Örökkévaló a királyságot kezedből és adta társadnak, Dávidnak. 18 Mivel nem hallgattál az Örökkévaló szavára és nem hajtottad végre föllobbant haragját Amáléken, azért ezt a dolgot cselekedte veled az Örökkévaló e mai napon. 19 Adni fogja az Örökkévaló Izraelt is veled együtt a filiszteusok kezébe, és holnap te és fiaid velem vagytok; Izrael táborát is adni fogja az Örökkévaló a filiszteusok kezébe. 20 Ekkor sietett Sául és földre vetette magát egész termetével és nagyon félte Sámuelt szavai miatt; erő sem volt benne, mert nem evett kenyeret egésznap és egész éjjel. 21 És jött az asszony Sáulhoz és láttá, hogy nagyon megrémült; ekkor szólt hozzá: Íme hallgatott szolgálód a szavadra, tenyeremre tettek lelkemet, hallgattam szavaidra, melyeket szóltál hozzá. 22 Most tehát hallgass, kérlek, te is szolgálód szavára, hadd tegyek előd egy darab kenyeret és egyél, hogy legyen benned erő, midőn majd mész az úton. 23 De vonakodott és mondta: Nem eszem. De unszolták őt szolgái és az asszony is, és hallgatott szavukra; fölkelt a földről

és leült az ágyra. 24 Az asszonynak pedig volt egy hízlalt borjúja a házban, és sietett és levágta; majd vett lisztet, meggyúrtá és megsütötte kovásztalan kenyérré. 25 Odavitte Sául elő és szolgái elő és ettek; erre fölkeltek és elmentek azon éjjel.

29 Összegyűjtötték a filiszteusok egész táborukat Afékba, Izrael pedig táborozott a forrás mellett, mely Jizreélnél van. 2 A filiszteusok fejedelmei vonultak százak szerint és ezrek szerint; Dávid pedig és emberei utoljára vonultak Ákhíssal. 3 Ekkor mondta a filiszteusok vezére: Mire valók ezek a hébrek? Szólt Akhís a filiszteusok vezéreihez: Hiszen ez Dávid, Sáulnak, Izrael királyának szolgája, ki nálam van immár napok vagy már évek óta és nem találtam rajta semmit azon naptól fogva, hogy átszökött, mind e mai napig. 4 Megharagudtak rá a filiszteusok vezérei és mondta neki a filiszteusok vezére: Küldd vissza ez embert, hogy visszamenjen helyére, ahova rendelted, s ne vonuljon velünk a háborúba, hogy ne legyen nekünk akadályozóul a háborúban, hisz mivel teheti ez magát kedvessé az uránál, nem amaz emberek fejeivel-e? 5 Nem ez a Dávid, kiről énekeltek körtáncban, mondván: megverte Sául ezreit, Dávid meg tízezreit? 6 Erre hívta Akhís Dávidot és szólt hozzá: Él az Örökkévaló, bizony becsületes vagy és jónak tetszik szemeimben, hogy velem ki és bevonulsz a táborban, mert nem találtam rajtad rosszat azon naptól fogva, hogy hozzájöttél mind e mai napig; de a fejedelmek szemeiben nem tetszel jónak. 7 Most tehát térij vissza és menj békével, hogy rosszat ne tégy a filiszteusok fejedelmeinek szemeiben. 8 Szólt Dávid Ákhishoz: Ugyan mit tettek és mit találtál szolgádon azon naptól fogva, hogy előttem vagyok mind e mai napig, hogy ne menjek és harcoljak uramnak, a királynak ellenségei ellen? 9 Felelt Ákhís és szólt Dávidhoz: Tudom, hogy jónak tetszel szemeimben mint Isten angyala; csakhogy a filiszteusok vezérei mondta ne vonuljon velünk a háborúba. 10 Most tehát, kelj föl korán reggel te meg urad szolgái, akik veled jöttek; keljetek föl korán reggel és amint rátok virrad, menjek. 11 És korán fölkelt Dávid, ő meg emberei, hogy menjek reggel és visszatérjenek a filiszteusok országába. A filiszteusok pedig fölvonultak Jizreélebe.

30 Volt pedig, mikor megérkeztek Dávid és emberei Czíklába a harmadik napon – az amálékiek pedig portyáztak volt a Délvidéken és Czíklág ellen, megverték Czíklágot és elégették tűzben, 2 fogásba ejtették a benne levő asszonyokat, aprajától nagyjáig, nem öltek meg senkit; elvitték és útjukra mentek- 3 bement Dávid meg emberei a

városba, és íme, el van égetve tűzben, asszonyaik pedig, fiaik és leányaik fogásába vitettek. 4 Ekkor fölemléte Dávid meg a nép, mely vele volt, hangjukat és sírtak, amíg nem volt bennük erő sírásra. 5 Dávid két felesége is fogásába vitettet: a Jizréélbeli Achinóám és Abígájil, a Karmellbeli Nábál felesége. 6 És nagyon megszorult Dávid, mert azt mondta a nép, hogy megkövezi, mert elkeseredett az egész népnek lelke, kiki fiai és leányai miatt. De megbátorodott Dávid az Örökkévalóban, Istenében. 7 És szolt Dávid Ebjátár paphoz, Achímélekh fiához: Hozd ide, kérlek, nekem az éfődot. És odavitte Ebjátár az éfődot Dávidhoz. 8 És megkérdezte Dávid az Örökkévalót, mondván: Üldöztem e csapatot, utolérem-e? Mondta neki: Üldöz, mert utol fogod érni és menteni is fogsz. 9 Ekkor ment Dávid, ő és a vele levő hatszáz ember és eljutottak a Beszór patakjáig; egy részük ott maradt. 10 Üldözésre indult ugyanis Dávid, ő meg négyszáz ember, és ottmaradt kétszáz ember, kik el voltak fáradva úgy, hogy nem kelhettek át a Beszór patakján. 11 Találtak egy egyiptomi embert a mezőn és vitték őt Dávidhoz, adtak neki kenyerset, és ő evett, és vizet adtak neki inni. 12 És adtak neki egy darab fügelepényt és két aszú szőlőlepényt, evett és visszatért hozzá a lelke, mert nem evett kenyerset és nem ivott vizet három nap és három éjjel. 13 És mondta neki Dávid: Kié vagy és honnan való vagy? Mondta: Egyiptomi fiú vagyok, egy amáléki embernek szolgája; és elhagyott az uram, mert megbetegedtem ma harmadnapja. 14 Mi portyázunk a keréti délvidékén és a Jehúdáén és Káléb délvidékén; Czíklágot pedig fölygújtottak tűzben. 15 És szolt hozzá Dávid: Levezetsz-e ama csapathoz? Mondta: Esküdjél nekem Istenre, hogy meg nem ölsz és hogy nem szolgáltatssz ki uram kezébe, akkor levezetlek ama csapathoz. 16 Levezette és íme elterülve voltak az egész vidék színén, ettek, ittak és ünnepet ültek azon egész nagy zsákmány miatt, melyet elvittek a filiszteusok országából és Jehúda országából. 17 És megverte Dávid őket alkonyattól másnap estig és nem menekült közülük senki, hanem csak négyszáz legény, kik a tevékre ültek és megfutamodtak. 18 Így megmentett Dávid minden, amit elvittek az amálékiek; két feleségét is megmentette Dávid. 19 És nem hiányzott nekik senki aprajától nagyjáig, sem fiúk, sem leányok, sem a zsákmányból semmi mind abból amit elvittek volt; minden visszahozott Dávid. 20 Vette Dávid mind a juhokat és a marhát; hajtották ama jóság előtt és mondta: Ez Dávid zsákmánya. 21 Midőn eljutott Dávid a kétszáz emberhez, kik el voltak fáradva, hogy nem mehettek Dávid után és maradni engedték a Beszór patakjainál, kimentek Dávid elejébe és a vele levő nép elejébe; s odalépett Dávid a néphez és

megkérdezte őket békéjük felől. 22 Ekkor megszólalt minden gonosz és alávaló ember azon emberek közül, kik Dáviddel mentek volt, és mondta: Mivelhogy nem jöttek velem, nem adunk nekik a zsákmányból, melyet megmentettünk; hanem kiki a feleségét és gyermeket vezessék el és menjenek. 23 De mondta Dávid: Ne cselekedjetek így, testvéreim; azt amit nekünk adott az Örökkévaló, midőn megőrzött bennünket és kezünkbe adta azon csapatot, mely ellenünk jött! 24 Ugyan ki fog rátok hallgatni e dologban? Hanem amilyen a része annak, ki a háborúba vonult, olyan a része annak, ki a poggyász mellett maradt: egyaránt osztozkodnak. 25 És így volt attól a naptól fogva; megtette törvények és jognak Izrael számára mind e mai napig. 26 Midőn Dávid Czíklágbá érkezett, szétküldött a zsákmányból Jehúda véneinek, az ő barátainak, mondván: Íme ajándék számotokra az Örökkévaló ellenségeinek zsákmányából. 27 A Bét-Élben levőknek, a Rámót-Négebben s levőknek és a Jattérban levőknek; 28 az Aróérban levőknek és a Szifmótban levőknek és az Estemőában levőknek; 29 a Rákhálban levőknek, a jerachmeéli városaiban levőknek és a kéni városaiban levőknek; 30 a Chormában levőknek, a Kór-Ásánban levőknek és az Atákhban levőknek; 31 a Chebrónban levőknek, meg mind a helységeknek, ahol járt Dávid, ő meg emberei.

31 A filiszteusok pedig harcoltak Izrael ellen; és megfutamodtak Izrael emberei a filiszteusok elől és elestelek halottan a Gilbóa hegyén. 2 Utolértek a filiszteusok Sáult és fiait; és megölték a filiszteusok Jónátánt, Abínádábot és Malkisúát, Sául fiait. 3 Súlyos volt a harc Sául ellen, rátaláltak az íjjal lövő emberek, és nagyon remegett a lövőktől. 4 Ekkor mondta Sául fegyverhordozójának Rántsd ki kardodat és szúrj át vele, nehogy jöjjenek a körülmetéletlenek és átszúrjanak és játéket üzenek velem; de nem akarta a fegyverhordozója, mert nagyon félt. Erre vette Sául a kardot és belé vetette magát. 5 Midőn láttá a fegyverhordozója, hogy meghalt Sául, ő is belé vetette magát a kardjába és meghalt vele együtt. 6 Így meghalt Sául meg három fia és fegyverhordozója, mind az emberei is ama napon együttesen. 7 És látták Izrael emberei, a völgyön túl és a Jordánon túl levők, hogy megfutamodtak Izrael emberei és hogy meghaltak Sául és fiai; akkor elhagyták a városokat és megfutamodtak, erre jöttek a filiszteusok és megtelpedtek bennük. 8 Volt pedig másnap, jöttek a filiszteusok, hogy kifosszák a halottakat, és találták Sáult és három fiát elesve a Gilbóa hegyén. 9 Levágták a fejét, lehúzták fegyvereit és küldték a filiszteusok országába köröskörül, hogy hírt

vigyenek bálványaik házának és a népnek. **10** És elhelyezték fegyvereit az Astárót házában; testét pedig kitűzték Bét-Sán falára. **11** Hallottak róla Jábés-Gileád lakói, hogy mit cselekedtek a filiszteusok Sáullal; **12** akkor fölkelt minden vitéz ember, mentek egész éjjel és levették Sául testét és fiainak testét Bét-Sán faláról, eljutottak Jábésba és elégették őket ott. **13** Vették a csontjaikat és eltemették a tamariskfa alatt Jábésban; és böjtöltek hétnapig.

2 Sámuél

1 Volt Sául halála után – Dávid pedig visszatért Amálék megverése után és maradt Dávid Cziklágban két napiig. **2** volt a harmadik napon íme egy ember jön a táborból Sául mellől; ruhái megszagatva és föld a fején; és volt, mikor bement Dávidhoz, földre vetette magát és leborult. **3** És mondta neki Dávid: Honnan jössz? Szólt hozzá: Izrael táborából menekültem. **4** Erre szólt hozzá Dávid: Hogy történt a dolog, mondod csak meg nekem. Mondta: Hogy megfutamodott a nép a harcból, sokan el is estek a nép közül és meghaltak, Sául és fia Jónátán is meghaltak. **5** És szólt Dávid az ifjúhoz, aki hírt mondott neki: hogyan tudod, hogy meghalt Sául meg fia Jónátán? **6** Szólt az ifjú, aki hírt mondott neki: Véletlenül ott voltam a Gilbóa hegyén és íme Sául, amint támaszkodik dárdájára s íme, a szekérhad és a lovasok, utolértek. **7** Hátrafordult és meglátott; akkor szólított engem, és mondtam: itt vagyok. **8** Ekkor mondta nekem: ki vagy? Szóltam hozzá: amáleki vagyok. **9** És szólt hozzáim: Állj csak mellém és ölj meg, mert megragadott a görcs, mert egészen bennem van még a lelkekem. **10** Melléje álltam és megöltem, mert tudtam, hogy nem marad életben elesése után. Akkor vettettem a fején levő koronát és a karján levő karkötőt és idehoztam uramhoz. **11** Ekkor megragadta, Dávid a ruháit és megszagatta azokat, meg mind az emberek is, kik nála voltak. **12** Gyászt tartottak, sírtak és böjtöltek estig Sául miatt, fia Jonátán miatt, az Örökkévaló népe miatt és Izrael háza miatt, hogy elestek a kard által. **13** És szólt Dávid az ifjúhoz, aki hírt mondott neki: Honnan való vagy? Mondta: Egy jövevény amáleki embernek vagyok a fia. **14** Ekkor szólt hozzá Dávid: Hogyan nem feltél kinyújtani kezedet, hogy elpusztítsad az Örökkévaló főkentjét! **15** Erre hívott Dávid egyet a legények közül és mondta: Lépj ide, támadj rá! Leütötte és meghalt. **16** És szólt hozzá Dávid: Véred a fejeden, mert saját szád vallott ellened, mondván: én öltetem meg az Örökkévaló főkentjét. **17** Ekkor elmondta Dávid ezt a gyászadt Sául fölött és fia Jónátán fölött. **18** Mondta, hogy tanítsák Jehúda fiait az íjra; íme írva van az Igazak könyvében. **19** A dísz, oh Izrael, magaslatodon megölve! Mint estek el a vitézek! **20** Ne jelentsétek Gátban, hírül ne adjátok Askelón utcáin, hogy ne örvendjenek a filiszteusok leányai, ne ujjongjanak a körülmetéletlenek leányai! **21** Gilbóa hegyei, se harmat, se eső ne legyen rajtak, se termékeny mezőség; mert ott vettetett el a vitézek pajzsa, Sáulnak pajzsa, nem kenve olajjal. **22** Elesettek vérétől, vitézek zsírjától Jónátán íja nem hátrált meg, és Sáulnak kardja üresen nem tért vissza. **23** Sául és Jónátán a szeretni

valók és kedvesek éltükben, még holtukban sem váltak el; sasoknál gyorsabbak voltak, oroszlánoknál bátrabbak.

24 Izrael leányai, Sául fölött sírjatok, aki öltözöttet titeket bíborba és gyönyörűségebe, aki juttatott arany ékességet öltözéktekre. **25** Mint estek el a vitézek a harc közepette! Jónátán, magaslatidon megölve! **26** Búban vagyok miattad, testvérem Jónátán, kedves voltál nekem nagyon, csodásabb volt nekem szereteted asszonyok szereteténél. **27** Mint estek el a vitézek, és odavesztek a harc fegyveri!

2 Volt pedig ezután, megkérdezte Dávid az Örökkévalót, mondván: Fölmenjek-e Jehúda városainak egyikébe? Szólt hozzá az Örökkévaló: Menj föl. És mondta Dávid: Hová menjek föl? Mondta: Chebrónba. **2** Fölment oda Dávid, meg két felesége is: a Jizreélbeli Achínóam és Abigájil, a Karmellbeli Nábál felesége. **3** Embereit is, kik vele voltak, fölvezette Dávid kit-kit a házával; és laktak Chebrón városaiban. **4** Ekkor jöttek Jehúda emberei és főkenték ott Dávidot királynak Jehúda háza fölé. Tuttára adták Dávidnak, mondván: Jábés-Gileád emberei azok, kik eltemették Sáult. **5** Küldött tehát Dávid követeket Jábés-Gileád embereihez és szólt hozzájuk: Áldva legyetek az Örökkévalótól, hogy cselekedték ezt a szeretetet uratokkal, Sáullal, hogy eltemették őt. **6** Most tehát cselekedjék veletek az Örökkévaló szeretetet és hűséget; meg én is cselekedni fogok veletek a jöttet szerint, mivelhogy cselekedték ezt a dolgot. **7** Most tehát erősödjenek kezeitek és legyetek derék emberek, mert meghalt uratok Sául, föl is kentek engem a Jehúda házabeliek királynak maguk fölé. **8** Abnér, Nér fia pedig, Sáulnak a hadvezére vette volt Izsóbóset, Sául fiát és átvitte Máchanájmiba; **9** s királyá tette őt Gileád fölé, az Asúri és Jizréel fölé, Efraim fölé és Benjámin fölé, egész Izrael fölé. **10** Negyven éves volt Izsóbóset, Sául fia, mikor király lett Izrael fölött és két évig uralkodott; csupán csak Jehúda háza tartott Dáviddel. **11** És volt a napok száma, melyekben Dávid király volt Chebrónban Jehúda háza fölött, hétszázötöndöt és hat hónap. **12** És kivonult Abnér, Nér fia meg Izsóbósetnek, Sául fiának szolgái, Máchanájmól Gibeón felé. **13** Jób, Czerúja fia is meg Dávid szolgái kivonultak és együttesen rájuk találtak Gibeón tava mellett; és maradtak ezek a tó mellett innen, amazok a tó mellett onnan, **14** És szólt Abnér Jóbhoz: Keljenek csak föl a legények és játszodozzanak előttünk; mondta, Jób: Keljenek föl! **15** Fölkeltek és átkeltek szám szerint: tizenketten Benjámin és Izsóbóset, Sául fia részről és tizenketten Dávid szolgái közül. **16** Megragadták kiki a másikának fejét, míg kardja a másikának oldalát érte, úgy hogy elestek együttesen. És így nevezték azt a helyet: Kardok telke, mely Gibeónnál van.

17 És felette kemény volt a harc ama napon; és vereséget szenvedett Abnér meg Izrael emberei Dávid szolgái előtt. 18 Volt ott Czerújának három fia: Jóáb, Abísaj és Aszáél; Aszáél könnyűlábú volt, mint valamelyik a szarvasok közül a mezőn. 19 És úzőbe vette Aszáél Abnérét és nem tért el, hogy ment volna jobbra vagy balra Abnér mögül. 20 Ekkor hátrafordult Abnér és mondta: Te vagy az Aszáél? Mondta: Én vagyok. 21 És mondta neki Abnér: Térj el jobb kezed felé vagy bal kezed felé és fogj el magadnak egyet a legények közül és vedd magadnak fegyverzetét! De nem akart Aszáél távozni háta mögül. 22 Még továbbra is szólt Abnér Aszáélhez: Távozzál hátam mögül, miért üsselek le a földre és hogy emelhetném föl arcomat Jóáb testvéredhez? 23 De vonakodott távozni; ekkor ágyékba ütötte Abnér a dárda hátsó részével, úgy hogy kiment a dárda hátról, és elesett ott és meghalt a helyén. Volt pedig, mindenki, ki arra a helyre jött, ahol elesett és meghalt Aszáél, az megállt. 24 És üldöztek Jóáb és Abísaj Abnér; a nap lement, mikor Gibeat-Ammához értek, mely Gfach előtt van, Gibeón pusztája felé. 25 És egybegyűltek Benjámin fiai Abnér után, egy csomóvá lettek és megálltak egy dombnak a tetején. 26 Odaszólt Abnér Jóához és mondta: Hát örökké emésszen a kard, nem tudod-e, hogy keserűség lesz végül? Hát meddig nem mondod a népnek, hogy térenek vissza testvéreik mögül? 27 Mondta Jóáb: Él az Isten, bizony ha nem szóltál volna, bizony már reggeltől fogva elvonult volna a nép, egyik a másika mögül. 28 És megfújta Jóáb a harsonát, erre megállt az egész nép, hogy ne üldözze többé Izraelt; és már tovább nem harcoltak. 29 Abnér pedig és emberei mentek a síkságon azon egész éjjel, átkeltek a Jordánon, mentek az egész Bitrónon át és érkeztek Máchanájimba. 30 Jóáb is visszatért Abnér mögül és összegyűjtötte az egész népet; és hiányzott Dávid szolgái közül tizenkilenc ember meg Aszáél. 31 Dávid szolgái pedig megverték Benjáminból és Abnér emberei közül: háromszáhatvan ember halt meg. 32 És elvitték Aszáét és eltemették atyának sírjában, mely Bé-Léchemben volt. Egész éjjel mentek Jóáb és emberei és megvirradt rájuk Chebrónban.

3 Hosszú volt a háború Sául háza és Dávid háza között; Dávid egyre erősödött, Sául háza pedig egyre hanyatlott. 2 És Dávidnak Chebrónban fiai születtek. Volt az elsőszülöttje Amnón, a Jizréébeli Achinóamtól; 3 másodszülöttje pedig Kileáb, Abígájiltól, a Karmellbeli Nábál feleségétől; a harmadik Absálóm, fia Máakhának, Talmáj Gesúr királya leányának; 4 a negyedik Adóniá, Chaggít fia; az ötödik Sefatja, Abítál fia; 5 a hatodik Jitream, Eglától, Dávid feleségétől. Ezek

születtek Dávidnak Chebrónban. 6 Volt pedig, mialatt volt a háború Sául háza és Dávid háza közt és Abnér erősen tartotta Sául házát, 7 Sáulnak pedig volt egy ágyasa, neve Riczpa, Ajja leánya – szólt Abnérhez: Miért mentél be atyám ágyasához? 8 És nagyon megharagudott Abnér Isbóset szvai miatt és mondta: Vajon Jehúdabeli ebnek a feje vagy ok-e. E napon szeretetet cselekszem Sául atyád házával, testvérei iránt és barátai iránt és nem juttattak Dávid kezébe és te felrősz nekem bűnt ez asszony miatt a napon! 9 Így tegyen Isten Abnérrel és így folytassa vele, bizony amint megesküdött az Örökkévaló Dávidnak, bizony úgy cselekszem majd irányában: 10 eltávolítva a királyságot Sául házától és felállítva Dávid trónját Izrael fölött és Jehúda fölött Dántól Beér-Sébáig. 11 S nem tudott többé felelni Abnérnek semmit, mivelhogy félt tőle. 12 Ekkor küldött Abnér a helyéről követeket Dávidhoz, mondván: Kié az ország – mondván: kösd meg velem a szövetséget, ímhol kezem veled van, hogy feléd fordítsam az egész Izraelt. 13 Mondta: Jó, én szövetséget kötök veled, csakhogy egy dolgot kerek én tőled, mondván: ne lásd arcomat, hacsak előbb el nem hozod Míkhált, Sául leányát, amidőn eljössz látni arcomat. 14 És küldött Dávid követeket Isbósethez, Sául fiához, mondván: Adjad a feleségemet, Míkhált, kit eljegyeztem magamnak a filiszteusoknak száz előbörén. 15 Erre küldött Isbóset és elvette őt férjétől, Paltiéltől, Lájis fiától. 16 És ment vele férje, menve és sírva mögötte Bachúrimig; ekkor szólt hozzá Abnér: Menj, térd vissza! És visszatért. 17 Abnér szava pedig volt Izrael véneihez, mondván: Tegnap és tegnapelőtt is Dávidöt akarták királyul magatok fölé. 18 Most tehát cselekedjetek, mert az Örökkévaló szólt Dávid felől, mondván: Dávid szolgám keze által segítem meg népemet, Izraelt a filiszteusok kezéből és minden az ellenségeik kezéből. 19 Beszélt is Abnér Benjámin fülei hallatára; el is ment Abnér, hogy elmondja Dávid fülei hallatára Chebrónban minden, mi jónak tetszett Izrael szemeiben és Benjámin egész házának szemeiben. 20 Eljött Abnér Dávidhoz Chebrónba és vele húsz ember; és szerzett Dávid lakomát Abnér számára és a vele levő emberek számára. 21 És szólt Abnér Dávidhoz: Hadd kelek föl, hogy menjek és összegyűjtsem uramhoz a királyhoz egész Izraelt, hogy szövetséget kössenek veled és király légy minden, amit kíván lelked. Erre elbocsátotta Dávid Abnérét, és elment békében. 22 De íme Dávid szolgái meg Jóáb jöttek a hadjáratból, és sok zsákmányt hoztak magukkal; Abnér pedig nem volt Dávidnál Chebrónban, mert elbocsátotta, és elment békében. 23 Jóáb és a vele levő egész sereg megérkeztek, ekkor tudtára adták Jóábnak, mondván: Eljött Abnér, Nér fia, a királyhoz, elbocsátotta

és elment békében. 24 Erre bement Jóáb a királyhoz és mondta: Mit cselekedtél? Íme eljött hozzád Abnér, minek is bocsátottad el és el is ment? 25 Ismered Abnért, Nér fiát, hogy téged rászedni jött és hogy megtudja mentedet és jöttedet és hogy megtudjon minden, amit cselekszel. 26 Erre kiment Jóáb Dávidtól, követeket küldött Abnér után és visszahozták őt a Szíra-kújtától; Dávid pedig nem tudta. 27 Midőn visszajött Abnér Chebrónba, félrevezette őt Jóáb a kapuba, hogy vele titokban beszéljen; ott ágyékba ütötte őt, hogy meghalt, Aszáának, testvérenek véreért. 28 Meghallotta Dávid ezután és mondta: Ártatlan vagyok én meg királyságom az Örökkévalónál mindenkorre Abnér, Nér fia elontott vérében. 29 Szálljon Jóáb fejére és atyának egész házára, és Jóáb házából ne szúnjön meg a folyós, bélpoklos, mankót tartó, kard által eleső és kenyér nélküli szűkölködő! 30 Jóáb pedig és testvére Abísáj meggyilkolták Abnért, mivel hogy megölte testvéreket, Aszááit Gibeónban, a háborúban. 31 És szólt Dávid Jóábhoz és az egész néphez, mely nála volt: Szaggassatók meg ruháitokat, kössetek fel zsákokat és tartsatok gyászt Abnér előtt, Dávid király pedig a koporsó után ment. 32 Eltemették Abnért Chebrónban; ekkor fölemezte a király hangját és sírt. Abnér sírja mellett és az egész nép is sírt. 33 Gyászdalt mondott a király Abnér fölött és szólt: Hát amint aljas hal meg, úgy kellett meghalnia Abnérnek! 34 Kezeid megkötözve nem voltak, lábaidat béklyóba nem vetették; mint ahogy elesnek a gázság fiai, úgy estél el! És tovább sírt fölötté az egész nép. 35 És eljött az egész nép, hogy még nappal kenyeret nyújtsanak Dávidnak, de megesküdött Dávid, mondván: Így tegyen velem Isten és így folytassa – bizony naplemente előtt nem ízlelek kenyeret vagy bármit. 36 Az egész nép megértette, és jónak tetszett szemeikben; egészen úgy, amint tett a király, jónak tetszett az egész nép szemeiben. 37 És megtudta az egész nép meg egész Izrael ama napon, hogy nem a királytól volt az, hogy megöltek Abnért, Nér fiát. 38 És szólt a király a szolgához Nem tudjátok-e, hogy vezér és nagy ember esett el a napon Izraelben! 39 Én pedig ma gyöngé vagyok, bár fölkenve királynak, de ezek az emberek, Czerúja fiai keményebbek nálam; fizeszen meg az Örökkévaló annak, ki a rosszat teszi, rosszasága szerint.

4 Midőn meghallotta Sául fia, hogy meghalt Abnér Chebrónban, ellankadtak kezei, egész Izrael pedig megrémült. 2 De két emberre, csapatvezére volt Sául fiának, az egyiknek neve Báana, a másiknak neve Rékháb, a Beérótbeli Rimmón fiai, Benjámin fiai közül; mert Beérót is Benjáminhoz számíttatik? 3 Elszöktek a Beérótbeliek

Gittájimba és ottmaradtak mint jövevények e mai napig. 4 Jónátánnak, Sául fiának volt egy béna lábú fia; ötéves volt, mikor jött a hír Sául és Jónátán felől Jízreélből, ekkor fölvette a nevelő dajkája és megfutamodott. És történt, midőn az megfutamodásában sietett, leesett és megsántult; neve: Mefibóset volt. – 5 Mentek a Beérótbeli Rimmón fiai, Rékháb és Báana és bejutottak a nap forró ideje táján Isbóset házába; ő épen lefeküdt déli alvásra. 6 Ők bejutottak a ház közepéig mint búzavevők és ágyékba ütötték; erre Rékháb és testvére Báana elmenekülték. 7 Bejutottak a házba s ő éppen ágyán feküdt hálószobájában, ráütötték, megölték és fejét vették, erre vitték a fejét és mentek a síkság után egész éjjel. 8 Elvitték Isbóset fejét Dávidhoz Chebrónba és szóltak a királyhoz: Íme, Isbósetnek feje, ellensegédé, Sául fiáé, aki életedre tört; így adott az Örökkévaló uramnak, a királynak e napon megtorlást Sáulon és magzatján. 9 Felelt Dávid Rékhábnak és testvérenek, Báánának, a Beérótbeli Rimmón fiainak és mondta nekik: Él az Örökkévaló, aki megváltotta lelkemet minden szorongásból, 10 bizony, ki hírt hozott nekem, mondván: íme meghalt Sául és ő a maga szemeiben úgy volt, mint jó hírnek mondója, de én Czíklágban megfogtam és megöltem, akinek hírdíjat kellett volna adnom; 11 hát még, midőn gonosz emberek megöltek egy igaz embert házában, fekvőhelyén – most hát ne keressem-e a vérét kezetekből, hogy kipusztítsalak benneteket az országból? 12 Erre megparancsolta Dávid a legényeknek, megölték őket és levágták kezeiket és lábaikat és felakasztották a tó mellett Chebrónban; Isbóset fejét pedig vették és eltemették Abnér sírjában, Chebrónban.

5 És eljöttek mind az Izrael törzsei Dávidhoz Chebrónba és szóltak, mondván: Itt vagyunk, csontod és húsod vagyunk; 2 tegnap is, tegnapelőtt is, mikor Sául volt király fölöttünk, te voltál az, aki ki- és bevezette Izraelt – és azt mondta neked az Örökkévaló: te fogod legeltetni népemet, Izraelt és te leszel fejedelmül Izrael fölött. 3 És jöttek mind az Izrael vénei a királyhoz Chebrónba, és kötött velük Dávid király szövetséget Chebrónban az Örökkévaló színe előtt; és fölkenték Dávidot királyul Izrael fölé. 4 Harminc éves volt Dávid, mikor király lett, negyven évig uralkodott; 5 Chebrónban uralkodott Jehúda fölött hét évig és hat hónapig, Jeruzsálemben pedig uralkodott harminchárom évig egész Izrael és Jehúda fölött. 6 És ment a király meg emberei Jeruzsálemben a jebúzsi, az ország lakója ellen; ez szólt Dávidhoz, mondván: Nem fogsz te ide bejönni, hanem ha eltávolítod a vakokat és a sántákat – mondván: nem fog ide bejönni Dávid. 7 És bevette Dávid Cíón várát; Dávid

városa az. 8 És szólt Dávid ama napon: Aki megveri a jebüszit – eljut a vízvezetékhez – meg a sántákat és a vakokat, Dávid lelkének gyűlöltjeit; – ezért mondják: vak és sánta nem megy be a házba. 9 És lakott Dávid a várban és elnevezte azt Dávid városának; és építkezett Dávid köröskörül a Millótól befelé. 10 Egyre nagyobb lett Dávid, és az Örökkévaló, a seregek Istenére vele volt. 11 És küldött Chíram, Czór királya, követeket Dávidhoz, meg cédrusfákat, faműveseket és építő kőműveseket, és házat építettek Dávidnak. 12 S megtudta Dávid, hogy megszilárdította őt az Örökkévaló királynak Izrael fölött, és hogy fölémelte uralmát népe, Izrael kedvéért. 13 És még vett Dávid ágyasokat és feleségeket Jeruzsálemből, miután elment Chebrónból: és még születtek Dávidnak fiai és leányai. 14 És ezek a nevei azoknak, kik neki Jeruzsálemben születtek Sammúa, Sóbáb, Nátán és Salamon. 15 Jibchár, Elisúá, Néfeg és Jáfia. 16 Elisámá, Eljádá és Elíffélet. 17 Midőn hallották a filiszteusok, hogy fölkenték Dávidot királyá Izrael fölé, fölvonultak mind a filiszteusok, hogy keressék Dávidot; meghallotta Dávid és leszállt a várba. 18 A filiszteusok pedig elérkeztek és elterültek a Refáim völgyében. 19 Ekkor megkérdezte Dávid az Örökkévalót, mondván: Vonuljاك e a filiszteusok ellen, kezembe adod-e őket? – Szólt az Örökkévaló Dávidhoz: Vonulj, mert kezedbe fogom adni a filiszteusokat. 20 Odaérkezett Dávid Báal-Peráczimba és megverte őket ott Dávid és mondta: Szétszakasztotta az Örökkévaló ellenségeimet előttem mint vízszakadás; azért így nevezte el ama helyet Báal-Peráczim. 21 Ott hagyta bálványképeket; és fölvették azokat Dávid és emberei. 22 Még tovább is feljöttek a filiszteusok és elterültek a Refáim völgyében. 23 Ekkor megkérdezte Dávid az Örökkévalót. Mondta: Ne vonulj föl! Fordulj mögökjük és támadj rájuk a szederfák felől; 24 és lesz, mikor lépés neszt hallok a szederfák csúcsain, akkor mozdulj, mert akkor kivonult az Örökkévaló előttem, hogy megverje a filiszteusok táborát. 25 És cselekedett Dávid akképpen, amint megparancsolta neki az Örökkévaló; s megverte a filiszteusokat Gébától egészen Gézer felé.

6 Összegyűjtött Dávid újból minden ifjat Izraelben: harmincezret. 2 Fölkelt és elment Dávid meg az egész nép, mely vele volt, Báal- és Jehúdából, hogy onnan fölfigyék az Isten ládját, amely neveztetett a Névről, az Örökkévalónak, a seregek Urának nevéről, aki a kerubokon székel. 3 Rátették az Isten ládját új szekérre és elvitték Abínádáb házából, mely a dombon volt; Uzza és Achjó pedig, Abínádáb fiai, vezették az új szekeret. 4 Elvitték Abínádáb házából, mely a

dombon volt, Isten ládjával menve; Achjó pedig ment a láda előtt. 5 Dávid pedig és Izrael egész háza játszadoztak az Örökkévaló színe előtt mindenféle ciprusfa hangszeréken: hárfákon, lantokon, dobokon, csörgőkön és cimbalmokon. 6 Midőn a Nákhón szérről hozzá értek, Uzza odanyult Isten ládjához és megfogta, mert megcsúszott a marha. 7 Erre föllobbant az Örökkévaló haragja Uzza ellen, és megverte őt ott Isten a vétség miatt; és meghalt ott az Isten ládjája mellett. 8 És haragiára volt Dávidnak, hogy rést tört az Örökkévaló Uzzán; és elneveztek ama helyet Uzza résének mind e mai napig. 9 És megfelellett Dávid ama napon az Örökkévalótól és mondta: Miképpen jöjjön hozzáam az Örökkévaló ládjára? 10 Nem akarta tehát Dávid magához vitetni az Örökkévaló ládját Dávid városába; hanem félre vitette Dávid a Gátbeli Óbéd-Edóm házába. 11 És maradt az Örökkévaló ládjája a Gátbeli Óbéd-Edóm házában három hónapig; s megáldotta az Örökkévaló Óbéd-Edómot és egész házát. 12 Tuttára adták Dávid királynak, mondván: Megáldotta az Örökkévaló Óbéd-Edóm házát és minden ami az övé, Isten ládjája kedvéért. Erre elment Dávid és fölvitte az Isten ládját Óbéd-Edóm házából Dávid városába örvendezés közt. 13 És volt, amint hat lépést léptek az Örökkévaló ládjának vivői, áldozott egy ökröt és hízlalt barmot. 14 Dávid pedig táncolt egész erővel az Örökkévaló színe előtt; Dávid fel volt övezve len-éfföddal. 15 Így vitték föl Dávid és Izrael egész háza az Örökkévaló ládját riadás és harsonaszó mellett. 16 Mialatt beírt az Örökkévaló ládjája Dávid városába, Míkhál, Sául leánya letekintett az ablakon és láttá Dávid királyt, amint ugrándozik és táncol az Örökkévaló színe előtt; ekkor lenézte őt szívében. 17 Bevitték az Örökkévaló ládját és fölállították a helyére a sátorban, melyet fölvont számára Dávid, és bemutatott Dávid égoáldozatokat az Örökkévaló színe előtt, meg békeáldozatokat. 18 Midőn végzett Dávid azzal, hogy bemutassa az égoáldozatot és békeáldozatokat, megáldotta a népet az Örökkévalónak, a seregek Urának nevében. 19 És kiosztott az egész népnek, Izrael egész sokaságának, mindenférfinak, minden asszonynak, kinek-kinek egy kerek kenyereset, egy darab hús és egy aszú szőlőlepenyét; erre elment a nép, ki-ki a házába. 20 És viszszatért Dávid, hogy megáldja a házát, ekkor kijött Míkhál, Sául leánya Dávid elejébe és mondta: Mi dicső volt ma Izrael királya, aki mutatkozott ma szolgáinak szolgálóleányai előtt, amint mutatkozni szokott egyike a leháknak. 21 Erre szólt Dávid Míkhálhoz: Az Örökkévaló színe előtt, aki kiválasztott engem inkább, mint atyádat és egész házát, engem rendelvén fejedelmül az Örökkévaló népe fölé, Izrael fölé – ha játszadozom az Örökkévaló színe előtt, 22 úgy hogy még ennél is alázottabbnak látszanám és

alacsony volnék szemeimben: a szolgálók előtt, kikről szóltál, mégis dicsőnek látszanám. 23 Míkhálnak, Sául leányának pedig nem volt gyermeke halála napjáig.

7 Volt pedig, midőn a király lakott a házában s az

Örökkévaló nyugalmat szerzett neki köröskörül mind az ellenségeitől, 2 szólt a király Nátán prófétához: Nézd csak, én cédrusházban lakom, az Isten ládája pedig szőnyegek között lakik. 3 Erre szólt Nátán a királyhoz: Mindazt, ami szívedben van, menj és tudd meg, mert az Örökkévaló veled van. 4 És volt azon éjjel – lett az Örökkévaló igéje Nátához, mondván: 5 Menj, szólj szolgámhoz Dávidhoz: így szól az Örökkévaló: vajon te akarsz-e nekem házat építeni, lakásomra? 6 Bizony nem laktam házban azon nap óta, hogy fölvezettem Izrael fiait Egyiptomból mind e mai napig, hanem jártam sátorban és hajlékban. 7 Valamerre jártam minden az Izrael fiai között, vajon szóval szóltam-e Izrael törzseinek egyikéhez, ahoz, akit rendeltem, hogy legeltesse népemet, Izraelt, mondván: miért nem építettek nekem cédrusházat? 8 Most pedig így szólj szolgámhoz, Dávidhoz: így szól az Örökkévaló, a seregek Ura: én vettelek a rétről a juhok mögül, hogy fejedelem légy népem fölött, Izrael fölött. 9 És veled voltam, valamerre mentél, kiirtottam minden az ellenségeidet előled, szereztem neked nagy nevet, amilyen a legnagyobbak neve a földön; 10 hogy helyet rendeljek népemnek Izraelnek s elplántáljam, hogy lakjék a maga helyén és ne reszkessen többé és ne sanyargassák őt továbbra a gázság emberei mint annakelőtte, 11 ama naptól fogva, hogy bírákat rendeltem Izrael népem fölé és neked nyugalmat szereztem minden az ellenségeidől. Tuttodra adja tehát az Örökkévaló, hogy házat alapít majd neked az Örökkévaló: 12 midőn betelnek napjaid és fekszel őseidnél, akkor fenntartom utánad magzatodat, mely testedből származik és megszilárdítom királyságát. 13 Ő épít majd házat nevemnek, s megszilárdítom királyságának trónját minden örökre. 14 Én leszek neki atyjául és ő lesz nekem fiamul, akit, ha bűnt követ el, megfenyítek emberek vesszejével és emberfiák csapásával; 15 de szeretetem el nem távozik tőle, amint eltávoztattam Sáultól, akit elmozdítottam előled. 16 Maradandó lesz a házad és királyságod örökre előtted, trónod szilárd lesz örökké. 17 Mind a szavak szerint és minden látomás szerint – aszerint beszélt Nátán Dávidhoz. 18 Ekkor bement Dávid király, leült az Örökkévaló színe elé és mondta: Ki vagyok én, oh Uram Örökkévaló, és mi a házam, hogy eljuttattál engem idáig! 19 És még csekély volt ez a szemeidben, Uram Örökkévaló, szolgád háza felől is beszéltél messze időre! S ez tanítás az embereknek, oh

Uram, Örökkévaló. 20 De mit beszéljen Dávid még továbbra is hozzád, hiszen te ismered szolgádat, Uram Örökkévaló.

21 A te igé kedvéért és szíved szerint cselekedted te minden nagy dolgot, tudatván azt szolgáddal. 22 Ezért nagy vagy Örökkévaló, Isten, mert nincs olyan mint te és nincs Isten rajtad kívül, mind aszerint, amit hallottunk füleinkkel. 23 És ki olyan mint néped, mint Izrael, egyetlen nemzet a földön, melyet Isten ment megváltani magának népül, hogy szerezzen magának nevet és hogy tegye érteték e nagy dolgot és félelmetes dolgokat a te országodért néped miatt, melyet megváltottál magadnak Egyiptomból nemzetektől és isteneiktől. 24 És megszilárdítottad magadnak népedet, Izraelt, magadnak népül örökre, és te Örökkévaló, lettél nekik Istenük. 25 Most tehát, Örökkévaló, Isten, azon szót, melyet szóltál szolgád és háza felől, tartsd fönny örökre és tegy úgy, amint szóltál. 26 És nagy lesz a neved örökre, midőn mondják: Az Örökkévaló, a seregek Ura, Isten Izrael fölött, Dávid szolgád háza pedig szilárd lesz előtted. 27 Mert te, Örökkévaló, a seregek Ura, Izrael Istene, kinyilatkoztattad szolgád fülébe, mondván: házat építék neked – ezért bírta rá szolgád a szívét, hogy imádkozzék hozzá ezzel az imával. 28 Most pedig, Uram, Örökkévaló, te vagy az Isten és igazság lesznek szavaid, melyekkel kimondtad szolgád felől ezt a jót. 29 És most, akard, hogy megáldjad szolgádnak házát, hogy örökre előtted legyen; mert te, Uram, Örökkévaló, szóltál és a te áldásoddal áldásoddal meg szolgád háza örökre.

8 Történt ezután, megverte Dávid a filiszteusokat és

megállította őket, és elvette Dávid a filiszteusok kezéből a hatalom gyeplőjét. 2 Megverte Móábot és mérite őket kötéllel, földre fektetve őket, és mért két kötélnyit megölésre és egy egész kötélnyit életbenhagyásra; lett tehát Móáb Dávidé, ajándékivő szolgákul. 3 Megverte Dávid Hadád-Ezért, Rechób fiát, Czóba királyát, mikor elindult, hogy megállapítsa hatalmát az Eufrátes folyamnál. 4 Elfogott tőle Dávid ezerhétszáz lovast és húszezer gyalogos embert, és Dávid megbénította az egész szekérhadat, és hagyott belőle száz szekeret. 5 Ekkor jött Arám-Dammészek, hogy segítsen Hadád-Ézernek, Czóba királyának és megvert Dávid Arám közt huszonkétezer embert. 6 És elhelyezett Dávid őrsöket Arám-Dammészekben és Dávidé lett Arám, ajándékivő szolgákul. Így megsegítette az Örökkévaló Dávidot, valamerre ment. 7 És elvette Dávid az aranypajzsokat, melyek Hadád-Ézer szolgáin voltak, és bevitte azokat Jeruzsálemben. 8 Bétaiból pedig és Bérótájiból, Hadád-Ézer városaiból, elvett Dávid király igen sok ércet. 9 Meghallotta Tói, Chamát királya, hogy megverte Dávid Hadád-Ézer egész seregét. 10

Ekkor elküldte Tói Jórámot, a fiát, Dávid királyhoz, hogy megkérdezze békéje felől és hogy üdvözölje azért, hogy harcolt Hadád-Ézer ellen és megverte, mert Tóinak hadfele volt Hadád-Ézer; kezében pedig voltak ezüst edények, arany edények és ércedények. **11** Azokat is szentelte Dávid király az Örökkelvalónak, együtt azon ezüsttel és arannyal, melyet szentelt volt mind a népektől, melyeket meghódított: **12** Arámtól, Móábtól, Ammón fiaitól, a filiszteusoktól, Amáléktől és Hadád-Ézer, Rechób fia, Czóba királyának zsákmányából. **13** És nevet szerzett Dávid, mikor visszatért azután, hogy megverte Arámot a Sósvölgyben, tizennyolczeret. **14** És elhelyezett őrsöket Edómban; egész Edómban helyezett el őrsöket, és lett egész Edóm szolgájává Dávidnak. Így segítette az Örökkelvaló Dávidot, valamerre ment, **15** Király volt Dávid egész Izrael fölött és szolgáltatott Dávid jogot és igazságot egész népének. **16** Jóáb, Czerúja fia, a sereg fölött volt; Jehósáfát, Achílúd fia, kancellár; **17** Czáddók, Achítób fia és Achímélekh, Ebjátár fia, papok; Szerája író; **18** Benajáhú, Jehójádá fia, a keréti és peléti fölött, Dávid fiai pedig papok voltak.

9 Mondta Dávid: Van-e még valaki, aki megmaradt Sául házából? Majd szeretetet teszek vele Jónátán kedvéért. **2** Sául házának pedig volt egy szolgája, neve Czíba, azt elhívták Dávidhoz és szólt hozzá a király: Te vagy-e Czíba? Mondta: A te szolgád. **3** És mondta a király: Nincs még valaki Sául házából? Majd isteni szeretetet teszek vele. Szólt Czíba a királyhoz: Van még Jónátánnak egy béna lábú fia. **4** Erre mondta neki a király: Hol van? Szólt Czíba a királyhoz: Íme ő Mákhír, Ammíél fia házában van, Ló-Debárban. **5** Odaküldött Dávid király és elhozatta őt Mákhír, Ammíél fia házából, Ló-Debáról. **6** Midón odaérkezett Mefibóset, Jónátánnak, Sául fiának a fia Dávidhoz, levetette magát arcára és leborult. És mondta Dávid: Mefibóset! Mondta: Itt a szolgád. **7** És mondta neki Dávid: Ne félj, mert tenni fogok veled szeretetet atyád, Jónátán kedvéért, és visszaadom neked Sául atyádnak egész földbirtokát; magad pedig mindig asztalomnál eszel kenyereset. **8** Leborult és mondta: Mi a te szolgád, hogy fordultál olyan holt ebhez, mint én vagyok? **9** Ekkor hivatta a király Czibát, Sául szolgáját és szólt hozzá: Mindazt, ami Sáulé és egész házáé volt, az urad fiának adtam, **10** Műveld meg számára a földet, te meg fiaid és szolgáid; s amit betakarítasz, legyen urad fiáé kenyérnek, hogy egyék abból; de Mefibóset, urad fia, asztalomnál eszik mindig kenyereset. – Czibának pedig tizenöt fia volt és húsz szolgája. **11** Szólt Czíba a királyhoz: Egészen úgy amint parancsolja uram, a király az ő szolgájának, aképen fog

cselekedni a te szolgád. – Mefibóset tehát asztalomnál eszik, mint egyike a királyfiaknak. **12** Mefibósetnek volt egy kisfia, neve Míkha; Czíba házának egész lakossága szolgája volt Mefibósetnek. **13** Mefibóset pedig Jeruzsálemben lakott, mert a király asztalánál evett ő mindig; és ő minden két lábára sánta volt.

10 Történt ezután, meghalt Ammón fiainak király a és király lett helyette fia, Chánún. **2** Mondta Dávid: Hadd tegyek szeretetet Chánúnnal, Náhás fiaival, valamint az atya tett velem szeretetet. És oda küldött Dávid, hogy őt vigasztalja szolgái által atya felől és elérkeztek Dávid szolgái Ammón fiainak országába. **3** És szóltak Ammón fiainak nagyjai Chánúnhoz, az ő urukhoz: Vajon tisztni akarja-e Dávid atyádat a szemeidben, hogy vigasztalókat küldött neked? Nemde azért, hogy kikutassa a várost és kikémlelje és feldúlja, küldte Dávid hozzá az ő szolgáit. **4** Ekkor vette Chánún Dávid szolgáit, lenyíratta szakálluk felét, felében levágatta ruhákat alfélükig és elbocsátotta őket. **5** Tuttára adták Dávidnak és elbéküldött, mert nagyon megszégyenülve voltak a férfiak, és mondta a király: Maradjatok Jerichóban, míg megnyír szakállatok és majd visszatértek. **6** És látták Ammón fiai, hogy rossz hírbe keveredtek Dávidnál, akkor küldtek Ammón fiai és bérbe fogadtak Arám-Bét-Rechóból és Arám-Czóbától húszezer gyalogost és Máakha királyától ezer embert, Tób embereit pedig tizenkétezer embert. **7** Midón meghallotta Dávid, elküldte Jóáböt és az egész sereget, a vitézeket. **8** Kivonultak Ammón fiai és harcra sorakoztak a kapu bejáratán; Arám-Czóba pedig és Rechób, meg Tób emberei és Máakha külön voltak a mezőn. **9** Mikor láttá Jóáb, hogy ellene fordul a harcnak éle előlről és hátulról is, választott minden az Izrael válogatottjai közül és sorakozott Arám ellen. **10** A többi népet pedig testvéreinek Absájnak kezébe adta; és sorakozott Ammón fiai ellen. **11** Mondta: Ha erősebb lesz Arám nálam, akkor te légy nekem segítségül, ha pedig Ammón fiai erősebbek lesznek nálad, akkor én meggyek neked segíteni. **12** Légy erős és erősödünk népünkért és Istenünk városaiért, az Örökkelvaló pedig majd azt teszi, ami jónak tetszik szemeiben. **13** És kiáltott Jóáb meg a vele levő nép, harcra Arám ellen, és megfutamodtak előle. **14** Ammón fiai pedig látták, hogy megfutamodott Arám, akkor megfutamodtak Abíszáj elől és bementek a városba. Erre visszatért Jóáb Ammón fiaitól és eljött Jeruzsálemben. **15** Midón láttá Arám, hogy vereséget szenvedett Izrael előtt, összegyűltek együvé. **16** És Hadád-Ézer küldött és elindította a folyamon túl levő Arámot, és eljutottak Chélámiig, Sóbákh pedig, Hadád-Ézer

hadvezére, az élükön. **17** Midőn tudtára adták Dávidnak, összegyűjtötte egész Izraelt, átkelt a Jordánon és eljutott Chélámba, akkor sorakoztak az Árámbeliek Dávid ellen és harcoltak vele. **18** S megfutamodott Arám Izrael elől, és megölt Dávid Árám ból hétszáz szekérharcost és negyvenezer lovast, Sóbákhott a hadvezérét pedig leütötte, és meghalt ott. **19** Midőn látták mind a királyok, Hadád-Ézer szolgái, hogy vereséget szenvedtek Izrael előtt, békét kötötték Izraeliek és szolgáikká lettek. És féltek továbbra is segíteni Ammón fiait.

21 És volt az évnek fordultakor, amikor hadba vonulnak a királyok, elküldte Dávid Jóábot és szolgáit vele, meg egész Izraelt és elpusztították Ammón fiait és ostrom alá vették Rabbát, Dávid pedig Jeruzsálemben maradt. **2** Történt egyszer estefelé, fölkelt Dávid a fekvőhelyéről, járkált a király házának tetején és meglátott a tetőről egy fürdőző asszonyt; az asszony pedig nagyon szép ábrázatú volt. **3** Ekkor küldött Dávid és tudakozódott az asszony felől. Mondták: Hiszen ez Bat-Séba, Eliám leánya, a chittita Úrija felesége. **4** Erre küldött Dávid követeket, és elhozatta; odament hozzá, ő meg hált vele, midőn épen megtisztult volt tisztátlanságától. Erre visszatért házába. **5** Várandós lett az asszony, elküldött és tudtára adta Dávidnak és mondta: Várandós vagyok. **6** Ekkor küldött Dávid Jóábhoz: Küldd el hozzárm a chittita Uriját. És elküldte Jóáb Uriját Dávidhoz. **7** Odament tehát Úrija hozzá, és kérdezősködött Dávid Jóáb hogylete felől, a népnek hogyleté felől és a háború hogyleté felől. **8** Erre mondta Dávid Úrijának: Menj le házadba és mosd meg lábaidat. Kiment Urija a király házából és ment utána a király ajándéka. **9** S feküdt Úrija a király házának bejáratán mind az urának szolgáival és nem ment le házába. **10** Tudtára adták Dávidnak, mondván: Nem ment le Úrija a házába. Ekkor szólt Dávid Úrijához: Nem útról jössz-e? Miért nem mentél le házadba? **11** Szólt Úrija Dávidhoz: A láda meg Izrael és Jehúda sátrakban lakenak, uram Jóáb pedig és uramnak szolgái a mezőn taboroznak és én bemenjek házamba, hogy egyem, igyam és háljak a feleségemmel? Életedre és lelked életére, nem teszem ezt a dolgot! **12** Erre szólt Dávid Úrijához: Maradj itt ma is, és majd holnap elbocsátlak. Maradt tehát Úrija Jeruzsálemben aznap és másnap. **13** És hivatta őt Dávid; evett előtte és ivott, le is részegítette. Este kiment, hogy lefeküdjék a fekvőhelyén urának szolgái mellett, de házába nem ment le. **14** Volt pedig reggel, levelet írt Dávid Jóábnak és elküldte Úrija által. **15** Írta pedig a levélben, mondván: Állítsátok Uriját a leghevesebb harc éle felé, s fordulatok el tőle, hogy megveressék és meghaljon. **16** És volt, mikor ostromolta Jóáb a várost, arra a helyre állította Uriját, melyről tudta,

hogy ott vitéz férfiak vannak. **17** Ekkor kivonultak a város emberei, harcoltak Jóábbal, és elestek néhányan a nép közül, Dávid szolgái közül, és meghalt a chittita Úrija is. **18** Ekkor küldött Jóáb és tudtára adta Dávidnak a harcnak minden dolgát. **19** És megparancsolta a követnek, mondván: Midőn végeztél azzal, hogy elmondod a királynak a harcnak minden dolgát, **20** és lesz, ha fölgered a király haragja és azt mondja neked: minek közeledtetedek a városhoz, hogy harcoljatok, nem tudtátok-e, hogy lóni fognak a falról? **21** ki ütötte agyon Abimélekhet, Jerubbéset fiát, nemde egy asszony dobott rá egy malomkődarabot a falról, úgy, hogy meghalt Tébészben – minek közeledtetedek a falhoz? – akkor mondjad: szolgád, a chittita Urija is meghalt. **22** Elment a követ, megérkezett és tudtára adta Dávidnak mindenzt, mivel őt Jóáb küldte. **23** Szólt a követ Dávidhoz: Bizony erősebbek voltak nálunk az emberek, kijöttek ellenünk a mezőre, mi meg voltunk ő ellenük a kapu bejáratáig; **24** és lőttek a lövők szolgáidra a falról és meghaltak néhányan a király szolgái közül, a te szolgád, a chittita Urija is meghalt. **25** Ekkor szólt Dávid a követhez: Így szólj Jóábhoz: ne tessék rossznak szemeidben ez a dolog, mert így is úgy is emészti a kard, erősen folytasd harcodat a város ellen s rombold le – így bátorítsd őt. **26** Midőn meghallotta Úrija felesége, hogy meghalt férje Úrija, gyászt tartott az ura fölött. **27** Midőn elmúlt a gyász, küldött Dávid és befogadta őt házába, lett neki feleségül és szült neki fiút; és rossznak tetszett a dolog, melyet cselekedett Dávid, az Örökkévaló szemeiben.

12 átán fenyegető szavai És küldte az Örökkévaló Nátánt Dávidhoz; bement hozzá és mondta neki: Két ember volt egy városban, az egyik gazdag, a másik szegény. **2** A gazdagnak igen sok apró jóságára és marhája volt. **3** A szegénynek pedig nem volt semmije, csak egy kis juhocskája, melyet szerzett; ezt táplálta, fölnövekedett nála és gyermekivel együtt; a kenyéréből evett, poharából ivott és ölében feküdt és olyan volt neki, mint egy leánya. **4** De jött egy vándor a gazdag emberhez és ez sajnált venni a maga apró jóságából és marhájából, hogy azt elkészítse s hozzáment utas számára; vette tehát a szegény ember juhocskáját és elkészítette s hozzáment ember számára. **5** Ekkor nagyon fellobbant Dávid haragja azon ember ellen, és szólt Nátához: Él az Örökkévaló, hogy halálfa az ember, aki ezt tette. **6** A juhocskát pedig fizesse meg négyeszeresen, mivelhogy a dolgot cselekedte és nem könyörült. **7** Erre szólt Nátán: Te vagy az az ember! Így szól az Örökkévaló, Izrael Istene én fölkentelek királynak Izrael fölét, és én megmentettelek Sául kezéből; **8** adtam

neked urad házát, meg urad asszonyait az öledbe, és adtam neked Izrael és Jehúda házát, és ha kevés az, hozzátennék még ilyeneket meg ilyeneket. 9 Miért vetetted meg az Örökkévaló igéjét, cselekedvén azt, ami rossz az ő szemeiben? 10 A chittita Úriját megölted karddal, feleségét pedig nőül vettet magadnak, őt ugyanis megölte Ammón fiaiak kardjával. 11 Most tehát nem fog távozni a kard házadtól sohasem, mivelhogy megvetettél engem és elvettek a chittita Úrija feleségét, hogy nőül legyen neked. Így szól az Örökkévaló: Íme én támasztok ellened veszedelmet a te házadból és veszem szemeid láttára asszonyaidat és odaadom társadnak, az hál majd asszonyaiddal ennek a napnak szeme láttára. 12 Mert te titokban cselekedtél, én pedig megcselekszem a dolgot egész Izraelnek előtte és a napnak előtte. 13 Ekkor szolt Dávid Nátához: Vétkeztem az Örökkévaló ellen! – Szolt Nátán Dávidhoz: Az Örökkévaló is elvette vétkezett, nem fogsz meghalni. 14 Nemde mert káromlásra indította az Örökkévaló elleniségeit e dologgal, a neked születendő fiú is meg fog halni. 15 És elment Nátán a házába s sújtotta az Örökkévaló a gyermeket, melyet Úrija felesége szült Dávidnak, és megbetegedett. 16 Ekkor megkereste Dávid az Isten a fiúért, böjtöt tartott Dávid, bement és földön fekve hálta. 17 Ekkor rátámadtak háza vénei, hogy fölkeltsék a földről; de nem akart és nem evett velük kenyeret. 18 Volt pedig a hetedik napon, meghalt a gyermek; és féltek Dávid szolgái tudtára adni neki, hogy meghalt a gyermek, mert azt mondta: Íme, mikor életben volt a gyermek, beszéltünk hozzá, és nem hallgatott szavunkra, hát hogy mondhatjuk meg neki, meghalt a gyermek, hogy magán bajt tegyen! 19 Midőn láttá Dávid, hogy szolgái egymással suttognak, megértette Dávid, hogy meghalt a gyermek. És szolt Dávid a szolgához: Meghalt-e a gyermek? Mondták: Meghalt. 20 Ekkor fölkelt Dávid a földről, megmosdott, megkente magát és ruhát váltott, bement az Örökkévaló házába és leborult; majd bement a maga házába, kért, és tettek előle kenyeret és evett. 21 Ekkor szóltak hozzá szolgái: Mi dolog ez, amit cselekedtél? Az élő gyermekért böjtöltél és sírtál, és midőn meghalt a gyermek, fölkeltél és ettél kenyeret! 22 Mondta: Ameddig élt a gyermek, böjtöltem és sírtam, mert azt mondtam: ki tudja, majd megkönyörül rajtam az Örökkévaló, és életben marad a gyermek. 23 Most azonban meghalt, minek is böjtöljek? Visszahozhatom-e még? Én elmegyek hozzá, de ő nem tér vissza énhozzám. 24 És megvígaztala Dávid a feleségét, Bat-Sébát, bement hozzá és hált vele; fiat szült és elnevezte őt Salamonnak. Az Örökkévaló pedig szerette őt; 25 üzenetet küldött Nátán próféta által, és elnevezte őt Jedídjának, az Örökkévaló

kedvéért. 26 Harcolt Jóáb Rabbát-Bené-Ammón ellen és bevette a királyvárost. 27 Ekkor küldött Jóáb követeket Dávidhoz, és mondata: Harcoltam Rabba ellen, be is vettetem a Vizivárost; 28 most tehát, gyűjtsd össze a többi népet és táborozz a város ellen és vedd be, nehogy én vegyem be a várost és az én nevemről nevezék azt el. 29 Erre összegyűjtötte Dávid az egész népet és elment Rabbába, harcolt ellene és bevette. 30 És levette királyuknak koronáját a fejéről, – súlya egy kikkár arany volt és drágakő rajta – és Dávid fejére került; a városnak igen sok zsákmányát pedig elvitte. 31 És a népet is, mely benne volt, kivezette és tetette fűrész alá, vasboronák alá és vasfejszék alá és átvitte téglaégetőn, és így tett mind az Ammón fiaiak városaival; erre visszatért Dávid meg az egész nép Jeruzsálembe.

13 Történt ezután, Absálómnak, Dávid fiának volt szép nővére, neve Támár; azt megszerette Amnón, Dávid fia. 2 És kínja volt Amnónnak egészen megbetegedésig nővére, Támár miatt, mert hajadon volt és lehetetlennek tetszett Amnón szemeiben, hogy bármit is elkövessen rajta. 3 Amnónnak pedig volt egy barátja, neve Jónádáb, fia Simeának, Dávid testvérenek, s Jónádáb igen okos ember volt. 4 És mondta neki: Miért vagy te egyre soványabb, oh királyfi, napról-napra? Ugye megmondod nekem: Mondta neki Amnón: Támárt, Absálóm testvéremnek nővérét szeretem. 5 Erre mondta neki Jónádáb: Feküdj ágyadra és tettest magad betegnek; s ha majd jön az atyád, hogy téged lásson, így szól hozzá: jöjjön csak Támár nővérem és adjon nekem kenyeret enni, készítse el szemem előtt az ételt, azért hogy lássam és kezéből egyem. 6 Lefeküdt tehát Amnón és betegnek tette magát; eljött a király, hogy lássa őt, ekkor így szolt Amnón a királyhoz: Jöjjön csak Támár nővérem és készítsen szemem előtt két bélést, hogy kezéből egyem. 7 Ekkor küldött Dávid a házba Támárhoz, mondván: Menj csak Amnón testvéred házába és készítsd el neki az ételt. 8 És elment Támár Amnón testvérenek házába, az pedig feküdt; vette a tézsztát, meggyúrtá, elkészítette szemei előtt és megfőzte a bélést. 9 Vette a serpenyőt s kitöltötte előle, de az vonakodott enni; s mondta Amnón: Vezessetek ki mindenkit tőlem, és kiment mindenki tőle. 10 Ekkor szólt Amnón Támárhoz: Hozd be az ételt a kamarába, hadd egyem kezedből; s vette Támár a bélést, melyet elkészített és bevitte Amnón testvérenek a kamrába. 11 Odanyújtotta neki, hogy egyékk; ekkor megragadta őt és mondta neki: Jöjj, feküdj mellém, nővérem. 12 De mondta neki: Ne, testvérem, ne gyalázz meg, mert nem tesznek illesmit Izraelben, ne kövesd el ez aljasságot. 13 S én hogya vigyem gyalázatomat? Te pedig olyan lennél, mint: a

legaliasabbnak egyike Izraelben! Most tehát beszélj csak a királytal, mert nem tagad meg engem töled. **14** De nem akart hallgatni szavára, erőt vett rajta, meggyalázta és hált vele. **15** Erre meggyűlölte őt Amnón igen nagy gyűlölettel; sőt nagyobb volt a gyűlöllet, mellyel gyűlölte, a szerelemnél, mellyel szerette volt: és mondta neki Amnón: Kelj föl, menj! **16** Mondta neki: Ne történjék e gonoszság, mely nagyobb a másiknál, melyet rajtam elkövettél, hogy elküldsz engem! De nem akart rá hallgatni. **17** Hívta a legényét, aki őt szolgálta és mondta: Küldjétek csak ki mellőlem ezt itt és csukd be az ajtót utána. **18** Volt pedig rajta tarka köntös, mert ily ruhákba öltözöködnek a hajadon királyeányok. És elvezette őt szolgája kifelé és becsukta utána az ajtót. **19** Ekkor hamut hintett Támár a fejére, a rajta levő tarka köntöst pedig megszaggatta; fejére tette a kezét és elment, egyre rajgatva. **20** És szólt hozzá testvére Ábsálóm: Vajon testvéred Amnón volt-e nálad? De most nővérem hallgass, testvéred ő, ne fordítsd szívedet e dologra. És maradt Támár elhagyottan testvérének Ábsálómnak házában. **21** Dávid király pedig meghallotta minden dolgokat, és haragjára volt nagyon. **22** És nem beszélt Ábsálóm Amnónnal, se rosszat, se jót, mert gyűlölte Ábsálóm Amnónát amiatt, hogy meggyalázta nővérét, Támárt. **23** Történt pedig két esztendő után, nyírtak Ábsálómnál Báal-Cháczórban, mely Efraim mellett van; és meghívta Ábsálóm minden királyiakat. **24** Ekkor bement Ábsálóm a királyhoz és mondta: Íme, kérlek, nyírnak szolgádnál; menjen csak oda a király meg szolgái a te szolgáddal. **25** Szólt a király Ábsálómhoz: Ne fiam, ne hagyj mennünk mindenjáunkat, hogy terhedre ne legyünk; unszolta őt, de nem akart odamenni, hanem megáldotta. **26** Ekkor mondta Ábsálóm: Ha nem, jöjjön csak oda velünk Amnón testvérem! Mondta neki a király: Minek menjen veled? **27** De unszolta őt Ábsálóm; küldte tehát vele Amnónot és minden királyiakat. **28** És megparancsolta Ábsálóm a legényeinek, mondván: Nézzétek csak, mikor vidám lesz Amnón szíve a bor közben és így szólok hozzátok: üssétek le Amnónot, akkor öljétek meg, ne féljetek, hiszen én parancsoltam nektek, erősödjetek és legyetek derék emberek! **29** És tettek Ábsálóm legényei Amnónnal, amint parancsolta Ábsálóm; erre fölkeltek minden királyiak, felültek kiki az öszvérére és megfutamodtak. **30** Ők még útban voltak, és a hír eljutott Dávidhoz, mondván: megölte Ábsálóm minden királyiakat, és nem maradt meg közülük egy sem. **31** Erre fölkelt a király, megszaggatta ruháit és földre feküdt; minden szolgáj pedig ott álltak megszaggatott ruhákkal. **32** Ekkor megszólalt Jónádáb, Simea, Dávid testvéreinek fia és mondta: Ne mondja uram: minden az ifjakat, a királyiakat megöltek, hanem

egyedül Amnón halt meg, mert Ábsálóm szájában volt ez, amiőtől amaz meggyalázta Támárt, a nővérét. **33** Most tehát ne vegyen uram a király ily dolgot szívébe, hogy mondani: minden királyiak meghaltak; mert egyedül Amnón halt meg. **34** Ábsálóm pedig megszökött. És fölemelelte az őrködő legényt a szemeit és láttá, íme sok nép jött az út felől, a hegységtől, a hatalról, hataljáról. **35** Ekkor szólt Jónádáb a királyhoz: Íme a királyiak megjöttek; szolgáj szava szerint, úgy lett. **36** És volt, amint végzett a beszéddel, íme a királyiak megjöttek, fölemelelték hangjukat ég sírtak; a király is és minden szolgáj sírtak igen nagy sírással. **37** Ábsálóm pedig megszökött és ment Talmájhoz, Ammihúd fiához, Gesúr királyához. És gyászolt fia fölött minden időben. **38** Ábsálóm megszökött és ment Gesúrba, és ott volt három évig. **39** És vágyódott Dávid király lelke edepve Ábsálóm után, mert megvígásztalódott Amnón felől, hogy meghalt.

14 Megtudta Jóáb, Czerúja fia, hogy a király szíve Ábsálóm felé fordul. **2** Küldött tehát Jóáb Tekóába, és hozatott onnan egy okos asszonyt; és szólt hozzá: Tettek csak magadat gyászolónak, ölts csak magadra gyászruhákat s ne kend magad olajjal, hogy olyan légy mint egy asszony, ki már sok idő óta halott fölött gyászol. **3** És menj be a királyhoz és beszélj hozzá ezen meg ezen szóval – és szájába tette Jóáb a szavakat. **4** És szólt a Tekóabeli asszony a királyhoz – levetette magát arcával a földre és leborult – szólt: Segíts, oh király! **5** És mondta neki a király: Mi lelt? Mondta: Bizony, özvegyasszony vagyok, meghalt a férjem. **6** Szolgálódnak pedig két fia volt, ők ketten civódíták a mezőn és nem volt senki, ki őket elválasztotta volna egymástól, és leütötte az egyik a másikat és megölte őt. **7** És íme, rátámadt az egész család szolgálódra és azt mondta: add ki azt, aki leütötte testvéret, hogy megöljük őt testvére életéért, akit agyonütött, hadd irtsuk ki az örököst is – hogy kioltsák parázsomat, mely megmaradt, hogy ne hagyjanak férjemnek nevet és maradékot a föld színén. **8** Ekkor szólt a király az asszonyhoz: Menj haza és majd parancsot adok felőled. **9** Erre szólt a Tekóabeli asszony a királyhoz: Rajtam legyen, uram király, a bűn és atyám házán; a király meg trónja pedig ártatlann. **10** És mondta a király: Aki így beszél hozzád, hozd énélém, és többé nem fog hozzád nyúlni. **11** Mondta: Gondoljon csak a király az Örökkévalóra, Istenedre, hogy sokat ne pusztítson a vérbozzuló és ki ne irtsák a fiamat. És mondta: Él az Örökkévaló, nem hull fiadnak egy hajszála sem a földre. **12** Erre mondta az asszony: Hadd szóljon szolgálód uramhoz a királyhoz egy szót. És mondta: Szój! **13** Ekkor mondta az asszony: És miért gondoltál ilyen Isten

népérol – minthogy ezt a szót mondta ki a király, szinte bűnös – azzal, hogy a király nem hívja vissza az elutasítottját? **14** Mert meg kell halunk s úgy vagyunk mint a földre omlott víz, melyet össze nem gyűjtenek; Isten sem vesz el lelket, hanem gondolatokat gondol arra, hogy el ne taszítsa magától az elutasítottat. **15** Most pedig, hogy jöttem elmondani a királynak, az én uramnak e szót – mert megfélemlített engem a nép; mondta tehát a szolgálód: hadd beszéljek csak a királyhoz, talán megteszi a király szolgálójá szavát, **16** midőn rámhallgat a király, hogy megmenti szolgálóját azon ember kezéből, ki el akar pusztítani engem meg fiamat egyaránt Isten örökségből. **17** Mondta tehát a szolgálód: legyen csak uramnak a királynak szava megnyugtatásomra, mert mint Isten angyala, olyan az én uram, a király, hogy hallja a jót és a rosszat. Az Örökkévaló, a te Istened pedig legyen veled. **18** Felelt a király és szólt az asszonyhoz: Ne titkolj el, kérlek, előttem semmit, amit tőled kérdezek. Mondta az asszony: Beszéljen csak uram, a király. **19** És mondta a király: Vajon Jóáb keze van-e veled mindebben? Felelt az asszony és mondta: Él a lelked, uram király, nem lehet kitérni se jobbra, se balra mind attól, amit beszélt uram, a király; bizony szolgád Jóáb, ő parancsolta nekem és ő tette szolgálód szájába mind e szavakat. **20** Azért hogy fordulatot adjon a dolognak, tette szolgád Jóáb ezt a dolgot- uram pedig bölcs, Isten angyalának bölcsessége szerint, hogy tud minden, ami van a földön. **21** És szólt a király Jóához: Íme kérlek, megtetted a dolgot; menj hát, hozd vissza a fiút, Ábsálómot. **22** Erre arcával a földre vetette magát Jóáb, leborult és megáldotta a királyt; mondta Jóáb: ma megtudta a te szolgád, hogy kegyet találtam szemeidben, uram királyom, mivel megtette a király szolgád szavát. **23** És fölkelt Jóáb, Gesúrba ment és elhozta Ábsálómot Jeruzsálembe. **24** És mondta a király: Vonuljon vissza a házába, de arcomat ne lássa! Visszavonult tehát Ábsálóm a házába, de a király arcát nem láta. **25** Mint Ábsálóm pedig oly szép ember nem volt egész Izraelben, oly dicséri való; lába talpától feje tetejéig nem volt rajta hiba. **26** S mikor lenyíratta haját – történt ugyanis, hogy idő múlva lenyíratta, amely idő múlva nyiratkozni szokott, mert nehéz volt rajta – akkor megmérte feje haját: kétszáz sékel volt, a királyi súly szerint. **27** És született Ábsálómnak három fia és egy leánya, neve Támar; ez szép ábrázatú asszony volt. **28** És lakott Ábsálóm két éven át Jeruzsálemben, de a király arcát nem láta. **29** S küldött Ábsálóm Jóához, hogy őt a királyhoz küldje, de nem akart hozzá menni, még másodszor is küldött, de nem akart menni. **30** Ekkor szólt szolgához: Nézzétek, Jóáb telke az enyém mellett van, ott van neki árpája, menjetek és

gyűjtsátok föl tűzzel. És felgyújtották Ábsálóm szolgái a telket tűzzel. **31** Erre fölkelt Jóáb és bement Ábsálómhoz a házba; szólt hozzá: Miért gyújtották föl szolgáid tűzzel a telkemet? **32** Szólt Ábsálóm Jóához: Íme, küldtem hozzád, mondván: jöjj ide, hadd küldjelek a királyhoz, mondván: minek jöttem meg Gesúrból, jobb volna nekem, hogy még ott volnék; most tehát, hadd lássam a király arcát, ha pedig bűn van rajtam, akkor öljön meg. **33** Erre bement Jóáb a királyhoz és tudtára adta; hivatta Ábsálómot, aki bement a királyhoz és földig leborult arcával a király előtt, és megcsókolta a király Ábsálómot.

15 Történt ezek után, szerzett magának Ábsálóm kocsit meg lovakat, és ötven embert, kik futottak előtte. **2** Korán föl szokott kelni Ábsálóm és kiállni a kapu útja mellé; és volt, minden ember, kinek pöre volt és ítéletre akart menni a királyhoz – azt megszólította Ábsálóm és mondta: Melyik városból való vagy? Mondta: Izrael törzseinek egyikéből való a te szolgád. **3** Ekkor szólt hozzá Ábsálóm: Lásd, szavaid jól és helyesek, de nem hallgat rád senki a király részéről. **4** Majd így szólt Ábsálóm: Vajha engem tennének bírául az országban s hozzám jönne minden ember, kinek pöre vagy ügye van, én meg igazat adnék neki. **5** És volt, mikor közeledett valaki, hogy leboruljon előtte, akkor kinyújtotta kezét, megfogta őt és megcsókolta. **6** Ily módon cselekedett Ábsálóm egész Izraellel, azokkal, kik a királyhoz ítéletre jöttek; így meglopta Ábsálóm Izrael embereinek szívét. **7** Történt negyven év múlva, így szólt Ábsálóm a királyhoz: Hadd menjek, kérlek, hogy Chebrónban lerójam fogadásomat, melyet fogadtam az Örökkévalónak. **8** Mert fogadást tett a te szolgád, mikor Gesúrban, Arámban, laktam, mondván: ha engem vissza fog hozni az Örökkévaló Jeruzsálemben, akkor szolgálom az Örökkévalót. **9** Mondta neki a király: Menj békével. Fölkelt és elment Chebrónba. **10** És küldött Ábsálóm kémeket mind az Izrael törzsei közé, mondván: Amint halljátok a harsona hangját, mondjátok: király lett Ábsálóm Chebrónban. **11** Ábsálómmal pedig ment kétszáz ember Jeruzsálemből, meg voltak hívia és mentek jóhíszemben, nem tudtak ugyanis semmiről. **12** És elhozatta Ábsálóm a Gílóbeli Achítófelt, Dávid tanácsosát, városából, Gílóból, mikor bemutatta az áldozatokat. És erős volt az összeesküvés és a nép egyre számosabb lett Ábsálóm mellett. **13** És jött a hírmondó Dávidhoz, mondván: Ábsálóm felé fordult Izrael embereinek szíve. **14** Ekkor mondta Dávid mind a szolgáinak, kik vele voltak Jeruzsálemben: Keljetek föl, hadd szökünk meg, mert nem lesz számunkra menekvés Ábsálóm elől; siessetek elmenni, nehogy sietve utoléjen és

ránlókje a veszedelmet és megverje a várost a kard élével. 15 Szóltak a király szolgái a királyhoz: Egészen aszerint, amit jónak talál uram a király! Itt a szolgáid! 16 Erre elindult a király meg egész háza az ő nyomában; és otthagyt a király a tíz ágyasmőr, hogy őrizzék a házat. 17 Elindult a király meg az egész nép az ő nyomában, és megálltak a legszélső háznál. 18 Mind a szolgái pedig elvonultak mellette s mind a keréti és mind a peléti, meg mind a Gátbeliek, hatszáz ember aik nyomában jöttek Gából, elvonultak a király előtt. 19 Ekkor szólt a király a Gátbeli Ittájhoz: Minek jössz te is velünk? Menj vissza s maradj a királynál; mert idegen vagy és el is költözhetsz helyedre. 20 Tegnap jöttél és már ma bujdostassalak, hogy velünk jöjj, míg én megyek, ahová megyek? Menj vissza és vidd vissza magaddal testvéreidet szeretettel és hűséggel! 21 Erre felelt Ittáj a királynak és mondta: Él az Örökkévaló és él uram a király, bizony azon a helyen, ahol lesz uram a király, akár életre, akár halálra, bizony ott lesz a te szolgád. 22 Ekkor szólt Dávid Ittájhoz: Menj hát és vonulj el. Elvonult tehát a Gátbeli Ittáj meg mind az emberei és mind a gyermekek kik vele voltak. 23 Az egész ország hangosan sírt, míg az egész nép elvonult; a király pedig átkelt a Kidrón patakön és az egész nép átkelt vele, a pusztába való út felé. 24 S ott volt Czádók is meg mind a leviták vele, hordozva Isten szövetségének látáját, és letették az Isten látáját – Ebjátár is fölment – míg végképen el nem vonult az egész nép a városból. 25 És mondta a király Czádóknak: Vidd vissza az Isten látáját a városba; ha majd kegyet találók az Örökkévaló szemeiben, akkor visszahoz engem és látnom engedi őt és hajlékát. 26 Ha pedig így szól: nem kedveltek, – itt vagyok, tegyen velem, amint jónak tetszik szemeiben. 27 És szólt a király Czádókhöz a paphoz: Ugye látod? térr vissza a városba békével; Achímáacz fiad és Jónátán, Ebjátár fia, két fiatok veletek van. 28 Lássátok, én majd késedelmezek a pusztai síkságain, míg üzenet jön tőletek, hogy értesítsetek engem. 29 Visszavitték tehát Czádók és Ebjátár Isten látáját Jeruzsálembe, és ott maradtak. 30 Dávid pedig fölment az olajfák hegye hágóján, sírva, fölmentében, feje betakarva és mezítláb ment; az egész nép is, mely vele volt, betakarta kiki fejét, és fölmentek, sírva fölmentükben. 31 Dávidnak pedig tudtára adták, mondván: Achítófel az összeesküvők közt van Ábsálóm mellett; s így szólt Dávid: Tedd, kérlek, balgává Achítófel tanácsát, oh Örökkévaló! 32 Midőn Dávid épen a csúcsig ért, ahol Isten előtt leborulni szokott, íme, élébe jön az Arkibeli Chúsáj, megtépett köntössel és földdel a fején. 33 És mondta neki Dávid: Ha vonulnál velem, terhemre lennél nekem; 34 de ha visszatérsz a városba

és azt mondod Ábsálómnak: szolgád leszek én, oh király, atyád szolgája voltam régen, most meg a te szolgád leszek, – akkor majd meghiusítod javamra Achítófel tanácsát. 35 Hiszen ott vannak veled Czádók és Ebjátár a papok, s lesz, minden dolgot, amit hallasz a király házából, tudtára adsz Czádók és Ebjátár papoknak. 36 Íme, ott van velük két fiuk, Achímáacz Czádók és Jónátán Ebjátáré; küldjetek általuk hozzám minden dolgot, mit hallani fogtok. 37 Bement tehát Chúsáj, Dávid barátja, a városba, midőn Ábsálóm Jeruzsálembe érkezett.

16 Dávid elindult egy keveset a hegycsúcról, és íme előbe jön Czíba, Mefibóset legénye, meg egy pár fölhyergelt szamár, s azokon kétszáz kenyér, száz aszuszőlőlepény, száz fügelepény és egy tömlő bor. 2 És szólt a király Czibához: Mi a szándékod ezekkel? Mondta Czíba: A szamarak a király háza számára valók, hogy rájuk üljenek, a kenyér és a füge, hogy abból egyenek a legények, a bor pedig, hogy igyék a bágyadt a pusztában. 3 Ekkor mondta a király: És hol van uradnak fia? Szólt Czíba a királyhoz: Íme, Jeszúsálemben időzik, mert azt mondta ma visszaadja majd nekem Izrael háza atyám királyságát. 4 Erre mondta a király Czibának: Íme, a tied mindaz, ami Mefibóseté. Mondta Czíba: Leborulok, hadd találjak kegyet szemeidben, uram király. 5 Majd meg Bachúrímig ért Dávid király, s íme, onnan kijön egy ember, Sául házának családjából, neve Simeí, Géra fia, kijött s egyre átkozódott. 6 És kövekkel meghajigálta Dávidot meg mind a Dávid király szolgáit, az egész nép pedig és mind a vitézek jobbja és balja felől voltak. 7 És így szólt Simeí átkozódásában: Eredj, eredj, vérontás embere te, alávalóság embere! 8 Visszatérítette rád az Örökkévaló mind az elontott vérét Sául házának, kinek helyében király lettél, és adta az Örökkévaló a királyságot Ábsálóm fiadnak kezébe; és lám, benne vagy bajdiban, mert vérontás embere vagy. 9 Ekkor szólt Abisáj, Czerúja fia, a királyhoz: Miért átkozhassa ez a holt eb uramat, a királyt? Hadd megyek át oda, hadd vegyem a fejét. 10 De mondta a király: Mi közöm hozzátok, Czerúja fiai? Ám átkozódjék, mert az Örökkévaló mondta neki: átkozd Dávidot; tehát ki mondhatja: miért cselekedtél így? 11 És szólt Dávid Abisájhoz és mind a szolgához: Íme, fiam, ki testemből származott, életemre tör, hát még aztán ez a Benjáminbeli! Hagyjátok őt, hogy átkozódjék, mert az Örökkévaló mondta neki. 12 Talán látni fogja az Örökkévaló állapotomat és majd fizet nekem az Örökkévaló jót a mai átkozódása helyett. 13 És ment Dávid meg emberei az úton – Simeí pedig a hegy oldalán ment vele szemben és egyre átkozódott; kövekkel hajigált feléje és port szórt rá. 14

És megérkezett a király meg az egész nép, mely vele volt bágyadtan és ott megpihent. 15 Ábsálóm pedig és az egész nép, Izrael emberei, Jeruzsálemben jöttek, Achítófel is vele. 16 És volt, amint Ábsálómhoz jött az Arkibeli Chúsáj, Dávidnak barátja, így szolt: Chúsáj Ábsálómhoz: Éljen a király, éljen a király! 17 Erre szolt Ábsálóm Chúsájhoz: Ez a te szereteted barátod iránt, miért nem mentél barátoddal? 18 Szolt Chúsáj Ábsálómhoz: Nem, hanem akit választott az Örökévaló meg ez a nép és mind az Izrael emberei, azé vagyok és nála maradok. 19 Másodszor pedig, kinek szolgálok majd? Nemde a fiának; amint szolgáltam atyád színe előtt, akképpen leszek a te színed előtt. 20 És szolt Ábsálóm Achítófelhez: Adjatok ám tanácsot, mit cselekedjünk? 21 Erre szolt Achítófel Ábsálómhoz: Menj be atyád ágyasaihoz, akiket a ház őrzésére hagyott; majd ha hallja egész Izrael, fogy rossz hírbe jutottál atyádnál, akkor megerősödnek mind a veled levők kezei. 22 És fölvonták Ábsálóm számára a sárat a tetőn; és bement Ábsálóm atya ágyasaihoz egész Izrael szeme láttára. 23 Achítófel tanácsa pedig, melyet tanácsolt ama napokban, úgy mint mikor valaki megkérdezi Isten igéjét- olyan volt Achítófel minden tanácsa Dávid előtt is, Ábsálóm előtt is.

17 És szolt Achítófel Ábsálómhoz: Hadd választok, kérlek, tizenkétezer embert, hadd kelek föl és űzöve veszem Dávidot ez éjjel; 2 majd rárontok, mikor ő fáradt és erőtlen kezű, s megijesztem őt, hogy megfutamodjék az egész vele levő nép és megölöm az egyedül maradt királyt, 3 hogy hozzád térítsem az egész népet: amint elfordul mindenjára attól a férjutól, kit te keresel, békében lesz az egész nép. 4 És helyesnek tetszett a dolog Ábsálóm szemeiben és mind az Izrael véneinek szemeiben. 5 Ekkor így szolt Ábsálóm: Híjátok csak az Arkibeli Chúsáját is, hadd halljuk azt is ami az ő szájában van. 6 Jött tehát Chúsáj Ábsálómhoz, és szolt hozzá Ábsálóm, mondván: Ily módon szolt Achítófel, vajon megtégyük-e szavát? Ha pedig nem, szólj te. 7 És szolt Chúsaj Ábsálómhoz: Nem jó a tanács, melyet Achítófel ez ízben tanácsolt. 8 Mondta Chúsáj: Te ismered atyádat és embereit, hogy vitézek ők és elkeseredett lelkük, mint a kölykétől megfosztott medve a mezőn; és atyád a harc embere és nem hál a néppel együtt. 9 Íme, ő most rejtőzik valamely veremben vagy bármely helyen; és lesz, midőn eleinte néhányan elesnek közülük és meghallja valaki, azt mondja majd: vereség esett a népen, mely Ábsálómot követi. 10 És még ha bátor ember is az, akinek szíve olyan mint az oroszlán szíve, el fog az csüggendni; mert tudja egész Izrael, hogy vitéz az atyád és hogy bátor emberek azok, kik vele

vannak. 11 Azért azt tanácsol: gyűjtessék össze hozzád egész Izrael Dántól Beér-Sébáig, annyi mint a tenger mellett levő föveny, és magad is menj a háborúba. 12 Majd rárontunk bármelyik helyen, ahol megtalálható és ráereszkedünk, amint aláhull a harmat a földre, úgy hogy nem marad belőle és mind a vele levő emberekből egy sem. 13 Ha, pedig városba húzódnék, akkor visz majd egész Izrael köteleket ama városhoz és elhurcoljuk őt a patakig, amíg ott még göröngy sem lesz található. 14 És mondta Ábsálóm meg mind az Izrael emberei: Jobb az Arkibeli Chúsáj tanácsa Achítófel tanácsánál – az Örökévaló pedig így rendelte, hogy meghíúsítassék Achítófel jó tanácsa, avégett, hogy elhozza az Örökévaló Ábsálómra a veszedelmet. 15 És szolt Chúsáj Czádók és Ebjátár papokhoz: Így meg így tanácsolt Achítófel Ábsálómnak és Izrael véneinek, és így meg így tanácsoltam én. 16 Most tehát küldjék gyorsan és adjátok tudtára Dávidnak, mondván: ne hálj az éjjel a pusztá síkságain, sőt odább kell vonulnod, hogy el ne nyelessék a király s az egész vele levő nép. 17 Jónátán és Achímácz pedig ott álltak Én-Rögélben; és ment a szolgáló és hírt adott nekik, ők meg menjenek és adjanak hírt Dávid királynak, mert nem mutatkozhattak, bemenvén a városba. 18 De látta őket egy fiú és tudtára adta Ábsálómnak; erre gyorsan elmentek ők ketten, és eljutottak egy ember házába Bachúrimban, annak volt udvarában egy kútja, a melybe leszálltak. 19 És vette az asszony a takarót és ráterítette a kút fölét és szétterjesztette rajta a darát, és nem tudódott ki semmi. 20 És jöttek Ábsálóm szolgái az asszonyhoz a házba és mondta: Hol vannak Achímácz és Jónátán? Mondta nekik az asszony: Átkeltek a vízcsatornán. Kerestek, de nem találtak és visszatértek Jeruzsálemben. 21 És volt elmentük után, fölszálltak a kútból, elmentek és hírt adtak Dávid királynak; így szoltak Dávidhoz: Keljetek föl és vonuljatok át gyorsan a vizen, mert így tanácsolt ellenetek Achítófel. 22 Erre fölkelt Dávid meg az egész vele levő nép és átvonultak a Jordánon; a reggel virradtágig egy sem hiányzott, ki nem kelt volna át a Jordánon. 23 Achítófel pedig látta, hogy nem hajtattott végre a tanácsa; erre fölnyergelte a szamarat, fölkelt és elment házába, a városba, rendelkezett háza felől és megfogtotta magát. Meghalt és eltemették atyja sírjában. 24 Dávid Máchanájimbába érkezett, Ábsálóm pedig átkelt a Jordánon, ő meg mind az Izrael emberei vele. 25 Amásza fia volt egy embernek, kinek neve Izraelbeli Jitra; az, aki bement Abigálhoz, Náchás leányához, Czerúja, Jób anyja nővérehez. 26 És táborozott Izrael meg Ábsálóm Gileád országában. 27 Volt pedig, midőn Dávid Máchanájimbá

érkezett, Sóbi, Náchás fia, Rabbát-Bené-Ammónból, meg Mákhhír, Ammíél fia, Ló-Debárból és a Gileádbeli Barzilláj Rógelimból – 28 ágybelit, medencéket, fazekas edényeket, búzát, árpát, lisztet, pörkölt gabonaszemet, babot, lencsét és pörkölt szemet, 29 mézet, vajat, juhot és tehénsajtot hoztak oda Dávidnak és a vele levő népnek élelműl; mert azt mondta: a nép éhes, elbágyadt és szomjas lett a pusztában.

18 És megszámlálta Dávid a vele levő népet, és tett fölélük ezrek tisztejét és százak tisztejét. 2 És elküldte Dávid a népet: harmadát Jóáb keze alatt, harmadát Abisáj, Czerúja fiának Jóáb testvérenek keze alatt, és harmadát a Gátbeli Ittáj keze alatt. – És mondta a király a népnek: ki fogok vonulni én is veletek. 3 De így szólt a nép: Ne vonulj ki! Mert ha megfutamodunk is, nem vetnek ránk ügyet, és ha meghal is felerészünk, nem vetnek ránk ügyet, mert hát olyan mint mi tízezer is van; most tehát jobb az, ha a városból leszel segítségünkre. 4 És szólt hozzájuk a király: Ami jónak tetszik szemeitekben, azt teszem. És odaálta a király a kapu mellé, az egész nép pedig kivonult százanként és ezrenként. 5 És megparancsolta a király Jóábnak, Abisájnak és Ittájnak, mondván: Csinján bájnájok ám az ifjúval, Ábsálómmal. És az egész nép hallotta, amint ezt parancsolta a király mind a vezéreknek Ábsálóm felől. 6 Erre kivonult a nép a mezőre Izrael ellen; és volt a csata Efraim erdejében. 7 És vereséget szenvedett ott Izrael népe Dávid szolgái előtt és nagy volt ott a vereség ama napon – húszezren. 8 Szétterjedt ott a harc az egész vidéken, és többet emészttet meg az erdő a nép közül, mint amennyit megemészttet a kard ama napon. 9 És elérkeült Ábsálóm Dávid szolgáinak; Ábsálóm ugyanis nyargalt az öszvéren és az öszvér a nagy tölgyfa bogas ágai alá jutott, ekkor megakadt a feje a tölgyfán, úgy hogy lögött ég és föld között, az öszvér pedig, mely alatta volt, továbbment. 10 Látta egy ember és megjelentette Jóábnak s mondta: Íme, láttam Ábsálómot a tölgyfán függve. 11 És mondta Jóáb az embernek, aki jelentette: Ám ha láttad, miért nem ütöttet őt ott le a földre? Rajtam állt volna, hogy adtam volna neked tíz ezüstöt és egy övet. 12 És szólt az ember Jóábhöz: Még ha ezer ezüstöt mérhetnék is tenyereimre, nem nyújtanám ki kezemet a király fia ellen; mert fülrünk hallatára parancsolta meg a király neked, Abisájnak és Ittájnak, mondván: vigyázzatok, bárki is, az ifjúra, Ábsálóma. 13 Vagy ha hűtlenséget követnék el lelkem veszélyével hiszen semmi sem marad elítékölva a király előtt akkor te félreállnál. 14 Mondta Jóáb: Nem akarok így veszegelni miattad. És vett három dárdát a kezébe és beledöfte azokat

Ábsálóm szívébe, még mikor élt a tölgyfa közepén. 15 Ekkor körülállt tíz legény, Jóáb fegyverhordozói, ütötték Ábsálómot és megölték. 16 S megfúvatta Jóáb a harsonát, és visszatért a nép Izrael üldözésétől, mert visszatartotta Jóáb a népet. 17 Vették Ábsálómot és bedobták őt az erdőben a nagy verembe és felhánnytak rá igen nagy kőrakást; egész Izrael pedig megfutamodott, ki-ki a sátraihoz. 18 Ábsálóm még életében vett és állított magának egy oszlopot, azt, mely a király völgyében van, mert mondtá nincs nekem fiam, a végett, hogy említsék nevemet; és nevezte az oszlopot a maga nevéről. És így neveztetik Ábsálóm emléke minden napig. 19 Achímáacz, Czádók fia, mondta: Hadd futok és viszek hírt a királynak, mert igazat tett neki az Örökkévaló, segítvén őt ellenségei kezéből. 20 De mondta neki Jóáb: Nem leszel te hírmondó e mai napon, majd hírt viszel más napon, de a napon ne vigyél hírt, mert hiszen a király fia halt meg. 21 És mondta Jóáb a kúsnak: Menj, jelentsd a királynak, amit láttál. Leborult a kúsi Jóáb előtt és elfutott. 22 De továbbra is szólt Achímáacz, Czádók fia, Jóábhöz: Legyen bármi, hadd futok, kérlek, én is a kúsi után. Mondta Jóáb: Minek is futnak, fiam, hisz nem neked jut ki hírbér. 23 Legyen bármi, én futok. Mondta neki: Fuss! Futott hát Achímáacz a Kerület felé és megelőzte a kúshit. 24 Dávid a. két kapu között ült; és ment az ő a kapu tetejére a falra, fölemelte szemeit és láttá, íme egy ember fut egyedül. 25 Ekkor kiáltott az őr és tudtára adta, a királynak; mondta a király: Ha egyedül van, hír van a szájában. És egyre közelebb jött. 26 Erre látott az őr egy másik embert, amint fut; és kiáltott az őr a kapusnak és mondta: Íme, egy ember fut egyedül. Mondta a király: Ez is hírholozó. 27 És szólt az őr: Úgy látom, hogy az elsőnek futása olyan, mint Achímáacz, Czádók fiának futása. Mondta a király: Jó férfi az s jó hírrrel jön. 28 Ekkor kiáltott Achímáacz és szólt a királyhoz: Béke! És leborult a király előtt arccal a földre; mondta: Áldva legyen az Örökkévaló, a te Istened, aki kiszolgáltatta azokat az embereket, kik fölemelték kezüköt uram, a király ellen. 29 Mondta a király: Béke van-e a fiúval, Ábsálómmal? És szólt Achímáacz: Láttam a nagy tolongást, mikor elküldte Jóáb a király szolgáját meg szolgádat; de nem tudok semmit. 30 Mondta a király: Fordulj, állj ide. Fordult és megállt. 31 És íme, a kúsi megérkezett; és szólt a kúsi: Hírül legyen uramnak, a királynak, hogy igazat tett neked ma az Örökkévaló, megsegítvén téged mind az ellened feltámadók kezéből. 32 Szólt a király a kúsihoz: Béke van-e a fiúval, Ábsálómmal? És mondta a kúsi: Úgy legyenek mint e fiú, uramnak, a királynak ellenségei és mindazok, kik ellened támadtak veszedelemlre! 33 Erre megrendült a király és

fölment a kapu felső termébe és sírt; s így szólt mentében: Fiam Ábsálóm, fiam, fiam Ábsálóm, bárcsak én haltam volna meg te helyeted, Absálóm fiam, fiam!

19 És tudtára adták Jóábnak: Íme, a király sír és gyászol

Ábsálóm miatt. **2** És gyásszal lett a győzelem ama napon az egész nép számára, mert hallotta a nép ama napon, mondván: Bánkódik a király fia fölött. **3** És lopódzva ment be a nép ama napon a városba, amint belopódzik az a nép, mely szégyenkezik, mikor megfutamodtak a harcban. **4** A király pedig elfödte arcát, és kiáltott a király nagy hangosan: Fiam Ábsálóm, Ábsálóm fiam, fiam! **5** Ekkor bement Jóáb a királyhoz a házba; mondta: Megszégyenítetted ma minden a te szolgáidnak arcát, akik ma megmentették életedet meg fiaid és leányaid életét meg feleségeid életét és ágyasaid életét - **6** szeretvén azokat, kik téged gyűlölnek és gyűlölvén azokat, kik téged szeretnek; mert kijelentetted ma, hogy nincsenek vezéreid, sem szolgáid, mert megtudtam ma, hogy ha csak Ábsálóm élne, mi valamennyien pedig ma halva volnánk, hogy az akkor helyes volna szemeidben. **7** Most tehát kelj föl, menj ki és beszélj szívére szolgádnak; mert az Örökkelvalóra esküszöm, hogyha ki nem jössz, nem marad nálad ez éjjel senki sem, ez pedig nagyobb baj lenne neked, minden bajnál, mely rád jött ifjúkorod óta mostanáig. **8** Erre fölkelt a király és leült a kapuban; az egész népnek tudtára adták, mondván: Íme a király a kapuban ül. Ekkor odament a nép a király elő; Izrael pedig megfutamodott, ki-ki a sátraihoz. **9** És versengett az egész nép, minden az Izrael törzseiben, mondván: A király mentett meg bennünket ellenségeink kezéből, és ő szabadított meg bennünket a filiszteusok kezéből és most elszökött az országból Ábsálóm elől; **10** Ábsálóm pedig, kit fölkentünk magunk föl, meghalt a háborúban; most tehát miért veszegeltek s nem hozzájok vissza a királyt? **11** Dávid király pedig küldött Czádók és Ebjátár papokhoz, mondván: Beszéljetek Jehúda véneivel, mondván: miért lennétek az utolsók, mikor visszahozzák a királyt a házába? Egész Izrael szava pedig eljutott volt a királyhoz a házába. **12** Testvéreim vagyok, csontom és húsom vagyok; miért lennétek hát utolsók, mikor visszahozzák a királyt? **13** Amászának meg mondjátok: nemde csontom és húsom vagy? Így tegyen velem az Isten és így folytassa – bizony hadvezér lesz szímem előtt minden időben Jóáb helyett. **14** Így magához hajtotta minden a Jehúda embereinek szívét, mint egy emberét; és küldtek a királyhoz: Jöjj vissza te meg minden a szolgáid, **15** Visszatért tehát a király és eljutott a Jordához; Jehúda pedig Gilgálba ment, hogy elémenjen a királynak, hogy

átvigyék a királyt a Jordánon. **16** Akkor sietett Simeí, Géra fia, a Benjaminbeli, a Bachúrimból való, s lement Jehúda embereivel Dávid király elő. **17** És ezer ember volt vele Benjaminból meg Cziba, Sául házának szolgája s tizenöt fia és húsz szolgája ővele; és átgázoltak a Jordánon a király elő. **18** Épen átkelt a komp, hogy átvigyék a király házát és hogy tegyék, ami, jónak tetszik szemeiben, ekkor Simeí, Géra fia, levetette magát a király előtt, mikor átkelt a Jordánon. **19** És szólt a királyhoz: Ne tudjon be nekem uram bűnt és ne emlékezzél arra, amit végett szolgád ama napon, melyen elment uram, a király Jeruzsálemből, hogy szívére venné a király. **20** Mert tudja szolgád, hogy én vétkeztem és íme eljöttem ma elsőnek József egész házából, lemenve uram a király elő. **21** Ekkor megszólalt Abisáj, Czerúja fia, és mondta: Vajon amiatt ne ölessék-e meg Simeí, hogy átkozta az Örökkelvaló fölkentjét? **22** De mondta Dávid: Mi közöm hozzátok Czerúja fiai, hogy akadályozók lennétek ma nekem. Ma megölessék valaki Izraelben? Mert hiszen tudom, hogy ma vagyok király Izrael fölött! **23** Szólt tehát a király Simeíhez: Nem fogsz meghalni. És megesküdött neki a király. **24** Mefibóset pedig, Sául fia, lement a király elő; nem gondozta volt lábait, se nem gondozta szakállát, és ruháit sem mosatta ama naptól fogva, hogy elment a király, egészen ama napig, melyen békével megjött. **25** És volt, mikor Jeruzsálembe jött a király elő, mondta neki a király: Miért nem jöttél velem, Mefibóset? **26** Mondta: Uram király, a szolgám megcsalt engem; mert azt mondta szolgád: hadd nyergelem föl magamnak a szamarat, ráülök és elmegyek a királytal, mert szolgád sánta. **27** De ő rágalmazta szolgádat uramnál a királynál; uram a király pedig olyan, mint az Isten angyala: tedd tehát, ami jónak tetszik szemeidben. **28** Hiszen atyám egész háza nem volt más, mint halára valók uram a király előtt, mégis az asztalon evők közé helyezték szolgádat. Mi jogom volna hát nekem még, és hogy kiállthatok még a királyhoz? **29** Mondta neki a király: Minek szaporítanád még a szót. Kimondtam: te meg Cziba osztozzatok a mezőben. **30** Ekkor szólt Mefibóset a királyhoz: Az egészet is elveheti, minthogy uram királyom békével jött meg házába. **31** A Gileádbeli Barzilláj pedig lejött Rógelimból és átkelt a királytal a Jordánon, hogy elkísérje őt a Jordán mentén. **32** És Barzilláj nagyon öreg volt, nyolcvan éves; s ő eltartotta a királyt, mikor Máchanájimban időzött, mert igen nagy ember volt. **33** És szólt a király Barzillájhoz: Jer te velem át, majd eltartalak magamnál Jeruzsálemben. **34** De szólt Barzilláj a királyhoz: Mennyi még életem éveinek napja, hogy fölmenjenek a királytal Jeruzsálemben? **35** Nyolcvan éves vagyok én ma, vajon tudok-e különbséget jó és rossz között,

avagy ízét érzi-e szolgád annak, amit eszem és amit iszom, avagy hallgatok-e még énekesek és énekesnők hangjára? Minek legyen hát szolgád uramnak a királynak még terhére? **36** Egy kicsit majd átmegy szolgád a Jordánon a királlyal; de minek tenné meg velem a király ezt a jótéteményt? **37** Hadd téren vissza szolgád, hogy meghaljak városomban, atyám és anyám sírja mellett. De íme szolgád Kimhám vonul majd urammal a királlyal, és tudd vele azt, ami jónak tetszik szemeidben. **38** Mondta a király: Velel vonuljon Kimhám, én pedig teszem vele, ami jónak tetszik a szemeidben; és bármit kívánsz magadnak tőlem, megteszem neked. **39** Átkelt az egész nép a Jordánon, meg a király is átkelt; megcsókolta a király Barzilláját, megáldotta őt, és visszatért helyére. **40** Tovavonult a király Gilgálba és Kimhán vele vonult; Jehúda egész népe átvitte volt a királyt és Izrael népének is a fele. **41** És íme mind az Izrael emberei jöttek a királyhoz; így szóltak a királyhoz: Miért loptak el téged testvéreink, Jehúda emberei, és átvitték a királyt és házát a Jordánon, mind a Dávid embereitől vele együtt? **42** Ekkor megszólalt minden a Jehúda embere Izrael embere ellen: Mert közel áll hozzá a király; miért is haragszol hát e dolog miatt? Vajon ettünk-e valamit a királyból, avagy tán ajándék adatott-e nekünk? **43** Felelt Izrael embere Jehúda emberének és mondta: Tíz részem van nekem a királyban, és Dávidöt is inkább kívánom, mint te; miért kicsinytettel hárít engem, hogy nem volt az én szavam az első, hogy visszahozzam királyomat? De keményebb volt Jehúda emberének szava Izrael emberének szavánál.

20 Ott volt pedig véletlenül egy alávaló ember, neve Sébá, Bikhrí fia, Benjáminbeli ember; megfújta a harsonát és szólt: Nincs nekünk részünk Dávidban, sem örökségünknek nekünk Jisáj fiában – ki-ki sátraihoz, Izrael! **2** Erre mind az Izrael embere elment Dávidtól Sébá, Bikhrí fia után; Jehúda emberei pedig csatlakoztak királyukhoz, a Jordántól egész Jeruzsálemig. **3** Midőn házába ment Dávid Jeruzsálembe, vette a király a tíz ágyasasszonyt, akiket ott hagyott volt a ház őrzésére, őrizet alá tette őket egy házba és eltartotta őket, de hozzájuk be nem ment; így voltak elzárva holtuk napjáig, eleven őzvegyeségen. **4** És szólt a király Amászhoz: Hívд egybe nekem Jehúda embereit három nap alatt, akkorra te itt állj. **5** És elment Amásza, hogy egybehívja Jehúdát, de késsett az időn túl, melyet meghatározott neki. **6** Szólt tehát Dávid Abisájnak: Most gonoszabbat tesz velünk Sébá, Bikhrí fia, mint Ábsálóm; vedd te urad szolgáit és üldöz őt, nehogy találván magának erősített városokat, elkerülje szemünket. **7** Ekkor kivonultak utána Jóáb emberei, a keréti és peléti, meg mind a vitézek; kivonultak Jeruzsálemből,

hogy üldözzék Sébát, Bikhrí fiát. **8** Épen a Gibeónban levő nagy hő mellett voltak, Amásza előjük jön – Jóáb pedig fel volt övezve, ruhájába öltözve, rajta övön a kard, derekára csatolva hüvelyében; de mikor kilépett, az kiesett. **9** Ekkor mondta Jóáb Amászának Békében vagy-e testvérem? És megfogta Jóáb jobb keze Amásza szakállát, hogy őt megcsókolja. **10** Amásza pedig nem vigyázott a kardra, mely Jóáb kézében volt, ekkor ágyékba ütötte vele, kiontotta beleit a földre, nem is tette vele másodszor, és meghalt. Jóáb pedig meg testvére Abisáj üldözött Sébát, Bikhrí fiát. **11** De egy ember ott állt mellette Jóáb legényei közül és mondta: Aki kedveli Jóáböt és aki Dávidé – utána Jóábnak! **12** Amásza pedig vérében fetrengett az országút közepén; és midőn láttá amaz ember, hogy megállt az egész nép, odébbtette Amászát az országútról a mezőre és ruhát vetett rá, amint láttá, hogy bárki mellé ért, megállt. **13** Amint elmozdítattat az országútról, minden ember utána vonult Jóábnak, hogy üldözze Sébát, Bikhrí fiát – **14** ez átvonult Izrael minden törzsein Ábélig, Bét-Máakháig s egész Bérimon át -gyülekeztek és oda is mentek utána. **15** Odaérkeztek és ostrom alá vették őt Ábel- Bét-Máakhában, felhánytak a város ellen töltést, úgy hogy a bástyafalig ért; s az egész nép, mely Jóábbal volt, rombolták, hogy ledöntsék a falat. **16** Akkor kiáltott egy okos asszony a városból: Halljátok, halljátok, szóljatok csak Jóábhoz: közeledj idáig, hadd beszélek hozzá! **17** Mikor közeledett hozzá, mondta az asszony: Te vagy Jóáb? Mondta: Én vagyok. Ekkor mondta neki: Halljad szolgálód szavait! Mondta: Hallom. **18** És szólt, mondván: Így szoktak beszélni régen, mondván meg kell kérdezni Ábelt – és ekképpen végeztek. **19** Én Izrael békései, hűségesei közül való vagyok; te meg akarsz ölni várost és anyát Izraelben! Miért enyészted el az Örökkévaló birtokát? **20** Felelt Jóáb és mondta: Távol, távol legyen tőlem! Nem enyésztem el és nem pusztítom. **21** Nem úgy van a dolog, hanem egy ember Efraim hegységből, neve Sébá, Bikhrí fia, fölémelte kezét Dávid király ellen; adjátok ki őt egyedül, akkor majd elmegyek a város alól. És szólt az asszony Jóábhoz: Íme, feje kidobatik hozzád a falon át. **22** Erre bement az asszony az egész néphez az ő okosságával és levágták Sébá, Bikhrí fiának fejét és kidobták Jóábhoz; ekkor megfútta a harsonát, és elszéledtek a város alól, ki-ki sátraihoz, Jóáb pedig visszatért Jeruzsálembe a királyhoz. **23** Jóáb volt Izrael egész serege fölött; Benája, Jehójádá fia a keréti és peléti fölött; **24** Adórám az adó fölött; Jehósáfát, Achílúd fia a kancellár; **25** Seva író; Czádók és Ebjátár papok. **26** A jáíri fia pedig papja volt Dávidnak.

21 És éhség volt Dávid idejében három éven át, év évi után; és kereste Dávid az Örökkévaló színét. – Szólt az Örökkévaló: Sául miatt és a vérontás háza miatt, mivelhogy megölte a Gibeónbelieket. **2** Erre elhívta a király a Gibeónbelieket és szólt hozzájuk – a Gibeónbeliek pedig nem Izrael fiai közül valók, hanem az emörinak maradéka közül és Izrael fiai megesküdtek vala nekik, de Sául meg akarta őket verni, mikor buzgólkodott Izrael fiaiért és Jehúdáért – **3** szólt Dávid a Gibeónbeliekhez: Mit cselekedjek veletek és mivel szerezek engesztelést? Majd megáldjátok az Örökkévaló birtokát! **4** Mondták neki a Gibeónbeliek: Nincs dolgunk ezüst és arany miatt Sáullal és házával, és nem kell senkit megölnünk Izraelben. Erre mondta: Amit ti mondatok, megteszem nektek. **5** Ekkor szóltak a királyhoz: A férfi, ki megsemmisített bennünket és aki olyan gondolt ellenünk, hogy kiirtassunk s meg ne állhassunk Izrael egész határában – **6** adassék nekünk hét ember annak fiai közül, hogy őket kivégezzük az Örökkévaló színe előtt Gibeában, Sáulnak, az Örökkévaló választottjának városában. – Mondta a király: Én odaadom. **7** De megszánta a király Mefibósetet Jónátán, Sául fiának fiát, az Örökkévaló esküje miatt, mely közöttük volt, Dávid és Jónátán, Sául fia között. **8** Erre vette a király Riczpa, Ajja leányának két fiát, kiket szült Sáulnak, Armónit és Mefibósetet, meg őt fiát Míkhálnak, Sául leányának, akiket szült a Mechólabeli Adriénak Barzilláj fiának; **9** és adta őket a Gibeónbeliek kezébe, és kivégezték őket a hegyen az Örökkévaló színe előtt és ők elestek heten együtt; s megölettek ők az aratás első napjaiban, az árpaaratás kezdetén. **10** Ekkor vette Riczpa, Ajja leánya, a zsákokat és kiterítette azt maga előtt a sziklán az aratás kezdetétől fogva, amíg víz omlott rájuk az égből; és nem engedte rájuk ereszkedni az ég madarát nappal, sem a mező vadját éjjel. **11** És tudtára adták Dávidnak, hogy mit cselekedett Riczpa, Ajja leánya, Sául ágyasa. **12** Ekkor ment Dávid és elvette Sául csontjait és fiának Jónátánnak csontjait Jábés-Gileád uraitól, aikik ellopottak volt azokat Bé-Sán piacáról, ahol őket fölakaszották a filiszteusok ama napon, melyen a filiszteusok megverték Sáult Gilbóában. **13** És fölvitte onnan Sául csontjait és fiának Jónátánnak csontjait és összeszedték aki végzettek csontjait is. **14** És eltemették Sáulnak és fiának, Jónátánnak csontjait Benjámin országában Czélában atyának, Kisnek sírjában; és megtették minden, amit parancsolt a király. S engedett az Örökkévaló az ország fohászának ezekután. **15** És újra volt háborúja a filiszteusoknak Izrael ellen. Lement Dávid meg szolgái vele és harcoltak a filiszteusokkal és elbágyadt Dávid. **16** Jisbí-Benób pedig, aki a Ráfa szülöttjei közt

volt – dárdajának súlya háromszáz sékel réz és új karddal volt felövezve – azt mondta, hogy megveri Dávidot; **17** de segített neki Abisáj, Czerújá fia, megverte a filiszteust és megölte őt. Akkor esküdték Dávid emberei ő neki, mondván: Nem fogsz többé kivonulni velünk a háborúba, hogy ki ne oltsd Izrael mécsetét. **18** Történt ennek utána, újra volt a háború a filiszteusokkal Góbban; akkor megverte a Chúsabeli Szíbbekhaj Száfot, a Ráfa szülöttjei közül valót. **19** És újra volt a háború a filiszteusokkal Góbban és megverte Elchánán, a Bét-Léchembeli Jáaré-Óregím fia, a Gátbeli Goliátot – az ő dárdajának nyele olyan volt, mint a takácsok zugolyfája. **20** És újra volt háború Gátban; és volt egy termetes férfi, kezének ujjai és lábainak ujjai hat meg hat, számszerint huszonnégy, ő is Ráfától született; **21** gyalázta Izraelt, de megverte őt Jónátán, Símeának, Dávid testvérének a fia. **22** Ez a négy született Ráfától Gátban; és ezek elestek Dávid keze által és szolgáinak keze által.

22 És elmondta Dávid az Örökkévalónak ez ének szavait, amely napon megmentette őt az Örökkévaló mind az ellenségei kezéből meg Sául kezéből. **2** Mondta: Oh Örökkévaló, szírtem és váram és megszabadítóm nekem. **3** Isten, sziklám, kihez menekülök; pajzsom, üdvöm szaruja, mentsváram és menedékiem, segítőm, erőszaktól megsegítesz. **4** A dicséretest szólítom, az Örökkévalót, és elleneimtől megsegíttetem. **5** Mert körül fogtak halálnak hullámai, vésznek árjai ijesztettek; **6** alvilágnak kötelei környékeztek, elémkerültek halálnak tőrei. (Sheol h7585) **7** Szorultságomban szólítom az Örökkévalót és Istenemhez kiáltok: hallotta templomából szavamat, fohászom eljutott füleibe. **8** Mégingott, megrezgett a föld, az ég alapjai megreszkettek, meginogtak, mert haragra lobbant. **9** Füst szállott föl orrából és tűz emészttet a szájából, parázs izzott belőle. **10** Meghajtotta az egét és leszállt, ködhomály lábai alatt. **11** Kérubra ült és repült, megjelent szélnek szárnyain. **12** Sötétséget tett maga köré sátorrá, vizek tömegét, fellegek sűrűjét. **13** A fényből őelőtte tűzparazsak izzottak. **14** Égből dörög az Örökkévaló, s a legfelsőbb adja a hangját. **15** Küldött nyilakat és szétszórta őket, villámot és megzavarta. **16** Meglátszottak tengernek medrei, feltártultak a világ alapjai, dorgálásától az Örökkévalónak, orra fuvallatának leheletétől. **17** Lenyúl magasból, megfog engem, kihúz engem nagy vizekből. **18** Megment hatalmas ellenemtől, gyűlölöimtől, mert erősebbek nálam. **19** Elémtörtek balsorsom napján, de az Örökkévaló támaszom volt. **20** Kivezetett engem tágas térré, kiragadt; mert kedvelt engem. **21** Cselekszik velem az Örökkévaló igazságom szerint, kezeim tisztasága

szerint viszonyoz nekem. 22 Mert megőriztem az Örökkévaló útjait és nem tértem el gonoszul Istenemtől; 23 mert ítéletei minden előttem vannak és törvényei – nem térek el tőlük. 24 Gáncstalan voltam előtte: őrizkedtem bűnömtől. 25 S viszonzott nekem az Örökkévaló igazságom szerint, tisztaságom szerint, mely szemei előtt volt. 26 Kegyessel kegyesen bánsz, gáncstalan vitézzel gáncstalanul; 27 megtisztulttal tisztán bánsz, fonákkal ferdén. 28 S a szegény népet megsegíted, szemeid a bűszkék ellen, hogy lealázzad. 29 Mert te vagy mécsem, Örökkévaló, s az Örökkévaló fényé teszi sötétségemet. 30 Mert veled rohanok meg csapatot, Istenemmel ugrok fől falra. 31 Az Isten – gáncstalan az útja, az Örökkévaló szava salakta, pajzsa ő mind a hozzá menekülknek. 32 Mert ki Isten az Örökkévalón kívül, és ki a szikla Istenünkön kívül? 33 Az Isten az én váram, erőm, fölszabadította akadálytól utamat. 34 Olyanná teszi lábaimat mint az özök, állnom enged magaslataimon. 35 Harcra tanítja kezeimet, hogy érciját fogjanak karjaim. 36 Adtad nekem üdvödnek pajzsát, nagyá tesz a nyájasságod. 37 Kitágítod léptemet én alattam, hogy meg ne tántorodjanak a bokáim. 38 Üldözöm ellenségeimet és megsemmisítem, vissza se térek, míg el nem pusztítottam őket. 39 Elpusztítottam, szétzútam, hogy fől nem kelnek, elhulltak lábaim alatt. 40 Felőveztél erővel a harcra, legörnyeszted támadóimat alattam. 41 Ellenségeimet háttal fordítottad felém, gyűlölöimet, hogy kiírjam. 42 Felnéznek, de nincs segítő, az Örökkévalóhoz, de nem hallgatta meg őket. 43 Szétmorzsolom őket, mint földnek porát, mint utcák sarát, letaposom, ellenálpítom. 44 Megszabadítottál népek küzdelmeitől, megtartasz nemzetek fejének, nem ismertem nép szolgál engem. 45 Külföldnek fiai hízelegnek énnekem, fülhallásra engednek nekem. 46 Külföldnek fiai ellankadnak, remegve jönnek zárt helyeikből. 47 Él az Örökkévaló, áldva legyen a sziklám, magasztaltassék Isten, üdvöm sziklája; 48 az Isten, ki nekem megtorlást enged és népeket ledönt alattam, 49 kiszabadít ellenségeim közül, és támadóim közül fölemelsz, erőszaknak emberéitől megmentesz. 50 Azért dicsőítlek, Örökkévaló, a nemzetek között és dallok a nevednek. 51 Segítség tornya a királyának és kegyet mivel fölkentjével Dáviddal, meg magzatjával örökké.

23 És ezek Dávid utolsó szavai. Úgymond Dávid, Jisáj fia, úgymond a magasra emelt férfiú, fölkentje Jákób Istenének, kedves dalosa Izraelnek. 2 Az Örökkévaló szellemre szólt bennem, s az ő szava nyelvemen van. 3 Mondta Izrael Istene, nekem szólt Izrael sziklája: Aki embereken uralkodik igazként, aki uralkodik istenfélélemmel,

4 mint reggelnek virradása, midőn felsüt a nap, mint reggel felhők nélkül, midőn fénytől, esőtől pázsit kel a földből. 5 Nem olyan-e az én házam Isten előtt? Bizony öröök szövetséget szerzett velem, mindenestől rendezettet és őrzöttet; mert minden üdvömet és minden kívánságot, nemde ő sarjasztja? 6 De az alávalók mint ellőköt tüske, mindannyian, mert azt kézzel nem foghatják. 7 Ember, ki hozzájuk nyúl, teljesen fegyverkezik vassal és dárdanyéllel; tűzben kell azokat elégetni azon helyen. 8 Ezek Dávid vitézeinek nevei: Az ülésben elölülő, Tachkemóni, a harcosok feje ő, az ecni Adínó, nyolczszáz elesett mellett állt egyszerre. 9 Utána Eleázár, Dódó fia, Achóchi fia; a három vitéz közül volt Dáviddal, mikor elszántan küzdöttek a filiszteusok ellen, kik odagyűlték harcra és elhúzódtak Izrael emberei: 10 ő főlkelt és verte a filiszteusokat, míg keze ki nem fáradt és keze hozzá nem ragadt a kardhoz; és szerzett az Örökkévaló ama napon nagy győzelmet, a nép pedig visszament utána, csak kifosztásra. 11 Utána Samma, Ágé fia, a Hárárbeli; összegyűlték a filiszteusok csapatba, és volt ott egy telek mező tele lencsével, és a nép megfutamodott a filiszteusok elől. 12 Odaállt a telek közepére, megmentette azt és megverte a filiszteusokat; és szerzett az Örökkévaló nagy győzelmet. 13 Lementek egyszer hárman a harminc főbb vitéz közül és elérkeztek aratáskor Dávidhoz Adullám barlangjába; a filiszteusok csapatja pedig táborozott Refáim völgyében, 14 Dávid akkor a hegyvárban volt, a filiszteusok őrse pedig akkor Bét-Léchemben volt. 15 És kívánkozott Dávid és mondta: Ki ad nekem vizet innom Bét-Léchem kútjából, mely a kapuban van? 16 Erre áttört a három vitéz a filiszteusok táborán és vizet merítettek Bét-Léchem kútjából, mely a kapuban van, vették és elhozták Dávidhoz; de nem akarta meginni, hanem kiöntötte azt az Örökkévalónak. 17 Így szólt: Távol legyen tőlem, Örökkévaló, hogy ezt cselekedjem; azon férfiaknak vérét igyam-e, kik életük veszélyével mentek? És nem akarta meginni. Ezeket tette a három vitéz. 18 Abisáj pedig, Jóbának, Czerúja fiának, a testvére – ő a harmincoknak feje, és ő forgatta dárdáját háromszáz elesett fölött; s neki neve volt a harmincok közt. 19 A harmincoknál bizony kiválóból volt és vezérük lett, de a hárommal fől nem ért. 20 Benájáhú, Jehójádá fia, derék ember, tettekben nagy, Kabczeélból; ő verte meg Móáb két hősét és ugyanő ment le és verte meg az oroszlánt a veremben a hóesés napján. 21 Ugyanő vert meg egy feltünő termetű egyiptomi embert, az egyiptominak kezében dárda volt, ő meg lement hozzá pálcával; kiragadta a dárdat az egyiptominak kezéből és megölte őt saját dárdájával. 22 Ezeket tette Benájáhú, Jehójádá fia; neki neve volt a vitézek, a harmincok közt. 23

A harmincoknál kiválóbb, de a hárommal fől nem ért; és tette őt Dávid a szolgálatához. **24** Aszál, Jóáb testvére a harminc közt; Elchánán, Dódó fia, Bét-Léchemből. **25** A Charódbeli Samma; a Charódbeli Elíká. **26** A Péletbeli Chélecz; a Tekóabeli Íra, Ikkés fia. **27** Az Anátóbeli Abiézer; a Chúsabeli Mebunnáj. **28** Az Achóachbeli Czalmón; a Netófabeli Máharái. **29** A Netófabeli Chéleb, Báana fia; Ittaj, Ríbjai fia, a Benjáminbeli Gibeából. **30** A Pirátonbeli Benájaihú; Chiddáj, Gáas völgyeiből. **31** Az Arábabeli Abí-Albón; a Barchúmbeli Azmávet. **32** A Sáalbónbeli Eljáchba; Jásen fiai: Jónátán. **33** Harábeli Samma; az Arábeli Achíám, Sárár fia. **34** A Máakhabeli Elífleét Achaszbáj fia; a Gílbeli Eliám Aehítófeli fia. **35** A Karmelbeli Checzráj; az Érebbeli Páaráj. **36** Jigeál, Nátán fia, Czóbából; a Gádbeli Báni. **37** Az ammóni Czélek; a Beérőbeli Nácharáj, Jóábnak Czerúja fiának fegyverhordója. **38** A Jéterbeli Íra; a Jéterbeli Gáréb. **39** A chittita Úrija. Mindössze harminchét.

24 Az Örökkévaló haragja ismét föllobbant Izrael ellen és ellenük indította Dávidot, mondván: Menj, számláld meg Izraelt és Jehúdát. **2** És szólt a király Jóbához, a nála levő hadvezérhez: Járd be, kérlek, mind az Izrael törzseit Dántól Beér-Sébáig, és számláljátok meg a népet, hogy megtudjam a népnek számát. **3** Erre szólt Jóáb a királyhoz: Ám tegyen hozzá az Örökkévaló, a te Istened a néphez, ahogy van, százszor annyit meg annyit, uramnak a királynak szemei pedig lássák ezt; de uram a királyom miért akarja ezt a dolgot? **4** De kényszerítette a király szava Jóábot és a hadsereg vezéreit; és elindult Jóáb meg a hadsereg vezérei a király színe elői, hogy megszámlálják a népet, Izraelt. **5** Átkeltek a Jordánon és tábortoztak Aróérben, jobbra a völgy közepén levő várostól – Gád és Jáezér felé. **6** És eljutottak Gileádba és a Tachtím országába Chodsíba; eljutottak Dán-Jáánba és kanyarodva Czídón felé. **7** És eljutottak Czór erősségehez, meg mind a chívvi és kanaáni városaiba; és végül jöttek Jehúda délvidékére Beér-Sébáig. **8** Így bejárták az egész országot és megjöttek kilenc hónap és húsz nap múltán Jeruzsálembe. **9** És átadta Jóáb a népszámlálás számát a királynak; volt pedig Izrael nyolcszázzeren hadba való, kardrántó, és Jehúda embere ötszázzeren ember. **10** De furdalta Dávidot a lelke, annak utána, hogy megszámlálta a népet – és szólt Dávid az Örökkévalóhoz: Nagyon vétkeztem azzal, amit cselekedtem; de most, Örökkévaló, tüntesd el szolgád bűnét, mert nagyon balgán viselkedtem. **11** Midőn Dávid reggel fölkelt – az Örökkévaló igéje pedig lett Gád prófétához. Dávid látójához, mondván: **12** Menj el és szólj Dávidhoz: így szól az Örökkévaló, hármat akarok

rád vetni, válassz magadnak egyet közülük, hogy veled megcselekedjem - **13** bement Gád Dávidhoz és tudtára adta; mondta neki: Jöjjön-e rád hét éven át éhség országodban, vagy hogy három hónapig futamodjál ellenséged elői, ő meg üldöz téged, vagy hogy három napig dögvész legyen országodban? Most tudjad és lássad, mit vigyek küldőmnek válaszul? **14** Ekkor szólt Dávid Gádhoz Megszorultam nagyon! Hadd essünk csak az Örökkévaló kezébe, mert nagy az irgalma, de ember kezébe ne essem! **15** És bocsátott az Örökkévaló dögvészt Izraelre reggeltől fogva a meghatározott időig; és meghalt a nép közül Dántól Beér-Sébáig hetvenezer ember. **16** Már az angyal kinyújtotta kezét Jeruzsálem ellen, hogy pusztítsa, de meggondolta az Örökkévaló a veszedelmet és mondta az angyalnak, aki pusztított a nép közt: Elég, engedd le kezedet. Az Örökkévaló angyala pedig épen a jébuszi Aravna szérűje mellett volt. **17** És szólt Dávid az Örökkévalóhoz, mikor megláttá az angyalt, ki verte a népet, és mondta: Íme, én vétkeztem és bűnt követtem el, de a juhok, mit cselekedtek? Legyen, kérlek, kezed én rajtam és atyám házán! **18** És bement Gád Dávidhoz ama napon és mondta neki: Menj fől, állíts oltárt az Örökkévalónak a jébuszi Aravna szérűjén. **19** És fölment Dávid Gád szava szerint, amint parancsolta az Örökkévaló. **20** Ekkor kitekintett Aravna és láttá a királyt és szolgáit, amint feléhaladnak; erre kiment Aravna és leborult a király előtt arcával a földre. **21** És mondta Aravna: Miért jött uram, a király az ő szolgájához? Mondta Dávid: Hogy megvegyem tőled a szérűt, hogy oltárt építsek az Örökkévalónak és elálljon a dögvész a néptől. **22** És szólt Aravna Dávidhoz: Vegye és mutassa be uram királyom azt, ami jónak látszik szemeiben; lám itt a tulok az égoálzozatra, meg a cséplőszánok és a marha szerszáma fának. **23** Mindent adott Aravna király a királynak. – És szólt Aravna a királyhoz: Az Örökkévaló, a te Istened kedveljen téged! **24** És szólt Aravnához: Nem, hanem pénzen fogom megvenni tőled, s nem mutatok be az Örökkévalónak, Istenemnek ingyen való áldozatokat. És megvette Dávid a szérűt és a marhát ötven sékel ezüstért. **25** Erre épített ott Dávid oltárt az Örökkévalónak és bemutatott égő- és békeálzozatokat, és engedett az Örökkévaló az ország könyörgésének és elállt a csapás Izraeltől.

1 Királyok

1 Dávid király öreg lett, előhaladt a korban; betakarták őt ruhákkal, de nem melegedett meg. **2** És mondta neki szolgájá: Keressene uram a király számára egy hajadon leányt, hogy álljon a király előtt és legyen neki ápolója; feküdjék öleiben, hogy megmelegedjék uram a király. **3** És kerestek szép leányt Izraél egész határában, és találták a Súnémbeli Abiságot és elhozták őt a királynak. **4** A leány pedig felette szép volt; a királynak ápolója lett és kiszolgálta őt, de a király nem ismerte meg. **5** Adóníja pedig, Chaggít fia magasra tört, mondván: Én leszek király. És szerzett magának kocsikat és lovasokat, és ötven ember futott előtte. **6** S nem bántotta őt az atya soha életében, hogy mondta volna: Miért cselekedtél így? ő is igen szép alakú volt; ő pedig született Ábsálom után. **7** Voltak neki beszédei Jóábbal, Cerúja fiával és Ebjátár pappal; és pártjára álltak Adóníjának. **8** De Cádók pap, Benájáhú, Jehójádá fia és Nátán próféta, meg Simei és Réi, meg Dávidnak a vitézei nem voltak Adóníjáhú mellett. **9** És áldozott Adóníjáhú aprójászágot, marhát és hízlalt barmot a Zóchélet-kő mellett, mely a Rögél forrásnál van; és meghítt minden a testvéreit, a király fiait, meg minden a Jehúda embereit, a király szolgáit. **10** De Nátán prófétát és Benájáhút, meg a vitézeket és testvérét Salamon, nem hitt meg. **11** Ekkor szolt Nátán Bát-Sébához, Salamon anyjához, mondván: Nem hallottad-e, hogy király lett Adóníjáhú, Chaggít fia, és urunk Dávid nem tudja! **12** Most tehát jer, hadd adjak neked tanácsot s mentsd meg életedet és fiadnak Salamonnak életét. **13** Eredj és menj be Dávid királyhoz és szólj hozzá: Nemde te, uram király, megesküdtél szolgálódnak, mondván: Bizony, Salamon fiad lesz király utának és majd ő ül trónomon. Miért lett hát Adóníjáhú a király? **14** Íme te még beszélsz ott a királytal, és én bemegyek utánad és megtoldom szavaidat. **15** Bement tehát Bát-Sébá a királyhoz a terembe, a király pedig igen öreg volt és a Súnémbeli Abiság kiszolgálta a királyt. **16** Meghajolt Bát-Sébá és leborult a király előtt. Mondta a király: Mi a kívánságod? **17** És mondta neki: Uram, te megesküdtél szolgálódnak az Örökkévalóra, Istenedre: bizony Salamon fiad király lesz utának és majd ő ül trónomon. **18** Most pedig íme Adóníja lett a király, és ezt most, uram király, nem tudtad! **19** Áldozott ökröket, hízlalt barmot és aprójászágot sokat, és meghítt minden a királyiakat, meg Ebjátár papot és Jóáb hadvezért, de Salamon a te szolgádat nem hitt meg. **20** Te pedig uram király, egész Izraél szemei rajtad vannak, hogy tudtukra adjad, ki ől majd uramnak a királynak trónján ő utána. **21** És lészen, amint fekszik uram a király őseinél,

akkor én és fiam Salamon bűnösek leszünk. **22** És íme, ő még beszél a királytal és jött Nátán próféta. **23** Jelentették a királynak, mondván: Itt van Nátán próféta! És bement a király elő és leborult a király előtt arcaival földre. **24** És szolt Nátán: Uram király, te mondta-e, Adóníjáhú lesz a király utának és ő ől majd a trónomon? **25** Mert ma lement, áldozott ökröket, hízlalt barmot és aprójászágot sokat, és meghítt minden a királyiakat, a hadvezéreket és Ebjátár papot: és íme ők esznak, isznak előtte és azt mondta: Éljen Adóníjáhú király! **26** De engem, a te szolgádat, meg Cádók papot és Benájáhút, Jehójádá fiát és Salamon, a te szolgádat nem hitt meg. **27** Avagy uram a király részéről történt ez a dolog, s nem tudattad volna szolgáddal, ki ől majd uramnak a királynak trónján ő utána? **28** Felelt Dávid király és mondta: Hívjátok hozzá Bát-Sébát! Bement a király elő és megállt a király előtt. **29** Ekkor megesküdött a király és mondta: Él az Örökkévaló, aki megváltotta lelkemet minden szorongástól – **30** bizony, amint megesküdtem neked az Örökkévalóra, Izraél Istenére, mondván: igenis fiad, Salamon lesz király utának és ő ől majd trónomon helyettem, bizony akképpen cselekszem e mai napon. **31** Erre meghajtotta magát Bát-Sébá arccal a földre és leborult a király előtt; így szolt: Éljen uram Dávid király Örökké! **32** Ekkor szolt Dávid király: Hívjátok ide Cádók papot, Nátán prófétát és Benájáhút, Jehójádá fiát! És bementek a király elő. **33** Mondta nekik a király: Vegyétek magatok mellé uratok szolgáit, ültessétek fiamat Salamonat az én öszvéremre és vigyétek őt le a Gíchónhoz. **34** És kenje őt ott föl Cádók pap meg Nátán próféta királyul Izraél fölét; erre fújájtok meg a harsonát és mondjátok: Éljen Salamon király! **35** S jöjjetek föl utána, ő meg jöjjön és üljen a trónomon és majd ő lesz király utának, mert őt rendeltem, hogy fejedelem legyen Izraél és Jehúda fölött. **36** Felelt Benájáhú, Jehójádá fia a királynak és mondta: Ámen! Így szóljon az Örökkévaló, uramnak a királynak Istene! **37** Valamint volt az Örökkévaló urammal a királytal, akképpen legyen Salamonnal és nagyobbá tegye trónját uramnak, Dávid királynak trónjánál. **38** Ekkor lement Cádók pap, meg Nátán próféta és Benájáhú, Jehójádá fia, meg a keréti és peléti, ültették Salamonat Dávid király öszvérére és vezették őt a Gíchónhoz. **39** És vette Cádók pap az olajszarút a sátorból és fölkente Salamonat, erre megfújták a harsonát és mondta az egész nép: Éljen Salamon király! **40** És fölment az egész nép ő utána, és a nép sípolt sípokon és örvendett nagy örömmel; úgy, hogy meghasadt a föld hangjuktól. **41** És meghallotta Adóníjáhú meg minden a meghívottak, kik vele voltak, s ők éppen végeztek az evéssel; s midőn meghallotta Jóáb a harsona hangját, mondta: Miért e hangja a zajongó

városnak? 42 Még ő beszélt és íme Jónátán, Ebjátár papnak a fia jött; és mondta Adoníjáhú: Jer, mert derék ember vagy és jót adsz hírül. 43 Felelt Jónátán és mondta Adoníjáhúnak: Igenis, urunk Dávid király Salamont tette királlyá. 44 Kündte ugyanis vele a király Cádók papot, Nátán prófétát, Benájáhút, Jehójádá fiát, meg a kerétil és a pelétit; és ültették őt a király öszvérére. 45 Erre fölkenték őt Cádók pap és Nátán próféta királlyá a Gíchón mellett és fölvonultak onnan örvendve, úgy, hogy zajtott belé a város: ez az a hang, melyet hallottak. 46 Rá is ült Salamon a királyi trónra; 47 el is jöttek a király szolgái, hogy áldják urunkat, Dávid királyt, mondván: tegye Isten jelesebbé Salamon nevét a te nevednél és tegye nagyobbá az ő trónját a te trónodnál; ekkor leborult a király a fekvőhelyen. 48 Meg szolt is a király ekképpen: áldva legyen az Örökkévaló, Izraél Istene, aki adott ma olyat, ki trónomon ül, és szemeim lábják. 49 Ekkor megrémültek és fölkeltek Adoníjáhúnak mind a meghívottjai és elmentek kiki útjára. 50 Adoníjáhú pedig felt Salamontól; fölkelt, elment éa megragadta az oltár szarvait. 51 És jelentették Salamonnak, mondván: Íme, Adoníjáhú fél Salamon királytól; és íme megfogta az oltár szarvait, mondván: esküdék meg e napon Salamon király nekem, hogy nem öli meg szolgáját a karddal. 52 Mondta Salamon: Ha derék emberré lesz, egy hajaszála sem esik a földre; de ha valami rosszaság találhatik rajta, meg fog halni. 53 És küldött Salamon király, és lehozták őt az oltáról; odajött és leborult Salamon király előtt, s mondta neki Salamon: Menj házadba.

2 Midőn közeledtek Dávid napjai a halálhoz, megparancsolta fiának, Salamonnak, mondván: 2 Én megyek az egész föld útjára; légy erős és légy férfiúvá! 3 Őrizd meg az Örökkévalónak, a te Istenednek őrizetét, járva útjaiban, megőrizve törvényeit, parancsolatait, rendeleteit és bizonyásait, amint írva van Mózes tanában, azért hogy boldogul mindenben, amit cselekszel és mindenütt, ahová fordulsz. 4 Azért hogy fönntartsa az Örökkévaló az ő igéjét, melyet szolt felőlem, mondván: ha majd megőrzik fiaid útjukat, járva előttem igazságban egész szívükkel és egész lelkükkel, mondomb, nem fogy el neked ember Izraél trónjáról. 5 Tudod te azt is, mit cselekedett velem Jóáb, Cerúja fia, mit cselekedett Izraél két hadvezével, Abnérrel, Nér fiával és Amászával, Jéter fiával, hogy megölte őket és háborúnak ontott vérét hozta a békébe és tette a háborúnak ontott vérét a derekán levő övébe, meg a lábán levő sarújára. 6 Cselekedjél tehát bölcsessége szerint és ne engedd leszállni ősz fejét békében a sírba. (Sheol h7585) 7 De a Gileádbeli Barzilláj fiaival mívelj szeretetet, és legyenek az

asztalodnál evők közt, mert ekképpen közeledtek hozzáim, mikor megszöktem Ábsálóm testvéred elől. 8 És íme, nálad van, a Benjáminbeli Simeí, Géra fia Bachúrimból, s ő átkozott engem erős átokkal azon a napon, hogy Máchanájimba mentem; de ő elémbe jött a Jordához és megesküdtem neki az Örökkévalóra, mondván: nem foglak megőlni karddal. 9 Most pedig ne hagyd őt büntetlenül, mert bölcs ember vagy; majd tudni fogod, mit cselekedjél vele, hogy leszállítsad ősz fejét vérrel a sírba. (Sheol h7585) 10 És feküdt Dávid őseihez, és eltemették Dávid városában. 11 Az idő pedig, mely alatt király volt Dávid Izraél fölött, negyven esztendő: Chebrónban király volt hét évig, Jeruzsálemben pedig király volt harminchárom évig. 12 Salamon pedig ült atyának, Dávidnak trónján, és megszilárdult az uralma nagyon. 13 És odament Adoníjáhú, Chaggít fia, Bát-Sébához, Salamon anyjához. És mondta: Béke-e a te jötted? Mondta: Béke! 14 Mondta: Szavam van hozzád. És mondta: Szólj. 15 Mondta: Te tudod, hogy enyém volt a királyság, és felém fordította egész Izraél az ő arcát, hogy király legyek; de átfordult a királyság és testvérem lett, ment az Örökkévalótól lett az övé. 16 Most tehát egy dolgot kérlek tőled, ne utasítsd vissza arcomat. És szólt hozzá: Beszélj! 17 Mondta: Mond meg, kérlek, Salamon királynak – mert nem fogja visszautasítani arcodat – adj a nekem a Súnémbeli Abíságot feleségül. 18 Erre mondta Bát-Sébá: Jó, majd én beszélek felőled a királyhoz. 19 És bement, Bát-Sébá Salamon királyhoz, hogy beszéljen vele Adoníjáhú felől. Fölkelt a király elejébe, leborult előtte, trónjára ült, széket tétetett a királynak anyja számára, és az leült jobbjáról. 20 És mondta: Egy kis kérést kérlek én tőled, ne utasítsd vissza arcomat. Mondta neki a király: Kérj, anyám, mert nem utasítom vissza arcodat. 21 És mondta: Adják a Súnémbeli Abíságot Adoníjáhú testvérednek feleségül. 22 Felelt Salamon király és mondta anyjának: És minek kéred a Súnémbeli Abíságot Adoníjáhú számára? Kérd hát számára a királyságot, mert ő az idősebb testvérem – számára meg Ebjátár pap számára és Jóáb Cerúja fia számára. 23 Ekkor megesküdött Salamon király az Örökkévalóra, mondván: Így tegyen velem Isten és így folytassa, bizony élete árán mondotta ki Adoníjáhú e szót! 24 Most tehát – él az Örökkévaló, ki megszilárdított engem és ki ülnöm engedett Dávid atyám trónjára és a ki házat alapított nekem, amint megígérte – bizony ma meg fog öletni Adoníjáhú! 25 És küldött Salamon király Benájáhú, Jehójádá fia által; rátámadt és meghalt. 26 Ebjátár papnak pedig mondta a király: Anátótba menj, meződre, mert halál fia vagy; de e mai napon nem öllel meg, mert vittet az Úrnak, az Örökkévalónak láncaját Dávid atyám előtt és mert

sanyarogtál mindenütt, ahol sanyargott atyám. 27 És elűzte Salamon Ebjátárt, hogy ne legyen papja az Örökkévalónak, hogy teljesedjék az Örökkévaló igéje, melyet kimondott Éli háza felől Sílóban. 28 És a hír eljutott Jóához – mert Jóáh Adónijához hajlott, de Ábsálómhoz nem hajlott volt – erre menekült Jóáb az Örökkévaló sátorába és megragadta az oltár szarvait. 29 Jelentették Salamon királynak, hogy az Örökkévaló sátorába menekült Jóáb és ott van az oltár mellett; ekkor küldte Salamon Benájáhút, Jehójádá fiát, mondván: Menj, támadj rá! 30 Bement tehát Benájáhú az Örökkévaló sátorába és szólt hozzá: Így szól a király: menj ki! Mondta: Nem, hanem itt halok meg. És választ vitt Benájáhú a királynak, mondván: Így beszélt Jóáb és így felelt nekem. 31 De mondta neki a király: Tégy, amint szólott, támadj rá és temesd el; és hárítsd el a vért, melyet ok nélkül kintott Jóáb, rólam és atyám házáról. 32 És téritse vissza az Örökkévaló a vér ontását a fejére, hogy rátámadt nálánál igazabb és jobb két férfiúra, és megölte őket a karral, Dávid atyám pedig nem tudta: Abnért, Nér fiát, Izraél hadvezérét és Amászát, Jéter fiát, Jehúda hadvezérét. 33 Térjen hát vissza az elontott vérük Jóáb fejére és magzatjának fejére örökre; Dávidnak pedig, meg magzatjának és házának és trónjának békéje legyen mindenrőlké az Örökkévaló részéről! 34 Erre fölment Benájáhú, Jehójádá fia, rátámadt és megölte; és eltemették házában, a pusztában. 35 És helyébe tette a király a sereg főlé Benájáhút, Jehójádá fiát, Cádók papot pedig tette a király Ebjátár helyébe. 36 Küldött a király s hivatta Simeít és mondta neki: Építs magadnak házat Jeruzsálemben és lakjál ott és ki ne menj ornan, se ide, se oda; 37 de lészen, amely napon kimész és átkelsz a Kidrón patakján, jól tudjad, hogy meg kell halnod; véred a fejeden lészen. 38 És mondta Simeí a királynak: Jól van ez így; amint szólt ma a király, akképpen cselekszik majd szolgád. És lakott Simeí Jeruzsálemben sok ideig. 39 Történt pedig három év múlva, elszökött Simeínek két szolgája Ákhishoz, Máakha fiához, Gát királyához; és tudtára adták Simeínek, mondván: Íme, szolgáid Gátban vannak. 40 Ekkor fölkelt Simeí, fölnyergelte szamarát és Gátba ment Ákhishoz, hogy megkeresse szolgáit: odament Simeí és elhozta szolgáit Gátból. 41 Tudtára adták Salamonnak, hogy elment Simeí Jeruzsálemből Gátba és visszatért. 42 Erre küldött a király, hivatta Simeít és szólt hozzá: Nemde megeskettelek az Örökkévalóra és megintettelek, mondván: amely napon kimész és elmész ide meg oda, jól tudjad, hogy meg kell halnod, – te meg így szóltál hozzá: jól van ez így, megértettem. 43 Hát mért nem őrizted meg az Örökkévaló esküjét és a parancsot, melyet parancsoltam neked? 44 És

szólt a király Simeíhez: Te tudod mind azt a rosszat, melyről tudja a szíved, hogy elkövettek Dávid atyám ellen, téritse tehát vissza az Örökkévaló fejedre rosszaságodat! 45 De Salamon király áldott legyen, Dávid trónja pedig szilárd lesz az Örökkévaló előtt mindenrőkké! 46 Erre parancsot adott a király Benájáhúnak, Jehójádá fiának; kiment, rátámadt, és meghalt. És az uralom megszilárdult Salamon kezében.

3 És ságorságra lépett Salamon Fáraóval, Egyiptom királyával; elvette ugyanis Fáraó leányát, és elhozta Dávid városába, addig, míg végzett azzal, hogy fölépítse. a maga házát és Jeruzsálem falait köröskörül. 2 A nép csak áldozott a magaslatokon, mert nem építetett ház az Örökkévaló nevére mindama napokig. 3 És szerette Salamon az Örökkévalót, járván Dávid atyjának törvényei szerint, csakhogy a magaslatokon áldozott és füstölögtetett. 4 Ment a király Gibeónba, hogy ott áldozzon, mert az volt a nagy magaslat; ezer égóáldozatot szokott áldozni Salamon amaz oltáron. 5 Gibeónban jelent meg az Örökkévaló Salamonnak éjjeli álomban; és mondta Isten: Kérj, mit adjak neked? 6 Mondta: Te nagy szeretetet műveltél szolgáddal, Dávid atyámmal, amint hogy járt előtted hűséggel, igazsággal és egyenes szível te irántad; és te megörizted neki ezt a nagy szeretetet és fiat adtál neki, ki trónján ül, ahogy van e mai napon. 7 Most tehát, Örökkévaló, Istenem, te tettek királynak szolgádat Dávid atyám helyébe – én pedig kicsiny fiú vagyok, nem tudok ki- és bevonulni. 8 És szolgád néped közepette van, melyet kiválasztottál: nagyszámú nép, mely meg nem olvasható s meg nem számlálható a sokaság miatt. 9 Adj tehát szolgádnak értő szívet, hogy ítéhesse népedet, tudván különbséget tenni jó és rossz között; mert ki győzi ítélni ezt a tömérdek népedet? 10 És jónak tetszett a dolog az Úr szemében, hogy Salamon ezt a dolgot kérte. 11 Szólt hozzá Isten: Mivelhogy ezt a dolgot kérted és nem kértél magadnak hosszú életet és nem kértél magadnak gazdagságot és nem kérted ellenségeid életét, hanem kértél magadnak belátást, hogy megértsed a jogot: 12 Íme tettek szavad szerint, íme adtam neked bölcs és értelmes szívet, úgy, hogy olyan mint te nem volt előtted, és utánad sem támad olyan mint te. 13 De azt is, mit nem kértél, adtam neked, gazdagságot is, dicsősséget is, úgy hogy nem lesz olyan mint te senki a királyok között, minden napjaidban. 14 És ha majd jársz útjaimban, megörizvén törvényeimet és parancsolataimat, amint járt Dávid atyád, akkor meg fogom hosszabbítani életedet. 15 Erre fölébredt Salamon és íme: Álom. Elment Jeruzsálemben, oda ált az Örökkévaló szövetségének lánzája elé, bemutatott égóáldozatokat, készített békeáldozatokat

és szerzett lakkot mind a szolgái számára. 16 Akkor jött két parázna asszony a királyhoz és áltak előtte. 17 És mondta az egyik asszony: Kérem, uram, én és ez asszony lakunk egy házban, és születem nála a házban. 18 Volt pedig harmadnapon a szülésem után, szült ez asszony is; és mi együtt voltunk, senki idegen nálunk a házban, csak mi ketten voltunk a házban. 19 De meghalt ez asszony fia egy éjjel, mert rája feküdt; 20 és fölkelt éjjel és elvette mellőlem fiamat – szolgálód pedig aludt – és ölébe fektette, az ő holt fiát pedig az én ölelme fektette. 21 Midőn reggel fölkelttem, hogy szoptassam fiamat, íme, meg volt halva; de midőn reggel megtekintettem, íme, nem a fiam volt, akit születem. 22 Erre mondta a másik asszony: Nem, hanem az én fiam az élő, a te fiad pedig a halott! Amaz meg mondja: Nem, hanem a te fiad a halott, az én fiam pedig az élő! Így beszéltek a király előtt. 23 És mondta a király: Ez mondja: az én fiam az élő s a te fiad a halott; amaz Pedig mondja: nem, hanem a te fiad halott és az én fiam az élő. 24 Mondta a király: Hozzatok kardot nekem! És oda vitték a kardot a király elő. 25 És mondta a király: Vágjátok ketté az élő gyermeket és adjátok felét az egyiknek és felét a másiknak. 26 Ekkor szólt az asszony, akié volt az élő fiú, a királyhoz – mert megindult a szíve fia iránt – és mondta: Kérem, uram, adjátok neki az élő gyermeket, de ölni ne öljétek meg! Amaz pedig mondta: Se enyém, se tied ne legyen, vági átok szét! 27 Erre megszólalt a király és mondta: Neki adjátok az élő gyermeket és ölni meg ne öljétek; ő az anyja. 28 Hallotta egész Izraél az ítéletet, melyet hozott a király és féltek a királytól, mert látták, hogy Isten bőlcssége van ő benne, hogy ítéletet szerezzen.

4 És király volt Salamon egész Izraél fölött. 2 És ezek az ő vezérei: Azarjáhú, Cádók fia, a pap. 3 Elíchóref és Achíja, Sísa fiai, írók; Jehósáfát, Achílúd fia, a kancellár; 4 Benájáhú, Jehójádá fia, a sereg fölött; Cádók és Ebjátár papok. 5 Azarjáhú, Nátán fia, a tiszttartók fölött; Zábúd, Nátán fia, pap, a király barátja. 6 Achísár a ház fölött; Adóníram, Abda fia, a robot fölött. 7 Salamonnak volt tizenkét tiszttartója egész Izraél fölött, azok ellátták a királyt és házát: egy hónapig az évben volt mindegyiknek a dolga, hogy ellássa. 8 És ezek a neveik: Ben-Chúr, Efraim hegységében. 9 Ben-Déker Mákacban, Sáalebímben, Bét-Sémesben, Élónban, Bet Chánánban. 10 Ben-Chészed Arubbótban; övé volt Szókhó és Chéfer egész vidéke. 11 Ben Abínádáb: Dór egész kerülete, Táfat, Salamon leánya, lett a felesége. 12 Báana, Achílúd fia: Táanákh éa Megiddó meg egész Bét-Seán, mely Cáretán mellett van Jizréélen alul, Bét-Seántól Abél-Mechóláig egészen túl Jokmeámon. 13 Ben-Géber Rámót-

Gileádban; övé voltak Jáir, Menasse fiának falvai, melyek Gileádban vannak, övé Argób területe, mely Básanban van, hatvan nagy város, fallal és rézreteszssel. 14 Achinádáb, Iddó fia: Máchanájimban. 15 Achímáac Naftalíban; ő is nőül vette Salamon leányát, Bászemátot. 16 Báana, Chúsáj fia, Ásérban és Beálótban. 17 Jeliósáfát, Párúach fia Jisszákhárban. 18 Simeí, Éla fia, Benjáminban. 19 Géber, Úri fia, Gileád országában Szichónnak az emíri királyának és Ógnak Básán királyának országában. És egy tiszttartó, ki az országban volt. 20 Jehúda és Izraél sokan voltak, annyian mint a fövény, mely a tenger mellett van, sokaságra; ettek, ittak és örvendeztek. 21 Salamon pedig uralkodott mind a királyságokon a folyamtól a filiszteusok földjéig, meg Egyiptom határáig: hoztak ajándékot és szolgáltak Salamonnak életének minden napjaiban. 22 Volt pedig Salamonnak élelme egy napra: harminc kör lángliszt és hatvan kör liszt; 23 tíz hízlalt ökör és húsz legelős ökör meg száz juh; az őzön, szarvason, dámavadon és hízlalt szárnyasokon kívül. 24 Mert ő uralkodó volt minden a folyamon túl, Tífszáchtól Azzáig, mind a folyamontúli királyokon; és békéje volt neki minden oldalról köröskörül. 25 És biztonságban lakott Jehúda meg Izraél ki-ki szőlőtője alatt és fügefája alatt Dántól Beér-Sébáig, Salamonnak minden napjaiban. 26 És volt Salamonnak negyvenezer jászol lova, szekerei számára és tizenkét ezer ménje. 27 És ellátták ama tiszttartók Salamon királyt és mindenkit, aki Salamon király asztalához került, ki-ki a maga hónapjában, nem engedtek hiányt semmiben. 28 Az árpát és a szalmát a lovak és a paripák számára odavitték azon helyre, aholá kellett, ki-ki rendje szerint. 29 És adott Isten bőlcsséget Salamonnak és értelmet igen sokat, és széles elmét, a mennyi a fövény, mely a tenger partján van. 30 És nagyobb volt Salamonnak bőlcsessége mind a Kelet fiainak bőlcsességenél és Egyiptom egész bőlcsességenél. 31 Bőlcsebb volt mint minden ember, mint az ezráchi Étán meg Hémán, Kalkól és Dardá, Máchól fiai; és hírneve volt mind a nemzetek között köröskörül. 32 Mondott háromezer példabeszédet, és éneke ezeröt volt. 33 Beszélt a fákról, a Libánonban levő cédrustól egészen a falon kinövő izsópig; beszélt a baromról, a madárról, a csúszómászóról és a halakról. 34 És eljöttek minden a népek közül meghallgatni Salamon bőlcsességet, minden föld királyai részéről, kik hallottak a bőlcsségéről.

5 És küldte Chírám, Cór királya az ő szolgáit Salamonhoz, mert meghallotta, hogy őt kenték föl királynak atya helyébe; mert barátja volt Chírám Dávidnak minden időben.

2 Erre küldött Salamon Chírámhoz, mondván: 3 Te tudod, hogy Dávid atyám nem építhetett házat az Örökkévalónak, Istenének nevére a háború miatt, mellyel őt körülvették, míg nem adta őket az Örökkévaló lábai talpa alá. 4 De most nyugalmat szerzett nekem az Örökkévaló, Istenem köröskörül; nincs sem háborító, sem rossz esemény. 5 S íme, én arra gondolok, hogy házat építsek az Örökkévalónak, Istenemnek nevére, ahogy szolt az Örökkévaló Dávid atyához, mondván: fiad, kit helyedbe teszek trónodra – ő építi majd a házat nevemre. 6 Most tehát parancsolt meg, hogy vágjanak számomra cédrusokat a Libánonból, szolgáim is a te szolgáiddal lesznek, a szolgáidnak bérét pedig megadom neked, mind a szerint, ahogy mondod; mert te tudod, hogy nincs közöttünk senki, ki úgy tudna fákat vágni, mint a Cídónbeliek. 7 És volt, midőn hallotta Chírám Salamon szavait, igen megörült; mondta: Áldva legyen az Örökkévaló e napon, hogy adott bőlcs fiút Dávidnak e számos nép fölé. 8 Ekkor küldött Chírám Salamonhoz, mondván: Hallottam, mifelől küldöttél hozzá: én megteszem minden kívánságodat a cédrusfák iránt és ciprusfák iránt. 9 Szolgáim majd leszállítják a Libánonról a tengerre és tutajokként a tengerre teszem addig a helyig, melyet megízensz nekem, hogy ott szébtontsam és te elviged; te pedig megteszed az én kívánságomat, megadván házam kenyérét. 10 Igy adott Chírám Salamonnak cédrusfákat és ciprusfákat minden kívánsága szerint. 11 Salamon pedig adott Chírámnak húszezer kör búzát házának az élelmezésére, meg húsz kör törött olajat; így szokott adni Salamon Chírámnak évről évre. 12 Az Örökkévaló pedig adott bőlcsséget Salamonnak, amint megígérte neki. És béke volt Chírám és Salamon közt, és ők ketten szövetséget kötöttek. 13 És kiemelt Salamon király robotnépét egész Izraélból; és volt a robotnép harmincezer ember. 14 És küldte őket a Libánonba: tízezret havonkint fölváltva; egy hónapig a Libánonban voltak, két hónapig otthon. Adónírám pedig a robot fölött volt. 15 És volt Salamonnak hetvenezer teherhordója, meg nyolcvanezer kővágója a hegiben. 16 Azonkívül Salamonnak a munkára felügyelő tisztei hárômezer háromszázán, akik uralmat vittek a munkát végző nép fölött. 17 Megparancsolta a király és fejtettek nagy köveket, bocses köveket, hogy alapozzák a házat faragott kövekkel. 18 És faragták Salamonnak építői és Chíróm építői, meg a Gebálbeliek; és készítették a fákat meg a köveket a ház építésére.

6 És volt a négyszáznyolcvanadik évben, miután kivonultak Izraél fiai Egyiptom országából, a negyedik évben – Zív havában, az a második hónap – hogy király volt Salamon

Izraél fölött, fél építette a házat az Örökkévalónak. 2 A ház pedig, melyet épített Salamon király az Örökkévalónak, hatvan könyök a hossza, húsz a szélessége és harminc könyök a magassága. 3 A csarnok pedig, a ház templomának előrészén, húsz könyök a hossza, a ház szélességének oldalán; tiz könyök szélessége a ház előrészén. 4 És készített a ház számára gerendás csukott ablakokat. 5 És épített a ház fala mellé emeleteket köröskörül, a ház falai mellett köröskörül, a templom és a debír mellett, és készített oldaltermeket köröskörül. 6 Az alsó emelet, öt könyök a szélessége, a középső, hat könyök a szélessége, és a harmadik, hétkönyök a szélessége; mert csökkenésekkel alkalmazott a házon köröskörül kívülről, hogy ne kelljen beléje nyúlni a ház falaiba. 7 A ház ugyanis, amikor épült, ép kövekből, úgy amint fejtették, épült; sem kalapács, sem fejsze, sem bármí vasszerszám nem hallatott a háznál, amikor épült. 8 A középső oldalterem bejárata a ház jobboldalán volt; csigalépcsőkön mennek föl a középső és a középsőből a harmadikra. 9 Építette a házat és bevégezte; és bepadlózta a házat boltívekkel meg gerendasorokkal cédrusból. 10 És építette az emeleteket az egész ház mellé, öt könyök egynek a magassága; és egybefogta a házat cédrusfákkal. 11 És volt az Örökkévaló igéje Salamonhoz, mondván: 12 Ez a ház, melyet építesz – ha majd jársz törvényeim szerint, rendeleteimet megteszed és megőrződ minden a parancsolataimat, járván azok szerint, akkor föntartom veled szemben az én igémet, melyet szóltam Dávid atyádhoz. 13 És lakozom Izraél fiai közt és nem hagyom el népemet Izraélt. 14 Építette Salamon a házat és bevégezte. 15 Építette a háznak falait belülről cédrusdeszkákkal, a ház padlójától a mennyezet gerendáig, bevonta fával belülről; és bevonta a háznak padlóját ciprusfa deszkákkal. 16 És építette a húsz könyöknyit a háznak hátulján cédrusdeszkákkal a padlótól a gerendáig; s építette egy részét belülről debírnek, szentek szentjének. 17 És negyven könyöknyi volt a ház, az a templom előiről. 18 És cédrus volt a házon, annak belsején, vadugorkák és kinyílt virágok kifaragásával; minden cédrus volt, kő nem volt látható. 19 Debír pedig készített a házban, annak belsejéről, hogy oda tegyék az Örökkévaló szövetségének látadóját. 20 A debír előtt pedig húsz könyök a hossza, húsz könyök a szélessége, és húsz könyök a magassága volt, és bevonta finomított arannyal; s az oltárt cédrussal vonta be. 21 És bevonta Salamon a házat, annak belsejéről, finomított arannyal és húzott aranyláncokat a debír előtt, és azt bevonta arannyal. 22 Az egész házat bevonta arannyal, míg végig bevonatott az egész ház; az egész oltárt is a

debír előtt bevonta arannyal. 23 És készített a debírben két kérubot olajfából, tíz könyök egynek a magassága, 24 Öt könyök a kérubnak egyik szárnya és öt könyök a kérubnak másik szárnya: tíz könyök a szárnyai egyik végétől a másik végéig. 25 És tíz könyöknyi a másik kérub: egy mérete és egy szabása a két kérubnak. 26 Az egyik kérub magassága tíz könyöknyi, és így a második kérub. 27 És tette a kérubokat a belső ház közepébe és kiterjesztették a kérubok szárnyait, úgy hogy ért az egyiknek szárnya a falhoz és a másik kérubnak is a szárnya ért a másik falhoz; szárnyaik pedig a ház közepén szárny szárnyhoz értek. 28 És bevonta a kérubokat arannyal. 29 A háznak mind a falain pedig köröskörül kifaragott véssett faragványukat: kérubokat, pálmákat éa kinyílt virágokat belülről és kívülről. 30 A ház padlóját pedig bevonta arannyal belül és kívül. 31 A debír bejáratát készítette olajfa ajtókkal; az ajtófélkapillér ötszögletű volt. 32 A két olajfa-ajtóra pedig faragott faragványokat: kérubokat, pálmákat és kinyílt virágokat és bevonta arannyal; ráhúzta ugyanis a kérubokra és a pálmáakra az aranyat. 33 Így készített a templom bejáratának is olajfa félfákat, négyeszögletűeket; 34 meg két ajtót ciprusfából: két forgólap az egyik ajtó és két forgólap a másik ajtó. 35 Faragott rá kérubokat, pálmákat és kinyílt virágokat és bevonta arannyal, ráillesztre a bevéssére. 36 És építette a belső udvart három sor faragott kőből és egy sor cédrusgerendából. 37 A negyedik évben rakták le az Örökkelváros hárának alapját, Ziv havában. 38 A tizenegyedik évben pedig, Búl havában – az a nyolcadik hó – be volt végezve a ház minden dolga és minden rendje szerint. Építette tehát hét évig.

7 A maga házát pedig építette Salamon tizenhárom évig, és bevégezte egész házát. 2 És építette a Libánon erdőházat: száz könyök a hossza, ötven könyök a szélessége és harminc könyök a magassága; négy sor cédrus-oszlop és cédrusgerendák az oszlopokon. 3 És bepadlózva cédrussal felülről azon termek fölött, melyek az oszlopokon voltak: negyvenöt volt, tizenöt egy-egy sor; 4 meg gerendák három sorban, és nyílás szemben nyílással háromszor. 5 És mind az ajtók és ajtófélkák négyeszögletesen gerendázva; nyílás pedig nyílásnak átellenében háromszor. 6 Az oszlopos csarnokot pedig készítette: ötven könyök a hossza és harminc könyök a szélessége, meg egy csarnokot előtte, oszlopokat és dobogót előtte. 7 A trón csarnokát is, ahol ítélt, az ítélet csarnokát készítette; bepadlózva volt cédrussal padlótól padlóig. 8 Háza pedig, melyben lakott, a másik udvarban a csarnokon belül, ugyane művű volt; meg házat készített Fáraó leánya számára, kit Salamon elvett, e csarnok

módjára. 9 Mindezeket faragott kő méretei szerint való értékes kövekből, metszve fűrésszel belül és kívül, még pedig az alapzattól a csúcsköveig, kívülről is egészen a nagy udvarig; 10 és alapozva értékes kövekkel, nagy kövekkel, tíz könyöknyi kövekkel és nyolc könyöknyi kövekkel; 11 felülről is faragott kő méretei szerint való értékes kövekkel és cédrussal. 12 A nagy udvart pedig köröskörül három sor faragott kőből és egy sor cédrus-gerendából; így az Örökkelváros hárának belső udvarát és a ház csarnokát is. 13 És küldött Salamon király, és elhozatta Chirámot Córóból; 14 egy özvegyasszony fia az a Naftáli törzséből, atyja pedig Córbeli rézműves; tele volt azzal a bölcséggel, értelemmel és tudással, hogy készíthessen minden művet rézből. Eljött Salamon királyhoz és elkészítette minden munkáját. 15 Alakította a két oszlopot rézből; tizennyolc könyök az egyik oszlop magassága és tizenkét könyöknyi fonal futja körül a második oszlopot. 16 S két oszlopfőt készített, hogy rátegye az oszlopok tetejére, rézből öntve, öt könyök az egyik oszlopfő magassága és öt könyök a másik oszlopfő magassága. 17 Hálómunkájú hálókat, láncmunkájú zsinórakat az oszlopok tetején levő oszlopfők számára hetet az egyik oszlopfőnek és hetet a másik oszlopfőnek. 18 És készítette a gránátalmákat, még pedig két sort köröskörül az egyik hálóra, hogy betakarják az oszlopok tetején levő oszlopfőket, és ilyet készített a másik oszlopfő számára is. 19 Az oszlopok tetején levő oszlopfők – a csarnokban – liliom munkájuk, négy könyöknyiek. 20 Oszlopfők voltak a két oszlopon fölülről is közel a háló oldalán levő dudorodáshoz; a gránátalma pedig kétszáz volt sorokban köröskörül a második oszlopfőn. 21 És fölállította az oszlopokat a templom csarnokánál; fölállította a jobbról való oszlopot és elnevezte Jákhhinnak és fölállította a balról való oszlopot és elnevezte Bóáznak. 22 Az oszlopok tetején pedig liliom munka volt. Vége volt az oszlopok munkájának. 23 És készítette a tengert öntött rézből; tíz könyöknyi volt egyik szélétől másik széléig köröskörül kerek, öt könyöknyi a magassága és harminc könyöknyi fonal futja azt körül. 24 Szélén alul köröskörül vadugorkák veszik körül, tíz könyöknyire kerítik be a tengert köröskörül; két sorban voltak a vadugorkák öntve annak az öntésével. 25 Állott tizenkét ökrön: három fordul északnak, három fordul nyugatnak, három fordul délnek és három fordul keletnek, a tenger pedig rajtuk volt felülről; valamennyinek hálulta befelé. 26 Vastagsága egy tenyérnyi, széle pedig olyan mint serleg szélénél a munkája, mint a liliom virága; kétezer bátót fogad be. 27 És készítette a tíz talapzatot rézből; négy könyöknyi az egyik talapzat hossza, négy könyöknyi szélessége és három könyöknyi a magassága.

28 S ez a talapzat munkája: keretjeik voltak, még pedig keretek az eresztékek között. 29 Az eresztékek között levő kereteken pedig oroszlánok, ökrök és kérubok, és így az eresztékeken is felülről; az oroszlánokon és ökrökön alul pedig csüggő munkájú füzérek. 30 Négy rézkereke volt az egyik talapzatnak, meg réztengelyei, a négy lábának pedig váll-lapjaik voltak; a medence aljára voltak öntve a váll-lapok, mindegyiknek oldalán füzérek. 31 Nyílása pedig a kördízen belül fölfelé egy könyöknyi, nyílása kerek volt, talapzat munkájú, egy és fél könyöknyi; a nyílásán is faragványok voltak, kereteik pedig négyszögűek, nem kerekék. 32 És a négy kerék a keretek alján volt, a kerekék csapjai pedig a talapzatban; mindegyik keréknek magassága egy és fél könyök. 33 S a kerekék munkája olyan, mint a kocsikerék munkája, csapjaik, talpaik, küllőik és ágyaik mind öntött rézből. 34 És négy váll-lap volt mindegyik talapzatnak négy sarkán; magából a talapzatból voltak a váll-lapjai. 35 A talapzat tetejeképpen pedig egy fél könyök magasságú kerekesség volt köröskörül; és a talapzat tetején a csapjai és keretei belőle magából voltak. 36 És bevésett a csapok síklapjaira és kereteire kérubokat, oroszlánokat és pálmákat mindegyiken levő térrézhez képest, meg füzérek köröskörül. 37 Ily módon készítette a tíz talapzatot: egy öntése, egy mérete, egy szabása volt mindenannyinak. 38 És készített tíz rézmedencét; negyven bátót fogad be mindegyik medence, négy könyöknyi mindegyik medence, egy-egy medence egy-egy talapzaton, a tíz talapzat szerint. 39 És elhelyezte a talapzatokat: ötöt a háznak oldalára jobbról és ötöt a háznak oldalára balról; a tengert pedig elhelyezte a háznak jobb oldalára keletnek dél felé. 40 És készítette Chíróm az üstöket, a lapátokat és a tálakat; és végzett Chírám azzal, hogy elkészítse minden a munkát, melyet készített Salamon király számára az Örökkévaló házának. 41 Oszlopot kettőt; az oszlopok tetején levő oszlopfőgombot kettőt, hálót kettőt, hogy befödjék az oszlopok tetején levő két oszlopfőgombot; 42 gránátalmát négysszázat a két háló számára, két sor gránátalmát mindegyik hálóra, hogy befödjék az oszlopokon levő két oszlopfőgombot; 43 talapzatot tizet; medencét tizet a talapzatokra; 44 az egy tengert, meg a tenger alatt levő tizenkét ökröt. 45 A fazekakat, a lapátokat, a tálakat és minden az edényeket, melyeket készített Chírám Salamon király számára az Örökkévaló házának, csiszolt rézből. 46 A Jordán kerületében öntötte azokat a király, agyagos földben, Szukkót és Cáretán közt. 47 És úgy hagyta Salamon minden az edényeket felette nagy sokaságuk miatt: nem vizsgáltatott meg a réznek súlya. 48 És készítette Salamon minden az Örökkévaló házában levő edényeket: az arany oltárt, az

asztalt, melyen rajta volt a színkenyér, aranyból; 49 a lámpásokat, ötöt jobbról és ötöt balról, a debír előtt, finomított aranyból; a bimbót, a mécseseket és a hamvvevőket aranyból; 50 a csészéket, késéket, tálakat, kanalakat és serpenyőket finomított aranyból; a sarkokat a belső háznak, a szentek szentjének ajtói számára, a háznak – a templomnak – ajtói számára aranyból. 51 És befejeződött minden a munka, melyet készített Salamon király az Örökkévaló házának; erre bevitte Salamon atyának Dávidnak szentségeit: az ezüstöt, az aranyat és az edényeket, elhelyezte az Örökkévaló házának kincstárában.

8 Akkor egybegyűjtötte Salamon Izraél véneit és minden a törzsek fejeit, Izraél fiai atyai házainak fejedelmeit, Salamon királyhoz Jeruzsálemben, hogy fölvigék a Örökkévaló szövetségének látáját Dávid városából, az Cíon. 2 Egybegyűltek tehát Salamon királyhoz minden az Izraél emberei az Étánim havában ünnepkor az a hetedik hónap. 3 És eljöttek minden az Izraél vénei; és vitték a papok a látadát. 4 Fölvitték az Örökkévaló látáját meg a találkozás sátorát és minden a sátorban levő szent edényeket, azokat fölvitték a papok és a leviták. 5 Salamon király pedig és Izraél egész községe, a hozzásereglettek, vele lévén a látad előtt, áldoztak aprójászátot és marhát, annyit, hogy nem volt megszámlálható és megolvasható a sokaság miatt. 6 És bevitték a papok az Örökkévaló szövetségének látáját a helyére, a háznak debírjébe, a szentek szentjébe, a kérubok szárnyai alá; 7 mert a kérubok kiterjeszti a szárnyaikat a láda helye fölé úgy, hogy a kérubok befödtek a látadat és annak rudaját felülről. 8 És oly hosszúak voltak a rudak, hogy kilátszottak a rudak végei a szentélyből a debír előlűső részén, de kívül nem látszottak; és ott voltak minden a mai napig. 9 Nem volt semmi a látában, csupán a két kőtábla, melyeket oda letett Mózes a Chórében, minden szövetséget kötött az Örökkévaló Izraél fiaival, mikor kivonultak Egyiptom országából. 10 És volt, mikor kijöttek a papok a szentélyből, a felhő megtöltötte az Örökkévaló házát; 11 és nem állhattak ott a papok a felhő miatt, hogy szolgálatot tegyenek, mert megtöltötte az Örökkévaló dicsősége az Örökkévaló házát. 12 Akkor mondta Salamon: Az Örökkévaló mondta, hogy sűrű ködben akar lakni: 13 Építve építettem házat neked, helyet a te lakásodra örökre. 14 Erre visszafordította a király az arcát és megáldotta Izraél egész gyülekezetét, Izraél egész gyülekezete pedig állott. 15 És mondta: Áldva legyen az Örökkévaló, Izraél Istene, aki Dávid atyámnak megígérte szájával és teljesítette kezével, mondván: 16 azon nap óta, hogy kivezettetem népemet

Izraélt Egyiptomból, nem választottam várost, mind az Izraél törzseiből, hogy házat építsenek, hogy ott legyen a nevem; hanem választottam Dávidot, hogy legyen Izraél népem fölött. 17 Szándékában is volt Dávid atyámnak, hogy házat épít az Örökkévaló, Izraél Istene nevének. 18 De így szólt az Örökkévaló Dávid atyámhoz: Mivelhogy szándékodban volt, hogy házat építesz nevemnek – jól tettek, hogy ez volt a szándékodban; 19 csakhogy nem te fogod építeni a házat, hanem fiad, ki ágyékaiból származik, az fogja építeni a házat nevemnek. 20 Fönn is tartotta az Örökkévaló az igéjét, melyet kimondott; Dávid atyám helyébe léptem, Izraél trónjára ütem, amint megígérte az Örökkévaló, és építettem a házat az Örökkévaló, Izraél Istene nevének. 21 És helyet rendeltem ott a láda számára, ahol van az Örökkévaló szövetsége, melyet kötött őseinkkel, mikor kivezette őket Egyiptom országából. 22 Ekkor odaaált Salamon az Örökkévaló oltára elő Izraél egész gyülekezetének szeme láttára és ég felé terjesztette kezeit. 23 Mondta: Örökkévaló, Izraél Istene! Nincs Isten olyan mint te az égből fönt s a földön alant, aki megőrizd a szövetséget és a szeretetet szolgádnak, kik járnak előtted egész szívükkel; 24 aki megtartottad szolgádnak Dávid atyámnak azt, amit neki ígértél; megígérte száddal és kezdeddel teljesítetted, amint van e mai napon. 25 Most tehát, Örökkévaló, Izraél Istene, tartsd meg szolgádnak, Dávid atyámnak, amit neki ígértél, mondván: el nem fogy előttem, aki tőled ül Izraél trónján, ha csak megőrizik fiad útjukat, járván előttem, amint te jártál előttem. 26 Most tehát, Izraél Istene, valósuljon meg, kérlek, az igéd, melyet kimondtál szolgádnak, Dávid atyámnak! 27 Mert, valóban, lakhatik-e Isten a földön? Íme az egek és az egek egei be nem foglalnak téged, hát még ez a ház, melyet építettem. 28 Fordulj tehát szolgád imádságához és könyörgéséhez, Örökkévaló én Istenem, hallgatva a fohászkodásra és az imádságra, mellyel szolgád ma imádkozik előtted: 29 hogy nyitva legyenek szemeid erre a házra éjjel és nappal, azon helyre, melyről mondtad: ott lesz az én nevem, hogy hallgass az imádságra, mellyel szolgád majd imádkozik e hely felé. 30 Akkor hallgass szolgádnak és Izraél népednek könyörgésére, mellyel majd imádkoznak e hely felé; te pedig hallgass reá lakásod helyén az égből, hallgass reá és adj bocsánatot. 31 Hogyha vétkezik valaki felebarátja ellen és megesketve őt, esküt rónak rá, és eljön esküre oltárod elő ebben a házban: 32 akkor halljad az égből és tudd meg, hogy törvényt láss szolgádnak, hogy elítéljed a gonoszt, fejére hárítván az útját és hogy fölmentesd az igazságost, juttatva neki igazsága szerint. 33 Mikor vereséget szenevez Izraél néped ellenség előtt, mivel vétkeznek ellened, de

megtérnek hozzád és nevedet vallják és imádkoznak és könyörgnek hozzád ebben a házban: 34 akkor halljad az égből és bocsásd meg Izraél néped vétkét és vezesd őket vissza a földre, melyet adtál őseiknek. 35 Mikor bezárol az ég s nem lesz eső, mert vétkeznek ellened, de imádkoznak e hely felé és nevedet vallják és megtérnek vétküttől, midőn megalázod őket: 36 akkor halljad az égből és bocsásd meg szolgáid és Izraél néped vétkét, midőn megtanítod őket a jó útra, melyen járjanak, és adj esőt országodra, melyet birtokul adtál népednek. 37 Éhség ha lesz az országban, dögvész ha leszen, üszög, rozsda, sáska, szöcske ha leszen, midőn szorongatja őt ellensége országnak kapuiban – bármi csapás, bármi betegség; 38 minden imádságot, minden könyörgést, mely bármely embertől ered egész Izraél néped közül, midőn megtudja ki-ki szíve csapását és kiterjeszti kezeit e ház felé: 39 akkor halljad az egekben, lakásod helyén, adj bocsánatot és tudd meg, hogy juttasd kinek-kinek mind az ő útjai szerint, mivel ismered a szívét; mert egyedül te ismered mind az ember fiainak szívét; 40 azért, hogy féljenek téged minden időben, ameddig élnek azon földnek színén, melyet adtál őseinknek. 41 És az idegenre is, aki nem Izraél néped közül való, de eljön messze földről neved kedvéért – 42 mert hallani fogják nagy nevedet, erős kezedet és kinyújtott karodat – eljön és imádkozik e ház felé: 43 akkor halljad az égből, lakásod helyén és tégy mind a szerint, ahogy kiált hozzád az idegen; azért, hogy megismerjék mind a föld népei nevedet, hogy féljenek téged, mint Izraél néped és hogy megtudják, hogy nevedről nevezetik e ház, melyet építettem. 44 Midőn néped háborúra vonul ki ellensége ellen az úton, melyen küldök őket és majd imádkoznak az Örökkévalóhoz, a város felé, melyet választottál és a ház felé, melyet építettem nevednek; 45 akkor halljad az égből imádságukat és könyörgésüket és szerezd meg a jogukat. 46 Midőn vétkeznek ellened – mert nincs ember, ki nem vétkezik – és haragszol rájuk és ellenség előtől adod őket, úgy hogy fogásba viszik őket a legyőzőik az ellenség országába, távoliba vagy közelébe; 47 és szívükre veszik az országban, ahova fogásba vittek, megtérnek és könyörgnek hozzád legyőzőik országában, mondván: vétkeztünk, bűnt követtünk el és goroszok voltunk; 48 megtérnek hozzád egész szívükkel és egész lelkükkel ellenségeik országában, kik őket fogásba vitték és imádkoznak hozzád országuk felé, melyet adtál őseiknek, a város felé, melyet kiválasztottál és a ház felé, melyet építettem nevednek: 49 akkor halljad az égből, lakhelyeden, imádságukat és könyörgésüket és szerezd meg a jogukat. 50 Bocsásd meg népednek azt, amivel vétkeztek ellened és minden a bűntetteiket, melyeket

elkövettek ellened és adj nekik irgalmat legyőzőik előtt, hogy irgalmazzanak nekik. 51 Mert néped és birtokod ők, kiket kivezettél Egyiptomból, a vaskohó közepéből. 52 Hogy szemeid nyitva legyenek szolgád könyörgésére és Izraél néped könyörgésére, hogy hallgass reájuk, bármikor hozzád kiáltanak. 53 Mert te elkülönítetted őket magadnak birtokul mind a föld népei közül, amint megmondtad Mózes szolgád által, mikor kivezettek őseinket Egyiptomból, oh Uram, Örökkévaló. 54 És volt, mikor Salamon végzett azzal, hogy imádkozzék az Örökkévalóhoz ez imádsággal és könyörgéssel, fölkelt az Örökkévaló oltára elől, mintán térdein állt volt ég felé terjesztett kezekkel. 55 Odaállt és megáldotta Izraél egész gyülekezetét, fennhangon mondván: 56 Áldva legyen az Örökkévaló, aki nyugalmat adott népének Izraélnek, mind aszerint ahogy ígérte; nem esett el egy szó sem mindenazon jó igéjéből, melyet ígért Mózes az ő szolgája által. 57 Legyen az Örökkévaló, ami Istenünk, mi velünk, amint volt őseinkkel; ne hagyjon és ne vessen el minket, 58 magához hajlítván szívünköt, hogy járunk minden az ő útjain és megőrizzük parancsolatait, törvényeit és rendeleteit, melyeket parancsolt őseinknek. 59 Vajha e szavaim, melyekkel könyörögtem az Örökkévaló előtt, közel volhnának az Örökkévalóhoz, Istenünkhez, nappal és éjjel, hogy megszerezze szolgájának jogát és népének, Izraélnek jogát minden a maga napján; 60 azért, hogy megismerjék minden föld népei, hogy az Örökkévaló – ő az Isten, nincs más! 61 Legyen tehát a ti szívetek tökéletes az Örökkévaló, ami Istenünk iránt, hogy járjatok törvényei szerint és megőrizzétek parancsolatait, ahogy van e mai napon. 62 A király pedig és egész Izraél ő vele áldozatot mutattak be az Örökkévaló színe előtt. 63 Bemutatta Salamon a békeáldozatot, melyet áldozott az Örökkévalónak: marhát huszonkétezret és aprójóságot százhúszezret. Így fölavatták az Örökkévaló házát a király meg minden Izraél fiai. 64 Azon a napon fölszentelte a király az Örökkévaló háza előtt levő udvar belsejét; mert ott készítette el az égőáldozatot, a lisztáldozatot és a békeáldozatok zsiradék részeit, mert az Örökkévaló előtt levő rézoltár kisebb volt, semhogy befogadhassa az égőáldozatot, a lisztáldozatot és a békeáldozatok zsiradék részeit. 65 És megtartotta Salamon azon időben az ünnepet és vele egész Izraél, nagy gyülekezet, Chamát felől egészen Egyiptom patakjáig, az Örökkévaló, ami Istenünk színe előtt hét napig meg hét napig, tizennégy napig. 66 A nyolcadik napon elbocsátotta a népet, áldották a királyt és elmentek sátraikba örvendve és vidám szívvé mind azon jó miatt, melyet cselekedett az

Örökkévaló Dáviddal, az ő szolgájával, és Izraéllel, az ő népével.

9 És volt midőn végzett Salamon azzal, hogy félénkítse az Örökkévaló házát és a király házát éa Salamonnak minden kíváalmát, amit véghezvinni akart, 2 megjelent az Örökkévaló Salamonnak másodszor, amiképpen megjelent neki Gibeónban. 3 És szolt hozzá az Örökkévaló: Hallottam imádságodat és könyörgésedet, melyel könyörögél előttem, megszenteltem e házat, melyet építettél, hogy oda helyezzem nevemet örökre és ott lesznek szemeim és szívem minden időben. 4 Te pedig, ha majd előttem jársz, amint Dávid atyád járt, a szívnek feddhetetlenségeben és egyenességeben, cselekedvén minden aszerint, amint neked parancsoltam, törvényeimet és rendeleteimet megőrzöd; 5 akkor fönntartom királyságod trónját Izraél fölött örökre, amint kimondtam Dávid atyád felől, mondván: nem fogy el tőled való férfi Izraél trónjáról. 6 Ha el fogtok tőlem fordulni, ti meg fiaitok, és nem őrizted meg parancsolataimat, törvényeimet, melyeket előttem adtam, hanem mentek és szolgáltok minden isteneket és leborultok előttük: 7 akkor kiírtom Izraél azon föld színéről, melyet nekik adtam, a házat pedig, melyet nevemnek szenteltem, elvetem szímem elől; és lesz majd Izraél példázattá és gúnná minden a népek között. 8 Ez a ház pedig, mely legfelsőbb lehetett volna – bárki elmegy mellette, eliszonyodik és piisszeg; azt mondják: miért tett így az Örökkévaló ez országgal és e házzal! 9 És majd mondják: azért, hogy elhagyták az Örökkévalót, Istenüket, ki kivezette őseiket Egyiptom országából, de ragaszkodtak minden istenekhez, leborultak előttük és szolgálták őket; ezért hozta reájuk az Örökkévaló minden veszedelmet. 10 Így volt azon húsz év múltán, amelyek alatt félénkítette Salamon a két házat, az Örökkévaló házát és a király házát – 11 Chírám, Cór királya, támogatta Salamont cédrusfákkal, ciprusfákkal és aranynal minden kivánsága szerint; akkor adott Salamon király Chírámnak húsz várost a Gálil földjén – 12 kivonult Chírám Córól, hogy megnézze a városokat, melyeket adott neki Salamon; de nem tetszettek neki. 13 Mondta: Micsoda városok ezek, melyeket adtál nekem, testvérem? És így neveztek őket: Kábúl földje, mind e mai napig. 14 Küldött Chírám a királynak százhúsz kikkár aranyat. 15 És ez azon robotnak ügye, melyet kivetett Salamon király, hogy építse az Örökkévaló házát és a maga házát, a millót és Jeruzsálem falát, Chácórt, Megiddót és Gézert – 16 Fáraó, Egyiptom királya fölment volt és bevette Gézert és elégette tűzzel, a városban lakó kanaánit megölte és hozományul adta leányának, Salamon feleségének – 17 félénkítette Salamon

Gézert és az alsó Bét-Chórонт, 18 Báalátot és Tadmórt a pusztá országában; 19 meg minden az éléstár városokat, melyek Salamonéi voltak, meg a szekérhad városait és a lovasok városait és Salamonnak kívánalmát, amit építeni kívánt Jeruzsálemben és a Libánonon meg uralmának egész országában. 20 Mindazon nép, mely megmaradt az emóri, a chítta, a perizzi, a chívví és a jebúszí közül, azok, akik nem Izraél fiai közül valók 21 a fiaik, kik megmaradtak utánuk az országban, akiket Izraél fiai nem bírtak kipusztítani, azokra vetett ki Salamon robotmunkát mind e mai napig. 22 De Izraél fiai közül senkit sem tett Salamon rabszolgává, hanem ők voltak a harcosok, szolgái, tisztei, hadnagyai, meg szekérhadának és lovasainak vezérei. 23 Ezek a tisztek, akik felügyeltek Salamonnak munkája fölött: ötszázötvenen, a kik a munkát végző nép fölött uralmat vittek. 24 Alig, hogy fölment Fáraó leánya Dávid városából a maga házába, melyet épített számára, akkor fölépítette a millót. 25 Bemutatni szokott Salamon háromszor az évben égő és békeáldozatokat az oltáron, melyet épített az Örökkévalónak, meg füstölögtetett azon, mely az Örökkévaló színe előtt volt. Így befejezte a házat. 26 Hajórajt is készített Salamon király Ecjón-Géberben, mely Élöt mellett van, a nádas tenger partján, Edóm országában. 27 És küldte Chírám a hajórajjal az ő szolgáit, tengeren jártas hajósokat, Salamon szolgáival együtt. 28 Elmentek Ófirba, szereztek onnan aranyat, négyszáz húsz kikkárt, és elhozták Salamon királynak.

10 Sába királynője pedig hallván Salamonnak hírét meg az Örökkévaló nevét, eljött, hogy próbára tegye őt rejtvényekkel. 2 Eljött Jeruzsálemben igen tekintélyes sereggel, tevékkel, melyek vittek fűszert, igen sok aranyat meg drágakövet; ment Salamonhoz és elmondta neki minden, ami szívén volt. 3 És megfelelt neki Salamon minden az ő szavaira; nem volt semmi sem elrejtve a királytól, amire meg nem felelt volna neki. 4 Látta Sába királynője Salamonnak minden bölcsességét és a házat, melyet épített, 5 meg asztala étkelét, szolgáinak ülését és szolgálattevőinek állását és az ő ruhákat, meg pohárnokait és fölvonalását, ahogy fől szokott vonulni az Örökkévaló házába: akkor nem maradt többé benne lélek, 6 és szólt a királyhoz: Igaz volt a szó, melyet országomban hallottam dolgaid felől és bölcsességed felől. 7 De nem hittem a szavaknak, míg el nem jöttem és saját szemeim látták, ámde nem beszéltek el nekem a felét sem; hozzá tettél bölcséget és jelességet a hírhez, melyet hallottam. 8 Boldogok embereid, boldogok e szolgáid, kik minden előttem állnak, akik hallják bölcsességedet. 9 Legyen áldva az Örökkévaló, a te Istened, ki kedvet talált

benned, hogy tegyen téged Izraél trónjára! Mivel örökre szereti Izraélt az Örökkévaló, megtett téged királyá, hogy jogot és igazságot mívelj. 10 És adott a királynak százhúsz kikkár aranyat, igen sok fűszert meg drágakövet; nem került oda többé annyi mint ama fűszer, melyet adott Sába királynője Salamon királynak. 11 De Chírám hajóraja is, mely aranyat szállított Ófirból, hozott Ófirból igen sok szantálfafát meg drágakövet. 12 És készített a király a szantálfafát karfát az Örökkévaló háza számára és a király háza számára, meg hárfákat és lantokat az énekesek számára; nem került oda ilyen szantálfa és nem láttattott mind e mai napig. 13 Salamon király pedig megadta Sába királynőjének minden kívánságát, amit kért, azon kívül amit adott neki, Salamon király módjához képest. Ekkor fordult és elment országába, ő meg szolgái. 14 És volt az aranynak súlya, mely Salamonhoz került egy év alatt: hatszázhatvanhat kikkár arany. 15 Azon kívül, ami bejött a kereskedő emberektől meg a kalmárok keresetéből és minden az Arábia királyaitól és az ország helytartótól. 16 És készített Salamon király kétszáz nagy pajst vert aranyból; hatszáz arany megy egy nagy pajzsra; 17 és háromszáz pajst vert aranyból; három mina arany megy egy pajzsra. És elhelyezte a király a Libánon erdőházba. 18 És készített a király nagy elefántcsont trónt és bevonta színarannyal. 19 Hat lépcsőfoka volt a trónnak éa kerek teteje volt a trónnak hátulról és karok voltak innen is, onnan is az ülőhelynél és két oroszlán állott a karok mellett; 20 meg tizenkét oroszlán állott a hat lépcsőfokon innen is, onnan is; ilyen nem készült egy királyságnak sem. 21 És Salamon királynak minden ivó edénye arany volt és a Libánon erdőháznak minden edénye finomított arany; semmi sem ezüstből, ez nem vétetett semmibe Salamon napjaiban. 22 Mert Tarsís hajóraja volt a királynak a tengeren, Chírám hajórajával együtt; három évben egyszer szokott érkezni a Tarsís-hajóraj, szállítva aranyat és ezüstöt, elefántok csontját, majmokat és pávákat. 23 Így nagyobb volt Salamon király minden föld királynainál gazdagságra éa bölcsességre. 24 Az egész földről pedig fölkeresték Salamon színét, hogy hallják bölcsességet, melyet Isten adott a szívébe. 25 És ők vitték kiki az ajándékát: ezüst edényeket és arany edényeket, ruhákat, fegyverzetet, fűszert, lovakat és öszvéreket évről-évre, 26 És gyűjtött Salamon szekereket és lovasokat: volt neki ezernégy száz szekere és tizenkétezer lovasa; és elhelyezte a szekérvárosokban és a király mellett Jeruzsálemben. 27 És olyanná tette a király az ezüstöt Jeruzsálemben, mintha kő volna; a cédrusokat annyival tette, mint az alföldön levő vad fügefákat, sokaságra. 28 A Salamon számára való lovaknak kivitele Egyiptomból

történt; csapatban vették a király kereskedői bizonyos áron: 29 fölhozatott és kikerült egy szekér Egyiptomból hatszáz ezüstön, egy ló pedig százötvenen. Így mind a chittiták királyai számára és Arám királyai számára is általuk történt a kivitel.

11 Salamon király pedig sok idegen asszonyt szeretett, meg Fáraó leányát: móábi, ammóni, edómi, cídóni, chittita nőket, 2 azon népek közül valókat, melyekről így szólt az Örökkévaló Izraél fiaihoz: ne menjetek közéjük és ők ne jöjjétek közétek, mert bizony Isteneik felé hajlítják szíveteket – azokhoz ragaszkodott Salamon szeretettel. 3 És voltak neki feleségei: fejedelmi asszony hétszáz és ágyas háromszáz; és feleségei elhajlították szívét. 4 És volt Salamon vénsége idejében, feleségei elhajlították szívét más istenek felé; és szíve nem volt tökéletes az Örökkévaló, az ő Istene iránt, mint atyának, Dávidnak szíve. 5 És járt Salamon az Astóret, a Cídónbeliek istene után és Milkóm, az ammóniak undoksága után. 6 És tette Salamon azt ami rossz az Örökkévaló szemeiben és nem járt teljesen az Örökkévaló után, mint atya, Dávid. 7 Akkor épített Salamon magaslatot Kemósnak, Móáb undokságának a Jeruzsálem előtt levő hegyen és Molokhnak, Ammón fiai undokságának. 8 Így tett minden az ő idegen feleségei számára; azok füstölögtettek és áldoztak isteneiknek. 9 És megharagudott az Örökkévaló Salamonra, mert elhajlott a szíve az Örökkévalótól, Izraél Istenétől, ki kétszer megjelent neki; 10 és parancsot adott neki e dolog felől, hogy ne járjon más istenek után, de ő nem őrizte meg azt, mit az Örökkévaló parancsolt. 11 Ekkor mondta az Örökkévaló Salamonnak: Mivelhogy ez volt benned és meg nem őrizted szövetséget és törvényeimet, melyeket neked parancsoltam: el fogom szakítani tőled a királyságot és adom azt szolgádnak. 12 Ámde napjaiban nem teszem meg, Dávid atyád kedvéért; fiad kezéből szakítom el. 13 Csakhogy az egész királyságot nem szakítom el, egy törzset fiadnak adok: Dávid szolgám kedvéért és Jeruzsálem kedvéért, melyet kiválasztottam. 14 És támasztott az Örökkévaló elleniséget Salamonnak, az edómi Hadádot; a királyi nemzetsegből volt Edómban. 15 Történt ugyanis, midőn Dávid Edómban volt, amikor fölment Jóbád hadvezér, hogy eltemesse a halottakat és megölt minden férfiszemélyt Edómban – 16 mert hat hónapon át maradt ott Jóbád meg egész Izraél, míg ki nem irtott minden férfiszemélyt Edómban – 17 megszökött Adád, ő és edómi emberek atyának szolgái közül ő vele, hogy Egyiptomba jusson; Hadád pedig kisfiú volt. 18 Fölkeltek Midjánból és Páránból értek; és vettek magukkal embereket Páránból és Egyiptomba értek,

Fáraóhoz, Egyiptom királyához, és adott neki házat, kenyeres ígért neki és földet adott neki. 19 Kegyet talált Hadád Fáraó szemei előtt nagyon és feleségül adta neki felesége nővérét, Tachpenész uralkodónének a nővérét. 20 És szülte neki Tachpenész nővére fiát, Genúbátot és elválasztotta őt Tachpenész Fáraó házában; így volt Genúbát Fáraó házában Fáraó gyermekei között. 21 Hadád pedig hallotta Egyiptomban, hogy őseihez feküdt Dávid és hogy meghalt Jóbád hadvezér; ekkor szólt Hadád Fáraóhoz: Bocsáss el, hogy elmenjek országombra. 22 De mondta neki Fáraó: Hát mi hiányzik neked nálam, hogy íme el akarsz menni országodba? Mondta: Semmi; hanem el kell bocsátanod engem. 23 És támasztott neki Isten elleniséget: Rezónt, Eljádá fiát, ki megszökött Hadádészertől, Cóbá királyától, az ő urától; 24 maga mellé gyűjtött embereket és csapatnak a vezére lett – mikor Dávid azokat megölte – és mentek Damaszkuszba, letelepedtek benne és uralkodtak Damaszkuszban. 25 Ellensége volt Izraélnek Salamon minden napjaiban a Hadád okozta bajon kívül; utálta Izraélt és király volt Arám fölött. 26 Járobeám pedig, Nebát fia, Efraimbeli, Cerédából anyjának neve Cerúa, egy özvegyasszony – szolgája volt Salamonnak; és kezét emelt a király ellen. 27 És ez az oka, hogy kezét emelt a király ellen: Salamon építette a millót és elzárta Dávid, atya városának rését. 28 Ez ember, Járobeáim, derék vitéz volt; midőn láttá Salamon az ifjút, hogy munkabíró ő, felügyelőnek tette őt József házának egész robotja fölé. 29 És volt abban az időben, Járobeám kiment volt Jeruzsálemből, akkor találta őt az úton a Sílóbeli Achíja próféta; ő pedig új ruhába volt öltözve és ők ketten egyedül voltak a mezőn. 30 És megragadta Achíja az új ruhát, mely rajta volt, szétszakította tizenkét darabra, 31 és mondta Járobeámnak: Végy magadnak tíz darabot, mert így szól az Örökkévaló, Izraél Istene: Íme én elszakítom a királyságot Salamon kezéből és neked adom a tíz törzset – 32 egy törzs azonban övé lesz Dávid szolgám kedvéért és Jeruzsálem kedvéért, azon városért, melyet kiválasztottam mind az Izraél törzsei közül – 33 mivelhogy elhagyta engem és leborultak az Astóret, a Cídónbeliek istene előtt, Kemós, Móáb istene előtt és Milkóm, Ammón fiainak istene előtt és nem jártak útjaimban, hogy tették volna azt, ami helyes szemeiben, meg törvényeimet és rendeleteimet, úgy mint atya Dávid. 34 De nem veszem el az egész királyságot kezéből; fejedelemnek teszem őt meg élete minden napjaiban Dávid szolgám kedvéért, akit kiválasztottam, aki megőrizte parancsolataimat és törvényeimet. 35 Elveszem a királyságot fia kezéből és neked adom azt, tíz törzset. 36 Fiának pedig egy törzset adok, hogy minden időben legyen mécsese

Dávid szolgámnak előttem Jeruzsálemben, azon városban, melyet kiválasztottam magamnak, hogy odahelyezzem nevemet. **37** Téged pedig veszlek, hogy király légy mind afölött, amit kíván lelked, király léssz tehát Izraél fölött. **38** És lészen, ha hallgatod mindenzt, amit neked parancsolok, útjaimban jársz és teszed azt, ami helyes a szemeiben, megőrizvén törvényeimet és parancsolataimat, amint Dávid szolgám tette, akkor veled leszek és állandó házat építék neked, amint építettem Dávidnak és neked adom Izraélt. **39** Így alázom majd le Dávid magzatját ennek okáért, csakhogy nem minden időre. **40** És meg akarta Salamon ölni Járobeámot; akkor fölkelt Járobeám és Egyiptomba szökött meg, Síákhoz, Egyiptom királyához, és Egyiptomban volt Salamon haláláig. **41** Salamon egyéb dolgai pedig és mindenzt, amit cselekedett és bölcsessége: hiszen meg vannak írva Salamon történetének könyvében. **42** S az idő, amely alatt király volt Salamon Jeruzsálemben egész Izraél fölött, negyven év. **43** És feküdt Salamon ősei mellé és eltemették Dávid atyjának városában. És király lett helyette fia, Rechabeám.

12 És elment Rechabeám Sekhémbe, mert Sekhémbe gyűlt egész Izraél, hogy őt királyá tegyék. **2** És volt, midőn hallotta Járobeám, Nebát fia – ő még Egyiptomban volt, ahova megszökött Salamon király elől, és maradt Járobeám Egyiptomban, **3** de küldtek és hivatták őt – oda ment Járobeám meg Izraél egész gyülekezete és beszéltek Rechabeámhöz, mondván: **4** Atyád keménnyé tette jármunkat, te pedig könnyíts most atyádnak kemény szolgálatán és azon nehéz jármán, melyet reánk vetett, és szolgálunk neked. **5** Erre szolt hozzájuk: Még menjetek három napra, akkor jöjjetek vissza hozzám. És elment a nép. **6** Akkor tanácskozott Rechabeám király az öregekkel, kik atya Salamon előtt álltak, amíg élt, mondván: Miféle tanácsot adtok, hogy választ adjak e népnek? **7** Beszéltek hozzá, mondván: Ha te ma szolgája lész e népnek és szolgálsz nekik azzal, hogy felélsz nekik és beszélsz hozzájuk jó szavakkal, akkor szolgáid lesznek neked minden időben. **8** De elhagyta az öregek tanácsát, melyet tanácsoltak neki és tanácskozott az ifjakkal, kik vele nőttek föl s a kik őelőtte álltak. **9** És szolt hozzájuk: Mi tanácsot adtok, hogy választ adjunk e népnek, akik így szóltak hozzá, mondván: könnyíts a jármon, melyet reánk vetett atyád? **10** Beszéltek hozzá az ifjak, kik vele nőttek föl, mondván: így mondjad e népnek, akik beszéltek hozzád, mondván: atyád nehézzé tette jármunkat, te pedig könnyíts rajtunk, így beszélj hozzájuk: Kis ujjam vastagabb atyám derekánál; **11** most tehát, atyám nehéz jármot

rakott reátok, én pedig súlyosbítom majd jármotokat; atyám ostorokkal fenyített benneteket, én pedig majd fenyítlek benneteket skorpiókkal! **12** És odament Járobeám meg az egész nép Rechabeámhöz harmadnapon a szerint, ahogy szolt a király, mondván: jöjjetek vissza hozzám harmadnapon. **13** Keményen felelt a király a népnek; elhagyta az öregek tanácsát, melyet neki tanácsoltak, **14** és beszél hozzájuk az ifjuk tanácsa szerint, mondván: Atyám nehézzé tette jármotokat, én pedig majd súlyosbítom jármotokat; atyám ostorokkal fenyített benneteket, én pedig majd fenyítlek benneteket skorpiókkal. **15** A király tehát nem hallgatott a népre, mert így volt okozva az Örökkévaló részéről, azért hogy fenntartsa szavát, melyet szolt az Örökkévaló a Sílobeli Achíja által Járobeámhöz, Nebát fiához. **16** Midőn láta egész Izraél, hogy nem hallgatott rájuk a király, választ adott a nép a királynak, mondván: Mi részünk van Dávidban? Nincs örökségünk Jisáj fiában! Sátraidhoz, Izraél! Most nézz házad után, Dávid! És elment Izraél a sátraihoz. **17** A Jehúda városaiban lakó Izraél fiai – azok fölött király volt Rechabeám. **18** Küldte Rechabeám király Adórámot, aki a robot fölött volt, és meghajigálta őt kővel egész Izraél, úgy hogy meghalt; Rechabeám király pedig erőlködött, hogy kocsira szálljon, hogy megfutamodjék Jeruzsálemben. **19** Így pártolt el Izraél Dávid házától mind e mai napig. **20** És volt, midőn hallotta egész Izraél, hogy visszatért Járobeám, küldtek és hivatták őt a községhöz és királyá lették őt egész Izraél fölé; nem volt Dávid háza pártján más, mint Jehúda törzse egyedül. **21** Megérkezett Rechabeám, Jeruzsálemben ment és egybegyűjtötte Jehúda egész házát éa Benjámin törzsét, száznyolcvanezer válogatott harcost, hogy harcoljanak Izraél házával, hogy visszaszerezze az uralmat Rechabeámnak, Salamon fíanak. **22** És lett Isten igéje Semájához, az Isten emberéhez, mondván: **23** Szólj Rechabeámhöz, Salamon fiához, Jehúda királyához, meg Jehúda egész házához és Benjaminhoz s a többi néphez, mondván: **24** így szól az Örökkévaló: ne vonuljatok föl és ne harcoljatok testvéreitekkel, Izraél fiaival, tértetek vissza ki-ki házához, mert én tőlem történt ez a dolog! Midőn hallották az Örökkévaló igéjét, visszatértek s elmentek az Örökkévaló igéje szerint. **25** Fölépítette Járobeám Sekhémét Efraim hegységében és lakott benne; kiment onnan és fölépítette Penéált. **26** És mondta Járobeám a szívében: Most majd visszatér az uralom Dávid házához: **27** ha fölmegy e nép, hogy áldozatokat készítsen az Örökkévaló házában Jeruzsálemben, akkor visszatér e nép szíve urukhoz Rechabeámhöz, Jehúda királyához, megölnek engem és visszatérnek Rechabeámhöz, Jehúda királyához. **28** Tanácsot

tartott tehát a király és készített két arany borjút. Így szólt hozzájuk: Elég volt nektek Jeruzsálembe fölmenni; itt az istened, Izraél, a ki fölhozott téged Egyiptom országából! **29** És elhelyezte az egyiket Bét-Élben, a másikat pedig Dánba adta. **30** És vétekkel lett e dolog; és eljárt a nép az egyik elő Dánig. **31** És készítette a magaslatok házát és papokká tett a nép minden részéből olyanokat, kik nem voltak Lévi fiai közül. **32** Erre tartott Járobeám ünnepet a nyolcadik hónapban, a hónap tizenötödik napján, azon ünnep szerint, mely Jehúdában volt, és fölment az oltárra; így tett Bét-Élben, áldozván a borjuknak, melyeket készített; ki is rendelte Bét-Élben a magaslatok papjait, kiket azokká tett. **33** Fölment az oltárra, melyet Bét-Élben készített, a nyolcadik hónap tizenötödik napján, abban a hónapban, melyet a maga szívéből koholt. Ünnepet tartott Izraél fiai számára és fölment az oltárra, hogy füstölögteszen;

13 De íme egy Isten embere jött Jehúdából az Örökkévaló igéjével Bét-Élbe, s Járobeám épen az oltáron állt, hogy füstölögteszen. **2** És kiáltott az oltár felé az Örökkévaló igéjével s mondta: Oltár, oltár, így szól az Örökkévaló: íme, egy fia születik Dávid házának, Jósziahú lesz a neve; az levágja rajtad a magaslatok papjait, kik rajtad füstölögötnek, és embercsontokat égetnek el rajtad. **3** Adott is az napon csodajelt, mondván: Ez a csodajel, hogy az Örökkévaló szólt; íme az oltár meghasad és kiömlik a hamu, mely rajta van. **4** És volt, amint hallotta a király az Isten emberének igéjét, melyet kiáltott az oltár felé Bét-Élben, kinyújtotta Járobeám a kezét az oltárról, mondván: Fogjátok meg! Erre elaszott a keze, melyet kinyújtott ellene és nem tudta visszavonni magához. **5** Az oltár pedig meghasadt és kiomlott a hamu az oltárról, azon csodajel szerint, melyet adott az Isten embere az Örökkévaló igéjével. **6** Ekkor megszólalt a király és szólt az Isten emberéhez: Könöörögi, kérlek, az Örökkévalóhoz, a te Istenedhez és imádkozzáll érettem, hogy kezem visszahajolhasson hozzá. És könyörgött az Isten embere az Örökkévalóhoz, és visszahajolt a király keze elő hozzá, és lett, mint annakelőtte. **7** Ekkor szólt a király az Isten emberéhez: Jer velem a házba és étkézzél, hadd adok neked ajándékot. **8** Szólt az Isten embere a királyhoz: Ha nekem add házadnak a felét, nem mennék el veled; nem ia eszem kenyerset és nem iszom vizet ezen a helyen. **9** Mert így parancsolták nekem az Örökkévaló igéjével, mondván: ne egyél kenyerset és ne igyál vizet, és ne térij vissza azon az úton, melyen mentél. **10** Elment tehát más úton, és nem tért vissza azon az úton, melyen jött Bét-Élbe. **11** Egy öreg próféta lakott azonban Bét-Élben. Ennek

jött a fia és elbeszélte neki mind a cselekedetet, melyet cselekedett az Isten embere e napon Bét-Élben; a szavakat is, melyeket szólt a királyhoz, elbeszélte atyujnak. **12** Erre szólt hozzájuk atyujuk: Melyik úton ment el? Fiai pedig látták az utat, melyen elment az Isten embere, aki Jehúdából jött. **13** És mondta fiainak: Nyergeljétek fől nekem a szamarat! Fölnyergelték neki a szamarát és ráült. **14** Utána ment az Isten emberének és találta őt, amint ült egy tölgyfa alatt; szólt hozzá: Te vagy-e az Isten embere, a ki Jehúdából jöttel? Mondta: Én. **15** És szólt hozzá: Jer velem a házba és egyél kenyerset! **16** Mondta: Nem térhettek vissza veled és nem mehetek be veled; nem is eszem kenyerset és nem iszom vizet veled ezen a helyen. **17** Mert az a szó lett hozzá az Örökkévaló igéjével: ne egyél kenyerset és ne igyál vizet ottan, ne térij vissza azon az úton menve, melyen mentél. **18** Erre mondta neki: Én is próféta vagyok, mint te és egy angyal szólt hozzá az Örökkévaló igéjével, mondván: hozd őt vissza magaddal a házadba, hogy egyék kenyerset és igyék vizet. – Hazudott neki. – **19** Tehát visszatárt vele és evett kenyerset a házában és ivott vizet. **20** Ók épen az asztalnál ültek – és lett az Örökkévaló igéje a prófétához, aki őt visszahozta; **21** és kiáltott az Isten emberének, ki Jehúdából jött, mondván: Így szól az Örökkévaló: mivelhogy engedetlen voltál az Örökkévaló parancsa iránt és nem őrizted meg a parancsolatot, melyet az Örökkévaló, a te Istened neked parancsolt, **22** hanem visszatártél és ettől kenyerset és ittál vizet azon helyen, melyről szólt hozzád: ne egyél kenyerset és ne igyál vizet – nem jut a te hullád őseid sírjába. **23** És volt, miután evett kenyerset és miután ivott, fölnyergelték neki a szamarat, annak a prófétának, akit visszahozott. **24** Elment, éa találta őt az úton egy oroszlán és megölte; és volt a hullája odavetve az úton, a szamár pedig mellette állt, az oroszlán is a hulla mellett állott. **25** És íme, arra mentek emberek, és látták a hullát odavetve az úton, meg az oroszlánt a hulla mellett állva, bementek és elmondták a városban, melyben az öreg próféta lakott. **26** Midőn hallotta a próféta, ki őt visszahozta az útról, mondta: Az Isten embere az, ki engedetlen volt az Örökkévaló parancsa iránt; adta őt tehát az Örökkévaló az oroszlánnak, úgy hogy összetörte és megölte őt, az Örökkévaló igéje szerint, melyet szólt róla. **27** Erre szólt fiaihoz, mondván: Nyergeljétek fől nekem a szamarat. És fölnyergelték. **28** Elment és találta a hulláját odavetve az úton, a szamár pedig meg az oroszlán álltak a hulla mellett; nem ette meg az oroszlán a hullát és nem törte össze a szamarat. **29** Ekkor fölemelte a próféta az Isten emberének hulláját, rátette a szamárra és visszavitte; és ment az öreg prófétának a városába, hogy gyászt tartson és

hogy eltemesse. 30 Letette hulláját a saját sírjába; és gyászt tartottak fölötté: Jaj, testvérem! 31 És volt, miután eltemette, szólt fiaihoz, mondván: Mikor meghalok, temessetek engem abba a sírba, melyben az Isten embere van temetve; az ő csontjai mellé tegyétek az én csontjaimat. 32 Mert be fog következni azon szó, melyet hirdetett az Örökkévaló igéjével a Bét-Élben levő oltár felől és a Sómrón városaiban levő magaslatok házai felől. 33 E dolog után nem tért meg Járobeám gonosz útjáról; újból rendelt magaslatoknak való papokat a nép minden részéből; akinek kedve volt, annak megtöltötte a kezét, hogy magaslat papjává legyen. 34 És Járobeám házának vétkevé lett e dolog, a föld színéről való kiirtásra és megsemmisítésre.

14 Azon időben megbetegedett Abíja, Járobeám fia. 2

És mondta Járobeám a feleségének: Kelj föl, kérlek, másítsd el ruhádat, hogy meg ne tudják, hogy te vagy Járobeám felesége; menj Sílóba, íme ott van Achíja próféta – ő szólt felőlem, hogy király leszek e nép fölött. 3 Végy kezdebe tíz kenyeret, pogácsákat is és egy korsó mézet és menj oda hozzá; ő majd megmondja neked, mi lesz a fiúval. 4 Így is tett Járobeám felesége; fölkelt, elment Sílóba és bement Achíja házába. Achíja pedig nem bírt látni, mert szemei merevek voltak vénsége miatt. 5 Az Örökkévaló pedig szólt vala Achíjáhúhoz: Íme, Járobeám felesége eljő, hogy kérdezzzen valamit tőled fia felől, mert beteg; így meg így beszélj hozzá. Lesz pedig, midőn eljön, másnak tetteti magát. 6 Volt tehát, amint Achíjáhú hallotta lábainak neszét, amint bejött az ajtón, mondta: Jőj be, Járobeám felesége, minek is tettetted magadat másnak, pedig én kemény dologgal vagyok küldve hozzád. 7 Menj, mondjad Járobeámnak: így szól az Örökkévaló, Izráél Istene: mivelhogy kiemeltek a nép közül és fejedelemmé tettelek Izráél népem fölé, 8 és elszakítottam az uralmat Dávid házától és neked adtam, de nem voltál olyan mint Dávid szolgám, aki megőrizte parancsolataimat és aki járt utánam egész szívvel, csak azt téve, ami helyes szemeimben; 9 hanem rosszabbul cselekedettél mindenkoránál, kik előtted voltak, mentél és készítettél magadnak más isteneket és öntött képeket az én bosszantásomra, míg engem hátagad mögé vetettél: 10 azért, íme én veszedelmet hozok Járobeám házára és kiírtok Járobeám házából falra vizelőt, elzártat és magára hagyott Izráéliben és kitakarítók Járobeám háza után, amint kitakarítják a ganéjt, míg vége van. 11 A kije meghal Járobeámnak a városban, azt megeszik a kutyák s aki meghal a mezőn, azt megeszik az ég madarai – mert az Örökkévaló szólt. 12 Te pedig kelj föl, menj haza;

mihelyt lábad a városba ér, meghal a gyermek. 13 És gyászt tart fölötté egész Izraél, éa eltemetik őt, mert egyedül ez jut sírba Járobeámtól, mivel találtatott rajta valami, ami jó az Örökkévaló, Izráél Istene előtt, Járobeám házában. 14 És majd támaszt magának az Örökkévaló királyt Izráél fölött, aki kiírja Járobeám házát ama napon – de már mi lesz akkor! 15 Megveri az Örökkévaló Izráélt – amint inog a nádszál a vízben és kitípi Izráélt e jó födről, melyet őseiknek adott és elszórja őket a folyamon túlra, mivelhogy aséráikat készítették, bosszantva az Örökkévalót. 16 És majd odaadja Izráélt, Járobeám vétkei miatt, melyekkel vétkezett és vétkezésre indította Izráélt. 17 Erre fölkelt Járobeám felesége, ment és Tircába ért; ő éppen bement a ház küszöbén, és a gyermek meghalt. 18 Eltemették őt és gyászt tartott fölötté egész Izráél, az Örökkévaló szava szerint, melyet szólt az ő szolgája, Achíjahú próféta által. 19 Járobeámnak egyéb dolgai pedig, ahogy harcolt és ahogy uralkodott, íme meg vannak írva Izráél királyai történetének könyvében. 20 Az idő pedig, mely alatt király volt Járobeám: huszonkét év; és feküdt ősei mellé és király lett helyette fia Nádáb. 21 Rechabeám, Salamon fia pedig király volt Jehúdában. Negyvenegy éves volt Rechabeám, mikor király lett és tizenhét évig uralkodott Jeruzsálemben, azon városban, melyet kiválasztott az Örökkévaló, hogy odahelyezze nevét, mind az Izráél törzsei közül; és anyjának neve az ammóni Náama. 22 És tette Jehúda azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben és ingerelték őt jobban mindannál, amit őseik tettek, vétkeikkel, amelyekkel vétkeztek. 23 Építettek maguknak ők is magaslatokat, oszlopokat és asérákat minden magas dombon és minden zöldelő fa alatt. 24 Még szentelt férfi is volt az országban; cselekedtek mindenkor népek utálatai szerint, melyeket elűzött az Örökkévaló Izráél fiai elől. 25 És volt Rechabeám király ötödik évében, felvonult Sisák, Egyiptom királya Jeruzsálem ellen; 26 elvette az Örökkévaló házának kincseit és a király házának kincseit, minden elvette; elvette minden arany pajzsokat is, melyeket Salamon készített. 27 Ekkor készített Rechabeám király rézpajzsokat helyettük és rábízta a futárok tisztejre, aikik őrt álltak a király házának bejáratán, 28 És volt, valahányszor a király az Örökkévaló házába ment, vitték azokat a futárok és visszatették a futárok szobájába. 29 Rechabeám egyéb dolgai pedig és minden, amit cselekedett, hiszen meg vannak írva Jehúda királyai történetének könyvében. 30 És háború volt Rechabeám és Járobeám között minden időben. 31 És feküdt Rechabeám ősei mellé és eltemették ősei mellett Dávid városában;

anyának neve pedig az ammóni Náama. És király lett helyette fia, Abíjám.

15 Járobeám királynak, Nebát fiának tizennyolcadik évében király lett Abíjám Jehúda fölött. **2** Háróm évig uralkodott Jeruzsálemben; anyának neve Máakha, Abísálóm leánya. **3** És járt atyának mindenazon vétkeiben, melyeket ő előtte elkövetett, és szíve nem volt tökéletes az Örökkévaló, az ő Istene iránt, mint ősének, Dávidnak szíve. **4** Mert Dávid kedvéért adott neki az Örökkévaló; az ő Istene, mécsest Jeruzsálemben, támasztván ő utána fiát és fönntartván Jeruzsálemet; **5** mivel Dávid tette azt, ami helyes az Örökkévaló szemeiben és nem tért el mindattól, amit neki parancsolt, élete minden napjaiban, kivéve a chittita Úrija dolgában. **6** És háború volt Rechabeám és Járobeám között élete minden napjaiban: **7** Abíjámnak egyéb dolgai pedig és mindaz, mit cselekedett, hiszen meg vannak írva Jehúda királyai történetének könyvében. És háború volt Abíjám és Járobeám között. **8** És feküdt Abíjám ősei mellé éa eltemették őt Dávid városában. Király lett helyette fia, Ásza. **9** Járobeámnak, Izraél királyának húszadik évében király lett Ásza Jehúda fölött; **10** negyvenegy évig uralkodott Jeruzsálemben; anyának neve pedig Máakha, Abísálóm leánya. **11** És tette Ásza azt, ami helyes az Örökkévaló szemeiben, úgy mint őse, Dávid. **12** Elmozdította a szentelt férfiakat az országból és eltávolította minden a bálványokat, melyeket készítettek ősei. **13** Anyját, Máakhát is eltávolította, hogy ne legyen uralkodónő, mivel förtelmes képet készített az aséra számára; kivágta Ásza a förtelmes képet és elégette a Kidrón völgyében. **14** De a magaslatok nem szűntek meg; csakhogy tökéletes volt Ászának szíve az Örökkévalóhoz minden napjaiban. **15** És bevitte atyának szentségeit és a maga szentségeit az Örökkévaló házába: ezüstöt, aranyat és edényeket. **16** És háború volt Ásza éa Báesa, Izraél királya között minden napjaikban. **17** Fölvonult Báesa, Izraél királya Jehúda ellen és építette Rámát, hogy ne engedjen senkit ki- és bemenni Ásza, Jehúda királyának részéről. **18** Akkor vette Ásza mind az ezüstöt és aranyat, ami megmaradt az Örökkévaló házának kincseiből és a király házának kincseit, szolgáinak kezébe adta, és elküldte őket Ásza király Ben-Hadádhoz, Tabrimmón fiához, Chezjón fiához, Arám királyához, aki Damaszkuszbán székelt, mondván: **19** Szövetség van köztem és közted, atyám és atyád között; íme küldtem neked ajándékot, ezüstöt és aranyat; menj, bontsd föl szövetségedet Báésával, Izraél királyával, hogy elvonuljon tőlem. **20** Hallgatott Ben-Hadad Ásza királyra, elküldte az ő hadvezéreit Izraél városai ellen

és megverte Ijjánt, Dánt, Abél-Bét-Máakhát, meg az egész Kinnerót Naftáli egész földjével együtt. **21** És volt, midőn meghallotta Báesa, fölhagyott Ráma építésével és maradt Tircában. **22** Ásza király pedig összehívta egész Jehúdát, senki sem volt fölmentve, és elhordták Ráma köveit és fáit, melyekkel épített volt Báesa; és építette azokból Ásza király a Benjáminbeli Gébát és Micpát. **23** Ászának minden az egyéb dolgai pedig, minden hőstette és minden, amit cselekedett, meg a városok, melyeket épített, hiszen meg vannak írva Jehúda királyai történetének könyvében. Csak vénsége idejében megbetegedett a lábaira. **24** És feküdt Ásza ősei mellé és eltemették ősei mellé, ősének, Dávidnak városában. És király lett helyette fia, Jehósáfát. **25** Nádáb, Járobeám fia pedig király lett Izraél fölött Ászának, Jehúda királyának második évében és uralkodott Izraél fölött két évig. **26** És tette azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben és járt atyának útja szerint és vétke szerint, melyel vétkezésre indította Izraélt. **27** De összecsükdött ellene Báesa, Achíja fia, Jisszákhár házából, éa megverte őt Báesa Gibbetónban, mely a filiszteusoké volt; Nádáb és egész Izraél éppen ostromolták Gibbetón. **28** Megölte őt Báesa Ászának, Jehúda királyának harmadik évében és király lett helyette. **29** És volt, mikor király lett, megölte Járobeám egész házát, nem hagyott meg egy lelket sem Járobeámtól, míg meg nem semmisítette; az Örökkévaló szava szerint, melyet szólt az ő szolgája, a Sílóbeli Achíja által: **30** Járobeám vétkei miatt, melyekkel vétkezett és melyekkel vétkezésre indította Izraélt, bosszantásáért, melyel bosszantotta az Örökkévaló, Izraél Istenét. **31** Nádáb egyéb dolgai pedig és minden, amit cselekedett, hiszen meg vannak írva Izraél királyai történetének könyvében. **32** És háború volt Ásza és Báesa Izraél királya között minden napjaikban. **33** Ászának, Jehúda királyának harmadik évében király lett Báesa, Achíja fia egész Izraél fölött, Tircában, huszonnegy évig. **34** És tette azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben és járt Járobeám útja szerint és vétke szerint, melyel vétkezésre indította Izraélt.

16 És lett az Örökkévaló igéje Jéhúhoz, Chanáni fiához, Báesa felől, mondván: **2** Mivelhogy fölemeletek a porból és fejedelemmé tettelek Izraél népem fölét, de te jártál Járobeám útja szerint és vétkezésre indítottad Izraél népemet, hogy bosszantsanak engem vétkekkel: **3** íme én kitakarítok Báesa után és háza után éa olyanná teszem házadat, mint Járobeám, Nebát fiának házát; **4** akije meghal Báésának a városban, azt megeszik a kutyák és akije meghal a mezőn, azt megeszik az ég madarai. **5** Báesa egyéb dolgai pedig és amit cselekedett és hőstettei, hiszen

meg vannak írva Izraél királyai történetének könyvében. 6 És feküdt Báesa ősei mellé és eltemették Tircában. És király lett helyette fia, Éla. 7 Jéhú, Chanáni fia, a próféta által is lett az Örökkévaló igéje Báesa ellen és háza ellen, minden rossz miatt, amit tett az Örökkévaló szemében, bosszantván őt kezeinek tettével, hogy majd úgy jár, mint Járobeám háza és még azért, hogy azt megölte. 8 Ászának, Jehúda királyának huszonhatodik évében király lett Éla, Báesa fia, Izraél fölött Tircában, két évig. 9 És összeesküdött ellene Zimri, az ő szolgája, a szekérhad felének a vezére, mikor ő Tircában részegre itta magát, Arcának házában, aki Tircában a ház fölött volt. 10 Bement ugyanis Zimri, leültötte és megölte őt, Ászának, Jehúda királyának huszonhetedik évében, és király lett helyette. 11 És volt, mikor király lett, amint trónján ült, megölte Báesának egész házát, nem hagyott meg belőle falra vizelőt, meg rokonait és barátjait. 12 Így megsemmisítette Zimri Báesa egész házát az Örökkévaló szava szerint, melyet szólt Báesa ellen Jéhú próféta által; 13 Báesának mind a vétkeiért és fiának, Élának vétkeiért, melyekkel vétkeztek és melyekkel vétkezésre indították Izraélit, hogy bosszantsák az Örökkévalót, Izraél Istenét hiáavalóságaikkal. 14 Élának egyéb dolgai pedig és minden, amit cselekedett, hiszen meg vannak írva Izraél királyai történetének könyvében. 15 Ászának, Jehúda királyának huszonhetedik évében király lett Zimri, hét napig Tircában; a nép épen akkor táborozott Gibbetón ellen, mely a filiszteusoké volt. 16 És hallotta a táborozó nép, hogy összeesküdött Zimri és meg is ölte a királyt; akkor királyá tette egész Izraél ama napon a táborban Omri hadvezért Izraél fölé. 17 És elvonult Omri és egész Izraél ő vele Gibbetón alól és ostrom alá vették Tircát. 18 És volt, amint láta Zimri, hogy elfoglaltatott a város, bement a király házának várába, magára gyűjtotta a király házát tűzzel és meghalt. 19 Vétkeiért, melyekkel vétkezett, cselekedvén azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, járván Járobeám útja szerint és vétke szerint, melyet elkövetett, hogy vétkezésre indította Izraélit. 20 Zimrinek egyéb dolgai pedig és összeesküvése, melyel összeesküdött, hiszen meg vannak írva Izraél királyai történetének könyvében. 21 Akkor kétfelé oszlott Izraél népe: a nép egyik fele Tibník, Gínát fiának pártján volt, hogy királytá tegye, a másik fele pedig Omri pártján. 22 De erősebb volt az Omri pártján levő nép a Tibní, Gínát fiának pártján levő népnél; meghalt Tibní éa király lett Omri. 23 Ászának, Jehúda királyának harmincegyedik évében király lett Omri Izraél fölött, tizenkét évig; Tircában uralkodott hat évig. 24 És megvette a Sómrón hegyet Sémertől két kikkár ezüstért; beépítette e hegyet és elnevezte a várost, melyet épített, Sémernek, a hegy

urának nevéről, Sómrónak. 25 És cselekedte Omri azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben és rosszabbul cselekedett mindenazonkál, kik előtte voltak; 26 és járt Járobeámnaak, Nebát fiának minden útja szerint és vétke szerint, mellyel vétkezésre indította Izraélit, hogy bosszantsák az Örökkévalót, Izraél Istenét, hiáavalóságaikkal. 27 Omrinak egyéb dolgai pedig, amiket cselekedett és hóstettei, melyeket végzett, hiszen meg vannak írva Izraél királyai történetének könyvében. 28 És feküdt Omri ősei mellé és eltemették Sómrónban; és király lett utána fia, Acháb. 29 Acháb, Omri fia pedig király lett Izraél fölött, Ászának, Jehúda királyának harmincnyolcadik évében; és uralkodott Acháb, Omri fia Izraél fölött Sómrónban huszonkét évig. 30 És tette Acháb, Omri fia azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, inkább mindenazonkál, kik előtte voltak. 31 És mintha csekélyseg lett volna neki járnia Járobeámnaak, Nebát fiának vétkei szerint, feleségül vette Ízébelt, Etbáalnak, a Cídónbeliek királyának leányát s ment és szolgálta a Báalt és leborult előtte. 32 És oltárt állított föl a Báalnak, a Báal házában, melyet épített Sómrónban. 33 És készítette Acháb az aserát; többet is tett Acháb arra, hogy bosszantsa az Örökkévalót, Izraél Istenét, inkább minden az Izraél királyainál, kik előtte voltak. 34 Az ő napjaiban építette föl a Bé-Bélbeli Chíl Jerichót; Abírámmal, elsőszülöttjével, rakta le alapját, Szegúbbal, legifjabbikjával pedig állította föl kapuit, az Örökkévalónak szava szerint, melyet szólt Józsua, Nún fia által.

17 És szólt a Tiabébeli Élijáhú, Gileád lakosai közül, Achához: Él az Örökkévaló, Izraél Istene, aki előtt álltattam, nem lesz ez években sem harmat, sem eső, ha csak nem igém szerint. 2 És lett hozzája az Örökkévaló igéje, mondván: 3 Menj el innen, fordulj keletnek és rejtőzzél el a Kerít patakjánál, mely a Jordán felől van. 4 És lészen, a patakból fogsz inni, a hollóknak pedig megparancsoltam, hogy ott téged tápláljanak. 5 Elment és tett az Örökkévaló igéje szerint; elment és letelepedett a Kerít patakjánál, a mely a Jordán felől van. 6 A hollók pedig vittek neki kenyeres étát húst reggel, meg kenyeres étát húst este, és a patakhól ivott. 7 És volt napok multán, kiszáradt a patak, mert nem volt eső az országban. 8 Ekkor lett hozzá az Örökkévaló igéje, mondván: 9 Kelj föl, menj Cárefátba, mely Cídóné, és maradj ott: íme megparancsoltam ott egy özvegyasszonynak, hogy téged tápláljon. 10 Fölkelt és elment Cárefátba s midőn a város bejáratához ért, íme egy özvegy asszony ott fát szedegettet; megszólította és mondta: Hozz nekem, kérlek, az edényben egy kis vizet, hogy igyam. 11 Elment, hogy hozza; akkor szólította és mondta: Hozz nekem, kérlek,

kezedenben egy darab kenyeret. **12** Mondta: Él az Örökkévaló, a te Istened, nincsen nekem süteményem, hanem csak egy maroknyi liszt van a vékámban és egy kevés olaj a korsóban; s íme szedegetek két darab fát, hogy lemenjek és elkészítsem a magam és fiam számára, majd megesszük és meghalunk. **13** Erre szolt hozzá Élijáhú: Ne félj, menj be, tégy szavad szerint, csakhogy előbb készíts abból számomra egy kis süteményt és hozd ki nekem; a magad és fiad számára készíts utóbbit. **14** Mert így szól az Örökkévaló, Izraél Istene: A lisztes véka nem fogy ki és az olajas korsó nem apad meg mindaddig, míg az Örökkévaló esőt nem ad a föld színére. **15** Ment tehát és tett Élijáhú szava szerint és evett ő is, amaz is és háza is jó ideig. **16** A lisztes véka nem fogyott ki s az olajos korsó nem apadt meg az Örökkévaló szava szerint, melyet szolt Élijáhú által. **17** És volt e dolog után, beteg lett a nőnek, a ház asszonyának fia; igen súlyos volt a betegsége, úgy, hogy nem maradt benne lélek. **18** Ekkor szolt Élijáhúhoz: Mi közöm hozzád, Isten embere? Azért jöttél hozzáim, hogy emlékezetembe hozzad bűnömet és megöljed fiamat? **19** Szolt hozzá: Add ide a fiadat! Elvette az öléből, fölvitte az emeleti szobába, ahol ő lakott és ágyára fektette. **20** És kiáltott az Örökkévalóhoz és mondta: Örökkévaló, én Istenem, vajon az özvegygel is, kinél tartózkodom, rosszul bánsz, megölvén a fiát? **21** Ekkor háromszor rányújtózkodott a gyermekre, kiáltott az Örökkévalóhoz és mondta: Örökkévaló, én Istenem, térjen vissza, kérlek, e gyermek lelke ő beléje! **22** És hallgatott az Örökkévaló Élijáhú szavára; viaszatért a gyermek lelke ő beléje és föléledt. **23** Ekkor vette Élijáhú a gyermeket, levitte az emeletről a házba és átadta anyjának; mondta Élijáhú: Lásd, él a te fiad! **24** Erre az asszony így szolt Élijáhúhoz: Most már tudom, hogy Isten embere vagy és az Örökkévaló igéje a szádban igazság.

18 Volt sok idő múlva, lett az Örökkévaló igéje Élijáhúhoz a harmadik évben, mondván: Menj, mutatkozzál Achábnak, hadd adok esőt a föld színére. **2** Ment tehát Élijáhú, hogy mutatkozzék Achábnak; az éhség pedig erős volt Sómrónban. **3** És szólította Acháb Óbadjáhút, ki a ház fölött volt – Óbadjáhú pedig nagyon félte az Örökkévalót; **4** és történt, mikor kiirtotta Izébel az Örökkévaló prófétáit, vett Obadjáhú száz prófétát és elrejtette őket, ötven embert egy – egy barlangban és elláttá őket kenyérrel és vízzel – **5** és szolt Acháb Óbadjáhúhoz: Menj az országban mind a forrásokhoz és mind a patakokhoz, hátha találunk valami fűvet, hogy életben tartsunk lovát és öszvért és ki ne fogyunk a baromból. **6** És fölöttetették maguk közt az

országot, hogy bejárják; Acháb ment az egyik úton egyedül, és Óbadjáhú ment a másik úton egyedül. **7** Midőn Óbadjáhú az útban volt, íme elejébe jött Élijáhú; reáismert, arcra vetette magát és mondta: Te vagy-e az, uram Élijáhú? **8** Mondta neki: Én vagyok! Menj, mondjad uradnak: itt van Élijáhú! **9** És mondta: Mit véttem, hogy Acháb kezébe akarod adni szolgádat, hogy megöljön engem? **10** Él az Örökkévaló, a te Istened, nincsen nemzet és királyság, ahova nem küldött volna uram, hogy téged keressen, de azt mondta: nincs itt, akkor megeskette azt a királyságot és nemzetet arra, hogy csakugyan nem találnak téged. **11** És most te azt mondod: menj, mondjad uradnak, itt van Élijáhú! **12** És lészen, én majd elmegyek tőled, s az Örökkévaló szelleme elvisz téged, nem tudom hová, én meg odamegyek, hogy tudtára adjam Achábnak a hírt, de ő nem talál téged és megöl engem – pedig szolgád félí az Örökkévalót ifjúkoromtól fogva. **13** Hiszen tudtára adták uramnak azt, amit tettem, mikor Izébel megölte az Örökkévaló prófétáit? Elrejtettem az Örökkévaló prófétáit közül száz embert, ötven ötven embert egy barlangban és elláttam őket kenyérrel és vízzel. **14** És most te azt mondod: menj, mondjad uradnak: itt van Élijáhú, hogy megöljön! **15** Mondta Élijáhú: Él az Örökkévaló, a seregek ura, ki előtt én álltam, bizon ma mutatkozom neki. **16** Ment tehát Óbadjáhú Acháb elejébe és tudtára adta neki; erre elment Acháb Élijáhú elejébe. **17** És volt, amint megláttá Acháb Élijáhút, így szolt hozzá Acháb: Te vagy-e az, Izraél megzavarója? **18** Mondta: Nem én zavartam meg Izraélt, hanem te és atyad háza azzal, hogy elhagytátok az Örökkévaló parancsolatait és jártál a Báalok után. **19** Most pedig küldj el, gyűjtsd hozzám egész Izraélt a Karmel hegycsúcsára, meg Báál prófétáit, négyszázötvenet és az Aséra prófétáit, négyszázat, az Izébel asztalánál evőket. **20** Ekkor küldött Acháb mind az Izraél fiaihoz, és a Karmel hegycsúcsára gyűjtötte a prófétákat. **21** Odalépett Élijáhú az egész néphez és mondta: Meddig akartok ti ugrálni két ágon? Ha az Örökkévaló az Isten, járjatok ő utána, ha pedig a Báál, járjatok ő utána! De nem felelt neki a nép semmit. **22** Ekkor szolt Élijáhú a néphez: Én egyedül maradtam meg prófétául az Örökkévalónak, a Báál prófétáit pedig négyszázötvenen vannak. **23** Adjanak nekünk két tulka, válasszák ők maguknak az egyik tulka, darabolják el őt tegyék a fára, de tüzet ne tegyenek alája; én meg elkészítem a másik tulka, ráteszem a fára, de tüzet nem teszek alája. **24** Akkor szólítások a ti istenteknek nevét, én pedig szólítom az Örökkévaló nevét; és lészen, amely isten tűzben felel, az az Isten! Erre felelt az egész nép és mondta: Jól van így! **25** És mondta Élijáhú a Báal

prófétáinak: Válasszátok magatoknak az egyik tulkot és készítsétek el előbb ti, mert ti vagyok többen; szólítsátok istenteknek nevét, de tüzet ne tegyetek alá. **26** Vették tehát a tulkot, melyet adtak nekik, elkészítették azt és szólították a Báal nevét reggeltől délig, mondván: Oh Báal, hallgass meg minket! De se szó, se válasz. Ekkor ugrándoztak az oltárra, melyet készítettek. **27** És volt déltájt, kicsúfolta őket Élijáhú és mondta: Kiáltatok fennhangon, mert isten ő, talán beszélni valója, talán akadálya van, talán útja van; hátha alszik, majd fölébred! **28** Erre kiáltottak fennhangon és megvagdalták magukat szokásuk szerint kardokkal éa lándzsákkal, míg vér omlott el rajtuk. **29** És volt, mikor elmúlt a dél, prófétáztak a lisztalidozat bemutatása idejéig; de se hang, se válasz, se figyelem. **30** Ekkor mondta Élijáhú az egész népnek: Lépjek ide hozzám! És odalépett hozzá az egész nép; és helyreállította az Örökkévalónak lerombolt oltárát. **31** Vett Élijáhú tizenkét követ – Jákób fiai törzseinek száma szerint, akihez volt az Örökkévaló igéje, mondván: Izrael legyen a neved – **32** oltárt épített a kövekből az Örökkévaló nevére és az oltár körül csinált mintegy két mértéknnyi vetőmagnak helyét. **33** Elrendezte a fát, szétdarabolta a tulkot és rátette a fára. **34** És mondta: Töltsetek meg négy vödröt vízzel és öntsétek az égő áldozatra és a fára. Mondta: tegyétek másodszor. És tették másodszor. Mondta: tegyétek harmadszor. És tették harmadszor. **35** És folyt a víz az oltár körül; és az árkot is megtöltötte vízzel. **36** És volt a lisztalidozat bemutatása idejében, odalépett Élijáhú próféta és mondta: Oh Örökkévaló, Ábrahám, Izsák és Izrael Iste, ma tudassék meg, hogy te vagy Isten Izraelben és hogy én vagyok a szolgád és hogy a te igéd szerint cselekedtem mind e dolgokat. **37** Hallgass meg engem, Örökkévaló, hallgass meg engem, hogy megtudja e nép, hogy te, Örökkévaló, vagy az Isten; hiszen te engedted hátra fordulni szívüket. **38** Erre lehullott tűz az Örökkévalótól és megemészítette az égőáldozatot és a fát, meg a köveket és a földet; az árokban levő vizet pedig fölnyalta. **39** Láttá az egész nép, arcukra vetették magukat és mondta: Az Örökkévaló az Isten, az Örökkévaló az Isten! **40** Ekkor mondta nekik Élijáhú: Fogjátok meg a Báal prófétáit, senki se meneküljön közülök! És megfogták őket. És levitte őket Élijáhú a Kísón patakhoz és levágta ott őket. **41** És mondta Élijáhú Achábnak: Menj föl, egyél és igyál, mert hallom már az eső zúgását. **42** Fölment tehát Acháb, hogy egyék és igyék; Élijáhú pedig fölment a Karmel csúcsára, lehajolt a földre és térdel közé tette az arcát. **43** És szólt a legényéhez: Menj csak föl, tekints a tenger felé! Fölment, odatekintett és mondta: Nincsen semmi! Mondta: Menj vissza, hétszer.

44 Volt pedig hetedízben, mondta: Íme, kis felhő, akkora mint egy embernek tenyere, száll föl a tengerből. Mondta: Menj föl, szólj Achabhoz: fogass be és menj le, hogy vissza ne tartson az eső! **45** És volt míg ide meg oda fordult, az ég már is besötétült felhőktől és széltől, éa volt nagy eső. Szekérre ült Acháb és elment Jizréelbe. **46** Az Örökkévaló keze pedig volt Élijáhún: felövezte a derekát és futott Acháb előtt egészen Jizreél felé.

19 Elmondta Acháb Izébelnek mindazt, amit Élijáhú cselekedett, meg minden, ahogyan megölte minden prófétákat karddal. **2** Ekkor követet küldött Izébel Élijáhúhoz, mondván: Úgy tegyenek velem az istenek és úgy folytassák, bizony holnap ilyenkor olyanná teszem életedet, mint amazok bármelyikének életét. **3** Midőn ezt láttá, fölkelt, elment élete kedvéért éa eljutott a Jehúdabeli Beér-Sébába és ott hagyta legényét. **4** Ő pedig ment a pusztában egy napnyi úton, odaérte és leült egy rekettyebokor alá; halált kívánt a lelkének éa mondta: Elég, most, oh Örökkévaló, vedd el lelkemet, mert nem vagyok én jobb az őseimnél. **5** Ekkor lefeküdt és elaludt egy rekettyebokor alatt; s íme megérintette egy angyal és mondta neki: Kelj föl, egyé! **6** Föltekintett és íme, feje mellett egy parázson sült lepény és egy korsó víz. Evett tehát és ivott és újra lefeküdt. **7** Másodszor is visszajött az Örökkévaló angyala, megérintette és mondta: Kelj föl, egyél, mert túlságos nagy utad lesz. **8** Fölkelt tehát, evett és ivott, és ment amaz evés erejével negyven nap és negyven éjjel, az Isten hegycigáig, a Chórébig. **9** Ott bement a barlangba és meghált ott; és íme, az Örökkévaló igéje lett hozzá és mondta neki: Mi dolgod itt, Élijáhú? **10** Mondta: Buzgólkodva buzgólkodtam az Örökkévalóért, a seregek Istenéért, mert elhagyták szövetségedet Izrael fiai, oltáraidat lerombolták és prófétáidat megölték a karddal; én egyedül maradtam meg, de életemre törtek, hogy elvegyék. **11** És mondta: Menj ki, állj a hegyen az Örökkévaló előtt! És íme az Örökkévaló arra vonul: nagy és erős szél, hegyeket bontó és sziklákat tördelő, az Örökkévaló előtt – nem a szélben az Örökkévaló. És a szél után földrengés – nem a földrengésben az Örökkévaló. **12** És a földrengés után tűz – nem a tűzben az Örökkévaló. És a tűz után halk suttogás hangja. **13** És volt, amint ezt hallotta Élijáhú, eltakarta arcát köpenyével, kiment és odaálta a barlang bejáratára; és íme, hang szólt hozzá és mondta: Mi dolgod itt, Élijáhú? **14** Mondta: Buzgólkodva buzgólkodtam az Örökkévalóért, a seregek Istenéért, mert elhagyták szövetségedet Izrael fiai, oltáraidat lerombolták és prófétáidat megölték a karddal; én egyedül maradtam meg, de életemre törtek, hogy elvegyék. **15** És szólt hozzá az Örökkévaló:

Menj, térij vissza utadra, Damaszkusz pusztájába; és oda érvén, kend föl Chazaált királynak Arám fölé. 16 Jéhút pedig, Nimaí fiát, kend föl királynak Izrael fölé; és Elísát, Sáfát fiát, Ábel-Mechólából, kend föl prófétának a magad helyébe. 17 És lészen, aki megmenekül Chazaél kardjától, azt megölí Jéhú és aki megmenekül Jéhú kardjától, azt megölí Elísá. 18 És meghagyok Izraelben hétezret: minden tárdeket, melyek nem hajoltak meg a Báal előtt és minden szájat, mely nem csókolta meg. 19 Elment onnan és találta Elísát, Sáfát fiát; az éppen szántott, tizenkét pár ökör volt előtte és ő maga a tizenkettedikkel. Átment hozzá Élijáhú és rája vetette a köpenyét. 20 Erre elhagyta az ökröket, Élijáhu után futott és mondta: hadd csókolom meg, kérlek, atyámat és anyámat, és majd megyek utánad! Mondta neki: Menj, térij vissza, mert mit tettem neked? 21 Elment tőle, vette az egy pár ökröt, levágta azt és az ökrök szerszámain megfőzte húsukat, adott a népnek és ettek. Erre fölkelt, ment Élijáhú után és szolgája lett.

20 Ben-Hadád pedig, Arám királya összegyűjtötte egész hadát, harminckét király volt vele, meg ló és szekérad; fölvonult, ostrom alá vette Sómrón és harcolt ellene. 2 És követeket küldött Achábhoz, Izraél királyához a városba; 3 és mondta neki: Így szól Ben-Hadád: ezüstöd és aranyod az enyém, feleségeid éa legszebb fiaid az enyéim. 4 Felelt Izraél királya és mondta: Szavad szerint, uram király, tied vagyok én és minden, amin van. 5 Visszatértek a követek és mondatták: Így szól Ben-Hadád, mondván: hiszen küldtem hozzád, mondván: ezüstödet és aranyodat, feleségeidet és fiaidat nekem adjad; 6 bizony holnap ilyenkor hozzád küldöm a szolgáimat, hogy kikutassák a házadat és szolgáid házait és lészen, szemeid minden drágaságát kezükbe teszik és elviszik. 7 Erre hívta Izraél királya mind az ország véneit és mondta: Tudjátok csak meg és lássátok, hogy ez rosszat akar; mert küldött hozzám feleségeimért, fiaimért, ezüstömért és aranyomért és nem tagadtam meg tőle! 8 És szóltak hozzá mind a vének és az egész nép: Ne hallgass rá és ne engedj! 9 Mondta tehát Ben-Hadád követeinek: Mondjátok uramnak, a királynak: minden, amiért első ízben küldtél szolgádhoz, megteszem, de ezt a dolgot nem tehetem meg. Elmentek a követek és vittek neki választ. 10 Ekkor küldött hozzá Ben-Hadád és mondta: Így tegyenek velem az istenek és így folytassák, nem lesz elég Sómrón pora, hogy marokkal is jusszon mind annak a népnek, mely engem követ. 11 Erre felelt Izraél királya és mondta: Szóljatok: ne dicsekedjék úgy aki övet köt, mint a ki leoldja! 12 És volt, amint hallotta e szót – ő éppen ivott, ő meg a

királyok a sátrakban – így szolt szolgáihoz: Fogjátok körül! És körül fogták a várost. 13 És íme egy próféta lépett oda Achábhoz, Izraél királyához és mondta: Így szól az Örökkévaló: Láttad te ezt az egész nagy tömeget: íme, kezedbe adom ma, hogy megtudjad, hogy én vagyok az Örökkévaló. 14 Mondta Acháb: Ki által? És mondta: Így szól az Örökkévaló: a tartományok vezéreinek legényei által. Mondta: Ki kezdje meg a harcot? És mondta: Te! 15 Erre megszámlálta a tartományok vezéreinek legényeit, és voltak kétszázharminctetten; utánuk pedig megszámlálta az egész népet, mind az Izraél fiait – – hétezret. 16 És kivonultak déltájt; Ben Hadád pedig részegre itta magát a sátrakan, ő meg a királyok, a harminckét király, kik őt segítették. 17 És kivonultak előbb a tartományok vezéreinek legényei; és mikor küldött Ben-Hadád, jelentették neki, mondván: Emberek jöttek ki Sómrónból! 18 Erre mondta: Ha békére jöttek ki, fogjátok meg őket elevenen; ha pedig harcra jöttek ki, elevenen fogjátok meg! 19 Amazon pedig kivonultak a városból, a tartományok vezéreinek legényei, és a hadsereg, mely mögöttük volt. 20 És megverték kiki az emberét, és megfutamodott Arám és üldözte őket Izraél: éa elmenekült Ben-Hadád, Arám királya lovón lovasokkal. 21 És kivonult Izraél királya, megverte a lovasokat és a szekéradat, és megverte Arámot nagy vereséggel. 22 Ekkor odalépett a próféta Izraél királyához és mondta neki: Menj, erősítsd magadat és tudd meg és lásd mitévő légy; mert az év fordultakor feljő ellened Arám királya. 23 Arám királyának szolgái pedig szóltak hozzá: Hegyeknek istene az ő istenük, azért győztek le minket; ámde majd harcolunk velük a síkságon, nem győzzük-e le őket? 24 De ezt a dolgot tudd meg: mozdítsd el a királyokat, kit- kit helyéről és rendelj helyükbe helytartókat. 25 Te pedig gyűjts egybe magadnak hadsereget, amilyen volt az elesett hadsereg és lovat, amennyi volt a ló és szekéradat, amilyen volt a szekérad; hadd harcolunk velük a síkságon, nem győzzük-e le őket? Hallgatott szavukra és így cselekedett. 26 Volt pedig az év fordultakor, megszámlálta Ben Hadád Arámot és Afékba vonult háborúra Izraél ellen. 27 Izraél fiai pedig megszámláltattak és élelmemmel láttattak el és elébük mentek; és táboroztak Izraél fiai velük szemben mint két kecskenyájacska, míg Arám megtöltötte a vidéket. 28 És odalépett az Isten embere, szolt Izraél királyához és mondta: Így szól az Örökkévaló: mivelhogy azt mondta Arám: hegyleknek istene az Örökkévaló és nem a völgyeknek istene ő, kezedbe adom tehát ezt az egész nagy tömeget, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló! 29 És táboroztak emezeik szemben amazokkal hét napig;

és volt a hetedik napon, megindult a harc és megverték Izraél fiai Arámot, százezer gyalogost egy napon. **30** És megfutamodtak a többiek Afékba, a városba, de rádőlt a fal a megmaradt huszonhétezer emberre; Ben-Hadád is megfutamodott és bement a városba, szobából szobába. **31** Ekkor szóltak hozzá szolgái: Íme csak, hallottuk, hogy Izraél hánának királyai – hogy kegyes királyok ők; tegyünk csak zsákokat derekunkra éa köteleket fejünkre és menjünk ki Izraél királyához, hátha életben hagyja lelkedet. **32** Felkötöttek tehát zsákokat derekukra és köteleket fejükre éa odamentek Izraél királyához éa mondta: Szolgád Ben-Hadád így szól: hadd maradjon lelkek életben! Mondta: Hát él-e még? Testvérem ő! **33** A férfiak jót sejtették, sietve elkapták tőle a szót és mondta: Testvéred Ben-Hadád! Mondta: Menjetek be, hozzátok el. Erre kiment hozzá Ben-Hadád és ő felültette a kocsira. **34** És szólt hozzá: A városokat, melyeket atyám elvett a te atyádtól, visszaadom; és utcákat tarthatsz magadrak Damaszkuszból, amint tartott az én atyám Sómrónban. – Én meg szövetséggel bocsátatlak el. Kötött tehát vele szövetséget és elbocsátotta. **35** Egy ember pedig a prófétafiak közül szólt a társához az Örökkévaló igéjével: Verj meg, kérlek. De az ember vonakodott őt megverni. **36** Ekkor mondta neki: Mivelhogy nem hallgattál az Örökkévaló szavára, íme te elmész tőlem és megöl téged az oroszlán. S amikor elment mellőle, reá talált az oroszlán és megölte. **37** Talált egy más embert és mondta: Verj meg, kérlek! És megverte őt az ember, sebesre verve. **38** Erre elment a próféta és várta a királyra az úton, s elmásította magát, bekötözvén szemeit. **39** S midőn a király arra vonult, kiáltott a királyhoz és mondta: Szolgád kivonult a csatába s íme oda tér valaki, hoz nekem egy embert és mondja: vigyázz erre az emberre! Ha nem lesz meg, akkor lelked lesz az ő lelkéért vagy egy kikkár ezüstöt mérsz le! **40** De mialatt szolgádnak erre arra tenni valója volt, amaz már nem volt ott. Szólt hozzá Izraél királya: Így legyen a te ítéleted, magad döntöttél! **41** Ekkor sietve levette a kótőt szemeiről és fölismerte őt Izraél királya, hogy a próféta közül való. **42** És szólt hozzá: Így szól az Örökkévaló: mivel elbocsátottad kezedből a tőlem pusztulásra szánt embert, legyen a lelked az ő lelkéért és néped az ő népéért. **43** Erre elment Izraél királya a házába felindulva és kedvetlenül, és Sómrónba ért.

21 És volt e dolgok után, szőlője volt a Jizreélbeli Nábótnak Jizreélben, Achábnak, Sómrón királyának palotája mellett. **2** És beszélte Acháb Nábóttal mondván: Adj nekem szőlődet, hogy zöldséges kertemmé legyen, mert közel van a házam mellett, majd adok neked helyette nálánál jobb szőlőt;

s ha jónak tetszik szemeidben, majd adok neked pénzt ennek árában. **3** Szólt Nábót Achához: Távol legyen tőlem az Örökkévalóért, hogy neked adjam őseim örökölt! **4** Erre bement Acháb a házába, felindulva éa kedvetlenül azon szó miatt, melyet szólt hozzá a Jizreélbeli Nábót, midőn mondta: nem adom neked őseim örökölt. Lefeküdt ágyára, falnak fordította arcát és nem evett kenyeret. **5** De bement hozzá felesége Izébel és beszél hozzá: Miért oly felindult a lelked, hogy nem eszel kenyeret? **6** Beszél hozzá: Beszéltem a Jizreélbeli Nábóttal és mondta neki: adjad nekem szőlődet pénzen, vagy ha kívánod, majd adok neked szőlőt helyette; de ő mondta: nem adom neked a szőlőmet. **7** Erre szólt hozzá felesége Izébel: Te mívelsz mostanában uralmat Izraél fölött? Kelj föl, egyél kenyeret, hogy fölvidüljön a szíved; én majd neked adom a Jizreélbeli Nábót szőlőjét. **8** Erre írt leveleket Acháb nevében, megpecsételte annak pecsétjével és elküldte a leveleket a vénekhez és a nemesekhez, kik városában voltak, a kik Nábóttal laktak. **9** Írta pedig a leveleken, mondván: Hirdessetek bőjtöt, és ültessétek Nábót a nép élére. **10** És szemben vele ültessétek két alávaló embert, hogy tanúskodjanak ellene, mondván: Káromoltad Istant és a királyt! Erre vezessétek őt ki és kövezzétek meg, hogy meghaljon. **11** És úgy cselekedtek városának emberei, a vének és a nemesek, aik városában laktak, a, mint küldött hozzájuk Izébel, amint írva volt a leveleken, melyeket hozzájuk küldött; **12** hirdettek bőjtöt és ültették Nábót a nép élre. **13** És jött a két alávaló ember, leültek vele szemben és tanúskodtak ellene, Nábót ellen az alávalók, a nép szeme láttára, mondván: Káromolta Nábót Istant és a királyt. Erre kivezették őt a városon kívül és megkövezték kövekkel, hogy meghalt. **14** Ekkor küldtek Izébelhez, mondván: Megköveztetett Nábót és meghalt. **15** És volt, amint hallotta Izébel, hogy megkövezetett Nábót és meghalt, szólt Izébel Achához: Kelj föl, vedd birtokba a Jizreélbeli Nábótnak szőlőjét, melyet vonakodott neked pénzen adni; mert Nábót nem él, hanem meghalt. **16** És volt, amint hallotta Acháb, hogy Nábót meghalt, fölkelt Acháb, hogy lemenjen a Jizreélbeli Nábótnak szőlőjébe, hogy azt birtokba vegye. **17** De lett az Örökkévaló igéje a Tisbébeli Élijáhúhoz, mondván: **18** Kelj föl, menj le Acháb, Izraél királya. elé, aki Sómrónban van; íme ő Nábót szőlőjében van, aholá lement, hogy birtokba vegye. **19** És beszél hozzá, mondván: Így szól az Örökkévaló: Hát gyilkoltál és birtokba is vettél? S beszél hozzá, mondván: Így szól az Örökkévaló: amely helyen felnyálták a kutyák Nábót vérét, fölnyalják majd a kutyák a te véredet is. **20** És szólt Acháb Élijáhúhoz: Hát rám találtál, ellenségem? Mondta:

Rád találtam, mivel arra adtad magadat, hogy tegyed azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben. **21** Íme hozok reád veszedelmet és kitakarítok utánad és kiírtok Acháb házából falra vizelelőt, elzártat és magára hagyott Izráelben; **22** és olyanná teszem házadat, mint Járobeám, Nebát fia házát és mint Báesa, Achijafia házát; a bosszantás miatt, mellyel bosszantottál és vétkezésre indítottad Izráelét. **23** És Izébel felől is szolt az Örökkévaló, mondván: A kutyák fogják megenni Izébel Jízreél bátyafalán. **24** Akije meghal Achábnak a városban, azt megeszik a kutyák és aki meghal a mezőn, megeszik az ég madarai. **25** – Valóban nem volt senki olyan, mint Acháb, ki arra adta volna magát, hogy tegye azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, mivel elcsábította őt felesége Izébel; **26** nagyon utálatosan cselekedett, járván a bálványok után, mind a szerint, amint cselekedett az emóri, kit az Örökkévaló elűzött Izraél fiai elől. – **27** És volt, amint hallotta Acháb e szavakat, megszaggatta ruháit, zsákot tett a testére és bőjtölt; zsákban feküdt és hallgatag járt. **28** Ekkor lett az Örökkévaló igéje a Tisbébeli Éljáhúhoz, mondván: **29** Láttad-e, hogy megalázkodott előttem Acháb? Mivelhogy megalázkodott előttem, nem hozom a veszedelmet az ő napjaiban: a fiának napjaiban hozom a veszedelmet a házára.

22 Három évig maradtak úgy, hogy nem volt háború Arám és Izraél között. **2** Volt pedig a harmadik évbén, Iment Jehósáfát; Jehúda királya, Izraél királyához. **3** És szolt Izraél királya a szolgához: Tudjátok-e, hogy mienk Bámót-Gileád, mi meg veszegelünk és nem vesszük azt el Arám királyának kezéből! **4** És szolt Jehósáfához: Elmész-e velem a háborúba Rámót Gileád? Szolt Jehósáfát Izraél királyához: Én úgy mint te, népem úgy mint a te néped, lovaim úgy mint a te lovaid! **5** Majd szolt Jehósáfát Izraél királyához: Kérdezz csak meg az Örökkévaló igéjét. **6** Erre összegyűjtötte Izraél királya a prófétákat, mintegy négyszáz embert és szolt hozzájuk: Elmenjek-e háborúba Rámót Gileád ellen vagy abbahagyjam-e? Mondták: Menj föl; adni fogja az Úr a királynak kezébe. **7** De mondta Jehósáfát: Nincs-e itt még prófétája az Örökkévalónak, hogy ő tőle kérdezheszük? **8** Szolt Izraél királya Jehósáfához: Még van egy férfiú, akitől megkérdezhetjük az Örökkévalót, de én gyűlölöm őt, mert nem szokott jót prófétálni felőlem, hanem rosszt: Mikhájehú, Jimla fia. Erre szolt Jehósáfát: Ne mondjon ilyent a király. **9** Szólított tehát Izraél királya egy udvari tiszttet és mondta: Hamar hív Mikhájehút, Jimla fiát! **10** Izraél királya pedig meg Jehósáfát, Jehúda királya ültek, ki-ki a trónján ruhákba öltözve a szérűn, Sómrón kapujának bejáratán és mind a próféták prófétáltak előttük.

11 És készített magának Cidkija, Kenáana fia vasszárvakat éa mondta: Így szól az Örökkévaló: Ezekkel döfök le Arámot, még meg nem semmisíted. **12** Mind a próféták is ekképpen prófétáltak, mondván: Vonulj föl Rámót-Gileádba s légy szerencsés, és adja az Örökkévaló a király kezébe. **13** A követ pedig, aki ment hívni Mikhájehút, beszél hozzá, mondván: Lám csak, a próféták egyhangúlag jót beszéltek a királyhoz, legyen, kérlek, a te szavad mint azok egyikének szava, hogy jót beszélj. **14** De mondta Mikhájehú: Él az Örökkévaló, bizony amit majd szól hozzá az Örökkévaló, azt fogom beszélni. **15** Erre odament a királyhoz, és szolt hozzá a király: Mikhájehú, elmenjünk-e a háborúba Rámót-Gileád ellen avagy abba hagyjuk? Szolt hozzá: Vonulj föl és légy szerencsés, és adja az Örökkévaló a király kezébe. **16** Ekkor szolt hozzá a király: Még hányszor eskesselek meg téged, hogy csupán igazat beszélj hozzá az Örökkévaló nevében? **17** Mondta: Láttam egész Izraélt elszéleved a hegyeken mint juhok, melyeknek nincs pásztoruk; és szolt az Örökkévaló: nincsen ezeknek uruk, menjenek vissza, kiki a házába békében! **18** Ekkor szolt Izraél királya Jehósáfához: Nemde mondtam neked, nem fog ez rólam jót prófétálni, hanem rosszt! **19** És szolt: Azért halljad az Örökkévaló igéjét. Láttam az Örökkévalót, ülve a trónján és az égnek egész serege áll mellette jobbjáról és baljáról. **20** És mondta az Örökkévaló: Ki beszélne rá Achábot, hogy felvonuljon és elessék Rámót-Gileádban? És szolt az egyik így, a másik meg amúg szolt. **21** Erre kilépett egy szellem, az Örökkévaló elé állt és mondta: Én beszélem rá! És szolt hozzá az Örökkévaló: Mivel? **22** Mondta: Kimegyek és leszek hazug szellemmé mind az ő prófétáinak szájában. És mondta: Rá fogod beszélni és győzni is fogsz; menj ki és cselekedj ekképpen! **23** Most tehát íme adott az Örökkévaló hazug szellemet mind e prófétáid szájába, holott az Örökkévaló veszedelmet mondott ki reád. **24** Erre odalépett Cidkijáhú Kenáana fia és arcul ütötte Mikhájehút éa mondta: Mely úton szállt el az Örökkévaló szellemé én tölem, hogy veled beszéljen? **25** Mondta Mikhájehú: Ám majd látod ama napon, midőn szobából szobába mész, hogy elrejtőzzél. **26** Ekkor szolt Izraél királya: Vedd Mikhájehút és vezesd vissza Ámónhoz, a város nagyjához és Jóáshoz, a király fiához; **27** és mondjad: így szól a király: vessétek ezt a fogházba éa adjatok neki enni szűken kenyéret és szűken vizet, még megjövök békében. **28** Ekkor szolt Mikhájehú: Ha békében vissza fogsz tért, nem az Örökkévaló beszél általam. És szolt: Halljátok ti népek mind! **29** Fölvonult tehát Izraél királya meg Jehósáfát, Jehúda királya Rámót-Gileádba. **30** És szolt Izraél királya Jehósáfához: Elmásítván

magamat megyek a harcba, te meg öltsd föl a magad ruháit. És elmásította magát Izraél királya és a harcba ment. 31 Arám királya azonban megparancsolta volt az ő szekérhada harminckét vezérének, mondván: Ne harcoljatok kicsinnyel naggyal, hanem egyedül Izraél királyával. 32 És volt, amint meglátták a szekérhad vezérei Jehósáfátot, azt mondta: bizony Izraél királya az és odatértek feléje, hogy harcoljanak vele. Ekkor fölsikoltott Jehósáfát. 33 És volt, amint látták a szekérhad vezérei, hogy nem Izraél királya az, elfordultak tőle. 34 Egy ember pedig jóhiszemben meghúzta az íjat éa találta Izraél királyát a kapcsok és a páncél közt. Erre azt mondta szekérhajtójának: Fordítsd meg kezedet és vigy ki a táborból, mert megsebesültetem. 35 És nekihevesedett a harc ama napon, a király pedig állva maradt a kocsiban Arámmal szemben; de este meghalt és ömlött a sebnek vére a kocsi öblébe. 36 S naplementekor bejárta a tábor a riadás, mondván: Kiki városába, kiki országába: 37 Meghalt a király, mentek Sómrónba és eltemették a királyt Sómrónban. 38 És lemosták a kocsit Sómrón tavánál, akkor fölnyálták a kutyák az ő vérét s a paráznanők abban fürödtek, az Örökkévaló szava szerint, melyet szolt. 39 Achábnak egyéb dolgai pedig és mind az amit cselekedett, az elefántcsontház, melyet épített, és mind a városok, melyeket épített, hiszen meg vannak írva Izraél királyai történetének könyvében. 40 És feküdt Acháb ősei mellé; és király lett helyette fia, Achazjáhú. 41 Jehósáfát, Ásza fia pedig király lett Jehúda fölött Acháb, Izraél királya negyedik évében. 42 Jehósáfát harmincöt éves volt, midőn király lett és huszonöt évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve pedig Azúba, Silchi leánya. 43 És járt atyjánál Ászának minden útja szerint, nem tért le arról, cselekedvén azt ami helyes az Örökkévaló szemeiben. Csak a magaslatok nem szűntek meg, a nép még áldozott és füstölögtetett a magaslatokon. 44 Békésen élt Jehósáfát Izraél királyával. 45 Jehósáfát egyéb dolgai pedig és hőstettei, melyeket végzett éa amit harcolt, hiszen meg vannak írva Jehúda királyai történetének könyvében. 46 A szentelt férfiak maradékát pedig, mely megmaradt atyjának, Ászának napjaiban, kipusztította az országból. 47 Nem volt király Edómban, helytartó volt a király. 48 Jehósáfát Tarsís-hajókat készített, hogy Ófirba menjenek aranyért, de nem mentek, mert összetörtek a hajók Ecjón-Géberben. 49 Akkor szolt Achazjáhú, Acháb fia Jehósáfáthoz: Menjenek szolgáim a te szolgáiddal a hajókon; de Jehósáfát nem akarta. 50 És feküdt Jehósáfát ősei mellé és eltemették ősei mellé, őse Dávid városában. És király lett helyette fia, Jehórám. 51 Achazjáhú, Acháb fia király lett Izraél fölött Sómrónban Jehósáfátnak, Jehúda királyának tizenhetedik

évében, és uralkodott Izraél fölött két évig. 52 És azt tette, ami rossz az Örökkévaló szemeiben; járt atyja útján és anyja útján és Járobeámnak, Nebát fiának útján, aki vétkezésre indította Izraélt. 53 Szolgált a Báalnak és leborult előtte; és bosszantotta az Örökkévalót, Izraél Istenét, mind a szerint, ahogy cselekedett az atyja.

2 Királyok

1 Elszakadt Móáb Izraéltől Acháb halála után. **2** Achazja kiesett a rostélyzaton a felső termében, Sómrónban, és megbetegedett; ekkor küldött követeket és szólt hozzájuk: Menjetek, kérdezzetek meg Báál-Zebúbot, Ekrón istenét, hogy felgyógyulok-e a betegségből? **3** Az Örökkévaló angyala pedig szólt volt a Tisbébeli Élijához: Kelj föl, menj föl Sómrón királya követeinek elejébe és szólj hozzájuk: Talán mivel nincsen Isten Izraélben, mentek ti megkérdezni Báál-Zebúbont, Ekrón istenét? **4** Azért hát így szól az Örökkévaló, az ágy, melyre szálltál – nem mész le arról, hanem meg kell halnod. És elment Élia. **5** Visszatértek hozzá a követek és szólt hozzájuk: Miért is tértetek vissza? **6** Szóltak hozzá: Egy férfi jött fel elénk és mondta nekünk: Menjetek, térjetek vissza a királyhoz, aki küldött titeket és szóljatok hozzá: így szól az Örökkévaló: talán mivel nincsen Isten Izraélben, küldesz te megkérdezni Báál-Zebúbot, Ekrón istenét? Azért az ágy, melyre szálltál – nem mész le arról, hanem meg kell halnod. **7** És szólt hozzájuk: Miféle férfi az, ki feljött előtek és elmondata nektek e szavakat? **8** Szóltak hozzájá: Szőrruhás ember és bőrővel van felövezve a derekán. Erre mondta: A Tisbébeli Élia az! **9** És küldött hozzá egy ötvenedés tiszttet meg ötven emberét. Fölment hozzá és íme ül a hegy tetején, és szólt hozzá: Isten embere, a király mondta, jöjj le! **10** Felelt Élijáhú és szólt az ötvenedés tiszthez: Ám ha Isten embere vagyok, szálljon le tűz az égből és emésszen meg téged meg ötven emberedet. Leszállt tűz az égből és megemészttette őt meg ötven emberét. **11** Ekkor újra küldött hozzá más ötvenedés tiszttet meg ötven emberét. Megszólalt és mondta neki: Isten embere, így szól a király, gyorsan jöjj le! **12** Felelt Élia és szólt hozzájuk: Ha Isten embere vagyok, szálljon le tűz az égből és emésszen meg téged meg ötven emberedet. Leszállt Isten tüze az égből és megemészttette őt meg ötven emberét. **13** Ekkor újra küldött egy harmadik ötvenedés tiszttet meg ötven emberét. Fölment és odajött a harmadik ötvenedés tisztt, térdre borult Élijáhú előtt, könyörgött neki és szólt hozzá: Isten embere, legyen drága, kérlek, a lelkek és ez ötven szolgádnak a lelke a te szemeidben! **14** Íme, tűz szállt le az égből és megemészttette az első két ötvenedés tiszttet meg ötven emberüket; de most legyen drága az én lelkek a te szemeidben! **15** Ekkor szólt az Örökkévaló angyala Élijáhúhoz: Menj le vele, ne félj tőle! Fölkelt tehát és lement vele a királyhoz. **16** És szólt hozzá: így szól az Örökkévaló: Mivelhogy küldtél követeket, hogy megkérdezzék Báál Zebúbot, Ekrón istenét – talán mivel nincsen Isten Izraélben, hogy megkérdezhessék az ő igéjét?

– azért az ágy melyre szálltál – nem mész le arról, hanem meg kell halnod! **17** És meghalt az Örökkévaló igéje szerint, melyet mondott Élijáhu. És király lett helyette Jehórám, második évében Jehórámnak, Jehósáfát fiának, Jehúda királyának, mert nem volt neki fia. **18** Achazjáhú egyéb dolgai pedig, melyeket tett, hiszen meg vannak írva Izraél királyai történetének könyvében.

2 Történt, midőn az Örökkévaló fölvitte Élijáhút viharban az égbe, elment Élijáhú meg Elísá Gilgálból. **2** És szólt Élijáhú Elísához: Maradj csak itt, mert az Örökkévaló Bét-Élbe küldött engem. Mondta Elísá: Él az Örökkévaló és lelked életére, nem hagylak el. Lementek hát Bét-Élbe. **3** És kimentek a prófétafiak, kik Bét-Élben voltak, Elísához és szóltak hozzá: Tudod-e, hogy ma el akarja venni az Örökkévaló a te uradat fejedről? Mondta: Én is tudom, hallgassatok! **4** És mondta neki Élijáhú: Elísá, maradj csak itt, mert az Örökkévaló Jerichóba küldött engem. Mondta: Él az Örökkévaló és lelked életére nem hagylak el. Oda mentek tehát Jerichóba. **5** És oda léptek a prófétafiak, kik Jerichóban voltak, Elísához és szóltak hozzá: Tudod-e, hogy ma el akarja venni az Örökkévaló a te uradat fejedről? Mondta: Én is tudom, hallgassatok! **6** És mondta neki Elíjáhú: Maradj csak itt, mert az Örökkévaló a Jordához küldött engem. Mondta: Él az Örökkévaló és lelked életére, nem hagylak el. Elmentek tehát mindenkit. **7** De ötven ember a prófétafiak közül ment, és megálltak átellenben messziről; ők ketten pedig megálltak a Jordán mellett. **8** Ekkor vette Élijáhú a köpenyét, összesodorta, ráütött a vízre, ez kétfelé vált, ide és oda; és átkeltek mindenkit szárazon. **9** Volt pedig, amint átkeltek, szólt Élijáhú Elísához: Kérj, mit tegyek számodra, mielőtt elvétetném tőled. Mondta Elísá: Legyen tehát szellemedből kétszeresen rajtam. **10** És mondta: Nehezét kértem! Ha majd látsz engem elvétetve tőled, legyen neked úgy ha pedig nem, nem leszen. **11** És volt, a mint folyton mennek és beszélgetnek, íme tüzes szekerek és tüzes lovak, melyek elválasztották őket egymástól; így fölszállt Élijáhú viharban az égbe. **12** És Elísá látja és így kiált föl: Atyám, atyám, Izraél szekerei ég lovasai! És nem láttá őt többé. Ekkor megragadta a ruháit és szétszakította két darabra. **13** És fölvette Élijáhú köpenyét, mely leesett róla; arra visszatért és megállott a Jordán partján. **14** Vette Élijáhú köpenyét, mely leesett róla, ráütött a vízre és mondta: Hol az Örökkévaló, Élijáhú Isten? Ő is ráütött a vízre, az kétfelé vált, ide és oda, és átkelt Elísá. **15** És látták őt a prófétafiak, kik átellenben Jerichóban voltak, és mondta: rajta nyugszik Elíjáhú szelleme Elísán. Elejébe mentek és földre borultak előtte. **16** És szóltak

hozzá: Íme, kérlek, van szolgádnál ötven derék ember; hadd menjek és keressék uradat, hátha elvitte őt az Örökkévaló szelleme és vetette őt a hegyek egyikére vagy a völgyek egyikébe. De mondta: Ne küldjetek. 17 De midőn unszolták, amíg megszégyelték, mondta: Küldjetek! Küldtek tehát ötven embert, keresték három napig, de nem találták. 18 Midőn visszatértek hozzá, ő ugyanis Jerichóban maradt, szólt hozzájuk: Nemde mondtam nektek, ne menjetek? 19 És szóltak a város emberei Elísához: Íme, kérlek, a város fekvése jó, amint uram látja, de a víz rossz és a föld emberpusztító. 20 Erre mondta: Hozzatok nekem új csészét és tegyetek bele sót. És hoztak neki. 21 Kiment a víz forrásához és belevetett sót; mondta: Így szól az Örökkévaló: Meggyógyítottam e vizet, nem lesz többé onnan halál s emberpusztítás. 22 S meggyógyult a víz mind e mai napig, Elísá szava szerint, melyet szólt. 23 Fölment onnan Bét-Élbe; a mint pedig fölment az úton, kis fiúk jöttek ki a városból, kicsúfolták őt és mondották neki: Jöjj föl, kopasz, jöjj föl kopasz! 24 Ekkor hátrafordult, láttá őket és megátkoza, az Örökkévaló nevében; erre kijött az erdőből két nőstény medve, és széthasított közülök negyvenkét gyermeket. 25 És elment onnan a Karmel hegyére; onnan pedig visszatért Sómrónba.

3 Jehórám pedig, Acháb fia, király lett Izraél fölött Sómrónban Jehósáfátnak, Jehúda királyának tizenyolcadik évében és uralkodott tizenkét évig. 2 Tette azt a mi rossz az Örökkévaló szemeiben, bár nem úgy mint atya és anyja, eltávolította ugyanis a Bál oszlopát, melyet atya készített. 3 Csakhogy ragaszkodott Járóbeám Nebát fiának vétkeihez, a ki vétkezésre indította Izraélt; nem távozott attól. 4 Mésá pedig, Móáb királya, baromtenyésztő volt és adózni szokott Izraél királyának százezer bárányt és százezer gyapjas kost. 5 És történt, midőn Acháb meghalt, elszakadt Móáb királya Izraél királyától. 6 Kivonult tehát Jehórám király egyik napon Sómrónból és megszámlálta egész Izraélt. 7 Ment és küldött Jehósáfához, Jehúda királyához, mondván: Móáb királya elszakadt tőlem; jössz-e velem háborúba Móáb ellen? Mondta: Felmegyek, én úgy mint te, népem úgy mint a te néped, lovaim úgy mint a te lovaid. 8 Mondta: Melyik úton menjünk föl? És mondta: Edóm pusztája útján. 9 Ment tehát Izraél királya meg Jehúda királya és Edóm királya és kerülőben jártak hét napi úton; de nem volt víz a tábor számára, sem a barom számára, mely velük ment. 10 És szólt Izraél királya: Jaj, bizony azért hívta az Örökkévaló e három királyt, hogy Móáb kezébe adja őket 11 Erre szólt Jehósáfát: Nincs-e itt egy prófétája az Örökkévalónak, hogy általa megkérdezhessük az Örökkévalót? Ekkor megszólalt

valaki Izraél királyának szolgái közül és mondta: Itt Elísá, Sáfát fia, aki vizet öntött Elijáhú kezére. 12 Erre mondta Jehósáfát: Ó nála van az Örökkévaló igéje! És lementek hozzá Izraél királya meg Jehósáfát és Edóm királya. 13 És szólt Elísá Izraél királyához: Mi közöm hozzád? Menj atyád prófétáihoz és anyád prófétáihoz! De mondta neki Izraél királya: Ne így! Mert azért hívta az Örökkévaló e három királyt, hogy Móáb kezébe adja őket. 14 Ekkor mondta Elísá: Él az Örökkévaló, a Seregek ura, aki előtt állok, bizony ha nem tekintem Jehósáfát Jehúda királyának személyét, nem is tekintenék reád s meg se néznélek. 15 Most pedig hozzatok nekem egy hárfást! Volt ugyanis, amint hárffázott a hárfa, rajta volt az Örökkévaló keze. 16 És mondta: Így szól az Örökkévaló: Csináljatok e patakban gödör gödör mellé. 17 Mert így szól az Örökkévaló: nem fogtok látni szelet, nem fogtok látni esőt, de a patak meg fog telni vízzel, s majd isztok ti, meg jószágok és barmotok. 18 De ez csekély az Örökkévaló szemeiben, még Móábot is kezetekbe adja; 19 s megverték minden erősített várost és minden kiváló várost, és minden jó fát ledöntetek és minden vízforrást eltömtök, minden jó telket kövekkel rontotok el. 20 És volt reggel, a lisztáldozat bemutatása idején, íme víz jött Edóm felől, és megtelt a vidék vízzel. 21 Mind a Móábbeliek pedig meghallották, hogy felvonultak a királyok velük harcolni, akkor egybegyűltek mind kezdve attól, a ki övet köt föl, és megállítak a határon. 22 Mikor reggel fölkeltek, a nap pedig felsütött a víz fölött, a Móábbeliek átellenből a vizet vörösnek látták mint a vér. 23 És mondta: Ez vér! Elpusztították egymást a királyok és megverték egyik a másikát; most tehát zsákmányra, Móáb! 24 Mikor Izraél táborához jutottak, fölkeltek az Izraélbeliek és megverték Móábot, úgy hogy megfutamodtak előlük; vereséget tettek benne és megverték Móábot. 25 A városokat pedig lerombolták, és minden jó telket – beledobta kiki a kövét és megtöltötték, s minden vízforrást eltömték és minden jó fát ledöntötték, míg csak Kircharészett köveit hagyták meg. Körülvették a parityások és megverték. 26 Midőn láttá Móáb királya, hogy erős neki a viadal, vett magával hétszáz kardrántó embert, hogy keresztlőrjön Edóm királyához, de nem bírtak. 27 Akkor vette elszületött fiát, kinek majdan uralkodnia kellett volna ő helyette, és bemutatta égőáldozatnak a falon. Erre nagy harag lett Izraél ellen, elvonultak tőle és visszatértek országukba.

4 Egy asszony pedig a prófétáfiak feleségei közül kiáltott Elísának, mondván: Szolgád, az én férjem meghalt, te pedig tudod, hogy szolgád félte az Örökkévalót; s a hitelező

jött, hogy elvegye két gyermekemet magának szolgákul. 2 És szót hozzá Elísá: Mit tegyek érted? Mondd meg nekem, mid van a háznál? Mondta: Nincs szolgálódnak semmije a háznál, hanem csak egy korsó olaj. 3 Erre mondta: Menj, kérj magadnak kölcsön ott künн edényeket mind a te szomszédaidtól, üres edényeket, ne kérj keveset. 4 S menj be és zárd be az ajtót magad mögött és fiaid mögött, önts be minden edényekbe, a telit pedig tudd félre. 5 Elment tőle és bezárta az ajtót maga mögött és fiai mögött; ők oda nyújtogatták neki, ő meg öntögetett. 6 És volt, a mint megteltek az edények, szót a fiához: Nyújts ide nekem még edényt! Mondta neki: Nincs több edény. Erre megszűnt az olaj. 7 Odament és tudtára adta az isten emberének. Mondta: Menj, add el az olajt és fizesd meg adósságodat, te pedig, meg fiaid elj abból, a mi marad. 8 Volt egy napon, Elísá által Súnémbe. Ott volt egy nagyrangú asszony, aki őt tartóztatta, hogy kenyereset egyék; volt tehát, valahányszor arra ment, betért oda, hogy kenyereset egyék. 9 És szót férjéhez: Íme, kérlek, tudom, hogy Istennek szent embere az, aki minden erre jár mifelénk. 10 Csinálunk csak egy kicsiny, falmelletti felsőszobát és tegyünk oda számára ágyat, asztalt, széket és lámpást; és lészen, amikor hozzánk jó, betérhet oda. 11 Volt egy napon, eljött oda, betért a felső szobába és lefeküdt ott. 12 És szót Géchazíhoz, az ő legényéhez: Hídd ide ezt a súnémi nőt. Hívta őt, és megállt előtte. 13 Ekkor mondta neki: Szólj csak hozzá: Íme bajlódáltal miattunk mind e bajlódással, mit lehet érted tenni? Kell-e beszélni érted a királlyal vagy a hadvezérrel? Mondta: Népem között lakom én. 14 Erre mondta: Hát mit lehet érted tenni? Mondta Géchazí: Ámde fia nincs neki és férje öreg. 15 Ekkor mondta: Hídd őt ide! Odahívta őt és megállt az ajtóban. 16 És mondta: Ebben az időben esztendőre ilyenkor fiat fogsz ölelni. Mondta: Ne uram, Isten embere, ne áltasd szolgálódat. 17 S várandon lett az asszony és fiat szült, abban az időben, esztendőre olyantájt, melyet megmondott neki Elísá. 18 És nagy lett a gyermek. S történt egy napon, hogy kiment atyához, az aratóhoz. 19 És szót atyához: A fejem! A fejem! Erre szót a legénynek: Vidd el az anyjához. 20 Elvette és odavitte anyjához; annak térdein ült egész délig és meghalt. 21 Erre fölment és lefektette az Isten emberének ágyára, bezárta, őt és kiment. 22 Szólította a férjét és mondta: Küldj nekem, kérlek, egyet a legények közül és egy szamarat, hadd sietek az Isten emberéhez, s majd visszatérök. 23 Mondta: Minek akarsz ma menni hozzá, nincs újhold és nincs szombat! De mondta: Békel! 24 Erre fölnyergelte a szamarat és szót legényéhez: Hajts és menj, ne akassz meg engem a nyargalásban, ha csak nem

mondom neked. 25 Elment és odaért az Isten emberéhez a Karmel hegycsúcsára. És volt, amint őt messzirol megláttá az Isten embere, szót Géchazíhoz, legényéhez: Itt van a súnémi nő. 26 Most fuss csak elejébe és mond neki: Béke van-e veled, béke-e a férjeddel, béke-e a gyermekkel? Mondta: Béke! 27 Odament az Isten emberéhez a hegyre és megragadta lábait; ekkor odalépett Géchazí, hogy ellenőrzi, de azt mondta az Isten embere: Hagyad őt, mert megkeseredt az ő lelke, az Örökkévaló pedig elrejtette tőlem és nem adta tudtomra. 28 És mondta: Hát kértem-e a fiút uramtól, nem mondtam-e: ne hitegess engem? 29 Erre mondta Géchazinak: Övezd föl derekadat, vedd kezedbe pálcámat és menj: ha valakit találsz, ne köszönts és ha téged köszönt valaki, ne válaszolj neki; és tudd pálcámat a fiú arcára. 30 Ekkor szót a gyermek anyja: Él az Örökkévaló és lelked életére, nem hagylak el! Fölkelt tehát és utána ment. 31 Géchazí pedig elment volt előttük és rátette a pálcát a fiú arcára, de se hang, se hír; ekkor visszament előre és jelentette neki, mondván: Nem ébredt fel a fiú. 32 Erre bement Elísá a házba, és íme a fiú halott volt, ágyára fektetve. 33 Bement, kettejükre zárta az ajtót és imádkozott az Örökkévalóhoz. 34 Fölhágott, ráfeküdt a gyermekre, rátette száját az ő szájára, szemeit az ő szemeire és kezeit az ő kezeire és reá hajlott; erre megmelegedett a gyermek teste. 35 Elfordult és járt a házban egyet ide s egyet oda, felhágott és reá hajlott, ekkor prüsszentett a fiú hét ízben is, és felnyitotta a fiú a szemeit. 36 Szólította Géchazí és mondta: Hídd ide ezt a súnémi nőt! Odahívta és bement hozzá; ekkor mondta: Vidd el fiadat! 37 Erre odament, lábaihoz vetette magát és a földre borult; elvitte fiát és kiment. 38 Elísá pedig visszatérte Gilgálba éhség volt az országban – és előtte ültek a prófétáik. És mondta legényének: Tedd föl a nagy fazekat és készíts főzeléket a prófétáik számára. 39 Kiment egyikük a mezőre, hogy füveket szedjen, talált vad indát és tele szedte róla ruháját vad ugorkákkal; bement és beleaprította a főzelékes fazékba, mert nem ismerték. 40 És kitálalták az emberek számára, hogy egyenek; de történt, amint ettek a főzelékből, fölöslikoltottak és mondta: Halál van a fazékban, oh Isten embere. És nem bírtak enni. 41 Mondta: Vegyetek hát lisztet! És belevetette a fazékba és mondta: Tálald ki a népnek, hogy egyenek! És nem volt semmi ártalmat a fazékban. 42 És egy ember jött Báal-Sálisából és hozott az Isten emberének zsengéből való kenyeres, húsz árpa kenyeres és gabonaszemeket a tarisznyájában. És mondta: Adj a népnek, hogy egyenek! 43 De mondta a szolgája: Hogyan adjam ezt száz ember elő? Mondta: Adj a népnek, hogy egyenek! Mert így szól az Örökkévaló:

Esznek és még marad is! 44 Eléjük adta tehát s ettek, és még maradt, az Örökkévaló igéje szerint.

5 Náamán pedig, Arám királyának hadvezére, nagy ember az ő ura előtt, és tekintélyes, mert általa adott az Örökkévaló győzelmet Arámnak; derék vitéz volt a férfiú, de bélpoklos. 2 Az Arámbeliek kivonultak csapatokban és foglyul ejtettek Izraél országából egy kis leányt; és Náamán feleségének szolgálatába került. 3 Ez szólt úrnőjéhez: Vajha menne az én uram a Sómórónban levő próféta elő, akkor megszabadítaná őt bélpoklosságától. 4 Erre bement és jelentette urának, mondván: Így meg úgy beszélt a leány, aki Izraél országából való. 5 És szólt Arám királya: Eredj, menj oda, küldök majd levelet Izraél királyához. Ment és vitt a kezében tíz kikkár ezüstöt, hatezer aranyat és tíz váltó ruhát. 6 És elvitte Izraél királyához a levelet, mely így szólt: Most tehát, amint hozzád jut e levél, íme küldöm hozzád szolgámat, Náamánt, hogy megszabadítsad bélpoklosságától. 7 És volt, amint elolvasta Izraél királya a levelet, szétszaggatta ruháit és mondta: Isten vagyok-e én, hogy öljek és élıtessék, hogy ez hozzám küld, hogy megszabadítsak valakit bélpoklosságától? Tudjátok hát, kérleli, és lássátok, hogy alkalmat keres ellenem! 8 És volt, midőn meghallotta Elísá, az Isten embere, hogy Izraél királya szétszaggatta a ruháit, küldött a királyhoz, mondván: Miért szaggattad szét a ruhádat, jöjjön csak el hozzám és tudja meg, hogy van próféta Izraélben. 9 Erre odament Naamán lovaival és szekereivel és megállt Elísá házának bejáratán. 10 Ekkor küldött hozzá Elísá követet, mondván: Menj és fürödj meg hétszer a Jordánban, hogy helyreálljon neked a tested és majd megtisztulsz. 11 Erre megharagudott Náamán és elment; mondta: Íme, azt gondoltam, ki fog jönni hozzám, megáll és szólítja az Örökkévalónak, Istenének nevét, lengeti kezét a hely felé és meggyógyítja a bélpoklost. 12 Nem jobbak-e Amána és Parpár, Damaszkusz folyói, Izraél valamennyi vizénél? Nem fürödhetem-e meg azokban, hogy megtisztuljak! Megfordult és dühösen elment. 13 Ekkor odaléptek szolgái, beszéltek hozzá és mondta: Atyám, nagy dolgot ha mondott volna neked a próféta, nemde megtenné; hát mikor csak így szólt hozzá, de fürödjél meg és majd megtisztulsz! 14 Erre lement és alámerült a Jordánban hétszer az Isten emberének igéje szerint; helyre állt a teste, olyan lett mint kis fiúnak a teste, és megtisztult. 15 Ekkor visszatért az Isten emberéhez, ő meg egész tábora odament, megállt előtte és mondta: Íme, kérlek, megtudtam, hogy nincs Isten az egész földön, ha csak nem Izraélben! Most, tehát fogadj el, kérlek, ajándékot szolgádtól. 16 Mondta: Él az

Örökkévaló, aki előtt állok, nem fogadok el. Unszolta őt, hogy elfogadja, de vonakodott. 17 Ekkor mondta Náamán: Ha nem, adassék kérlek, szolgádnak egy pár öszvér terhét tevő föld; mert nem hoz többé szolgád őgő – és vágóáldozatot más isteneknek, hanem csak az Örökkévalónak. 18 Ebben a dologban bocsásson meg az Örökkévaló a te szolgádnak: mikor az uram bemegy Rimmón házába, hogy ott leboruljon, és ő kezére támaszkodik és én leborulok Rimmón házában, amikor leborulok Rimmón házában, bocsásson meg az Örökkévaló szolgádnak abban a dologban. 19 Mondta neki: Menj békével! És elment tőle egy darab földnyire. 20 Ekkor mondta Géchází, Elísának, az Isten emberének legénye: Íme, megkímélte uram ezt az arámi Náamánt, hogy nem fogadta el kezéből azt, amit hozott; el az Örökkévaló, bizony utána futok és elfogadok tőle valamit. 21 Utána sietett Géchází Naamánnak; s midőn Náamán láta, hogy utána fut, leugrott a szekérről ő elejébe és mondta: Béke van-e? 22 Mondta: Béke! Uram küldött engem, mondván: íme, épen most jött hozzám két ifjú Efraim hegyeségből a prófétafiak közül; adj, kérlek, azok számára egy kikkár ezüstöt és két váltó ruhát. 23 Erre mondta Náamán: Tessék, végy két kikkárt! Unszolta őt és belekötött két kikkár ezüstöt két zacskóba, meg két váltó ruhát; odaadta legényének és vitték előtte. 24 Midőn a dombra ért, elvette kezüköből és letette a házban. Ekkor elbocsátotta az embereket, és elmentek. 25 Ó meg bement és megállt ura előtt. Ekkor szólt hozzá Elísá: Honnan Géchází? Mondta: Nem ment a szolgád se ide se oda. 26 De szólt hozzá: Nem ment-e veled a szívem, mikor felid fordult kocsijáról? Idején van-e elvenni az ezüstöt és venni ruhákat, olajfákat és szőlőket, aprójószágot és marhát, szolgákat és szolgálókat? 27 De Náamánnak a bélpoklossága reád tapad és magzatodra örökre! És kiment előle bélpoklosan, mint a hó.

6 Szóltak a prófétafiak Elísához: Íme, kérlek, a hely, melyen mi előttről lakunk, szűk nekünk. 2 Hadd menjünk, kérlek, a Jordához, és vegyünk onnan kiki egy gerendát és készítsünk ott magunknak egy helyet, hogy ott lakjunk. Mondta: Menjetek! 3 De mondta az egyik: Egyezz csak bele és jer szolgáiddal! Mondta: Én meggyek! 4 Ment tehát velük; odaértek a Jordához, kivágtak fákat. 5 És történt, a mint az egyik döntötte a gerendát, a vas a vízbe esett; fölkáltott és mondta: Jaj uram pedig kölcsön van kérve! 6 Erre mondta az Isten embere: Hová esett? Megmutatta neki a helyet; levágott egy darab fát és odadobta és úszatta a vasat. 7 És mondta: Emeld föl! Kinyújtotta a kezét és kiveté. 8 Arám királya pedig háborúskodott Izraéllel; tanácskozott

szolgáival mondván: Erre meg erre a helyre táboromat!

9 És küldött az Isten embere Izraél királyához, mondván: Óvakodjál, nehogy átvonulj ezen a helyen, mert oda mennek le az Arámbeliek. **10** Ekkor küldött Izraél királya arra a helyre, melyről szólt neki az Isten embere; így intette őt és óvakodott attól nem egyszer és nem kétszer. **11** És felháborodott Arám királyának a szíve e dolgon, elhíttá szolgáit és szólt hozzájuk: Nemde, megmondjátok nékem, ki a mieink közül tart Izraél királyával? **12** Mondta egyik a szolgái közül: Nem, uram király; hanem Elísá a próféta, ki Izraélben van, megmondja Izraél királyának a szavakat, miket a hálószobádban beszélsz. **13** Mondta: menjetek és nézzétek, hol van ő, majd küldök és elhozatom! És tudtára adták neki, mondván: Íme Dótánban van! **14** Küldött tehát oda lovakat és szekérhadat és tömérdek sereget: Odaértek éjjel és bekerítették a várost. **15** Midón az Isten emberének szolgája korán fölkelt, kiment, s íme egy sereg veszi körül a várost, meg ló és szekérhad. És szólt hozzá a legénye: Jaj uram, mit csinálunk? **16** Mondta: Ne félj, mert többen vannak, akik velünk, mint akik ő velük vannak. **17** És imádkozott Elísá és mondta: Örökkévaló, nyisd meg a szemeit, hogy lásson! S megnyitotta az Örökkévaló az ifjúnak szemeit és látott, s íme a hegy tele volt lovakkal és tüzes szekerekkel Elísá körül. **18** Midón lementek ellene, imádkozott Elísá az Örökkévalóhoz és mondta: Verd meg, kérlek, e népet vaksággal! És megverte őket vaksággal Elísá szava szerint. **19** Ekkor szólt hozzájuk Elísá: Nem ez az út, és nem is ez a város, jertek utánam, hadd vezetlek benneteket azon férifiúhoz, akit ti kerestek. És vezette őket Sómórónba. **20** És volt, amint Sómórónba érkeztek, mondta Elísá: Örökkévaló, nyisd meg ezeknek a szemeit, hogy lássanak! És megnyitotta az Örökkévaló a szemeiket és láttak, s íme Sómórón közepén vannak. **21** És szólt Izraél királya Elísához, amint megláttá őket: Verjek-e, verjek, atyám? **22** Mondta: Ne verj! Vajon olyanokat, kiket foglyul ejtettél kardoddal és íjáddal, verni szoktál-e? Tégy eléjük kenyeret és vizet, hogy egyenek és igyanak, és menjenek urukhoz. **23** Erre készített számukra nagy lakomát, ettek, ittak, elbocsátotta őket és elmentek urukhoz. És többé nem jöttek már be Arám csapatjai Izraél országába. **24** Történt ezek után, összegyűjtötte Ben-Hadáf, Arám királya az ő egész táborát; fölvonult és ostrom alá vette Sómórót. **25** Nagy éhség volt Sómórónban; ők ugyanis ostrom alatt tartották, míg egy szamárfej nyolcvan ezüstbe és egy káb galambganéj őt ezüstbe került. **26** Midón Izraél királya bejárta a falat, egy asszony kiáltott hozzá, mondván: Segíts uram, király! **27** Mondta: Nem segít téged az Örökkévaló, honnan segítselek én? Tán a szérűről vagy a présházból?

28 És mondta neki a király: Mi bajod van? Mondta: Ez az asszony szólt hozzá: add ide fiadat, hogy megegyük ma, az én fiamat pedig megesszük holnap. **29** Megfőztük tehát fiamat és megettük; és szóltam hozzá a másik napon, add ide a te fiadat hogy megegyük, de elrejtette a fiát. **30** És volt, amint halotta a király az asszony szavait, megszaggatta ruháit, ő éppen bejárta a falat, akkor láttá a nép, hogy íme zsák volt a testén belülről. **31** Ekkor mondta: Így tegyen velem Isten és így folytassa, ha Elísának, Sáfát fiának feje rajta marad e napon. **32** Elísá pedig házában ült és a nének nála ültek. És küldött maga elül egy embert, de mielőtt hozzá érkezett a követ, ő így szólt a nénekhez: Láttátok-e, hogy ez a gyilkos fia küldött fejemet venni? Lássátok, amint megérkezik a követ, zárjátok be az ajtót és szorítsátok őt az ajtóba! Nemde hallatszanak urának léptei mögötte. **33** Ó még beszélt velük és íme, a követ leérkezett hozzá; mondta: Íme ez a szerencsétlenség az Örökkévalótól való, mit várjak még az Örökkévalóra!

7 Erre mondta Elísá: Halljátok az Örökkévaló igéjét! Így szól az Örökkévaló: Holnap ilyenkor egy mérték lángliszt egy sékelbe és két mérték árpa egy sékelbe lesz Sómórón kapujában. **2** És felelt a hadnagy, kinek kezére támaszkodott a király, és mondta: Lám, ha ablakracsokat készít az Örökkévaló az égben, vajon lesz-e ez a dolog? Mondta: Lám, látod majd szemeiddel, de belőle nem esz! **3** Négy bélpoklos ember pedig volt a kapu bejáratánál; és szóltak egyik a másikához: Minek maradunk mi itt, amíg meghalunk? **4** Ha azt mondjuk, hogy bemegyünk a városba, hiszen éhség van a városban és ott halunk meg; ha pedig itt maradunk, akkor is meghalunk. Most tehát jertek, szökjünk át Arám táborába: ha életben hagynak, élünk; ha megölnek, meghalunk. **5** És fölkeltek alkonyatkor, hogy bemenjenek Arám táborába; eljutottak Arám táborának széléhez s íme nem volt ott senki. **6** Az Úr ugyanis hallatta volt Arám táborával szekerek hangját, lovaknak hangját, nagy seregek hangját; és szóltak egyik a másikához: Íme, fölbérelte ellenünk Izraél királya a chittiták királyait és Egyiptom királyait, hogy ránk támadjanak. **7** Fölkeltek tehát és megfutamodtak alkonyatkor, ott hagyták sátraikat, meg lovaikat és szamaraikat, a tábor, ahogy volt, és megfutamodtak életük kedvéért. **8** Midón eljutottak ama bélpoklosok a tábor széléhez, bementek egyik sátorba, ettek és ittak, elvittek onnan ezüstöt, aranyat és ruhákat, elmentek és elrejtették; erre viasszatértek, bementek egy másik sátorba, vittek onnan is, elmentek és elrejtették. **9** De szóltak egyik a másikához: Nem helyesen cselekszünk! E mai nap jó hírnek a napja; mi pedig ha hallgatunk és

várnunk a reggel virradtágig, akkor bűn ér bennünket. Most tehát jertek, menjünk be, hadd jelentsük a király házában. **10** Odamentek tehát és szólították a város kapusait és jelentették nekik, mondván: Bementünk Arám táborába és íme, nincs ott senki, még ember hangja sem; hanem a ló befogva és a szamár befogva meg a sátrak ahogyan voltak. **11** Ekkor kiáltottak a kapusok és jelentették benn a király házában. **12** Erre fölkelt a király éjjel és szolt a szolgához: Hadd mondjam meg csak nektek, mit tettek velünk az Arámbeliek. Tudják, hogy éhesek vagyunk, kimentek tehát a táborból, hogy elrejtőzzenek a mezőn, mondván: mikor kimennek a városból, elfogjuk őket elevenen és bemegyünk a városba. **13** Erre megszólalt egy a szolgái közül és mondta: Hát vegyenek csak ötöt a megmaradt lovak közül, amelyek benne megmaradtak – ám legyenek, mint Izraél egész sokasága, mely benne megmaradt, ám legyenek mint Izraél egész sokasága, mely odaveszett – hadd küldjük el és lássuk! **14** Vettek tehát két Szekeret lovakkal, és utána küldött a király Arám táborának, mondván: Menjetek és lássátok! **15** Utánuk mentek a Jordánig és íme az egész út tele volt ruhákkal és fegyverekkel, melyeket eldobtak az Arámbeliek sietségükben. És visszatértek a követek és jelentették a királynak. **16** Erre kiment a nép és kifosztották az Arámbeliek táborát; és volt egy mérték lángliszt egy sékelbe és két mérték árpa egy sékelbe, az Örökkévaló igéje szerint. **17** A király pedig oda rendelte volt a kapuhoz azt a hadnagyt, akinek kezére támaszkodott, de összetaposta őt a nép a kapuban és meghalt, aszerint, amit szolt az Isten embere, a mit szolt, mikor lement hozzá a király. **18** Volt ugyanis, midőn szolt az Isten embere a királyhoz, mondván: két mérték árpa lesz egy sékelbe és egy mérték lángliszt egy sékelbe holnap ilyenkor Sómrón kapujában: **19** akkor felelt a hadnagy az Isten emberének és mondta: lám, ha az Örökkévaló ablakracsokat készít az égben, lesz-e ilyen dolog? – az pedig mondta -: lám, látod majd szemeiddel, de belőle nem eszel! **20** És úgy történt vele: összetaposta őt a nép a kapuban, és meghalt.

8 Elísá pedig szolt ahhoz az asszonyhoz, kinek a fiát fölélesztette, mondván: Kelj föl és menj el, te meg házad, és tartózkodj, ahol tartózkodhatsz, mert szólította az Örökkévaló az éhséget, és be is jött az országba hét évre. **2** Erre fölkelt az asszony és cselekedett az Isten emberének szava szerint; elment ő meg háza s tartózkodott a filiszteusok országában hét évig. **3** És volt hét év múltán, visszatért az asszony a filiszteusok országából és elindult, hogy kiáltson a királyhoz háza miatt és mezeje miatt. **4** A király éppen szolt Géchazíhoz, az Isten emberének

legényéhez, mondván: Beszéld el, kérlek, nekem mind a nagy dolgokat, melyeket művelt Elísá. **5** S midőn éppen elbeszélte a királynak azt, hogy fölélesztette a halottat, íme az asszony, kinek fiát fölélesztette volt, kiáltott a királyhoz háza miatt és mezeje miatt. Ekkor mondta Géchazí: Uram király, ez az asszony és ez a fia, kit fölélesztett Elísá. **6** Erre megkérdezte a király az asszonyt, és elbeszélte neki. És adott melléje a király egy udvari tisztet, mondván: Szerezd vissza mindenből, a mi az övé és minden a mező termését, azon napról fogva, hogy elhagyta az országot mostanáig. **7** Elment Elísá Damaszkuszba, Ben-Hadád pedig, Arám királya, beteg volt; tudtára adták neki, mondván: Ide jött az Isten embere. **8** És szolt a király Chazálhez: Végy a kezedbe ajándékot és menj az Isten emberének elejébe és kérdezz meg tőle az Örökkévalót, mondván: meggyógyulj-e ebből a betegségből? **9** Elejébe ment tehát Chazál, vett a kezébe ajándékot, meg Damaszkusz minden javát, negyven teve terhét; oda ment, megállt előtte és mondta: Fiad Ben-Hadád, Arám királya, küldött engem hozzád, mondván: meggyógyulj-e ebből a betegségből? **10** Szolt hozzá Elísá: Menj, mondd neki: meg fogsz gyógyulni. De az Örökkévaló azt látta velem, hogy meg fog halni. **11** Megmerezítette az arcát és feléje fordította szégyellésig; ekkor sírt az Isten embere. **12** És mondta Chazál: Miért sír uram? Mondta: Mert tudom, mi rosszat fogsz tenni Izraél fiával: erősségeiket tűzbe borítod, ifjaitak karddal ölöd meg, kisdedeket szétzúzod és várandósaiat fölhasítod. **13** Erre mondta Chazál: Micsoda a te szolgád, a kutya, hogy ezt a nagy dolgot mívelje? Mondta Elísá: Látta velem az Örökkévaló, hogy te leszel király Arám fölött. **14** Elment Elísától és bement urához. Mondta neki: Mit mondott neked Elísá? Mondta: Azt mondta nekem, meg fogsz gyógyulni. **15** És volt másnap, fogta a takarót, vízbe mártotta, arcára terítette, és meghalt. És király lett helyette Chazál. **16** És ötödik évében Jórámnak, Acháb fiának, aki Izraél királya volt, miig Jehósáfát még király volt Jehúdának, király lett Jehórám, Jehósáfátnak, Jehúda királyának fia. **17** Harminckét éves volt, mikor király lett, és nyolc évig uralkodott Jeruzsálemben. **18** És járt Izraél királyainak útjain, amint cselekedtek az Acháb házából valók, mert Achábnak leányát vette feleségül; és tette azt, a mi rossz az Örökkévaló szemeiben. **19** De nem akarta az Örökkévaló elpusztítani Jehúdát Dávid, az ő szolgája kedvéért, amint mondta neki, hogy ad mécsest neki és fiainak minden időben. **20** Az ő napjaiban pártolt el Edóm Jehúda keze alól és tettek maguk fölé királyt. **21** Ekkor Jórám Cáírba vonult s az egész szekérhad ő vele. És ő fölkelt éjjel és

megverte Edómot, mely körülvette őt meg a szekérhad vezéreit, és megfutott a nép a sátraihoz. 22 Így elpártolt Edóm Jehúda keze alól minden e mai napig; akkor pártolt el Libna abban az időben. 23 Jórám egyéb dolgai pedig és minden, amit tett, nemde meg vannak írva Jehúda királyai történetének könyvében. 24 És feküdt Jórám ősei mellé és eltemették ősei mellett Dávid városában. És király lett utána fia, Achazjáhú. 25 Tizenkettedik évében Jórámnak, Acháb fiának, Izraél királyának, király lett Achazjáhú, Jehórámnak, Jehúda királyának fia. 26 Huszonkét éves volt Achazjáhu, mikor király lett, és egy évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve pedig Ataljáhú, Omrinak Izraél királyának leánya. 27 És járt Acháb házának útján és tette azt, a mi rossz az Örökkévaló szemeiben, valamint Acháb háza, mert Acháb házának volt a veje. 28 Elment Jórámmal, Acháb fiával háborúba Chazáél, Arám királya ellen Rámót-Gileádban; de megverték az Arámbeliek Jórámot. 29 És visszament Jórám király, hogy gyógyítassa magát Jizréelben a sebekből, melyeket ütötték rajta az Arámbeliek Rámában, amikor harcolt Chazáél, Arám királya ellen; Achazjáhú, Jehórámnak fia pedig, Jehúda királya, lement, hogy meglátogassa Jórámot, Acháb fiát Jizréelben, mert beteg volt.

9 Elísá próféta pedig hívott egyet a prófétafiak közül; és mondta neki: Övezd föl derekadat, vedd ez olajkorsót kezdebe és menj Rámót-Gileádba. 2 Ha odaérkeztél, nézd ott Jéhút, Jehósáfátnak, Nimsí fiának fiát, akkor menj oda, szólítsd ki testvéreit közül és vezesd őt be szobából szobába; 3 és vedd az olajkorsót, önts a fejére és mond: így szól az Örökkévaló: fölkentelek királynak Izraél fölött. Erre nyisd ki az ajtót és füss el, s ne várakozzál. 4 Ment tehát az ifjú, a próféta ifjú, Rámót-Gileádba. 5 Odaért, s íme a sereg vezérei ott ültek, és szólt: Szavam van hozzád, oh vezér! Mondta Jéhú: Kihez mindenjünk közül? És mondta: Hozzád, oh vezér! 6 Erre fölkelt, bement a házba, és öntött olajat a fejére; s mondta neki: Így szól az Örökkévaló Izraél Istene: fölkentelek királynak az Örökkévaló népe fölött, Izraél fölött! 7 Hogy megverjed uradnak Achábnak házát, és bosszút álljak Izébelen szolgáimnak, a prófétafiaknak véréért és minden az Örökkévaló szolgáinak véréért; 8 hogy elvesszen Acháb egész háza; kiirtok Acháb házából falra vizesítőt, elzártat és magára hagyottat Izraélben. 9 És olyanná teszem Acháb házát, mint Járobeámnak, Nebát fiának házát és minden Báesának, Achíja fiának házát. 10 Izébelt pedig megeszik a kutyák Jizréel határában, és nincs ki eltemeti. Ezzel kinyitotta az ajtót és elfutott. 11 Jéhú pedig kiment urának szolgához, és mondta neki: Béke van-e? Miért

jött hozzád az az őrült? Szól hozzájuk: Ti ismeritek azt az embert és beszédét. 12 De mondta: Hazugság! Csak mondd meg nekünk. Mondta: Így meg úgy szólt hozzáam, mondva: így szól az Örökkévaló: fölkentelek királynak Izraél fölött! 13 Erre siettek és vették kiki a ruháját és ő alája tették azt a lépcső tetején, megfútták a harsonát és mondta: király lett Jéhú. 14 Összeesküdött tehát Jéhú, Jehósáfátnak, Nimsí fiának fia, Jórám ellen, Jórám pedig megszállva tartotta Rámót-Gileádot, ő meg egész Izraél Chazáél, Arám királya ellenében. 15 De visszament Jehórám király, hogy gyógyítassa magát Jizréelben a sebekből, melyeket ütötték rajta az Arámbeliek, mikor harcolt Chazáél Arám királya ellen és mondta Jéhú: Ha nektek tetszik, ne menjen ki menekülő a városból, hogy elmenne jelenteni Jizréelbe. 16 És kocsira ült Jéhú és elment Jizréelbe, mert Jórám ott feküdt, Achazja pedig, Jehúda királya, lement volt, hogy meglátogassa Jórámot. 17 Az ő pedig ott állt a tornyon Jizréelben és láta Jéhúnak csapatját, amint jött; akkor mondta: Csapatot látok! Erre mondta Jehórám: Végy egy lovast és küldj előbök és szóljon: Béke van-e? 18 Elébe ment a lovas és mondta: Így szól a király: béke van-e? Mondta Jéhú: Mi közöd a békéhez? Fordulj én mögém! És az ő jelentette, mondva: Eljutott a követ hozzájuk, de vissza nem tért. 19 Erre küldött egy másik lovast; hozzájuk jutott és mondta: Így szól a király: béke van-e? Mondta Jéhú: Mi közöd a békéhez? Fordulj én mögém! 20 És az ő jelentette, mondva: Egészen hozzájuk ért, de vissza nem tért; a hajtás pedig olyan, mint Jéhú, Nimsí fiának hajtása, mert őrülletesen hajt. 21 Erre mondta Jehórám: Fogj be! És befogták a kocsiját. És kiment Jehórám, Izraél királya, meg Achazjáhú, Jehúda királya, kiki a maga kocsiján és kimentek Jéhú előbe és találták őt a Jizréelbeli Nábót telkén. 22 És volt, a mint Jehórám meglátta Jéhút, mondta: Béke van-e Jéhú? Mondta: Mit békét, a míg tartanak ízébel anyádnak paráználkodásai és sok boszorkánysága? 23 Ekkor megfordította Jehórám a kezeit és megfutamodott. Így szólt Achazjáhúhoz: Árulás, Achazja! 24 De Jéhú meghúzta kezével az íjat és találta Jehórámot a lapockák között, úgy hogy szívéből jött ki a nyíl és összerogyott kocsijában. 25 És szólt Bidkárhoz, a hadnagyához: Vedd föl, dobd őt a Jizréelbeli Nábót mezejének telkére; mert emlékezzél, hogy én és te párosan nyargaltunk Acháb, az ő atya után és az Örökkévaló kimondta ellene ezt a kijelentést: 26 bizony Nábótnak ontott vérét és fiainak ontott vérét láttam tegnap, úgy mond az Örökkévaló, de megfizetem neked ezen a telken, úgy mond az Örökkévaló. Most tehát vedd fel, dobd őt a telekre, az Örökkévaló igéje szerint. 27

Achazja pedig, Jehúda királya, láttá és megfutamodott a kert hárának útján; de üldözööbe vette őt Jéhú és mondta: Ót is üssétek le a kocsiban, a Jibleám mellett levő Gúr hágóján. Megfutamodott Megiddóig és meghalt ott. 28 Jeruzsálembé szállították őt szolgái és eltemették őt sírjában ősei mellett, Dávid városában. 29 Tizenegyedik évében pedig Jórámnak, Acháb fiának, király lett Achazja Jehúda fölött. 30 Bevonult Jéhú Jizreélbe, Izébel pedig hallotta, kendőzte a szemeit és ékesítette fejét és kitekintett az ablakon. 31 Mikor Jéhú bejött a kapun, mondta: Béke van-e, te Zimrí, uradnak gyilkosa? 32 Erre fölemelte arcát az ablak felé és mondta: Ki van velem? Ki? És kitekintett feléje két-három udvari tiszt. 33 Akkor mondta: Lökjétek le! És lelökték. És freccsent véréből a falra és a lovakra, őt meg összetaposta. 34 Bement, evett és ivott; ekkor mondta: Nézzetek csak utána ennek az átkozottnak és temessétek el, mert király leánya ő! 35 Mentrek tehát hogy eltemessék, de nem találtak belőle semmit, csak a koponyát, a két lábat és a két keze fejét. 36 Visszatértek és tudtára adták neki. Ekkor mondta: az Örökkévaló igéje az, melyet szolt az ő szolgája, a Tisbébeli Elíjahú által, mondván: Jizreél határában eszik meg a kutyák Izébel húsát. 37 És lesz Izébel hullája mint a trágya a mező színén Jizreél határában, úgy hogy senki nem mondhatja: ez Izébel.

10 Achábnak pedig hetven fia volt Sómrónban. És írt Jéhú leveleket és küldte Sómrónba Jizreél nagyaihoz, a vénekhez és az Acháb nevelőihez, mondván: 2 most, amint hozzátok jut e levél – hisz nálatok vannak uratok fiai, nálatok a szekérhad és a lovak, az erősített városok és fegyverek. 3 Szemeljétek ki uratok fiai közül a legjobbat és legalkalmasabban és tegyétek atyjának a trónjára és harcoljatok uratok házáért. 4 S megfélemlétek felette nagyon és mondta: Íme a két király nem állt meg előtte, hogy álljunk hát meg mi! 5 Küldött tehát az, aki a ház fölött volt, meg az, aki a város fölött volt és a vének és a nevelők Jéhúhoz, mondván: Szolgáid vagyunk; minden, a mit mondassz nekünk, megteszünk. Nem teszünk meg senkit királynak; ami jó a te szemeidben, azt tudd. 6 Erre másodszor írt hozzájuk levelet, mondván: Ha ti enyéim vagyok és szavamra hallgattok, vegyétek az embereknek, uratok fiainak fejeit és jöjjetek hozzáam holnap ilyenkor Jizreélbe. A királyfiak pedig, hetven ember, a város nagyjainál voltak, kik őket fölneveltek. 7 És volt, amint hozzájuk jutott a levél, vették a királyfiakat, lemészárolták a hetven embert, kosarakba tették fejeiket és elküldték hozzá Jizreélbe. 8 Megérkezett a követ és jelentette neki, mondván: Elhozták a királyfiak fejeit. Erre mondta: Tegyétek őket két rakásba a kapu bejáratán, egész reggelig! 9 Volt pedig reggel, kiment,

oda állt és szólt az egész néphez: Igazak vagytok! Íme én esküdtem össze uram ellen és ötem meg őt, de mindeneket ki ütötte agyon? 10 Tudjátok meg tehát, hogy nem esik földre semmi az Örökkévaló igéjéből, melyet szolt az Örökkévaló Acháb háza felől. Az Örökkévaló ugyanis megcselekedte azt, amit szól Elíjahú, az ő szolgája által. 11 S megölte Jéhú mindeneket, kik megmaradtak Acháb házából Jizreélben, meg mind a nagyjait, meghittjeit és papjait, míg menekülőt sem hagyott neki. 12 Fölkelt, elment és Sómrónba indult. Ő éppen a pásztorok gyülekező házánál volt az úton, 13 amikor találta Jéhú Achazjáhúnak, Jehúda királyának, testvéreit. És mondta: Kik vagyok? Mondták: Achazjáhú testvérei vagyunk és lejöttünk üdvözlésre a királyfiaknak és az uralkodónő fiainak. 14 Erre mondta: Fogjátok meg őket elevenen! És megfogták őket elevenen és lemészárolták a gyülekező ház gódrébe, negyvenkét embert, és nem hagyott meg közülük senkit. 15 Elment onnan és magával szembe találta Jehónádábot, Rékháb fiát, köszöntötte őt és szólt hozzá: Van-e oly becsületes a te szíved, mint az én szívem a te szíved iránt? Jehónádáb mondta: Van! – Ha van, add kezedet! Kezét adta és ő fölemelte magához a kocsiba. 16 És mondta: Jer velem, és nézd buzgólkodásomat az Örökkévalóért! És vitték őt a kocsiján. 17 Erre bevonult Sómrónba és megölte mindeneket, kik megmaradtak Achából Sómrónban, míg el nem pusztította, az Örökkévaló szava szerint, melyet szolt Elíjahúhoz. 18 Ekkor összegyűjtötte Jéhú az egész népet és szólt hozzájuk: Acháb keveset szolgálta Báalt, Jéhú majd sokat szolgálja! 19 Most tehát mind a Báal prófétáit, mind a tisztelőit és minden papjait hívjátok hozzáam, senki se hiányozzék, mert nagy áldozást tartok a Báalnak; bárki hiányzik, nem marad életben. Jéhú pedig cselből tette, azért hogy megsemmisítse a Báal tisztelőit. 20 És mondta Jéhú: Rendezztek szent gyülekezést a Báal számára. És kihirdették. 21 És küldött Jéhú egész Izraélbe; s eljöttek minden a Báal tisztelői, nem maradt senki, aki nem jött volna. Bementek a Báal házába s megtelt a Báal háza végől végig. 22 Ekkor mondta a ruhatár felügyelőjének: Hozz ki öltözéket minden a Báal tisztelőinek! És kihozta nekik az öltözötet. 23 És bement Jéhú, meg Jehónádáb, Rékháb fia, a Báal házába, és mondta a Báal tisztelőinek: Kutassatok és nézzétek, nehogy legyen itt veletek valaki az Örökkévaló tisztelő közül, hanem egyedül a Báal tisztelői. 24 És bementek, hogy bemutassanak vágóáldozatokat és égoáldozatokat. Jéhú elhelyezett magának künny nyolcvan embert és mondta: Azon embernek, aki megmenekszik az emberek közül, kiket kezetekbe juttatok, lelke helyett legyen a ti lelketek. 25 És volt, amint végzett azzal, hogy bemutassa az égoáldozatot,

mondta Jéhú a futároknak és a hadnagyoknak: Jöjjetek, üssétek le őket, senki ki ne mehessen! És leütötték őket a kard élével; és oda hánnyták őket a futárok és a hadnagyok és mentek a Báal házának városáig. 26 Kivitték a Báal házának szobrait és elégették. 27 És lerombolták a Báal szobrát, lerombolták a Báal házát és árnyékszékeké tették e mai napig. 28 Kipusztította tehát Jéhú a Báalt Izraelből. 29 Csak Járobeámnak, Nebát fiának vétkei, aki vétkezésre indította Izraélt – azoktól nem tért el Jéhú: az arany borjuktól, melyek Bét-Élben és Dánban voltak. 30 És szolt az Örökkévaló Jéhúhoz: Mivel hogy jól cselekedtél, azt téve, ami helyes szemeimben, egészen szívem szerint bántál el Acháb házával, negyedfiziglen fognak ülni utódaid Izraél trónján. 31 De Jéhú nem vigyázott, hogy járjon az Örökkévalónak, Izraél Istenének tana szerint egész szívével: nem tért el Járobeám vétkeitől, aki vétkezésre indította Izraélt. 32 Azokban a napokban kezdte az Örökkévaló csonkítani Izraélt: Chazáel megverte őket Izraél egész határában. 33 A Jordántól napkeletre Gileád egész országát, a Gádit, Reúbénit és Menaseit, Aróértől, mely az Arnón patakjánál van, Gileádot is, Básánt is. 34 Jéhú egyéb dolgai pedig és minden, amit tett és minden hóstette, nemde meg vannak írva Izraél királyai történetének könyvében. 35 És feküdt Jéhú ősei mellé és eltemették őt Sómrónban. És király lett helyette fia, Jehóácház. 36 Az idő pedig, melegben uralkodott Jéhú Izraél fölött Sómrónban, huszonnyolc esztendő.

11 Atalja pedig, Achazjáhú anyja, láttá, hogy meghalt a fia, akkor fölkelt és kipusztította a királyi ház minden magzatját. 2 De Jehósébá, Jórám király leánya, Achazjáhú nővére, vette Jóást, Achazja fiát, és ellopta a megölésre szánt királyiak közül, őt meg a dajkáját, be az ágyak termébe; és elrejtették őt Ataljáhú elől és nem öletett meg. 3 És volt vele elrejtőzve az Örökkévaló házában hat évig, míg Atalja uralkodott az ország fölött. 4 A hetedik évben pedig küldött Jehójádá, hozatta a testőrök és futárok századainak tisztejét és vezetette őket magához, az Örökkévaló házába, szövetséget kötött velük, megeskette őket az Örökkévaló házában, és megmutatta nekik a király fiát. 5 Erre megparancsolta nekik, mondván: Ez az, a mit tegyetek: a harmadész közületek, a kik szombaton bevonulnak, őrizői legyenek a király háza őrizetének. 6 Egy harmadész pedig a Szúr kapuján s egy harmadész a futárok mögötti kapuban; így őrizzétek meg a ház őrizetét fölbontott sorrenddel. 7 A két rész tehát közületek, azok, kik szombaton kivonulnak, őrizék az Örökkévaló házának őrizetét a király mellett. 8 Vegyétek körül a királyt, kiki

fegyverével a kezében, s aki behatol a sorokba, ölessék meg; így legyetek a királynál, mikor kimegy s mikor bemegy. 9 És cselekedtek a századok tisztei, egészen a mint parancsolta Jehójádá pap; vették kiki a maga embereit, a szombaton bevonulókat a szombaton kivonulókkal együtt és bementek Jehójádá paphoz. 10 Ekkor adta a pap a századok tiszteinek a lándzsákat és a pajzsokat, a Dávid királytól valókat, melyek az Örökkévaló házában voltak. 11 És felálltak a futárok, kiki fegyvereivel a kezében, a háznak jobb oldalától a háznak baloldaláig, az oltár mellé és a ház mellé, körül fogva a királyt. 12 Erre kivezette a király fiát, reáadta a koronát és a díszt, királyá tették őt, és főlkenték, tenyérükkel tapsoltak és mondta: Éljen a király! 13 Midőn Atalja hallotta a futárok meg a nép hangját, bement a néphez az Örökkévaló házába. 14 És láttá, íme a király ott áll az oszlop mellett, a szokás szerint, a vezérek pedig és a trombitások a király mellett és minden az ország népe örvend és fújják a trombitákat; ekkor megszaghatta Atalja a ruháit és felkiáltotta: Összeesküvés, összeesküvés! 15 És megparancsolta Jehójádá pap a századok tiszteinek, a sereg fölé rendelteknek és szolt hozzájuk: Vezessétek őt ki a sorok között, s aki utána megy, öljétek meg karddal! Mert ezt mondta a pap: ne ölessék meg az Örökkévaló házában. 16 És engedtek neki helyet, hogy bemehetett a lovak bejáratai át a királyi házba, és megölelgett ott. 17 Ekkor megkötötte Jehójádá a szövetséget az Örökkévaló meg a király és a nép között, hogy népévé legyen az Örökkévalónak, valamint a király és a nép között. 18 Erre bement minden az ország népe a Báal házába és lerombolták oltárait és szobrait teljesen összetörték, Mattánt pedig, a Báal papját, agyonütötték az oltárok előtt; és rendelt a pap tisztségeket az Örökkévaló háza fölé. 19 Vették a századok tisztejét, a testőrök és a futárok, meg minden az ország népéét, levezették a királyt az Örökkévaló házából és bementek a futárok kapuján át a király házába és a királyok trónjára ült. 20 És örült minden az ország népe, a város pedig csónedes volt. Ataljáhút pedig megölték karddal a király házában. 21 Hét éves volt Jehóás, mikor király lett.

12 Jéhú hetedik évében király lett Jehóás és negyven évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve Cibja Beér-Sébából. 2 És tette Jehóás azt, ami helyes az Örökkévaló szemeiben minden napjaiban, mivel Jehójádá pap tanította őt. 3 Csak a magaslatok nem szűntek meg; a nép még áldozott és füstölögtetett a magaslatokon. 4 Szolt Jehóás a papokhoz: A szentségek minden pénzét, mely az Örökkévaló házába vitetik, a megszámláltak pénzét, mindenki lelke becslésének pénzét, minden pénzt, a melyre valakit szíve hajt, hogy vigye az Örökkévaló házába, 5 vegyék magukhoz

a papok, kiki az ő ismerősétől; igazításuk ki a házon a javítani valókat mindenütt, ahol találtatnák javítani való. 6 Volt pedig Jehóás királynak huszonharmadik évében, nem igazították ki a papok a házon a javítani valót. 7 Ekkor hívta Jehóás király Jehójádá papot és a többi papokat és szólt hozzájuk: Mert nem igazítjátok ki a házon a javítani valót? Most tehát ne vegyetek pénzt ismerőseitől, hanem a házon való javításra adjátok. 8 És beleegyeztek a papok, hogy sem nem vesznek pénzt a néptől, sem nem igazítják ki a házon a javítani valót. 9 Erre vett Jehójádá pap egy lánát, lyukat fúrt az ajtajába és elhelyezte azt az oltár mellett jobb felől, a mikor belép az ember az Örökkévaló házába, hogy odategyék a papok, a küszöb őrzői, mind azon pénzt, a mi az Örökkévaló házába vitetik. 10 És valahányszor látták, hogy sok a pénz a lánában, fölment a király írójá és a főpap, bekötötték és megszámlálták a pénzüket, mely az Örökkévaló házában találtatott. 11 És adták a lement pénzüket a munkavezetők kezébe, kik az Örökkévaló házában kirendeltek voltak; és kiadták azt a faíveseknek és az építőknek, kik dolgoztak az Örökkévaló házában, 12 meg a kőíveseknek és a kővágóknak és arra, hogy fát és faragott köveket vegyenek, hogy kiigazításuk az Örökkévaló házán a javítani valót, és minden arra, ami rámegy a házra kiigazítás végett. 13 Csak hogy nem készítettek az Örökkévaló háza számára ezüst csészéket, kádokat, tálakat, trombitákat, semmi arany edényt és ezüst edényt abból a pénzből, mely az Örökkévaló házába vitették; 14 hanem a munkavezetőknek adták, hogy kiigazításuk belőle az Örökkévaló házát. 15 De nem számoltak le azokkal az emberekkel, kiknek kezébe adták a pénzüket, hogy a munkavezetőknek adják, mert becsületesen jártak el. 16 A bűnaldozat pénze és a vétekaldozatok pénze nem vitették az Örökkévaló házába; ez a papoké volt. 17 Akkor ment föl Cházál, Arám királya, harcolt Gát ellen és bevette; és irányította Cházál az arcát, hogy fölmenjen Jeruzsálem ellen. 18 Erre vette Jehóás, Jehúda királya, minden szentségeket, melyeket szenteltek Jehósáfát, Jehórám és Achazjáhú az ő ősei, Jehúda királyai, meg a saját szentségeit és minden aranyat, a mi találtatott az Örökkévaló házának és a király házának kincstáraiban; elküldte Cházálnek, Arám királyának, és elvonult Jeruzsálem alól. 19 Jóás egyéb dolgai pedig és minden az, amit tett, nemde meg vannak írva Jehúda királyai történetének könyvében. 20 Fölkeltek szolgái, összeesküvést szöttek és megölték Jóást a Milló házban, ahol alászáll Szilla felé. 21 Józákhár, Simeát fia és Jeházabád, Sómér fia, az ő szolgái, ölték őt meg és meghalt, és eltemették ősei mellé Dávid városában. És király lett helyette fia Amacia.

13 Huszonharmadik évében Jóásnak, Achazjáhú fiának, Jehúda királyának, király lett Jehóácház, Jéhú fia, Izraél fölött Sómórónban, tizenhét évig. 2 És tette azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben; járt Járobeámnak, Nebót fiának vétkei szerint, aki vétkezésre indította Izraél: s nem tért attól. 3 Föllobbant az Örökkévaló haragja Izraél ellen és adta. őket Cházálnek, Arám királyának kezébe és Ben-Hadádnak, Cházál fiának kezébe minden időben. 4 De könyörgött Jehóácház az Örökkévalóhoz, és hallgatott reá az Örökkévaló, mert láttá Izraélnek elnyomását, hogy elnyomta őket Arám királya. 5 És adott az Örökkévaló Izraélnek segítőt, hogy megszabadultak Arám keze alól és laktak Izraél fiai a sátraikban, mint tegnap, tegnapelőtt. 6 Csakhogy nem térik el Járobeám házának vétkeitől, aki vétkezésre indította Izraélt, aszerint jártak; még az Aséra is fennmaradt Sómórónban. 7 Mert nem hagyott Jehóáchaznak népet, kivéve ötven lovast, tíz szekeret és tízezer gyalogost; mert megsemmisítette őket Arám királya és porképpen letaposta őket. 8 Jehóácház egyéb dolgai pedig és minden, a mit tett és hóstettei, nemde meg vannak írva Izraél királyai történetének könyvében. 9 És feküdt Jehóácház ősei mellé és eltemették Sómórónban. És király lett helyette fia Jóás. 10 Jóásnak, Jehúda királyának harminchetedik évében király lett Jehóás, Jehóácház fia, Izraél fölött Sómórónban, tizenhat évig. 11 És tette azt, a mi rossz az Örökkévaló szemeiben, nem tért el minden a vétkeitől Járobeámnak, Nebát fiának, aki vétkezésre indította Izraélt; a szerint járt. 12 Jóás egyéb dolgai pedig és minden az, amit tett és hóstettei, a hogy Amacjával, Jehúda királyával harcolt, nemde meg vannak írva Izraél királyai történetének könyvében. 13 És feküdt Jóás ősei mellé, Járobeam pedig ült az ő trónjára. És eltemették Jóást Sómórónban Izraél királyai mellé. 14 Elíssá pedig beteg lett azzal a betegséggel, melybe majdan belehalt. És lement hozzá Jóás, Izraél királya, sírt előtte és mondta: Atyám, atyám, Izraél szekérhadai és lovasai! 15 Mondta neki Elíssá: Hozz íjat és nyílakat! És hozott neki íjat és nyílakat. 16 Erre mondta Izraél királyának: Ereszd rá kezedet az íjra! És rá ereszttette kezét; akkor tette Elíssá a maga kezeit a király kezeire. 17 És mondta: Nyisd ki az ablakot a kelet felé! Kinyitotta. És mondta Elíssá: Lőj! Lőtt. Ekkor mondta: Győzelem nyila az Örökkévalónak és győzelem nyila Arám ellen: meg fogod verni Arámot Afékban végpusztulásig. 18 És mondta: Hozz a nyílakat! Hozta. Erre mondta Izraél királyának: Üss a földre! Ütött háromszor és abban hagyta. 19 És megharagudott reá az Isten embere és mondta: Ütni kellett volna ötször vagy hatszor, akkor megverte volna Arámot végpusztulásig; most azonban

háromszor fogod megverní Arámot. 20 Meghalt Elísá és eltemették; Móáb csapatjai pedig bejöttek az országba, a mint fordult az esztendő. 21 És volt, ők éppen temettek egy embert, íme látták a csapatot és bedobták azt az embert Elísá sírjába, és midőn oda került az ember és megérintette Elísá csontjait, megelevenedett és lábaira állott. 22 Chazáél pedig, Arám királya, elnyomta Izraélt Jehoácház minden napjaiban. 23 De megkegyelmezett nekik az Örökkévaló, iringalmazott nekik és feléjük fordult Ábrahámmal, Izsákkal és Jákóbbal való szövetsége kedvéért; nem akarta elpusztítani őket, nem vetette el őket színe elől mind ez ideig. 24 Meghalt Chazáél, Arám királya és király lett helyette fia, Ben-Hadád. 25 És visszavette Jehoás Jehoácház fia, Ben Hadádnak, Chazáél fiának kezéből ama városokat, melyeket elvett volt atyának, Jehoácháznak kezéből a háborúban. Háromszor verte őt meg Jóás és visszavette Izraél városait.

14 Második évében Jóásnak, Jehoácház fiának, Izraél királyának, király lett Amacjáhú, Jóás fia, Jehúda királya. 2 Huszonöt éves volt, midőn király lett és huszonkilenc évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve pedig Jehoaddán Jeruzsálemből. 3 És tette azt, a mi helyes az Örökkévaló szemeiben, csak nem úgy, mint őse Dávid; egészen aszerint, a mint cselekedett atya Jóás, úgy cselekedett ő. 4 Csak a magaslatok nem szűntek meg; még áldozott és füstöltögtetett a nép a magaslatokon. 5 És volt, a mint megerősödött kezében a királyság, megölette szolgáit, kik megölték volt atyját, a királyt. 6 De a gyilkosok gyermekéit nem ölette meg, amint írva van Mózes tanának könyvében, hogy megparancsolta az Örökkévaló, mondván: ne ölessenek meg az atyák a gyermekik miatt és a gyermekek ne ölessenek meg az atyák miatt, hanem mindenki a maga vétkeéért ölessék meg. 7 Ő verte meg Edómot a Sósvoľgyben: tízezer embert, és bevette Szélát a háborúban; és elnevezte Jokteélnak mind e mai napig. 8 Akkoriban küldött Amacjáhú követeket Jehoáshoz, Jehoácháznak, Jéhú fiának fiához, Izraél királyához, mondván: Jer, nézzünk egymás szemébe! 9 Erre küldött Jehoás, Izraél királya Amacjáhúhoz, Jehúda királyához, mondván: A Libánonon levő tövis küldött a Libánonon levő cédrushoz, mondván: add a leányodat fiamnak feleségül. De arra ment a mező vadja, mely a Libánonban volt, és összetaposta a tövist. 10 Igenis megverték Edómot és ezért elkapott téged a szíved; érd be a dicsőséggel és maradj házadban! Miért ingerled föl a veszedelmet, hogy elessél és Jehúda te veled? 11 De nem hallgatott rá Amacjáhú. Erre felvonult Jehoás, Izraél királya, és szembe néztek egymással, ő meg Amacjáhú, Jehúda királya

a Jehúdabeli Bét-Sémesben. 12 És vereséget szenvedett Jehúda Izraél előtt, és megfutamodtak kiki sátraihoz. 13 Amacjáhút pedig; Jehúda királyát, Jehoásnak, Achazjáhu fiának a fiát elfogta Jehoás, Izraél királya Bét-Sémesben; bevonult Jeruzsálembe és részt ütött Jeruzsálem falában Efraim kapujától a sarok-kapuig, négyszáz könyöknyit. 14 És elvette mind az aranyat és ezüstöt, meg mind az edényeket, melyek találtattak az Örökkévaló házában és a király házáának kincstáraiban, valamint a túsokat, és visszatért Sómrónba. 15 Jehoásnak egyéb dolgai pedig, amit cselekedett és hőstettei s ahogy harcolt Amacjáhú, Jehúda királya ellen, nemde meg vannak írva Izraél királyi történetének könyvében. 16 És feküdt Jehoás ősei mellé és eltemették Sómrónban Izraél királyai mellé. És király lett helyette fia, Járobeám. 17 És élt Amacjáhú, Jóás fia, Jehúda királya Jehoásnak, Jehoácház fiának, Izraél királyának halála után tizenöt évig. 18 Amacjáhú egyéb dolgai pedig, nemde meg vannak írva Jehúda királyi történetének könyvében. 19 Összesküést szóttek ellene Jeruzsálemben, és elmenenekült Lákhísba; de küldtek utána Lákhísba és megölték ott. 20 Elvitték őt lovakon és eltemették Jeruzsálemben ősei mellé Dávid városában. 21 Erre vette Jehúda egész népe Azarját, ő pedig tizenhat éves volt, és királyá lett őt, atya Amacjáhú helyett. 22 Ő építette Élátot és visszaszerezte Jehúdának, azután hogy a király ősei mellé feküdt. 23 Tizenötödik évében Amacjáhúnak, Jóás fiának, Jehúda királyának, király lett Járobeám, Jóás fia, Izraél királya Sómrónban, negyvenegy évig. 24 És tette azt, a mi rossz az Örökkévaló szemeiben, nem tért el minden a vétkeitől Járobeámnak, Nebát fiának, aki vétkezésre indította Izraélt. 25 Ő szerezte vissza Izraél határát Chamát felől, a sivatag tengeréig, az Örökkévalónak, Izraél Istenének szava eszerint, melyet szólt szolgája, a Gát-Chéferből való Jóna, Amittáj fia, próféta által. 26 Mert láttá az Örökkévaló Izraélnek fölött erős nyomorúságát: oda van az elzárt és oda van a magára hagyott, sem segítője nincsen Izraélnek. 27 De nem mondta az Örökkévaló, hogy eltöri Izraél nevét az eg alól. Megsegítette tehát őket Jároheám, Jóás fia által. 28 Járobeám egyéb dolgai pedig és minden az, a mit cselekedett és hőstettei, ahogy harcolt és a hogy visszaszerezte Damaszkuszzt és Chamátot, a Jehúdáét, Izraél számára, nemde meg vannak írva Izraél királyi történetének könyvében. 29 És feküdt Járobeám ősei mellé, Izraél királyai mellé. És király lett helyette fia, Zakarja.

15 Járobeámnak, Izraél királyának huszonhetedik évében király lett Azarja. Amacja fia, Jehúda királya. 2

Tizenhat éves volt, mikor király lett és ötvenkét évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve pedig Jekhaljáhú Jeruzsálemből. 3 És tette azt, ami helyes az Örökkévaló szemeiben, egészen aszerint, amint tett atya, Amacjáhú. 4 Csak a magaslatok nem szűntek meg, még áldozott és füstölögtetett a nép a magaslatokon. 5 És sújtotta az Örökkévaló a királyt, és bélpoklos volt halála napjáig és lakott az elzárás házában; Jótám pedig, a király fia, ki a ház fölött volt, törvényt szolgáltatott az ország népének. 6 Azarjáhú egyéb dolgai pedig és minden az, amit cselekedett, nemde meg vannak írva. Jehúda királyai történetének könyvében. 7 És feküdt Azarja ősei mellé és eltemették őt ősei mellé Dávid városában. És király lett helyette fia, Jótám. 8 Azarjáhúnak, Jehúda királyának harmincnyolcadik évében király lett Zakarjáhú, Járobeám fia, Izraél fölött Sómrónban hat hónapig. 9 És tette azt, a mi rossz az Örökkévaló szemeiben, amint tettek ősei; nem tért el a vétkezől Járobeámnak, Nebát fiának, aki vétkezésre indította Izraélt. 10 Összeesküdött ellene Sallúm, Jábés fia, leütötte őt a nép szeme láttára és megölte őt és király lett helyette. 11 Zakarja egyéb dolgai pedig, íme meg vannak írva Izraél királyai történetének könyvében. 12 Ez az Örökkévalónak ama szava, melyet szólt Jéhúhoz, mondván: negyedízüglen ülnek majd a fiaid Izraél trónján. És így lett. 13 Sallúm, Jábés fia, király lett Uzzíjának, Jehúda királyának harminckilencedik évében; és uralkodott egy hónapon át Sómrónban. 14 Ekkor feljött Menachém, Gádi fia, Tircából, bevonult Sómrónba és megverte Sallúmot, Jábés fiát Sómrónban, megölte őt és király lett helyette. 15 Sallúm egyéb dolgai pedig és összeesküvése, melyet szótt, íme meg vannak írva Izraél királyai történetének könyvében. 16 Akkoriban Tircából megverte Menachém Tifszáchot, meg minden a benne levőket és a határait, mivel nem nyitott kaput, tehát megverte; minden a várandós nőit fölhasította. 17 Azarjának, Jehúda királyának harminckilencedik évében király lett Menachém, Gádi fia, Izraél fölött tiz évig Sómrónban. 18 És tette azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, nem tért el a vétkezől Járobeámnak, Nebát fiának, aki vétkezésre indította Izraélt minden napjaiban. 19 Jött Pál, Assúr királya, az ország ellen és adott Menachém Púlnak ezer kikkár ezüstöt, hogy vele legyen a hatalma arra, hogy kezében megerősítse az uralmat. 20 Kivetette Menachém az ezüstöt Izraélben, a hadsereg minden vitézére, hogy Assúr királyának adja, ötven sékel ezüstöt minden gyikre; erre visszatért Assúr királya és nem maradt ott az országban. 21 Menachém egyéb dolgai pedig és minden az, amit tett, nemde meg vannak írva Izraél királyai történetének könyvében. 22 És feküdt

Menachém ősei mellé. Es király lett helyette fia, Pekachja. 23 Azarjának, Jehúda királyának ötvenedik évében király lett Pekachja, Menachém fia, Izraél fölött Sómrónban két évig. 24 És tette azt, a mi rossz az Örökkévaló szemeiben, nem tért el a vétkezől Járobeámnak, Nebát fiának, aki vétkezésre indította Izraélt. 25 Összesküdött ellene hadnagya Pékach, Remaljáhú fia, leütötte őt Sómrónban, a király házának palotájában, Argóbbal és Arjével, és vele volt ötven ember a Gileádbeliek közül, megölte és király lett helyette. 26 Pekachja egyéb dolgai pedig és minden az, a mit tett, íme meg vannak írva Izraél királyai történetének könyvében. 27 Azarjának, Jehúda királyának ötvenkettődik évében király lett Pékach, Remaljáhú fia, Izraél fölött Sómrónban húsz évig. 28 És tette azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, nem tért el a vétkezől Járobeámnak, Nebát fiának, aki vétkezésre indította Izraélt. 29 Pékachnak, Izraél királyának napjaiban jött Tiglát Pilészer, Assúr királya és elfoglalta Ijónit, Abél-Bét-Máakhát, Jánóáchot, Kédest, Chácort meg Gileádot és Gáilit, Naftáli egész országát és számkivétsébe vitte Assúrba. 30 Összeesküést szórt Hóséá, Éla fia, Pékach, Remaljáhú fia ellen, leütötte és megölte őt és király lett helyette Jótámnak, Uzzíja fiának huszadik évében. 31 Pékach egyéb dolgai pedig és minden az, a mit tett, íme meg vannak írva Izraél királyai történetének könyvében. 32 Második évében Pékachnak, Remaljáhú fiának, Izraél királyának, király lett Jótám, Uzzíjáhú fia, Jehúda királya. 33 Huszonöt éves volt, mikor király lett, és tizenhat évig uralkodott Jeruzsálemben: anyja neve pedig Jerúsa, Cádók leánya. 34 És tette azt, a mi helyes az Örökkévaló szemeiben, minden a szerint, a mint tett atya, Uzzíjáhú, úgy tett ő. 35 Csak a magaslatok nem szűntek meg; áldozott és füstölögtetett még a nép a magaslatokon. Ő építette az Örökkévaló házának felső kapuját. 36 Jótám egyéb dolgai pedig és minden az, a mit tett, nemde meg vannak írva Jehúda királyai történetének könyvében. 37 Azokban a napokban kezdte az Örökkévaló rábocsátáni Jehúdára Recínt, Arám királyát és Pékachot, Remaljáhú fiát. 38 És feküdt Jótám ősei mellé és eltemették ősei mellé, ősenek Dávidnak városában. És király lett helyette fia, Ácház.

16 Pékachnak, Remaljáhú fiának tizenhetedik évében király lett Ácház, Jótám fia, Jehúda királya. 2 Húsz éves volt Ácház, midőn király lett és tizenhat évig uralkodott Jeruzsálemben; de nem tette azt, a mi helyes az Örökkévalónak, az ő Istenének szemeiben, mint őse Dávid. 3 Hanem járt Izraél királyai útja szerint, sőt a fiát is átvezette a tűzön, azon népek utálatai szerint, melyeket előzött az

Örökkévaló Izraél fiai elől. 4 Áldozott és füstölögtetett a magaslatokon és a halmokon és minden zöldellő fa alatt. 5 Akkoriban vonult föl Recín, Arám királya és Pékach, Remaljáhú fia, Izraél királya, Jeruzsálem ellen háborúra, ostrom alá vették Ácházt, de nem tudtak harcolni ellene. 6 Abban az időben visszavette Recín, Arám királya, Élátot Arám számára és kivetette a Jehúdabelieket Élőtóból; Edómbeliek pedig eljöttek Élátba és megtelkedtek ott mind e napig. 7 Ekkor követeket küldött Ácház Tigrát-Pilészerhez, Assúr királyához, mondván: Szolgád és fiad vagyok; jer föl és szabadíts meg engem Arám királyának markából és Izraél királyának markából, kik ellenem támadtak. 8 És vette Ácház az ezüstöt és az aranyat, mely találtatott az Örökkévaló házában és a király házának kincstáraiban, és ajándékot küldött Assúr királyának. 9 Hallgatott is reá Assúr királya, fölvonult Assúr királya Damaszkusz ellen, elfoglalta és számkivetés bevitte Kírbe; Recínt pedig megölte. 10 És elébe ment Ácház király Tigrát-Pilészernek, Assúr királyának, Damaszkuszba és meglátha a Damaszkuszban levő oltárt; akkor elküldte Ácház király Úrija paphoz az oltár képét és mintáját egészen annak műve szerint. 11 Építette tehát Úrija pap az oltárt; egészen úgy, mint küldötte Ácház király Damaszkuszból, készítette el Úrija pap, mire Ácház király megérkezett Damaszkuszból. 12 Midőn megérkezett a király Damaszkuszból, megnézte a király az oltárt; közeledett a király az oltárhoz, fölment rá, 13 és elfüstölögtette égoáldozatát és lisztáldozatát és előtötte öntő áldozatát és reáhintette az oltárra az ő békeáldozatának vérét. 14 Az Örökkévaló színe előtt levő rézoltárt pedig elmozdítatta a ház előrészéről: az oltár és az Örökkévaló temploma közötti helyről és tette azt az oltár északfelől való oldalára. 15 És megparancsolta Ácház király Úrija papnak, mondván: A nagy oltáron füstölögted el a reggeli égoáldozatot és az esti lisztáldozatot, meg a királynak égoáldozatát és lisztáldozatát, meg az ország egész népének égoáldozatát és lisztáldozatukat és öntőáldozataikat, égoáldozatnak minden vérét és vágóáldozatnak minden vérét rajta hinted el; a rézoltár pedig a magam számára legyen, hogy fölkeressem. 16 És cselekedett Úrija pap minden szerint, amint megparancsolta Ácház király. 17 És letörte Ácház király a talapzatok kereteit, levette róluk a medencéket; a tengert pedig leemelte az alatta levő rézökrökről és tette azt a kőpallóra. 18 A szombati földött tornácot pedig, melyet a házhoz építettek és a királynak külső bejáróját áthelyezte az Örökkévaló házába Assúr királya miatt. 19 Ácház egyéb dolgai pedig, a miket tett, nemde meg vannak írva Jehúda királyai történetének könyvében. 20 És feküdt Ácház ősei

mellé és eltemették ősei mellé Dávid városában. És király lett helyette fia, Chizkijáhú.

17 Ácháznak, Jehúda királyának tizenkettedik évében király lett Hósés, Éla fia Sómrónban Izraél fölött kilenc évig. 2 És tette azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, csakhogy nem annyira, mint Izraél királyai, akik előtte voltak. 3 Ellene vonult föl Salmanész, Assúr királya és lett neki Hósés alattvalójává és fizetett neki adót. 4 De talált Assúr királya összeesküést Hóséában, mivel követeket küldött Szóhoz, Egyiptom királyához és nem vitt adót Assúr királyának, mint minden évben; erre elzárta őt Assúr királya és fogva tartotta a börtönben. 5 És fölvonult Assúr királya az egész országon át, fölvonult Sómrón ellen és ostromolta három évig 6 Hósés kilencedik évében bevette Assúr királya Sómrón és számkivetette Izraélt Assúrba, letelepítette őket Chaláchban a Chábórnál, Gózán folyójánál és Média városaiban. 7 Volt ugyanis, minthogy vétkeztek Izraél fiai az Örökkévaló, az ő Istenük ellen, aki fölvezette őket Egyiptom országából, Fáraónak, Egyiptom királyának keze alól és féltek más isteneket; 8 jártak azon népek törvényei szerint, melyeket elűzött az Örökkévaló Izraél fiai elől, és aszerint, amit cselekedtek Izraél királyai; 9 ráfogtak Izraél fiai képtelen dolgokat az Örökkévalóra, az ő Istenükre, és építettek maguknak magaslatokat minden városaikban őrortonytól az erődített városig; 10 fölállítottak maguknak oszlopokat és asérákat minden magas dombon és minden zöldellő fa alatt; 11 füstölögtettek ott minden magaslaton, mint azon népek, melyeket az Örökkévaló számkivetett előük, és rossz dolgokat cselekedtek az Örökkévaló bosszantására; 12 és szolgálták a bálványokat, melyekről azt mondta nekik az Örökkévaló, ne tegyétek e dolgot; 13 megintette az Örökkévaló Izraélt és Jehúdát minden próféta, minden látó által, mondván: tértetek meg rossz utjaitokról és őrizzétek meg parancsolataimat, törvényeimet azon egész tan szerint, melyet parancsoltam őseiknek és aszerint, amit küldtem hozzátek szolgáim, a próféták által; 14 de nem hallgattak reá, hanem megkeményítették nyakukat, hasonlóan őseik nyakához, kik nem hittek az Örökkévalóban, Istenükben; 15 megvetették törvényeit és szövetségét, melyet őseikkel kötött és intéseit, melyekkel őket megintette, és jártak a hiábaavalóságok után és hiábaavalóvá lettek, meg azon népek után, melyek körülöttük voltak, amelyekről azt parancsolta nekik az Örökkévaló, hogy ne cselekedjenek úgy, mint azok; 16 elhagyták az Örökkévalónak, az ő Istenüknek minden parancsolatjait és készítettek maguknak öntvényt: két borjút, készítettek asérát, leborultak az ég egész serege előtt és

szolgálták a Báalt; 17 És átvezették fiaikat és leányaikat a tűzön, varázslást űzték és jósolgattak, és arra adták magukat, hogy tegyék azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, hogy őt bosszantsák: 18 ekkor megharagudott az Örökkévaló nagyon Izraére és eltávolította őket színe elől; nem maradt meg, csak Jehúda törzse egyedül. 19 Jehúda sem őrizte meg az Örökkévalónak, az ő Istenüknek parancsolatait, hanem jártak Izraél törvényei szerint, melyeket csináltak. 20 Megvetette tehát az Örökkévaló Izraél egész magzatát, megalázta őket és adta őket fosztogatók kezébe, mígnem eldobta őket színe elől. 21 Mert elszakította volt Izraélt Dávid házától és ők királyá tették Járobeámot, Nebát fiát és Járobeámt eltártította Izraélt az Örökkévalótól és vétkezésre indította őket, nagy vétekre. 22 És jártak Izraél fiai Járobeámnak mind a vétkei szerint, melyeket elkövetett, nem térték el attól; 23 mígnem az Örökkévaló eltávolította Izraélt színe elől, amint szólt minden az ő szolgái, a próféták által; így számkivetésbe ment Izraél a földjéről Assúrba mind e mai napig. 24 És hozott Assúr királya embereket Bábelből, Kútából, Avvából, Chamátból és Szefarvájimból és letelepítette Sómrón városaiban Izraél fiai helyett; birtokba vették Sómrónt és laktak városaiban. 25 Volt pedig, ott laktuk kezdetén, nem felték az Örökkévalót, ekkor rájuk bocsátotta az Örökkévaló az oroszlánokat, melyek öldöstek közülök. 26 Ekkor megizenték Assúr királyának, mondván: A népek, melyeket számkivetettél és letelepítettél Sómrón városaiban, nem ismerik az ország istenének törvényét; és bocsátotta rájuk az oroszlánokat és íme azok ölik őket, minthogy nem ismerik az ország istenének törvényét. 27 Erre megparancsolta Assúr királya, mondván: Vigyetek oda egyet ama papok közül, kiket számkivetették onnan, menjenek és telepedjenek meg ott, és tanítsa őket az ország istenének törvényére. 28 Elment tehát egy azon papok közül, kiket számkivetettel Sómrónból és letelepedett Bét-Élben; arra tanította őket, miképpen féljék az Örökkévalót. 29 De ők készítették mindegyik nemzet a maga istenét és elhelyezték a magaslatok házaiban. melyeket készítettek a Sómrónbeliek, mindegyik nemzet ama városaikban, melyekben laktak. 30 Bábel emberei ugyanis készítették Szukkót Benótöt, Kút emberei pedig készítették Nérgalt és Chamát emberei készítették Asímát; 31 az Avvabeliek készítették Nibdázt meg Tartákat, és a Szefarvájimbeliek elégetik gyermekiket tűzben Adramméléliknek és Anammélekhnek, Szefarvájim istenéinek. 32 így felték az Örökkévalót és rendeltek maguknak maguk közül magaslat papokat, kik nekik szolgálatokat végeztek a magaslatok házaiban. 33 Az Örökkévalót felték, de a maguk isteneit szolgálták ama népek

szokása szerint, ahonnan őket számkivetették. 34 Mind e mai napig cselekesztek ők az első szokásuk szerint; nem félik az Örökkévalót és nem cselekesznek a maguk törvényei és szokása szerint, sem pedig azon tan és parancsolat szerint, melyet az Örökkévaló parancsolt Jákób fiainak, akinek Izraél nevét adta; 35 és kötött velük az Örökkévaló szövetséget és megparancsolta nekik, mondván: ne féljetek más isteneket, ne borulatok le előttük, ne szolgáljátok őket és ne áldozzatok nekik, 36 hanem az Örökkévalót, aki fölvezetett titeket Egyiptom országából nagy erővel és kinyújtott karral – őt féljétek, előtte boruljatok le és neki áldozzatok; 37 a törvényeket és rendeleteket, meg a tant és a parancsolatot, melyeket megírt számotokra, őrizzétek meg, megtéve azokat minden időben, de ne féljetek más isteneket; 38 a szövetséget pedig, melyet veletek kötöttem, ne felejtsétek el és ne féljetek más isteneket; 39 hanem az Örökkévalót, a ti Istenteket féljétek, és ő majd megment titeket minden ellenségeitek kezéből. 40 De nem halgattak reá, hanem első szokásuk szerint cselekeszenek. 41 Így felték e népek az Örökkévalót, de a maguk faragott képeit szolgálták; gyermekik is és gyermekiek gyermekei, amint cselekedtek atyáik, úgy cselekesznek ők minden napig.

18 És volt harmadik évében Hoséának, Éla fiának, Izraél királyának, király lett Chizkíja, Ácház fia, Jehúda királya. 2 Huszonöt éves volt, mikor király lett és huszonkilenc évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve pedig Abí, Zakarja leánya. 3 És tette azt, a mi helyes az Örökkévaló szemeiben egészen a szerint, mint tette őse Dávid. 4 Ő távolította el a magaslatokat, összetörte az oszlopokat és kivágta az asérát; és szétüzítette a rézkígyót, melyet készített Mózes – mert egészen ama napokig füstölögtettek neki Izraél fiai – és melyet Nechustánnak neveztek. 5 Az Örökkévalóban, Izraél Istenében bízott; ő utána pedig nem volt olyan, mint ő, mind a Jehúda királyai között, azok közt sem, kik előtte voltak. 6 Ragaszkodott az Örökkévalóhoz, nem tért el tőle, hanem megőrizte parancsolatjait, melyeket az Örökkévaló parancsolt Mózesnek. 7 Volt is vele az Örökkévaló, bármiért vonult ki, szerencsés volt; és fellázadt Assúr királya ellen és nem szolgált. 8 Ő verte meg a filiszteusokat egészen Azzáig, meg annak határait, őrtoronytól erősített városig. 9 Volt pedig Chizkijáhú király negyedik évében, az hetedik éve Hoséának, Éla fiának, Izraél királyának, feljött Salmanéezer, Assúr királya Sómrón ellen és ostrom alá vette; 10 És bevette három év múltán; Chizkíja hatodik évében, az kilencedik éve Hoséának, Izraél királyának, vétetett be Sómrón. 11 És számkivetette Assúr királya Izraélt Assúrba és Chaláchba

és vitte őket a Chábórhöz, Gózán folyójához és Média városaiba; 12 mivelhogy nem hallgattak az Örökkévalónak, az ő Istenüknek szavára és megszegték szövetségét, minden, amit parancsolt Mózes, az Örökkévaló szolgája, sem nem hallgattak rá, sem nem tették. 13 Chizkijáhú király tizenegyedik évében pedig főlment Szanchérib, Assúr királya, mind a Jehúda erősített városai ellen és elfoglalta azokat. 14 Erre küldött Chizkija, Jehúda királya Assúr királyához Lákhísa, mondván: Vétkeztem, vonulj el tőlem, a mit kivetsz reám, viselem. És rávett Assúr királya Chizkijára, Jehúda királyára háromszáz kikkár ezüstöt és harminc kikkár aranyat. 15 És odaadta Chizkija minden az ezüstöt, a mi találattatt az Örökkévaló házában és a király házának kincstáraiban. 16 Abban az időben törte le Chizkija az Örökkévaló templomának ajtót és a pilléreket, melyeket beborított volt maga Chizkija, Jehúda királya, és odaadta Assúr királyának. 17 Ekkor küldte Assúr királya Tartánt, Rab-Száríszt és Rabságét hatalmas sereggel Lákhísból Chizkijáhú királyhoz Jeruzsálembe. Főlmentek tehát és érkeztek Jeruzsálembe; fölmentek és eljöttek és megálltak a felső tónak vízvezetékénél, mely a mosómező útján van. 18 És szólították a királyt; erre kiment hozzájuk Eljákim, Chizkijáhú fia, aki a ház fölött volt, meg Sebna az író, és Jóach, Ászáf fia, a kancellár. 19 És szolt hozzájuk Rabsáké: Szóljatok csak Chizkijáhúnak: így szól a nagy király, Assúr királya, micsoda bizalom az, melyel bíztál? 20 Azt mondta, csak szóbeszéd, hogy tanács és hatalom kell a háborúhoz! Most kiben bíztál, hogy föllázadtál ellenem? 21 Most íme bíztad magad erre a török nádpálcára. Egyiptomra, amelyre ha valaki támaszkodik, bemegy a tenyerébe és átfúrja azt! Ilyen Fáraó, Egyiptom királya mindenkorának, kik benne bíznak. 22 De ha így szóltok hozzáim: az Örökkévalóban, a mi Istenünkben bíztunk – hiszen ő az, akinek eltávolította Chizkijáhu magaslatait és oltárait és azt mondta Jehúdának és Jeruzsálemnek: ezen oltár előtt boruljatok le Jeruzsálemben! 23 Most tehát állj csak fogadásba urammal, Assúr királyával: hadd adok neked kétezer lovat, vajon tudsz-e te lovasokat adni rájuk? 24 Hogy vernél hát vissza csak egy helytartót is uramnak legkisebb szolgái közül? És te bíztad magadat Egyiptomra szekérad és lovasok dolgában! 25 Ám, vajon az Örökkévaló nélkül jöttem-e föl e hely ellen, hogy elpusztítsam? Az Örökkévaló mondta nekem: menj föl ez ország ellen és pusztítsd el! 26 Erre szólt Eljákim, Chilkijáhú fia, meg Sebna és Jóach Rabsákéhoz: Beszélj, kérlek, szolgáidhoz arámul, mert mi értjük; s ne beszélj velünk zsidóul azon nép fülei hallatára, mely a falon van. 27 De szolt hozzájuk Rabsáké:

Vajon uradhoz és tehozzád küldött-e engem uram, hogy elmondjam e szavakat? Nemde inkább azon emberekhez, kik a falon ülnek, hogy egyék a ganajukat és igyák a vizeletüket veletek együtt! 28 Erre odaállt Rabsáké és fennhangon kiáltott zsidóul, beszél és mondta: Halljátok a nagy királynak, Assúr királyának szavát! 29 Így szól a király: ne ámitson benneteket Chizkijáhú, mert nem menthet meg titeket az ő kezéből. 30 És ne biztasson benneteket Chizkijáhú az Örökkévalóval, mondván: meg fog menteni minket az Örökkévaló és nem adatik e város Assúr királyának kezébe. 31 Ne hallgassatok Chizkijáhúra! Mert így szól Assúr király: csináljatok velem békét és jertek ki hozzáim, hogy ehessétek ki-ki az ő szőlőtőjét és ki-ki az ő fügefáját és hogy ihassátok ki-ki kútja vizét. 32 A míg eljövök és elviszlek benneteket egy országba, mely olyan, mint a ti országok: gabona és must országába, kenyér és szőlők országába, olajfa és méz országába, hogy éljetek és meg ne haljatok. Ne hallgassatok hát Chizkijáhúra, midőn csábítgat titeket, mondván: az Örökkévaló majd megment bennünket. 33 Hát megmentették-e a nemzetek istenei ki-ki az ő országát Assúr királyának kezéből? 34 Hol vannak Chamát és Arpád istenei, hol Szefaravájim, Héná és Ivva istenei, hogy megmentették volna Sómrónt kezemből? 35 Kik azok az országok minden istenei közül, a kik megmentették az ő országukat kezemből, hogy az Örökkévaló megmentené Jeruzsálemet kezemből? 36 Hallgatott a nép és nem feleltek neki semmit, mert parancsa volt az a királynak, mondván: ne felejjetek neki! 37 Erre bement Eljákim, Chilkija fia, aki a ház fölött volt, meg Sebna az író és Jóach, Ászáf fia, a kancellár Chizkijáhúhoz megszaggatott ruhákkal és jelentették neki Rabsáké szavait.

19 És amint meghallotta volt Chizkijáhú király, megszaggatta ruháit, zsákot öltött magára és ment az Örökkévaló házába. 2 És küldte Eljákimot, ki a ház fölött volt, meg Sebnát az írót és a papok véneit zsákba öltözötten Jesájáhu prófétához, Ámóc fiához. 3 És szóltak hozzá: így szól Chizkijáhú: szorongatásnak, fenyítésnek és gyalázásnak napja e mai nap, mert eljutottak a gyermekek a méhszájig, de erő nincs a szülésrő. 4 Talán meghallja az Örökkévaló, a te Istened, Rabsákénak mind a szavait, akit küldött az ő ura, Assúr királya, hogy káromolja az élő Istenet és szidalmazott azon szavakkal, melyeket hallott az Örökkévaló, a te Istened! Mondj tehát imát a még meglevő maradékért. 5 És elmentek Chizkijáhú király szolgái Jesájáhúhoz. 6 Akkor mondta nekik Jesájáhú: Így szóljatok uratokhoz: így szól az Örökkévaló: ne félj azon szavaktól, miket hallottál, hogy káromoltak engem Assúr királyának

legényei. 7 Íme, én adok beléje olyan lelket, hogy hírt hallván, visszatér országába; és elejtem őt kard által az országában. 8 Visszatért Rabsáké és találta Assúr királyát Libna ellen harcolva; mert hallotta, hogy ez elindult Lákhéből. 9 Ekkor hallotta Tirhákáról, Kús királyáról, hogy mondta: íme kivonult, hogy harcoljon veled. És újra küldött követeket Chizkijáhúhoz, mondván: 10 Így szóljatok Chizkijáhúhoz, Jehúda királyához, mondván: ne ármítson téged istened, akiben te bízol, mondván: nem adatik Jeruzsálem Assúr királyának kezébe. 11 Hiszen te hallottad, hogy mit tettek Assúr királyai mind az országokkal, elpusztítván azokat, és te megmenekülhén? 12 Megmentették-e őket azon nemzetek istenei, melyeket megrontottak őseim: Gózánt és Cháránt, Récefet és Éden fiait Telasszárban? 13 Hol van Chamát királya és Arpád királya, meg királya Szefarvájim városának, Hénáé, Ivváé? 14 S vette Chizkijáhú a levelet a követek kezéből és elolvasta. Erre fölment az Örökkévaló házába és kiterítette azt Chizkijáhú az Örökkévaló színe előtt. 15 Imádkozott Chizkijáhú az Örökkévaló színe előtt és mondta: Örökkévaló, Izraél Istene, aki a kérubokon székelész, te vagy az Isten, te egyedül mind a föld királyságai fölött, te alkottad az egét és a földet. 16 Hajtsd, oh Örökkévaló, füledet és halljad, nyisd meg, oh Örökkévaló, szemeidet és lásd, halljad Szanchérib szavait, melyeket küldött, hogy káromolja az élő Istant! 17 Valóban, oh Örökkévaló, elpusztították Assúr királyai a nemzeteket és országukat; 18 és tűzbe vetették isteneiket, mert nem istenek azok, hanem ember kezének a műve, fa, és kő; tehát megsemmisítették. 19 Most pedig, oh Örökkévaló, Istenünk, szabadítás meg minket, kérlek, az ő kezéből, hogy megtudják mind a föld királyságai, hogy te Örökkévaló vagy Isten, te egyedül! 20 És küldött Jesájáhú: Ámóc fia, Chizkijáhúhoz, mondván: Így szól az Örökkévaló, Izraél Istene: amit imádkoztál hozzám Szanchérib, Assúr királya felől, hallottam. 21 Ez az ige, melyet szolt az Örökkévaló felőle: kigúnyolt téged, kicsúfolt téged Cíon szűz leánya, mögötted fejet rázott Jeruzsálem leánya. 22 Kit káromoltál és gyaláztál, kire emeltél hangot ég magasan hordottad szemeidet? Izraélnek szentje ellen! 23 Követeid által káromoltad az Urat és mondadt: szekereim sokaságával fölmentem én a hegyek magasságára, a Libánonnak legvégébe; kivágom sudár cédrusait, válogatott ciprusait, eljutok szélső hajlékáig, termőföldje erdejéig. 24 Én ástam és ittam idegen vizet és kiszárítottam lábaim talpával mind az Egyiptomnak folyót. 25 Nemde hallottad, régtől én azt készítettem, őskor napjaitól fogva elvégeztem; most véghezvittem: úgy legyen, hogy romhalmokká rombolnak, erősített városokat; 26 lakóik pedig kurta kezűek, megtörtek

és megszégyenültek; lettek mint a mező füve és a pázsit zöldje, mint a tetők füve és az üszögös gabona megnőtte előtt. 27 Hiszen ültödet, mentedet és jöttedet ismerem, meg a háborgásodat ellenem! 28 Mivel hogy háborgasz ellenem és gőgösséged fölszálít fülembé, teszem karikámat az orrodba és zabolámat a szádba és visszavezetlek az úton, melyen jöttél. 29 És ez neked a jel: esztek ez évben utótermést, a második évben utóhajtást; a harmadik évben pedig vessetek és arassatok, ültesseket szőlőket és egyétek gyümölcsüket. 30 Ég Jehúda házának megmaradt része továbbra is gyökeret ver alul és gyümölcsöt terem fölül. 31 Mert Jeruzsálemből fog eredni a maradék és a megmaradt rész a Cíon hegycsúcsáról. Az Örökkévalónak, a seregek urának buzgalma cselekszi ezt. 32 Azért így szól az Örökkévaló Assúr királya felől: nem jön be ebbe a városba, nem lő oda nyilat, nem rohanja meg pajzzsal és nem háný föl ellene töltést. 33 Az úton, amelyen jött, azon tér vissza, de ebbe a városba nem jő be, úgymond az Örökkévaló. 34 Megvédem e várost, hogy megsegítsem a magam kedvénért és szolgám Dávid kedvéért,

20 Ama napokban Chizkijáhú halálosan megbetegedett; bement hozzá Jesájáhú, Ámóc fia, a próféta és szólt hozzá: Így szól az Örökkévaló: rendelkezzel házad felől, mert meg fogsz halni és nem gyógyulsz meg. 2 Ekkor a fal felé fordította arcát és imádkozott az Örökkévalóhoz, mondván: 3 Oh Örökkévaló, emlékezzel csak meg arról, hogy jártam előtted igazsággal és őszinte szívvel és ami jó a szemeidben, azt cselekedtem! És sírt Chizkijáhú nagy sírással. 4 Még nem ért ki Jesájáhú a középső udvarra, lett hozzá az Örökkévaló igéje, mondván: 5 Menj vissza és szólj Chizkijáhúhoz, népem fejedelméhez: így szól az Örökkévaló, Dávid ősödnek Istene: hallottam az imádságodat, láttam könnyűdet; íme, én meggyógyítak, harmadnapra fölmész majd az Örökkévaló házába. 6 És hozzábeszék napjaidhoz tizenöt évet és Assúr királyának markából megmentlek téged meg e várost, és megvédem e várost a magam kedvénért és Dávid szolgám kedvénért. 7 És mondta Jesájáhú: Hozzatok egy darab füge-lepényt. Elhozták és rátették a fekélyre és meggyógyult. 8 És szólt Chizkijáhú Jesájáhúhoz: Mi a jele, hogy majd meggyógyít engem az Örökkévaló és hogy felmegyek harmadnapra az Örökkévaló házába? 9 Mondta Jesájáhú: Ez neked a jel az Örökkévaló részéről, hogy megteszi az Örökkévaló az igét, melyet kimondott: haladjon-e az árnyék tíz fokra, avagy visszamenjen-e tíz fokra? 10 Mondta Chizkijáhú: Csekeleység az árnyéknak, hogy lenyúljon tíz fokra; nem, inkább visszamenjen az árnyék

hátrafelé tíz fokkal! 11 Ekkor kiáltott Jesájáhú próféta az Örökkévalóhoz; és visszameneszette az árnyékot a fokokon, melyeken lement volt Ácház napóráján hátrafelé tíz fokkal. 12 Abban az időben küldött Beródákh-Baladán, Baladán fia, Bábel királya, levelet és ajándékot Chizkijáhúnak, mert hallotta, hogy beteg volt Chizkijáhú. 13 És hallgatott rájuk Chizkijáhú és megmutatta nekik egész kincses házát, az ezüstöt, az aranyat és az illatszereket és a finom olajat, meg egész fegyveres-házát és minden, ami találtatott kincstáraiban; nem volt semmi, mit meg nem mutatott volna nekik Chizkijáhú a házában és egész birodalmában. 14 Ekkor bement Jesájáhú próféta Chizkijáhú királyhoz és szót hozzá: Mit mondtek ezek az emberek és honnan jönnek hozzád? Mondta Chizkijáhú: Távoli országból jöttek, Bábelből. 15 És mondta: Mit láttak házadban? Mondta Chizkijáhú: Mindent láttak, ami házamban van; nem volt semmi, amit meg nem mutattam volna nekik kincstáraimban. 16 Erre szót Jesájáhú Chizkijáhúhoz: Halljad az Örökkévaló igéjét! 17 Íme napok jönnek s elvisznek minden, ami házadban van és amit őseid gyűjtöttetek mind e mai napig Bábelbe; nem marad meg semmi, mondja az Örökkévaló. 18 Fiaid közül is, kik majd származnak tőled, akiket nemzeni fogsz, elvitetnek, hogy udvari tisztek legyenek Bábel királyának palotájában. 19 Ekkor szót Chizkijáhú Jesájáhúhoz: Jó az Örökkévaló igéje, amelyet mondta, És mondta: Hiszen ha csak béke és biztonság lesz az én napjaiból! 20 Chizkijáhú egyéb dolgai pedig és minden a hőstettei, és hogy készítette a tavat és a vízvezetéket és bevezette a vizet a városba, nemde, meg vannak írva Jehúda királyai történetének könyvében. 21 És feküdt Chizkijáhú ősei mellé és király lett helyette fia Menasse.

21 Tizenkét éves volt Menasse, mikor király lett és ötvenöt évig uralkodott Jeruzsálemben. Anyjának neve pedig Chefci-báh. 2 És tette azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, azon népek utálatai szerint, melyeket elűzött az Örökkévaló Izraél fiai elől. 3 Újra építette a magaslatokat, melyeket megsemmisített atya Chizkijáhú, felállított oltárokat a Báalnak és készített asérát, amint tette Acháb, Izraél királya; leborult az ég egész serege előtt és szolgálta azt. 4 És épített oltárokat az Örökkévaló házában, melyről azt mondta az Örökkévaló: Jeruzsálemben helyezem a neemet; 5 épített ugyanis oltárokat az ég egész seregének az Örökkévaló házának minden két udvarában. 6 Átvezette fiát a tűzön, jövendölést és jósolgatást üzött és tartott szellemidézőt és halottjóst; sokat tett olyat, a mi rossz az Örökkévaló szemeiben bosszantásra. 7 Elhelyezte az

aséra képet, melyet készített azon házban, melyről szolt az Örökkévaló Dávidhoz és fiához Salamonhoz: ebbe a házba és Jeruzsálemben, melyet kiválasztottam minden Izraél törzsei közül, helyezem el örökre a neemet; 8 és nem mozdítom ki többé Izraél lábat azon földről, melyet adtam őseiknek, csak úgy, ha vigyának, hogy cselekedjenek minden aszerint, amit parancsoltam nekik és az egész tan szerint, melyet parancsolt nekik szolgám Mózes: 9 De nem hallgattak rá; eltévélyítette őket Menasse, hogy még rosszabbat cselekedtek a ma nemzeteknél, melyeket kipusztított az Örökkévaló Izraél fiai elől. 10 És beszél az Örökkévaló szolgáit, a próféták által, mondván: 11 Mivelhogy cselekedte Menasse, Jehúda királya ez utálatokat, rosszabbat tett mindenáll, amit cselekedett az emóri, ki előtte volt és vétkezésre indította Jehúdát is az ő undokságaival. 12 Azért így szól az Örökkévaló, Izraél Istene: Íme én hozok veszedelmet Jeruzsáleme és Jehúdára, hogy bárki hallja, megcsendül két füle. 13 Kinyújtom Jeruzsálem fölött Sómrón mérőszínörjét meg Acháb házának mérlegét és kitörőlöm Jeruzsálemet, amint kitörüli az ember a tálat, kitörüli és felfordítja színére. 14 És elvetem örökségem maradékát és ellenségeik kezébe adom őket, hogy prédára és kifosztásra legyenek minden az ellenségeiknek. 15 Mivelhogy azt tették, ami rossz a szemeimben és bosszantottak engem azon naptól fogva, hogy kivonultak őseik Egyiptomból, minden napig. 16 És ártatlan vért is ontott el Menasse igen sokat, mígnem megtöltötte Jeruzsálemet színütlig; azon vétkén kívül, hogy vétkezésre indította Jehúdát, hogy tegyék azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben. 17 Menasse egyéb dolgai pedig és minden, a mit tett és vétke, a mellyel vétkezett, nemde meg vannak írva Jehúda királyai történetének könyvében. 18 És feküdt Menasse ősei mellé és eltemették házának kertjében, Uzza kertjében. És király lett helyette fia Ámón. 19 Huszonkét éves volt Ámón, mikor király lett és két évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának a neve pedig Mesullémet, Chárúc leánya Jotbából. 20 És tette azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, amint tett atya Menasse. 21 Járt ugyanis minden az úton, melyen járt az atya, szolgálta az undokságokat, melyeket szolgált az atya és leborult előttük. 22 Elhagyta az Örökkévalót, ősei Istenét és nem járt az Örökkévaló útján. 23 És összeesküdtek Ámón szolgáit ellene és megölték a királyt az ő házában. 24 De az ország népe megölte mindeneket, kik összeesküdtek Ámón király ellen és helyébe királyt tette az ország népe fiát Jósíjahút. 25 Ámón egyéb dolgai pedig, a mit cselekedett, nemde meg vannak írva Jehúda királyai történetének

könyvében. 26 És eltemették őt sírjában, Uzza kertjében és király lett helyette fia Jósíjáhú.

22 Nyolc éves volt Jósíjáhú, mikor király lett és harmincegy évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve pedig Jedída, Adája leánya Bockátból. 2 És tette azt, ami helyes az Örökkévaló szemeiben. Járt ősének, Dávidnak minden útján és nem tért el se jobbra, se balra. 3 És volt Jósíjáhú királynak tizennyolcadik évében, küldte a király Sáfánt, Acaljáhúnak, Mesullám fiának a fiát, az írót, az Örökkévaló házába, mondván: 4 Menj föl Chilkijáhú főpaphoz, hogy összeszámlálja a pénzt, mely bevitettet az Örökkévaló házába, amelyet gyűjtötték a küszöb őrei a néptől; 5 és adják a munkavezetőknek kezébe, kik kirendelve voltak az Örökkévaló házában és adják azon munkavezetőknek, kik az Örökkévaló házában vannak, hogy kiigazítás a házon a javítani valót: 6 faíveseknek, az építőknek és a kőíveseknek és arra, hogy fát és faragott köveket vegyenek, hogy kijavítsák a házat. 7 De ne számolják le velük a pénzt, mely kezükbe adatott, mert becsületesen járnak el. 8 Ekkor szolt Chilkijáhú főpap Sáfánhoz az íróhoz: A tannak könyvét találtam az Örökkévaló házában. És átadta Chilkijáhú a könyvet Sáfának, és elolvasta. 9 Erre bement Sáfán az író a királyhoz. és választ vitt a királynak; mondta: Kiöntötték szolgáid a pénzt, mely házában találtaott és adták azt a munkavezetők kezébe, kik kirendelve vannak az Örökkévaló házában. 10 És jelentette Sáfán az író a királynak, mondván: Egy könyvet adott nekem Chilkijáhú pap. És felolvasta azt Sáfán a király előtt. 11 És volt, a mint hallotta a király a tan könyvének szavait, megszaggatta ruháit. 12 És parancsolta a király Chilkijáhú papnak és Achíkámnak, Sáfán fiának és Akhbórnak, Míkhája fiának, meg Sáfán Irónak és Aszájának, a király szolgájának, mondván: 13 Menjetek, kérdezzétek meg az Örökkévalót érettem és a népert és egész Jehudáért e megtalált könyv szavai felől, mert nagy az Örökkévalónak haragja, amely ellenünk kigyulladt, mivelhogy nem hallgattak őseink e könyv szavaira, hogy cselekedtek volna mind aszerint, amint íratott számunkra. 14 Ekkor elment Chilkijáhú pap, meg Achíkám, Akhbór, Sáfán és Aszája Chulda prófétanőhöz, feleségéhez Sallúmnak, Tikva Charcháez fia fiának, a ruhaőnek; ő lakott Jeruzsálemben a második városrészben és beszéltek hozzá. 15 Erre szolt hozzájuk: Így szól az Örökkévaló, Izraél Istene: mondjátok meg a fériúnak, ki titeket hozzám küldött, 16 így szól az Örökkévaló: íme én hozok veszedelmet e helyre és lakóira – azon könyvnek minden szavait, melyet olvasott Jehúda királya. 17 Azért hogy elhagyta engem és füstölögtettek

más isteneknek, hogy bosszantsanak engem kezeik minden művével, úgy hogy kigyulladt haragom e hely ellen és nem alszik ki. 18 Jehúda királyához pedig, aki küldött bennetek megkérdezni az Örökkévalót – így szóljatok hozzá: így szól az Örökkévaló, Izraél Istene a szavak felől, melyeket hallottál: 19 mivelhogy meglágyult a szíved és megalázadtál az Örökkévaló előtt, midőn hallottad azt, amit kimondtam e helyről és lakóról, hogy iszonyattá és átokká lesznek és megszaggattad ruháidat és sírtál előttem, én is hallgattam rá, úgymond az Örökkévaló. 20 Azért íme engedlek betérni őseidhez és betakaríttatok sírodbá békében, úgy hogy nem lálják meg szemeid mind a veszedelmeteket, melyeket hozni akarok e helyre. És vittek a királynak választ.

23 Erre küldött a király és összegyűjtötték hozzá Jehúda és Jeruzsálem véneit mind. 2 Fölment a király az Örökkévaló házába és mind a Jehúda emberei és mind a Jeruzsálem lakói ővele meg a papok, a próféták és az egész nép aprajától nagyjáig; és felolvasta füleik hallatára minden szavait a szövetség könyvének, mely találtatott az Örökkévaló házában. 3 Erre felállt a király az emelvényre és megkötötte a szövetséget az Örökkévaló színe előtt, hogy járjanak az Örökkévaló útján és hogy megőrizzék parancsolatait, bizonyoságait és törvényeit egész szível és egész lélekkel, fönntartva e szövetségnek szavait, melyek írva vannak ebben a könyvben. És belépett az egész nép a szövetségbe. 4 És megparancsolta a király Chilkijáhú főpapnak, a másodrangú papoknak és a küszöb őreinek, hogy vigyék ki az Örökkévaló házból mind az edényeket, melyek készültek a Báal, az Aséra és az őr egész serege számára; elégette azokat Jeruzsálemen kívül a Kidrón mezősegein és elvitték porukat Bét-Élbe. 5 Beszüntette a bálványpapokat, kiket tartottak Jehúda királyi s aikik füstölögtettek a magaslatokon Jehúda városában és Jeruzsálem környékein, meg azokat, akik füstölögtettek a Báalnak, a napnak, a holdnak, a csillagzatoknak, az őr egész seregének. 6 Kivitte az asérát az Örökkévaló házból Jeruzsálemen kívül a Kidrón patakhoz és elégette azt a Kidrón patak mellett, porrá törte, és vetette a porát a közép sírjaira. 7 Ég lerombolta a szentelt fériák házait, melyek az Örökkévaló házában voltak, melyekben az asszonyok sátrákat szóttek az aséra számára. 8 Elhozta mind a papokat Jehúda városáiból és a magaslatokat, ahol füstölögtettek volt a papok, Gébától Beér-Sébáig és lerombolta a kapuk magaslatait, amelyek Józsuának, a város nagyjának kapuja bejáratán voltak, amely az embernek baljáról volt a város kapujánál. 9 Csakhogy

nem mehettek föl a magaslatok papjai az Örökkévaló oltárára Jeruzsálemben, hanem kovásztalan kenyeres éhettek testvéreik között. 10 Megtisztálatlanította a Ben-Hinnóm völgyében levő Tófetet, hogy senki ne vezethesse át fiát és leányát a tűzön a Molokhnak. 11 És beszüntette a lovakat, melyeket oda helyeztek Jehúda királyai a napistennek, az Örökkévaló házának bejáratán Netán-Mélekh udvari tisztnek a Parvárimban lévő csarnokába, a napisten szekereit pedig elégette tűzben. 12 Az oltárokat is, melyek Ácház felső termének tetején voltak, a melyeket készítettek Jehúda királyai, meg az oltárokat, melyeket készített Menasse az Örökkévaló házának minden két udvarában, lerombolta a király; összezúta ott és vetette porukat a Kidrón patakba. 13 A magaslatokat is, melyek Jeruzsálem előtt a romlás hegyétől jobbra voltak, melyeket épített volt Salamon, Izrael királya az Astróretnek, a Cídóbeliek undokságának, a Kemónsnak, Móáb undokságának és Milkómnak, Ammón fiai utálatának, megtisztálatlanította a király; 14 széttörte az oszlopokat, kivágta az asérákat és megtöltötte helyüköt embercsontokkal. 15 A Bét-Élben lévő oltárt is, a magaslatot, melyet készített Járobeám, Nebát fia, aki vétkezésre indította Izraélt, azt az oltárt is és a magaslatot lerombolta; elégette a magaslatot, porrás törte és elégette az asérát. 16 Akkor fordult Jósíjahú, meglátta a sírokat, melyek ott a hegyen voltak, küldött és kivette a csontokat a sírokból, elégette az oltáron és megtisztálatlanította azt az Örökkévaló szavai szerint, melyet hirdetett Istennek embere, aki hirdette ezeket a dolgokat. 17 És mondta: Micsoda emlékkel az ott, melyet látok? Szóltak hozzá a város emberei: Az Isten emberének sírja az, aki Jehúdából jött és hirdette e dolgokat, melyeket tettél, Bét-Él oltára felől. 18 Ekkor mondta: Hagyátok őt, senki ne bolygassa csontjait! Így megmentették azon prófétának csontjait, ki Sómrónból jött. 19 A Sómrónban lévő magaslatok házait is, melyeket bosszantásra készítettek Izrael királyai, eltávolította Jósíjahú és tett velük mindenazon tettek szerint, melyeket Bét-Élben tett. 20 Levágta az ott lévő magaslatok papjait mind az oltárokon és embercsontokat égetett el rajtuk. Erre visszatérít Jeruzsálemben. 21 És parancsolta a király az egész népnek, mondván: Tartsatok pészachot az Örökkévalónak, Istenteknek, a mint írva van a szövetség e könyvében. 22 Mert nem tartatott ilyen pészach, a bírák napjai óta, kik bírái voltak Izraélnak, sem Izraél királyainak és Jehúda királyainak minden napjaiban; 23 hanem csak Jósíjahú királynak tizennyolcadik évében tartatott e pészach az Örökkévalónak Jeruzsálemben. 24 A szellemidézőket is és a halottjósokat, meg a teráfimképeket és a bálványokat és minden az undokságokat, melyek láthatók

voltak Jehúda országában és Jeruzsálemben, kitakarította Jósíjahú, azért hogy fenntartsa a tan szavait, melyek írva vannak azon könyvben, melyet talált Chilkijáhú pap az Örökkévaló házában. 25 Olyan mint ő, nem volt előtte király, aki megtért volna az Örökkévalóhoz egész szível, egész lelkével és egész erejével Mózes egész tana szerint, sem utána nem támadt olyan, mint ő. 26 Csakhogy az Örökkévaló nem tért meg nagy haragjának fellobbanásától, mivel fellobbant haragja Jehúda ellen minden boszszúságok miatt, melyekkel őt bosszantotta Menasse. 27 Mondta tehát az Örökkévaló: Jehúdát is eltávolítom szímen elől, valamint eltávolítottam Izraélt; és megvetem e várost, melyet kiválasztottam, Jeruzsálemet és a házat, melyről mondtam: ott lesz az én nevem! 28 Jósíjahúnak egyéb dolgai pedig és minden, amit cselekedett, nemde meg vannak írva Jehúda királyai történetének könyvében. 29 Az ő napjaiban vonult fel Fáraó Nekhó Egyiptom királya Assúr király ellen az Eufrátes folyamhoz; és ellenébe ment Jósíjahú király, de megölte őt Megiddóban, a mint megláttá őt. 30 Elszállították őt szolgái holtan Megiddóból, Jeruzsálemben vitték és eltemették sírjában. Erre vette az ország népe Jehóácházt, Jósíjahú fiát, fölmenték és királyává tették őt atya helyébe. 31 Huszonhárom éves volt Jehóácház, mikor király lett és három hónapig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve pedig Chamútál, Jirmejáhú leánya Libnából. 32 És tette azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, egészen, ahogy tették ősei. 33 És elfogta őt Fáraó Nekhó Riblában, Chamát országban, hogy ne uralkodjék Jeruzsálemben, és kivetett sarcot az országra: száz kikkár ezüstöt és egy kikkár aranyat. 34 És királyává tette Fáraó Nekhó Eljákímot, Jósíjahú fiát, atya Jósíjahú helyébe és átváltotta nevét Jehójákímra. Jehóácházt pedig elfogta; Egyiptomba jutott és meghalt ott. 35 Az ezüstöt és az aranyat megadta Jehójákím Fáraónak, csak hogy felbecsültette az országot, hogy adhassa a pénzt Fáraó parancsa szerint, kinek-kinek becsléséhez képest hajtotta be az ezüstöt és az aranyat az ország népévelől, hogy Fáraó Nekhónak adjá. 36 Huszonöt éves volt Jehójákím, mikor király lett és tizenegy évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve pedig Zebudda, Pedája leánya Rúmából. 37 És tette azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, egészen ahogy tették ősei.

24 Az ő napjaiban vonult fel Nebúkadneccár Bábel királya; és szolgája lett Jehójákím három évig; de megint föllázadt ellene. 2 És rábocsátotta az Örökkévaló a kaldeusok csapatjait, Arám csapatjait, Móáb csapatjait és A. mmón fiai csapatjait, reábocsátotta őket Jehúdára, hogy

megsemmisítse, az Örökkévaló igéje szerint, melyet szólt szolgái a próféták által. 3 Csak az Örökkévaló parancsa szerint történt ez Jehúdával, hogy eltávolítsa színe elől Menasse vétkei fejében, mindenhoz képest, amit cselekedett; 4 meg az ártatlanok véréért is melyet ontott, úgy hogy megtöltötte Jeruzsálemet ártatlan vérrel és nem akart az Örökkévaló megbocsátani. 5 Jehójákímnak egyéb dolgai pedig és minden, amit cselekedett, nemde meg vannak írva Jehúda királyi történetének könyvében. 6 És feküdt Jehójákím ősei mellé; és király lett helyette fia, Jehójákhín. 7 És Egyiptom királya nem vonult ki többé országából, mert elvette Babel királya Egyiptom patakjától egészen az Eufrates folyamig azt, a mi Egyiptom királyáé volt. 8 Tizenyolc éves volt Jehójákhín, mikor király lett és három hónapig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve pedig Nechustan, Elnátán leánya Jeruzsálemből. 9 És tette azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, egészen ahogyan tette az atya. 10 Abban az időben felvonultak Nebukadnezzárnak, Babel királyának szolgái Jeruzsálemben ellen, és ostrom alá került a város. 11 Odajött Nebukadnezzár, Babel királya a város alá, mialatt szolgái ostromolták azt. 12 Akkor kiment Jehójákhín, Jehúda királya, Babel királyához, ő és anyja meg szolgái, nagyjai és udvarisztjei; és elfogta őt Babel királya uralkodása nyolcadik évében. 13 Kivitte onnan az Örökkévaló házának minden kincsét és a király házának minden kincsét és szétörte minden arany edényeket, melyeket készített Salamon, Izraél királya, az Örökkévaló templomába, amint szólt az Örökkévaló. 14 És számkivetésbe vitte egész Jeruzsálemet, minden vezéreket és minden hadsereget, minden tízezer számkivetettet, meg minden kovácsot és lakatost; nem maradt más, mint az ország népének szegénye. 15 Számkivetésbe vitte Jehójákhín Babelbe; a király anyját is és a király feleségeit és udvari tisztejét, meg az ország előkelőit elvitte számkivetésbe Jeruzsálemből Babelbe. 16 És minden hadsereget embereit hétezret, meg minden kovácsokat és lakatosokat ezret, minden nyíriat, harcképeseket – elvitte őket Babel királya számkivetésbe Babelbe. 17 És királyá tette Babel királya Mattanját, annak nagybátyját, ő helyébe és Cidkijáhúr változtatta nevét. 18 Huszonegy éves volt Cidkijáhúr, mikor király lett és tizenegy évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve pedig Chamútál, Tirmejáhú leánya Libnából. 19 És tette azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, egészen ahogyan tette Jehójákím. 20 Mert az Örökkévaló haragja miatt történt ez Jeruzsálemmel és Jehúdával, míg nem elvetette őket színe elől. És fellázadt Cidkijáhúr Babel királya ellen.

25 És volt uralkodásának kilencedik évében, a tizedik hónapban, a hónap tizedikén, jött Nebukadnezzár, Babel királya, ő meg egész hadserege Jeruzsálemben alá és táborozott ellene; és építettek ellene ostrom-tornyokat köröskörül. 2 És ostrom alá került a város, Cidkijáhú király tizenegyedik évéig. 3 A hónap kilencedikén erős lett az éhség a városban, és nem volt kenyere az ország népének. 4 Áttörétek a város, minden harcos pedig elszöktek éjjel, a két fal közötti kapun át, mely a király kertje mellett volt, míg a kaldeusok a város körül voltak és mentek a síkság felé. 5 De a kaldeusok hadserege űzöbe vette a királyt és utolérte őt Jerichó síkságain; egész hadserege elszéleadt tőle. 6 Elfogták a királyt és fölvitték őt Babel királyához és törvényt tartottak fölötté. 7 Cidkijáhú fiait lemészárolták szemei láttára, Cidkijáhú szemeit pedig megvakította, békóba verte őt és elvitte Babelbe. 8 És az ötödik hónapban, a hónap hetedikén – tizenkilencedik éve volt Nebukadnezzár királynak, Babel királyának – eljött Nebúzarádán, a testőrök nagyja, Babel királyának szolgája Jeruzsálemben. 9 Elégette az Örökkévaló házát és a király házát; meg Jeruzsálemben házait minden nagy házat elégetett tűzben. 10 Jeruzsálemben falait pedig körös-körül lerombolta a kaldeusok egész hadserege, mely a testőrök nagyjával volt. 11 És a többi népet, mely a városban maradt, meg az átszökőket, aikik átszöktek Babel királyához és a többi tömeget számkivetésbe vitte Nebúzarádán, a testőrök nagyja. 12 Az ország szegényéből pedig ott hagyott egy részt a testőrök nagyja vincellereknek és földmíveseknek. 13 S a rézoszlopokat, melyek az Örökkévaló házában voltak, a talapzatokat és a réztengert, melyek az Örökkévaló házában voltak, összetörtek a kaldeusok és vitték azok rezet Babelbe. 14 A fazekakat és a lapátokat és a késeket és a kanalakat és minden réz-edényeket, melyekkel szolgálatot tettek, elvittek. 15 A serpenyőket pedig és a tálakat, minden aranyból valókat, minden ezüstből valókat, elvitte a testőrök nagyja. 16 A két oszlop, az egy tenger és a talapzatok, melyeket készített Salamon az Örökkévaló háza számára – minden edények rezének nem volt súlya. 17 Tizenyolc könyök volt az egyik oszlop magassága, oszlopfő rajta rézből, s az oszlopfő magassága három könyök, meg háló és gránátalmák az oszlopfőn köröskörül, minden rézből; és ilyenek a másik oszlopnak is a hálókon. 18 És elvitte a testőrök nagyja Szeráját a főpapot, Cefanjáhát, a másodpapot és a három küszöböt. 19 A városból pedig magával vitt egy udvari tiszstet, akit rendelve volt a harcosok fölé, és öt férfit azok közül, kik a király személye körül voltak, akik találtattak a városban és a hadvezér íróját, aki seregebe írta

az ország népét, meg hatvan férfit az ország népéből, kik találtattak a városban. **20** Elvitte azokat Nebúzarádán, a testőrök nagya és Bábel királyához vezette őket Riblába. **21** És leütötte Bábel királya őket és megölte Riblában, Chamát országában. Így ment számkivetésbe Jehúda az ő országából. **22** A Jehúda országában maradt nép pedig, melyet ott hagyott Nebükadneccár Bábel királya – azok fólé rendelte Gedaljáhút, Achikám, Sáfán fiának fiát. **23** Midőn hallották minden a seregvezérek, ők meg embereik, hogy kirendelte Bábel királya Gedaljáhút, elmentek Gedaljáhúhoz Micpába: Jismáél, Netanja fia, Jóchánán, Kárésch fia, Szerája, Tanchúmet fia, a Netófaueli, és Jáazanjáhú, a Maakkábelinek fia, ők meg embereik. **24** Megesküdött Gedaljáhú nekik meg az embereiknek és mondta nekik: Ne féljetek a kaldeusok szolgáitól, maradjatok az országban és szolgáljátok Bábel királyát, és jó dolgotok lászen. **25** És történt a hetedik hónapban, eljött Jismáél, Netanja, Elisámá fiának a fia, a királyi magzatból való, meg tíz ember ő vele és leütötték Gedaljáhút, úgy hogy meghalt, meg a Jehúdabelieket is és a kaldeusokat, kik vele Micpában voltak. **26** Erre fölkelt az egész nép aprajától nagyjáig, meg a seregvezérek és Egyiptomba mentek, mert féltek a kaldeusoktól. **27** És volt Jehójákhín Jehúda királya számkivetésének harminchetedik évében, a tizenkettedik hónapban, a hónap huszonhetedikén, fölemelte Evíl-Meródákh, Bábel királya, amely évben király lett, Jehójákhinnak, Jehúda királyának fejét a fogházból. **28** Jóságosan beszélt vele és föléje helyezte trónját azon királyok trónjának, kik nála voltak Bábelben. **29** Megváltoztatta fogházruháit és evett előtte kenyéret mindig, élete minden napjaiban. **30** És ellátása, állandó ellátás, adatott neki a király részéről, a minden napra való, élete minden napjaiban.

1 Krónika

1 Ádám, Sét, Enós; 2 Kénán, Máhalalél, Jéred; 3 Chanókh, Metúsélah, Lémekh; 4 Néné, Sém, Chám, Jéfet. 5 Jéfet fiai: Gómer, Mágóg, Mádaj, Jáván és Túbál; Mésekh és Tírász. 6 És Gómer fiai: Askenaz, Dífat és Tórgarma. 7 És Jáván fiai: Elísa, Tarsísa, Kittim és Ródániom. 8 Chám fiai: Kús és Micraim, Pút és Kanaán. 9 És Kús fiai: Szebá, Chavíla, Szabta, Raema, Szabtekhá; Raema fiai pedig Sebá és Dedán. 10 És Kús nemzette Nímródot; ő kezdett lenni hős a földön. 11 Micraim pedig nemzette Lúdimot, Anámimot, Lehábímot és Naftúchimot, 12 Patrúszimot meg Kaszlúchimot, ahonnan származtak a filiszteusok, és Kaftórimot. 13 Kánaán pedig nemzette Cídónt, elsőszülöttjét, és Chétet, 14 és a Jebúszit, az Emórit, a Gírgásit; 15 a Chivvit, az Arkit, és a Színit; 16 az Arvádit, a Cemárit és a Chamátit. 17 Sém fiai: Élám, Assúr, Arpakhsad, Lúd, Arám, Úc, Chúl, Géter és Mésekh. 18 Arpakhsad pedig nemzette Sélachot; és Sélach nemzette Ébert; 19 Ébernek pedig született két fia; az egyiknek neve Péleg, mert az ő napjaiban fölösztődött a föld, és testvérenek neve Joktán. 20 És Joktán nemzette Almódádot, Séléfet, Chacarmávetet és Jéráchot; 21 Hádórámot, Uzált és Diklát; 22 Ébált, Abimáélt és Sebát; 23 Ófirt, Chavílát és Jóbábot. Mindezek Joktán fiai. 24 Sém, Arpakhsad, Sélach; 25 Éber, Péleg, Reú; 26 Szerúg, Náchór; Térach; 27 Abrám; az Ábrahám. 28 Ábrahám fiai: Izsák és Ismaél. 29 Ezek a nemzetsegeik: Ismaél elsőszülöttje Nebájót, Kédár, Adbeél és Mibszám; 30 Mismá, Dúma, Masszá, Chadád és Téma; 31 Jetűr, Náfis és Kédema. Ezek Ismaél fiai. 32 És Ketúrának, Ábrahám ágyasának fiai: ő szülte Zimránt, Joksánt, Medánt, Midjánt, Jisbákat és Súachot; Joksán fiai pedig Sebá és Dedán. 33 És Midján fiai: Éfa, Éfer, Chanókh, Abídá és Eldáá. Mindezek Ketúra fiai. 34 És nemzette Ábrahám Izsákat; Izsák fiai: Ézsau és Izrael. 35 Ézsau fiai Elifáz, Reúél, Jeús, Jaelám és Kórach. 36 Elifáz fiai Témán, Ómár, Cefí, Gaetám, Kenáz, Timná és Amálék. 37 Reúél fiai: Náchat, Zérach, Samma és Mizza. 38 Széir fiai pedig: Lótán, Sóbál, Cibeón, Ana, Dísón, Écer és Disán. 39 Lótán fiai pedig: Chóri és Hómárn; és Lótán nővére: Timná. 40 Sóbál fiai: Alján, Mánáchat, Ébal, Sefi és Ónám. Cibeón fiai: Ajja és Ana. 41 Ana fiai: Disón; és Disón fiai: Chamrán, Esbán, Jitrán és Kherán. 42 Écer fiai: Bilhán, Zaaván, Jaakán; Dísón fiai: Úc és Arán. 43 És ezek a királyok, akik uralkodtak Edóm országában, mielőtt király uralkodott Izrael fiai fölött: Bélá, Beór fia, és városának neve Dinhába. 44 Meghalt Bélá és király lett helyette Jóbáb, Zérach fia Bocrából. 45 Meghalt Jóbáb és király lett helyette

Chúsám, a témáni országából. 46 Meghalt Chúsám és király lett helyette Hadád, Bedád fia, aki megverte Midjánt Móáb földjén, és városának neve: Avit. 47 Meghalt Hadád és király lett helyette Szamla, Maszrékából. 48 Meghalt Szamla és király lett helyette Sául, a folyam melletti Rechóbótból. 49 Meghalt Sául és király lett helyette Báál-Chánán, Akbór fia. 50 Meghalt Báál-Chánán és király lett helyette Hadád; és városának neve: Pái; feleségének neve pedig: Mehétabél, Matréd leánya, Mé-Záháb leánya. 51 Meghalt Hadád. És voltak Edom törzsfejei: Timná törzsfő, Alva törzsfő, Jetét törzsfő; 52 Oholibáma törzsfő, Éla törzsfő, Pínón törzsfő; 53 Kenáz törzsfő, Témán törzsfő, Mibcár törzsfő; 54 Magdíel törzsfő, Irám törzsfő. Ezek Edóm törzsfejei.

2 Ezek Izrael fiai: Reúbén, Simeón, Lévi, Jehúda, Jisszákhár és Zebúlún; 2 Dán, József, Benjámin, Naftáli, Gád és Ásér. 3 Jehúda fiai: Ér, Ónán és Séla; hárman születtek neki Súának leányától, a kánaáni nőtől. De Ér, Jehúda elsőszülöttje, rossz volt az Örökkévaló szemeiben, és megölte őt. 4 És menye, Támár szülte neki Pérecet és Zérachot. Mind a Jehúda fiai öten. 5 Pérec fiai: Checrón és Chámúl. 6 És Zérach fiai: Zimri, Étán, Hémán, Kalkól és Dárá; valamennyük öten; 7 és Karmí fiai: Ákhár, Izrael megzavarója, aki hűtlenkedett az örökszentségen. 8 És Étán fiai: Azarja; 9 és Checrón fiai, akik születtek neki: Jerachmeél, Rám és Kelúbáj. 10 Rám pedig nemzette Ammínádábot, és Ammínádáb nemzette Nachsánt, Jehúda fiainak fejedelmét; 11 és Nachsón nemzette Szalmát, és Szalma nemzette Bóazot; 12 és Bóaz nemzette Óbédet, és Óbéd nemzette Jisajt. 13 Jisaj pedig nemzette: elsőszülöttjét Elíábot; és Abínádab a második, Simea a harmadik; 14 Netanél a negyedik, Raddaj az ötödik; 15 Ócem a hatodik, Dávid a hetedik; 16 és nővéreik: Cerúja és Abigájil; Cerúja fiai pedig: Absaj, meg Jóbá és Aszázél, hárman; 17 és Abigájil szülte Amászát, és Amásza atya az ismaelita Jéter. 18 És Káléb, Checrón fia nemzett Azúbával, feleségével és Jerióttal; és ezek fiai: Jésér, Sóbáb és Ardón. 19 Meghalt Azúba, és elvette magának Káléb Efrátót, az szülte neki Chúrt. 20 És Chúr nemzette Urit; és Uri nemzette Beccaléit. 21 Azután bement Checrón Mákhirnak, Gileád atyának leányához, s ő elvette őt, midőn hatvan éves volt; és szülte neki Szegúbot. 22 És Szegúb nemzette Jáirt; annak volt huszonhárom városa Gileád országában. 23 És elvette Gesúr meg Arám tőlük Jáir falvait: Kenátot és leányvárosait, hatvan várost. Mindezek Mákhirnak, Gileád atyának fiai. 24 És miután Checrón meghalt Káléb-Efrátában, Checrón felesége pedig Abíja volt, szülte neki: Aschúrt, Tekóa atyját.

25 És voltak Jerachmeélnek, Checrón elsőszülöttjének fiai: az elsőszülött Rám, meg Búna, Óren, Ócem, Achija. 26 És volt Jerachmeélnek más felesége, neve Atára, Ónám anyja az. 27 És voltak Rámnak, Jerachmeél elsőszülöttjének fiai; Máac, Jámín és Éker. 28 Ónám fiai: Sammáj és Jáká; Sammáj fiai pedig Nádáb és Abisúr. 29 És Abisúr feleségének neve: Abichájil; szülte neki Achbánt és Mólidot. 30 És Nádáb fiai: Széled és Appájim; és meghalt Széled gyermeket nélkül. 31 Appajim fiai: Jisei; és Jisei fiai: Sésán; és Sésán fiai: Achláj. 32 És Jákának, Sammáj testvéreinek, fiai: Jéter és Jónátán; és meghalt Jéter gyermeket nélkül. 33 És Jónátán fiai: Pélet és Zázá. Ezek voltak Jerachmeél fiai. 34 És nem voltak Sésánnak fiai, hanem csak leányai; Sésánnak pedig volt egy egyiptomi szolgája, neve Jarchá. 35 És Sésán feleségül adta leányát szolgájának Jarchának; az szülte neki Attájt: 36 és Attáj nemzette Nátánt; és Nátán nemzette Zábádot 37 és Zábád nemzette Eflált; és Eflál nemzette Óbédet; 38 és Óbéd nemzette Jéhút: és Jéhú nemzette Azarját; 39 és Azarja nemzette Chéleket; és Chéle nemzette Eleászát; 40 és Eleásza nemzette Sziszmajt; és Sziszmajt nemzette Sallúmot; 41 és Sallúm nemzette Jekamját; és Jekamja nemzette Elísámát. 42 És Kálébnek, Jerachmeél testvéreinek fiai: Mésá az elsőszülöttje, az Zíf atya; és Márésának, Chebrón atyának fiai. 43 Chebrón fiai pedig: Kórach, Tappúach, Rékem és Sémá. 44 És Sémá nemzette Ráchamot, Jorkeám atyját: és Rékem nemzette Sammájt. 45 És Sammáj fia: Máón; Máón pedig Bét-Cúr atya. 46 Éfa pedig, Káléb ágyasa, szülte Cháránt, Mócát és Gázézot; és Chárán nemzette Gázézot. 47 És Jehdái fiai: Régem, Jótám, Gésán, Pélet, Éfa és Sáaf. 48 Káléb ágyasa Máakha, szülte Sébert és Tirchanát; 49 és szülte Sáafot, Madmanna atyját, Sevát, Makhbéna atyját és Gibeá atyját; Káléb leánya pedig: Akhsza. 50 Ezek voltak Káléb fiai: Chúrnak, Efráta elsőszülöttjének fiai, Sóbál, Kirját Jeárim atya; 51 Szalma, Bét-Léchem atya, Cháréf, Bet-Gádér atya. 52 És voltak fiai Sóbálnak, Kirját-Jeárim atyának: Háróeh, a Menuchót fele. 53 És Kirját Jeárim családjai: a Jitri, a Púti, a Súmáti és amisrái; ezektől származtak a Coreabeli és az Estáolbeli. 54 Szalma fiai: Bét-Léchem, a Netófabeli, Atrót-Bét-Jóáb és a Mánáchatbeli fele, a Corei: 55 és az írástudók családjai, Jábéc lakói, Tireátiak, Simeátiak, Szúkhátiak, azok a Kínimok, akik erednek Chammáttól, Rékháb házának atyjától.

3 És ezek voltak Dávid fiai, akik születtek neki Chebrónban: az elsőszülött Amnón, a Jizreélbeli Achínóamtól; a második Dániel, a Karmelbeli Abigájiltól; 2 a harmadik

Absálóm, fia Máakhának, Talmáj Gesúr királya leányának; a negyedik Adónija, Chaggít fia; 3 az ötödik Sefatja Abítáltól; a hatodik Jitréam, nejétől Eglától. 4 Hatan születtek neki Chebrónban. És ő ott király volt hét évig és hat hónapig; harminchárom évig pedig király volt Jeruzsálemben. 5 És ezek születtek neki Jeruzsálemben: Símea, Sóbáb, Nátán és Salamon; négyen Bat-Súától, Ammíél leányától, 6 Jibchár, Elísámá és Elíffélet: 7 Nóghah, Néfeg és Jáfia; 8 Elísámá, Eljádá és Elíffélet: kilencen. 9 Mind Dávid fiai, az ágyasok fiain kívül; és Támár volt a nővérük. 10 És Salamon fia: Rechabeám; Abija a fia, Ászá a fia, Jehósáfát a fia; 11 Jórám a fia, Achazjáhú a fia, Jóás a fia; 12 Amacjáhú a fia, Azarja a fia, Jótám a fia; 13 Ácház a fia, Chizkijáhú a fia, Menasse a fia; 14 Ámón a fia, Jósijáhú a fia. 15 Jósijáhú fiai pedig: az elsőszülött Jóchánán, a második Jehójákim, a harmadik Cidkijáhú, a negyedik Sallúm. 16 És Jehójákim fiai: Jekhonja a fia, Cidkija a fia. 17 Jekhonja fiai pedig: Asszir, Sealtiél a fia, 18 meg Malkírám, Pedája, Senaccár, Jekamja, Hósámá és Nedabja. 19 És Pedája fiai: Zerubbábel és Simei; és Zerubbábel fia: Mesullám és Chananja; és Selómít a nővérük; 20 meg Chasúba, Óhel, Berekhja, Chaszadja, Júsab-Cheszed, öten. 21 És Chananja fia Pelatja meg Jesája; Refája fiai, Arnán fiai, Óbadja fiai, Sekhanja fiai. 22 És Sekhanja fiai: Semája, és Semája fiai: Chattús, Jigeál, Báríach, Nearja és Sáfát, hatan. 23 És Nearja fia: Eljóénaj, meg Chizkija és Azrikám, hárman. 24 És Eljóénaj fiai: Hódavjáhú, Eljásib, Pelája, Akkúb, Jóchánán, Delája és Anáni, heten.

4 Jehúda fiai: Pérec, Checrón, Karmi, Chúr és Sóbál. 2 És Reája, Sóbál fia, nemzette Jáchatot, és Jáchat nemzette Achúmajt és Láhadot. Ezek a Coreabeliek családjai. 3 És ezek Étám atyjáci: Jizréél, Jismá, és Jidbás; és nővérük neve Hacelelpóni; 4 és Penúél, Gedór atya, és Ézer, Chúsa atya; ezek fiai Chúrnak, Efráta elsőszülöttjének, Bét-Léchem atyának. 5 És Aschúrnak, Tekóa atyának, két felesége volt: Chelea, Náara. 6 És szülte neki Náara Achuzzámot, Chéfert, Témnit és az Achastárit; ezek Náara fiai. 7 Chelea, fiai pedig: Céret, Cóchar és Etnán. 8 És Kóc nemzette Anúbot és Hacóbébat és Acharchélnak, Hárúm fiának családjait. 9 És Jábéc tisztelebb volt a testvéreinél; anyja pedig Jábécnak nevezte őt, mondván mert fájdalomban szültem. 10 És szólította Jábéc Izrael Istenét, mondván: Ha áldva megáldasz engem s gyarapítod határomat s kezed velem lesz és azt teszed, hogy baj ne legyen, meg nem búsítva engemet. És meghozta Isten amit kért. 11 És Kelúb, Súcha testvére, nemzette Mechírt; ez Estón atya. 12 És Estón nemzette Bét Ráfát, Pászéachot és Techinnát, Ir-Náchás atyját; ezek

Rékha emberei. **13** És Kenaz fiai: Otniél és Szerája; és Otniél fiai: Chatát. **14** És Meónátaj nemzette Ofrát, és Szerája nemzette Jóabot, atyát a mesteremberek völgyének; mert mesteremberek voltak. **15** És Kálébnek, Jefunne fának fiai: Irú, Éla és Náam és Éla fiai és Kenaz. **16** És Jehallelél fiai: Zíf, Zífa, Tírra és Aszárél. **17** És Ezra fiai: Jéter meg Méred, Éfer és Jálón. És szülte Mirjámot, Sammáját és Jisbáchot, Estemóá atyját. **18** És Jehúdabeli felesége szülte Jéredet, Gedór atyját, és Chébert, Szókhó atyját és Jekútiélét, Zánóach atyját. És ezek fiai Bitjának, Fáraó leányának, akit elvett Méred. **19** És Hódíja feleségének, Nácham nővérének fiai: Keíla atyja, a Gérembeli és Estemóá, a Máakhabeli. **20** És Símón fiai: Amnón, Rinna, Ben-Chánán és Tílon; és Jisei fiai: Zóchét és Ben-Zóchét. **21** Sélának, Jehúda fának fiai: Ér, Lékha atyja, Láeda, Márésa atyja és a byssus feldolgozása házának családjai, Asbáa házából. **22** És Jókím meg Kózéba emberei és Jóás meg Száráf, aik urakká lettek Móábon és Jászúbi-Léchem. S a dolgok régiek. **23** Ők a fazekasok s az Ültetvények meg Aklok lakói; a királynál az ő munkája véggett laktak ott. **24** Simeón fiai: Nemúél, Jámín, Járíb, Zérach, Sául. **25** Sallúm a fia, Mibszám a fia, Mismá a fia. **26** És Mismá fiai: Chammúél a fia, Zakkúr a fia, Simeí a fia. **27** Simeínek pedig volt tizenhat fia és hat leánya, de testvéreinek nem volt sok gyermeke; és egész nemzetsegük nem sokasodott annyira, mint Jehúda fiai. **28** És laktak Beér-Sébában, Móládában, Chacár-Súálban; **29** Bilhában, Écember, Toládban; **30** Betúlben, Chormában, Ciklágban; **31** Bet-Markábótból, Chacár-Szúszimban, Bét-Bireíben és Sáarájimban – ezek a városaik, míg nem Dávid király lett – **32** és tanyáik Étám, Ájin, Rimmón, Tókhen és Ásán, öt város, **33** és mind a tanyáik, melyek e városok körül vannak Bálig. Ezek az ő lakóhelyeik, és származási följegyzések voltak. **34** És Mesóbáb, Jamlékh, Jósa, Amacjáh fia; **35** Jólé és Jéhú, Jósibja fia, Szerája fia, Aszíél fia; **36** Eljónaj, Jákóba, Jesóchája, Aszája, Adíél, Jeszímiél és Benája; **37** Zíza, Sifei fia, Allón fia, Jedája fia, Simrí fia, Semája fia: **38** Ezek a névszerint felsoroltak fejedelmek voltak családjaikban, és atyai házaik megsokasodva elterjedtek. **39** És mentek Gedór tájéka felé egészen a Völgytől keletre, hogy legelőt keressenek juhaiknak. **40** És találtak kövér s jó legelőt, az ország pedig széles határú volt, nyugodt és boldog, mert Chámtól valók azok, aik azelőtt ott laktak. **41** És eljöttek ezek a név szerint felsoroltak Chizkijáhúnak, Jehúda királyának napjaiban s megverték sátraikat s a Meúnbelieket, aik ott találtattak és kipusztították mind a mai napig s letelepednek helyibük, mert legelő volt ott a juhaik számára. **42** És közülük, Simeón fiai közül, ment Széir hegyére ötszáz

férfiú és Pelatja, Nearja, Refája és Uzzíél, Jisei fiai az élükön; **43** és megverték Amálék menekült részének maradékát s ott laktak mind e mai napig.

5 És Reúbénnek, Izrael elsőszülöttjének fiai, mert ő az elsőszülött; de midőn megszentségtelenítette atyjának ágyát, elsőszülötte sége adatott József, Izrael fia fainak, de nem arra, hogy származási följegyzésben legyen elsőszülötte sége; **2** mert Jehúda a leghatalmasabb volt testvérei között s a fejedelem belőle való, az elsőszülötte sége pedig József – **3** Reúbénnek, Izrael elsőszülöttjének fiai: Chanókh, Pallú, Checrón és Karmi. **4** Jóélnak fiai: Semája a fia, Góg a fia, Simeí a fia; **5** Míkha a fia, Reája a fia, Báál a fia; **6** Beéra a fia, akit számkivetett Tilgat Pilneészer, Assur királya; ő volt fejedelme a Reúbéninek. **7** És testvérei családjaik szerint, midőn nemzetsegük szerint származásukat följegyezték: a fő Jéié, meg Zekharjáhú; **8** meg Bélá, Ázáz fia, Sémá fia, Jóél fia. Ő lakott Aróérben egészen Nebóig és Báál-Meónig; **9** keletre pedig lakott egészen az Eufrátes folyamtól kezdve terülő pusztá felé, mert jószágaik elsokasodtak Gileád országában. **10** És Sául napjaiban háborút viseltek a hágáriakkal, és azok kezükbe estek és laktak azok sátraiban Gileádnak egész keleti oldalán. **11** És Gád fiai velük szemben laktak Básán országában Szalkháig. **12** Jóél a fő és Sáfán a második, meg Jáenáj és Sáfát Básánban. **13** És testvéreik, atyai házaik szerint: Mikháél, Mesullám, Sébá, Jóráj, Jaekán, Zíá és Éber, heten. **14** Ezek fiai Abícháilnak, aki Chúri fia, Járóach fia, Gileád fia, Mikháél fia, Jeszsáj fia, Jachdó fia, Búz fia; **15** Achí, Abdíél fia, Gúni fia: atyai házaiknak feje. **16** És laktak Gileádban, Básánban a leányvárosaiban és minden a Sárón területein végeztek. **17** Mindannyiuk származása feljegyeztetett Jótámnak, Jehúda királyának napjaiban és Járobeámnak, Izrael királyának napjaiban. **18** Reúbén, meg a Gádi és Manasse fél törzsének fiai a vitéz emberek közül, férfiak, kik pajzsot s kardot hordtak és íjat feszítettek s jártasak voltak a háborúban, negyvennégyezer hétszázhatvan, hadba vonulók, **19** viseltek háborút a hágáriak, meg Jetúr, Náfis és Nódáb ellen. **20** És győzedelmeskedtek rajtuk, és kezükbe adattak a hágáriak s mindazok, kik velük voltak, mert Istenhez kiáltottak a háborúban s ő engedett fohászuknak, mert bíztak benne, **21** És foglyul vitték jószágaikat, tevéket ötvezet, juhokat ötvezetkerétszázat s szamarakat kétezret és emberi lelket százezret. **22** Mert sok elesett hullott el, mert Istenről volt a háború; és laktak helyettük egészen a számkivetésig. **23** És Menasse féltörzsének fiai laktak az országban; ők elsokasodtak Básántól Báál-Chermónig s a Szenírig, meg

a Chermón hegyéig. 24 És ezek atyai házaik fejei: Éfer, Jiseí, Elél, Azriél, Jirmeja, Hódavja és Jachdíel, férfiak, akik derék vitézek, neves emberek, atyai házaik fejei. 25 De hűtlenkedtek őseik Istene ellen és paráználkodtak az ország azon népeinek istenei után, melyeket Isten megsemmisített előlük. 26 És fölébresztette Izrael Istene Púlnak, Assur királyának szellemét, és Tilgat-Pilnészernek, Assúr királyának szellemét; és számkivetette a Reúbénit, a Gádit meg Menasse feltörzsét s elvitte őket Chaláchba, Chábórba, Hárába és Gózán folyamhoz, mind e mai napig.

6 Lévi fiai: Gérsón, Kehát és Merári. 2 És Kehát fiai: Amrám, Jichár, Chebrón és Uzziél. 3 És Amrám fiai: Áron, Mózes és Mirjám. Áron fiai pedig Nádáb és Abíhú, Eleázár és Itámár. 4 Eleázár nemzette Pinechászt, Pinechász nemzette Abísúa; 5 Abísúa nemzette Bukkít és Bukkí nemzette Uzzit; 6 Uzzí nemzette Zerachját és Zerachja nemzette Merájót; 7 Merájót nemzette Amarját és Amarja nemzette Achítúbot; 8 Achítúb nemzette Cádókot és Cádók nemzette Achímáacot; 9 Achímáac nemzette Azarját és Azarja nemzette Jóchánánt; 10 Jóchánán nemzette Azarját; ő az, aki pap volt a házban, melyet épített Salamon Jeruzsálemben. 11 És nemzette Azarja Amaját, és Amarja nemzette Achítúbot; 12 Achítúb nemzette Cádókot és Cádók nemzette Sallúmot; 13 Sallúm nemzette Chilkiját és Chilkija nemzette Azarját; 14 Azarja nemzette Szeráját és Szerája nemzette Jehócádákat. 15 Jehócádák pedig elment, midőn az Örökkévaló számkivetette Jehúdát és Jeruzsálemet Nebúkadneccar által. 16 Lévi fiai: Gérsóm, Kehát és Merári. 17 És ezek Gérsóm fiainak nevei: Libní és Simeí. 18 És Kehát fiai: Amrám, Jichár, Chebrón és Uzziél. 19 Merári fiai: Machli és Músi. Ezek a Lévi nemzetségei atyai házaik szerint. 20 Gérsómtól: Libní az ő fia, Jáchat az ő fia, Zimma, az ő fia; 21 Jóách az ő fia, Iddó az ő fia, Zérach az ő fia, Jeátraj az ő fia. 22 Kehát fiai: Amminádáb az ő fia, Kórah az ő fia, Asszír az ő fia; 23 Elkána az ő fia, Ebjászáf az ő fia, Asszír az ő fia; 24 Táchat az ő fia, Úriél az ő fia, Uzzija az ő fia és Sául az ő fia. 25 És Elkána fiai Amászaj és Achímót. 26 Elkána, Elkána fiai: Cófaj az ő fia, Náchat az ő fia. 27 Elíáb az ő fia, Jeróchám az ő fia, Elkána az ő fia. 28 És Sámuel fiai: az elsőszülött Vasni és Abija. 29 Merári fiai: Machlí; Libní az ő fia, Simeí az ő fia, Uzza az ő fia; 30 Simea az ő fia, Chaggija az ő fia, Aszjája az ő fia. 31 És ezek azok, akiket Dávid felállított az Örökkévaló házának éneke számára, amióta a láda megnyugodott. 32 És szolgálatot tettek a találkozás sátrának hajléka előtt az énekben, míg nem Salamon fólépítette az Örökkévaló házát Jeruzsálemben,

és álltak rendjük szerint szolgálatuknál. 33 És ezek azok, akik ott álltak és fiaik; a Keháti fiai közül: Hémán az énekes, Jól fia, Sámuel fia, 34 Elkána fia, Jeróchám fia, Elél fia, Tóach fia, 35 Cúf fia, Elkána fia, Máchat fia, Amászaj fia, 36 Elkána fia, Jól fia, Azarja fia, Cefanja fia, 37 Táchat fia, Asszír fia, Ebjászáf fia, Kórah fia, 38 Jichár fia, Kehát fia, Lévi fia, Izrael fia. 39 És testvére Ászáf, aki jobbján állt; Ászáf Berekhjháhú fia, Simeá fia, 40 Míkháél fia, Báászéja fia, Malkja fia, 41 Etni fia, Zérach fia, Adája fia, 42 Étán fia, Zimma fia, Simeí fia, 43 Jáchat fia, Gérsóm fia, Lévi fia. 44 És Merári fiai, az ő testvéreik bal felől: Étán, Kísi fia, Abdí fia, Mallúkh fia, 45 Chasabja fia, Amacja fia, Chilkíja fia, 46 Amci fia, Báni fia, Sémer fia, 47 Machli fia, Músi fia, Merári fia, Lévi fia. 48 És testvéreik a levíták át vannak adva az Isten háza hajlékának minden szolgálatára. 49 És Áron meg fiai füstölgöttek az égőáldozat oltárán és a füstölszer oltárán a szentek szentjének minden munkája szerint s hogy engesztelést szerezzenek Izraelért mind aszerint, amint parancsolta Mózes, Isten szolgája. 50 És ezek Áron fiai: Eleázár az ő fia, Pinechász az ő fia, Abísúa az ő fia; 51 Bukki az ő fia, Uzzi az ő fia, Zerachja az ő fia; 52 Merájót az ő fia, Amarja az ő fia, Achítúb az ő fia; 53 Cádók az ő fia, Achímáac az ő fia. 54 És ezek a lakóhelyeik telepeik szerint az ő határakban: Áron fiainak, a Keháti nemzetsegéből mert övék volt a sors – 55 adták nekik Chebrón, Jehúda országában és közlegelőket körülötte; 56 a város mezőségeit pedig és tanyáit adták Kálébnak, Jefunne fiának. 57 És Áron fiainak adták a menedékvárosok közül Chebrón, Libnát és közlegelőit, Játtirt, Estemót és közlegelőit; 58 Chílént és közlegelőit, Debirt és közlegelőit; 59 Asánt és közlegelőit, Bét-Sémet és közlegelőit. 60 És Benjámin törzséből Gébát és közlegelőit, Álémetet és közlegelőit és Anátót és közlegelőit. Mind a városaik tizenhárom város családjaik szerint. 61 És Kehát fiainak, akik megmaradtak a törzsnek családjából: egy feltörzsből, Menasse feléből, a sors által, tiz várost. 62 És Gérsóm fiainak, családjaik szerint, Jiszákhár törzséből, Ásér törzséből, Naftáli törzséből és Menasse törzséből Básánban tizenhárom várost. 63 Merári fiainak, családjaik szerint, Reúbén törzséből, Gád törzséből és Zebúlún törzséből a sors által, tizenkét várost. 64 És adták Izrael fiai a levítáknak a városokat s azoknak közlegelőit. 65 És adták sors által Jehúda fiainak törzséből, Simeón fiainak törzséből és Benjámin fiainak törzséből ezeket a városokat, amelyeket névvel neveztek. 66 Kehát fiai családjainak: határuk városai Efráim törzséből voltak. 67 Adták nekik a menedékvárosok közül Sekhémet és közlegelőit Efraim hegyiségen, meg Gézert és közlegelőit;

68 Jokmeámot és közlegelőit és Bét-Chórót és közlegelőit, 69 Ajjálót és közlegelőit, Gat-Rimmont és közlegelőit. 70 És Menasse törzsének feléből: Ásért és közlegelőit, Bileámot és közlegelőit Kehát fiai megmaradt családjainak. 71 Gérsóm fiainak részére Menasse fél törzsének családjából Gólánt Básánban és közlegelőit s Astárótot és közlegelőit. 72 És Jisszákhar törzséből Kédest és közlegelőit, Dobrátot és közlegelőit; 73 Rámótot és közlegelőit és Anémot és közlegelőit. 74 És Ásér törzséből Másált és közlegelőit, Abdót és közlegelőit, 75 Chukkókot és közlegelőit és Rechóbot és közlegelőit. 76 És Naftáli törzséből Kédest a Gáliban és közlegelőit, Chammót és közlegelőit és Kirjátájimot és közlegelőit. 77 Merári megmaradt fiainak: Zebúlun törzséből Rimmónót és közlegelőit és Tábort és közlegelőit; 78 És a jerichói Jordánón túl a Jordántól keletre, Reúbén törzséből: Bécert a pusztában és közlegelőit; Jahcát és közlegelőit; 79 Kedémótot és közlegelőit és Méfáatot és közlegelőit. 80 És Gád törzséből Rámótot Gileádban és közlegelőit és Máchanájimot és közlegelőit; 81 Cheshbónt és közlegelőit és Jáezért és közlegelőit.

7 És Jisszákhar fiai: Tólá, Púa, Jásúb és Símrón, négyen.

2 És Tólá fiai: Uzzi, Refája, Jeriél, Jachmái, Jibszám és Sámuel, atyai házaik fejei Tólától, derék vitézek nemzetiségeik szerint; számuk Dávid napjaiban huszonkétezerhatszáz. 3 És Uzzi fiai: Jizrachja, és Jizrachja fiai: Mikháél, Obádja, Jóél, Jissija, öten, fejek mindannyian. 4 És mellettük nemzetiségeik szerint, atyai házaik szerint, hadsereg csapatai, harminchatezren, mert sok nejük és gyermekük volt. 5 És testvéreik mind a Jisszákhar nemzetiségei szerint a derék vitézek: nyolcvanhétezren, mindnek volt származási főljegyzése. 6 Bínjamin: Bélá, Békher és Jedíáel, hárman. 7 És Bélá fiai: Ecbón, Uzzi, Uzzíél, Jerímót és Iri, öten, atyai házak fejei, derék vitézek; főljegyzésük: huszonkétezerharmincnégy. 8 És Békher fiai: Zemira, Jóás, Eliézer, Eljónéaj, Omri, Jerémót, Abíja, Anátót és Álémet, mindezek Békher fiai. 9 És származási főljegyzésük nemzetiségeik szerint atyai házaik fejei, derék vitézek: huszezerkétszáz. 10 És Jedíáel fiai: Bilhán; és Bilhán fiai: Jeús, Benjámin, Éhúd, Kenáana, Zétán, Tarsís és Achísáchár. 11 Mindezek Jedíáel fiai atyai házak fejei szerint, derék vitézek, tizenhét-ezerkétszázan, hadbavonulók a háborúba. 12 És Suppim meg Chuppim, Ir fiai. Chúsim, Áchér fiai. 13 Naftáli fiai: Jáchaciél, Gúni, Jécer, Sallúm. Bilha fiai. 14 Menasse fiai: Aszriél, akit szült a neje; arámi ágyasa szülte Mákhirt, Gilead atyát. 15 És Mákhir nőt vett Chuppimtól és Suppimtól, és nővérenek neve Máakha. A

másodiknak neve Celofchád; és voltak Celofchádnak leányai. 16 És szült Máakha, Mákhir felesége, fiút és elnevezte őt Péresnek; és testvérenek neve Séres, fiai pedig Úlám és Rékem. 17 És Úlám fiai: Bedán. Ezek fiai Gileádnak, aki fia Mákhirnak, Menasse fiának. 18 És nővére Hammólékhét szülte Ishódot, Abiézert és Machlát. 19 És voltak Semidá fiai: Achján, meg Sékhem, Likchi és Aniám. 20 És Efraim fiai: Sútélah; Béred az ő fia; Táchat az ő fia; Eleáda az ő fia, Táchat az ő fia; 21 Zábád az ő fia; Sútélah az ő fia, meg Ézer és Eleád. És megölték őket Gát emberei, az országban szülöttek, mert lementek, hogy elvegyék jószágaiat. 22 És gyászolt atyuk Efraim sok időn át; s eljöttek a testvérei, hogy megvigasztalják. 23 S bement feleségéhez, és viselős lett és szült fiút; s elnevezte őt Beríának, mert szerencsétlenség volt a házában. 24 Leánya pedig Sééra; ez fölépítette Bét-Chórót, az alsót és a felsőt és Uzzén Sérérát. 25 És Réfach, az ő fia, meg Résef; Télah az ő fia, Táchan az ő fia; 26 Laedán az ő fia, Ammihúd az ő fia, Elisámá az ő fia; 27 Nón az ő fia, Józsua az ő fia. 28 És birtokuk meg lakóhelyeik: Bét-Él és leányvárosai; és keletről Náarán és nyugatról Gézer és leányvárosai, meg Sekhém és leányvárosai Ajjáig leányvárosaival. 29 És Menasse fiai határainál: Bét-Seán és leányvárosai, Taanákh és leányvárosai, Megiddó és leányvárosai, Dór és leányvárosai. Ezekben laktak Józsefnek, Izrael fiának, fiai. 30 Ásér fiai: Jimna, Jisva, Jisvi, Beríia, és nővérük Szérach. 31 És Beríia fiai: Chéber és Malkiél; ő Birzajit atya. 32 És Chéber nemzette Jaflétet, Sómért és Chótámot és Súát a nővérüket. 33 És Jaflét fiai: Pászakh, Bimhál és Asvát; ezek Jaflét fiai. 34 És Sémer fiai Achi, Rahga, Chubba és Arám. 35 És testvérenek Hélemnek fiai: Cóbach, Jimna, Séles és Ámál. 36 Cóbach fiai: Szúach, Charnéfer, Súál, Béri és Jimra; 37 Bécer, Hód, Samma, Silsa, Jitrón és Beéra. 38 És Jéter fiai Jefunne, Piszpa és Ara. 39 És Ulla fiai: Árach, Channiél és Ricja. 40 Mindezek Ásér fiai, az atyai házak fejei, kiválóak, derék vitézek, fejek a fejedelmek közt; és származási főljegyzésük a seregen, a háborúban, számuk: huszonhatezer ember.

8 És Benjámin nemzette Bélát, elsőszülöttjét; Asbél a második, Achrách a harmadik; 2 Nócha a negyedik, Ráfa az ötödik. 3 És voltak fiai Bélának: Addár, Géra, Abihúd; 4 Abfsúa, Náamán, Achóach; 5 Géra, Sefúfán és Chúram. 6 És ezek Échúd fiai – ezek atyai házaik fejei Gébá lakóinak, és számkivetették őket Mánáchatba. 7 Náamán, meg Achija és Géra, az számkivetette őket és nemzette Uzzát és Achíchúdot. 8 És Sácharájim nemzette Móáb mezőségein –

miután elbocsátotta Chúsimot és Báarát a feleségeit – 9 nemzette Chódestől a feleségétől Jóbábot, Cibját, Mésát, Malkámot; 10 Jeúcot, Szákhejt és Mirmát. Ezek a fiai, atyai házak fejei. 11 Chúsimtól pedig nemzette Abítúbot és Elpáalt. 12 És Elpáal fiai: Éber, Miseám és Sémer; ő építette Ónót meg Lódot és leányvárosait. 13 És Bería meg Sémá, azok atyai házaik fejei Ajjálón lakóinak; ők futamították meg Gát lakóit. 14 És Achjó, Sásak, Jerémót, 15 Zebadja, Arád, Éder, 16 Mikháel, Jispa, Jócha: Bería fiai. 17 És Zebadja, Mesullám, Chizki, Chéber, 18 Jismeráj, Jizlía, Jóbáb: Elpáal fiai. 19 És Jákim, Zikhri, Zabdi, 20 Eliénaj, Cilletaj, Elíél, 21 Adája, Berája, Simrát: Simei fiai. 22 És Jispán, Éber, Elíél, 23 Abdón, Zikhri, Chánán, 24 Chananja, Élám, Antótija, 25 Jifdeja és Penúél: Sásak fiai. 26 És Samseraj, Secharja, Atalja, 27 Jáaresja, Élija és Zikhri: Jeróchám fiai. 28 Ezek az atyai házak fejei, nemzeteségeik szerint, fejek. Ezek laktak Jeruzsálemben. 29 És Gibeónban laktak: Gibeónnak atyja s feleségének neve: Máakha. 30 És elsőszülött fia Abdón: Cúr, Kis, Báál, Nádáb, 31 Gedór, Achjó és Zéker. 32 És Miklót nemzette Simeát; ők is testvéreikkel szemben laktak Jeruzsálemben, testvéreikkel együtt. 33 És Nér nemzette Kist, és Kis nemzette Sáult, és Sául nemzette Jehónátánt, Malkúsát, Abínadábot és Esbáalt. 34 És Jehónátán fia: Merib-Báál; és Merib-Báál nemzette Mikhát. 35 És Mikhá fiai: Pítón, Mélekh, Tárea és Ácház. 36 És Ácház nemzette Jehóaddát, és Jehóadda nemzette Álémetet, Azmávetet és Zimrit; és Zimri nemzette Mócát. 37 És Móca nemzette Bineát. Ráfa az ő fia; Eleásza az ő fia; Ácéł az ő fia. 38 És Ácélnak hat fia volt; s ezek a neveik: Azríkám, Bókhru, Ismaél, Searja, Óbadja és Chánán; mindezek Ácél fiai. 39 És testvérének Éseknek fiai: Úlám az elsőszülöttje, Jeús a második és Elifélet a harmadik. 40 És Úlám fiai voltak derék vitéz férfiak, íjjatfeszítők, és sokan voltak fiaiak és fiaiak fiai: százötvenen. Mindezek Benjámin fiai közül valók.

9 És egész Izrael följegyeztette magát származás szerint s íme ők fel vannak írva Izrael királyainak könyvében. Jehúda pedig számkivetésbe vittetett Bábelbe hűtlenségük miatt. 2 És az első lakók, akik laktak birtokukban, voltak városaikban; izraeliták, a papok, a leviták és a szentélyszolgák. 3 És Jeruzsálemben laktak Jehúda fiai közül, Benjámin fiai közül, Efraim és Menasse fiai közül: 4 Utaj, Ammihúd fia, Omri fia, Imri fia, Báni fia, Pérecnek, Jehúda fiának, fiai közül. 5 És a Sílóni közül: Aszája az elsőszülött és fiai. 6 És Zérach fiai közül: Jeúél és testvéreik hatszázkilenezvenen. 7 És Benjámin fiai közül: Szallú, Mesullám fia, ki Hódavja fia, Haszenúa fia; 8 És Jibneja,

Jeróchám fia, Éla, Uzzí fia, Mikhri fia és Mesullám, Sefatja fia, Reúél fia, ki Jibnija fia; 9 és testvéreik nemzeteségeik szerint kilencszázötvenhatan. Mindezek férfiak atyai házaik fejei, atyai házaik szerint. 10 És a papok közül: Jedája, Jehójárib és Jákhin; 11 Azarja, Chilkija fia, Mesullám fia, Cádók fia, Merájot fia, Achítúb fia, Isten házának fejedelme. 12 És Adája, Jeróchám fia, Paschúr fia, Malkija fia és Máaszaj, Adíél fia, Jachzéra fia, Mesullám fia, Mesillémit fia, Immer fia; 13 és testvéreik atyai házaik fejei, ezerhétszázhatvanan, derék vitézek, Isten háza szolgálatának munkájában. 14 És a leviták közül: Semája, Chassúb fia, Azríkám fia, Chasabja fia, Merári fiai közül; 15 és Bakbakkár, Chéres és Gálál, és Mattanja, Mikhá fia, Zikhri fia, Ászáf fia; 16 és Óbadja, Semája fia, Gálál fia, Jedútún fia; és Berekhja, Ászáf fia, Elkána fia, aki a Netófabeli tanyáiban lakott. 17 A kapuőrök pedig Sallúm, Akkúb, Talmón, Achimán és testvéreik, Sallúm a fő, 18 és mostanáig ők a király kapujában kelet felé a kapuőrök Lévi fiainak taborai számára. 19 És Sallúm, Kóré fia, Ebjászáf fia, Kórách fia és testvérei atyai házából a Kóráchbeliek közül, a szolgálat munkája fölött voltak, mint a sátor küszöbeinek őrei, és őseik az Örökkelválo tabora felett voltak, mint a bejárat őrei, 20 és Pinechász, Eleázár fia, fejedelem volt fölöttük azelőtt; az Örökkelválo vele. 21 Zekharja, Mesélemja fia; a találkozás sátorra bejáratának kapuőre. 22 Mindannyian, akiket kiválogattak a kapu őreinek: kétszáztizenkettő, nekik tanyák szerint volt származási följegyzésük; ők azok, akiket Dávid és Sámuél a látó elhelyezett állandó tisztségükbe. 23 És ők meg fiaik a kapuk fölött voltak az Örökkelválo háza számára, a sátor háza számára, osztályok szerint; 24 négy szélirányban legyenek a kapuőrök: keletnek, nyugatnak, északnak és délnek. 25 És a tanyákban levő testvéreiknek menniük kell időről-időre hét napra amazok mellé. 26 Mert állandó tisztségen voltak ők, a kapuőrök vezérei, négyen. Azok a leviták. S legyenek a kamarák fölött és az Isten házának tárházai fölött. 27 És az Isten házának körülötte éjjelizzenzek, mert rajtuk van az őrizet és ők kezelik a kulcsot, még pedig reggelenként. 28 És közülük néhányan a szolgálat edényei fölött, mert számszerint hozzák be azokat és szám szerint viszik ki. 29 És közülük néhányan rendelve vannak az edények fölé és mind a szent edények fölé, és a lángliszt, meg a bor, meg az olaj, meg a tömjén és a fűszerek fölé. 30 És a papok fiai közül vannak, akik keverik a keveréket a fűszerekből. 31 És Mattitja a leviták közül, ő az elsőszülöttje a Kóráchbeli Sallúmnak, állandó tisztségen volt a sütemények készítése fölött. 32 És a Keháti fiai közül az ő testvéreik közül néhányan a rend kenyere fölött voltak, hogy elkészíték szombatról szombatra.

33 És ezek az énekesek, a leviták atyai házainak fejei a kamarákban szolgálatmentesek, mert nappal s éjjel rajtuk a munka. 34 Ezek a leviták atyai házainak fejei, nemzetiségeik szerint, fejek. Ezek laktak Jeruzsálemben. 35 Gíbeónban pedig laktak: Gibeón atya, Jeiél; és feleségének neve: Mákha. 36 És elsőszülött fia Abdón; Cúr, Kis, Báal, Nér és Nádáb; 37 Gedór, Achjó, Zekharja és Míklót. 38 És Miklót nemzette Simeámot, ők is testvéreikkel szemben laktak Jeruzsálemben, testvéreikkel együtt. 39 És Nér nemzette Kíst, és Kís nemzette Sáult, és Sául nemzette Jehónátánt, Malkí-Súát, Abinádábot és Esbáalt. 40 És Jehónátán fia: Merib-Báal; és Merib-Báal nemzette Mikhát. 41 És Mikha fiai: Pítón, Mélekh és Tachréa. 42 És Ácház nemzette Jáerát, és Jáera nemzette Álémetet, meg Azmávétet és Zimrit; és Zimri nemzette Mócát. 43 És Móca nemzette Bineát; Refája az ő fia, Eleásza az ő fia, Ácél az ő fia. 44 És Ácélnek hat fia volt; s ezek a neveik: Azríkám, Bókhrú, Ismaél, Semarja, Óbadja és Chánán; ezek Ácél fiai.

10 A filiszteusok pedig harcoltak Izrael ellen és megfutamodtak Izrael embere, a filiszteusok elől és elesteik halottan a Gilbóa hegyén. 2 Utolértek a filiszteusok Sáult és fiait és megölték a filiszteusok Jonatánt, Abinádábot és Malkí-Súát, Sául fiait. 3 Súlyos volt a harc Sául ellen, rátaláltak az íjjal lövők, és remegett a lövőktől. 4 Ekkor mondta Sául fegyverhordozójának: ránts ki a kardodat és szúrj át vele, nehogy jöjjenek e körülmetéletlenek és játéket űzzenek velem; de nem akarta a fegyverhordozója, mert nagyon félt. Erre vette Sául a kardot és belégettete magát. 5 Midőn láttá fegyverhordozója, hogy meghalt Sául, ő is belégettete magát a kardjába és meghalt. 6 Így meghalt Sául, meg három fia, és mind a házabeliek együttesen meghaltak. 7 És látták mind az Izrael emberei, a völgybenlevők, hogy megfutamodtak és hogy meghaltak Sául és fiai, akkor elhagyták városaikat s megfutamodtak, erre jöttek a filiszteusok és megtelkedtek bennük. 8 Volt pedig másnap, jöttek a filiszteusok, hogy kifosszák a halottakat, és megtalálták Sáult és fiait, elesve a Gilbóa hegyén. 9 És levetkőztették őt s levették fejét meg fegyvereit és küldték a filiszteusok országába köröskörül, hogy hírt vigyenek bálványaiknak s a népnek. 10 És elhelyezték fegyvereit isteneik házában, koponyáját pedig kitűzték Dágón házában. 11 Meghallották minden a Jábés Gileádbeliek mindenkit, amit cselekedtek a filiszteusok Sáullal, 12 akkor fölkelt minden vitéz ember, s elvitték Sáulnak testét és fiainak testét s bevitték Jábésba, és eltemették csontjaikat a tölgyfa alatt Jábésban és böjtöltek hét napig. 13 Így meghalt Sául

hűtlensége folytán, amelyet elkövetett az Örökkévaló ellen, az Örökkévaló igéje miatt, melyet meg nem őrzött, azért is, hogy megkérdezte a szellemidézőt, fordulván hozzá; 14 de az Örökkévalóhoz nem fordult, tehát megölte őt és átfordította a királyságot Dávidhoz, Jisaj fiához.

11 És gyülekezett egész Izrael Dávidhoz Chebrónba, mondván: íme, csontod és húsod vagyunk; 2 tegnap is, tegnapelőtt is, akkor is mikor Sául volt a király, te voltál az, aki ki- és bevezette Izraelt és azt mondta neked az Örökkévaló a te Istened: te fogod legeltetni népemet Izraelt és te leszel fejedelem népem, Izrael fölött. 3 És elmentek mind az Izrael vénei a királyhoz Chebrónba és kötött velük Dávid szövetséget Chebrónban az Örökkévaló színe előtt, és főlkenték Dávidot királynak Izrael fölén, az Örökkévaló igéje szerint, Sámuél által. 4 És ment Dávid és egész Izrael Jeruzsálemben, Jebúsz az; és ott volt a jebúszi, az ország lakója. 5 És mondta Jebúsz lakói Dávidnak: nem fogsz te ide bejönni. És bevette Dávid Cíon várát, Dávid városa az. 6 És szólt Dávid: Bárki megveri a jebúsit először, az fejjei és vezérré lesz. S felszálít először Jóáb, Cerúja fia és fejjei lett. 7 És lakott Dávid a várban; azért nevezték azt Dávid városának. 8 És kiépítette a várost köröskörül amilltől egészen a körületig; Jóáb pedig fölélesztette a város többi részét. 9 Egyre nagyobbá lett Dávid és az Örökkévaló a seregek ura vele volt. 10 És ezek Dávid vitézeinek fejei, akik erősködtek vele királyságában egész Izraellel együtt, hogy őt királyá tegyék, az Örökkévaló igéje szerint Izraelről. 11 És ez Dávid vitézeinek száma: Jásobeám, Chakhmóni fia a harcosok feje; ő forgatta a dárdáját háromszáz elesett fölött egyszerre. 12 És utána Eleázár, Dódó fia, az Achóachbeli; ő a három vitéz közül való. 13 ő volt Dáviddel együtt Pasz-Damimban, és a filiszteusok gyülekeztek ott harcra; és ott volt egy telek mező tele árpával, és a nép megfutamodott a filiszteusok elől. 14 Odaálltak a telek közepére, megmentették azt és megverték a filiszteusokat; és segített az Örökkévaló nagy segedelemmel. 15 Lementek egyszer hárman a harminc főbb vitéz közül a sziklára Dávidhoz, Adullám barlangjába; a filiszteusok tábora pedig táborozott Refáim völgyében. 16 Dávid akkor a hegeségen volt, a filiszteusok örse pedig akkor Bét-Léchemben volt. 17 És kívánkozott Dávid és mondta: ki ad nekem vizet innom. Bét-Léchem kútjából, mely a kapuban van? 18 Erre áttörtek hárman a filiszteusok táborán és vizet merítettek Bét-Léchem kútjából, mely a kapuban van; vették és elhozták Dávidhoz, de Dávid nem akarta meginni, hanem kiöntötte azt az Örökkévalónak. 19 Így szólt: Távol legyen

tőlem Istenemért, hogy ezt cselekedjem! Vajon ezeknek a férfiaknak vérét igyam-e, kik életük veszélyével mentek? Életük veszélyével hozták azt! És nem akarta meginni. Ezeket tette a három vitéz. 20 Absáj pedig, Jób testvére – ő a harmincoknak feje és ő forgatta dárdáját háromszáz elesett fölött; s neki neve volt a harmincok közt. 21 A harmincoknál kétszeresen kiválóbb volt és vezérük lett, de a hárommal fől nem ért. 22 Benája, Jehójádá fia, derék ember, tettekben nagy, Kabceélből; ő verte meg Móbá két hősét és ugyan ő ment le és verte meg az oroszlánt a veremben a hősés napján. 23 Ugyan ő vert meg egy termetes egyptomi embert, öt könyöknyi volt, s az egyptominak kezében dárda volt, mint a takácsok zugolyfája, ő lement hozzá bottal és kiragadta a dárdát az egyptominak kezéből és megölte őt saját dárdájával. 24 Ezeket tette Benájhú, Jehójádá fia, neki neve volt a vitézek, a harmincok között. 25 A harmincoknál íme ő kiválóbb, de a hárommal fől nem ért; és tette őt Dávid a szolgálatához. 26 És a derék vitézek: Aszáél, Jób testvére; Elchánán, Dódó fia, Bét-Léchemből. 27 A Haróbeli Sammót, a Pelónbeli Chélec, 28 a Tekóabeli Ira, Ikkés fia; az Anátóbeli Abiézer; 29 a Chúsabeli Szíbbekhaj; az Achóachbeli Ilaj; 30 a Netóbeli Maharaj; a Netóbeli Chéled, Báana fia, 31 Itaj, Ríabaj fia, a Benjáminbeli Gibeából; a Pireátónbeli Benája. 32 Chúraj, Gáas völgyeiből; az Arábabeli Abíel. 33 A Bácharúmbeli Azmávet; a Sáalbónbeli Eljachba. 34 A Gizóbeli Hásém fiai; a Harábeli Jónátán, Ságé fia. 35 A Hárábeli Achiám, Szákhár fia; Elifál, Úr fia. 36 A Mekhérabeli Chéfer; a Pelónbeli Achija. 37 A Karmelbeli Chechró; Náaraj, Ezbáj fia. 38 Jóél, Nátán testvére; Mibchár, Hagri fia. 39 Az ammóni Célek; a Béróbeli Nachráj, Jóábnak, Cerúja fiának fegyverhordozója. 40 A Jéterbeli Ira; a Jéterbeli Gáréb. 41 A chittita Úrija; Zábád, Achláj fia. 42 A reübéni Adina, Siza fia, a Reubéni feje a mellette harmincan. 43 Chánán, Máakha fia és a Métenbeli Jósáfát. 44 Az Asterabeli Uzzija, Sámá és Jeíél, az Aróébeli Chótám fiai. 45 Jediaél, Simri fia és testvére; a Ticbelli Jócha. 46 A Máchavimbeli Eliél; Jeríabaj és Jósavja, Elnáam fiai, és a móábi Jitma. 47 Elíél, Óbéd és a Mecóbájbeli Jáaszíel.

12 És ezek azok, akik Dávidhoz jöttek Ciklágba, midőn még elzárva volt Sául, Kís fia elői; s ugyanők voltak a vitézek közt harcnak segítői; 2 íjjal fegyverzettek, jobb és bal kézzel köveket hajítók és nyílakat az íjon lövők, Sául testvérei közül Benjáminból. 3 Fejük Achézer, és Jóás, a Gibeabeli Hassemáa fiai; meg Jeziél és Pélet, Azmávet fiai; meg Berákha és az Anátóbeli Jéhú; 4 a Gibeónbeli Jismája, vitéz a harmincok között és a harmincok fölött; Jirmeja, Jáchazíél,

Jóchánán és a Gedéabeli Józábád. 5 Eleúzaj, Jerímót, Bealja, Semarjáhú, és a Charúbeli Sefatjáhú. 6 Elkána, meg Jissijáhú, Azarél, Jóézer és Jásobeám, a. Kóráchbeliek. 7 Jóéla és Zebadja, Jeróchám fiai Gedőrből. 8 És a Gádiból elkülönődtek Dávidhoz a hegyi várba, a pusztába, derék vitézek, hademberei a háborúban, sorakozva pajzzsal és lándzsával, s oroszlán arcok az ő arcaik s olyanok, mint a szarvasok a hegyeken gyorsaságra. 9 Ézer a fej, Óbadja a második, Eliáb a harmadik; 10 Masmanna a negyedik, Jirmeja az ötödik; 11 Attáj a hatodik, Eliél a hetedik; 12 Jóchánán a nyolcadik, Elzábád a kilencedik; 13 Jirmejáhú a tizedik, Makhbannáj a tizenegyedik. 14 Ezek Gád fiai közül valók, a hadak fejei, száz ellen egy a legkisebb, a legnagyobb pedig ezer ellen. 15 Ezek azok, akik átkeltek a Jordánon az első hónapban, s az megtellett mind a partjain túl; s megfutamították mind a völgyben lakókat keletre s nyugatra. 16 És jöttek Benjámin és Jehúda fiai közül a hegyi várig Dávidhoz. 17 Kiment Dávid előjük, megszólalt és mondta nekik: Ha békére jöttek hozzáim, hogy engem segítsétek, lesz nekem irántatok szívem, hogy együtt legyünk; de ha azért, hogy engem eláruljatok szorongatóimnak, bár nincs erőszak kezeimben, lássa őseink Istene és döntsön. 18 Ekkor szellem szálta meg Amászajt, a harcosok fejét: Tiéd Dávid és veled együtt Jisaj fia, béke, béke neked, béke a segítődnek, mert megsegített téged Istened. Ekkor elfogadta őket Dávid és a csapat élére tette őket. 19 Menasséből pedig átpártoltak Dávidhoz, amidőn a filiszteusokkal együtt Sául ellen ment háborúba; de nem segítette őket, mert tanácskozás után elbocsátották őt a filiszteusok fejedelmei, mondván: fejeinkkel fog ő átpártolni urához Sáulhoz. 20 Mikor Ciklágba ment, átpártoltak hozzá Menasséből: Adnách, Józábád, Jedíáel, Mikháel; Józábád, Elihú, Cilletáj, -Menasse ezreinek fejei. 21 És ők segítették Dávidot a csapat ellen mert derék vitézek voltak mindenjában és vezérek lettek a seregben. 22 Mert napról-napra jöttek Dávidhoz, hogy őt segítsék, míg nem nagy tábor lett, mint Istennek tábora. 23 S ezek a számai a sereg fegyveres csapata fejéinek, akik eljöttek Dávidhoz Chebrónba, hogy őhozzá fordítsák át Sául királyságát az Örökkelvő parancsa szerint: 24 Jehúda fiai pajzsot és dárdát hordók, hatezernyolcszáz a sereg fegyveresei. 25 Simeón fiai közül hadba való derék vitézek, hétezeregyszáz. 26 A Lévi fiai közül négyezrehatász. 27 És Jehójádá, az Áron házának fejedelme és vele háromezerhátszáz. 28 És az ifjú Cádók, derék vitéz, meg atyai háza: huszonkét vezér. 29 És Benjámin fiai, Sául testvérei közül háromezer, idáig java részük őrizték Sául házának őrizetét. 30 És Efraim fiai közül huszezer nyolcszáz derék

vitész, neves emberek atyai házaik szerint. 31 És Menasse feltörzséből tizennyolcezer, aik névszerint megneveztettek, hogy menjenek királyá tenni Dávidot. 32 És Jisszákhar fiai közül, aik ismerik és értik az időket, hogy tudják, mit cselekedjék Izrael; fejeik kétszán és minden a testvéreik az ő parancsuk szerint. 33 Zebülúnból, hadba vonulók, harcra sorakozók mindenféle eszközzel: ötvenezren, osztatlan szível összeseregelve. 34 És Naftáliból vezérek ezren és velük pajzzsal és dárdával meg lándzsával: harminchétezer. 35 És a Dániból harcra sorakozók: huszonnyolc-ezerhatszáz. 36 És Ásérből, hadba vonulók, hogy harcra sorakozzanak: negyvenezer. 37 És a Jordánon túlról: a Reúbéniből, a Gádiból és Menasse feltörzséből, mindenféle hadi eszközzel a háborúra: százhúszezer. 38 Mindezek harcosok, csatasorban összesereglők, teljes szível jöttek Chebrónba, hogy királyá tegyék Dávidot egész Izrael fölé, és az egész többi Izrael is valamennyien egy szível volt, hogy Dávidot királyá tegyék. 39 És ott voltak Dáviddal együtt három napig, ettek és ittak, mert készítettek számukra testvéreik. 40 A hozzájuk közel lakók is Jisszákharig, Zebülúnig és Naftáliig hoztak kenyereket szamarakon, tevéken meg öszvéreken és szarvasmarhán, lisztes eledelet, fügelepenyt, aszuszőlepenyt, meg bort és olajat, meg marhát, juhokat sokat; mert örööm volt Izraelben.

13 És tanácskozott Dávid az ezrek és százak tisztjeivel, minden vezérrel. 2 És mondta Dávid Izrael egész gyülekezetének: Ha nektek jónak tetszik s az Örökkévalótól, ami Istenünktről való, hadd igyekezzünk, hadd küldjünk testvéreinkhez, aik visszamaradtak minden az Izrael országaiban s velük a papokhoz és a levitákhoz városaikban és közlegelőiken, hogy mihozzánk gyülekezzenek. 3 És hozzuk át magunkhoz Istenünk ládáját, mert nem kerestük azt föl Sául idejében. 4 És mondta az egész gyülekezet, hogy így cselekszenek, mert helyesnek tetszett a dolog az egész nép szemeiben. 5 Ekkor egybegyűjtötte Dávid egész Izraelt az egyiptomi Síchórtól egészen Chamát felé, hogy elhuzzák Isten ládáját Kirjat-Jeárimból. 6 És fölvonult Dávid meg egész Izrael Báálába, Kirjat-Jeárimba, amely Jehúdáé, hogy felhuzzák onnan ládáját az Istennek, az Örökkévalónak, a kerubokon székelőnek, amely róla neveztetik. 7 Rátették az Isten ládáját egy új szekérre, Abínádáb házából és Uzza meg Achjó vezették a szekeret. 8 Dávid pedig és egész Izrael játszadoztak az Örökkévaló színe előtt egész erővel, és pedig énekekkel, meg haráfákkal, lantokkal, dobokkal, cimbalmokkal és trombitákkal. 9 Midőn a Kídón szérvűhöz értek, Uzza kinyújtotta kezét, hogy megragadja a ládát, mert

megcsúszott a marha. 10 Erre fellobbant az Örökkévaló haragja Uzza ellen s megverte őt, mivelhogy kinyújtotta kezét a ládára, és meghalt legott: az Isten színe előtt. 11 És haragjára volt Dávidnak, hogy rést tört az Örökkévaló Uzzán; és elnevezték ama helyet Uzza résének, minden a mai napig. 12 És megfélelemlett Dávid ama napon az Istenről, mondván: Miképpen vigyem magamhoz az Isten ládáját? 13 És nem vitette Dávid a ládát magához Dávid városába, hanem félrevitte azt a Gábeli Obéd-Edom házába. 14 És megmaradt az Isten ládája Óbéd-Edom háza mellett a házában három hónapig és megáldotta az Örökkévaló Óbéd-Edom házát s minden, ami az övé.

14 És küldött Chúram, Cór királya követeket Dávidhoz meg cédrusfákat és építőműveseket és faműveseket, hogy építsenek neki házat. 2 S megtudta Dávid, hogy megszilárdította őt az Örökkévaló királynak Izrael fölött, mert magasra emelkedett az ő királysága népe, Izrael kedvéért. 3 És még vett Dávid feleségeket Jeruzsálemben s még nemzett Dávid fiakat s leányokat. 4 És ezek nevei a szülötteknek, aik neki lettek Jeruzsálemben: Sammúa, Sóbáb, Nátán és Salamon; 5 Jibchár, Elísúa és Elpélet; 6 Nógah, Néfeg és Jafia; 7 Elísámá, Beélijádá és Elifélet. 8 Midőn hallották a filiszteusok, hogy fölkenetett Dávid királyá egész Izrael fölé, fölvonultak minden a filiszteusok, hogy keressék Dávidot; meghallotta Dávid és kivonult előjük. 9 A filiszteusok pedig elérkeztek s elterültek Refáim völgyében. 10 Ekkor megkérdezte Dávid az Istenet, mondván: Vonuljak-e a filiszteusok ellen, a kezembe adod-e őket? Mondta neki az Örökkévaló: Vonulj és kezdebe adom őket. 11 És felvonultak Báal-Perácimba s megverte őket ott Dávid és mondta Dávid: Szétszakasztotta Isten elleniségeimet kezem által, mint vízszakadás, azért így nevezték el ama helyet: Báal-Perácim. 12 Ott hagyták isteneiket; s megparancsolta Dávid és elégettettek tűzben. 13 Még tovább is tették a filiszteusok és elterültek a völgyben. 14 Ekkor ismét megkérdezte Dávid az Istenet. És mondta neki Isten: ne vonulj fel utánuk, fordulj el tőlük és támadj rájuk a szederfák felől; 15 s lesz, mikor lépés neszt hallok a szederfák csúcsain, akkor vonulj ki a harcra, mert az Isten kivonult előd, hogy megverje a filiszteusok tábort. 16 És cselekedett Dávid, amint neki megparancsolta az Isten és megverték a filiszteusok tábort Gibeontól Gézerig. 17 És elterjedt Dávid neve minden országokba, és rátette az Örökkévaló rettegését minden a nemzetekre.

15 És készített magának házakat Dávid városában és elkészített egy helyet az Isten ládájának és sártort

ütött föl számára. 2 Akkor mondta Dávid: Ne vigye más az Isten látját, csak a levíták, mert őket választotta az Örökkévaló, hogy vigyék az Örökkévaló látját s hogy szolgálják őt örökre. 3 És egybegyűjtötte Dávid egész Izraelt Jeruzsálembe, hogy felvígék az Örökkévaló látját a helyére, melyet elkészített számára. 4 És egybehívta Dávid Áron fiait s a levítákat: 5 Kehát fiai közül: Úriélt, a vezért és testvéreit, százhúzat. 6 Merári fiai közül: Aszaját, a vezért és testvéreit kétszáz húzat. 7 Gérsom fiai közül: Jóélt, a vezért és testvéreit, száz harmincat. 8 Elícafán fiai közül: Semáját, a vezért és testvéreit, kétszázat. 9 Chebrón fiai közül: Elíélt, a vezért és testvéreit, nyolcvanat. 10 Úzzíél fiai közül: Amminádábot, a vezért és testvéreit, száz tizenkettőt. 11 És hívta Dávid Cádókot és Ebjártát, a papokat, meg a levítákat: Úriélt, Aszaját, Jóélt, Semáját, Elíélt és Amminádábot. 12 És mondta nekik: Ti, a levíták atyai házainak fejei, szenteljétek meg magatokat és testvéreiteket és hozzátok fel az Örökkévalónak, Izrael Istenének látját oda, ahol vásárolt számára. 13 Mert mivel az első ízben nem ti voltatok, rést tört az Örökkévaló, ami Istenünk, rajtunk, mert nem kerestük őt a törvény szerint. 14 És megszentelték magukat a papok és a levíták, hogy felhözhasák az Örökkévalónak, Izrael Istenének látját. 15 És vitték a levíták fiai az Isten látját, amint megparancsolta Mózes az Örökkévaló igéje szerint, vállukon, a rajtuk levő rudakkal. 16 És mondta Dávid a levíták vezéreinek, hogy állítsák fel testvéreiket, az énekeseket hangszerrel: lantokkal, hárffákkal és cimbalmokkal, hallatva és fölemelve hangjukat örömmel. 17 És fölállították a levíták Hémánt, Jóél fiát, és testvérei közül Ászáfot, Berekjháhu fiát és Merári fiai, az ő testvéreik közül Étánt, Kúsájháhu fiát. 18 És velük voltak testvéreik a másodrenden levők: Zekharjáhú, Bén, Jáaziél, Semírámót, Jechíél, Unni, Elíáb, Benájháhu, Máaszéjáhú, Mattitjáhú, Elífeléhú, Miknéjháhu, Óbéd-Edóm és Jeíl a kapuőrök. 19 Az énekesek pedig Hémán, Ászáf és Étán, hangot hallatók réz cimbalmokkal. 20 És Zekharja, Aziél, Semírámót, Jechíél, Unni, Elíáb, Máaszéjáhú és Benájháhu, lantokkal. Alámót szerint. 21 És Mattitjáhú, Elífeléhú, Miknéjháhu, Óbéd-Edóm, Jeíl és Azazjáhú hárffákkal, a nyolcason vezetve az éneket. 22 Kenanjáhú pedig a levíták vezére a vivésben, vezérelte a vivést, mert hozzáértő volt. 23 És Berekjha, meg Elkána kapuőrök a látánál. 24 És Sebanjháhu, Jósáfát, Netanél, Amászaj, Zekharjáhú, Benájháhu és Elíézer, a papok trombitáltak a trombitákon az Isten látjánál előtt; s Óbéd-Edóm, meg Jechíja kapuőrök a látánál. 25 És Dávid meg Izrael véne és az ezek tisztjei voltak azok, akik mentek, hogy felhözök az Örökkévaló

szövetségének látját Óbéd-Edóm házából, örömmel. 26 És volt, midőn Isten megsegítette a levítákat, az Örökkévaló szövetsége látjának vivőit, akkor áldoztak hét tulkot és hét kost. 27 Dávid pedig fel volt öltözve byssus köpenybe, s úgy mind a levíták, akik a látját vitték, meg az énekesek és Kenanja a vivésnek vezére az énekeseknél; és Dávidon len-éfőd volt. 28 És egész Izrael fölvitte az Örökkévaló szövetségének látját riadással meg harsonaszóval meg trombitákkal és cimbalmokkal, hangot hallatva, lantokkal és hárffákkal. 29 És midőn az Örökkévaló szövetségének látjára eljutott Dávid városához, Míkhál, Sául leánya letekintett az ablakon és láttá Dávid királyt, amint táncol és játszadozik; ekkor lenézte őt szívében.

16 És bevitték az Isten látját a fölállították a sátor közepébe, amelyet Dávid felüttött számára és bemutattak égőáldozatokat s békeáldozatokat az Isten színe előtt. 2 Midőn végzett Dávid azzal, hogy bemutassa az égőáldozatot és a békeáldozatokat, megáldotta a népet az Örökkévaló nevében. 3 És kiosztott minden Izrael emberének, minden férfinak, minden asszonynak, kinek-kinek egy kerek kenyeret, egy darab húst és egy aszúszőlő-lepényt. 4 És elhelyezett az Örökkévaló látjára előtt a levíták közül szolgálattevőket és arra, hogy emlegessék, hálát mondva dicsérjék az Örökkévalót, Izrael Istenét. 5 Ászáf, a fejük és második utána Zekharja, Jeíl, Semírámót, Jechíél, Mattítja, Elíáb, Benájháhu, Óbéd-Edóm és Jeíl hangszerrel, lantokkal, és hárffákkal, és Ászáf cimbalmokkal hallatott hangot. 6 És Benájháhu meg Jáchaziél a papok trombitákkal voltak állandóan az Isten szövetségének látjára előtt. 7 Ama napon akkor első ízben adott Dávid az Örökkévalónak szóló háláneket, Ászáfnak és testvéreinek kezébe. 8 Adjatok hálát az Örökkévalónak, szólítsátok nevét, tudassátok a népek közt cselekményeit! 9 Énekeljetek neki, zengjetek neki, gondolkodjatok el minden az ő csodatetteinek! 10 Dicsekedjetek szent nevével, örüljön szíve az Örökkévaló keresőinek. 11 Keressétek föl az Örökkévalót és hatalmát, arcát keressétek minden. 12 Emlékezzetek az ő csodatetteiről, melyeket művelt, csodajelteiről és szája ítéleteiről; 13 Izraelnek az ő szolgájának magzatja ti, Jákob fiai, az ő kiválasztottjai! 14 Ó az Örökkévaló, ami Istenünk, az egész földön vannak ítéletei. 15 Emlékezzetek örökké az ő szövetségéről, az igéről, melyet megparancsolt ezer nemzedékre, 16 melyet kötött Ábrahámmal és Izsáknak tett esküjéről; 17 megállapította Jákobnak törvényül, Izraelnek öröök szövetségül; 18 mondvan: Neked adom Kanaán országát, birtokok osztályául! 19 Midőn csekélyszámúak voltatok csak kevesen és benne

tartózkodók: **20** akkor jártak nemzettől nemzethez, egyik királyságból más néphez. **21** Nem engedte embernek, hogy zsarolja őket és megfenyített miattuk királyokat: ne nyúljatok fölkentjeimhez és profétáimat ne bántsátok! **22** ne nyúljatok fölkentjeimhez és profétáimat ne bántsátok! **23** Énekeljetek az Örökkévalónak minden a földön levők, hirdessétek napról-napra segítségét! **24** Beszéljétek a nemzetek között dicsőségét, minden a népek között csodatetteit! **25** Mert nagy az Örökkévaló és dicséretes nagyon, félelmetes minden az istenek felett. **26** Mert minden a népek istenei bálványok, de az Örökkévaló az egyet készítette. **27** Fenség és dísz van előtte, erő és örööm az ő helyén. **28** Adjatok az Örökkévalónak, népek családjai, adjatok az Örökkévalónak dicsőséget és erőt; **29** adjatok az Örökkévalónak neve dicsőségét, vigyetek ajándékot minden a járulatok elő, borulatok le az Örökkévaló előtt szent díszben. **30** Reszkessetek előle minden a földön levők, szilárdan is áll a világ, nem inog meg. **31** Örüljenek, oh egek és vigadjon a föld, és mondják a nemzetek között: az Örökkévaló király lett! **32** Dörögjön a tenger és teljessége, ujjongjon a mező minden, ami rajta van. **33** Akkor örvendjenek az erdő fái az Örökkévaló előtt, mert jön ítélni a földet. **34** Adjatok hálát az Örökkévalónak, mert jóságos, mert örökké tart az ő kegyelme! **35** És mondjátok: Segíts meg minket, üdvünk Istene s gyűjts össze és ments meg minket a nemzetektől, hogy hálát adjunk minden nevednek, hogy magasztalódunk dicséreteddel. **36** Áldva legyen az Örökkévaló, Izrael Istene öröktől fogva örökké. És mondta az egész nép: Ámén és dicsérték az Örökkévalót. **37** És ottthagya az Örökkévaló szövetségének látája előtt Ászáfot és testvéreit, hogy szolgálatot tegyenek a láda előtt állandóan, minden nap dolgát a maga napján; **38** és Óbéd-Edómot és testvéreiket, hatvannyolcat és Óbéd-Edómot, Jeditut fiát és Chószát kapuőrknek. **39** Cádókot, a papot pedig és testvéreit a papokat az Örökkévaló hajléka előtt a Gibeónban levő magaslaton, **40** hogy hozzanak égőáldozatokat az Örökkévalónak az égőáldozat oltárán állandóan reggelenként és esténként; mégpedig egészen aszerint, amint írva van az Örökkévaló tanában, melyet parancsolt Izrael számára. **41** És velük voltak Hémán, meg Jedútún és a többi kiválogatottak, akik nevükkel jelöltettek, hogy hálát adjanak az Örökkévalónak, mert örökké tart a kegyelme. **42** És velük Hémánnal és Jedútúnnal, trombiták és cimbalmok, hogy hangot hallassanak és Istennek szóló hangszerük; Jedútún fiai pedig a kapunál. **43** És elment az egész nép kiki a házába; és fordult Dávid, hogy megáldja házát.

17 Volt pedig, miőn Dávid lakott a házában, szolt Dávid Nátán prófétához: Íme én cédrusházban lakom, az Örökkévaló szövetségének látája pedig szőnyegek alatt van. **2** Erre szolt Nátán Dávidhoz: Mindazt, ami szívedben van, tudd meg, mert az Isten veled van. **3** És volt azon éjjel, lett az Isten igéje Nátánhoz, mondván: **4** Menj és szólj szolgámhoz Dávidhoz, így szól az Örökkévaló: Nem te fogod nekem a házat építeni lakásul. **5** Bizony nem laktam házban, azon nap óta, hogy felhoztam Izraelt minden a mai napig, hanem jártam sátorból sátorba és hajlékból hajlékba. **6** Valamerre jártam egész Izrael közt, vajon szóval szóltam-e Izrael bíráinak egyikéhez, ahoz, akit rendeltem, hogy legelettesse népemet, mondván: miért nem építettetek nekem cédrusházat? **7** Most pedig így szólj szolgámhoz Dávidhoz: Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: én vettelek téged a rétről, a juhok mögül, hogy fejedelem legyél népem, Izrael felett. **8** És veled voltam, valamerre mentél, kiirtottam minden az ellenségeidet előled és szereztem neked nevet, amilyen a legnagyobbak neve a földön; **9** hogy helyet rendeljek népemnek Izraelnek és elplántáljam, hogy lakjék a maga helyén és ne reszkessen többé és ne enyészessék őt továbbra a gázság fiai, mint annak előtte, **10** ama napoktól fogva, hogy bírákat rendeltem népem Izrael fölé és megaláztam minden az ellenségeidet. Tuttodra adtam tehát, hogy házat fog építeni neked majd az Örökkévaló: **11** s lesz, miőn beteltek napjaid, hogy elmenj őseid mellé, akkor fenntartom utánad magzatodat, azt aki lesz fiaid közül és megszilárdítom királyságát. **12** Ó épít majd házat nekem és én megszilárdítom trónját örökre. **13** Én leszek neki atyjául és ő lesz nekem fiamul és szeretetemet nem távoztatom el tőle, amint eltávoztattam attól, aki előtted volt. **14** S fennmaradni engedem őt az én házamban s az én királyságomban mindöörökre s trónja szilárd lesz örökre. **15** Mind a szavak szerint és minden a látomás szerint, aszerint beszélt Nátán Dávidhoz. **16** Ekkor bement Dávid király és leült az Örökkévaló színe elő és mondta: Ki vagyok én, Örökkévaló, Isten, s mi az én házam, hogy eljuttattál engem idáig. **17** És csekély volt az a szemeidben, oh Isten, és beszéltél szolgád háza felől messze időre és tekintettel engem, mint aki az emberek sorában magasan áll, Örökkévaló, oh Isten! **18** Mit beszéljen Dávid még továbbra hozzá a dicsőségről, mely szolgádat érte, hiszen te ismered szolgádat! **19** Örökkévaló, a te szolgád kedvéért s a te szíved szerint cselekedted minden a nagy dolgot, tudatván minden a nagy dolgokat. **20** Örökkévaló, nincs olyan, mint te, s nincs Isten rajtad kívül, minden annál fogva, amit hallottunk füleinkkel. **21** És ki olyan, mint néped Izrael, egyetlen nemzet a földön, amelyet Isten ment magának megváltani népül,

hogy szerezze magadnak nevet, nagy és félelmetes tettek által, kiúzvén néped elől, amelyet Egyiptomból kíváltottál, nemzeteket. 22 És megtetted a te népedet Izraelt magadnak néppé mindenre és te, Örökkévaló, lettél nekik Istenül. 23 Most tehát, Örökkévaló, azon szó, melyet szóltál a te szolgád és háza felől, valósuljon meg mindenre és tegyél úgy, amint szóltál. 24 Megvalósul, és nagy lesz a te neved mindenre, midőn mondják: az Örökkévaló a seregek ura, Izrael Istene, Isten Izrael fölött; a te szolgád Dávid háza pedig szilárd lesz előtted. 25 Mivel te, Istenem, kinyilatkoztattad a te szolgád fülébe, hogy építesz neki házat; azért merészelt imádkozni a te szolgád előtted. 26 És most, Örökkévaló, te vagy az Isten és kimondtad szolgád felől ezt a jót. 27 És most úgy akartad, hogy megáldjad szolgád házát, hogy örökre előtted legyen; mert te, Örökkévaló, áldottál és áldva van örökre.

18 Történt ezután, megverte Dávid a filiszteusokat és megalázta őket és elvette Gátot és leányvárosait a filiszteusok kezéből. 2 Megverte Móábot és lettek a Móabbeliek szolgái Dávidnak, ajándékivők. 3 Megverte Dávid Hadádérzert, Cóbá királyát Chamátban, mikor elindult, hogy megállapítsa hatalmát az Eufrátesz folyamnál. 4 S elfogott Dávid tőle ezer szekeret, hétezer lovast és húszezer gyalogos embert, és Dávid megbénította az egész szekérhadat és hagyott belőle száz szekeret. 5 Ekkor jött Arám-Darmészek, hogy segítsen Hadádérzert, Cóbá királyának, és megvert Dávid Arám közt huszonkétezer embert. 6 És elhelyezett Dávid őrsöket Arám-Darmészekben és Dávidé lett Arám, ajándékot vivő, szolgákul. Így segített az Örökkévaló Dávidnak, valamerre ment. 7 És elvette Dávid az aranypajzsokat, melyek Hadádérzér szolgáin voltak, és bevitte azokat Jeruzsálemben. 8 Tibchatból pedig és Kúrból, Hadádérzér városaiból, elvett Dávid igen sok rezet. Abból készítette Salamon a réztengert és az oszlopokat és a rézedényeket. 9 Meghallasztotta Tóú, Chamát királya, hogy megverte Dávid Hadádérzert, Cóbá királyának egész sereget. 10 Ekkor elküldte fiát Hadórámot Dávid királyhoz, hogy megkérdezze békéje felől és hogy üdvözölje azért, hogy harcolt Hadádérzér ellen és megverte – mert Tóúnak hadfele volt Hadádérzér – és mindenmű arany, ezüst és rézedényt. 11 Azokat is szentelte Dávid király az Örökkévalónak, együtt azon ezüsttel és arannyal, amelyet elvitt minden nemzetektől: Edómtól, Móábtól, Ammón fiaitól, a filiszteusoktól és Amáléktől. 12 És Absáj, Cerúja fia, megverte Edómot a Sósvölgyben, tizenyolczeret. 13 És elhelyezett őrsöket Edómban és lettek minden az Edómbeliek szolgái Dávidnak. Így segítette az Örökkévaló Dávidot, valamerre

ment. 14 Király volt Dávid egész Izrael fölött; és szolgáltatott jogot és igazságot egész népének. 15 Jób, Cerúja fia, a sereg fölött volt; Jehósáfát, Achilúd fia, kancellár; 16 Cádók, Achítúb fia, és Abímélekh, Ebjátár fia, papok; Savsa író; 17 Benájáhú, Jehójád fia, a keréti és peléti felett, Dávid fiai pedig elsők a király oldalán.

19 Történt ezután, meghalt Náchás, Ammón fiainak királya, és király lett helyette a fia. 2 Mondta Dávid: Hadd tegyek szeretetet Chánúnnal, Náchás fiával, mert atya velem tett szeretetet. És oda küldött Dávid követeket, hogy vigasztalja atya felől, és elérkeztek Dávid szolgái Ammón fiainak országába, Chánúnhoz, hogy ő vigasztalják. 3 És szóltak Ammón fiainak nagyjai Chánúnhoz: Vajon tisztelni akarja-e Dávid atyádat a szemeidben, hogy vigasztalókat küldött neked? Nemde azért, hogy kikutassák és földüljük és kikémleljék az országot, jöttek az ő szolgái tehozzád? 4 Ekkor vette Chánún Dávid szolgáit, lenyíratta őket és felében levágatta ruháikat egészen az alféligen és elbocsátotta őket. 5 Elmentek és tudomást adtak Dávidnak a férfiakról; és előbük küldött, mert nagyon meg voltak szégyenülve a férfiak, és mondta a király: Maradjatok Jerichóban, míg megnő szakállatok, akkor térjettek vissza. 6 És látták Ammón fiai, hogy rossz hírbe keveredtek Dávidnál, akkor küldött Chanún meg Ammón fiai ezer kikkár ezüstöt, hogy bérbefogadjanak maguknak Arám-Nahárájimból és Arám-Máakhából és Cóbából szekérhadat és lovasokat. 7 És bérbe fogadtak maguknak harminckétezer szekeret, meg Máakha királyát és népét és eljöttek és táboroztak Médeba előtt. Ammón fiai pedig gyülekeztek városaikból és eljöttek a harcba. 8 Midőn meghallasztotta Dávid, elküldte Jóbát és az egész sereget, a vitézeket. 9 Kivonultak Ammón fiai és harcra sorakoztak a város bejárata felé, a királyok pedig, akik érkeztek, egymagukban voltak a mezőn. 10 Mikor láttá Jóbát, hogy ellene fordul a harcnak éle előlről és hátulról is, választott minden válogatott közül Izraelben és sorakozott Arám ellen. 11 A többi népet pedig testvéreinek, Absájnak kezébe adta, és sorakoztak Ammón fiai ellen. 12 Mondta; Ha erősebb lesz Arám nálam, akkor te legyél nekem segítségül, ha pedig Ammón fiai erősebbek lesznek nálad, akkor én segítek meg téged. 13 Legyél erős és erősödünk népunkért és Istenünk városaiért; az Örökkévaló pedig majd azt teszi, ami jónak tetszik szemeiben. 14 És kiált Jób meg a vele levő nép harcra Arám elejébe, és megfutamodtak előle. 15 Ammón fiai pedig látták, hogy megfutamodott Arám, akkor megfutamodtak ők is testvére, Absáj elől és bementek a városba. És Jób elment Jeruzsálemben.

16 Midőn látta Arám, hogy vereséget szenvedtek Izrael előtt, követeket küldtek és elindították a folyamon túl levő Arámot, Sófákh pedig, Hadádézer hadvezére, az élükön. **17** Midőn tudtára adták Dávidnak, összegyűjtötte egész Izraelt, átkelt a Jordánon, eljutott hozzájuk és sorakozott ellenük; harcra sorakozott Dávid Arám ellen, és harcoltak vele. **18** S megfutamodott Arám Izrael elől, és megölt Dávid Arámból hétezer szekérharcost és negyvenezer gyalogos embert, Sófákh a hadvezért pedig megölte. **19** Midőn láttauk Hadádézer szolgái, hogy vereséget szenvedtek Izrael előtt, békét kötöttek Dáviddal és szolgáivá lettek. És nem akarta többé segíteni Arám Ammón fiait.

20 És volt az évnek fordultakor, mikor hadba vonulnak a királyok, vezette Jóáb a hadsereget és elpusztította Ammón fiainak országát, elment s ostrom alá vette Rabbát, Dávid pedig Jeruzsálemben maradt. És megverte Jóáb Rabbát és lerombolta azt. **2** És Dávid levette királyuk koronáját a fejéről és találta azt egy kikkar aranysúlyúnak, és rajta drágakő volt és Dávid fejére került; a városnak igen sok zsákmányát pedig elvitte. **3** És a népet, mely benne volt, kivezette s átfűrészelt fűrésszel meg vasboronával és fejszékkal; és így tett Dávid minden az Ammón fiainak városaival. Erre visszatért Dávid meg az egész nép Jeruzsálemben. **4** Történt ennekután, háború támadt Gézerben a filiszteusokkal, akkor megverte Szibbekháj a Chúsabeli Szippáját, a Ráfa szülöttjei közül valót; s megaláztattak. **5** És újra volt háború a filiszteusokkal és megverte Élchánán, Jáir fia, Lachmit, a Gátbeli Golját testvérét, az ő dárdájának nyele pedig olyan volt, mint a takácsok zugolyfája. **6** És újra volt háború Gátban; és volt egy termetes férfi, ujjai hat meg hat: huszonnégy, ő is Ráfától született; **7** gyalázta Izraelt, de megverte őt Jehónátán, Simeának, Dávid testvérenek fia. **8** Ezek születtek Ráfától Gátban; és elestek Dávid keze által és szolgáinak keze által.

21 És vádló támadt Izrael ellen és arra csábította Dávidot, hogy megszámlálja Izraelt. **2** És szolt Dávid Jóbához s a nép nagyjaihoz: Menjetek, számláljátok meg Izraelt Beér-Sébától Dánig s hozzátok el hozzáim, hadd tudjam meg számukat. **3** Mondta Jóáb: Tegyen hozzá az Örökkévaló népéhez, ahogy van, százszor annyit! Nemde én uram, oh király, mindenkor az uraméi szolgáival, miért kívánja ezt az uram, miért legyen bűnül Izraelre? **4** De a király szava kényszerítette Jóábot, és elindult Jóáb és járt egész Izraelben és eljött Jeruzsálemben. **5** És átadta Jóáb a népszámlálás számát Dávidnak; volt pedig egész Izrael egy millió és százezer kardrántó férfi és Jehúda négyszázhetvenezer

kardrántó férfi. **6** De Lévit és Benjámint nem számlálta közöttük, mert utálosnak bizonytalt a király szava Jóbához. **7** És visszatetszett Istennek szemeiben ez a dolog és megverte Izraelt. **8** És szolt Dávid az Istenhez: Nagyon vétkeztem azzal, hogy megcselekedtem ezt a dolgot, de most tüntesd el, kérlek, a te szolgád bűnét, mert nagyon, balgán viselkedtem. **9** És beszélt az Örökkévaló Gádhoz, Dávid látójához, mondván: **10** Menj el és beszélj Dávidhoz, mondván: így szól az Örökkévaló, hármat nyújtok előd; válassz magadnak egyet közülük, hogy veled megcselekedjem. **11** Bement Gád Dávidhoz s mondta neki: Így szól az Örökkévaló: fogadd el magadnak: **12** vagy három éven át éhséget, vagy hogy három hónapig veszteséget szenvedsz szorongatódtól s ellenségeid kardja utolér, vagy hogy három napig az Örökkévaló kardja és dögvész lesz az országban és az Örökkévaló angyala pusztít Izrael egész területén. És már most lásd, mit vigyek küldőmnek válaszul. **13** Ekkor szolt Dávid Gádhoz: Megszorultam nagyon! Hadd essem csak az Örökkévaló kezébe, mert nagy az irgalma, de ember kezébe ne essem. **14** És bocsátott az Örökkévaló dögvészt Izraelre, és elesett Izraelből hetvenezer ember. **15** Már küldött az Isten angyalt Jeruzsálemben, hogy azt pusztítsa, de amint pusztított, láta az Örökkévaló és meggondolta a veszedelmet és mondta a pusztító angyalnak: Elég, most engedd le kezedet! Az Örökkévaló angyala pedig épen a jébuszi Ornán szérűje mellett állt. **16** Fólemelte Dávid a szemeit és láta az Örökkévaló angyalát, amint a föld és az ég között áll és kardja kivonva a kezében, kinyújtva Jeruzsálemben felett, ekkor arcukra vetették magukat Dávid meg a vénék, zsákokba takarva. **17** És szolt Dávid Istenhez: Nemde én mondtam, hogy megszámláljak a népet és én vagyok az, aki vétkeztem és gonoszul cselekedtem; de a juhok mit követték el? Oh Örökkévaló, én Istenem, legyen, kérlek, kezed én rajtam és atyám házán, de ne a te népeden csapásra! **18** Az Örökkévaló angyala pedig szolt Gádhoz, hogy mondja meg Dávidnak, hogy menjen fel Dávid oltárt állítani az Örökkévalónak a jébuszi Ornán szérűjén. **19** És fölment Dávid Gád szava szerint, amelyet szolt az Örökkévaló nevében. **20** És megfordult Ornán és láta az angyalt, és négy fia vele elrejtőzve; Ornán ugyanis búzát csépelt. **21** Midőn bement Dávid Ornánhoz, odatekintett Ornán és láttá Dávidot; erre kiment a szériből és leborult Dávid előtt arccal a földre: **22** Ekkor szolt Dávid Ornánhoz: Add nekem a széria helyét, hogy oltárt építsek rajta az Örökkévalónak; teljes ezüst pénzen adjad azt nekem, hogy elálljon a csapás a néptől. **23** És szolt Ornán Dávidhoz: Vedd magadnak és tegye uram a király, ami jónak látszik szemeiben; lásd,

odaadtam a marhát égőáldozatoknak, és a cséplőszánakat fának, és a búzát lisztáldozatnak: minden odaadtam. **24** Ekkor mondta Dávid király Ornánnak: Nem, hanem teljes pénzen fogom megvenni, mert nem ajándékozhatom a tiédet az Örökkévalónak, bemutatva ingyen való égőáldozatot. **25** És adott Dávid Ornánnak a helyért hatszáz arany sékelt súly szerint. **26** Erre épített ott Dávid oltárt az Örökkévalónak és bemutatott égőáldozatokat és békeáldozatokat; fölkíáltott az Örökkévalóhoz, s meghallgatta tűzzel az égből az égőáldozat oltárára. **27** És szolt az Örökkévaló az angyalhoz és az visszatette kardját hüvelyébe. **28** Abban az időben, mikor láttá Dávid, hogy meghallgatta őt az Örökkévaló a jébuszi Ornán szérűjén, áldozott ott. **29** Az Örökkévaló hajléka pedig, melyet Mózes készített a pusztában, meg az égőáldozat oltára abban az időben a magaslaton voltak Gibeónban. **30** De nem mehetett Dávid elő, hogy Isten felkeresse, mert megijedt az Örökkévaló angyalának kardja miatt.

22 Mondta Dávid: Ez legyen az Örökkévalónak, az Istennek háza és ez égőáldozatnak való oltár Izrael számára! **2** És mondta Dávid, hogy egybegyűjtsék a jövevényeket, kik Izrael országában voltak, és fölállított kővágókat, hogy vágjanak ki faragott köveket az Isten házának építésére; **3** és vasat bőségesen a kapuk ajtójára való szögeknek és kapcsoknak készített elő Dávid és rezet bőségesen súly nélkül; **4** meg cédrusfát szám nélkül, mert hoztak a Cidónbeliek és a Córbeliek cédrusfát bőségesen Dávidnak. **5** Mondta ugyanis Dávid: Salamon fiam fiatal és gyenge; az Örökkévalónak építendő házat pedig naggyá kell tenni, felette naggyá, névre és ékességre mind az országok előtt; hadd készítsek tehát elő neki. Így előkészítette Dávid bőségesen halála előtt. **6** És elhívta fiát Salamont és megparancsolta neki, hogy házat építsen az Örökkévalónak, Izrael Istenének. **7** És mondta Dávid Salamonnak: Fiam, nekem az volt szívemben, hogy házat építé az Örökkévaló, az én Istenem nevének. **8** De hozzám lett az Örökkévaló igéje, mondván: Vért ontottál bőségesen és nagy háborúkat viseltél; ne építs házat az én nememnek, mert sok vért ontottál földre előttem. **9** Íme fiú fog neked születni, ő a nyugalom embere lesz, és nyugalmat szerzik neki mind az ellenségeitől köröskörül, mert Salamon lesz a neve és békét és nyugodtságot adok Izraelre az ő napjaiban. **10** Ő fog házat építeni a nememnek, ő lesz nekem fiamul és én leszek neki atyjául és én megszilárdítom királysága trónját Izrael fölött mindenre. **11** Most, oh fiam, legyen az Örökkévaló veled, hogy szerencsés legyél, megépítsd az Örökkévalónak a te istenednek házát, amint megmondotta rólad. **12** Csakhogy

adjon neked az Örökkévaló észt és értelmet s rendeljen téged Izrael fölé, s hogy megőrizd az Örökkévalónak, a te istenednek tanát. **13** Akkor szerencsés lesz, ha megőrzöd s megcselekszed a törvényeket és a rendeleteket, melyeket megparancsolt az Örökkévaló Mózesnek Izrael számára. Legyél erős és bátor, ne félj és ne rettegi! **14** És íme nyomorúságom mellett előkészítettem az Örökkévaló háza számára: aranyat százezer kikkárt és ezüstöt egy millió kikkárt, a réznek és vasnak pedig nincs súlya, mert bőséges volt, fát is és köveket készítettem elő, és azokhoz még hozzá fogsz tenni. **15** És veled bőségesen lesznek a munka végzői: kővágók, kő- és faművesek és minden bölcs mindenféle munkában. **16** Az aranynak, ezüstnek, réznek és vasnak nincs száma; kelj fel és cselekedjél és veled legyen az Örökkévaló! **17** És megparancsolta Dávid mind az Izrael nagyainak, hogy segítsenek fiának Salamonnak: **18** Nemde veletek volt az Örökkévaló a ti Istenetek s szerzett nektek nyugalmat köröskörül, mert kezembe adta az ország lakóit és meghódolt az ország az Örökkévaló előtt és népe előtt. **19** Most arra adjátok szíveteket és lelketeket, hogy fölkeressétek az Örökkévalót, a ti Isteneteket, keljetek fel és építsétek az Örökkévalónak, az Istennek szentélyét, hogy bevigyétek az Örökkévaló szövetségének ládáját és Istennek szent edényeit azon házba, mely építették az Örökkévaló nevének.

23 S Dávid vén lett s napokkal telt, akkor királyá tette Izrael fölé fiát Salamont. **2** És egybegyűjtötte minden az Izrael nagyait s a papokat és a levitákat. **3** És megszámláltattak a leviták harminc évestől fölfelé; és volt számuk fejenként, férfiánként: harmincnyolcezer. **4** Ezek közül az Örökkévaló háza munkájának vezetésére huszonnégyezren és tisztviselők meg bírák hatalmazatban, 5 és négyezer kapuőr és négyezren, akik dicsérték az Örökkévalót, azon hangszerekkel, melyeket készítettem a dicsérőnek számára. **6** Es fölösztotta őket Dávid osztályokra, Lévi fiai, Gérsón, Kehát és Merári szerint. **7** A Gérsúniból Láedán és Simeí. **8** Láedán fiai: Jechiél a fő, meg Zétám és Jóél, hárman. **9** Simeí fiai: Selómit, Chaziél és Hárán, hárman. Ezek az atyai házak fejei Láedántól. **10** És Simeí fiai: Jáchat, Zína, Jeús és Beria; ezek Simeí fiai, négyen. **11** És Jáchat volt a fő, Zíza pedig a második; de Jeúsnak és Beríának nem volt sok fia s így egy atyai házzá lettek azon egy tiszttségre. **12** Kehát fiai: Amrám, Jichár, Chebrón és Uzziél, négyen. **13** Amrám fiai: Áró és Mózes. És elkölöntötték Árónt, hogy fölszenteljék, mint szentek szentjét, ő és fiai mindenre. **14** Mózesnek pedig az Isten

emberének fiai a Lévi törzséről neveztetnek 15 Mózes fiai: Gérsóm és Eliézer. 16 Gérsóm fiai: Sebúél, a fő. 17 És voltak Eliézer fiai: Rechabja, a fő; de nem voltak Eliézernek más fiai; Rechabja fiai pedig felette megsokasodtak. 18 Jichár fiai: Selómit a fő. 19 Chebrón fiai: Jerijáhú a fő, Amarja a második, Jáchaziél a harmadik, Jekámeám a negyedik. 20 Uzziél fiai: Míkha a fő, Jissija a második. 21 Merári fiai: Machli és Músi; Machli fiai: Eleázár és Kis. 22 És meghalt Eleázár s nem voltak fiai, hanem leányai s elvették őket Kis fiai, a testvéreik. 23 Músi fiai; Machli, Éder és Jerémót, hárman. 24 Ezek Lévi fiai atyai házaik szerint, az atyai házak fejei, megszámláltjaik szerint, a nevek számával fejenként, a munka végzői, az Örökkévaló házának szolgálatánál, húszévestől fölfelé. 25 Mert mondta Dávid: Nyugalmat szerzett az Örökkévaló, Izrael Istene, az ő népének és lakozik Jeruzsálemben mindenrőkké. 26 Nem is kell a levítáknak hordani a hajlékot, meg mind az edényeit szolgálata szerint. 27 Mert Dávid utolsó dolgai szerint Lévi fiainak száma a húszéves korúról fogva fölfelé volt, 28 hanem állandó helyük Áron fiai oldalán legyen az Örökkévaló házának szolgálatánál az udvarok fölött s a kamarák fölött, s minden szentség tisztságára fölött és az Isten háza szolgálatának munkája fölött; 29 és a rend kenyere mellett, és a lángliszt mellett, a lisztalidozat számára s a kovásztalan lepények, meg a teplsiben készült és lágyan főzött lisztalidozat számára s minden ūrmérték és egyéb mérték mellett; 30 és arra, hogy állandjanak reggelenként hálát és dicséretet mondani az Örökkévalónak s úgy esténként; 31 és égőalidozatokat bármikor bemutatni az Örökkévalónak, a szombatokon, az újholdakon és az ünnepeken szám szerint a róluk való törvény szerint mindenig az Örökkévaló előtt. 32 És őrizzék a találkozás sátrának őrizetét, és a szentély őrizetét, és Áron fiainak, az ő testvéreiknek őrizetét, az Örökkévaló házának szolgálatánál.

24 Áron fiainak is voltak osztályaik. Áron fiai: Nádáb, Abíhú, Eleázár és Itámár. 2 És meghalt Nádáb s Abíhú atyuk előtt; fiaik pedig nem voltak; és szolgáltak, mint papok, Eleázár és Itámár. 3 És fölöttöttek őket Dávid, meg Cádók, Eleázár fiai közül és Achimélekh, Itámár fiai közül tisztségek szerint szolgálatukban. 4 És számosabbaknak találtattak Eleázár fiai a férfiak fejei szerint Itámár fiainál, és elosztották őket; Eleázár fiaiból fejek az atyai házaik szerint tizenhatan, Itámár fiaiból atyai házaik szerint nyolcan. 5 És felosztották őket sorsok által, ezeket amazokkal együtt, mert voltak a szentély nagyjai és az Isten nagyjai Eleázár fiai közül és Itámár fiai közül. 6 Felírta őket Semája,

Netánél fia, az író a levíták közül, a király, a nagyok, Cádók pap, s Achimélekh, Ebjátár fia és a papok meg levíták atyai házainak fejei előtt; egy-egy atyai ház megfogatott Eleázár ből s egy-egy megfogatott Itámár ből. 7 És kijött az első sors Jehójáribra; Jedájára a második; 8 Chárimra a harmadik; Szeórimra a negyedik; 9 Malkijára az ötödik, Míjjáminra a hatodik; 10 Hakócrá a hetedik, Abijára a nyolcadik; 11 Jésúrára a kilencedik, Sekhanjáhúra a tizedik; 12 Eljásibra a tizenegyedik, Jákimra a tizenkettődik; 13 Chuppára a tizenharmadik, Jésebeábra a tizenegyedik; 14 Bilgára a tizenötödik, Immérre a tizenhatodik; 15 Chézírre a tizenhetedik, Happicécre a tizennyolcadik; 16 Petachjára a tizenkilencedik, Jechézkére a húszadik; 17 Jákhanra a huszonegyedik, Gámúlra a huszonkettődik; 18 Delájáhúra a huszonharmadik, Máazjáhúra a huszonnegyedik; 19 Ez a tisztí rendjük szolgálatuknál, hogy bemenjenek az Örökkévaló házába atyuk Áron kezében levő törvényük szerint, amint parancsolta neki az Örökkévaló, Izrael Istene. 20 És Lévi többi fiai közül, Amrám fiai közül: Súbáél: Súbáél fiai közül: Jechdejáhú; 21 Rechabjáhú közül, Rechabjáhú fiai közül: Jissija a fő; 22 a Jichári közül: Selómót; Selómót fiai közül: Jáchat. 23 És fiai: Jerijáhú, Amarjáhú a második, Jáchaziél a harmadik, Jekámeám a negyedik. 24 Uzziél fiai: Míkha; Míkha fiai közül: Sámír. 25 Mikha testvére Jissija; Jissija fiai közül: Zekharjáhú. 26 Merári fiai: Machli és Músi; fiaiak, Jázajáhúnak fiai. 27 Merári fiai fiaitól, Jázajáhútól: Sóham, Zakkúr és Ibri. 28 Machlitót: Eleázár, de annak nem voltak fiai. 29 Kistől: Kis fiai, Jerachmél. 30 Músi fiai pedig: Machli, Éder és Jerimót. Ezek a levíták fiai atyai házaik szerint. 31 Ők is vetettek sorsot testvéreik, Áron fiai mellett Dávid király, meg Cádók meg Achimélekh, meg a papok és levíták atyai házainak fejei előtt, az atyai házakból a fej a kisebbik testvére mellett.

25 És elkülönítette Dávid meg a sereg nagyai a szolgálatra Aszáf, Hémán és Jedútún fiai közül azokat, kik prófétaíllettel játszottak hárfákon, lantokon és cimbalmokon. És volt a számuk, azoké, kik szolgálatuk szerint a munkát végezték: 2 Aszáf fiai közül Zakkúr, József, Netanja és Aszáréla, Aszáf fiai; Aszáf oldalánál, aki prófétaíllettel működött a király oldalánál. 3 Jedútún közül, Jedútún fiai: Gedaljáhú, Cerí, Jesájáhú, Chasabjáhú, Mattitjáhú, hatan atyuk Jedútún oldalánál a hárfrán, aki prófétaíllettel vezette az Örökkévalónak szóló hálamondást és dicsérő dalt. 4 Hémán közül, Hémán fiai: Bukkijáhú, Mattanjáhú, Uzzíél, Sebúél, Jerimót, Chananja, Chanáni, Eliáta, Giddalti, Rómamti-Ézer, Josbekása, Mallóti, Hótír, Máchaziót. 5

Mindezek fiai voltak Hémánnak, ki a király látója volt az Isten szavaival fölemelv a szarvat. És adott Isten Hémánnak tizennégy fiat és három leányt. 6 Mindezek atyjuk oldalánál voltak az éneken az Örökkévaló házában, cimbalmok, hárffák és citerák mellett, az Isten házának szolgálatára a király oldalánál; Ászáf, Jedútún és Hémán. 7 És volt számuk testvéreikkel együtt, aik tanítva voltak az énekre az Örökkévaló számára, valamennyi mester: kétszányolcannyolc. 8 És vetettek sorsot mindegyik őrizetre, egyformán kicsinye úgy, mint nagyja, mester a tanítvánnyal együtt. 9 És kijött az első sors Ászát részére, Józsefre; Gedaljáhú, a második, ő és testvérei és fiai, tizenketten. 10 A harmadik: Zakkúr, fiai és testvérei, tizenketten. 11 A negyedik: Jicrire, fiai és testvérei, tizenketten: 12 Az ötödik: Netanjáhú, fiai és testvérei, tizenketten. 13 A hatodik: Bukkijáhú, fiai és testvérei, tizenketten. 14 A hetedik: Jeszaréla, fiai és testvérei, tizenketten. 15 A nyolcadik: Jesajáhú, fiai és testvérei, tizenketten. 16 A kilencedik: Mattanjáhú, fiai és testvérei, tizenketten. 17 A tizedik: Simeé, fiai és testvérei, tizenketten. 18 A tizenegyedik: Azarél, fiai és testvérei, tizenketten. 19 A tizenkettedik: Chasabjára, fiai és testvérei, tizenketten. 20 A tizenharmadik, Súbáél: fiai és testvérei, tizenketten. 21 A tizenegyedik, Mattitjáhú, fiai és testvérei, tizenketten. 22 A tizenötödik: Jerémótra, fiai és testvérei, tizenketten. 23 A tizenhatodik: Chananjáhúra, fiai és testvérei, tizenketten. 24 A tizenhetedik: Josbekására, fiai és testvérei, tizenketten. 25 A tizenennyolcadik; Chanánira, fiai és testvérei, tizenketten. 26 A tizenkilencedik: Mallótira, fiai és testvérei, tizenketten. 27 A húszadik; Eljijátra, fiai és testvérei, tizenketten. 28 A huszonegyedik: Hótírra, fiai és testvérei, tizenketten. 29 A huszonkettetik: Giddaltira, fiai és testvérei, tizenketten. 30 A huszonharmadik Machazítra, fiai és testvérei, tizenketten. 31 A huszonnegyedik: Rómamti-Ézerre, fiai és testvérei tizenketten.

26 A kapuőrök osztályai közül, a Kórachbeliek közül: Meselemjáhú, Kóré fia, Ászáf fiai közül. 2 Meselemjáhúnak pedig voltak fiai; Zekharjáhú az elsőszülött, Jediaél a második, Zebadjáhú a harmadik, Jatniél a negyedik; 3 Elám az ötödik, Jehochánán a hatodik, Eljehónéjá a hetedik. 4 És Óbéd-Edómnak voltak fiai: Semája az elsőszülött, Jehóbábad a második, Jóách a harmadik, Szákhár a negyedik, Netánél az ötödik; 5 Ammiél a hatodik, Jisszákhar a hetedik, Peulletáj a nyolcadik, mert megáldotta őt az Isten. 6 És fiának, Sémájának születtek fiai, kik uralkodói atyai házuknak, mert derék vitézek voltak. 7 Semája fiai: Otni, Refáél, Óbéd és Elzábád, testvérei, derék emberek,

Elíhú és Szemakhjáhú. 8 Mindezek Óbéd-Edóm fiai közül, ők és fiaik meg testvéreik, derék férfiak a szolgálatra való erőben; hatvanketten Óbéd-Edómtól. 9 És Meselemjáhúnak voltak fiai s testvérei, derék emberek tizennyolcan. 10 És Chószának, Merári fiai közül voltak fiai: Simrí, a fő, mert nem volt elsőszülött, de atyja tette őt fővé; 11 Chilkijáhú a második, Tebaljáhú a harmadik, Zekharjáhú a negyedik; Chószának mind a fiai és testvérei tizenhárman. 12 A kapuőrök emez osztályainak, a férfiak fejeinek, jutottak tisztségek testvéreik mellett, hogy szolgálatot tegyenek az Örökkévaló házában. 13 És vetettek sorsot mind kicsinye, mind nagyja atyai házuk szerint egy-egy kapu számára. 14 És esett a sors keletnek, Selemjáhúra; és fiának Zekharjáhúnak, ki ésszel tanácsadó volt, vetettek sorsot és kijött a soros északnak. 15 Óbéd-Edóma délnek, és fiaira az éléstárok háza. 16 Suppimra s Chószára nyugatnak, a Sallékhét kapuja mellett a fővezető közúton, őrizet őrizettel szemben. 17 Keletnek levíták hatan, északnak naponta négyen, délnek naponta négyen és az éléstárhoz ketten ketten. 18 A Parbárhoz nyugatnak: négyen a közútra, ketten a Parbárhoz. 19 Ezek a kapuőrök osztályai a Kórachbeliek fiai közül és a Mérári fiai közül. 20 És a léviták: Achíja, az Isten házának tárházai fölé és a szentségek tárházai számára. 21 Láedán fiai, a Gérsóni fiai Láedán közül, a gérsóni Láedán atyai házának fejei: Jechíeli. 22 Jechíeli fiai: Zétám s testvére Jóél az Örökkévaló házának tárházai fölé. 23 Az Amrámi, Jichári, Chebróni, Ozziéli közül: 24 Sebúél, Gérsómnanak, Mózes fiának fia, fejedelem a tárházak felett; 25 és testvérei Eliézertől: Rechabjáhú a fia, Jesajáhú a fia, Jórám a fia, Zikhri a fia, Selómit a fia. 26 Ez a Selómit s testvérei: azon szentségek tárházai felett, amelyeket fölszentelt Dávid király, meg az atyai házak fejei, az ezrek nagyai és a százak nagyai és a sereg nagyai, 27 a háborúkból, meg a zsákmányból szentelték az Örökkévaló házának támogatására 28 és minden az, amit szentelt Sámuél a látó, meg Sául, Kis fia, és Abnér, Nér fia, és Jóbá, Cerúja fia: mindenki, aki szentelt, Selómit s testvérei kezére adta. 29 A Jichári közül: Kenanjáhú s fiai a külső munka számára Izrael fölött, mint tiszttiselők s bírák. 30 A Chebróni közül: Chasabjáhú és testvérei, derék emberek, ezerhétszázan, Izrael igazgatására a Jordánon innen nyugatnak; az Örökkévalónak minden munkájára s a király szolgálatára. 31 A Chebróni közül: Jerija, a Chebróni feje, nemzetiségei az atyai házak szerint, Dávid uralmának negyvenedik évében fölkerestettek és találtattak köztük derék vitézek Jáezér-Gileádban, 32 és testvérei, derék emberek, kétezerhétszázan atyai házaik fejei; és kirendelte

őket Dávid király a Reúbéni, a Gádi és a Menassi fél törzse fölött Isten minden dolgában s a király dolgában.

27 És Izrael fiai számuk szerint, az atyai házak fejei, meg az ezrek és százak nagyai és tiszviselőik, akik szolgálták a királyt az osztályok minden dolgában, amelyek bevonultak és kivonultak hónapról-hónapra, mind az évnek hónapjai szerint: az egyes osztály huszonnégyezer. **2** Az első osztály felett, az első hónapra Jásobeám, Zabdíél fia, s osztályához huszonnégyezren. **3** Pérec fiai közül, mind a seregek vezéreinek a feje, az első hónapra. **4** A második hónap osztálya felett az Achóachbeli Dódaj s osztályában Miklót a fővezér is volt; s osztályához huszonnégyezren. **5** A harmadik sereg vezére a harmadik hónapra: Benájháu, a papnak Jehójádának fia, mint fő; s osztályához huszonnégyezren. **6** Az ama Benájháu, ki a harmincak vitéze volt s a harminc felett, s osztályában volt fia Ammizábad. **7** A negyedik a negyedik hónapra Aszáél, Jóáb testvére s fia Zebadja ő utána, s osztályához huszonnégyezren. **8** Az ötödik az ötödik hónapra, a vezér a Jizráchi Samhút, s osztályához huszonnégyezren. **9** A hatodik a hatodik hónapra a Tekábelí Irá, Ikkés fia, s osztályához huszonnégyezren. **10** A hetedik a hetedik hónapra, a Pelónbeli Chélec, Efráim fiai közül; s osztályához huszonnégyezren. **11** A nyolcadik a nyolcadik hónapra a Chúsabeli Szibbekhaj, a Zérachbeliek közül, s osztályához huszonnégyezren. **12** A kilencedik a kilencedik hónapra az Anátóbeli Abíézer, a Benjáminbeliek közül; s osztályához huszonnégyezren. **13** A tizedik a tizedik hónapra, a Netófabeli Máharaj a Zérachbeliek közül; s osztályához huszonnégyezren. **14** A tizenegyedik a tizenegyedik hónapra, a Pireátonbeli Benája Efráim fiai közül; s osztályához huszonnégyezren. **15** A tizenkettedik a tizenkettedik hónapra a Netófabeli Cheldáj, Otniel közül; s osztályához huszonnégyezren. **16** És Izrael törzsei felett voltak: a Reúbéni számára fővezér: Eliézer, Zikhri fia; a Simeóni számára, Sefatjáhú, Máakha fia. **17** Lévi számára: Chasabja, Kemúél fia; Áron számára: Cádók. **18** Jehúda számára Elíhú, Dávid testvérei közül; Jisszákhar számára: Omri, Mikhál fia. **19** Zebúlún számára: Jismájháu, Obadjáhú fia; Naftáli számára: Jerímót, Azriél fia. **20** Efraim fiai számára: Hóséa, Azazjáhú fia; Menasse fél törzse számára: Jóél, Pedájháu fia. **21** Menasse fele számára Gileádban: Jiddó, Zekharjáhú fia; Benjámin számára: Jaasziél, Abnér fia. **22** Dán számára: Azarél, Jeróchám fia. Ezek Izrael törzseinek vezérei. **23** De nem vette fel Dávid az ő számukat húsz évestől lefelé, mert azt mondta az Örökkelával, hogy megsokasítja Izraelt mint az ég csillagait. **24** Jóáb, Cerúja fia

kezdte számlálni, de nem fejezte be s e miatt harag volt Izrael fölött; így nem jutott be a szám Dávid király történetének számai közé. **25** S a király tárházai fölött volt Azmávet, Adíél fia; s a tárházak fölött a mezőn, a városokban, a falvakban s tornyokban: Jehónátán, Uzzijáhú fia. **26** És azok fölött, kik a mezei munkát végezték a földművelésnél: Ezrí, Kelúb fia.

27 És a szőlők fölött a Rámabeli Simei s a szőlőkben levő bortárházak fölött a Sefámbeli Zabdi. **28** És az alföldön lévő olajfák és vad fügefák fölött: a Géderbeli Bál Chánán; az olajtárházak fölött Jós. **29** És a Sárónban legelő marha fölött a Sárónbeli Sitraj; s a völgyekben levő marha fölött Sáfát, Adlaj fia. **30** És a tevék fölött a jismeéli Óbíl s a nőstény szamarak fölött a Mérónbeli Jechdejáhú. **31** És a juhok felett a hágári Jáziz. Mindezek Dávid király vagyonának főtisztjei. **32** Jehónátán pedig, Dávid nagybátyja, tanácsos volt, értelmes férfi és írástudó; s Jechíél, Chakhmóni fia, a király fiai mellett. **33** S Achítófel a király tanácsosa, s az Arkibeli Chúsáj a király barátja. **34** És Achítófel után Jehójádá, Benájháu fia, és Ebjátár; és a király hadvezére Jóáb.

28 És összegyűjtötte Dávid mind az Izrael nagyjait,

a törzsek nagyjait és az osztályok nagyjait, akik szolgálatot tettek a királynál, és az ezrek nagyjait s a százak nagyjait, s a király fiai minden vagyonának s jóságának nagyjait az udvari tisztekkel és vitézekkel együtt, s minden derék vitézt Jeruzsálembe. **2** És felállt Dávid király a lábaira és mondta: Hallgassatok rám, testvéreim s népem! Én nekem szívben volt, hogy házat építék nyugalmául az Örökkelával szövetség lánckájának és zsámolyának Istenünk lábainak, elő is készítettem az építést. **3** De az Isten azt mondta nekem: Nem fogsz házat építeni nevemnek, mert háborúk embere vagy és vért ontottál. **4** Kiválasztott engem az Örökkelával Izrael Istene atyámnak egész házából, hogy királyá legyek Izrael fölött örökre; mert Jehúdát választotta fejedelemnek s Jehúda házában atyámnak házát, atyám fiai között pedig engem kedvel, hogy királyá tegyen egész Izrael fölött. **5** És mind a fiaim közül, mert sok fiat adott nekem az Örökkelával, kiválasztotta Salamont az én fiamat, hogy üljen az Örökkelával királyságának trónján Izrael fölött. **6** És mondta nekem: a te fiad Salamon, ő fogja felépíteni házamat és udvaraimat; mert őt választottam ki magamnak fiámul s én leszek neki atyául. **7** És megszilárdítom királyságát mindörökre, ha erős lesz megtenni parancsolataimat és rendeleteimet, mint az van a mai napon. **8** Most pedig egész Izraelnek, az Örökkelával gyülekezetének szemei előtt és Istenünknek fülei előtt: őrizzétek s keressétek mind az

Örökkévalónak, a ti Isteneteknek parancsolatait, azért, hogy bírátok a jó földet s örököl adjátok fiaitoknak ti utánotok minden örökre. 9 És te iam Salamon, ismerd meg atyád Istenét és szolgáld őt teljes szívvel és buzgó lélekkel, mert mind a szíveket kutatja az Örökkévaló s a gondolatoknak minden hajlamát érti; ha keresed őt, megtaláltatja magát általad, de ha elhagyod őt, el fog téged vetni örökre. 10 Lásd most, hogy az Örökkévaló kiválasztott téged, szentélynek való házat építs, legyél erős és cselekedjél. 11 Ekkor átadta Dávid fiának Salamonnak mintáját a csarnoknak, meg házainak és kincstárainak, emeleteinek, belső kamaráinak és a fedél házának; 12 és mintáját mindennek, ami lelkében volt: az Örökkévaló házának udvarairól és minden a kamarákról köröskörül, az Isten házának tárházairól és a szentségek tárházairól; 13 s a papok és leviták osztályairól és az Örökkévaló háza szolgálatának minden munkájáról és az Örökkévaló háza szolgálatának minden edényéről, 14 az aranyról, az arany súlya szerint minden egyes szolgálatnak minden az edényei számára, minden az ezüst edényekről, súly szerint, minden egyes szolgálat minden az edényei számára; 15 és súlyát az arany lámpásoknak és arany mécseseinek, minden egyes lámpásnak és mécsesének súlya szerint; és az ezüst lámpásoknak az egyes lámpásnak és mécseseinek súlya szerint, minden egyes lámpás szolgálata szerint; 16 és az aranyat súly szerint a rend asztalai számára, minden egyes asztal számára, s ezüstöt az ezüst asztalok számára; 17 és a villák és tálak és kannák számára tiszta aranyat és az arany serlegek számára súly szerint, minden egyes serleg számára és az ezüst serlegek számára súly szerint, minden egyes serleg számára; 18 s a füstölő oltár számára tisztított aranyat súly szerint; és mintáját a szekérnek, az arany keruboknak, amint szárnyaikat kiterjeszve befödik az Örökkévaló szövetségének látáját: 19 mindez írásban az Örökkévaló kezétől, ahogy engem oktatott, a mintának minden a munkáit. 20 És mondta Dávid fiának Salamonnak: Legyél erős és bátor és cselekedjél, ne félj s ne rettegj, mert az Örökkévaló, az Isten, az én Istenem veled van, nem enged ellankadnod és nem hagy el téged, míg be nem fejeződik az Örökkévaló háza szolgálatának minden munkája. 21 És íme itt vannak a papok és leviták osztályai az Isten házának minden szolgálatára és veled vannak minden munkában, mindenki, aki bölcsességgel ajánlkozik minden szolgálatra, meg a nagyok és az egész nép minden dolgaid számára.

29 És mondta Dávid király az egész gyülekezetnek: Az én iam Salamon, az az egy, akit kiválasztott Isten, fiatal és gyöngé; a munka pedig nagy, mert nem ember

számára lesz a vár, hanem az Örökkévaló az Isten számára. 2 Én minden erőmhöz képest előkészítettem Istenem háza számára az aranyat az arany, az ezüstöt az ezüst, a rezet a réz, a vasat a vas s fát a fatárgyak számára, sóhám és befoglaló köveket, fényes és tarka követ s mindenféle drágakövet és márványköveket bősségen. 3 És továbbá, mivel kedvelem Istenem házát, amim van, tulajdonomat aranyat és ezüstöt adtam Istenem háza számára, mindenfelüli, amit előkészítettem a szent ház számára: 4 háromerz kikkár aranyat, Ófir-aranyból, meg hétezer kikkár tisztított ezüstöt a házak falainak bevonására, 5 aranyat az arany és ezüstöt az ezüst tárgyak számára s minden munkára a művészek által. És ki akar adakozni, megtöltve kezét, ma az Örökkévalónak? 6 Ekkor adakoztak az atyai házak nagyjai és Izrael törzseinek nagyjai, az ezrek és százak nagyjai és a király munkájának nagyjai. 7 És adtak az Isten házának szolgálatára aranyat ötezer kikkárt és tízezer adarkánt, ezüstöt tízezer kikkárt, rezet tizennyolczer kikkárt és vasat százezer kikkárt. 8 És akiknél találtattak kövek, odaadták az Örökkévaló háza kincstárának, a gérsóni Jechiél kezéhez. 9 És örült a nép adakozásuk miatt, mert teljes szívvel adakoztak az Örökkévalónak, és Dávid király is örült nagy örömmel. 10 Ekkor áldotta Dávid az Örökkévalót az egész gyülekezet szeme előtt, és mondta Dávid: Áldva legyél Örökkévaló, oh Izrael atyánk Istene, öröktől örökké. 11 Tied, oh Örökkévaló, a nagyság és a hatalom és az ékesség és a győzelem és a fenség, bizony minden az égen s a földön; tiéd oh Örökkévaló, a királyság, aki fölületemkelkedik mindenek fölre fejül. 12 És a gazdagsg s a dicsőség tőled vannak a te uralkodsz mindenken s a te kezedben van erő és hatalom, és kezedben van, nagyjá és erőssé tenni minden. 13 És most, oh Istenünk, hálát adunk neked és dicséretet mondunk a te dicsőséges nevednek. 14 Hiszen ki vagyok én s ki az én népem, hogy erővel bírnánk, ilyképpen adakozni, mert tőled van minden és kezedből adtunk te neked. 15 Mert jövevények vagyunk előtted és zszellérek, mint őseink mind, mint az árnyék napjaink a földön és nincs reménység. 16 Oh Örökkévaló, Istenünk, ez az egész gazdagsg, amelyet előkészítettünk, hogy neked házat építsünk a te szent nevednek, a te kezedből való s tied minden. 17 És tudom én, oh Istenem, hogy te vizsgálad a szívet s az egyenességet kedveled; én a szívet egyenességeben adakoztam mindezeket és most a népedet, azokat, kik itt találtatnak, láttam örömmel adakozni neked. 18 Oh Örökkévaló, Ábrahám, Izsák és Izrael őseink Istene, őrizd ezt meg örökre, mint néped szíve gondolatainak hajlamát és szilárdítsd szívüket magadhoz. 19 Fiamnak Salamonnak

pedig adj teljes szívet, hogy megőrizze parancsolataidat, bizonyságaidat és törvényeidet, és hogy minden megtegyen és hogy fölépítse a várat, melyet előkészítettem. **20** Erre mondta Dávid az egész gyülekezetnek: Áldjátok csak az Örökkévalót, a ti Isteneket! És áldotta az egész gyülekezet az Örökkévalót, az ő Istenüket s meghajoltak s leborultak az Örökkévaló előtt és a király előtt. **21** És vágta az Örökkévalónak vágóáldozatokat és hozta égoáldozatokat az Örökkévalónak annak a napnak másnapján: ezer tulkot, ezer kost, ezer juhot és öntőáldozataikat, és vágóáldozatokat bőségesen egész Izrael számára. **22** Ettek és ittak az Örökkévaló előtt ama napon nagy örömben, és királyá tettek másodszor Salamont, Dávid fiát és fölkenték az Örökkévalónak fejedelmül, Cádókot pedig papul. **23** És ült Salamon az Örökkévaló trónján királyul atya Dávid helyett és szerencsés volt; és rá hallgatott egész Izrael. **24** És mind a nagyok és a vitézek és Dávid királynak mind a fiai is kezet adtak Salamon király alá. **25** És nagyá tette az Örökkévaló Salamont, felette nagyá egész Izrael szemei előtt; és ráadta a királyság fenségét, amely nem volt egy királyon sem előtte Izrael fölött. **26** És Dávid, Jisáj fia uralkodott egész Izrael felett. **27** A napok pedig, melyeken át uralkodott Izrael felett: negyven év; Chebrónban uralkodott hét évig és Jeruzsálemben uralkodott harmincháromig. **28** És meghalt jó vénségben, megtelten napokkal, gazdagsággal és dicsőséggel és király lett fia Salamon helyette. **29** És Dávid király dolgai, az előbbiektől és az utóbbiaktól meg vannak írva Sámuelnek, a látónak szavaiban meg Nátánnak, a prófétának szavaiban és Gádnak, a jósnak szavaiban: **30** egész uralkodásával és hatalmával együtt, meg az időkkel, melyek elhaladtak felette és Izrael felett és minden országok királyságai felett.

2 Krónika

1 És megerősödött Salamon, Dávid fia, az ő királyságában és az Örökkévaló, az ő Istene vele volt, naggyá tette őt felette naggyá. **2** És mondta Salamon egész Izraelnek, az ezrek és százak nagyjainak, meg a bíráknak s egész Izrael minden főemberének, az atyai házak fejeinek; **3** s elmentek Salamon s az egész gyülekezet vele a Gibeónban levő magaslatra, mert ott volt Istennek a találkozás-sátra, melyet készített Mózes, az Örökkévaló szolgája a pusztában. **4** Azonban az Isten ládáját felvitte Dávid Kirját-Jeárimból azon helyre, melyet előkészített számára Dávid, mert sárat vont számára Jeruzsálemben. **5** De a részoltár, melyet készített Beccalél, Úrinak, Chúr fiának fia, ott volt az Örökkévaló hajléka előtt, azt kereste fel Salamon meg a gyülekezet. **6** És áldozott Salamon ott az Örökkévaló előtt levő rezoltáron, mely a találkozás sátrához tartozott, áldozott rajta ezer égőáldozatot. **7** Amaz éjjel megjelent az Isten Salamonnak és mondta neki: Kérj, mit adjak neked? **8** És mondta Salamon Istennek: Te nagy szeretetet műveltél atyámmal Dáviddel, és királynak tettél engem ő helyette. **9** Most, oh Örökkévaló Isten, valósuljon meg atyámnak tett igé; mert te királynak tettél engem, oly nép fölött, mely számos, mint a föld pora. **10** Most bölcséget és tudást adj nekem, hogy kivonuljak és bevonuljak eme nép előtt, mert ki lehet bírája a nagy népednek? **11** És mondta Isten Salamonnak: Mivelhogy ez van a szívedben s nem kértél gazdagságot, birtokokat és dicsőséget, sem nem gyűlölődnek életét, hosszú életet sem kértél, hanem kértél magadnak bölcsességet és tudást, hogy bírája légy népemnek, amely fölél királynak tettelek: **12** a bölcsesség és a tudás meg van adva neked, de gazdagságot s birtokokat és dicsőséget fogok neked adni, amilyen még nem volt az előtted volt királyoknak a utánad sem lesz olyan. **13** És eljött Salamon Jeruzsálemben a Gibeónban levő magaslatról, a találkozás sátra elől, és király volt Izrael felett. **14** És gyűjtött Salamon szekereket és lovakat: volt neki ezer négyszáz szekere és tizenkétezer lovasa; és elhelyezte a szekérvárosokban s a király mellett Jeruzsálemben. **15** S olyanná tette a király az ezüstöt és az aranyat Jeruzsálemben, mintha kő volna; s a cédrusfákat annyivá tette, mint az alföldön levő vad fügefákat sokaságra. **16** A Salamon számára való lovaknak kivitele Egyiptomból történt; csapatban vették a király kereskedői, csapatokként bizonyos áron: **17** fölhoztak és kivitték Egyiptomból egy szekeret hatszáz ezüstön, egy lovat pedig százötvenen. Így mind a hittíták királyai és Arám királyai számára is általuk történt a kivitel.

2 És arra gondolt Salamon, hogy házat épít az Örökkévaló nevének és házat a saját királyságának. **2** És számlált Salamon hetvenezér embert teherhordónak, meg nyolcvanezer embert kővágónak a hegyben és felügyelőket fölöttük háromezerhatszázat. **3** És küldött Salamon Chúrámhoz, Czór királyához, mondván: Amint cselekedtél atyámmal Dáviddel s küldtél neki cédrusfákat, hogy magának házat építsen, hogy lakjék benne. – **4** Íme, én házat építék az Örökkévaló, Istenem nevének, hogy azt neki szenteljem arra, hogy előtte füstölögtenessenek fűszeres füstölőszert és az állandó kenyérrendre és égőáldozatok részére reggel meg este szombatokon, újholdakon és az Örökkévaló ami Istenünk ünnepein: örökre tartozik ez Izraelre. **5** A ház pedig, amelyet én építeni akarok, nagy lesz, mert nagyobb a mi Istenünk mind az isteneknél. **6** S ki bírna erővel, hogy neki házat építsen, mert az egek s az egek egei be nem fogadják őt, és ki vagyok én, hogy házat építsek neki, hacsak nem arra, hogy füstölögtenessenek előtte. **7** Már most küldj nekem bölcs férfiút, aki dolgozzon aranyban, ezüstben, rézben, vasban, meg piros bíborban, karmazsinban, kék bíborban, s aki ért vésések véséséhez, azon bölcsékkel együtt, akik velem vannak Jehúdában és Jeruzsálemben, akiket előkészített atyám Dávid. **8** És küldj nekem cédrus-, cyprus- és szantálfaft a Libanonról; mert én tudom, hogy a te szolgáid értenek a Libanon fáinak kivágásához, s íme itt vannak az én szolgáim a te szolgáiddal együtt. **9** És hogy készítsenek elő nekem fát bőségesen, mert a ház, amelyet én építeni akarok, csodálatosan nagy legyen. **10** És íme a favágóknak, a fák kivágóinak adok búzát eleségül, szolgáid számára húszezer körte, s árpát húszezer körte, s bort húszezer bátot, s olajat húszezer bátot. **11** És válaszolt Chúrám, Czór királya, írásban s megküldte Salamonnak: Mivel szereti az Örökkévaló az ő népét, tett téged föléjük királynak. **12** És mondta Chúrám: Áldva legyen az Örökkévaló, Izrael Istene, aki alkotta az egét és a földet, aki Dávid királynak adott bölcs fiat, kinek van tudása, eszessége s értelme, hogy házat építsen az Örökkévalónak s házat a saját királyságának. **13** Már most küldök egy bölcs férfiút, akinek van tudása és értelme, Chúrám Ábit; **14** az fia egy asszonynak Dán leányai közül, atya pedig Czórbeli ember, aki ért hozzá, hogy dolgozzon aranyban, ezüstben, rézben, vasban, kőben, fában, piros bíborban, kék bíborban, byssusban s karmazsinban s hogy mindenféle vésést véssen s mindenféle gondolatot kigondoljon, bármilyen adatik elő, együtt a te bölcséiddel s uramnak, Dávid atyádnak bölcséivel. **15** S már most a búzát és az árpát, az olajat és a bort, amit uram mondott, küldje el szolgáinak. **16** És

mi vágni fogunk fákat a Libanonból egész szükségleted szerint s elvisszük neked tutajokként a tengeren Jáfóba; te pedig felviszed azokat Jeruzsálemben. 17 És megszámlálta Salamon mind a jövevény embereket, aik Izrael országában voltak, ama számlálás után, mellyel megszámlálta őket atyja Dávid, s találtattak százötvenháromszáz és hatszázán. 18 S alkalmazott közülük hetvenezer teherhordót a nyolcvanezer kővágót a hegyben és háromezerhatszázat felügyelőknek a népnek dolgoztatásánál.

3 És elkezdte Salamon építeni az Örökkévaló házát Jeruzsálemben a Mórja hegyén, ahol megjelent atyának Dávidnak, azon helyen, melyet előkészített Dávid a jébuszi Ornán széűjén. 2 És elkezdett építeni a második hónapban, annak másodikán, királyságának negyedik évében. 3 És ezek Salamon alapításának módjai Istennék házának félétésénél: a hosszúság – könyökben az alábbi mérték szerint – hatvan könyök, a szélesség húsz könyök. 4 A csarnok pedig, mely hosszúságával elől volt a ház szélessége oldalán, húsz könyöknyi, s a magasság százhúsz; és bevonta belül tiszta arannyal. 5 És a nagy házat beborította ciprusfával a beborította jó arannyal és rátett arra pálmákat és lánkokat. 6 És bevonta a házat drágakővel, ékességgel; az arany pedig Parvájim aranya volt. 7 És beborította a házat, a gerendákat, a küsöböket, meg falait s ajtait arannyal és kerubokat véssett a falakra. 8 És készítette a szentek szentjének házát; hossza a ház szélessége oldalán húsz könyök és szélessége húsz könyök, s beborította jó arannyal hatszáz kikkárból. 9 És a szegek súlya ötven sékel arany, és az emeleteket beborította arannyal. 10 És készített a szentek szentjének házában két kerubot, szobrászmunkát, s bevonták őket arannyal. 11 S a kerubok szárnyainak hossza húsz könyöknyi, az egyiknek szárnya, öt könyöknyi, a ház falához ért, s a másik szárnya, öt könyöknyi, a másik kerubnak szárnyához ért. 12 S a másik kerub szárnya, öt könyöknyi, érintette a ház falát, és a másik szárnya, öt könyöknyi, hozzárapadt a másik kerub szárnyához. 13 E kerubok szárnyai kiterjeszve húsz könyöknyiek voltak; s ők lábukon álltak s arcuk befelé volt. 14 És készítette a függönyt kék bíborból, piros bíborból, karmazsinból s byssusból, és tett rá kerubokat. 15 És készített a ház elé két oszlopot, harmincöt könyöknyi a hosszúság, és a tetején levő oszlopfő öt könyöknyi. 16 És készített lánkokat a debírben s tette azokat az oszlopok tetejére, a készített száz gránátalmát, s tette a lánkokra. 17 S felállította az oszlopokat a templom előtt, egyet jobbról s egyet balról, s elnevezte a jobbról valót Jákhhinnak s a balról valót Bóaznak.

4 És készített réz-oltárt, húsz könyök a hossza, húsz könyök a szélessége és tíz könyök a magassága. 2 És készítette a tengert öntött rézből, tíz könyöknyi volt egyik szélétől másik szélénig, köröskörül kerek, öt könyöknyi a magassága és harminc könyöknyi fonal futja azt köröskörül. 3 És ökrök alakjai alul rajta köröskörül, amelyek körülveszik, tíz könyöknyire kerítik be a tengert köröskörül, két sorban voltak az ökrök öntve annak az öntésével. 4 Állt tizenkét ökrön: három fordul északnak, három fordul nyugatnak, három fordul délnek és három fordul keletnek, a tenger pedig rajtuk volt felülről; valamennyinek hátulja befelé. 5 És vastagsága egy tenyérnyi, széle pedig olyan, mint serleg szélének a munkája, mint a liliom virága; háromezer bátót fogad be. 6 És készített tíz medencét és elhelyezett ötöt jobbról és ötöt balról, hogy azokban mossanak – az égőáldozatot valót mosták le bennük – míg a tenger arra való, hogy a papok mosakodjanak benne. 7 És készítette az arany lámpásokat, tizet rendjük szerint, s elhelyezte a templomban, ötöt jobbról s ötöt balról. 8 S készített tíz asztalt és tette a templomba, ötöt jobbról s ötöt balról; s készített száz arany tálat. 9 És készítette a papok udvarát s a nagy előcsarnokot és ajtókat az előcsarnokra, s ajtókat bevonta rézzel. 10 S a tengert elhelyezte a jobb oldalra keletnek dél felé. 11 És készítette Chúram a fazekakat, a lapátokat és a tálakat; és végzett Chúram azzal, hogy elkészítse a munkát, melyet készített Salamon király számára az Isten házában. 12 Oszlopot kettőt; az oszlopok tetején levő gombot és oszlopfőt kettőt; hálót kettőt, hogy befedjék az oszlopok tetején levő két oszlopfő-gombot. 13 Gránátalmát négy százat a két háló számára, két sor gránátalmát minden egyik hálóra, hogy befedjék az oszlopok tetején levő két oszlopfő-gombot; 14 S a talapzatokat készítette és a medencéket készítette a talapzatokra; 15 az egy tengert meg az alatta levő tizenkét ökröt. 16 A fazekakat, a lapátokat, a villákat és minden az edényeket készítette Chúram-Ábiv Salamon király számára az Örökkévaló házának, csiszolt rézből. 17 A Jordán kerületében öntötte azokat a király agyagos földben Szukkót és Czeréda között. 18 És készítette Salamon minden edényeket nagyon bőségesen, mert nem vizsgáltatott meg a réznek súlya. 19 És készítette Salamon minden az Isten házában levő edényeket: aranyoltárt, az asztalokat, melyeken a szín kenyér van; 20 a lámpásokat és mécseseket, hogy meggyűjtsák a törvény szerint a debír előtt, finomított aranyból; 21 a bimbót, a mécseseket és a hamvvevőket aranyból, még pedig merő aranyból; 22 a késeket, a tálakat, a kanalakat és a serpenyőket finomított aranyból; és a ház

bejáratát, belső ajtait a szentek szentjéhez s a ház ajtót a templomhoz aranyból.

5 És befejeződött mind a munka, melyet készített Salamon az Örökkévaló házának; erre bevitte Salamon atyának Dávidnak szentségeit: az ezüstöt, az aranyat és mind az edényeket, elhelyezte az Örökkévaló házának kincstáraiban.

2 Akkor egybegyűjtötte Salamon Izrael véneit és mind a törzsek fejeit Izrael fiai atyai házainak fejedelmeit Jeruzsálembe, hogy fölvigyék az Örökkévaló szövetségének látáját Dávid városából, az Czión. **3** Egybegyűltek tehát a királyhoz mind az Izrael emberei ünnepkor – az a hetedik hónap. **4** És eljöttek mind az Izrael vénei és vitték a leviták a látát. **5** Fölvitték az Örökkévaló látáját meg a találkozás sátorát, és mind a sátorban levő szent edényeket; azokat fölvitték a papok és a leviták. **6** Salamon király pedig és Izrael egész községe, ahová összesereglettek, a láda előtt, áldoztak apró jószágot és marhát annyit, hogy nem volt megszámlálható és megolvasható a sokaság miatt. **7** És bevittek a papok az Örökkévaló szövetségének látáját a helyére a háznak debírjébe, a szentek szentjébe, a kerubok szárnyai alá. **8** A kerubok ugyanis kiterjeszti a szárnyaikat a láda helye fölé, úgy hogy a kerubok befödték a látát és annak rúdjait felülről. **9** És oly hosszúak voltak a rudak, hogy kilátszottak a rudak végei a láda felől a debír elülső részén, de kívül nem látszottak; s ott voltak mind e mai napig. **10** Nem volt semmi a látában, csupán a két tábla, amelyeket adott Mózes a Chórénben, midőn szövetséget kötött az Örökkévaló Izrael fiaival, mikor kivonultak Egyiptomból. **11** És volt, mikor kijöttek a papok a szentélyből mert mind a papok, akik találtattak, szentelték magukat, nem lévén tekintettel az osztályokra, **12** s a leviták, az énekesek valamennyien, Ászáf, Hémán, Jedútún és fiaik meg testvéreik byssusba öltözve, cimbalmokkal, lantokkal és hárffákkal álltak az oltártól keletre és velük papok száhuszan, kik trombitákkal trombitáltak; **13** s a trombitásoknak és énekeseknek egyetemben kellett megszalalni egy hangon, hogy dicséretet és hálát mondjanak az Örökkévalónak, s amint emelték a hangot trombitákkal s cimbalmokkal s hangszerekkel és dicséretet mondva az Örökkévalónak, mert jóságos, mert örökké tart a kegyelme, – a ház megtelt felhővel, az Örökkévaló háza. **14** És nem állhattak meg a papok a. felhő miatt, hogy szolgálatot tegyenek, mert megtöltötte az Örökkévaló dicsősége az Istenek házát.

6 Akkor mondta Salamon: Az Örökkévaló mondta, hogy sűrű ködben akar lakni. **2** Én pedig építettem neked hajléka való házat, helyet, a te lakásodra örökre. **3** Erre

vissza fordította a király az arcát s megáldotta Izrael egész gyülekezetét, Izrael egész gyülekezete pedig ált. **4** És mondta: Áldva legyen az Örökkévaló, Izrael Istene, aki Dávid atyámnak megírte szájával és teljesítette kezével, mondván: **5** azon nap óta, hogy kivezettem népemet Egyiptom országából, nem választottam várost mind az Izrael törzseiből, hogy házat építsenek, hogy ott legyen a nevem s nem választottam férfiút, hogy fejedelem legyen Izrael népem felett; **6** hanem választottam Jeruzsálemet, hogy nevem ott legyen és választottam Dávidot, hogy legyen Izrael népem felett. **7** Szívében is volt Dávid atyámnak, hogy házat épít az Örökkévaló, Izrael Istene nevének. **8** De szólt az Örökkévaló Dávid atyámphoz: Mivelhogy szívedben volt, hogy nemek házat építesz – jól tettek, hogy ez volt szívedben; **9** csakhogy nem te fogod építeni a házat, hanem fiad, ki ágyékaiból származik, az fogja építeni a házat nemeknek, **10** Fönn is tartotta az Örökkévaló az igéjét, melyet kimondott; Dávid atyám helyébe léptem, Izrael trónjára ütem, amint megírte az Örökkévaló, és építettem a házat az Örökkévaló, Izrael Istene nevének. **11** És elhelyeztem ott a látát, ahol van az Örökkévaló szövetsége, melyet kötött Izrael fiaival. **12** Ekkor oda ált az Örökkévaló oltára elé, Izrael egész gyülekezetének szeme láttára s kiterjesztette kezeit; **13** – Mert Salamon készített egy medencét rézből és elhelyezte azt az előcsarnok közepébe; öt könyöknyi a hossza, öt könyöknyi a szélessége s három könyöknyi a magassága, arra fölállt s leereszkedett térdeire Izrael egész gyülekezete előtt és ég felé terjesztette kezeit. **14** Mondta: Örökkévaló, Izrael Istene! Nincs Isten olyan mint te az égen és a földön, aki megőrződ a szövetséget és a szeretetet szolgádnak, kik járnak előtted egész szívükkel; **15** te, aki megtartottad szolgádnak Dávid atyámnak azt, amit neki ígértél; megígérte száddal és kezeddel teljesítetted, amint van a mai napon. **16** Most tehát, Örökkévaló, Izrael Istene, tartsd meg szolgádnak, Dávid atyámnak amit neki ígértél, mondván: el nem fogy előtem, aki tőled ül Izrael trónján, hacsak megőrizik fiad útjukat, járván az én tanom szerint, amint te jártál előtem. **17** Most tehát. Örökkévaló, Izrael Istene, valósuljon meg az igéd, melyet kimondtál szolgádnak Dávidnak. **18** Mert, valóságban lakhatik-e Isten az emberrel a földön? Íme az egek s az egek egei be nem fogadnak téged, hát még ez a ház, melyet építettem. **19** Fordulj tehát szolgád imádságához a könyörgéséhez, Örökkévaló én Istenem, hallgatva a fohászkodásra és az imádságra, mellyel szolgád imádkozik előtted: **20** hogy nyitva legyenek szemeid erre a házra, nappal és éjjel, azon helyre, melyről mondtad, hogy oda teszed a te nevedet, hogy

hallgass az imádságra, mellyel szolgád majd imádkozik a hely felé. 21 Akkor hallgass szolgádnak és Izrael népednek könyörgésére, mellyel majd imádkoznak a hely felé; te pedig hallgass rá lakásod helyén az égben, hallgass rá és adj bocsánatot. 22 Hogy ha vétkezik valaki felebarátja ellen és megesketve öt eskút vetnek rá és eljön esküre oltárod elé ebben a házban: 23 akkor halljad az égből és tudd meg, hogy törvényt tesz szolgádnak a gonosznak fejére hárítva az újtát és hogy fölmentsd az igazságost, juttatva neki igazsága szerint. 24 És ha vereséget szenvend Izrael néped ellenség előtt, mivel vétkeztek ellened, de megtérnek és nevedet vallják és imádkoznak és könyörögnek előtted ebben a házban: 25 akkor halljad az égben és bocsásd meg Izrael néped vétkét és vezesd őket vissza a földre, amelyet adtál nekik és őseiknek. 26 Mikor bezárol az ég s nem lesz eső, mert vétkeztek ellened, de imádkoznak a hely felé és nevedet vallják és megtérnek vétküktől, midőn megalázod őket: 27 akkor halljad az égben és bocsásd meg szolgád és Izrael néped vétkét, midőn megtanítod őket a jó útra, melyen járjanak, és adj esőt országodra, melyet birtokul adtál népednek. 28 Éhség ha lesz az országban, dögvész ha lesz, üszög, rozsda, sáska, szöcske ha lesz, midőn szorongatja őt ellensége országának kapuiban – bármi csapás, bármi betegség, 29 minden imádságot, minden könyörgést, mely bármely embertől ered egész Izrael néped közül, midőn megtudja ki-ki csapását és baját és kiterjeszti kezeit a ház felé: 30 akkor halljad az égben, lakásod helyén, adj bocsánatot és juttass kinek-kinek minden az ő útjai szerint, mivel ismered a szívét; mert egyedül te ismered az ember flainak szívét; 31 azért hogy féljenek téged, járva a te utaidban minden azon időben, ameddig élnek azon földnek színén, melyet adtál őseiknek. 32 És az idegenre is; aki nem Izrael néped közül való, de eljön messze földről nagy neved s erős kezed és kinyújtott karod kedvéért, eljönnek és imádkoznak a ház felé: 33 akkor halljad az égben, lakásod helyén és tegyél minden aszerint, ahogy kiált hozzád az idegen; azért hogy megismerjék minden a föld népei nevedet, hogy féljenek téged, mint Izrael néped és hogy megtudják, hogy nevedről neveztetik a ház, melyet építettem. 34 Midőn néped háborúba vonul ki ellenségei ellen az úton, melyen küldök őket és majd imádkoznak hozzád a város felé, melyet választottál és a ház felé, melyet építettem nevednek: 35 akkor halljad az égben imádságukat és könyörgésüket és szerezd meg a jogukat. 36 Midőn vétkeznek ellened – mert nincs ember, ki nem vétkezik – és haragszol rájuk és ellenség elé adod őket, úgy hogy fogásba viszik őket a foglyul ejtőik távoli

vagy közel országba; 37 és szívükre veszik az országban, ahová fogásba vittek, megtérnek és könyörögnek hozzád fogásuk országában, mondván: vétketünk, bűnt követtünk el és gonoszak voltunk; 38 megtérnek hozzád egész szívükkel és egész lelkükkel fogásuk országában, ahová fogásba vitték őket és imádkoznak országuk felé, melyet adtál őseiknek s a város felé, melyet választottál s a ház felé, amelyet építettem nevednek: 39 akkor halljad az égben, lakásod helyén, imádságukat és könyörgéseket és szerezd meg jogukat és bocsásd meg népednek azt, amivel vétkeztek ellened. 40 Most, oh Istenem, legyenek, kérlek, szemeid nyitva és füleid figyelmesek a helynek imádságára! 41 És most, oh Örökkévaló Isten, kelj föl nyugvóhelyedre, te és hatalmad ládája; papjaid, oh Örökkévaló, Isten, öltözzenek segedelembe s a te jámboraid örvendjenek a jóval! 42 Oh Örökkévaló, Isten, ne utasítsd vissza főlkentednek arcát, emlékezzél a szolgádnak Dávidnak jutott kegyekről!

7 És amint Salamon végzett azzal, hogy imádkozzék, tűz szállt le az égből s elemészette az égőáldozatot és a vágóáldozatokat, s az Örökkévaló dicsősége megtöltötte a házat. 2 És a papok be nem mehettek az Örökkévaló házába, mert megtöltötte az Örökkévaló dicsősége az Örökkévaló házát. 3 És minden az Izrael fiai látták, mikor leszállt a tűz és az Örökkévaló dicsősége a ház felett; akkor leterdeltek arccal a földre a kövezeten és leborultak és hálát adtak az Örökkévalónak, mert jóságos, mert örökké tart a kegyelme. 4 És a király meg az egész nép áldoztak vágóáldozatot az Örökkévaló előtt. 5 És áldozta Salamon király a vágóáldozatot: marhát huszonkétezret és aprójászátot százhúszezret. Így fölavatták az Isten házát a király meg az egész nép. 6 A papok pedig álltak vala őrizeteiken és a leviták az Örökkévaló hangszerivel, melyeket készített Dávid király, hálát adva az Örökkévalónak, mert örökké tart a kegyelme, Dávid dicsérő énekével a kezükben s a papok trombitáltak velük szemben, s egész Izrael állt. 7 És fölszentelte Salamon az Örökkévaló háza előtt levő udvar belsejét, mert ott készítette el az égőáldozatokat és a békeáldozatok zsiradék részeit, mert a részoltár, melyet készített Salamon, nem fogadhatta be az égőáldozatot és a lisztáldozatot és a zsiradék részeket. 8 És megtartotta Salamon az ünnepet abban az időben hét napig és vele egész Izrael, igen nagy gyülekezet, Chamát felől egészen Egyiptom patakjáig. 9 És tartottak a nyolcadik napon ünneplő gyülekezetet, mert az oltár felavatását tartották hét napig s az ünnepet hét napig. 10 És a hetedik hónap huszonharmadik napján elbocsátotta a népet sátraikba,

őrvendve és vidám szívvel, azon jó miatt, melyet cselekedett az Örökkelvaló Dáviddal és Salamonnal és népével Izraellel. **11** Így befejezte Salamon az Örökkelvaló házát és a király házát és minden, ami szívébe jutott Salamonnak, hogy elkészítse az Örökkelvaló házában s a maga házában, szerencsésen bevégzette. **12** És megjelent az Örökkelvaló Salamonnak éjjel és mondta neki: Hallottam imádságodat és kiválasztottam magamnak ezt a helyet áldozat házául. **13** Ha az egyet elzárom, hogy ne legyen eső, és ha ráparancsolom a sáskára, hogy megeméssze a földet, és ha dögvésszt bocsátok népemre, **14** és megalázkodik a népem, akik fölött neveztetik nevem és imádkoznak a keresik arcomat s megtérnek rossz útjaikról: akkor hallani fogom az égből és megbocsátom vétküket s meggyógyítom országukat. **15** Most szemeim nyitva lesznek s füleim figyelmesek e helynek imádságára. **16** Hiszen most kiválasztottam és megszenteltem ezt a házat, hogy ott legyen a nevem örökre és ott lesznek az én szemeim és szívem minden időben. **17** Te pedig, ha majd előttem jársz, amint Dávid atyád járt, cselekedvén minden szerint, amint neked panancsoltam és törvényeimet és rendeleteimet megőrződ: **18** akkor fenntartom királyságod trónját, amint szövetséget kötöttem Dávid atyáddal, mondván: nem fogy el tőled való férfiú, ki uralkodik Izraelen. **19** De ha ti el fogtok fordulni s elhagyjátok törvényeimet és parancsolataimat, melyeket előtek adtam, és mentek és szolgáltok más isteneket és leborultok előttük: **20** akkor kiszakítom őket földemből, melyet nekik adtam, ezt a házat pedig, melyet nevemnek szenteltem, elvetem szímem elől, és teszem példázattá és gúnyá mind a népek közé. – **21** És ez a ház, mely legfelsőbb volt – bármi elmegy mellette, eliszonyodik és mondja: miért tett így az Örökkelvaló ez országgal és a házzal? **22** És majd azt mondják: azért, hogy elhagyták az Örökkelvalót, őseik Istenét, aki kivezette őket Egyiptom országából, de ragaszkodtak más Istenekhez, leborultak előttük és szolgálták őket: azért hozta rájuk minden veszedelmet?

8 És volt azon húsz év múltán, amelyek alatt fél építette Salamon az Örökkelvaló házát és saját házát: **2** a városokat pedig, melyeket Chúrám adott Salamonnak, azokat fél építette Salamon és letelepítette ott Izrael fiait – **3** elment Salamon Chamát-Czóbába és meghódította. **4** És fél építette Tadmót a pusztában, meg minden az éléstar-városokat, melyeket Chamátban épített. **5** És fél építette a felső Bét-Chórót és az alsó Bét-Chórót, erősített városokat falakkal, ajtókkal és retesszel; **6** meg Báalátot és minden az éléstar-városokat, melyek Salamonéi voltak, meg minden a

szekérhad városait és a lovasok városait és Salamonnak minden kívánlalmát, amit építeni kívánt Jeruzsálemben és a Libanonon, meg uralmának egész országában. **7** Mindazon nép, mely megmaradt, a chitti, az emóri, a perizzi, a chivvi és a jebúszai közül, azok, akik nem Izraelből valók – **8** a faik közül, kik megmaradtak utánuk az országban, akiket Izrael fiai nem pusztítottak ki, azokra robotmunkát vetett ki Salamon minden napig. **9** De Izrael fiai közül senkit sem tett Salamon szolgájává munkájánál, hanem ők voltak a harcosok, katonáinak tisztjei, szekérhadának és lovasainak tisztjei. **10** És ezek a felügyelők tisztjei, akik Salamon királyéi voltak: kétszázötvenen, akik uralmat vittek a nép fölött. **11** És Fáraó leányát fölhozta Salamon Dávid városából azon házba, melyet számára épített, mert azt mondta: nem engedhetem, hogy asszony lakjék Dávidnak, Izrael királyának házában, mert szentség azok, amelyekbe jutott az Örökkelvaló ládája. **12** Akkor bemutatott Salamon őrőldozatokat az Örökkelvalónak az Örökkelvaló oltárán, melyet épített a csarnok előtt; **13** mégpedig minden a maga napján, bemutatva Mózes parancsolata szerint, a szombatokon. újholdakon és az ünnepeken, háromszor az évben: a kovásztalan kenyér ünnepén, a hetek ünnepén és a sátrák ünnepén. **14** És fölállította atya Dávid elrendezése szerint a papok osztályait szolgálatukhoz és a levitákat őrizeteikhez, hogy dicséretet mondjanak és szolgálatot tegyenek a papokkal szemben, minden a maga napján, és a kapuőrök osztályai minden napig kapuhoz, mert így volt Dávidnak, Isten emberének parancsolata. **15** És nem térték el a király parancsolatától a papok és a leviták iránt minden dologra és a tárházakra nézve. **16** Így megállapodott Salamon minden munkája az Örökkelvaló háza alapításának napjától bevégződésig; teljesen meglett az Örökkelvaló háza. **17** Akkor elment Salamon Ecjón-Géberbe és Elótba, a tenger partján, Edóm országában. **18** És küldött neki Chúrám szolgái által hajókat és a tengerhez értő szolgákat, és elmentek Salamon szolgáival Ófirba s vettek onnan négyszázötven kikkár aranyat s elhozták Salamon királynak.

9 Sába királynéja pedig hallotta Salamon hírét s eljött, hogy próbára, tegye Salamonat rejtvényekkel, Jeruzsálemben igen tekintélyes sereggel s tevékkel, melyek vittek fűszeret és aranyat bőségesen meg drágakövet; eljött Salamonhoz s elmondta neki minden, ami szívén volt. **2** És megfelelt neki Salamon minden az ő szavaira; s nem volt semmi sem elrejtve Salamonról, amire meg nem felelt volna neki. **3** Látta Sába királynője Salamon bölcsességeit és a házat, melyet épített, **4** meg asztala étkelte, szolgáinak ülését és szolgálattevőinek állását és az ő ruháikat, meg pohárnokait és ruházatukat és

felvonulását, ahogy fel szokott vonulni az Örökkévaló házába; akkor nem maradt többé benne lélek, 5 és szólt a királyhoz: Igaz a szó, melyet országomban hallottam dolgaid felől és bölcsességed felől. 6 De nem hittem szavaiknak, míg el nem jöttem és saját szemeim látták, s íme nem beszélték el nekem felét sem bőséges bölcsességednek; tételezet a hírt, melyet hallottam. 7 Boldogok embereid és boldogok a szolgáid, kik mindig előttem állnak és hallják bölcsességedet. 8 Legyen áldva az Örökkévaló, a te Istened, ki kedvet talált benned, hogy tegyen téged az ő trónjára, királyul az Örökkévalónak, a te Istenednek; mivel szereti a te Istened Izraelt, hogy fenntartsa örökre, megtett téged följük királynak, hogy jogot és igazságot művelj. 9 És adott a királynak százhúszi kikkár aranyat, igen sok fűszert meg drágakövet s nem volt még olyan fűszer, mint az, melyet adott Sába királynője Salamon királynak. 10 Chúrám szolgái is, meg Salamon szolgái, akik aranyat hoztak Ófirból, hoztak szántálft és drágakövet. 11 És készített a király a szantálóból lépcsőket az Örökkévaló háza számára s a király háza számára, meg hárfákat és lantokat az énekesek számára; nem láttak még olyanokat annak előtje Jehúda országában. 12 Salamon király pedig megadta Sába királynőjének minden kívánságát, amit kért, azonkívül amit ő hozott a királyhoz. Ekkor fordult és elment országába, ő meg szolgái. 13 És volt az aranynak súlya, mely Salamonhoz került egy év alatt, hatszázhatvanhat kikkár arany. 14 Azonkívül, amit behoztak kereskedő emberek meg a kalmárok; és mind az Árália királyai és az ország helytartói hoztak aranyat és ezüstöt Salamonnak. 15 És készített Salamon király kétszáz nagy pajzst vert aranyból, hatszáz vert arany megy egy nagy pajzsra; 16 és háromszáz pajzst vert aranyból; háromszáz arany megy egy pajzsra. És elhelyezte azokat a király a Libanon erdőházból. 17 És készített a király nagy elefántcsont trónt és bevonta tiszta arannyal. 18 Hat lépcsőfoka volt a trónnak meg egy zsámolya arannyal a trónhoz erősítve; és karok voltak innen is, onnan is az ülőhelynél és két oroszlán állt a karok mellett; 19 meg tizenkét oroszlán állt ott a hat lépcsőfokon innen is, onnan is; ilyen nem készült egy királyságnak sem. 20 És Salamon királynak minden ivóedénye arany volt és a Libanon erdőháznak minden edénye finomított arany; ezüst nem vétetett semmibe Salamon napjaiban. 21 Mert hajói voltak a királynak, melyek Tarsisba jártak Chúrám szolgáival; három évben egyszer szoktak érkezni a Tarsis hajók, szállítva aranyat és ezüstöt, elefántok csontját, majmokat és pávákat. 22 Így nagyobb volt Salamon király minden föld királyainál gazdagságra és bölcsességre. 23 És minden föld királyai fölkeresték Salamon színét, hogy hallják bölcsességét,

amelyet Isten adott a szívébe. 24 És ők vitték kiki az ajándékát: ezüst edényeket és arany edényeket, ruhákat, fegyverzetet, fűszert, lovakat és öszvéreket évről-évre. 25 És volt Salamonnak négyezer jászol lova meg szekerei, és tizenkétezer ménje; és elhelyezte a szekérvárosokban és a király mellett Jeruzsálemben. 26 És uralkodott minden földön a folyamtól egészen a filiszteusok országáig és Egyiptom határáig. 27 És olyanná tette a király az ezüstöt Jeruzsálemben, mintha kő volna, s a cédrusokat annyivá tette, mint az alföldön levő vadfügefák, sokaságra. 28 És kihoztak Salamon számára lovakat Egyiptomból és minden földön Salamon királynője Salamon királynak. 29 Salamonnak egyéb dolgai pedig, az előbbieknél és az utóbbiak, nemde meg vannak írva Nátán próféta szavaiban és a Silóbeli Achija prófétáságában és Jéedó látónak látomásában Járobeám, Nebát fia felett. 30 Király volt Salamon Jeruzsálemben egész Izrael felett negyven évig. 31 És feküdt Salamon ősei mellé és eltemették atyjának Dávidnak városában. És király lett helyette fia, Rechábeám.

10 És elment Rechábeám Sekhémbe; mert Sekhémbe gyűlt egész Izrael, hogy őt királyá tegyék. 2 És volt midőn hallotta Járobeám, Nebát fia – ő ugyanis Egyiptomban volt, ahol meg szökött Salamon király elől – visszatérítette Járobeám Egyiptomból. 3 És küldtek s hivatták őt, s odament Járobeám meg egész Izrael, s beszéltek Rechabéához, mondván: 4 Atyád keménnyé tette jármunkat, most tehát könnyíts atyád kemény szolgálatán és azon nehéz jármán, melyet ránk vetett, és szolgálunk neked. 5 Erre szólt hozzájuk: Még három napot, akkor jöjjetek vissza hozzáim. 6 Elment a nép. 6 Akkor tanácskozott Rechábeám király az öregekkel, kik atya Salamon előtt álltak, amíg élt, mondván: Miféle tanácsot adtok, hogy választ adjak e népnek? 7 Beszéltek hozzá, mondván: Ha jó lesz e nép iránt s kedveled őket s beszélsz hozzájuk jó szavakkal, akkor szolgáid lesznek neked minden időben. 8 De elhagyta az öregek tanácsát, melyet tanácsoltak neki és tanácskozott az ifjakkal, kik vele nőttek föl, kik őelőtte álltak. 9 És szólt hozzájuk: Mi tanácsot adtok, hogy választ adjunk e népnek, akik így szóltak hozzáim, mondván: Könnyíts a jármon, amelyet ránk vetett atyád? 10 Beszéltek vele az ifjak, akik vele nőttek föl mondván: Így mondjad a népnek, akik beszéltek hozzáid, mondván: atyád nehézzé tette jármunkat, te pedig könnyíts rajtunk; így szólj hozzájuk: kis ujjam vastagabb atyám derekánál; 11 most tehát atyám nehéz jármot rakott rátok, én pedig súlyosbítom majd jármotokat; atyám ostorokkal fenyített benneteket, én pedig skorpiókkal! 12 És odament Járobeám meg az egész nép Rechábeához

harmadnapon, ahogy szolt a király, mondván: jöjjetek vissza hozzám harmadnapon. 13 Keményen felelt nekik a király; elhagya Rechabeám király az öregek tanácsát, 14 és beszélt hozzájuk az ifjak tanácsa szerint, mondván: Atyám nehézzé tette jármotokat, én pedig majd súlyosbítom azt; atyám ostorokkal fenyített benneteket, én pedig skorpiókkal. 15 A király azért nem hallgatott a népre, mert így volt okozva Isten részéről, azért hogy az Örökkévaló fenntartsa szavát, amelyet szolt a Silóbeli Achijáhú által Járobeámhöz, Nebát fiához. 16 Látta tehát egész Izrael, hogy nem hallgatott rájuk a király, s válaszolt a nép a királynak, mondván: Mi részünk van Dávidban? Nincs örökségünk Jísa fiában! Kiki sátraidhoz, Izrael! Most nézz házad után, Dávid! S elment egész Izrael a sátraihoz. 17 A Jehúda városaiban lakó Izrael fiai azok fölött király volt Rechabeám. 18 Küldte Rechabeám király Hadórámot, aki a robot fölött volt és meghajigálták őt kővel Izrael fiai, úgy hogy meghalt; Rechabeám király pedig erőkönököt, hogy kocsira szálljon, hogy megfutamodjék Jeruzsálembe. 19 Így pártolt el Izrael Dávid házától mind e mai napig.

11 Megérkezett Rechabeám Jeruzsálembe s egybegyűjtötte Jehúda házát és Benjámin, száznyolcvenezér válogatott harcost, hogy harcoljanak Izraellel, hogy visszaszerezze a királyságot Rechabeámnak. 2 És lett az Örökkévaló igéje Semájáhúhoz, Isten emberéhez, mondván: 3 Szólj Rechabeámhöz, Salamon fiához, Jehúda királyához s egész Izraelhez Jehúdában s Benjáminban, mondván: 4 így szól az Örökkévaló: ne vonuljatok fel s ne harcoljatok testvéreitekkel; térijetek vissza kiki házához, mert én tőlem történt ez a dolog! Midőn hallották az Örökkévaló igéjét, visszatértek és nem mentek Járobeám ellen. 5 És lakott Rechabeám Jeruzsálemben, s épített városokat erősséggel Jehúdában. 6 És fölépítette Bét-Léchemet, Étámot és Tekkót; 7 Bét-Czúrt, Szókhót és Adullámot; 8 Gátet, Márésát és Zífet; 9 Adórájimot, Lákhist és Azékát; 10 Czoreát, Ajjálónt és Chebrót, amelyek Jehúdában és Benjáminban voltak, erősített városokat. 11 És megerősítette a várakat és tett beléjük vezéreket, meg éléstarakat, meg olajat és bort, 12 és minden egyes városba pajzsokat és lánzsákat s megerősítette azokat felette nagyon; így lett az övé Jehúda s Benjámin. 13 És a papok meg a levíták, aik egész Izraelben voltak, mellé álltak minden területükön, 14 mert elhagyták a levíták közlegelőket s birtokukat s elmentek Jehúdába és Jeruzsálembe, mert elvetette őket Járobeám s fiai, hogy papjai ne legyenek az Örökkévalónak, 15 s kirendelt magának papokat a magaslatokhoz s a

bakokhoz s a borjakhoz, amelyeket készített. 16 S utánuk mind az Izrael törzseiből azok, akik ráadták szívüket, hogy felkeressék az Örökkévalót, Izrael Istenét, Jeruzsálembe jöttek, hogy áldozzanak az Örökkévalónak, őseik Istenének. 17 És megerősítették Jehúda királyságát és megszilárdították Rechabeámot, Salamon fiát, három évig, mert három évig jártak Dávid és Salamon útján. 18 És feleséget vett magának Rechabeám, Machlátot Jerimótnak, Dávid fiának leányát, meg Abichájilt, Eliábnak, Jísa fiának, leányát; 19 s szült neki fiakat: Jeúst, Semarját és Záhamot. 20 És őutána elvette Máakhát, Absálóm leányát; és szülte neki Abiját, Attajt, Zízát és Selomit. 21 És jobban szerette Rechabeám Máakhát, Absálóm leányát, mind a feleségeinek s ágyasainál, mert tizennyolc asszonyt vett el s hatvan ágyast; és nemzett huszonnyolc fiat és hatvan leányt. 22 És fejül állította fel Rechabeám Abiját, Máakha fiát, fejedelmül testvérei között, mert királyá akarta tenni. 23 És okosan cselekedett és szétosztott mind a fiai közül Jehúda s Benjámin minden országai szerint mind az erősített városokba, és adott nekik eleséget bőségesen s keresett számukra tömérdek asszonyt.

12 És volt amint megszilárdult Rechabeám királysága s amint megerősödött, elhagya az Örökkévaló tanát, s egész Izrael vele együtt. 2 És volt Rechabeám király ötödik évében, felvonult Sisák, Egyiptom királya Jeruzsálem ellen, mert hűtlenkedtek az Örökkévaló ellen, 3 ezerkétszáz hadi szekérrel és hatvanezer lovassal, s nem volt száma a népnek, amely vele jött Egyiptomból: lúbiak, szukkiai és kúsiak; 4 s bevette az erősített városokat, amelyek Jehúdáé voltak, s eljutott egész Jeruzsálemeig. 5 Semája próféta pedig eljött Rechabeámhöz és Jehúda nagyjaihoz, aik Sisák elől Jeruzsálemben gyülekeztek, s mondta nekik: Így szól az Örökkévaló: ti elhagytatok engem, tehát én is elhagylak titeket, Sisák kezébe. 6 Ekkor megalázkodtak Izrael nagyai s a király s mondták: Igazságos az Örökkévaló. 7 Midőn pedig az Örökkévaló látta, hogy megalázkodtak, lett az Örökkévaló igéje Semájához, mondván: Megalázkodtak, el nem pusztítom őket, de teszek közülük egy csekély részt meneküléssé s ki nem ömlik haragom Jeruzsálem ellen Sisák által; 8 hanem szolgáival legyenek neki, hogy megismerjék az én szolgálatomat és az országok királyságainak szolgálatát. 9 És fölvonult Sisák, Egyiptom királya Jeruzsálem ellen, s elvette az Örökkévaló házának kincseit és a király házának kincseit, minden elvett; elvette az arany pajzsokat is, melyeket Salamon készített. 10 Ekkor készített Rechabeám király rézpajzsokat helyettük és rábítza a futárok tisztjeire,

akik őrt álltak a király házának bejáratán. 11 És volt, valahányszor a király az Örökévaló házába ment, eljöttek a futárok s vitték azokat s visszatették a futárok szobájába. 12 Midőn tehát megalázkodott, visszatért tőle az Örökévaló haragja, hogy végkép el ne pusztítsa; s Jehúdában is jó dolgok voltak. 13 És megerősödött Rechabeám király Jeruzsálemben s király volt; mert negyvenegy éves volt Rechabeám, midőn király lett s tizenhét évig uralkodott Jeruzsálemben, abban a városban, amelyet az Örökévaló kiválasztott, hogy ott helyezze el nevét mind az Izrael törzsei közül; anyjának neve pedig az ammóni Náama. 14 S tette azt, ami rossz, mert nem irányította szívét arra, hogy az Örökévalót keresse. 15 Recbabeám dolgai pedig, az előbbiektől és az utóbbiak, hiszen meg vannak írva Semájának a prófétának és Iddónak a látónak beszédeiben a származás följegyzésével; a háborúk voltak Rechabeám és Járobeám között minden időben. 16 És feküdt Rechabeám ősei mellé s eltemették Dávid városában. És király lett helyette fia, Abija.

13 Járobeám király tizennyolcadik évében király lett Abija

Jehúda fölött. 2 Háróm évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve Mikhájáhú, Úriél leánya Gibeából; és háború volt Abija és Járobeám között, 3 És megkezdte a harcot Abija harci vitézek seregével, négyszázezer válogatott emberrel; Járobeám pedig sorakozott ellene csatára nyolcszázötven válogatott emberrel, derék vitézzel. 4 És felszállt Abija Czemarájim hegycsúcsára, amely Efraim hegységében van, s mondta: Hallgassatok meg engem, Járobeám s egész Izrael. 5 Nemde kellene tudnotok, hogy az Örökévaló, Izrael Istene Dávidnak adott uralmat Izrael fölött örökre, neki a fiainak sós szövetséggében? 6 De fölkelt Járobeám, Nebát fia, Salamonnak, Dávid fiának szolgája a fellázadt ura ellen; 7 és gyülekeztek ellene üres férfiak, alávalók emberek a erősködtek Rechabeám, Salamon fia ellen; Rechabeám ugyanis fiatal és gyöngyszívű volt, s nem szilárdult meg előttük. 8 S már most ti azt mondjátok, hogy megszilárdultok az Örökévalónak Dávid fiai kezében levő uralma előtt, ugyanis nagy tömeg vagytok s veletek az arany borjak, amelyeket készített nektek Járobeám istenük! 9 Nemde eltasztották az Örökévalónak papjait, Áron fiait s a levítákat, s papokat tettek meg magatoknak, az ország népei módjára? mindenki, aki jött, hogy megtöltsék kezét, fiatal tulokkal és hétkossal, papja lett a nem-isteneknek. 10 Mi pedig az Örökévaló a mi Istenünk, s nem hagyutak el őt, s a papok, akik az Örökévalónak szolgálatot tesznek, Áron fiai, s a levíták a szolgálatban vannak, 11 s füstöltetnek az Örökévalónak égoáldozatokat reggelenként s esténként és

fűszeres füstölőszert, és ott a kenyér rendje a tiszta asztalon, az arany lámpást pedig és mécseseit fölgyűjtják esténként, mert mi megőrizzük az Örökévalónak, a mi Istenünknek őrizetét, de ti elhagyátok őt. 12 És íme, velünk van élünkön az Isten meg papjai és a riadás trombitái, hogy riadjunk ellenetek. Izrael fiai, ne harcoljatok az Örökévalóval, őseitek Istenével, mert nem fogtok boldogulni. 13 És Járobeám megfordulttatta a lescsapatot, hogy azok mögé kerülnek; ők maguk tehát Jehúda előtt voltak, a lescsapat pedig azok mögött. 14 Midőn Jehúda megfordult, s íme ellenük a harc előlről és hátulról is, akkor kiáltottak az Örökévalóhoz és a papok trombitáltak a trombitákon. 15 És riadoztak Jehúda emberei, és volt, midőn Jehúda emberei riadoztak, akkor sújtotta az Isten Járobeámot s egész Izraelt Abija és Jehúda előtt. 16 És megfutamodtak Izrael fiai Jehúda előtt, és Isten kezükbe adta őket. 17 És megverték őket Abija s az ő népe nagy vereséggel, és megölten estek el Izraelből ötszázezeren, válogatott emberek. 18 Így megaláztattak Izrael fiai abban az időben, s megerősödtek Jehúda fiai, mert az Örökévalóra, őseik Istenére, támaszkodtak. 19 És üldözte Abija Járobeámot s elfoglalt tőle városokat: Béth-Élt s leányvárosait, Jesánát s leányvárosait és Efrájint és leányvárosait. 20 És Járobeám nem bírt többé erővel Abijáhú idejében, és sújtotta őt az Örökévaló, és meghalt. 21 Abijáhú pedig megerősödött; vett magának tizennégy feleséget, s nemzett huszonkét fiat és tizenhat leányt. 22 Abijának egyéb dolgai pedig, meg útjai a beszédei meg vannak írva Iddó prófétának fejezetű iratában.

14 És feküdt Abija ősei mellé s eltemették őt Dávid

városában. És király lett helyette fia, Ásza; az ő napjaiban nyugta volt az országnak tiz évig. 2 És tette Ásza azt, ami jó és helyes az Örökévalónak, az ő Istenének szemeiben. 3 És eltávolította az idegen oltárokat s a magaslatokat, és összetörte az oszlopokat s kivágta a szent fákat. 4 És meghagyta Jehúdának, hogy keressék az Örökévalót, őseik Istenét, és hogy megtegyék a tant és a parancsolatot. 5 És eltávolította mind a Jehúda városaiból a magaslatokat s a naposzlopokat; és nyugta volt a királyságnak alatta. 6 És épített erősített városokat Jehúdában, mert nyugta volt az országnak, s nem volt vele háború emez években, mert nyugalmat szerzett neki az Örökévaló. 7 És mondta Jehúdának: Hadd építsük fel ezeket a városokat s vegyük körül fallal, tornyokkal, kapukkal és reteszekkel, lévén még az ország előttünk, mivel kerestük az Örökévalót, ami Istenünket; kerestük s ő nyugalmat szerzett nekünk köröskörül. Tehát építettek és boldogultak. 8 S volt Ásának hadserege: vért- s lándzsahordó Jehúdából

háromszázezer, és Benjáminból pajzshordók meg iijasok kétszázyolcvanezer; mindenek derék vitézek. 9 És kivonult ellenük a kúsi Zérach ezerszer ezernyi hadsereggel s háromszáz szekérrel; s eljutott Márésáig. 10 És kivonult Ásza ellenébe és harcra sorakoztak a Marésa melletti Czefáta völgyben. 11 És kiáltott Ásza az Örökkévalóhoz az ő Istenéhez s mondta Örökkévaló, senki sincs kívüled, ki segíthetne a hatalmas és az erőtlen között: segíts meg minket, Örökkévaló, mi Istenünk, mert terád tágasszakodunk s a te nevedben jöttünk erne tömeg ellen; Örökkévaló, te vagy az Istenünk, mellettes nem bír az ember erővel. 12 És sújtotta az Örökkévaló a kúsiakat Ásza előtt és Jehúda előtt és megfutamodtak a kúsiak. 13 És üldözte őket Ásza s a nép, amely vele volt egészen Gerárig; és elestek a kúsiak közül úgy, hogy nem volt feléledésük, mert megtörettek az Örökkévaló előtt és tábora előtt; és elvittek igen sok zsákmányt. 14 És megverték mind a városokat Gerár körül, mert rajtuk volt az Örökkévaló rettegése; és kiprédálták mind a városokat, mert sok préda volt azokban. 15 A jóság sátrai is megverték és foglyul vittek juhot sokat meg tevéket; s visszatértek Jeruzsálembe.

15 Azazjáhú, Ódéd fia, pedig – rajta volt Isten szelleme.

2 És kiment Ásza elő s mondta neki: Hallgassatok meg engem, Ásza s egész Jahúda meg Benjámin; az Örökkévaló veletek van, midőn ti vele vagytok, és ha ti keresitek őt, megtalálta magát általatok s ha elhagyjátok őt, el fog hagyni titeket. 3 És sok idő múlt el Izrael számára igaz Isten nélkül, tanító pap nélkül és tan nélkül. 4 De szorultságában megtért az Örökkévalóhoz, Izrael Istenéhez; keresték őt s ő megtaláltatta magát általuk. 5 És azokban az időkben nem volt békéje aki- és bejárónak, mert nagy zavarok érték mind az országok lakóit. 6 És odaütközött nemzet nemzethez s város városhoz, mert Isten megzavarta őket mindenféle szükséggel. 7 De ti legyeket erősek s kezeitek ne lankadjanak, mert van jutalma munkátoknak. 8 És midőn hallotta Ásza e szavakat és Ódéd próféta próféta igéjét, erőlködött és eltávolította az undokságokat Jehúda és Benjámin egész országából s a városokból, amelyeket elfoglalt Efraim hegységből; és megújította az Örökkévaló oltárát, amely az Örökkévaló csarnoka előtt volt. 9 És összegyűjtötte egész Jehúdát és Benjáminet és a nájuk Efraimból, Menasséból és Simeonból tartózkodókat, mert átpártoltak hozzá Izraelből tömegesen, midőn látták, hogy az Örökkévaló, az ő Istene vele van. 10 És gyülekezték Jeruzsálemben, a harmadik hónapban, Ásza királyságának tizenötödik évében. 11 És áldoztak

azon a napon az Örökkévalónak a zsákmányból, amelyet hoztak: hétszáz szarvasmarhát és hétezer juhot. 12 És beléptek a szövetsége, hogy keresik az Örökkévalót, őseik Istenét, egész szívükkel s egész lelkükkel. 13 S mindenki, aki nem keresi az Örökkévalót, Izrael Istenét, ölessék meg, kicsintől nagyjáig, férfitől asszonyig. 14 És megesküdtek az Örökkévalónak fennhangon, meg riadással és trombitákkal és harsonákkal. 15 És örült egész Jehúda az eskü fölött, mert egész szívükkel esküdtek és egész akaratukkal keresték őt s ő megtaláltatta magát velük; és nyugalmat szerzett nekik az Örökkévaló köröskörül. 16 Máhahát is, Ásza király anyját, eltávolította, hogy ne legyen uralkodónő, mivel az aséra számára förtelmes képet készített; kivágatta Ásza a förtelmes képet és finomra törte és elégette a Kidrón völgyében. 17 De a magaslatok nem szűntek meg Izraelből; csak Ászának szíve volt tökéletes minden napjaiban. 18 És bevitte atyának: szentségeit és a maga szentségeit az Istenek házába: ezüstöt, aranyat és edényeket. 19 Háború pedig nem volt Ásza uralkodásának harmincötödik évéig.

16 Ásza uralkodásának harminchatodik évében fölvonult

Bácsa, Izrael királya, Jehúda ellen s építette Rámát, hogy ne engedjen senkit ki- és bemenni, Ásza, Jehúda királyának részéről. 2 Akkor kivett Ásza ezüstöt meg aranyat az Örökkévaló házának és a király házának kincstáraiból és elküldte Ben-Hadához, Arám királyához, aki Darmészekben székel, mondván: 3 Szövetség van köztem és közötted, atyám s atyád között; íme küldtem neked ezüstöt meg aranyat, menj, bontsd föl szövetségedet Báesával, Izrael királyával, hogy elvonuljon tőlem. 4 Hallgatott Ben-Hadád Ásza királyra, elküldte az ő hadvezéreit Izrael városai ellen és megverték Ijiónt, Dánt, Ábel-Májimot és Naftáli városainak mind az éléstárait. 5 És volt, midőn meghallotta Báesa, fölhagyott Ráma építésével és beszűntette munkáját. 6 Ásza király pedig vitte mind a Jehúdabelieket és elhordta Ráma köveit és fáit, melyekkel épített Báesa, és építette azokból Gébát és Micpát. 7 És abban az időben jött Chanáni, a látó, Ászához, Jehúda királyához, és szólt hozzá: Mivelhogy tágasszakodtál Arám királyára és nem tágasszakodtál az Örökkévalóra, a te Istenedre, azért megmenekült Arám királyának hadserege kezedből. 8 Nemde a kúsiak és a líubiak nagy sereggel voltak, szekérhaddal és lovasokkal felette sokan? De mivelhogy az Örökkévalóra tágasszakodtál, kezedbe adta őket. 9 Mert az Örökkévalónak szemei bejárják az egész földet, hogy erősnek bizonyuljon azok mellett, aiknek szíve tökéletes hozzá; balgául cselekedtél ebben, mert mostantól fogva háborúk lesznek veled. 10 És

megharagudott Ásza a látóra és betette őt a kalodába; mert haragvásban volt iránta emiatt. És elnyomott Ásza sokakat a nép közül abban az időben. 11 S íme Ásza dolgai, az előbbiek s az utóbbiak, nemde azok meg vannak írva Jehúda és Izrael királyainak könyvében. 12 És megbetegedett Ásza a lábain, uralkodása harminckilencedik évében, felette erős lett a betegsége; de betegségében sem kereste az Örökkévalót, hanem az orvosokat. 13 És feküdt Ásza ősei mellé és meghalt uralkodása negyvenegyedik évében. 14 És eltemették őt azon sírhelyén, amelyet ásott magának Dávid városában, és fektették őt a fekvőhelyre, amelyet megtöltöttek illatszerekkel és különféle fűszerekkel, kenőcskeverés művével keverve és nagy máglyát égették neki fölötté nagyon.

17 És királyá lett fia Jehósáfát helyette, és megerősödött Izrael ellen. 2 És sereget tett mind a Jehúda erősített városaiba és őrsöket tett Jehúda országába és Efraim városaiba, amelyeket atya Ásza elfoglalt. 3 És volt az Örökkévaló Jehósáfáttal, mert atyának Dávidnak korábbi útjai szerint járt és nem kereste a Báalokat, 4 hanem atyának Istenét kereste s az ő parancsolatai szerint járt s nem Izrael cselekedete szerint. 5 És megszilárdította az Örökkévaló az uralmat a kezében s adott egész Jehúda ajándékot Jehósáfátnak; és volt neki gazdagsága és tisztelete bőven. 6 És midőn emelkedett a szíve az Örökkévaló útjain, még eltávolította a magaslatokat és a szent fákat Jehúdából. 7 És uralkodása harmadik évében küldte nagyjait: Ben Chajilt, Óbadját, Zekharját, Netanélt és Mikhájáhút, hogy tanítsanak Jehúda városaiban. 8 És velük voltak a levíták: Semájáhú, Netanjáhú, Zebadjáhú, Aszael, Semíramót, Jehónátán, Adónijáhú, Tóbijáhú és Tób-Adónija, a levíták; és velük voltak Elísámá és Jehorám, a papok. 9 És tanítottak Jehúdában, midőn is velük volt az Örökkévaló tanának könyve; és körüljártak mind a Jehúda városaiban és tanítottak a nép között. 10 És volt az Örökkévaló rettegése mind az országok birodalmain, amelyek Jehúda körül voltak, és nem harcoltak Jehósáfáttal. 11 És a filiszteusok közül hoztak Jehósáfátnak ajándékot és ezüstöt adóképen; az arabok is hoztak neki juhokat, kosokat, hétezerhétszázt, és bakokat hétezerhétszázt. 12 Így egyre nagyobb lett Jehósáfát, felette nagy; és épített Jehúdában várakat és éléstart városokat. 13 És nagy gazdasága volt neki Jehúda városaiban, és harcosai, derék vítezek, Jeruzsálemben. 14 És ez a megszámlálásuk atyái házaik szerint: Jehúdából mint ezrek vezérei, Adna a vezér és vele derék vítezek: háromszázezren. 15 És mellette Jehochánán, a vezér, s vele kétszáznelyezen. 16 És mellette Amaszja, Zikhri fia, aki

fölajánlotta magát az Örökkévalónak; és vele kétszázezer derék vítez. 17 És Benjáminból a derék vítez, Eljádá; és vele ijjal és pajzzsal fegyverzettek kétszázezren. 18 És mellette Jehózábád; s vele száznyolcanezren hadra készen. 19 Ezek voltak, akik a királynál szolgálatot tettek azokon kívül, akiket a király az erősített városokba tett egész Jehúdában.

18 És volt Jehósáfátnak gazdagsága s tisztelete bőven; és ságorságra lépett Achábbal. 2 És évek múltán lement Achábhoz Sómrónba, és Acháb vágott számára juhokat és szarvasmarhát sokat és a vele levő nép számára; és rábeszélte őt, hogy menjen fel Rámót-Gileádba. 3 És szólt Acháb, Izrael királya, Jehósáfáthoz, Jehúda királyához: Eljössz-e velem Rámót-Gileádba? Mondta neki Én úgy mint te, és úgy mint a te néped az én népem s veled vagyok a háborúban! 4 Majd szólt Jehósáfát Izrael királyához: Kérdezd csak meg ma az Örökkévaló igéjét. 5 És összegyűjtötte Izrael királya a prófétákat, négyszáz embert és szólt hozzájuk: Elmenjünk-e háborúba Rámót-Gileád ellen, vagy abban hagyjam-e? Mondták: Menj fel; adni fogja az Isten a királynak kezébe. 6 És mondta Jehósáfát: Nincs-e itt még prófétája az Örökkévalónak, hogy őtőle kérdezhessük? 7 Szólt Izrael királya Jehósáfáthoz: Még van egy férfiú, akitől megkérdezhetjük az Örökkévalót, de én gyűlööm őt, mert nem szokott felőlem prófétálni jára, hanem minden napjaiban rosszra; Mikhájehú, Jimla fia az. Erre szólt Jehósáfát: Ne mondjon ilyent a király. 8 Szólított tehát Izrael királya egy udvari tiszttet s mondta: Hamar hívд Mikhájehút, Jimla fiát. 9 Izrael királya pedig meg Jehósáfát, Jehúda királyá ültek, kiki a trónján, ruhákba öltözve ültek a szérűn Sómrón kapujának bejáratán és minden a próféták prófétáltak előttük. 10 És készített magának Czidkjáhú, Kenáana fia, vasszavarakat és mondta: Így szól az Örökkévaló: ezekkel döfök le Arámot, míg meg nem semmisíted. 11 Mind a próféták is ekképpen prófétáltak, mondván: Vonulj föl Rámót-Gileádba és légy szerencsés, és adj a Örökkévaló a király kezébe. 12 A követ pedig, aki ment hívni Mikhájehút, beszél hozzá, mondván: Lám, a próféták egyhangúlag jót beszéltek a királyhoz, legyen, kérlek, a te szavad olyan, mint azok egyikéé, hogy jót beszélj. 13 De mondta Mikhájehú: Él az Örökkévaló, bizony amit majd szól az Istenem, azt fogom beszélni. 14 Erre odament a királyhoz, és szólt hozzá a király: Mikha, elmenjünk-e háborúba Rámót-Gileád ellen, avagy abbahagyjam? Szólt: Menjetek föl és legyetek szerencsések és adassanak kezetekbe. 15 Ekkor szólt hozzá a király: Még hányszor eskesselek meg téged, hogy csupán igazat beszélj hozzá az Örökkévaló nevében? 16 Mondta: Láttam egész

Izraelt elszéledve a hegyeken mint a juhok, melyeknek nincs pásztoruk; és szolt az Örökkévaló: nincs ezeknek uruk, menjenek vissza, kiki a házába, békében! 17 Ekkor szolt Izrael királya Jehósáfáthoz: Nemde mondtam neked, nem fog ez rólam jót prófétálni, hanem csak rosszat! 18 És szolt: Azért halljátok az Örökkévaló igéjét: Láttam az Örökkévalót, ülve a trónján és az égneket egész serege áll jobbjáról s baljáról. 19 És mondta az Örökkévaló: Ki beszélne rá Achábot, Izrael királyát, hogy fölvonuljon és elessék Rámót-Gileádban? És szolt – az egyik imígyszolt vala, a másik meg amúgy szolt. 20 Erre kilépett egy szellem, az Örökkévaló eléállt a mondta: Én beszélem rá! És szolt hozzá az Örökkévaló: Mivel? 21 Mondta: Kimegyek és leszek hazug szellemé mind az ő prófétáinak szájában. És mondta: Rá fogod beszélni és győzni is fogsz; menj ki és cselekedjél ekképpen! 22 Most tehát íme adott az Örökkévaló hazug szellemet mind a prófétáid szájába, holott az Örökkévaló veszedelmet mondott ki rád. 23 Erre odalépett Czidkijáhú, Kenáana fia, és arcul ütötte Mikhájehút és mondta: Mely úton szállt el az Örökkévaló szellemé én tőlem, hogy veled beszéljen? 24 Mondta Mikhájehú: Ám majd látod ama napon, midőn szobából szobába mész, hogy elrejtőzzél. 25 Ekkor szolt Izrael királya: Vegyétek Mikhájehút és vezessétek vissza Ámónhoz, a város nagyjához, és Jóáshoz, a király fiához; 26 s mondjátok: így szól a király, vessétek ezt a fogházba s adjatok neki enni szűken kenyéret és szűken vizet, míg visszatérök békében. 27 Ekkor szolt Mikhájehú: Ha békében fogsz visszatérni, nem az Örökkévaló beszélt általam. És szolt: halljátok ti népek mind! 28 Fölvonult tehát Izrael királya meg Jehósáfát Jehúda királya, Rámót-Gileádbá. 29 És szolt Izrael királya Jehósáfáthoz: Elmásítván magamat, megyek a harcba, te meg öltsd fel a magad ruháit. És elmásította magát Izrael királya s a harcba mentek. 30 Arám királya azonban megparancsolta volt az ő szekérhada vezéreinek, mondván: Ne harcoljatok kicsinnyel, naggyal, hanem egyedül Izrael királyával. 31 És volt, amint meglátták a szekérhad vezérei Jehósáfátot, azt mondta: bizony Izrael királya az, és körül fogták őt, hogy harcoljanak vele. Ekkor fölösítették Jehósáfát, és az Örökkévaló megsegítette őt, és eltérítette Isten őket tőle. 32 És volt, amint látták a szekérhad vezérei, hogy nem Izrael királya az, elfordultak tőle. 33 Egy ember pedig jóhíszemben meghúzta íját és eltalálta Izrael királyát a kapcsok és a páncél között. Ekkor azt mondta a szekérhajtónak: Fordítsd meg kezedet és vigyél ki a táborból, mert megsebesültetem. 34 És nekihevesedett a harc ama napon, Izrael királya pedig állva marad a kocsiban Arámmal szemben estig; és meghalt a nap lenyugta idején.

19 És visszatért Jehósáfát; Jehúda királya, a házába békében Jeruzsálemben. 2 És kiment elő Jéhú, Chanánia fia, a látó, és szolt Jehósáfát királyhoz: A gonosznak kellette segítened és az Örökkévaló gyűlölöít szereted? Emiatt van rajtad harag az Örökkévalótól! 3 Azonban jó dolgok találtattak nálad, mert kipusztítottad az asérákat az országból és irányítottad szívedet, hogy keress az Istenet. 4 És maradt Jehósáfát Jeruzsálemben; aztán ismét kiment a nép közé Beér-Sebától Efráim hegyiségeig és visszatérítette őket az Örökkévalóhoz, őseik Istenéhez. 5 És bírákat állított az országban minden a Jehúda erősített városaiban, minden egyes városba. 6 És szolt a bírákhoz: Nézzétek, mit tesztek, mert nem az embernek ítélik, hanem az Örökkévalónak; és ő veletek van az ítélet ügyében. 7 Most tehát legyen rajtak az Örökkévaló rettegése, vigyázva cselekedjetek, mert az Örökkévalónál, ami Istenünknel nincs jogtalanság, sem személyre való tekintet, sem vesztegetés elfogadása. 8 És Jeruzsálemben is állított Jehósáfát a leviták és papok és az atyai házak fejei közül Izraelből az Örökkévaló ítélete számára és a perre; és visszatértek Jeruzsálemben. 9 És megparancsolta nekik, mondván: Így cselekedjetek az Örökkévaló fejelmében, hűséggel és tökéletes szívvvel. 10 És minden per, amely hozzátok jut testvéreitektől, akik a városaikban laknak, vér és vér között, tan és parancsolat között, törvények s rendeletek között – intsétek meg őket, hogy ne essenek bűnbe az Örökkévaló iránt és harag volna rajtak s testvéreiteken; így cselekedjetek és ne esetek bűnbe. 11 És íme Amarjáhú, a főpap, fölöttetek legyen az Örökkévaló minden ügyében és Zebadjáhú, Jismaél fia, az előljáró Jehúda házból, a király minden ügyében, és tisztselők legyenek a leviták előttetek; legyeket erősek és cselekedjetek és az Örökkévaló lesz azzal, aki jó.

20 És történt ezután, jöttek Móáb fiai meg Ammón fiai és velük a Máónbeliek közül Jehósáfát ellen háborúra; 2 jöttek s tudára adták Jehósáfátnak, mondván: Jött ellened nagy tömeg a tengerentúlról, Arámból, s íme ők Chacecón-Támárban vannak, Én-Gédi az; 3 akkor felt és arra irányította arcát Jehósáfát, hogy keresse az Örökkévalót; és böjtöt hirdetett egész Jehudára. 4 És gyülekeztek a Jehúdabeliek, hogy kérjék az Örökkévalót; mind a Jehúda városaiból is jöttek, hogy kérjék az Örökkévalót. 5 És ott állt Jehósáfát Jehúda és Jeruzsálem gyülekezetében, az Örökkévaló házában, az új udvar előtt. 6 És mondta: Örökkévaló, őseink Istené, nemde te vagy az Isten az egben s te uralkodsz minden nemzetek királyságain, s a te kezedenben van erő s hatalom, s nincs senki, hogy mellettesd megállhatna. 7 Nemde te, oh

istenünk, elűzted ennek ez országnak lakóit néped Izrael elől s odaadtad barátod Ábrahám magzatjának örökre, 8 s ők megtételepedtek abban és építettek neked abban szentélyt neved számára, mondván: 9 Ha jönne miránk baj, kard, büntetés, vagy dögvész, vagy éhség: hadd állunk eme ház elő és a te színed elő, mert a te neved van ebben a házban, s kiáltunk tehozzád szorultságunkból, és te hallod és segítesz. 10 És most, íme Ammón fiai és Móáb és a Széir hegybeliek, aikik közé mennie Izraelnek nem engedted, midőn Egyiptom földjéről jöttek, hanem kitértek előlük és nem semmisítették meg őket- 11 íme ők viszonozzák minekünk, eljövén, hogy elűzzenek minket örökségedből, amelyet nekünk örökeből adtál – 12 Istenünk, nemde ítéletet teszel rajtuk, mert bennünk nincs erő eme nagy tömeggel szemben, amely jön ellenünk; s mi nem tudjuk mit tegyünk, hanem csak te felé fordulnunk szemeink. 13 És egész Jehúda ott állt az Örökkévaló színe előtt, kisdedeik is, nejeik s fiaik. 14 És Jachazíél, Zekharjáhú fia, Benája fia, Jeíél fia, Mattanja fia, az Aszáf fiai közül való levita – volt rajta az Örökkévaló szelleme a gyülekezet közepete. 15 És mondta: Figyeljetek egész Jehúda és Jeruzsálem lakói és te Jehósáfát király! így szól nektek az Örökkévaló: ti ne féljetek s ne rettegjetek a nagy tömegtől, mert nem tietek a harc, hanem az Istené. 16 Holnap szálljatok le ellenük; íme ők feljönnek a Czicz hágóján, s megtaláljatok őket a völgy végén, Jerúél pusztával szemben. 17 Nem tinektek kell itt harcolnotok; állapodjatok meg, álljatok meg és lássátok az Örökkévalónak segítségét ti veletek. Jehúda és Jeruzsálem! Ne féljetek s ne rettegjetek, holnap vonuljatok ki ellenük, s az Örökkévaló veletek lesz. 18 És meghajtotta magát Jehósáfát arccal a földre; egész Jehúda pedig és Jeruzsálem lakói levetették magukat az Örökkévaló előtt, leborulván az Örökkévaló előtt. 19 És felkeltek a kehátiak fiai közül és a kórachiak fiai közül való levíták, hogy dicsérjék az Örökkévalót, Izrael Istenét, felette nagy hangon. 20 És felkeltek reggel s kimentek Tekóa pusztájába; s midőn kivonultak, odaállt Jehósáfát s mondta: Hallgassatok meg engem, Jehúda és Jeruzsálem lakói, bizzatok az Örökkévalóban, a ti Istenetekben és biztoságok lesz, bizzatok prófétáiban s szerencsések lesztek. 21 És tanácskozott a néppel s felállított énekeseket az Örökkévalónak, aikik ugyanis dicsérték szent díszben, midőn vonultak a fegyveres csapat előtt s mondta: Adjatok hálát az Örökkévalónak, mert örökké tart az ő kegyelme. 22 És amidőn elkezdettek fohászkodással és dicsérő dallal, akkor az Örökkévaló lesbenállókat szerzett Ammón fiai meg Móáb és a Széir hegybeliek ellen, aikik Jehúda ellen jöttek volt, és sújtva

lettek. 23 És felkeltek Ammón fiai és Móáb Széir hegyének lakói ellen, hogy kiürtsák és megsemmisítsek és midőn végeztek Széir lakóival, akkor egyike a másikát segítette elpusztításra. 24 Jehúda pedig odament a pusztára tekintő magaslatra, s a tömeg felé fordultak, és íme azok földre terült hullák, menekülés nélkül. 25 És odament Jehósáfát s népe, hogy elprédálják zsákmányukat, s találta közöttük tömegesen vagyont is, ruhákat is, meg drága edényeket, és elvitték maguknak, úgy hogy elhordani nem bírták; s így három napig prédálták el a zsákmányt, mert sok volt. 26 A negyedik napon pedig gyülekeztek Berákha völgyében, mert ott áldották az Örökkévalót; azért így neveztek el azt a helyet: Berákha völgye, mind a mai napig. 27 És visszafordultak mind Jehúda és Jeruzsálem emberei és Jehósáfát az élükön, hogy visszatérjenek Jeruzsálembe örömmel, mert megörvendeztette őket az Örökkévaló ellenségeik fölött. 28 És megérkeztek Jeruzsálembe lantokkal, hárfákkal és trombitákkal, az Örökkévaló házához. 29 És volt az Isten rettegése mind az országok királyságain, midőn meghallották, hogy az Örökkévaló harcolt Izrael ellenségeivel. 30 És nyugodt volt Jehósáfát uralma, s nyugalmat szerzett neki Istene köröskörül. 31 És uralkodott Jehósáfát Jehúda fölött; harmincöt éves volt, midőn király lett, és huszonöt évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve pedig Azúba, Silchi leánya. 32 És járt atyjának, Ászának útján, nem tért le arról, tévén azt, ami helyes az Örökkévaló szemeiben. 33 Csak a magaslatok nem szűntek meg, és a nép még nem irányította szívét ősei Istene felé. 34 Jehósáfát egyéb dolgai pedig, az előbbiek és utóbbiak, íme meg vannak írva Jéhúnak, Chanáni fiának beszédei között, amelyek fölvétettek Izrael királyainak könyvébe. 35 És azután szövetkezett Jehósáfát, Jehúda királya, Achazjával, Izrael királyával, aki gonoszul cselekedett. 36 És szövetségesévé tette őt, hogy készítsenek hajókat, melyek Tarsisba menjenek; és készítettek hajókat Eci-jón-Géberben. 37 És prófétált Eliézer, Dódáváhú fia, Márásából, Jehósáfát ellen, mondván: Mivelhogy szövetkeztél Achazjával, rést tört az Örökkévaló a te műveden. És a hajók összetörtek és nem bírtak Tarsisba menni.

21 És feküdt Jehósáfát ősei mellé és eltemették ősei mellé Dávid városában; és király lett helyette fia, Jehórám. 2 Neki voltak testvérei, Jehósáfát fiai: Azarja, Jechiél, Zekharjáhú, Azarjáhú, Mikhál és Sefatjáhú; mindenek Jehósáfátnak, Izrael királyának fiai. 3 És adott nekik atyjuk sok ajándékot, ezüstből, aranyból s drágaságokból, Jehúdában levő erősített városokkal együtt; a királyságot

pedig átadta Jehórámnak, mert ő volt az elsőszületött. 4 Midőn Jehórám támadt atya királysága fölött s megerősödött, akkor megölte mind a testvéreit karddal, és Izrael nagyai közül is. 5 Harminckét éves volt Jehórám, midőn királyá lett és nyolc évig uralkodott Jeruzsálemben. 6 És járt Izrael királyainak útján, amint cselekedtek az Acháb házából valók, mert Achábnak leányát vette feleségül; tette azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben. 7 De nem akarta az Örökkévaló elpusztítani Dávid házát a szövetség kedvéért, amelyet Dáviddel kötött, s amint mondta, hogy ad mécsest neki a fiainak minden időben. 8 Az ő napjaiban pártolt el Edóm Jehúda keze alól, és tettek maguk fölé királyt. 9 Ekkor vonult Jehórám a vezéreivel és az egész szekérhaddal ővele; s ő felkelt éjjel s megverte Edómot, amely körülvette őt és a szekérhad vezéreit. 10 Így elpártolt Edóm Jehúda keze alól mind e mai napig; akkor pártolt el Libna abban az időben keze alól, mert elhagya az Örökkévalót, ősei Istenét. 11 Ő is készített magaslatokat Jehúda hegyein és paráznaságra vitte Jeruzsálem lakóit és eltártította Jehúdát. 12 És eljutott hozzá egy írás Élijáhú prófétától, mondván: Így szól az Örökkévaló, ősödnek Dávidnak Istené: mivelhogy nem jártál atyádnak Jehósáfátnak útjain és Ászának, Jehúda királyának útjain, 13 hanem jártál Izrael királyainak útján és paráznaságra vitted Jehúdát meg Jeruzsálem lakóit, amint paráznaságot okozott Acháb háza, s testvéreidet is, atyád házát, akik jobbak nálad, megölte: 14 Íme az Örökkévaló sújtja népedet nagy csapással, meg fiaidat és feleségeidet s egész vagyonadat. 15 Te pedig sokféle betegségen leszel, beleidnek betegségében, míg nem beleid kiemennek a betegség által napokon és napokon át. 16 És fölébresztette az Örökkévaló Jehórám ellen a filiszteusok és az arabok szellemét, akik a Kúsheliek oldalán laktak. 17 És fölvonultak Jehúdába és elfoglalták azt és fogásába vitték az egész vagyont, amely a király házában találtatott, meg fiait s feleségeit is; és nem maradt meg neki fia, csakis Jehóácház, fiainak legkisebbje. 18 És mindenután sújtotta őt az Örökkévaló belein betegséggel gyógyíthatlanul. 19 És volt napok és napok múlva, midőn két év múlva lejárt a vég, kimentek belei betegsége közben s meghalt kínos betegségekben; és nem rendezett számára a népe máglyaégetést, őseinek máglyaégetése módjára. 20 Harminckét éves volt, midőn királyá lett s nyolc évig uralkodott Jeruzsálemben; és ment kedvetlétés nélkül, s eltemették őt Dávid városában, de nem a királyok sírjaiban.

22 És királyá tették helyette Jeruzsálem lakói Acházjáhút, legkisebbik fiát, mert mind az idősebbeket megölte az

a csapat, amely az arabokkal a táborba jött; és király lett Acházjáhú, Jehórám Jehúda királyának fia. 2 Negyvenkét éves volt Acházjáhú, midőn király lett s egy évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve pedig Ataljáhú, Omri leánya. 3 Ő is Acháb házának útjain járt, mert anyja volt tanácsadója a gonosztévben. 4 És tette azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, úgy mint Acháb háza, mert ők voltak tanácsadói atyának halála után, az ő romlására. 5 Járt is az ő tanácsuk szerint; s elment háborúba Jehórámmal, Acháb fiával, Izrael királyával Chazáél, Arám királya ellen Rámót-Gileádban; de megverték az Arámbeliek Jórámot. 6 És visszament, hogy gyógyítassa magát Jizréelben, mert sebei voltak, melyeket ütöttek rajta Rámában, midőn harcolt Chazáél, Arám királya ellen; Azarjáhú, Jehórám fia pedig, Jehúda királya, lement, hogy meglátogassa Jehórámot, Acháb fiát, Jizréelben, mert beteg volt. 7 És Istenetől volt Acházjáhú vesztére, hogy elment Jórához, s midőn odaérte, kiment Jehórámmal Jéhú, Nimsi fia ellen, akit az Örökkévaló fölkent volt, hogy kiírta Acháb házát. 8 És volt, midőn Jéhú ítéletet tartott Acháb háza fölött, találta Jehúda nagyait s Acházjáhú testvéreinek fiait, akik szolgálatot végeztek Acházjáhúnál, és megölte őket. 9 És kereste Acházjáhút s elfogták őt – ő ugyanis elrejtőzött Sómrónban – s elvitték őt Jéhúhoz s megölték őt s eltemették, mert azt mondta: Jehósáfát fia ő, aki kereste az Örökkévalót egész szívvel. És nem volt Acházjáhú házából senki, aki erővel bírt volna az uralomra. 10 Ataljáhú pedig, Acházjáhú anyja láitta, hogy meghalt a fia, akkor felkelt s elpusztította Jehúda házának minden az uralomra való magzatját. 11 De Jehósabeát, a király leánya vette Jóást, Acházjáhú fiát, s ellopta a megölésre szánt királyiak közül, s betette őt meg dajkáját az ágyak termébe; és elrejtette őt Jehósabeát, Jehórám király leánya, Jehójádá papnak felesége, mert ő volt Acházjáhúnak nővére, Ataljáhú elől, úgy hogy nem ölhette őt meg. 12 És volt velük elrejtőzve az Istennek házában hat évig, míg Ataljáhú uralkodott az ország fölött.

23 A hetedik évben pedig megerősödött Jehójádá és szövetsége vette magával a századok tisztjeit: Azarját, Jeróchám fiát, Jismáélt, Jehóchánán fiát, Azarjáhút, Óbéd fiát, Máaszéjáhút, Adájáhú fiát és Elísáfátot, Zikhri fiát. 2 És körüljártak Jehúdában és összegyűjtötték a levítákat mind a Jehúda városaiból és Izrael atyai házainak fejeit, s eljöttek Jeruzsálemben. 3 És kötött az egész gyülekezet szövetséget a királyal az Istennek házában; s ő mondta nekik: Íme a király fia legyen király, amint az Örökkévaló kimondta Dávid fiai felől. 4 Ez az, amit tegyetek: a harmadrész közületek, akik

szombaton bevonulnak, a papok és leviták közül, kapuőrök legyenek a küszöböknél; 5 egy harmadrész pedig a király házában, s egy harmadrész az alap kapujánál, s az egész nép az Örökkévaló házának udvaraiban. 6 És ne menjen be az Örökkévaló házába más, mint a papok s a leviták közül a szolgálattevők; ők menjenek be, mert szentek ők, az egész nép pedig őrizze az Örökkévaló őrizetét. 7 És a leviták közbefogják a királyt köröskörül, ki-ki fegyvereivel kezében, s aki bemegy a házba, ölessék meg; és legyetek a királynál, midőn be és kijár. 8 És cselekedtek a leviták s egész Jehúda mind aszerint, amint parancsolta. Jehójádá pap a vette kiki a maga embereit, a szombaton bevonulókat a szombaton kivonulókkal együtt, mert Jehójádá pap el nem bocsátotta az osztályokat. 9 Ekkor adta Jehójáda pap a századok tiszteinek a lándzsákat és a pajzsokat és a fegyvereket, a Dávid királytól valókat, amelyek az Isten házában voltak. 10 És fölállította az egész népet, s ki-ki volt az ő fegyverével kezében, a háznak jobb oldalától a háznak baloldaláig; az oltár mellé és a ház mellé, körül fogva a királyt. 11 Erre kivezették a király fiát, ráadták a koronát s a díszt, s királytá tették őt; s felkenték őt Jehójádá meg fiai és mondta: Éljen a király! 12 Midőn Ataljáhú hallotta a nép s a futárok hangját, mint dicsérték a királyt, bement a néphez az Örökkévaló házába. 13 És láttá, íme a király ott áll az oszlop mellett a bemenetnél, a vezérek pedig és a trombitások a király mellett, s mind az ország népe örvendve s fújva a trombitákat s az énekesek hangszereikkel s jelt adva a dicsérésre: ekkor megszaggatta Ataljáhú a ruhát s mondta: Összeesküvés, összeesküvés! 14 Ekkor kivezette Jehójádá pap a századok tiszteit, a sereg fölé rendelteket, s szólt hozzájuk: Vezessétek őt ki a sorok között s aki utána megy, ölessék meg karddal! Mert azt mondta a pap: ne öljétek meg az Örökkévaló házában. 15 És engedtek neki helyet, hogy bemehetett a lovak kapujának bejáratán át a királyi házba, s megölték őt ott. 16 Ekkor Jehójádá szövetséget kötött maga között, az egész nép között és a király között, hogy népévé legyen az Örökkévalónak. 17 Erre bement az egész nép a Báäl házába és lerombolták azt, oltárait és szobrait összetörték; Mattánt pedig, a Báäl papiját, agyonütötték az oltárok előtt. 18 És rendelt Jehójádá tisztségeket az Örökkévaló házába a levita papok kezébe, akiket Dávid beosztott az Örökkévaló háza fölé, hogy bemutassák az Örökkévaló égőáldozatait, amint írva van Mózes tanában, örömmel s énekkel, Dávid rendje szerint. 19 És fölállította a kapuőrököt az Örökkévaló házának kapuihoz, hogy ne menjen be az, aki tisztálatlan valamely dologban. 20 És vette a századok vezéreit, meg a hatalmasokat s azokat,

akik uralkodnak a népen, meg az ország egész népét és levezette a királyt az Örökkévaló házából s bementek a felső kapun a király házába; s ültették a királyt a királyi trónra. 21 És örült minden az ország népe, a város pedig csöndes volt. Ataljáhút pedig megölték karddal.

24 Hét éves volt Jóás, midőn király lett s negyven évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve pedig Czibja Beér-Sébából. 2 És tette Jóás azt, ami helyes az Örökkévaló szemeiben, Jehójádá pap minden napjaiban. 3 És vett neki Jehójádá két feleséget; s nemzett fiakat s leányokat. 4 És történt azután, az volt Jóás szívében, hogy megújítja az Örökkévaló házát. 5 És összegyűjtötte a papokat s a levitákat, s mondta nekik: Induljatok ki Jehúda városaiba s gyűjítsetek egész Izraelből pénzt kijavítani Istentek házát évről évre, s ti siressetek a dologgal! De a leviták nem siettek. 6 Ekkor hívta a király Jehójádát, a főpapot s mondta neki: Miért nem tügyeltél a levitára, hogy hozzák Jehúdából és Jeruzsálemből a Mózes, az Örökkévaló szolgája, és Izrael gyülekezete által kivetett adót a bizonyoság szára számára? 7 Mert a gonosz Ataljáhú – az ő fiai részt törtek az Istennek házán s az Örökkévaló házának minden szentségeit is elhasználták a Báalok számára. 8 És meghagyta a király s készítettek egy látót, s elhelyezték azt az Örökkévaló házának kapuján kívülről. 9 És hírt adtak Jehúdában és Jeruzsálemben, hogy hozzák az Örökkévalónak a Mózes, Isten szolgája által Izraelre a pusztában kivetett adót. 10 És örültek minden a nagyok s az egész nép, s hoztak s bedobták a látába, egész a megtelésig. 11 És volt, midőn a látát odavitték a levitáktól kezelt királyi hivatalba, s midőn látták, hogy sok a pénz, akkor eljött a király írójá s a főpap tiszte és kiürítették a látót s vitték azt s visszahelyezték helyére; így cselekedtek nap-nap után s gyűjűttek pénzt bőven. 12 És odaadták azt a király meg Jehójádá az Örökkévaló háza szolgálata munkavezetőinek s ezek bérletek kővágókat és ácsokat, hogy kijavítsák az Örökkévaló házát, meg vas- és rézműveseket, hogy kijavítsák az Örökkévaló házát. 13 És dolgoztak a munkavezetők és sikerült a munka befejezése általuk; s felállították az Isten házát méretei szerint s megerősítették azt. 14 És midőn elvégezték, bevitték a király s Jehójádá előre a többi pénzt, s készített abból edényeket és csészéket és arany meg ezüst edényeket; és bemutattak égőáldozatokat az Örökkévaló házában állandóan Jehójádá minden napjaiban. 15 És megöregedett Jehójádá s megtelt napokkal s meghalt; százharminc éves volt, midőn meghalt. 16 És eltemették őt Dávid városában

a királyok mellé, mert jót cselekedett Izraellel s az Isten s annak háza iránt. 17 És Jehójádá halála után jöttek Jehúda nagyjai a leborultak a király előtt; akkor hallgatott a király rájuk. 18 És elhagyták az Örökkévalónak, őseik Istenének házát, s szolgálták az asérákat s a bálványokat; és harag volt Jehúda és Jeruzsálem fölött eme vétkezésük miatt. 19 És ő küldött hozzájuk prófétákat, hogy visszatérítsék az Örökkévalóhoz; intették is őket, de azok nem figyeltek. 20 És az Isten szellemre szállta meg Zekharját, Jehójádá papnak fiát s odaállt a nép elő s mondta nekik: Így szól az Isten: miért szegitek meg az Örökkévaló parancsolatait, hogy ne boldoguljatok? Mivel elhagyjátok az Örökkévalót, elhagy ő is titeket. 21 És összeesküdtek ellene s meghajigálták kővel a király parancsára, az Örökkévaló házának udvarában. 22 És meg nem emlékezett Jóás király a szeretetről, amelyet tett vele annak atya Jehójádá, s megölte a fiát: s halálakor mondta: Láss az Örökkévaló és kérje számon! 23 És volt az év fordultakor felvonult ellene Arám serege s behatoltak Jehúdába és Jeruzsálembe, s elpusztították mind a nép nagyjait a nép közül, minden zsákmányukat pedig elküldték Darmészek királyának. 24 Bár kevés emberrel jött Arám hadserege, de az Örökkévaló kezükbe adott igen nagy hadsereget, mert elhagyták az Örökkévalót, őseik Istenét; Jóáson pedig büntetést végeztek. 25 És midőn elmentek tőle, bizony nagy betegségekben hagyták őt – összeesküdtek ellene a szolgái, Jehójádá pap fiainak kiontott vére miatt, s megölték őt ágyában s meghalt; s eltemették őt Dávid városában, de nem temették őt el a királyok sírjaiban. 26 És ezek azok, aik összeesküdtek ellene Zábád, Simeátnak az ammóni nőnek fia, és Jehózábád, a móábi nőnek Simritnek fia. 27 És fiai, meg a róla való sok prófétai beszéd s az Isten házának megalapítása, íme meg vannak írva a királyok fejegejtő könyvében. És királyá lett helyette fia, Amacjáhú.

25 Huszonöt éves korában lett király Amacjáhú és huszonkilenc évig uralkodott Jeruzsálemből. 2 És tette azt, ami helyes az Örökkévaló szemeiben, de nem teljes szívből. 3 És volt, midőn megerősödött nála a királyság, megölette szolgáit, akik agyonütötték volt atyját, a királyt. 4 De gyermekéket nem ölette meg, hanem, amint írva van a tanban, Mózes könyvében, hogy megparancsolta az Örökkévaló, mondván: ne haljanak meg az atyák a gyermekik miatt s a gyermekek ne haljanak meg az atyáik miatt, hanem mindenki a maga vétkeért haljon meg. 5 És összegyűjtötte Amacjáhú Jehúdát s fölállította őket atyai házak szerint, az ezrek tisztjei szerint s a százak tisztjei szerint, egész Jehúdából s Benjáminból;

és megszámlálta őket húsz évestől fölkelé s talált köztük háromszázezer válogatott, hadbavonulót, lándzsa- és pajzshordót. 6 És bérelt Izraelből százezer derék vitézt száz kikkár ezüstön. 7 De az Isten embere jött hozzá, mondván: Oh király, ne menjen veled Izrael serege, mert nincs az Örökkévaló Izraellel, mind az Efraim fiaival. 8 Hanem menj te egyedül, cselekedjél, légy erős a háborúra, nehogy elejtsen téged az Isten az ellenség előtt, mert Istennél van a hatalom, segíteni és elejteni. 9 És mondta Amacjáhú az Isten emberének: S mit tegyek a száz kikkárral, amit Izrael csapatáért adtam? S mondta Isten embere: Van az Örökkévalónak, hogy adhat neked többet ennél. 10 És elkülönítette Amacjáhú azt a csapatot, amely hozzá jött Efraimból, hogy menjenek helyükre; s fellobbant a haragiuk nagyon Jehúda ellen s visszatértek helyükre fellobbant haraggal. 11 Amacjáhú azonban megerősödött és elvezérelte a népet s ment a Sósvölgybe s megverte Széir fiait, tízezret. 12 Tízezret pedig elevenen fogtak el Jehúda fiai s elvitték őket a szikla csúcsára, s letaszították őket a szikla csúcsáról, és mindenannyian szétzúzódtak. 13 Ama csapat legényei pedig, amelyet Amacjáhú visszaküldött, hogy ne menjenek vele a háborúba, portyáztak Jehúda városaiban Sómról egészen Bét-Chórónig; agyonütötték közülük háromezret s prédáltak nagy prédát. 14 És volt, miután Amacjáhú megjött az Edómbeliek megverése után, akkor elhozta Széir fiainak isteneit s felállította azokat magának istenekül; előttük borul le s azoknak füstölögöt. 15 És föllobbant az Örökkévaló haragja Amacjáhú ellen s küldött hozzá prófétát és szót hozzá: Miért kerested fel azon nép isteneit, amelyek nem mentették meg népüköt a te kezedből? 16 És volt, midőn szót hozzá, akkor mondta neki: Vajon a király tanácsadójául tettünk-e meg téged? Hagyd abba, miért verjenek meg téged? S abbahagyta a próféta s mondta: Tudom, hogy elhatározta Isten, hogy elpusztítson téged, mivelhogy ezt tettek s nem hallgattál tanácsomra. 17 És tanácskozott Amacjáhú, Jehúda királya, s küldött Jóáshoz, Jéhú fia, Jehóácház fiahoz, Izrael királyához, mondván: Gyere, nézzünk egymás szemébe. 18 Erre küldött Jóás, Izrael királya, Amacjáhúhoz, Jehúda királyához, mondván: A Libanonon levő tövis küldött a Libanonon levő cédrushoz, mondván: add leányodat fiamnak feleségül. De arra ment a mező vadja, mely a Libanonban volt s összetaposta a tövist. 19 Azt mondta, íme megverted Edómot s ezért elkapott téged a szíved tiszteletszerzésre; most maradj a házadban! Miért ingerled fel a veszedelmet, hogy elessél te és Jehúda teveled? 20 De nem hallgatott rá Amacjáhú, mert Istentől való volt, azért hogy őket kézbe adjá, mivel keresték Edóm

isteneit. 21 És fölvonult Jóás, Izrael királya, s szembenéztek egymással, ő és Amaczjáhú, Jehúda királya, a Jehúdabeli Bét-Sémesben. 22 És vereséget szenvedett Jehúda Izrael előtt s megfutamodtak ki-ki a sátraihoz. 23 Amaczjáhút pedig, Jehúda királyát, Jóásnak, Jehóácház fiának fiát, elfogta Jóás, Izrael királya Bét-Sémesben; elvitte őt Jeruzsálembe és rést ütött Jeruzsálem falában, Efraim kapujától a sarok-kapuig, négyszáz könyöknyit, 24 meg minden aranyat, ezüstöt s mind az edényeket, melyek találtattak az Isten házában Óbéd-Edómnál s a király házának kincseit, valamint a tűszokat; s visszatért Sómrónba. 25 És élt Amaczjáhú, Jóás fia, Jehúda királya, Jóásnak, Jehóácház fiának, Izrael királyának halála után tizenöt évig. 26 Amaczjáhú egyéb dolgai pedig, az előbbieknél s az utóbbiak nemde meg vannak írva Jehúda és Izrael királyainak könyvében. 27 És az időtől kezdve, hogy Amaczjáhú eltávozott az Örökkévalótól, összeesküést szóttak ellene Jeruzsálemben, és elmenekült Lákhisba; de küldtek utána Lákhisba s megölték ott. 28 Elvitték őt lovakon és eltemették őt ősei mellé Jehúda városában.

26 Erre vette Jehúda egész népe Uzzijáhút, ő pedig tizenhat éves volt, s királyá lett. atyja, Amaczjáhú helyett. 2 Ő félítette Élót s visszaszerezte Jehúdának, azután hogy ősei mellé feküdt a király. 3 Tizenhat éves volt Uzzijáhú, midőn király lett s ötvenkét évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve pedig Jekhalja Jeruzsálemből. 4 És tette azt, ami helyes az Örökkévaló szemeiben, egészen aszerint, amint tett atyja, Amaczjáhú. 5 És azon volt, hogy Isten keresse Zekharjáhú napjaiban, aki értett az isteni látomáshoz; s ameddig kereste az Örökkévalót, szerencséssé tette őt az Isten. 6 És kivonult s harcolt a filiszteusok ellen s rést tört Gát falán s Jabnén és Asdód falán; s épített városokat Asdóban s a filiszteusok között. 7 És megsegítette őt az Isten a filiszteusok és az arabok ellen, akik laktak Gúr-Báaland és a Máónbeliek ellen. 8 És adtak az Ammónbeliek ajándékot Uzzijáhúnak, s terjedt a híre Egyiptom tájáig, mert felette erőssé lett. 9 És épített Uzzijáhú tornyokat Jeruzsálemben a sarokkapu fölött és a völgy kapuja fölött és a szöglet fölött, s megerősítette azokat. 10 És épített tornyokat a pusztában és vájt számos vermet, mert sok jószága volt neki, mind az alföldön, mind a síkságon, földművesei s vincellérei a hegyekben és a termőföldön, mivel a földnek kedvelője volt. 11 És volt Uzzijáhúnak hadviselő serege, akik csapatban hadba vonultak, számlálásuk száma szerint, Jeíl, az író által és Máaszéjáhú, a tisztrviselő által, a király nagyjai közül való Chananjáhú kezében. 12 Az atyai házak fejeinek

egész száma, derék vitézekből: kétezerhatszáz 13 és kezük alatt hadseregről: háromszázhétezer s ötszáz, akik hadat viselnek a seregek erejével, segítvén a királyt az ellenség ellen. 14 És készített nekik Uzzijáhú az egész sereg számára pajzsokat, lándzsákat, sisakokat, páncélokat, ijakat és parityaköveket. 15 És készített Jeruzsálemben mesterséges műveket, mesterségesen kigondolva, hogy legyenek a tornyokon s a sarkokon, hogy lőhessen a nyilakkal s nagy kövekkel; és terjedt a híre messzire, mert csodásan segített meg, úgy hogy erőssé lett. 16 S amint megerősödött, emelkedett a szíve a megrömlásig s hűtlenkedett az Örökkévaló, az ő Isten ellen; s bement az Örökkévaló templomába, hogy füstölgöttesen a füstölőszer oltárán. 17 És bement utána Azarjáhú pap s vele az Örökkévaló papjai, nyolcvan derék ember. 18 És eléálltak Uzzijáhú királynak s mondták neki: Nem téged illet, Uzzijáhú, az Örökkévalónak füstölgöttni, hanem a papokat, Áronnak fiait, aikik füstölgöttni szentelvék; menj ki a szentségből, mert hűtlenkedtél, s nem lesz neked dicsőségül az Örökkévalótól az Istenről. 19 És fölháborodott Uzzijáhú, kezében pedig volt a füstölődény a füstölésre; de midőn háborgott a papokkal, a bélpoklosság kiütött homlokán a papok előtt, az Örökkévaló házában, a füstölőszer oltára mellett. 20 És midőn feléfordult Azarjáhú a főpap s mind a papok s íme, ő bélpoklos volt a homlokán, akkor sietve előzötték őt onnan; és ő is sietve ment kifelé, mert sújtotta őt az Örökkévaló. 21 És Uzzijáhú király bélpoklos volt halála napjáig s mint bélpoklos lakott az elzárás házában, mivel kizáratott az Örökkévaló házból; fia Jótám pedig a király háza fölött volt, törvényt szolgáltatva az ország népének. 22 Uzzijáhúnak egyéb dolgait pedig, az előbbieket s az utóbbiakat, megírta Jesájáhú, Ámóc fia, a próféta. 23 És feküdt Uzzijáhú az ősei mellé s eltemették őt ősei mellé a királyok temetési mezején, mert azt mondta: bélpoklos ő. És király lett helyette fia Jótám.

27 Huszonöt éves volt Jótám, midőn király lett, s tizenhat évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve pedig Jerúsa, Czádók leánya. 2 És tette azt, ami helyes az Örökkévaló szemeiben mind aszerint, amint tett atyja, Uzzijáhú; csakhogy nem ment be az Örökkévaló templomába, de a nép még mindig romlott volt. 3 Ő építette az Örökkévaló házának felső kapuját s az Ófel falán sokat épített. 4 És városokat épített Jehúda hegyiségeiben és az erdőkben épített várakat és tornyokat. 5 És ő harcolt Ammón fiai királyával s győzött fölöttük, s adtak neki Ammón fiai abban az évben száz kikkár ezüstöt, meg tízezer kór búzát, s árpát tízezret. Ezt fizették neki Ammón fiai a második s harmadik

évbén is. 6 És megerősödött Jótám, mert az Örökkévaló, az ő Istene előtt szilárdította útjait. 7 Jótámnak egyéb dolgai pedig s mind a háborúi s útjai, íme meg vannak írva Izrael s Jehúda királyainak könyvében. 8 Huszonöt éves volt, midőn király lett, s tizenhat évig uralkodott Jeruzsálemben. 9 És feküdt Jótám ősei mellé, s eltemették őt Dávid városában; s király lett helyette fia Ácház.

28 Húsz éves volt Ácház, midőn király lett s tizenhat évig uralkodott Jeruzsálemben; és nem tette azt, ami helyes az Örökkévaló szemeiben, mint atya Dávid; 2 hanem járt Izrael királyai útjain; és öntött képeket is készített a Báaloknak. 3 S ő füstölgötetett Ben-Hinnóm völgében s átvezette gyermekit a tűzön, mint a nemzetek utálatai, amelyeket elűzött az Örökkévaló Izrael fiai elől. 4 Áldozott s füstölgötetett a magaslatokon s a halmokon s minden zöldellő fa alatt. 5 És átadta őt az Örökkévaló az ő Istene Arám királya kezébe, s megverték őt s ejtettek közülük sok foglyot s elvitték Darmészekbe; és Izrael királya kezébe is adatott, és ez megverte őt nagy vereséggel. 6 És megölt Pékach, Remaljáhú fia, Jehúdában százhúszezret egy napon, mindenki vitéz ember, mivelhogy elhagyták az Örökkévalót, őseik Istenét. 7 És megölte Zíkri, Efraim vitéze, Maaszéjáhút, a király fiát, és Azrikámót, a ház előljaróját és Elkánát, a király mellett a másodikat. 8 És elfogtak Izrael fiai testvéreikből kétszázezret, asszonyokat, fiúkat és leányokat, s nagy zsákmányt is prédáltak el tőlük, s elvitték a zsákmányt Sómrónba. 9 És ott volt az Örökkévalónak egy prófétája, neve Ódéd, s ez kiment a sereg elébe, amely Sómrón felé jött s mondta nekik: Íme az Örökkévalónak, őseitek Istenének Jehúda ellen való haragjában adta őket kezetekbe, s ti öldöstetek közöttük oly dühvel, amely az egekig ért. 10 S most, Jehúda és Jeruzsálem fiait szolgálkúl és szolgálókul szándékozzátok magatoknak alávetni! Nemde ez csak nektek lesz bűnösséggül az Örökkévaló, a ti Isteneket előtt. 11 Most tehát hallgassatok meg engem, s adjátok vissza a foglyokat, akiket ejtettetek testvéreitekből, mert az Örökkévaló föllobbant haragja van ellenetek. 12 Ekkor odaálltak férfiak Efraim fiainak fejei közül: Azarjáhú, Jehochánán fia, Berekhjáhú, Messillémót fia, Chizkijáhú, Sallúm fia és Amásza, Chadláj fia, a hadból érkezők elé, 13 s mondták nekik: Ne hozzátok ide a foglyokat, mert azért hogy legyen rajtunk bűnössége az Örökkévaló előtt, szándékoztok hozzátenni vétkeinkhez s bűnösséggünkhez, mert nagy bűnösségeink van s föllobbant harag Izrael ellen. 14 Erre elengedte a fegyveres csapat a foglyokat és a prédát a nagyok s az egész gyülekezet előtt. 15 És felkeltek a

név szerint megnevezett férfiak s támogatták a foglyokat, s a mezíteleneket közülük felöltözötték a zsákmányból, s ellátták őket ruhával meg saruval, s enniük és inniuk adtak s megkenték őket s elvezették őket szamarakon mind a gyengéket, s elvitték őket Jerichóba, a pálmák városába, testvéreik mellé, s visszatértek Sómrónba. 16 Abban az időben küldött Ácház király Assúr királyaihoz, hogy segítsenek neki. 17 És azonfelül jöttek az Edómbeliek, vereséget okoztak Jehúdában s foglyokat ejtettek. 18 A filiszteusok pedig portyáztak az Alföld városaiban és Jehúda délvidékén s elfoglalták Bét-Sémest, Ajjálónt, Gedéröt, Szákhót s leányvárosait, meg Timnát s leányvárosait, és Gimzót meg leányvárosait s megtelopedtek ott. 19 Mert megalázta az Örökkévaló Jehúdát Ácház, Izrael királya miatt, mivel elvadította Jehúdát s hűtlenkedve hűtlenkedett az Örökkévaló ellen. 20 És jött ellene Tilgat-Pilneészer, Assúr királya s szorongatta, de nem támogatta őt. 21 Bár Acház kifosztotta volt az Örökkévaló házát s a király meg a nagyok házát s adta Assúr királyának, de nem a maga segítségére. 22 És midőn szorongatta őt, továbbra is hűtlenkedett az Örökkévaló ellen: ő, Ácház király. 23 És áldozott Darmészek isteneinek, akik neki vereséget okoztak, s azt mondta: Minthogy Arám királyainak Istenei segítették meg őket, azoknak fogok áldozni, hogy megsegítsenek engem; de ezek lettek neki elbukására és egész Izraelnek. 24 És összeszedte Ácház az Isten házának edényeit s letörte az Isten házának edényeit s bezárta az Örökkévaló házának kapuit s készített magának oltárokat minden sarkon Jeruzsálemben. 25 És Jehúda minden egyes városában készített magaslatokat, hogy füstölgötessen más isteneknek; s bosszantotta az Örökkévalót, ősei Istenét. 26 És egyéb dolgai s mind az ő útjai, az előbbiektől és az utóbbiak, íme meg vannak írva Jehúda és Izrael királyai könyvében. 27 És feküdt Ácház ősei mellé s eltemették őt a városban, Jeruzsálemben, mert nem vitték el őt Izrael királyai sírjaiba. S király lett helyette fia Jechizkijáhú.

29 Jechizkijáhú király lett huszonötéves korában és huszonkilenc évig uralkodott Jeruzsálemben; anyja neve pedig Abija, Zekharjáhú leánya. 2 És tette azt, ami helyes az Örökkévaló szemeiben, egészen aszerint, amint tette őse Dávid. 3 Ó, uralkodásának első évében, az első hónapban, megnyitotta az Örökkévaló házának kapuit s kijávította azokat. 4 És hozatta a papokat s levítákat s összegyűjtötte őket a kelet felé fekvő téren. 5 És mondta nekik: Hallgassatok meg engem, levíták, most szenteljétek meg magatokat és szenteljétek meg

az Örökkévalónak, őseitek Istenének házát s távolítsátok el az undokságot a szentségből. 6 Mert hűlenkedtek az őseink s cselekedték azt, ami rossz az Örökkévaló, a mi Istenünk szemeiben s elhagyták őt, s elfordították arcukat az Örökkévaló hajlékától s hátat mutattak. 7 Be is zárták a csarnok ajtait s eloltották a mécseket s a füstölő szert nem füstölgöttek s égoáldozatot nem mutattak be a szentélyben Izrael Istenének. 8 Lett tehát az Örökkévaló haragja Jehúda és Jeruzsálem ellen s tette őket iszonyodássá, iszonyattá s piisszegéssé, amint lábjátok szemeitekkel. 9 És íme, elestek a mi őseink kard által, fiaink s leányaink s nejeink pedig fogásában vannak emiatt. 10 Most az van szívemben, hogy szövetséget kössek az Örökkévalóval, Izrael Istenével, hogy hárítsa el mirőlünk az ő fellobbant haragját. 11 Fiaim, ne lankadjatok, mert titeket választott ki az Örökkévaló, hogy álljatok előtte, neki szolgálatot végezni ahogy legyeket neki szolgálattevői s füstölgötgetői. 12 Ekkor felkeltek a levíták: Máchat, Amászaj fia, Jóél, Azarjáhú fia, a Keháti fiai közül, Merári fiai közül pedig: Kis, Abdí fia s Azarjáhú, Jehallelél fia; s a Gérsunni közül: Jóách, Zimma fia, s Éden, Jóách fia; 13 s Elicáfán fiai közül: Símri és Jeíél; s Ászáf fiai közül Zekharjáhú s Mattanjáhú; 14 s Hémán fiai közül Jechiél meg Simei; a Jedútún fiai közül: Semája és Uzziél. 15 És összegyűjtötték a testvéreiket s megszentelték magukat s bementek a királynak az Örökkévaló igéi szerint adott parancsa szerint, hogy megtisztítsák az Örökkévaló házát. 16 És bementek a papok az Örökkévaló házának bensejébe a tisztítás végett, s kivitték mindenzt a tisztatlanságot, amelyet találtak az Örökkévaló templomában, az Örökkévaló házának udvarába; s átvették a levíták, hogy kivigyék a Kidrón patakjába kunn. 17 És megkezdték a szentelést az első hónap elsején, s a hó nyolcadikán bementek az Örökkévaló csarnokába s megszentelték az Örökkévaló házát nyolc nap múlva: így bevégezték az első hónap tizenhatodik napján. 18 Ekkor bementek belülre Chizkijáhú királyhoz s mondta: Megtisztítottuk az Örökkévaló egész házát s az égoáldozat oltárát s mind az edényeit s a kenyérrend asztalát s mind az edényeit; 19 s mind az edényeket, amelyeket Ácház király uralkodása alatt hűtlenségében elvetett, helyükre tettük s megszenteltük, s íme ott vannak az Örökkévaló oltára előtt. 20 És fölkelt Jechizkijáhú király korán reggel s összegyűjtötte a város nagyait s fölment az Örökkévaló házába. 21 És bevittek hét tulkot, hét kost, meg hét juhot és hét kecskebaktot vétekáldozatul a királyságért, a szentélyért és Jehúdáért; s meghagyta Áron fiainak a papoknak, hogy mutassák be az Örökkévaló oltárán. 22 És levágták a szarvasmarhát, s a papok fölfogták a vért

és ráhintették az oltárra; s levágták a kosokat s ráhintették a vért az oltárra; s levágták a juhokat s ráhintették a vért az oltárra. 23 És odavitték a vétekáldozatra való bakokat a király s a gyülekezet elő, s rátették azokra kezeiket. 24 És levágták azokat a papok s tisztításul rátették vérüket az oltárra, hogy engesztelést szerezzenek egész Izraelért; mert egész Izraelnek szánta a király az égoáldozatot s a vétekáldozat. 25 És felállította a levitákat az Örökkévaló házában cimbalmokkal, lantokkal és hárfákkal, Dávidnak s Gádnak, a király látójának s Nátán prófétának parancsolata szerint, mert az Örökkévaló rendelete szerint volt e parancs az ő prófétái által. 26 És odaálltak a leviták Dávid hangszerivel s a papok a trombitákkal. 27 És meghagyta Chizkijáhú, hogy mutassák be az égoáldozatot az oltáron; s midőn megkezdődött az égoáldozat, megkezdődött az Örökkévaló éneke s a trombiták, még pedig Dávidnak, Izrael királyának hangszeri alapján. 28 És az egész gyülekezet leborult, s az ének fölhangzott s a trombiták trombitáltak; minden az égoáldozat befejeztéig. 29 És mi helyt bevégezték az áldozást, letérdeltek a király s aikik mellette voltak, és leborultak. 30 És meghagyta Jechizkijáhú király meg a nagyok a levitáknak, hogy dicsérjék az Örökkévalót Dávidnak és Ászáfnak, a látónak szavaival, s dicsérték egész örömmel s meghajtották magukat s leborultak. 31 És megszólalt Jechizkijáhú s mondta: Most megtöltötték kezeteket az Örökkévalónak, lépjek ide s hozzatok vágóáldozatokat s hálaáldozatokat az Örökkévaló házába; s hozz a gyülekezet vágóáldozatokat s hálaáldozatokat meg égoáldozatokat minden arra hajló szívű. 32 És volt az égoáldozat száma, melyet hozott a gyülekezet, szarvasmarha hetven, kos száz, juh kétszáz; égoáldozatul az Örökkévalónak minden. 33 S a szentségek: szarvasmarha hatszáz, s aprójóság háromezer. 34 Csakhogy a papok kevesen voltak s nem tudták mind az égoáldozatoknak bőrét lehúzni; és támogatták őket testvéreik a levíták, míg nem bevégződött a munka s míg nem a papok megszentelték magukat, mert a levíták egyenesebb szívűek voltak a megszentelkedésre, mint a papok. 35 És égoáldozat is sok volt a békáldozatok zsiradékaival s az égoáldozathoz való italáldozatokkal. Így megszilárdult az Örökkévaló házának szolgálata. 36 És örült Jechizkijáhú s az egész nép afelett, amit az Isten a népnek szerzett, mert hirtelen történt a dolog.

30 És küldött Jechizkijáhú egész Izraelhez s Jehúdához, s leveleket is írt Efraimhoz s Menasséhez, hogy jöjjenek el az Örökkévaló házába Jeruzsálemben, megtartani a pészachot az Örökkévalónak, Izrael Istenének. 2 És elhatározta a király meg nagyai s az egész gyülekezet

Jeruzsálemben, hogy megtartják a pészachot a második hónapban. 3 Mert nem tudták megtartani abban az időben, mivelhogy a papok nem szentelték meg magukat elegendő számban s a nép nem gyűlt volt össze Jeruzsálemben. 4 És helyesnek tetszett a dolog a király szemeiben s az egész gyülekezet szemeiben. 5 És megállapították, hogy hírt vigyenek szét egész Izraelben Beér-Sébától Dánig, hogy jöjjönek a pészachot megtartani az Örökkévalónak, Izrael Istenének. Jeruzsálemben, mert nem sokaságban tartották meg, amint írva van. 6 És elmentek a futárok a király s nagyai kezéből való levelekkel egész Izraelbe s Jehúdába s a király parancsa szerint mondván: Izrael fiai, tértétek vissza az Örökkévalóhoz, Ábrahám, Izsák s Izrael Istenéhez, hogy odaforduljon a maradékhoz, amely megmaradt közületek Assúr királyai kezéből. 7 És ne legyek olyanok, mint őseitek s mint testvéreitek, aik hűtlenkedtek az Örökkévaló, őseik Istené ellen, s tette őket iszonyattá, amint lájtájtok. 8 Már most ne keményítsétek meg nyakatokat, mint őseitek; adjatok kezét az Örökkévalónak s gyertek az ő szentélyébe, amelyet örökre megszentelt, s szolgáljátok az Örökkévalót a ti Istenteket, hogy elforduljon tőletek az ő föllobbant haragja. 9 Mert ha visszatértek az Örökkévalóhoz, testvéreitek s fiaitok iringalomra lesznek foglyul-ejtőik előtt s visszatérnek ebbe az országra, mert könyörületes s iringmas az Örökkévaló, a ti Istentek, s el nem fordítja arcát tőletek, ha visszatértek hozzá. 10 De midőn a futárok vonultak városról városra Efraim s Menasse országában egészen Zebúlúnig, nevették rajtuk s kigúnyolták őket. 11 Csak nemelyek Ásérből, Menasseből és Zebúlúnból megalázkodtak s eljöttek Jeruzsálemben. 12 Jehúdán is volt az Istenek keze; adva nekik szívet, hogy megtegyék a király s a nagyok parancsát az Örökkévaló igéje szerint. 13 És sok nép gyülekezett Jeruzsálemben, hogy megtartsák a kovásztalan kenyerek ünnepét a második hónapban, fölölte számos gyülekezet. 14 És fölkeltek s eltávolították az oltárokat, amelyek Jeruzsálemben voltak, s mind a füstölőket eltávolították s bedobták a Kidrón patakjába. 15 És levágta a pészacháldozatot a második hónap tizenegyedikén, és a papok s levíták szégyenkeztek volt és megszentelték magukat s bemutattak égőáldozatokat az Örökkévaló házában. 16 És álltak állásukon rendjük szerint, Mózes az Isten emberének tana szerint; a papok hintették a vért a levíták kezéből. 17 Mert sokan voltak a gyülekezetben, aik nem szentelték meg magukat, tehát a levíták voltak a pészacháldozatok levágásánál minden nem tiszta helyett, hogy megszenteljék az Örökkévalónak. 18 Mert sokasága a népnek, sokan Efraimból meg Menasséből, Jisszákharból s Zebúlúnból nem tisztálkodtak, hanem etté

a pészacháldozatot nem előírás szerint; hanem Jechízkijáhú imádkozott értük, mondván: az Örökkévaló, a jóságos, engesz telést ad 19 mindenkiért, aki megszilárdította szívét, hogy keresse az Istenet, az Örökkévalót, ősei Istenét, ha nem is a szentség tisztasága szerint. 20 És hallgatott az Örökkévaló Jechízkijáhúra s meggyógyította a népet. 21 És megtartották Izrael fiai, aik találtattak Jeruzsálemben, a kovásztalan kenyerek ünnepét hét napig nagy örömmel, s dicsérték az Örökkévalót nap-nap után a levíták s a papok hatalmas hangszerékkal az Örökkévalónak. 22 És szívére szólt Jechízkijáhú mind a levítáknak, aik igazi eszességet tanúsítottak az Örökkévaló iránt, s ették az ünnepi kenyeret hét napig, áldozva békeáldozatokat s vallomást téve az Örökkévalónak, őseik Istenének. 23 És elhatározta az egész gyülekezet, hogy megtart más hét napot; s tartottak hét napot örömben. 24 Mert Chizkijáhú, Jehúdah királya adományozott a gyülekezet részére ezer tulkot s hétezer juhot, s a nagyok adományoztak a gyülekezet részére ezer tulkot s tízezer juhot; és a papok megszentelték magukat sokaságban. 25 És örült Jehúda egész gyülekezete, meg a papok s a levíták, meg az egész gyülekezet, amely Izraelből jött, s a jövevények, aik Izrael országából jöttek, s aik Jehúdában laktak. 26 És volt nagy örööm Jeruzsálemben, mert Salamonnak, Dávid fiának, Izrael királyának napjai óta nem volt ilyesmi Jeruzsálemben. 27 És fölkeltek a papok, a levíták, s megáldották a népet; és szavuk meghallgatásra talált s eljutott az imádságuk az ő szent lakába, az egbe.

31 És midőn mindenzt elvégezték, kiment az egész ottlevő Izrael Jehúda városaiba, s összetörték az oszlopokat s kivágta az asérákat, s lerontották a magaslatokat s az oltárokat egész Jehúdából; Benjáminból, Efraimban és Menassében is végképen; s visszatértek mind az Izrael fiai kiki az ő birtokába, a városaikba. 2 És föllálltotta Jechízkijáhú a papok s levíták osztályait osztályai szerint, kit-kit a papok s levíták közül szolgálata szerint égőáldozat s békéáldozat mellé, hogy szolgálatot tegyenek s hálát mondjanak s dicsérjenek az Örökkévaló táborainak kapuiban. 3 És illetményt adott a király a vagyonából az égőáldozatokra, a reggeli s esti égőáldozatokra, a szombatokon, újholdakon és ünnepeken való égőáldozatokra, amint írva van az Örökkévaló tanában. 4 És meghagyta a népnek, Jeruzsálem lakóinak, hogy adják a papok s a levíták illetményét, azért hogy megerősödjenek az Örökkévaló tanában. 5 S midőn híre terjedt a dolognak, bőven hozták Izrael fiai zsengéjét a gabonának, mustnak, olajnak s méznek s a mező minden termésének; s mindennek tizedét bőségesen

hozták. 6 És Izrael meg Jehúda fiai, akik laktak Jehúda városaiban, ők is hozták tizedét a szarvasmarhának s apró jószágnak, meg tizedét a szentségeknek, amelyek szenteltettek az Örökkévalónak, az ő Istenüknek hozták, s adakoztak asztagszámra. 7 A harmadik hónapban kezdték az asztagokat rakni s a hetedik hónapban bevégezték. 8 És eljöttek Jechizkijáhú és a nagyok s látták az asztagokat; ekkor áldották az Örökkévalót s népét Izraelt. 9 És midőn Jechizkijáhú megkérdezte a papokat s levítákat az asztagok felől, 10 akkor szolt hozzá Azarjáhú, a főpap Czádók házából, s mondta: Amiota kezdték az adományt hozni az Örökkévaló házába, ettünk, jóllaktunk s hagyunk is egész sokat, mert az Örökkévaló megáldotta az ő népét, s ami megmaradt ez a gazdagság itt. 11 Ekkor meghagyta Jechizkijáhú, hogy rendezzenek be kamarákat az Örökkévaló házában, s berendeztek; 12 s bevitték az adományt, meg a tizedet és a szentségeket hűségen; és az előljáró azok felett volt a levita Kánánjáhú, meg testvére Símei mint második; 13 Jechiél pedig, meg Azazjáhú, Náchat, Aszáél, Jerímót, Józábád, Elél, Jiszmákhjáhú, Máchat és Benájáhú felügyelők voltak Kánánjáhú meg testvére Simei kezéből Jechizkijáhú királynak, meg Azarjáhúnak, az Isten háza előljárójának megbízásából. 14 És Kóré, Jimna fia, a levita, a kelet felől való kapuőr, az Istennek szánt fölajánlások fölött volt, hogy átadhassák az Örökkévaló adományát s a szentek szentjét. 15 És alatta voltak: Éden, Minjámin, Jézúa, Semájáhú, Amarjáhú, Sekhanjáhú, a papok városaiban, hűségen, hogy átadják testvéreiknek az osztályokban, nagynak úgy mint kicsinyek, 16 azokon kívül, akik származás szerint fölgyegzettek, a férfiak három évestől fölfelé, minden, aki bement az Örökkévaló házába, a napról-napra valónak dolgában, szolgálatuk szerint, őrizeteikben osztályaihoz képest. 17 A származási feljegyzése a papoknak az atyai házaik szerint történt s a leviták húsz évestől fölfelé, őrizeteikben, osztályaihoz, 18 még pedig származás szerint feljegyzett minden kisdedükkel, feleségeikkel, fiaikkal és leányaikkal az egész gyülekezetre nézve, mert hűsükben szentnek szentelték magukat. 19 Áron fiainak pedig, a papoknak, városaik közlegelőinek mezéjén, minden egyes városban, a név szerint fölgyegzett férfiaknak adtak illetményeket minden férfinak a papok közül, s minden a származás szerint fölgyegzettnek a leviták közül. 20 És ekképp cselekedett Jechizkijáhú egész Jehúdában, és tette azt, ami jó és helyes és ami igaz az Örökkévaló, az ő Isten előtt. 21 És minden tettében, amelyet megkezdett az Isten házának szolgálatában és a tanban és a parancsolatban, Istenét keresvén, egész szívvel tette és szerencsét volt.

32 E dolgok és igazság után eljött Szanchérib, Assúr királya, behatolt Jehúdába s táborozott az erősített városok ellen s azt mondta, hogy magának elfoglalja. 2 Midőn Jechizkijáhú láttá, hogy eljött Szanchérib s arca a Jeruzsálem ellen való harcra irányul, 3 akkor tanácskozott nagyjaival s vitézeivel, hogy el tömik a források vizeit, amelyek a városon kívül voltak, s ők segítették őt. 4 És gyülekezett sok nép s eltömték minden forrásokat s a patakot, amely az ország közepette folyik, mondván: miért jöjenek Assúr királyai s találjanak sok vizet? 5 És erőlködött s megépítette az egész attört falat s magasabbra építette a tornyokat a kinn egy másik falat, s megerősítette a Millót Dávid városában, s készített fegyvereket bőven és pajzsokat. 6 S helyezett hadi tiszteket a nép fölé, s összegyűjtötte őket magához a város kapujának terére a szívükre beszélt, mondván: 7 Legyetek erősek és bátrak, ne féljetek s ne rettegjetek Assúr királya előtt s az egész vele levő tömeg előtt, mert velünk több van, mint ővele. 8 Vele van halandonak karja, de velünk van az Örökkévaló, ami Istenünk hogy megsegítsen minket s hogy viselje harcainkat. S a nép támaszkodott Jechizkijáhúnak, Jehúda királyának szavaira. 9 Ezután küldötte Szanchérib, Assúr királya az ő szolgáit Jeruzsálemben – ő pedig és egész hatalma ővele Lákhis előtt volt – Jechizkijáhúhoz, Jehúda királyához s egész Jehúdához, mely Jeruzsálemben volt, mondván: 10 Így szól Szanchérib, Assúr királya: miben bíztok, hogy Jeruzsálemben maradtok az ostrom alatt? 11 Nemde Jechizkijáhú csábítgat titeket, adván benneteket a halálnak éhség s szomjúság által, mondván: az Örökkévaló a mi Istenünk, meg fog minket menteni Assúr királya kezéből? 12 Nemde ő, Jechizkijáhú, eltávolította az ő magaslatait s oltárait és szolt Jehúdának és Jeruzsálemenek, mondván: Egy oltár előtt boruljatok le s azon füstölgöttesetek? 13 Vajon nem tudjátok-e, mit tettem én meg őseim mind az országok népeinek; vajon bírták-e az országok nemzeteinek istenei országukat megmenteni kezemből? 14 Ki az, mind eme nemzetek istenei közül, amelyeket az én őseim kiirtottak, aki bírta megmenteni népét az én kezemből, hogy a ti istentek bírna megmenteni titeket a kezemből? 15 S most ne ámitson titeket Chizkijáhú s ne csábítgasson titeket ilyetérképpen s ne higgyetek neki, mert semmiféle nemzetnek és királyságnak bármely istene nem bírta megmenteni népét kezemből és őseim kezéből; hát még hogy a ti isteneket nem fog titeket megmenteni kezemből. 16 És még beszélték szolgájukat az Örökkévaló az Isten ellen és szolgája Jechizkijáhú ellen; 17 leveleket is írt, hogy káromolja az Örökkévalót, Izrael Istenét s hogy szóljon róla, mondván: amilyenek az országok nemzeteinek istenei, amelyek nem mentették

meg népüket kezemből, úgy nem fogja megmenteni népét Jechizkijáhú istene a kezemből. **18** És kiáltottak fennhangon zsidóul Jeruzsálem népéhez, amely a falon volt, hogy őket megijessék s megrémítsék, azért, hogy bevehessék a várost. **19** És beszéltek Jeruzsálem Istenéről mint az ország népeinek isteneiről, az ember kezeinek művéről. **20** És imádkozott Jechizkijáhú király és Jesajáhú, Ámóc fia, a próféta, e miatt, s kiáltottak az egek felé. **21** És küldött az Örökkévaló angyalt, és megsemmisített minden derék vitézt és tisztet s vezért Assúr királya táborában; s visszatért arca szégyenében országába, s midőn bement istenének házába, az ő istenének származottjai elejtették őt ott karddal. **22** Így megsegítette az Örökkévaló Jechizkijáhút meg Jeruzsálem lakói Szancheribnak, Assúr királyának kezéből s mindenkinet kezéből s vezérelte őket a körüllevők ellenében. **23** És sokan hoztak ajándékot az Örökkévalónak Jeruzsálembe s drágaságokat Jechizkijáhúnak, Jehúda királyának, és felülemelkedett mind a nemzetek szemeiben ennek utána. **24** Ama napokban halálosan megbetegedett Jechizkijáhú s imádkozott az Örökkévalóhoz, s ez szólt hozzá s csodajelt adott neki. **25** De nem a vele történt jótétemény szerint viszonozott Jechizkijáhú, hanem fennhígázott szíve és lett harag ellene és Jehúda meg Jeruzsálem ellen. **26** De megalázkodott Jechizkijáhú szíve fennhígázásában, ő meg Jeruzsálem lakói, s nem jött rájuk az Örökkévaló haragja Jechizkijáhú napjaiban. **27** És volt Jechizkijáhúnak gazdagsága s tisztelete felette sok, s kincstárat készített magának az ezüst, az arany, a drágakő, meg illatszerek és pajzok s mindenféle drága edény számára; **28** s éléstárat gabona meg must és olaj termése számára és jáslakat mindenennemű állat számára és szállásokat a nyájak számára. **29** És városokat szerzett magának és juhokat és szarvasmarhát sokat, mert adott neki Isten felette nagy vagyont. **30** S ugyancsak Jechizkijáhú elöttme a Gíchón vize felső eredőjét és terelte lefelé Dávid városának nyugati részébe; és szerencsés volt Jechizkijáhú minden tettében. **31** Épp így Bábel nagyainak követeivel, akik hozzáküldtek, hogy kérdezzék a csodajelel, mely az országban történt, elhagyta őt az Isten, csakhogy kipróbálja őt, hogy megtudja mindenzt, ami szívében van. **32** És Jechizkijáhú egyéb dolgai s kegyes tettei, íme azok meg vannak írva Jesájáhú profétának, Ámóc fiának látomásában, Jehúda s Izrael királyainak könyvében. **33** És feküdt Jechizkijáhú az ősei mellé s eltemették őt Dávid fiai sírjainak hágóján; s tisztességet tettek neki halálakor egész Jehúda s Jeruzsálem lakói. S király lett helyette fia Menasse.

33 Tizenkét éves volt Menasse, midőn király lett s ötvenöt évig uralkodott Jeruzsálemben. **2** És tette azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, azon nemzetek utálatai szerint, melyeket elűzött az Örökkévaló Izrael fiai elől. **3** Újra építette a magaslatokat, melyeket lerombolt atya Jechizkijáhú; felállított oltárokat a Bálonak s készített asérákat s leborult az ég egész serege előtt s szolgálta azokat. **4** És épített oltárokat az Örökkévaló házában, melyről azt mondta az Örökkévaló: Jeruzsálemben lesz a nevem örökre; **5** épített ugyanis oltárokat az ég egész seregének az Örökkévaló házának mindenkit udvarában. **6** S ugyanőt átvezette fiait a tűzön Ben-Hinnóm völgyében, jövendölést meg jóslolgatást s kuruszlást úzött s tartott szellemidézőt és halottjóst; sokat tett olyat, ami rossz az Örökkévaló szemeiben az ő bosszantására. **7** Elhelyezte a bálvány képét, melyet készített, az Isten házában, melyről szólt az Isten Dávidhoz s fiához, Salamonhoz: ebbe a házba s Jeruzsálemben, melyet kiválasztottam mind az Izrael törzsei közül, helyezem el örökre a nevemet; **8** és nem távolítom el többé Izrael lábat azon földről, melyet fenntartottam őseiknek, csak úgy, ha vigyáznak, hogy megtegyék mindenzt, amit parancsoltam nekik mind a Mózes által adott tan és törvények és rendeletek szerint. **9** De eltévelítette Menasse Jehúdát és Jeruzsálem lakói, hogy még rosszabbat cselekedtek ama nemzeteknél, melyeket kipusztított az Örökkévaló Izrael fiai elől. **10** És beszél az Örökkévaló Menasséhez s népéhez, de nem figyeltek rá. **11** És rájuk hozta az Örökkévaló Assúr király hadvezéreit, s elfoglta Mennassét kampókkal s megköztözték őt bilincsekkel s elvitték Bábelbe. **12** S midőn megszorult, könyörgött az Örökkévalóhoz, az ő Istenéhez s nagyon megalázkodott ősei Istene előtt. **13** És imádkozott hozzá, és engedett fohászának s meghallotta könyörgését s visszavitte őt Jeruzsálemba a királyságába; ekkor megtudta Menasse, hogy az Örökkévaló az Isten. **14** Ezután épített külső falat Dávid városának nyugatra a Gíchontól, a völgyben, és amerre a halak kapuja felé mennek, s fordult az Ofel felé, s nagyon magasbította azt; s elhelyezett hadvezéreket mind az erősitett városokban Jehúdában. **15** És eltávolította az idegen isteneiket s a bálványt az Örökkévaló házából s minden oltárat, amelyeket épített volt az Örökkévaló háza hegyén és Jeruzsálemben, s kidobta a városon kívülre. **16** És helyreállította az Örökkévaló oltárát s áldozott rajta békéaldozatokat és háláaldozatot; és meghagyta Jehúdának, hogy szolgálják az Örökkévalót, Izrael Istenét. **17** Azonban még mindig áldozott a nép a magaslatokon, bárcsak az Örökkévalónak, Istenüknek. **18** Menassénak egyéb dolgai pedig s imádsága az ő Istenéhez s a látók beszédei,

akik beszéltek hozzá az Örökkévalónak, Izrael Istenének nevében, íme azok meg vannak Izrael királyai történetében. **19** És imádsága s fohászának elfogadása s minden vétke s hűtlensége s a helyek, amelyeken magaslatokat épített s fölállította az asérákat s a faragott képeket megalázkodása előtt: íme azok meg vannak írva a látók beszédeiben. **20** És feküdt Menasse az ősei mellé s eltemették őt a házában. S király lett helyette fia, Ámón. **21** Huszonkét éves volt Ámon, mikor király lett s két évig uralkodott Jeruzsálemben. **22** És tette azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, amint tette atya Menasse; mind a faragott képeknél is, amelyeket atya Menasse készített, áldozott Ámón s szolgálta azokat. **23** De meg nem alázkodott az Örökkévaló előtt, amint megalázkodott atya Menasse, mert ő, Ámón, sok bűnt követett el. **24** És összeesküdtek ellene a szolgái s megölték őt a házában. **25** De az ország népe megölte mindeneket, kik összeesküdtek Ámón király ellen s helyébe királyá tette az ország népe fiát, Jósijáhút.

34 Nyolc éves volt Jósijáhú, mikor király lett és harmincegy évig uralkodott Jeruzsálemben. **2** És tette azt, ami helyes az Örökkévaló szemeiben; járt ősének, Dávidnak útjaiban s nem tért el se jobbra, se balra. **3** S uralkodása nyolcadik évében, midőn ő még ifjú volt, kezdte keresni ősének, Dávidnak Istenét s a tizenkettédik évben kezdtette megtisztítani Jehúdát meg Jeruzsálemet a magaslatoktól, az aséráktól, meg a faragott és öntött képektől. **4** S lerombolták jelenlétében a Báalok oltárait a naposzlopokat pedig, amelyek azokon fölül voltak, kivágta; s az asérákat, meg a faragott s öntött képeket összevázta és porrá törte s elhintette azoknak sírja fölé, aikik azoknak áldoztak. **5** S a papok csontjait elégette oltáraikon; így megtisztította Jehúdát és Jeruzsálemet. **6** Továbbá Menasse meg Efraim és Simeón városaiban egészen Naftáliig, azok romjaiban köröskörül – **7** lerombolta az oltárapokat, és az asérákat meg a faragott képeket porrá zúzta, mind a naposzlopokat pedig kivágta Izrael egész országában; erre visszatért Jeruzsálemben. **8** És uralkodása tizenyolcadik évében, tisztítván az országot s a házat, küldte Sáfánt, Acaljáhú fiát, s Máaszéjáhút, a város nagyját s Jóáchot, Jóácház fiát, a kancellárt, hogy kijavítsák az Örökkévaló, az ő Istene házát. **9** És elmentek Chilkijáhúhoz, a főpaphoz s adták a pénzét, amelyet hoztak volt az Isten házába, amelyet gyűjtötték volt a leviták, a küszöbörök, Menasséből, meg Efraimból s Izrael minden maradékából s egész Jehúdából, meg Benjáminból, s visszatértek Jeruzsálemben. **10** És adták a munka vezetőknek kezébe, kik rendelve voltak az Örökkévaló

házára, s adták azon munkavezetőknek, kik az Örökkévaló házában dolgoztak, a háznak javítása és kiigazítása végett; **11** s áadták a faműveseknek s az építőknek, hogy faragott köveket vegyenek, meg fát kapcsokra s hogy gerendázzák a házakat, amelyeket elrontottak Jehúda királyai. **12** És a férfiak hűséggel jártak el a munkában s feléjük kirendelte voltak: Jáchat meg Óbadjáhú, a leviták, Merári fiai közül és Zekharja s Mesullám, a kehatiák fiai közül felügyeletre, és a leviták közül mindenki, aki hozzáértett a hangszerhez. **13** És a teherhordók fölött és felügyelőkül minden munkás fölött mindenféle szolgálatnál; és a leviták közül voltak írók, felügyelők és kapuőrök. **14** És midőn kivették az Örökkévaló házába hozott pénzét, megtalálta Chilkijáhú pap, az Örökkévaló tanának Mózes által adott könyvét. **15** És megszólalt Chilkijáhú és szolt Sáfánhoz az íróhoz: A tannak könyvét találtam az Örökkévaló házában. S áadtá Chilkijáhú a könyvet Sáfánnak. **16** És elvitte Sáfán a könyvet a királyhoz s még jelentést is vitt a királynak, mondván: Mindaz, ami átadatott a te szolgáid kezébe, feldolgozzák ők; **17** s kiöntötték a pénzöt, mely az Örökkévaló házában találtatott s adták azt a kirendeltek kezébe s a munkavezetők kezébe. **18** És jelentette Sáfán az író a királynak, mondván: Egy könyvet adott nekem Chilkijáhú pap. S felolvassott belőle Sáfán a király előtt. **19** És volt, amint hallotta a király a tannak szavait, megszagatta ruháit. **20** És parancsolta a király Chilkijáhúnak, meg Achikámnak, Sáfán fiának, meg Abdónnak, Míkha fiának, meg Sáfánnak az írónak és Aszjának, a király szolgájának, mondván; **21** Menjetek, kérdezzétek meg az Örökkévalót értem s az Izraelben meg Jehúdában megmaradt részét a megtalált könyv szavai felől, mert nagy az Örökkévalónak haragja, amely miránk kiomlott, mivelhogy nem őrizték meg őseink az Örökkévaló igéjét, hogy cselekedtek volna mind aszerint, amint írva van ebben a könyvben. **22** Ekkor elment Chilkijáhú s akiket a király küldött Chulda prófétánőhöz, feleségehez Sallúmnak, Tokehat, Chaszra fia fiának, a ruhaörnek; ő lakott Jeruzsálemben, a második városrészben s beszéltek hozzá ilyeténképpen. **23** Erre mondta nekik: Így szól az Örökkévaló, Izrael Istene; mondjátok meg a férfiúnak, ki titeket hozzám küldött, **24** így szól az Örökkévaló: íme én hozok veszedelmet e helyre s lakóira, mind amaz átkokat, amelyek írva vannak abban a könyvben, melyet felolvastak Jehúda királya előtt. **25** Azért mivel elhagytak engem s füstölöttek más isteneknek, hogy bosszantsanak engem kezeik minden művével, úgy hogy kiomlik haragom e helyre s nem alszik ki. **26** Jehúda királyához pedig, aki küldött bennetek megkérdezni az Örökkévalót, így szóljatok hozzá: így szól az Örökkévaló,

Izrael Istene a szavak felől, melyeket hallottál: 27 Mivelhogy meglágyult a szíved s megalázkodtál az Isten előtt, midőn hallottad szavait eme helyről és lakóiról, s megalázkodtál előttem és megszaggattad ruhádat és sírtál előttem, én is hallgattam rá, úgymond az Örökkévaló. 28 Íme én engedlek betérni őseidhez s betakarítatssz sírodba békében, úgy hogy nem látták meg szemeid mind a veszedelmet, melyet hozni akarok e helyre s lakóira. S vittek a királynak választ. 29 Erre küldött a király s összegyűjtötte Jehúda és Jeruzsálem véneit mind. 30 Fölment a király az Örökkévaló házába, meg mind a Jehúda emberei s Jeruzsálem lakói s a papok és leviták és az egész nép nagyjától aprajáig; s felolvasta fülük hallatára minden szavait a szövetség könyvének, mely találtatott az Örökkévaló házában. 31 Erre felállt a király a helyére s megkötötte a szövetséget az Örökkévaló színe előtt, hogy jár az Örökkévaló után s hogy megőrzi parancsolatait, bizonyágait meg törvényeit egész szívével s egész lelkével, megtéve a szövetség szavait, amelyek írva vannak ebben a könyvben. 32 És erre kötelezett mindenkit, aki találtatott Jeruzsálemben s Benjáminban; és cselekedtek Jeruzsálem lakói Istennek, őseik Istenének szövetsége szerint. 33 És eltávoította Jósijáhú mind az utálatosságokat Izrael fiainak minden országából s ráhajtott mindenkit, aki találtatott Izraelben, hogy szolgálja az Örökkévalót, Istenüket; egész életében nem távolodtak el az Örökkévalótól, őseik Istenétől.

35 És tartott Jósijáhú Jeruzsálemben pészachot az Örökkévalónak, s levágták a pészacháldozatot az első hónap tizenegyedikén. 2 És föllállította a papokat őrizetükre s megerősítette őket az Örökkévaló háza szolgálatára. 3 És meghagyta a levitáknak, akik értelmeztek egész Izraelnek, akik szentek voltak az Örökkévalónak: tegyétek a szent lánát a házba, melyet épített Salamon, Dávid fia, Izrael királya; nincs nektek vállatokra való teher; most szolgáljátok az Örökkévalót, a ti Isteneket, s népét Izraelt. 4 S legyetek kész atyai házaitok szerint, osztályaitokhoz képest, Dávidnak, Izrael királyának irata szerint s fia Salamon írása szerint, 5 s álljatok a szentélyben testvéreitek a nép fiai atyai házai szerint való csoportoknak megfelelően egy-egy atyai háznak osztálya a levitákból; 6 s vágjátok le a pészacháldozatot s szenteljétek meg magatokat s legyetek kész testvéreitek számára, cselekedvén az Örökkévalónak Mózes által adott igéje szerint. 7 És adományozott Jósijáhú a nép fiai számára juhokat s fiatal kecskéket, minden pészacháldozatokul, mindenek számára, aikik találtattak, szám szerint harmincezret és háromezer szarvasmarhát:

ezeket a király vagyonából. 8 Nagyjai pedig följánlásképpen a nép számára, a papok számára s a leviták számára adományoztak; Chilkijáhú, Zekharjáhú és Jechíél, az Isten házának előljárói, adtak a papoknak pészacháldozatokul kétezerhatszázat és háromszáz szarvasmarhát. 9 És Kánanjáhú, meg Semájáhú és Netanél, az ő testvérei, és Chasabjáhú, meg Jejél és Józábád, a leviták nagyjai adományoztak a leviták számára pészacháldozatokul ötézret és ötszáz szarvasmarhát. 10 Így megszilárdult a szolgálat, s föllálltak a papok állásukra s a leviták osztályaikhoz, a király parancsolata szerint. 11 És levágták a pészacháldozatot, s a papok hintettek kezüköből, a leviták pedig lehúzták a bőrt. 12 És elkülönítették az égőáldozatot, hogy odaadják a nép fiainak atyai házai szerint való csoportoknak, hogy bemutassák az Örökkévalónak, amint írva van Mózes könyvében; és így a szarvasmarhákat. 13 És megfőzték a pészacháldozatot tűzön rendelet szerint; a szentségeket pedig megfőzték a fazekakban, üstökben s tálakban és sűrögve hordták minden a nép fiainak. 14 Azután pedig készítettek maguknak s a papoknak, mert a papok, Áron fiai, az égőáldozat s a zsiradékok bemutatásánál voltak éjjelig; a leviták tehát készítettek maguknak s a papoknak Áron fiainak. 15 De az énekesek, Ászáf fiai, állásukon voltak, parancsolata szerint Dávidnak, Ászáfnak, Hémánnak meg Jedútunnak, a király látójának; a kapuőrök is egy-egy kapunál voltak; nem kellett eltávozniuk szolgálataktól, mert testvéreik a leviták készítettek számukra. 16 És megszilárdult az Örökkévaló szolgálata azon a napon, mert tartották a pészacháldozatot s bemutatták az égőáldozatokat az Örökkévaló oltárán Jósijáhú király parancsolata szerint. 17 S tartották Izrael fiai, az ottlevők, a pészacháldozatot abban az időben, meg a kovásztaian kenyerek ünnepét hétfen napon át. 18 És nem tartattatott Izraelben ilyen pészach Sámuél próféta napjai óta, s minden az Izrael királyai nem tartottak olyan pészachot, mint volt az, amelyet tartott József meg a papok és a leviták, meg egész Jehúda s Izrael, amely találtatott, meg Jeruzsálem lakói. 19 Jósijáhú uralkodásának tizennyolcadik évében tartattatt ez a pészach. 20 Mindezek után, hogy Jósijáhú helyrehozta a házat, felvonult Nekhó, Egyiptom királya, hogy harcoljon az Eufrátes mellett levő Karkemisnál; s kivonult ellene Jósijáhú. 21 És amaz követeket küldött hozzá, mondván: mi közöm hozzád, Jehúda királya? Nem teellened megylek ma, hanem hadakozásom háza ellen, s Isten azt mondta, hogy siessek; állj el az Istenől, aki velem van, hogy meg ne rontson téged. 22 De Jósijáhú el nem fordította arcát tőle, hanem vele harcolni igyekezett, s nem hallgatott Nekhónak Isten szájából való szavaira s

jött harcolni Megiddó síkságában. 23 És az íjászok lőttek Jósijáhú királyra; s mondta a király a szolgáinak: Vigyetek el engem, mert nagyon megsebesültem. 24 És elvitték őt szolgái a szekérről s ráültették másodrendű szekerére s Jeruzsálembe vitték s meghalt s eltemették ősei sírjaiban; egész Jehúda pedig és Jeruzsálem gyászoltak Jósijáhú fölött. 25 És siralmat mondott Jirmejáhú Jósijáhú fölött, s mind az énekesek s énekesnők szóltak siralmaikban Jósijáhúról mind e mai napig, s törvényül tették meg Izraelben; s íme azok meg vannak írva a Siralmakban. 26 És Jósijáhúnak egyéb dolgai s kegyes tettei, aszerint ami írva van az Örökkévaló tanában, 27 és előbbi s utóbbi dolgai, íme meg vannak írva Izrael s Jehúda királyainak könyvében.

36 Erre vette az ország népe Jehácházt, Jósijáhú fiát s királyá tették őt atya helyett Jeruzsálemben. 2 Huszonhárom éves volt Jóácház, midőn király lett s három hónapig uralkodott Jeruzsálemben. 3 És eltávolította őt Egyiptom királya Jeruzsálemben, a megsarolta az országot száz kikkár ezüsttel és egy kikkár arannyal. 4 És királyá tette Egyiptom királya testvérét, Eljákimot Jehúda és Jeruzsálem fölén s átváltoztatta nevét Jehójákimra; testvérét, Jóácházt pedig elfogta Nekhó s elvitte Egyiptomba. 5 Huszonöt éves volt Jehójákim, mikor király lett s tizenegy évig uralkodott Jeruzsálemben; s tette azt, ami rossz az Örökkévaló, az ő Istene szemeiben, 6 Ellene vonult fel Nebúkadneccár, Bábel királya s megkötözte bilincsekben; hogy Bábelbe vigye. 7 És az Örökkévaló házának edényei közül elvitt Nebúkadneccár Bábelbe s betette azokat palotájába Bábelben. 8 Jehójákmak egyéb dolgai pedig s utálatosságai, amelyeket elkövetett s ami róla találtatott, nemde meg vannak írva Izrael s Jehúda királyai könyvében. S király lett helyette Jehójákhin, az ő fia. 9 Nyolc éves volt Jehójákhin, mikor király lett és három hónapig s tíz napig uralkodott Jeruzsálemben; s tette azt ami rossz az Örökkévaló szemeiben. 10 Az év fordultával pedig küldött Nebúkadneccár király s elvitte őt Bábelbe az Örökkévaló házának drága edényeivel együtt. S királyá tette testvérét Czidkjáhút Jehúda s Jeruzsálem fölé. 11 Huszonegy éves volt Czidkjáhú, mikor király lett s tizenegy évig uralkodott Jeruzsálemben. 12 És tette azt, ami rossz az Örökkévaló, az ő Istene szemeiben; nem alázkodott Jirmejáhú próféta előtt, aki az Örökkévaló szájából szólt. 13 Fel is lázadt Nebúkadneccár király ellen, aki Istenre megeskette őt; s megkeményítette nyakát a megszilárdította szívét, semhogy megtért volna az Örökkévalóhoz, Izrael Istenéhez. 14 A papok meg a nép nagyai is mind sok hűtlenséget követték el a nemzeteknek

mind az utálatosságai szerint, s megtisztálatlanították az Örökkévaló házát, amelyet megszentelt Jeruzsálemben. 15 És küldött hozzájuk az Örökkévaló, őseik Istene követei által, reggelenként küldve, mert megsajnálta népét és lakát. 16 De kigúnyolták az Isten köveit s megvetették szavait és csúfot üztek prófétáival, míg nem fölszállt az Örökkévaló haraja népe ellen, úgy hogy nem volt gyógyulás. 17 S felhozta ellenük a kaldeusok királyát, és ez megölte ifjaiat kard által szentélyük házában s nem sajnált meg ifjút s hajadont, vénet és aggastyánt; minden kezébe adta. 18 És minden az Isten házának edényeit, a nagyokat s kicsinyeket, s az Örökkévaló házának kincseit s a király meg nagyainak kincseit: minden elvitte Bábelbe. 19 És elégették az Isten házát s lerombolták Jeruzsálem falát; s minden a palotáit elégették tűzben s minden a drága edényei pusztulássá lettek. 20 És számkivetésbe vitte a kardtól megmaradt részt Bábelbe, s voltak neki s fiainak szolgákul, a míg nem uralomra került Perzsia birodalma. 21 Hogy beteljesedjék az Örökkévaló igéje Jirmejáhú által: míg a föld le nem róttá szombatjait, elpusztultsága egész idején át pihent, elhagyván telni hetven évet. 22 És első évében Kóresnek, Perzsia királyának, midőn beteljesedett az Örökkévaló igéje Jirmejáhú szájában, fölbresztette az Örökkévaló Kóresnek, Perzsia királyának szellemét s hírt küldött szét egész királyságában s írásban is, mondván; 23 Így szól Kóres, Perzsia királya: Mind a földnek királyságait nekem adta az Örökkévaló, az ég Istene, s ő meghagyta nekem, hogy építsek neki házat Jeruzsálemben, amely Jehúdában van; bárki köztetek van az ő egész népéből, vele legyen az Örökkévaló, az ő Istene s menjen föl!

Ezsdrás

1 És első évében Kóresnek, Perzsia királyának, midőn beteljesedett az Örökkelvaló igéje Jirmeja szájából, fölébresztette az Örökkelvaló Kóresnek, Perzsia királyának szellemét, és hirt küldött szét egész királyságában s írásban is, mondván: **2** Igy szól Kóres, Perzsia királya: Mind a földnek királyságait nekem adta az Örökkelvaló, az ő Istenem; s ő meghagyta nekem, hogy építsek neki házat Jeruzsálemben, a mely Jehúdában van. **3** Bárki köztetek van az ő egész népéből, legyen vele az ő Istenem s menjen föl Jeruzsálemben, a mely Jehúdában van, s építse fel házat az Örökkelvalónak, Izraél Istenének, az azon Isten, a ki Jeruzsálemben van. **4** S mindenki, a ki megmaradt, minden helyekből, ahol ő tartózkodik, támogassák őt az ő helyének emberei ezüsttel s aranynal s vagyonnal s marhával, a felajánlott adomány mellett az Isten házának, mely Jeruzsálemben van. **5** S fölkeltek Jehúda és Benjáminnak atyai házainak fejei s a papok s a leviták, mindenki, a kinek az Isten fölébresztette szellemét, hogy fölmenjenek, hogy építsék az Örökkelvaló házát, mely Jeruzsálemben van. **6** És mind a körülöttük levők megerősítették kezeiket, ezüstedenyekkel, aranynal, vagyonnal s marhával és drágaságokkal, mindenkorivül, a mit felajánlottak. **7** Kóres király pedig kiadta az Örökkelvaló házának edényeit, a melyeket elvitt volt Nabúkadnecczár, Jeruzsálemből s betette istenének házába. **8** Kiadta azokat Kóres, Perzsia királya Mitredát a kincstáros kezébe és leszámlálta azokat Sésbacczárnak, Jehúda fejedelmének. **9** És ez a számuk: arany medencze harmincz; ezüst medencze ezer; metszőkés huszonkilencz. **10** Arany serleg harmincz; másodrendű ezüst serleg négyszázöt; egyéb edény ezer. **11** Mind az edények aranyból és ezüstből valók; ötezernégyszáz. Mindez fölvitte Sésbacczár, midőn fölvített a számkivetettség Bábelből Jeruzsálemben.

2 És ezek a tartomány fiai, a kik fölmentek a számkivetettek fogáságából, a kiket számkivetett Nebúkadnecczár, Bábel királya Bából, és visszatértek Jeruzsálembé és Jehúdába, kiki az ő városába; **2** a kik jöttek Zerúbábellel, Jézusával, Nechemjával, Szerájával, Reélájával, Mordekhájjal, Bilsánnal, Miszpárral, Bigvájjal, Rechúmmal, Báanával, Izraél népe fiainak száma: **3** areós fiai, kétezerszázhetvenkettő. **4** Sefatja fiai, háromszázhetvenkettő. **5** Árach fiai, hétszázhetvenöt. **6** Páchat-Móbá fiai, Jézusá és Jóáb fiaitól kétezernyolc százötvenkettő. **7** Élám fiai, ezerkétszázötvennagy. **8** Zattú fiai, kilencszáznegyvenöt. **9** Zakkáj fiai, hétszázhatvan. **10** Báni fiai, hatszáznegyvenkettő.

11 Bébáj fiai, hatszázhuszonhárom. **12** Azgád fiai, ezerkétszázhuszonkettő. **13** Adónikám fiai, hatszázhatvanhat. **14** Bigváj fiai, kétezerötvenhat. **15** Ádin fiai, négyszázötvennagy. **16** Átér fiai Jechizkijától, kilenczvennyolcz. **17** Béczáj fiai, háromszázhuszonhárom. **18** Jóra fiai, százötvenkettő. **19** Chásúm fiai, kétszázhuszonhárom. **20** Gibbár fiai, kilenczvenöt. **21** Bét-Léchem fiai, százhuszonhárom. **22** Netófa emberei, ötvenhat. **23** Anátót emberei, százhuszonnyolcz. **24** Azmávet fiai, negyvenkettő. **25** Kirját Árim, Kefirá és Beérót fiai, hétszáznegyvenhárom. **26** Ráma és Gébá fiai, hatszázhuszonegy. **27** Mikmász emberei, százhuszonkettő. **28** Bét-Él és Áj emberei, kétszázhuszonhárom. **29** Nebó fiai, ötvenkettő. **30** Magbís fiai, százötvenhat. **31** A másik Élám fiai, ezerkétszázötvennagy. **32** Chárim fiai, háromszáhusz. **33** Lód, Chádís s Ónó fiai, hétszázhuszonöt. **34** Jerichó fiai, háromszáznegyvenöt. **35** Szenáa fiai, háromezerhatszázharmincz. **36** A papok: Jedája fiai, Jézúa házából, kilencszázhetvenhárom. **37** Immér fiai, ezerötvenkettő. **38** Paschúr fiai, ezerkétszáznegyvenhét. **39** Chárim fiai, ezertizenhét. **40** A leviták: Jézúsá és Kadmiél fiai, Hódavja fiaitól, hetvennagy. **41** Az énekesek: Ászáfiai, százhuszonnyolcz. **42** A kapuőrök fiai Sallúm fiai, Átér fiai, Talmón fiai, Akkúb fiai, Chatítá fiai, Sóbáj fiai, mindenkorivül százharminczkilencz. **43** A szentélyszolgák: Czicha fiai, Chaszúfa fiai, Tabbát fiai; **44** Kérósz fiai, Szíaha fiai, Pádón fiai; **45** Lebána fiai, Chagába fiai, Akkúb fiai; **46** Chágáb fiai, Szalmáj fiai, Chánán fiai; **47** Giddél fiai, Gáchar fiai, Reája fiai; **48** Reczín fiai, Nekóda fiai, Gazzám fiai; **49** Uzza fiai, Pászéách fiai, Bészaj fiai; **50** Aszna fiai, Meúnim fiai, Nefúszim fiai; **51** Bakbúk fiai, Chakúfa fiai, Charchúr fiai; **52** Baczlút fiai, Mechídá fiai, Charsa fiai; **53** Barkósz fiai, Szízszeria fiai, Témach fiai; **54** Neczáfiai, Chatífa fiai. **55** Salamon szolgáinak fiai; Szótaj fiai, Haszszóféret fiai, Perúda fiai; **56** Jáala fiai, Darkón fiai, Giddel fiai; **57** Sefatja fiai, Chattíl fiai, Pókéret-Haczcebájim fiai, Ami fiai – **58** minden a szentélyszolgák és Salamon szolgáinak fiai, háromszázkilenczvenkettő. **59** És ezek azok, a kik fölmentek Tél-Mélachból, Tél-Charsából, Kerúbból, Addánból, Immérből és nem tudták megjelenteni atyai házukat és családjukat, vajon Izraélből valók-e: **60** Delája fiai, Tóbija fiai, Nekóda fiai, hatszázötvenkettő. **61** S a papok fiai közül: Chobajja fiai, Hakkócz fiai, Barzellaj fiai, a ki elvett a gileádi Barzellaj leányaiból feleséget s az ő nevőkről elneveztetett. **62** Ezek keresték származási irataikat, de nem találták s visszavették a papságtól. **63** És azt mondta nekik a tirsáta, hogy ne egyenek a

szentek szentjéből, míg nem támadna pap az úrim és tummim számára. 64 Az egész gyülekezet egyetemben: negyvenkétezerháromszázhatvan. 65 Szolgáikon és szolgálóikon kívül; ezek: hétezerháromszázharminchét; voltak énekesek és énekesnők: kétszáz. 66 Lovaik: hétszázharminchét; öszvérek: kétszáznegyvenöt, 67 tevéik: négyszázharmincöt; szamarák: hatezerhétszázhusz. 68 És az atyai házak fejei közül; midőn jöttek az Örökkévaló házába, a mely Jeruzsálemben van, voltak a kik följánlották az Isten háza részére, hogy azt felállítsák helyére. 69 Erejök szerint adakoztak a munka kincstárába: aranyat, hatvanegyezer darkemánt, s ezüstöt ötezer mánét, s papi köntösöket százat. 70 S letelepedtek a papok s a leviták s a nép közül valók s az énekesek s a kapuőrök s a szentélyszolgák a városaikban, s egész Izrael a városaikban.

3 S elérkezett a hetedik hónap, Izrael fiai pedig a városokban voltak, ekkor gyülekezett a nép mint egy ember Jeruzsálemben. 2 S fölkelt Jézúa, Jóczádák fia s testvérei, a papok és Zerubbábel, Sealtiél fia s testvérei, s fölépítették Izrael Istenének oltárát, hogy hozzanak rajta égőáldozatokat, a mint írva van Mózesnek, Isten emberének tanában. 3 S föllállították az oltárt a talpazatain, mert félelem volt rajtuk az ország népeitől; és hoztak rajta égőáldozatokat az Örökkévalónak, a reggelre s estére való égőáldozatokat. 4 S megtartották a sátrák ünnepét, a mint írva van s az egyes napok égőáldozatát számszerint a minden napra valónak törvényéhez képest; 5 s azután az állandó égő áldozatot s az ujholdakét s minden az Örökkévalónak szentelt ünnepjeit, s mindenkiét, aki följánlást hoz az Örökkévalónak. 6 A hetedik hónap első napjától fogva kezdték hozni égő áldozatokat az Örökkévalónak, de az Örökkévaló templomának nem volt alapja megvetve. 7 S adtak pénzt a kővágóknak s az ácsoknak, és ételt meg italt s olajat a Czidónbelieknek s a Czórbelieknek, hogy hozzanak czédrusfákat Jáfó tengerébe Kóresnek Perzsia királyának nekik adott engedelme szerint. 8 És a második évében, hogy jöttek az Isten házához Jeruzsálemben, a második hónapban, hozzákezdtek Zerubbábel, Sealtiél fia, és Jézúa, Jóczádák fia, s többi testvéreik a papok és a leviták s mindenek, a kik a fogásból jöttek Jeruzsálemben, s felállították a levitákat husz éves koruktól kezdve s fölfelé, hogy felügyeljenek az Örökkévaló házának munkájánál. 9 És ott állt Jézúa, fiai és testvérei, Kadmiél és fiai, Jehúda fiai egyaránt, hogy felügyeljenek azok fölött, kik Isten házában munkát végeztek, Chénádád fiai, fiaik és testvéreik a leviták.

10 És alapját vetették az építők az Örökkévaló templomának; ekkor fölállították a papokat felöltözötten, trombitákkal s a levitákat, az Ászáf fiait, czimbalmokkal, hogy dicsérjék az Örökkévalót Dávidnak, Izraél királyának rendje szerint. 11 És megszólaltak dicsérő énekkel s azzal, hogy hálát adtak az Örökkévalónak, mert jóságos, mert örökké tart a kegyelme Izraél fölött; az egész nép pedig riadt nagy riadással, midőn dicséretet énekelt az Örökkévalónak azért, hogy alapja vettetett az Örökkévaló házának. 12 És sokan a papok és a leviták és az atyai házak fejei, a vének közül, a kik látták volt az első házat, midőn alapja vettetett ennek a háznak szemeik előtt, sirtak fennhangon; de sokan riadással, örömmel emelték fel hangjukat. 13 És a nép meg nem ismerte az örööm riadásának hangját a nép sirásának hangja miatt; mert a nép nagy riadással riadt, s a hang elhallatszott messzire.

4 És meghallották Jehúda és Benjámin ellenségei, hogy a számkivetettség fiai templomot építenek az Örökkévalónak, Izrael Istenének; 2 ekkor odaléptek Zerubbábelhez és az atyai házak fejeihez és mondta nekik: Hadd építsünk veletek, mert úgy mint ti, keressük mi is a ti Istenteket, és neki áldozunk Ézsar-Chaddónnak, Assúr királyának napjai óta, aki minden ide fölhozott. 3 És mondta nekik Zerubbábel meg Jézúa és Izrael atyai házának többi fejei: Nincs közötök hozzánk, hogy építsetek házat Istenünknek, hanem csak mi építünk az Örökkévalónak, Izrael Istenének, amint megparancsolta nekünk a király, Kóres, Perzsia királya. 4 És az ország népe ellankasztotta Jehúda népe kezeit s elrémítette őket az építéstől. 5 Béreltek is ellenük tanácsosokat, hogy meghisutás az ő tanácsukat, Kóresnek, Perzsia királyának minden napjaiban egészen Darjáves, Perzsia királyának uralmáig. 6 És Achasvérós királysága alatt, királysága kezdetén vádat írtak Jehúda és Jeruzsálem lakói ellen. 7 És Artachasaszt napjaiban írt Bislám, Mitredát, Tábeél s a többi társai Artachaszt királyhoz, Perzsia királyához; és a levélnek irata arámul volt írva és arámul fordítva. 8 Rechúm, a főtanácsos és Simsáj az író, írtak egy levelet Jeruzsálem ellen Artachaszt királyhoz, következőképen: 9 Ekkor Rechúm, a főtanácsos és Simsáj, az író és többi társaik, a díniak, az afarszátaik, tarpelaiak, afarszaiak, arkaik, bábeliek, súsániak, dehaiak, élámiak, 10 és a többi népek, akiket számkivetett Osznappár, a nagy és dicső, és letelepítette őket Sómrón városában és a Folyamontúlnak többi vidékén, és így tovább. 11 Ez a levél másolata, amelyet küldtek hozzá, Artachaszt királyhoz: Szolgáid, a Folyamontúlnak emberei – s így tovább. 12 Tudtára legyen a királynak, hogy a zsidók,

akik fölvonultak tőled, mihozzánk jöttek Jeruzsálemben, a lázadó és gonosz várost fölépítik, befejezik a falakat és az alapokat helyreállítják. 13 Már most tudtára legyen a királynak, hogy ha ez a város fölépül és a falak befejeztetnek, akkor adót, vámot és utipénzt nem fognak adni és végül a királyokat megkárosítja. 14 Már most minthogy mi a palotának sóját eszszük és a királynak kárát néznünk nem illik, ezért küldünk és tudtul adjuk a királynak: 15 hogy kutassanak őseid emlékeinek könyvében, és találni fogod az emlékek könyvében s megtudod, hogy ez a város lázadó város s a királyoknak meg tartományoknak károsítója s fölkelést mivelnek benne az őskor napjaitól fogva; ezért pusztítattat el a város. 16 Tudtul adjuk a királynak, hogy ha ez a város fölépül s a falak befejeztetnek, ennél fogva részed a Folyamontúlban neked nem lesz. 17 Rendeletet küldött a király Rechúmhoz, a főtanácsoshoz és Simsájhoz, az iróhoz, s a többi társakhoz, akik laktak Sómrónban és a Folyamontúlnak többi vidékén: 18 Béke és így tovább. A levél, melyet hozzánk küldtetek, világosan főlolvastatott előttem. 19 Tőlem pedig parancs adatott és kutatták és találták, hogy ez a város az őskor napjaitól fogva királyok fölé emelkedett és lázadás és fölkelés miveltetett benne. 20 És hatalmas királyok voltak Jeruzsálemben fölött és akik urak voltak az egész Folyamontúlon és adó, vám és utipénz adatott nekik. 21 Már most adjatok parancsot, hogy gátolják meg azokat a férfiakat s ez a város fől ne építtessék, mignem tőlem parancs adatik. 22 És óvatosak legyeket, nehogy hanyagságot kövessetek el az iránt, miért növekedjék a baj a királyok megkárosítására? 23 Ekkor mihelyt Artachasasz király levelének másolata felolvastatott Rechúm és Simsáj, az iró és társaik előtt, sietve mentek Jeruzsálemben a zsidókhoz és meggátolták őket karhatalommal és erővel. 24 Ekkor megszünt a Jeruzsálemben levő Isten házának munkája, és szünetelt Darjáves Perzsia királya uralmának második éveig.

5 És prófétált Chaggáj próféta és Zekharja Iddó fia, a próféták a zsidók számára, kik Jehúdában és Jeruzsálemben voltak, Izrael Istenének nevében, mely fölöttük volt. 2 Ekkor fölkeltek Zerubbábel, Seáltiél fia és Jézús, Jóczádák fia és kezdették felépíteni Isten házát, amely Jeruzsálemben van s velük Istennek prófétái, támogatva őket. 3 Abban az időben jött hozzájuk Tatnáj a Folyamontúlnak helytartója és Setár-Bózenaj meg társaik és így szóltak hozzájuk: Ki adott nektek parancsot, hogy ezt a házat építsetek és ezt a falazatot befejezzétek? 4 Ekkor következőképen szóltunk hozzájuk: Melyek azon férfiak

nevei, akik ezt az épületet építik? 5 De Istenük szeme volt a zsidók vénein, s nem gátolták meg őket, míg a jelentés Dárjáveshez nem meg; s ekkor majd válaszul levelet küldenek eziránt. 6 Másolata a levélnek, melyet küldött Tatnáj, a Folyamontúlnak helytartója és Setár-Bózenaj és társai az afarszkaik, a Folyamontúliak Darjáves királyhoz. 7 Jelentést küldtek hozzá s ekkép volt irva benne: Darjáves királynak minden béke! 8 Tudtára legyen a királynak, hogy elmentünk Jehúda tartományba a nagy Isten házába és az építettük súlyos kőből és fa helyeztetik a falakba; s ez a munka buzgón végeztetik és sikerül kezükben. 9 Ekkor megkérdeztük azokat a véneket, következőképen szóltunk hozzájuk: Ki adott nektek parancsot, hogy ezt a házat építsetek és ezt a falazatot befejezzétek? 10 És neveiket is kérdeztük tőlük, hogy tudassuk veled, hogy fölírjuk az élükön álló férfiak nevét. 11 És következőképen adtak nekünk választ, mondván: Mi szolgái vagyunk az ég és föld Istenének és építük a házat, amely építve volt ennek előtte sok éven át, és Izraélnek egy nagy királya építette és befejezte. 12 Hanem minthogy őseink megharagították az égnek Istenét, átadta őket Nebükadnecczárnak, Bábel királyának, a kaldeusnak kezébe és ezt a házat lerombolta, a népet pedig számkivetette Bábelbe. 13 Azonban Kóresnek, Bábel királyának első évében, Kóres király parancsot adott, hogy Istennek ezt a házát felépítse. 14 S az Isten házának arany- és ezüstedenyeit is, amelyeket Nebükadnecczár a Jeruzsálemben levő templomból kivitt s elvitte azokat Bábel templomába, azokat kivette Kóres király Bábel templomából s átadattak annak, kinek Sésbacczár a neve, akit helytartóvá tett; 15 s mondta neki: ezeket az edényeket vedd, menj s vigyed le őket a Jeruzsálemben levő templomba és Isten háza építessék fel a helyén. 16 Ekkor ez a Sesbacczár jött, megvetette a Jeruzsálemben levő Isten házának alapjait s akkortól kezdve mostanig építetik, de be nem fejeződött. 17 Most tehát, ha a király előtt jónak tetszik, kutassák a király kincsesházában, mely ott van Bábelben, vajon való-e, hogy Kóres királytól parancs adatott, hogy fölépítse a Jeruzsálemben levő ezt az Isten házát és a király akaratát eziránt küldje hozzáink.

6 Ekkor Darjáves király parancsot adott, és kutatták a kincsesházban, a hová leteszik az irásokat ott Bábelben; 2 és találtatott Achmetában, a Média tartományban levő fővárosban egy tekercs, s így volt benne irva: Emlékezetül. 3 Kóres királynak első évében, Kóres király parancsolatot adott, Isten háza Jeruzsálemben – a ház fölépítessék, mint oly hely, ahol áldozatokat áldoznak és alapfalai szilárdak,

magassága hatvan könyök, szélessége hatvan könyök; 4 sulyos kőből való réteg három és fából való réteg egy, és a költség a király házából adassék. 5 S Isten házának arany és ezüst edényeit is, a melyeket Nebükadnecczár kivitt a Jeruzsálemben levő templomból s elvitte Bábelbe, adják vissza s jusson a Jeruzsálemben levő templomban a helyére s tudd le az Isten házába. 6 Már most Tatnaj, a Folyamontúlnak helytartója, Setár-Bóznaj s társaik, a Folyamontúban levő afárszekaiak, távol legyeket onnan. 7 Hagyájatok ez Isten házának munkáját; a zsidók helytartója és a zsidók véneik építésé fél ez Istenházát a helyén. 8 Tőlem pedig adatik rendelet arról, hogy mit tegyek a zsidók véneivel ez Istenházának félítésére. És pedig a király javadalmából, a Folyamontulnak adójából buzgón adassék meg a költség eme férfiaknak, hogy meg ne gátolják; 9 és a mik szükségesek és pedig fiatal tulkok, kosok, juhok égoaldozatokra az ég Istenének, búza, só, bor és olaj a papok szava szerint, a kik Jeruzsálemben vannak, adassék meg nekik napról-napra hanyagság nélkül; 10 hogy bemutassanak illatos áldozatokat az ég Istenének a imádkozzanak a király és gyermekei életéért. 11 És tőlem rendelet adatik ki, hogy minden embernek, a ki megmásítja ezt a parancsolatot, házból szakittassék ki a gerenda s az föllállittáván veressék rá, háza pedig szemétdombbá tétessek e miatt. 12 És az Isten, a ki nevét lakoztatta ottan, döntsön le minden királyt s népet, a ki kinyújtja kezét, hogy megváltoztassa, hogy megrontsa ez Isten házát, a mely Jeruzsálemben van. Én Darjáves adtam a rendeletet, buzgón végeztessék. 13 Ekkor Tatnáj, a Folyamontúlnak helytartója, Setár-Bóznaj és társaik, ahoz képest, a mit küldött volt Darjáves király, a szerint buzgón cselekedtek. 14 A zsidók vénei pedig építettek és sikerük volt, Chaggaj próféta és Zekharja Iddó fiának prófétálása folytán, és építettek és befejezték Izrael Istenének rendeletéből és Kóres, Darjaves és Artachsaszt Perzsia királyának rendeletéből. 15 És bevégeztetett e ház Adár hónap harmadik napjáig, és pedig Darjáves király uralmának hatodik évében. 16 És megtartották Izrael fiai, a papok s a levíták és a számkivetés többi fiai ez Isten házának fölavatását örömmel. 17 És bemutatták ez Isten házának fölavatására száz tulkit, kétszáz kost, négyszáz juhot és kecskebakokat, hogy engesztelest szerezzenek egész Izrael számára, tizenkettőt, Izrael törzseinek száma szerint. 18 És föllállították a papokat osztályaik szerint és a levítákat rendjeik szerint Isten szolgálatára Jeruzsálemben, Mózes könyvének írása szerint. 19 És tartották a számkivetés fiai a pészachot, az első hónap tizenegyedikén. 20 Mert megtisztálkodtak a papok s levíták, mindannyian egyként

tiszták voltak, és levágták a pészachot mind a számkivetés fiai számára s testvéreik, a papok számára és maguk számára. 21 És ették azt Izrael fiai, a kik visszatértek a számkivetésből és mindenki, a ki hozzájuk elkülönödött az ország népei tisztálanságától, bogy fölkeressék az Örökkévalót, Izrael Istenét. 22 És megtartották a kovásztalan kenyerek ünnepét hét napig örömmel, mert megörvendeztette őket az Örökkévaló és feléjük fordította Assúr királyának szívét, erősítvén kezeiket az Isten, Izrael Istene házának munkájában.

7 E dolgok után pedig, Artachsaszt, Perzsia királya uralma alatt, Ezra, Szerája fia, Azarja fia, Chilkija fia, 2 Sallúm fia, Czádók fia, Achitúb fia, 3 Amarja fia, Azarja fia, Merájot fia, 4 Zerachja fia, Uzzí fia, Bukkí fia, 5 Abísúá fia, Pínechász fia, Eleázár fia, Áron főpap fia – 6 ő, Ezra fölvonult Bábelből, s ő irástudó volt, jártas Mózes tanában, a melyet adott az Örökkévaló Izrael Istene, s megadta neki a király, a mint rajta volt az Örökkévaló az ő Istene keze, minden kívánságát. 7 És felvonultak Izrael fiai közül a papok és a levíták, az énekesek s a kapuőrök és a szentélyszolgák közül Jeruzsálemben Artachsaszt király hetedik évében. 8 És elérkezett Jeruzsálemben az ötödik hónapban, ugyancsak a király hetedik évében. 9 Mert az első hónap elsején volt a Bábelből való fölvonulás megkezdése, és az ötödik hónap elsején érkezett Jeruzsálemben, a mint rajta volt Istenének jóságos keze. 10 Mert Ezra arra irányította szívét, hogy kutassa és megtegye az Örökkévaló tanát, hogy tanítson Izraelben törvényt és jogot. 11 És ez az irat másolata, melyet Artachsaszt király adott Ezrának, a papnak, az irástudónak, a ki irástudó az Örökkévaló parancsolatai és Izrael számára adott törvényei szavaiban. 12 Artachsaszt, a királyok királya Ezrának, a papnak, a ki irástudója az ég Istene törvényének, teljesen és így tovább. 13 Tőlem adatik a rendelet, hogy mindenki, a ki felajánlkozik királyságomban Izrael népe és papjai és a levíták közül, hogy Jeruzsálemben menjen, veled menjen, 14 mivelhogy a király és a hét tanácsosa részéről kiküldve vagy vizsgálatot tartani Jehúda és Jeruzsálem fölött Istened törvénye szerint, a mely kezdenben van, 15 s hogy vigyél ezüstöt és aranyat, a mit a király s tanácsosai följánlottak Izrael Istenének, a kinek Jeruzsálemben van hajléka, 16 s minden ezüstöt s aranyat, a mit találász Bábel egész tartományában, a felajánlással együtt, a mit a nép s a papok följánlannak Istenük házának, mely Jeruzsálemben van. 17 Ennél fogva buzgón vásárolj ez ezüstön tulkokat, kosokat és juhokat meg a liszt- és öntő áldozataikat, s mutasd be azokat az oltáron, mely Istentek házában van

Jeruzsálemben. 18 A mit pedig neked s testvéreidnek jónak tetszik tenni a többi ezüsttel s aranynyal, Istentek akarata szerint tegyétek. 19 Az edényeket pedig, melyek neked adatnak Istened háza szolgálata számára, szolgáltasd át Jeruzsálem Istene előtt. 20 És Istened házának többi szükséglétét, a mit alkalmad lesz adni, adjad a király kincsesházából. 21 S én tőlem, Artachsaszt királytól, adatik a rendelet minden a Folyamontúl kincstárosainak, hogy minden, a mit tőletek kér Ezra a pap, az ég Istene törvényének irástudója, buzgón végeztessék: 22 száz kikkár ezüstig, száz kör buzág, éa száz bat borig, és száz bat olajig, sőt pedig előírás nélkül. 23 Mindaz, a mi az ég Istenének rendeletéből való, végeztessék pontosan az ég Istenének háza számára, mert minek legyen harag a királynak és fiainak uralma fölött. 24 Véletek pedig tudatjuk, hogy minden a papokra és levítára, az énekesekre, kapuőrökre, szentélyszolgáakra s ez Istenháza szolgálattevőire adót, vámot és utipénzt kivetni senkinek nem szabad. 25 Te pedig, Ezra, a te Istened bölcsessége szerint, a mely kezdenben van, rendelj bírákat s jogtudókat, hogy jogot mondjanak az egész népnek, a mely a Folyamon túl van, mindazoknak, a kik a te Istened törvényeit ismerik; a ki pedig nem ismeri, azzal ismertessétek meg. 26 S mindaz, a ki nem teszi meg Istenednek törvényét s a királynak törvényét, buzgón végeztessék rajta az ítélet: akár halálra, akár kiközösítésre, akár vagyonbeli büntetésre és bőntönre. 27 Áldva legyen az Örökkévaló, őseink Istene, a ki ilyet adott a király szívébe, hogy megdicsőítse az Örökkévaló házát Jeruzsálemben; 28 felém pedig fordított kegyet a király és tanácsosai előtt s minden a király vitéz nagyai előtt. És én megerősödtem, a mint rajtam volt az Örökkévalónak, Istenemnek keze s összegyűjtöttet Izraélből főembereket, bogy velem fölvonuljanak.

8 És ezek atyai házaik fejei és származási rendjük; akik velem Bábelből fölvonultak Artachsaszt király uralma alatt. 2 Pénechász fiai közül: Gérsóm; Itámár fiai közül: Dániél; Dávid fiai közül Chattús. 3 Sekhanja fiai közül, Pareós fiai közül: Zekharja és vele együtt származás szerint, férfiak százötvenen. 4 Páchat-Móáb fiai közül: Eljehoénáj, Zerachja fia s vele kétszázan, a férfiak. 5 Sekhanja fiai közül: Jachaziél fia s vele háromszázan, a férfiak. 6 És Ádin fiai közül: Ébed, Jónátán fia, s vele ötvenen, a férfiak. 7 És Elám fiai közül: Jesája, Atalja fia, s vele hetvenen, a férfiak. 8 És Sefatja fiai közül: Zebadja, Míkháél fia, s vele nyolczvanan, a férfiak. 9 Jóáb fiai közül: Óbadja, Jechiél fia, s vele kétszáztizenyolczan, a férfiak. 10 És Selómit fiai közül: Jószifja fia, s vele százhatvanan,

a férfiak. 11 És Bébáj fiai közül: Zekharja, Bébáj fia, s vele huszonnyolczan, a férfiak. 12 És Azgád fiai közül: Jóchánán, Hákkátán fia, s vele százötzen, a férfiak. 13 És Adónikám fiai közül az utolsók s ezek neveik: Elípélet, Jejél és Semája s velük hatvanan, a férfiak. 14 És Bigváj fiai közül: Útaj és Zakkúr, s velük hetvenen, a férfiak. 15 És összegyűjtöttetm őket a folyóhoz, a mely Ahavába megy s ott táboroztunk három napig s én szemügyre vettem a népet és a papokat, de Lévi fiai közül valót nem találtam ott. 16 Ekkor kiküldtem Elíézert, Ariélt, Semáját, Elnátánt, Járibot, Elnátánt, Nátánt, Zekharját és Mesullámot, mint főembereket s Jójáribot s Elnátánt, mint oktatókat; 17 s kirendeltem őket Iddóhoz, a főemberhez Kászifja helységben és szavakat adtam szájukba, hogy beszéljenek Iddóhoz és testvéréhez, a szentélyszolgákhoz Kászifja helységében, hogy hozzanak nekünk, szolgálattevőket Istenünk háza számára. 18 S hoztak nekünk, a mint rajtunk volt Istenünknek jóságos keze, egy értelmes embert Machlínak, Izráel fia Lévi fiának fiai közül, és Sérébját meg fiait és testvéreit, tizenennyolczat; 19 és Chasabját a vele Jesáját, Merári fiai közül, testvéreit s fiaikat, húszat. 20 A szentélyszolgák közül pedig, a kiket Dávid és a nagyok ajándékoztak a levíták szolgálatára: szentélyszolgák kétszázhuzsan, mindenannyi névvel jelöltettek. 21 És hirdettem ott bőjtöt az Ahava folyó mellett, hogy sanyargassuk magunkat Istenünk előtt, kérve tőle egyenes utat magunk, gyermekeink és minden jószágunk részére. 22 Mert szégyeltem kérni a királytól hadi csapatot s lovasokat, hogy segítenének minket ellensegítől az utoń, mert szóltunk a királynak, mondván: Istenünk keze minden azon van jóra, a kik őt keresik, s hatalma meg haragja minden ellen, kik őt elhagyják. 23 Bőjtöltünk tehát s megkértük Istenünket ez iránt; s ő engedett kérésünknek. 24 Ekkor elkülönítettem a papok nagyai közül tizenkettőt; meg Sérébját, Chasabját, s velük testvéreik közül tízöt. 25 És lemértem nekik az ezüstöt és az aranyat meg az edényeket, az Istenünk házának való adományt, a melyet adományoztak a király és tanácsosai és nagyai meg minden ottlevő izraeliták. 26 És lemértem kezükre ezüstöt hatszáztven kikkárt s ezüst edényeket száz kikkárra, aranyat száz kikkárt; 27 és arany serleget huszat, ezer adarkónnyit, és finom fényesített rézből való edényt kettőt, becseseket, mint az arany. 28 És szóltam hozzájuk: Ti szentek vagyok az Örökkévalónak s az edények szentek, az ezüst meg az arany pedig felajánlás az Örökkévaló őseitek Istene részére. 29 Örködjettek és vigyázzatok, mígnem lemértek a papok s levíták nagyai és Izraél atyai házainak nagyai előtt Jeruzsálemben, az Örökkévaló házának kamaráiban. 30

És átvették a papok és a levíták súly szerint az ezüstöt s az aranyat s az edényeket, hogy elvigék Jeruzsálembe, Istenünk házába. 31 És elindultunk Ahava folyótól az első hónap tizenkettédikén, hogy menjünk Jeruzsálembe; Istenünk keze pedig rajtunk volt s megmentett minket ellenségnek s az úton leselkedőnek kezéből. 32 És eljöttünk Jeruzsálembe s ott maradtunk három napig; 33 a negyedik napon pedig lemérétett az ezüst és az arany, meg az edények Istenünk házában Merémónnak, Urija fiának a papnak kezébe, s vele volt Eleázár, Pínechász fia, s velük voltak Józábád, Jézúa fia, s Nádaja Binnúj fia, a levíták; 34 számszerint, súly szerint minden, és felirattott az egész súly, abban az időben. 35 A kik megjöttek a fogásárból, a számkivetés fiai, bemutattak égőáldozatokat Izraél Istenének: tulkit tizenkettőt egész Izraélér, kost kilenczvenhatot, juhot hetvenhetet, kecskebaktot vétekáldozatra tizenkettőt, minden égő áldozatul az Örökkévalónak. 36 És átadták a királynak rendeleteit, a király satrapáinak és a Folyamontúl helytartónak; és megajándékozták a népet és Isten házát.

9 És ezeknek befejezése után odaléptek hozzáam a nagyok, mondván: El nem különödött a nép, az izraeliták, a papok s a levíták az országok népeitől, utálataik szerint, a kanaánitól, chittitől, perizzitől, jebúszitől, ammónitől, móabitől, az egyiptomitől és émóritől; 2 mert elvettek a leányai közül maguknak és fiaiknak és összevegyült a szent magzat az országok népeivel; a nagyok és vezérek keze pedig ebben a hűtlenségen legelül volt. 3 S midőn hallottam e dolgot, megszaggattam ruhámat s köntösömet s kitéptem fejem és szakállam hajából s ütem eliszonyodva. 4 És hozzáam gyülekezett mindenki, aki remegett Izraél Istenének szavaira a számkivetés hűtlensége miatt; én pedig ütem eliszonyodva az esti lisztáldozatig. 5 S az esti lisztáldozatkor fölkeltem böjtölésemből megszaggatott ruhámmal s köntösömmel és lehajtottam térdimre és kiterjesztettem kezeimet az Örökkévalóhoz, Istenemhez. 6 És szóltam: Istenem! megszégyenülttem s elpirultam, semhogy felemelhetném, oh Istenem, arcomat te hozzád, mert bűneink megsokasodtak fejünk fölén és bűnösségeink egészen az éigig nőtt. 7 Őseink napjai óta nagy bűnösségen vagyunk mind e mai napig; és bűneink által adattunk mi, királyaink, papjaink az országok királyainak kezébe, a kardnak, a fogásnak, a prédlásnak és az arc szégyenének, a mint van a mai napon. 8 És most alig egy pillanatig könyörület volt az Örökkévaló a mi Istenünk részéről, hogy meghagyott nekünk menedéket s adott nekünk szöget az ő szent helyén, hogy megvilágosítsa Istenünk a mi szemeinket és hogy

adjon nekünk csekély föléledést a mi szolgáságunkban. 9 Mert szolgák vagyunk és szolgáságunkban el nem hagyott minket a mi Istenünk s felénk fordította a kegyet Perzsia királyai előtt, adván nekünk föléledést, hogy felemeljük Istenünknek házát s föltámaszszuk a romjait, s adván nekünk védfálat Jehúdában és Jeruzsálemben. 10 És most mit mondunk, Istenünk, ennekutána, mert elhagytuk a te parancsolataidat, 11 a melyeket megparancsoltál a te szolgáid, a próféták által, mondván: az ország, a melybe értek, hogy elfoglaljátok, fertőzet országa az országok népeinek fertőzete által, utálatosságaik által, a melyekkel eltöltötték szinültig, az ő tisztálanságukban. 12 Most tehát leányaitokat ne adjátok fiainak s leányaiat ne vegyétek el fiaitoknak s ne keressétek békéjüket és javukat sohasem, azért hogy megerősödjétek s egyétek az ország javát a örökségül hagyjátok fiaitoknak örökre. 13 És minden után, a mi reánk jött gonosz cselekedeteinkért s nagy bűnösségeinkért, habár te, oh Istenünk, kimélettel voltál, bűneinkben alul, s adtál nekünk ilyen menedéket: 14 vajon újra megszegjük-e a parancsolataidat s összehásasodjunk-e emez utálatok népeivel? Nemde haragudni fogsz reánk végpusztításig, mig nem lesz maradék és menedék? 15 Oh Örökkévaló, Izraél Istene, igazságos vagy, mert mi megmaradtunk menedékül, mint ez van e mai napon; íme itt vagyunk előtted bűnösségeinkben, mert meg nem lehet állani teelőtt e miatt.

10 És midőn Ezra imádkozott s vallomást tett, sírva s arcra borulva az Isten háza előtt, gyülekezett hozzá Izraélből igen nagy gyülekezet: férfiak, nők s gyermekek, mert sírt a nép sokat sírva. 2 Ekkor megszólalt, Sekhanja, Jechíl fia, Élám fiai közül s mondta Ezrának: Mi hűtlenkedtünk Istenünk ellen, s idegen nőket vettünk magunknak az ország népeiből, de most van remény Izraél számára ez iránt. 3 S most kössünk szövetséget a mi Istenünkkel, hogy el fogjuk távollíteni mind az asszonyokat s a tőlük szülötteteket, határozata szerint az Urnak s azoknak, a kik remegnek Istenünk parancsolatára; s a tan szerint té tessék. 4 Kelj fel, mert téged illet a dolog, mi pedig veled vagyunk, légy erős és tégy. 5 Erre fölkelt Ezra és megeskette a papoknak, a levítáknak s egész Izraélnek nagyjait, hogy e szerint fognak cselekedni; és megesküdtek. 6 És fölkelt Ezra az Istennek háza elől s elment Jehochánának, Eljásib fiának kamarájába; elment oda, kenyéret nem evett s vizet nem ivott, mert gyászol vala a számkivetés hűtlensége miatt. 7 És hírt vittek szét; Jehúdában és Jeruzsálemben mind a számkivetés fiaihoz, hogy gyülekezzenek Jeruzsálemben: 8

és mindenki, a ki el nem jön három nap alatt a nagyok és vének határozata szerint, átokká tétekké egész jószága, ő pedig elkülönítések a számkivetés gyülekezetéből. 9 És gyülekeztek mind a Jehúda s Benjámin emberei Jeruzsálembe három nap alatt, még pedig a kilenczedik hónapban, a hónap huszadikán; és leült az egész nép az Isten háza előtti téren, reszketve a dolog miatt s az esőzések től. 10 És fölkelt Ezra a pap és szólt hozzájuk: Ti hűtlenkedtetek és vettek magatoknak idegen nőket, hozzátéve Izraél bűnösségehez. 11 És most tegyetek vallomást az Örökkévalónak, őseitek Istenének s tegyétek meg az ő akaratját s különödjetek el az ország népeitől s az idegen nőktől. 12 És felelt az egész gyülekezet s mondta a fenthagyon: Úgy van, szavad szerint kell nekünk cselekednünk; 13 azonban a nép számos s az idő esőzésnek ideje s nincs erő künny állani, a munka pedig nem egy napra s nem kettőre való, mert sokat vétkeztünk a dologban. 14 Álljanak csak elő a mi nagyjaink az egész gyülekezet részére, s mindenki, aki városainkban van, aki idegen nőt vett magának, jőjön el a meghatározott idő szerint s velük minden gyűrű városnak vénei s birái, míg el nem hárítottuk magunkról Istenünk föllobbant haragját a dolog iránt. 15 Csak Jónatán, Aszál fia, s Jachzeja, Tikva fia, állottak ellene ennek, és Mesullám és Sabbetáj, a levita támogatták őket. 16 És cselekedtek ekképen a számkivetés fiai, és kiszemeltettek Ezra a pap meg férfiak, az atyai házak fejei atyai házaik szerint a mindenkorban nevükkel; és leültek a tizedik hónap első napján, hogy megvizsgálják a dolgot. 17 És végeztek minden gyűrűvel, a kik idegen nőket vettek maguknak az első hónap első napjáig. 18 És találtattak a papok fiai közül, a kik idegen nőket vettek maguknak: Jézúának, Jóczádár fiaának s testvéreinek fiai közül: Máaszéja, Eliézer, Járíb és Gedalja. 19 És adták kezüket, hogy eltávolítják nejeiket s bűnáldozatot hoznak, egy kost bűnükért. 20 És Immér fiai közül: Chanáni s Zebadja. 21 És Chárim fiai közül: Máaszéja, Élija, Semája, Jechié és Uzzija. 22 És Paschúr fiai közül: Eljónáj, Máaszéja, Jismaél, Netanél, Józabád és Eleásza. 23 És a leviták közül: Józabád. Simei, Kélája, azaz Kelíta, Petachja, Jehúda és Eliézer. 24 És az énekesek közül: Eljásib. És a kapuőrök közül Sallúm, Télem és Úri. 25 És az izraéliták közül: Pareós fiai közül: Ramja, Jizzija, Malkija, Mijjámin, Eleázár, Malkija és Benája. 26 És Élám fiai közül: Mattanja, Zekharja, Jechié, Abdi, Jerémót és Élija. 27 És Zattú fiai közül: Eljónáj, Eljásib, Mattanja, Jerémót, Zábád és Aziza. 28 És Bébáj fiai közül: Jehochánán, Chananja, Zabbáj, Atláj. 29 És Báni fiai közül: Mesullám, Mallük, Adája, Jásúb, Seál és Rámót. 30 És

Páchat-Móáb fiai közül: Adná, Kelál, Benája, Máaszéja, Mattanja, Beczálél s Binnúj és Menasse. 31 És Chárim fiai közül: Eliézer, Jissija, Malkija, Semája, Simeón; 32 Benjámin, Mallük, Semarja. 33 Chásúm fiai közül: Mattenáj, Mattáttá, Zábád, Elifélet, Jerémáj, Menasse, Simei. 34 Báni fiai közül: Máadáj, Amrám és Úél; 35 Benája, Bédja, Kelíhú; 36 Vanja, Merémót, Eljásib; 37 Mattanja, Mattenáj és Jáaszáj; 38 Báni, Binnuj, Simei; 39 és Selemja, Nátán s Adája; 40 Maknadbáj, Sásaj, Sáraj; 41 Azarél, Selemjáhú, Semarja; 42 Sallúm, Amarja, Jázsef. 43 Nebó fiai közül: Jeíél, Mattitja, Zábád, Zebína, Jaddáj, Jólé, Benája. 44 Mindezek elvettek idegen nőket s voltak közülük, kiknek a nőktől gyermekeik voltak.

Nehemiás

1 Nechemjának, Chakhalja fiának, szavai. Történt Kiszlév havában, a huszadik évben, én pedig Súsán fővárosban voltam. **2** Eljött Chanáni, egy a testvéreim közül, ő és férfiak Jehúdából; és megkérdeztem őket a zsidók felől, a menekültek felől, a kik megmaradtak a fogszágból, és Jeruzsálem felől. **3** És mondta nekem: A megmaradtak, a kik a fogszágból ott a tartományban megmaradtak, nagy bajban és gyalázatban vannak; Jeruzsálem fala pedig át van törve s kapui tűzben vannak elégetve. **4** És volt, midőn hallottam e szavakat, leültet és sírtam s gyászoltam napokon át; böjtöttem és imádkoztam az ég Istene előtt. **5** És mondta: Oh Örökkévaló, az égnek Istene, nagy és félelmetes Isten, aki megőrzi a szövetséget és szeretetet azoknak, kik őt szeretik s parancsolatait megőrzik. **6** Legyen, kérlek, a te füled figyelő, a szemeid nyitvák, hogy hallgass szolgád imádságára, a mellyel én ma imádkozom teelőtted nappal és éjjel Izraél fiai, a te szolgádért és vallomást teszek Izraél fiai vétkeiről, melyekkel vétettünk ellened, én is, meg atyám háza vétkeztünk. **7** Vétre vétettünk ellened s meg nem őriztük a parancsolatokat, a törvényeket s a rendeleteket, a melyeket parancsoltál szolgádnak, Mózesnek. **8** Emlékezzél, kérlek, az igéről, melyet parancsoltál szolgádnak, Mózesnek, mondván: ti hűtlenkedni fogtok, én pedig szétszórlak titeket a népek között. **9** De majd visszatértek hozzám s megőrizték parancsolataimat s megteszik azokat; ha lesznek eltasztottjaiok az ég végén, onnan is összegyűjtöm őket s elviszem őket arra a helyre, melyet kiválasztottam, hogy ott lakottassam a nevemet. **10** Hisz ők a te szolgáid s a te néped, a kiket megváltottál nagy erőddel és erős kezdeddel. **11** Oh Uram, legyen, kérlek, a te füled figyelő a te szolgád imádságára és a te szolgád imádságára, a kik kívánják férni a te nevedet; s adj, kérlek, szerencsét a te szolgádnak ma s add őt irgalomra eme férfiú előtt! Én ugyanis pohárnoka voltam a királynak.

2 És volt Niszán havában Artachsaszt király huszadik évében, bor volt előtte s én vittem a bort s átadtam a királynak; s én nem voltam visszatetsző előtte. **3** És mondta nekem a király: miért arcod oly szomorú, holott nem vagy beteg? Ez nem egyéb, mint szívnek szomorúsága. S én igen nagyon féltem. **4** És mondta a királynak: A király Örökké éljen! Miért ne legyen szomorú az arcom, mikor a város, őseim sírjainak helye romban van és kapui tűzben emészettek föl? **5** Erre mondta nekem a király: Mi felől van neked kérésed? Én imádkoztam az Ég Istenéhez.

És mondta a királynak: Ha a királynak jónak tetszik s ha szolgád jónak tetszik előttem – hogy küldj engem Jehúdába, atyáim sírjainak városába, hogy felépítsem. **6** És mondta nekem a király – a felesége pedig mellette ült: Meddig lesz az utazásod és mikor térsz vissza? S jónak tetszett a király előt s elküldött engem s én megjelöltettem neki az időt. **7** És mondta a királynak: Ha a király előt jónak tetszik, adjanak nekem leveleket a Folyamontúlnak helytartójához, hogy átutaztassanak, míg el nem jutok Jehúdába; **8** és levelet Ászáfhoz, a király parkja őréhez, hogy adjon nekem fákat, hogy gerendázzák a házhoz tartozó várnak kapuit, s a város fala számára, és a ház számára, a melybe én magam megyek. És megadta nekem a király, Istenem keze szerint, mely jóságos volt rajtam. **9** És eljöttem a Folyamontúlnak helytartójához s átadtam nekik a király leveleit; s küldött velem a király hadi tiszteket és lovasokat. **10** S meghallotta a chóróni Szanballát és Tóbija, az ammóni szolga s rosszul esett nekik, nagyon rosszul, hogy jött egy ember Izraél fiainak javát keresni. **11** És elérkeztem Jeruzsálembe és ott voltam három napig. **12** És felkeltem éjjel és néhány ember én velem, de nem adtam tudtára senkinek, hogy mit ad Istenem az én szívembe, hogy megtegyem Jeruzsálemért; állat sem volt velem, csakis azon állat, a melyen nyargaltam. **13** És én kimentem éjjel a Völgy kapuján s a sárkányforrás irányába és a szemét kapuja felé; és megszeméltem Jeruzsálem falait, a melyek át voltak törve, kapui pedig tűzben voltak fölemészve. **14** És tova mentem a forrás kapujához s a király tavához s nem volt helye az állatnak, hogy alattam tova menjen. **15** Fölmentem tehát éjjel a Völgyben és megszeméltem a falat, erre fordultam és bementem a Völgy kapuján és visszatértem. **16** A vezérek pedig nem tudták, hová mentem s mit cselekszem; a zsidóknak ugyanis, a papoknak, a nemeseknek és a vezéreknek és a többi munkavégzőknek mindenkor nem adtam tudtukra. **17** És szóltam hozzájuk: Ti látjátok a bajt, a melyben vagyunk, hogy Jeruzsálem romban van, kapui pedig tűzben el vannak égetve; jöjjetek, hadd építsük föl Jeruzsálem falát, hogy ne legyünk továbbá gyalázattá. **18** És tudtul adtam nekik Istenemnek kezét, a mint az jóságos rajtam, meg a királynak szavait is, melyeket mondott nekem. Erre mondta: Fölkelünk és építünk. És megerősítették kezeiket a jára. **19** Midőn a chóróni Szanballát s Tóbija, az ammóni szolga és az arábi Gésem ezt hallották, csúfoltak bennünket és gúnyolódtak rajtunk és mondta: Micsoda dolog ez, a mit ti műveltek; vajon a király ellen akartok-e föllázadni? **20** S én adtam nekik választ s mondta nekik: Az Ég Istene, ő ad nekünk szerencsét, mi pedig, az ő szolgái, fölkelünk s építünk; de

nektek nincs osztályrészletek, sem jogotok, sem emléktek Jeruzsálemben.

3 És fölkelt Eljásib a főpap, meg testvérei a papok s építették a juhok kapuját, ők szentelték azt meg s felállították ajtójit; egészen a száznak tornyáig – azt megszentelték – s egészen a Chananél tornyáig. **2** Oldala mellett építettek Jerichó emberei; s oldala mellett épített Zakkúr, Imri fia. **3** A halak kapuját építették Szenáa fiai, ők gerendázták azt s fölállították ajtójit, zárait és reteszeit. **4** Mellettük erősködött Merémót, Urija fia, Hakócz fia; s mellettük erősködött Mesullám, Berekhja fia, Mesézabél fia; s mellettük erősködött Czádók, Báana fia. **5** S mellettük erősködtek a Tekóabeliek; de hatalmasaik nem vitték be nyakukat Uruk szolgálatába. **6** Az óváros kapuján erősködtek Jojádá, Pászéach fia, és Mesullám, Beszódja fia; ők gerendázták azt s fölállították ajtójit, zárait és reteszeit. **7** S mellettük erősködött a gibeóni Melatja s a merónói Játón; Gibeón s Miczpa emberei, a Folyamontúl helytartójának székehez valók. **8** Mellette erősködött Uzziél, Charhaja fia, ötvösök; s mellette erősködött Chananja, a kenőcskeverők közül való, s megerősítették Jeruzsálemet a széles falig. **9** És mellettük erősködött Refája, Chúr fia, Jeruzsálem kerülete felének főtisztje. **10** És mellettük erősködött Jedája Charúmaf fia, még pedig házával szemben; s mellette erősködött Chattús, Chasabneja fia. **11** Egy második szakaszon erősködött Malkija, Chárim fia s Chassúb, PáchatMóbá fia meg a kemencék tornyán. **12** És mellette erősködött Sallúm, Hallóchés fia, Jeruzsálem kerülete felének főtisztje; ő s leányai. **13** A Völgy kapuján erősködött Chánún, meg Zánóach lakói; ők építették s fölállították ajtójit, zárait és reteszeit és ezer könyöknyit a falból, a szemét kapujáig. **14** S a szemét kapuján erősködött Malkija, Rékháb fia, Bét-Hakérem kerületének főtisztje; ő épít s fölállítja ajtójit, zárait és reteszeit. **15** A forrás kapuján pedig erősködött Sallún, Kol-Chóze fia, Miczpa kerületének főtisztje; ő épít, betetőzi s fölállítja zárait és reteszeit és a falat a király kertjéhez való vízvezeték tavánál, egészen a lépcsőkig, a melyek leszállnak Dávid városából. **16** Utána erősködött Nechemja, Azbúk fia, Bét-Czúr kerülete felének főtisztje, egészen Dávid sírja tájáig s egészen az elkeszített tóig s a vitézek házáig. **17** Utána erősködtek a levíták: Rechúm, Báni fia; mellette erősködött Chasabja, Keíla kerülete felének főtisztje, kerületéért. **18** Utána erősködtek testvéreik: Bavvái, Chénádád fia, Keíla kerülete felének főtisztje. **19** És erősködött mellette Ézer, Jésúa fia, Miczpa főtisztje, egy második szakaszon, a fegyvertár följárója tájától a szögletig. **20** Utána versenyezve erősködött Bárúkh

Zakkáj fia, egy második szakaszon, a szöglettől Eljásib főpap házának bejáratáig. **21** Utána erősködött Merémót, Urija fia, Hakócz fia, egy második szakaszon, Eljásib házának bejáratától Eljásib házának végéig. **22** S utána erősködtek a papok, a Kerület emberei. **23** Utána erősködött Benjámin és Chassúb, házukkal szemben; utána erősködött Azarja, Máaszéja fia, Ananja fia, háza mellett. **24** Utána erősködött Binnúj, Chénádád fia, egy második szakaszon, Azarja házától egészen a szögletig s a sarokig. **25** Pálá1, Uzaj fia, a szöglet tájától és a felső tornyon, a mely kiszökik a király házából, mely az őrség udvarához való; utána Pedája, Pareós fia. **26** A szentélyszolgák pedig laktak az Ófelen, egészen a víz kapuja tájáig, kelet felé és a kiszökellő toronyig. **27** Utána erősködtek a Tekóabeliek egy második szakaszon, a kiszökellő nagy torony tájától egészen az Ófel faláig. **28** A lovak kapuján fölül erősködtek a papok, kiki házával szemben. **29** Utána erősködött Czádók, Immér fia, házával szemben, s utána erősködött Semája, Sekhanja fia, a kelet kapujának őre. **30** Utána erősködött Chananja, Selemja fia és Chánún, Czáláfnak hatodik fia, egy második szakaszon; utána erősködött Mesullám, Berekhja fia, kamarájával szemben. **31** Utána erősködött Malkija, az ötvösök közül való, a szentélyszolgák és a kalmárok házáig, szemben a felügyelet kapujával, egészen a sarok emeletéig. **32** A sarok emelete és a juhok kapuja között pedig erősködtek az ötvösök és a kalmárok.

4 És volt, midőn meghallotta Szanballát, hogy mi építjük a falat, bosszantotta ez őt, nagyon haragudott és gúnyolódott a zsidókon. **2** És szólt testvérei és Sómrón hada előtt és mondta: Mit művelnek a nyomorult zsidók? Vajon hagyják-e őket, vajon áldozni fognak-e? vajon elvégezik-e a napon, vajon föllesztik-e a köveket a porhalmazokból, holott azok elégetvék. **3** Az ammóni Tóbija pedig mellette volt és mondta: Az is, a mit építenek – ha fölmegy rá egy róka, áttörí kőfalukat. **4** Halljad, Istenünk, hogy csúffá lettünk és hárítsd vissza gyalázásukat fejükre s tegyed őket prédává fogságnak országában; **5** s ne född el bűnüket, és vétkük színed elől ne töröllessék el, mert bosszantást műveltek az építők előtt. **6** És mi építettük a falat és összekapcsolódott az egész fal a feléig; és volt szíve a népnek, hogy dolgozzék. **7** És volt, midőn hallotta Szanballát s Tóbija s az arabok s az ammóniák és az Asdódbeliek, hogy behegedt Jeruzsálem falainak sebe, hogy a résék kezdtek betömődni, ez nagyon bosszantotta őket. **8** És összeesküdtek mindenjában egyaránt, hogy eljönnek harcolni Jeruzsálem ellen s hogy zavart okoznak neki. **9** És imádkoztunk a mi Istenünkhez és

őrséget állítottunk fel ellenük nappal és éjjel Ő miattuk. **10** És mondta Jehúda: Meggyengült a teherhordónak ereje, a por pedig sok s mi nem bírunk építeni a falon. **11** És mondták szorongatóink: Nem tudják és nem lájták, míg közibük nem rontunk s megöljük őket, hogy megszüntessük a munkát. **12** És volt, midőn jöttek a zsidók, a kik mellettük laktak és mondták nekünk tízszer is, minden helyről: hogy vissza kell térdetek hozzánk. **13** És föllállítottam a fal mögött való térnek alsó részei felől a kopár helyeken, föllállítottam a népet családok szerint kardjaikkal, lándzsáikkal és íjaikkal. **14** Mgnéztem és fölkeltem és szóltam a nemeseknek és vezéreknek és a többi népnek: Ne féljetek tőlük; a nagy és félelmetes Úrra gondoljatok és harcoljatok testvéreitekért, fiaitok és leányaitokért, feleségeitek és házaitokért. **15** És volt, midőn meghallották elleniségeink, hogy tudomásunkra jutott és hogy Isten meghiúsította tanácsukat, visszatértünk mindenjáunk a falhoz, kiki a munkájához. **16** És volt ama naptól fogva, legényeim fele dolgozott a munkán s felerészük tartotta a lándzsákat, a pajzsokat, az íjakat és a páncélokat; a nagyok pedig mögötte voltak Jehúda egész házának. **17** A kik a falon építettek s a kik a terhet magukra rakva vitték – egyik kezével dolgozott a munkán, a másik pedig tartotta a fegyvert. **18** És a kik építettek, kinek-kinek derekára volt kötve a kardja s így építettek, a harsona fúvója pedig mellettem volt. **19** És szóltam a nemesekhez és a vezérekhez s a többi néphez: A munka sok s terjedelmes; mi pedig szét vagyunk szórva a falon, távol egyik a másikától. **20** Arra a helyre, a honnan halljátok a harsona hangját, oda gyülekezzetek mi hozzánk; Istenünk harcolni fog érettünk. **21** Mi tehát dolgoztunk a munkán, míg a felerészük tartotta a lándzsákat, hajnal feljöttétől a csillagok feltűnéséig. **22** Azt is mondtam abban az időben a népnek: Kiki és legénye háljanak Jeruzsálemben, hogy legyenek nekünk éjjel őrségre s nappal munkára. **23** De sem én meg testvéreim és legényeim, sem az őrség emberei, kik mögöttem voltak, nem vetettük le ruháinkat; vízre kiki fegyverével ment.

5 És nagy volt a népnek s nejeiknek kiáltása zsidó testvéreik ellen. **2** Voltak ugyanis, kik mondták: A mi fiaink és leányaink sokan vannak és vennünk kell gabonát, hogy együnk és éljünk. **3** És voltak, a kik mondták: mezőinket, szőlőinket és házainkat el kell zálogosítanunk, hogy vegyünk gabonát az éhségen. **4** És voltak, a kik mondták: Pénzt vettünk kölcsön a király adójához mezőinkre és szőlőinkre. **5** És most, a milyen testvéreink húsa, olyan a mi húsunk, a milyenek az ő fiaik, olyanok a mi fiaink, s íme kényszerítenünk kell fiainkat a leányainkat

szolgákká, és vannak leányaink közül, kik már kényszerítve vannak, nincsen mód a kezünkben, hisz mezőink és szőlőink másokéi. **6** Ez nagyon bosszantott engem, midőn hallottam kiáltásukat és eme beszédeket. **7** És tanácskozott szívem én bennem, és pöröltem a nemesekkel és a vezérekkel és mondtam nekik: Mint hitelezők bántok ti kiki testvérével! És rendeztem ellenük nagy gyülekezetet. **8** És mondtam nekik: Mi megvettük zsidó testvéreinket, a kik eladva voltak a nemzeteknek, a mennyire tőlünk tellett; és ti még el is adnátok testvéreiteket, hogy minekünk eladassanak. Erre hallgattak s nem találtak választ. **9** És mondtam: Nem jó a dolog, a mit ti cseleksztek. Nemde a mi Istenünk felelőmiben kellene járnotok, a nemzeteknek, elleniségeinknek gyalázása miatt! **10** Én is, meg testvéreim és legényeim az ő hitelezők vagyunk pénzzel és gabonával, hadd engedjük csak el ezt az adósságot. **11** Adjátok csak vissza nekik e napon mezőket, szőlőket, olajfákat, házaikat és századát a pénznek és a gabonának, mustnak s olajnak, a mivel hitelezők vagytok. **12** Erre mondták: Visszaadjuk s tőlük mit sem követelünk; úgy cselekszünk, a mint te mondod. És elhívtam a papokat s megeskettem őket, hogy ekképp fognak cselekedni. **13** Ki is ráztam ölemet és mondtam: Így rázzon ki Isten minden embert, a ki ezt a dolgot nem teljesíti, házból és szerzémenyéből s így legyen kirázott és üres. Erre mondtam az egész gyülekezet: Ámen! És dicsérték az Örökkévalót, és cselekedett a nép ezenképpen. **14** Attól a naptól fogva is, a melyen kirendeltek engem, hogy helytartójuk legyen Jehúda országában, huszadik évétől harminckettedik éveig Artachasasz királynak, tizenkét éven át, én a testvéreimmel a helytartó kenyérét nem ettem. **15** Az előbbi helytartók pedig, a kik előttem voltak, megterhelték a népet és vettek tőlük kenyér és bor fejében több mint negyven sékel ezüstöt, a legényeik is hatalmaskodtak a nép fölött; de én nem cselekedtem így, istenfelelemből. **16** És e fal munkájában is erősködtem s mezőt nem vettünk, mind a legényeim pedig egybegyűlve voltak ott a munkánál. **17** A zsidók pedig, mind a vezérek, százötven ember, s azok, a kik hozzánk jöttek a körülöttünk levő nemzetek közül, asztalomnál voltak. **18** A mi pedig elkezdtettem egy napra: egy ökör, hat válogatott juh, és szárnyasok készítettek el nekem és tíz napon belül jó sok mindenféle borból; mindenellett a helytartó kenyérét nem követeltem, mert terhes volt a szolgálat ezen a népen. **19** Emlékezzél meg, Istenem, javamra mindarról, a mit ezért a népért cselekedtem.

6 És volt, midőn hallomására jutott Szanballátnak és Tóbijának és az arab Gésemnek s többi elleniségeinknek,

hogy főlépítettem a falat s nem maradt rés benne – habár addig az ideig ajtókat nem állítottam föl a kapukban – 2 küldött Szanballát és Gésem én hozzám, mondván: Jer, hadd találkozunk együtt a falvak egyikében, Ónó volgyében. 3 Ők ugyanis arra gondoltak, hogy nekem bajt szereznek. 4 És küldtem hozzájuk követeket, mondván: Nagy munkát végzek én s nem mehetek le; miért szüneteljen a munka, a mikor én abbahagyom és lemegyek hozzátok. 5 Ekkor küldtek hozzám ekképpen négy ízben s én ugyanekképpen válaszoltam nekik. 6 És küldte hozzám Szanballát ekképpen ötödízben a legényét, nyílt levéllel a kezében. 7 Abban írva volt: A nemzetek között hírlik, Gasmú is mondja: te és a zsidók arra gondoltok, hogy fellázadjatok, azért építed te a falat; te pedig királyukká akarsz lenni eme beszédek szerint. 8 Prófétákat is állítottál fel, hogy hirdessenek rólad Jeruzsálemben, mondván: király van Jehúdában! Már most hallomására fog jutni a királynak eme beszédek szerint; most tehát jer, hadd tanácskozzunk együtt. 9 És én küldtem hozzá, mondván: nem történt semmi eme beszédek szerint, a melyeket te mondasz; hanem szívedből koholod azokat. 10 Mert mindannyian megfélemlítettek bennünket, mondván: kezeik majd ellankadnak a munkától s nem fog elvégezhetni. Most tehát erősítsd kezeimet! 11 Én pedig bementem Semájának, Delája fiának, Mehétabél fiának házába ő ugyanis el volt zárva; és mondta: Találkozzunk az Isten házában, a templomon belül, és zárjuk be a templom ajtait; mert jönnek megölni téged, és pedig éjjel jönnek megölni téged. 12 De én mondtam: Oly ember, mint én, megfusson és ki az, olyan mint én, aki bemenne a templomba és életben maradna? Nem megyek be! 13 Én fölismertem, hogy íme nem Isten küldötte őt, mert e prófétai igét ellenem mondta, és Tóbija meg Szanballát bérelték őt föl. 14 Azért volt ő bérelve, azért hogy féljek s így cselekedjem s vétkezzem; s ez szolgálna nekik rossz hírül, hogy engem gyalázzanak. 15 Emlékezzél meg, Istenem, Tóbijáról és Szanballátról eme cselekedetei szerint és Nádaja prófétánőről s a többi prófétákról, a kik engem megfélemlítettek. 16 És befejeződött a fal Elul huszonötödikén, ötvenkét nap múlva. 17 És volt, midőn ezt hallották mind az ellenségeink, megfélemlítettek mind a körülöttünk levő nemzetek és nagyon sülyedtek saját szemeikben; megtudták, hogy Istenünk részéről végezettet ez a munka. 18 Ama napokban is Jehúda nemesei sűrűn küldtek Tóbijához menő leveleket, a Tóbijától valók pedig jöttek hozzájuk. 19 Mert sokan voltak Jehúdában az ő esküdt emberei, mert ő veje volt Sekhanjának, Árach fiának; a fia Jehochánán pedig elvette Mesullámnak, Berekhja fiának leányát. 20 Az ő, jó tetteit is mondogatták előttem

s az én szavaimat megvitték neki; leveleket küldött Tóbija megfélemlítésemre.

7 És volt, midőn fölépítettem a fal és fölállítottam az ajtókat és kirendeltettem a kapuőrök, az énekesek s a leviták, 2 parancsot adtam testvéremnek, Chanáninak és Chananjának, a vár nagyjának Jeruzsálem felől, mert ő igaz ember volt és istenfől, jobban sokaknál. 3 És mondtam nekik: Ne nyittassanak ki Jeruzsálem kapui, a míg a nap forrón nem süt, és a míg ők ott állnának, tegyék be az ajtókat és zárjátok el; és állítsátok föl Jéruszálem lakóinak őrségeit, kit-kit őrizetére és kit-kit házával szemben. 4 De a város széles határu és nagy volt, a nép pedig kevés volt benne és nem voltak a házak fölépítve. 5 Ekkor szívembe adta az Istenem és összegyűjtöttetem a nemeseket és vezéreket és a népet származásuk megállapítására; és meg is találtam a származás könyvét, azokét, a kik először fölmentek, s találtam írva benne: 6 Ezek a tartomány fiai, a kik fölmentek a számkivetettek fogságából, a kiket számkivetett Nebükadnecczár, Bábel királya és visszatértek Jeruzsálemba és Jehúdába, kiki az ő városába. 7 A kik jöttek Zerúbábellel, Jézúával, Nechemjával, Azarájával, Raamjával, Náchamánival, Mordekájjal, Bilsánnal, Miszpárettel, Bigvájjal, Nechúmmal, Báánával. Izraél népe férfainak száma: 8 Pareós fiai: kétezerszázhetvenkettő. 9 Sefatja fiai: háromszázhetvenkettő. 10 Árach fiai: hatszázötvenkettő. 11 Páchat-Móbá fiai, Jézúa és Jóáb fiaitól: kétezernyolcszázítizenyolc. 12 Élám fiai: ezerkétszáz-ötvennégy. 13 Zattú fiai: nyolcszáznegyvenyolc. 14 Zakkáj fiai: hétszázhatvan. 15 Binnúj fiai: hatszáznegyvennyolc. 16 Bébáj fiai: hatszázhuszonnyolc. 17 Azgád fiai: kétezerháromszázhuszonkettő. 18 Adónikám fiai: hatszázhatvanhét. 19 Bigváj fiai: kétezerhatvanhét. 20 Ádin fiai: hatszázötvenöt. 21 Áter fiai Chizkijáttól: kilencvennyolc. 22 Chásúm fiai: háromszázhuszonnyolc. 23 Béczáj fiai: háromszázhuszonnégy. 24 Chárif fiai: százitizenkettő. 25 Gibeón fiai; kilencvenöt. 26 Bét-Léchem és Netófa emberei: száznyolczvannyolc. 27 Anátót emberei: százhuszonnyolc. 28 Bét-Azmávet emberei: negyvenkettő. 29 Kirjat Jeárim, Kefíra és Beérót emberei: hétszáznegyvenhárom. 30 Ráma és Gébá emberei: hatszázhuszonegy. 31 Michmász emberei: százhuszonkettő. 32 Bét-Éi és Áj emberei: százhuszonhárom. 33 A másik Nebó emberei: ötvenkettő. 34 A másik Élám fiai: ezerkétszázötvennégy. 35 Chárim fiai: háromszázhúsz. 36 Jerichó fiai: háromszáznegyvenöt. 37 Lód, Chádíd és Ónó fiai: hétszázhuszonegy. 38 Szenáa fiai:

háromezerkilencszázharminc. 39 A papok. Jedája fiai, Jézúa házából: kilencszáz-hetvenhárom. 40 Immér fiai: ezerötvenkettő. 41 Paschúr fiai: ezerkétszáznegyvenhét. 42 Chárím fiai: ezertizenhét. 43 A leviták. Jézúa fiai, Kadmiéltől, Hódeva fiaitól: hetvennégy. 44 Az énekesek. Ászáf fiai: száznegyvennyolc. 45 A kapuőrök. Sallúm fiai, Áter fiai, Talmón fiai, Akkúb fiai, Chatítá fiai, Sóbáj fiai: százharmincnyolc; 46 A szentélyszolgák. Czícha fiai, Chaszúfa fiai, Tabbát fiai; 47 Kérősz fiai, Szia fiai, Pádón fiai; 48 Lebána fiai, Chagábá fiai, Szalmáj fiai; 49 Chánán fiai, Giddél fiai, Gáchar fiai; 50 Reája fiai, Reczín fiai, Nekóda fiai; 51 Gazzám fiai, Uzza fiai, Pászéach fiai; 52 Bészaj fiai, Meúnim fiai, Nefiseszim fiai; 53 Bakbúk fiai, Chakúfa fiai, Charchúr fiai; 54 Baczlit fiai, Mechída fiai, Charsa fiai; 55 Barkósz fiai, Szízszerá fiai, Témach fiai; 56 Neczíach fiai, Chatífa fiai. 57 Salamon szolgáinak fiai. Szótaj fiai, Szóférét fiai, Perídá fiai; 58 Jáala fiai, Darkón fiai, Giddél fiai; 59 Sefatja fiai, Chattíl fiai, Pókhéret-Haczebájim fiai, Ámón fiai. 60 Mind a szentélyszolgák és Salamon szolgáinak fiai: háromszáz-kilencvenkettő. 61 És ezek, a kik fölmentek Tél-Mélachóból, Tél-Charsából, Kerúb-Addónból és Immérből, de nem tudták megjelenteni atyai házukat és családjukat, vajon Izraelből valók-e: 62 Delája fiai, Tóbija fiai, Nekóda fiai, hatszáznegyvenkettő; 63 És a papok közül: Chobája fiai, Hakócz fiai, Barzillaj fiai, aki elvett a gileádi Barzillaj leányaiból feleséget és az ő nevükől elnevezetet. 64 Ezek keresték származási iratukat, de nem találtatott, és visszavettetek a papságtól. 65 És mondta nekik a tirsáta, hogy ne egyenek a szentek szentjéből, míg nem támadna pap az úrím és tummím számára. 66 Az egész gyülekezet egyetemben: negyvenkétezerháromszázhatvan. 67 Szolgáikon és szolgálóiikon kívül; ezek: hétezerháromszázharminchét; voltak énekesek és énekesnők: kétszáznegyvenöt. 68 Lovaik: hétszázharminchat; öszvérek: kétszáznegyvenöt; 69 tevék: négyszázharmincöt; szamarák: hatezerhétszázhusz. 70 És néhányan az atyai házak fejei közül adakoztak a munkára. A tirsáta adott a kincstárnak: aranyat ezer darkemánt, tálakat: ötvenet, papi köntösöket: ötszázharmincat; 71 és az atyai házak fejei közül adtak a munka kincstárának aranyat: húszezer darkemánt, és ezüstöt: kétezerkétszáz mánét. 72 A mit pedig a többi nép adott, arany: húszezer darkemón, és ezüst: kétezer máné, papi köntösök: hatvanhét. 73 És letelepedtek a papok és leviták, meg a kapuőrök s az énekesek és a népből valók, és a szentélyszolgák és egész Izrael városaikban. És elérkezett a hetedik hónap, Izrael fiai pedig városaikban voltak

8 ...akkor egybegyűlt az egész nép, mint egy ember, a víz kapuja előtt levő térré és mondta Ezrának, az írástudónak, hogy hozza el Mózes tanának könyvét, a melyet az Örökkévaló megparancsolt Izraélnak. 2 És elhozta Ezra pap a tant a gyülekezet elő, melyben volt ferí és asszony, mindenki, ki értelmes volt, hogy ráhallgasson, a hetedik hónap első napján. 3 És felolvastott belőle a víz kapuja előtt levő téren virradattól a nap feléig a férfiak és az asszonyok és az értelmesek előtt és az egész nép füle figyelt a tan könyvére. 4 És ott állt Ezra, az írástudó, egy faemelvényen, melyet a dologra készítettek, s mellette állott Mattitja, Sémá, Anája, Úrija, Chilkíja és Máászéja a jobbján; baljáról pedig Pedája, Misáél, Malkíja, Chásum, Chasbaddána, Zekharja, Mesullám. 5 És fölnyitotta Ezra a könyvet az egész nép szeme láttára, mert az egész népen föl volt; s a mint fölnyitotta, fölállott az egész nép. 6 És áldotta Ezra az Örökkévalót, a nagy Isten; és felelt az egész nép: Ámen, Ámen, kezeik fölelemelésével, és meghajtolt és leborultak az Örökkévaló előtt arccal a földre. 7 Jézúa pedig és Báni, Sérébja, Jámín, Akkúb, Sabbetáj, Hódja, Máászéja, Kelítá, Azarja, Józabád, Chánán, Pelája a leviták értelmezték a népnek a tant, míg a nép áltában maradt. 8 És fölolvastak a könyvből, Istennék tanából világosan és értelmet adva, és így értelmezték a felolvastottat. 9 És mondta Néchemja, az a tirsáta, meg Ezra pap, az írástudó, és a leviták, a kik a népnek értelmezték, az egész népnek: Ez a nap szent az Örökkévalónak, a ti Istenteknek, ne gyászoljatok és ne sírjatok – mert sírt az egész nép, midőn hallották a tannak szavait. 10 És mondta nekik: Menjetek, egyetek kövér ételeket s igyatok édes italokat, s küldjetek ajándékokat annak, aki nincsen előkészítve; mert szent e nap az Urunknak és ne búsuljatok, az Örökkévalóban való örööm a ti erosségetek. 11 És a leviták elhallgattatták az egész népet, mondva: Csendesedjetek, mert e nap szent s ne búsuljatok. 12 És elment az egész nép, hogy egyenek és igyanak és hogy küldjenek ajándékokat és hogy tartsanak nagy öröömöt, mert megértették a szavakat, melyeket tudattak velük. 13 A második napon pedig egybegyűlték az egész nép atyai házainak fejei, a papok s a leviták, Ezrához, az írástudóhoz, és pedig hogy ügyeljenek a tannak szavaira. 14 Találták ugyanis írva a tanban, hogy azt parancsolta az Örökkévaló Mózes által, hogy lakjanak Izrael fiai a sátrakban az ünnepen, a hetedik hónapban. 15 És azt, hogy hallassák és hírt vigyenek szét mind a városaikban és Jeruzsálemben, mondva: menjetek ki a hegységbe és hozzatok olajfaleveleket és vadolajfaleveleket, és mirtusleveleket és pálmaleveleket meg sűrű lombú fának

leveleit, hogy készítsetek sátrákat, a mint írva van. 16 És kiment a nép, és hozták és készítettek maguknak sátrákat, kiki a háza tetején és udvaraikban és az Isten házának udvaraiban és a víz kapuja terén és Efraim kapuja terén. 17 És készített az egész gyülekezet, azok, a kik visszatértek a fogásból, sátrákat, és laktak a sátrában. Mert nem tettek így Izraél fiai, Jézúa, Nún fia napjaitól fogva egészen ama napig; és volt igen nagy öröm. 18 És fölolvastak Isten tanának könyvéből napról-napra, az első naptról az utolsó napig és tartottak ünnepet hét napon át, a nyolcadik napon pedig ünneplő gyülekezést a törvény szerint.

9 És e hónap huszonnegyedik napján egybegyűltek Izraél fiai bőjt mellett és zsákokban és földdel fejükön. 2 És elkülönödték az Izraél magzatjából valók mind az idegenektől és felálltak és bevallották vétkeiket és őseik bűneit. 3 És megmaradtak álltukban, és felolvastak az Örökkévalónak, Istenüknek tana könyvből a napnak egy negyedén át, és egy negyeden át vallomást tettek és leborultak az Örökkévaló, az ő Istenük előtt. 4 És álltak a levítáknak emelt helyén Jézua és Báni, Kadmiél, Sebanja, Bunní, Sérébja, Báni, Kenáni; és kiáltottak fennhangon az Örökkévalóhoz, az ő Istenükhez. 5 És mondták a levítáknak, Jézua és Kadmiél, Báni, Chasabneja, Sérébja, Hódija, Sebanja, Petachja: Keljetek fel, áldjátok az Örökkévalót, a ti Istenteket, öröktől fogva örökké! És áldják a te dicsőséges nevedet, a mely magasztos minden áldás és dicséret fölött! 6 Te vagy, oh Örökkévaló, egyedül, te alkottad az egeket, az egek egeit és minden seregüket, a földet és minden, a mi rajta van, a tengereket és minden, a mi bennük van, és te életben tartod mindenjáukat; s az egek serege leborul előtted. 7 Te vagy, oh Örökkévaló, az Isten, aki kiválasztottad Ábrámot és kivezettek őt Úr-Kaszdimból és megtetted nevét Ábrahámnak; 8 és szívét hűségesnek találtad előtted, és megkötöttek vele a szövetséget, hogy adjad a kánaáni, a chitti, az emóri, a perizzi, a jebúszai és a gergási országát, hogy adjad az ő magzatjának; és fenntartottad szavaidat, mert te igazságos vagy. 9 És láttad őseink nyomorát Egyiptomban, és jajkiáltásukat hallottad a nádastengernél. 10 Akkor adtál jeleket és csodákat Fáraó ellen s mind a szolgái ellen és országának egész népe ellen, mert tudtad, hogy kevélykedtek rajtuk, és szereztél magadnak nevet, a mint van e mai napon. 11 És a tengert meghasítottad előtük és átvonultak a tenger közepén szárazon; üldözöket pedig bedobtad a hullámokba, mint követ hatalmas vizekbe. 12 És felhőszlophan vezetted őket nappal s tűzoszlophan éjjel megvilágítva nekik az utat, a melyen járjanak. 13 És a Színaj hegycsúcsa szálltál le és

beszéltél velük az égből, és adtál nekik egyenes rendeleteket és igaz tanokat és jó törvényeket és parancsolatokat. 14 És a te szent szombatodat tudattad vélük és parancsolatokat, törvényeket és tant parancsoltál nekik szolgád Mózes által. 15 És kenyeret az égből adtál nekik éhségükre és vizet a sziklából hoztál elő nekik szomjasságukra, és mondtad nekik, hogy menjenek be elfoglalni az országot, a melyről fölelmetted kezdetet hogy nekik adod. 16 De ők és őseink kevélkedtek és megkeményítették nyakukat, és nem hallgattak a te parancsolataidra; 17 és vonakodtak ráhallgatni és meg nem emlékeztek csodatetteidről, melyeket velük cselekedtél, hanem megkeményítették nyakukat és vezért választottak, hogy engedetlenségükben visszatérjenek szolgáságukba, de te a bűnbocsánatnak Istene vagy, kegyelmes és irgalmas, hosszantűrő és bőséges a szeretetben és el nem hagyad őket. 18 Sőt midőn öntött borjút készítettek maguknak és mondták: ez a te istened, ki fölözött téged Egyptomból, és nagy káromlásokat követtek el, 19 akkor te nagy irgalmadban el nem hagyad őket a pusztában; a felhőszlop nem távozott tőlük nappal, hogy vezesse őket az úton, sem a tűzoszlop éjjel, hogy megvilágítja nekik az utat, melyen járjanak. 20 És jó szellemedet adtad, oktatva őket, a te mannádat nem vontad meg szájuktól és vizet adtál nekik szomjasságukra. 21 És negyven éven át eltartottad őket a pusztában, nem volt hiányuk; ruháik le nem koptak és lábaik meg nem dagadtak. 22 És adtál nekik királyságokat s népeket és elosztottad azokat határ szerint; és elfoglalták Szíchón országát – Chesbón királyának országát – és Ógnak, Básán királyának országát. 23 És fiaikat megsokasítottad, mint az égnek csillagait; és bevitted őket abba az országba, melyről mondtad őseiknek, hogy bemenjenek azt elfoglalni. 24 És eljöttek a fiak és elfoglalták az országot és te megaláztad előtük az ország lakóit, a kánaániakat és adtad őket kezükbe: királyaiat és az ország népeit, hogy tegyenek velük akaratjuk szerint. 25 És bevettek erősített városokat és kövér földet és elfoglaltak házakat, telve minden jóval, kivált kutakat, szőlőket és olajfákat és gyümölcsfát, számosat; és ettek és jölláttak és meghíztak és gyönyörködtek a te nagy jóságodban. 26 De engedetlenkedtek és föllázadtak ellened és hátról mögé dobták tanodat, prófétáidat pedig megölték, a kik megintették őket, hogy visszatérítsék hozzád; de ők nagy káromlásokat követtek el. 27 Ekkor szorongatóik kezébe adtad őket, a kik őket szorongatták; és szorultságuk idején kiáltanak hozzád, és te az égből meghallod és nagy irgalmadban adsz nekik segítőket, hogy megsegítsék szorongatóik kezéből. 28 És a mint nyugtuk lett, újra rosszat tesznek előtted, és te átengeded őket ellenségeik kezébe, hogy uralkodjanak

rajtuk, és újra kiáltanak téged; és te az égből meghallod s megumented őket irgalmadban sok ízben. **29** És megintetted őket, hogy visszatérítsd tanodhoz, de ők kevélkedtek s nem hallgattak parancsolataidra és rendeleteid ellen vétkeztek, melyeket megtesz az ember és él általuk, és makacs vállat mutattak és nyakukat megkeményítették és nem hallgattak rád. **30** És elmúlni engedtél rajtuk sok esztendőt és megintetted őket szellemeddel prófétáid által, de nem figyeltek, és adadt őket az országok népeinek kezébe. **31** De nagy irgalmadban nem tettél velük végpusztítást és el nem hagyta őket, mert kegyelmes és irgalmas Isten vagy. **32** Most tehát, oh Istenünk, a nagy, hatalmas és felelmetes Isten, a ki megőrzi a szövetséget és a szeretetet, ne legyen csekély előtted mind az a fáradalom, a mely ért minket, királyainkat, nagyjainkat, papjainkat, prófétáinkat és atyáinkat, és egész népedet Assúr királyainak napjaitól fogva egészen a mai napig. **33** De te igazságos vagy mind a mellett, a mi reánk jött, mert igazat cselekedtél, mi pedig gonoszok voltunk. **34** És a mi királyaink, nagyjaink, papjaink és atyáink nem tették meg tanodat s nem figyeltek parancsolataidra és bizonyságaidra, melyekkel megintetted őket. **35** Hisz ők az ő királyságukban és a bőséges javad mellett, a melyet adtál nekik s abban a tágas és kövér országban, a melyet előjük adtál, nem szolgáltak téged s nem térték meg rossz cselekedeteiktől. **36** Íme mi ma szolgák vagyunk, az ország pedig, melyet őseinknek adtál, hogy egyék gyümölcsét s javát, íme mi szolgák vagyunk rajta; **37** és termését szaporítja a királyok számára, a kiket fölénk tettél vétkeink miatt; s a testeink fölött uralkodnak és barmunk fölött tetszésük szerint és nagy szorultságban vagyunk mi **38** S mindezért szilárd szövetséget kötünk és azt megírjuk; a lepecsételt iraton legyenek nagyjaink, levítáink, papjaink.

10 És a lepecsételt iratokon voltak: Nechemja, a tirsáta, Chakhalja fia, meg Czidkja; **2** Szerája, Azarja, Jirmeja; **3** Paschúr, Amarja, Malkija; **4** Chattús, Sebanja, Mallúkh; **5** Chárím, Merémót, Óbadja; **6** Dániél, Ginnetón, Bárúkh; **7** Mesullám, Abija, Mijjámín; **8** Maazja, Bilgáj, Semája; ezek a papok. **9** S a levíták: Jésúa, Azanja fia, Binnúj, Chénádád fiai közül Kadmiél; **10** és testvérek: Sebanja, Hodija, Keilita, Pelája, Chánán; **11** Míkha, Rechób, Chasabja; **12** Zakkúr, Sérébjá, Sebanja; **13** Hódija, Bání, Benínu. **14** A nép fejei: Pareós, Páchat-Móáb, Élám, Zattú, Bání; **15** Bunni, Azgád, Bébáj; **16** Adónija, Bigvai, Adín; **17** Átér, Chizkija, Azzúr; **18** Hódija, Chásúm, Béczaj; **19** Chárif, Anátót, Nébaj; **20** Magpiás, Mesullám, Chézír; **21** Mesézabél, Czádók, Jaddúa;

22 Pelatja, Chánán, Anája; **23** Hóséa, Chananja, Chassúb; **24** Hallóchés, Pilchá, Sóbék; **25** Rechúm, Chasabna, Máaszéja; **26** Achija, Chánán, Ánán; **27** Mallukh, Chárim, Báana. **28** A többi nép pedig, a papok, a levíták, a kapuőrök, az énekesek, a szentélyszolgák s minden, a ki elkülönödött az országok népeitől az Isten tanához, nejeik, fiaik és leányaik, mindenki, a kinek tudása és értelme volt, **29** velük tartottak testvéreikkel, hatalmasaikkal és hitbe meg eskübe léptek, hogy járnak Isten tana szerint, a mely adatott Mózes, Isten szolgája által, és hogy megőrizzük: és megtesszük az Örökkévalónak, a mi Urunknak mind a parancsolatait és rendeleteit és törvényeit; **30** és hogy nem adjuk leányainkat az ország népeinek és az ő leányaikat nem vesszük el fiainknak. **31** És az ország népei, a kik hozzák az árúkat és mindenféle eleséget szombat napján eladásra, azoktól nem veszünk szombaton és szent napon; s hogy elhagyjuk a hetedik esztendőt s mindenennemű adósságot. **32** És megállapítottuk magunk számára parancsolatképen, hogy magunkra vállalunk egyharmad sékelt évente Istenünk házának szolgálatára; **33** a rend kenyérére, meg az állandó lisztáldozatra és az állandó őrő áldozatra, a szombatra, az újholdakra, az ünnepekre meg a szentségekre és vétékáldozatokra, hogy engesztelést szerezzenek Izráel számára, és Istenünk házának minden munkájára. **34** És a sorsokat kivetettük a fa hozatalára, a papok, a levíták s a nép, hogy meghozzuk azt Istenünk házának, atyai házaink szerint meghatározott időben évről-évre, tüzelésül az Örökkévalónak, Istenünknek oltárán, a mint írva van a tanban. **35** És hogy meghozzuk földünk zsengéjét s mindenennemű fa minden gyümölcsének zsengéjét évről-évre az Örökkévaló házába. **36** És elsőszülött fiainkat és barmainkat, a mint írva van a tanban, és hogy marháink meg juhaink elsőszülöttjeit elhozzuk Istenünk házába a papoknak, kik szolgálatot tesznek Istenünk házában. **37** És tésztánk elsejét és adományainkat s minden fa gyümölcsét, mustot s olajat elhozzuk a papoknak Istenünk házának kamaráiba s földünk tizedét a levítáknak; és maguk a levíták azok, a kik beszedik a tizedet mind a földművelő városainkban. **38** És együtt legyen egy pap, Árón fia, a levítákkal, midőn a levíták beszedik a tizedet; s a levíták vigyék föl a tizednek tizedét Istenünk házába a kamarákba, a kincstárba. **39** Mert a kamarákba viszik Izráel fiai és Lévi fiai a gabonának, a mustnak és az olajnak adományát; és ott vannak a szentély edényei, meg a szolgálattevő papok s a kapuőrök s az énekesek. S el nem fogjuk hagyni Istenünknek házát.

11 És laktak a népnek nagyjai Jeruzsálemben, a többi nép pedig – sorsot vetettek, hogy behozzanak egyet tiz közül, hogy Jeruzsálemben, a szent városban lakjék, a kilenc rész pedig a városokban. **2** És megáldotta a nép mindenazon embereket, akik fölajánlkoztak, hogy Jeruzsálemben lakjanak. **3** És ezek a tartomány fejei, akik Jeruzsálemben laktak; Jehúda városaiban pedig laktak, ki-ki az ő birtokán, városaikban, az izraeliták, a papok s a levíták s a szentélyszolgák meg Salamon szolgáinak fiai. **4** És Jeruzsálemben laktak Jehúda fiai közül meg Benjámin fiai közül. Jehúda fiai közül: Atája, Uzzija fia, Zekarja fia, Amarja fia, Sefatja fia, Máhalalél fia, Pérecz fiai közül; **5** meg Máaszéja, Bárúkh fia, Kol-Chóze fia, Chazája fia, Adája fia, Jójárib fia, Zekharja fia, a Silóni fia. **6** Mind a Pérecz fiai, kik Jeruzsálemben laktak, négyszázhattannyolc, derék férfiak. **7** És ezek Benjámin fiai: Szallú, Mesullám fia, Jóéd fia, Pedája fia, Kólája fia, Máaszéja fia, Itiél fia, Jesája fia; **8** és utána Gabbáj, Szalláj, kilencszázhuszonnyolc; **9** és Jóél, Zikri fia, elöljárójuk volt, Jehúda, Haszenúia fia pedig a város fölött mint második. **10** A papok közül: Jedája, Jójárib fia, Jákhan; **11** Szerája, Chilkija fia, Mesullám fia, Czádók fia, Merájót fia, Achítúb fia, az Isten házának fejedelme; **12** és testvéreik, akik a ház munkáját végzik, nyolcszázhuzzonkettő. És Adája, Jeróchám fia; Pelalja fia, Amczí fia, Zekharja fia, Paschúr fia, Malkija fia; **13** és testvérei, atyai házak fejei, kétszáznegyvenkettő. És Amáseszaj, Azarél fia, Achzaj fia, Mesillémót fia, Immér fia; **14** és testvéreik, derék vitézek, százhuzzonnyolc. Elöljárójuk pedig Zabdiél, Haggedólim fia. **15** És a levíták közül: Semája, Chassúb fia, Azríkám fia, Chasabja fia, Bunni fia volt; **16** Sabbetaj pedig és Jóbábád, az Isten házának külső munkálatai fölött, a levíták fejei közül; **17** s Mattanja, Míkha fia, Zabdi fia, Ászáf fia, feje a dicsérő énekeknek, aki hálamondásra szólít az imádságnál, meg Bakbukja, mint második testvérei közül, s Abda, Sammúa fia, Gáláfia, Jedútún fia. **18** Mind a levíták a szent városban: kétszáznegyvenkettő. **19** És a kapuőrök: Akkúb, Talmón és testvéreik, akik a kapukban őrködnek: százhetvenkettő. **20** És a többi izraeliták, papok, levíták, mind a Jehuda városaiban, ki-ki az örökségében. **21** A szentélyszolgák pedig laktak az Ófelen, és Czícha meg Gispa a szentélyszolgák fölött voltak. **22** És a levíták előlőrjára Jeruzsálemben: Uzzi, Báni fia, Chasabja fia, Mattanja, Míkha fia, Ászáf fiai az énekesek közül, az Isten házának munkája élén. **23** Mert a király rendelete volt számukra és biztos illetmény az énekesek számára, a minden nap a maga napján. **24** És Petachja, Mesézábél fia, Zérach, Jehúda fiai közül, a király meghatalmazottja volt a népnek minden

ügyében. **25** S ami a falvakat illeti, mezőikön, Jehúda fiai közül laktak Kirjat-Arbában és leányvárosaiban, Díbónban és leányvárosaiban, Jekabczeélben és falvaiban; **26** Jésúában, Móládában, Bét-Péletben; **27** Chaczár-Súálban, Beér-Sébában és leányvárosaiban; **28** Cziklágban, Mekhónában és leányvárosaiban; **29** Én-Rimmónban, Czoreában, Jarmútban; **30** Zánóach, Adullám és falvaik, Lákhis és mezői, Azéka és leányvárosai, táboroztak Beér-Sébától Hinnóm völgyéig. **31** Benjámin fiai pedig Gébátó1 kezdve: Mikhmás, Ajja, Bét-Él és leányvárosai; **32** Anátót, Nób, Ananja; **33** Cháczór, Ráma, Gittájim; **34** Chádíd, Czebőim, Neballát; **35** Lód, Ónó, a mesteremberek völgye. **36** És a levíták közül Jehúdához való szakaszok Benjáminhoz tartoztak.

12 És ezek a papok, meg levíták, a kik fölmentek Zerubbábellet, Sealtiél fiával és Jésúával: Szerája, Jírmeja, Ezra; **2** Amarja, Mallúkh, Chattús; **3** Sekhanja, Rechúm, Merémót; **4** Iddó, Ginnetój, Abija; **5** Mijjámin, Máadja, Bilga; **6** Semája, Jójárib, Jedája; **7** Szallú, Ámok, Chilkija, Jedája. Ezek a papok fejei és testvéreik Jésúa napjaiban. **8** És a levíták: Jésúa, Binnúj, Kadmiél, Sérébja, Jehúda, Mattanja; **9** és testvérei a hálaének fölött. **9** És Bakbukja meg Unni, az ő testvéreik, velük szemben osztályok szerint. **10** És Jésúa nemzette Jójákímot, és Jójákím nemzette Eljásíbot és Eljásib nemzette Jójádát; **11** és Jójádá nemzette Jónátánt és Jónátán nemzette Jaddúát. **12** És Jójákím idejében voltak papok, atyai házak fejei: Szerájától Merája, Jírmejától Chananja; **13** Ezrától Mesullám, Amarjától Jehóchánán; **14** Melíkhútól Jónátán, Sebanjától József; **15** Chárimtól Adna; Merájottól Chelkaj; **16** Iddótól Zekharja; Ginnetótól Mesullám; **17** Abijától Zikhri: Minjámintól, Móadjától Piltaj; **18** Bilgától Sammúa; Semájától Jehónátán; **19** Jójáribtól Mattenaj; Jedájától Uzzi; **20** Szallajtól Kallaj; Amóktól Éber; **21** Chilkijától Chasabja; Jedájától Netanél. **22** A levíták Eljásib, Jojádá, Jóchánán és Jaddúa napjaiban föl voltak írva, az atyai házak fejei, a papok is a perzsa Dárjáves uralmáig. **23** Lévi fiai, az atyai házak fejei, föl vannak írva a krónika könyvében; még pedig Jóchánánnak, Eljásib fiának, napjaig; **24** S a levíták fejei: Chasabja, Sérébja, Jésúa Kadmiél fia, meg testvéreik velük szemben, dicsérő énekre s hálamondásra Dávidnak, az Isten emberének parancsolata szerint; osztály osztály mellett. **25** Mattanja; Bakbukja, Óbadja, Mesullám, Talmón, Akkúb kapuőrök, őrizetet tevők a kapuk tárházaiban. **26** Ezek voltak Jójákimnak, Jésúa, Jóczádák fia fiának napjaiban s Néchemja, a helytartó s Ezra pap, az írástudó napjaiban. **27** És Jeruzsálem falának fölavatásakor fölkeresték a levítákat

mind a helyeikből, hogy bevigyék őket Jeruzsálembe, hogy tartsanak felavatást meg örömmünnepet háladalokkal meg énekkel, cimbalmokkal, lantokkal és hárffákkal. 28 És egybegyűltek az énekesek fiai, még pedig a Jeruzsálem körül levő kerületből és a Netófabeliek falvaiból; 29 és Bet-Gilgálból és Gébá meg Azmávet mezőiről, mert falvakat építettek maguknak az énekesek Jeruzsálem körül. 30 És megtisztálkodtak a papok és a leviták; és megtisztították a népet meg a kapukat és a falat. 31 És fölvonultattam Jehúda nagyjait a fal fölé s föllállítottam két nagy hálakart s meneteket, jobbra a falon fölül, a szemét kapuja felé. 32 És ment utánuk Hósája s Jehúda nagyjainak fele; 33 és Azarja, Ezra, Mesullám; 34 Jehúda és Benjámin, meg Semája és Jirmeja. 35 És a papok fiai közül trombitákkal Zekharja, Jónátán fia, Semája fia, Mattanja fia, Mikhája fia, Zakkúr fia, Ászáf fia; 36 és testvérei: Semája, Azarél, Milelaj, Gilelaj, Máaj, Netanél, Jehúda, Chanáni, Dávidnak, Isten emberének hangszereivel; Ezra, az írástudó pedig előttük volt. 37 És a forrás kapuja felé egyenesen maguk előtt fölmentek Dávid városának lépcsőin a falhoz való feljáraton Dávid házán fölül egészen a víz kapujáig keleten. 38 A második hálakar pedig, a mely átellenben ment – annak én mentem utána – s a nép fele a falon fölül, a kemencék tornya felől egészen a széles falig; 39 és Efraim kapuja felől a régi kapu felé s a halak kapuja felé és Chananél tornyánál meg a Méa tornyánál egészen a juhok kapujáig, és megálltak az őrség kapujában. 40 És megállt a két hálakar az Isten házánál, én is, meg a vezérek fele én velem; 41 és a papok: Eljákim, Máaszéja, Minjámín, Mikhája, Eljónaj, Zekharja, Chananja, trombitákkal, 42 és Máaszéja, Semája, Eleázár, Uzzi, Jehochánán, Malkija, Elám és Ézer. És hangjukat hallatták az énekesek, Jizrachja pedig volt az előjáró. 43 És áldoztak ama napon nagy vágóáldozatokat s örvendeztek, mert Isten megörvendeztette őket nagy örömmel; s a nők és a gyermeket is örvendeztek; és elhallatszott Jeruzsálem öröme messzire. 44 És kirendelték ama napon férfiak a kamarák fölé, az adományok, zsengék és tizedek tárházai számára, hogy azokban gyűjtsék össze a városok mezői szerint a tanban elrendelt illetményeket a papok és leviták részére, mert Jehúdának öröme telt a papokban s levitákban, kik ott álltak, 45 és őrizték Istenük őrizetét s a tisztaság őrizetét, az énekesek s kapuőrök is, Dávidnak és fának, Salamonnak parancsolata szerint. 46 Mert Dávidnak és Ászáfnak, hajdanta az énekesek fejének napjai óta volt dicsérő dal és hálamondás az Istennek tiszteletére. 47 És egész Izraél Zerubbábel napjaiban és Nchemja napjaiban adta az énekesek és a kapuőrök illetményeit, a minden napit

a maga napján; és juttattak szent részt a levitáknak s a leviták juttattak szent részt Áron fiainak.

13 Ama napon felolvastatott Mózes könyvéből a nép füle hallatára és találtatott írva benne, hogy ne jusson be ammónita és móabita az Isten gyülekezetébe örökre; 2 mert nem mentek eléje Izraél fiainak kenyérrrel és vízzel s fölbérlete ellene Bileámot, hogy megátkozza, de az Istenünk átváltotta az átkot áldássá. 3 És volt, midőn hallották a tant, elkülönítettek minden gyülevezsét népet Izraéltől. 4 Ennek előtte pedig Eljásib, a pap, el volt helyezve Istenünk házának kamarájában; rokona volt Tóbijának. 5 És berendezett neki egy nagy kamarát, s ott szokták azelőtt elhelyezni a lisztáldozatot, a tömjént meg az edényeket s a gabona, must és olaj tizedét, a leviták meg az énekesek és a kapuőrök illetményét és a papok adományát. 6 Mindez idő alatt nem voltam én Jeruzsálemben, mert Artachsásztnak, Bábel királyának harminckettedik évében a királyhoz mentem el és egy idő múlva elkérezkedtem a királytól. 7 Érkeztem Jeruzsálemben és észrevettem a rosszaságot, a mit Eljásib elkövetett Tóbijáért, berendezvén neki egy kamarát Isten házának udvaraiban. 8 S ez nagyon rosszul esett nekem és kidobtam Tóbija házának minden holmiját a kamarából az utcára. 9 És elrendeltem, megtisztították a kamarákat s visszahelyeztem oda az Isten házának holmiját, a lisztáldozatot meg a tömjént. 10 Megtudtam, hogy a leviták illetményei nem adattak meg s megszöktek kiki a mezőjére, a leviták meg az énekesek, a szolgálatot végzők. 11 Akkor pöröltem a vezérekkel s mondtam: Miért van elhagyatva az Isten háza? Erre összegyűjtöttem őket és állásukba föllállítottam őket. 12 Mind a Jehúdabeliek pedig elhozták a gabonának, mustnak és olajnak tizedét a tárházakba. 13 És a tárházak fölé rendeltem Selemját, a papot, és Czádókot, az írástudót és Pedáját a leviták közül s mellékük Chánánt, Zakkúrnak, Mattanja fiainak fiát, mert hűségeseknek tekintettek s az ő dolguk volt, hogy részüket adják testvéreiknek. 14 Emlékezzél meg rólam, Istenem, e miatt; s el ne töröld, jótéteményeimet, a melyeket tettem Istenem házával és őrizetéivel. 15 Azokban a napokban láttam Jehúdában olyanokat, kik borsajtókat tapostak szombaton és behordták az asztagokat s fölrakták a szamarakra, meg bort is, szőllőt, fügét s mindenféle terhet s bevitték Jeruzsálemba a szombat napján és én megintettem őket, a mely napon eleséget árusítottak. 16 És a Czórbeliek, a kik benne laktak, hoztak halat s mindenféle árút, s elárusították szombaton Jehúda fiainak, Jeruzsálemben. 17 Ekkor pöröltem Jehúda nemeseivel és

mondtam nekik: Micsoda gonosz dolog ez, a mit ti műveltek és megszentségtelenítik a szombat napját? **18** Nemde így cselekedtek őseitek és hozta Istenünk mind e veszedelmet reánk és erre a városra; s ti még növelitek a haragot Izraél ellen, megszentségtelenítvén a szombatot. **19** És volt, midőn árnyék lett Jeruzsálem kapuinál a szombat előtt, elrendeltem és bezártak az ajtók és elrendeltem, hogy ki ne nyissák azokat a szombat utánig; legényeim pedig a kapukhoz állítottam, hogy teher be ne jusson a szombat napján. **20** És háltak a kalmárok és minden árúnak elárusítói Jeruzsálemen kívül egyszer s kétszer. **21** De én megintettem őket és szóltam hozzájuk: Miért háltok a fallal szemben? Ha ismétlítetek, kezet nyújtok ki ellenetek! Attól az időtől fogva nem jöttek be szombaton. **22** És megmondtam a levitáknak, hogy megtisztálkodván, jöjjenek be a kapukat őrzök, hogy a szombat napját megszenteljék. E miatt is emlékezzél meg rólam, Istenem s könyörülj rajtam szereteted bősége szerint. **23** Azokban a napokban azt is láttam, hogy a zsidók elvettek asdódi, ammóni és móábi nőket; **24** és gyermekiek fele részében asdódi nyelven beszélnek, s nem is tudnak zsidóul beszélni, s mindenik népnek nyelvén. **25** És pöröltem velük s megátkoztam őket s megvertem közülük néhányat és tépegettem őket; s megeskettem őket az Istenre: ne adjátok leányaitokat az ő fiaiknak s ne vegyetek el leányaik közül a ti fiaitoknak s magatoknak. **26** Nemde ezek által vétkezett Salamon, Izraél királya? pedig a sok nemzet között nem volt király olyan, mint ő és szeretettje volt Istenének és az Isten őt királyá tette egész Izraél fölé; még őt is vétekre indították az idegen asszonyok. **27** És rólatok kell-e hallanunk, hogy mind e nagy rosszaságot elkövetitek, hűtlenkedve Istenünk iránt azzal, hogy idegen asszonyokat vettetek el? **28** És Jójádának, Eljásib fiának, a főpapnak fiai közül volt egy veje a chóróni Szanballátnak; és én elkergettem őt mellőlem. **29** Emlékezzél meg rólik, Istenem, a papságnak és a papság meg leviták szövetségének bemocskolása miatt. **30** És én megtisztítottam őket mindenből, a mi idegen s felállítottam őrizeteket a papok s a leviták számára, kinek-kinek munkájára, **31** és a fának meghatározott időkben való hozatalára és a zsengékre. Emlékezzél meg rólam, Istenem, javamra!

Eszter

1 Történet Ahasvérós idejéből. Ahasvérós Indiától Etiópiáig 127 tartomány uralkodója volt. 2 Amikor Susán városában, királyi trónján ült, 3 az összes vezető emberének és tisztségviselőjének uralkodásának harmadik évében – lakkomát rendezett. 4 Megjelentek előtte a perzsa és méd vezérek, a nemesek és a tartományok vezetői. 180 napon át mutogatta nekik királyi gazdagságát és királyi nagyságának pompás fényét. 5 Ezt követően, Susán városában, a palota kertjében, hét napig tartó lakkomát rendezett, melyen az egész nép apraja-nagyja részt vett. 6 Fehér vászon és kék bíbor gyapjúszőrteseket fehér gyapjú és bíbor kötelekkel és ezüstkarikákkal erősítettek márványoszlopokhoz. A sötétmárvány, gyöngyház és alabástrom kövezeten arany és ezüst kerevetek voltak. 7 Változatos formájú aranykelyhekből ittak. 8 A királyi bort királyi bőkezűséggel mérték; az ivásnál senkit sem erőltettek, mert a király minden udvarnagynak meghagyta, hogy a vendégek kedvére tegyenek. 9 Vásti királyné is készített lakkomát a nők számára, a királyi palotában. 10 A hetedik napon a királynak jó kedve támadt a bortól és megparancsolta Mehumánnak, Bizetának, Cháronának, Bigetának, Ábágetának, Zétárnak és Chárkásznak a hét eunuchnak, akik Ahasvérós udvarában teljesítettek szolgálatot, 11 hogy vezessék be Vásti királynét a király elől, a királyi koronával a fején. (Ugyanis) meg akarta mutatni a népnek és a vezető embereknek, hogy milyen szép, mert igencsak szép megjelenésű volt. 12 De Vásti királyné nem volt hajlandó bemenni. Ezen a király nagyon felháborodott, és forrt benne a harag. 13 Megkérdezte tehát a (haragvó) király a múltat jól ismerő bőlcseket – mint tudott, az idő tájt az volt a szokás, hogy a király minden ügyében a jogtudósok döntötték. 14 A hozzá legközelebb állók: Kersená, Sétár, Admátá, Társis, Meresz, Marstená és Memuchán. Ezek heten voltak Perzsia és Média azon vezető emberei, akik bármikor megjelenhettek a király színe előtt, 15 hogy törvény szerint mit kell tenni Vásti királynéval, amiért nem teljesítette Ahasvérós király – udvari emberei által küldött – parancsát? 16 Ekkor ezt mondta Memuchán, a király és a vezető emberek előtt: nemcsak a király ellen vétett Vásti királyné, hanem Ahasvérós király minden tartományának összes vezető embere és egész népe ellen is. 17 Mert a királyné tettének a híre eljut majd minden asszonyhoz, és ők is megvetik férjüket. Azt fogják mondani, hogy Ahasvérós király is megparancsolta, hogy Vásti királynét vezessék elő, de ő nem ment. 18 És azon napon el fogják mondani Perzsia és Média nagyasszonyai, akik hallottak a királyné

dolgáról, mind a király vezető embereinek, és elég nagy lesz a megvetés és harag. 19 Ha a király jónak látja, bocsásson ki királyi dekrétumot, és ezt a perzsák és médek megváltoztathatatlan törvényei közé iktassák, miszerint Vásti nem jelenhet meg többé Ahasvérós színe előtt, a királynéi méltóságot pedig a király adja át másnak, Vástinál méltóbbnak. 20 S ha kitudódik a király rendelete, melyet utasításba ad egész királyságában, mert nagy az, akkor minden asszony megadja a tiszteletet férjének, aprajától, nagyjáig. 21 Tetszett a dolog a királynak és a vezetőinek, és Memuchán szava szerint cselekedett a király. 22 És a király minden tartományába leveleket küldött, mindegyik tartományba annak írás módja szerint, és mindegyik néphez annak nyelve szerint: hogy minden férfi úr legyen a maga házában, s beszéljen népének nyelve szerint.

2 Ezek után lecsillapodott Ahasvérós király haragja, és eszébe jutott Vásti, az is amit tett, és az, amit határoztak róla. 2 A király szolgálatára kirendelt ifjú szolgák ekkor azt mondta: keresni kell a királynak szép termetű szűz lányokat. 3 Nevezzen ki a király megbízottakat birodalma minden tartományába, hogy gyűjtsenek össze minden szép termetű szűz lányt Susán városába, az asszonyok palotájába. Bízzák rá őket Hégájra, a király háremőrére, és adjanak nekik szépítőszereket. 4 Az a lány legyen Vásti helyett a királyné, akit a király a legszebbnek talál. Tetszett ez a beszéd a királynak és eszére járt el. 5 Volt Susán városában egy Mordecháj nevű zsidó ember, Jáir fia, Simei fia, aki Kis fia, és aki benjáminita volt. 6 Jeruzsálemből vitték fogságba azokkal a foglyokkal együtt, akiket Jehonjával, Júdea királyával együtt hurcoltak el, amikor Nebukodnecár, Babilónia királya fogságba vitte őket. 7 Ó volt Hadassá gyánya, azaz Eszter nagybátyja, mert nem volt neki apja-anya. A lánynak jó alakja és szép arca volt. Amikor apja és anyja meghaltak, Mordecháj lányává fogadta. 8 És amint meghallatták a király szavát és törvényét, összegyűjtötték sok lányt Susán fővárosba, és Eszter is elvitették a király házába, Hégájnak, a nők őrzőjének felügyelete alá. 9 És tetszett neki a lány és kegyet nyert előtte, és sürgette, hogy adják neki szépítőszereit és ajándékait, és a hét lányt, akiket szolgálatára adnak a király palotájából, és kivételezett vele meg leányzóival az asszonyok házában. 10 Eszter nem mondta meg, melyik népből való, és honnan származik, mert Mordecháj azt parancsolta neki, hogy ne mondja meg. 11 Mordecháj pedig naponta az asszonyok palotája előtti téren forgolódott, hogy megtudja, jól van-e Eszter és mi történik vele. 12 S mikor egy-egy lányra került a sor, hogy

bemenjen Áchásvéros királyhoz azután, hogy letelt neki az őt megillető tizenkét hónap – mert így telnek a szépitkezés napjai: hat hónapig mirhaolajjal és hat hónapig illatszerekkel és szépitőszerekkel – 13 bemehet a lány a királyhoz, és minden, amit kér, hogy elkísérje őt az asszonyok házából a király palotájába, megadatik neki. 14 Este bemegy és reggel visszatér egy másik asszonyok házába, Sáásgáznak, a király udvari tiszttének, az ágyasok őrének felügyelete alá. Nem lehet be többé a királyhoz csak akkor, ha őt a király kívánja és név szerint hívatja. 15 És mikor Eszterre került a sor, Ávichájil, Mordecháj nagybátyja leányára, akit Mordecháj lányának fogadott, hogy bemenjen a királyhoz, nem kérte semmit, csak azt, amit Hégáj, a király udvari tiszttje, az asszonyok őre tanácsolt, és Eszter tetszést nyert azok szemében, akik őt látták. 16 És Eszter bevitte Áchásvéros királyhoz, királyi palotájába a tizedik hónapban, Tévét havában, királyságának hetedik évében. 17 És a király megszerette Esztert, jobban valamennyi asszonyánál, és elnyerte tetszését és kegyét jobban mint bármelyik hajadon, királyi koronát tett a fejére és királynévá tette őt Vásti helyett. 18 És nagy lakomát rendezett a király minden vezető emberei és szolgái számára, Eszter lakomáját. Engedményeket adott a tartományoknak és ajándékokat a királyi mértékben. 19 Amikor másodszor is gyűjtötték szüzeket, Mordecháj a királyi udvarban volt, 20 nem mondta meg, kik a rokonai és melyik népből való, mert Mordecháj így parancsolta neki, éppúgy megfogadta Mordecháj szavát, mint mikor még a gyámsága alatt állt. 21 Egy ízben, amikor Mordecháj az udvarban tartózkodott, a király küszöbét őrző két háremőr, Bigtán és Teres megharagudott Áchásvéros királyra, és merényletet terveztek ellene. 22 Mordecháj azonban megtudta, és elmondta Eszter királynénak, Eszter pedig elmondta a királynak. 23 A hír kivizsgáltatott és igaznak bizonyult, ezért a két háremőrt felakasztották. A történetet fel is jegyezték a királyi krónikák könyvében.

3 Ezek után nagy méltóságra emelte Áchásvéros király az agágita Hámánt, Hámdátá fiát, és feljebb tette székkét a körülötte lévő összes vezető embernél. 2 A király összes udvari embere, akik a királyi udvarban voltak, térdet hajtottak és leborultak Hámán előtt, mert így parancsolta a király. Mordecháj azonban nem hajtott térdet, és nem borult le. 3 És így szóltak Mordechájhoz a király szolgái, kik a király kapujában voltak: Miért szeged meg a király parancsát? 4 És mikor napról-napra szóvá tették ezt neki, ő nem hallgatott rájuk. Jelentették Hámánnak, hogy helytálló-e Mordecháj védekezése, miszerint azért nem teszi meg, mert

ő zsidó. 5 Amikor Hámán látta, hogy Mordecháj nem hajt térdet és nem borul le előtte, előtötte Hámánt a méreg. 6 De nem elégedett meg azzal, hogy egyedül Mordechájra emelje kezét, mert tudtára adták neki, hogy melyik népből származik Mordecháj, ezért Hámán arra törekedett, hogy Mordechájjal együtt minden zsidót kipusztítsa Áchásvéros egész birodalmából. 7 Áchásvéros király uralkodásának 12. évében, az első, Niszán hónapban, Hámán sorsot vetett, napról napra, hónapról hónapra, a tizenkettők hónapig, vagyis Ádár haváig. 8 Ekkor azt mondta Hámán Áchásvéros királynak: Van egy nép, amely elszórtan és elkülönítetten él a népek között birodalmad minden tartományában. Törvényeik különböznek minden más népétől, és a király törvényeit nem tartják meg. A királynak nincs hasznára, ha meghagyja őket. 9 Ha a király jónak látja, adja írásba, hogy el kell veszejteni őket, én pedig tízezer talentum ezüstöt mérek ki a tisztviselők kezébe, hogy vigyék a király kincstárába. 10 Ekkor a király lehúzta pecsétgyűrűjét és az agági Hámánnak, Hámdátá fiának, a zsidók elleniségenek adta. 11 És azt mondta a király Hámánnak: Az ezüst a tied, és a nép is, hogy azt tehess vele, amint akarsz. 12 Az első hónap tizenharmadik napján hívatták a királyi írnokokat és megírattak minden Hámán parancsa szerint a kormányzóknak és a helytartóknak, akik az egyes tartományok élén álltak, és az egyes népek vezető embereinek, mindenki tartományba írásmódja szerint, és mindenki népnek nyelve szerint. Áchásvéros király nevében készült az írás és a király gyűrűjével pecsételték le, 13 és futárokkal küldötték el a király valamennyi tartományába, hogy egyetlen napon, a 12. hónap, vagyis az Ádár hónap tizenharmadikán, pusztításnak el, gyilkoljanak le és semmisítseknak meg minden zsidót, ifjakat és öregeket, gyermeket és nőket egyaránt, és hogy vagyonukat pedig zsákmányolják el. 14 Az irat másolata rendeletként adasson ki minden egyes tartományban, nyilvánosan minden népnek, hogy készek legyenek azon a napon. 15 A futárok sietve útnak indulnak a király parancsával és Susán várában kihirdették a törvényt. A király és Hámán leültek borozni és Susán városában nagy volt a megdöbbenés.

4 Mordecháj megtudta mindenzt, ami történt, hamut szórt a fejére, kiment a városba és hangosan, keservesen jajveszékkelt. 2 Így ment egészen a király kapujáig, de a király kapuján, zsákba öltözve, nem volt szabad belépnie. 3 minden egyes tartományban és helységben, ahová eljutott a király törvénye, nagy gyász szakadt a zsidókra. Bőjtöltek, sítak, gyászolták magukat és sokan zsákrúhában és hamiban fentrengtek. 4 És bementek Eszter szolgálólányai

és udvari tisztei, és tudtára adták azt neki. A királyné nagyon megrendült és ruhát küldött, hogy öltözessék fel Mordecháj és a zsákruhát vegyék le róla, de ezt ő nem fogadta el. 5 Ekkor hívta Eszter Hátáchat, a király azon udvari tisztei közül, akitet szolgálatára kirendeltek, és parancsot adott neki Mordechájra vonatkozólag, hogy megtudja, mi ez és miért van ez? 6 És elment Hátách Mordechájhoz a város (fő)utcajára, mely a király kapuja előtt vezet. 7 És tudtára adta neki Mordecháj minden dologtól, ami őt érte, és azt az ezüst mennyiséget, melyről Hámán mondta, hogy kiméri a királyi kincstárnak a zsidók megsemmisítéséért, 8 és a rendelet leiratának másolatát, melyet Susánban adtak ki, hogy őket megsemmisítsék. Odaadta neki, hogy megmutassa Eszternek és tudtára adja, hogy azt parancsolja neki, menjen be a királyhoz, könyörögjön neki és kérelmet intézzen hozzá népéért. 9 Hátách bement és elmesélte Eszternek Mordecháj szavait. 10 Eszter azt válaszolta Hátáchnak megparancsolva Mordechájra vonatkozólag: 11 a király minden szolgája és a király tartományainak népe tudja, hogy minden férfire és asszonyra, aki bemegy a királyhoz a belső udvarba anélkül, hogy hívták volna, az az egy rendelet áll, hogy kivégzik, kivéve ha a király az arany pálcáját felé nyújtja, akkor maradhat életben. Engem pedig nem hívtak, hogy bemehessek a királyhoz, immár harminc napja. 12 És elmondta Mordechájnak Eszter szavait. 13 Ekkor Mordecháj azt üzente vissza Eszternek: ne áltasd magad azzal, hogy te, a királyi palotában, megmenekülhetsz. 14 Mert ha te most néma maradsz, máshonnan támad majd a zsidók számára menekvés, de te és családod elpusztul! Ki tudja, nem éppen a mostani idők miatt jutottál-e királyi méltóságra?! 15 Ekkor Eszter azt üzente Mordechájnak: 16 menj és gyűjts össze minden zsidót, aki csak Susánban található és bőjtöljetek értem! Ne egyetek és ne igyatok három napig, se éjjel, se nappal. Én is ugyanúgy bőjtölök szolgálóimmal, aztán bemegyek a királyhoz, a törvény ellenére is. Ha elveszek, hát elveszek! 17 Mordecháj ezután elment és mindenben úgy járt el, ahogy azt Eszter meghagyta neki.

5 Hárrom nap múltán Eszter királynői öltözéket öltött és megállt a királyi palota belső udvarán, a trónteremmel szemben. A király pedig ott ült a trónján, szemben a bejárattal. 2 Amint a király megláttá, hogy Eszter királyné ott áll az udvaron, kegyet talált a szemében és kinyújtotta Eszter felé a kezében lévő aranypálcát. Eszter közelebb lépett és megérintette a pálcát. 3 A király megkérdezte tőle: mi járatban vagy, Eszter királyné és mi a kívánságod? Még ha országom felét is [kérédel], megadom neked! 4 Eszter válaszolt: Ha a király jónak látja, jöjjön ő és Hámán ma

lakomára, amelyet neki készítettem. 5 S így szólt a király: Hamar hozzátok Hámánt, hogy teljesülhessen Eszter szava! Így hát elment a király és Hámán a lakomára, melyet Eszter készített. 6 Ekkor azt mondta a király Eszternek borivás közben: Amit csak megkívánsz, megadatik neked! Ami a kérésed, legyen az akár a királyság fele is, úgy lesz! 7 Eszter pedig azt felelte: Kérésem és kívánságom: 8 ha jóindulattal tekint rám a király, és ha jónak látja megadni kérésem és teljesíteni kívánságom – jöjjön el a király, Hámánnal együtt a lakomára, amelyet készíték. Holnap aztán felelek majd a király kérdésére. 9 Azon a napon Hámán örömmel és jókedvűen távozott [a lakomáról]. De megláttá Hámán, a király kapujában Mordecháj, aki nem kelt fel előtte, meg se moccant, s ezért előntötte őt a düh. 10 Hámán erőt vett magán és hazament. Majd hívatta barátait és feleségét Zerest, 11 és elsortolta nekik, milyen nagy a vagyon, mennyi fia van és hogyan emelte őt a király nagyobb méltóságra minden vezető emberénél. 12 Majd így szólt Hámán: Nem is hívott Eszter királyné mást a királyon kívül a lakomához, melyet készített, mint engem, és holnapra is én vagyok hivatalos hozzá a királyon kívül. 13 Mindez, azonban, mit sem ér nekem, amíg a zsidó Mordecháj a királyi udvarban látom. 14 Zeres a felesége meg mind a barátai ezt válaszolták neki: Készítess bitófát, ötven ámá magasat. Reggel pedig mond a királynak, hogy akasszák fel rá Mordecháj, s menj be a királyllyal a lakomára örvendve. Tetszett a dolog Hámánnak és elkészítette a bitófát.

6 Azon az éjszakán kerülte az álom a királyt. Ezért megparancsolta, hogy hozzák elő a nevezetes történetek könyvét, és olvassanak fel belőle neki. 2 És rátaláltak arra a feljegyzésre, hogyan jelentette fel Mordecháj Bigtánt és Terest, a király kúszóból őrző két háremőrt, akik merényletet terveztek Ahaszvérós király ellen. 3 A király megkérdezte, milyen méltóságot és kitüntetést adtak ezért Mordechájnak? A király szolgálatára álló ifjuk azt felelték, hogy semmit nem adtak neki. 4 Akkor azt kérdezte a király: ki van az udvarban? Hámán ugyanis megérkezett és azt akarta kérni a királytól, hogy akasztassa fel Mordechájra arra a bitófára, amit készített neki. 5 Ezért a királynak ifjú szolgájai azt mondta: Íme Hámán, itt áll az udvarban. A király erre azt válaszolta: Jöjjön be! 6 Hámán bement, és a király azt kérdezte tőle: Mit kell tenni azzal az emberrel, akit a király ki akar tüntetni? Hámán azt gondolta szívében: Ki mást kívána a király kitüntetni, ha nem engem? 7 Annak az embernek, akit a király ki akar tüntetni, 8 hozzanak királyi öltözetet, olyat, amilyenbe a király szokott öltözni, meg

lovat, amilyenen a király szokott kilovagolni és tegyenek a fejére királyi koronát. 9 Adják át a ruhát és a lovát az egyik királyi nemes úrnak, öltözötték fel azt az embert, akit a király ki akar tüntetni, lovagoltassák végig a város (fő)utcáján, és kiáltások előtte: így tesznek azzal az emberrel, akit a király ki akar tüntetni. 10 Siess, hozd a ruhát és lovát, amiről beszéltek, és tégy így a zsidó Mordechájjal, aki a királyi udvarban van. Semmit ne hagyj el abból, amit mondált! 11 Hámán tehát fogta a ruhát és a lovát, felöltözött Mordechájt, majd végiglovagoltatta a város (fő)utcáján és azt kiáltotta előtte: így tesznek azzal az emberrel, akit a király ki akar tüntetni! 12 Majd visszatért Mordecháj a király kapujába, Hámán pedig hazasiett gyászosan és beborított fővel. 13 Hámán elmesélte feleségének Zeresnek és minden barátainak mindazt, ami őt érte. Erre azt válaszolták neki bőlcsei és felesége Zeres: Ha a zsidók ivadékából való ez a Mordecháj, aki előtt bukni kezdtél, akkor nem bírsz vele, hanem teljesen el fogsz bukni előtte! 14 Még beszélgették vele, mikor a király udvari tisztei megérkeztek és sietve vitték Hámánt a lakomára, melyet Eszter készített.

7 A király és Hámán eljöttek, hogy igyanak Eszter királynéval. 2 És így szolt a király Eszterhez a második napon is a borivás közben: amit csak megkívánsz Eszter királyné, megadatik neked! Ami a kérésed, legyen az akár a királyság fele is, úgy lesz! 3 Eszter királyné pedig azt felelte: Ha kegyet találtam szemeidben, ha jóindulattal tekint rám a király, és ha jónak látja, adja nekem életemet kérésemre és népemet kívánságomra! 4 Mert eladtak engem és népemet, megsemmisítésre, legyilkolásra és elpusztításra, és hogyha szolgáknak és szolgálóknak adtak volna el minket, hallgattam volna – mert nincs szorongatás, mely felérne a király kárával. 5 Achasvérós király ekkor azt kérdezte Eszter királynétől: ki az, és hol van az, aki arra mert vetemedni, hogy ilyet tegyen? 6 Eszter pedig mondta: ez az ember, a gonosz Hámán, a mi ádáz ellenségünk! Hámán erre megijedt a király s a királyné előtt. 7 A király indulatosan felkelt a borivástól, a palota kertje felé indulott, és Hámán ott állt, hogy az életéért könyörögjön Eszter királynénál, mert látta, hogy a vesztét már elhatározta a király. 8 A király pedig visszatért a palota kertjéből a borivás házába, és Hámán éppen leborult a kerevetre, melyen Eszter volt. Ekkor így szolt a király: Még bántalmazni is mered a királynét az én jelenlétében? A szó elhagya a király ajkait és Hámán arca elborult. 9 Chárboná, egy az udvari tisztek közül, így szolt a király előtt: Íme a bitófa is, melyet Hámán készített Mordecháj számára, aki jót mondott a királyról. Ott áll Hámán házában, ötven ámá

magas. A király pedig azt mondta: Akasszátok fel rá! 10 Így felakasztották Hámánt a bitófára, melyet Mordecháj számára készített, és a király indulata lecsillapodott.

8 Azon a napon, Ahasvérós király Eszter királynének adta

Hámánnak, a zsidók ellenségenek házát. Mordecháj pedig a király közvetlen környezetébe került [szó szerint: bement a király elő], mert Eszter felfedte, ki ő neki. 2 A király lehúzta pecsétgyűrűjét amit elvett Hámántól és odaadta Mordechájnak, és Eszter kinevezte Mordecháj Hámán háza fölé. 3 Ezután Eszter ismét beszél a királlyal, lába elő borult és sírva kért kegyelmet tőle, hogy hiúsítsa meg az agágítja Hámán gonosz tervét, amelyet a zsidók ellen kigondolt. 4 A király odanyújtotta Eszternek az aranypálcát, így Eszter felkelt, megállt a király előtt, 5 és azt mondta: ha jónak látja a király, s ha jóindulattal tekint rám, s helyesli a dolgot, és elnyertem a tetszését, adjon ki egy dekrétumot, melyben visszavonják az agágítja Hámánnak, Hámdátá fiának a leveleit, melyeket minden tartományba elküldött a zsidók kipusztításáról, 6 mert hogyan tudnám elnázni azt a veszedelmet, amely népemre vár, és hogyan tudnám elviselni rokonaim pusztulását? 7 Ahasvérós király így felelt Eszter királynének és a zsidó Mordechájnak: Hámán házát már Eszternek adtam, ő pedig felakasztották, mert kezet emelt a zsidókra. 8 Ti meg írjatok a király nevében, amit a zsidók ügyében jónak láttok és pecsételjétek le a király gyűrűjével. Ugyanis az a rendelet, amit a király nevében írtak és a király gyűrűjével pecsételtek le – visszavonhatatlan. 9 Abban az időben a harmadik hónapban, Sziván havában, annak huszonharmadik napján hívatták a király írnokait, aikik leírták minden az időben a harmadik hónapban, Sziván havában, annak huszonharmadik napján hívatták a király írnokait, aikik leírták minden mindazt, amit Mordecháj megparancsolta, a zsidóknak, a kormányzóknak, a helytartóknak és a tartományok vezető embereinek, melyet Indiától Etiópiáig, 127 tartományba, minden egyes nép saját nyelvén, a tartomány saját írásmódról szerint elküldtek, valamint a zsidóknak is a maguk írásával és a maguk nyelvén. 10 Ahasvérós király nevében íratta és megpecsételte a király gyűrűjével, és elküldte a leveleket a lovas futárokkel, aikik a ménesekből származó úri paripákon nyargaltak: 11 megengedte a király, hogy az egyes városokban lakó zsidók összegyűljenek életük védelmére, elpusztíthassák, megölhessék és elveszíthessék a népek és tartományok velük szemben ellenséges erőit, gyermeketet és asszonyaikat, és hogy vagyonukat elzsákkmányolják – 12 ugyanazon a napon Achasvérós király valamennyi tartományában, a tizenkettő hónapnak, Ádár havának tizenharmadik napiján. 13 Az irat másolatát rendeletként adták ki mindegyik tartományban, nyilvánosan minden a

népeknek, és a zsidóknak, hogy készen legyenek ezen a napon bosszút állni ellenségeiken. **14** Az úri paripákon nyargaló futárok pedig sebtiben és sietve indultak a király parancsára. A rendeletet pedig kiadták Susán fovárosban. **15** Ezután Mordecháj távozott a király színe elől bíborkék és fehér királyi öltözetben nagy arany koronával, bisszus és bíborpiros palástban. Susán városa ujjongott s örvendett. **16** A zsidóknak fény és öröm jutott, meg vígáság és megbecsülés. **17** minden egyes tartományban és helységen, ahol a király parancsa eljutott örültek a zsidók. Az ország lakosságából sokan zsidóvá lettek, mert elfogta őket a zsidóktól való félelem.

9 A tizenketedik hónapban, Ádár havában, annak tizenharmadik napján pedig, amelyről a király parancsa és rendelete szólt, hogy cselekedjenek azon a napon, – amikor a zsidók ellenségei azt reméltek, hogy elbánhatnak velük – fordulat következett be, mert a zsidók báhnattak el azokkal, akik gyűlölték őket. **2** Összegyűltek a zsidók városaikban, Achasvérós király valamennyi tartományában, és rátámadtak azokra, akik a vesztükre törtek. Senki nem tudott nekik ellenállni, mert rettegés fogta el tőlük az egész lakosságot. **3** A tartományok vezetői, a kormányzók, a helytartók és királyi hivatalnokok kedveztek a zsidóknak, mert a Mordechájtól való félelem fogta el őket. **4** Mordecháj, ugyanis, nagy ember lett a királyi palotában és híre eljutott valamennyi tartományba, ugyanis a férfiú, Mordecháj, nőttön nőtt. **5** A zsidók pedig lesújtottak mind az ellenségeikre karddal, legyilkolták és elpusztították őket, kedvük szerint bántak gyűlölökkel. **6** Susán fővárosban pedig a zsidók megöltek és elpusztítottak ötszáz embert, **7** meg Pársándátát, Dálfont és Ászpátát, **8** Porátát, Ádálját és Áridátát, **9** Pármástát, Áriszát, Áridátj és Vájzátát, **10** Hámánnak, Hámdátá fiának, a zsidók szorongatójának, tíz fiát megöltek, de a zsákmányra nem tették rá kezüket. **11** Azon a napon a legyilkoltak számát tudatták a királyllyal Susán fővárosban, **12** s a király azt mondta Eszter királynénak: Susán fővárosban a zsidók megöltek és elpusztítottak ötszáz embert, meg Hámán tíz fiát. És a király többi tartományában mit tettek! Tehát amit csak megkívánsz, megadatik neked! Ami a kérésed, úgy is lesz! **13** Eszter pedig így válaszolt: ha jónak látja a király, engedd meg holnap is a Susánban lévő zsidóknak, hogy a mai nap rendelete szerint cselekedjenek. Hámán tíz fiát pedig akasszák fel a bitófára. **14** A király erre azt mondta, hogy úgy legyen, és kiadtatott a rendeletet Susánban. Hámán tíz fiát pedig felakasztották. **15** Ádár havának tizenegyedik napján is összegyűltek a Susánban lévő

zsidók és megöltek háromszáz embert Susánban, de a zsákmányra nem tették rá a kezüket. **16** A többi zsidó pedig, akik a király tartományaiban voltak, összegyűlték és kiáltottak életükért, nyugalmat leltek ellenségeiktől. Megöltek gyűlölöik közül hetvenötezret, de a zsákmányra nem tették rá kezüket **17** Ádár havának tizenharmadik napján, és annak tizenegyedikén megphihentek, megtették azt lakoma és öröm napjának. **18** A Susánban levő zsidók pedig összegyűlték tizenharmadikán és tizenegyedikén, és megphihentek tizenötödikén, és megtették azt lakoma és öröm napjának. **19** Ezért a zsidók, akik a nyílt városokban laknak, Ádár havának tizenegyedik napját tartják vidámságra, lakomára, ünnepre és arra, hogy ajándékokat küldjön egyik a másikának. **20** Mordecháj leírta minden eseményeket, majd levelet küldött minden zsidóknak, akik Ahasvérós király tartományaiban laktak közel vagy távol. **21** Kötelezővé tette számukra, hogy tartsák meg Ádár hó 14. és 15. napját, évről évre, **22** mivel ezek a napok, melyekről kezde a zsidók nyugot lehettek ellenségeikről, és ez az a hónap, amelyben bánatuk örömre, gyászuk ünnepre fordult. Tegyék ezeket a lakoma és öröm napjaivá, amikor egymásnak ajándékokat és a nélkülözöknek adományokat küldenek. **23** A zsidók pedig megfogadták, hogy folytatják, amit elkezdték, ahogyan azt Mordecháj megírta nekik. **24** Mert az agági Hámán, Hámdátá fia, az összes zsidó szorongatója, kitervelte a zsidók ellen, hogy elveszítő őket, s purt, azaz sorsot vetett, hogy megzavarja és elveszítse őket. **25** Azonban amikor [Eszter] a király előjárult, az kimondta levélben, hogy [Hámárra] visszaszáljjon gonosz gondolata, melyet a zsidók ellen kiterelt, a saját fejére, így felakasztották őt meg fiait a bitófára. **26** Ezért nevezték el ezeket napokat Purimnak, a pur nevéről, ezen levél minden szava miatt és amiatt, amiről ekkor meggyőződtek és amit ekkor megtapasztaltak. **27** Megállapították és elfogadták a zsidók maguk számára, leszármazottjuk számára és mindenki számára, ki hozzájuk csatlakozott, hogy ne szeghessék meg ezen két nap megtartását előírásuk és idejük szerint minden évben, **28** hogy ezekre a napokra megemlékezzenek és megtartsák őket minden nemzedék nemzedékenben, mindenkor családban, mindenkor tartományban és mindenkor városban. A Purimnak ezek a napjai ne tűnjenek el nyomtalanul a zsidókból és emlékük ne szűnjön meg leszármazottjuknál. **29** Eszter királyné, Ávichájil lánya, és a zsidó Mordecháj újra megírták a levelet, és hangsúlyozottan követelték ezen második Purim-levél rendelkezéseinek teljesítését. **30** Elküldték a leveleket az összes zsidóhoz, Achasvérós királyságának százhuzzonhét tartományába, békének és igazságnak szavaival, **31** hogy

megtartsák Purim ezen napjait a maguk idejében, amelyet meghatározott számukra Mordecháj, a zsidó, és Eszter, a királyné, valamint amelyet meghatároztak saját maguk számára és leszármazottjuk számára a böjtök és kiáltások dolgában. 32 Eszter szavai elismertették Purimot, mint ünnepet és beírattak a könyvbe.

10 Ahasvérós király adót vetett ki az országra és a tenger szigeteire. 2 minden nevezetes hőstette és Mordecháj nagyságának a leírása, akit kitüntetett a király – minden meg van írva a méd és perzsa királyok történetének könyvében. 3 Mert a zsidó Mordecháj második ember volt Ahasvérós király után, tekintélyes volt a zsidók között, és honfitársai többsége kedvelte őt, mert népe javát kereste és nemzetének békéjén tevékenykedett.

Jób

1 Volt egy ember Úcz országban, neve Jób; volt pedig az az ember gáncstalan és egyenes, istenfélő és rossztól távozó. **2** És született neki hét fia és három leánya. **3** És volt jósága: hétezer juh és háromezer teve és ötszáz iga marha és ötszáz nőstény szamár és igen nagy cselédség; és volt az az ember nagyobb mind a Kelet fiainál. **4** Mentek a fiai s lakomát rendeztek kinek-kinek házában a maga napján; s küldtek és meghívíták három nővéröket, hogy egyenek és igyanak velük. **5** Volt pedig, midőn sorban lefolytak a lakoma napjai, küldött Jób és megszentelte őket; fölkelt reggel és bemutatott égőáldozatokat mindenjájok száma szerint, mert azt mondta Jób: hátha vétkeztek fiaim és káromolták Isten szívükben. Így szokott tenni Jób minden időben. **6** Történt egy napon, jöttek Isten fiai, hogy oda álljanak az Örökkévaló elé; s eljött a Vádló is köztük. **7** És szólt az Örökkévaló a Vádlóhoz: Honnan jössz? Felelt a Vádló az Örökkévalónak és mondta: Csatangoltam a földön és bejártam azt. **8** És szólt az Örökkévaló a Vádlóhoz: Ráfordítottad-e szívedet az én szolgámról Jóbra? Mert nincs olyan mint ő a földön: ember, aki gáncstalan és egyenes, istenfélő és rossztól távozó. **9** Felelt a Vádló az Örökkévalónak és mondta: Ok nélkül féli-e Jób az Istenet? **10** Nemde to kerítetted őt körül, meg házát és mindenét, amije van, köröskörül? Kezei munkáját megáldottad és jósága kiterjeszkegett az országban. **11** Azonban nyújtsd csak ki kezedet és nyúlj hozzá mindenéhez, amije van, ha nem arcodba fog-e áldani téged? **12** Erre szólt az Örökkévaló a Vádlóhoz: Íme kezedben minden, amije van, csak ő rá magára ne nyújtsd ki kezedet. És elment a Vádló az Örökkévaló színe elől. **13** Történt pedig egy napon, fiai és leányai ettek s ittak bort elsőszülött fivérük házában, **14** jött egy követ Jóbhoz és mondta: A marha szántott és a nőstény szamarák legeltek mellette. **15** Ekkor berontottak a Sábeliek s elvitték azokat, a legényeket pedig leverték kard élével; csak én egyedül menekütem meg, hogy hírt mondjak neked. **16** Még ez beszélt, jött a másik: és mondta: Isten tüze hullott az égből és megégett a juhokat és a legényeket és megemészette őket; én egyedű menekütem meg, hogy hírt mondjak neked. **17** Még ez beszélt, jött a másik és mondta: Kaldeusok három csapatot alkottak és portyázva ráüttöttek a tevékre, s elvették azokat, a legényeket pedig leverték kard élével; csak én egyedül menekütem meg, hogy hírt mondjak neked. **18** Míg ez beszélt, jött a másik és mondta: Fiaid és leányaid ettek és ittak bort elsőszülött fivérük házában, **19** és íme nagy szél jött túl a pusztáról, hozzá ért a ház négy sarkához

s rászakadt a fiatalokra és meghaltak; csak én egyedül menekütem meg, hogy hírt mondjak neked. **20** Ekkor fölkelt Jób, megszaggatta köntösét, megnyírta fejét, földre vetette magát és leborult. **21** És mondta: Mezítelen jöttem ki anyám méhéből s mezítelen térek vissza oda; az Örökkévaló adta s az Örökkévaló elvette: legyen áldva az Örökkévaló neve! **22** Mind a mellett nem vétkezett Jób és nem fogott fonákságot Istenre.

2 S történt egy napon, jöttek az Isten fiai, hogy oda álljanak az Örökkévaló elé, és jött a Vádló is köztük, hogy oda álljon az Örökkévaló elé. **2** Szólt az Örökkévaló a Vádlóhoz: Merről jössz? Felelt a Vádló az Örökkévalónak és mondta: Csatangoltam a földön és bejártam azt. **3** És szólt az Örökkévaló a Vádlóhoz: Ráfordítottad-e szívedet szolgámról Jóbra, mert nincs olyan mint ő a földön, ember aki gáncstalan és egyenes, istenfélő és rossztól távozó; és tovább ragaszkodik gáncstalanságához, s fölingereltél engem ellene, hogy ok nélkül megrontsam! **4** S felelt a Vádló az Örökkévalónak és mondta: Bőrt bőrért, és mindenét, a mije az embernek van, oda adja életéért. **5** Azonban nyújtsd csak ki kezedet és nyúlj csontjához és húsához, ha nem arcodba fog-e káromolni téged? **6** Erre szólt az Örökkévaló a Vádlóhoz: Íme kezedben ő, csak az életét őrizd meg! **7** S elment a Vádló az Örökkévaló színe elől és megverte Jóböt gonosz fekéllyel lába talpától feje tetejéig. **8** Cserepet vett, hogy vakarja magát vele, és a hamuben ült. **9** És mondta neki felesége: Tovább is ragaszkodol gáncstalanságodhoz? Áldjad Istenet és halj meg! **10** És szólt hozzá: Ahogy beszél egyike az aljas nőknek, úgy beszélsz te! A jót ugyan elfogadjuk Istenől, és a rosszat ne fogadjuk el? Mind a mellett nem vétkezett Jób ajkaival. **11** S hallotta Jób három barátja ezt az egész szerencsétlenséget, mely reá jött; akkor jöttek kii helyéből a Témámbeli Elíáfiz, a Súachbeli Bildád és s Náamabeli Czófár. Összetálkoztak, hogy oda menjenek, megszánni őt és megvigaszalni. **12** És fölemelték messziről szemeiket, de nem ismertek rá; ekkor fölemelték hangjukat és sírtak. Megszaggatták ki-ki köntösét és port hintettek fejükre ég felé. **13** És ültek vele a földön hét nap és hét éjjel, és senki sem szólt hozzá semmit, mert látták, hogy igen nagy volt a fájdalom.

3 Ezután felnyitotta Jób a száját és megátkozta napját. **2** Megszólalt Jób és mondta: **3** Vesszen el a nap, melyen születtem, s az éj, mely mondta: fiúgyermek fogantatott. **4** Az a nap legyen sötétség, ne tartsa számon Isten fölülről s ne tündököljön reája napfény. **5** Váltsák magukhoz sötétség és vakhomály, lakozzék rajta felhőzet, ijesszék nappalnak

elborulásai. 6 Az az éj – vigye el homályosság, ne örvendjen az év napjai között, a hónapok számába ne jusson. 7 Íme, az az éj legyen meddő, ne jusson belé ujjongás. 8 Szidalmazzák a napnak átkozói, kik készek felriasztani a leviatánt. 9 Sötétedjenek el szürkületének csillagai, reménykedjenek világosságra, de ne legyen, s ne lássa a hajnal szempilláit. 10 Mert nem zárta el méhemnek ajitait, hogy elrejtette volna a szenvedést szemeim elől. 11 Miért nem haltam el az anyaméhétől fogva, hogy a méhből kijövet kimúltam volna? 12 Miért jöttek elémbe térdék, s miért emlők, hogy szopjak? 13 Mert most fekünném és pihennék, aludnám, akkor nyugtom volna; 14 királyokkal s országtanácsosokkal együtt, a kik romokat építettek maguknak, 15 vagy nagyokkal, kiknek aranyuk van, kik ezüsttel töltötték meg házaikat. 16 Vagy úgy, mint az elföldelt idéten, nem volnék, mint kisdedek, kik világosságot nem láttak! 17 Ott felhagynak a goroszok a háborgással, s ott nyugosznak a fáradt erejük. 18 Egyaránt gond nélkül vannak a rabok, nem hallják a robottisztnek hangját. 19 Kicsiny és nagy ott van, s a szolga szabad az urától. 20 Miért ad a szenvedőnek világosságot s életet az elkeseredett lelkűeknek? 21 Kik várják a halált, de nincs, jobban ásnak utána, mint kincsek után; 22 kik örülnek ujjongásig, örvendenek, midőn a irt találják. 23 A férfinak, kinek útja el van rejte, a kit az Isten körülkerített? 24 Mert kenyerem előtt jön sóhajtásom, és ömlenek, mint a víz, jajdulásaim. 25 Mert mitől rettegve rettegtem, az utolért, és a mitől féltem, az reám jött. 26 Nem volt boldogságom, s nem volt pihenésem és nem volt nyugtom, s jött a háborgás.

4 Felelt a Témánbeli Elifáz és mondta: 2 ajon ha szólni próbálnánk hozzád, terhedre volna-e; de visszatartani a szavakat ki bírja? 3 Íme, oktáltak sokakat, és lankadt kezeket megerősítetté; 4 a megboltót föntartották szavaid és görnyedező térdéket megszilárdítottál. 5 Most hogy reád jött, terhedre van, hozzád ér, és megrémültél? 6 Nemde istenfelelmed a te bizodalmad, reményed pedig útjaid gáncstalansága! 7 Gondolj csak rá: ki az, ki ártatlanul veszett el, és hol semmisítétek meg egyenesek? 8 A mint én láttam: kik jogtalanságot szántottak és bajt vetettek, azt aratják is; 9 Isten leheletétől elvesztek, s haragja fuvallattától elenyésznek. 10 Oroszlán ordítása, vadállat üvöltése és az oroszlánkölyök fogai kitörötték. 11 Oroszlán elvész ragadmány hiján, s a nóstényoroszlán fiai szertezüllenek. 12 De én hozzáam egy ige lopódzott, és neszt fogott fel fülelem belőle. 13 Képzetek között az éj látományaitól, mikor mély álom esik az emberekre: 14 rettegés lepett meg és remegés, és összes csontjaimat megrettentette. 15 S egy szellem suhant el arcrom mellett, borzadott testemnek hajaszála. 16 Ott

áll, de nem ismerem meg ábrázatát, egy alak van szemeim előtt; suttogást meg hangot hallok: 17 Igaznak bizonyul-e halandó az Isten előtt, vagy alkotója előtt tisztának-e a férfi? 18 Lám, szolgáiban nem hisz és angyalaira vet gáncsot; 19 hát még kik agyagházakban laknak, a kiknek a porban van alapjuk, összezúzzák őket hamarabb molynál. 20 Reggeltől estig összetöröknek, észrevétlénél elvesznek örökre. 21 Nemde megszakad bennök kötélük, meghalnak, de nem bölcsességgel!

5 Kiálts csak, van-e, ki felel neked, s kihez fordulnál a szentek közül? 2 Mert az oktalant megöli a bosszúság, s az együgyűre halált hoz a vakbuzgalom. 3 Én láttam az oktalant meggyökeredzeni, és rögtön megátkoztam hajlékát. 4 Távol esnek gyermekei a segítségtől, összezúzatnak a kapuban és nincs mentő. 5 A kinek aratását megeszi az éhező, tövisek közül is elveszi, és áhítja vagyonukat a hurok. 6 Mert nem a porból nő ki a baj, s nem a földből sarjad a szenvedés; 7 hanem az ember szenvedésre született, a mint a villám fiai magasba repülnek. 8 Azonban én Istenhez fordulnék, és az Istenhez intézném ügyemet. 9 A ki nagyokat tesz, kikutathatatlanul, csodásokat, úgy hogy számuk sincsen. 10 A ki esőt ad a földnek színére s vizet küld a térségek színére, 11 hogy az alacsonyokat magasra tegye, s a búsulók segítségre emelkednek. 12 Megbontja a ravaszok gondolatait, s nem végeznek kezeik olyat, a mi valódiság. 13 Megfogja a bőlcseteket ravaszszágukban, s a ferdék tanácsa elhamarkodott; 14 nappal sötétségre találnak, és mint éjjel tapogatóznak délen. 15 Így megsegíti a kardtól, szájuktól, és az erősnék kezétől a szűkölködőt; 16 s lett remény a szegény számára, és a jogtalanság elzárta száját. 17 Íme boldog a halandó, kit Isten megfenyít, s a mindenható oktatását meg ne vesd; 18 mert ő fájdít és bekötöz, sebet üt és kezei gyógyítanak. 19 Hat szorongatásban megment és hétkben nem ér téged baj: 20 Éhségben megváltott a haláltól s háborúban kard hatalmától; 21 a nyelv ostora elől rejte vagy s nem félsz pusztítástól, midőn jön; 22 pusztításon s éhínségen nevetsz, s a föld vadjától nem kell félned, 23 mert a mező köveivel van szövetséged s a mező vadja békére állott veled. 24 Megtudod, hogy béke a te sátorod; vizsgálad hajlékodat és nincs vétkeid; 25 tudod, hogy sok a magzatod és sarjaid akár a földnek füve. 26 Erő teljében jutsz el sírholz, a mint fólmén az asztag a maga idején. 27 Íme, ez az, a mit kikutattunk, így van, hallgass rá és ismér meg te!

6 Felelt Jób és mondta: 2 Vajha mérve mérnék bosszúságomat a gyötrelmemet mérlegre vetrék elgyaránt! 3 Mert most tengerek fövenyénél nehezebb, azért

megzavarodtak szavaim. 4 Mert a Mindenható nyilai vannak bennem, a melyeknek mérgeit lekem issza; Isten ijedelmei sorakoznak ellenem. 5 Ordít-e a vadszámár a pázsiton, avagy bőg-e az ökör abraka mellett? 6 Ehető-e a mi ízeten, só nélkül, avagy van-e íz a tojás fehérjében? 7 Vonakodott hozzá nyúlni a lekem; azok az én kórságos ételem. 8 Bárcsak beteljesednék kérésem s reményemet megadná Isten; 9 s tetszenék Istennek, hogy összezúzzon engem, megoldaná kezét, hogy véget vessen nekem! 10 Akkor volna még vigasztalásom – fölszökném kíméletlen fájdalomban – hogy nem tagadtam meg a Szentnek szavait. 11 Mi az erőm, hogy várakozzam, s mi a végem, hogy túrtessem magam? 12 Avagy kövek ereje-e az én erőm, vagy ércz az én húsom? 13 Hiszen segítségem nincs bennem, és üdvösségem elutasítattat tőlem. 14 Az elcsürgedőt barátjától szeretet illeti, ha el is hagyja a Mindenható félelmét! 15 Testvéreim hűtelenek lettek mint a patak, mint a hogy medrükben a patakok eltűnnek. 16 A melyek sötétlenek a jégtől, bennök rejtőzik el a hó; 17 mikor hőség éri, megsemmisülnek, midőn meleg van, elenyésznek helyükön. 18 Kanyarodnak útjuk ösvényei, elhúzódnak a pusztaságban és elvesznek. 19 Ide tekintettek Téma karavánjai, Sába vándorcsapatai reménykedtek bennük; 20 megszégyenültek, hogy bíztak, elérkeztek odáig és elpirultak. 21 Mert most az övéi vagytok, láttok rettegést és féltek. 22 Hát mondtam-e: adjatok nékem, és vagyontokból vesztegetést ajáljatok értem, 23 és szabadítatok ki szorongatónak kezéből s zsarnokok kezétől váltatok meg engem? 24 Tanításokat engem s én elhallgatok, és ha mit tévedtem, értessétek meg velem. 25 Mi hathatósak az egyenes beszédek, de miképp fedne feddés, minő a tietek? 26 Szókat tekintetek-e feddésnek és szélnek az elcsürgedettnek beszédeit? 27 Még árvának is nekiestek és áskálódtok barátotok ellen. 28 Most hát egyezzettel bele, forduljatok felém, arcotokba vajon hazudom-e? 29 Térjetek meg, kérlek, ne essék jogtalanság, igen, térjetek meg, folyton áll ebben az igazam! 30 Van-e nyelvemen jogtalanság, avagy ínyem nem érezné-e a gyötrelmeket?

7 Nemde szolgálati ideje van a halandónak a földön, és mint a bérés napjai olyanok a napjai! 2 Mint rabszolga, ki liheg árnyék után, s mint a zsoldos, ki reményi munkabérét: 3 úgy kaptam én örökké bajnak hónapjait és szenvédésnek éjszakáit rendelték nekem. 4 Ha lefeküdtem, azt mondomb: mikor kelek fel, és nyúlik az este és jöllakom a hánkyódással szürkületig. 5 Magára öltött húsom férget és porgöröngyöt, bőröm felfakadt s megevesedett. 6 Napjaim gyorsabbak

a vetélőnél, s remény nélkül enyésztek el. 7 Gondolj rá, hogy lehelet az életem, jót nem fog többé látni a szemem; 8 nem pillant meg engem nézőm szeme, szemeid rajtam vannak, de nem vagyok. 9 Felhő elenyészett és eltűnt: úgy ki alvilágba száll, nem jöhét fel, (Sheol h7585) 10 nem tér vissza többé házába és nem ismer rá többé az ő helye. 11 Én sem tartóztatom számat, hadd beszélek lekem szorultában, hadd panaszokodjam lekem keservében! 12 Tenger vagyok-e avagy szörnyeteg, hogy órséget vetsz reám? 13 Ha azt mondomb: majd megvigasztal ágyam, panaszomat visel nem segít fekvőhelyem: 14 akkor rémítgetsz engem álmokkal és látomások által ijesztesz engem. 15 Választotta lekem a megfulladást, a, halált inkább csontjaimnál. 16 Megvetettem: nem örökké élek; hagy fől velem, mert lehelet a napjaim! 17 Mi a halandó, hogy nagyra tartod, s hogy reá fordítod szívedet, 18 és reá gondolsz reggelenként, perczenként megvizsgálod őt? 19 Meddig nem tekintesz el tőlem, nem eresztesz el, míg nyálam lenyelhetem? 20 Végettettem: mit cselekszem neked, emberőrző? Miért tettél engem támadásul magadnak, hogy önmagamnak terhére lettem? 21 S mit nem bocsátod meg; bűnömet s nem veszed el vétkemet? Mert most porban feküdném, keresnél engem és nem volnék.

8 Felelt a Súachbeli Bildád és mondta: 2 Meddig beszél széféléket? hatalmas szél szádnak mondásai! 3 Vajon Isten jogot ferdít-e, avagy igazságot ferdít-e a Mindenható? 4 Ha fiad vétkeztek ellene, odabocsátotta őket bűnük kezébe. 5 Ha te keresve fordulnál Istenhez s a mindenhatóhoz könyörögelnél; 6 ha tiszta és egyenes vagy: bizony most virrasztana felettesd s békét adna igazságos hajlékodnak; 7 s ha csekély volt múltad, a te jövőd felette nagy lesz. 8 Mert kérdezz csak az előbbi nemzedéket s figyel őseik kutatására; 9 mert mi tegnapiak vagyunk és nincs tudomásunk, mert árnyék napjaink a földön! 10 Nemde ők oktatnak majd téged, megmondják neked és szívökből fakasztanak szavakat: 11 Magasra nő-e a sás mocsár nélkül, nagyra-e a káka víz híján? 12 Még rügyében van, le nem szakítható, és minden fűnél előbb szárad el. 13 Ilyenek az útjai mind az Istenről feledekezőknek s az istentelennek reménye elvész. 14 A kinek megszakad a bizodalma és pókháló a menedéke; 15 rátámaszkodik házára, de meg nem áll, hozzá kapaszkodik, de nem marad meg. 16 Nedvében álló ő a nap előtt, s kertjén túl tejed a hajtása; 17 kőhalmon fonódnak össze gyökerei, kőházat szemel ki magának. 18 Ha kipusztítják helyéből, megtagadja őt: nem láttalak! 19 Lám, az az útjának a vigsága s a porból mások sarjadnak ki. 20 Lám, Isten nem veti még a gáncstalant s nem fogja kézen a gonoszterőket.

21 A míg nevetéssel tölti szájadat s ajkaidat rivalgással, 22 gyűlölöid szégyent öltének, s nincs meg a gonoszoknak sátra.

9 Felelt Jób és mondta: 2 Valóban tudom, hogy így van; miképpen is igazulhat Istenkel szemben a halandó? 3 Ha kíván pörölni vele, nem felel neki egyre sem ezer közül. 4 Szívre bölcs, erőre hatalmas! Ki keményítette meg magát ellene és sértetlen maradt? 5 A ki hegyeket mozdít el, s nem is tudják, a melyeket felforgatott haragjában; 6 a ki megreszketti a földet a helyéről, hogy oszlopai megrendülnek; 7 a ki szól a napnak s nem ragyog fel, s a csillagokra pecsétet tesz; 8 kiterjeszti az egét egymagában s lépdel a tenger magaslatain; 9 teremti a göncölszekerét, az óriont s a fiastyúkot meg a Délnek kamaráit; 10 a ki nagyokat tesz kikutathatatlanúl, csodásokat, úgy hogy számuk sincsen: 11 lám, elvonul mellettem s nem látom, elhalad s nem veszem észre; 12 ha kit elragad, ki utasítaná vissza, ki szólna hozzá mit mívelsz? 13 Isten nem fordítja el haragját, alatta legörnyedtek Ráháb segítői; 14 hát még hogy felelnék én neki, választanám szavaimat vele szemben! 15 A ki, ha igazam volna, nem felelnék, az én bírámhoz könyörögnek. 16 Ha szóltanám s felelne nekem, nem hinném, hogy figyel szavamra. 17 A ki viharban rám rohan, hogy sebeimet sokásítsa ok nélkül. 18 Nem enged lélegzetet vennem, hanem jóllakat keserűségekkel. 19 Ha erőn fordul meg: íme a hatalmas, és ha ítélesen: ki idéz meg engem? 20 Ha igazam volna, szájam ítélné el engem; gáncstalan vagyok, fonákká tesz engem. 21 Gáncstalan vagyok, nem ismerem lelkemet, megvetem életemet! 22 Egyre meg; azért azt mondomb: Gáncstalant és gonoszt semmisítő meg. 23 Ha hirtelen öl az ostor, az ártatlanok elcsürgedésén gúnyolódik. 24 Az ország gonoszok kezébe adatott; bíráinak arcázát eltakarja, ha ő nem, ugyan kicsoda? 25 Napjaim pedig gyorsabbak voltak a futárnál, eliramodtak, nem láttak jót. 26 Tovavonultak akár gyékényhajók, mint sas lecsap az étkére. 27 Ha azt mondtam, hadd felejtem el panaszomat, hagyom abba bánatos arcomat s hadd derülök fel: 28 megflemedtem mind a fájdalmaimtól, tudtam, hogy nem fogsz engem ártatlannak mondani. 29 Nekem bűnösnek kell lennem – minek fáradozzam hát hiába? 30 Ha megmosakodnám hővízben s lúggal tisztítanám kezeimet: 31 akkor a verembe mártanál engem, hogy megutálnának ruháim. 32 Mert nem ember ő mint én, bogy felelhetnék neki, hogy együtt mehetnének be ítéetre. 33 Nem létezik, ki közöttünk dönt, ki rá tenné kezét mindenktőnkre. 34 Távolítsa el rólam vesszejét, s rettentése ne ijesszen engem: 35 majd

beszélnék s nem félnék tőle, mert nem olyan vagyok én magamban.

10 Megundorodott lelkem életemtől, nekiereszem majd panaszomat, hadd beszélek lelkem keservében. 2 Megmondom Istennek: Ne kárhoztass engem, tudasd velem, mi miatt pörölsz velem! 3 Ilyik-e hozzád, hogy nyomorgatsz, hogy megveted kezeid szerzeményét, míg a gonoszok tanácsa fölött fényt árasztasz? 4 Testi szemeid vannak-e neked, avagy mint halandó lát, úgy látsz-e? 5 Mint halandó napjai, olyanok-e napjaid, avagy éveid, mint férfi napjai, 6 hogy keresgéléd bűnömet és vétkem után kutatsz, 7 noha tudod, hogy nem vagyok bűnös s nincs, ki kezedből menthet? 8 Kezeid alakítottak engem és elkészítettek egyaránt köröskörül – és megsemmisítné! 9 Gondolj csak rá, hogy mint agyagot készítettél te engem, s porba téritsz engem vissza? 10 Nemde mint a tejet kiöntöttél engem s mint a sajtot összefolyattál; 11 bőrbe és húsba öltözöttél és csontokkal meg inakkal átszóttél; 12 életet és szeretetet műveltél velem s gondviselésed megőrizte szellememet. 13 De ezeket tartogattad szívedben, tudom, hogy ez volt benned: 14 ha vétkezem, megvígázol engem és bűnöm alól fől nem mentesz. 15 Ha gonosz vagyok, jaj nekem; s ha igaz vagyok, fől nem emelhetem fejemet, jóllakva szégyennel és eltelve nyomorommal. 16 S ha magasra emelkednék, mint fenevadra vadásznál rám, s ismételte csodálatosan bánnál velem; 17 megújítanád tanúidat ellenem, sokszor tanúsítanád haragodat velem szemben: egymást felváltó hadak ellenem! 18 S miért hoztál ki engem az anyaméhből? kimültam volna s szem nem látna engem; 19 mintha nem lettem volna, olyan volnék, a méhből a sírba vittem volna. 20 Nemde kevesek a napjaim, hagyj fől tehát; fordulj el tőlem, hogy földerülhessék egy keveset! 21 Mielőtt elmennék, hogy ne térik vissza, sötétségnek és vakhomálynak országába, 22 országba, mely borús mint a homály, vakhomály, rend nélkül s fénylik – mint homály.

11 Felelt a Náamabeli Czófár és mondta: 2 Szavak bőségére ne legyen felelet, avagy az ajkak emberének legyen igaza? 3 Fecsegésed férfiakat hallgattasson el? Gúnyolódta s ne legyen, ki rád pirít? 4 Azt mondod: Tiszta a tanom, szeplőtlen vagyok szemeid előtt! 5 Azonban vajha beszélne az Isten s nyitná fel ajkait veled szemben, 6 hogy jelentse meg neked a bölcsesség rejtelmeit mert kétszereset ér valódi tudásra nézve – s tud meg, hogy elenged neked Isten a bűnödből. 7 Isten kikutatni elérde-e, avagy a mindenhatónak végeig elérsz-e? 8 Egek magasságai – mit tehetsz? Mélyebb az alvilágánál mit tudhatsz meg?

(Sheol h7585) 9 Hosszabb a földnél mérete és szélesebb a tengernél. 10 Ha elvonul és bezár és gyűlést tart – ki utasíthatja vissza? 11 Mert ő ismeri a hamisság embereit, láta a jogtalanságot, pedig nem is ügyel. 12 Hisz üres férfi is eszessé válik, s vadszamár vemhe emberré szülemedik. 13 Ha te irányítod szívedet s feléje terjeszted kezeidet – 14 ha igaztalanság van kezedenből távolítsd el, s ne lakoztassátraidban jogtalanságot – 15 bizony akkor felelheted arczodat mocsoktalanul és szilárd leszel s nem kell félned; 16 bizony te elfelejted a szenvédést, mint elfolyt vizekre emlékszel reá. 17 S délnél fényesebben kél a földi lét, ha borulat van, olyan az mint a reggel. 18 És bízhatsz, mert van remény; körülfogysz – bizton fekszel le; 19 heversz; és nincs a ki fölijeszte és sokan fognak neked hízelegni. 20 De a gonoszok szemei elepednek, menekvés elveszett számukra, reményük pedig: léleknek kilehelése.

12 Felélt Jób és mondta: 2 Valóban, ti vagyok ám a nép, s veletek kihal a bölcsesség! 3 Nekem is van szívem mint nektek, nem esem messze tőletek, hisz kinél nem volnának effélék? 4 Nevertségül vagyok barátnak, ki Isten szólította s ő meghallgatta; nevertségül az igaz, a gáncstalan! 5 A balvégzettek megvetés, a gondtalannak vélekedése szerint, készen áll, a tántorgó lábúaknak. 6 Boldogságban vannak a rablók sátrai és biztoság azoké, kik Isten haragítják, azé, ki istenét kezében hordja. 7 Azonban kérdezcsak meg a barmot, majd tanít téged, s az ég madarát, majd megjelenti neked; 8 vagy szólj a földnek, majd tanít téged, és elbeszélík neked a tenger halai. 9 Ki ne tudná mindezekből, hogy az Örökkévaló keze cselekedete ezt; 10 kinek kezében van minden előnek a lelke, s minden ember testének a szellemje. 11 Nemde a fül vizsgálja a szavakat s az íny az éltet ízleli meg? 12 Aggastyánokban van bölcsesség, s hosszú élet: értelmesség. 13 Ő nála van bölcsesség és erő, övé tanács és értelmesség! 14 Lám, lerombol s nem építetik föl, rázár valakire s nem nyittatik ki neki. 15 Im elrekeszt vizeket s kiszáradnak – megereszti őket s feldúlják a földet. 16 Ő nála van hatalom és üdvössége, övé a tévelygő és a megtévesztő. 17 Járatja a tanácsosokat megfosztottan s a bírákat megtébolyítja; 18 a királyok kötélkét földött s reákötött övet az ő derekukra; 19 járatja a papokat megfosztottan s a szilárdakat elferdít; 20 megvonja a biztoszavúak beszédjét s a véneknek eszét elveszi; 21 csúfot önt a nemesekre s a hatalmasoknak kötését meglazítja. 22 Feltár mély dolgokat a sötétségből s kihozza világosságra a vakhomályt. 23 Nagyra növeszti a nemzeteket s elveszíti, kiterjeszti a nemzeteket és elviszi. 24

Szívét veszi az ország népe fejéinek s eltévelyi úttalan pusztaságban; 25 tapogatóznak sötétségen világosság nélkül, s eltévelyi őket mint a részeget.

13 Lám, minden láttá szemem, hallotta fülem s meg értette.

2 Tudástokhoz képest tudom én is, nem esem messze tőletek. 3 Azonban én a Mindenhatóval beszélnek s Istenkel szemben védekezni kívánok. 4 Azonban ti hazugsággal tapasztók vagytok, semmit se gyógyítók mindenjáratok. 5 Vajha hallgatva hallgatnátok, s az bölcseségül lenne nektek! 6 Halljátok csak védekezémet s ajkaim pörlésére figyeljetek. 7 Istenért beszéltek-e jogtalanságot és érte beszéltek csalárdáságot? 8 Személyét tekintitek-e, avagy Istenért pöröltök? 9 Jó lesz-e, midőn kikutat benneteket, avagy mint embert ámitanátorok, ámitjátok őt? 10 Feddve fedd majd titeket, ha titokban személyt válogattok. 11 Nemde a fensége megrémítene benneteket, s rátok esne rettentése? 12 Emlékmondásaitok hamu-példázatok, akár agyag-magaslatok a ti magaslataitok. 13 Hallgassatok el előttem, hadd beszélek én, essék meg rajtam bármí is! 14 Bármiképpen – fogaim között viszem húsomat, s lelkemet tenyeremre teszem. 15 Lám, megöl engem: várakozom ő rá; csak útjaimat védeném arcza előtt. 16 Az is segítségemre való, hogy színe elé nem juthat képmutató. 17 Hallva halljátok szavamat és közlésemet füleitekkel. 18 Íme, kérlek, elrendezem a jogüget, tudom, hogy nekem lesz igazam. 19 Ki az, ki perbe száll velem, mert most ha hallgatnom kell, kimúlok. 20 Csak kettőt ne tégy velem, akkor színed elől nem rejtzőm el: 21 Kezedet távolítsd el rólam, és ijesztésem ne rémítsen engem; 22 aztán szólíts és én felelek, vagy beszélek én s te válaszolj nekem. 23 Mennyi bűnöm és vétkem van nekem, bűntettemet és vétkemet tudasd velem! 24 Miért rejted el arczodat és ellenségednek tekintesz engem? 25 Vajon elhajtott levelet riasztasz-e, és száraz tarolt üldözöl? 26 Hogy keserűségeket irts föl ellenem s örökölteted velem ifjúkorom bűneit; 27 és karóba tested lábaimat, megvíggyázod mind az ösvényemet, lábaim gyökerei köré húzod jeledet. 28 És ő mint a rothaték szétmállik, mint ruha, melyet moly emészett:

14 az ember asszony szülöttje, rövid életű és jól lakva háborgással. 2 Mint virág hajtott ki és elfonnyadt, eliramodott mint az árnyék s meg nem áll. 3 Erre is fölnyitottad szemedet s engem viszel törvényre magaddal! 4 Származhat-e tiszta tiszttábanból? Egy sem! 5 Ha kiszabvák napjai, nálad van hónapjainak száma, törvényét megalkottad, melyen túl nem léphet: 6 tekints el tőle, hogy szünete legyen, mígnem lerója, mint bér, a napját. 7 Mert van a

fának reménye: ha kivágják, ismét megújul és csemetéje nem szűnik meg. 8 Ha megvénül a földben gyökere és a porban elhal törzsöke: 9 víznek illatától felvirul és gallat hajt mint ültetvény. 10 De férfi elgyengülvén, meghal, kimúlván az ember, hol van? 11 Kiapadtak a vizek a tengerből, és a folyó elszárad, elszikkad: 12 az ember is lefekszik s föl nem kél; az ég enyésztéig nem ébrednek ők és nem serkennek föl álmukból. 13 Vajha az alvilágba tennél el engem, elrejtenél, míg lecsillapodik haragod, tűznél nekem törvényt s megemlékeznél rólam. (Sheol h7585) 14 Ha elhal férfi, fölled-e? Szolgálati időm minden napjaiban várakoznám, míg nem megjön felváltásom. 15 Szólítanál és én felelnék neked, kezeid műve után vágyakoznál. 16 Mert most léptemet számlálod, nem is várod be vétkemet! 17 Zacskóba van pecsételve bűntettem, s betapasztottad bűnömet. 18 Azonban dűledező hégy szétemlök, szikla is kimozdul helyéből; 19 köveket szétmorzsol a víz, elsodorta áradása a földnek porát: így veszítetted el a halandónak reményét. 20 Lebirod örökre, és eltűnt, eltorzítván arczát, elűzted őt. 21 Tiszteletre jutnak fiai – nem tud róluk, csekélyekké válnak, nem veszi őket észre; 22 csak fájdalmat érez teste ő rajta, és lelke gyászol ő benne.

15 Felelt a Témánbeli Elifáz s mondta: 2 Vajon bölcs felel-e szeles tudással s megtölti-e keleti széllel belsejét – 3 bizonyítatva mitsem éró beszéddel és szavakkal, melyekkel nem használ. 4 Te az Isten félelmét is megbontod, csökkented az imaszót Isten előtt. 5 Mert bűnök tanítja szájadat s a ravaszok nyelvét választod. 6 Szájad ítéli el téged s nem én, s ajkaid vallanak ellened. 7 Elsőnek szüleddel-e az emberek közt a halmoknál előbb létesültél? 8 Isten tanácsában hallottál-e valamit és csentél magadnak bölcsességet? 9 Mit tudsz te, mit mi nem tudunk, mit értesz, a mi nem volna mi nálunk? 10 Vén is, aggastyán is van közöttünk, napokra apádnál korosabb. 11 Kevés-e neked Isten vigasztálása s az ige, mely csínján bánt veled? 12 Mit ragad el téged szíved, és mit integetnek szemeid, 13 hogy Isten ellen fordítod indulatodat és szájadból kibocsásasz szavakat? 14 Mi a halandó, hogy tiszta legyen, s hogy igaz legyen asszony szülöttje? 15 Lám, szentjeiben nem hisz, az egek sem tiszták szemeiben; 16 hát még az utálatos és megromlott, az ember, ki mint vizet issza a jogtalanságot. 17 Hadd oktatták, hallgass reámb, s a mit láttam, hadd beszélem el; 18 a mit hirdetnek bölcsék, és nem titkolták el őseik részéről – 19 nekik egyedül adatott az ország, s idegen nem járt közöttük: 20 A gonosznak minden napjaiban kínálódik ő, s az évek száma alatt, melyek fentartvák az erőszakosnak. 21

Rettegések hangja a fülében: békében jön reá pusztító. 22 Nem hiszi, hogy visszatér a sötétségből, ki van szemelve a kard számára. 23 Bolyong ő kenyér után, hol van; tudja, hogy készen áll oldalán a sötétség napja. 24 Ijesztik őt szükség és szorongás, megragadja őt mint csatára kész király. 25 Mert Isten ellen nyújtotta ki kezét a mindenhol ellen hősködik; 26 nyakkal szalad ellene, pajzsainak vastag dudoraival. 27 Mert arczát befödte zsírjával s hájat szerzett ágyékára. 28 Letelepült megsemmisített városokban, házakban, melyeket nem laknak, melyek rendelve vannak kőhalmoknak. 29 Nem gazdagszik meg, nem áll fönn a vagyona, nem hajlik a földre szerzeménye; 30 nem téphet ki a sötétség elől, csemetéjét láng szárítja el s eltűnik – az ő szája leheletétől. 31 Ne higyjen a semmiségben, a ki megtévedett, mert semmiség lesz, a mit cserébe kap. 32 Mielőtt itt volna a napja, beteljesedik, s pálmáága nem zöldellő. 33 Mint szőlőtől elvetéi egresét, s mint olajfa hullatja el virágát. 34 Mert az istentelennek községe meddő, és tűz emészti a megvesztegetés sárait: 35 bajt fogannak és jogtalanságot szülnek, és belsejük csalárdzságot készít.

16 Felelt Jób és mondta: 2 Hallottam effélétet sokat, bajt hozó vigasztalók vagytok mindenannyian! 3 Vége van-e a szeles szavaknak, vagy mi készítet téged, hogy felelj? 4 Én is úgy beszélnék, mint ti, ha lelketelek volna az én lelkek helyén, összefűznék beszédeket ellenetek, csóválnám fölöttetek fejemet! 5 Szilárdítanálak titeket szájammal, és ajkaim száralma enyhülést adna. 6 Ha beszélnék, nem enyhű fájdalmam; s ha abbahagynám, mi tűnik el tőlem? 7 Ámde most kifárasztott engem; pusztává tettek egész környezetemet. 8 Ránczossá tettél, az tanúul tett, sovánságom ellenem támadt, szemembe vall. 9 Haragja tépett, gyűlölettel támadt engem, vicsorított reámb fogaival, szorongatóm szemeit feni reámb. 10 Feltártották ellenem szájukat, gyalázattal verték orczáimat, együttesen összecsődülnek ellenem. 11 Álnoknak szolgáltat ki engem Isten és gonoszok kezébe dönt engem. 12 Boldog voltam és összemorzsolt, nyakszirten fogott és összezúzott és céltáblául állított engem magának. 13 Körül fognak engem íjászai, átfúrja veséimet s nem kímél, földre ontja epémet. 14 Rést tör rajtam, rést résre, mint vitéz nekem rohan. 15 Zsákok varrtam foszló bőrömre és porba dugtam bele szarvamat. 16 Arczom kívörösödött a sírástól, és szempilláimon vakhomály ül: 17 bár nincs erőszak kezeimben és imádságom tiszta. 18 Oh föld, ne fedd be véremet, s ne legyen hely kiáltásom számára! 19 Most is, íme az égben van tanúm, és bizonysságom a magasságban. 20 Csúfolójim – barátim:

Istenhez könnyezve tekint szemem; 21 hogy döntsön a férfi mellett Istennel szemben, és ember fiával szemben a barátja mellett. 22 Mert még csak kisszámú évek jönnek, és útra, melyről vissza nem térek, megyek el.

17 Szellemem meg van törve, napjaim elenyésztek, sírok várnak rám! 2 Bizony csúfolkodással illetnek engem, és zaklatásukon kell időznie szememnek. 3 Állj jót, kérlek: kezeskedjél értem tenmagadnál! Ki az, ki kezet csap velem? 4 Mert az ő szívöket elzártad az eszességtől, azért nem engeded felükerekedniök. 5 Ki osztályrészért elárul barátot, fiainak szemei el fognak edepni. 6 Oda állított engem, hogy példálózzanak népek, s azzá lettem, hogy arczúl köpnek. 7 Elhomályosult bosszúságtól szemem, s tagjaim akár az árnyék mindannyi. 8 Eliszonyodnak e miatt az egyenesek, s az ártatlan fölgered az istentelen ellen; 9 és az igaz ragaszkodik útjához s a tiszta kezű gyarapodik szilárdságban. 10 Azonban ti mindannyian csak jöjjetek újra, de nem találok köztetek bőlcset. 11 Napjaim elmúltak, gondolataim elszakadtak, szívemnek tulajdonai! 12 Az éjszakát nappallá teszik, a világosságot közelebbé a sötétségnél 13 Ha az alvilágot házamul reméltem, a sötétségen megterítette magyamat, (Sheol h7585) 14 a veremnek így szóltam: atyám vagy! anyám és testvérem! a féregnek: 15 hol van tehát reménységem, és reménységem – ki látja meg? 16 Az alvilág reteszeihez szállanak le, ha egyaránt porban lesz nyugalom. (Sheol h7585)

18 Felelt a Súachbeli Bildád és mondta: 2 Meddig fogtok szavakra vadászni? Észre térjetek s azután beszéljünk! 3 Miért tekintetünk baromnak, tisztálatonokká váltunk szemeitekben? 4 Ki önnönmagát széttépi haragjában, vajon miattad elhagyottá legyen-e a föld, és szikla mozduljon el helyéből? 5 Mégis a gonoszok világossága kialszik, és nem fénylik tüzének lángja. 6 Világosság elsötétült sátorában, és mécsese ő fölötte kialszik. 7 Megszorulnak erős léptei s oda veti őt saját tanácsa. 8 Mert hálóbá kergettetett lábaival és rácsozat fölött járkál; 9 sarkon kapja a kelepcze, megragadja a hurok; 10 a földön van elrejtve kötele és csapdája az ösvényen. 11 Köröskörül ijesztettek rémülések, hogy űzzék őt léptén-nyomon. 12 Éhes lesz az ereje, és balsors kész az oldalán. 13 Megeszi bőrének tagjait, megeszi tagjait halálnak elsőszülöttje. 14 Kiszakítatik sátrából bizalma, és lépnie kell a rémülések királyához. 15 Lakni fog sátrában – már nem az övé – kénkő szoratik hajlékára. 16 Alul elszáradnak gyökerei, a felül elfonyad a galla. 17 Emlékezete elveszett az országból és nincs neki neve a tájakon. 18 Taszítják őt világosságból sötétsége és

a világból elbolyongtatják. 19 Nincs neki sarjadéka, sem ivadéka népében, és nincs maradék tanyáján. 20 Napja miatt eliszonyodtak a nyugotiak, s a keletieket borzadály fogja el. 21 Bizony ilyenek a jogtalannak lakásai, és ilyen a helye annak, ki nem ismerte meg az Istenet.

19 Felelt Jób és mondta: 2 Meddig búsítjátok lelkemet és összezútok szavakkal? 3 Immár tizedszer pirítottatok reám, nem szégyenlitek durván bánni velem? 4 De ha valóban tévedtem is, magamnál marad tévedésem. 5 Ha valóban fennhézájak ellenem s rám bizonyítjátok gyálázatomat: 6 tudjátok meg tehát, hogy Isten elnyomott engem s körül fogott engem hálójával. 7 Lám, kiáltok erőszak, de reám hallgattatom meg, fohászkodom, de nincs ítélet. 8 Utamat elfalazta, reám vonulhatok tova, s ösvényeimre sötétséget vet. 9 Méltóságomat lehúzta rólam s levette fejem koronáját. 10 Leront engem köröskörül, hogy eltűnök, s kirántotta, mint a fát, reményemet. 11 Fellobbantotta ellenem haragját s olyannak tekint engem mint ellenségeit. 12 Egyaránt jöttek csapatai és feltöltik ellenem útjukat és táboroznak körülötte sátoromnak. 13 Testvéreimet eltávolította tőlem, és ismerőseim bizony elidegenedtek tőlem. 14 Elmaradtak rokonaim, és meghittjeim elfelejtettek. 15 Házam zsellérei és szolgálóim idegennek tekintenek engem, ismeretlen lettem szemeikben. 16 Szolgámat hívtam s nem felel, szájammal kell könyörögönnök neki. 17 Leheletem underító a feleségemnek, és szagom a velem egy méhből valóknak. 18 Gyerkőczök is megvetnek engem, a mint felkeltem, beszéltek ellenem. 19 Megutáltak mind a bizalmas embereim, és a kiket szerettem, ellenem fordultak. 20 Bőrömhez és húsomhoz tapadt csontom, a csak fogaim bőrével menekütem meg? 21 Könyörüljetek, könyörüljetek rajtam ti, én barátaim, mert Isten keze megérintett engem! 22 Mért üldözött engem mint Isten s nem laktok jól húsommal? 23 Bárha felíratnának szavaim, bárha csak könyiben jegyeztetnének föl; 24 vastollal meg ólommal örökre sziklába vésetnének be! 25 De én tudom, megváltóm él s utolsónak ott fog állni a por fölött. 26 S bőröm után leverték azt – s húsom nélkül fogom látni Isten! 27 A kit én magam fogok látni, és szemeim látják meg s nem idegen: elepednek veséim belsőben. 28 Midőn mondjátok: mennyire üldözzük őt! s hogy a dolog gyökere én bennem találtatik: 29 rettegjetek hát a kardtól, mert harag éri a kardnak való bűnöket, azért hogy tudjátok, hogy ítélet vagyon.

20 Felelt a Náamabeli Czófár és mondta: 2 Azért gondolataim válaszra bírnak, s minthogy bennem van fel buzdulásom. 3 Megszégyenítésem feddését hallom, és

szellemem az én értelmemből bír feleletre. 4 Nem tudod-e azt, a mi öröktől fogva van, a mióta embert tettek a földre, 5 hogy a gonoszok ujjongása rövid ideig tart a az istentelennek öröme egy pillanatig? 6 Ha égbe nyúl fől emelkedése és feje a felhőig ér: 7 mint sara örökre elvész, a kik látták, azt mondják: hol van? 8 Mint álom elrepül, s nem találják meg, s elűzetik, mint éji látomány; 9 a szem rátekintett, de nem teszi többé, és nem pillantja őt meg újra helye. 10 Fiai kérlelik a szegényeket, s öncezei adják vissza jogtalan vagyonát. 11 Csontrai tele vannak ifjú erejével, s vele együtt porba fekszik. 12 Ha édesnek ízlík szájában a rosszaság, rejtegeti nyelve alatt, 13 kíméli, de nem ereszti el, és visszatartja ínyében: 14 beleiben elváltozik étele, viperák mérge van belsejében. 15 Vagyont nyelt el és kihántha, hasából hajtja ki Isten. 16 Viperamérget szopik, megöli őt az áspis nyelve. 17 Nem szabad néznie ereit, folyót, patakjait méznek és tejnek. 18 Visszaadja a szerzeményt, a nem nyeli le, cserébe vett vagyonával nem fog örvendeni. 19 Mert elnyomta, cserben hagyta a szegényeket, házat rabolt s nem épít fől. 20 Mert nem ismert nyugtot hasában, azzal a mit megkívánt, nem menekül meg. 21 Nincsen maradék evéséből; azért nem lesz maradandó az ő java. 22 Bősége teljében meg fog szorulni; a szenvendésnek minden keze reá jön. 23 Lesz majd hasának megtöltésére: belé bocsátja fellobbant haragját, esőként hullatja a testébe. 24 Menekül a vasfegyver elől, érczij járja által; 25 húzza és kijón hátaból, villgó nyíl meggy ki epéjéből – rajta ijedelmek. 26 minden sötétség ólalkodik kincseire, megemészti őt szíthatlan túz, lelegeli a maradékot sátrában. 27 Bűnét feltáják az egek s föltámad ellene a föld. 28 Elkölözök háza terméke, szétfoly haragja napján. 29 Ez a gonosz ember része az Istentől és a rá kimondott örökség Istentől.

21 Felelt Jób és mondta: 2 Hallva halljátok szavaimat s ez legyen vigasztalástok. 3 Túrjatok el engem, majd én beszélek, s miután beszéltem, gúnyolódhatsz! 4 Vajon embernek szól-e az én panaszom, avagy miért nem volnék türelmetlen? 5 Forduljatok hozzáam, iszonyodjatok el s tegyétek kezemetet szátokra! 6 Hisz, ha rágondolok, megrémülök, s borzadály fogja el testemet. 7 Miért érnek a gonoszok, megszárdulnak, meg is erősödnek vagyonban? 8 Magzatjuk bizton áll előttük, velük, és ivadékaik szemeik előtt. 9 Házaiak csupa béke, félelem nélkül, és nincsen rajtuk Isten vesszeje. 10 Bikája hág s el nem vetél, tehenei ellik és nem szül idéltent. 11 Kieresztik, mint a juhokat, gyerkőczeiket, és gyermekik ugrádoznak. 12 Énekelnek dobszó és hárfa mellett s örülnek a fuvola hangjánál. 13

Jóban végzik el napjaikat a egy pillanat alatt az alvilágba szállanak alá. (Sheol h7585) 14 Pedig mondták Istennék: Távozz tőlünk s útaidat megismerni nem kívánjuk; 15 mi a mindenható, hogy szolgáljuk őt, s mi hasznunk lesz, ha imádjuk őt? 16 Lám, nem kezökben van javuk, – a gonoszok tanácsa távol legyen tőlem! 17 Hányszor alszik ki a gonoszok mécsese, és jön reájuk szerencsétlenségek, midőn részeket oszt ki haragjában! 18 Lesznek olyanok, mint szalma szél előtt s mint polya, melyet elragad a vihar. 19 Isten majd gyermekei számára teszi el jogtalanságát. – Fizessen neki magának, hogy érezze; 20 saját szemei lássák vesztét és a mindenható haragjából igyék! 21 Mert mi dolga van ő utána házával a hónapjainak száma után, melyek neki rendeltettek? 22 Isten lehet-e tanítani tudásra, őt, ki a magasakat is ítéli? 23 Emez teljes épsségében hal el, egészen gondtalan és boldog; 24 sajtárai telve voltak tejel és csontraiak veleje üde. 25 Amaz pedig keserű lélekkel hal meg és nem élvezett a jóból: 26 Együtt a porban feküsznek és féreg fedi el őket. 27 Lám, ismerek a ti gondolataitokat a a fondorlatokat, melyekkel erőszakot műveltek ellenem. 28 Midőn mondjátok: hol van a hatalmasnak háza és hol a gonoszoknak sátra, lakása? 29 – nem kérdeztétek-e az úton járókat, hisz az ő jeleket nem ismerhetitek félre: 30 hogy a szerencsétlenség napjára tartatik fenn az, aki rossz, a harag napjára vitetik el? 31 Ki mondja meg neki szemébe az útját, s a mit cselekedett, ki fizeti meg neki? 32 Hisz ő a sírkertbe vitetik és a sírhalom fölött virraszt; 33 édesek neki a völgy göröngyei, és ő utána húzódik minden ember, s ő előtte számtalanok. 34 Hogy vigasztaltok hát engem hiábavalóval, hisz válaszaitok – a mi marad, hűtelenség!

22 Felelt a Témánbeli Elifáz és mondta: 2 Istennék tesz-e hasznat az ember? Bizony önmagának tesz hasznat az eszes! 3 Érdeke van-e a mindenhatónak abban, hogy igaz vagy, avagy nyeresége, hogy gáncstalanná teszed útaidat? 4 Vajon istenfélmed miatt fenyít-e meg téged, száll veled ítéletedre? 5 Nemde nagy a te rosszaságod, s nincs vége bűneidnek! 6 Mert megzálogoltad testvéreidet ok nélkül, s a meztelenek ruháit lehúzod; 7 nem adtál vizet inni az elbágyadtak s az éhezőtől megvontad a kenyereset. 8 S az erős kar emberéé az ország s a nagytekintetű marad benne lakónak. 9 Özvegyeket üresen bocsátottál el s az árvák karjai összezúzattak. 10 Azért vannak körülötted török, s rettegés rémít meg téged hirtelen. 11 Vagy nem látod-e a sötétséget, a vízáradatot, mely téged elborít? 12 Nemde Isten az ég magasságában van, s néz a csillagok tetejét, mily magasak! 13 S te azt mondod: Mit tudhat Isten, vajon

sűrű ködön keresztül ítélezhet-e? 14 Felhő az ő rejteke s nem lát s az egek körén járkál. 15 Vajon az őskor ösvényét követed-e, melyet tapostak a jogtalanság emberei? 16 Kik megragadtattak idő előtt, folyammá omrott szét alapjuk; 17 kik azt mondta Istennek: távozz tőlünk, s hogy mit tehet nekik a Mindenható 18 holott ő megtöltötte házaikat jóval: de távol legyen tőlem a gonoszok tanácsa! 19 Látják az igazak s örülnek s az ártatlan gúnyolódik rajtuk: 20 bizony megsemmisült a mi támadónk, s a mi maradt tőlük, tűz emészette meg! 21 Szegődjél csak hozzá s békédel lesz, az által jön reád a jó; 22 fogadj csak el szájából tant és vedd mondásait szívedbe. 23 Ha megtérsz a Mindenhatóhoz, fölépülsz, ha eltávolítsz jogtalanságot sátradból; 24 s porba helyezd az ércet s patakot kavicsába az Ófir-arányat, 25 s legyen a Mindenható a te érczed s ragyogó ezüstöd neked: 26 akkor bizony a Mindenhatóban fogsz gyönyörködni s felemelheted Istenhez arczodat. 27 Fohászkodol hozzá s ő hallgat rád a fogadalmaidat megfizetheted. 28 A mely szóval határozol, az beteljesül neked, és útaid fölött világosság derült föl. 29 Ha kit megalázta s azt mondod: emelkedés! a lecsüggéd szeműt megsegíti ő; 30 megmenti a nem ártatlant s megmenekül kezeid tisztasága által.

23 S felelt Jób és mondta: 2 Ma is ellenszegűlő a panaszom: csapásom ránehezedik nyögésemre. 3 Vajha tudnám, hogy találhatom, hogy eljutok székhelyéig: 4 eléje terjeszteném az ügyet és szájamat megtölteném bizonyításokkal; 5 tudnám mely szavakkal felel nekem, s megérteném, mit mond nekem. 6 Vajon erőnek teljével pörölne-e velem? Nem! Csakhogy ügyelne ő rám! 7 Akkor az egyenes szállt vele vitára, s örökre megmenekülnék bírámtól. 8 Lám, keletra megyek – s ő nincs ott, nyugatra: s nem veszem észre; 9 balról midőn működik, nem nézhetem meg, jobbra fordul és nem látom. 10 Mert ismeri az utat, melyet követek; megvizsgálna: mint az arany kerülnék ki. 11 Ösvényéhez ragaszkodott lábam, útját őriztem meg és nem hajlok el. 12 Ajkai parancsától nem mozdulok el, törvényemnél fogva megóvtam szája szavait. 13 De ő az egy, ki tériheti el? S a mit lelke megkívánt, azt megcselekszi. 14 Bizony befejezi azt, mi kiszabva van nekem s efféle sok van nála. 15 Azért rémülök meg miatta, elgondolkozom és rettegek tőle. 16 Hisz Isten csüggesztette el szívetemet s a Mindenható remített meg engem; 17 mert nem a sötétség miatt semmisíttem meg, sem mivel arcomat a homály borította.

24 Miért nincsenek eltéve a Mindenható által idők s ismerői nem láthatják meg az ő napjait? 2 Határokat

tolnak el, nyájat raboltak s legeltették. 3 Árvák szamarát elhajtják, zálogul veszik özvegy marháját. 4 Az útról elhajtják a szűkölködőket, egyaránt elbújtanak az ország szegényei. 5 Lám, akár vadszamarak a pusztáiban, kimentek dolgukra az eledelt keresve: sivatag neki kenyere a gyermekek számára. 6 A mezőn learatják abrákjukat s tallóznak a gonosznak szőlőjében. 7 Meztelenül hálnak, öltözöt híján s nincs takarójuk a hidegben; 8 hegyek záporától átaznak s menedék híján sziklát ölelnek. 9 Emlőtől elrabolják az árvát s a mi rajta van a szegényen, zálogul veszik; 10 meztelenül járnak öltözöt híján s éhesen hordanak kévét. 11 Falaik között olajat készítenek, a présházakban sajtoltak és szomjaztak. 12 A városból emberek hörögnek, a megöltek lelke könyörög és Isten ügyet sem vet a fonákságára. 13 Azok vannak a világosság ellen lázadók közt, nem ismerték fel útjait s nem laktak ösvényein. 14 Virradatra fölkel a gyilkos, megöli a szegényt és szűkölködőt, éjjel pedig olyan lesz mint a tolvaj. 15 A házasságtörő szeme leste az alkonyatot, mondván nem pillant meg engem szem, és leplet tesz arczára. 16 Sötétben betörnek házakba, nappal elzárták magukat, nem ismerik a világosságot; 17 mert egyaránt reggelnekik a vakhomály, mert ismerik a vakhomály rémségeit. 18 Gyorsan eltűnik a víz színén, átkozott a birtokuk az országban, nem fordul a szőlők útjára. 19 Szárazság meg hőség elrabolják a hó vízét, az alvilág azokat, kik vétkeztek. (*Sheol h7585*) 20 Elfeljei őt az anyaméh, édesnek találja a féreg; többé nem emlékeznek rá, s mint a fa, megtöretek a jogtalanság: 21 a ki kifosztja a magtalan nőt, ki nem szül, s az özvegyel nem tesz jót. 22 Ereje által tartós életű a hatalmas, fennmarad, bár nem bízik életében. 23 Megadja neki, hogy bizton támaszkodik, és szemei rajta vannak útjaikon. 24 Emelkedtek, kevés még s nincsenek, aláhanyatlottak, mint minden elkapatnak s mint kalász feje levágatnak. 25 S ha nem így van, ki hazudtol meg engem, hogy semmivé tegye szavamat?

25 Felelt a Súachbeli Bildád és mondta: 2 Uralom és rettegés van nála; békét szerez magasságaiban. 3 Van-e száma csapatainak, s ki fölött nem támad az ő fényessége? 4 Miképpen is lehet igaz Istennel szemben a halandó, s hogy lehet tiszta asszony szülöttje? 5 Lám, még a hold sem ragyog, s a csillagok nem tiszták a szemeiben: 6 hát még a halandó, a féreg s az ember fia, a kukacz.

26 Felelt Jób és mondta: 2 Mint gyámoltottad a tehetetlent, segítettek az erőtlennek karját! 3 Mit tanácsoltál a bölcsességtelenek s valódi tudást bőven ismertetté! 4 Kinek adtál tudtul szavakat s kinek szelleme fakadt belőled? 5 Az árnyak megreszketnek alul a vizeken és lakóikon. 6

Meztelen az alvilág ő előtte s takarója az enyészet neki. (Sheol h7585) 7 Kiterjeszti az Északot az úr fölé, lebegteti a földet a semmiségen; 8 beköti a vizet felhőibe, s nem hasad meg felleg alatta; 9 befogja a trón felszínét, kiterítette reá fellegét. 10 Határt vont a vizek színén odáig, hol vége van a világosságnak a sötétség mellett. 11 Az ég oszlopai megrázkodnak s elámulnak dorgálásától. 12 Erejével felkavarta a tengert s értelmével összezúta, Ráhábot. 13 Fuvallata által derülté válik az ég, átszúrta keze a futó kígyót. 14 Lám, ezek útjainak szélei, mily csekély nesz az, a mit róla hallunk, de hatalmának dörgését ki foghatja fől!

27 És továbbra előadta Jób a példázatát és mondta;

2 Él az Isten, ki elvette jogomat, s a Mindenható, ki elkeserítette lelkemet: 3 bizony, valameddig lelkem bennem van és Isten lehelete orromban; 4 nem beszélnek; ajkaim jogtalanságot s nyelvem nem szól csalárdáságot! 5 Távol legyen tőlem, nem adok nektek igazat, amíg ki nem múltam, nem vétetem el magamtól gáncstalanságomat. 6 Igazságomhoz ragaszkodom, nem engedem el, nem szid szívem egyet sem napjaim közül. 7 Legyen olyan mint a gorosz az ellenségem és támadóm olyan, mint a jogtalan! 8 Mert mi az istentelennek reménye, midőn elvágja, midőn kirántja Isten a lelkét? 9 Kiáltását hallja-e Isten, midőn rája jön a szorongatás? 10 Avagy gyönyörködni fog-e a Mindenhatóban, hívhatja-e Isten minden időben? 11 Megtaníták benneteket Isten keze iránt, a mi a Mindenhatónál van, azt nem titkolom el. 12 Lám, ti mindenjájatok láttatok, minek is hivalogtok hiábavalóan? 13 Ez a gorosz ember osztályrészére Istennek s az erőszakosok birtoka, melyet a Mindenhatótól kapnak. 14 Ha sokasodnak gyermekei – a kard számára, s ivadékai nem fognak jöllakni kenyérrel; 15 maradékai halálvészben temettetnek el s özvegyei nem fognak sírni. 16 Ha fölhalmoz ezüstöt, mint a por és öltözéket szerez, mint az agyag: 17 szerez, de az igaz ölti fel, s az ezüstön az ártatlan osztozkodik. 18 Felépítette, mint a moly, a házát s mint a kunyhót, melyet csósz készített: 19 gazdag fekszik le, mint a ki nem ragadtatik el; kinyitotta szemeit s nincsen. 20 Utoléri őt, mint a víz, a rémség, éjjel lopta el a szélvész. 21 Felkapja őt a keleti szél, és eltűnik, és elvihorra helyéből. 22 Hajít reá s nem kímél, keze elől kell futva futnia; 23 összecsapják fölötté kezükét és piisszegnek rajta az ő helyéről.

28 Mert van az ezüstnek eredete és helye az aranynak, ahol olvasztják; 2 a vasat a porból veszik és rézzé öntik meg a követ. 3 Véget vetett a sötétségnek és végesvégig kutatja át a homálynak és vakhomálynak kövét. 4 Aknát

tört távol a lakóktól; a kik elfelejtvek a lábtól, lebegtek, bolyongtak, távol a halandóktól. 5 A föld – belőle ered a kenyér, s alatta fel van dúlva, mint tűzzel. 6 Zafírnak helye az ő kövei, s aranyporai vannak. 7 Ösvény az, melyet nem ismer ragadozó madár s nem villant rá a sólyom szeme; 8 nem tiporták meg a büszke vadak, nem vonult el rajta oroszlán. 9 A kovára nyújtotta ki kezét, feldúltá tövüköből a hegyeket. 10 A sziklában csatornákat hasított s minden drágaságot meglátott a szeme. 11 Hogy ne könyezzenek, elköötötte a vízereket s a rejtelmet napvilágra hozza. 12 De a bölcsesség honnan található és merre van az érteleм helye? 13 Halandó nem ismeri a becsét a nem található az elők országában. 14 A mélység mondta: nincs bennem, s a tenger mondta: nincsen nálam. 15 Finom arany nem adható helyébe s árául nem mérhető le ezüst; 16 nem mérhető föl Öfir színaranyával, drága sóhammal és zafírral; 17 nem ér fel vele arany és üveg, se nem cserében érte aranyedény; 18 a korál és kristály nem is említhető, s a bölcsesség birtoka gyöngyöknel különb; 19 nem ér fel vele Kús topáza, tiszta színarannyal nem mérhető fel. 20 A bölcsesség tehát honnan jön, s merre van az érteleм helye? 21 El van az rejte minden előnek szeme elől, s az ég madarai elől eltakarva. 22 Enyészet és halál mondta: füleinkekkel hallottuk hírét. 23 Isten érti az újtát és ő tudja helyét. 24 Mert ő a föld szélénig tekint, a mi az egész ég alatt van, látja, 25 hogy a szélnek súlyát szabja, s a vizet mérték szerint határozza meg. 26 Midőn az esőnek törvényt szabott és tat a mennyörgő villámnak: 27 akkor láttá őt, számba fogalta, megállapította, át is kutatta; 28 és mondta az embernek: lám, az Istenfélém – az bölcsesség, s a rossztól távozni – érteleм.

29 És továbbra előadta Jób a példázatát és mondta: 2

Vajha úgy volnék, mint a múlnak hónapjaiban, mint a napokban, mikor Isten megőrzött engem; 3 mikor ragyogott fejem fölött a mécsese s világosságánál sötéten jártam! 4 Mint a hogy voltam férfikorom napjaiban, midőn Isten meghittsége volt sátorom felett; 5 midőn még velem volt a mindenható, körülöttem gyermekem; 6 midőn léptem tejfölben fürödtek; s a szikla ontott mellettem olajpatakot. 7 Midőn a kapuhoz mentem a városba, a piaczon választottam ülőhelyemet: 8 megláttak ifjak s elbújtak, aggastyánok fölkeltek, megállottak; 9 vezérek visszatartották beszédjöket és kezükét tették szájukra; 10 előkelőknek hangja elbújt és nyelvök inyókhöz tapadt. 11 Mert fül, mely hallott, boldognak mondott engem és szem, mely látott, tanúskodott mellettem. 12 Mert megmentettem a szegényt, ki esedezett, és az árvát, kinek nem volt segítője. 13 Bujdosónak áldása reám szállt

és özvegyek szívét ujjongtattam. **14** Igazságot öltöttem fel s az felöltött engem, mint köpeny és süveg volt jogosságom. **15** Szeme voltam a vagnak és lába én a sántának; **16** apjuk én a szúkölködöknek, és annak, kit nem ismertem, pörét átkutattam. **17** Összetörtem a jogtalannak zápfogait, és fogai közül vetettem ki a ragadalmányt. **18** Mondtam: fészkmellel együtt fogok kiműlni s mint a főnix sokasítom napjaimat; **19** gyökerem nyitva van a víznek, és harmat időz gallyamon; **20** dicsőségem szinte új nálam s íjam a kezemben megijedik. **21** Rám hallgattak és várakoztak és csendben figyeltek tanácsomra. **22** Szavam után nem szóltak többet, rájuk cseppelgett beszédem; **23** s mint esőre várakoztak: reám, és szájukat tátották tavaszi esőre. **24** Mosolyogtam rájuk, nem hitték; de arcjom világosságát nem sötétítették el. **25** Választottam útjokat s fejtől ütem s ott időztem, mint király a csapatban mint a ki gyászolókat vigasztal.

30 És most kaczagnak rajtam, kik korra fiatalabbak nálam, kiknek atyáit megvettem, hogy nyájam ebei mellé sem helyeztem volna el. **2** Kezeik ereje is minek nekem? Rájok nézve elveszett erekjük telje, **3** szúkölködés és éhezés által kiaszva. A kik bekószálják a sivatagot, a pusztá és a pusztaság éjjelét; **4** a kik leszakítanak sós füvet a bokor mellett s rekettye gyökere az ő kenyerük. **5** Az emberek köréből kiúztenek, riadnak rájuk mint a tolvajra. **6** Rettenetes szakadékokban kell lakniok, földi lyukakban és sziklákon. **7** Bokrok között ordítanak, csalánok alatt verődnek össze. **8** Alávalónak fiai, meg név nélkül valónak a fiai, kiverettek az országból. **9** De most gúnydaluk vagyok, lettem nekik szóbeszédül. **10** Megutáltak, eltávoztak tőlem, s arcomat nem kímélték a köpéstől. **11** Mert inamat megoldotta és elsanyarodott, neki eresztték előttem a gyeplőt. **12** Jobbról két a fajzat, lábaimat ellenőrtek, és feltöltötték ellenem veszedelmes ösvényeiket. **13** Lerontották utamat, elősegítik balsorsomat, ők, kiknek nincsen segítőjük. **14** Mint széles résen át jönnek, rom matt hömpölyögnek tova. **15** Rémség fordult rám, üldözi, mint a szél, nemes voltomat, s eltűnt, mint a felhő, segítségem. **16** És most elomlik bennem a lelkem, elfogtak engem a nyomorúság napjai. **17** Az éjszaka levájta rólam csontjaimat, és idegeim nem pihennek. **18** Nagy erő által elváltozott öltözékem, mint köntösöm nyílása szorít engem. **19** Lecsapott a sárba, hogy hasonlóvá lettem porhoz, hamuhoz. **20** Fohászkodom hozzád, de nem hallgatsz meg, megálltam és te rám meredtél; **21** kegyetlenre változol irántam, kezed hatalmával gyűlölsz engemet. **22** Felkapsz a szélre, hajtatsz engem és elcsüggesztesz engem üdvösségtől. **23** Mert tudom, halál felé viszel, s minden előne

találkozó házába. **24** Csak rom ellen ne nyújtson ki kezet, ha ugyan dőltében van győzelme! **25** Avagy nem sírtam-e a nehéz sorsún, nem bánkódott-e lelkem a szúkölködőn? **26** Mert jót remétem és rossz jött, fényre várakoztam és homály jött. **27** Beleim forrnak s nem csillapodnak, élém törtek a nyomor napjai. **28** Elkomorodva járok, napfény nélkül, felállok a gyűlésben – könyörgök. **29** Testvére lettem a sakáloknak és társa a struczmadaraknak. **30** Bőröm lefeketélellt rólam, és csontom ég a hévtől. **31** Így lett gyásszá a hárfám és lantom síróknak hangjává.

31 Szövetséget kötöttem szemeimmel, hogyan vetnék hát ügyet hajadonra? **2** Hisz mely osztályrész jut Istenől felülről s mely örökség a mindenhatótól a magasból? **3** Nemde balsors a jogtalannak s viszontagság a gonosztevőknek. **4** Nemde ő látja útaimat s mind a lépéseimet megszámlálja! **5** Ha hamissággal jártam és csalárságra siettett a lábam – **6** mérjen meg engem igaz serpenyőn s tudja meg Isten gáncstalanságomat – **7** ha léptem elhajolt az útról és szemeim után járt a szívem, kezeimhez hiba tapadt: **8** hadd vessek és más egyék, és sarjaim tépessenek ki gyökerestüli! **9** Ha szívem elcsábította magát asszony miatt, felebarátom ajtaján leskelődtem: **10** másnak őröljön a feleségem és mások hajoljanak reá; **11** mert gazság az, s bírák elé való bűn az, **12** mert tűz az, mely az enyészetig emészt, s minden termésemet gyökerestüli tépi ki! **13** Ha megvettem szolgám és szolgálóm jogát, mikor pöröltek velem – **14** hiszen mit teszek majd, midőn Isten fölkel s midőn számon kér, mit felelek neki, **15** hiszen az anyaméhben ki engem alkottott, alkotta őt és Egy formált minket a méhben – **16** ha megvontam a kívántat a szegényektől s az özvegy szemeit epesztettem, **17** s én egyedül ettem falatomat s árva nem evett belőle **18** – hisz ifjukorom óta nálam nőtt fel, mint atyánál, s mint anyám méhénből valót úgy vezettem –; **19** ha láttam bujdosót öltözöt nélkül s takarója nincs a szúkölködőnek, **20** ha nem áldottak engem ágyékai s báránymam nyíretéből fel nem melegették; **21** ha fölemeltem kezemet az árvára, midőn a kapuban láttam segítségemet: **22** vállam essék ki a lapoczkájából és törjék el karom a szárából; **23** mert rettenet nekem az Istenől való balsors, s fensége miatt nem tehetném! **24** Ha aranyat tettem bizalmammá és a színaranyat mondtam bizodalmaNNAK; **25** ha örülttem, hogy nagy a vagyonom s hogy sokat ért el kezem; **26** ha láttam a napvilágot, hogy ragyog, s a holdat, a mint dicsőn halad, **27** és szívem elcsábult titokban és kezem csókra nyúlt a szájamhoz: **28** az is bíró elé való bűn, mert megtagadtam volna Istenet felülről! **29** Ha örülttem

gyűlööm elesésén s felbuzdultam, midőn baj érte – 30 hisz nem engedtem ínyemet, hogy vétkezzen, hogy átokkal kérjem lelkét -; 31 ha nem mondta sátram emberei: bár volna, ki húsából nem lakott jól 32 az utczán nem hált meg jövevény, az út felé tártam ki ajtaimat -; 33 ha emberek módjára takargattam bűntetteimet, keblemre rejte bűnömet, 34 mert rettegtem a nagy tömegtől s megijesztet a családok gúnya, úgy hogy csendben voltam, nem mentem ki a kaput! 35 Vajha volna, ki rám hallgatna – íme jegem, feleljen nekem a Mindenható – és a vádlevél, melyet írt a pörös felem: 36 bizonysággal hordanám azt, felfűzném koszorúnak magamra, 37 lépésem számát bevallanám neki, akár egy fejedelem közeledném hozzá! 38 Ha ellenem kiáltott földem s eggyárt sírtak barázdái; 39 ha erejét emésztem penz nélkül és gazdájával kilehettettem lelkét: 40 búza helyett sarjadon bogáncs, és árpa helyett gázfű! Vége Jób beszédeinek.

32 S megszűnt ez a három férfi felelni Jóbnak, mert igaz volt a maga szemeiben. 2 Akkor föllobbant haragja Elikhúnak, a Búzbeli Barák fíának a Rám nemzetiségből; Jób ellen lobbant fől haragja, mivelhogy igazabbnak vélte magát Istennél, 3 s három barátja ellen lobbant fől haragja, mivelhogy nem találtak feleletet, de Jóbot gonosznak ítélték. 4 Elikhú pedig kivárta Jóbot szavaival, mert azok korra öregebbek voltak nálánál. 5 De látta Elikhú, hogy nincsen felelet a. három férfi szájában, akkor föllobbant haragja. 6 S megszólalt Elikhú, a Búzbeli Barákélnak fia és mondta: Fiatal vagyok én korra, ti pedig aggastyánok, azért tartózkodtam és féltetem attól, hogy tudásomat közöljem veletek. 7 Azt mondta: Napok beszéljenek és az évek sokasága tudasson bölcséget. 8 Ámde a szellem az a halandóban s a mindenható lehelete, a mi értelmessé teszi őket. 9 Nem a sokévek bőlcsek, s nem a vének értenek ítéletet; 10 azért mondta: hallgass reám, hadd közöljem én is tudásomat. 11 Lám, várakoztam szavaitakra, figyeltem értelmezéseitekre, míg átkutatnátok a beszédeket. 12 Ügyeltem is reátk, de íme nincs, ki Jóbot megczáfolná, ki közületek mondásaira felelne. 13 Nehogy mondjátok: találtunk bőlcsességet; Isten taszítsa őt el, nem ember! 14 De nem én hozzáam intézett beszédet, nem is a ti mondásaitokkal válaszolnék neki. 15 Megrettentek, nem feleltek többet, elszakadtak tőlük a szavak. 16 Várakozzam-e, mert ők nem beszélnek, mert elállottak, nem feleltek többé? 17 Hadd felelek: én is a részettel, hadd közzööm én is tudásomat. 18 Mert tele vagyok szavakkal, szorít engem bensőm szelleme. 19 Íme bensőm olyan, mint nyitatlan bor, mint a mely új tömlőkből

kifakad. 20 Hadd beszélek, hogy megkönnnyebbüljek, kinyitom ajkaimat és felelek. 21 Nem kell senki személyét tekintenem és embernek nem fogok hízelkedni; 22 mert nem is tudok én hízelkedni; csakhamar elvinne engem alkotóm.

33 Azonban halljad csak, Jób, beszédemet és mind a szavaimra figyelj. 2 Íme, kérlek, megnyitottam számat, nyelvem megszólalt ínyemen. 3 Szívem egyenessége az én mondásaim, s a tudást tisztán mondják meg ajkaim. 4 Isten szellemre alkotott engem, s a mindenható lehelete éltet engem. 5 Ha teheted, válaszolj nekem, sorakozz elém, állj ki. 6 Lám, én olyan vagyok Isten előtt, mint te magad, agyagból szakasztattam én is. 7 Íme, az én rettenésem nem ijeszt téged, és nyomásom nem nehezül rád. 8 Ugyancsak mondottad füleim hallatára, és szavak hangját hallottam: 9 Tisztá vagyok, bűntett nélkül, mocsoktalan vagyok és nincs bűnöm; 10 lám, ürügyeket talál ki ellenem, tekint engem a maga ellenésgének; 11 karóba teszi lábaimat, megvígízza mind az ösvényeimet. 12 Lám, ebben nincs igazad, felelem neked, mert halandonál nagyobb az Isten. 13 Miért pöröltél ellene, hogy semmi szavával nem felel? 14 Mert egyszer beszél Isten, meg kétszer – nem látja meg. 15 Álomban, éjjeli látományban, mikor mély álom esik az emberekre, szendergéskor a fekvőhelyen: 16 akkor megnyilatkozik az emberek füle előtt és fenyítésükre pecsétet tesz, 17 hogy eltávolítsa az embert attól a mit tett s a férfiú elől a gógot eltakarja, 18 visszatartsa lelkét a sírveremtől, és életét attól, hogy fegyver által ne műlje ki. 19 S büntettetik fájdalom által fekvőhelyén, meg csontjainak legtöbbje állandóan; 20 s undorrá teszi előtte élete a kenyereset és lelke a kívánatos éltet. 21 Húsa lefogy, úgy hogy láthatatlan, s lekopasztattak csontjai, melyeket nem láttak; 22 s közeledett lelke a veremhez és élete a halálhozókhöz. 23 Ha van mellette szószóló angyal, ezer közül egy, hogy valljon az ember mellett egyenességről: 24 akkor megkegyelmez neki és mondja: nehogy a verembe szálljon, mentsd föl, találtam váltásomat! 25 Duzzad a húsa az ifjú erőtől, visszatér fiatal kora napjaihoz. 26 Fohászkodik Istenhez, és kedvesen fogadja, riadás között látja színét és viszonozza az embernek az ő igazságát. 27 Éneket mond az emberek előtt és szó: vétkeztem, az egyenest elgörbítettem, de nem bánt velem hasonlóan; 28 megváltotta lelkemet, nehogy a verembe szálljon, és életem láthatja a világosságot. 29 Lám, mindeneket mivelő Isten, kétszer, háromszor a férfival; 30 hogy visszahozza lelkét a sírveremből, hogy megvilágosodjék az élet világosságában. 31 Figyelj, Jób, hallgass rám, légy csendes, majd beszélek én! 32 Ha vannak szavaid, válaszolj nekem, beszél, mert

kívánom, hogy igazoljalak; 33 ha nincsenek, hallgass te reám, légy csendes, és majd tanítlak bölcsességre.

34 S megszólalt Elíhú és mondta: 2 Halljátok, bölcsék,

szavaimat, és tudók ti, figyeljetek rám; 3 mert a fül vizsgálja, a szavakat s az íny ízel, hogy egyék. 4 Válasszuk magunknak, a mi jog, tudjuk meg egymás között, mi a jó. 5 Mert azt mondta Jób: igazam van, de Isten elvette jogomat.

6 Jogom ellenére hazudjak-e? Végezetes a nyíl, mely talált, bűntett nélkül. 7 Ki oly férfi, mint Jób, ki mint vizet issza a gúnyt; 8 s elmegy társulni jogtalanság cselekvőivel és járni gonoszság embereivel! 9 Mert azt mondta: nincs haszna a férfinak, midőn Isten nél kedvessé teszi magát. 10 Azért, ész emberei, hallgassatok reám, távol legyen Isten a gonoszságtól s a mindenható a jogtalanságtól! 11 Mert az ember művét megfizeti neki s a férfi útja szerint, úgy juttat neki. 12 Úgy bizony, Isten nem tesz gonoszságot, és a mindenható nem ferdít jogot. 13 Ki bízta reá a földet, s ki tette reá az egész világot? 14 Ha csak önnönmagára fordítaná szívét, önnönmagához visszavonná szellemét és leheletét: 15 kimúlna minden halandó együttesen s az ember porhoz térne vissza. 16 Ha tehát van értelem, halljad ezt, figyel beszédem szavára. 17 Vajon ki a jogot gyűlöli, kormányozhat-e, avagy az igazságost, hatalmást kárhoztathat-e? 18 Mondhatnám királynak: alávaló, nemeseknek: gonosz? 19 A ki nem tekintette fejedelmek személyét a nem tűntette ki az előkelőt a szegénnyel szemben, mert kezeinek műve mindannyian.

20 Pillanat alatt meghalnak, és éjfélkor megrendül a nép s eltűnik s elmozdítják a zsarnokot – nem kézzel. 21 Mert szemei rajta vannak az ember útjain, és mind a lépései látja. 22 Nincs sötétség, nincs vakhomály, hogy ott elrejtőzzenek a jogtalanság cselekvői. 23 Mert nem kell többé ügyelnie az emberre, hogy Istenhez törvényre menjen. 24 Megtöri a hatalmasakat kutatás nélkül s másokat állít helyükbe. 25 Ennélfogva ismeri tetteiket, feldúlja őket éjjel és szétűzetnek; 26 Mint gonoszokat lecsapta őket, nézőknek a helyén. 27 Mivelhogy eltávoztak mellőle s mind az útjaira nem vetettek ügyet, 28 juttattván elője a sanyarúnak ajakiáltását, hallja is a szegények ajakiáltását. 29 S ha Ő nyugalmat szerez, ki kárhoztatná őt, s ha elrejti arcát, ki láthatja őt – mind népen, mind emberen egyaránt; 30 nehogy uralkodjék istentelen ember, nehogy legyenek népnek tőrei. 31 Mert Istennek mondhatni-e: bűnhődök, bár nem vétettem; 32 a mit nem látok, arra taníts te, ha jogtalanságot cselekedtem, nem teszem többé? 33 Vélekedésed szerint fizessen-e, inert megvetetted, mert te választasz s nem én? A mit tudsz, mondd el! 34 Esztes emberek megmondják nekem, s

bölc férfiú, ki rám hallgat: 35 Jób nem tudással beszél és szavai nem belátással valók. 36 Vajha vizsgáltatnék Jób mindvégig válaszai miatt jogtalan emberek módjára; 37 mert vétkéhez hozzá tesz bűntetett, tapsolat köztünk és sokasítja mondásait Istenhez.

35 S megszólalt Elíhú és mondta: 2 Ezt gondolod-e jognak, erről mondod-e: igazságom Isten előtt, 3

hogy azt mondod, mi hasznod van, mit érek el többet, mint vétkemmel? 4 Én válaszolok neked szavakkal s barátaidnak veled együtt. 5 Tekints az égre s láss, s nézd a fellegeket, melyek magasabbak nálad! 6 Ha vétkeztél, mit mivelsz ellene, s ha sok a bűntetted, mit teszel neki; 7 ha igazad van, mit adsz neki, vagy mit fogad el kezedből? 8 A magadfele férfit illeti gonoszságod, és ember fiát igazságod. 9 A sok zsarolás miatt kiáltanak, panaszkodnak sokaknak a karja miatt; 10 de nem mondják, hol van Isten, teremtőm, aki adja, hogy énekre keljek éjjel, 11 aki oktat minket a föld barmai által, s az ég madarai által bölcsékké tesz. 12 Akkor kiáltanak, de nem felel, a rosszak gógyje miatt. 13 Bizony, hamisságot nem hall az Isten, s a mindenható nem látja meg; 14 hát még midőn mondod, hogy nem látod Őt, előtte van az ügy és to vársz reá. 15 És most azzal, hogy: semmiért büntetett haragja és nem nagyon tudott bűntettről – 16 Jób hiábavalóságra nyitja meg a száját, tudás nélkül szaporít szavakat.

36 És folytatta Elíhú és mondta: 2 Várj reám egy kicsit,

hadd közöljem veled, mert még van Isten mellett mondani valóm. 3 Messzünnenn hozom tudásomat és alkotómnak adok igazat. 4 Mert valóban, szavaim nem hazugság, teljes tudású van szemben veled. 5 Lám, Isten hatalmas, de kit sem vet meg, észerőre hatalmas. 6 Nem hagyja életben a gonoszt, s a szegényeknek jogát megadja. 7 Nem vonja el az igazolt szemeit, sőt királyok mellé, a trónra ültette őket örökre, hogy kimagasodtak. 8 S ha biliincsekkel vannak megkötle, ha megfogatnak a nyomorúság köteleivel: 9 megmondja nekik cselekedetüket és bűntetteiket, hogy hősködtek; 10 megnyitja fülükét a feedésnek és azt mondja, hogy térenyen meg a jogtalanságtól. 11 Ha hallgatnak rá és szolgálják őt, jólében töltik el végig napjaikat és éveiket kellemetességen; 12 de ha nem hallgatnak reá, fegyver által tűnnek el s kimúlnak megismerés híján. 13 S az istentelen szívűek haragot táplálnak, nem esedeznek, midőn megkötzé őket. 14 Ifjúkorban kell elhalnia lelküknek és életüknek a ledérek között. 15 Kisszabadítja a nyomorgó nyomorúsága által s a szorongatás által megnyitja fülükét. 16 Kicsabít téged is a szükség szájából, tág térré, melynek

helyén nincs szorongás, s a mi rászáll asztalodra, tele van zsiradékkal. 17 De ha a gonosz ítéletével vagy tele, ítélet és törvény megragadnak téged. 18 Bizony, ne csábítson el téged a harag tömördekségével és a váltság bősége ne hajlítson el. 19 Hát szorongás nélkül rendezze-e segítségedet s az erőszak minden megfeszítése nélkül? 20 Ne áhítsd az éjéjszakát, midőn népek túnnek el helyükön. 21 Őrizkedjél, ne fordul jogtalanság felé, mert ezt inkább választottad a nyomorúságnál. 22 Lám, Isten felmagasztols erekjében; ki olyan oktató, mint ő! 23 Ki kéri számon tőle útját, s ki mondja: jogtalanságot műveltél! 24 Gondolj rá, hogy magasztald művét, melyet szemlélték férfiak; 25 mind az emberek néztek rá, a halandó messziről tekinti. 26 Lám, Isten magasztos, nem ismerjük meg, éveinek száma ki nem kutatható. 27 Mert felvonja a víznek cseppjeit, hogy az ő köde számára tisztszuljanak esővé, 28 melyet folyatnak a fellegek, csurgatnak a sok emberre. 29 Avagy értik-e a felhő terjedelmeit, sátrának robaját? 30 Lám, magára terítette fényét s ráborította a tenger gyökereit, 31 mert velök ítéli népeket, eleséget ád busásan. 32 Kezeire fényt borított s kirendelte azt a támadó ellen. 33 Hirdet róla az ő dörgése, a csorda is a keletkező viharról.

37 Igenis, ezért remeg szívem s felszökken helyéből. 2

Hallva halljátok hangja háborgását s a morajt, mely szájából kél; 3 az egész ég alatt van terjedése és fénye a föld szélein. 4 Utána ordít a hang: dörög fenséges hangján, s nem tartja vissza, midőn hallatszik hangja. 5 Csodásan dörög Isten a hangján, nagyokat tesz, s nem ismerjük meg. 6 Mert a hónak mondja: szállj a földre, meg a hulló esőnek, hatalmasan hulló esőjének 7 minden ember kezét lepecsételi, hogy megismerje alkotását minden halandó. 8 S bemegy a vad a leshelyre, és tanyáiban lakozik. 9 A kamarából szélvész jő és a szóró szelektől a hideg. 10 Isten leheletétől jég keletkezik s a vizek tágassága szilárddá lesz. 11 Nedvességgel meg is terheli a felleget, széッterjeszti fényének felhőjét. 12 S az körökben egyre forog, kormányzása által, cselekvésök szerint, bár mire rendeli őket a földkerekség színén; 13 hol ostorul, ha földjének javára van, hol szeretetre nyújtja. 14 Figyelj erre, Jób, állj meg és vedd észre Isten csodáit! 15 Tudsz-e róla, midőn Isten ügyel rájuk, s tündököteti felhőjének fényét? 16 Tudsz-e a fellegnek lengéséről, a tökéletes tudásúnak csodáiról? 17 Te, kinek melegek a ruhái, midőn a földet pihenteti a déli szél által. 18 Vele boltozod a mennyeket, melyek erősek, mint a szilárd tükör? 19 Tudasd velünk, mit mondunk neki! Mit sem hozhatunk fel a sötétség miatt. 20 Jelentetik-e neki, hogy

beszélek, avagy szolt-e ember, hogy elpusztítassék? 21 Most ugyan nem látni a fényt, mely ragyog a mennyekben; de a szél átvonul s megtisztítja azokat. 22 Észak felől arany jön, Isten mellett félelmes fenség. 23 A Mindenhatót, nem érjük őt fel, a nagy erejűt, de a jogot és teljes igazságot nem sérti meg. 24 Azért félik őt az emberek, nem nézi ő mind a bőlcsszívűeket.

38 S felelt az Örökkévaló Jóbnak a viharból és mondta:

2 Ki az, ki elhomályosítja a tanácsot, tudás nélküli szavakkal. 3 Övezd csak föl férfiként ágyékodat, hadd kérdelek, s te tudasd velem. 4 Hol voltál, midőn alapítottam a földet, jelentsd ki, ha tudsz értelmet! 5 Ki vonta méreteit, ha tudod, vagy ki nyújtotta ki reá a mérőszinort? 6 Mire süllyeszették le oszlopábai, vagy ki vetette oda sarokkötvé? 7 Midőn együtt ujjongtak a reggel csillagai s riadoztak mind az Istenfiak; 8 s elrekeszette ajtókkal a tengert, midőn előtérre kijött a méhből; 9 midőn felhőt tettem öltözetévé és sűrű ködöt pályájává, 10 és reája szabtam törvényemet és elhelyeztem reteszt meg ajtókat, 11 és mondtam, idáig jöjj s ne tovább, s itt legyen határa vetve hullámaid gőgjének! 12 Világéletedben rendeltél-e reggelt, tudattad-e a hajnallal az ő helyét? 13 Hogy megragadja a földnek széleit, hogy lerázassanak róla a gonoszok: 14 elváltozik mint pecsét agyag, a minden előáll mint egy ruha; 15 s megvonatik a gonoszoktól világosságuk, s a fölembert kar megtöretek. 16 Eljutottál-e a tenger örvényéig, s a mélység fenekén járkáltál-e? 17 Feltárultak-e neked a halál kapui s láttad-e a vakhomálynak kapuit? 18 Figyeltél-e a föld tágasságáig? Jelentsd ki, ha mindez tudod. 19 Melyik az út oda, ahol lakik a világosság, és a sötétségnak merre van helye, 20 hogy elvinnéd határához, a hogy értenéd házának ösvényét? 21 Tudhatod, mert akkor születtél, és sok a te napjaidnak száma! 22 Eljutottál-e a hó tárházaihoz, és a jégeső tárházait láttad-e, 23 melyet tartogattam szorongatás idejére, harcz és háború napjaira. 24 Melyik az út oda, ahol széteszlik a világosság, széッterjed a keleti szél a földre? 25 Ki hasított csatornát az áradatnak és utat a mennydörgés villámának, 26 hogy esőt hullasson földre, hol nincs férfi, pusztára, melyben ember nincs. 27 Hogy jól lakasson pusztát és pusztaságot, és hogy sarjasztóvá tegye a pázsit eredjét? 28 Van-e az esőnek apja, vagy ki nemzette a harmat cseppjeit? 29 Kinek méhéből eredt a jég, s az égnek derét ki szülte? 30 Mint a kő összezsugorodnak a vizek, s a mélység felszíne összefogódzik. 31 Megkötöd-e a fiastyúknak kötelékeit, vagy megoldod-e órión pórázait; 32 kihozod-e a csillagzatokat idején, és a gönczölszekeret fiaival együtt vezeted-e?

33 Ismered-e az ég törvényeit, avagy te állapítod-e meg kormányát a földön? 34 Emeled-e a hangodat a felhőhöz, hogy víznek bősége borítson el téged? 35 Kiküldesz-e villámokat, hogy menjenek s hogy azt mondják neked: íme itt vagyunk? 36 Ki helyezett a vesékbe bőlcsséget, vagy ki adott a gondolatba értelmességet? 37 Ki számlálja meg a fellegeket bőlcsséggel s az ég tömlőit ki folyatja ki? 38 Mikor tömörre tömörül a por s a göröngyök összetapadnak? 39 Vadászol-e a nőoroszlánnak ragadmányt, s a fioroszlánok vágyát kitöltöd-e; 40 midőn guggolnak az odúkban, lesre ülnek a bozótból? 41 Ki készít el a hollónak az ő prédjáját, midőn gyermeket Istenhez fohászkodnak, kóvályognak eledel nélkül?

39 Ismered-e a kőszáli zergék ellésének idejét, a szarvasünőnek vajúdását megvígázod-e; 2 számlálod-e a hónapokat, melyeket kitöltenek, s ismered-e elléstük idejét? 3 Legörnyednek, kölykeket világra hozzák, fájdalmaikat elbocsátják. 4 Fiai erőre kapnak, felnövekednek a szabadban, kímennek és nem térnek vissza. 5 Ki bocsátotta szabadon a vadszamarat, s az erdei szamár köteleit ki oldotta meg? 6 Amelynek a sivatagot tettem házává, és lakásává a sós földet; 7 nevet a városnak zaján, a hajtónak lármázását nem hallja; 8 a mit a hegyeken kifürkészett, az legelője, s minden zöld után kutat. 9 Akarna-e a reém téged szolgálni, avagy meghál-e jászolodnál? 10 Odakötöd-e a reémet istrángjával a barázdához, vagy boronálja-e a völgyeket to utánad? 11 Bízhatsz-e benne, mert nagy az ereje, s ráhagyhatod-e szerzeményedet? 12 Hiszel-e benne, hogy behordja vetésedet s begyűjti szérvűdre? 13 A strucznak szárnya vígan csattog, vajon tolla jámbor-e, meg tollazata? 14 Mert a földnek hagyja tojásait és a poron melegíti, 15 s felejti, hogy a láb eltiporja s a mező vadja széttapossa; 16 keménykedik fiókáival, mintha nem volnának övéi, hogy hiába a fáradalma, az nem a rettegése; 17 mert Isten elfeledtette vele a bőlcsséget, s nem adott neki részt az értelemben. 18 A midőn a magasba szökell, neveti a lovat és lovasát. 19 Adsz-e a lónak erőt, öltezs-e nyakára sörényt? 20 Ugráltatod-e mint a sáskát? 21 Fenséges tüsszögése – rettenet. 22 Kémelnek a síkon, akkor örvend erejében, kivonul a fegyver elébe; nevet a felelemnek, s nem retten meg s nem hátrál meg kard elői. 23 Fölölte zörög a tegez, villogó dárda és lándzsa; 24 tombolva és háborogva habzsolja a földet, s nem marad helyén, a mikor hallik a harsona. 25 A mint hallik a harsona, azt mondja: Haj: messzirol szimatolja a csatát, a vezérek dörgedelmét és a riadást. 26 A te értelmedből repül-e fel a karvaly s terjeszti

szárnyait a délnék; 27 avagy parancsodra emelkedik-e a sas, midőn magasba rakja fészkét? 28 Sziklán lakik és honol, sziklának fokán és hegyi várban; 29 onnan kímelel edelre, messzire tekintenek ki szemei: 30 fiókái pedig vért hörpölnek, s a hol holttetemek vannak, ott van ő.

40 És felelt az Örökkelvaló Jóbnak és mondta: 2 Pörölni mer-e a Mindenhatóval a gáncsoló? Istennek a feddője feleljen rá! 3 S felelt Jób az Örökkelvalónak és mondta: 4 Lám, csekély vagyok, mit válaszoljak neked? Szájamra tettem kezemet; 5 egyet szóltam – nem felelhetek, kettőt, de nem teszem többé. 6 S felelt az Örökkelvaló Jóbnak a viharból és mondta: 7 Övezd csak fel férifiként ágyékidot, hadd kérdelek s te tudasd velem. 8 Vajon ítéletemet bontod-e meg, kárhoztatssz engem, hogy neked legyen igazad? 9 Hát van-e karod olyan mint Istené, és olyan hanggal, dörögsz-e mint ő? 10 Ékesítsd csak magadat büszkeséggel és fenséggel, dicsőséget és díszt ölt fel! 11 Szórd szét haragod kitöréseit, s láss minden büszkét és alacsonyitsd le; 12 láss minden büszkét és alázd meg és zúzd össze a gonoszokat a maguk helyén; 13 rejtsd el őket a porba egyaránt, kötözd le arcukat a rejtekbe: 14 akkor én is magasztallak téged, hogy tenjobbold segít neked. 15 Íme csak a vízilő, melyet alkottam, mint tégedet: füvet eszik mint a marha. 16 Íme csak, derekában van az ereje, és hatalma hasának izmaiban. 17 Mereszti farkát, akár a czédrus, czombajainak inai összefonónak. 18 Csontrai érczcsatornák, tagjai akár a vasdorong. 19 Ó Isten útjainak eleje, aki alkotta, oda nyújtotta kardját 20 Mert takarmányt a hegyek teremnek neki, s a mező minden vadja játszadozik ott. 21 Lótuscserjék alatt fekszik, nádnak és mocsárnak rejtekében. 22 Befödik őt árnyékául lótus-cserjék, a patak fűzei körülveszik őt. 23 Ha folyam szorongatja, nem ijed meg, bizakodik, midőn egy Jordán tör szájába. 24 Szemei láttára megfoghatni-e őt, törökkel átyukasztva az orrát?

41 Kihúzod-e a leviátánt horoggal, s kötéllel lenyomod-e nyelvét? 2 Teszel-e kákagúzst orrába és kampóval átyukaszthatod-e állkapcsát? 3 Fog-e könyörögni neked, avagy szelídén beszél-e hozzád? 4 Köt-e veled szövetséget, veheted-e örökre szolgául? 5 Játszhatsz-e vele mint madárral, s megkötöd-e leányzód számára? 6 Alkudnak-e rajta kalmártásak, szétosztják-e kereskedők közt? 7 Megrakod-e tüskékkal a bőrét és halászszigonyal fejét? 8 Vesd rá kezedet, gondolj harczra – nem teheted többé. 9 Lám, az ember várakozása megcsalatkozott, hisz már láttára is leterül. 10 Nincs vakmerő, ki felingerelné: ki az tehát, ki én élémbe áll? 11 Ki előzött meg valamivel, hogy fizessek? Mi

az egész ég alatt van, enyém az. **12** Nem hallgathatom el tagjait, sem hatalmának mivoltát, sem testalkatának kellemét. **13** Ki takarta fel ruhájának felszínét, páros fogosra közé ki hatol be? **14** Arczának ajtait ki nyitotta fel, fogai körül rettenet! **15** Büszkeség pajzsainak csatornái, szoros pecséttel lezárvá; **16** egyik éri a másikat, s levegő sem jut közéjük; **17** egyik tapad a másikhoz, összefogódznak s nem válnak szét. **18** Tüsszentése fényt sugározott és szemei olyanok mint a hajnal szempillái. **19** Szájából fályák csapnak ki, tüzes sziporkák szökkennek el. **20** Orrlyukaiból füst megy ki, mint forró üstből kákatörzsön. **21** Lehelete parazsat lobbant föl, és láng megy ki szájából. **22** Nyakán erő tanyázik, előtte szökik a csüggédés. **23** Húsának lafantyúi feszesek, szilárdak rajta, nem fityegnek. **24** Szíve szilárd mint a kő és szilárd mint az alsó malomkő. **25** Emelkedésétől hatalmasak félnek, megtörétséétől megzavarodnak. **26** Ha ki karddal éri, ez nem áll meg benne, sem dárda, kopja s nyílvas. **27** Szalmának tekinti a vasat, korhadt fának az érczet; **28** meg nem szalasztja az íjj fia, tarlóvá változna át rajta parattyakövek. **29** Tarlónak tekinti a buzogányt, s nevet a lándzsának süvítésén. **30** Alul rajta kiélezett cserepek, cséplőszánt terít az iszapra. **31** Felforralja, mint a fazekat, a mélységet, olyanná teszi a tengert, mint keverő üstöt. **32** Mögötte világít egy ösvény, őszhajnak lehet gondolni az árt. **33** Nincs földön párja neki, mely alkotva van rettenthetetlennek. **34** minden magast lenéz, király ő mind a bűszke vadak fölött.

42 És felelt Jób az Örökkévalónak és mondta: **2** Tudom, hogy minden tehetsz, s nem vonható meg tőled semmi szándék. **3** Ki az, ki elburkolja a tanácsot tudás nélkül? – Azért hát olyat hirdettem, mit nem értek, olyakat, a mik csodásak nekem s nem tudom. – **4** Halljad csak, majd beszélek én, hadd kérdelek, s te tudasd velem. – **5** Fülhallás szerint hallottam rólaid, de most szemem látott téged. **6** Azért elvetem és megbánom, porban és hamuban. **7** És volt, miután elmondta az Örökkévaló e szavakat Jóbnak, szólt az Örökkévaló a Témánbeli Élífáhhoz: Föllobbant haragom ellened és két barátod ellen, mert nem beszéltek rólam helyeset, úgy mint szolgám Jób. **8** Most tehát vegyetek magatoknak hét tulkot és hét kost s menjetek szolgámhoz, Jóbhoz és hozzatok magatokré égőáldozatot; Jób szolgám pedig imádkozni fog értetek, mert csak az ő személyét tekintem, hogy valami csúfságot nem teszek veletek, mert nem beszéltek rólam helyeset, úgy mint szolgám, Jób. **9** És mentek a Témánbeli Élífáz, a Súachbeli Bildád és a Náamabeli Czófar és cselekedtek, a mint szólott hozzájok az Örökkévaló; és tekintettel volt az Örökkévaló Jób személyére.

10 Az Örökkévaló pedig helyrehozta Jób veszteségét, midőn barátjaiért imádkozott; s megtoldotta az Örökkévaló minden azt, a mi Jóbé volt, kétszeresére. **11** Eljöttek hozzá minden a fivérei és minden a nővérei és minden az előbbi ismerősei s ettek kenyeret vele az ő házában, szánakoztak rajta és megvigasztálták őt minden azon veszedelem miatt, a melyet reá hozott az Örökkévaló, és adtak neki ki-ki egy keszítet és ki-ki egy arany gyűrűt. **12** S az Örökkévaló megáldotta Jób végét, inkább mint a kezdetét; és volt neki tizennégyezer juha, hatezer tevéje, ezer iga marhája és ezer nőstény szamara. **13** S volt neki hét fia és három leánya. **14** És elnevezte az egyiket Jemímának, a másodiknak neve pedig Keczia és a harmadiknak neve Kéren-Happúkh. **15** S nem találtattak oly szép nők, mint Jób leányai, az egész országban; s adott nekik atyjok birtokot fivéreik között. **16** És élt Jób ezután száznegyven esztendőt, és láta gyermekeit és gyermekeinek gyermekeit: négy nemzedéket. **17** És meghalt Jób öregen és napokkal telten.

Zsoltárok

1 Boldog a férfi, a ki nem járt gonoszok tanácsán, sem vétkesek útján nem ált, sem csúfolók ülésében nem ült; **2** hanem az Örökkévaló tanában telik kedve és az ő tanáról elmélkedik nappal és éjjel. **3** Olyan lesz, mint vízerek mellé ültetett fa, mely gyümölcsét megadja a maga idejében, és levele nem hervad el; És mindenben, a mit tesz, szerencsés lesz. **4** Nem így a gonoszok; hanem mint a polya ők, melyet elhajt a szél. **5** Azért nem állanak meg a gonoszok az ítéletben és a vétkesek az igazak községében. **6** Mert ismeri az Örökkévaló az igazak útját, míg a gonoszok útja elvész.

2 Miért csődültek a népek, és gondolnak hiába valót a nemzetek, **2** összeállanak a föld királyai, és együtt tanakodnak a fejedelmek az Örökkévaló és az ő fölkentje ellen? **3** Szakítsuk szét kötelékeiket, s vessük le magunkról bilincseiket! **4** Az égben trónoló nevet, az Úr gúnyolódik rajtuk, **5** akkor beszél hozzájuk haragjában és hevében megettenti őket: **6** Hisz én iktattam be királyomat Cziónon, az én szent hegyemen. – **7** Hadd adok hírt törvényről! Az Örökkévaló szólt hozzá: fiam vagy, én ma szülőd lettem. **8** Kérj tőlem, s majd adok nemzeteket birtokodul s tulajdonodul a földnek végeit; **9** majd megtörök őket vaspálczával, mint a fazekasedényt szétzúzod őket! **10** Most tehát királyok, térijetek észre, okuljatok, földnek birái; **11** szolgáljatok az Örökkévalót félelemben és ujjongjatok remegés közt. **12** Hódoljatok a fiúnak, nehogy haragudjék s elvesznétek az úton; mert kevés hiján felgyűl a haragja. Boldogok mind, kik benne keresnek menedéket!

3 Zsoltár Dávidtól, midőn elmenekült fia Absalom elől. Örökkévaló, mily sokan vannak szorongatóim, sokan támadnak ellenem! **2** Sokan mondják lelkemről: Nincs segítség számára Istenben. Széla. **3** De te, Örökkévaló, paizs vagy körülöttem, dicsőségem és fejem fölelője. **4** Hangommal az Örökkévalóhoz kiáltottam fól, és ő meghallgatott engem szent hegyéről. Széla. **5** Én lefeküdtem és aludtam, fölébredtem, mert az Örökkévaló támogat engem. **6** Nem félek a népnek tízezreitől, kik köröskörül nekem szegültek. **7** Kelj fól, Örökkévaló, segíts meg engem, Istenem! Mert állkapcsan ütötted mind az elleniségeimet, a gonoszok fogait széttörted. **8** Az Örökkévaló a segítség, népedre az áldásod! Széla.

4 A karmesternek, hárfajátékon. Zsoltár Dávidtól. Mikor fölkáltok: hallgass meg, igazságom Istene; a szorultságban tág tért adtál nekem, kegyelmez nekem

és halljad imádságomat! **2** Emberfiak, meddig legyen becsületek becsmérlessé, szeretitek a hiábavalóságot, keresitek a hazugságot? Széla. **3** Tudjátok hát meg, hogy az Örökkévaló megkülönbözette az ő jámborát, az Örökkévaló hallja, mikor fölkáltok hozzá. **4** Reszkeszettek és ne vétkezetek; szóljatok szívetekben fekvőkelyetek s csillapodjatok! Széla. **5** Áldozzatok igaz áldozatokat, s bizzatok az Örökkévalóban! **6** Sokan mondják: ki láttat velünk jót; emeld felénk arcod világosságát, Örökkévaló! **7** Örömet adtál szívembe, inkább mint mikor gabonájuk és mustjok megsokasodnak. **8** Békében egyaránt lefekszem és alszom; mert te, Örökkévaló, magánosságban bizton lakoztatsz engemet.

5 A karmesternek, a Nechílótra. Zsoltár Dávidtól. Szavaimra figyelj, Örökkévaló, ügyelj elmélkedésemre. **2** Figyelmezz fohászom szavára, királyom és Istenem, mert hozzád imádkozom. **3** Örökkévaló, reggel halljad szavamat, reggel folyamodom hozzád és reménykedem. **4** Mert nem gonoszáságat kedvelő Isten vagy, nem időzhet nálad, aki rossz. **5** Nem állhatnak meg kevélkedők szemeid előtt, gyűlölöd mind a jogtalanság cselekvőit. **6** Elveszíted a hazugság beszélőit, vérontás és csalás emberét útálja az Örökkévaló. **7** De én szereteted bőségében bemegyek házadba, leborulok szent templomod felé a te félelmedben. **8** Örökkévaló, vezess engem igazságodban meglesőim miatt, tudd egyenessé előttem utadat! **9** Mert nincs szájukban, a mi őszinte, belsőjük veszedelem; nyitott sír a torkuk, nyelvüket simává teszik. **10** Bűnhődtesd őket, Isten, essenek el az ő tanácsaik miatt; bűntetteik sokasága miatt taszítsd el őket, mert engedetlenkedtek irántad. **11** S örölnek majd mind a benned menedéket keresők, örökké ujjonganak, megoltalmazod őket és vigadnak benned, a kik nevedet szeretik. **12** Mert te megáldod az igazat; Örökkévaló, kegyeddel, mintegy paizssal, környezed.

6 Karmesternek, hárfajátékon a nyolczasra. Zsoltár Dávidtól. Örökkévaló, ne haragodban fenyíts engem, s ne hevedben büntess engem! **2** Kegyelmezz nekem, Örökkévaló, mert fonyadt vagyok; gyógyíts engem, Örökkévaló, mert megrémülték csontjaim; **3** és lelkek megrémült nagyon – te pedig, Örökkévaló, meddig még? **4** Fordulj felém, Örökkévaló, szabadíts ki lelkemet, segíts meg szereteted kedvéért! **5** Mert nincs a halálban emlékezés rölad; az alvilágban ki ad hálát neked? (Sheol h7585) **6** Elfáradtam sóhajtósáomban, áztatom minden éjjel ágyamat, könnyemmel elárasztom nyoszolyámat. **7** Elsorvadt bosszúságomtól szemem, eltompult minden a szorongatóim miatt. **8** Távozzatok

tőlem, ti jogtalanság cselekvői minden, mert hallotta az Örökkévaló sírásom hangját. 9 Meghallgatta az Örökkévaló könyörgésemet, az Örökkévaló elfogadja imádságomat. 10 Szégenkezzenek és rémüljenek meg minden az ellenségeim, hátráljanak meg, szégenkezzenek egy pillanat alatt!

7 Siggájón Dávidtól, melyet énekelt az Örökkévalónak a Benjáminbeli Kús dolgában. Örökkévaló, Istenem, benned keresek menedéket; segíts engem minden az üldözööimtől, és ments meg engem! 2 Nehogy oroszlánként széttépje lelkemet, ragadózva s nincs, aki megment. 3 Örökkévaló, Istenem, ha én tettem ezt, ha van jogtalanság kezeimben, 4 ha rosszat követtem el a velem békében levővel, – hisz kiszabadítottam azt, ki ok nélkül szorongatott: 5 üldözze ellenség lelkemet, s érje utó és tiporja földre életemet, és fektesse porba méltóságomat! Széla. 6 Kelj föl, Örökkévaló, haragodban, emelkedjél szorongatóim dühöngései ellen; és serkenj értem: ítéletet rendeltél. 7 Nemzetek gyülekezete körülvesz téged és fölötte téj vissza a magasságból! 8 Az Örökkévaló népeket ítélez, szerezz jogot nekem, Örökkévaló, igazságom szerint és gáncstalanságom szerint, mely bennem van. 9 Szűnjék meg, kérlek, a gonoszok rosszasága és szilárdítsd meg az igazat! Hiszen szívek és vesék vizsgálójára az igazságos Isten! 10 Paizsom Istennél van, ki segíti az egyenesszívűeket. 11 Isten igazságos bíró, Isten ő, ki minden nap haragszik. 12 Ha ki meg nem tért, kardját feni, íjját feszítette és irányította; 13 és ellene elkészítött halász fegyvereket, nyílait égőkké csinálja. 14 Íme vajudik jogtalansággal; bajt fogant és hazugságot szűlt. 15 Vermet ásott és kívánta azt, de beleesett a gödörbe, melyet csinált. 16 Visszahárul baja a maga fejére, és az ő feje tetejére száll le erőszaka. 17 Hadd magasztalom az Örökkévalót igazsága szerint, hadd zengem nevét az Örökkévalónak, a legfelsőnek!

8 A karmesternek, a Gittítre. Zsoltár Dávidtól. Örökkévaló, mi Urunk, mily hatalmas a neved az Egész földön, aki fenségedet tettek az egekre! 2 Kisdedek és csecsemők szájából alapítottál hatalmat, elleneid miatt, hogy elnémíts ellenséget és boszúvágyót. 3 Midőn látom egeidet, újaid művét, holdat és csillagokat, melyeket megszilárdítottál: 4 mi a halandó, hogy megemlékszel róla, és az ember fia, hogy gondolsz reá? 5 Kevéssel tettek csekélyebbe Istennél, dicsőséggel és díszszel koronáztad; 6 uralkodóvá tettek kezed művein, minden lábai alá helyezted: 7 juhokat és ökröket mindmegannyit, s a mező állatait is, 8 az ég madarát, s a tenger halait – átkel ő tengerek ösvényein. 9

Örökkelvaló, mi Urunk, mily hatalmas a te neved az egész földön!

9 A karmesternek, Mút-labbénre. Zsoltár Dávidtól. Hadd magasztalom az Örökkévalót egész szívemmel, hadd beszélem el minden a csodatotteidet! 2 Hadd örvendek és ujjongok benned, hadd zengem nevedet, oh Legfelső! 3 A mikor hátrafordulnak ellenségeim, megbotlanak s elvesznek színed elől. 4 Mert te elvégezted ítéletemet és ügyemet, trónra ültél, igazságos bíró. 5 Megdorgáltál nemzeteket, elveszítöttet a gonoszt, eltörölte nevüket mindenörökre. 6 Az ellenségek eltüntek – romok mindenötig; városokat szakítottál ki – elveszett az ő emlékük. 7 De az Örökkévaló örökké trónol, megszilárdította az ítéletre trónját. 8 És ő ítéli igazsággal a világot, megbírálja a nemzeteket egyenességgel; 9 hogy legyen az Örökkévaló mentsvárul az elnyomottnak, mentsvárul az inség idejében. 10 Bíznak tehát benned, a kik nevedet ismerik, mert nem hagyad el a téged keresőket, Örökkévaló. 11 Zengjetek az Örökkévalónak, ki Cziónban székel, jelentsétek a népek között cselekedeteit. 12 Mert aki az elontott vért követeli, megemlékezett azokról, nem felejtette el az alázatosak kiáltását. 13 Kegyelmezz nekem, Örökkévaló, lásd nyomorgásomat gyülööimtől, ki fölemelsz engem a halál kapúiból; 14 azért, hogy elbeszélhessem minden dicséretedet, Czión leányának kapuiban vigadhassak segítségedben. 15 Elsülyedtek nemzetek a veremben, melyet készítettek; a hálóban, melyet elrejtettek, megfogatt a lábuk. 16 Megismertette magát az Örökkévaló: ítéletet elvégzett, keze művei által tőrbe esik a gonosz. Higgájón. Széla. 17 Az alvilágba térnek a gonoszok, mind a nemzetek, az istenfelejtők. (Sheol h7585) 18 Mert nem mindenötig felejtetik el a szűkölökő, a szegények reméye nem vész el örökké. 19 Kelj föl, Örökkévaló, ne hatalmaskodjék a halandó, ítéltessenek a nemzetek a te színed előtt; 20 szerezz, Örökkévaló, felelmet nekik, tudják meg a nemzetek, hogy halandók ők! Széla.

10 Miért, Örökkévaló, állsz távolban, elhúzódol az inség idejében? 2 A gonoszok gőgje által ég a szegény; fogassanak el a fondorlatokban, melyeket kigondoltak. 3 Mert dicsekedett a gonosz lelkének vágyával, s a nyeréskedő áldotta, káromolta az Örökkévalót. 4 A gonosz – gőgje szerint: Nem kér számon, nincs Isten – minden az ő gondolatai. 5 Sikerülnek az útjai minden időben; magasan vannak ítéleidei, messze tőle; minden a szorongatói – mibe sem veszi. 6 Azt mondta szívében: Nem tántorodom, nemzedékre meg nemzedékre nem leszek bajban! 7 Átokkal tele a szája, meg csalásokkal és elnyomással, nyelve alatt baj és jogtalanság.

8 Ott ül tanyáknak lelőkelyén, hogy rejtekben ölte meg az ártatlant, szemei a nyomorúságot kémlelik. 9 Leselkedik a rejtekben, mint oroszlán a sűrűjében; leselkedik, hogy mefragadja a szegényt; mefragadja a szegényt, midőn hálójába húzza. 10 Lehajlik, leguggol, és ereje által elesnek a nyomorúságosak. 11 Azt mondta szívében: Elfejeztette Isten, elrejtette arczát, nem láttá soha. 12 Kelj föl, Örökkévaló, Isten, emeld föl kezedet, ne felejtkezzél meg az alázatosakról! 13 Miért káromolta Isten a gonoroz, azt mondta szívében: nem kéresz számon? 14 Láttad! Mert te nézed a bajt és a bosszantást, hogy kezedbe vegyed; reád hagyja magát a nyomorúságos, árvának te vagy segítője. 15 Törd meg karját a gonoroznak, a rossznak keress gonoszságát, ne találjad. 16 Az Örökkévaló király minden örökre, országából kivesznek a nemzetek. 17 Az alázatosak vágyát meghallottad, Örökkévaló, megszilárdítod szívüket, figyeletemet föleddet; 18 hogy jogát szerezzen árvának és elnyomottnak, hogy többé már ne erőszakoskodjék a földi halandó.

11 A karmesternek. Dávidtól. Az Örökkévalóban van menedékm; hogyan mondhatjátok lelkemnek: bujdoss el hegyetekre, madár! 2 Mert íme a gonorozok íjjat feszítenek, igazították nyílukat a húron, hogy homályban löjenek az egyenes szívükre. 3 Midőn ledöntetnek az alapok, mit mivel az igaz? 4 Az Örökkévaló a szent templomában, az Örökkévaló, kinek égben a trónja – szemei lájták, szempillái vizsgálják az ember fiait. 5 Az Örökkévaló az igazat megvizsgálja, és a gonoroz és aki erőszakot szeret, gyűlöli a lelke. 6 Esőként hullasson törököt a gonorozakra; tűz meg kén és égető szél serlegük része! 7 Mert igaz az Örökkévaló, igazságot szeret; az egyenesek lájták az ő színét.

12 A karmesternek, a nyolcasra. Zsoltár Dávidtól. Segíts, Örökkévaló, mert elfogyott a jámbor, mert eltüntek a hűségesek az emberek fiai közül! 2 Hamisat beszélnek kiki a másikával, sima ajakkal, kettős szívvel beszélnek. 3 Irtsa ki az Örökkévaló mind a sima ajkakat, s nyelvet, mely nagyokat beszél; 4 kik azt mondta: nyelvünkkel győzünk, ajkaink velünk, ki úr rajtunk? 5 Szegényeknek pusztulása, szűkölököknek nyögése miatt fölkelek most, azt mondja az Örökkévaló; üdvbe helyezem azt, ki szorongásban van. 6 Az Örökkévaló mondásai, tiszta mondások, ezüst, olvasztva kóhóban a földön, megtisztítva hétszeresen. 7 Te, Örökkévaló, megőrzök őket, megóvsz minket a nemzedéktől örökre. 8 Köröskörül járdogálnak a gonorozok, a mint magasra jut az emberiak hitványsága.

13 A karmesternek. Zsoltár Dávidtól. 2 Meddig, oh Örökkévaló, feleldsz el engem örökre, meddig rejted el arcodat tőlem? 3 Meddig tartogassak tanácsokat lelkemben, bánatot szívemben nappal; meddig emelkedjék ellenségem én fölém? 4 Tekints rám, hallgass meg, Örökkévaló, én Istenem, világosítsd meg szemeimet, nehogy aludjam a halál álmát. 5 Nehogy mondja ellenségem: Legyőztem őt! — szorongatóim ne vigadjanak, midőn tántorgok. 6 De én szeretetben bízom, vigadjon szívem segítségedben, hadd éneklek az Örökkévalónak, mert jót tett értem.

14 A karmesternek. Dávidtól. Azt mondta az aljas a szívében: Nincs Isten! Elvetemedtek, utálatosat cselekedtek; nincs, ki jót tenne. 2 Az Örökkévaló az égből tekintett le az emberiakra, hogy lássa, van-e eszes, aki Isten keresi. 3 Mind elpártolt, egyaránt megromlottak; nincs, ki jót tenne, nincs egy sem. 4 Nemde megtudják mind, a. kik jogtalanságot cselekszenek, kik népemet eszik, a mint kenyeret esznek, az Örökkévalót nem szólították! 5 Ott rettegve rettegtek, mert Isten az igaz nemzedék mellett van. 6 A szegények tanácsát megszégyeníthetik; bízony, az Örökkévaló neki menedéke! 7 Vajha eljönne Czióból Izraél segítsége; mikor az Örökkévaló visszahozza népének foglyait, vigadjon Jákób, örüljön Izraél.

15 Zsoltár Dávidtól. Örökkévaló, ki időzhet sátorodban, ki lakhatik szent hegyeden? 2 A ki jáncstalanságban jár, igazságot mivel és igazat beszél szívében; 3 nem rágalmazott nyelvél, nem tett felebarátjának rosszat, és gyalázást nem ejtett ki társa ellen; 4 a ki megvetni való, az szemeiben becstelen; de az istenfélőket tiszteleti; kárára esküszik, de meg nem változtatja; 5 pénzét nem adta kamatra, és megvesztegetést ártatlan ellen el nem fogadott; a ki ezeket cselekszi, nem tántorodik meg soha.

16 Dal Dávidtól. Órizz engem, Örökkévaló, mert benned kerestem menedéket. 2 Mondtam az Örökkévalónak: Uram vagy, javam nincsen rajtad kívül. 3 A szenteknek pedig, kik az országban vannak, és a dicsőknek, kikben egész kedvem van: 4 Sokasodnak azoknak fájdalmai, kik más isteneket cserélnek; nem ontom véres ontóáldozataikat és nem veszem neveiket ajkaimra. 5 Az Örökkévaló osztályomnak és serlegemnek része; te tartod az én sorsomat. 6 A mérő kötelek kellemes helyekre estek számonra; birtokom is kedves előttem. 7 Áldom az Örökkévalót, ki nemek tanácsot adott, éjszakákon is oktattak engem veséim. 8 Az Örökkévalót mindig magam előtt tartottam; mert jobbomon van, nem tántorgok. 9 Annak

örült szívem, és vigad méltóságom; testem is bizton lakozik. **10** Mert nem hagyod lelkemet az alvilágra, nem engeded jámborodat vermet látnia. (Sheol h7585) **11** "Tudatod velem az élet ösvényét: öröökök bősége van színed előtt, kellemetesség a te jobbodban mindétig!

17 Ima Dávidtól. Hallgass, Örökkévaló, igazsággal, figyelj fohászkodásomra, figyelmezz imádságomra nem csalárd ajkakból! **2** Te töled eredjen ítétem; szemeid az egyenességet nézik. **3** Megvizsgáltad szívetem, gondoltál rám éjel, kipróbáltál, nem találtál gonosz gondolatot bennem, szájamon sem lépett át. **4** Emberek cselekvéseinél, ajkaid igéje által, őrizkedtem az erőszakosnak ösvényeitől; **5** követték léptem nyomdokaidat, nem tántorogtak 1ábaim. **6** Én szólítottalak, mert meghallgatsz engem, Isten, hajtsd füledet felém, halljad beszédemet. **7** Csodálatosan míveld kegyeidet, te, aki segíted azokat, kik támadók elői jobbodban keresnek menedéket. **8** Órizz meg engem, mint a szemnek fényét, szárnyaid árnyékában rejts el engem, **9** a gonoszok elői, kik engem pusztítottak, ellenségeimtől, kik dühvel körül fognak engem. **10** Hájukban elompultak, szájukkal gőgösen beszéltek. **11** Lépteinkben mostan körülvettek minket, szemeiket irányozzák, hogy földre terítsenek. **12** Hasonló ő az oroszlánhoz, mely ragadozni vágyik, fiatal oroszlánhoz, mely rejtekben ül. **13** Kel föl, Örökkévaló, szállj vele szembe, görnyeszd le őt, szabadítsd ki lelkemet a. gonosztól kardoddal, **14** emberektől kezdeddel, oh Örökkévaló, a világ embereitől; részök van az életben, kincseddel megtöltöd a hasukat; jól laknak fiakkal és hagyják vagyonukat gyermekiknek. **15** Én- igazságban hadd látom színedet, hadd lakom jól ébredéskor alakoddal.

18 A karmesternek. Az Örökkévaló szolgájától, Dávidtól; a ki elmondta az Örökkévalónak ez ének szavait, a mely napon megmentette őt az Örökkévaló mind az ellenségei kezéből és Sául kezéből. Mondta: Szeretlek, Örökkévaló, én erőm! **2** Az Örökkévaló szítem és váram és megszabadítóm, Istenem, szíklám, kiben menedéketem van, paizsom, üdvöm szarúja, mentsváram! **3** A dicséretest szólítom, az Örökkévalót, és ellenemtől megsegíttem. **4** Körül fogtak halálnak kötelei, vésznek árjai íjesztettek; **5** alvilágnak kötelei környékeztek, elém kerültek a halálnak tőrei. (Sheol h7585) **6** Szorultságomban szólítom az Örökkévalót és Istenemhez fohászkodom; hallja templomából szavamat, fohászom előjére jut, füleibe. **7** Ingott, rengett a föld, a hegyek alapjai megreszkettek, meginogtak, mert haragra lobbant. **8** Füst szállott fel orrából és tűz emészttet a szájából, parázs izzott belőle. **9** meghajtotta az eget és leszállt, s

ködhomály lábai alatt. **10** Kérubra ūlt és repült; suhant a szélnek szárnyain. **11** Sötétséget tett rejtekévé, maga körül sátorául, vizek sötétjét, fellegek sűrűjét. **12** A fénytől őelőtte elvonultak felhői – jégeső és tűzparazsak. **13** Égben dörgött az Örökkévaló, s a legfelsőbb adja hangját – jégesőt és tűzparazsat. **14** Küldte nyílait és szétszórta őket, villámokat lőtt és megzavarta őket. **15** Meglátszottak a vizeknek medrei, feltárultak a viágok alapjai, dorgálásodtól, oh Örökkévaló, orrod fuvalatának lehetetlől. **16** Lenyűl a magasból, megfog engem, kihúz engem nagy vizekből. **17** Megment hatalmas ellenemtől, és gyűlölömtől, mert erősbek nálam. **18** Elém törtek balsorsom napiján, de az Örökkévaló támaszom volt. **19** Kivezetett engem tágas térré, kiragadott, mert kedvelt engem. **20** Cselekszik velem az Örökkévaló igazságom szerint, kezeim tisztasága szerint viszonoz nekem. **21** Mert megöriztem az Örökkévaló útjait és nem tértem el gonoszul Istenemtől; **22** mert ítéletei minden előttem vannak, és törvényeit nem távolítom el magamtól. **23** Gáncstalan voltam ő vele: őrizkedtem bűnömtől. **24** S viszonozt nekem az Örökkévaló igazságom szerint, kezeim tisztasága szerint szemei előtt. **25** Kegyessel kegyesen bánsz, gáncstalan férfiúval gáncstalanul; **26** megtisztálta tisztán bánsz, fonákkal ferdén. **27** Mert te a szegény népet megsegíted és a büszke szemeiket leslázd. **28** Mert te világítatod mécsesemet, az Örökkévaló, én Istenem fénynyé teszi sötétségemet. **29** Mert veled rohanok meg csapatot, s Istenemmel ugrok fel falra. **30** Az Isten – gáncstalan az útja, az Örökkévaló szava salakta, paizsa ő mindenben menedéket keresőknek. **31** Mert ki Isten az Örökkévalón kívül, és ki a szikla Istenünkön kívül. **32** Az Isten az, ki felövez engem erővel, és gáncstalanná tette útamat. **33** Olyanná teszi lábaimat, mint az őzök, állnom enged magaslataim. **34** Karczra tanítja kezeimet, hogy érczíjjat ragadjanak karjaim. **35** Adtad nekem üdvödnek paizsát, jobbold támaszt engem, és nagygyá tesz a nyájasságod. **36** Kitágítod léptemet én alattam, hogy meg ne tántorodjanak a bokáim. **37** Üldözöm ellenségeimet és útolérem, vissza se térek, míg el nem pusztítottam őket. **38** Szétzúzom őket, hogy föl sem kelhetnek, elhullanak lábaim alatt. **39** Felöveztél erővel a karczra, legörnyeszted támadóimat alattam. **40** Ellenségeimet háttal fordítottad felém, gyűlölöimet, hogy megsemmítsem. **41** Fohászkodnak, de nincs segítő, az Örökkévalóhoz, de nem hallgatta meg őket. **42** Szétmorzsolom őket, mint port szél előtt, mint utcák sarát, kiürítem őket. **43** Megszabadítottál népnek küzdelmeitől, teszel engem nemzetek fejévé, nem-ismertem nép szolgál engem. **44** Fülhallásra engednek nekem, külöldnek fiai hízelegnek nekem. **45** Külöldnek fiai ellankadnak, remegve

jönnek zárt helyeikből. 46 Él az Örökkévaló, áldva legyen a szíklám, magasztaltassék üdvöm Istene; 47 az Isten, ki nékem megtorlást enged és népeket alám hódoltat, 48 megszabadít ellenségeimtől, támadóm közül is fölemelsz, erőszaknak emberétől megmentesz. 49 Azért magasztallak a nemzetek között, oh Örökkévaló, és nevednek hadd dalok; 50 ki nagygyá teszi királyának segítségét és kegyet míivel főlkentjével, Dáviddal és magzatjával örökké.

19 A karmesternek. Zsoltár Dávidtól. Az egek elbeszélik

Isten dicsőségét, s kezei művét hirdeti a boltozat. 2 Nap napnak ömledezettet beszédet, és éjszaka éjszakával közül tudást. 3 Nincs beszéd, nincsenek szavak, nem hallható a hangjuk. 4 Az egész földre kiterjedt a rendjük, és a világ szélére az igéik, a napnak sárat vont rajtuk. 5 Az pedig olyan, mint vőlegény, aki mennyezetéből jön ki, örvend mint hős, hogy megfutja a pályát. 6 Az egek széléről van kijövetele, s körfutása azoknak szélein, és nincs mi rejte van a hevétől. 7 Az Örökkévaló tana gáncstalan, felüldíti a lelket; az Örökkévaló bizonysága hűséges, bölcséteszi az együgyűt; 8 az Örökkévaló rendeletei egyenesek, megörvendeztetik a szívet; az Örökkévaló parancsa fényses, megvilágosítja a szemeket; 9 az Örökkévaló félelme tiszta, fennáll örökké; az Örökkévaló ítéletei igazság, jogosak egyaránt. 10 Kivánatosból azok aranynál és sok színaranyánál, és édesebbék méznél, s csúrgó színméznél. 11 Szolgád is meginteti magát általuk; megőrzésükben nagy jatalom van. 12 Tévedéseket ki vehet észre? rejtett dolgoktól tisztává tégy engem! 13 Gonosz szándéktól is tartóztasd szolgádat, ne uralkodjék rajtam; akkor gáncstalan leszek és tisztává leszek nagy bűntől. 14 Legyenek kedvességre szájam beszédei és szívem gondolata előtted, oh Örökkévaló, szíklám és megváltóm!

20 A karmesternek. Zsoltár Dávidtól. Hallgasson meg

téged az Örökkévaló a szorultság napján, ótalmazzon téged Jákób Istenének neve; 2 küldje segítségedet a szentélyből, és Cziónból támogasson téged! 3 Emlékezzék meg mind a lisztáldozatidról és égóáldozatodat kövérnek fogadj! Széla. 4 Adjon neked szíved szerint, és minden tanácsodat teljesítse. 5 Hadd ujjongunk segítségedben, és Istenünk nevében emelünk zászlót; teljesítse az Örökkévaló mind a kérelmeidet! 6 Most tudom, hogy megsegítette az Örökkévaló az ő főlkentjét, meghallgatja őt szent egeiből segítő jobbjának hatalmas tetteivel. 7 Ezek a szekérhaddal, azok a lovakkal – de mi az Örökkévalónak, Istenünknek nevét emlegetjük. 8 Ők görnyedtek és leltek, de mi fólkeltünk és

fennmaradtunk. 9 Örökkévaló, segíts! A király hallgasson meg bennünket, a mely napon felkiáltunk.

21 A karmesternek. Zsoltár Dávidtól. Örökkévaló, hatalmadnak örül a király, és segítségedben mily nagyon ujjong! 2 Szíve kivánságát megadtad néki, és ajkainak óhajtását nem vontad meg. Széla. 3 Mert elője jösz a jónak áldásival, teszel fejére színarany koronát. 4 Életet kért tőled, adtál neki, hosszú életet mind örökké. 5 Nagy az ő dicsősége segítséged által; fenséget és fényt helyezel reá. 6 Mert teszed őt áldássá minden tíg, megvidámítod örömmel színed előtt. 7 Mert a király bízik az Örökkévalóban, és a Legfelsőnek kegye által nem tátorodik meg. 8 Eléri kezed minden az ellenségeidet, jobbold eléri gyűlölödet. 9 Teszed őket mintegy tűzes kemenezébe haragvásod idején; az Örökkévaló az ő haragjában megsemmisíti őket, s tűz emészti meg őket. 10 Gyümölcsüket elveszíted a földről, és magzatjukat az ember fiai hőzül. 11 Mert gonoszságot céloztak ellened, kigondoltak fonderlatot – mit sem tehetnek. 12 Mert teszed őket háttal fordulókká, húrjaidat arcukna, k feszítéde. 13 Emelkedjél, Örökkévaló, hatalmadban, hadd énekeljük és zengjük erődet!

22 A karmesternek. A Hajnal szarvasünője azerint. Zsoltár

Dávidtól. Istenem, Istenem, miért hagyta el engem, távol vannak segítségemtől kiáltásom szavai? 2 Istenem, nappal hívák és nem felelök, s éjjel, és nincs számonra csillapulás. 3 Pedig te szent v agy. Lakozol Izraél dicsérő dalai között; 4 te benned bíztak őseink, bíztak és te kiszabadítottad őket. 5 Hozzád kiáltottak és megmenekültek, benned bíztak és nem szégyenültek meg. 6 De én féreg vagyok és nem férfi, emberek esúfja a népnek megvetettje. 7 Mind a kik 1átnak, gúnyolódtak rajtam, félrehúzzák az ajkat, fejet ráznak. 8 Hárítsd az Örökkévalóra! Majd megszabadítja őt, megmenti, mert kedveli őt. 9 Igen is, te vagy az, aki anyámheből kivontál, biztatóm anyámnak emlőin; 10 te reád vettettem születéstől fogva, anyám mérhető fogva Istenem vagy. 11 Ne légy távol tőlem, mert közel a szorongatás, mert nincs, aki segít. 12 Környékeztek engem tulkok, sokan, Básán bikái hekerítettek engem; 13 fölnyították reám szájúhat, akár széttépő és ordító oroszlán. 14 Mint a. víz, öntettem ki, szétváltak minden a csontjaim; olyan lett szívem, mint a viasz, elolvadt belsőben. 15 Kiszáradt mint cserép az erőm, nyelvem oda tapasztva szájkapcsaimhoz: halál porába fektet sz engemet. 16 Mert környékeztek engem ebek, gonosztevők hordája körül fogott engem, mint oroszlán, kezeimen és lábaimon; 17 megazámlálhatom minden a csontjaimat: ők tekintenek, néznek reám. 18 Szétosztják maguk között ruháimat, és

öltözetemre sorsot vetnek. 19 Te pedig, Örökkévaló, ne légy távol, én erősségem, segítségemre siess! 20 Mentsd meg a kardtól lelkemet, ebnek hatalmától magános lelkemet. 21 Segíts meg engem oroszlán szájából és rémek szarvaitól – vajha meghallgatnál! 22 Hadd beszéljem el nevedet testvéreimnek, gyülekezet közeppette dicsérlek téged. 23 Istenfélőti, dicsérjétek őt, Jákób egész magzatja, tisztelejtek őt és remegjetek tőle, Izraél egész magzatja! 24 Mert nem vetette meg és nem utálta meg a nyomorúnak nyomorát és nem rejtette el arcát előle, és mikor fohászhodott hozzá, hallgatott rá. 25 Tőled való dicsérő dalom nagy gyülekezetben, fogadásáimat megfizetem azok előtt, kik őt félik. 26 Egyenek az alázatosak és lakjanak jól, dicsérjék az Örökkévalót, kik őt keresik éledjen fel szívetek mindig! 27 Megemlékeznek róla és megtérnek az Örökkévalóhoz mind a föld szélei, és leborulnak előttem mind a nemzetek családjai. 28 Mert az Örökkévaló a. királyság, s ő uralkodik a nemzeteken. 29 Ettek és leborultak mind a föld kövérjei; előtte letérdenek minden a porba súlyedők, és a ki lelkét nem tartotta fönn. 30 Iavadék fogja őt szolgálni, elbeszélnek majd az Lrról a nemzedéknehez; 31 jönnek majd és hirdetik igazságát a születendő népnek, hogy ő cselekedte!

23 Zsoltár Dávidtól. Az Örökkévaló a pásztorom, nincs hiányom. 2 Pázsitos réteken heverésztet engem, nyugodalmat vizekhez terelget engem. 3 Lelkemet felüldíti, vezet engem az igazság ösvényén, az ő neve kedvéért. 4 Ha járok is homálynak völgyében, nem félek bajtól, mert te vagy mellettem; botod és istápod – azok vigasztalnak engem. 5 Terítesz számomra asztalt, szorongatóimnak előtte, bekened olajjal fejemet, serlegem telistele. 6 Csupa jóság és szeretet követne engem éitem minden napjaiban, és ülök az Örökkévaló házában hosszú életen át.

24 Dávidtól zsoltár. Az Örökkévaló a föld és teljessége, a világ és a benne – lakók. 2 Mert ő tengerek mellé alapította és folyamok mellé szilárdította meg. 3 Ki lehet fel az Örökkévaló hegyére, és ki állhat meg az ő szent helyén? 4 A tiszta hezű és tiszta szívű, aki hamisságra nem adta rá lelkét és nem esküdött csalás végett. 5 Áldást nyer majd az Örökkévalótól és iga. zságot üdvössége Istenétől. 6 Ez a hozzáfordulóknak nemzedéke: az arcodat keresők Jákób. Széla. 7 Emeljétek, ti kapúk, fejeteket és emelkedjetek, ti ősrégi ajtók, hogy bevonuljon a dicsőség királya! 8 Ki az, a dicsőség királya? Az Örökkévaló hatalmas és hős; az Örökkévaló a karcznak hőse. 9 Emeljétek, ti kapúk, fejeteket, emeljétek ti ősrégi ajtók, hogy bevonuljon a dicsőség királya!

10 Kicsoda az, a dicsőség királya? Az Örökkévaló, a seregek ura, ő a dicsőség királya! Széla.

25 Dávidtól. Hozzád, Örökkévaló, viszem lelkemet. 2 Istenem, tebbenned bízom, ne hagy megszégyenülnöm, ne újjongjanak ellenségeim rajtam! 3 Nem is szégy enülnek meg a téged remélők mind; megszégyenülnek a léhán hűtelenkedők. 4 Útjaidat, oh Örökkévaló, tudasd velem, ösvényeidre taníts engem; 5 járass igazságodban és taníts engem, mert te vagy üdvösségem Istene, téged reméllek egész nap. 6 Emlékezzél meg irgalmadról, oh Örökkévaló, és kegyelmeidről, mert öröktől fogva valók. 7 Ifjúhorom vétkéire és bűntetteimre ne emlékezzél; kegyelmed szerint emlékezzél te rólam jóságod kedvéért, oh Örökkévaló! 8 Jóságos és egyenes az Örökkévaló, azért útba igazítja a vétkeseket. 9 Járatja az alázatosakat a jog szerint és tanúja az alázatosokat az ő útjára. 10 Mind az Örökkévalónak ösvényei szeretet és igazság azoknak, kik megtartják szövetségét és bízonyásága. it. 11 Neved kedvéért, oh Örökkévaló, bocsásd meg bűnömet, mert nagy az. 12 Ki az a férfi, aki istenfélő? Azt igazítja azon útra, melyet válaszszon. 13 Lelke jólében marad és magzatja bírni fogja az országot. 14 Az Örökkévaló titka az ő tiszteleinél van, és szövetségét tudatja velük. 15 Szemeim minden az Örökkévalóra néznek, mert ő húzza ki a hálóból lábaimat. 16 Fordulj hozzá és kegyelmezz nekem, mert magános és szegény vagyok. 17 Szívem szorongásai vajha tágulnának, szorultságaimból vezess ki engem! 18 Lásd nyomorúságomat és szenvedésemet és bocsásd meg minden a vétkeimet. 19 Lásd ellenségeimet, hogy sokan vannak, és erőszakot tevő gyűlölettel gyűlölnek engem. 20 Örizd meg lelkemet és ments meg engem, ne szégyenüljek meg, mert benned van menedékm. 21 Gánctalanság és egyenesség óvjanak meg engem, mert téged reméllek. 22 Váltsd meg, Isten, Izraélt mind a szorongásaimból!

26 Dávidtól. Szerez jogot nekem, Örökkévaló, mert én gánctalanságomban jártam és az Örökkévalóban bítam, nem ingok meg. 2 Vizsgálj engem, Örökkévaló, és kísérts meg, próbáld ki veséimet és szívetem. 3 Mert szereteted szemeim előtt van és járok a te igazságodban. 4 Nem ültem hamisság embereivel és alattomosokhoz nem mentem be. 5 Gyűlööm a gonosztevők gyülekezetét és gonoszokkal nem ülöök. 6 Tisztaságban mosom kezeimet, hogy körüljárhassam oltárodat, Örökkévaló, 7 hogy hallassam a hálá hangját és hogy elbeszéljem minden a csodatotteidet 8 Örökkévaló, szeretem házad hajlékát és dicsőséged lakásának helyét. 9 Ne vedd el vétkesekkel lelkemet és

a vérontás embereivel éltemet, 10 a kiknek kezeiben gazság van és jobbjuk telve megvesztegetéssel! 11 De én gáncstalanságomban járok: válts meg és kegyelmezz nekem. 12 Lábam egyenes helyen áll; gyülekezetekben áldom az Örökkévalót.

27 Dávidtól. Az Örökkévaló a világosságom és üdvöm,

hitől féljek? Az Örökkévaló életemnek erőssége, kitől remegjek? 2 Mikor gonosztevők közelítettek felém, hogy húsomat egyék, az én szorongatóim és ellenségeim – ők botlottak meg és estek el. 3 Ha táboroz ellenem táhor, nem fél szívem; ha támad ellenem ha. rez, mindamellett bízok én. 4 Egyet kértem az Örökkévalótól, azt kívánom: lassabban az Örökkévaló házában éltem minden napjaiban, hogy nézzem az Örökkévaló kellemét és szemlélem templomát. 5 Mert tartogat engem kunyhójában veszedelem napján; rejteget engem sátorra rejtekében, sziklára föлемel. 6 És most fölemelkedik fejem ellenségeim fölé, körülöttem; hadd áldozok sátorában riadás mellett áldozatokat, hadd éneklek és hadd zengek az Örökkévalónak! 7 Halljad, Örökkévaló, hangommal felkiáltok, kegyelmezz nekem és hallgass meg engem! 8 Rólad mondja szívem: Keressétek arczomat! – Arczodat, Örökkévaló, keresem én. 9 Ne rejtsd el arczodat előlem, ne utasítsd el haragban szolgádat; segítséged voltál; ne vess el és ne hagyj el engem, üdvöm Isten! 10 Mert atyám s anyám elhagytaik, de az Örökkévaló befogad engem. 11 Igazíts engem, Örökkévaló, a te útadra, és vezess egyenes ösvényen meglesőim miatt! 12 Ne adj át azorongatóim dühének, mert támadtak ellenem hazug tanúk s erőszakot lehelők. 13 Ha nem hittem volna, hogy majd látom az Örökkévaló jóságát az élők országában! 14 Remély az Örökkévalóban! Légy erős és bátorodjék szíved, és remély az Örökkévalóban!

28 Dávidtól. Hozzád, Örökkévaló, kiáltok fel, sziklá. m.,

ne hallgass, elfordulva tőlem, nehogy, midőn hallgatag elfordulsz tőlem, hasonlóvá legyek a gödörbe szállókhoz! 2 Halljad könyörgésem hangját, mikor fohászkodom hozzád, mikor fölemelem kezeimet szent templomod felé. 3 Ne ragadj el gonoszokkal és jogialanság cselekvőivel, kik békét beszélnek felebarátaikkal, de rosszaság van szívükben. 4 Adj nekik művök szerint és cselekvései rosszasága szerint, kezeik munkája szerint adj nekik, viszonozd tettüket nekik. 5 Mert nem ügyelnek az Örökkévaló cselekedeteire és kezeinek művére; rontsa le a ne építse fel őket! 6 Áldva legyen az Örökkévaló, mert meghallotta könyörgésem szavát. 7 Az Örökkévaló az én erőm és paizsom, benne bízott szívem és megsegíttem, újjongott a szívem és

énekemmel magasztalom őt. 8 Az Örökkévaló erejük nekik és segítő erőssége az ő fölkentjének ő. 9 Segítsd meg nepedet és áldd meg birtokodat, legeltesd és vidd őket örlő: hé!

29 Zsoltár Dávidtól. Adjatok az Örökkévalónak, istenfiak ti, adjatok az Örökkévalónak dicsőséget és hatalmat!

2 Adjátok az Örökkévalónak neve dicsőségét, boruljatok le az Örökkévaló előtt szent díszben! 3 Az Örökkévaló hangja a vizek fölött: a dicsőség istene mennydörög, az Örökkévaló nagy vizek fölött. 4 Az Örökkévaló hangja erővel, az Örökkévaló hangja díszssel; 5 az Örökkévaló hangja czédrusokat tör, összetörte az Örökkévaló a Libánon czédrusait; 6 szökdeltette őket, mint a borjú, a Libánont és Szirjánt, mint a reémek fia. 7 az Örökkévaló hangja tűzlángokat hasít. 8 Az Örökkévaló hangja megreszketti a pusztát, megreszketti a Örökkévaló Kádés pusztáját. 9 Az Örökkévaló hangja szarvasünöket vajudtat és lehánt erdőket – templomában pedig mindenjára szó: Dicsőség! 10 Az Örökkévaló a vízözönkor trónra últ, úl is az Örökkévaló mint király örökké. 11 Az Örökkévaló hatalmat adjon népének, az Örökkévaló áldja meg népét békével.

30 Zsoltár. Ének a ház fölavatásakor. Dávidtól.

Magasztallak, Örökkévaló, hogy kihúztál engem és nem örvendeztettek rajtam ellenségeimet. 2 Örökkévaló, én Istenem, fohászkodtam hozzád és te meggyógyítottál. 3 Örökkévaló, fölhoztad az alvilágból lelkemet, fölélesztettél a gödörbe szállók közül. (Sheol h7585) 4 Zengjetek az Örökkévalónak, ti jámborai, és hálat mondjatok szent nevének. 5 Mert pillanatnyi a haragja, életnyi a kegyelme; estve meghál a sírás, s reggelre – újjongás. 6 Én pedig mondtam, jólétemben: nem tántorodom meg soha. 7 Örökkévaló, kegyelmedben állítottál erős hegyre; elrejtetted arczodat, rémültté lettem. 8 Hozzád, Örökkévaló, kiáltok föl, és az Úrhoz könyörgök: 9 Mi haszon van véremben, verembe szálltamban? Por magasztal-e téged, hirdeti-e húségedet? 10 Halljad, Örökkévaló, és kegyelmezz nekem; Örökkévaló, légy segítő nekem. 11 Fordítottad gyászolásomat körtáncra nekem; feloldoztad zsákomat és felöveztél örömmel. 12 Azért hogy zengjen neked a lelkem, s ne hallgasson el: Örökkévaló, én Istenem, örökké magasztallak.

31 A karmesternek. Zsoltár Dávidtól. Benned, Örökkévaló, van menedékm, ne hagyj megszégyenülnöm soha, igazságoddal szabadíts meg engem! 2 Hajlítsd hozzám füledet, ments meg hamar, légy nekem erősségem sziklájává, váram házává, hogy megsegíts engem. 3 Mert szírtem és

váram vagy, és neved kedvéért vezess és vezérelj engem. 4 Kijuttatsz engem a hálóból, melyet elrejtettek számomra, mert te vagy erősségem. 5 Kezedre bízom lelkemet; megváltasz engem, Örökkévaló, igaz Isten! 6 Gyűlölöm azokat, kik hamis hiábavalóságokat őriznek; én pedig az Örökkévalóban bízom. 7 Hadd újjongok és öröök szeretetedben, aki lát. tad nyomoromat, tudtál lelkem szorongásairól; 8 és nem szolgálta. ttál át ellenség kezébe, állítottad tágas helyre lábam. 9 Kegyelmezz nekem, Örökkévaló, mert megszorultam, elsvoradt bosazúságtól szemem, lelkem és testem. 10 Mert bánatban fogott el életem, éveim pedig súhajtásban; elgyengült bűnömben erőm, esontjaim pedig elavartadtak. 11 Mind a szorongatóim által gyalázottam lettem, szomszédaimnak nagyon, és rettegése meghittjeimnek; kik az utcán láttak, szöktek előlem. 12 El vagyok felejtve, mint a halott, a szívűlő, olyanná lettem, mint veszendő edény. 13 Mert hallottam sokaknak hiresztelését: Rémület köröskörül! Midőn tanakodnak ellenem egyaránt, lelkemet elragadni a szándékuk. 14 Én pedig benned biztam, Örökkévaló, azt mondtam: Istenem vagy. 15 Kezdenben éltemnek idői; ments meg engem ellenségeim kezéből és tüldözöimtől. 16 Világítasd arcodat szolgád fölött, segíts engem szeretetedben. 17 Örökkévaló, ne hagy meg szégyenülönöm, mert hívtalak, szégyenüljenel; meg a gonoszok, enyészszenek el az alvilágba! (Sheol h7585) 18 Némüljanak meg a hazugaág ajkai, melyek daczosat beszélnek az igaz ellen, gőggel és gúnyval. 19 Mily nagy a te jóságod, melyet tartogat szisztemátikusan, miveltek a benned menedéket keresőknek, a. z ember fiainak előtte. 20 Elrejted őket arcod rejtekében, emberi fondorkodások elől, tartogatod őket. sátorban nyelvek pörlése ellen. 21 Áldva legyen az Örökkévaló, hogy csodásan miveltek szeretetét irántam, ostrom alatt levő városban. 22 Én pedig mondtam elhamarkodásomban: elszakíttam szemeid elől; ámde hallottad könyörgésem szavát, mikor fohászkodtam hozzád. 23 Szeressétek az Örökkévalót, jámborai ti mind! A hűségeseket megóvja az Örökkévaló és megfizet fölösen a gőggel cselekvőnek. 24 Legyetek erősek és bátorodjék szívetek; minden, a kik várakoztok az Örökkévalóra.

32 Dávidtól. Oktató dal. Boldog, kinek meg van bocsátva a bűntette, eltakarva a vétke! 2 Boldog az ember, hinek nem számít be az Örökkévaló bűnt, és lelkében nincsen csalárdáság. 3 Midőn hallgattam, sorvadóztak csontjaim, kiáltozásomban egész nap, 4 mert nappal és éjjel rám nehezedett kezed, átváltozott üdeségem nyári szárazságága. Széla. 5 Vétkemet tudattam veled és bűnömet nem takartam

el; mondtam: megvallom bűntetteimet az Örökkévalónak! 6 És te megbocsátottad vétkemnek bűnét. Széla. 6 Ezért imádkozzék hozzád minden jámbor, a mely időben talál téged; bizony nagy vizek áradásakor ő hozzá nem érhetnek. 7 Te rejtek vagy nekem, szorongástól megóvysz engem; szabadulás újjongásival hörülveszel engem. Széla. 8 Hadd oktatlak és igazítak az útra, melyen járj, hadd tanácsolok, rajtad a szemem: 9 Ne legyetek mint ló, mint öszvér értelem nélküli; kantárral és zabolával, az ő diszével kell fékezni őt, nehogy közeledjék hozzád. 10 Sok a gonosznak fájdalma; de ki az Örökkévalóban bízik, azt szeretettel veszi körül. 11 Örüljetek az Örökkévalóban és vigadjatok, ti iga, zak; és újjongatok minden, ti egyenes szívüek!

33 Újjongatok, igazak, az Örökkévalóban, az egyenesekhez illik a dicsérő dal. 2 Hálalkodatok az Örökkévalónak hárffával, tízhúrú lanton zengjetek neki; 3 énekeljetek neki új éneket, szépen hárfázzatok riadással! 4 Mert egyenes az Örökkévaló igéje, s minden tette hűséggel való. 5 Szeret igazságot és jogot, az Örökkévaló szeretetével tele a föld. 6 Az Örökkévaló igéje által készültek az egek és szája lehellete által egész seregük. 7 Összegyűjtöttet mint gátba a tenger vizeit, tárházakba teczi a hullámokat. 8 Féjlenek az Örökkévalótól minden a földön levők, tőle rettegjenek minden a világ lakói. 9 Mert ő mondta és lett, parancsolta s előállt. 10 Az Örökkévaló megbontotta a nemzetek tanácsát, meghiúsította a népek gondolatait. 11 Az Örökkévaló tanácsa örökkön fennáll, szíve gondolatai nemzedékre meg nemzedékre. 12 Boldog a nemzet, melynek az Örökkévaló az Istene, a nép, melyet birtoknl választott magának. 13 Égből tekintett le az Örökkévaló, láttá minden az ember fiait; 14 székenek helyéből nézett a föld minden lakóira 15 ő, ki egyetemben alkotja szívöket, a kí figyel minden a tetteikre. 16 Nem győztes a király hadnak sokaságával, hős nem menekzik erőnek sokaságával; 17 hazug a ló gyózelemre, erejének nagyságával meg nem ment. 18 Íme az Örökkévaló szeme tiszteleti felé fordul, azokra, kik várakoznak szeretetére, 19 hogy haláltól megmentse lelköket, és életben. tartsa őket éhinségen. 20 Lelkünk reménykedett az Örökkévalóban – segítségünk és paizsunk ő; 21 mert ő benne örül szívünk, mert szent nevében bízunk. 22 Legyen szereteted, Örökkévaló, mi rajtunk, a hogy várakoztunk ráed!

34 Dávidtól, midőn elváltoztatta az eszét Abímélek előtt, és az őt elűzte, és elment. Hadd áldom az Örökkévalót minden időben, állandóan dicsérete a szájamban. 2 Az Örökkévalóval dicsekszik lelkem, hallják az alázatosak és

őrüljenek. 3 Mondjátok nagynak az Örökkévalót velem együtt, s hadd magasztaljuk nevét egyetemben! 4 Kerestem az Örökkévalót és meghallgatott engem, s minden félelmemből megmentett. 5 Hozzá tekintettek fől és ragyogtak, s arcuk el nem pirulhat. 6 Ez az a szegény, ki felkiáltott, s az Örökkévaló hallotta, és mind a szorongásáiból megaegítette. 7 Táborozik az Örökkévaló angyala az ő tisztelelő hörül, és kiszabadítja őket. 8 Érezzétek meg és lássátek, hogy jó az Örökkévaló; boldog a férfi, ki menedéket talál benne! 9 Féljétek az Örökkévalót, szentjei ti, mert nincs hiánya tiszteleinek. 10 Fiatal oroszlánok hopláltak és éheztek, de kik az Örölkévalót keresik, nincsenek híján semmi jónak. 11 Jertek, fiúk, hallgassatok reám, istenfelelemre tanítlak meg. 12 Ki az az ember, ki életet kíván, szereti élte napjait, hogy jót lásson? 13 Óvd meg nyelvedet a rossztól és ajkaidat csalárd beszédtől; 14 távozz a rossztól s tégy jóit, keresd a békét és törekedjél rájá. 15 Az Örökkévaló szemei az igazak felé fordulnak, és fülei az ő fohászkodásuk felé. 16 Az Örökkévaló arcza a gonoszok ellen fordul, hogy kiírta a földről emléküket. 17 Kiáltottak s az Örökkévaló hallotta, s mind a szorongásaikból megmentette őket. 18 Közel van az Örökkévaló a megtört szívűekhez, és a zúzott lelkűeket megsegíti. 19 Sok az igaznak a baja, de mindenjárából megmenti az Örökkévaló. 20 Megőrzi mind a csontjait, egy sem törik meg azok közül. 21 Megöli a rosszaság a gonoszt, és az igaznak gyűlölői majd bűnhődnek. 22 Megváltja az Örökkévaló szolgáinak lelkét és nem bűnhődnek mind, a kik menedéket keresnek benne.

35 Dávidtól. Perelj, Örökkévaló, perlőimmel, karczolj harczolóimmal! 2 Ragadj paizsot és vértet, és kelj föl védmemre. 3 Ránts ki dárdát és zárd el útját üldözöömnek, mondd lelkemnek: segítséged vagyok. 4 Szégyenűjenelek meg és piruljanak el, a kik lelkemre törnek. Hátrályanak meg és gyalázatul legyenek, a kik vesztemet kigondolják. 5 Legyenek mint polyva a szél előtt, s az Örökkévaló angyala tasztítja őket; 6 legyen útjuk sötétség és sikamlósság, és az Örökkévaló angyala üldözi őket. 7 Mert ok nélkül rejttétek el nekem hálós vermüket, ok nélkül ásták azt lelkemnek. 8 Jőjön rá vész, melyet nem sejt, és hálója, melyet elrejtett, fogja meg őt, a vészbe essék bele. 9 Lelkem pedig újjong az Örökkévalóban, örvend segítségeiben. 10 Mind a csontjaim mondják: Örökkévaló, ki olyan mint te, a ki megmented a szegényt a nála erősebbtől, szegényt és szűkölökötőt rablójától! 11 Fölállanak jogtalan tanúk, olyat, a mit nem tudok, kérdeznél tölem. 12 Rosszat fizetnek nekem jóért, gyötrelmére le1kemnek. 13 Pedig én – betegségükben öltöztem zsák volt, bőjtel sanyargattam lelkemet; imádságom pedig lemele-

szálljon vissza! 14 Mintha ő barátom, testvérem volna, úgy viselkedtem, mint a ki anyát gyászol, elbúrsztan görny edtem meg. 15 De az én bukásomkor örültek és összegyűltek; összegyűltek ellenem elvetemültek, kiket nem ismerek, szaggattak és nem hallgattak el. 16 Mint a kik körben ülve trágárol gyűnyolónak, vicsorítják rám fogaiat. 17 Uram, meddig nézed? Hozd vissza lelkemet tembolásaitól, fiatal oroszlánok közül magános lelkemet. 18 Hadd magasztallak nagy gyűlekezetben, tömérdek nép közt hadd dicsérlek! 19 Ne örüljenek rajtam, kik hazugul ellenségeim, kik ok nélkül gyűlölőim, ne liunyorgassar. ak szemmel. 20 Mert nem békét beszélnek és az ország nyugalmasai ellen csalá. rd dolgokat gondolnak ki. 21 Tágra nyitották ellenem szájukat, azt mondák: hah, hah, lássa a szemünk, 22 Te láttad Örökkévaló, ne hallgass; Uram, ne légy távoltölem! 23 Serkenj és ébredj jogomért, Istenem és Uram, ügyemért! 24 Szerez jogot nekem igazságod szerint, Örökkévaló, én Istenem, hogy ne örüljenek rajtam; 25 ne mondják szívükben: Hah, a vágyunk! ne mondják: elnyeltük őt. 26 Szégyenűjenelek meg és piruljanak e1 egyetemben, kik örülnek bajomon, öltsenek szégyent és gyalázatot, kik fenhéjáznak ellenem. 27 Üjjongjanak és örüljenek, kik igazamat kívánják, és mondják mindig: nagy az Örökkévaló, ki I: ivánja szolgája békéjét. 28 Nyelvem pedig rebegje el igazságodat, egész nap a te dicséretedet!

36 A karmesternek. Az Örökkévaló szolgájától, Dávidtól. Szózata van Bűnnek a gonoszhoz: úgy van szívemben – nincs Istenől való rettegés szemei előtt. 2 Mert simán bánt vele, úgy tetszik szemeiben, hogy megtalálja bűnét, a gyűlölni valót. 3 Szája beszédei: jogtalanság és csalárdáság, fölhagyott azzal, hogy eszes legyen, jót tegyen. 4 Jogtalanságot gondol ki fekvőkelyén, odaáll a nem-jónak útjára, rosszat nem vet meg. 5 Örökkévaló, az égig ér a szereteted, hűséged a felhőkig: 6 igazságod olyan mint az Isten hegyei, ítéleteid – a nagy mélység: embert és állatot megsegítsz, Örökkévaló! 7 Mily drágalátos a te szereteted, oh Isten, s az emberiak szárnyaid árnyékában találnak menedéket. 8 Megtelnek házad zsinadékával, és gyönyöréid patakját adod inniok. 9 Mert nálad van az élet kútfeje, a te világosságodban látunk világosságot. 10 Tartósan add szeretetedet megismerőidnek, és igazságodat az egyenes szívűeknek. 11 Ne jőjön rám a gógnak lába, s a gonoszok keze ne tegyen bújdosóvá! 12 Ott elestek a jogtalanág cselekvői; eltaszítattak s nem bírtak fölkelni.

37 Dávidtól. Ne gerjed föl a gonosznevők ellen, ne irígykedj azokra, kik jogtalant mívelnek. 2 Mert mint a fű gyorsan

levágatnak, s mint zöld pázsit elhervadnak. 3 Bízzál az Örökkévalóban és tégy jót, lakjál az országban és jár hűség után. 4 S gyönyörködjél az Örökkévalóban, s megadja neked szíved kérelmet. 5 Hárítsd az Örökkévalóra útadat, bízzál benne, ő majd megcselekszi; 6 majd kihozza mint a világosságot igazadat, és jogodat, mint a déli fényt. 7 Csendben várj az Örökkévalóra és várakozzál reá, ne gerjed fel az ellen, ki szerencsés az útján, oly férfi ellen, ki fondorlatokat mivel. 8 Hagyj föl a haraggal, hadd abban a fölhevülést, ne gerjed fel csakis gonosztevésre visz. 9 Mert a gonosztevők kiírtatnak, de kik az Örökkévalót remélik – ők fogják bírni az országot. 10 Még egy kevés – s nincs gonosz, oda figyel helyére a nincsen; 11 de az alázatosak bírni fogják az országot és gyönyörködni fognak a béke bőségében. 12 Fondorkodik a gonosz az igaz ellen és vicsorítja rá fogát. 13 Az Úr nevet rajta, mert lássa, hogy eljön a napja. 14 Kardot rántottak a gonoszok és feszítötték íjjukat, hogy elejtse neh szegényt és szűkölködőt, hogy levágyák az egyenes iítuakat. 15 Kardjuk önnönszívükbe hat be, és íjjai eltöretnek. 16 Jobb a kevés, a mi az igazé, mint sok gonosznak gazdagsága; 17 mert a gonoszok karjai eltöretnek, de az igazak támogatója az Örökkévaló. 18 Ismeri az Örökkévaló a gyáncstalanok napjait és birtokuk örökre meglesz. 19 Nem szégyenülnek meg bajnak idejében és éhinség napjaiban jöllaknak. 20 Mert a gonoszok elvesznek, s az Örökkévaló ellenségei olyanok, mint a rétek dísze: elenyésztek, a fűstben enyésztek el. 21 Kölcsön vesz a gonosz és nem fizet, de az igaz könyörül és adakozik. 22 Mert az ő áldottjai fogják bírni az országot, és az átkozottjai kiírtatnak. 23 Az Örökkévalótól szilárdítattak meg a férfi léptei, és útját kedveli; 24 midőn elesik, nem hajíttatik el, mert az Örökkévaló támogatja kezét. 25 Fiatal voltam, meg is öregedtem, de nem láttam igazat elhagyatva és magzatját, a mint kenyeres koldul. 26 Egész nap könyörül és kölcson ad, magzatja pedig áldásul van. 27 Távozz a rossztól, tégy jót, hogy örökre megmaradj. 28 Mert az Örökkévaló szereti a jogot, s nem hagyja el jámborait; örökké megőriztetnek, míg a gonoszok magzatja kiírtatik. 29 Az igazak fogják bírni az országot és laknak mindenig rajta. 30 Igaznak szája bölcsességet szól, és nyelve jogosságot beszél; 31 Istenének tana szívében van, nem inognak meg lépései. 32 Leselkedik a gonosz az igazra, és arra tör, hogy megölje. 33 Az Örökkévaló nem hagyja meg kezében, s nem kárhoztatja el, midőn megitéltetik. 34 Remélj az Örökkévalóhoz, és őrizd meg útját; majd felmagasít, hogy bírad az országot, a gonoszok kiírtását nézed. 35 Láttam egy gonoszt, erőszakost, s a ki terpeszkedett mint zöldelő honor fa: 36 elhaladtak arra, s íme

nincsen; kerestem őt, de nem volt található. 37 Vigyázd meg a gyáncstalant és nézd az egyeneset, mert van jövője a béke emberének. 38 De az elpártolók megsemmisítettek egyaránt, a gonoszok jövője kiírtatott. 39 Az igazak segedelme pedig az Örökkévalótól van, erősségük ő a szorongatás idején. 40 Megsegítette őket az Örökkévaló és megszabadította; megszabadítja a gonoszoktól és megvédi őket, mert benne kerestek menedéket.

38 Zsoltár Dávidtól. Emlékeztetésül. Örökkévaló, ne a te haragodban bűntess engem, és ne hevedben fenýíts engem! 2 Mert nyílaid belém sülyedtek és reám sülyedt a kezed. 3 Nincs épseg húsomban haragvásod miatt, nincs egézség csontjaiban vétkem miatt. 4 Mert bűneim túlhaladtak fejemen, nehéz teherhent nagyon is nehezek nekem. 5 Megbűzhödtek, senyvedtek sebeim oktalanságom miatt. 6 Lehorgadtam. meggörnyedtem felette nagyon, egész nap elbúrsultan jártam. 7 Mert ágyékaim telve vannak üszöggel és nincsen épseg húsomban. 8 Megdermedtem és megtörődtem felette nagyon, ordítottam szívem sohajtásától. 9 Uram, előttem minden híváságom, és nyögésem nincs elrejtve előled. 10 Szívem hánnyorog, elhagyott erőm, szemeim világossága – az sincs meg nálam. 11 Barátaim és társaim csapásommal szemben felre állanak, és a hozzám közel levők messzünné álltak meg. 12 Tört vetettek, kik életemre törnek, és a kik bajomat keresik, veszedelmeket beszélnek, és csalásokat szólnak egész nap. 13 De én akár a süket nem hallok és akár a néma, a ki nem nyitja fől száját. 14 Olyan lettem mint férfi, a ki nem hall, s a kinek szájában nincsenek ellenvetések. 15 Mert reád, Örökkévaló, várakoztam, te felelsz majd Uram, Istenem. 16 Mert azt mondtam: csak ne örüljenek rajtam, midőn lábam megtántorodott, fenhéjáztak ellenem. 17 Mert én bukásra vagyok elkészülve, és fájdalmam minden előttem van. 18 Mert jelentem bűnömet, aggódom vétkem miatt. 19 De ellenségeim életben vannak, hatalmasak, és sokan vannak, kik engem hazugul gyűlölnek: 20 s a kik rosszal fizetnek jóért, megvádolnak azért, hogy jóra törekedtem. 21 Ne hagy el, Örökkévaló; Istenem, ne légy távol tőlem. 22 Siess segítségemre, Uram, segedelmem!

39 A karmesternek, Jedútánnak. Zsoltár Dávidtól. Azt mondta: Hadd őrzöm meg útjaimat, hogy ne vétkezzem nyelvemmel; hadd őrzöm meg szájamnak zaboláját, a meddig a gonosz előttem van! 2 Elnémultam csendességgel, hallgattam a jónak híján és fájdalmam megzavarodott; 3 hevűlt a szívem belsőben, tűnődésbenben tűz égett, kimondtam nyelvemmel: 4 Tudasd velem, Örökkévaló,

végemet, és napjaim mértékét, mennyi az! Hadd tudjam, mi mulandó vagyok. 5 Íme, arasnyira szabtad napjaimat, s földi létem olyan előttem, mint a semmi. Bizony, csupán lehelet minden ember, ki fennáll. Széla. 6 Bizony, mint árnykép járkál a férfi, bizony, hiáavalóságért zajonganak, fölhalmoz s nem tudja, ki gyűjti be. 7 Most pedig mit remélek, Örökkévaló, várakozásom te benned van! 8 Mind a bűneimtől ments meg engem, aljasnak gyalázatává ne tégy! 9 Elnémultam, nem nyitom meg számat, mert te eselekedted. 10 Vedd le rólam csapásodat, kezed támadásától elfogytam én! 11 Büntetésekkel bűnért fenyítettek a férfit, szétfolyattad, mint a moly, gyönyörűséget: bizony, lehelet minden ember! Széla. 12 Halljad meg imámat, Örökkévaló, fohászkodásomra figyelj, könnyemre ne hallgass; mert jövevény vagyok nálad, zsellér, mint őseim minden. 13 Tekints el tőlem, hogy erősödhessem, mielőtt elmegyek és nem vagyok.

40 A karmesternek. Dávidtól zsoltár. Remélve reméltem az Örökkévalót, hozzá hajlott és hallgatta fohászomat; 2 felhozott engem pusztulás vermből, az iszapos sárból, sziklára állította lábat, megszilárdította léptemimet. 3 És adott szájamba új éneket, dicsérő dalt Istenünknek: majd látták sokan és félnek és bíznak az Örökkévalóban. 4 Boldog a férfi, ki az Örökkévalót tette bizalmává és nem fordult a daczosokhoz és a hazugságra pártolókhoz. 5 Sokat tettél te Örökkévaló, én Istenem: csodáidat és gondolataidat érettünk, lehetetlen előttem fölsorolni; hirdetném, elmondanám – számosabbak, semhogy elbeszélhetném. 6 Vágóáldozatot és lisztáldozatot nem kívántál – füleket vágáltál nekem – égő áldozatot és vétekáldozatot nem kértél. 7 akkor azt mondta: Íme jöttem – könyvtékercsben élém van írva 8 megtenni akaratom, Istenem, kívánom s tanításod belsőmben van. 9 Hirdettem igazságot nagy gyülekezetben; íme ajkaimat nem tartóztatom; Örökkévaló, te tudod! 10 Igazságot nem takartam el szívemben, hű voltodat és segedelmedet elmondtam, nem titkoltam el szeretetedet és hűségedet, nagy gyülekezetnek. 11 Te, Örökkévaló, nem tartóztad irgalmadat tőlem, szereteted és hűséged minden ővnak engem. 12 Mert körül fogtak engem bajok, hogy számuk sincsen, útjáról engem bűneim s nem bírok látni; számosabbak lettek fejem hajszálainál, és szívem elhagyott. 13 Legyen akaratom, Örökkévaló, megmenteni engem; Örökkévaló, segítségemre siess! 14 Szégyenüljene meg és gyalázásul legyenek egyaránt, a kik lelkemre törnek, hogy elpusztításuk; hátráljanak meg és piruljanak el, a kik bajomat kivánják. 15 Iszonyodjanak el szégyenük miatt, kik nekem mondják: Hah, hah! 16 Örvendjenek és örüljenek

benned mind a te keresőid, mondják minden: nagy az Örökkévaló – a kik szeretik segedelmedet! 17 Én pedig szegény vagyok és szűkölöködő, az Úr tudja be nekem; segítségem és szabadítóm vagy, Istenem ne késsél!

41 A karmesternek. Zsoltár Dávidtól. Boldog az, ki ügyet vet a szegényre; bajnak napján megmenti őt. az Örökkévaló. 2 Az Örökkévaló megőrzi és élteti őt, úgy hogy boldognak mondják az országban -és ne add át ellenségei dühébe. 3 Az Örökkévaló támasztja őt a sínylelődés ágyán, egész fekvőkelyét megforgattad betegségében. 4 Én azt mondta: kegyelmezz nekem, gyógyitsd meg lelkemet, mert vétkeztem ellened! 5 Ellenségeim rosszat mondanak rólam: mikor hal meg és vész el a neve? 6 És ha ki látogatni jön, hamisat beszél, szíve álnokságot gyűjt magába; kimegy az utcára, elmondja. 7 Egyaránt összesügnak ellenem mind a gyűlölöim; kigondolják ellenem, a mi rossz nekem: 8 Pokoli dolog ömlik el rajta, és a hogy lefeküdt, nem fog többé fölkelni! 9 Meghitt emberem is, a kiben bíztam, a ki kenyereset eszi, sarkot emelt reám. 10 De te, Örökkévaló, kegyelmezz nekem és engedj fölkelnem, hadd fizessek meg nekik. 11 Ez által tudom meg, hogy kedved telik bennem, hogy nem riadoz felettem ellenségem. 12 Én pedig – gáncstalanságomban tartasz engem és magad elé állítottál örökre. 13 Áldva legyen az Örökkévaló, Izrál Istene, öröktől örökké. Ámen és Ámen.

42 A karmesternek. Oktató dal. Kórach fiaitól. Mint szarvasünő, mely kiáltoz vizek medrei felé, úgy kiáltoz a lelkem te feléd, oh Isten. 2 Szomjuhozik lelkem Istenre, az elő Istenre; mikor mehetek el s jelenhetem meg Isten színe előtt? 3 Könnyem lett nekem kenyeres nappal és éjjel, mikor így szóltak hozzám egész nap: hol az Istened? 4 Ezekre hadd emlékezem és öntsem ki magamban lelkemet: midőn vonultam a tömeggel, ballagtam velük Isten házáig az ünneplő sokaságnak újjongás- és hálahangja között. 5 Mit görnyedezel, én lelkem és zajongsz én bennem? Várakozzál Istenre, mert én fogom őt magasztalni arcza segítségeért. 6 Istenem! Bennem görnyedez a lelkem; azért gondolok ráed a Jordán földjéről, a Chermfinokról, a kicsiny hegyről. 7 Vízár vízárnak szól zuhatagjaid morajánál – mind a hullámaid és habjaid átvonultak rajtam. 8 Nappal kirendeli az Örökkévaló az ő kegyelmét, éjjel pedig az ő éneke van én velem: imádság életem Istenéhez. 9 Hadd mondom Istennek: szírtem, miért felejtettél el engem, miért járok elbúrsultan ellenség nyomása alatt? 10 Gyilkolás lévén csontjaimban, gyalázta engem ellenségeim, midőn így szóltak hozzám egész nap: hol az Istened? 11 Mit görnyedezel, én lelkem és

mit zajongsz én bennem? Várakozzál Istenre, mert még fogom őt magasztalni, arczom segítségét és Istenemet.

43 Jogszeressz nekem, Isten és vidd ügyemet nem kegyes nemzet ellen; csalárság és jogtalanság emberétől szabadíts meg engem. 2 Mert te vagy erősségem istene, mért vetettél el engem; mért járok elbúrsultan ellenség nyomása alatt? 3 Küldd világosságodat és hűségedet, azok vezéreljenek engem, vigyenek el szent hegyedhez és hajlékaidhoz; 4 hadd mehessek be Isten oltárahoz, újjongó öröömök Istenéhez, hadd magasztallak téged hárfán, oh Isten, én Istenem! 5 Mit görnyedezel, én lelkem és mit zajongsz én bennem? Várakozzál Istenre, mert még fogom őt magasztalni, arczom segítségét és Istenemet.

44 A karmesternek. Kórah fiaitól. Oktató dal. Isten, füleinkkel hallottuk, őseink elbeszéltek nekünk; művet műveltél napjaik-ban, a hajdan napjaiban. 2 Tenn kezeddel előztél nemzeteket, és elültetted őket; sújtottál népeket, és kiterjesztettek őket. 3 Mert nem kardjukkal foglaltak el országot és karjuk nem segített nekik; hanem jobbold és karod és arczod világosságá, mert kedvelted őket. 4 Te vagy királyom, oh Isten, rendeld e1 Jákób segítségét! 5 Általad döfjük le szorongatóinkat, neveddel tiporjuk le támadóinkat. 6 Mert nem íjjamban bízom, és kardom nem segít engem; 7 hanem te segítöttél meg szorongatóinktól, és gyűlölöinket megszégyenítettek. 8 Istenkel dicsekszünk egész nap és nevedet örökké magasztaljuk. Széla. 9 Ám elvetettél s meggyláztál minket, és nem vonulsz ki hadainkkal; 10 hátrafordulunk engedsz szorongató elől, és gyűlölöink kedvükre prédaílnak. 11 Odaadsz bennünket mint juhokat eledelül, és a nemzetek közé elszórtál minket. 12 Eladod népedet potom díjert, és nem tartottad sokra az ő árukat. 13 Gyalázattá tettél bennünket szomszédaink előtt, gúnyná és csúffá a körülöttünk levőknek. 14 Példázattá teszel bennünket a nemzetek közé, fejsovárássá a népek közt. 15 Egész nap előttem van gyalázatom, és arczom szégyene elborított engem, 16 gyalázónak és káromlónak szavától, ellenség és boszívágyó miatt. 17 Mindez reánk jött, mégsem felejtkeztünk meg róladd, s nem tagadtuk meg szövetségedet, 18 Meg nem hátrált a mi szívünk, hogy léptünk elhajolt volna ösvényedről, 19 úgy hogy összezúztál minket sakálok helyén és homályt borítottál ránk. 20 Ha megfelejtkeztünk volna Istenünk nevéről, hogy terjesztettük volna kezeinket idegen istenhez: 21 nemde Isten kutatná ezt, mert ő ismeri a szív rejtelmeit! 22 Bizony, miattad öldösteck bennünket egész nap, úgy tekintettek mint vágásra való juhohat. 23 Ébredj, miért alszol, Uram? Serkenj, ne vess el mindenöt! 24

Miért rejted el arczodat, megfelejtkezel sanyarúságunkról és elnyomatásunkról. 25 Mert legörnyedt a porig lelkünk, földhöz ragadt a mi testünk. 26 Kelj föl segítségül nekünk, és válts meg minket szereteted kedvéért!

45 A karmesternek. A Liliomok szerint. Kórah fiaitól.

Oktató dal. Szerelemnek éneke. Szép beszédre buzdult a szívem; azt mondom én művem a királyé, nyelvem jártas írónak a tolla. 2 Szépségebb vagy az ember fiainál, bájosság ömlik el ajkaidon; azért megáldott téged Isten örökre. 3 Kösd fel kardodat csípődre, oh vítez, díszedet és ékességedet. 4 És ékességedben szökkenj föl, nyargalj az igazság ügyéért és a megalázott jogért, és tanítson téged felelmetes tettekre a te jobbold! 5 Nyilaid élesítvén – népek hullanak alád – szívébe a király ellenségeinek. 6 Trónod, az Istenből való, mindenrőkkel tart, egyenesség pálczája a te királyi pálczád. 7 Szeretsz igazságot, és gyűlölsz gonorzaigot; azért főlkent téged Isten, a te Istened, vígás olajával a te társaid fölé. 8 Myrrha és áloé, kasszia mind a ruháid, elefántcsontos palotákból zeneszerekkel örvendeztettek téged. 9 Királyok lányai vannak drága nőid közt, ott áll a feleség jobboldon Ófir aranyában. 10 Halljad leány, lásd és hajlítsd füledet s felejtsd el népedet és atyádnak házát. 11 Majd megkivánja a király szépségedet, mert ő az urad, hódolj meg előtte. 12 Czór leánya te, ajándékkal hízelegnek neked a népnek gazdagjai. 13 Merő dicsőség a királyleány ott benn, aranyszövésű az öltözete. 14 Hímzett ruhákban vezetik oda a királynak; hajadonok mögötte, az ő társnői, vitetnek neked. 15 Oda vezetik őket öröm és újjongás között, bemennek a király palotájába. 16 Őseid helyet lesznek majd fiaid, megteszed őket vezérekké az egész országban. 17 Hadd emlegetem nevedet minden nemzedéken meg nemzedéken; azért magasztalnak téged népek mindenrőkkel.

46 A karmesternek. Kórah fiaitól. Alámót szerint.

Ének. Isten nekünk menedék és erő, segítségül szorongatásokban igen megtalálható. 2 Azért nem félünk, midőn megváltozik a föld s midőn meginognak a hegyek, be a tengerek szívébe. 3 Zúgnak, fornak vizei, rengenek a hegyek az ő fenségétől. Széla. 4 Folyam van: erei örvendeztik Isten városát, a legfelsőnek szentséges lakait. 5 Isten van középében, nem inog meg; megsegíti Isten, reggelre ha for dul. 6 Zúgtak nemzetek, inogtak királyságok; hallatta hangját, olvad a föld. 7 Az Örökkévaló, a seregek ura velünk van, mentsvárunk nekünk Jákób Istene. Széla. 8 Jertek, nézzétek meg az Örökkévaló cselekvéseit, a ki pusztításokat végzett a földön; 9 megszüntet háborúkat a

föld végéig, íjjat tör össze, dárdát vág szélyel, szekereket éget el tűzben. 10 Hagyatok föl és tudjátok meg, hogy én vagyok Isten, magas vagyok a nemzetek között, magas a földön! 11 Az Örökkelvaló, a seregek ura velünk van, mentsvárunk nekünk Jákób Istenel Széla.

47 A karmesternek. Kórah fiaitól. Zsoltár. Ti népek mind, csapjátok össze kezeteket, riadozzatok Istennek újjongás hangjával! 2 Mert az Örökkelvaló, a legfelső, félelmetes, nagy király ő az egész föld fölött. 3 Népeket hódoltat alánk s nemzeteket lábaink alá. 4 Kiválasztja számunkra birtokunkat, büszkeségét Jákóbnak, a kit szeret. Széla. 5 Felszálít Isten riadás közt, az Örökkelvaló karsona hangja közt. 6 Zengjetek Istennek, zengjetek; zengjetek királyunknak, zengjetek! 7 Mert királya az egész földnek Isten, zengjetek dalt. 8 Királylyá lett az Isten a nemzetek fölött, Isten ráült az ő szent trónjára. 9 Népek nemesei gyűlekeztek, Ábrahám Istenének a népe; mert Istenéi a föld paizsai: igen emelkedett ő!

48 Ének. Zsoltár Kórah fiaitól. Nagy az Örökkelvaló és dicséretes nagyon, Istenünk városában, az ő szent hegynél. 2 Szép emelkedésű, az egész földnek öröme, Czión hegye — észak háljtán — nagy királynak a vára. 3 Kastélyaiban az Isten megismertette magát mentsvárnak. 4 Mert íme, a királyok összejöttek eltüntek egyetemben. 5 Ók láttak, akképen bámultak, megrémültek, elsiettek. 6 Reszketés fogta el őket ott, vajudás mint a szűlő nőt. 7 Keleti széllel összetörsz Tarsís-hajókat. 8 Ahogy hallottuk, úgy láttuk az Örökkelvalónak, a seregek urának városában, Istenünk városában: Isten szilárdítja azt meg örökre. Széla. 9 Elképzeltük, Isten, a te kegyedet benn a templomodban. 10 A milyen a neved Isten, olyan a dicséreted, a föld szélén; igazsággal teli a jobbold. 11 Örül Czión hegye, újjonganak Jehúda lányai, ítéleteid okából. 12 kerüljétek meg Cziót, és járjátok körül, számláljátok meg tornyait. 13 Fordításatok szíveteket bástýájára, lépdeljetek át kastélyain, azért hogy elbeszéljétek az utóbbi nemzedéknak. 14 Mert ez Isten, a mi Istenünk, mindörökkel; ő vezérel minket holtiglan.

49 A karmesternek. Kórah fiaitól. Zsoltár. Halljátok ezt, mind a népek, figyeljetek, mind a világ lakói, 2 ember fiai is, férfi fiai is, egyaránt gazdag és szűkölöködő! 3 Szájam bölcseséget beszél és szívem gondolata értelem. 4 Példázatnak hajtom oda fülemet, hárfa mellett nyitom meg rejtvényemet. 5 Miért féllek bajnak napjaiban, mikor bűn környez sarkaimon 6 A kik vagy onukban bíznak s nagy gazdagságukkal dicsekszenek — 7 testvérét megváltani

nem váltja meg senki, nem adhatja Istennek a váltságdíjat. 8 Hisz drága volna saját lelkük megváltása — abban is hagyja örökre — 9 hogy tovább élne, mindenkor, nem látná a vermet. 10 Bizony, látja! Bölcsek meghalnak, balga és oktalan egyaránt elvesznek és másokra hagyják vagyonukat. 11 Belső gondolatuk: házaik örökre megmaradnak, lakásai nemzedékre meg nemzedékre; nevükkel nevezték meg a föleket. 12 De az ember az ő dicsőségében nem marad meg, hasonlít a barmokhoz, melyek elpusztulnak. 13 Ez az útuk az ő balgaságuk; utánuk is lesznek, kik beszédjüket kedvelik. Széla. 14 Mint juhokat, az alvilágba tették, a halál legelteti őket; majd uralkodnak rajtuk reggelre az egyenesek, és alakjukat elenyészti az alvilág, hogy hajlékuk se legyen. (Sheol h7585) 15 Ámde Isten megváltja lelkemet az alvilág hatalmától, mert magához vesz engem. Széla. (Sheol h7585) 16 Ne felj, midőn meggazdagszik valaki, midőn sokasodik háza dicsősége; 17 mert holtában nem visz el semmit, nem száll le ő utána dicsősége. 18 Bár életében önnönmagát áldja, és magasztalnak téged, midőn jót teszel magaddal: 19 odajutsz őseid nemzedéhéz, kik örökre nem látnak világosságot. 20 Ember az ő dicsőségében, de érteleм hiján, hasonlít a barmokhoz, melyek elpusztulnak.

50 Zsoltár Ászáftól. Isten, az Isten, az Örökkelvaló beszélt, hívta a földet, napkeltétől napnyugtig. 2 Czióból, a tökéletes szépségűből feltündöklött az Isten — 3 jöjjön Istenünk és ne hallgasson — tűz emészt előtte és körülötte viharzik nagyon. 4 Szólítja az egét felülről és a földet, hogy itélje népét. 5 Gyűjtsétek elém a jámboraimat, kik áldozat mellett kötik meg szövetséget 6 És hirdetik az egek az ő igazságát, hogy Isten itélni készül. Széla. 7 Halljad népem, hadd beszéljek, Izráél, hadd intselek téged; Isten, a te Istened vagyok. 8 Nem vágoáldozataid miatt dorgállak, hisz egőáldozataid minden előttem vannak; 9 nem fogadok el házadból tulkit, aklaiból bakokat. 10 Mert enyém minden vadja az erdőnek, a barmok hegyek ezrein; 11 ismerem a hegyek madarát mind, s mi a mezőn sürög, velem van. 12 Ha éhezném, nem mondanám neked, mert enyém a világ és teljessége. 13 Eiszem-e én a bikák husát s a bakok vérét iszom-e? 14 Áldozz Istennek hálaáldozatot, és fizesd meg a legfelsőnek fogadásaidat; 15 és szólíts engem a szorongatá. s napján, kiragadlak s te majd tisztsz engem. 16 A gonosznak pedig mondja az Isten: Mit reked elbeszélned törvényeimet, s miért veszed szájádra szövetséget? 17 Holott te gyűlöld az oktatást s magad mögé dobtad szavaimat. 18 Ha tolvajt láttál, cziporáltál vele és házasságtörőkkel van osztályrészed. 19 Szájadat neki

eresztettek rosszra, s nyelvedet csalárdsgához tapasztod. 20 Ülsz, testvéred ellen beszélsz, anyád fiára mocskot vetsz. 21 Ezeket tettek, és hallgattam, azt képzelted, olyan vagyok mint te; hadd dorgáljak meg, hadd sorolom föl szemeid előtt. 22 Értsétek hát ezt meg, ti Istenfelejtők, nehogy szaggassák s nincs, a ki mentene. 23 A ki hálaáldozatot áldoz, tisztel engemet, s a ki az útra ügyel, azzal láttatom Isten üdvösségeit!

51 A karmesternek. Zsoltár Dávidtól. Mikor odament Nátán próféta hozzá, a midőn bement volt Bát-Sébához. Könyörül rajtam, Istenem, kegyelmed szerint; irgalmad bősége szerint töröld el bűntetteimet. 2 Sokszorosan moss meg engem bűnömtől, és vétkeimről tisztíts meg. 3 Mert bűntetteimet tudom én, és vétkeim előttem van mindig. 4 Egyedül ellened vétkeztem, a mi rossz a szemeidben, azt tettem; azért, hogy igaznak bizonyulj szóltadban, jogosnak itéltedben. 5 Lám, bűnben születtem, s vétekben fogant engem anyám. 6 Lám, igazat kívánsz a vesékben, s a bensőben bölcséséget tudatsz velem. 7 Tisztíts meg engem izsóppal, hogy tiszta legyek, moss meg, hogy hónál fehérebb legyek. 8 Hallass velem vígságot és örömet, újjongjanak a csontok, melyeket összezúztál. 9 Rejtsd el arcodat vétkeimről s mind a bűneimet töröld el. 10 Tiszta szívet teremts nekem, Isten, és szilárd szell emet ujits meg én bennem. 11 Ne vess el engem színed elől, s szent szellemet ne vedd el tőlem. 12 Add vissza nekem üdvöd vígságát, és készséges szellemmel támassz engem. 13 Hadd tanítsam az elpártolókat útjaidra, hogy a vétkesek hozzád megtérjenek. 14 Ments meg engem vérbüntől, Isten, segedelmem Istene; újjongjon a nyelvem igazságon. 15 Uram, ajkaimat nyisd meg, hogy szájam hirdesse dicséretedet. 16 Mert nem kívánsz vágóáldozatot, hisz adnám; égőáldozatot nem kedvelsz. 17 Istennek vágóáldozatai: megtört lélek; megtört, zúzott szívet, oh Isten, nem vetsz meg. 18 Tégy jót Cziónnal kedvességedben, építsd fel Jeruzsálem falait; 19 akkor kívánsz majd igazsággal való vágóáldozatokat, égőáldozatot és egész áldozatot, akkor tulok feljutnak oltárodra.

52 A karmesternek. Oktató dal Dávidtól. Mikor eljött az edomi Dóég s jelentette Sáulnak, és mondta neki: Dávid bement Achímélek házába. Mit dicsekszel a rosszasággal, vitéz te? Isten szeretete egész nap tart. 2 Veszedelmet gondol ki a nyelved, akár köszörült borotva. te csalárdsgá cselekvője! 3 Szeretsz rosszat, inkább mint jót, hazugságot inkább mint igazságot beszélni. Széla. 4 Szeretsz minden ártalmas beszédet, csalárdsgáos nyelvet. 5 Le is ront téged

az Isten mindenkor, elvonszol és kiszakít téged a sátorból, és gyökerestől kitép az elők országából. Széla. 6 Majd látták az igazak és félnek, és ő fölötté nevetnek: 7 Íme a férfi, ki nem Istenet teszi erősségeinek, hanem sok gazdagságában bízik, hatalmaskodik vágyában! 8 Én pedig olyan vagyok, mint a zöldelő olajfa Isten házában, bízom Isten szeretetében mindenkorukké. 9 Magasztallak örökké, hogy megcselekedted, és remélem nevedet, mert jóságos az jámboraidnak előtte.

53 A karmesternek, Máchalát szerint. Oktató dal Dávidtól. Azt mondta az aljas a szívében: Nincs Isten! Elvetemedtek, utálatosan míveltek jogtalanságot, nincs ki jót tenne. 2 Isten az égből tekintett le az emberfiakra, hogy lássa, van-e eszes, ki Istenet keresi. 3 Mindnyája eltárt, egyaránt megromlottak; nincs ki jót tenne, nincs egy sem. 4 Nemde megtudják a jogtalanságot cselekvők, kik népemet eszik, a mint kenyereset esznek, Isten nem szólították. 5 Ott rettegve rettegtek meg, ahol nem volt rettegés; mert Isten szerteszőről az ellened táborzók csontjait, megszégyenítötték, mert Isten megvetette őket. 6 Vajha jönne Cziónból Izraél segítsége; mikor visszahozza Isten népének foglyait, vigadjon Jákób, örüljön Izraél!

54 A karmesternek, hárfajátékon. Oktató dal Dávidtól. Mikor eljöttek a Zífbeliek es mondták Sáulnak: Nemde Dávid nálunk rejtőzködik. Isten, neveddel segíts engem s hatalmaddal szerezz nekem jogot! 2 Isten, halljad imámat, figyel szájam beszédeire! 3 Mert idegenek támadtak ellenem és erőszakosak törtek lelkemre; nem tartották Isten maguk előtt. Széla. 4 Íme Isten segítőm nekem, az Úr az, ki lelkem támogatója. 5 Viszonzza a rosszat megesőítmek igazságodért semmisítsd meg őket. 6 Készséggel hadd áldozok neked, magasztalom nevedet, Örökkévaló, mert jóságos; 7 mert minden szoron-gatásból megmentett engem, és ellenségeimet nézte szemem.

55 A karmesternek, hárfajátékon. Oktató dal Dávidtól. Figyelj, oh Isten, imámra, ne húzódj el könyörgésemről! 2 Figyelmezz rám és hallgass meg engem, erőlködöm panaszomban és nyögök: 3 az ellenség szavától, a gonosznak szorítása miatt; mert jogtalanságot zúdítanak reámb, és haraggal gyűlölnek engem. 4 Szívem reszket én bennem, s halálos ijedelmek estek reámb; 5 felelem és remegés jön belém, s elborít a borzadály. 6 Mondtam: Vajha szárnyam volna, mint a galambnak, repülnek és megpihennek; 7 íme, messze elbujdosnék, megszállnék a pusztában! Széla. 8 Oda sietnék, ahol menedékm van rohanó szél elől, vikar elől. 9 Rontsd meg, Uram, oszlasd

meg nyelvüket, mert erőszakot és viszályt láttam a városban: **10** Nappal és éjjel körüljárják azt falain; jogtalanság és baj van ő benne. **11** Veszedelem van ő benne s nem mozdul el piaczáról elnyomás és csalárság. **12** Mert nem ellenség gyaláz engem, azt elviselném, nem gyűlölőm fenhéjázott ellenem, ő előle elrejtőzném; **13** hanem te magamfél ember, társam és meghittem, **14** a kivel együtt édesen tanakadtunk, Isten házába jártunk a sokadalom közt. **15** Rontson rájuk a lialál, száljának le az alvilágba elevenen; mert gonoszágok vannak lakukban, belsejükben. (Sheol h7585) **16** Én az Istenhez kiáltok fel, és az Örökkelváll megsegít engem. **17** Este és reggel és délben panaszkodom és nyögök, és ő hallotta szavamat; **18** kiváltotta békében lelkemet, az ellenem viselt harczból, mert sokan voltak ellenem. **19** Meghallja Isten és lealázza őket, az ősidőben trónoló — Szelá — kik számára nincsen változás és nem félték Istent. **20** Kinyújtotta kezét meghittjeire, megszentségtelenítette szövetségét. **21** Simább a vajnál szája, de harc a szíve; lágyabbak szavai az olajnál, de azok kirántott kardok. **22** Vesd az Örökkelvállra terheted, ő majd eltart téged; nem engedi soha tántorogni az igazat! **23** Te pedig, Isten, leszállítod őket a verem gödrébe; vérontás és csalárság emberei napjaik felét sem érik el, de én bízom benned.

56 A karmesternek. Távoli néma galamb szerint. Dávidtól dal. Midőn elfogták őt a filiszteusok Gátban. Kegyelmezz nekem, Isten, mert lihegett rám ember, egész nap szorít engem harczoló. **2** Lihegték meglesőim egész nap, mert sokan küzdenek ellenem nagyfennen. **3** A mely napon felnem kell, én te benned bízom. **4** Isten által dicsérhetem igéjét, Istenben bízom, nem félek: mit tehet halandó nekem? **5** Egész nap bántják dolgaimat, ellenem vannak mind az ő gondolataik, rosszra. **6** Összesereglenek, kémlelnék, sarkaimat lesik ők, a midőn lelkemre törtek. **7** Jogtalanságért szabadulásuk legyen? Haragban dönts le a népeket, Isten! **8** Bujdosásomat te megszámláltad, tedd könnyemet tömlődbe! Nemde könnyedben vannak! **9** Akkor hátra fordulnak ellenségeim. a mely napon felkiáltok; ezt tudom: hogy Isten mellettem van. **10** Isten által dicsérhetem az igét, az Örökkelváll által dicsérhetem az igét! - **11** Istenben bízom, nem félek mit tehet ember nekem? **12** Rajtam, oh Isten, fogadalmaid, hálaáldozatokat fizetek neked; **13** mert megmentetted lelkemet a haláltól, nemde lábaimat is a tasztítástól, hogy járhassak Isten előtt az élet világosságában.

57 A karmesternek. Ne ronts szerint. Dávidtól dal. Midőn Sául elől a barlangba szökött. Kegyelmezz nekem, Isten, kegyelmezz nekem, mert benned menedéket keresett

a lelkem, és szárnyaид árnyékába menekülök, míg el nem vonul a veszedelem. **2** Felkiáltok Istenhez, a legfelsőhöz, Istenhez, ki végez felőlem. **3** Lenyúl az égből és megsegít – káromolt a reám lihegő, Széla – küldi Isten az ő szeretetét és igazságát. **4** Lelkem oroszlánok közt van, feküdnöm kell lángolók közt; emberfiak ők, kiknek fogai dárda és nyilak, és nyelvök éles kard. **5** Emelkedjél az egek fölé, Isten, az egész föld fölé dicsőségeddel! **6** Hálót készítetek lábaimnak, legörnyeszették lelkemet; vermet ástak előttem beléje estek. Széla. **7** Szilárd a szívem, oh Isten, szilárd a szívem, hadd énekelek, hadd zengek! **8** Ébredj, méltóságom; ébredj lant és hárfa! Hadd ébresztem a hajnalt! **9** Magasztallak téged népek közt, Uram, zengek neked a nemzetek közt. **10** Mert nagy az egekig szereteted és a felhőkig igazságod. **11** Emelkedjél az egek fölé, oh Isten; az egész föld fölé dicsőségeddel.

58 A karmesternek. Ne ronts szerint. Dávidtól dal. Valóban némán beszéltek-e igazságot, egyenességgel itéltek az emberfiakat? **2** Sőt szívben jogtalanságokat cselekesztek, kezeitek erőszakát méríték az országban. **3** Elvetemedtek a gonoszok anyaméhű fogva, eltévelkedtek születéstől fogva a hazugságot beszélők. **4** Mérgeük van, olyanféle mint a kígyó mérge, mint a siker viperáé, mely bedugja fülét, **5** hogy meg ne hallja hangját a sugdosóknak, kiokult igézőnek igézését. **6** Isten, rombold le fogaiat szájukban, a fiatal oroszlánok zápfogait rontsd le, Örökkelváll! **7** Olvadjanak el, mint a vizek, melyek szétfolynak – nyilait úgy feszítse, mintha letörnének! – **8** mint a csiga, mely olvadva mászik, mint koraszülött, mint vakondok, melyek napot nem láttak. **9** Mielőtt megéreznék fazekaitok a tövist, mintegy nyersen, mintegy haragban elviszi a vihar. **10** Örül az igaz, mert megtorlást látott, lábait fűrészti a gonoszok vérében. **11** Majd így szól az ember: Bizony van gyümölcs az igaz számára, bizony van Isten, aki bíró a földön.

59 A karmesternek. Ne ronts szerint. Dávidtól dal. Mikor Sául oda küldött és őrizték a házát, hogy megöljék. Ments meg engem ellenségeimtől, Istenem, támadóimtól ótálmazz engem! **2** Ments meg a jogtalanságot cselekvőktől, és a vérontás embereitől segíts meg! **3** Mert íme lestek lelkemre, összesereglenek ellenem erősek; se bűntettem, se vétkem nincsen, oh Örökkelváll! **4** Bűnöm nélkül sürögnek és készülődnek; serkenj elibém és lásd! **5** És te, oh Örökkelváll, Isten, seregek ura, Izraél Istene, ébredj, megbüntetni mind a nemzeteket, ne kegyelmezz mind a jogtalan hűtelenkedőknek! Széla. **6** Estére visszatérnek, mordúlnak, mint az eb, s körüljárják a várost. **7** Íme, szót

bugyogtatnak szájukkal, kardok az ajkaikon, mert ki hallja! 8 Te pedig, Örökkelvaló, nevetsz, rajtuk, gúnyolódol minden a nemzeteken. 9 Erőm! Te rád hadd várok, mert Isten a mentsváram. 10 Szeretetem Istene elémbe jön, Isten nézni engedi meglesőimet. 11 Ne öld meg őket, nehogy elfelejtse népem, bujdostasd őket hatalmaddal, és dönts le őket, oh paizsunk, Uram. 12 Szájuk vétke, ajkuk szava által fogassanak meg gőgjükben, az esküdözés miatt és hazudozás miatt, melyeket mondognak. 13 Semmisítsd meg hévvel, semmisítsd, hogy ne legyenek; és megtudják, hogy Isten uralkodik Jákóbon a föld végeig. Széla. 14 S visszatérnek estére, mordúlnak mint az eb, s hörüljárják a vá. rost. 15 Ők bujdosnak eledel után, ha nem laknak jól, úgy kell meghálniok. 16 Én pedig énekelem erődet, és újjongok reggelre szereteteden; mert mentsváral voltál nekem s menedékem, a mely napon megszorultam. 17 Erőm, rólad hadd zengek mert Isten az én mentsváram, szeretetem Istene.

60 A karmesternek, Tanúság lilioma szerint. Dal Dávidtól, tanításra. Midón háborúskodott Arám-Nakarájimmal és Arám-Czóbával; Jóáb pedig visszatért s megverte Edómot a Sós-völgyben, tizenkézter embert. Isten, elvetettél minket, rést ütöttél bennünk, haragadtál: bárcsak helyreállítanál minket! 2 Megrendítotted a földet, szétrepeszettetted, gyógyítsd meg töréseit, mert megicingott. 3 Láttattál népeddel keményet, itattad velünk a támolygás borát. 4 Adtál tiszteleődnek jelzászlót, hogy jeleskedjenek, az igazságnak miatta! Széla. 5 Azért hogy megszabadítassanak kedvelteid, segíts jobboddal és hallgass meg! 6 Isten beszélt szentségeben: Hadd újjongok, hadd osztom ki Sekhémet, és Szukkót völgyét hadd mérem fel. 7 Enyém Gilsád és enyém Menasse, Efraim pedig fejem erőssége, Jehúda törvénypálcám. 8 Móáb mosdó medenczém, Edómra vetem sarumat; felém, Peléset, riadozzál! 9 Ki vezet engem az ostromlott városba, ki vezérel engem Edőmig? 10 Nemde te, oh Isten, elvetettél minket és nem vonulsz ki, Isten, hadainkkal! 11 Adj nekünk segítséget a szorongató ellen; hisz hiábavaló embernek segedelme. 12 Istenkel végünk hatalmast és ő tiporja le szorongatóinkat.

61 A karmesternek. Hárjájtéka. Dávidtól. Halljad Isten fohászomat, figyelj imádságomra! 2 A föld végéről hozzád kiáltok fől, mikor szívem elborul; sziklára, mely magas nekem, vezérelj engem. 3 Mert menedék voltál nekem, erős torony ellenség elől. 4 Hadd időzöm sátradban örökké, keresek menedéket szárnyaid rejtekében. Széla. 5 Mert te, Isten, hallgattál fogadásaimra, megadod neved tiszteleőinek

örökségét. 6 Napokat tégy hozzá a király napjaihoz, évei annyi mint nemzedék meg nemzedék! 7 Székeljen örökké Isten előtt, szeretet és hűség, rendeld, hogy megóvják! 8 Ekképen hadd zengem nevedet mindetig, hogy megfizessem fogadásaimat napról napra!

62 A karmesternek. Jedútún számára. Zsoltár Dávidtól.

Bizony, Isten iránt légy csendben, lelkem; tőle van a segítségem. 2 Bizony, ő a sziklám és segítségem, mentsváram: nem tántorodom nagyot. 3 Meddig rohantok egy férfira — gyilkolnátok őt mindnyájan, – mint egy dűlő falra, betaszított kerítésre? 4 Bizony, fenségéről őt letaszítani határozta, hazugságot kedvelnek: kiki szájával áldanak, de belsejükben átkoznak. Széla. 5 Bizony, Istenre csendben várj, lelkem, mert tőle van reményem. 6 Bizony, ő a sziklám és segítségem, mentsváram: nem tántorodom. 7 Istennél van üdvöm és dicsőségem, erős sziklám, menedékem Istenben van. 8 Bízzatok benne minden időben, oh nép, öntsétek ki előtte szíveteket; Isten menedék nékünk! Széla. 9 Bizony, lehelet az ember fiai, hazugság a férfi fiai; felkerülvén a mérlegre, ők leheletnél könnyebbek egyaránt. 10 Ne bízzatok a zsarolásban s rablottal ne hivalkodatok; vagyon midőn virul, szívet ne fordítatok rá. 11 Egyet beszélt Isten, kettő az, mit hallottam: hogy Istené az erő. 12 És tied, Uram, a szeretet, te fizetsz kinek-hinek cselekedete szerint.

63 Zsoltár Dávidtól. Midón Jehúda pusztájában volt.

Isten, én Istenem vagy, kereslek; szomjuhozik readá lelkem, eped utánad testem, száraz és bágyadt földön, víz nélkül. 2 Így szemléltetek a szentélyben, látván erődet és dicsőségedet. 3 Mert jobb a szereteted az életnél; ajkaim dicsérnek téged. 4 Így áldalak életemben, nevedben emelem föl kezeimet. 5 Mintegy zsírral és zsiradékkal lakkik jól a lelkem, és újjongó ajkakkal dicsér szájam. 6 Ha readá emlékezem ágyamon, őrszakonként elmélkedem rólad. 7 Mert segítség voltál nekem, és szárnyaid árnyékában újjongok. 8 Ragaszkodott hozzád a lelkem, engem tartott a te jobbold. 9 Azok pedig veszedelemben keresik lelkemet, majd bejutnak a föld mélységeibe. 10 A kard hatalmába hánýják, rókák osztályrészse lesznek. 11 A király pedig örvendezni fog Istenben; dicsekszik mindaz, ki esküszik rá, mert bezárul a hazugságot beszélők szája.

64 A karmesternek. Zsoltár Dávidtól. Halljad, Isten,

hangomat panaszomban; ellenség rettentésétől óvd meg életemet. 2 Rejts el engem a gonosztevők tanakodásától, csödülésétől a jogtalanság cselekvőinek: 3 a kik élesítötték, mint a kardot, nyelvüket, fe. szítotték nyilukat, a keserű szót, 4 hogy meglőjék rejtekben a gáncstalant, hirtelen lövik

meg s nem félnek. 5 Megerősödnek ők, a rossz dolgot elbeszélík, hogy töröket rejtenek majd; azt mondják, ki látja őket? 6 Jogtalanságokat fürkésznek ki: Elvégeztük a fürkészett fürkészést! A férfi belseje pedig és a szíve mélyeséges. 7 Meglőtte őket Isten, nyiltól hirtelen lettek a sebeik. 8 Megejtette őket magukat a nyelvük: fejet csóválnak minden, a kik nézik. 9 S megfélemlétek az emberek minden; hirdetik az Isten cselekvését és művét szemlélik. 10 Örülni fog az igaz az Orókkévalóban és menedéket talál benne, és dicsekszenek minden az egyenesszívüek.

65 A karmesternek. Zsoltár Dávidtól. Ének. Hozzád
illő a dicsérő dal, oh Isten, Cziónban, és neked fizetettsékk fogadalom! 2 Meghallója az imának, te eléd járul minden halandó. 3 A bűnök dolgai elhalatalmasodtak rajtam; bűntetteinket, te bocsásd meg azokat! 4 Boldog, a kit megválasztasz és közeledni engedsz, hogy lakozzék udvaraidban! Hadd lakunk jól javával házadnak, szent templomodnak! 5 Félelmetes dolgokkal igazságban hallgass meg minket, üdvünk Istene, bizodalma minden a föld végeinek és a távoli tengernek; 6 a ki megszilárdítja a hegyeket erejével, felővezkedve hatalommal, 7 lecsillapítja tengerek zajongását, hullámai zajongását és nemzetek zúgását. 8 S megfélemedtek a végek lakói jeleidől, reggel és est keletjeit megujongtatod. 9 Gondoltál tt földre és megáztattad, bőven meggazdagítod, Isten patakjából, mely vizzel teli; elkészíted gabnájukat, mert így készíted őt elő: 10 barázdáit öntözve, lelapítva göröngyeit, záporesővel megpuhítod, megáldod növényzetét. 11 Megkoronázod az esztendőt jóságoddal, és ösvényeid zsináradéktól csurognak. 12 Csurognak a pusztatanyási ujjongással övezkednek a halmok; 13 öltöttek juhokat a rétek és a völgyek gabonába burkolóznak, riadoznak meg énekelnek!

66 A karmesternek. Ének. Zsoltár. Riadozzatok Istennek minden a földön levők; 2 zengjétek neve tiszteletét, adjatok tiszteletet, dicsérő dalával, 3 mondjátok Istennek: Mi félelmetes a te műved, nagy erőd miatt hízelegnek neked ellenségeid. 4 Mind a földön levők leborúlnak előttem és zengenek neked, zengik nevedet. Széla. 5 Jertek és lássátok az Isten cselekvéseit, tettben félelmetes ő az ember fiai fölött. 6 Szárazra változtatta a tengert, a folyamon lábba keltek át; ott örülhetünk benne. 7 Hatalmában örökké uralkodik, szemei kémlélik a nemzeteket: a pártürtők ne emelkedjenek föl. Széla. 8 Áldjátok, népek, Istenünket és hallassátok dicséretének hangját: 9 a ki életet engedett lelkünknek és tántorodásnak nem adta át lábunkat. 10 Mert megvizsgáltál minket, Isten, megolvastottál, a mint

ezüstöt olvasztanak. 11 Hálóba juttattál minket, szorítót tettél derekunkra; 12 nyargalni engedtél embert fejünkön, tűzbe meg vízbe kerültünk, de kijuttattál minket bőségre. 13 Bemegyek majd házadba égő áldozatokkal, megfizetem neked fogadalmaimat; 14 a melyekre ajkaím megnyíltak és kimondta azájam szorultomban. 15 Égő áldozatokkal kövér barmokat hozok neked, kosoknak füstölgő áldozatával, elkészíték tulkokat bakokkal. Széla. 16 Jertek, halljátok, hadd beszélem el, ti istenfélők minden, a mit tett lel kemnek. 17 Hozzája kiáltottam föl szájammal, hogy magasztaltassék nyelvemen. 18 Jogtalanságot ha láttam szívemen, ne hallja meg az Úr! 19 Ámde meghallotta az Isten, figyelt imádságom hangjára. 20 Áldva legyen az Isten, aki nem távolította el imádságomat, sem az ő kegyelmét tőlem.

67 A karmesternek. A hárfajtékon. Zsoltár. Ének. Isten kegyelmezzen nekünk és áldjon meg minket, arcát felénk világítassa. Széla. 2 Hogy megismerjék a földön utadat, minden a nemzetek között segítségedet. 3 Magasztaljanak téged népek, oh Isten, magasztaljanak a népek mindenannyian. 4 Örüljenek és ujjongjanak a nemzetek, mert egyenességgel itéled a népeket minden a nemzeteket a földön vezérelled. Széla. 5 Magasztaljanak téged népek, oh Isten, magasztaljanak téged a népek mindenannyian. 6 A föld megadta termését; áldjon meg bennünket Isten, a mi Istenünk, 7 áldjon meg minket Isten és féljék őt minden a föld végei.

68 A karmesternek. Dávidtól. Zsoltár. Ének. Keljen föl Isten, szélyedjenek el ellene és futamodjanak meg gyűlölöi előle. 2 Mint elhajtatók füst, hajtsad el őket; mint elolvad viasz tűz elől, veszszenekek el a gonoszok Isten elől! 3 De az igazak örüljenek, vigadjanak Isten előtt, örvendjenek örömmel! 4 Énekeljetek Istennek, zengjétek nevét; töltsetek föl utat, a pusztaságokon hajtónak – Ják a neve – és vigadjatok előtte! 5 Árváknak atya s özvegyeknek birája Isten, az ő szent hajlékában; 6 Isten magánosokat letelepít a házban, foglyokat kivezet boldogulásra; ámde pártürtők sivár földön laknak. 7 Isten! mikor elindultál néped előtt, mihor lépdeltél a sivatagon – Széla – 8 a föld megrendült, az egek is csepégtek Isten előtt, ez a Színáj Isten, Izraél Isten előtt. 9 Esőt bőviben permetezettsz, Isten; birtokodat, a lankadtat, te szilárdítod meg. 10 Csapatod letelepedett benne, elkészíted azt jóságodban a szegények, oh Isten. 11 Az Úr szózatot ad, a hirhozók nagy seregben vannak: 12 Seregek királyai bolyongnak, bolyongnak, s a háznak aszszonya oszja a zsákmányt. 13 Avagy feküdnétek az aklok között? Galambnak szárnyai ezüsttel borítvák és szárnytollai

zöldes aranynyal. 14 Mikor a mindenható szétszórta benne a királyokat, hófehéres volt a Czalmónon. 15 Isten hegye a Básán hegye, kúpozatos hegy a Básán hegye. 16 Miért sandítotok, kúpozatos hegyek ti, a hegyre, melyet Isten megkívánt székhelyéül? Lakni is fogja az Örökkévaló mindenöt. 17 Isten szekere sok tízezernyi, ismételten ezernyi; az Úr van rajtuk – Színaj a szentélyben! 18 Fölszállt a magasba, ejtett foglyot, vettél ajándékot az emberek közül; párttűök is lakni fognak Jáhnál, Isten nél. 19 Áldva legyen az Úr, napról-napra, hord bennünket; az Isten a mi segítségünk. Széla. 20 Az Isten nekünk megsegítésre való Isten, a az Örökkévalónál, az Úrnál vannak kiszabadítások a halálból. 21 Bizony, Isten összezúzza ellenségei fejét, hajas fejetetejét a bűneiben járónak. 22 Szólt az Úr: Básánból hozom vissza, visszahozom a tenger mélységeiből: 23 azért hogy vérbe mártasd lábadat, ebeid nyelvénék az ellenségekben legyen része. 24 Látták járataidat, Isten, Istenemnek, királyomnak járatait a szentélyben. 25 Elől mentek énekesek, azután hárások, dobverő leányzók közepette. 26 Gyülekezetekben áldjátok Istenet, az Urat, Izraél forrásából valók ti! 27 Ott van Benjámin, a legifabbik, vezetőjük, Jehúda nagyjai, néptömegükkel, Zebúlún nagyjai, Naftáli nagyjai. 28 Elrendelte Istenet hatalmadat – hatalmas légy, oh Isten, a ki ezt művelteid értünk, 29 templomodból Jeruzsálem fölött! Neked visznek királyok ajándékot. 30 Dorgáld meg a nádasnak vadját, bikák csordáját népek borjai közt, az ezüst rudakon tipródot, szétszórva a karczokat kedvelő népeket. 31 Eljönnek főurak Egyiptomból, Kús sietve terjeszti kezeit Istenhez. 32 Királyságai a földnek, énekeljetek Istenek, zengjetek az Úrnak- Széla-, 33 annak a ki hajt az ősrégi egek egein; íme hallatja hangját, hatalmas hangot. 34 adjatok hatalmat Istenek! Izraélen van fensége és hatalma a felhőkben. 35 Félelmetes az Isten a te szentélyeidből; Izraél Isten, ő ad hatalmat és erősödést a népnek. Áldva legyen Isten.

69 A karmesternek. Liliomok szerint. Dávidtól. Segíts engem Isten, mert lélekit hatoltak a vizek. 2 Belesülyedtem a mélység iszapjába, s nincs megállhatás; bejutottam vizek mélyeibe és áradat sodort el engem. 3 Elfáradtam kiáltásomban, kihevült a torkom, elepedtek szemeim, várván Istenemre. 4 Többen vannak fejem haj szálainál, kik ok nélkül gyűlööm, számosak a megsemmisítőim, kik hazugul ellenségeim; a mit el nem raboltam, azt kell megtérítenem. 5 Isten, te ismered oktalanágomat, és bűneim előttem nincsenek eltitkolva. 6 Ne szégenűjlenek meg általam a téged remélők,

Uram, Örökkévaló, seregek ura; ne piruljanak el általam a téged keresők, Izraél Istene. 7 Mert éretted viseletem gyalázatot, borította szégyen arcomat; 8 elidegenítve lettem testvéreimnek, ismétlenné anyám fiainak. 9 Mert a házadért való buzgólkodás megemészett engem, és gyalázód gyalázásai én reám estek. 10 Bőjtben sírtam lelkemből, gyalázássá lett nekem; 11 öltözetemre zsákok tettem: lettem nekik példabeszéddé. 12 Szónak rólam a kapuban ülök és a borívóknak danáí. 13 De én – hozzád van az imádságom, Örökkévaló, a kegy idején; Isten, nagy szeretetedben hallgass meg engem üdvöd igazságával. 14 Ments ki engem a sárból, s ne engedj őslényednem; hadd menekülök meg gyűlölömtől s vizek mélyeiből. 15 Ne sodorjon el a viz áradata s ne nyeljen el a mélység, s ne zárja rám száját a verem. 16 Hallgass meg, Örökkévaló, mert jó a szereteted, nagy irgalmad szerint fordul hozzá. 17 S ne rejtsd el arcodat szolgádtól; mert megszorultam, gyorsan hallgass meg. 18 Közeledj lelkemhez, váltsd meg azt, ellenségeim okából vált ki engem. 19 Te ismered gyalázatomat, szégyenemet és pirulásomat; előttem vannak mind a szorongatóim. 20 Gyalázat törte meg szívemet és sínyleđtem; reméltem megszánást, de nincs, vigasztalókat, de nem találtam. 21 Étkemül adtak mérget és szomjamra itattak velem eczetet. 22 Legyen asztaluk előttük tőrré és a bátorságosaknak csapdává. 23 Sötétűjlenek el szemeik, hogy ne lássanak, és derekukat mindig tántorogtasd meg. 24 Öntsд ki rájuk haragvásodat, és föllobbant haragod érje utol őket. 25 Legyen tanyájuk elpusztult, sátraikban ne legyen lakó. 26 Mert a kiket te megvertél, üldöztek, és megöltjeid fájdalmáról beszélnek. 27 Tégy bűnt a bűnükre s ne jussanak be igazságodba. 28 Törültessenek ki az elők könyvéből és igazakkal együtt be ne irassanak. 29 Én pedig szegény és szenvédő vagyok; segítséged, oh Isten, ótalmazzon engem. 30 Hadd dicsérem Isten nevét énekkel és nagynak mondom őt hálászóval, 31 az jobban tetszik az Örökkévalónak ökörnél, szarvas-pátsat tuloknál. 32 Látták az alázatosak, örülnek; Isten keresők ti, éledjen fől szívtek! 33 Mert hallgat a szűkölködőre az Örökkévaló, s az ő foglyait nem vetette meg. 34 Dicsérjék őt ég és föld, tengerék s minden a mi mozog bennök: 35 mert Isten megsegíti Cziót s fölépíté Jehúda városait, hogy lakjanak ott. és birtokba vegyél; 36 és szolgáinak magzata örökli azt, a kik nevét szeretik, lakoznak benne.

70 A karmesternek. Dávidtól. Emlékeztetésül. Isten, megmentésemre, Örökkévaló, segítségemre siess! 2 Szégenűjlenek meg és gyalázású legyenek, a kik lelkemre

törnek; hátráljanak meg és piruljanak el, a kik bajomat kívánják. 3 Forduljanak vissza szégyenük miatt, kik azt mondják: Hah, hah! 4 Örvendjenek és örüljenek mind a te keresőid, és mondják minden: nagy az Isten! a kik szeretik segítségedet! 5 Én pedig szegény vagyok és szűkölökődő, Isten siess felém; segítségem és szabadítóm vagy, Örökkévaló, ne késsél!

71 Benned, Örökkévaló, van menedékem, ne hagyj megszégyenőlnöm soha! 2 Igazságoddal ments meg és szabadíts meg engem, hajlítsd hozzám füledet és segíts meg! 3 Légy nekem menedék sziklájává, hogy bemehessek minden: rendeld segítésemre, mert szírtem és váram vagy. 4 Istenem, szabadíts ki engem gonosznak kezéből, jogtalankodónak és erőszakoskodónak markából. 5 Mert te vagy reményem; az Úr, az Örökkévaló bizodalma mifjúkoromtól fogva. 6 Te reád támaszkodtam születéstől fogva, anyám méhéből te vontál ki, rólad szól dícsérődalom minden. 7 Mintegy csodája lettem sokaknak, de te vagy erős menedékem. 8 Teljék meg szájam dicséreteddel, egész nap dicsőségeddel. 9 Ne dobj el engem vénség idején; midőn fogytán van erőm, ne hagyj el engem. 10 Mert szóltak rólam ellenségeim, és lelkem meglező tanácskoztak együtt, 11 mondván: Isten elhagyta őt, üldözötték és fogjátok meg, mert nincs megmentő! 12 Isten, ne távozzál tőlem, Istenem, segítségemre siess. 13 Szegényőljenek meg, fogyjanak meg lelkem vádlói, gyalázat és szegyen burkolja őket, a kik bajomat keresik. 14 Én pedig minden várakozom, hogy megtoldhassam minden dicséretedet. 15 Szájam elbeszéli igazságodat, egész nap segedelmedet, mert számát sem tudom. 16 Bemegyek az Úrnak, az Örökkévalónak hatalmas tetteivel, említem igazságodat, egyedül a tiedet. 17 Isten, megtanítottál mifjúkoromtól fogva, egész eddig hirdetem csodás tetteidet. 18 De öregséggel és vénséggel se hagyj el, Isten, miglen hirdetem karodat a nemzedéknek, mind a jövendőknek a te hatalmadat. 19 Hisz igazságod, Isten, a magas égig ér; a ki nagyokat miveltei, Isten, ki olyan mint te? 20 A ki láttattál velem sok szorongatást és veszedelmeket, újra éltess engem, és a föld mélységeiből újra hozz föl engem! 21 Növeljed nagyságomat és fordulj, hogy megvigasztalj. 22 Én is magasztallak majd lantszerrel hűségedért, Istenem; zengék neked hárán, oh Izraél szentje. 23 Ujjonganak ajkaim, mert zenghetek neked, meg a lelkem, melyet kiváltottál. 24 Nyelvem is egész nap elrebegi igazságodat; mert megszégyenültek, mert elpirultak, kik bajomat keresik.

72 Salamontól. Isten, ítéleteidet add a királynak és igazságodat a király fiának; 2 ítéjé népedet igazsággal és szegényeidet jog szerint. 3 Teremjenek a hegyek békét a népnek és a halmok igazságot. 4 Jogot szerezzen a nép szegényeinek, segítsen a szűkölökődő fiainak és zúzza szét a fosztogatót. 5 Félijenek téged, a meddig nap van, s a míg hold lesz, nemzedéken, nemzedékeken át. 6 Szálljon le, mint eső a kaszáló rétre, mint zápor, mely áztatja a földet. 7 Viruljon napjaiiban az igaz, és bőviben legyen béke a hold enyésztéig. 8 És uralkodjék tengertől tengerig s a folyamtól a föld végéig. 9 Előtte térdeljenek a pusztalakók, és elleniségei port nyaldosszanak. 10 Tarsís és a szigetek királyai ajándékkal adózzanak, Sebá és Szebá királyai adót mutatnak be. 11 És leborúlnak előtte minden királyok, minden nemzetek szolgálják őt. 12 Mert megmenti a szűkölökődőt, ki esedezik és a szegényt, meg azt, kinek nincsen segítője; 13 szánakozik ügyefogyottan és szűkölökődőn és a szűkölökődők lelkéit megsegíti; 14 elnyomástól és erőszaktól megváltja lelküket, és drága az ő vérük szemeiben. 15 Majd föléléd s ad neki Sebá aranyából; imádkozik érte minden, egész nap áldja őt. 16 Legyen gabonának bősége az országban a hegyek esúcsán, rengjen mint a Libánon a termése és virágozzanak ki a városból, mint a földnek füve. 17 Legyen neve örökre, a míg nap lesz, aarjadozzék never és áldják magukat vele, minden nemzetek boldognak mondják! 18 Áldva legyen az Örökkévaló, az Isten, Izraél Istene, ki egyedül művel csodás tetteket! 19 És áldva legyen dicsőséges neve örökre és teljék meg dicsőségével az egész föld! Ámen és Ámen! 20 Vége Dávid, Jísa jia imáinak.

73 Zsoltár Ászártól. Bizony, jóságos Izraélhez az Isten, a tisztult szívűekhez. 2 Én pedig, kevés híja elhajlottak lábaim, semmi híja megcsúsztak léptem. 3 Mert megirigyeltem a, kevélykedőket, midőn a gonoszok jólétét láttam. 4 Mert nincsenek kínjaik halálukig, hízott az erejük. 5 Halandónak szenvédésében nincsenek benne s emberekkel együtt nem sújtatnak. 6 Azért nyakukat díszítí gőgösség, ruhaként borítja őket erőszak. 7 Kidülledt kövérsgéttől szemük, túlcsapontak szívük képzelődéséi. 8 Csúfolónak és gonoszul fosztogatásról beszélnek, szinte a magasból beszélnek: 9 az egekbe helyezték szájukat, de nyelük a földön jár. 10 Azért erre felé tér az ő népe, s tele szürcsölik magukat vízzel; 11 és mondják: Miként tudhatja Isten, s van-e tudás a legfelsőben? 12 Íme, gonoszok ezek és mint örökkön gondtalanok gyarapítottak vagyont. 13 Bizony, hiába tisztítottam szivemet és mostam ártatlanságban kezeimet; 14 de sújtva vagyok egész nap s reggelenként

itt a fenyítésem. 15 Ha mondanám, hadd beszélek olykép, íme gyermekeid nemzedékét elárulnám. 16 Gondolkodtam is, hogy megtudjam ezt, győrődés volt az szemeimben 17 míg be nem mentem Isten szentélyébe, s figyelhettem az ő végükre. 18 Bizony, sikamlós térré helyezted őket, ledöntőd őket romokká. 19 Miként lettek pusztulássá egy pillanat alatt; eltüntek, végük lett a rémülettől. 20 Mint álmot ébredés után, Uram, fölserkenvén képüket megveted. 21 Midőn elkeseredett szívem és töprenedtem veséimben: 22 oktalan voltam és tudásom nem volt, akár a barom voltam veled szemben. 23 De én minden veled vagyok, megragadod jobb kezemet; 24 tanácsoddal vezetsz engem, és aztán dicsőséggel magadhoz veszel engem. 25 Kim van nekem az egekben? S mellettes mit sem kívánok a földön. 26 Elfogyott bár húsom és szivem – szívem szíklája és osztályrészem az Isten örökké. 27 Mert íme a tőled eltávolodók elvesznek, megsemmisítesz mindenkit, ki elparánkodik tőled. 28 Én pedig – Isten közelege jó nekem; az Úrba, az Örökkelvalóba helyeztem bizalmamat, hogy elbeszéljem mind a te műveidet.

74 Oktató dal. Ászáftól. Miért vetettél el, Isten, mindenkorra, füstölként haragod legelőd juhai ellen? 2 Emlékezzél meg községedről, melyet szereztél hajdanában, örökséged törzséről, melyet megváltottál; Czión hegyéről, a melyen lakoztál! 3 Emeld léptéidet az örökké romok felé; mindenképen rombolt az ellenség a szentélyben. 4 Ordítottak szorongatód gyülekezőhelyed belsejében, tették az ő jeleket jelekké. 5 Úgy tűnik föl, mint a ki fölfelé viszi a fák sűrűjébe a fejükötőket; 6 s most faragványait egyaránt baltákkal és csákányokkal leütik. 7 Tűzbe borították szentélyedet, földig szentségtelenítötték meg neved hajlékát. 8 Mondták szívükben: Nyomjuk el egyaránt! Elégették Istennek mind a gyülekező helyeit az országban. 9 Jeleinket nem láttuk, nincs többé próféta és nálunk senki sincs, aki tudná, meddig? 10 Meddig, oh Isten, gyaláz a szorongató, káromolja az ellenség nevedet mindtig? 11 Mert vonod vissza kezedet s jobbodat? Húzd ki öledből, semmisíts! 12 Hiszen Isten a királyom hajdantól fogva, ki segítséget művel a földön. 13 Te szétmorzsoltad erőddel a tengert, összetörted a szörnyetegek fejeit a vize-ken; 14 te szétzúztad a leviátán fejeit, adod eledelül a pusztalakók népének; 15 te hasítottál forrást és patakot, te kiszáritottál tartós folyamokat. 16 Tied a nappal, tied az éjjel is, te készítöttél világítót és napot; 17 te megállapítottad mind a föld határait, nyár és télen, te alkottad őket. 18 Emlékezzél meg erről: ellenség gyalázta az Örökkelvalót és aljas nép káromolta nevedet. 19 Ne add

a vadnak gerliczéd lelkét, szegényeid életét ne felejtsd el mindenkorra. 20 Tekints a szövetségre; mert megteltek az ország sötét helyei erőszak tanyáival. 21 Ne térijen vissza megszégyenülten az elnyomott, szegény és szűkölködő dicsérjék nevedet! 22 Kelj föl, leten, vidd ügyedet, emlékezzél gyalázásodról az aljas részéről egész nap. 23 Ne felejtsd el szorongatód hangját, támadód zajongását, mely folyton felszáll!

75 A karmesternek. Ne ronts szerint. Zsoltár Ászáftól.

Ének. Hálát adtunk neked, Isten, hálát adtunk; hisz közel a neved: elbeszélték csodatetteidet. 2 Midőn kitűzöm a határidőt, én egyenességgel ítélek. 3 Megbomlanak a föld és minden lakói, én megszilárdítottam oszlopait. Széla. 4 Mondtam a kevélkedőknek: ne kevélkedjetek és a gonoszoknak: ne emeljetek szarvat; 5 ne emeljetek a magasba szarvokat, ne beszéljetek nyakasan daczosat! 6 Mert nem keletről és nyugatról, se nem pusztá felől van emelkedés; 7 hanem Isten a bíró: ezt lealázza és amazt fölemeli. 8 Mert serleg van az Örökkelvaló kezében és habzik a bor – telve itallal s abból csurgat: bizony a seprűjét szívjak, isszák mind a föld gonoszai. 9 De én örökké hirdetem; hadd zengék Jákób Istenenek. 10 És a gonoszok szarvait minden levágom, emelkedjenek az igaznak szarvai.

76 A karmesternek, hárfajátékon. Zsoltár Ászáftól. Ének.

Ismeretes az Isten Jehúdában, Izraélben nagy a neve. 2 Sálémiben van az ő sátorá és hajléka Cziónban. 3 Ott törte össze az íj villámait, paizsot és kardot és a harcot. Széla. 4 Tündöklő vagy, hatalmas, a ragadomány hegyei felől. 5 Kifosztattak az erős szívűek, szendergik álmukat, és nem találták kezüket mind a had emberei. 6 Dorgálásodtól, Jákób Istene, mélyen alszik mind a szekérhad, mind a ló. 7 Te félelmetes vagy, s ki állhat meg előtted, mihelyt haragszol! 8 Az égből hallattál ítéletet, a föld megfélemlett és lecsendesedett, 9 midőn fölkelt Isten a törvényre, hogy megsegítse mind a föld alázatosait. Széla. 10 Mert az emberek dühe magasztal téged, midőn maradékuk dühösségebe övezkedik. 11 Tegyetek fogadást és fizessétek meg az Örökkelvalónak, a ti Istenteknek; mind a körülötte levők vigyenek ajándékot a félelmesnek, 12 aki leszeli a fejedelmek indulatát, félelmetes a föld királyainak.

77 a karmesternek. Jedútún számára. Ászáftól. Zsoltár.

Hangommal az Istenhez hadd kiáltok, hangommal az Istenhez, és ő figyel reám. 2 Szorultságom napján az Urat kerestem; kezem éjjel kinyújtva van s nem dermed meg, vonakodott lelkem megvigasztalóni. 3 Istenre ha

emlékezem, sóhajtanom kell; ha gondolkodom, elborul lelkem. Széla. 4 Tartod szemem őrzőit, nyugtalankodom s nem beszélhetek. 5 Elgondolom a hajdankor napjait, az ősidőknek éveit. 6 Ha emlékezem éjjel hárfajátékomra, gondolkodnom kell szívemben és fürkész lelkem: 7 Örökre elvet-e az Úr és nem fog már többé kedvelni? 8 Megszünt-e kegyelme mindenkorra, elfogyott-e az igéret nemzedékre meg nemzedékre? 9 Elfelejtett-e könyörülni Isten, avagy haragban elzárta-e irdalmát? Széla. 10 Azt mondtam: az a szenvédésem, hogy megváltozott a legfelsőnek jobbja. 11 Emlékezem Ják cselekedeteire, midőn emlékezem hajdankori csodádról; 12 elmélkedem minden tettekről és cselekményeiden elgondolkodom. 13 Isten, szentségben van az utad; ki oly nagy isten, mint az Isten? 14 Te vagy az Isten, ki csodát mível, tudattad a népek között erődet. 15 Megváltottad karoddal népedet, Jákób és József fiait. Széla. 16 Láttak téged a vizek, oh Isten, láttak a vizek, megremegtek, meg is reszkettek a mélységek. 17 Vizet ömlesztettek a felhők, döréjt hallattak a fellegek, nyílaid is szerte jártak; 18 hallik dörgésed a forgatagban, megvilágították villámok a világot, megreszketett és megrendült a föld. 19 Tengeren át volt utad és ösvényed nagy vizeken, és nyomokaid nem voltak fölösmerhetők. 20 Vezetted népedet, mint juhokat, Mózes és Áron által.

78 Oktató dal. Ászáftól. Figyelj, népem, tanomra, hajtsátok fületek szájam beszédjére! 2 Hadd nyitom meg példázattal szájamat, bugyogtatok rejtvényeket a hajdankorból. 3 Miket hallottunk és megtudtuk és őseink elbeszéltek nekünk: 4 nem titkoljuk el fiaiktól, az utóbbi nemzedéknak elbeszélve az Örökkelvaló dicséreteit, hatalmát s csodás tetteit, melyeket művelt. 5 Föllállott bizonyságot Jákóbban, tant helyezett el Izraélben, melyeket megparancsolt őseinknek, hogy azokat tudassák fiaikkal; 6 azért, hogy tudja az utóbbi nemzedék, a születendő fiak, keljenek föl és beszéljék el az ő fiaiknak: 7 hogy Istenbe vessék bizalmukat, s ne felejtésük el Isten cselekedeteit és parancsolatait óvják meg, 8 s ne legyenek mint őseik, makacskodó és engedetlen nemzedék, nemzedék, mely nem szilárdította szívét, s Istenhez nem volt hűséges a lelke. 9 Efraim fiai, fegyverkezett íjászok, megfordultak a harcnak napján. 10 Nem őrizték Isten szövetségét és vonakodtak tana szerint járni; 11 elfelejtették cselekményeit és csodatotteit, melyeket láttattott velük. 12 őseik előtt tett csodát Egyiptom országában, Czóan mezején. 13 Meghasította a tengert a átvonultatta őket, s megállította gátképpen a vizeket. 14 Vezette őket felhővel nappal, s

egész éjjel tűz fényével. 15 Sziklát hasított a pusztában, s itatta bőven mint mélységekből; 16 fakasztott folyó vizeket a szirtből, s aláeresztett folyamokként vizeket. 17 De még tovább is vétkeztek ellene, engedetlenkedve a Legfelső iránt a sivatagban. 18 Megkísértették Istenet szívükben, elelt kérvén vágyuknak. 19 Isten ellen beszéltek, mondta: Bír-e Isten asztalt teríteni a pusztában? 20 Lám, ráütött a sziklára és vizek folytak és patakok ömlöttek: kenyeret is bír-e adni, avagy hűst készíthet-e népének? 21 Azért, meghallván az Örökkelvaló, fölgerjedt, és tűz gyuladt ki Jákób ellen s harag is szállt föl Izraél ellen; 22 mert nem hittek Istenben és nem bíztak segítségében. 23 Megparancsolta tehát a felhőknek fölül és az ég ajtót megnyitotta, 24 hullatott rájuk mannát, hogy egyenek, égi gabonát adott nekik; 25 menybeliek kenyérét ette az ember, eleséget küldött nekik jöllakásra. 26 Keleti szelet indított az égen és hajtotta erejével a déli szelet; 27 hullatott rájuk húst, mint a por, s mint a tengerek fövenye, szárnyas madarak; 28 leesni engedte tábora közepébe, az ő hajlékai körül. 29 Ettek és jöllaktak nagyon és a mire vágyódtak, elhoztak nekik. 30 El sem álltak vágyuktól, még szájukban volt ételük, 31 és Isten haragja ellenük fölszállt, öldököt kövéreik között és Izraél ifjait legörnyeszette. 32 Mindamellett még vétkeztek és nem hittek csodatetteiben; 33 így hiábaivalóságban fogyatta el napjaikat és esztendeiket rémületben. 34 Ha ölte őket, keresték őt és újra fölkeresték Isten, 35 megemlékeztek, hogy Isten a sziklájuk s a legfelső Isten a megváltójuk. 36 És hitegették őt szájukkal, és nyelükkel hazudtak neki; 37 de szívük nem volt szilárd iránta s nem voltak hűségesek szövetségében. 38 De ő irgalmas, megbocsát bűnt és nem pusztít, sokszorza elfordítja haragját és nem ébreszti föl egész hevét. 39 Megemlékezett, hogy bús ők; lehellet, mely elszáll és meg nem tér. 40 Hányszor engedetlenkedtek iránta a pusztában, búsították a sivatagban! 41 Újra megkísértették Istenet és Izraél szentjét felbőszítették, 42 nem emlékeztek meg kezéről, a napról, melyen kíváltotta őket a szorongatótól, 43 hogy Egyiptomban tette jeleit és csodáit Czóan mezején. 44 Vérré változtatta folyamaikat, hogy nem ihatták folyóvizeiket. 45 Bocsáttó rájuk gyülevezet vadat és az emésztette őket, békát és az pusztította őket. 46 A tücsöknek adta át termésüket és szerzeményüket a sáskának. 47 Megölte jegesővel szőlőjüket, s vadfügefákat jeges kövel. 48 Átszolgáltatta a jegesőnek a barmukat és jószágukat a villámoknak. 49 Bocsáttó rájuk föllobbant haragját: felindulást, haragvást és szorongatást, vészangyalok csapatját. 50 Ösvényt egyengetett haragjának, nem vonta meg a haláltól lelküket és eltüket kiszolgáltatta a dögésznek; 51 megvert minden elsőszülöttet Egyiptomban,

erők zsengéjét Chám sátraiban. 52 Elindította népét mint a juhokat és vezérlelte mint a nyájat a pusztában; 53 vezette őket bizton és nem rettegtek, elleniségeiket pedig elborította a tenger. 54 Elvitte őket szent határába, a hegyhez, melyet jobbja szerzett. 55 Kiúzött előlük nemzeteket, juttatta azokat kiosztott birtokul és lakoztatta sátraikban Izraél törzseit. 56 De megkísértették és engedetlenkedtek Isten a Legfelső, iránt és bízonyáságát nem őrizték meg. 57 Eltérték és hűtelenkedtek, mint őseik, megfordultak, mint a család íj. 58 Bosszantották magaslataikkal és faragott képeikkel ingerelték. 59 Hallotta Isten és fölháborodott és megvetette nagyon Izraélt. 60 Ott hagyta Síló hajlékát, a sárat, ahol emberek között lakozott. 61 Fogásra adta hatalmát, és dicsőségét szorongatónak a kezébe. 62 Átszolgáltatta népét a kardnak és fölháborodott birtoka ellen. 63 Ifjait tűz emészette, hajadonai pedig nászéneket nem értek. 64 Papjai a kard által estek el, és özvegyei nem siratták. 65 Ekkor fölébredt mint alvó az Úr, mint vitéz, ki felujjong bortól; 66 s megverte szorongatóit, s meghátráltak; örök gyalázatot juttatott nekik. 67 De megvetette József sátrát s Efraim törzsét nem választotta; 68 hanem kiválasztotta Jehúda törzsét, Czión hegyét, melyet megszeretett. 69 És fölépítette, mint a magas eget, szentélyét, mint a földet, melyet örökre megalapított. 70 S megválasztotta szolgáját Dávidot s elvette őt a juhok akrai mellől; 71 szoptatós juhok mögől hozta el őt, hogy legelettesse népét Jákóbot és Izraélt, az ő birtokát; 72 legeltette is őket szívének gáncstalansága szerint, s kezei értelmességevel vezette őket.

79 Zsoltár Ászáftól. Isten, birtokodba behatoltak nemzetek, megtisztálatították szent templomodat, romhalmazzá tették Jeruzsálemet. 2 Odaadták szolgáid hulláját eledelül az ég madarának, jámboraid húsát a föld vadjának. 3 Víz gyanánt ontották vérüket Jeruzsálemnek körülötte s nem temetett senki. 4 Gyalázattá lettünk szomszédaink előtt, gúnyá és csúffá a körülöttünk levőknek. 5 Meddig, Örökkévaló, haragszol mindetig, ég mint a tűz buzgalmad? 6 Önts ki hevedet a népekre, melyek téged nem ismernek, s a királyságokra, melyek nevedet nem szólítják; 7 mert megették Jákóbot és hajlékát elpusztították. 8 Ne emlékezzél rovásunkra az elődök búneiről, gyorsan elénkbe jőjön iringmad, mert megfogytunk nagyon. 9 Segíts minket, üdvünk Istene, neved dicsőségének dolgáért; ments meg és bocsásd meg vétkeinket neved kedvéért! 10 Miért mondják a nemzetek: hol az Istenük? Legyen tudomásul a nemzetek között, szemeink láttára, szolgáid kiontott vérének megtorlása! 11 Jusson előd a foglyok nyögése! Karod nagysága szerint tartsd fönn a halálnak fiait! 12 És téritsd meg

szomszédainknak hétszeresen az ő ölükbe gyalázásukat, mellyel téged gyaláztak, Uram! 13 Mi pedig, a te néped s legelőd juhai, hálát adunk neked örökfé, nemzedékre meg nemzedékre beszéljük el dicséretedet!

80 A karmesternek. Liliomok szerint. Tanuság Ászáftól. Zsoltár. Izraél pásztor, figyelj, aki mint juhokat vezeted Józsefet, kérubok fölött trónoló, tündökölj fel! 2 Efraim, Benjamin és Menasse előtt serkentsd fel hatalmadat és jer segítségül nekünk! 3 Isten, állíts helyre minket, s világítasd arczodat, hogy megsegíttessünk! 4 Örökkévaló, Isten, seregek ura, meddig füstöl haragod néped imádsága mellett? 5 Adtál enniök könnyet kenyérül, itattad őket könnyekkel mérce számra. 6 Viszállyá tettél minket szomszédainknak, s elleniségeink gúnyolódnak. 7 Isten, seregek ura, állíts helyre minket s világítasd arczodat, hogy megsegíttessünk! 8 Szőlőtől szakítottál ki Egyiptomból, elűztél nemzeteket és azt elültetted. 9 Helyet készítettél előtte, meggyökerezette gyökereit és megtöltötte az országot. 10 Hegyek borítottak be árnyékától s ágai akár Isten czédrusai. 11 Tengerig ereszette indáit s a folyamig hajtásait. 12 Miért törtédt át kerítéseit úgy, hogy leszedik mind az útonjárók; 13 lerágia vadkan az erdőből, s mi a mezőn sűrög, lelegel? 14 Isten, seregek ura, fordulj, kérlek, tekints le az égből és lásd és gondolj rá erre a szőlőtőre, 15 s oltalmazd azt, amit jobbold ültetted, s a csemetét, melyet erőssé nevétel magadnak. 16 Meg van égetve túztól, le van vagdalva; arczod dorgálásától vesszenek el! 17 Legyen kezed jobboldnak embere fölött, az emberfia fölött, kit erőssé nevétel magadnak. 18 S mi nem térünk el töled, éltess minket, hogy nevedet szólítsuk. 19 Örökkévaló, Isten, seregek ura, állíts helyre minket, világítasd arczodat, hogy megsegíttessünk!

81 A karmesternek, a Gittitre. Ászáftól. Ujjongjatok Istenek, a mi erőnknek, riadozzatok Jákób Istenének! 2 Hangoztassatok dalt és hallassatok dobot, kedves hárfát, lanttal együtt! 3 Fújjátok újholdkor a harsonát, holdtöltek, ünnepünk napjára. 4 Mert törvény az Izraél számára, rendelete Jákób Istenének; 5 bizonyságul tette azt Józsefben, midőn kivonult Egyiptom országa ellen: Nyelvet, melyet nem ismerek, hallok. 6 Elvontam a tehertől vállát, kezei megszabadultak a kosártól. 7 A szorultságban hívtál és kiragadtalak, meghallgattalak a mennydörgés rejtekében, megvizsgáltalak a pörlekedés vizénél. Széla. 8 Halljad népem, hadd intselek téged, Izraél, bár hallgatnál rám. 9 Ne legyen közted idegen isten, s ne borulj le idegen nép istene előtt. 10 Én vagyok az Örökkévaló, a te Istened, aki felhoztalak téged Egyiptom országából: tágra nyísd szájad,

megtöltöm azt. **11** De népem nem hallgatott szavamra, s Izraél nem engedett nekem. **12** Magukra bocsátottam tehát szívük makacságában, járjanak saját tanácsaik szerint. **13** Vajha népem hallgatna reám, Izraél utaim szerint járna: **14** rövidesen megaláznám ellenségeiket, s szorongatóikra fordítanám kezemet; **15** az Örökkévaló gyűlölői hizelegnének neki s örökké tartana az idejük. **16** Ennie adott búza zsiradékából, és sziklából jóllakattalak mézzel.

82 Zsoltár Ászáftól. Isten ott áll isteni gyülekezben, istenek közepette ítélt: **2** Meddig ítélték jogtalanul s a gonoszok személyét tekintitek? Széla. **3** Szerezetek jogot ügyefogyottnak és árvának, nyomorú és szegényt mentsetek föl; **4** szabadításokat meg ügyefogyottat és szűkölködőt, a gonoszok kezéből mentsétek meg! **5** Nem tudnak és nem értenek, sötétségen járnak, meginognak mind a föld alapjai! **6** Én azt mondtam: istenek vagytok, a Legfelsőnek fiai mindenjáratok. **7** Ámde mint emberek haltok meg s mint a nagyok egyike estek el. **8** Kelj föl, Isten, ítéld a földet! Mert te vagy birtokosa mind a nemzeteknek.

83 Ének, zsoltár Ászáftól. Isten, ne legyen nyugtod, ne hallgass s ne légy csendes, Isten! **2** Mert íme ellenségeid zúgnak és gyűlölőid fölemelték fejüket. **3** Néped ellen ravaszul tanakodnak és tanácskoznak oltalmazottjaid ellen. **4** Azt mondta: jertek, semmisítsük meg őket a nemzetek sorából, hogy többé ne említéssék Izraél neve! **5** Mert egy szível tanácskoztak egyaránt, ellened szövetséget kötnek: **6** Edóm sátrai, meg az ismaelíták, Móáb és a hágáriák, **7** Gebál és Ammón és Amálék, Peléset Czórnak lakóival együtt. **8** Assúr is csatlakozott hozzájuk, karjukká lettek Lót fiainak. Széla. **9** Tégy velük mint Midjánnal, mint Szízérával, mint Jábinnal Kisón patakjánál! **10** Megsemmisítétek Endörban, trágájává lettek a földnek. **11** Tedd őket, nemeseiket, olyanokká mint Órébet és Zeebét, és mint Zébachot és Czalmunnát mind a fejedelmeiket. **12** Akik azt mondta: foglaljuk el magunknak Isten hajlékait! **13** Istenem, tedd őket olyanokká mint a porforgatagot, mint a tarlót a szél előtt! **14** Mint tűz, mely erdőt éget, és mint a láng, mely föllobbant hegyeket. **15** Úgy üldözd őket viharoddal, és szélvészettel rémítsd el. **16** Töltsd el arcukat szegyennel, hogy keressék nevedet, oh Örökkévaló! **17** szégyenüljenek meg és rémüjenek el örökké, piruljanak és vesszenek ell! **18** S tudják meg, hogy te, meg neved, oh Örökkévaló egyedül vagy, a legfelső az egész föld fölött.

84 A karmesternek, a Gittitre. Kórách fiaitól. Zsoltár. Mi kedvesek a te lakaid, Örökkévaló, seregek ura! **2**

Vágódott és epedt is a lelkek az Örökkévaló udvarai után; szívem s húsom ujjonganak az elő Isten felé. **3** A madár is talált házat és a fecske fészket magának, a hová fiókait tette, a te oltárid mellett, oh Örökkévaló, seregek ura, én királyom és Istenem. **4** Boldogok, kik házadat lakják, egyre dicsérnek téged. Széla. **5** Boldog az ember, kinek benned van az ereje, kiknek útjaid vannak szívükben; **6** kik átvonulnak a sírás völgyén, forrássá teszik azt, áldásba is burkolja a tavaszi eső. **7** Haladnak erőről erőre, megjelennek Isten előtt Cziónban. **8** Örökkévaló, Isten, seregek Ura, halljad imádságomat, figyelj, Jákób Istene! Széla. **9** Mi paizsunk, lásd, oh Isten és tekints fölkentednek arcztát. **10** Mert jobb egy nap udvaraidban ezernél, inkább választom a küszöbön időzni Istenem házában semmint lakni gonoszságnak sátraiban. **11** Mert nap és paizs az Örökkévaló, az Isten; kegyet és dicsőséget ád az Örökkévaló – nem vonja meg a jót a gáncstalancs járóknak. **12** Örökkévaló, seregek Ura, boldog az ember, ki benned bízik!

85 A karmesternek. Kórách fiaitól. Zsoltár. Kedvelteid, Örökkévaló, országodat, visszahoztad Jákób foglyait, megbocsátottad néped bűnét, eltakartad minden vétküket. Széla. **3** Visszavontad egész indulatodat, elfordítottad föllobbant haragodat. **4** Térj vissza hozzánk, üdvünk Istene, és oszlasd el bosszúságodat ellenünk. **5** Örökké haragszol-e réánk, elhúzod haragodat nemzedékgig meg nemzedékgig? **6** Nemde te újra fölélesztesz majd minket, hogy néped örüljön benned! **7** Engedd látunk, Örökkévaló, szeretetedet, és üdvödet add nekünk! **8** Hadd hallom, mit beszél az Isten, az Örökkévaló, midőn békét beszél népéhez és jámboraihoz, csak balgaságba ne essenek vissza. **9** Bizony közel van tiszteleihez az ő üdve, hogy dicsőség lakozzék országunkban. **10** Szeretet és hőség találkoztak, igazság és béke csókolóztak; **11** hőség a földből sarjad, igazság az égből tekint le. **12** Az Örökkévaló is adj a jót és országunk megadja termését. **13** Igazság járjon előtte s útnak eressze léptéit.

86 Ima Dávidtól. Hajlítsd, oh Örökkévaló, füledet, hallgass meg, mert szegény és szűkölködő vagyok. **2** Őrizd meg lelkemet, mert jámbor vagyok; segítsd meg szolgádat, te oh Istenem, azt a ki benned bízik. **3** Kegyelmezz meg nekem, Uram, mert hozzád kiáltok föl egész nap. **4** Örvendeztesd meg szolgád lelkét, mert hozzád, Uram, viszem lelkemet. **5** Mert te, Uram, jóságos vagy és bűnbocsátó, bőséges a szeretetben mindazok iránt, kik téged hívnak. **6** Figyelj, Örökkévaló, imádságomra, s figyelmezz könyörgéseim szavára. **7** Szorultságom napján hívlak, mert meghallgatsz

engem. 8 Nincs olyan mint te az istenek között, Uram, és semmi olyan mint a műveid. 9 Mind a nemzetek, melyeket alkottál, majd jönnek és leborulnak előttem, Uram, és tiszteletet adnak nevednek; 10 mert nagy vagy és csodákat mívelő te, oh Isten, egyedül. 11 Igazits engem, Örökkévaló, útadra, hogy járjak igazságban, egyesítsd szívemet, hogy félje nevedet. 12 Hadd magasztallak Uram, Istenem, egész szivemmel és hadd tisztelem nevedet örökké; 13 mert szereteted nagy én rajtam, és kimentetted lelkemet a mélységes alvilágból. (Sheol h7585) 14 Isten, kevéllyek támadtak ellenem és erőszakosok csapatja tört lelkemre, és téged nem tartottak szemük előtt. 15 De te, Uram, irgalmas és kegyelmes Isten vagy, hosszantűrő és bőséges a szeretetben és igazságban. 16 Fordulj felém és kegyelmezz nekem, add erődet a te szolgádnak és segíts szolgálód fiának. 17 Tégy rajtam jelt, a jára, hogy lássák gyűlölööm és szégyenüljenek meg, hogy te, Örökkévaló, megsegítéttél és megvígasztaált engem.

87 Kórah fiaitól. Zsoltár, ének. Alapítását szent hegyeken 2 szereti az Örökkévaló, Czión kapuit, Jákób minden hajlékai fölött. 3 Dicső dolgokat beszélnek rólad, Isten városa te! Széla. 4 Megemlítem Ráhábot és Bábelt ismerőimül; íme Peléset meg Czór Kússal együtt: ez született ott! 5 Czióról pedig mondják Ember meg ember született benne – és ő, a Legfelső, szilárdítsa meg! 6 Az Örökkévaló számlálhatja, mikor beirja a népeket: ez született ott! Széla. 7 Énekesek meg fuvolások – minden a forrásaim te benned vannak!

88 Ének, zsoltár. Kórah fiaitól. A karmesternek, Máchalát szerint, éneklésre. Oktató dal az ezsráchi Hémántól. Örökkévaló, segítségem Istene, nappal kiáltok, meg éjjel teelőttem; 2 jusszon eléd imádságom, hajlitsd füledet fohászkodásomra. 3 Mert jóllakott lelkek bajokkal és életem az alvilághoz ért. (Sheol h7585) 4 Azokhoz számíttattam, kik a gödörbe szállnak, olyan lettem mint erő nélkül levő férfi 5 a holtak között, odavetve, miként megölöttek, sírban fekvők, kikről nem emlékezel többé, hisz ők elszakítattak kezdtől. 6 Helyeztél engem a legal só gödörbe, sötétségbe, mélységbe. 7 Haragod reám ereszttette súlyát, és minden a hullámaiddal sújtottál. Széla. 8 Eltávolítottad ismerőseimet tőlem, utálattá tettél engem nekik, elzárva vagyok, nem juthatok ki. 9 Szemem elepedt a nyomortól, hívtalak téged, Örökkévaló, minden nap, kiterjesztettem hozzád kezeimet. 10 A holtaknak teszel-e csodát, avagy árnyak kelnek-e föl, magasztalnake téged? Széla. 11 Elbeszélik-e a sírban szeretetedet, hűségedet az enyészetben? 12 Ismerik-e a sötétségben csodádat, és igazságodat a feledés országában? 13 Én pedig hozzád, oh Örökkévaló, fohászkodtam és reggel

elédbe jut imádságom. 14 Miért, oh Örökkévaló, veted el lelkemet, rejted el arcodat előlem? 15 Szegény vagyok én és sínylődő ifjuságától fogva, viselem ijedelmeidet, oda vagyok. 16 Elvonulnak fölöttem föllobbanásaid, rettentései megsemmisítettek engem. 17 Körülvettek mint a víz egész nap, kózrefogtak engem egyaránt. 18 Eltávolítottál tőlem barátot és társat, ismerőseim – csupa sötétség.

89 Oktató dal az ezsráchi Étántól. Az Örökkévaló kegyeit hadd éneklem örökké, nemzedékre meg nemzedékre szájammal tudatom hűségedet. 2 Mert mondomb: Örökre fölélpül a kegy, az egekben ott szilárdítod meg hűségedet. 3 Szövetséget kötöttem kiválasztottammal, megesküdtem Dávid szolgámnak: 4 mindenrőre megszilárdítom magzatodat, fölélpítem trónodat nemzedékre meg nemzedékre. Széla. 5 És magasztalják az egek csodádat, Örökkévaló, hűségedet is a szentek gyülekezetében. 6 Mert ki a mennyben vethető egybe az Örökkévalóval, hasonlít az Örökkévalóhoz az istenfiak között? 7 Isten rettenetes a szentek tanácsában nagyon, és felelmetes minden a körülötte levők fölött. 8 Örökkévaló, seregek Istene, ki olyan mint te, hatalmas, oh Ják? Hűséged körülötött van. 9 Te uralkodol a tenger gőgösségein, mikor emelkednek hullámai, te csendesíted le. 10 Te összezúztad, mint megölöttet, Ráhábot; erős karoddal szerteszítetted ellenségeidet. 11 Tied az ég, tied a föld is, világ és teljessége – te alapítottad meg. 12 Észak és dél te teremtettek; Tábor és Chermón nevedben újjonganak. 13 Tied a kar a hatalommal együtt, erős a kezed, magas a jobbold. 14 Igazság és jog trónod talapzata, szeretet és hűség színed elő járulnak. 15 Boldog a nép, mely ismeri a riadást; Örökkévaló, arcod világosságában járnak. 16 Nevedben vigadnak egész nap és igazságban felmagasodnak. 17 Mert erős ékességek vagy s kedvelésed által emelkedik szarvunk. 18 Mert az Örökkévaló a mi paizsunk és Izrael szentjéé a mi királyunk. 19 Akkoron szóltál látomásban jámboraidhoz s mondta: segítséget nyújtottam egy vitéznek, kiemeltem egy ifjút a nép közül; 20 megtaláltam szolgámat, Dávidot, szent olajommal fölkentem őt. 21 A ki mellett szilárdan lesz a kezem, karom is erősítí őt. 22 Nem fogja őt szorítani ellenseg, s jogtalanság embere nem sanyargatja. 23 Szétütöm előle szorongatóit, és sújtom gyűlölöket. 24 Hűségem és kegyem vele van s nevem által emelkedik szarva. 25 Rávetem kezét a tengerre és folyamokra jobbját. 26 Ő szólít engem Atyám vagy, Istenem és segítségem sziklája; 27 én meg elsőszülötté teszem őt, legfelsőbbjévé a föld királyainak. 28 Örökké megőrzöm neki kegyemet, és szövetségem hűséges iránta. 29 Mindig maradóvá teszem

magzatát és trónját olyanná, mint az ég napjai. 30 Ha elhagyják fiai tanomat és rendeleteim szerint nem járnak; 31 ha törvényeimet megszentségtelenítik és paranesaimat nem őrizik meg: 32 visszóvel bűntetem meg elpártolásukat és csapásokkal bűnüköt. 33 De kegyemet nem bontom meg, hogy elvegyem tőle, és nem tagadom meg hűségemet. 34 Nem szentségteleníttem meg szövetségemet, s a mi kijött ajkaimon, nem változtatom meg. 35 Egyet esküdtem szentségemre, nem hazudom Dávidnak: 36 Magzata örökké lesz, és a trónja mint a nap előttem; 37 mint a hold szilárdan lesz örökké és tanu van a mennyben, hűséges. Széla. 38 De te megutáltál és megvetettél, fölháborodtál fölkented ellen. 39 Meghiusítottad szolgád szövetségét, földig megszentségtelenítettet koronáját. 40 Áttörted mind a kerítéseit, rettegessé tettek erősségeit; 41 kifosztották mind az utonjárókat, gyalázatává lett szomszédjainak. 42 Emelkedni engedted szorongatóinak jobbját, megörvendeztettek mind az ellenségeit. 43 Sőt visszafordítottak kardjának élét és nem engedted megállni a karczban. 44 Megszüntettek tiszta fényét, és trónját földre döntötték. 45 Megrövidítettek ifjúságára napjait, borították szégyent rá. Széla. 46 Meddig, oh Örökkévaló, rejtőzöl el örökre, ég mint a tűz a haragod? 47 Emlékezzél, mi mulandó vagyok, mi hiába valóságra teremtettek mind az ember fiait! 48 Mely férfi él és nem lát halált, menti meg lelkét az alvilág hatalmától? Széla. (Sheol h7585) 49 Hol vannak előbbi kegyeid, Uram, melyekről hűségedben esküdtél meg Dávidnak? 50 Emlékezzél, Uram, szolgáid gyalázatáról, melyet hordok ölelben, mind a sok nép részéről, 51 melylyel gyalázta ellensegeid, oh Örökkévaló, melylyel gyalázta felkentednek nyomokat. 52 Áldva legyen az Örökkévaló, örökre! Ámen és Ámen!

90 Ima Mózestől, az Isten emberétől. Uram! Menedék voltál te nekünk nemzedéken meg nemzedéken. 2 Mielőtt hegyek születtek és létesítettél földet és világot és öröktől örökké te vagy Isten. 3 Viaszatéríté a halandót szétporlásig és azt mondod: térijetek vissza, emberfiai! 4 Mert ezer esztendő a te szemeidben, akár a tegnapi nap, midőn elvonul s az őrszak az éjjelen. 5 Elsordadt őket, mintegy alvásban vannak: reggel mint a fű felsarjad, 6 reggel virul és felsarjad, estére elhervad és elszárad. 7 Mert elfogyatkoztunk haragod által, és heved által megrémültünk. 8 Magad elé helyezted bűneinket, rejtelmeinket arczon világosságába. 9 Mert mind a napjaink eltüntek felindulásod által, elfogyasztottuk éveinket, mint leheletet. 10 Éveink napjai – van azokban hetven esztendő s ha jó erőben, nyolczvan esztendő; és bűszkeségük: fáradtság és baj,

mert sebesen elillan s mi tova rebbünk. 11 Ki ismeri haragodnak hatalmát, s a mely olyan mint a félelmed, felindulásodat? 12 Napjainkat számlálni ekkép tudasd, hogy bölcs szívet nyerjünk. 13 Fordulj felénk, Örökkévaló, – meddig még? – és könöörülj meg szolgáidon. 14 Engedj jöllaknunk reggel szereteteddel, hadd ujjongunk és örüljünk minden napjainkban. 15 Örvendeztess minket, mint a hánynapon át szenvedtettél, a hányn éven át bajt láttunk. 16 Jelenjék meg szolgáidnak a te cselekvésed és a te díszed gyermekéiken. 17 S legyen az Úrnak a mi Istenünknek kelleme mi rajtunk, s kezeink munkáját szilárdítsd meg nálunk, a kezeink munkáját – szilárdítsd azt meg!

91 A ki lakik a Legfelsőnek rejtekében, a Mindenhatónak árnyékában honol – 2 azt mondom az Örökkévalóról menedékm és váram, Istenem, a kiben bízom. 3 Mert ő megment téged a madarásznak tőrétől, a veszedelmes dögvésztől. 4 Szárnytollával beföd téged és szárnyai alatt találsz menedéket; paizs és pánczél az ő hűsége. 5 Nem kell félned az éjszaka rettegésétől, a nyíltol, mely nappal repül; 6 a dögvésztől, mely a homályban jár, a pestistől, mely délben pusztít. 7 Elhull oldalodról ezer, és tizezer a jobbodról: te hozzád nem közelít. 8 Csak szemeiddel fogod nézni, a gonoszoknak fizetéséget látni. 9 Mert te azt mondadt: az Örökkévaló az én menedékm, a Legfelsőt tettek menhelyedde. 10 Nem esik meg rajtad szerencsétlenség, és csapás nem közeledik sátorodhoz; 11 mert az ő angyalait rendeli melléd, hogy megőrizzenek téged mind az utjaidon. 12 Tenyerükön hordanak téged, hogy kőbe ne üssed lábadat. 13 Oroszlán és vípera fölött lépdelsz, letiprasz fiatal oroszlánt és sárkányt. 14 Mert én rajtam csüng, tehát megszabadítom, megótalmazom, mert ismeri nevemet. 15 Szólít engem és én meghallgatom, vele vagyok szorongatásban, kiragadom és tisztelte teszem. 16 Hosszú élettel lakatom jól és látnia engedem segítségemet.

92 Zsoltár. Ének a szombat napjára. Jó hálát mondani az Örökkévalónak és zengeni a te nevedet, Legfelső, 2 hirdetni reggel a te szeretetedet és hűségedet az éjszakákon: 3 a tizhúron és a lanton, zeneszóval a hárfán. 4 Mert megörvendeztél, oh Örökkévaló, cselekvéseddel, kezeid művein ujjongok. 5 Mi nagyok a te műveid, Örökkévaló, nagyon mélyeségesek a gondolataid! 6 Oktalan ember nem tudja, és balga nem érti ezt: 7 mikor virúlnak a gonoszok, mint a fű, és virágosnak mind a jogtalanságot cselekvők – hogy megsemmisüljenek mindenkorra. 8 Te pedig örökké a magasban vagy, oh Örökkévaló! 9 Mert íme ellenségeid, oh Örökkévaló, mert íme ellenségeid elvesznek, elszélednek

mind a jogtalanságot cselekvők. 10 De magassá tettek mint a rémét szarvamat, kenve vagyok friss olajjal. 11 Nézdegei szemem a meglesőimet; az ellenem támadókat, a gonosztevőket elhallgatják füleim. 12 Az igaz mint a pálmafa virűl, mint czédrus a Libánonban nagyra nő; 13 elültetve az Örökkévaló házában, Istenünk udvaraiban virítanak. 14 Még gyümölcsöt teremnek a vénségben, üdék és zöldelők lesznek; 15 hogy hirdessék, hogy egyenes az Örökkévaló, sziklám, és nincs benne jogtalanság.

93 Az Örökkévaló király lett, fenséget öltött, öltözött az Örökkévaló, erőbe övezkedett; szilárdan is áll a világ, nem inog meg. 2 Szilárd a trónod régtől fogva, öröktől fogva vagy Te. 3 Fölemeíték a folyamok, oh Örökkévaló; fölemeíték a folyamok hangjukat, fölemelik a folyamok zúgásukat. 4 Nagy vizek hangjánál hatalmasabbak a tenger hullámai; hatalmas a magasban az Örökkévaló! 5 Bizonyságaid hűségesek nagyon; házadat szentség illeti, Örökkévaló, hosszú időre.

94 Megtorlásnak Istene, Örökkévaló, megtorlásnak Istene, jeleni meg! 2 Emelkedjél, birája a földnek, hárítsd vissza tettüket a gőgösökre. 3 Meddig fognak a gonoszok, oh Örökkévaló, meddig fognak a gonoszok újjongani? 4 Bugyogtatnak, beszélnek daczosat, kérkednek mind a jogtalanságot cselekvők. 5 Népedet, Örökkévaló, zúzzák, és birtokodat sanyargatják; 6 özvegyet és jövevényt ölnek és árvákat gyilkolnak. 7 S azt mondták Nem látja Ják s nem ügyel rá Jákób Istene. 8 Ügyeljetek, ti oktalanok a nép között, s ti balgák, mikor tértek észre? 9 Vajon a ki fület plántál, nem hall-e, avagy a ki szemet alkot, nem 1át-e? 10 Vajon a ki nemzeteket fenyít, nem büntet-e, ő, ki az embert tudásra tanítja? 11 Az Örökkévaló tudja az ember gondolatait, hogy hiáavalóság azok. 12 Boldog a férfi, kit megfenyítz, Ják, és tanodra taníted; 13 hogy nyugtot adj neki bajnak napjaitól, míg megásatik a gonosznak a verem. 14 Mert nem veti el népét az Örökkévaló, s birtokát nem hagyja el. 15 Mert igazsághoz tér vissza az ítélet, és utána mennek mind az egyenesszívük. 16 Ki támad mellém a gonosztek ellen, ki áll oda mellém a jogtalanságot cselekvők ellen? 17 Hogya nem volna az Örökkévaló segítségül nemek, kevés híján sír csendjében lakott volna a lelkek. 18 Ha azt mondtam: megingott a lábam – szereteted, oh Örökkévaló támogat engem. 19 Mikor sok a tépelődés én bennem, a te vigasztálásaid vidámitják fől lelkemet. 20 Vajon társul-e veled a veszedelmek trónja, az a ki bajt alkot a törvény ellenére? 21 Összecsődülnek az igaznak lelke ellen, s az ártatlan vért kárhoztatják. 22 De nemek az Örökkévaló mentsvárul lett,

és Istenem menedéket sziklájává; 23 s visszahárította rájuk gázságukat s rosszaságukban megsemmisítő őket, megsemmisítő őket az Örökkévaló, a mi Istenünk.

95 Jertek, ujjongunk az Örökkévalónak, riadjunk üdvünk sziklájának. 2 Járulunk színe elé hálaszóval, dalokkal riadjunk neki! 3 Mert nagy Isten az Örökkévaló s nagy király mind az istenek fölött; 4 kinek kezében vannak a föld mélységei, s övéi a hegyek magasságai; 5 kié a tenger, s ő készítette, s a szárazföldet kezei alkották. 6 Jőjjetek, boruljunk le s hajolunk meg, térdeljünk az Örökkévaló, a mi teremtőnk előtt. 7 Mert Ő a mi Istenünk, s mi legelésének népe és kezének juhai – e napon vajha halagtatók szavára. 8 Ne keményítsétek meg szíveteket mint Meribánál, mint Massza napján a pusztában, 9 a hol megkísértettek engem őseitek, próbára tettek, bár látták cselekvésemet. 10 Negyven évig underordtam a nemzedéktől s mondtam: tévelygő szívűek népe ők, s ők nem ismerik utjaimat; 11 úgy hogy megesküdtem haragomban: nem fognak bemenni nyugvó helyembe!

96 Énekeljetek az Örökkévalónak új éneket, énekeljetek az Örökkévalónak mind a földön levők! 2 Énekeljetek az Örökkévalónak, áldjátok nevét, hirdessétek napról napra segítséget! 3 Beszéljétek a nemzetek közt dicsőségét, mind a népek között csodatetteit! 4 Mert nagy az Örökkévaló és dicséretes nagyon, félelmetes Ő mind az istenek fölött. 5 Mert mind a népek istenei bálványok, de az Örökkévaló az egét készítette. 6 Fenség és dísz van előtte, erő és pompa szentélyében. 7 Adjatok az Örökkévalónak, népek családjai, adjatok az Örökkévalónak dicsőséget és erőt; 8 adjátok az Örökkévalónak neve dicsőségét, vigyetek ajándékot és menjetek be udvaraiba! 9 Borúljatok le az Örökkévaló előtt szent díszben, reszketések tőle mind a földön levők! 10 Mondjátok a nemzetek között: Az Örökkévaló király lett, szilárdan is áll a világ, nem inog meg; népeket itél egyenességgel. 11 Örüljenek az egek s vigadjon a föld, dörögjön a tenger s teljessége; 12 újjongjon a mező s mind a mi rajta van, akkor örvendjenek mind az erdő fái: 13 az Örökkévaló előtt, mert jön, mert jön itélni a földet; itéli a világot igazsággal s a népeket hűségében.

97 Az Örökkévaló király lett: vigadjon a föld, örüljenek a sok szigetek! 2 Felhő és sűrű köd van körülötte, igazság és jog trónjának talapzata. 3 Tűz jár előtte s elégeti szorongatóit köröskörül. 4 Megvilágították villámai a világot, láttá és reszketett a föld. 5 Hegyek mint a viasz elolvadtak az Örökkévaló elől, az egész föld ura elől. 6 Megjelentették az

egék az ő igazságát, hogy lássák dicsőségét mind a népek. 7 Megszégyenülnek mind a képimádók, kik dicsekszenek a bálványokkal: leborul-tak előtte mind az istenek. 8 Hallotta és megörült Czión és vigadtak Jehúda leányai ítéleteidnek miatta, Örökkévaló! 9 Mert te, Örökkévaló, legfelső vagy az egész föld fölött, nagyon fölelmezgettél mind az istenek fölét. 10 A kik szeretitek az Örökkévalót, gyűlöljétek a rosszat! Megőrzi jámborai lelkeit, gonoszoknak kezéből megmenti őket. 11 Világosság van elvetve az igaznak, s az egyenes szívüknek örööm. 12 Örüljetek, igazak, az Örökkévalóban, és mondjatok hálát szent nevének!

98 Zsoltár. Énekeljetek az Örökkévalónak új éneket! Mert csodatetteket művelt; segített neki jobba és szentséges karja. 2 Megismertette segítségét az Örökkévaló, a nemzetek szemei előtt Megnyilvánította igazságát. 3 Megemlékezett szeretetéről és húségéről Izraél háza iránt, látták mind a föld népei Istenünk segítségét. 4 Riadjatok az Örökkévalónak, mind a földön levők, fakadjatok ki és ujjongjatok és zengjetek! 5 Zengjetek az Örökkévalónak hárfával, hárfával és zeneszóval; 6 trombitákkal és harsonaszóval, riadjatok a király, az Örökkévaló előtt! 7 Dörögjön a tenger és teljessége, a világ és a benne lakók; 8 folyamok csapják össze tenyérüket, együttesen ujjongjanak a hegycsúcsok: 9 az Örökkévaló előtt, mert jön ítélni a földet; ítéli a világot igazsággal s a népeket egyenességgel.

99 Az Örökkévaló király lett: remegnek a népek – a ki kérubokon trónol: meginog a föld. 2 Az Örökkévaló Cziónban nagy, és magas ő mind a népek fölött. 3 Dicsősítések nevedet: nagy és félelmetes, szentséges ő. 4 S ereklyét a királynak, ki jogot szeret, te szilárdítottad meg egyenesességgel; jogot és igazságot Jákóbban te szerezte! 5 Magasztaljátok az Örökkévalót, Istenünket, s boruljatok lábai zsámolyához: szentséges ő! 6 Mózes és Áron papjai közül valók, Sámuel neve szólítói közül: szólítják az Örökkévalót s ő meghallgatja őket. 7 Felhőszlopban beszél hozzájuk; megörizték bizonyságait és a törvényt, melyet nekik adott. 8 Örökkévaló, mi Istenünk, te meghallgattad őket, megbocsátó Isten voltál nekik, megtörli a cselekvések miatt. 9 Magasztaljátok az Örökkévalót, Istenünket, s boruljatok le szent hegycsúcsra, mert szent az Örökkévaló, a mi Istenünk.

100 Zsoltár hálaáldozatnál. Riadjatok az Örökkévalónak mind a földön levők! 2 Szolgáljátok az Örökkévalót örömmel, jöjjetek elője ujjongással! 3 Tudjátok meg, hogy az Örökkévaló az Isten, ő teremtett minket s ővel vagunk, népe és legelésének nyája. 4 Jöjjetek kapuiba hálaszóval, udvaraiba dicsérettel; mondjatok hálát neki, áldjátok nevét!

5 Mert jóságos az Örökkévaló, örökké tart a kegyelme, s nemzedékeig meg nemzedékeig a hűsége.

101 Dávidtól. Zsoltár. Szeretetet és jogot hadd énekelek, neked, Örökkévaló, hadd zengek. 2 Hadd ügyelek gáncstalan útra – mikor jösz majd hozzám? Járni fogok szívem gáncstalanságában az én házamban. 3 Nem tartok szemeim előtt alávaló dolgot; elpártolást elkövetni, azt gyűlööm, rám ne ragadjon. 4 Ferde szív távozzék tőlem, rosszról ne tudjak; 5 ki titkon megszólja felebarátját, azt megsemmisítém, a büszke szeműt és telhetetlen szívűt, azt nem viselem el. 6 Szemeimet az ország híveire vetem, hogy velem lakjanak; ki gáncstalan úton jár, az szolgájón engem. 7 Ne lakjék az én házamban csalárdzsát tevő, hazugságokat beszélő ne álljon meg szemeim előtt. 8 Reggelenként megsemmisítém minden az ország gonoszait, hogy kiírjam az Örökkévaló városából azokat, kik jogtalant tesznek.

102 Imádság, egy szegény számára, midőn ellankad és az Örökkévaló előtt kiönti panaszát. Örökkévaló, halljad imámat, s fohászkodásom jusson hozzád! 2 Ne rejtsd el arcodat tőlem szorultságom napján; hajlítsd hozzám füledet, amely napon felkíáltok, gyorsan hallgass meg! 3 Mert füstben enyésztek el napjaim, és csontjaim átizzottak mint égéstől. 4 Megveretett, mint a fű, úgy hogy elszáradt a szívem; bizony, elfeledtem megenni kenyéremet. 5 Nyögésem hangjától odatapadt csontom húsomhoz. 6 Hasonlítok a pusztá pelikánjához, olyan lettem, mint kuvik a romokban. 7 Virrasztottam s olyan lettem, mint magános madár a háztetőn. 8 Egész nap gyaláztak ellenségeim; az ellenem tombolók reámba esküdték. 9 Mert hamut kenyér gyanánt ettem, s italomat sírással elegyítettem: 10 indulatod és haragod miatt, mert felkaptál és elhajítottál. 11 Napjaim akár a megnyúlt árnyék, és én elszáradok, mint a fű, 12 De te, Örökkévaló, örökké trónolsz, s neved nemzedékeig meg nemzedékeig tart. 13 Te majd felkész, irgalmasol Cziónnak, mert ideje, hogy kegyelmezz neki, mert eljött a határidő; 14 mert szolgáid kedvelik a köveit és porát kegyelik. 15 S majd félik a nemzetek az Örökkévaló nevét, s minden föld királyai dicsőségedet; 16 mert megépítette az Örökkévaló Cziót, megjelent az ő dicsőségében. 17 Odafordult a hontalanok imájához, s nem vetette meg imádságukat. 18 Föllíratik ez az utóbbi nemzedék számára, s a megeremtendő nép majd dícséri Játh: 19 hogy letekint a szent magasságából, az Örökkévaló az égből a földre nézett, 20 hogy meghallgassa a foglynak jájgatását, hogy megoldozza a halál fiait; 21 hogy hirdessék Cziónban az

Örökkelvő nevét és dícséretét Jeruzsálemben, 22 mikor népek gyűlnek együvő és királyságok, hogy szolgálják az Örökkelvőt. 23 Megsanyargatta az úton erőmet, megrövidítette napjaimat. 24 Azt mondom: Istenem, el ne ragadj napjaim felében, nemzedéken meg nemzedékeken át a te éveid! 25 Hajdanában alapítottad a földet s kezeid műve az ég; 26 ők elvesznek, de te megállasz, s mindannyian mint a ruha elkopnak: mint az öltözetet váltod őket, s ők elváltoznak. 27 De te ugyanaz vagy, és éveidnek nincsen vége. 28 Szolgáid fiai lakni fognak s magzatjuk megszilárdul előtted.

103 Dávidtól. Áldjad, én lelkem, az Örökkelvőt s egész belsem az ő szent nevét! 2 Áldjad, én lelkem, az Örökkelvőt s ne feledkezzel meg mind az ő tetteiről! 3 ő az, ki megbocsátja minden bűnödet, ki meggyógyítja minden betegséget; 4 ki veremből váltja meg életedet, ki körülvesz téged szeretettel s irgalommal; 5 ki jóval tartja el díszedet, hogy megújhodik sasként ifjúságod. 6 Igazságot tesz az Örökkelvő és jogot mind a zsaroltaknak. 7 Megismerteti útjait Mózessel, Izraél fiaival cselekvéseit: 8 irgalmas és kegyelmes az Örökkelvő, hosszantűrő és bőséges a szeretetben. 9 Nem mindetig fog pörölni s nem örökké haragot tartani. 10 Nem vétkeink szerint járt el velünk, s nem bűneink szerint bánt velünk. 11 Mert amint magas az ég a föld fölött: hatalmas volt szeretete az ő tiszteleői fölött. 12 Amint távol van kelet nyugattól: eltávolította tőlünk bűntetteinket. 13 Amint atya irgalmas gyermekinek, irgalmaszt az Örökkelvő az ő tiszteleőinek. 14 Mert ő ismeri hajlamunkat, emlékezik rá, hogy por vagyunk. 15 Halandónak akár fű a napjai, mint a mező virága úgy virágzik; 16 mert szél vonult el rajta s nincsen, s nem ismeri őt többé a helye. 17 De az Örökkelvő szeretete öröktől-örökké van tiszteleői fölött, s igazsága jut gyermekéik gyermekéinek: 18 azoknak kik szövetségét megőrzik s megemlékeznek rendeleteiről, hogy megtegyék. 19 Az Örökkelvő az égben szilárdította meg trónját és királyságá a mindenben uralkodik. 20 Áldjátok az Örökkelvőt, ti angyalai, ti hatalmas erejűek, akik végezitek igéjét, hallgatván igéjének szavára! 21 Áldjátok az Örökkelvőt mind a seregei, szolgálattevői ti, akaratának végzői! 22 Áldjátok az Örökkelvőt, mind a művei ti, uralmának minden helyein! Áldjad, én lelkem, az Örökkelvőt!

104 Áldjad, én lelkem, az Örökkelvőt! Örökkelvő, én Istenem, felette nagy vagy, fenséget és díszt öltöttél. 2 Világosságba burkolózik, mint palástba, kiterjeszti az eget, mint a szőnyeget. 3 Aki vizekben gerendázta

emeleteit, aki fellegeket tesz szekerévé, aki jár a szélnek szárnyain. 4 Szeleket tesz követeivé, szolgává lobogó tüzet. 5 Talapzataira alapította a földet, hogy meg ne inogjon mindörökki. 6 Vízárral, mint ruhával takartad be, a hegyeken vizek állnak; 7 dorgálásodtól megfutamodnak, dörgésed hangjától szétsietnek – 8 felemelkednek hegyek, alá süllyednek síkságok – arra a helyre, melyet alapítottál nekik. 9 Határt vetettél, hogy át ne lépjék, hogy újra be ne borítás a földet. 10 Aki forrásokat bocsát a völgyekbe, hegyek között folynak. 11 Itatják minden vadját a mezőnek, vadszamarak a szomjukat oltják. 12 Fölöttük lakozik az ég madara, a lombok közül hangot hallatnak. 13 Megitatja a hegyeket emeleteiből, műveid gyümölcséből jóllakik a föld. 14 Füvet sarjaszt a baromnak, meg növényt az ember munkája által, előhozván kenyeret a földből, 15 és bort, mely örvendeztető halandónak szívét, fénylővé tevén az arcot olajtól, a kenyér pedig erősítő a halandónak szívét. 16 Jóllaknak az Örökkelvő fái, Libánonnak czédrusai, melyeket ültetett; 17 ahol madarak fészkelnek, a gólya – cziprusfák a háza. 18 A magas hegyek a zergéknak valók, a sziklák menedékké a hegyi nyulaknak. 19 Teremtette a holdat ünnepek számára, a nap ismeri lementét; 20 szerzesz sötétséget s lészen éjszaka, akkor mozog minden vadja az erdőnek. 21 Fiatal oroszlánok ordítanak ragadalmányért, így kérvén Istantől elededőket. 22 Felsüt a nap visszahúzónak és tanyáikba heverednek. 23 Dolgára kimegy az ember és munkájára egész estig. 24 Mily számosak a te műveid, Örökkelvő! Mindnyáját bölcseséggel teremtettek, telve van a föld szerzeményeddel. 25 Emiss a tenger, nagy és széles határu: ott van csúszó-mászó és száma sincs, kicsiny állatok nagyokkal együtt. 26 Ott hajók járnak, a leviátán, melyet alkottál, hogy játszadozzon abban. 27 Mindnyájan hozzád reménykednek, hogy megadjad elededőket a maga idején. – 28 Adsz nekik szedegetnek; megnyitod kezedet: megtelnek jóval. 29 Elrejted arcodat: megrémülnek; visszavonod leheletüket: kiműlnak s porukhoz térnek vissza. 30 Kibocsátod leheleteidet: megtérítmeket; így újítod meg a föld színét. 31 Legyen az Örökkelvő dicsősége örökre, öürüjön az Örökkelvő az ő művein! 32 Aki letekintett a földre s az megrengett, megérinti a hegyeket és füstölögnek. 33 Hadd énekelek az Örökkelvőnök életében, hadd zengék Istenemnek, amíg vagyok! 34 Legyen kellemes neki beszédem; én örüljek az Örökkelvőben. 35 Veszszenek a vétkesek a földről, s gonoszok ne legyenek többé! Áldjad, én lelkem, az Örökkelvőt! Halleluja!

105 Adjatok hálát az Örökkelvőnök, szólítsátok nevét, tudassátok a népek között cselekményeit! 2

Énekeljetek neki, zengjetek neki, gondolkodjatok el minden az ő csodatetteinek! 3 Dicsekedjetek szent nevével; örüljön szíve az Örökkévaló keresőinek! 4 Keressétek föl az Örökkévalót és hatalmát, arczát keressétek minden! 5 Emlékezzetek csodatetteiről, melyeket művelt, csodajeleiről és szája ítéleteiről. 6 Szolgájának Ábrahámnak magzatja ti, Jákób fiai, az ő kiválasztottai! 7 Ő az Örökkévaló, a mi Istenünk, az egész földön vannak ítéletei. 8 Örökké megemlékezett szövetségéről, az igéről, melyet megparancsolt ezer nemzedékre, 9 melyet kötött Ábrahámmal, és Izsáknak tett esküjéről; 10 megállapította Jákóbnak törvényül, Izraélnek örökök szövetségül; 11 mondván: neked adom Kanaán országát, birtoktok osztályául! 12 Midőn csekély számúak voltak, csak kevesen és benne tartózkodók: 13 akkor jártak nemzetől nemzethez, egyik királyságból más néphez. 14 Nem engedte embernek, hogy zsarolja őket, s megfenyített miattuk királyokat: 15 ne nyúljatok fölkentjeimhez és prófétáimat ne bántsátok! 16 Éhséget szólított az országra, eltörte a kenyér minden pálcázját. 17 Küldött előttük egy férfiút, rabszolgául adatott el József. 18 Békóval sanyargatták lábat, vasba jutott a lelke, 19 az időig, hogy bekövetkezett az igéje, az Örökkévaló szava megtisztította őt. 20 Küldött a király s feloldozta, népeket uralkodója s kiszabadította. 21 Úrrá tette háza fölött és uralkodóvá minden vagyonán, 22 hogy megköthesse nagyait kedve szerint, és bölcsessé tegye véneit. 23 És Egyiptomba jutott Izraél, s Jákób tartózkodott Chám földjén. 24 S megszaporította népét nagyon és számosabbá tette szorongatóinál. 25 Átváltoztatta szívöket, hogy meggyűlöljék népét, hogy fondorkodjanak szolgái ellen. 26 Küldte Mózest, az ő szolgáját, Áront, akit kiválasztott; 27 elvégezték köztük jeleinek dolgait meg csodákat Chám földjén. 28 Küldött sötétséget és sötét lett, s nem engedetlenkedtek igéje iránt. 29 Átváltoztatta vizeket vérré s megölte halukat. 30 Hemzsegett országuk békáktól, királyaik szobáiban. 31 Szolt és jött gyülevész vad, férgek egész határukba. 32 Jégesőt adott nekik esőjük gyanánt, lobogó tüzet országukban; 33 elverte szőlőjüket és fügefájukat és összetörte határuk fáit. 34 Szolt és jött sáska, nyaló sáska szám nélkül, 35 s megemészett minden füvet országukban, s megemészette földjük gyümölcsét. 36 Megölt minden elsőszülöttet országukban, zsengéjét minden tehetségöknek. 37 Erre kivonultatta őket ezüsttel és aranynyal, és törzsei közt nem volt gyöngélkedő. 38 Örült Egyiptom kivonultukon, mert rájuk esett rettegésük. 39 Kiterített felhőt takarónak, meg tüzet, hogy világítson éjjel. 40 Kértek s hozott fűrjet és égnek kenyérevel jállakatta őket. 41 Sziklát nyitott és vizek folytak, jártak a sivatagban folyamként.

42 Mert megemlékezett szent igéjéről Ábrahámhoz, az ő szolgájához. 43 És kivezette népét vígásban, ujjongásban kiválasztottjait; 44 adta nekik nemzetek országait, hogy elfoglalják népek fáradalmát: 45 avégett, hogy megőrizzék törvényeit és megtartsák a tanait. Hallelúja!

106 Hallelúja! Adjatok hálát az Örökkévalónak, mert jóságos, mert örökké tart a kegyelme. 2 Ki mondhatja el az Örökkévaló hatalmas tetteit, hirdetheti minden dicséretét? 3 Boldogok, aikik megőrizik a jogot, aki igazságot mivel minden időben. 4 Emlékezzel reám, Örökkévaló, a néped iránt való kedvességgel, gondolj reám a te segítségeddel, 5 hogy láthassam választottaid jólétét, hogy örüljek nemzeted örömén, hogy dicsekedjem birtokoddal együtt. 6 Vétketünk, őseinkkel együtt, bűnt követtünk el, gonoszul cselekedtünk. 7 őseink Egyiptomban nem fogták föl csodatetteidet, nem emlékeztek kegyeid bőségére s engedetlenkedtek a tenger mellett, a nádastengernél. 8 Megsegítette őket neve kedvéért, hogy tudassa hatalmát. 9 Megdorgálta a nádastengert és kiszáradt s vezette őket mélyiségekben, akár a pusztában. 10 Megsegítette őket gyűlölönek kezéből, megváltotta őket ellenségek kezéből; 11 vizek borították be szorongatókat, egy sem maradt meg közülök. 12 És hittek szavaiban, énekelték dicséretét. 13 Hamar felejtették el tetteit, nem várták be határozatát: 14 vágygyal vágyakoztak a pusztában, s megkísértették Isten a sivatagban; 15 meg is adta nekik kérésüket, de soványságot bocsátott lelkükre. 16 Felbuzdultak Mózes ellen a táborban, Áron, az Örökkévaló szentje ellen. 17 Megnyílt a föld s elnyelte Dátánt, s befödte Abírám községét; 18 tűz égett községi között, láng lobbasztotta el a gonoszokat. 19 készítettek borjút a Chórébnél, s leborultak öntött kép előtt. 20 Felcseréltek dicsőségeket, képmásával ökörnek, füvet evőnek. 21 Elfelejtették Isten, segítőjüket, ki nagyokat művelt Egyiptomban, 22 csodás tetteket Chám földjén, felelmeteseket a nádastenger mellett. 23 Kimondta, hogy megsemmisíti őket, hacsak Mózes az ő választotta nem áll a résben előtte, hogy elfordítsa hevét, nehogy rontson. 24 Megvetették a gyönyörűséges országot, nem hittek igéjének; 25 zúgolódtak sátraikban, nem hallgattak az Örökkévaló szavára. 26 Akkor kezét emelt felőlük, hogy eleji őket a pusztában, 27 s hogy magzatukat a nemzetek közé ejti, s hogy szétszórja őket az országokban. 28 Csatlakoztak Báäl-Peórhoz és ették halottaknak áldozatait; 29 bosszantották cselekedeteikkel és csapás tört ki köztük. 30 Akkor odaállt Pínechász s ítéletet tett és elállt a csapás; 31 betudatott az neki igazságul nemzedékre meg nemzedékre örökké.

32 Megharagították a pörlekedés vizénél, s rosszul járt Mózes ő miattuk, 33 mert engedetlenkedtek szellemre iránt, s elszolta magát ajkaival. 34 Nem semmisítették meg a népeket, melyeket mondott nekik az Örökkévaló; 35 hanem összevegyülték a nemzetekkel s eltanulták tetteiket. 36 Szolgálták bálványait, úgy hogy tőrül lettek nekik; 37 áldozták fiaikat és leányaikat a gonosz szellemeknek. 38 Ártatlan vért ontottak, fiaik és leányaik vérét, akiket áldoztak Kanaán bálványainak, úgy hogy fertőzötté lett az ország a vérbüntől. 39 Tisztátlanokká lettek tetteik által s parázánálkodtak cselekedeteikkel. 40 És föllobbant az Örökkévaló haragja népe ellen, s megúltála birtokát; 41 adta őket nemzetek kezébe, s uralkodtak rajtuk gyűlölőik, 42 szorították őket ellenségeik s megalázkoztak kezük alatt. 43 Sok ízben mentette meg őket, de ők engedetlenkedtek öntanácsuk szerint s összeroskadtak bűnükben. 44 De láttá szorultságukat, midőn meghallotta fohászukat; 45 s megemlékezett számukra szövetségéről és sajnálkozott kegyeinak bősége szerint, 46 s adta őket irlalomra mind a foglyulejtőik előtt. 47 Segíts meg minket, Örökkévaló, Istenünk, s gyűjts össze a nemzetek közül, hogy hálát adjunk szent nevednek, hogy magasztalódunk dicséretteddel! 48 Áldva legyen az Örökkévaló, Izrael Istene, öröktől fogva örökké. S mondja az egész nép: Ámen! Hallelúja!

107 Adjatok hálát az Örökkévalónak, mert jóságos, mert örökké tart a kegyelme! 2 Ezt mondják az Örökkévaló megváltottjai, akiket megváltott szorongatónak kezéből, 3 és országokból gyűjtötte őket össze: keletről és nyugatról, északról és a tenger felől. 4 Tévelyegtek a pusztában, sivatag úton, lakó várost nem találtak; 5 éhesek, szomjasak is, lelkük ellankad ő bennök. 6 És kiáltottak az Örökkévalóhoz szorultságukban, szorongásaikból megmentette őket, 7 járatta őket egyenes úton, hogy lakó városba menjenek. 8 Adjának hálát az Örökkévalónak kegyelméért, és csodatetteiért az emberfiaival; 9 mert jóllakkatta az elepedt lelket, s az éhes lelket megtöltötte jóval! 10 Kik sötétségben és homályban ülnek, nyomorúságnak s vasnak foglyai, 11 mert engedetlenkedtek Isten szavai iránt és a Legfelsőnek tanácsát megvetették; 12 hát megalázta szenvédésben szívöket, megboltottak s nincs, ki segítsen. 13 És kiáltottak az Örökkévalóhoz szorultságukban, szorongásaikból megsegítő őket, 14 kivezeti őket sötétségből és homályból, és kötelékeket szétszakítja. 15 Adjának hálát az Örökkévalónak kegyelméért és csodatetteiért az emberfiaival; 16 mert összetör érczajtókat és vasreteszeket szétvágott. 17 Akik oktalanok bűntettük útja miatt és bűneik miatt sanyarognak,

18 minden eledelt utál a lelkük s eljutottak a halál kapuihoz. 19 És kiáltottak az Örökkévalóhoz szorultságukban, szorongásaikból megsegítő őket, 20 igéjét küldi és meggyógyítja őket s kiszabadítja vermeikből; 21 adjanak hálát az Örökkévalónak kegyelméért és csodatetteiért az emberfiaival, 22 s áldozzanak hálaáldozatokat, s beszéljék el tetteit ujjongással! 23 Kik tengerre szállanak hajókon, munkát végeznek nagy vizeken, 24 ők látták az Örökkévaló tetteit és csodatetteit a mélységen: 25 szólt s támasztott szélvihart s az fölemele hullámait, 26 fölszállnak égbe, lesülyednek mélységekbe, lelkük elcsüggéd a bajban, 27 forognak és inognak mint a részeg, és minden bölcseségük elenyészik. 28 És kiáltottak az Örökkévalóhoz szorultságukban, és szorongásaikból kivezeti őket; 29 megállítja a vihart csendességgé s lecsillapodtak hullámai; 30 s örültek, hogy elhallgattak, s elvezette őket kívánságuk révébe. 31 Adjának hálát az Örökkévalónak kegyelméért és csodatetteiért az emberfiaival, 32 s magasztalják őt népnek gyülekezetében s vének ülésében dicsérjék őt! 33 Folyamokat tett pusztává s víznek eredőit tikkadtsággá, 34 termékeny országot sós földde a benne lakók rosszasága miatt; 35 pusztát tett vizes tóvá és sivatag földet víznek eredőivé, 36 és letelepített ott éhezőket s lakó várost alapítottak. 37 Bevetettek mezőket és ültettek szőlőket, és gyümölcsöt, termést szerzettek. 38 Megáldotta őket, s megsokasodtak nagyon és barmukat nem kevésítette. 39 De megkevesbedtek és meggörnyedtek bajnak és báhatnak nyomásától. 40 Csúfot önt nemeseikre s eltévelítette őket útalan pusztaságban; 41 de felmagasította a szükölködőt a nyomorúságból s olyanná tette a családokat, mint a juhok. 42 Látják az egyenesek és örülnek, s minden jogtalanság elzárja száját. 43 Ki oly bölcs, hogy megőrizze ezeket, hogy ügyeljenek az Örökkévaló kegyelmeire.

108 Ének. Zsoltár Dávidtól. Szilárd a szivem, oh Isten, hadd énekelek, hadd zengék – méltóságom is!

2 Ébredj lant és hárfa! Hadd ébresztem a hajnalt! 3 Magasztallak téged népek közt, Örökkévaló, és zengék neked a nemzetek közt. 4 Mert nagy az egeken felül szereteted s a felhőkig igazságod. 5 Emelkedjél az egek fölé, oh Isten, s az egész föld fölé dicsőségeddel! 6 Azért hogy megszabadítassanak kedvetljeid, segíts jobboddal és hallgass meg! 7 Isten beszélt szentségében: hadd ujjongok, hadd osztom ki Sekhémet, és Szukkót völgyét hadd mérem fel. 8 Enyém Gileád, enyém Menasse, Efraim pedig fejem erőssége, Jehúda törvény-pálczám. 9 Móáb mosdómedenczém, Edómra vetem sarumat, Peliset fölött riadozom. 10 Ki vezet engem az erősített várba, ki vezérel

engem Edómag? 11 Nemde te, oh Isten, elvetettél minket és nem vonulsz ki, Isten, hadainkkal! 12 Adj nekünk segítséget a szorongatótól, hisz hiábavaló embernek segedelme. 13 Istennel végünk hatalmast, és ő letíporja szorongatóinkat.

109 A karmesternek. Dávidtól zsoltár. Dicséretem Istene, ne hallgass! 2 Mert gonosznak száját és csaláságnak száját nyitották rám, beszéltek velem hazug nyelvvel. 3 És gyülölet szavaival környékeztek, és harczoltak ellenem ok nélkül. 4 Szeretetemért vádolnak engem, holott én csinálmás vagyok. 5 Tettek velem rosszat jóért, s gyűlölettszeretetemért. 6 Rendelj föléje gonoszt, és váldó álljon jobbján! 7 Mikor megitélték, kerüljön ki bűnösnek és imája váljék vétekkel! 8 Legyenek napjai kevesek, a mi neki szánva volt, más vegye el! 9 Legyenek gyermekei árvák, és felesége özvegy! 10 S bujdosva bujdossanak el gyerrnekei, kérgegessenek és kolduljanak, el a romjaiktól! 11 Törbe ejtse hitelező mindazt a mi az övé, és idegenek prédlájá el szerzeményét. 12 Ne legyen neki, ki tartósan mivel szeretetet s ne legyen árvának, ki rajtuk könyörül! 13 Legyenek utódai kiírtásra, a másik nemzedékben törültessék el nevök! 14 Emlékezésre legyen őseinek bűne az Örökkévalónál, es anyjának vétké el ne törültessék! 15 Legyenek minden előtte az Örökkévalónak, s irtsák ki az országból emlékük! 16 Mivelhogy nem gondolt arra, hogy szeretetet miveljen s üldözött szegény és szüköködő embert s levett szívút, hogy megölhesse. 17 Szerette az átkot, tehát rája jött, nem kedvelte az áldást, tehát eltávozott tőle. 18 Felöltötte az átkot mint ruháját, tehát bement mint a víz a belsejébe, s mint az olaj csontjaiba. 19 Legyen neki mint ruha, melybe burkolózik, és övül, melyet minden felköt. 20 Ez munkabére vádlóimnak az Örökkévalótól, s azoké, kik rosszat beszélnek lelkem ellen! 21 Te pedig Örökkévaló, én Uram, tégy velem neved kedvét, mert jó a te kegyelmed, ments meg engemet! 22 Mert szegény és szüköködő vagyok, és szívem megsebesült én ben nem. 23 Mint árnák, mikor megnyúlik, eltünedezem, elriasztattam mint a sáska. 24 Térdeim elgyengültek a bőjttől, és húsom elsoványodott, zsírtalan. 25 És én gyalázásra lettem nekik; meglátnak, fejüket csóválják. 26 Védelmezz meg, Örökkévaló, én Istenem, segíts engem szereteted szerint! 27 Hadd tudják meg, hogy a te kezed ez, te, oh Örökkévaló, cselekedted! 28 Átkozzanak ők, te pedig áldasz; támadtak, de megszégyenültek, szolgád pedig örül. 29 Öltsenek vádlóim gyalázatot, s burkolózzanak mint a köpenybe szegyenökbe! 30 Magasztalom az Örökkévalót szájammal nagyon, és sokak közepette dicsérem őt; 31 mert

ott áll jobbjánál a szüköködőnek, hogy megsegítse lelkének biráitól.

110 Dávidtól zsoltár. Ugymond az Örökkévaló uramnak: Uj jobbomra, mígnem teszem elleniségeidet lábaidnak zsámolyául. 2 Hatalmas pálczádat kinyújtja az Örökkévaló Czióból: uralkodjál elleniségeid között! 3 Néped csupa készség hadsereged napján; szentséges díszben, hajnal méhából feléd száll fiatal ságot karmatja. 4 Megesküdött az Örökkévaló s nem bánja meg: Te pap vagy örökké Malkiczédek módjára. 5 Az Úr a te jobbodon szétszűzött haragjának napján királyokat. 6 Ítéletet tart a nemzetek fölött teli holttestekkel minden – összezúta a fejet tágas földön. 7 A patakóból az úton iszik, azért fölemel a fejet.

111 Hallelúja! I2agastalom az Örökkévalót egész szívből, egyeneseknek tanácsában és községben. 2 Nagyok az Örökkévaló tettei, keresni valók mind a kedvelőiknek. 3 Fenség és fény a cselekvése, örökre megáll az igazsága. 4 Emlékét szerzette csodatetteinek, kegyelmes és irgalmas az Örökkévaló. 5 Eledelt adott tiszteleinek, örökké megemlékezik szövetségéről. 6 Tetteinek erejét tudtul adta népének, adván nekik nemzetek birtokát. 7 Kezeinek tettei igazság és jog, hűségesek mind az ő rendeletei. 8 Szilárdak mindenkorra, örökre, megalkotva igazsággal és egyenességgel. 9 Megváltást küldött népének, örökre rendelte el szövetségét, szent és félelmetes a neve. 10 A bölcseség kezdete istenfélelem; jó eszesség jut minden mivelőjének, örökké megáll a dicsérete.

112 Hallelúja! Boldog a férfi, ki az Isten fél, parancsolatait kedveli nagyon! 2 Hatalmas lesz magzatja az országban, az egyenesek nemzedéke megáldatik. 3 Vagyón és gazdagság van házában, s örökké megáll az igazsága. 4 A sötétségen világosság tündöklik föl az egyeneseknek: a kegyelmes és irgalmas és igazságos. 5 Jól jár férfi, ki könyörül és kölcsön ad, elintézi dolgait jog szerint; 6 mert örökké nem tántorodik meg, örök emlékezetül lészen az igaz. 7 Rossz hírtől nem fél, megállapodott a szíve, az Örökkévalóban bizakodó. 8 Szilárd a szíve, nem fél, mígnem rájuk néz szorongatóira. 9 Szórva adott a szüköködőknek, örökké megáll az igazsága, szarva emelkedik dicsőségen. 10 A gonosz látja és boszankodik, fogait vicsorítja és elcsüggéd; a gonoszok vágya elvész.

113 Hallelúja! Dicsérjétek, szolgái ti az Örökkévalónak, dicsérjétek az Örökkévaló nevét! 2 Legyen az Örökkévaló neve áldott mostantól mindörökké! 3 Napkeltétől

napnyugtág dicsérve legyen az Örökkévaló neve. 4 Magasztos mind a nemzetek fölött az Örökkévaló, az ég fölött van a dicsősége. 5 Ki olyan, mint az Örökkévaló, a mi Istenünk? Ki magasan székel, 6 ki mélyen letekint az égben és a földre; 7 föltámasztja porból a szegényt, szemétből fölemeli a szükölködőt, 8 hogy ültesse a nemesek mellé, népének nemesei mellé. 9 Megnépesítí a magtalan nővel a házat, mint gyermekek anyja örvend. Hallelúja!

114 Mikor Izrael kivonult Egyiptomból, Jákób háza érthetetlen nyelvű nép közül: 2 lett Jehúda szentélyévé, Izrael az ő uradalmává. 3 A tenger láta és megfutamodott, a Jordán hátra kanyarult; 4 a hegyek szöködtek mint kosok, a halmok mint fiatal juhok. 5 Mi lelt, oh tenger, hogy megfutamodol, oh Jordán, hogy hátra kanyarúlsz, 6 hegyek ti, hogy szöködtek mint kosok, halmok, mint fiatal juhok? 7 Az Úr elől reszkess, oh föld, Jákób Istené elől, 8 ő ki a sziklát vizes tóvá változtat-ja, a kovát víznek forrásává.

115 Ne nékünk, Örökkévaló, ne nékünk, hanem nevednek adj dicsőséget szeretetedért, igazságodért! 2 Miért mondják a nemzetek: hol van hát az ő istenük? 3 Holott Istenünk az égben van; minden, a mit akar, megtesz. 4 Bálványaiak ezüst és arany, ember kezeinek műve. 5 Szájuk van, de nem beszélnek, szemeik vannak, de nem látnak; 6 füleik vannak, de nem hallanak, orruk van, de nem szagolnak; 7 kezeik, de nem tapintanak, lábaik, de nem járnak, nem lehelnek torkukkal. 8 A milyenek ők, legyenek a készítőik, mindenki, ki bennök bízik. 9 Izrael, te bízzál az Örökkévalóban! Segítségük és paízsuk ő. 10 Áron háza, bizzatok az Örökkévalóban! Segítségük és paízsuk ő. 11 Istenfőlk, bizzatok az Örökkévalóban! Segítségük és paízsuk ő. 12 Az Örökkévaló megemlékezett rólunk, megáldja, megáldja Izrael házát, megáldja Áron házát, 13 megáldja az istenfőléket, a kicsinyeket a nagyokkal együtt. 14 Gyarapítson titeket az Örökkévaló, titeket és gyermekeiteket! 15 Áldva legyetek az Örökkévalótól, ki égnek és földnek alkotója. 16 Az ég az Örökkévalónak ege, de a földet az ember fiainak adta. 17 Nem a halottak dicsérik Jáht s nem mind, a kik sír csendjébe szállnak. 18 R De mi áldjuk Jáht mostantól mindörökki. Hallelúja!

116 Szeretem, hogy meghallja az Örökkévaló hangomat, könyörgésemet. 2 Azért hajlította felém fulét, s napjaimon át szólítom. 3 Körül fogtak engem halálnak kötelei, és alvilágnak szorongásai értek, szorongást és bánatot értem; (Sheol h7585) 4 de az Örökkévalónak nevét szólítom:

oh Örökkévaló, szabadítsd meg lelkemet! 5 Kegyelmes az Örökkévaló és igazságos, s Istenünk irgalmas. 6 Megőrzi az együgyeket az Örökkévaló; megfogytam, de segített nekem. 7 Térj vissza, lelkem, nyugalmadra, mert az Örökkévaló jót végzett rajtad! 8 Bizony, megmentettek lelkemet a haláltól, szememet a könytől, lábamát a tasztártól. 9 Járhatok az Örökkévaló előtt az élők országaiban. 10 Én hiszek, midőn így szólok: sanyarogtam én nagyon. 11 Mondtam én elhamarkodásomban: az ember mind hazug. 12 Mivel viszonozzam az Örökkévalónak mind a jótéteményeit én irántam? 13 Segítségnek serlegét emelem s az Örökkévalónak nevét szólítom. 14 Fogadásaimat megfizetem az Örökkévalónak, előtte bizony egész népének. 15 Drága az Örökkévalónak szemeiben jámborainak a halála. 16 Oh Örökkévaló – mert szolgád vagyok, szolgád vagyok, szolgálód fia, megoldottad kötelékeimet. 17 Neked áldozom hálának áldozatát, s az Örökkévaló nevét szólítom. 18 Fogadásaimat megfizetem az Örökkévalónak, előtte bizony egész népének. 19 Az Örökkévaló házának udvaraiban, közepedben, oh Jeruzsálem! Hallelúja!

117 Dicsérjétek az Örökkévalót, ti nemzetek mind, magasztaljátok őt, ti népek mind! 2 Mert hatalmas volt felettünk az ő szeretete, s az Örökkévaló hűsége örökké tart. Hallelúja!

118 Adjatok hálát az Örökkévalónak, mert jósgáos, mert örökké tart a kegyelme. 2 Mondja csak Izrael: mert örökké tart a kegyelme! 3 Mondják csak Áron háza: mert örökké tart a kegyelme! 4 Mondják csak az istenfőlk mert örökké tart a kegyelme! 5 szorongásból szólítottam Jáht, tág térrrel meghallgatott engem Ján. 6 Az Örökkévaló mellettem van, nem félek; mit tehet ember nekem? 7 Az Örökkévaló mellettem van segítőim közt, s én majd rájuk nézek gyülölöimre. 8 Jobb menedéket keresni az Örökkévalóban, mint bízni az emberben. 9 Jobb menedéket keresni az Örökkévalóban, mint bízni nemesekben. 10 Mind a nemzetek körülvettek – az Örökkévaló nevében, bizony szétvágom őket. 11 Körülvettek, körül is fogtak – az Örökkévaló nevében, bizony szétvágom őket. 12 Körülvettek mint a méhek – ellohatnak mint a tövisek tűze; az Örökkévaló nevében, bizony szétvágom őket. 13 Taszítva tasztított engem, hogy elessem, de az Örökkévaló megsegített. 14 Erőm és énekiem Ján, ő lett nekem segítségül. 15 Ujjongás és segítség hangja az igazak sátrában; az Örökkévaló jobbja hatalmast végez! 16 Az Örökkévaló jobbja fölemel, az Örökkévaló jobbja hatalmast végez! 17 Nem halok meg, hanem élni fogok és elbeszélem Ján tetteit. 18 Fenyítve

fenyített engem Ják, de a halálnak nem adott át. 19 Nyissátok ki nekem az igazság kapuit, bemegyek rajtuk, magasztalam Ját. 20 Ez a kapu az Örökkévaló, igazak mennek be rajta. 21 Hadd magasztallak, mert meghallgattál s lettél nekem segítségül. 22 A kő, melyet megvetettek az építők, saroknak fejévé lett. 23 Az Örökkévalótól történt ez, csodálatos az szemeinkben. 24 Ez az a nap, melyet szerzett az Örökkévaló, hadd vigadunk és örüljünk rajta, 25 Oh Örökkévaló, segíts csak, oh Örökkévaló, boldogít csak! 26 Áldva legyen, aki jön az Örökkévaló nevében, áldunk titeket az Örökkévaló házából. 27 Isten az Örökkévaló és világosságot adott nekünk, kössétek hozzá az ünnepi áldozatot kötelekkel az oltár szarvaihoz. 28 Istenem vagy s magasztallak, én Istenem, dicsőtök. 29 Adjatok hálát az Örökkévalónak, mert jóságos, mert örökké tart a kegyelme!

119 Boldogok a gáncstalan útuak, kik az Örökkévaló tana szerint járnak! 2 Boldogok, kik megővják bizonyságait, egész szível keresik őt; 3 nem is cselekedtek jogtalanságot, az ő útjaiban jártak! 4 Te pasancsoltad, rendeleteidet hogy megőrizzük nagyon, 5 Vajha megszilárdulnának útjaim, hogy megőrizzem törvényeidet! 6 Akkor nem szégyenülök meg, mikor tekintek mind a parancsaidra. 7 Magasztallak szívnek egyenességében, mikor tanulom igazságos ítéleteidet. 8 Törvényeidet megőrzöm, ne hagy el oly nagyon! 9 Miáltal teszi tisztává ifjú az ösvényét; Hogy megőrizi igéd szerint! 10 Egész szivemmel kerestelek; ne engedj eltévednem parancsaidot! 11 Szivembe rejtem szavadat, azért, hogy ne vétkezzem ellened. 12 Áldva légy, Örökkévaló, taníts engem törvényeidre! 13 Ajkaimmal beszélem el mind a szájad ítéleteit. 14 Bizonyságaid útján örvendtem mint mindenféle vagyon fölött. 15 Rendeleteiden hadd elmélkedem, és hadd tekintsem ösvényeidet. 16 Törvényeidben gyönyörködöm, nem felejtem el igédet. 17 Végezz jót szolgádon, hadd éljek és őrizzem meg igédet. 18 Nyisd meg szemeimet, hogy láthassak csodás dolgokat tanodból! 19 Jövevény vagyok a földön; ne rejtsd el tőlem parancsaidot! 20 Megtörödik a lelkem, vágyakozva ítéleteid után minden időben. 21 Megdorgáltad az átkozott kevéllyeket, kik eltévedtek parancsaidot! 22 Gördíts le rólam gyalázatot és csúfságot, mert bizonyságaidat megővtam. 23 Bár ültek is nagyok, egymással beszéltek ellenem: a te szolgád elmélkedik törvényeidben. 24 Gyönyörűségem is a te bizonyságaid, azok a tanácsosaim. 25 A porhoz tapadt a lelkem; élessz fel engem igéd szerint! 26 Útjaimat elbeszéltem s te meghallgattál: taníts engem törvényeidre! 27 Rendeleteid útját értesd meg velem, hadd elmélkedem csodatetteiden,

28 Szétfolyt a lelkem bánattól: támaszsz föl engem igéd szerint! 29 Hazugság útját távoztasd tőlem, s tanoddal kegyelmezz nekem. 30 Hűség útját választottam, ítéleteidet magam előtt tartottam. 31 Ragaszkodtam bizonyságaidhoz: Örökkévaló, ne szégyeníts meg! 32 Parancsaid útján futok, mert tággá teszed szivemet. 33 Igazits engem, Örökkévaló, törvényeid útjára, hadd óvjam meg mindvégig! 34 Értesd meg velem, hogy megővhassam tanodat s megőrizzem egész szível. 35 Járass engem parancsaid ösvényén, mert azt kedvelem. 36 Hajlítsd szívemet bizonyságaidhoz, s ne nyeréskedéshez! 37 Térítsd el szemeimet, hogy ne lássanak hamisat, útaidon éltess engem! 38 Tartsd meg szolgádnak a te szavadat, a mely visz a félelmedre. 39 Térítsd el gyalázatomat, melytől félek, mert jók a te ítéleteid. 40 Íme vágayokoztam rendeleteidre: igazságoddal éltess engem! 41 Jőjenek rám kegyelmeid, oh Örökkévaló, segedelmed szavad szerint! 42 Hogy megfelelhessek gyalázómnan; mert bíztam a te igédben. 43 Ne ragadd ki az igazság szavát szájamból fölölte nagyon, mert ítéleteidre várakozom. 44 Hogy megőrizhessem tanodat állandóan, mindenrőkké. 45 Hogy járhassak tág téren, mert rendeleteidet kerestem. 46 Hogy beszélhessek bizonyságaidról királyoknak előtte s ne szégyenkezzem. 47 Majd gyönyörködöm parancsaidban, melyeket szeretek; 48 s fölemelem kezeimet parancsaidhoz, melyeket szeretek, hogy elmélkedjem törvényeidben. 49 Emlékezzél a szolgádnak jutott igéről, mivelhogy engem reméltettem. 50 Ez vigasztálásom nyomorúságomban: hogy szavad föllesztett engem. 51 Kevélyek csúfoltak engem fölölte nagyon; tanodtól nem hajoltam el. 52 Gondoltam öröktől fogva való ítéleteidre, Örökkévaló, és megvigasztálódtam. 53 Forróság ragadt meg engem a gonoszok miatt, kik elhagyták tanodat. 54 Dalok voltak nekem törvényeid jövevénységem házában. 55 Gondoltam éjjel nevedre, a megőriztem tanodat. 56 Ez jutott nekem, mert megővtam rendeleteidet. 57 Osztályrészem, oh Örökkévaló – úgymondtam – hogy megőrzöm szavadat. 58 Könöörögtem előttem egész szível kegyelmezz nekem szavad szerint! 59 Elgondoltam útjaimat s visszatéríttem lábaimat bizonyságaidhoz. 60 Siettem és nem késedelmeztem, hogy megőrizzem parancsaidat. 61 Gonoszok csapatjai körülfogtak; tanodat nem felejtettem el. 62 Éjfélkor kelek föl, hogy hálát adjak neked a te igazságos ítéleteidért. 63 Társa vagyok mindenazonknak, kik téged félnek és rendeleteid megőrzőinek. 64 Szereteteddel, Örökkévaló, tele van a föld, törvényeidre taníts engem. 65 Jót tettél szolgáddal, Örökkévaló, a te igéd szerint. 66 Jó értelemre és tudásra taníts engem, mert hittem parancsaidban. 67 Mielőtt sanyarogtam, tévelygő voltam,

de most megőrzöm a szavadat. 68 Jó vagy te és jótevő: taníts engem törvényeidre! 69 Rám fogtak hazugságot a kevélyek, én egész szível megóvom rendeleteidet. 70 Eltompult mint hájtól a szívük, én tanodban gyönyörködtem. 71 Jó nekem az, hogy sanyargattam, azért hogy tanuljam törvényeidet. 72 Jó nekem szájadtana, inkább mint ezrei aranynak és ezüstnek. 73 Kezeid készítettek és szilárdítottak engem: értesd meg velem, hogy tanulhassam parancsaiddat! 74 Tisztelőid majd látnak engem és örülnek, mert igédre várakoztam. 75 Tudom, Örökkévaló, hogy igazság a te ítéleteid és hűséggel sanyargattál. 76 Legyen, kérlek, szereteted a vigasztalásomra, a szolgádnak jutott szavad szerint! 77 Jöjjön rám irgalmad, hogy éljek, mert tanod az én gyönyörűségem. 78 Szégyenűljenek meg a kevélyek, mert hazugsággal elnyomtak engem; én elmélkedem rendeleteiden. 79 Forduljanak felém tisztelőid és bizonyságaid ismerői. 80 Legyen szívem gáncstalan a te törvényeidben, azért hogy meg ne szégyenüljek. 81 Epedett lelkem a segedelmedért, igédre várakoztam. 82 Epednek szemeim szavadért, mondván: mikor vigasztalsz meg engem? 83 Mert olyan lettem, mint tömlő a. füstben; törvényeidet nem felejtettem el. 84 Meddig tartanak szolgádnak napjai? Mikor teszel ítéletet üldözöimen? 85 vermeket ástak nekem a kevélyek, a kik nem tanod szerint valók. 86 Mind a parancsaid hűség, hazugsággal üldöznek: segíts engem! 87 Kevés híján semmivé tettek az országban, de én nem hagytam el rendeleteidet. 88 Szereteted szerint éltess engem, hogy megőrizhessem szájad bizonyságát. 89 Örök, oh Örökkévaló, fönnáll igéd az égben. 90 Nemzedékre meg nemzedékre van a te hűséged; megszilárdítottad a földet és megállt. 91 Ítéleteid szerint megállanak ma is, mert mind a te szolgáid. 92 Ha tanod nem a gyönyörűségem, akkor elvesztem volna nyomorúságomban. 93 Soha sem felejtem el rendeleteidet; mert általuk éltettél engem. 94 Tied vagyok: segíts engem, mert rendeleteidet kerestem. 95 Reám vártak a gonoszok, hogy elveszítsenek; bizonyságaidra ügyelek én. 96 minden edepésnek láttam végét; tágas a te parancsod nagyon. 97 Mint szeretem tanodat! Egész nap ő az elmélkedésem. 98 Ellenségeimnél bölcsébbé tesz parancsod, mert örökké enyém az. 99 Mind a tanítóimnál eszesebbé lettem, mert bizonyságaid az én elmélkedésem. 100 Véneknél értelmesebb vagyok, mert rendeleteidet megóvtam. 101 minden rossz ösvénytől tartóztattam lábaimat, azért hogy megőrizzem igédet. 102 Ítéleteidtől nem távoztam el, mert te oktattál engem. 103 Mennyivel édesebbek szavaid inyemnek, mint a méz szájamnak! 104 Rendeleteid által értelmes vagyok, azért gyűlölök minden hazug ösvényt. 105 Mécses

a lábamnak a te igéd és világosság ösvényemnek. 106 Megesküdtem s teljesítettem, hogy megőrzöm igazságos ítéleteidet. 107 Sanyarognom kellett nagyon oh Örökkévaló, éltess igéd szerint! 108 Szájam felajánlásait vedd kedvesen, Örökkévaló, és ítéleteidre taníts engem. 109 Lelkem a tenyeremen van mindig, de tanodat nem felejtettem el. 110 Tőrt vetettek gonoszok nekem, de rendeleteidtől nem tévedtem el. 111 Birtokul vettetem bizonyságaidat örökre, mert szívem vígsága azok. 112 Ráhajlítottam szímet, hogy megtegyem törvényeidet örökké, mindvégig. 113 Tétevázókat gyűlölök, s tanodat szeretem. 114 Rejtekem és pajzsom vagy, igédre várakoztam. 115 Távozzatok tőlem, gonosznevők, hadd óvom meg Istenem parancsait! 116 Támogass engem szavad szerint, hogy éljek, s ne engedj megségyenülnöm reményemmel! 117 Erősíts engem, hogy megsegíthessem, hogy gyönyörködhessem mindig törvényeidben. 118 Elvetetted mind, kik törvényeidtől eltévelyelek, mert hazug az ő csaláságuk. 119 Mint salakot elmozdítottad minden a föld gonoszait, azért szeretem bizonysága-idat. 120 Borzadott rettegésedtől testem, és ítéleteidtől félek. 121 Cselekedtem jogot és igazságot, ne engedj át zsarolóimnak! 122 Kezeskedjél szolgádért a jára; ne zsaroljanak engem kevélyek. 123 Szemeim edeptek segítségedért és igazságos szavadért. 124 Tégy szolgáddal szereteted szerint és törvényeidre taníts engem. 125 Szolgád vagyok, értesd meg velem, hadd ismerjem meg bizonyságaidat! 126 Ideje cselekedni az Örökkévalóért: megbontották a te tanodat. 127 Azért szeretem parancsaiddat jobban aranynál és színaranynál. 128 Azért helyeslek mindenről való minden rendeletet, minden hazug ösvényt gyűlölök. 129 Csodásak a te bizonyságaid, azért megóvta azokat lelkem. 130 Szavaidnak megkezdése világít, értelmessé tesz együgyüket. 131 Feltáztattam szájamat s lihegtem, mert parancsadra vágyódtam. 132 Fordulj hozzá és kegyelmezz nekem, joga szerint azoknak, kik nevedet szeretik. 133 Léptetimet szilárdítsd meg szavaddal, s ne engedj uralkodni rajtam semmi jogtalanságot. 134 Válts ki engem ember zsarolásától, hogy megőrizhessem rendeleteidet. 135 Arczodat világítasd szolgádra és taníts engem törvényeidre! 136 Vízpatakotlól kiáradnak szemeim, mivel nem órizték meg tanodat. 137 Igazságos vagy, Örökkévaló, és egyenesek ítéleteid. 138 Igazsággal megparancsoltad bizonyságaidat és hűséggel nagyon. 139 Sorvasztott engem buzgalmam, mert elfelejtették szavaidat szorongatóim. 140 Salaktalan a te szavad nagyon és szolgád szereti azt. 141 Csekély vagyok és megvetett; rendeleteidet nem felejtettem el. 142 Igazságod örökre igazság és igaz a te tanod. 143 Szorultság és szükség

értek engem, parancsaid az én gyönyörűségem. 144 Igazság a te bizonyságaid örökre, értelmet adj nekem, hogy éljek! 145 Egész szívvel felkiáltottam: hallgass meg, Örökkévaló, törvényeidet hadd óvom meg! 146 Hívtalak, segíts engem, hogy megőrizhessem bizonyságaidat. 147 Megelőztem a szürkületet és fohászkodtam; igédre várakoztam. 148

Megelőzték szemeim az örszakokat, hogy elmélkedjem szavadról. 149 Hangomat halljad szereteted szerint, Örökkévaló, ítéleteid szerint éltess engem! 150 Közelednek a gázságot hajhászók, tanodtól eltávolodtak. 151 Közel vagy, Örökkévaló, s mind a parancsaid igazság. 152 Régen tudom bizonyságaidból, hogy örökre alapítottad azokat.

153 Lásd nyomorúságomat és ragadj ki, mert tanodat nem felejtettem el. 154 Vidd ügyemet és válts meg engem, szavad szerint éltess engem! 155 Távol van a gonoszoktól segítség, mert törvényeidet nem keresték. 156 Irgalmad nagy, oh Örökkévaló, ítéleteid szerint éltess engem! 157 Sokan vannak üldözőim és szorongatóim, bizonyságaidtól nem hajoltam el.

158 Láttam hűtlenkedőket és elundorodtam, a kik szavadat nem őrizték meg. 159 Lásd, hogy szeretem rendeleteidet, Örökkévaló, szereteted szerint éltess engem! 160 Igédenek összege igazság és örökké tart minden igazságos ítéleted.

161 Nagyok üldöztek engem ok nélkül, de igédtől megrettent szívem. 162 Örvendek én a te szavadon, mint ki nagy zsákmányt talál. 163 Hazugságot gyűlöök és utálom; tanodat szeretem. 164 Hétezer naponta dicsértelek, igazságos ítéleteidért. 165 Bőséges béke jut azoknak, kik szeretik tanodat, s nincs számukra botlás. 166 Reménykedtem segítségedre, Örökkévaló, s parancsaidat megtettem. 167

Megőrizte lelkem bizonyságaidat és megszerettem őket nagyon. 168 Megőriztem rendeleteidet és bizonyságaidat, mert mind az útjaim előttem vannak. 169 Közel jusson színedhez fohászkodásom, Örökkévaló, igéd szerint adj nekem értelmet. 170 Jusson könyörgésem színed elé, szavad szerint ments meg engem! 171 Ömledezessenek ajkaim dicséretet, mert törvényeidre tanítasz engem. 172 Hangoztassa nyelvem szavadat, mert mind a parancsaid igazság. 173 Legyen kezed megsegítésemre, mert rendeleteidet választottam.

174 Vágýódtam üdvödre, oh Örökkévaló, és tanod az én gyönyörűségem. 175 Hadd éljen lelkem és dicsérjen téged. és ítéleteid segítsenek engem. 176 Eltévedtem, mint bujdosó bárányt keresd szolgádat, mert parancsaidat nem felejtettem el.

120 Zarándoklás éneke. Szorultságomban az Örökkévalóhoz kiáltottam föl és ő meghallgatott engem. 2 Örökkévaló, mentsd meg lelkemet hazug ajaktól,

csalárdzság nyelvétől! 3 Mit ad neked és mit gyarapít neked a csalárdzság nyelve? 4 Vitéznek élesített nyilai, meg rekettyének parazsa! 5 Jaj nekem, hogy Mésekhnél tartózkodtam, lakoztam Kédár sátrai mellett! 6 Sokat lakozott a lelkem a béke gyüllőlői mellett. 7 Én merő béke vagyok; de midőn beszélek, ők harczra készek.

121 Ének a zarándoklásra. A hegyek felé emelem szemeimet: honnan jön segítségem? 2 Segítségem az Örökkévalótól, ki égnek és földnek teremtője. 3 Ne engedje ingadozni lábadat, ne szunnyadjon a te őriződ! 4 Íme, nem szunnyad és nem alszik Izraél őrzője. 5 Az Örökkévaló a te őriződ, az Örökkévaló a te árnyékd, jobb kezed mellett. 6 Nappal nem ver téged a nap, sem éjjel a hold. 7 Az Örökkévaló megőriz téged minden rossztól, megőrzi lelkedet. 8 Az Örökkévaló megőrzi mentedet és jöttödet, mostantól mindörökké!

122 Zarándoklás éneke. Dávidtól. Örültem, mikor azt mondta nekem: az Örökkévaló házába menjünk. 2 Ott álltak lábaiink kapuidban, oh Jeruzsálem! 3 Jeruzsálem, mely építve van, mint oly város, mely egyaránt összekapcsoltatott; 4 hová felvonultak a törzsek, Ják törzsei, bizonyságul Izraélnek, hogy hálát adjanak az Örökkévaló nevének. 5 Mert ott ültek trónokon törvényre, trónjain Dávid házának. 6 Kérdezzétek Jeruzsálem békéjét: boldogok legyenek, kik téged szeretnek! 7 Legyen béke bástyádon, boldogság palotáidban! 8 Testvéreim és társaim kedvéért, hadd szólok: Béke benned! 9 Az Örökkévalónak Istenünknek háza kedveért, hadd kérjek jót neked!

123 Zarándoklás éneke. Hozzád emeltem szemeimet, te ki az égben trónolsz! 2 Íme, mint szolgák szemei uruknak kezére, mint szolgáló szemei úrnője kezére: úgy fordulnak szemeink az Örökkévalóhoz Istenünkhez, míg nem kegyelmez nekünk. 3 Kegyelmezz nekünk, Örökkévaló, kegyelmezz nekünk, mert bőven jóllaktunk a csúfolással; 4 bőven is jóllakott lelkünk, gúnyjával a gondtalanoknak, csúfolásával a gőgös elnyomóknak.

124 Zarándoklás éneke. Dávidtól. Ha nem az Örökkévaló az, ki velünk volt – így szóljon Izraél 2 ha nem az Örökkévaló az, ki velünk volt, midőn ránk támadtak emberek: 3 akkor elevenen nyeltek volna el bennünket, midőn haragiuk föllobbant ellenünk; 4 akkor a vizek elsodortak volna bennünket, patak ment volna át lelkünk fölött; 5 akkor átmentek volna lelkünk fölött a kevél vizek. 6 Áldva legyen az Örökkévaló, ki nem adott bennünket ragadmányul fogaknak! 7 Lelkünk mint a madár megmenekült a madarászok töréből;

a tőr eltörött és mi megmenekültünk. 8 Segítségünk az Örökkévaló nevében van, ki égnek és földnek teremtője.

125 Zarándoklás éneke. Akik az Örökkévalóban bíznak, akár a Czión hegye, mely nem ingadozik, örökké megmarad. 2 Jeruzsálem hegyek vannak körülötte, az Örökkévaló pedig körülötte az ő népének, mostantól mindenrőkké. 3 Mert nem marad végig a gonoszság vesszeje az igazak sorsán, azért, hogy ne nyújtsák ki az igazak jogtalanságra kezeiket. 4 Tégy jót, Örökkévaló, a jókkal és azokkal, a kik egyenesek szíveikben! 5 De a kik elhajolnak görbe útjaikra – vigye el őket az Örökkévaló a jogtalanságot cselekvőkkel! Béke Izraére!

126 Zarándoklás éneke. Midőn visszahozta az Örökkévaló Czión foglyait, úgy voltunk, mint a kik álmodnak. 2 Akkor megtelt szájunk nevetéssel és nyelvünk újjongással; akkor szóltak a nemzetek között: nagyokat művelt az Örökkévaló ezekkel! 3 Nagyokat művelt az Örökkévaló velünk; vidámak voltunk. 4 Hozd vissza, Örökkévaló, foglyainkat, mint folyammedreket a délvidéken. 5 Akik könnyel vetettek, újjongással aratnak: 6 menve mén és sír, aki viszi a vőtőmag szóratját; jöttön jő, újjongással, aki viszi kékéit.

127 Zarándoklás éneke. Salamontól. Ha az Örökkévaló nem építi fel a házat, hiába fáradoztak vele építő; ha az Örökkévaló nem őrzi meg a várost: hiába virraszt az őr. 2 Hiába az nektek, kik korán keltek, későn ültök, kik eszíték a gyötrődés kenyérét: így ad ő kedveltjének alvásban. 3 Íme, birtok az Örökkévalótól gyermeket, jutalom a testnek gyümölcsé. 4 Mint nyílak víteznek kezében, olyanok az ifjúkor gyermekei; 5 boldog a férfi, ki megtöltötte tegzét velük, nem szégyenülnek meg, midőn ellenségekkel beszélnek a kapúban.

128 Zarándoklás éneke. Boldog mindaz, aki féli az Örökkévalót, aki útjában jár! 2 Kezeid szerzeményét midőn eszed, boldog vagy és jó dolgod van. 3 Feleséged akár a gyümölcstermő szőlőtől házad belsejében; gyermeked akár olajfacsemétek körülötte asztalodnak. 4 Íme, bizonnyígy áldatik meg a férfi, aki féli az Örökkévalót! 5 Áldjon meg téged az Örökkévaló Cziónból és nézd Jeruzsálem jólétét élted minden napjaiban, 6 és láss gyermeket gyermekedtől! Béke Izraére!

129 Zarándoklás éneke. Sokat szorongattak engem ifjúkorom óta – mondja csak Izraél – 2 sokat szorongattak engem ifjúkorom óta, még sem bírtak velem! 3 Hátamon szántottak a szántók, hosszúra húzták

barázdájukat. 4 Az Örökkévaló igazságos: szétvágta a gonoszok kötelét. 5 Szégyent valljanak és hátrályanak meg mind a Czión gyűlőlői; 6 legyenek mint a háztestök fűve, mely mielőtt kitépik, elszáradt; 7 melylyel nem töltötte meg markát az arató, sem őlét a kévekötő, 8 s nem mondta az arra menők: az Örökkévaló áldása reátok! Áldunk titeket az Örökkévaló nevében!

130 Zarándoklás éneke. A mélységből szólítak, Örökkévaló! 2 Uram, hallgass szavamra, legyenek füleid figyelmesek könyörgésem szavára! 3 Ha bünöket őrzöl meg, Jákó, Uram, ki állhat meg? 4 Mert nálad a bűnbocsátás, azért hogy feljünk téged. 5 Reménykedtem az Örökkévalóban, reménykedett a lelkek és igéjére várakoztam. 6 Lelkem várt az Úrra, inkább mint őrök a reggelre, mint őrök a reggelre. 7 Várakozzál, Izraél, az Örökkévalóra, mert az Örökkévalónál van a szeretet, és bőviben van nála a megváltás; 8 és ő meg fogja váltani Izraélt minden bűneitől!

131 Zarándoklás éneke. Dávidtól. Örökkévaló, nem volt fenhéjázó a szivem, s nem voltak büszkék a szemeim, s nem jártam dolgokban, melyek nagyok és csodálatosak nekem. 2 Bizony csitítottam és csendesítettem lelkemet: mint az elválasztott gyermek az anyjánál, mint az elválasztott gyermek, olyan ben nem a lelkek. 3 Várakozzál, Izraél, az Örökkévalóra, mostantól mindenrőkké

132 Zarándoklás éneke. Emlékezzél meg, Örökkévaló, Dávid számára mind az ő sanyargásáról. 2 Aki megesküdött az Örökkévalónak; fogadást tett Jákób hatalmasának: 3 nem megyek be házam sátrába, nem szállok föl ágyam nyoszolyájára, 4 nem engedek álmot szemeimnek, szemplíálmak szendergést, 5 míg nem találok helyet az Örökkévalónak; lakást Jákób hatalmasának. 6 Íme, hallottuk Efrátban, találtuk az erdő mezejében. 7 Hadd menjünk be lakásába, boruljunk le lábai zsályóához! 8 Kelj föl, Örökkévaló, nyugvóhelyedre, te és hatalmad lánca! 9 Papjaid öltözzenek igazságba és jámboraid újjongjanak! 10 Dávid szolgád miatt ne utasítsd vissza fölkentednek arczát. 11 Megesküdött az Örökkévaló Dávidnak igazában, a mitől el nem tért: Tested gyümölcséből valót helyezek a te trónodra; 12 ha fiaid megőrzik szövetségemet s bizonyágot, melyre őket tanítom, fiaik is mindenkorig üljenek a te trónodon! 13 Mert kiválasztotta az Örökkévaló Cziót, megkívánta azt magának lakóhelyül: 14 ez nyugvóhelyem mindenkorra, itt fogok lakni, mert megkívántam azt. 15 Eleségét áldva áldom, szűkölködőit jóllakatom kenyérrel, 16 papjait meg üdvbe

öltöztetem, és jámborai ujjongva ujjonganak. 17 Ott sarjasztok szarvat Dávidnak, elrendezek mécsest fölkentemnek. 18 Ellenségeit szégyenbe öltöztetem, rajta pedig tündöklök koszorúja.

133 Zarándoklás éneke. Dávidtól. Íme, mi, jó és mi kedves, hogy testvérek együtt laknak! 2 Akár a jó olaj a fejen, a szakálra lefolyó, Áron szakállára, a mely lefoly ruháinak szélére; 3 akár a, Chermón karmata, a mely lefoly Czión hegyeire mert oda rendelte az Örökkévaló az áldást, életet mindenrőkké!

134 Zarándoklás éneke. Íme, áldjátok az Örökkévalót, mind az Örökkévaló szolgái, kik álltok az Örökkévaló házában az éjjeleken. 2 Emeljétek fől kezeiteket a szentély felé és áldjátok az Örökkévalót! 3 Áldjon meg téged az Örökkévaló Cziónból, ki égnek és földnek teremtője!

135 Hallelúja! Dicsérjétek az Örökkévaló nevét, dicsérjétek, az Örökkévaló szolgáit, 2 a kik álltok az Örökkévaló házában, Istenünk házának udvaraiban! 3 Dicsérjétek Jáht, mert jóságos az Örökkévaló; zengjetek nevének, mert kedves. 4 Mert Jákóbot választotta ki magának Ják, Izraélt kiváló tulajdonául. 5 Mert tudom én, hogy nagy az Örökkévaló s a mi Urunk inkább mind az isteneknél. 6 Mindent, a mit akart az Örökkévaló, megtett az égben és a földön, a tengerekben és minden a mélységekben. 7 Fölszíllat felhőket a föld végéről, villámokat készít az esőköz, kihoz szelet tárházaiból. 8 A ki megverte Egyiptom elsőszülöttét, embertől baromig; 9 küldött jeleket és csodákat közepedbe, oh Egyiptom, Fáraóra és minden a szolgáira. 10 A ki megvert sok nemzetet, s megölt hatalmas királyokat: 11 Szíchónt, az Emíri királyát és Ógot, Básán királyát, és Kanaán királyságait minden; 12 s adta országukat birtokul, birtokul Izraél népének. 13 Örökkévaló, neved örökké tart; Örökkévaló, hired nemzedékre meg nemzedékre! 14 Mert igazát szerzi az Örökkévaló népének és szolgáin szánakozik. 15 A nemzetek bálványai ezüst és arany, ember kezeinek művei. 16 Szájuk van, de nem beszélnek, szemeik vannak, de nem látnak; 17 fülei vannak, de nem hallanak, még lehelet sincsen szájukban. 18 A milyenek ők, legyenek készítőik, mindenki, ki bennök bízik. 19 Izraél háza, áldjátok az Örökkévalót, Áron háza, áldjátok az Örökkévalót! 20 Lévi háza, áldjátok az Örökkévalót, istenfélők ti, áldjátok az Örökkévalót! 21 Áldva legyen az Örökkévaló Cziónból, a Jeruzsálemben lakozó! Hallelúja!

136 Adjatok hálát az Örökkévalónak, mert jóságos, mert örökké tart a kegyelme! 2 Adjatok hálát az istenek

Istenének, mert örökké tart a kegyelme. 3 Adjatok hálát az urak Urának, mert örökké tart a kegyelme. 4 Annak, ki egyedül mivel nagy csodatetteket, mert örökké tart a kegyelme. 5 Annak, ki értelemmel készítette az egét, mert örökké tart a kegyelme. 6 Annak, ki a földet kiterítette a vizek fölé, mert örökké tart a kegyelme. 7 Annak, ki nagy világítókat készített, mert örökké tart a kegyelme. 8 A napot uralkodásra nappal, mert örökké tart a kegyelme. 9 A holdat és csillagokat uralkodásra éjjel, mert örökké tart a kegyelme. 10 Annak, ki megverte Egyiptomot elsőszülöttjeikben, mert örökké tart a kegyelme. 11 S kivezette Izraélt közülök, mert örökké tart a kegyelme. 12 Erős kézzel és kinyújtott karral, mert örökké tart a kegyelme. 13 Annak, ki hasábokra hasította a nádas tengert, mert örökké tart a kegyelme. 14 És közepén átvonultatta Izraélt, mert örökké tart a kegyelme. 15 És behajtotta Fáraót és hadát a nádas tengerbe, mert örökké tart a kegyelme. 16 Annak, ki a pusztában járatta népét, mert örökké tart a kegyelme. 17 Annak, ki megvert nagy királyokat, mert örökké tart a kegyelme. 18 S megölt hatalmas királyokat, mert örökké tart a kegyelme. 19 Szíchónt, az Emíri királyát, mert örökké tart a kegyelme. 20 És Ógot, Básán királyát, mert örökké tart a kegyelme. 21 És adta országukat birtokul, mert örökké tart a kegyelme. 22 Birtokul Izraélnek, az ő szolgájának, mert örökké tart a kegyelme. 23 A ki alacsonyságunkban megemlékezett rólunk, mert örökké tart a kegyelme. 24 S megváltott minket szorongatóinkból, mert örökké tart a kegyelme. 25 Kenyeret ad minden halandónak, mert örökké tart a kegyelme. 26 Adjatok hálát az ég Istenének, mert örökké tart a kegyelme.

137 Bábel folyónál – ott ültünk, sirtunk is, mikor megemlékeztünk Cziónról. 2 A fúzfákra aggattuk benne hárfainkat. 3 Mert ott kértek tőlünk foglyulejtőink énekszót, és zaklatóink vígását: énekeljetek nekünk Czión énekeiből! 4 Hogyan énekeljük az Örökkévaló éneket. idegen földön? 5 Ha rólad megfeleldkezem, Jeruzsálem, feledkezzék rólam a jobbom! 6 Tapadjon nyelvem inyemhez, ha meg nem emlékezem rólad, ha fől nem emelem Jeruzsálemet öröömöm tetejére! 7 Emlékezzél meg, Örökkévaló, Jeruzsálem napjáról, Edóm fiairól, a kik azt mond- ták: dúljátok, dúljátok az alapig benne! 8 Bábel leánya, pusztulásra való te – boldog, a ki megfizeti néked tetteket, melyet elkövettél rajtunk! 9 Boldog, a ki megragadja, és szétzúzza kisdedeidet a sziklán!

138 Dávidtól. Magasztallak egész szívemmel, szemben az istenekkel, zengek neked. 2 Leborulok szent templomod felé és magasztalom nevedet szeretetedért

és hüsegédért, mert, nagygyá tettek minden neved fölött a szavadat. 3 A mely napon hivatalak, meghallgattál; büskévé teszel, lelkember erő van. 4 Magasztaljanak téged, Örökkelvaló, mind a föld királyai, mert hallották szájad szavait, 5 és énekeljék meg az Örökkelvaló útjait, mert nagy az Örökkelvaló dicsősége. 6 Mert magas az Örökkelvaló, de látja az alacsonyt s a fenhéjázot messziről ismeri. 7 Ha járok szorongatás közepette, életben tartasz; elleniségeim haragja ellen kinyújtod kezedet, s megsegít engem a te jobbold. 8 Az Örökkelvaló végez érettem; Örökkelvaló, kegyelmed örökké tart, kezeid műveit ne hagy cserben!

139 A karmesternek. Zsoltár Dávidtól. Örökkelvaló, átkutattál engem és megismertél. 2 Te ismered últemet és keltemet, érted gondolatomat messziről. 3 Jártamat és fektemet meghánytad, s mind az útjaimat kitapasztaltad, 4 mert nincs szó nyelvemen; immár Örökkelvaló, ismered azt egészen. 5 Hátul és elől körülzártál engem és reám tettek kezedet. 6 Csodálatos nekem a megismerése, túlmeleges, nem birom meg. 7 Hová menjek szellemedtől, s hová szökjem színed elől? 8 Ha felszállok az égbe, te ott vagy, s ha ágyat terítenék az alvilágban, ímhol vagy. (Sheol h7585) 9 Venném hajnalnak szárnyait, lakanám tengernek végén: 10 ott is kezed vezet engem, és megragad a te jobbold. 11 Ha mondomb: bizony, sötétség borít el engem és éjjellé válik a világosság körülöttem: 12 a sötétség sem sötét neked, s az éjjel világít mint a nappal, akár sötétség akár világosság! 13 Mert te szerzettek veséimet, szötteł engem anyám testében. 14 Magasztallak azért, hogy felelmetesen csodás letttem; csodásak a műveid és lelkek tudja nagyon. 15 Nem volt rejteve előttem csontozatom, a hogy alkottattam titokban, himeztettem földnek aljaiban. 16 Idomtalan testemet látták szemeid; a könyvedben minden be vannak irva-e a napok, melyek alkotandók, midőn egy sem volt még közülök. 17 Nekem pedig mi drágák a gondolataid, oh Isten, mi temetések az összegeik! 18 Megolvasnám – számosabbak a fővénynél; fölőbredek és még veled vagyok. 19 Vajha megölnéd, oh Isten, a gonoszt! És vérontás emberei ti, távozzatok tölem! 20 Kik téged megemlítenek fendorlatnál, hamisan ejtették ki nevedet ellenségeid. 21 Nemde gyűlölödet, oh Örökkelvaló, gyűlööm és az ellened támadóktól elundorodom. 22 Teljes gyűlölettel gyűlööm őket, ellenségeimmé lettek nekem! 23 Kutass át engem, Isten s ismerd meg szívetemet; vizsgálj meg, s ismerd meg tépelődésemet! 24 S lásd, van-e bennem bosszantásnak útja, s vezess engem az öök utrá!

140 A karmesternek. Zsoltár Dávidtól. Szabadíts meg, Örökkelvaló, rossz embertől, erőszakos férfiutól óvj

meg engem! 2 Kik szívben rosszaságokat gondoltak ki, minden nap harczokat szítanak. 3 Élesítették nyelvüket, mint a kigyó, vípera mérge van ajkaik alatt. Széla. 4 Örizz meg, Örökkelvaló, gonosznak kezeitől, erőszakos férfiutól óvj meg engem, kik arra gondoltak, hogy meglökék lábaimat. 5 Csapdát rejteket el ellenem a gógosek meg köteleket, hálót terítettek ki, útnak oldalán törököt vetettek nekem. Széla. 6 Mondom az Örökkelvalónak: Istenem vagy; figyelj, Örökkelvaló, könyörgésem szavára! 7 Örökkelvaló, én Istenem, segítségem erőssége, beföldet fejemet harcölás napján. 8 Ne add meg, Örökkelvaló, a gonosznak vágyait, szándékát ne engedd teljesedni, midőn emelkedik. Széla. 9 Bekerítőim fejét borítsa ajkaik nyomorultsága! 10 Hulljon rájuk parázs, tűzbe döntse őket, gödrökbe, hogy fel ne keljenek! 11 A nyelv embere ne szilárduljon meg az országban, az erőszak embere – baj hajszolja őt ledőlésig. 12 Tudom, hogy megszerzi az Örökkelvaló a szegénynek igazát, a szűkölködőknek jogát. 13 Bizony az igazak hálát mondanak nevednek, egyenesek ülnek színed előtt.

141 Zsoltár Dávidtól. Örökkelvaló, hívtalak, siess felém; figyelj szavamra, mikor hívlik téged! 2 Álljon meg előttem imádságom füstölt szer gyanánt, kezeim fölemelése esti áldozat gyanánt! 3 Tégy, Örökkelvaló, őrizetet szájamnak, vigyázz ajkaim ajtajára. 4 Ne haljítsd szívetem rossz dologra, hogy gazság tetteire vetemedjem jogtalanságot cselekvő férfiakkal, és ne étkezzem csemegékből. 5 Üt engem az igaz – szeretet az fedd engem – fejre való olaj az; ne szabadkozzék fejem, mert egyre van imádságom rosszaságaik ellen 6 Szikla oldalára zuhantak bíráik és hallgatták szavaimat, hogy kedvesek. 7 Mint mikor fölszaggatják és hasogatják a földet, szétszórattak csontjaink az alvilág szájához. (Sheol h7585) 8 Mert hozzád, Örökkelvaló, én Uram, fordulnak szemeim, benned kerestem menedéket, ne önts ki lelkemet! 9 Örizz meg a törtől, melyet nekem vetettek, és a jogtalanság cselekvőinek csapdáitól; 10 essenek kiki a hálójába a gonoszok egyaránt, mig én elhaladok!

142 Oktató dal Dávidtól, midőn a barlangban volt. Ima. Hangommal az Örökkelvalóhoz kiáltok, hangommal az Örökkelvalóhoz könyörgök. 2 Kiöntöm előtte panaszomat, szorultságomat elmondom előtte. 3 Midőn elborul bennem szellemem – hisz te ismered ösvényemet – az úton, melyen járok, tört rejteket el nekem. 4 Tekints jobbra s nézd: nincs senkim, a ki ismerne; menekvés elveszett előlem, nincs ki lelkemmel törődnék. 5 Kiáltottam hozzád, Örökkelvaló, azt mondtam: te vagy menedékom, osztályrészem az előző országában. 6 Figyel fohászomra, mert megfogytam nagyon,

ments meg engem üldözöimtől, mert hatalmasabbak nálam! 7 Hozd ki a börtönből lelkemet, hogy magasztalja nevedet, velem ékeskednek az igazak, midőn jót végzel rajtam.

143 Zsoltár Dávidtól. Örökkévaló, halljad imámat, figyelj könyörgésemre; hűségedben hallgass meg, igazságodban! 2 S ne szállj ítéletre szolgáddal, mert nem bizonyul igaznak előttem semmi élő. 3 Mert ellenség üldözte lelkemet, földig zúzta életemet, lakoztatott engem sötét helyeken, mint őskornak holtjait. 4 S elborult bennem szellemem, belsőben eliszonyodik a szivem. 5 Megemlékeztem a hajdankor napjairól, elmélkedtem minden tettedről, kezed művéről elgondolkodtam. 6 Kezeimet terjesztettem hozzád; lelkem, mint a bágyadt föld, eded felé. Széla. 7 Gyorsan hallgass meg, Örökkévaló, lelkem elepedt; ne rejtsd el tőlem arczodat, hogy ne legyek hasonlóvá a gödörbe szállókhoz. 8 Hallasd velem reggel szeretetedet, mert benned biztam; tudasd velem az utat, melyen járjak, mert hozzád vittem lelkemet. 9 Ments meg ellenségeimtől, Örökkévaló, hozzád menekültem. 10 Taníts engem, hogy megtegyem akaratodat, mert te vagy Istenem; jóságos szellemed vezessen engem síkság földjén. 11 Neved kedvéért tarts életben, igazságoddal vezesd ki lelkemet a szorultságból. 12 És kegyelmedben semmisítsd meg ellenségeimet, és veszítsd el minden a lelkem szorongatóit, mert szolgág vagyok.

144 Dávidtól. Áldva legyen az Örökkévaló én sziklám, ki kezeimet háborúra tanítja, újjaimat harczra. 2 Kegyelmem és váram, mentsváram és megszabadítóm nekem, pajzsom, s ő benne kerestem menedéket, aki népeket leigáz én alám. 3 Örökkévaló, mi az ember, hogy őt megismerted, a halandó fia, hogy őt számba vettet? 4 Az ember a lehelethez hasonlít, napjai mint a muló árnyék. 5 Örökkévaló, hajtsd meg egedet és szállj le, érintsd meg a hegyeket, hogy füstölgjenek; 6 hajíts villámot és szórd szét őket, küldd nyilaidat és zavarod meg őket. 7 Nyújtsd ki kezedet a magasból, ragadj ki és ments meg nagy vizektől, az idegenek kezéből; 8 kiknek szája hamisat beszélt és jobbjuk hazugság jobbjá, 9 Isten, új éneket hadd énekelek neked, tisz huru lanton hadd zengék nehad. 10 Ki segedelmet adott királyoknak, ki kiragadta szolgáját, Dávidot gonosz kardtól: 11 ragadj ki és ments meg engem az idegenek kezéből, kiknek szája hamisat beszélt, és jobbjuk hazugság jobbjá; 12 A midőn fiaink akár csemeték, nagyra nevelve ifjúkorukban, leányaink akár sarokpillérek, kivágva templomnak mintájára; 13 csürjeink telvék, nyújtva eleséget eleségre, juhaink ezzivel szaporodnak, tizezrivel térségeinkben; 14 ökreink megterhelve

– sem rés, sem kivonulás, sem sikoltás piaczainkon: 15 boldog a nép, melynek így vagyon dolga, boldog a nép, melynek az Örökkévaló az ő Istenel!

145 Dicsérő dal Dávidtól. Hadd magasztallak, Istenem, oh király, s hadd áldom nevedet mindörökké. 2 Mindennap hadd áldalak téged, s dicsérem nevedet mindörökké. 3 Nagy az Örökkévaló és dicséretes nagyon, és kikutathatatlan az ő nagysága. 4 Nemzedék nemzedéknak dicsőíti műveidet és hatalmas tetteidet hirdetik. 5 Fenséges dicsőséged díszén és csodatetteid dolgain hadd gondolkodom el. 6 S félelmes tetteid erejéről szóljanak, és nagyságodat hadd beszélem el. 7 Nagy jóságod hírét ömleszsékké, és igazságodon ujjongjanak. 8 Kegyelmes és iringalmás az Örökkévaló, hosszantűr és nagy szeretetű. 9 Jóságos az Örökkévaló mindenekhez, és iringalma rajta van minden az ő művein. 10 Magasztalnak téged, Örökkévaló, minden a műveid, és jámboraid áldanak téged. 11 Királyságod dicsőségről szólnak, és hatalmadat elmondják, 12 hogy tudassák az ember fiaival hatalmas tetteit, és királysága díszének dicaőségét. 13 Királyságod minden időnek királysága, és uralmad minden nemzedékben meg nemzedékben. 14 Támogatja az Örökkévaló minden az elesőket, s fölegyenesít minden a görnyedteket. 15 Mindenek szemei hozzád reménykednek, s te megadod nekik eledelötök a maga idején. 16 Megnyitod kezedet és jöllakatsz minden előt jóakarattal. 17 Igazságos az Örökkévaló minden az útjain és kegyes minden az ő művei iránt. 18 Közel van az Örökkévaló minden a szólítóhoz, mindenekhoz, kik igazán szólítják. 19 Tisztelőinek akaratát megteszi s fohászukat hallja és megsegíti őket. 20 Megőrzi az Örökkévaló mindeneket, a kik őt szeretik, de minden gonoszokat megsemmisíti. 21 Az Örökkévaló dicséretét mondja el szájam, és áldja minden halandó szentséges nevét mindörökké!

146 Hallelúja! Dícsérd, én lelkem, az Örökkévalót! 2 Hadd dicsérem az Örökkévalót életemben, hadd zengék Istenemnek, a míg vagyok. 3 Ne bízzatok nemesekben, ember fiában, kinek nincsen segedelme: 4 elszáll szelleme, visszatér földjéhez, azon a napon elvesznek szándékai. 5 Boldog, kinek Jákób Istene a segítsége, kinek reménya van az Örökkévalóban, az ő Istenében, 6 ki készítette az egét és földet, a tengert és minden, mi bennük van; a ki hűséget tart örökké, 7 jogot szerez a zsaroltaknak, kenyéret ad az éhezőknek. Az Örökkévaló fölszabadítja a foglyokat; 8 az Örökkévaló látókká teszi a vakokat; az Örökkévaló fölegyenesít a görnyedteket; az Örökkévaló

szereti az igazakat; 9 az Örökkévaló megőrzi a jövevényeket, az árvát és özvegyet föntartja – de a gonoszok útját elgörbít. 10 Az Örökkévaló király lesz örökké, Istened, oh Czión, nemzedékre meg nemzedékre! Hallelúja!

147 Hallelúja! Mert jó zengeni Istenünknek, mert kellemes, illendő a dicséret. 2 Fölépítí Jeruzsálemet az Örökkévaló, Izraél eltasztottjait egybegyűjti. 3 Ő, ki meggyógyítja a megtört szívüket és bekötözi fájdalmaikat; 4 számát olvassa meg a csillagoknak, mindenjukat néven szólítja. 5 Nagy az urunk és sok erejű, értelmének nincsen száma. 6 Föntartja az alázatosakat az Örökkévaló, földig alázza le a gonoszokat. 7 Énekeljetek az Örökkévalónak hálászóval, zengjetek Istenünknek hárfával! 8 A ki felhőkkel borítja az eget, ki esőt készít a földnek, ki füvet sarjaszt a hegyeken; 9 megadj a kenyérét a baromnak, a hollófiaknak, a melyek felkiáltanak. 10 Nem a lónak erejében telik kivánsága, nem a férfi czombajaiban telik kedve. 11 Kedveli az Örökkévaló azokat, kik őt félik, azokat, kik várakoznak kegyelmére. 12 Dicsőítsd, Jeruzsálem, az Örökkévalót, dicsérd Istenedet, oh Czión! 13 Mert megerősítette kapuid reteszeit, megáldotta gyermekideit tebenned. 14 Ő, ki békét teszen határodul, búzának javával jóllakat téged; 15 ki szavát a földre küldi, hamarosan szalad az igéje; 16 ki havat ad, akár a gyapju, deret szór, akár a hamu, 17 dobja jegét, akár kenyérdarabok, fagya előtt ki állhat meg? 18 Küldi igéjét s elolvasztja azokat, fuvatja szelét: folynak a vizek, 19 Tudtára adja igéjét Jákóbnak, törvényeit és rendeleteit Izraélnek. 20 Nem tett úgy egy nem yetnek sem, és rendeleteit – nem ismerik azokat. Hallelúja!

148 Hallelúja! Dicsérjétek az Örökkévalót az égből, dicsérjétek a magasságban! 2 Dicsérjétek mind az ő angyalai, dicsérjétek mind az ő seregei! 3 Dicsérjétek, nap és hold, dicsérjétek mind a világító csillagok! 4 Dicsérjétek, egek egei s a vizek, melyek az egeken fölül vannak! 5 Dicsérjék az Örökkévaló nevét, mert ő parancsolta, s megtérítődtek; 6 odaállította őket mindenkorra, örökre, törvényt adott, meg nem szeghetőt. 7 Dicsérjétek az Örökkévalót a földről, tengeri szörnyek és mind a mélységek; 8 tűz és jágeső, hó és füst, szélvihar, igéjének végezője; 9 a hegyek és mind a halmok, gyümölcsfa és minden a czédrusfák; 10 a vad és minden barom, csúszó-mászó és szárnyas madár; 11 föld királyai és minden nemzetek, vezérek és minden föld bárái. 12 Iffak még hajadonok is, vének fiatalokkal együtt. 13 Dicsérjétek az Örökkévaló nevét, mert magasztos az ő neve egyedül — fensége föld és ég fölött van. 14 Felemelte

népe szarvát, dicséretűl minden a jámborainak, Izraél fiainak, a hozzá közelválo népnek. Hallelúja!

149 Hallelúja! Énekeljetek az Örökkévalónak új éneket, dicsérete hangozzék a jámborok gyülekezetében! 2 Örüljön Izraél a teremtőjében, Czión fiai vigadjanak királyukban! 3 Dicsérjék nevét körtánc mellett, dobbal és hárffával zengjenek neki. 4 Mert az Örökkévalónak kedve telik népében, megdicsőíti az alázatosakat segítséggel. 5 Vigadjanak a jámborok dicsőségen, ujjongjanak fekvőkelyeiken; 6 Isten magasztala torkukban, és két élű kard kezükben 7 hogy bosszút végezzenek a nemzeteken, fenytéseket a népeken; 8 hogy megkössék királyaitakat biliincsekkel, s előkelőket vasbéklyókkal; 9 hogy végezzék rajtuk a megirott törvényt. Dísze az minden az ő jámborainak. Hallelúja!

150 Hallelúja! Dicsérjétek Isten szentélyében, dicséjjétek hatalmas mennyboltozatában! 2 Dicsérjétek hatalmas tetteiért, dicsérjétek bőséges nagysága szerint! 3 Dicsérjétek harsona fuvásával, dicsérjétek lanttal és hárffával! 4 Dicsérjétek dobbal és körtáncszal, dicsérjétek zeneszerekkel és fuvolával! 5 Dicsérjétek hangzatos czimbalmokkal, dicsérjétek riadásos czimbalmokkal! 6 minden lélek dicsérje Jáht! Hallelúja!

Példabeszédek

1 Példabeszédei Salamonnak, Dávid fiának, Izraeli királynak. **2** Hogy tudjunk bőlcsességet és oktatást, hogy értsük az értelmettséget mondásait; **3** hogy elfogadjunk belátásra való oktatást, igazságot, jogot és egyenességet; **4** hogy adjanak az együgyűeknek okosságot, az ifjúnak tudást és meggyondolást; **5** hallja a bőlcsek s gyarapodjék tanulságban, s az értelmes útmutatást szerezzen; **6** hogy értsünk példázatot s ékes beszédet, bőlcsek szavait és rejtvényeiket. **7** Istenélelem a tudás kezdete; bőlcsességet és oktatást az oktalanok megvetnek. **8** Halljad, fiam, atyád oktatását és el ne hagyjad anyád tanítását; **9** mert kecses füzér azok fejednek és díszlánc a te nyakadnak. **10** Fiam, ha téged vétkesek csábítanak, ne engedj! **11** Ha azt mondják: jer velünk, leselkedjünk vérre, ólalkodunk ártatlakra ok nélkül; **12** nyeljük el őket elevenen, mint az alvilág és egészen, mint a verembe szállókat; (*Sheol h7585*) **13** mindenféle drága vagyont találunk, megtöltjük házainkat zsákmánnyal; **14** sorsodat vettek közöttünk, egy zacskónk lesz mindenjáunknak: **15** fiam, ne jár az úton velük, tartsd vissza lábadat ösvényüktől; **16** mert lábaik rosszra futnak, és sietnek vért ontani. **17** Hisz hiába van kivetve a háló minden száryas szemei előtt. **18** Ók pedig a maguk vérére leselkednek, a maguk lelkére ólalkodnak. **19** Ilyenek útjai mindenkinek, ki nyeréskedést űz: gazdájának lelkét veszi az el. **20** Bőlcsességek az utcán megszólal, a piacokon hallatja hangját; **21** zajongó utcák sarkán hirdet, kapuk bejáratain, a városban mondja el mondásait: **22** Meddig, együgyűek, szeretitek az együgyűséget, s kívánják meg a csúfolók a csúfolást, és gyűlölik a balgák a tudást? **23** Fordulnátok feddésemre! Íme, ömleszteném nektek szellememet, tudatnám veletek szavaimat. **24** Mivel hívtalak, de ti vonakodtatok, kinyújtottam kezemet, de senki sem figyelt, **25** elvetették minden tanácsomat és feddésemnek nem engedték: **26** én is nevetek majd szerencsétlenségekben, gúnyolodom, mikor előjő rettegéstek, **27** mikor előjő mint zivatar a ti rettegéstek és szerencsétlenségek mint szélvész érkezik, mikor jó reátek szorultság és szükség. **28** Akkor hívnak majd engem, de nem felelek, keresnek engem, de nem találnak meg; **29** mivelhogy gyűlölték a tudást a az istenélemet nem választották, **30** nem engedtek tanácsomnak, megvetették minden feddésemet. **31** Egyenek hát az útjok gyümölcséből, s lakjanak jól a maguk tanácsaiból. **32** Mert az együgyűek megáltakodottsága megöli őket, s a balgák gondatlansága elveszti őket; **33** de a ki rám hallgat, bizton fog lakni s nyugodt lesz a veszedelemben rettegésétől.

2 Fiam, ha elfogadod mondásaimat és parancsaimat magadról rejted, **2** figyeltetve füledd a bőlcsségre, szívedet az értelemben hajtod; **3** bizony, ha az értelmettséget hívod, az értelemben hallatod szavadat; **4** ha keresed azt, mint az ezüstöt, s mint a kincseket kutatod: **5** akkor megérted az Isten félelmét, s Isten megismérését találod. **6** Mert az Örökkévaló ad bőlcsességet, szájából tudást és értelmet; **7** üdvöt tartogat az egyeneseknek, pajzsa ő a gáncstalanul járóknak, **8** megóva a jognak ösvényeit és őrizve jámborainak útját. **9** Akkor értesz igazságot és jogot és egyenességet – a jónak minden nyomokát. **10** Mert bőlcsességet jut szívedbe, és tudás kedves lesz a lelkednek. **11** Meggyondolás fog őrködni felettesed, értelelem meg fog óvni tégedet. **12** Hogy megmentesen téged a rossznak útjától, embertől, ki ferdeségeket beszél, **13** a kik elhagyják az egyenességet ösvényeit, hogy járjanak sötétség útjain; **14** kik örölnek azon, hogy rosszat tesznek, vágadnak a rossznak ferdeségén; **15** kik ösvényeiken fonákok s álnokok a nyomdokaiban. **16** Hogy megmentesen téged idegen asszonytól, idegen nőtől, ki simává tette mondásait; **17** ki elhagyta ifjúkorai társát és Istene szövetségét elfelejtette. **18** Mert halálra hanyatlak az ő házával és az árnyakhoz nyomokai. **19** Mind, a kik bemennek hozzá, nem térnek vissza s nem érik el az élet ösvényeit. **20** Azért, hogy jár a jáknak útján s megőrizzed az igazak ösvényeit. **21** Mert az egyenesek fogják lakni az országot és a gáncstalanok megmaradnak benne. **22** De a gonoszok ki fognak irtatni az országból és a hűtlenedőket kiszakítják belőle.

3 Fiam, tanomat el ne felejtsd s parancsaimat óvja meg a szíved; **2** mert hosszú életet s életnek meg békének az éveit gyarapítják neked. **3** Szeretet és hűség ne hagyjanak el téged, kösd azokat nyakadra, írjad szíved táblájára; **4** hogy találj keget és kiváló észt Isten és ember szemeiben. **5** Bízzál az Örökkévalóban egész szíveddel, és értelmettségedre ne támaszkodjál. **6** minden útjaidban ismerd meg őt s ő majd egyengeti ösvényeidet. **7** Ne légy bőlc a magad szemeiben, féljed az Örökkévalót és távozz a rossztól. **8** Gyógyítás lesz az testednek, s üdítés csontjaidnak. **9** Tiszted az Örökkévalót vagyonodból s minden termésed zsengéjéből, **10** s megtelnek csűreid bőséggel s mustól áradnak el présházaid. **11** Az Örökkévaló oktatását, fiam, meg ne vesd s ne utáld meg fenyítését; **12** mert a kit szeret az Örökkévaló, azt fenyíti, miként atya, a ki fiát kedveli. **13** Boldog az ember, ki bőlcsességet talált és az ember, ki értelemben szert tett; **14** mert jobb az ő megszerzése mint ezüst megszerzése és finom aranynál a jövedelme. **15** Becsesebb az koráloknál, és minden drágaságaid nem

érnek föl vele. 16 Hosszú élet van jobbjában, baljában gazdagság és dicsőség. 17 Útjai kellemesség útjai és minden az ösvényei béke. 18 Élet fája az a hozzá ragaszkodóknak, és bár ki tartja, boldognak mondható. 19 Az Örökkévaló bölcsességgel alapította a földet, megszilárdította az egét értelemmel; 20 tudása által hasadtak meg a mélységek és a fellegek harmattól csepegték. 21 Fiam, ne mozduljanak el szemeid elől, óvd meg a valódi belátást és a meggondolást; 22 s majd lesznek életük a te lelkednek és kedvességek a te nyakadnak. 23 Akkor bizton fogsz járni utadon, s lábadat meg nem ütök. 24 Ha lefekszel, nem rettegsz, s mikor lefeküdtél, kellemes lesz az álmod. 25 Nem kell félned hirtelen rettegéstől s a gonoszoknak zivatarától, midőn megijő. 26 Mert az Örökkévaló lesz bizodalmaid s megőrzi lábadat a kelepczétől. 27 Ne vond meg a jót gazdájától, midőn kezed hatalmában van, hogy megtegyed. 28 Ne mondd felebarátodnak: menj és térről vissza, majd holnap adok – holott van nálad. 29 Ne koholj felebarátod ellen rosszat, holott ő bizton lakik nálad. 30 Ne perelj emberrel ok nélküli, ha nem tett veled rosszat. 31 Ne irigykedj erőszakos férfira és ne válaszsd semmi útját: 32 mert az Örökkévaló utálata az álnok, de egyenesekkel van meghittsége. 33 Az Örökkévalónak átka van a gonosznak házában, de az igazak hajlékát megáldja. 34 Ha csúfolókkal jár el, megsúfolja őket, de az alázatosaknak kegyet ád. 35 A bölcsék dicsőséget kapnak birtokul, de a balgák szégyent visznek el.

4 Halljátok, fiúk, az atya oktatását s figyeljetek, hogy meg ösmerjétek az értelmemsséget; 2 mert jó tanúlságot adtam nektek, tanomat el ne hagyjátok. 3 Mert fia voltam atyámnak, gyöngéd s egyetlen az anyám előtt; 4 az tanított meg engem, s mondata nékem: Tartsa meg szavaimat szíved, őrizd meg parancsaimat, hogy élj. 5 Szerezz bölcsességet, szerezz értelmemsséget; ne felejtsd el, ne hajolj el szájam mondásaitól. 6 Ne hagyd el őt s megőriz téged, szeresd őt és megőrizzéged. 7 Kezdte a bölcsességnak: szerezz bölcsességet! s minden szerzeményeden szerezz értelmemsséget! 8 Tüntesd ki őt és fölelemel téged, tiszteletal tesz téged, midőn átkarolod. 9 Ad majd fejednek kecses füzért, díszes koronával ajándékozz meg téged. 10 Halljad fiam s fogadd el mondásaimat, hogy megsokasodjanak a te életed évei. 11 Bölcsesség útjára tanítottalak, járattalak az egyenesség nyomdokaiban. 12 Jártadban nem szorul meg lépésed, s ha futsz, nem botlasz meg. 13 Ragaszkodjál az oktatáshoz, ne hagyd abba, óvd meg őt, mert ő az életed. 14 A gonoszok ösvényére ne menj, és ne haladj a rosszak útján. 15 Vesd el, ne vonulj rajta, térij le róla s vonulj el. 16 Mert nem alusznak, ha rosszat nem

tesznek, s el van rabolva álmuk, ha botlást nem okoznak. 17 Mert ették a gonoszság kenyerét és az erőszakoskodás borát isszák. 18 S az igazak ösvénye akár a fényes napvilág, mely egyre világosabb lesz a nappal megszilárdultáig; 19 a gonoszok útja akár az éjhomály, nem tudják, miben botlanak meg. 20 Fiam, szavaimra figyelj, mondásaimra hajtsad fületed; 21 ne mozduljanak el szemeid elől, őrizd azokat szíved belsejében: 22 mert élet azok megtalálóik számára s egész testüknek gyógyulás. 23 minden őrzendőnél jobban óvjad szívedet, mert abból erednek az élet forrásai. 24 Vesd le magadról a szájnak görbeségét, s az ajkak ferdeségét távolítsd el magadtól. 25 Szemeid előre tekintsenek és szempilláid egyenesen nézzenek magad elé. 26 Mérlegeld lábad nyomdokát s minden az útjaid megszilárdulhnak. 27 Ne hajolj jobbra és balra, távoztasd lábadat a rosszról.

5 Fiam, bölcsességemre figyelj, értelmemre hajtsad fületed, s hogy megőrizd a meggondolást s a tudást óvják meg az ajkaid. 3 Mert színméztől csepegnék az idegen nőnek ajkai és ínye simább az olajnál; 4 de a vége keserű, mint az üröm, éles, mint a kételű kard. 5 Lábai halálra szállnak le, az alvilágot tartják léptei; (Sheol h7585) 6 az élet ösvényeit nehogy mérlegelje, tétováztak nyomdokai, a nélküli hogy tudná. 7 Most pedig, fiúk, hallgassatok reám, s ne térijetek el szájam mondásaitól! 8 Távol tartsd tőle útadat, s ne közeledjél háza bejáratához. 9 Nehogy másoknak adjad díszedet és esztendőidet a kegyetlennek; 10 nehogy idegenek lakjanak jól erőddel és fáradalmaiddal idegen ember házában. 11 Sóhajtasz majd végeden, midőn elfogy tested és húsod, 12 és azt mondod: mint gyűlőitem az oktatást s a feedést megvetette szímem, 13 és nem hallgattam oktatóim szavára s tanítóim felé nem hajtottam fülemet! 14 Kevés híján benn voltam minden bajban, gyülekezet és község közepette! 15 Igyál vizet saját vermedből és folyóvizet saját kutadból. 16 Az utcára omoljanak forrásaid, a piaczokra vízpatakók? 17 Legyenek egyedül a tieid s nem idegenekéi veled együtt. 18 Legyen a te kútföld áldott s örülj ifjúkorod feleségével. 19 Szerelmetes őzike, kedves zerge: emlői ittasítanak minden időben, szerelmében mámorosodjál minden; 20 hisz miért mámorosodnál, fiam, idegen nővel s ölelnéd más asszonyak keblét? 21 Mert az Örökkévaló szemei előtt vannak a férfi útjai s minden a nyomdokait mérlegeli. 22 Búnei megfogják a gonoszt és vétké kötelékeivel fogva tartatik. 23 ő meg fog halni oktatás híján s oktalanságának nagyságában eltévelyeleg.

6 Fiam, ha kezes lettél felebarátodnál, tenyeredet összecsaptad az idegennél, 2 törbe juttottál szájad

mondásai által, megfogattál szájad mondásai által: 3 tedd ezt ugyan, fiam, hogy megmenekülj, minthogy felebarátod markába kerültél: menj, tiportasd magadat és ostromold felebarátodat; 4 ne engedj álmot szemeidnek, sem szendergést szempilládnak; 5 menekülj, mint szarvas a kézből, s mint a madár a madarász kezéből. 6 Menj a hangyához, rest, nézd útjait, hogy okulj: 7 ő, a kinek nincs vezére, felügyelője és uralkodója, 8 elkészíti nyáron a kenyérét, összegyűjtötte aratáskor az eledelét. 9 Meddig, rest, fogsz feküdni, mikor kelsz fel álmodból? 10 Egy kis alvás, egy kis szendergés; egy kis kézösszekulcsolás, hogy feküdj: 11 majd eljön, mint vándor, a te szegénységed és szűkölököséded, mint a pajzsos férfi. 12 Alávaló ember, jogtalan férfi, szájnak görbeségével jár, 13 hunyorgat szemeivel, kapargat lábaival, mutogat ujjaival; 14 ferdeség a szívében, rosszat kohol minden időben, viszállyokat indít. 15 Azért hirtelen jön meg szerencsétlensége, rögtön megtörtérik és nincsen gyógyulás. 16 Hat dolog van, a mit gyűlöl az Örökkévaló és hét, a mi lelkének utálata: 17 Fennhéjázó szemek, hazug nyelv, és ártatlan vért ontó kezek; 18 szív, mely jogtalan gondolatokat kohol, lábak, melyek futva sietnek a rosszra; 19 hazugságnak lehője, hamis tanú, s a ki viszállyokat indít testvérek közt. 20 Óvd meg, fiam, atyád parancsát és el ne hagyad anyád tanítását; 21 kösd azokat szívedre mindenkor, fűzd azokat nyakadra. 22 Mikor jársz, az vezetni fog téged, mikor lefekszel, őrködik felettesed, s mikor felébredtél, az beszélget veled. 23 Mert mécses a parancs és a tan világosság, és élet útja az oktatásnak feddési. 24 Hogy megőrizzen téged a rossz asszonytól, a simanyelvű idegen nőtől. 25 Ne kívánd meg szépségét szívedben, s el ne fogjon téged szempilláival. 26 Mert parázna asszonyért egy czipó kenyérre jutsz, s férjes asszony a drága lelket vadássza. 27 Kaparhat-e valaki tüzet az öleben és ruháit el nem égnek, 28 vagy járhat-e valaki parázson és lábai meg nem perzelődnek? 29 Olyan az, aki bemegy felebarátjának feleségehez, nem marad büntetlenül, bárki hozzányúl. 30 Nem gúnyolják a tolvajt, midőn lop, hogy kielégítse lelkét, midőn éhezik; 31 ha rajtakapják, hétszeresen fizet, házának egész vagyonát odaadja. 32 Ki házasságot tör asszonnyal, esztelen; a ki önmagát megrontja, az cselekszi ezt. 33 Kárt és szégyent talál, és gyalázata nem törölhetik el. 34 Mert féltékenység a férfiúnak dühe s nem kímél a bosszú napján, 35 nincs tekintettel semmi váltáságra s nem enged, noha sokasítod az ajándékot.

7 Fiam, őrizd meg mondásaimat és parancsaimat rejtsd el magadról. 2 őrizd meg parancsaimat, hogy elj és

tanomat, mint szemeid fényét. 3 Kösd azokat ujjaidra, írjad azokat szíved táblájára. 4 Mond a bőlcsességek: nővérem vagy, s rokonnak nevezd az értelmességet; 5 hogy megőrizzen idegen asszonytól, idegen nőtől, ki simává tette beszédjét. 6 Mert házam ablakán, rácsozatomon át tekintettem ki. 7 Ekkor láttam az együgyűek között, észre vettek a fiúk közt egy esztelen ifjút: 8 elhalad az utcán annak szöglete mellett és a házához menő úton lépdel, 9 szürkületkor, a nap estéjén, éj sötétségében és homályban. 10 S íme elejébe egy asszony, parázna ruhájú és álnok szívű; 11 zajongó ő és csapongó, házában nem nyugosznak lábai: 12 egyszer az utcán, másszor piaczokon, minden szöglet mellett leselkedik. 13 Megragadja őt, megcsókolja őt, szemérmelen arczzal mondja neki: 14 Békeáldozatokkal tartozom, ma megfizettem fogadalmaimat; 15 azért jöttem ki elődbe, hogy fölkeressem színedet, és megtalálta. 16 Takarókkal takartam le nyoszolyámat, egyiptomi tarka szövettel; 17 behintettem fekvőhelyemet myrrával, aloéval s fahéjjal. 18 Jöjj! ittasodunk szeretettel reggelig, enyelegünk szerelemben. 19 Mert nincs otthon a férfi, útra ment messzire; 20 a pénzes zacskót kezébe vette, holdtölte napjára fog haza jönni. 21 Elhajlította őt sok rábeszélésével, ajkai simaságával eltántorítja. 22 Megy utána hirtelen, mint ökör, mely a levágásra megyen, s mint békóban fenyítéséhez az oktalan; 23 mígnem nyíl fúrja át máját, a mint madár siet a tőrhöz, s nem tudja, hogy életébe kerül. 24 Most tehát, fiúk, hallgassatok reám s figyeljetek szájam mondásaira: 25 ne térijen az ő utjaira szíved, ne téveleyegj ösvényein; 26 mert sokan vannak a megöltek, kiket elejtett, és számosak mind a meggyilkoltai. 27 Az alvilág útjai vannak házában, levisznek a halál kamarához. (sheol h7585)

8 Nemde, szólít a bőlcsesség és az érteleм hallatja hangját; 2 magaslatok tetején, az útnál, ösvények közében ott áll, 3 kapuk oldalán, város elején, ajtók bejáratánál megszól: 4 Hozzátok szólok, férfiak, s hangommal az ember fiaihoz. 5 Érsetek, együgyűek, okosságot, s balgák ti, értelmes szívűek legyetelek! 6 Halljátok, mert jeles dolgokat beszélek s ajkaim megnyílása egyenessége: 7 mert igazat szól ínyem és ajkaim utálata a gonoszság. 8 Igazsággal vannak szájam minden mondásai; nincs közöttük ferde és görbe; 9 mindenjában egyenesek az értelmesek és helyesek azoknak, kik tudást találnak. 10 Fogadjátok el oktatásomat és ne az ezüstöt, s a tudást inkább válogatott aranyánál. 11 Mert jobb a bőlcsesség koráloknál, és semmi drágaság nem ér fel ő vele. 12 Én bőlcsesség lakom az okosság mellett és tudást, megmondolást találok. 13 Istenfélelem: gyűlölni a rosszat;

gőgöt és gőgősséget, rossz utat és álnok szájat gyűlölök. **14** Enyém a tanács és valódi belátás, én vagyok az értelem, enyém az erő. **15** Általam uralkodnak királyok, és törvényt szabnak fejedelmek igazsággal; **16** általam vezérelnek vezérek és a nemesek, mind a földnek bírái. **17** Azokat, kik engem szeretnek, szeretem, s kik engem keresnek, meg fognak találni. **18** Gazdagság és dicsőség nálam van, tartós vagyon és igazság. **19** Jobb gyümölcsöm aranyánál és színaranyánál és jövedelmem a válogatott ezüstnél. **20** Az igazság pályáján járok, a jog ösvényeinek közepette: **21** hogy azoknak, kik engem szeretnek, valódi vagyont adjak birtokul és megtöltsem kincstáraikat. **22** Az Örökkévaló szerzett engem útja kezdetén, cselekedetének elején régtől fogva. **23** Őskortól fogva avattattam fel, kezdettől, a föld eleitől fogva. **24** Mikor nem voltak mélységek, létesíttem, mikor nem voltak források, vízzel terheltek; **25** mielőtt a hegyek elsüllyesztettek, a halmoknak előtte létesíttem; **26** míg nem alkotott még földet és térségeket, a világ porainak összegét. **27** Midőn megszilárdította az egét, ott voltam, midőn megszabta a kört a mélység felszínén; **28** midőn megerősítette a fellegeket felülről, midőn erősekkel lettek a mélység forrásai; **29** midőn a tengernek megadta a törvényét, s hogy a vizek meg ne szegjék parancsát, midőn megszabta a földnek alapjait. **30** Voltam nála növendékül, voltam gyönyörűségül napról napra, játszadozva előtte minden időben, **31** játszadozva földje világában, a gyönyörűségem telik az ember fiaival. **32** Most tehát, fiúk, hallgassatok reám; hisz boldogok, kik útjaimat őrzik. **33** Halljátok az oktatást, hogy bőlcsekkel legyetek, és el ne vessétek. **34** Boldog az az ember, ki rám hallgat, őrködvén ajtóimon napról napra, megőrizvén kapuim ajtóféláit. **35** Mert a ki engem talált, életet talált és kegyet nyert az Örökkévalótól; **36** de a ki engem elvet, önmagát bántalmazza, mind kik engem gyűlölnek, a halált szeretik.

9 Bölcsesség fölépítette házát, kivágta oszlopait, hetet. **2** Levágta a lakomájára valót, töltötte borát, el is rendezte asztalát. **3** Küldte leányzóit, vendégeket hí meg a város magaslatainak tetején. **4** Ki együgyű, térjen ide; esztelen – annak mondja: **5** Jertek, egyetek kenyereimből és igyatok a borból, melyet töltöttem! **6** Hagyátok az együgyűséget, hogy éljetek és haladjatok az értelem útján. **7** A ki csúfolót oktat, szégyent szerez magának, s a ki gonoszt megit, hibát önmagának. **8** Ne intsd meg a csúfolót, nehogyn meggyűlöljön, intsd meg a bőlcset és megszeret téged. **9** Adj a bőlcseknak és még bőlcsebb lesz, tudasd az igazzal és gyarapodik tanulságban. **10** A bölcsesség kezdete az

istenfélelem, és a Szentnek megismerése értelem. **11** Mert általam sokasodnak napjaid és meggyarapodnak a te életed évei. **12** Ha bőlcs lettél, magadnak lettél bőlcs, s ha csúfoló lettél, egyedül te viseled. **13** Balgaság asszony zajongó, együgyű és mitsem tud. **14** Háza bejáratába ül, székre, a város magaslatain, **15** hogy meghívja az úton arra menőket, kik egyenesen járnak ösvényeiken. **16** Ki együgyű, térjen ide, és esztelen – annak mondja: **17** Lopott víz édes és titkosság kenyere kellemes! **18** És nem tudja, hogy árnyak vannak ott, az alvilág mélységeiben vannak meghívottjai. (Sheol h7585)

10 Salamon példabeszédei. Bőlcs fiú megörvendeztetи atyját, s balga fiú anyjának bánata. **2** Nem használnak gonoszság kincsei, de az igazság megment a haláltól. **3** Nem éhezeti az Örökkévaló az igaznak lelkét, de a gonoszok vágyát eltasztja. **4** Szegénnyé lesz, ki renyhe kézzel dolgozik, de a szorgalmásak keze gazzdagít. **5** Nyáron gyűjt az eszes fiú, aratáskor mélyen alszik a szégyenletes fiú. **6** Áldások az igaznak fejére, de a gonoszok szája erőszakot takar. **7** Az igaznak emlékezete áldásra való, de a gonoszok neve elrothat. **8** A bőlcs szívű elfogad parancsokat, de az oktalan ajkú elbukik. **9** A ki gáncstalanságban jár, bizton jár, de a ki elgörbítí útjait, bűnhődik. **10** Ki szemmel hunyorgat, fájdalmat okoz, s az oktalan ajkú elbukik. **11** Életforrás az igaznak szája, de a gonoszok szája erőszakot takar. **12** A gyűlölség viszállyokat ébreszt, de minden bűntettet eltakar a szeretet. **13** Az értelmesnek ajkain bölcsesség találhatik, de bot való az esztelen hátának. **14** A bőlcsek rejtegetik a tudást, de az oktalanok szája közelí rettegés. **15** A gazzagnak vagyona az ő erős vára, a szegények rettegése szegénységük. **16** Az igaznak munkabére életre visz, a gonosznak jövedelme vétekre. **17** Életnek pályáján jár, ki az oktatást megőrzi, de a ki a feddést elhagyja, tévelyeg. **18** Gyűlölséget takargat a hazug ajkú, de a ki rágalmat terjeszt, az balga. **19** Sok szó mellett nem marad el a bűn, de ajkait tartóztatja a belátó. **20** Válogatott ezüst az igaznak nyelve, a gonoszok szíve vajmi kevés. **21** Az igaznak ajkai sokakat vezérelnek, de az oktalanok esztelen által halnak meg. **22** Az Örökkévaló áldása – az gazzdagít, s mellette nem gyarapít a fáradalom. **23** Mintegy nevetség a balgának gázságát cselekedni, és bölcsességet az értelem emberének. **24** A gonosznak félelme – az jön rá, de az igazak kívánsága megadatik. **25** A mint elvonul a szélvész, már nincs a gonosz, de az igaz örök alap. **26** Mint eczet a fogaknak s mint füst a szemeknek, olyan a rest a küldőinek. **27** Az istenfélelem gyarapítja a napokat, de a gonoszok évei megrövidülnek. **28** Az igazak várakozása öröm, de a gonoszok reméye

elvész. 29 Menedék a gáncstalanságnak az Örökkévaló útja, de rettegés a jogtalanságot cselekvőknek. 30 Az igaz soha sem inog meg, de a gonoszok nem fogják lakni az országot. 31 Az igaznak szája bőlcsességet terem, de a ferdeségyelvét kiírtatik. 32 Az igaznak ajkai jóakaratot ismernek, de a gonoszok szája ferdeség.

11 Csalárd mérleg utálata az Örökkévalónak, de teljes súlykő kedvére van. 2 Jött a kevélsgé és jött a szégyen is; de a szerényeknél bőlcsessége van. 3 Az egyenesek gáncstalansága vezeti őket, de a hűtlenkedők ferdesége elpusztítja őket. 4 Nem használ a vagyon a haragnak napján, de az igazság megment a haláltól. 5 A gáncstalannak igazsága egyenessé teszi útját, de gonoszsága által elesik a gonosz. 6 Az egyenesek igazsága megmenti őket, de vágyuk által megfogatnak a hűtlenkedők. 7 Gonosz ember halálával elvész a remény, s a jogtalanság várakozása elveszett. 8 Az igaz kiszabadult a szorongatásból, és jött helyébe a gonosz. 9 Szájjal rontja meg felebarátját az istentelen, de tudás által kiszabadulnak az igazak. 10 Mikor jó dolguk van az igazaknak, vigad a város, s mikor elvesznek a gonoszok, ujjongás van. 11 Az egyenesek áldása által emelkedik a város, de a gonoszok szája által leromboltatik. 12 Gúnyolódik felebarátján az esztelen, de az értelmes ember hallgat. 13 Ki mint rágalmazó jár, feltárja a titkokat, de a hűséges szellemű eltakarja a dolgot. 14 Útmutatások nélkül elesik a nép, de a tanácsosok sokaságában győzelem van. 15 Nagyon rosszul jár, ha ki idegenért kezeskedett, de a ki gyűlöli a kézcsapást, az bizton van. 16 Kedves asszony megtartja a tiszteletet, és az erősek megtartják a gázdagságot. 17 Saját lelkével tesz jót a kegyes ember, de saját testét megzavarja a kegyetlen. 18 Gonosz hazug munkabért szerez, de a ki igazságot vet, igaz jutalmat. 19 Igazságos becsületesség életre visz, de ki a rosszat hajhássa, halálára teszi. 20 Az Örökkévaló utálata az álnok szívűek, de kedvére vannak a gáncstalán útuak. 21 Kezet kézre! Nem marad bűntetlenül a rossz, de az igazak magzatja megmenekül. 22 Arany gyűrűt sertésnek orrában, szép asszony, de ész hiján. 23 Az igazak kívánsága csupán a jó, a gonoszok reménye – harag. 24 Van, aki szór és még gyarapszik, de a ki megvon attól, a mi illő – csak szűkölökösre teszi. 25 Áldásos lélek bőségen részesül, s a ki telít, maga is telítetik. 26 A ki visszatartja a gabonát, azt megátkozza a nép, de áldás száll a gabonaeladónak fejére. 27 Aki jóra igyekszik, kedvességet keres, de a ki rossz után tör, ő reá jön az. 28 A ki gázdagságában bízik, az el fog esni, de mint a falevél virulnak az igazak. 29 A ki megzavarja házát, szelet kap birtokul, és szolgája lesz az

oktalan a bőlcsszívűnek. 30 Az igaznak gyümölcse életnek fája, és lelkeket nyer meg a bőlcs. 31 Lám az igaznak a földön fizetnek, hát még a gonosznak és vétkezőnek.

12 A ki szereti az oktatást, szereti a tudást, de a ki gyűlöli a feddést, az oktalan. 2 Kedvességet nyer a jó az Örökkévalótól, de a fondorlatok emberét kárhoztatja. 3 Nem szilárdul meg az ember gonoszság által, de az igazak gyökere meg nem inog. 4 A derék asszony férjének koronája, de mint rothadás csontjaiban a szégyenletes. 5 Az igazak gondolatai jogosság, a gonoszok tanácsai csalárdáság. 6 A gonoszok szavai: vérré leselkedni, de az egyenesek szája megmenti őket. 7 Megfordulnak a gonoszok és már nincsenek, de az igazak háza fönnáll. 8 Eszéhez képest dicsértetik a férfi, de az elferdült szívű csúffá lesz. 9 Jobb, a kit lenéznek, de van szolgája, mint a ki előkelősködik, de kenyér híjával van. 10 Ismeri az igaz barmának lelkét, de a gonoszok irlalma kegyetlenség. 11 A ki földjét műveli, jól fog lakni kenyérrel, de a ki üres dolgokat hajhász, esztelen. 12 Kívánta a gonosz hálóba keríteni a rosszakat, de az igazak gyökere megmarad. 13 Az ajkak bűnbenében gonosz tőr van, de az igaz kikerült a szorongatásból. 14 Szájának gyümölcséből jóval lakik jól a férfi, s az ember kezeinek tettét visszafizetik neki. 15 Az oktalanak útja egyenes az ő szemeiben, de tanácsra hallgat a bőlcs. 16 Az oktalanak aznap tudódik ki bosszúsága, de eltakarja a szégyent az okos. 17 A ki hűséget terjeszt, igazság szerint vall, de hazug tanú a csalárd. 18 Van a ki fecseg akár kardszúrások, de a bőlcsek nyelvét gyógyítás. 19 Az igaz ajak fönnáll örökre, de csak szempillantásig a hazug nyelv. 20 Csalárdáság van a rosszat koholók szívében, de a békét tanácsolóknak öröm jut. 21 Nem esik meg az igazon semmi jogtalanság, de a gonoszok telék rosszal. 22 Az Örökkévaló utálata a hazug ajkak, de kedvére vannak a hűséggel cselekvők. 23 Okos ember eltakarja a tudást, de a balgák szíve kikiáltja az oktalságot. 24 A szorgalmasak keze uralkodni fog, de a renyheség alattvalóvá lesz. 25 Aggódás az ember szívében leveri azt, de a jó szó felvidítja. 26 Útbaigazítja társait az igaz, de a gonoszok útja eltévelítő őket. 27 Nem süti meg a renye a vadját, de drága vagyona az embernek a szorgalom. 28 Az igazság pályáján élet van, és ösvényének útján nem halál.

13 A bőlcs fiú hallgatott atya oktatására, de a csúfoló nem hallgatott dorgálásra. 2 Szájának gyümölcséből eszik jót a férfi, de a hűtlenkedők lelke erőszak. 3 A ki megóvja száját, megőrzi lelkét, de a ki fölszakítja ajkait, számára rettegés! 4 Kivánkozik, de hiába, a restnek lelke, de a szorgalmasak lelke bőségen részesül. 5 Hazug szót gyűlől

az igaz, de a gonosz megszégyenít és meggyaláz. 6 Az igazság megőrzi a gáncstalan útút, de a gonoszság megdönti a vétkest. 7 Van a ki gazdagnak tetteti magát, de nincs semmije, a ki szegénynek tetteti magát, s nagy vagyona van. 8 Az ember lelkének váltsága a gazdagsága, de a szegény nem hallgatott dorgálásra. 9 Az igazak világossága vigan ég, de a gonoszok mécsese kialszik. 10 Kevélyéssel csak czivódás okoztatik, de a tanácskozóknál bölcsesség van. 11 Hiábavalóság által szerzett vagyon kevesbedik, de a ki markonként gyűjt, gyarapít. 12 Halogatott várakozás beteggé teszi a szívet, de élet fája a bekövetkezett kívánság. 13 A ki gúnyolja az igét, leköttetik neki, de a ki féli a parancsot, az megjutalmaztatik. 14 A bölcsnek tanítása életforrás, hogy távozzunk a halál tőreitől. 15 Igazi eszesség kegyet szerez, de a hűtlenkedők útja kemény. 16 minden okos tudással cselekszik, de a balga kitárja az oktalanságot. 17 Gonosz követ bajba esik, de gyógyítás hűséges küldött. 18 Szegénységet és szégyent ér, a ki elveti az oktatást, de a ki megőrzi a feddést, tiszeltetik. 19 Megvalósult kívánság kellemes a léleknek, de utálata a balgáknak kerülni a rosszat. 20 A ki bölcséssel jár, bölcsé lesz, de a ki balgákkal társul, rosszul jár. 21 A vétkeket üldözi a rosszaságuk, de az igazaknak jóval fizetnek. 22 A jó örököt hagy fiai fiainak, de az igaz számára van eltéve a vétkezőnek vagyona. 23 Bő eleséget terem a szegények ugara, de van, aki tönkre jut jog híján. 24 A ki visszatartja vesszejét, gyűlöli fiát, de a ki szereti, idején keresi föl fenyítéssel. 25 Az igaz eszik lelke jöllaktáig, de a gonoszok hasa hiányt érez.

14 Az asszonyok legbölcsébbike fölépítette házát, de az oktalanság önkézeivel lerontja. 2 Egyenességeben jár, a ki az Örökkévalót féli, de álnok az útjain, aki őt megveti. 3 Az oktalannak szájában a gógnak vesszeje van, de a bölcsék ajkai megőrizik őket, 4 Ökrök híján tiszta a jászol, de termések bősége a marha erejében van. 5 Hűséges tanú nem hazudik, de hazugságokat terjeszt hazug tanú. 6 Keresett a csúfoló bölcsességet, de nincs, az értelmesnek azonban könnyű a tudás. 7 Menj el a balga ember közeléből, és nem ismerted meg tudásnak ajkait, 8 Az okosnak bölcsessége: érteni az újtát, de a balgák oktalansága csalárdáság. 9 Az oktalánok között tolmács a bűn és az egyenesek között a jókarat. 10 A szív ismeri önmagának keservét, és örömeibe nem vegyül idegen. 11 A gonoszok háza megsemmisül, de az egyenesek sátra virul. 12 Van út, mely egyenes az ember előtt, de a vége – halálnak útjai. 13 Nevetés között is fájhat a szív, és az örömknek vége bánat. 14 Saját útjaiból lakik jól a tévedt szívű, az övéiből a jó ember. 15 Az együgyű minden szónak hisz, de az okos ügyel lépésére. 16 A

bölcs fél és kerüli a rosszat, de a balga fölháborodik és elbizakodik. 17 A hirtelen haragú oktalanságot követ el, és a fendorlatok embere meggyűlöltetik. 18 Birtokul nyertek az együgyűk oktalanságot, de az okosok körül fogják a tudást. 19 Legörnyedtek a rosszak a jók előtt és a gonoszok az igaznak kapuinál. 20 Társánál is gyűlöletessé válik a szegény, de a gazdagnak barátai sokan vannak. 21 A ki gúnyolódik felebarátján, vétkezik, de a ki könyörül a szegényeken, boldog az. 22 Nemde eltévelyegek a rosszat koholók, de szeretetet és hűséget találnak a jót koholók. 23 minden fáradalomból nyereség származik, de az ajkak beszédje csak hiányra visz. 24 A bölcsök koronája a gazdagságuk, a balgák oktalansága oktalanság. 25 Lelkeket ment meg az igaz tanú, de hazugságokat terjeszt a csalárd. 26 Az istenféleben erős bizalom van, fiainak is menedékük lesz. 27 Az istenfélelem életforrás, hogy távozzunk a halál tőreitől. 28 Abban, hogy sok a nép, van a király dísze, és a nemzet fogtában a fejedelem rettegése. 29 A késedelmes haragú nagy értelmességű, de a hirtelen indulatú oktalanságot visz el. 30 A testnek élete a szelíd szív, de a csontok rohadása a vakbuzgalom. 31 A ki nyomorgatja a szegényt, az káromolta alkotóját, de tisztei őt, a ki könyörül a szűkölködőn. 32 Szerencsétlenségében eltaszítatik a gonosz, de halálakor is bízik az igaz. 33 Az értelmesnek szívében bölcsesség nyugszik, de a balgák közepében kitudódik. 34 Igazság felemeli a nemzetet, de a népek gyalázata a vétek. 35 A király jókarata az eszes szolgáé, de haragja lesz a szegényletesé.

15 Gyöngéd felelet elfordítja az indulatot, de bántó szó haragot kelt. 2 A bölcsök nyelve jó tudást ad és a balgák szája oktalanságot bugyogtat. 3 minden helyen vannak az Örökkévaló szemei, szemléltve a rosszakat és jókat. 4 A nyelv szelídsege életnek fája, de ferdéség benne romlás a lélekben. 5 Az oktalan megveti atyának oktatását, de a ki a feddést megőrzi, okossá lesz. 6 Az igaznak házában nagy készlet van, de a gonosznak jövedelmében zavarodás. 7 A bölcsök ajkai szójákkal a tudást, de a balgák szíve helytelen. 8 A gonoszok áldozata utálata az Örökkévalónak, de az egyenesek imádsága kedvére van. 9 Az Örökkévaló utálata a gonosznak útja, de az igazságra törekvő szereti. 10 Súlyos fenyítés jut annak, ki az utat elhagyja, aki a feddést gyűlöli, meghal. 11 Alvilág és enyészet az Örökkévaló előtt vannak, hát még az ember fiainak szívei. (Sheol h7585) 12 Nem szereti a csúfoló, hogy feddik őt: bölcsékez el nem jár. 13 Örvendő szív derülté teszi az arcot, de a szív fájdalmában levert a lélek. 14 Értelmes szív tudást keres, de a balgák szája oktalanságot követ. 15 A szegénynek napjai mind

szomorúak, de a vidám szívű – állandó lakoma. **16** Jobb kevés istenfélelemmel, mint sok kincs és háborúság vele. **17** Jobb egy étel zöldség, a hol szeretet van, mint hiszált ökör és gyűlölet mellette. **18** Az indulatos ember viszálty gerjeszt, de a hosszantűrő lecsendesít a pörlekedést. **19** A restnek útja akár a tóvis-sövény, de az egyenesek pályája fel van töltve. **20** Bölc fiú megörvendeztetи atyját, s ember, a ki balga, megveti anyját. **21** Az oktalanság örom az esztelennek, de az értelem embere egyenesen jár. **22** Meghiúsulnak a gondolatok tanácskozás hiján, de ha sok a tanácsadó, megállanak. **23** Örom jut az embernek szája feleletében, és szó a maga idején – mi jó! **24** Az élet pályája fölfelé megy az eszes számára, azért hogy távozzék az alvilágktól alant. (Sheol h7585) **25** A gőgösek házát kiszakítja az Örökkévaló, de fönnállni engedi az özvegyek határát. **26** Az Örökkévaló utálata rossz gondolatok, de tiszták a kedves beszédek. **27** Megzavarja házát a nyerészkedést ūző, de a ki ajándékokat gyűlől, élni fog. **28** Az igaznak szíve gondolkozik azon, mit feleljen, de a gonoszok szája bugyogtatja a rosszaságokat. **29** Távol van az Örökkévaló a gonoszktól, de az igazak imádságát meghallja. **30** A szemek világossága megörvendeztetи a szívet, jó hír zsiszrossá teszi a csontot. **31** Fül, mely hallgat az élet feddésére, bőlcsek között fog időzni. **32** A ki elveti az oktatást, megveti a lelkét, de a ki feddésre hallgat, észt szerez. **33** Istenfélelem oktatás a bőlcsességre, és a tisztelet előtt jár az alázatosság.

16 Az emberéi a szívnek szándékai, de az Örökkévalótól való a nyelv felelete. **2** mindenik útja az embernek tiszta az ő szemében, de az elmeket meghatározza az Örökkévaló. **3** Hártsd az Örökkévalóra dolgaidat, és majd megszilárdulnak gondolataid. **4** Mindet a maga céjlára alkotta az Örökkévaló, és a gonoszt is a bajnak napjára. **5** Az Örökkévaló utálata minden bűszke szívű; kezet kézre, nem marad büntetlenül. **6** Szeretettel és hűséggel megengeszeltetik a bűn, és istenfélelem által távozunk a rossztól. **7** Midőn kedveli az Örökkévaló a férfi útjait, ellenségeit is megbékéltei vele. **8** Jobb kevés igazsággal, mint termések bősége jog nélkül. **9** Az ember szíve kigondolja útját, de az Örökkévaló igazítja lépését. **10** Varázs van királynak ajkain: az ítéletben ne vétsen szája. **11** Jogos mérleg és serpenyő az Örökkévalóé, az ő műve minden súlykő a zacskóban. **12** Királyoknak utálata gonoszságot cselekedni, mert igazság által szilárdul meg a trón. **13** Királyoknak kedve az igazság ajkai; s a ki egyeneset beszél, azt szereti. **14** Királynak indulata: halál követei, de bőlc ember megengeszeli azt. **15** Király arczának világosságában élet van, és jókarata olyan mint a

tavaszi eső felhője. **16** Bölcsességet szerezni mennyivel jobb az aranynál, és értelmet szerezni becsesebb az ezüstnél. **17** Az egyenesek pályája: távozni a rossztól; lelkét őrzi meg, a ki megóvja útját. **18** Romlás előtt jár a gőg, és botlás előtt lélek büszkesége. **19** Jobb alázatos lelkűnek lenni szerények között, mint zsákmányt osztani gőgösökkel. **20** A ki ügyel az igére, jót fog találni, s a ki az Örökkévalóban bízik, boldog az! **21** A bőlcsszívűt nevezik értelmesnek, s az ajkak édessége gyarapítja a tanulságot. **22** Életforrás az ész a gázdájának, s az oktalánok fenyítése az oktalanság. **23** A bőlcsek szíve oktatja száját és ajkain gyarapítja a tanulságot. **24** Színméz a kellemes beszéd, édes a léleknek és gyógyítás a csontnak. **25** Van út, mely egyenes az ember előtt, de a vége – halálnak útjai. **26** A dolgozónak vágya dolgozott érette, mert szorította őt a szája. **27** Az alávaló ember veszedelmet ás, ajkán pedig mintha égető tűz volna. **28** A ferdeség embere viszálty indít, és a suttogó barátot választ el. **29** Az erőszak embere elcsábítja felebarátját, hogy vezesse őt úton, mely nem jó. **30** A ki behunyja szemeit, hogy ferdeséget gondoljon ki, a ki fintorgatja ajkait: elhatározta a rosszat. **31** Díszes korona az ősz haj, igazság útján találthatik. **32** Jobb a hosszantűrő, mint a hős, és az indulatán uralkodó, mint a ki várost vesz be. **33** Ölbe vetik a sorsot, de az Örökkévalótól való minden ítélete.

17 Jobb száraz darab kenyér és nyugalom mellette, mint ház tele háborúságos áldozatokkal. **2** Eszes szolga uralkodni fog a szégyenletes fiún, és a testvérek között osztozkodni fog az örökségen. **3** Téged az ezüstnek s kohó az aranynak, de a szívek vizsgálója az Örökkévaló. **4** A gonosztevő figyel a jogtalanság ajkára, a hazug hallgat a veszedelem nyelvéré. **5** A ki gúnyolódik a szegényen, káromolta alkotóját, a ki őrvend szerencsétlenségen, nem marad büntetlenül. **6** Az öregek koronája gyermekiek gyermekei és a gyermekek dísze a szüleik. **7** Nem illő az aljashoz fennhajzó beszéd, hát még a nemeshez hazug beszéd. **8** Bűvös kő a megvesztegetés gázdája szemeiben: bármerre fordul, boldogul. **9** A ki eltakarja a bűntettet, szeretetet keres, de a ki ismételgeti a dolgot, barátot választ el. **10** Mélyen hat a dorgálás az értelmesre, inkább mint mikor százszor ütik a balgát. **11** Csak bajt keres az engedetlen, a kegyetlen követ bocsáttatik ellené. **12** Találjon rá az emberre kölykétől megfosztott medve, és ne a balga az ő oktalanságában. **13** A ki rosszat fizet jóért, nem mozdul el házából a baj. **14** Víznek kieresztése a viszálty kezdete: mielőtt kitörne, hagyd abba a pört. **15** A ki fölmenti a bűnöst és elítéri az igazat: az Örökkévaló utálata mindkettejük. **16** Minek is a vételár balgának kezében, hogy bőlcsességet vegyen, s nincsen ész! **17** minden időben szeret a barát,

de testvér szorongatás idejére születik. 18 Esztelen ember kézbe csap, kezességet vállal felebarátja előtt. 19 A ki a bűntettet szereti, szereti a czívódást; a ki magasra teszi bejáratát, romlást keres. 20 Álnok szívű nem talál jót, s a ki nyelvével ferde, bajba esik. 21 A ki balgának szülője, az neki báнатára van, és nem örül az aljasnak atya. 22 Örvendő szív jó gyógyítást ad, de a levert lélek kiszárítja a csontot. 23 Megvesztegetést vesz ki öleből a gonosz, hogy elhajlitsa a jog ösvényeit. 24 Az értelmesnek arcza előtt van a bölcsesség, de a balgának szemei föld végén járnak. 25 Bosszúsága atyjának a balga fiú, és keserűsége szülőnyának. 26 Még bírságloni az igazat sem jó, megverní a nemeseket a méltányosság ellenére. 27 Visszatartja beszédét a ki tudást ismer, tartózkodó lelkű az értelmes ember, 28 Az oktalan is, midőn hallgat, bölcsnek tekintik, a ki becsükja ajkait, értelmesnek.

18 Kívánságát keresi a különváló, minden ellen, a mi üdvös, kitör. 2 Nem talál kedvet a balga az értelemben, hanem abban, hogy feltáruljon a szíve. 3 A gonosz jöttével jön a gúny is, a szégyennel együtt a gyalázat. 4 Mélységes vizek a férfi szájának szavai, bugyogó patak, bölcsesség forrása. 5 Tekintettel lenni a gonoszra nem jó, elhajítani az igazat az ítéletben. 6 A balgáknak ajkai pörbe kerülnek, és szája az ütlegeket híja. 7 A balgának szája rettegés neki, és ajkai lelkének a tőre. 8 A suttogónak szavai akár a csemege, s azok leszálltak a testnek kamaráiba. 9 Az is, ki munkájában henyélkedik, testvére a rontó embernek. 10 Erős torony az Örökkévaló neve; abba fut az igaz és mentve van. 11 A gazdagnak vagyona az ő erős vára és mint magas fal – képzeletében. 12 Romlás előtt büszkélkedik az ember szíve, de a tiszteletnek előtte alázatosság van. 13 A ki feleletet ad mielőtt hallaná, oktalanúság az rá nézve és szégyen. 14 A férfi lelke elbírja betegségét; de a levert lelke ki viseli el? 15 Az értelmesnek szíve tudást szerez, s a bölcsöknek füle tudást keres. 16 Az ember ajándéka tág tért ad neki, és a nagyok elé vezeti őt. 17 Igaza van az elsőnek a pörében, de jön majd a társa és kikutatja. 18 Viszályokat megszüntet a sorsvetés és erőseket szétválaszt. 19 A megsértett testvér keményebb az erős várnál, és viszályok akár a kastély retesze. 20 A férfi szájának gyümölcséből jól lakik teste, ajkai terméséből lakik jól. 21 Halál és élet a nyelv kezében, s a ki szereti, élvezi gyümölcsét. 22 Asszonyt talált, jót talált és kegyet nyert az Örökkévalótól. 23 Kónyörögve beszél a szegény, de a gazdag keményen felel. 24 Vannak társak arra, hogy rosszul járunk, s van barát, ki ragaszkodóbb testvérnél.

19 Jobb a szegény, a ki gáncstalanságában jár, mint az álnok ajkú, a ki balga. 2 Hogy lélek tudás nélkül van, az sem jó, és a ki lábaival hamarkodik, vétkezik. 3 Az ember oktalanúsága elterdítí újtát, és az Örökkévaló ellen háborog szíve. 4 A vagyon hozzászerez sok barátot, de a szegénynek a társa is elválik. 5 Hazug tanú nem marad büntetlenül, és a ki hazugságokat terjeszt, nem menekül meg. 6 Sokan hízelegnek a bőkezűnek, és mindenki barátja az adakozó embernek. 7 A szegénynek minden testvérei gyűlölik őt, mennyivel inkább távoznak tőle társai. Ki szóbeszédet hajhász, az övé az. 8 A ki szívet szerez, szereti lelkét, a ki megőrzi az értelmet, jót fog találni. 9 Hazug tanú nem marad büntetlenül, s a ki hazugságokat terjeszt, elvész. 10 Nem illik a balgához a gyönyörködés, hát még a szolgához uralkodni urakon! 11 Az embernek esze hosszantűróvészeti, és díszessége: elnézni a büntetettet. 12 Mint a fiatal oroszlán ordítása, olyan a király haragja, s mint harmat a fűre az ő kegye. 13 Veszedelmére van atyjának a balga fiú, és csepeggő eresz az asszony czívódása. 14 Ház és vagyon ősök öröke, de az Örökkévalótól van az eszes asszony. 15 Restség mély álomba ejt, és a renyhének lelke éhezik. 16 A ki megőrzi a parancsolatot, megőrzi lelkét, a ki megveti utjait, meg fog halni. 17 Az Örökkévalónak ad kölcsön, ki könyörül a szegényen, és tettét megfizeti néki. 18 Fényítsd fiadat, mert van remény, de megölésére ne vidd lelkedet. 19 A nagy indulatú viseli a bírságot, mert ha megmentenéd, még növelned. 20 Halljad a tanácsot és fogadd el az oktatást, azért hogy bölcs légy a végeden. 21 Sok a gondolat a férfi szívében, de az Örökkévaló tanácsa – az áll fönn. 22 Az ember kívánsága az ő szeretete, és jobb a szegény a hazugság emberénél. 23 Az Istenfélelem életre visz, s jöllakottan hál meg, nem ér hozzá baj. 24 Bedugta kezét a rest a tálba, még a szájához sem viszi vissza. 25 A csúfolót ütőd és az együgyű lesz okossá; s ha feddik az értelmet, megérti a tudást. 26 Atyját pusztítja, anyját megfutamítja szégyenletes és gyalázatos fi. 27 Hallgatva oktatásra, szűnj meg, fiam, eltévelvégyni a tudás szavaitól! 28 Alávaló tanú megcsúfolja a jogot, és a gonoszok szája elnyeli a jogtalanságot. 29 Készen vannak a csúfolóknak a büntetések és ütlegek a balgák hátának.

20 Csúfoló a bor, zajongó a részegítő ital; és bárki megmámorodik benne, nem lesz bölcs. 2 Mint fiatal oroszlán ordítása, olyan a király ijesztése, a ki magára haragítja, lelke ellen vét. 3 Dicsősége a férfiúnak elállni a pörtől, de minden oktalan kitör. 4 Ősztől kezdve nem szánt a rest, majd kér aratáskor, de nincs. 5 Mélységes

víz a tanács az ember szívében, de az értelem embere merít belőle. 6 A legtöbb ember – kiki hirdeti szeretetét, de hűséges embert ki talál? 7 Gáncstalanságában jár az igaz, boldogok a fiai ő utána. 8 A király, ki az ítélet trónján ül, szemeivel szór szét minden rosszat. 9 Ki mondhatja: megtisztítottam szímet, tiszta lettem vétkemtől; 10 Kétféle súlykő, kétféle mérő; az Örökkévaló utálata mindenakettő. 11 Cselekedeteiben megismerszik a fiú is, vajon tiszta s vajon egyenes-e a míve. 12 Halló fül és látó szem, az Örökkévaló teremtte minden a kettőt. 13 Ne szeresz az alvást, nehogy elszegényedjél, nyisd ki szemeidet, lakjál jól kenyérrel. 14 Rossz, rossz! mondja a vevő, s midőn elmegy, akkor dicsekszik. 15 Van arany és korál bőven, de drága ékszer a tudás ajkai. 16 Vedd el ruháját, mert másért kezeskedett, és idegen nő miatt zálogold őt meg. 17 Kellemes az embernek a hazugság kenyere, de azután kaviccsal telik meg a szája. 18 Gondolatok tanács által szilárdulnak meg, és útmutatásokkal viselj háborút. 19 Feltárja a titkokat, ki mint rágalmazó jár, és csacskajakúval ne állj össze. 20 A ki átkozza atyját és anyját, annak mécsese kialszik sötétség homályában. 21 Kezdetben hamarkodva szerzett birtok – annak vége nem lesz áldott. 22 Ne mond: Hadd fizetek rosszal; remélj az Örökkévalóhoz, s majd megsegít téged. 23 Utálata az Örökkévalónak kétféle súlykő, és csalárd mérleg nem jó. 24 Az Örökkévalótól valók a férfi léptei, s az ember – miképp értheti az utját? 25 Tőr az embernek hirtelen kiejteni: szentség! és azután fontolgatni a fogadalmakat. 26 A gonoszokat szétszórja a bőlcs király, és rájuk fordította a kereket. 27 Mécsese az Örökkévalónak az ember lelke, átkutatja minden a testnek kamaráit. 28 Szeretet és hűség megóvják a királyt, és szeretettel támasztja trónját. 29 Az ifjak ékessége erejök, s az öregek dísze az ősz haj. 30 Ütésnek kelevénye kenőcs a rosszra s a verések a test kamaráiba hatolnak.

21 Vízerek: a király szíve az Örökkévaló kezében, valamerre akarja, hajlítja azt. 2 Az embernek minden útja egyenes az ő szemeiben, de az Örökkévaló határozza meg a szíveket. 3 Igazságot és jogot cselekedni becsesebb az Örökkévaló előtt áldozatnál. 4 Szemek büszkesége és színek góglje: a gonoszok vétektermő mezeje. 5 A szorgalmatnak gondolatai csak nyereségre visznek, de minden hamarkodó csak hiányra jut. 6 Kincsek megszerzése hazug nyelvvel: elhajtott lehelet – halált keresnek. 7 A gonoszok erőszakossága elhurczolja őket, mert vonakodtak jogot cselekedni. 8 Tekervényes az ember útja ég elhajló, de a tisztának egyenes a cselekvése. 9 Jobb a háztető sarkában lakni, mint a czivódó asszony és közös ház. 10

A gonosznak lelke vágyódott a rosszra, nem talál kegyet szemében a társa. 11 Midőn büntetik a csúfolót, bőlcse lesz az együgyű, s midőn oktatóják a bőlcset, elfogad tudást. 12 Ügyel az igaz a gonosznak házára, elferdít gonoszokat veszedelemben. 13 Ki bedugja fülét a szegény jákiáltása elől, ő is kiáltani fog, de nem fog meghallgattatni. 14 Adomány titokban lenyűgzi a haragot, és ajándék az ölben az erős indulatot. 15 Öröm az igaznak a jognak cselekvése, de rettegés a jogtalanságot mívelőknek. 16 Ember, ki eltévelyege a belátás útjáról, az árnyak gyülekezetében fog nyugodni. 17 Szűkölökédés embere lesz, ki szereti a vigalmat; a ki a bort és az olajat szereti, nem lesz gazzdag. 18 Váltásága az igaznak a gonosz, és az egyenesek helyébe jön a hűtlenkedő. 19 Jobb lakni pusztának földjén, mint czivódó és bosszús asszonnyal. 20 Kíváatos kincs meg olaj van a bőlcsnek hajlékában, de a balga ember eldőzsöli. 21 Ki igazságot és szeretetet követ, találni fog életet, igazságot és tiszteletet. 22 Vitézek városára szállt föl a bőlcs és ledöntötte bizodalmanak erősségét. 23 A ki megőrzi száját és nyelvét, szorongatásoktól őrzi meg a lelkét. 24 A hetyke kevelynek csúfoló a neve, cselekszik kevélsgének túlcsapongásával. 25 A restnek kívánsága megöli őt, mert kezei vonakodtak dolgozni. 26 Egész nap kívánsággal kívánkozik, de az igaz ad és nem tart vissza. 27 A gonoszok áldozata utálat, hát még ha gázsággal hozzák. 28 A hazug tanú el fog veszni, de ember, a ki figyel, mindenig fog beszélni. 29 A gonosz ember arcztalankodik, de az egyenes megérti utját. 30 Nincs bőlcseesség és nincs értelmesség és nincs tanács az Örökkévalóval szemben. 31 Készen áll a ló a csata napjára, de az Örökkévalóé a győzelem.

22 Becsesebb a név nagy gazdagságánál, ezüstnél és aranyánál jobb a kedvesség. 2 Gazdag és szegény találkoztak; mindenjük alkotója az Örökkévaló. 3 Az okos láttá a bajt és elrejtőzött, de az együgyűk tova haladtak és lakoltak. 4 Nyomában az alázatosságnak, az istenfelelemnek van gazdagság és dicsőség és élet. 5 Tövisek, tőrök vannak az álnok útján; a ki lelkét megőrzi, távol marad tőlük. 6 Neveld a fiút az ő módja szerint, ha megöregszik sem tér el attól. 7 A gazdag uralkodik a szegényeken, és szolgája a kölcsönvevő a kölcsönadó embernek. 8 A ki jogtalanságot vet, bajt fog aratni, és haragjának vesszeje megsemmisül. 9 A ki jóságos szemű, az meg fog áldatni, mert kenyéréből adott a szegénynek. 10 Üzd el a csúfolót és elmegy a viszály, s megszűnik per és szegény. 11 Szereti a tiszta szívűt, barátja a kedves ajkúnak a király. 12 Az Örökkévaló szemei megóvták a tudást és ő elferdítette a hűtelennek

szavait. 13 Mondta a rest: oroszlán van az utcán, a piaczok középén meg fognak engem ölni. 14 Mélyesges gödör idegen nők szája, az Örökkelválo átkozottja esik oda bele. 15 Az oktalanság hozzá van kötve a fiú szívéhez, a, fenyítés pálczája eltávolítja tőle. 16 A ki fosztogatja a szegényt, hogy a magát gyarapítsa, a gazdagnak ad majd – bizony szűkölökösre jut. 17 Hajltsd füledet és halljad a bőlcsek szavait, és szívedet fordítsd tudásomra. 18 Mert kellemes az, hogy megőrzöd kebledben, megszilárdulnak egyaránt ajkaidon. 19 Hogy az Örökkelváloban legyen bizodalma, te veled is tudattam e napon. 20 Nemde főlírtam neked kiváló dolgokat, tanácsokkal és tudással; 21 hogy tudassak veled valódiságot, igaz mondásokat, hogy küldőidnek válaszolhass igaz mondásokkal. 22 Ne rabold meg a szegényt, mivel szegény, s ne zúzd össze a nyomorút a kapuban; 23 mert az Örökkelválo viszi ügyüket s megfosztja kifosztóikat az élettől. 24 Ne barátkozzál haragos emberrel és heveskedő férfival ne jöjj össze; 25 nehogy eltanuljad az ő ösvényét és tört szereznél lelkednek. 26 Ne légy azok közt, kik kézbe csapnak, a kik kezeskednek adósságokért; 27 ha nincs neked miből fizetni, miért vegye el ágyadat alólaid. 28 Ne told el az ősrégi határt, melyet vetettek az őseid. 29 Láttál valakit, a ki ügyes az ő munkájában, királyok előtt állhat, ne álljon a sötét sorban levők előtt.

23 Midőn leülsz étkezni az uralkodóval, ügyelve ügyelj arra, hogy ki van előtted; 2 kést tennél a torkodra, ha vágynak vagy az embere. 3 Ne kívánkozzál csemegéi után, hisz hazugság étele az. 4 Ne fáradozzál, hogy meggazdagodj, eszességednél fogva hagyj föl avval. 5 A mint rárópíted szemeidet, nincs meg; mert bizony szárnyakat csinál magának, mint a sas, mely az égbe röpül. 6 Ne étkezzél az irigyszeműnek ételéből és ne kívánkozzál csemegéi után. 7 Mert olyan ő, a mint lelkében számítgat; egyél és igyál mondja neked, de szíve nincs veled. 8 Falatodat, melyet megettél, kihányod, elvesztegettet kedves beszédeidet. 9 Balgának fülei előtt ne beszélj, mert kigúnyolná szavaid eszes voltát. 10 Ne told el az ősrégi határt, s az árvák földjeibe ne lépj be; 11 mert megváltójuk erős, ő viszi majd ügyüket ellened. 12 Nyújtsd oda az oktatásnak szívedet és füledeit a tudás mondásainak. 13 Ne vond meg a fiútól a fenyítést; midőn vesszővel vered, nem hal meg; 14 te vesszővel vered őt és lelkét az alvilágtól mented meg. (Sheol h7585) 15 Fiam, ha bőlc lett a szíved, örül az én szívem is; 16 és vigadnak veséim, mikor ajkaid egyeneset beszélnek. 17 Ne irigykedjék szíved a vétkesekre, hanem istenfelelemben legyen egész nap. 18 Mert bizony van jövendő, és reményed

nem írtatik ki. 19 Halljad, fiam te, és légy bőlcs, és igazítsd az útra szívedet. 20 Ne légy azok közt, kik bort isznak, azok közt, kik húsban dőzsölnek. 21 Mert az iszák és dőzsölő elszegényedik, és rongyokba, öltözött a szendergés. 22 Hallgass atyádra, a ki téged nemzett, s ne gúnyolódjál, midőn megvénült az anyád. 23 Igazságot szerezz és ne add el, bőlcsességet és oktatást és értelmet. 24 Ujjongva ujjong az igaznak atya, s a ki bőlcsek szülője, örül vele. 25 Örüljön atyád és anyád, és ujjongjon az, ki téged szült. 26 Adjadj, fiam, szívedet énnekem, és szemeid óvják meg az útjaimat. 27 Mert mélyesges verem a parázna nő, és szűk kút az idegen nő; 28 sőt mint a rabló, úgy leselkedik ő, és hűteleneket az emberek között gyarapít. 29 Kinek jaj; kinek baj, kinek viszállyodás, kinek panasz, kinek sebek ok nélkül, kinek szemek vörössége? 30 Azoknak, kik későig ülnek a bor mellett, azoknak, kik bemennek vizsgálni a kevert italt. 31 Ne nézd a bort, mint piroslik, mint mutatja színét a serlegben, simán csúszik le! 32 A végén mar mint a kígyó, és mint a baziliszk sebesít. 33 Szemeid idegen dolgokat látnak majd, és szíved ferdeségeket beszél; 34 s olyan lesz, mint a ki a tenger közepén fekszik s mint a ki fekszik az árbocznak tetején. 35 Megverték, nem fájt nekem, ütötték, nem éreztem; mikor ébredek föl? Még továbbra is keresem.

24 Ne irigykedjél a rosszaság embereire, és ne kívánkozzál velük lenni; 2 mert pusztítást gondol ki szívök és bajt beszélnek ajkaik. 3 Bőlcsességg által épül fel a ház és értelem által szilárdul meg; 4 és tudás által telnek meg a kamarák, minden nemű drága és kedves vagyonnal. 5 Bőlcs férfi hatalmas és a tudás embere bátor erejű. 6 Mert útmutatásokkal viselhetsz háborút, és győzelem van a tanácsosok sokaságában. 7 Magas az oktalannak a bőlcsessége: a kapuban nem nyitja meg a száját. 8 A ki azon gondolkodik, hogy rosszat tegyen, azt fendorlatok emberének hívják. 9 Oktalanság gondolata a vétek, és utálata az embereknek a csúfoló. 10 Ha elernyedtél a szükség napján, szűknek bizonyult az erőd. 11 Mentsd meg a halára vitteket, és a megölésre támolygókat hát ha elvonnád. 12 Ha azt mondod: lám nem tudtunk róla, nemde a szívek meghatározója, ő ügyel rá, és lelked megóvója – ő tudja, és viszonoz az embernek tette szerint. 13 Egyél, fiam, mézet, mert jó, és színmezé édes az ínyednek: 14 ilyen, tudd meg, a bőlcsességg a te lelkednek; ha megtaláltad, van jövendő és reményed nem írtatik ki. 15 Ne leselkedjél, te gonosz, az igaznak hajlékára, ne pusztítsd el heverő helyét; 16 mert hétszer elesik az igaz, de fölkel, de a gonoszok megbotlanak a szerencsétlenségen. 17 Midőn elesik az ellenséged, ne örülj, s midőn megbotlik, ne vigadjon szíved;

18 nehogy lássa az Örökkévaló és rossznak tetszenék szemeiben és elfordítaná tőle haragiát. 19 Ne gerjed fől a gonosznevők ellen, ne irigykedjél a gonoszokra; 20 mert nem lesz jóvendője a rossznak, a gonoszok mécsese kialszik. 21 Félijed az Örökkévalót, fiam, és a királyt, az elszakadókkal ne állj össze; 22 mert hírtelen támad szerencsétlenségük, és mindenketőjük balvégzetét ki ismeri? 23 Ezek is bőlcsektől valók. Személyt válogatni az ítéletben nem jó. 24 A ki azt mondja a gonosznak: igaz vagy, azt átkozzák a népek, szidják a nemzetek; 25 de a megfedoroknak kellemes lesz a dolguk, és reájuk száll a jónak áldása. 26 Az ajkakat csókolja, a ki helyes szavakkal válaszol. 27 Készítsd el odakünn munkádat, és intézd el azt magadnak a mezőn; azután építsd fel házadat. 28 Ne légy ok nélkül tanú felebarátod ellen; vajon ámítanád-e ajkaiddal? 29 Ne mondod: amint velem tett, úgy teszek ő vele, viszonzok az embernek tette szerint. 30 Rest ember mezeje mellett mentem el, és esztelen ember szőlleje mellett; 31 s íme egészen benőtte a tövis, ellepte színét a csalán, és kőfala le volt rombolva. 32 Néztem én, ráfordítottam szívetem, láttam, tanulságot vettetem. 33 Egy kis alvás, egy kis szendergés, egy kis kézösszekulcsolás, hogy feküdj; 34 majd el jön vándorként a te szegénységed és szűkölököséded, mint a pajzsos férfi.

25 Ezek is Salamon példabeszédei, melyeket összeszedtek Chizkija, Jehúda királyának emberei. 2 Isten dicsősége elrejteni a dolgot, s a királyok dicsősége: kikutatni a dolgot. 3 Az ég magasságra s a föld mélységre – s a királyok szíve kikutathatatlan. 4 Eltávolították a salakot az ezüstből, s előállt az ötvös számára az edény: 5 távolitsák el a gonoszt a király elől, s megszilárdul az igazság által trónja. 6 Ne büszkélkedjél a király előtt és a nagyoknak helyére ne állj; 7 mert jobb, ha mondják neked: jer fel ide, semhogy megalázzanak a nemes előtt, a hogy látták szemeid. 8 Ne indulj hamar pörre, mert ugyan mit teszel majd a végén; mikor téged megszégyenít felebarátod. 9 Pörödet viseld felebarátoddal, de másnak titkát ne áruld el; 10 nehogy meggyalázzon téged az, aki hallja, és rossz híred nem szűnik meg. 11 Arany almák ezüst díszítményekben: a maga módjára elmondott szó. 12 Arany gyűrű és színarany ékszer: bölcs feddő halló fülnek. 13 Mint hónak hidege aratás napján, olyan a hűséges követ a küldőinek, és urának lelkét felüditi. 14 Felhők meg szél, de nincs eső: ember, ki dicsekedi hazug adománnyal. 15 Hosszantúrás által rábeszélhető a fejedelem és puha nyelv csontot tör. 16 Mézét találtál, egyél a míg elég neked, nehogy, jól lakván vele, kihálynád. 17 Gyérré tudd lábadat barátod házában, nehogy jól lakván veled, meggyűlölne téged. 18 Buzogány

és kard és élesített nyíl: ember, aki felebarátja ellen hamis tanúként vall. 19 Romlott fog, tántorgó láb: menedék, mely cserben hagy a szorongatás napján. 20 A ki leveti a ruhát fagynak napján, eczet a salástromra: olyan a ki énekeket énekel szomorú szívre. 21 Ha éhezik gyűlölőd, adj ennie kenyeres, és ha, szomjazik, adj innia vizet; 22 mert parazsat kaparsz fejére, és az Örökkévaló megfizet neked. 23 Az északi szél esőt szül, és bosszús arcot a titkos nyelv. 24 Jobb a házitető sarkában lakni, mint czivódó asszony és közös ház. 25 Hideg víz a bágyadt lélekre, olyan a jó hír messze országból. 26 Fölkavart forrás és elrontott kútató: az igaz, aki meginog a gonosz előtt. 27 Mézét sokat enni nem jó, s a dicsőség kutatása dicsőség. 28 Város, melybe rést törtek, mely fal nélkül van: ember, kinek indulatára nincsen fékezés.

26 Mint a hó nyáron és mint eső aratáskor, úgy nem illő a tisztelet a balgához. 2 Mint a veréb, midőn költözik, mint a fecske, midőn repül: olyan az oknélküli átok, nem következik be. 3 Ostor a lónak, kantár a szamárnak, és vessző a balgák hánának. 4 Ne felelj a balgának az ő oktalanisége szerint, nehogy hasonló légy hozzá te is. 5 Felelj a balgának oktalanisége szerint, nehogy bölcs legyen a maga szemében. 6 Levágja lábat, erőszakot iszik, aki üzenetet küld balgával. 7 Lelőgnak a lábszárak a sántáról: olyan a példabeszéd a balgák szájában. 8 Mint a ki követ kőt meg parityában, olyan a ki a balgának tiszteletet ad. 9 Tüske akadt a részeg kezébe: olyan a példabeszéd a balgák szájában. 10 Íjász, aki mindenkit megsebesít: olyan az, ki balgát bérél föl és csavargókat bérél föl. 11 Mint kutyá, mely visszatér okádásához: balga, aki megismételi oktalaniségi. 12 Láttál valakit, aki bölcs a maga szemében – reménye van a balgának, inkább mint neki. 13 Mondta a rest: fenevad van az úton, oroszlán a piaczok közt. 14 Az ajtó megfordul a sarkában s a rest az ő ágyában. 15 Bedugta kezét a rest a tálba, restelli szájához visszavinni. 16 Bölcsebb a rest a maga szemében, mint heten, kik ésszel felelnek. 17 Megfogja az ebnek füleit: a ki arra menve felháborodik pörön, mely nem az övé. 18 Mint a hóbortos, ki tüzes szereket lő, nyilakat meg halált: 19 olyan azon ember, ki megcsalta felebarátját és azt mondja: hiszen én tréfálok. 20 Fa híján elalszik a tűz, mikor nincs suttogó, elhallgat a viszály. 21 Szén a paráznak és fa a tűznek és viszálykodás embere a pörnek szítására! 22 A suttogó szavai akár a csemege, s azok leszálltak a testnek kamaráiba. 23 Salakos ezüst rávonva cserére: forró ajkak és gonosz szív. 24 Ajkaival tetteti magát a gyűlölő, de belsejében csele hánny. 25

Midőn kedvessé teszi hangját, ne higy ő benne, mert hét utálatosság van szívében. 26 Eltakarja magát a gyűlőlet ámítással: nyilvánvalóvá lesz rosszasága a gyülekezetben. 27 A ki vermet ás, abba beleesik és a ki követ gördít, hozzá tér az vissza. 28 A hazug nyelv gyűlöli a kiket összezúzott, és a sima száj elcsúszást okoz.

27 Ne dicsekedjél a holnapi nappal, mert nem tudod mit szül a nap. 2 Dicsérjen más téged és ne tenszájad idegen és ne tenajkaid. 3 Kő nehézsége, föveny súlyossága: de az oktalannak bosszúsága kettejöknél nehezebb. 4 Indulatnak kegyetlensége és haragnak áradása; de ki állhat meg a feltékenység előtt? 5 Jobb a nyílt feddés, mint a rejtett szeretet. 6 Hűségesek a barátnak verései, s bőségesek a gyűlőlőnek csókjai. 7 Jóllakott lélek tapossa a színmézet, de éhező léleknek minden keserű édes. 8 Mint madár, mely elbujdosik fészkeből, olyan a férfi, ki elbujdosik helyéből. 9 Olaj meg füstölőszer megörvendezeti a szívet: olyan a barát édessége lelkének tanácsából. 10 Barátodat és atyád barátját el ne hagyd, és testvéred házába ne menj szerencsétlenséged napján; jobb a közel szomszéd, mint távoli testvér. 11 Légy bölcs, fiam, és örvendeztesd meg szívet, hogy megfelelhessek gyalázómnak! 12 Az okos láttá a bajt és elrejtőzött; az együgyűek tova haladtak, lakoltak. 13 Vedd el ruháját, mert kezeskedett másért, az idegen nőért zálogold őt meg. 14 A ki barátját fennhangon áldja korán reggel, átoknak tudatik az be neki. 15 Csepegő eresz esőzés napján és czivódó asszony egyenlő; 16 a ki őt elrejtette, szelet rejtett el, és olaj a jobbjában elkiáltja magát. 17 Vasat vason élesítenek, és ember élesíti társának tekintetét. 18 A ki őrzi a fügefát, enni fogja gyümölcsét, s a ki megőriz urát, azt tisztni fogják. 19 Mint a víz az arcot az arcznak, úgy a szív az embert az embernek. 20 Alvilág és enyészet nem laknak jól, s az ember szemei sem laknak jól. (Sheol h7585) 21 Tégely az ezüstnek, kohó az aranynak, és az ember dicsérete szerint. Mert nem örökké tart a gazdagság; avagy a korona nemzedékre meg nemzedékre marad-e? 22 Ha megtöröd az oktalant mozsárban dara között a törővel, nem távozik tőle az ő oktalansága. Eltűnt a fű, mutatkozott a sarjú, és betakarítottak a hegyek füvei; 23 Ismerd meg jól nyájad színét, fordítsd szívedet a nyájakra. 26 juhok a ruházásodra és mező vételárául bakok; 27 és kecskék teje eleségedűl elegendő, házad népe eleségéül, meg élelműl szolgálódnak.

28 Megfutamodtak, bár üldöző nincs, a gonoszok, de az igazak olyanok, mint bátorságos oroszlán. 2 Az ország bűne által sokan vannak vezérei, de ember által, ki

ért és tud, szilárdan marad sokáig. 3 Ember, ki szegény és fosztogatja a gyöngéket: eső, mely elsöpör, de kenyér nincs. 4 A kik elhagyják a tant, dicsérík a gonoszokat, de a kik megőrizik a tant, fölgerjednek ellenük. 5 Rossz emberek nem értik a jogot, de kik az Örökkévalót keresik, minden értenek. 6 Jobb a szegény, ki gáncstalanságában jár, mint a ki fonák az utjain, ha gazdag is. 7 Megóvja a tant az értelmes fiú, s a ki dőzsölőkkel társul, szégyent hoz atyjára. 8 A ki sokasíja vagyonát kamattal és többlettel, annak gyűjti, ki szegényeken könyörül. 9 A ki elfordítja fülét, hogy ne hallja a tant, annak imádsága is utálat. 10 A ki megtéveszti az egyeneseket rossz úton, ő esik bele a vermébe, de a gáncstalánok jót fognak örökölni. 11 Bölc a maga szemében a gazdag ember, de a szegény, a ki értelmes, kikutatja őt. 12 Midőn ujjonganak az igazak, nagy a dicsőség, de midőn felülkerekednek a gonoszok, keresni kell az embert. 13 A ki eltakarja büntetteit, nem fog boldogulni, de a ki bevallja és elhagyja, irgalmat fog találni. 14 Boldog az ember, ki mindig retteg, de a ki megkeményíti szívét, bajba esik. 15 Ordító oroszlán és mohó medve: gonosz uralkodó szegény népen. 16 Fejedelem, hiányos az értelmességen és nagy a zsarolásban – a ki gyűlöli a haszonlesést, az soká fog elni! 17 Ember, kit megöltnek vére nyomaszt, a gödörig fusson, ne tartsák őt! 18 Ki gáncstalanul jár, megsegítetik, de a ki fonák az utjain, az egyiken elesik. 19 A ki földjét műveli, jöllakik kenyérrel, de a ki üres dolgokat hajhász, jöllakik szegénységgel. 20 Hűséges embernek bő áldás jut; de a ki siet meggazdagodni, nem marad büntetlenül. 21 Tekintélyt ismerni nem jó, s egy darab kenyérét bűnössé lesz a férfi. 22 Utána rohan a vagyonnak az irigy szemű ember, és nem tudja, hogy hiány jön rá. 23 A ki meginti az embert, utóbb kegyet fog találni, inkább mint a sima nyelvű. 24 A ki megrabolja atyát és anyját és azt mondja: nincs bűn, társa ő a rontó embernek. 25 A telhetetlen lelkű viszállyt gerjeszt, de a ki az Örökkévalóban bízik, bőségen részesül. 26 A ki önszívében bízik, az balga, de a ki bölcsességen jár, az megmenekszik. 27 A ki szegénynek ad, annál nincs hiány, de a ki elfordítja szemeit, annak bő átok jut. 28 Mikor felülkerekednek a gonoszok, elrejtőzik az ember, de mikor elvesznek, megsokasodnak az igazak.

29 A feddés embere, a ki megkeményíti nyakát, hirtelen fog megtörni és nincs gyógyulás. 2 Midőn sokasodnak az igazak, örül a nép; de midőn uralkodik a gonosz, nyög a nép. 3 Ember, ki bölcsességet szeret, megörvendezeti atyát, de a ki parázna nőkkel társul, elveszíti a vagyon. 4 A király jog által fennállást ad az országnak, de az adók

embere lerombolja. 5 Férfi, ki hízeleg felebarátjának, hálót terít ki lábainak. 6 Rossz ember bünttében tőr van, de az igaz ujjong és örül. 7 Ismeri az igaz a szegények jogát, a gorosz nem érti meg a tudást. 8 A csúfolás emberei fölösítják a várost, de a bölcsék lecsillapítják a haragot. 9 Bölc ember, ki pörösködik oktalan emberrel, akár háborog, akár mosolyog, nincs nyugta. 10 A vérontás emberei gyűlölik a gáncstalant, és az egyenesek gondoskodnak lelkükőről. 11 Egész indulatát szabadon engedi a balga, de a bölcs utoljára lecsendesít. 12 Uralkodó, ki hazug szóra figyel, annak szolgái minden gonoszok. 13 Szegény és elnyomás embere találkoztak, mindenkoruk szemeinek megvilágosítója az Örökkévaló. 14 Király, ki igazsággal ítéli a szegényeket, annak trónja mindenkorra megszilárdul. 15 Vessző és intés bölcsességet ad, de a szabadjára ereszett fiú szégyent hoz anyjára. 16 Midőn megsokasodnak a gonoszok, sokasodik a bűn, de az igazak meglátták elestüket. 17 Fényítsd fiadat és nyugalmat ad neked, és gyönyörököt szerez lelkednek. 18 Látomás nélkül elvadul a nép, de a ki megőrzi a tant, boldog az! 19 Szavak által nem okul a szolga, mert érti ugyan, de nincs felelet. 20 Láttál embert, ki hirtelenkedik beszédében; inkább van a balgának reménye, mint neki. 21 Ki elkényezteti ifjúkortól fogva szolgáját, a végén az úrfívá lesz. 22 Haragos ember viszolyt gerjeszt, és indulatos embernél sok a bűntett. 23 Az ember büszkesége megalázza őt, de az alázatos lelkű szert tesz tiszteletre. 24 Ki tolvajjal osztozkodik, gyűlöli a lelkét; esküt hall, de nem vallhat. 25 Az ember rettegése tört szerez, de ki az Örökkévalóban bízik, mególtalmaztatik. 26 Sokan keresik fel az uralkodó színét, de az Örökkévalótól van az ember igaza. 27 Az igazak utálata a jogtalanság embere és a gorosznak utálata az egyenes útu.

30 Águrnak, Jáké fiának szavai. Beszéd. Úgymond a férfi
Itiélnek, Itiélnek és Ukálnak. 2 Bizony tudatlanabb vagyok bárkinél, és emberi értelmem nincs nekem; 3 s nem tanultam bölcsességet, és a Szentnek megismerését nem tudom. 4 Ki szállt fel az égbe és szállt alá; ki gyűjtött szelet a markába; ki kötött vizet ruhájába; ki állapította meg a föld végeit mind? Mi a neve, és mi fiának neve, hogyha tudod? 5 Istennek: minden szava salaktalan, pajzsa ő mind a benne menedéket keresőknek. 6 Ne tégy hozzá szavaihoz, nehogy rád czáfoljon és hazugnak bizonyulj. 7 Kettőt kértem tőled, ne vond meg tőlem, mielőtt meghalok. 8 Hamisságot és hazug szót távoztass tőlem; szegénységet vagy gazdagságot ne adj nekem, eleledlül add nekem kiszabott kenyeremet; 9 nehogy jöllakjam és tagadóvá lennék s mondanám, ki az Örökkévaló; s nehogy elszegényedjem

és lopnék s megsérteném Istenemnek nevét. 10 Ne vádold be a szolgát uránál, nehogy átkozzon téged és te bűnhődnél. 11 Nemzedék, mely átkozza atyját, és anyját nem áldja; 12 nemzedék, mely tiszta a maga szemeiben, de szennyétől nem mosatott meg; 13 nemzedék – mily büszkék a szemei, és szemmillái hogy emelkednek! 14 Nemzedék, melynek kardok a fogai és kések a zápfogai, hogy megegyék a szegényeket, ki az országból, és a szűkölködőket el az emberek közül. 15 Alulkának két lánya van: adj, adj; hároman vannak, kik nem laknak jól, négyen, kik nem mondják: elég! 16 Alvilág, elzárt anyaméh, a föld, mely nem lakik jól vízzel, és a tűz, mely nem mondja: elég! (Sheol h7585) 17 Szem, mely kigúnyolja atyját és kicsúfolja az anyja iránt való engedelmességet, azt kivájják a völgynek hollói és megeszik a fiatal sasok. 18 Hárrom az, a mi csodálatos nekem, és négy, amit nem tudok: 19 a sasnak útja az égen, kígyónak útja a, sziklán, hajónak útja a tenger szívében és férfi útja a fiatal nőnél. 20 Ilyen az útja az asszonyak, ki házasságot tör: evett, megtörölte száját és mondja: nem cselekedtem jogtalanságot. 21 Hárrom alatt reszket a föld s négy alatt – nem bírja elviselni: 22 szolga alatt, midőn király lesz, s aljas alatt, midőn jóllakik kenyérrel; 23 gyűlölt nő alatt, midőn férjhez megy és szolgáló alatt, midőn örököse lesz őrnőjének. 24 Négyen vannak a földnek kicsinyei és azok bölcsességes bölcsék: 25 a hangyák nem erős nép és elkészítették nyáron a kenyérüket; 26 a hegyi nyulak nem hatalmas nép és a sziklába rakták házukat; 27 királyra nincs a sásának és kivonult rendezetten mindnyája; 28 a gyíkok kézzel foghatod, és ott van a királyi palotában. 29 Hárman vannak a szép léptűek és négyen a szép járásúak: 30 az oroszlán hős az állatok közt s nem tér ki senki elől; 31 a füge derekú vagy a kecskebak, és a király, kivel szemben nincs megállhatás. 32 Ha elvetemültél emelkedésedben és ha gazul viselkedtél: kezet szájra! 33 Mert tejnek szorítása kihoz vajat és ornak szorítása kihoz vért, és harag szorítása kihoz viszalyt.

31 Lemuel királynak szavai. Beszéd, melyel oktatta őt az anyja. 2 Mit, én fiam, mit én méhem fia és mit én fogadalmi fia? 3 Ne add az asszonyoknak erődet, sem útjaidat a királyrontóknak. 4 Ne a királyoknak, Lemuel, ne a királyoknak borivás, ne a fejedelmeknek részegítő ital! 5 Nehogy igyék és elfelejtének a szabott törvényt és elváltoztatná a nyomorúság minden fiának jogát. 6 Adjatok részegítő italt a bujdosónak és bort az elkeseredett lelkűeknek; 7 igyék és felejtse el szegénységet és szenvedésére ne emlékezzék többé. 8 Nyisd meg szájadat a némanak, a mulandóság

minden fiának jogáért. **9** Nyisd meg szájadat, ítélij igazsággal és szerezd jogát a szegénynek és szűkölködőnek. **10** Derék asszonyt ki talál, a korálokat felülmúlja értéke. **11** Bízott benne férjének szíve és nyereség sem hiányzott. **12** Jót tett vele s nem rosszat éltek minden napjaiban. **13** Gondja volt gyapjúra és lenre, és dolgozott kezei kedvével. **14** Úgy volt, mint a kalmár hajói, meszsünnen hozta kenyérét. **15** Fölkelt, midőn még éjszaka, s kiadta, az eledelt házának, s a kiszabott kenyeret szolgálónak. **16** Gondolt mezőre és megvette, kezének gyümölcséből ültetett szőlőt. **17** Erővel övezte föl derekát és szilárdította karjait. **18** Megérezte, hogy jó a keresete nem alszik el éjjel mécsese. **19** Kezeit kinyújtotta a guzsalyra és ujjai tartották az orsót. **20** Tenyerét megnyitotta a szegénynek és kezeit kinyújtotta a szűkölködőnek. **21** Nem feltette házát a hótól, mert egész háza karmazsinba van öltözve. **22** Takarókat készített magának, bysszus és bíbor az öltözete. **23** Ismeretes a kapukban férje, midőn együtt ül az ország véneivel. **24** Gyolcsot készített és eladta és övet, melyet adott a kanaáminak. **25** Erő és dísz az öltözete és nevetett a jövendő nap elé. **26** Száját fölnyitotta bölcsességgel, s szeretetnek tana a nyelvén. **27** Szemléli házának menetét, és a restség kenyérét nem eszi. **28** Előálltak fiai és boldognak mondták, férje és megdicsérte. **29** Sok a nő, kik derekasat végeztek, de te föléje jutottál minden jájának. **30** Hazugság a kellem, és hiába valóság a szépség; asszony, ki istenfélő, az dicsértessék. **31** Adjatok neki kezei gyümölcséből és dicsérjék őt a kapukban tettei!

Prédikátor

1 Szavai Kóhéletnek, Dávid fiának, a ki király volt Jeruzsálemben. **2** Hiúságok hiúsága, mondja Kóhélet, hiúságok hiúsága, minden hiúság! **3** Mi nyeresége van az embernek minden fáradtságában, melylyel fárad a nap alatt? **4** Nemzedék meggy s nemzedék jön, de a föld fönnáll örökké. **5** S fölkél a nap és lenyugszik a nap, s a helyére siet, ahol fölkél. **6** MEGY délnek, majd északnak kerül át, folyton kerülve jár a szél és kerüléseihez tér vissza a szél. **7** Mind a patakok a tengerbe folynak, de a tenger nem telik meg; azon helyre, a hova folynak a patakok, oda folynak ők ismét. **8** Mind a dolgok fáradoznak: nem bírja senki elmondani, szem nem lakik jó1 látással és fű1 nem telik meg hallással. **9** A mi volt, ugyancsak az, a mi lesz, a mi történt, ugyancsak az, a mi történni fog; s nincs semmi új a nap alatt. **10** Van dolog, melyről azt mondják: néz, ez új – rég meg volt az ősidőkben, melyek előttünk voltak. **11** Nincs megemlékezés az előbbiekről, s az utóbbiakról sem, a kik lesznek majd, nem lesz megemlékezés azoknál, kik legutóbb lesznek. **12** Én, Kóhélet, király voltam Izraél fölött Jeruzeálemben. **13** És rá adtam szívetem, hogy kutassak és vizsgálódjam a bölcsességgel mind arról, a mi történt az ég alatt; rossz egy bajlódás az, melyet Isten adott az ember fiainak, hogy vele bajlódjanak. **14** Láttam mind a dolgokat, melyek történtek a nap alatt; s íme mind hiúság és szélnek hajhászása. **15** A mi görbe, nem bír egyenessé válni, és hiányt nem lehet számlálni. **16** Beszéltem én szívemmel, mondván: én íme nagyobbítottam és gyarapítottam bölcsességet mindazok fölött, kik előtttem voltak Jeruzsálem fölött, és szívem sok bölcsességet és tudást látott. **17** És ráadtam szívetem, hogy megismerjek bölcsességet, és megismerjek eszelősséget és balgaságot; megismertem, hogy ez is szélnek hajhászata. **18** Mert a hol sok a bölcsesség, sok a boszúság; és a ki tudást gyarapít, fájdalmat gyarapít.

2 Mondtam én szívemben: jer csak, hadd kísértelek meg az örömmel és élvezd a jót! És íme, ez is hiúság. **2** A nevetésről mondtam: eszelős, és az örömről: mit tesz az? **3** Vizsgálódtam szívemben, hogy jó1 tartom borral testemet – szívem pedig bölcsességgel vezet – s megragadom a balgaságot, mígnem látom, mi a jó az ember fiai számára, a mit cselekedjenek az ég alatt életük napjai tartamára? **4** Nagy műveimet megalkottam: építettem magamnak házakat, ültettem magamnak szőlőket; **5** készítettem magamnak kerteket és parkokat és ültettem bennük minden nemű gyümölcsfát; **6** készítettem magamnak

víztavakat, hogy megáztassak belőlük fákat sarjasztó erdőt. **7** Vettem szolgákat és szolgálókat, házban szülöttjeim is voltak nekem; jóságom is volt marhában és júhban, több mint mindenazonknak, kik előtttem voltak Jeruzsálemben. **8** Gyűjtöttem magamnak ezüstöt és aranyat is, királyoknak meg a tartományoknak kincsét; szereztem magamnak énekeseket és énekesnőket, és az ember fiainak gyönyörűségét: asszony meg asszonyokat. **9** S nagygy is lettem és gyarapodtam inkább mindenazonnál, kik előtttem voltak Jeruzsálemben; bölcsességem is megmaradt nekem. **10** S mind azt, a mit kívántak szemeim, nem vontam meg tőlük, nem tartottam vissza szívetem semmi örömtől, mert szívem örölt minden fáradtságom által; hisz ez volt osztályrészem minden fáradtságomból. **11** Fordultam én minden a tetteim felé, melyeket kezeim cselekedtek és a fáradtság felé, melylyel munkálkodva fáradtam: s íme, minden hiúság és szélnek hajhászása, és nincsen nyereség a nap alatt. **12** És fordultam én, hogy nézzem a bölcsességet, az eszelősséget meg a balgaságot; mert mit tehet az ember, aki majd a király után jön: azt, a mit már rég tettek! **13** Láttam én, hogy van elsőbbsége a bölcsességnak a balgaság fölött, a minden a világosság elsőbbsége a sötétség fölött. **14** A bölcsnek – fejében a szemei, de a balga sötétségben jár; de azt is tudom én, hogy azon egy eset esik meg mindenjájukon. **15** Mondottam én szívemben: A minden a balgának esete, úgy esik meg velem is; miért lettem én tehát akkor kíválon bőlcscsé? Beszéltem hát szívemben, hogy ez is hiúság! **16** Mert nincs megemlékezés a bölcsről a balgával együtt, örökre; mivel hogy a jövendő napokban rég el lesznek felejtve minden, s miképen hal meg a bölcs a balgával együtt! **17** Meggyűlöttem tehát az életet; mert rossznak tetszett nekem a dolog, mely történt a nap alatt; mert minden hiúság és szélnek hajhászása. **18** Meggyűlöttem én minden fáradtságomat, melylyel fáradtam a nap alatt, hogy ráhagyjam azon emberre, ki utánam lesz; **19** hisz ki tudja, bölcs lesz-e, vagy balga? Pedig uralkodni fog minden fáradtságomon, melylyel fáradtam és melynél bölcs voltam a nap alatt. Ez is hiúság! **20** S megfordultam én, hogy csüggétté tegyem szívetem mindenazon fáradtságért, melylyel fáradtam a nap alatt. **21** Mert van ember, kinek fáradtsága volt bölcsességgel és tudással és ügyességgel, és oly embernek, aki nem fáradt vele, adja oda osztályrészéül. Ez is hiúság és nagy baj! **22** Mert mi jut az embernek minden fáradtságáért és szívének törekedéséért, melylyel ő fáradozik a nap alatt? **23** Mert minden a napjai fájdalmak, és boszúság az ő bajlódása; éjjel sem nyugszik az ő szíve. Ez is hiúság! **24** Nincs jobb az ember számára, mint hogy egyék és igyék és jót élveztessen lelkével az ő fáradtságáért; ez is, úgy láttam én, Isten kezétől

van. 25 Mert ki ehet s ki süröghet énnálam különben? 26 Mert az embernek, a ki ő előtte jó, adott bölcseséget és tudást meg örömet, de a vétkesnek adott bajlódást, hogy gyűjtsön és felhalmozzon, hogy oda adja annak, a ki Isten előtt jó. Ez is hiúság és szélnék hajhászata.

3 Mindennek megvan a kora, és ideje van minden dolognak az ég alatt. 2 Ideje van a születésnek és ideje a meghalásnak; ideje van az ültetésnek és ideje az ültetés kiszakításának. 3 Ideje van a megölésnek és ideje a gyógyításnak; ideje a lebontásnak és ideje az építésnek. 4 Ideje van a sírásnak és ideje a nevetésnek; ideje van a gyásztartásnak és ideje a tánczolásnak. 5 Ideje van a kövek eldobásának és ideje a kövek fölhalmozásának; ideje van az ölelésnek és ideje az öleléstől való távolodásnak. 6 Ideje van a keresésnek és ideje az elvesztésnek; ideje a megőrzésnek és ideje az eldobásnak. 7 Ideje van a megszagatásnak és ideje az összevárrásnak; ideje van a hallgatásnak és ideje a beszélésnek. 8 Ideje van a szeretésnek és ideje a gyűlölsének; ideje van a háborúnak és ideje a békénak. 9 Mi nyeresége van a munkálónak abban, a miben fáradozik? 10 Láttam a bajlódást, melyet Isten adott az ember fiainak, hogy vele bajlódjanak. 11 Mindent szépen alkotott a maga idejében, az örökkévalóságot is adta szívükbe, a nélkül bogy az ember fölfoghatná azon művet, melyet Isten alkotott, kezdettől végig. 12 Megismertem, bogy nincs számára jó, hanemha bogy örüljön és jót tegyen magával életében. 13 Az is, bármely ember, aki eszik és iszik és jót élvez minden fáradsgáért: Isten adománya az. 14 Tudom, hogy mind az, a mit Isten cselekszik, megmarad örökké, ahhoz nem lehet hozzá tenni, sem belőle nem lehet elvenni semmit; Isten pedig úgy cselekedte, hogy féljenek tőle. 15 A mi lett, már régen van és a mi majd lesz, már régen volt; Isten pedig fókeresi azt, a mi eltűnt. 16 És továbbá láttam a nap alatt a jognak helyén ott a gonoszság, és az igazság helyén ott a gonoszság. 17 Mondtam én szívemben: az igazat és a gonoszt itéli az Isten; mert ideje van minden dolognak és minden cselekedetért ottan. 18 Mondtam én szívemben: az ember fiai kedvéért van az, hogy megvizsgálja őket az Isten, és hogy lássák, hogy ők magukban olyanok mint a barom. 19 Mert eset éri az ember fiait, és eset éri a barmot, és azon egy esetük van: a milyen ennek a halála, olyan annak a halála, és egy lelkük van mindenek; és az ember elsőbbsége az állat fölött semmi, mert minden hiúság! 20 minden anon egy helyre megy, minden a porból lett és minden visszatér a porhoz. 21 Ki ismeri az ember fiainak lelkét, vajon felszáll-e fölfelé, és a barom lelkét, vajon alászáll-a lefelé a földre? 22

És láttam, hogy nincsen jobb, mint hogy örüljön az ember a műveivel, mert az az ő osztályrészé; mert ki hozza őt majd ide, hogy nézze azt, a mi utána leszen?

4 S rátértem én és láttam mindenazon elnyomásokat, melyek történnék a nap alatt; s íme az elnyomottak könnye, s nincs nekik vigasztalójuk, s elnyomóik kezéből erőszak kél, de nincs nekik vigasztalójuk. 2 És dicsértem én a holtakat, azokat, kik rég meghaltak, inkább mint az élőket, kik még életben vannak; 3 de boldogabbnak minden kettőjüknel azt, ki még nem is lett, aki nem láttá; a rossz dolgot, mely történik a nap alatt. 4 És láttam én minden fáradsgágot és a cselekvésnek minden ügyességet, hogy az az egyiknek irigysége a másik ellen. Ez is hiúság és szélnék hajhászása. 5 A balga összefonja kezeit és saját húsát emészti. 6 Jobb teli tenyérnyi nyugalom, mint két teli maroknyi fáradsgás és szélhajhászás. 7 És rátértem én és láttam egy hiúságot a nap alatt: 8 van egy s nincs vele második, sem fia, sem testvére nincs neki; de nincs vége minden fáradsgának, szeme sem lakik jó1 gazdagsággal: kiért fáradok én tehát, és megvonom lelkemtől a jót? Ez is hiúság és rossz egy bajlódás! 9 Jobb a kettő mint az egy, mert van nekik jó jutalmuk fáradsgáukért. 10 Mert ha elesnek, az egyik fölemeli társát; de jaj neki az egynek, ki elesik, és nincs második, hogy fölemelje. 11 Épúgy, ha ketten feküsznek, melegük lesz, de az egynek mikép legyen melege? 12 És ha valaki megtámadja az egyiket, a kettő áll neki ellen; s a hármas fonál nem egyhamar szakad szét. 13 Jobb szegény és bölcs ifjú, mint vén és balga király, aki többé nem képes intést elfogadni. 14 Mert a foglyok házából jött ki, hogy király legyen, bár királyságában szegénynek született is. 15 Láttam mind az élőket, kik járnak a nap alatt, az ifjú, ama másik mellett, aki helyette támad. 16 Nincs vége mind a népnek, mindeneknek, kiknek élén van; de nem fognak vele sem örülni az utóbbiak, mert ez is hiúság és szélnék hajhászata.

5 Órizd lábat, midőn Isten házába mész; a odalépni, hogy figyelj, jobb mint mikor a balgák áldozatot adnak, mert nincs tudásuk, úgy hogy rosszat cselekesznek. 2 Ne hírtelenkedjél szájáddal, és szíved ne siessen szót kiejteni Isten előtt, mert Isten az égben van, te pedig a földön vagy, azért legyenek a te szavaid kevesek. 3 Mert jön az álom sok bajlódással és a balgának hangja sok beszéddel. 4 Midőn fogadást teszel Istennek, ne késsél azt megfizetni, mert nem telik kedve a balgákban; a mit fogadtál, fizesd meg! 5 Jobb, ha nem fogadsz, mintsem hogy fogadsz és nem fizetted meg. 6 Ne engedd szádnak, hogy vétekbe ejtse a te testedet, s ne mondd a küldött előtt, hogy tévedés

volt; mért haragudjék Isten haragod miatt és rontsa meg kezed munkáját? 7 Mert sok álom és sok hiúság mellett sok beszéd is van; hanem az Istenet féljed. 8 Ha szegénynek elnyomását és jognak és igazságnak megrablását látod a tartományban, ne csodálkozzál a dolgon; mert magas örködik magas fölött, és legmagasabb van fölöttük. 9 S az országnak nyeresége mindenképen az: király, ki szolgája lett a szántóföldnek. 10 A ki szereti az ezüstöt, nem lakik jó1 ezüsttel, s a ki szereti a gazdagságot, annak nincs termése. Ez is hiúság. 11 Mogsokasodván a jóság, megsokasodtak annak emésztői, s mi haszna van a gazdájának abban, hacsak nem szemeinek látása? 12 Édes a munkásnak alvása, akár keveset, akár sokat eszik; s a gazdagnak jöllakottsága nem engedi őt aludni. 13 Van egy fájó baj, melyet láttam a nap alatt: gazdagság megőrizve gazdájának a saját bajára. 14 S elvész ama gazdagság gonosz bajlódás mellett; fiat nemzett, de nincs kezében semmi. 15 A mint kijött anyja méhából, mezítelen megy megint oda, úgy a mint jött; és mit sem visz el fáradsgáért, hogy elvigye kezében. 16 És ez is fájó baj: megfelelően annak, a hogy jött, úgy fog elmenni; mi nyeresége van tehát neki, hogy a szélnek fáradozik. 17 Sőt mind az ő napjaiban sötétségen élvez és boszankodik sokat, betegsége is van meg harag. 18 Íme a mit én jónak, a mit szépnek láttam: hogy egyék és igyék és élvezze a jót minden fáradsgáért, melylyel fáradozik a nap alatt élete napjainak tartamára, melyet Isten adott neki; mert az az ő osztályrészre. 19 Az is bármely ember, kinek adott az Isten gazdagságot éa javakat és urává tette annak, bogy élvezzen belőle és hogy kivegye az osztályrészét és hogy örölijahon fáradsgában – az Istennek az adománya. 20 Mert nem sokat fog emlékezni élete napjairól, mivel Isten megengedi szívének örömet.

6 Van egy baj, melyet láttam a nap alatt, és sokszor nehezedik az emberre: 2 Valaki, kinek Isten ád gazdagságot és javakat és dicsőséget, és nincs híjával a maga számára semminek mind abból, a mit kíván, de Isten nem teszi úravá annak, hogy élvezzen belőle, hanem idegen ember fogja élvezni: ez is hiúság és gonosz betegség! 3 Ha százat is nemzene valaki és sok esztendőt élne és legyenek bármilyen számosak életének évei, de lelke nem lakik jó1 a jóból és még temetése sem volt neki: azt mondomb, jobb nálánál az idéten! 4 Mert hiúsággal jött és sötétségen megy, és sötétsége borítatik a neve; 5 a napot sem láttá s nem ismerte: nyugalma ennek inkább van, mint amannak. 6 S habár ezer esztendőt él kétzszer, de jót nem lát: nemde egy helyre megy el minden? 7 Az embernek minden fáradsgága

a szájáért van, de a lélek még sem telik meg. 8 Mert mi elsőbbsége van a bölcsnek a balga fölött, mi a szegénynek, ki tud járni az elők előtt? 9 Jobb a szemnek látása, mint a lélek barangolása. Ez is hiúság és szélnek hajhászása. 10 minden, a mi van, rég neveztetett annak neve, s tudva van, hogy az ember micsoda, és nem tud pörölni azzal, ki nálánál hatalmasabb. 11 Noha van sok beszéd, mely hiúságot sokasít: mi nyeresége van az embernek? 12 Mert ki tudja, mi jó az embernek az életben, hívságos élete napjainak tartamára, melyeket eltölt mint az árnyék? Ugyanis ki mondja meg az embernek, hogy mi lesz ő utána a nap alatt?

7 Jobb a név a jó olajnál és a halál napja a születés napjánál. 2 Jobb menni a gyásznak házába, mint menni a lakomának házába, mivelhogy az minden embernek a vége s az elő szívére veszi. 3 Jobb a bánat a nevetésnél, mert szomorú arcz mellett felvidül a szív. 4 A bölcsék szíve a gyász házában van, a balgák szíve pedig az örööm házában. 5 Jobb hallgatni a bölcsnek dorgálását, mint hogy valaki hallgatja a balgák énekeit; 6 mert a milyen a tövisek ropogása a fazék alatt, olyan a balgának nevetése. S ez is hiúság! 7 Mert az elnyomás megtébolyítja a bölcsset s a szívet elveszítí az ajándék. 8 Jobb a dolog vége mint kezdete; jobb a türelmes lelkű a büszke lelkűnél. 9 Ne hírtelenkedj lelkedben boszankodásra, mert a boszúság a balgák öleben nyugszik. 10 Ne mondod: hogy van az, hogy az előbbi napok jobbak voltak emezeknél? Mert nem bölcseségből kérdezted ezt! 11 Jó a bölcseség a birtokkal és nyereség a napot látóknak. 12 Mert árnyékül van a bölcseség, árnyékül az ezüst, de a tudás elsőbbsége: a bölcseség életben tartja gazdáját. 13 Nézd az Isten művét; mert ki egyenesítheti ki azt, a mit ő meggörbített? 14 A jónak napján légy jóban és a bajnak napján lásd: emezt is megfelelően amannak alkotta Isten, annak okából, hogy az ember nem talál maga után semmit. 15 Mindet láttam hiúságom napjaiaban; van igaz, a ki elvész igazságában, és van gonosz, ki sokáig él gonoszságában. 16 Ne légy szerföllött igaz, s ne mutatkozzál bölcsnek túlságosan; minek pusztulnál el? 17 Ne légy szerföllött gonosz s ne légy balga; miért halnál meg időd előtt? 18 Jó, hogy megragadod ezt is és amattól sem vonod meg kezedet; mert az Istenfélő mindannyitól szabadul. 19 A bölcseség erejévé válik a bölcsnek, inkább mint tíz hatalmas, kik a városban vannak. 20 Mert ember nincs igaz a földön, ki jót cselekszik és nem vétkezik. 21 Mindazon beszédekre, melyeket beszélnek, ne add szívedet, nehogy halljad szolgádat, a mint átkoz tégedet. 22 Mert bizony sok ízben úgy tudja szíved, hogy te is átkoztál másokat. 23

Mindezeket megkísérlettem bölcseséggel; mondta hadd leszek bölcs, de ő távol van én tőlem! **24** Távol van az, a mi van, s mély, mély: ki találhatja meg? **25** Fordultam én és arra volt szívem, hogy tudjak és vizsgálódjam, keressek bölcseséget meg számítást és tudjam, hogy a gonoszság balgaság, a balgatagság pedig eszelősségi. **26** És találtam én a halálnál keserűbbnek az asszonyt, aki olyan, hogy csupa tőr, és háló a szíve és bilincsek a kezei; aki Isten előtt jó, megmenekül tőle, de a vétkes megfogatik általa. **27** Lásd, ezt találtam, mondja Kóhélet, egyet egyhez adván hogy megtaláljam a számítást. **28** Amit lelkem még keresett, de nem találtam: férfit egyet találtam ezer közt, de asszonyt mindezek közt nem találtam. **29** Csupán, lásd, ezt találtam: hogy Isten az embert egyenesnek alkotta, de ők sokféle mesterkedést kerestek.

8 Ki olyan, mint a bölcs, s ki tudja a doleg megfejtését? Az embernek bölcsesége megvilágosítja arczát és arczának keményisége megváltozik. **2** Én azt mondom: a király parancsát őrizd meg, és pedig az Isten esküje kedveért, **3** Ne hirtelenkedjél elmenni tőle; ne állj meg rossz dologban, mert minden, a mit akar, megcselekszik. **4** Mivelhogy a király szava hatalmas s ki mondja neki: mit cselekszel? **5** Aki megőrzi a parancsot, rossz dolgot nem ismer; és időt és ítéletet ismer a bölcs szíve. **6** Mert minden dolognak megvan a maga ideje és ítélete, mert nagy az embernek rosszasága ő rajta. **7** Mert nem tudja azt, a mi lesz, mert a midőn lesz, ki mondja meg neki? **8** Nincs ember, ki úr a szél fölött, hogy elzárja a szelet; s nincs uralom a halál napja fölött, s nincs elbocsátás a háborúban s meg nem menti a gonoszság az ő gazdáját. **9** Mindez láttam és rá adtam szívet minden dologra, mely történik a nap alatt, oly időben, a midőn úr lett az ember az emberen annak kárára. **10** És azután láttam gonoszokat, kik eltemettettek és betértek, míg szent helyről eltávoznak és a városban elfelejtetnek azok, kik helyesen cselekedtek. Ez is hiúság! **11** Mivel nem történik ítélet a rossz tett ellen gyorsan, azért van tele az ember fiainak szíve azzal, hogy rosszat cselekedjenek; **12** mivel a vétkes szásszorta cselekszik rosszat és hosszúlépett – bár tudom én azt is, hogy jó dolguk lesz az istenfélőknek, mivel tőle félnek. **13** De jó dolga nem lesz a gonosznak s nem lesz hosszú életű, úgy mint az árnyék, mivel nem fél az Istantől. **14** Van egy hiúság, mely történik a földön: vannak igazak, kiknek jut a gonoszok cselekedete szerint és vannak gonoszok, kiknek jut az igazak cselekedete szerint. Mondtam, hogy ez is hiúság! **15** Tehát dicsértem én az öröömöt, mivel nincs jó az ember számára, hacsak nem az, hogy egyék és igyék

és örüljön, és az kiséri majd őt fáradtsága mellett életének napjaiban, melyeket adott neki Isten a nap alatt. **16** Midőn ráadtam szívet, hogy megismerjék bölcseséget s hogy lássam a bajlódást, mely történik a földön; hogy sem nappal, sem éjjel álmot a szemeiben nem 1át: **17** láttam az Istennek minden cselekvését, hogy nem bírja az ember megtalálni a dolgot, mely történt a nap alatt, bármennyire fáradjon is az ember, hogy keresse, de nem találja; ha mondja is a bölcs, hogy ismeri, nem bírja megtalálni.

9 Mert mindez szímemre vettem, hogy megvizsgáljam mindez: hogy az igazak és a bölcsök és az ő tetteik az Isten kezében vannak; sem szeretetet, sem gyűlölést nem ismer az ember, minden előttük van. **2** minden mindenkinet egyformán: azon egy esete van az igaznak és a gonosznak, a jónak meg a tisztának és a tisztálannak, az áldozónak és annak, aki nem áldoz; olyan a jó, mint a vétkező, olyan, aki esküszik, mint az ki eskútől fél. **3** Ez a baj mindenben, a mi történik a nap alatt, hogy azon egy esete van mindenek, és az ember fiainak szíve tele is van rosszasággal és eszelősséggel van szívükben életükön át, s annak utána – a holtakhoz. **4** Mert valaki, aki mind az előkhöz csatolva van, annak számára van bizalom; mert az élő ebnek jobb a dolga, mint a holt oroszlánnak. **5** Mert az elők tudják, hogy meg fognak halni, de a holtak mit sem tudnak, és nincs többé számukra jutalom, mert felejtve van emlékezetük. **6** Szeretetük is, gyűlölük is, irigységük is rég elveszett; és osztályrész nincs számukra többé örökké, mindenben, ami történik a nap alatt. **7** Menj, egyed örömmel kenyeredet és igyad vidám szível borodat, mert már megkedvelte Isten a te tetteidet. **8** minden időben legyenek a te ruháid fehérek és olaj ne hiányozzék a fejeden. **9** Elvezd az életet az asszonyal, a kit szeretsz, hívságos életed minden napjaiban, melyeket adott neked a nap alatt, mind a te hívságos napjaidban; mert az a te osztályrészed az életben és fáradtságodért, melylyel fáradozol a nap alatt. **10** Mindent, a mit elér kezed, hogy erőddel megtegyed, tudd meg, mert nincsen cselekvés és számítás és tudás és bölcseség az alvilágban, a hová te megy. (Sheol h7585) **11** Rátertem és láttam a nap alatt, hogy nem a gyorsaké a futás s sem a vitézeké a harcz, nem is a bölcséké a kenyér s nem is az értelmeséké a gazdagság és nem is a tudósoké a kedvesség, mert idő és véletlen esik meg mindannyin. **12** Mert nem is ismeri az ember az ő idejét – mint a halak, melyek megfogatnak gonosz varsában és mint a madarak, melyek megfogatnak a törben: mint ők törbe ejtetnek az ember fiai a szerenesétlenség idejében, a midőn rájuk esik hirtelenül. **13** Ezt is bölcseségnek láttam a nap alatt s az nagy énelőttem: **14** Kis város és ember benne kevés

és jön ellene nagy király, körülzárja azt és épít ellene nagy ostromműveket; 15 és találtatik benne egy szegény ember, aki bölcs: az megmenti a várost bölcseségevel, és senki sem gondolt arra a szegény emberre. 16 Mondtam én tehát: jobb a bölcseség a vítezségnél, bár a szegénynek bölcsesége megvetve van, és szavai nem hallgattattak meg. 17 A bölcsék szavai, nyugodtsággal elmondva, meghallgattatnak, inkább mint uralkodónak kiáltása a balgák közt. 18 Jobb a bölcseség a hadiszernél, és egy vétkes sok jót veszíthet el.

10 Halált hozó légy büöhödtté, erjedővé teszi a kenőcskeverőnek olaját; nyomásabb bölcseségnél, dicsőségnél egy kevés balgaság. 2 A bölcsnek szíve jobbjá felől van, és a balgának szíve balja felől. 3 Az úton is, a midőn a balgatag jár, hiányzik a szíve, és mindenkinet azt mondja, hogy balgatag ő. 4 Ha az uralkodónak indulata fölgeredj ellened, helyedet el ne hagyd, mert a szelídseg nagy vétségeket enyhít. 5 Van egy baj, melyet láttam a nap alatt, – mint egy tévedés, mely a hatalmastól ered: 6 a balgaság nagy magasságbba helyeztetett, míg a gazzdagok alacsonyságban ülnek. 7 Szolgákat láttam lovakon, míg vezérek a földön jártak, miként szolgák. 8 A ki vermet ás, belé esik; s a ki falat áttör, aki kígyó marja meg. 9 A ki köveket szakít ki, megsérül általuk, aki fát hasogat, veszélyeztetik általa. 10 Ha megtompult a vas s ő nem köszörülte meg az élét, akkor meg kell feszíteni az erőt, s ügyes eljárás nyereségét a bölcseség adjá. 11 Ha mar a kígyó, nem lévén igézés, akkor nincsen nyeresége a nyelv emberének. 12 A bölcs szájának szavai csupa kellem, de a balgának ajkai megrontják őt; 13 szája szavainak kezdete balgaság, szájának vége pedig gonosz eszelősség. 14 S a balgatag szaporítja a szókat; nem tudja az ember azt, a mi lesz, és ahogy lesz ő utána, ki mondhatja meg neki? 15 A balgának fáradsága kifárasztja őt, aki nem tud a városba menni. 16 Jaj neked ország, te melynek királya gyermek, míg vezéreid reggel érkeznek! 17 Boldog vagy ország, te melynek királya nemesek fia, míg vezéreid a maga idején érkeznek – erőben és nem ivásban. 18 Renyheség folytán súlyt a gerendázat és a kezek tunyasága folytán cseppeg a ház. 19 Vígságra készítenek lakomát és a bor megőrvendeztet az életet; a pénz módot ad mindenre. 20 Még gondolatodban se átkozd a királyt és hálózobáidban se átkozd a gazzagot; mert az ég madara elviszi a hangot és a szármás tudtul adja a szót.

11 Bocsásd kenyeredet a víznek színére, mert sok idő multán megtalálod. 2 Adj részt hétnek és nyolcnak is, mert nem tudod, mily szerencsétlenség lesz a földön. 3 Ha

megtelnek a felhők esővel, a földre ürítik; és akár délen, akár északon ledől egy fa, a helyen, ahol ledől a fa, ott marad. 4 A ki a szelet vigyázza, nem vet, s aki a felhőket nézi, nem arat. 5 Valamint nem tudod, mi a szélnek útja s milyenek a csontok a várandós nő testében: azonképen nem ismered Istennek cselekvéseit, aki mindezet cselekszi. 6 Reggel vesd el magodat és este se nyugodtasd kezedet, mert nem tudod, melyik fog sikerülni, ez-e vagy amaz, vagy mind a kettő egyaránt jó? 7 És édes a világosság és jó a szemeknek látni a napot. 8 Mert ha sok esztendőt él az ember, mindenannyiban örüljön és gondoljon a sötétség napjaira, hogy számosak lesznek: minden a mi jön, hiúság! 9 Örülj, ifjú, gyermekkorban és vidítson téged szíved ifjúságod napjaiban, és járj szíved útjaiban és szemeid látása szerint; de tud meg, hogy mindezekért Isten majd ítéletbe visz tégedet! 10 S távolíts el boszúságot szívedből és mozdítsd el a bajt testedtől, mert a gyermekkor és a fiatalkor hiúság!

12 És gondolj teremtődre ifjúságod napjaiban, a mig el nem jönök a bajnak napjai és el nem érkeznek az évek, melyekről azt mondod: nem telik bennük kedvem; 2 a mig el nem sötétül a nap s a világosság, meg a hold és a csillagok, és viaszatérnek a felhők az eső után; 3 azon napon, midőn meginognak a háznak őrzői és meggörbűlnek a vitéz férfiak és szünetelnek az őrlőnők, mert megfogytak, és elsötétülnek az ablakokon kitekintők. 4 És elzáratnak az ajtók az utcán, midőn alászáll a malom hangja és fölkel az ember a madár hangjára és halkká válnak mind az ének leányai; 5 a magastól is félnek, s ijedelmek vannak az úton; s kivírul a mandolafa és vánszorog a sáska és hasztalannak bizonyúl a kapor; mert elmegy az ember az ő örökházába és körüljárnak az utcán a gyásztartók. 6 Míg el nem szakad az ezüst kötél és szétzúzódik az arany csésze és eltörök a korsó a forrásnál és összezúzatik a kerék, be a gödörbe; 7 és visszatér a por a földbe, a mint volt azelőtt, és a szellem visszatér Istenhez, aki adta. 8 Hiúságok hiúsága, mondja Kóhélet, minden hiúság. 9 Azonfelül, hogy Kóhélet bölcs volt, még tanította a népet megismerésre, és fontolatgatott és vizsgálódott, sok példabeszédet szerzett. 10 Törekedett Kóhélet értékes szavakat találni és a helyességgel irottat: igaz szavakat. 11 A bölcsék szavai olyanok, mint az ösztökék és mint a bevert szögek a gyülekezetben levőkéi: egy pásztortól adattak. 12 És amazokon felül, fiam, óvakodjál! A sok könyvcsinálásnak nincsen vége, és a sok tanulás testnek kifárasztása. 13 A dolognak végén az egész így értendő: Az Isten féljed és parancsolatait őrizd meg, mert

ez az egész ember. 14 Mert minden cselekvést törvénybe fog vinni az Isten, minden rejtett dolog fölött, akár jó az, akár rossz.

Énekek Éneke

1 Énekek éneke, Salamontól. **2** Csókoljon engem szája csókjaival: mert bornál jobb a szerelmed. **3** Illatnak jók az olajaid, kiöntött olaj a neved; azért szeretnek téged a leányzók. **4** Vonj engem, utánad hadd szaladjunk – termeibe bevitt engem a király – hadd ujjongjunk és örvendjünk benned, hadd emlegessük szerelmedet inkább a bornál: méltán szeretnek téged. **5** Fekete vagyok, de szép, ti Jeruzsálem leányai, mint Kédár sátrai, mint Salamon szőnyegei. **6** Ne nézzetek rám, hogy kissé fekete vagyok, hogy lesütött engem a nap! Anyám fiai megharagudtak reám, tettek engem őrzőjévé a szőlőknek: a magam szőlőjét nem őriztem. **7** Mondd meg nekem te, kit lelkem szeret, merre legeltetsz, merre heverézsétsz délben? Mert minek legyek, mint aki elburkolja magát, társaid nyájainál? **8** Ha te ezt nem tudod, legszebbike az asszonyoknak, indulj el a juhok nyomdokain és legeltetsd gödölyéidet a pásztorok hajlékainál. **9** Paripátmhoz Fáraó szekereinél mondjak hasonlónak, kedvesem! **10** Bájosak az orczád a füzérekben, nyakad a gyöngysorokban. **11** Aranyfüzéreket készítünk neked ezüst gombocskákkal. **12** Mialatt a király asztalkörében ült, az én nárdusom megadta illatát. **13** Myrracsokor az én barátom nekem, mely kebleim között piben; **14** cziprusfűrt az én barátom nekem, Én-Gédi szőlőiben. **15** Íme, szép vagy te kedvesem, íme, szép vagy, szemeid galambok. **16** Íme, szép vagy te barátom, kedves is, nyoszolyánk is zöldelő; **17** házaink gerendái czédrusok, padozatunk cziprusok.

2 Én vagyok a Sárón nárciszsa, a völgyek lilioma. **2** Mint liliom a tövisek között, olyan kedvesem a leányok között. **3** Mint almafa az erdő fái között, olyan barátom a fiuk között, árnyékát megkívántam és ütem benne, és gyümölcsére édes az ínyemnek. **4** Bevitt engem a boros házba és zászlójá fölötttem a szerelem. **5** Erősítsetek engem szőlőlepénynyel, üdítsetek fől almával, mert betegje vagyok a szerelemnek. **6** Balja fejemen alól és jobbja átölel! **7** Megesketlek titeket, Jeruzsálem leányai, a szarvasünőkre vagy a mező őzikéire: ne ébreszszétek és ne ébresztgessétek a szerelmet, míg nincsen kedve. **8** Hallga, barátom ímhol jön, szökdél a hegyeken, ugrándoz a halmokon. **9** Hasonlít barátom a szarvashoz vagy az őzök gidájához; ímhol áll házfalunk mögött, betekint az ablakon át, bepillant a rácson át. **10** Megszólalt barátom és mondta nekem: Kelj föl, kedvesem, én szépem, és jőj el! **11** Mert íme a tél elmult, az esőzés elvonult, elment; **12** a virágok mutatkoztak az országban, az ének ideje elérkezett, és a gerle hangja hallatszott országunkban;

13 a fügefa érlelni kezde gyümölcséit s a szőlőtők virágban állnak, illatot adnak: kelj föl, kedvesem, én szépem, és jőj el! **14** Galambom a sziklahasadékokban, a lejtő rejtekében, hadd látnom ábrázatodat, hadd hallanom hangodat, mert hangod kellemes és ábrázatod bájos. **15** Fogjátok meg nekünk a rókákat, a kis rókákat, szőlőfrontókat, hisz a mi szőlőink virágban állanak. **16** Barátom az enyim s én vagyok az övé, a ki a liliomok közt legeltet. **17** Mig hűvösödik a nap és futnak az árnyékok, fordulj, légy hasonlóvá, barátom, a szarvashoz vagy az őzök gidájához a szakadékos hegyeken.

3 Fekvőhelyemen az éjszakákon kerestem azt, kit lelkem szeret, kerestem, de nem találtam. **2** Hadd kelek csak föl, hadd járok körül a városban, az utcákon és tereken, hadd keressem azt, kit lelkem szeret; kerestem, de nem találtam. **3** Találtak engem az őrök, kik körüljárnak a városban: azt, kit lelkem szeret, láttátok-e? **4** Alig, hogy odébb mentem tőlük, már is találtam azt, kit lelkem szeret; megfogtam és nem is engedem el, míg be nem viszem anyám házába, szülőm kamarájába. **5** Megesketlek titeket, Jeruzsálem leányai a szavasünőkre vagy a mező őzikéire: ne ébreszszétek és ne ébresztgessétek a szerelmet, míg nincsen kedve. **6** Mi az, a mi feljön a pusztá felől, mint füstnek oszlopai, átillatozva myrrától és tömjéntől, a kalmár minden fűszerporától? **7** Íme ágya Salamonnak- hatvan vitéz körülötte Izraél vitézei közül; **8** mindenannyian kardot fogók, harczhoz szoktak, mindegyiknek kardja a csipőjén az éjszakák rettegése miatt. **9** Gyaloghintót készített magának Salamon király a Libánon fáiból; **10** oszlopait ezüstből készítette, támláját aranyból, ülését bíborból; belseje pedig kirakva szerelemmel Jeruzsálem leányaitól. **11** Menjetek ki és nézzétek, Czión leányai, Salamon királyt, a koszorúban, melylyel megkoszorúzta őt az anyja, nászának napján, lelke örömenek napján.

4 Íme szép vagy te, kedvesem, íme, szép vagy, szemeid galambok fátyolod mögött; hajad mint a kecskék nyája, melyek leereszkednek Gileád hegyéről. **2** Fogaid mint a lenyírt juhok nyája, melyek feljöttek a mosdatóból, amelyek mind párosak és meddő nincs közöttük. **3** Mint karmazsinfonal ajkaid, és beszéded bájos; mint gránátalma hasábja a halántécod fátyolod mögött. **4** Mint Dávid tornya a nyakad, mely fokozatokban épült; ezer pajzs van rá akasztva, mind fegyverei a vitézeknek. **5** Két emlőd mint két gida, szarvasünőnek ikeri, melyek liliomok között legelnek. **6** Míg hűvösödik a nap és futnak az árnyékok, elmegyek én a myrrás hegyre és a tömjénés halomra. **7** mindenestűl szép vagy, kedvesem, és hiba nincsen benned. **8** Velem

a Libánonról, arám, velem jőjj el a Libánonról, tekints le az Amána csúcsáról, a Szenír és Chermón csúcsáról, oroszlánok tanyáiról, párduczok hegyeiről. 9 Felbátorítottál engem, én nővérem, én arám, felbátorítottál egyikével a te szemeidnek, egyik lánczával a te nyakdíszednek. 10 Mily szép a te szerelmed, én nővérem, én arám, mily jó a szerelmed, inkább a bornál, olajaid illata minden fúszernél. 11 Színméztől csepegnek ajkaid, arám, méz és tej van nyelved alatt; s ruhád illata olyan, mint Libánon illata. 12 Elzárt kert az én nővérem arám, elzárt kútfó, lepecsételt forrás. 13 Hajtásaid díszkert: gránátfák drága gyümölcsökkel, cziprusok nárdusokkal; 14 nárdus és sáfrány, illatos nád meg fahéj, mindenféle tömjénfákkal, myrra és alóék, mindenféle kiváló fúszerekkel. 15 Kertek forrása, elő vizek kútja és a melyek lefolynak a Libánonról. 16 Serkenj, észak, s jőjj el, dél, leheld át a kertemet, folyjanak fúszerei. Jöjjön barátom az ő kertébe s egye drága gyümölcsait.

5 Eljöttem kertembe, én nővérem, én arám, leszedtem myrrámat fúszeremmel együtt, ettem lépemet a mézemmel együtt, ittam boromat a tejemmel együtt; egyetek, társaim, igyatok és részegedjetek, barátaim! 2 Alszom én, de szívem ébren van. Hallga, barátom kopog: nyiss ki, nővérem, kedvesem, galambom, jámborom, mert fejem harmattal van tele, fűrteim az éjnek csepjeivel. 3 Levettem köntösömet, hogyan ölténi fől, megmostam lábaimat, hogyan szennyezném be? 4 Barátom benyújtotta kezét a nyíláson, és beleim zúgtak miatta. 5 Fölkeltem én kinyitni barátomnak, s kezeim cseppegek myrrától és ujjaim myrrától, mely folyt a závár ágaira. 6 Kinyitottam én barátomnak, de barátom elfordult, eltűnt – lellem elszállt beszéde alatt- kerestem őt, de nem találtam; szólítottam, de nem felelt nekem. 7 Találtak engem az őrök, kik körüljárnak a városban, vertek engem, megsebesítettek, levették fátyolomat rólam a falak őrei. 8 Megeskülek titeket, Jeruzsálem leányai: ha találjátok barátomat, mit mondjatok neki? Hogy betegje vagyok a szerelemnek. 9 Miben különb a barátod más barátnál, te legszebbike az asszonyoknak, miben különb a barátod más barátnál, hogy úgy megesketsz minket? 10 Barátom fehér és piros, kiemelkedő tízezer közül; 11 feje finom arany, fürtjei bodrosak, feketék mint a holló; 12 szemei mint galambok a víz medreinél, tejben fürödnek, foglalatban ülnek; 13 orczái mint fúszeres virággyak, illatszerek termők; ajkai liliomok, cseppegve folyó myrrától; 14 kezei aranyhengerek tarsiskövekkel foglalva, teste remekmű elefántcsontból, borítva zafírkövekkel; 15 lábszárai márványoszlopok, rállesztve arany talpakra; ábrázata olyan,

mint a Libánon, válogatott, mint a czedrusok; 16 ínye édesség és mindenestől gyönyörűség. Ez az én barátom s ez az én társam, Jeruzsálem leányai!

6 Hová ment barátod, legszebbike te az asszonyoknak, hová fordult barátod, hadd keressük együtt veled? 2 Barátom lement kertjébe, a fúszeres virággyakhoz, hogy legeltessen a kertekben és hogy liliomot szedjen. 3 Én barátomé vagyok és barátom az enyém, ki liliomok között legeltet. 4 Szép vagy te, kedvesem, mint Tircza, bájos mint Jeruzsálem, félelmetes, mint a zászlós hadak. 5 Fordítsd el tőlem szemeidet, mert azok, megzavartak engem! Hajad mint a kecskék nyája, melyek leereszkednek a Gileádról. 6 Fogaid mint a juhok nyája, melyek feljöttek a mosdatóból, melyek mind párosak és meddő nincs közöttük. 7 Mint gránátalma hasábja a halántécod fátyolod mögött. 8 Hatvanan vannak a királynők és nyolcvanan az ágyasak, leányzók pedig szám nélkül: 9 egy ő az én galambom, jámborom, egy ő az anyjának, kívályő ő a szülőjének; látták a leányok és boldognak mondtaik, királynők és ágyasak s dicsérték. 10 Ki az, ki letekint mint a hajnal, szép mint a; hold, fényses mint a nap s félelmetes mint zászlós hadak? 11 A diótás kertbe mentem le, megnézni a völgynek rügyeit, látni, vajon kivirult-e a szőlő, kivirágottak-e a gránátfák. 12 Nem tudom, lelkem tett engem Amminádáb szekereire. 13 Térj vissza, térj vissza Sulammit, térj vissza, térj vissza, hadd nézzünk téged. Mit akartok nézni Sulammiton? Olyat mint a máchanájimi tánczot!

7 Mily szépek a te lábaid a sarukban, nemesnek leánya te; csipőid fordulatai mint ékszer, művész kezeinek munkája. 2 Köldökök mint a kerek medencze- ne legyen hiján a kész italnak; hasad buzahalmaz, bekerítve liliomokkal. 3 Két emlőd mint két gida, szarvasünőnek ikei; 4 nyakad mint elefántcsont-torony, szemeid ama tavak Chesbónban, a népes város kapuja mellett; orrod mint a Libánon tornya, mely Damaszkus felé tekint. 5 Fejed te rajtad mint a Karmel, s fejed hajzata olyan, mint a bíbor: király, megkötve fürtökben. 6 Mily szép vagy és mily kedves vagy, szerelem, a gyönyörűségekben! 7 Ez a te termeted hasonlít a pálmához és emlőid szőlőfűrtőkhöz; 8 azt mondtam: hadd megyek fől a pálmára, megragadom galyait; s legyenek a te emlőid mint szőlőtőnek fürtjei és orrod illata, mint az almáké, 9 és ínyed mint a jó bor – mely símán folyik barátomnak, megszólaltatja az alvók ajkait. 10 Én barátomé vagyok s hozzám van vágyakozása. 11 Jer, barátom, menjünk ki a mezőre, hálunk meg a falvakon; 12 korán indulunk a szőlőkbe, lássuk, vajon kivirult-e a szőlőtő, megnyílt-e a szőlővirág, kivirágottak-e a

gránátfák: ott adom neked szerelmemet. 13 A nadragulyák illatot adnak és ajtóink mellett mindenféle drága gyümölcsök, újak is, régiek is: számodra, barátom, tettem el.

8 Vajha úgy volnál mint testvérem nékem, ki anyám emlőit szopta; talánlák az utczán, megcsókolnálak, nem is gúnyolódnának rajtam. 2 Elvezetnélek, bevinnélek anyám házába, hogy tanítson engem; inni adnék neked fűszeres borból, gránátalmám mustjából. 3 Balja fejem alatt és jobbja átölel. 4 Megesketlek titeket, Jeruzsálem leányai, ne ébreszszétek és ne ébresztgessétek a szerelmet, míg nincsen kedve. 5 Ki az, aki feljön a pusztá felől, támaszkodva barátjára? Az almafa alatt ébreszettelek föl; amott vajudott veled az anyád, amott vajudott az, ki téged szűlt. 6 Tégy engem mint a pecsétgyűrűt szívedre, mint a pecsétgyűrűt karodra; mert erős mint a halál a szerelem, kemény mint az alvilág a féltékenység, hevei tűznek hevei, Istennek lángja. (Sheol h7585) 7 Sok víz nem bírja kioltani a szerelmet és folyamok nem sodorják el; ha háza egész vagyonát adná valaki a szerelemért, gúnyolódva gúnyolódnának rajta. 8 Van nekünk kis nővérünk és emlői nincsenek; mit tegyünk nővérünkkel azon a napon, a melyen majd megkérík? 9 Ha kőfal ō, építünk rá ezüst toronyt; s ha kapu ō, zárajuk el ōt czédrusfa táblával. 10 Én kőfal vagyok és emlőim mint a tornyok; akkor lettem szemében, mint nő, aki békét talált. 11 Volt Salamonnak egy szőlője Báal-Hámónban; átadta a szőlőt az őrzőknek, ki-ki hoz fejében ezer ezüstöt. 12 Az én szőlőm előttem van, az ezer a tied, Salamon, s a kétszáz azoké, kik őrzik a gyümölcsét. 13 Te, ki a kertekben lakol, társak figyelnek hangodra, hallasd velem! 14 Fuss el, barátom és légy hasonlóvá a szarvashoz vagy az őzök gidájához a fűszerek hegyein.

Ézsaiás

1 Jesájáhúnak, Ámóczi fiának látomása, melyet látott Jehúda és Jeruzsálem felől, Uzzijáhú, Jótám, Ácház, Jechizkijáhú, Jehúda királyainak napjaiban. **2** Halljátok egek és figyelj rá föld, mert az Örökkévaló szólt! Gyermeket neveltem és föletem, de ők elpártoltak tőlem. **3** Ismeri az ökör a gázdáját és a szamár urának jászlát; Izrael nem ismer engem, népem nem ügyel rám. **4** Oh vétkező nemzet, bűnnel terhelt nép, gonosztevők fajzatja, elvétémült gyermek! Elhagyták az Örökkévalót, káromolták Izrael szentjét, hátrafelé fordultak. **5** Hová verjenek benneteket, midőn még növelitek az elszakadást? minden fej beteg és minden szív kóros. **6** Lába talpától fejéig nincs rajta épség; csupa seb, kelevény és friss ütés; nem nyomták ki, nem kötöttek be és nem lágyították olajjal. **7** Országotok pusztaság, városaitok tűz égette el, földetek – szemetek láttára idegenek emésztik, és pusztaság, mint idegenek dúlásakor. **8** És megmaradt Czión leánya mint kunyhó a szőlőben, mint kaliba az ugorkásban, mint ostromlott város. **9** Ha csak az Örökkévaló, a seregek ura nem hagy meg nekünk csekély maradékot, úgy jártunk volna, mint Szodoma, Amrához volnánk hasonlók. **10** Halljátok az Örökkévaló igéjét, Szodoma vezérei, figyeljetek Istenünk tanára, Amóra népe! **11** Minek nekem áldozataitok sokasága, szól az Örökkévaló: jöllaktam a kosok égőáldozataival és a hízó barmok zsírájával, a tulkok, juhok és bakok vérét nem kedvelem. **12** Midőn jöttök, megjelenni színem előtt, ki követelte ezt tőletek, hogy tapossátok pitvaraimat? **13** Ne hozzatok többé hiábavaló lisztáldozatot, utálatos füstölgés az nekem, újhold és szombat, gyülekezet hirdetése – nem tűrhetek jogtalanságot ünnepléssel. **14** Újholdjaitokat és ünnepeiteket gyűlőli lelkem, terhemre lettek, meguntam elviselni. **15** És mikor kiterjeszték kezeiteket, elrejtem szemeimet előletek; ha sokat is imádkoztok, nem hallom: kezeitek vérrel telvék. **16** Mosakodjatok, tisztlujatok meg, távolítsátok el szemeim elől tetteitek rosszaságát, szűnjetek meg rosszat tenni! **17** Tanuljatok jót tenni, törekedjetek jogosságra, igazítások útba az erőszakost; szerezhetek jogot az árvának, vigyétek az özvegy ügyét. **18** Gyertek csak, szálljunk perbe egymással, szól az Örökkévaló. Ha vétkeitek olyanok volnának, mint a bíbor, megfehérülnek mint a hó; ha vörösek volnának, mint a karmazsin, olyanok lesznek, mint a gyapjú. **19** Ha engedtek és hallgattok, az ország javát fogjátok enni. **20** De ha vonakodtok és engedetlenkedtek, kard esz meg benneteket; mert az Örökkévaló szája beszélt. **21** Mint lett paráznává a hűséges város! Telve jogossággal,

igazság lakozott benne, és most – gyilkosok. **22** Ezüstöd salakká lett, borod vízzel elegyítve. **23** Nagyjaid párttűök és tolvajok társai, mindenügyi szereti az ajándékot és hajhássza a fizetést; az árvának nem szereznek jogot és az özvegyek ügye nem jut eljük. **24** Azért, úgymond az Úr, az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael hatalmasa, oh, majd vigasztalódom elleneimén és bosszút állok ellenségeimben. **25** És feléd fordítom kezemet és kiolvastom mint lúggal salakodat és eltávolítom minden ónодat; **26** és ismét adok neked bírákat, mint azelőtt, tanácsosokat, mint kezdetben. Azután neveznek téged az igazság várának, hűséges városnak. **27** Czión jog által váltatik meg és megtérő igazság által. **28** De romlás éri az elpártolókat és vétkezetet egyetemben, és aik elhagyták az Örökkévalót, elenyésznek. **29** Mert megszégyenülnek a tölgyfák miatt, melyeket kedveltetek, és elpirultok a kertek miatt, melyeket választottatok. **30** Bizony lesztek mint tölgyfa, melynek hervad a levele, és mint kert, melynek nincsen vize. **31** Csepűvé lesz a hatalmas s az ő műve szikrává; égni fog mindkettő egyetemben és nincs aki oltsa.

2 Az ige, melyet látott Jesájáhú, Ámóczi fia, Jehúda és Jeruzsálem felől. **2** És lesz az idők végén, szílárdan fog állni az Örökkévaló házának hegye a hegyek élén és felületemelkedik a dombokon, és özönlenek hozzá minden a nemzetek. **3** És mennek számos népek és mondják: Gyertek, menjünk föl az Örökkévaló hegyére, Jákob Istenének házához, hogy tanítson bennünket útjaira, hogy járunk ösvényein! Mert Cziónból ered a tanítás és az Örökkévaló igéje Jeruzsálemből. **4** És ítélez a nemzetek között és dönt a sok nép fölött; és összetörök kardjaikat kapákká és dárdáikat kacorokká; nem emel nemzet nemzet ellen kardot és nem tanulnak többé háborút! **5** Jákob háza, gyertek, járunk az Örökkévaló világosságában. **6** Bizony elhagyta népedet, Jákob házát, mert tele vannak keleti babonákkal és kuruzslókkal, mint a filiszteusok, és idegenek szülöttjeivel érik be. **7** Betelt országa ezüsttel és arannyal és nincs vége kincseinek, betelt országa lovakkal és nincs vége szekereinek; **8** betelt országa bálványokkal, kezei műve előtt kiki leborul, az előtt, amit készítettek ujjai. **9** Megalázkodott az ember, lealacsonyodott a férfi – ne bocsáss meg nekik! **10** Bemennék a sziklába, elrejtöznek a porba az Örökkévaló rémülete elől, felséges fényétől. **11** Az ember büszke szeme lealacsonyodik, és megalázkodik a férfiak kevélisége; és egyedül az Örökkévaló lesz magasztos ama napon. **12** Mert napja van az Örökkévalónak, a seregek urának, minden büszke és magas fölött, és minden emelkedett fölött, hogy lealacsonyodjék; **13** a Libanonnak minden

magas és emelkedett cédrusai fölött és Básánnak minden terebinthusai fölött; **14** mind a magas hegyek fölött és mind az emelkedett halmok fölött: **15** minden magas torony fölött és minden erősített várfal fölött; **16** mind a Tarsis-hajók fölött és minden gyönyörű kép fölött. **17** És megalázkodik az emberek bűszkesége és lealacsonyodik a térfiak kevélysége, és egyedül az Örökkévaló lesz magasztos ama napon. **18** A bálványok pedig végképen eltünnek. **19** És bemennek a sziklák barlangjaiba és a föld odaiba az Örökkévaló rémülete elől és felséges fényétől, midőn fölkel, hogy megrettentse a földet. **20** Ama napon eldobja az ember ezüst bálványait és arany bálványait, amelyeket készítettek maguknak, hogy leboruljanak előttük, a vakondoknak és a denevéreknek: **21** hogy behatoljanak a szírek repedéseihez és a sziklák hasadékaiba az Örökkévaló rémülete elől és felséges fényétől, midőn fölkel, hogy megrettentse a földet. **22** Hagyatok fől az emberrel, kinek orrában lehelet van, mert mire becsülhető ő!

3 Mert íme az Úr, az Örökkévaló, a seregek ura eltávolít Jeruzsálemből és Jehúdából támaszt és támasztékot, a kenyér minden támaszát és a víz minden támaszát; **2** hőst és harcost, bírót és prófétát, jóst és vénet; **3** ötvenes tisztet és tekintélyben állót, tanácsost, bölcs mestert és az igézéshez értőt. **4** És fiatalokat teszek fejedelmeikül és gyermeket fognak uralkodni rajtuk. **5** És tolakodik a nép, ember emberre, kiki felebarátjára; felzúdul a fiatal a vén ellen, a nemtelen a nemes ellen. **6** Ha aki megragadja testvérét atyja házában: neked van ruhád, te leszel a vezérünk és legyen ez az omladék a te kezed alatt – **7** megszólal ama napon, mondván: nem leszek orvos; és házamban nincs kenyér és nincs ruha, ne tegyeket engem a nép vezérévé. **8** Mert összeomlott Gyerezsálem és Jehúda ledőlt, mert nyelvük és cselekedeteik az Örökkévaló ellen vannak, dicsőséges szemeinek bosszantására. **9** Arcuk kifejezése tanúskodott ellenük; vétküket mint Szodoma mondják el, nem titkolták: jáj lelküknek, mert rosszat tettek önmagukkal! **10** Mondjátok az igazról, hogy jól jár, mert cselekedeteik gyümölcset fogják enni; **11** jáj a gonosznak, rosszul jár, mert kezeinek tette szerint történik vele. **12** Népem – zsarnokai gyermeket és asszonyok uralkodnak rajta; népem, vezetőid tévesztők és ösvényeid útját elrontották. **13** Előáll perelni az Örökkévaló, és odaáll, ítélni népeket. **14** Az Örökkévaló törvénye száll népének véneivel és nagyjaival: Hiszen ti lelegeltétek a szőlőt, a szegénytől rablott jószág van házaitokban. **15** Mi lelt, hogy összeüzzük népemet és a szegények arcát megőrítik, úgymond az Úr, az Örökkévaló, a seregek ura.

16 És szolt az Örökkévaló: Mivelhogy bűszkélkedtek Czión leányai, jártak kinyújtva torkukat és kacsintva szemeikkel, tipegve járton-járnak és lábaik láncáival csörgetnek – **17** varassá teszi tehát az Úr Czión leányainak feje tetejét és az Örökkévaló megmezteleníti hajzatukat. **18** Azon a napon eltávolítja az Úr a pompás lábláncokat, a napocskákat és holdacskákat; **19** a függőket, a láncokat és a fátyolokat; **20** a fejdíszeket, a bokaláncokat, a díszöveket, az illatszelencéket és bűvös ékszereket; **21** a gyűrűket és az orrkárákat; **22** a díszruhákat és köpenyeket, a palástokat és a zacsatókat; **23** a tükröket és gyolcskendőket, a fejkötőket és az általvetőket. **24** És lesz illatszer helyett rothadság, öv helyett kötél, fodros hajmű helyett kopaszág, díszköntös helyett zsákövezet, égési seb szépség helyett. **25** Férfiaid kard által esnek el, vitézséged harcban. **26** Keseregnek és gyászolnak kapui és Ő kifosztva a földet ül.

4 És megragad hét asszony egy fériút ama napon, mondván: A mi kenyérünket esszük majd, a mi ruhánkba öltözökünk, csak nevedről neveztessünk, vedd le gyalázatunkat! **2** Azon a napon lesz az Örökkévaló sarjadéka ékességgé és dicsőséggé s az ország gyümölcse bűszkeséggé és díszességgé Izrael megmenekült részének. **3** És lesz, aki megmaradt Cziónban és aki meghagyatott Jeruzsálemben – szentnek fogják mondani: mindenki, aki életre van fölírva Jeruzsálemben. **4** Ha majd lemosta az Úr Czión leányainak szennyét és Gyerezsálem vérét kitörölte közepéből, az ítélet szellemével és a kipusztítás szellemével, **5** akkor teremt az Örökkévaló Czión hegycsúcs minden helye fölött és gyülekezetei fölött felhőt nappal, meg füstöt és lángoló tűznek fényét éjjel, mert minden dicsőség felett oltalom lesz. **6** És sátor lesz árnyékul nappal a hőség ellen, menedékül és oltalmul zivatar és eső ellen.

5 Hadd énekeljek barátomról, kedveltem énekét szőlőjéről. Szőlője volt barátomnak kövér hegyfokon. **2** Bekerítette s megtisztította kövektől és beültette nemes venyigével, tornyot épített középbe, sajtót is vágott ki benne; azt remélte, hogy szőlőt terem és termett vadszőlőt. **3** S most, Gyerezsálem lakója és Jehúda embere, ítéjtek csak köztem és szőlőm között! **4** Mit kellett még tenni szőlőmmel, amit nem tettem vele; miért reméltem, hogy szőlőt terem és termett vadszőlőt? **5** Most tehát, hadd tudatom csak veletek, mit teszek majd szőlőmmel: eltávolítom sövényst, hogy lelegeltekessék, áttöröm kerítését, hogy eltapodtassék; **6** és parlaggá teszem, nem nyesik és nem kapálják, benövi tövis és gaz és a felhőknek megparancsolom, hogy ne hullassanak rá esőt. **7** Mert az Örökkévalónak, a seregek urának szőlője

Izrael háza és Jehúda embere gyönyörűséges ültetvénye; remélít igazságot és íme gázság, jogosságot és íme jaigatás. **8** Jaj, kik házat házhoz toldanak, mezőt mezőhöz csatolnak, még nincs hely és ti egyedül lesztek lakók az országban! **9**

Fülem hallatára szólt az Örökkévaló, a seregek ura bizony sok ház pusztává lesz, nagyok és szépek lakó nélkül. **10** Mert tíz hold szőlő egy bátort terem és egy chómer vétés egy éfát terem. **11** Jaj, aikik korán fölkelnek reggel, hogy részegítő ital után járjanak, későig ülnek este, hogy a bor hevitse. **12** És hárfa és lant, dob és fuvola, meg bor van lakomájukon, de az Örökkévaló cselekvését nem tekintik és kezének művét nem látták. **13** Azért számkivetésbe megy népem tudás hiányában, előkelői éhség emberei; sokasága pedig szomjolti tikkadt el. **14** Azért az alvilág kitágította lelkét és kitáta száját szertelenül, és alászáll dísze és zúgása és zajongása, meg aki vígásos köztük. (Sheol h7585) **15** És megalázkodik az ember és lealacsonyodik a férfiú, és a büszkék szemei lealacsonyodnak. **16** És felmagasztalódik az Örökkévaló, a seregek ura az ítélet által és a szent Isten megszentelteik igazság által. **17** Akkor legelnek majd a juhok, mint saját rétükön, és a kövérek romjait jövevények emésztik. **18** Jaj, aikik húzzák a bűnt a hamisság köteleivel és mint szekér istrángjával a vétket. **19** Akik mondják: siettesse, gyorsítsa művét, hogy meglássuk; ám közeledjék és következzék be Izrael szentjének tanácsa, hogy megtudjuk. **20** Jaj, aikik a rosszat jónak mondják és a jót rossznak, aikik sötétséget világossággá tesznek és világosságot sötétséggé, aikik keserűt édessé tesznek és édest keserűvé. **21** Ja, aikik bölcsék a maguk szemeiben és önnönmaguk előtt eszesek. **22** Jaj, aikik hősök borivásban és derék emberek részegítő ital töltésében; **23** aikik fölmentik a gonoszt vesztegetés fejében és az igazak igazságát elveszik tőlük. **24** Azért amint megemészti a tarlót a tűznek nyelve és aszott fű elsüpped a lángban, az ő gyökerük olyan lesz, mint a korhadék és viráguk felszáll mint a por, mert megvetették az Örökkévalónak, a seregek urának tanát és Izrael szentjének szavát káromolták! **25** Ezért fellobbant az Örökkévaló haragja az ő népe ellen, kinyújtotta kezét ő ellene, megverte, hogy reszkettek a hegyek és lett hullájuk mint sőprek az utcák közepén. Mind amellett nem fordult el haragja és egyre kinyújtva keze! **26** Zászlót emel a nemzeteknek messzire és csalogatja őt a föld végéről és íme hamar, gyorsan eljő. **27** Nincs bágyadt és nincs gyöngé közte, nem szendereg és nem alszik, nem. oldódik meg csípőinek öve és nem szakad el saruinak szíja. **28** Akinek nyilai élesítvék, és íjai minden feszítével; lovainak patái kovának gondolhatók, kerekei szélvésznek. **29** Ordítása olyan, mint az oroszláné, ordít mint

a fiatal oroszlánok, megordul és megragadja a zsákmányt; elhordja és nincs, aki megmenti. **30** És mordul rá ama napon mint tenger morajlása; a földre tekintenek, és íme sötétség, szorongás, és a napvilág elsötétült fellegei által.

6 Uzzíjahú király halála évében láttam az Urat, ülve magas és emelkedett trónon, szegélyei pedig betöltik a templomot. **2** Szeráfok állnak felette, hat-hat szárnya mindegyiknek, kettővel befödi arcát, kettővel befödi lábait és kettővel repül. **3** És szólt egyik a másiknak és mondta: Szent, szent, szent az Örökkévaló, a seregek ura, tele az egész föld az ő dicsőségével. **4** És meginogtak a küszöbök gerendái a szólónak hangjától, a ház pedig megtelt füsttel. **5** Ekkor mondta: Jaj nekem, mert elvesztem, mert tisztálatan ajkú férfiú vagyok és tisztálatan ajkú nép közt lakom, mert a királyt, az Örökkévalót, a seregek urát látták szemeim. **6** És repült hozzám egy a szeráfok közül, kezében pedig parázs; fogval vette az oltárról. **7** Megérintette számat és mondta: Íme, ez hozzá ért az ajkaidhoz, és eltávozik bűnök s vétked; engesztelve van. **8** És hallottam az Úrnak szavát, amint mondja: Kit küldjék és ki megy el nekünk? Mondtam: Itt vagyok én, küldj engem. **9** És mondta: Menj és mondd meg ennek a népnek: hallva halljátok, s ne értsétek, látna lássátok, s ne tudjátok! **10** Kövérítsd meg a nép szívét és füleit nehezítsd meg és szemeit tapaszd be, hogy ne lásson szemeivel, füleivel ne halljon és szíve ne értsen, hogy megtérjen és meggyógyuljon. **11** Mondtam: Meddig, Uram? És mondta: Míg pusztán nem állnak városok lakó nélkül, és házak ember nélkül, és a föld sivataggá nem pusztul. **12** És eltávolítja az Örökkévaló az embert, és nagy lesz az elhagyottság az ország közepében. **13** És marad még benne tizedrész; újra pusztulássá lesz, mint a tölgifa és a terebinthus, amelyekből vágáskor törzsök marad – szent magzat az ő törzsöke.

7 Történt Ácháznak, Jótáám, Uzzíjahú fia, fiának, Jehúda királyának napjaiban, felvonult Reczín, Arám királya és Pékach, Remaljáhú fia, Izrael királya, Gyereuzzálem alá, harcra ellene; de nem bírt harcolni ellene. **2** És jelentették Dávid házának, mondván: Táboroz Arám Efraimmal együtt! És megingott szíve és népének szíve, amint meginognak az erdő fái a szélől. **3** És szólt az Örökkévaló Jesájáhúhoz: Menj csak ki Ácház elejébe, te és Seár-Jásób fiad, a felsőtől vízvezetéknek szélehez, a mosók mezejének útjára. **4** És szólj hozzá: Légy veszeg és légy nyugodt, ne félj és szíved el ne lágyuljon ama két füstölgő üszökvégtől, Reczín meg Arám és Remaljáhú fia fellobbant haragja miatt. **5** Mivelhogy rosszat határozott ellened Arám, Efraim és

Remaljáhú fia, mondván: 6 menjünk fel Jehúdába, rettentsük meg és foglaljuk el magunknak és tegyük meg benne királyá Tábeal fiát. 7 Így szól az Úr, az Örökkévaló: Nem áll meg és nem lesz! 8 Mert Arám feje Damaszkus és Damaszkus feje Reczín és hatvanöt év múlva megtöretek Efraim, nem lesz nép – 9 és Efraim feje Sómrón és Sómrón feje Remaljáhú fia. Ha nem bíztok, bizony nem lesz biztoságtok. 10 És tovább is beszélt az Örökkévaló Ácházhöz, mondván: 11 Kérj magadnak jel az Örökkévalótól, Istenedtől, mélységet kérj, vagy fenn; magasban levőt. (Sheol h7585) 12 Mondta. Ácház: Nem kérek és nem kísértem meg az Örökkévalót. 13 És mondta: Halljátok csak, Dávid háza! Vajon kevés-e nektek embereket fárasztani, hogy Istenemet is fárasztjátok? 14 Ezért ad maga az Úr nektek jel: íme a fiatal nő várandós lesz és fiat szül és így nevezi őt: Immánuel. 15 Vajat és mézet fog enni, mihelyt megvetni tudja a rosszat és választani a jót; 16 mert mielőtt a fiú megvetni tudná a rosszat és választani a jót, elhagyatva lesz a föld, melynek két királyától te rettegsz. 17 Majd hoz az Örökkévaló rád és népedre és atyád házára napokat, aminők nem jöttek ama naptól fogva, hogy elszakadt Efraim Jehúdától – Assúr királyát. 18 És lesz ama napon csalogatja az Örökkévaló a legyet, mely Egyiptom folyóinak szélén van és a méhet, mely Assúr országában van; 19 eljönnek és megszállnak mindenannyian a pusztaságok völgyeiben és a sziklák hasadékaiban és minden a tüskebokron és minden a legelőkön. 20 Azon napon levágja az Úr a folyam partjain bérelt borotvával – Assúr királyával a hajat és a lábak szörét és a szakált is elveszi. 21 És lesz ama napon, tartani fog valaki egy üszőt és két juhot; 22 és lesz, azért, hogy sok tejet nyer, vajat fog enni, mert vajat és mézet eszik mindenki, aki megmaradt az országban. 23 És lesz ama napon, minden hely, ahol ezer szőlőt ezer ezüstöt ér, tövissé és gazzá lesz; 24 nyilakkal és íjával mennek oda, mert tövissé és gazzá lesz az egész ország. 25 Mindazon hegycsak pedig, melyeket kapával kapálnak – oda be nem mész a tövis és gaz félelme miatt; és arravalók lesznek, hogy rábocsássák az ökröt és hogy eltapossa a juh.

8 Szolt hozzám az Örökkévaló: Végy magadnak nagy táblát és írd rá emberi írással: Gyorsan a zsákmány siet a préda; – 2 hadd veszek magamnak megbízható tanukat: Úrját a papot és Zakarjáhút, Jebérekjáhú fiát. 3 És közeledtem a prófétaasszonyhoz, várandós lett és fiút szült; és szolt hozzám az Örökkévaló: E néven hívd Gyorsan a zsákmány, siet a préda. 4 Mert mielőtt tudna szólni a fiú: atyám, anyám, viszik Damaszkus vagyonát és Sómrón zsákmányát Assúr királya előtt. 5 Még tovább is beszélt hozzám az Örökkévaló, mondván: 6 Mivelhogy

megvetette ez a nép a Sílóachnak lassan folyó vizét és öröme telik Reczínben és Remaljáhú fiában: 7 ezért íme az Úr fölözö rájuk a folyamnak hatalmas és sok vizét – Assúr királyát és egész dicsőségét – és feljő minden medre fölé és túlmegy minden partján. 8 Átvonul Jehúdán, elárasztva átmegy, nyakig ér; és lesz szárnyainak kiterjedése országod teljes szélessége szerint, oh Immánuel! 9 Szövetkezettek népek – hogy megtörjék, figyeljetek, földnek távolságai minden; fegyverkezettek – hogy megtörjék, fegyverkezettek – hogy megtörjék. 10 Hozzatok határozatot – hogy meghiusítassék; szóljatok szót, hogy meg ne álljon, mert velünk Isten. 11 Mert így szolt hozzám az Örökkévaló, mikor rajtam volt keze hatalma, és oktatott engem, hogy ne járjak a nép útján, mondván: 12 Ne mondjatok összeesküvésnek minden, amit a nép mond összeesküvésnek, amitől fél, attól ne féljetek és ne rettegjetek. 13 Az Örökkévaló, a seregek urát, őt mondjátok szentnek, ő az, kitől feljettek, és ő, akitől rettegjetek! 14 És lesz-szentély és megütközés kövévé és megbotlás sziklájává Izrael két házáának, tőrré és csapdává Gyerezsálem lakójának. 15 És megbotlanak köztük sokan, elesnek és összetörhetnek, megejtetnek és megfogatnak. 16 Kösd be a bizonyoságot, pecsételd, le a tanítást tanítványaimban. 17 Én meg várakozom az Örökkévalóm, aki elrejti arcát Jákob házától, és remélek benne. 18 Íme, én és a gyermekek, kiket adott nekem az Örökkévaló, jelekül és csodákul Izraelben, az Örökkévalótól, a seregek urától, aki Czión hegyén lakik. 19 És ha szólunk hozzátok: kérdezzétek meg a szellemidézőket és a halottjósokat, akik szipognak és suttognak – vajon nem Istenét kérdezi-e meg a nép, tán az előkért a holtakat? 20 Tanításul és bizonyásul! Valóban ilyen szót mondanak majd azok, kiknek számára nincsen hajnal. 21 És bolyong ott elkeseredett és kiéhezett; és lesz, mikor éhezik, felbőszül és átkot mond királyára és istenére; fordul fölfelé, 22 a földre is tekint és íme ínség és sötétség, a szorongatás borongása, a homályba taszítva!

9 Mert nincsen-e borongás, ahol szorongás van? Mostanában az első könnyűt végzett Zebúlún országában és Naftáli országában; de az utóbbi nehezet végez a tenger felé, a Jordán mellékén, a népek kerületében. 2 A nép, mely sötétségen járt, nagy világosságot látott; a homály országának lakói – világosság fényelt fölöttük. 3 Megsokasítottad a nemzetet, öregbítettek örömét, örlültek előttem, amint örülnek aratásban, valamint ujjonganak, mikor zsákmányt osztanak. 4 Mert terhének jármát és hátának vesszejét, elnyomójának botját összetörte, mint Midján

napján. 5 Mert a csatazajban fegyverkezőnek fegyverzete és a vérben hurcolt ruházat el lesz égetve, s a tűznek eledele. 6 Mert gyermek született nekünk, fiú adatott nekünk és vállán van az uralom és e néven hívják: Csdálatosat határoz a hatalmas Isten, Örök atya, Béke fejedelme; 7 az uralom nagyobbítására és békére vég nélkül Dávid trónján és királysága fölött, hogy megszilárdítsa és megtámassza joggal és igazsággal mostantól mindenrőkkel. Az Örökkévalónak, a seregek urának buzgalma cselekszi ezt. 8 Igét küldött az Úr Jákobba és leszállt Izraelben; 9 hogy megtudja az egész nép, Efraim meg lakója Sómrónnak, kik büszkeséggel és a szív fennhúzással mondják: 10 téglák dőlték le, majd faragott kővel építünk, vadfügefák vágattak ki, majd cédrusokkal pótoltuk. 11 És föl magasította ellene az Örökkévaló Reczín szorongatóit, és ellenségeit feluszítja. 12 Elől arám s hálul a filiszteusok, és falták Izraelt egész szájjal. Mind amellett nem fordult el haragja és egyre kinyújtva a keze! 13 A nép pedig nem tért meg ahoz, aki verte és az Örökkévalót, a seregek urát nem keresték. 14 És kiirtott az Örökkévaló Izraelből fejet és farkat, pálmaágat és kákát egy napon. 15 Vén és tekintélyben álló, az a fej; próféta, ki hazugságot tanít, ez a fark. 16 És lettek e nép vezetői tévesztők és a vezetettjei elveszítettek. 17 Azért nem örül ifjain az Úr és nem irgalmasz árváinak és özvegyeinek, mert mindenjára istentelen és gonosznevő és minden száj aljasságot beszél. Mind amellett nem fordult el haragja és egyre kinyújtva a keze! 18 Mert égett mint a tűz a gonoszság, tövist és gáz emészt, és meggyűjtött azzal a földet és felgomolyog benne az emelkedő füst. 19 Az Örökkévalónak, a seregek urának haragjától elborult az ország és mint tűznek eledele lett a nép, egyik a másikán nem könyörül. 20 Jobbfelől vágott le és éhezett, ettek balfelől és nem laktak jól, kiki karjának húsát eszi: 21 Menasse Efraimot, és Efraim Menassét, együttesen ők Jehúda ellen. Mind amellett nem fordult el haragja és egyre kinyújtva a keze!

10 Jaj azoknak, kik jogtalan végzéseket végeznek és az irkálóknak, kik bajt irkáltak; 2 hogy elhajlítás a törvénytől – a szegényeket és elrabolják népem nyomorúinak jogát! hogy az özvegyek az ő zsákmányuk legyenek és kifosszák az árvákat. 3 De mit fogtok tenni a büntetés napján és a vészben, mely messzirol jön? Kihez futamodtak segítségről és hol hagyjátok dicsőségeket? 4 Ha csak foglyok között nem görnyednek, a megöltek között fognak elleni. Mindamellett nem fordult el haragja és egyre kinyújtva a keze! 5 Oh Asszúr, haragomnak vesszeje, fölindulásom bot az ő kezükben. 6 Istantelen nemzet ellen küldöm

ki, haragvásom népe ellen rendelem, hogy zsákmányt zsákmányoljon és prédát – prédlájon és hogy eltapossa, mint az utcák sarát. 7 De ő nem így képzeli, és szíve nem így gondolja, hanem pusztítás van a szívében és kiirtása nem kevés nemzetnek. 8 Mert azt mondja: Nemde vezéreim egyaránt királyok! 9 Nemde olyan, mint Karkemis Kalnó, vagy nem mint Árpád-e Chamát, vagy nem mint Damaszus-e Sómrón? 10 Amint elérte kezem a bálványnak királyságait, holott több a képük, mint Jeruzsálemnek és Sómrónnak – 11 nemde amint cselekedtem Sómrónnal és bálvánnyal, úgy cselekszem majd Jeruzsálemmel és bálvánkyépeivel? 12 És lesz, midőn elvégzi az Úr egész művét Czión hegyén és Jeruzsálemben, megbüntetem Asszúr királya kevél szívének gyümölcsét és fennhúzáját szemének dicsekését. 13 Mert azt mondta: Kezem erejével cselekedtem, és bölcsességgemmel, mert eszes vagyok; eltávolítottam a népek határait és kincseket fosztogattam, és hatalmasként lerántok trónon ülőket. 14 És elérte kezem mint fészket a népek vagyonát és mint fölszednek elhagyott tojásokat, úgy az egész földet fölszedtem én és nem volt, ki szárnyát mozgatná, száját kinyitná és csipogna. 15 Vajon dicsekszik-e a fejsze annak ellenében, ki vele vág, vagy büszkélkedhetik-e a fűrész annak ellenében, ki forgatja? Mintha forgatná a bot azt, ki fölemeli, mintha fölemelné a pálca azt, ki nem fa! 16 Ezért bocsát az Úr, az Örökkévaló, a seregek ura, kövéreire sovánságot és dicsősége alatt égés fog égni, mint tűznek égése. 17 És lesz Izrael világossága tűzzé és az ő szentje lánggá, és gyűjt és megemészti tövisét s gazát egy napon. 18 És erdejének és termőföldjének dicsőségét lelkestől testestől megsemmisíti, és lesz mint mikor senyved a sorvadó. 19 És erdeje fáinak maradéka csekély számú lesz, egy fiú is fölírhatja. 20 És lesz ama napon, nem fog többé Izrael maradéka és Jákob házának menekült része arra támaszkodni, aki megveri, hanem támaszkodik az Örökkévalónak, Izrael szentjére igazán. 21 Maradék tér meg, Jákob maradéka, a hatalmas Istenhez. 22 Mert ha néped Izrael olyan volna, mint a tenger fövénye, maradék tér meg közüle: végpusztulás elhatározva, áradozva igazsággal. 23 Mert végezve van és elhatározva: az Úr, az Örökkévaló, a seregek ura cselekszi az egész földön. 24 Ezért így szól az Úr, az Örökkévaló, a seregek ura: Ne félj népem, Czión lakója, Asszúrtól, aki vesszővel ver téged és botját emeli ellened Egyiptom módjára. 25 Mert még egy kevés – és vége van a felindulásnak és haragom elenyésztésükre fordul. 26 És támaszt ellene az Örökkévaló, a seregek ura, ostort, amilyen volt Midján veresége Oréb szikláján; és botját a tenger fölé emeli Egyiptom módjára. 27 És lesz

ama napon, eltávozik terhe hátról és járma nyakatról és széttörétek a járom kövérseg miatt. 28 Jött Ajjátba, átvonult Migrónon; Mikhmásban hagyja podgyászát. 29 Átmentek a szoroson, Gébában tértek hálásra; megremegett Ráma, Gibeát-Sául megfutamodott. 30 Csendítsd meg hangodat Gallim leánya, figyel Lajsa, szegény Anátót. 31 Elkölözött Madména, Gébím lakói menekültek. 32 Még e napon kell megállnia Nóbán, fölemeli kezét Czión leányának hegye, Gyereuzsálem dombja ellen. 33 Íme az Úr, az Örökkévaló, a seregek ura, letöri a felső, gallyakat rettentő erővel és a magas termetűek kivágatnak és a kiemelkedők megalacsonyodnak. 34 És leüti az erdő sűrűjét vassal és a Libanon hatalmas által dől el.

11 És ered majd vessző Jísaj törzsökéből és ág hajt ki gyökereiből. 2 És nyugszik rajta az Örökkévaló szellemre, a bölcsesség és értelem szellemre, a tanács és erő szellemre, a megismerés és istenfelelem szellemre. 3 És ítélezése lesz istenfelelemmel; nem szeme látása szerint fog ítélni, se nem füle hallása. szerint dönteni. 4 Igazsággal ítélt a szegényeknek és egyenességgel dönt az ország alázatosai számára; megveri az országot szája vesszejével és ajkai leheletével megöli a gonoszt. 5 És lesz az igazság derekának öve és a hűség ágyékának öve. 6 És lakozik a farkas a báránnyal és a párduc a gödölyével heverész; borjú, oroszlánkölyök és hízóbarom együtt, és egy kisfiú vezeti őket. 7 Tehén és medve legelésznek együtt heverésznek kölykeik; az oroszlán pedig, mint az ökör, szalmát eszik. 8 És játszodzik a csecsemő a vípera lyukánál és a baziliszkus szemére az elválasztott gyermek nyújtja ki kezét. 9 Nem ártanak és nem rontanak egész szent hegyemen, mert megtelt az ország az Örökkévaló megismerésével, mint vizekkal, melyek a tengert borítják. 10 És lesz ama, napon, Jísaj gyökere, mely ott áll népek zászlójául hozzá fordulnak a nemzetek és nyugvóhelye dicsőséges lesz. 11 És lesz ama napon, másodszor kinyújtja az Úr az ő kezét, hogy megszerezze népe maradékát, amely megmarad Assúrból és Egyiptomból, Patrószból, Kúsból, Élámból, Sineárból és Chamátból, meg a tenger szigeteiből. 12 És zászlót emel a nemzeteknek és összegyűjti Izrael elszéledtjeit és Jehúda elszórtjait egybehozza a földnek négy széléről. 13 És megszűnik Efraim irigysége és Jehúdának szorongatói kiirtatnak; Efraim nem irigykedik Jehúdára és Jehúda nem szorongatja Efraimot. 14 És repülnek a filiszteusok vállára nyugat felé, együttesen prédlájk a kelet fiait, Edóm és Móáb kezük alá kerülnek, Ammón fiai meghódolnak nekik. 15 Akkor sújtja az Örökkévaló Egyiptom tengerének nyelvét, és

fölemeli kezét a. folyam fölé fuvallatának hevél; hét patakra csapja és átjárható lesz saruval. 16 És országútja lesz népe maradékának, amely megmarad Assúrból, valamint volt Izraelnek, amely napon fölment Egyiptom országából.

12 És szólsz ama napon: Hálát adok neked, Örökkévaló, mert haragudtál rám; elfordult haragod és megvigasztal sz engem. 2 Íme Isten, az én segítségem, bízom és nem rettegek; mert hatalmam és énemek Ják, az Örökkévaló, ő lett nekem segítségül. 3 És vizet fogtok meríteni vígsággal a segítség forrásából. 4 És szóltok ama napon: Adjatok hálát az Örökkévalónak, hirdessétek nevét, tudassátok a népek között cselekedeteit, emlegessétek, hogy magasztos a neve. 5 Zengjetek az Örökkévalónak, mert fenségeset cselekedett; tudtára van ez az egész földnek. 6 Örvendj és ujjongj, Czión lakója, mert nagy tebenned Izrael szentje.

13 Beszéd Bábelről, melyet látott Jesájáhú, Amócz fia, 2 Kopár hegyre vigyetek zászlót, emeljetek feléjük hangot, intsetek kézzel, hogy bevonuljanak a fejedelmek kapuin. 3 Én kirendeltem megszenteltjeimet, el is hívtam vitézemet haragomra, büszke ujjongóimat. 4 Zúgás hangzik a hegyekben, nagyszámú néphez hasonlóan, összegyűlt népek királyságai zajongásának hangja: az Örökkévaló, a seregek ura hadsereget számlál. 5 Messze földről jönnek, az ég széléről, az Örökkévaló haragjának fegyverei, hogy megrontsák az egész földet. 6 Jaggassatok, mert közel van az Örökkévaló napja, mint pusztítás jó a mindenhatótól. 7 Ezért mind a kezek ellankadnak és minden emberi szív elolvad. 8 Megrémülnek, kínok és fájdalmak fogják el, mint a szülő asszony vajúdnak, kiki a másikára bámul, lángban álló arc az arcuk. 9 Íme az Örökkévaló napja jó, kegyetlenül, haragvással és föllobbant haraggal, hogy pusztaságággá tegye a földet és vétkezeit kiírta belőle. 10 Mert az ég csillagai és oriónjai nem ragyogtatják fényüköt; a nap elsötétült fölkeltekor és a hold nem tündököltei fényét. 11 És megbüntetem a világon a rosszaságot és a gonoszokon bűnüket; megsüntetem a kevélyek góggjét és a zsarnokok góggösségét megalázom. 12 Rítkábbá teszem a halandót színaranyánál és az embert Ófir aranyánál. 13 Ezért megreszkettetem az eget és megrendül a föld az ő helyéről, az Örökkévalónak a seregek urának haragvása miatt és föllobbanó haragjának napján. 14 És lesz, mint a kergetett szarvas és mint juhok, mikor nincsen összegyűjtő, kiki a népéhez fognak fordulni és kiki az országába menekülnek. 15 mindenki, akit találnak, átszúratik, és mindenki, akit elfognak, kard által esik el. 16 Kisdedeik szétzúzatnak szemük láttára,

kifosztatnak házaik és feleségeik meggyaláztatnak. 17 Íme fölkeltem ellenük a médehet, akik ezüstöt nem tekintenek és aranyban nem telik kedvük. 18 Az íjak ifjakat zúznak szét; a méh gyümölcsének nem irgalmaznak, gyermekeket nem szán meg szemük. 19 És lesz Bábel, a királyságok dísze, a kaldeusok búszke ékessége olyan, mint mikor feldúltá Isten Szodomát és Amórát. 20 Nem lakják soha többé s nem lesz lakója nemzedékre s nemzedékre; nem fog ott sátorozni az arab és pásztorok nem heverészetnek ott. 21 Hevernek ott pusztai állatok s megtelnek házaik baglyokkal; lakoznak ott strucc madarak és bakok ugrálhatnak ott. 22 Vad ebek üvöltenek kastélyaikban és sakálok a kéjes palotákban: közel van hogy eljön az ideje és napjai nem késnek.

14 Mert irgalmazni fog az Örökkévaló Jákobnak és újra választja Izraelt, s elhelyezi őket földjükön; csatlakozik hozzájuk a jövevény és hozzászegődnek Jákob házához. 2 Veszik népek őket és elviszik helyükre, és birtokába veszi azokat Izrael háza az Örökkévaló földjén szolgálkúl és szolgálókúl; foglyul ejtik foglyulejtőket és uralkodnak zsarnokaikon. 3 És lesz azon napon, hogy nyugalmat ad neked az Örökkévaló gyötrelmedtől és háborgásodtól és a kemény szolgálattól, mellyel szolgálnod kellett. 4 akkor elmondod ezt a példázatot Bábel királyáról és szólsz: Mint szűnt meg a zsarnok, megszűnt a kényuralom! 5 Eltörte az Örökkévaló a gonoszok botját, az uralkodók vesszejét. 6 Aki népeket vert dühvel, szüntelen való veréssel, aki nemzeteket leigázott haraggal, üldözöttük szakadatlanul. 7 Megnyugodott, megpihent az egész föld, ujjongásra fakadtak. 8 A ciprusok is örültek rajtad, a Libanon cédrusai: amióta fekszel, nem, jő fel ellenünk, aki levágra. 9 Az alvilág alulról háborgott miattad, a te kötött elejébe; fölkeltette miattad az árnyakat, a föld hatalmasait, föllállította trónjaikról mind a nemzetek királyait.

(Sheol h7585) 10 Mindnyájan megszólalnak és mondják neked: Te is elgyengültél mint mi, hozzánk lettél hasonlóvá! 11 Az alvilágba szállítattat le fenséged, lantjaid zúgása; alád terítettek férget, takaród pedig kukac. (Sheol h7585) 12 Mint hullottál le az égről, fényes csillag, hajnal fia, levágattál a földre, ki népek fölött sorsot vetettél! 13 Te pedig azt mondadt szívedben: az égbe megyek föl, Isten csillagain fölül emelem trónomat, és ott ülök a találkozás hegyén, az észak hátulján; 14 fölmegyek a felhő magaslataira, egyenlővé leszek a legfelsőbbel! 15 Ámde az alvilágba szállítanak le a gödör hátuljába! (Sheol h7585) 16 Akik látnak, rád tekintenek, oda, figyelnek rád: Ez-e a férfi, ki megreszketteti a földet, megrendíti a királyságokat? 17 Pusztává tette a világot és lerombolta városait, foglyait nem bocsátotta haza. 18 Mind a

nemzetek királyai, valamennyien feküsznek dicsőségen, kiki a házában. 19 Te pedig kivettél sírodból mint megutált gally, takarva megöltekkel, a kardtól leszűrtakkal, aik leszállnak a gödör köveihez, mint eltipró dög. 20 Nem egyesülsz velük temetésben, mert országodat megrontottad, népedet megölted; nem neveztetik soha a gonosztvők magzatja. 21 Készítsetek fiai számára, vágóhelyet, atyák bűne miatt, hogy föl ne keljenek és elfoglalják a földet, hogy megteljék a világ színe városokkal. 22 Fölkelek ellenük, úgymond az Örökkévaló, a seregek ura, és kiirtom Bábelnek nevét és maradékát, sarjadékát és ivadékát, úgymond az Örökkévaló. 23 És teszem őt sündisznó birtokává és vizek posványaiává; és elsöpröm a megsemmisítés söröjével, úgymond az Örökkévaló a seregek ura. 24 Megesküdött az Örökkévaló, a seregek ura, mondván: Bizony amint gondoltam, úgy lett, amint határoztam az áll meg: 25 hogy megtöröm Asszúrt országomban és hegyeimen letípom, hogy távozzék ő róluk az igája és terhe válláról távozzék. 26 Ez a határozat, mely határozva van az egész földre és ez a kéz, mely ki van nyújtva mind a nemzetekre. 27 Mert az Örökkévaló, a seregek ura határozott, ki bontaná meg? Az ő keze, mely ki van nyújtva, ki utasítaná vissza? 28 Ácház király halálának évében volt ez a beszéd. 29 Ne örülj, te egész Peléset, hogy eltörétek megverődnek vesszeje; mert kígyó gyökeréből baziliszkus jő ki, és gyümölcse repülő sárkány. 30 Legelnek majd a szegények elsőszülöttjei, és a szűkölködők biztoságban heverésznek; és kiölöm éhséggel gyökeredet és maradékodat megöli. 31 Jajgass kapu, kiáltás város, csüggedi el, egész Peléset; mert északról füst jő, nincs különmaradó az ő gyülekezeteiben. 32 És mit feleljenek a nemzetek követeinek? Hogy az Örökkévaló megalapította, Cziót és benne menedéket találnak népének szegényei!

15 Beszéd Móábról. Bizony éjjel pusztítatott el Ármóbáb, megsemmisült; bizony éjjel pusztítatott el Kír-Móáb, megsemmisült. 2 Fölment Bájít meg Dibón a magaslatokra sírásra; Nebó fölött és Médeba fölött jajgat Móáb, minden fején kopaszáság, minden szakáll levágva. 3 Utcaín zsákokötöttek föl, háztetőin és piacain mindnyája jajgat, sírásban folyik szét. 4 Kiáltott Chesbón és Eleálel, Jáhaczig hallatszott hangjuk; ezért felriadtak Móáb fegyveresei, lelke megremegett őbenne. 5 Szívem Móábért kiált, szökevényei egész Czóarig, Eglat-Selisjáig; mert Lúchit hájóján sírással mennek fel, mert Chórónájim felé vészkiáltást keltenek. 6 Mert Nimrim vizei pusztá helyekké lesznek; mert elszáradt a fű, eltűnt a pászit, nincs zöld többé. 7 Ezért a vagyont, melyet szereztek, és tulajdonukat a fűzfák

patakján viszik át. 8 Mert körülvette a kiáltás Móáb határát, egész Eglájimig a jajgatása; Beér-Élímig a jajgatása. 9 Mert Dímón vizei megteltek vérrel, mert Dímón ellen még többet hozok, Móáb menekült része ellen oroszlánt, meg a föld maradéka ellen.

16 Kündjetek az ország uralkodójának járó bárányt Szélából a pusztá felé Czión leányának hegyére. 2 És lesz, mint bujdosó madár, kiűzött fészek, úgy lesznek Móáb leányai az Arnón gázlóinál. 3 Szerezzen tanácsot, tégy ítéletet, tudd olyanná mint éjjel árnyékodat délközben, rejtsd el az elszéledeket, a bujdosót el ne áruld. 4 Hadd tartózkodjanak benned száműözöttem, Móábéi, légy oltalmuk a pusztító ellen; mert vége lesz a nyomásnak, megszűnik a pusztítás, eltűnnek az eltiprók az országból. 5 És megszilárdul szeretet által a trón, és ül rajta hűségen, Dávid sátrában egy bíró, jogot kutató és igazságban jártas. 6 Hallottuk Móáb gőgjét, nagyon gőgös, gőgösségét meg gőgjét és dölyfösségét és alaptalan kérkedését. 7 Azért jajgat Móáb Móábért, mindenjára jajgat; Kír-Charészet aszú szőlői miatt nyögtök, végképp megtörve. 8 Mert Chesbón mezősei elhervadtak; Szibma szőlőtője – a nemzetek urai leütötték venyigéit; Jáezérig értek, a pusztába tévedtek, indái terjeszkedtek, átmentek a tengeren. 9 Ezért siratom Jæzér sírásával Szibma szőlőtőjét, megáztatnak könnyemmel, Chesbón és Eleálé, mert szüretedre és aratásodra kurjantás esett. 10 Elvétetik örööm és ujjongás a termőföldről és a szőlőkben nem vigadnak és nem rivalognak; bort présházakban nem sajtol a sajtoló, a kurjantást megszüntettem. 11 Azért zúgnak beleim Móábért mint a hárfa, és belsőm Kír-Chéreszért. 12 És lesz, hogyha megjelenik, hogyha kifárad Móáb a magaslaton és bemegy a szentélyébe, hogy imádkozzék – mit sem tehet. 13 Ez az ige, melyet szólt az Örökkévaló Móábról régtől fogva; 14 most pedig szól az Örökkévaló, mondván: Három év múlva, mint a béres évei, megalázattatik Móáb dicsősége az egész nagy néptömeggel, és maradéka kevés, csekély lesz, nem sok.

17 Beszéd Damaszkról. Íme Damaszkust megszüntetik, hogy város ne legyen, és lesz omladékká, rommá. 2 Elhagyvatvák Aróér városai; nyájakéi lesznek, hevernek és nincs ki főlajeszti. 3 Megszűnik Efraimból az erősség és a királyság; Damaszkuszból és Arám maradékától: olyanok lesznek mint Izrael fiainak dicsősége, úgymond az Örökkévaló, a seregek ura. 4 És lesz azon napon, lefogy Jákob dicsősége és húsának kövérsege lesoványodik. 5 És olyan lesz, mint mikor az arató begyűjti az álló gabonát és karjávallearatja a kalászokat; és olyan lesz, mint aki

kalászokat szed Refáim völgyében. 6 És marad benne bönghézsnivaló, mint mikor leverik az olajfát, két-három bogyó a felső galli csúcsán, négy-öt a gyümölcstermőnek ágain, úgymond az Örökkévaló, Izrael Istene. 7 Azon napon tekinteni fog az ember az ő alkotójához és szemei Izrael szentjére fognak nézni; 8 és nem tekint az oltárokra, kezei művére, s amit ujjai csináltak, azt nem nézi, sem az asérákat és naposzlopokat. 9 Azon napon olyanok lesznek erős városai, mint az erdőnek és facsúcsnak elhagyatottsága, amelyeket elhagytak volt Izrael fiai elől; és lesz pusztasággá. 10 Mert elfelejtettek üdvöz Istenét és menedéket szíklájáról nem emlékeztek meg; ezért ültetsz gyönyörűséges ültetvényeket ég idegenből való venyigével beoltod. 11 Amely napon elülteted, bekeríted és reggel felvirágzatod csemédet: elültűt az aratás a gyötrelem és kínos fájdalom napján. 12 Oh sok nép zúgása, mint zúgnak a tengerek, úgy zúgnak, és nemzetek zajongása, mint a hatalmas vizek zajongása úgy zajonganak. 13 Nemzetek mint nagy vizek zajongása zajonganak: megdorgálja őt és messzire fut; úzeti mint a hegyek polyvája a szél elől, mint a porforgatag a vihar elől. 14 Estnek idején íme rémület, mielőtt reggel volna, nincs ő már: ez osztályrészre fosztogatóinknak és sorsa prédálóinknak.

18 Oh, csattogó szárnyak országa, mely Kús folyón túl van; 2 mely követeket küld a tengeren, gyékény hajónak a víz színén! Menjetek, gyors követek, a termes és fényes nemzetek, a népmez, mely félelmetes, amióta van, a pusztítás és eltiprás nemzetéhez, melynek országát folyók hasítják. 3 Mind a világ lakói és a földnek lakosai, amint zászlót emelnek a hegyeken, majd lájtatók és amint fűják a harsonát, meghalljátok. 4 Mert így szólt az Örökkévaló hozzá: Hadd legyek nyugodt és hadd nézzem helyemen, mint a fényes forrás a napsugárban, mint harmatos felhő az aratás forráságában. 5 Mert aratás előtt, midőn vége van a virágzásnak és érő bogyóvá lesz a virág, levágja a gallayakat a kacorokkal és az indákat eltávolítja, lemetszi. 6 Ott hagyatnak egyaránt a hegyek madarának és a föld vadjának; nyaralni fog rajta a madár és minden föld vadja rajta fog telelni. 7 Abban az időben ajándékot visznek az Örökkévalónak, a seregek urának, a termes és fényes néptől, azon néptől, mely félelmetes, amióta van, a pusztítás és eltiprás nemzetétől, melynek országát folyók hasítják, az Örökkévaló a seregek ura nevének helyére, Ción hegyére.

19 Beszéd Egyiptomról. Íme az Örökkévaló gyors felhőre ül és bemegy Egyiptomba; megintognak Egyiptom bálványai előtte és Egyiptom szíve elcsüggé a belsejében. 2

Felösztökélem Egyiptomot Egyiptom ellen, hogy harcoljanak kiki a testvérei és kiki a társa ellen, város város ellen, királyság királyság ellen. 3 Elfogyatkozik Egyiptom szelleme őbenne és tanácsát megrontom; és megkérdezik a bálványokat és a hűvösöket és a szellemidézőket és a halottjósokat. 4 És szolgáltatom Egyiptomot kemény úr kezébe és erős király uralkodik rajtuk, úgymond: az Úr, az Örökkévaló a seregek ura. 5 És kiapadnak a vizek a tengerből és a folyó elszárad, elszíkkad. 6 Megbűzhödnek a folyók, elfogynak és elszáradnak Egyiptom csatornái, nád és sás elfonnyadnak. 7 Pusztulás a folyam mellett, a folyam partján; és a folyam minden veteménye elszárad, eltűnik és nincs többé. 8 Keseregek a halászok és gyászolnak mind akik horgot vetnek a folyamba, és akik hálót terítenek ki a víz, színére, búslakodnak. 9 És megszégyenülnek a fésült len feldolgozói és akik fehér szövetet szőnek. 10 És alapjai össze lesznek zúzva, mind a zsilipkészítők bánaos lelkűek. 11 Bizony oktalanok Czóan nagyjai, Fáraó legbőlcsebb tanácsosai – elbutult a tanácsuk; hogyan mondhatjátok Fáraónak: bőlcsek fia vagyok, ősrégi királyok fia! 12 Ugyan hol vannak a te bőlcseid, hadd jelentsék csak neked és tudják meg, mit határozott az Örökkévaló a seregek ura Egyiptom felől. 13 Megbolondultak Czóan nagyjai, megcsalódtak Nót nagyjai; megtévesztették Egyiptomot törzseinek sarkkövei. 14 Az Örökkévaló belétooltötte a szédelgés szellemét, hogy megtéveszék Egyiptomot minden művében. amint a részeg támolyog okádékában. 15 És nem lesz Egyiptomnak műve, melyet művelne fej és fark, pálmaág és káka. 16 Azon a napon olyan lesz Egyiptom mint az asszonyok: remeg és retteg az Örökkévaló, a seregek ura kezének fölelmezésétől, melyet ő fölel ellene. 17 És Jehúda földje Egyiptomnak rémülsére lesz; bárki megemlíti azt előtte, megrettegni fog az Örökkévalónak a seregek urának határozatától, melyet ő határoz felőle. 18 Azon a napon öt város lesz Egyiptom országában, melyek Kánaán nyelvét beszélik és esküsznek az Örökkévalónak, a seregek urának. Rombolás városának fog nevezetni az egyik. 19 Azon napon oltára lesz az Örökkévalónak Egyiptom országa közepében és oszlop a határa mellett az Örökkévalónak; 20 és jelül és tanúságul lesz az Örökkévalónak a seregek urának Egyiptom országában; ha kiáltani fognak az Örökkévalóhoz elnyomók miatt, akkor küldnek segítőt és védőt, hogy megmentse őket. 21 És megismerteti magát az Örökkévaló Egyiptommal, és megismerik az egyptomiak az Örökkévalót ama napon és szolgálják vágóáldozattal és lisztáldozattal, és fogadást tesznek az Örökkévalónak és megfizetik. 22 És sújtja az Örökkévaló Egyiptomot, sújtva és gyógyítva, és megtérnek

az Örökkévalóhoz, enged fohászuknak és meggyógyítja őket. 23 Azon a napon országút lesz Egyiptomból Assúrba és bemegy Assúr Egyiptomba, Egyiptom pedig Assúrba; és szolgál majd Egyiptom Assúrral együtt. 24 Azon a napon Izrael harmadik lesz Egyiptom és Assúr mellett, áldásul a földnek közepette, 25 amellyel megáldotta az Örökkévaló a seregek ura, mondván: áldva legyen népem Egyiptom és kezeim műve Assúr és birtokom Izrael!

20 Amely évben Tartán Asdód alá ment, amikor küldte

öt Szargón, Assúr királya és harcolt Asdód ellen és bevette azt – 2 abban az időben szolt az Örökkévaló Jesájáhú, Ámócz fia által, mondván: Menj és oldd le a zsákokat derekadról és sarudat húzd le lábadról. És így cselekedett, járván meztelelől és mezítlábl. 3 És szolt az Örökkévaló: Amint járt Jesájáhú szolgám meztelelől és mezítlábl, három évre jelül és csodául Egyiptom felől és Kús felől, 4 úgy fogja vezetni Assúr királya Egyiptom foglyait és Kús számkivetettjeit, ifjakat és véneket, meztelelől és mezítlábl, megmeztelenített alféllel, Egyiptom szégyenére. 5 És megrettennek és megszégyenülnek Kús miatt, mely felé tekintettek és Egyiptom miatt, amellyel dicsekedtek. 6 És mondja a partvidék lakója azon napon: Íme így járt, aki felé tekintettünk, ahova futottunk segítségért, hogy Assúr királyától megszabaduljunk, hát miképpen meneküljünk meg mi?

21 Beszéd a tenger pusztájáról. Mint viharok a délvidéken,

akképp vonul, pusztából jó, félelmetes földről. 2 Kemény

látomást jelentettek nekem: a hűtlenkedő hűtlenkedik, a pusztító pusztít; gyere fől Élám, ostromolj Média, minden sőhajtását megszűntettem! 3 Azért telvék ágyékaim reszketése kínok fogtak el, mint a szülőnő kínjai, elszéddültem, úgyhogy nem hallok, megrémüldem, úgy hogy nem látok.

4 Támolgyott a szívem, borzadály ijesztett engem; kéjem estéjét remegéssé tette számomra. 5 Rendezik az asztalt, terítik a terítőt, esznek-isznak – fel vezérek, kenjetek pajzsot!

6 Mert így szolt hozzám az Úr: Menj, állíts föl őrt, amit látni fog, jelentse. 7 ha lát nyargaló csapatot, egy pár lovast, szamáron nyargalókat, tevén nyargalókat, akkor figyeljen figyelemmel, nagy figyelemmel. 8 És kiáltott mint oroszlán:

Órhelyen, Uram, állok én minden napossal, és őrizetemen ott állok minden éjszakában. 9 És íme itt jön egy nyargaló embercsapat, egy pár lovas. Ekkor megszólalt és mondta: Elesett, elesett Bábel és isteneinek minden a képeit földre zúzta!

10 Oh, te megcsépeltem, szérűmnek fia, amit hallottam az Örökkévalótól a seregek urától, Izrael Istenétől, jelentettem nektek. 11 Beszéd Dúmáról. Hozzám szólnak Széirből: őr,

mennyire van az éjszaka, őr, mennyire van az éjszaka? 12 Mondta az őr: Eljött a reggel meg az éjjel is; ha kérdeni akartok, kérdjetek, újból jöjjetek el. 13 Beszéd Arábiáról. Az erődön, Arábiában háltok, dedániak karavánjai. 14 A szomjúhoz elé hoznak vizet; Téma országának lakói kenyérével mentek elé a bujdósónak. 15 Mert a kardok elől bujdostak el, a kirántott kard elől és a feszített íj elől, a háborúnak súlya elől. 16 Mert így szólt hozzá az Úr: Egy év múlva, a napszámos évei szerint, elenyészik Kédár egész dicsősége: 17 Kédár vitéz fiai ifjainak megmaradt száma pedig csekély lesz, mert az Örökkévaló, Izrael Istene szólt.

22 Beszéd a Látomás völgyéről. Mi lelt vajon, hogy fölmentél mindenestől a háztetőre? 2 Zajjal teli zúgó város, ujjongó város megöltjeid nem kardnak megöltjei és nem harcnak halottjai. 3 Vezéreid mind elszöktek egyetemben, íj nélkül fogattak el: mind, akik a tieid közül találtattak, elfogattak egyetemben: messzire menekültek. 4 Azért mondtam: Forduljatok el tőlem, hadd sírjak keservesen; ne erőlködjetek vigasztalni engem népem leányának pusztulása miatt. 5 Mert megzavarás, eltiprás és zavarodás napja lesz az Úrnak, az Örökkévalónak, a seregivel: urának a látomás völgyében, széstrombolva a falat, és kiáltás a hegység felé. 6 És Elám felvette a tegezt, szekérhad emberei meg lovasok, Kír pedig pajzsot meztenített. 7 És völgyeidnek java telve lett szekérhaddal, és a lovasok elhelyezkedtek a kapu felé. 8 És fölfedte Jehúdának takaróját, és föltéktintetté azon napon az erdőház fegyverére; 9 s Dávid városának repedéseit láttatok, hogy számosak; és összegyűjtötték az alsó tó vizét; 10 és Jeruzsálem házait megszámlálták és lebontották a házakat, hogy erősítétek a falat; 11 és vízfogt csináltatok a két fal között a régi tó vizének, de nem tekintették arra, aki ezt teszi, és aki régtől fogva alkotja, azt nem láttatok. 12 És felhívott az Úr, az Örökkévaló a seregek ura ama napon sírásra és gyásztartásra, kopaszágra és gyászövezésre; 13 de íme vígság és öröm, ölnek marhát és vágnak juhot, esznek húst és isznak bort: együnk és igyunk, mert holnap meghalunk. 14 És megnyilatkozott füleim előtt az Örökkévaló a seregek ura: nem bocsáttatik meg nektek ez a bűn, míg meg nem haltok, szólt az Úr, az Örökkévaló a seregek ura. 15 Így szólt az Úr, az Örökkévaló a seregek ura: Eredj, menj el ehhez az intézőhöz, Sebnához, ki a ház fölött van. 16 Mid van itt és kid van itt, hogy magadnak sírt vágott itt? Aki magasban vágja sírját, a sziklában váj magának hajlékot! 17 Íme az Örökkévaló elhajít téged elhajítással, oh férfi, megragadva megragad téged, 18 gomolyítva gomolyít téged gomolyítással, mint labdát széles

határú földre; ott fogsz meghalni, ott lesznek dicső szekereid, urad házának szégyene te! 19 Letaszítak állásodról, és helyedről ledöntenek téged. 20 És lesz azon napon, hívom szolgámat Eljákímot, Chilkjáhú fiát; 21 és felöltöztem a köntösödbe és övessel erősíttem, és uralmadat kezébe adom, hogy atyájává legyen Jeruzsálem lakójának és Jehúda házának. 22 És teszem vállára Dávid házának a kulcsát; ha nyit, nem zár senki; ha zár, nem nyit senki. 23 És beütöm szegül szilárd helyre, és dicsőség székévé lesz atyja házának. 24 És ráaggatják atyja házának egész dicsőségét, a csemetéket és hajtásokat, mind a kis edényeket a medence edényektől egészen a korsó edényekig. 25 Ama napon, úgymond az Örökkévaló a seregek ura, elmoszul a szilárd helyre beütött szeg, levágatik, leesik, és elpusztul a teher, mely rajta volt, mert az Örökkévaló szólt.

23 Beszéd Czórról. Jajgassatok, Tarsís-hajók, mert elpusztítottatott, úgy hogy nincs ház, se bemenés; Kittím országából nyilvánítottatott nekik. 2 Némuljatok el ti partnak lakói; te part, melyet Czídón kereskedői, a tengeren utazók, eltöltötték. 3 És nagy vizeken a Síchór vetése, a folyam aratása volt a jövedelme, és lett a népek áruja. 4 Szégyenkezzél Czídón, mert szólt a tenger, a tenger erőssége, mondván: nem vajúdtam, nem szültem, és nem neveltem nagyra ifjakat, se nem magasra hajadonokat. 5 Amint Egyiptomba jut a hír, reszketnek, amint oda jut a Czórról való hír. 6 Menjetek át Tarsisba, jajgassatok, partnak lakói ti! 7 Ez-e a ti ujjongó várostok? Óskor napjaitól, az ő elejétől fogva viszik lábai, hogy távolban lakozzék. 8 Ki határozta ezt a koronákat osztó Czór felől, melynek kereskedői fejedelmek, kalmárai a földnek előkelői. 9 Az Örökkévaló a seregek ura határozta, hogy meggyalázza minden dísznek büszkeségét, hogy lealázza minden a földnek előkelőit. 10 Járd be országodat, mint a folyam, Tarsis leánya, nincs többé kötelék! 11 Kezét kinyújtotta a tengerre, megremegtetett királyságokat; az Örökkévaló elrendelte Kánaán felől, hogy megsemmisíték erősségeit. 12 És mondta: Nem fogsz már többé ujjongani, te megbántalmazott, Czídón szűz leánya, Kittímbe fel, menj át, ott sem lesz nyugtod. 13 Íme a kaldeusok országa – ez a nép, mely nem volt Assúr alapította a pusztá lakóknak, felállították tornyaikat, feldülték palotáit, omladékká tették. 14 Jajgassatok Tarsís-hajók, mert elpusztítottatott erősségek. 15 És lesz ama napon, el lesz felejtve Czór hetven évig azon egy király évei szerint; hetven év múltán úgy lesz Czórral, mint a parázna nő dala szó: 16 Végy elő hárffát, kerüld meg a várost, elfelejtett parázna; szépen hárffázz, sokat

dalolj, hogy megemlékezzenek rólad! 17 És lesz hetven a múltán, rágondol az Örökkévaló Czorra, hogy visszatérjen paráznábéréhez; és paráználkodik minden a föld királyságaival a föld színén. 18 De keresete és béré szentség lesz az Örökkévaló számára, nem halmozták sem kinccsé sem készletté: hanem az Örökkévaló előtt lakóké lesz a keresete, evésre, jöllakásra és tartós ruházatra.

24 Íme az Örökkévaló megüresíti és pusztává teszi a földet, felforgatja a színét és szétszórja lakóit 2 És olyan lesz a nép mint a pap, a szolga mint az úr, a szolgáló mint az úrnője, a vevő mint az eladó, a kölcsönadó mint a kölcsönvevő, a hitelező mint akinek hitelez. 3 Megüresedve megüresedik a föld és kifosztódva kifosztódik, mert az Örökkévaló mondta ki ezt az igét. 4 Gyászol, hervad; a föld, elfonnyad, elhervad a világ, elfonnyadnak a föld népének magasai. 5 És a föld fertőzötté; lett a lakói alatt, mert megszegtek tanokat, megtörtek törvényt, megbontották az öök szövetséget. 6 Ezért átok emészette a földet és bűnhődtek a rajta lakók; ezért megégették a föld lakói és csekély számban maradt ember. 7 Gyászolt a must, fonnyadt a szőlő, sóhajtoznak a vígsvívek. 8 Megszűnt a dobok vigassága, elmaradt az ujjongók zaja, megszűnt a hárfá vigassága. 9 Dal mellett nem isznak majd bort, keserű lesz ivóinak a részegítő ital. 10 Megtöröttet a semmiség városa, elzáratott minden ház, nincs bemenés. 11 Kiáltás van a borért az utcákon, lealkonyodott minden öröm, elköltözött a föld vigassága. 12 Maradt a városban pusztulás és rommá zúzatik szét a kapu. 13 Mert így lesz az a földön, a népek közepette, mint mikor leverik az olajfát, mint böngészéskor, ha vége van a szüretnek. 14 Amazok fölemelik hangjukat, ujjonganak, az Örökkévaló fensége miatt vigadnak a tenger felől. 15 Ezért a fénytájakon tisztelezik az Örökkévalót, a tenger szigetén az Örökkévalónak, Izrael Istenének nevét. 16 A föld széléről dalokat hallottunk: Díszt az igaznak. Én meg mondtam: végem van, végem van, jaj nekem; hűtlenek hűtlenkedtek és hűtlenséggel hűtlenkedtek a hűtlenek. 17 Rettegés, örvény és tőr ellened, lakója a földnek! 18 És lesz, aki futamodik a rettegés hangjától, beleesik az örvénybe, és aki feljön az örvényből, megfogatik a tőrben. Mert ablakrások a magasból megnyíltak és megrendültek a föld alapjai. 19 Zúzva szétzúzódott a föld, morzsolva elmorzsolódott a föld, tántorodva megtántorodott a föld. 20 Inogva inog a föld, mint a részes és megrázkodik mint a kaliba; rá nehezedik bűne, elesik és többé fől nem kel. 21 És lesz azon napon, megbünteti az Örökkévaló a magasság sereget a magasságban és a föld királyait a földön. 22 És

összegyűjtetnek, mint foglyokat gyűjtenek a börtönbe és elzáratnak zárt helyre; de sok nap után gondolnak rájuk. 23 És elpirul a hold és megszégyenül a nap, mert király lett az Örökkévaló, a seregek uralta Czión hegyén és Jeruzsálemben, és vénei előtt dicsőség van.

25 Örökkévaló, én Istenem vagy, felmagasztallak, dicsőitem nevedet, mert csodát műveltél, régtől való határozatokat, hűségesen, híven. 2 Mert kóhalmazzá tettek a várost, az erősített várt omladékká; az idegenek kastélyát, hogy nincs város, soha sem épül fel. 3 Ezért tisztelezte erős nép, erőszakos nemzetek várai félnek téged. 4 Mert menedéke voltál a szegénynek, menedéke a szűkölködőnek, megszorultában; oltalom zivatar ellen, árnyék hőség ellen, mert az erőszakosok dühé olyan, mint zivatar a falnak. 5 Mint hőséget a sivatagban, lenyomod az idegenek zajongását, mint hőség a felhő árnyéka által, elnyomatik az erőszakosok éneke. 6 És szerez majd az Örökkévaló a seregek uralta minden népeknak ezen a hegyen lakomát zsíros étkekből, lakomát seprűs borból, velővel készített zsíros étkekből, megtisztított seprűs borokból. 7 És megsemmisít ezen a hegyen a fátyolt, mely elfátyolozza minden a népeket és a takarót, mely rá van takarva minden a nemzetekre. 8 Megsemmisít a halált örökre és eltöri az Úr az Örökkévaló a könyüt minden arcról; és népének gyalázatát eltávolítja az egész földről, mert az Örökkévaló szólt. 9 És mondják ama napon: Íme ez az Istenünk, akiben reménykedünk, hogy megsegít bennünket: ez az Örökkévaló, akiben reménykedünk, ujjongunk és örüljünk az ő segítségének. 10 Mert nyugodni fog az Örökkévaló keze ezen a hegyen és összetíportatik Móáb a maga helyén, amint összetíportatik a szalma a ganéjgödörben. 11 Kiterjeszti ott kezeit, amint kiterjeszti az úszó, hogy ússzon; és lealacsonyítja gőgösségét kezének csatlakozással. 12 Falaidnak magas erősségét pedig lealázta, lealacsonyította, földhöz érette, a porig.

26 Azon a napon éneklik azt a dalt Jehúda országában: Erős városunk van, a segítséget teszi fallá és bástyává. 2 Nyissátok ki a kapukat, hogy bevonuljon az igaz nemzet, a hűségetőről. 3 A lelkület szilárd, megóvod a békét, mert benned bízik. 4 Bizzatok az Örökkévalóban mindenötig, mert Ják, az Örökkévaló örök szikla. 5 Mert lealázta a magasban lakókat, a fölemelkedő várat; lealacsonyítja, alacsonyítja a földig, éreti a porig. 6 Láb tapossa, a szegénynek lábai, a szűkölködők léptei. 7 Az igaznak útja egyeneség; egyenes, te az igaznak ösvényét egyengeted. 8 Ítéleteid útján is, Örökkévaló, remélünk benned, nevedre

és emlékedre kívánkozik a lélek. 9 Lelkemmel kívántalak az éjjel, szellememmel is én ben nem kereslek: mert midőn ítéleteid a földre jutnak, igazságot tanulnak a világ lakói. 10 Ha megkegyelmezetik a gonosz, nem tanul igazságot, a jogosság országában jogtalankodik és nem látja az Örökkévaló felségét. 11 Örökkévaló, magas a te kezed, de nem látják, lássák szégyenülve a népért való buzgalmat, az ellenségeidet éró tűz is eméssze meg őket. 12 Örökkévaló, békét szerzel majd nekünk, mert mind a mi dolgainkat is művelteid nekünk. 13 Örökkévaló, mi Istenünk, bírtak bennünket urak rajtad kívül; egyedül általad emlegetjük nevedet. 14 Holtak nem élednek föl, árnyak nem támadnak föl, ezért rendeltek és megsemmisítettek őket és kipusztítottak minden emléküket. 15 Gyarapítottad a nemzetet, Örökkévaló, gyarapítottad a nemzetet, megdicsőültél, messzivé tettek minden a föld végeit. 16 Örökkévaló, a szorultságban gondoltak rád, halk fohászuk ömlött, midőn fenyítésed érte őket. 17 Mint várandós, ki közel van a szüléshez, vajúdik, kiált fájdalmaiban, úgy voltunk mi előttem, Örökkévaló. 18 Várandósak voltunk, vajúdtunk, mintegy szelet szültünk; segítség nem érkezett az országba és nem születnek meg világunkban. 19 Éledjenek föl a te halottaid, hulláim támadjanak föl; ébredjetek és ujjongjatok, ti porban lakozók, mert világosság harmata a te harmatod és a föld megszűli az árnyakat. 20 Eredj népem, menj be kamaráidba és zárd be mögötted ajtódat, rejtőzzél el kis pillanatra, míg elmulik a harag. 21 Mert íme az Örökkévaló elindul helyéről, hogy megbüntesse bűnéért a föld lakóját; és feltakarja a föld a rajta elontott vért és nem fedi be többé a rajta megölteket.

27 Ama napon megbünteti az Örökkévaló az ő kemény és nagy és erős kardjával a leviatánt, a futó kígyót és a leviátánt, a tekerőző kígyót és megöli a szörnyeteget, mely a tengerben van. 2 Azon napon énekeljetek bortermő szőlőről. 3 Én az Örökkévaló óvom őt, minden pillanatban öntözöm; hogy ne bántsák, éjjel és nappal óvom őt. 4 Haragom nincs nekem; ki ad elém tövist és tüskét – harcban hadd lépek beléje, felgyűjtem egyetemben. 5 Avagy megragadja oltalmamat, szerez békét velem; békét szerez velem. 6 A jövőben meggyökerezik Jákob kivirul és virágzik Izrael, és megtelik a világ színe gyümölccsel. 7 Vajon a megverőjének verésével verte-e őt meg, vagy az ő megöltjeinek öléssével öletett-e meg? 8 Mértékleesen elküldésével ítéldet őt – elmozdította ádáz szelével a keleti szélnék napján. 9 Ezért ezzel nyer engesztelést Jákob bűne és ez vétké eltávolításának egész gyümölcsé midőn mind az oltár köveit olyanokká teszi, mint az összezúzott mészkövek,

nem állnak fenn az asérák és naposzlopok. 10 Mert az erős város magános, néptelen és elhagyatott hajlék mint a puszta; ott legel a borjú és ott heverész és emészti gallyait. 11 Midőn elszáradnak ágai, letöretnek, asszonyok jönnek és eltüzelik; mert nem értelmes nép az, azért nem irgalmaz neki teremtője és alkotója nem kegyelmez neki. 12 És lesz ama napon, cséplést tart az Örökkévaló a folyam folyásától fogva Egyiptom patakjáig; ti pedig egyenként össze fogtok szedetni, Izrael fiai. 13 És lesz ama napon, megfúvatik a nagy harsona és jönnek, akik bujdostak Assúr országában és akik elszéledtek Egyiptom országában, és leborulnak az Örökkévaló előtt a Szent hegyen Jeruzsálemben.

28 Oh Efraim részegeinek büszke koronája, pompás díszének elhervadó virága, mely a bortól leverték kövér völgyének hegycsúcsán van. 2 Íme egy erős és hatalmas az Úrtól, mint jégeső s zápor, vészes vihar; mint hatalmas áradó vizek zápora földhöz sújt erővel. 3 Lábbal tapostatik el Efraim részegeinek büszke koronája. 4 És olyan lesz pompás díszének elhervadó virága, mely a kövér völgyének hegycsúcsán van, mint a korán éró füge, mielőtt gyümölcsszedés volna, amelyet ha. meglát, aki látja, amíg még kezében van, lenyeli. 5 Azon a napon lesz az Örökkévaló, a seregek ura díszes koronájává és pompás koszorújává népe maradékának; 6 meg a jog szellemévé annak, ki a jog székén ül és erővé azoknak, akik a kapuba téritik el a háborút. 7 De ezek is a borban tévelyegtek és a részegítő italban tántorogtak; pap és próféta tévelyegtek részegítő italtól, elnyellettek a bortól, tántorogtak a részegítő italtól; tévelyegtek a látásban, inogtak az ítélesenben. 8 Mert mind az asztalok telve vannak okádással, undoksággal, nincs többé hely. 9 Kit tanít ő tudásra, kivel érte hirdetést, a tejtől elváltakat, az emlőtől elszakadtakat? 10 Mert parancs parancsra, parancs parancsra, törvény törvényre, törvény törvényre, kicsit itt, kicsit ott. 11 Bizony dadogó ajkúakkal és idegen nyelvvel fog beszélni ehhez a néphez; 12 aki azt mondta nekik, ez a nyugalom: szerezhetet nyugtot a fáradtnak, és ez a pihenés: de nem akarták hallani. 13 Lesz tehát nekik az Örökkévaló igéje parancs parancsra, parancs parancsra, törvény törvényre, törvény törvényre, kicsit itt, kicsit ott; hogy menjenek és hátra botoljanak és megtöressenek és törbe jussanak és megfogassanak. 14 Azért halljátok az Örökkévaló igéjét csúfolódás emberei ti, példázói a népnek Jeruzsálemben! 15 Mert azt mondjátok: szövetséget kötöttünk a halállal és az alvilággal csináltunk szerződést, az elsodró ostor, ha átvonul, nem jön ránk, mert a hamisságot tettük oltalmunkká és a hazugságban

rejtjük magunkat. (Sheol h7585) 16 Azért így szól az Úr, az Örökkévaló: Íme én alapul teszek le Cziónban követ, kipróbtalt követ, becses sarkkövet, alapozott alapul aki hisz, nem súrget. 17 És teszem a jogot mértéksinorrá és az igazságot mérleggé, és elsöpri a jégeső a hamisság titalmát és a rejteket vizek sodorják el. 18 És eltöröltek szövetségek a halállal és szerződéseket az alvilággal nem áll meg; az elsodró ostor ha átvonul, taposásul lesztek neki; (Sheol h7585) 19 valahányszor átvonul, elragad benneteket, mert reggeltől reggelre fog átvonulni, nappal és éjjel, és csupa iszonyodás lesz, mikor megértik a hirdetést. 20 Mert rövidebb az ágy, semhogy nyújtózkodhatnának és szükebb a takaró, semhogy betakarózhatnának. 21 Mert miként a Peráczim hegycsúcsán, úgy kel fel az Örökkévaló, miként Gibeón völgyében, úgy haragszik, hogy megcselekedje cselekedetét – idegenszerű a cselekedete, és hogy művelje művét – szokatlan a műve. 22 Most tehát ne csúfolódjatok, hogy ne erősödjenek köteleitek, mert végzést és határozást hallottam az Úrtól, az Örökkévalótól, a seregek urától az egész föld fölött. 23 Figyeljetek és halljátok szavamat, ügyeljetek és halljátok beszédemet. 24 Vajon egész nap szánt-e a szántó, hogy vessen, hasogatja és boronálja-e földjét? 25 Nemde, ha egyengette annak színét, szór fekete köményt és köményt hint, letesz búzát a sorba és árpát a megjelölt helyre és tönkölyt a határába? 26 Így oktatta a rendre, Istene tanítója. 27 Mert nem cséplőszánnal cséplik a fekete köményt és a szekér kerekét nem viszik rá köményre, hanem bottal verik ki a fekete köményt és a köményt vesszővel. 28 A kenyérmagot zúzzák-e? Bizony nem örökké csépli, hanem hajtja szekerének kerekét meg lovait, nem zúzza szét. 29 Ez is az Örökkévalótól, a seregek urától eredt, csodálatos a tanácsa, nagy a bölcsessége.

29 Oh Ariél, Ariél, város, melyben Dávid lakozott! Adjatok hozzá évet évezhet, forogjanak az ünnepek. 2 Akkor szorongatom Ariélt és lesz jaigatás és jajdulás, és olyan lesz nekem mint Ariél. 3 És tábori ütök körben ellened és ostromollak föllállított haddal és fölyetek ellened sáncokat. 4 Lealacsonyítva a földből fogsz szólni és lealázva a porból hallatszik szavad; és mint a szellemidéző lesz a földből hangod és a porból sipogni fog szavad. 5 És lesz mint a finom por ellenségeid sokasága és mint a tovaszáló polypa az erőszakosak sokasága és lesz az hamarjában, hirtelen. 6 Az Örökkévalótól a seregek urától lesz a büntetés, mennydörgéssel, földrengéssel és nagy robajjal, szélvész és vihar és emésztő tűznek lángja. 7 És olyan lesz, mint álom, éjjeli látomás, mind a nemzetek sokasága, amelyek Ariél

ellen sereglettek, mind akik seregenek ellene és vára ellen és akik szorongatják. 8 És lesz, valamint álmodik az éhező, mintha ennék, de felébred és lelke üres, és valamint álmodik a szomjazó, mintha innék, de felébred s íme bágyadt és lelke elepedt olyan lesz minden nemzetek sokasága, amelyek Czión hegycsúcsán ellen sereglettek. 9 Ámuljatok és bámuljatok, vakoskodjatok és vakuljatok! Részgek lettek, de nem bortól, támolyognak, de nem részegítő italtól. 10 Mert kiöntötte rátok az Örökkévaló mély álom szellemét, lezártára szemeiteket, a, prófétákat és fejeiteket, a látókat betakarta. 11 És olyan lett nektek minden látomás, mint a lepecsételt könyvnek szavai, melyet adnak könyvtudónak, mondva: olvasd csak ezt, ő pedig mondja: nem tudom, mert le van pecsételve; 12 és adják a könyvet olyannak, aki nem tud könyvhöz, mondva, olvasd csak ezt, ő pedig mondja: nem tudok könyvhöz. 13 És szolt az Úr: Mivelhogy e nép közeledett, szájával és ajkával tiszta engem, de szíve távolodott tőlem, és felelmük irántam betanított emberi parancs volt: 14 ezért íme tovább is csodásan bánok a néppel, csodálatos csodásan; el fog veszni bölcséinek bölcsessége és értelmeseinek értelmessége el fog rejtőzni. 15 Jaj azoknak, akik mélyen elrejtik a tanácsot az Örökkévaló előtt, hogy sötétségen legyen a műük és azt mondák: ki lát bennünket, ki tud rólunk? 16 Mi ferdeség tőletek! Avagy mint az agyag, úgy tekintessék a fazekas? Hogy azt mondja a készítmény a készítőjéről: nem készített engem, és az alkotás azt mondta alkotójáról: nem értett hozzá! 17 Valóban, még egy kevés – és a Libanon termőföldé lesz, a termőföld pedig erdőnek fog tekintetni. 18 És meghallják ama napon a sükletek a könyv szavait, és homályból és sötétségből látnak a vakok szemei. 19 És gyarapodnak az alázatosak az Örökkévaló által örömben és az emberek legszegényebbjei Izrael szentje által ujjonganak. 20 Mert vége van az erőszaknak és elpusztult a csúfoló és kiirtattak mind a jogtalanságra lesők; 21 akik vétkesnek mondják az embert egy szóért és a kapuban feddőt törbe kerítik és semmiséggel jogát hajlítják az igaznak. 22 Ezért így szól az Örökkévaló Jákob házáról, az aki megváltotta Ábrahámöt: nem fog mostmár megszégyenülni Jákob és nem fog most már elhalványulni arca. 23 Mert mikor meglájták gyermekei kezem művét középben, megszentelik nevemet: szentnek mondják Jákob szentjét és félelmesnek Izrael Istenét. 24 Akkor tudnak a tévelygő lelkűek értelmet és a zúgolódók tanulságot tanulnak.

30 Oh a párttű fiak, úgymond az Örökkévaló, hogy tanácsot tartanak, de nem tőlem valót, és szövetséget

szőnek, de szellemem nélkül, azért hogy tetőzzék a vétket vétekkel; 2 aik indulnak, hogy lemenjenek Egyiptomba, de szájamat nem kérdezték meg, hogy oltalmuk legyen Fáraó oltalmában és hogy menedékük legyen Egyiptom árnyékában. 3 Lesz tehát nektek Fáraó oltalma szégyenné és a menedék Egyiptom árnyékában gyalázattá. 4 Mert Czoánban voltak nagyjai és kövei Chánészbe értek. 5 Mind szégyent vallottak egy nép miatt, mely nem használ nekik; sem segítségre, sem hasznukra nincs, hanem szégyenre és gyalázatra is. 6 Beszéd a Déavidék állatairól. A szükség és szorongás országában, ahonnan valók nőstény és hím oroszlán, vípера és repülő kígyó, viszik a szamarak hátán vagyonukat és a tevék púpján kincseket egy néphez, mely nem használ. 7 Egyiptom pedig hiáavalóan és semmis módon segít; azért úgy neveztem őt: dölyfösködők, veszegyülöök. 8 Most gyere, írd fől táblára és könyvbe rójad, hogy meg legyen a végső napig minden tig örökre. 9 Mert engedetlen nép ez, hazug fiak, fiak, kik nem akarták hallani az Örökkévaló tanát: 10 aik mondta a látóknak, ne lássatok és a jósoknak, ne jósoljatok nekünk igazakat, beszéljetek nekünk hízelgéseket, jósoljatok ámításokat, 11 térijetek el az útról, hajoljatok el az ösvényből, hagyjatok békét nekünk Izrael szentjével! 12 Ezért így szól Izrael szentje: Mivelhogy megvetitek ezt az igéét és híztatok zsarolásban és álnokságban és támaszkodtatok rá: 13 ezért olyan lesz nektek a bűn mint omladozó rés, mely kidül egy magas falon, amelynek hirtelen, hamarjában jön a törése: 14 és összetöri, amint összetörnek egy fazekas korsót darabokra zúzva, kímélet nélkül; és nem találhatik darabjai között cserép, hogy tüzet kaparjanak a tűzhelyről és vizet merjenek a veremből. 15 Mert így szól az Úr az Örökkévaló, Izrael szentje: Békesség és nyugalom által fogtok megsegítetni, nyugodtságban és bizalomban lesz a ti erőök; de ti nem akartatok, 16 hanem mondattatok nem, hanem lovón futunk – azért futni fogtok, és gyors állaton nyargalunk, ezért gyorsak lesznek üldözöttek. 17 Egyezzen egynek a fenyégetése elől, ötnek a fenyégetése elől fogtok futni, amíg úgy maradtok mint a pónza a hegy csúcsán, mint a jelzászló a dombon. 18 És ezért vár az Örökkévaló, hogy kegyelmezzen nektek és ezért késik, hogy irgalmazzon nektek; mert a jognak Istene az Örökkévaló, boldogok, kik rá várakoznak. 19 Oh te nép, mely Cziónban, Jeruzsálemben lakik, nem fogysz sírva sírni, könyörülve fog könyörülni rajtad kiáltásod hangjára, mihelyt hallja, meghallgat téged. 20 És ad nektek az Úr szűken kenyeret és nyomorral vizet: nem vonul félel többé tanítód és szemeid látni fogják tanítódat: 21 és füleid hallani fogják a szót mögöttek, mely mondja: ez az út, járjatok rajta, akár

jobbra akár balra mentek. 22 És megfertőztetitek faragott képeid ezüst burkolatát és öntött képeid arany köpönyegét; elhányod mint undorító dolgot, ki veled! mondod neki. 23 És adni fog esőt vetőmagodra, amellyel beveted a földet és kenyeret, a földnek termését, és kövér és zsíros lesz; legelni fog jószágod azon napon széles réten. 24 Az ökrök és a szamarak pedig, a földnek művelői, sós abrakot fognak enni, melyet rostával és szórólapáttal szórtak. 25 És minden magas hegyen és minden emelkedett dombon patakok, víznek folyói lesznek, a nagy öldöklés napján, amikor ledőlnek a tornyok. 26 És olyan lesz a hold világa, mint a nap világa és a nap világa hétszer olyan mint a hét nappalnak világa, amely napon bekötözi az Örökkévaló népének törését és a rajta ütött sebet meggyógyítja. 27 Íme az Örökkévaló neve messzirol jön, ég a haragja súlyos füstfelleggel, ajkai telvék haragvással és nyelve olyan mint az emésztő tűz; 28 és lehelete olyan mint az áradó patak, amely nyakig ér, hogy megszítálja a népeket a semmisülés szitáján és a tévesztő zabola a nemzetek állkapcsán legyen. 29 Éneketek lesz, mint az ünnep megszentelésének éjszakájában, és szívnek öröme mint azé, ki fuvola mellett megy, hogy az Örökkévaló hegyére jusson. Izrael szíklájához. 30 És hallatja az Örökkévaló fenségének hangját és karjának alászállását látta a harag hevében és emésztő tűznek lángjával – szélvész és zápor és jágesős kő. 31 Mert az Örökkévaló hangjától megretten Assúr, mely vesszővel ver. 32 És lesz az elrendelt vessző minden sújtása, melyet rábocsát az Örökkévaló, dobszó és hárfaszó mellett; emelt kéz harcaval harcol ellen. 33 Mert elkészítve van tegnaptól fogva a tűzhely, az is a királynak van szánva, mélyé és szélessé tették a máglyáját, tűz és sok fa, az Örökkévaló fuvallatja kínpatakként gyűjtja meg.

31 Jaj azoknak, kik lemennek Egyiptomba segítségért, lovakra támaszkodnak; bíznak szekérhadban, mert sok és lovasokban, mert nagyon számosak, de Izrael szentjére nem tekintettek és az Örökkévalót nem keresték. 2 De ő is bölcs és veszedelmet hoz és szavát nem másította meg, hogy támadjon a gonosznevők háza ellen és a jogtalanság cselekvőinek segítsége ellen. 3 Egyiptom pedig ember és nem Isten és lovaik hús és nem szellem; és az Örökkévaló kinyújtja kezét, megbötlik a segítő és elesik a segített és együttesen mindenjára elenyésznek. 4 Mert így szólt hozzá az Örökkévaló: Valamint ordít az oroszlán és az oroszlán kölyke zsákmánnya felett, hogyha összehivatik ellené a pásztorok sokasága, hangjuktól nem retten meg és tömegük előtt nem alázcodik meg: úgy száll le az Örökkévaló

a seregek ura, hogy hadakozzék Czión hegyén és dombján. 5 Mint repülő madarak úgy fogja védeni az Örökkévaló a seregek ura Jeruzsálemet, védve és megmentve, kímélve és megszabadítva. 6 Térjeted vissza ahoz, akitől oly mélyen elpártoltak Izrael fiai. 7 Mert ama napon megvetik kiki ezüst bálványait és arany bálványait, amelyeket kezeitek készítettek nektek vétekül. 8 És elesik Assúr nem-férfi kardja által és nem-ember kardja emészti meg, megfutamodik a kard elől és ifjai robotra kerülnek. 9 És kőszírje felelemtől eltűnik s megretténnék a zászlótól nagyjai, úgymond az Örökkévaló, kinek tüze van Cziónban és kemencéje van Jeruzsálemben.

32 Íme igazság szerint fog király uralkodni és kormányzók fognak jog szerint kormányozni. 2 És mindegyik lesz mint menedék szél elől, mint rejtek zápor ellen, mint vízpatakok a sivatagban, mint nehéz kőszálnak árnyéka bágyadt földön. 3 Nem vakulnak meg a látók szemei és a hallók fülei figyelni fognak. 4 Az elhamarkodók szíve értelmes lesz megismerésre és a dadogók nyelve siet tisztán beszélni. 5 Nem neveztetik többé az aljas nemesnek és a fösvény nem mondattik előkelőnek. 6 Mert az aljas aljasságot beszél és szíve jogtalanságot cselekszik, istentelenséget cselekedve és tévedést beszélve az Örökkévaló ellen, üresen hagyva az éhezőnek lelkét és a szomjazónak italát elvonva. 7 És a fösvénynek fegyverei gonoszak; ő fendorlatokat eszelt ki, hogy megrontsa a szegényeket hazug beszédekkel és mikor a szűkölködő jogosságot beszél. 8 De a nemes dolgokat eszelt ki, és ő nemes dolgoknál megmarad. 9 Gondtalan asszonyok, fel, halljátok szavamat, bizakodó leányok, figyeljetek beszédemre. 10 Esztendőn fölül napok múlva remegni fogtok ti bizakodók, mert elveszett a szüret, gyümölcsszedés nem lesz. 11 Reszkessetek ti gondtalanok, remegjetek ti bizakodók, vetkőzettek, meztelenedjetek, gyászt öltsetek az ágyékra! 12 Mellet verdesnek a gyönyörűséges mező miatt, a termékeny szőlő miatt. 13 Népem földjén tövis és tüske nő ki, bizony mind a vígásos házain az ujjongó városnak. 14 Mert a kastély pusztán maradt, a zajos város elhagyatott, bástya és óratorony barlangokká váltak örökre, vadszamarak vígáságául, nyájak legelőjéül. 15 Míg nem kiömlik ránk a szellem a magasból és a pusztá termőfölddé lesz és a termőföld erdőnek tekintetik. 16 És lakozik a pusztában jogosság és igazság a termőföldön lakik. 17 És lesz az igazságnak műve béke és az igazság munkája békesség és biztonság mindenre. 18 És lakni fog népem a béké hajlékában és biztos lakásokban és gondtalan nyugalomban. 19 És jégeső

lesz, mikor ledől az erdő és alacsonyra alacsonyul a város. 20 Boldogok ti; akik magot szórtok minden víz mellett, kik szabadon bocsátjátok az ökör és szamár lábat.

33 Oh pusztító, de téged nem pusztítottak, hűtlenkedő, de ellened nem hűtlenkedtek! Amint végeztél a pusztítással, téged fognak pusztítani; amint befejezted a hűtlenkedést, ellened fognak hűtlenkedni. 2 Örökkévaló, könyörül rajtunk, hozzád reménykédtünk; légy a karjuk reggelenként, segítségünk is a szorongatás idejében. 3 A zajongás hangjától elbujdostak népek; felemelkedésedtől elszóródtak nemzetek. 4 És összeszedik zsákmányotokat, amint összeszedik a sáskát, amint futkos a szőcske, úgy futkosnak rajta. 5 Magasztos az Örökkévaló, mert magasban lakozik, megtöltötte Cziót joggal és igazsággal. 6 És meglesz időb biztosága, üdvek gazdagsága, bölcsesség és megismerés; az istenfélélem az az ő kincse. 7 Íme hőseik kiáltanak kinn, a béke követei keservesen sírnak. 8 Elpusztultak az országutak, megszűnt az útonjáró; fölbontott szövetséget, megvetett városokat, nem vett semmibe embert. 9 Gyászol, elhervadt a föld, megszégyenül a Libanon, elfonnyadt; olyan lett a Sárón mint a sivatag, lombját leveti Básán és Kármell. 10 Most felkelek, mondja az Örökkévaló, most fölmagasodom, most felemelkedem. 11 Fogantok pozdorját, szültök tarlót, leheletetek tűz, mely megemészett benneteket. 12 És lesznek a népek mészkemencék, levágott tővisek, tűzzel gyűjtatnak meg. 13 Halljátok távollevők, mit cselekedtem és tudjátok meg közelvalók hatalmamat. 14 Remegtek Cziónban a vétkesek, reszketés fogta el az istenteleneket ki lakhatik közülrünk emésztő tűznél, ki lakhatik az örök lángoknál? 15 Aki igazságban jár és egyenességet beszél, megveti a zsarolt nyereséget, megrázza kezét, hogy ne fogjon vesztegetést, betömi fulét, hogy ne halljon vérbünt és behunja szemeit, hogy ne lásson rosszat: 16 az magasban fog lakozni, szíklák várai az ő menedéke: kenyere megadatik, vize maradandó. 17 Királyt az ő szépségében nézik majd szemeid, látni fognak tágas országot. 18 Szíved felelemmel gondolja: hol az író, hol a mérlegelő, hol aki összeírja a tornyokat? 19 A durva népet nem látod, a homályos ajkú népet, mely meg nem érhető, a dadogó értelem nélküli nyelvűt. 20 Nézd Cziót, gyülekezésünk városát, szemeid látni fogják Jeruzsálemet gondtalan hajléknak, sátornak, mely nem mozdul, melynek szőgeit soha nem szakítják ki, melynek kötelei nem szakadnak szét, egy sem. 21 Hanem hatalmas ott számunkra az Örökkévaló, folyók, széles partú folyamok helyett, rajta nem jár evezős hajóraj, és hatalmas hajó nem

kel át rajta. 22 Mert az Örökkévaló a bíránk, az Örökkévaló a törvényadónk, az Örökkévaló a királyunk, ő megsegít bennünket. 23 Meglazultak köteleid, nem tartják erősen árbócfájuk talajpát, nem feszítik ki a vitorlát; akkor osztottak zsákmányos ragadmányt sokat, sánták prédáltak prédát, 24 és nem mondja lakos: beteg vagyok – a nép, mely benne lakik, ment a bűntől.

34 Közeledjetek népek, hogy halljatok, és ti nemzetek

figyeljetek, hallja a föld és teljessége a világ és mind a sarjadékai. 2 Mert haragja van az Örökkévalónak mind a népek ellen és föllobbanása mind a seregük ellen; átokká tette, odaadta a mészárlásnak. 3 Elesetjeik pedig eldobatnak és dögeiknek fölszáll a bűze; és szétfolynak a hegyek vérüktől. 4 Elkorhad az égnek egész serege, összetekerődznek mint a könyv az egek és egész seregük elhervad, amint hervad a levél a szőlőtőről, mint hervadt lomb a fügefáról. 5 Mert megittasult az égben kardom, íme leszáll Edónra és átkom népére, ítéletre. 6 Az Örökkévaló kardja tele van vérrel, zsírossá lett zsiradéktól, a bárányok és bakok vérétől, a kosok veséinek zsiradékától; mert áldozása van az Örökkévalónak Boczában és nagy mészárlása Edóm országában. 7 És reémek dőlnek le velük meg tulkok bikákkal, és megittasul országuk a vértől és poruk zsírossá lesz a zsiradéktól. 8 Mert bosszú napja van az Örökkévalónak, a fizetés éve Czión pörének. 9 Átváltoznak patakjai szurokká és pora kénné és lesz a földje égő szurokká. 10 Éjjel és nappal nem fog kialudni, örökké száll fel a füstje, nemzedékről nemzedékre pusztulva marad, örökökön örökké nincs ki átmenne rajta. 11 Birtokba veszik pelikán és sün, bagoly és holló lakoznak benne kifeszítí rá a pusztaság zsinórját és az üresség súlyköveit. 12 Nemesei nincsenek ott, hogy királyságot kiáltanának ki: és mind a nagyjai semmivé lesznek. 13 És kinő kastélyaiból tövis, csalán és bogánc az erősségeiben; és sakálok lakává lesz, struccmadarak tanyájává. 14 És találkoznak pusztai állatok vad ebekkel, szörösbök társára kiált; bizony ott megpihen Lilit, és talál magának nyugvó helyet. 15 Ott fészkelt a nyílkígyó, tojt és költött és melengetett az ő árnýékában, bizony ott gyülekeztek a kányák egyik a másikával. 16 Kutassátok az Örökkévaló könyvéből és olvassátok, egy sem hiányzik azokból, egyik sincs másik nélkül, mert a szájam, az rendelte és a lehelete, az gyűjtötte egybe. 17 És ő vetett nekik sorsot és keze osztotta el nekik zsinórral; örökre veszik birtokba, nemzedékről nemzedékre lakoznak benne.

35 Örvendenek majd pusztai és sivatag, és ujjong a vadon és virul mint a nárcisz. 2 Virulva virul és ujjong, bizony

ujjongva és vigadva: a Libanon dicsősége adatott neki, a Karmel és Sárón díszé; ők látni fogják az Örökkévaló dicsőségét, Istenünk díszét. 3 Erősítsetek lankadt kezeket és ingó téerdeket szilárdításatok meg. 4 Mondjátok a hamarkodó szívűeknek: erősödjeket, ne féljetek; itt az Istenetek, bosszú jő. Isten viszonzása, ő jön és megsegít benneteket. 5 Akkor megnyílnak a vakok szemei és a süketek fülei fölnyíttatnak. 6 Akkor ugrándozi mint az őz a sánta és ujjong a némának nyelve; mert vizek fakadnak a pusztában és patakok a vadonban. 7 És a délibáb tóvá lesz és a szomjas föld vízforrásokká; a sakálok lakásában, heverőhelyükön tanyája van a nádnak és sásnak. 8 És lesz ott ösvény meg út, szent útnak nevezik majd azt, nem járja tisztában, hanem az övék lesz; aki ezúton jár, még oktalanok sem tévednek el. 9 Nem lesz ott oroszlán, vad ragadozó nem megy rajta, nem találattatik ott; hanem járnak a megszabadultak. 10 És az Örökkévaló megváltottjai visszatérnek és jönnek Cziónba ujjongással, örökök örööm a fejükön, vígságot és örömet érnek és elfut bú és sóhaj.

36 És volt Chizkijáhú király tizenegyedik évében felment

Szanchérib, Assúr királya, mind a Jehúda erősített városai ellen és elfoglalta azokat. 2 És küldte Assúr királya Rabsákét Lákhísból Jeruzsálembe Chizkijáhú királyhoz hatalmas sereggel. És megállott a felső tónak vízvezetékénél a mosómező útján. 3 Erre kiment hozzá Eljákim, Chilkijáhú fia, aki a ház fölött volt, meg Sebna az író és Jóách, Ászáfia, a kancellár. 4 És szólt hozzájuk Rabsáké: Szóljatok csak Chizkijáhúnak: így szól a nagy király, Assúr királya: micsoda bizalom az, mellyel bíztál? 5 Azt mondtam, csak szóbeszéd, hogy tanács és hatalom kell a háborúhoz! Most kiben bíztál, hogy föllázadtál ellenem? 6 Íme bíztál erre a törött nádpálcára, Egyiptomra, amelyre ha valaki támaszkodik, behatol a tenyerébe és átfúrja azt! Ilyen Fáraó, Egyiptom királya, mindeneknak, kik benne bíznak. 7 De ha így szólsz hozzá: az Örökkévalóban, a mi Istenünkben bíztunk, hiszen ő az, aki nem előállította Chizkijáhu magaslatait és oltárait és azt mondta Jehúdának és Jeruzsálemnek: ezen oltár előtt boruljatok le! 8 Most tehát állj csak fogadásba urammal, Assúr királyával: hadd adok neked kétezer lovat, vajon tudsz-e lovasokat adni rájuk? 9 Hogy vernél hát vissza csak egy helytartót is, uramnak legkisebb szolgáit közül? És te Egyiptomra bíztad magadat szekérhad és lovasok dolgában? 10 Ámde vajon az Örökkévaló nélkül jöttem: fől ez ország ellen, hogy elpusztítsam? Az Örökkévaló mondta nekem: menj fől ez ország ellen és pusztítsd el!

11 Erre szólt Eljákim meg Sebna és Jóách Rabsákéhoz:

Beszélj kérlek szolgáidhoz arámul, mert mi értjük; és ne beszél hozzánk zsidóul azon nép füle hallatára, mely a falon van. **12** És mondta Rabsáké: Vajon uradhoz és te hozzád küldött-e engem uram, hogy elmondjam e szavakat? Nemde inkább azon emberekhez, akik a falon ülnek, hogy egyék a ganéjukat és igyák vizeletüket veletek együtt. **13** Erre odaállt Rabsáké és fennhangon kiáltott zsidóul: és mondta: Halljátok a nagy királynak Assúr királyának szavát: **14** Így szól a király: Ne ámítson benneteket Chizkijáhú, mert nem menthet meg titeket. **15** És ne biztasson benneteket Chizkijáhú az Örökkévalóval, mondván: meg fog menteni minket az Örökkévaló, nem adatik e város Assúr királyának kezébe. **16** Ne hallgassatok Chizkijáhúra! Mert így szól Assúr királya: Kössetek velem békét és gyertek ki hozzáim, hogy ehessétek kiki az ő szőlőtőjét és kiki az ő fügefáját és hogy ihassátok kiki az ő kútja vizét. **17** Amíg eljövök és elviszlek benneteket egy országba, mely olyan mint a ti országtok: gabona és must országába, kenyér és szőlők országába. **18** Nehogy csábítson titeket Chizkijáhú, mondván: az Örökkévaló majd megment bennünket. Hát megmentették-e a nemzetek istenei kiki az ő országát Assúr királyának kezéből? **19** Hol vannak Chamát és Árpád istenei, hol Szefaravájim istenei, és vajon megmentették-e Sómrónt kezemből? **20** Kik azok mind ez országok istenei közül, akik megmentették országukat kezemből, hogy az Örökkévaló megmentené Jeruzsálemet kezemből? **21** De hallgattak és nem feleltek neki semmit, mert parancsa volt az a királynak, mondván: ne felejteket neki! **22** Erre bement Eljákím, Chilkijahú fia, aki a ház fölött volt, meg Sebna az író és Jóach, Ászáf fia, a kancellár, Chizkijáhúhoz megszaghatott ruhákkal és jelentették neki Rabsáké szavát.

37 És volt amint meghallotta Chizkijáhú király, megszaghatta ruháit, zsákok öltött magára és ment az Örökkévaló házába. **2** És küldte Eljákímöt, ki a ház fölött volt, meg Sebnát az író és a papok véneit, zsákba öltözötten, Jesájáhúhoz, Ámócz fiához, a prófétához. **3** És szóltak hozzá: így szól Chizkijáhú: szorongatásnak, fenyítésnek és gyalázatnak napja e mai nap, mert eljutottak a gyermekek a méhszájig, de erő nincs a szülésre. **4** Talán meghallja az Örökkévaló, a te Istened, Rabsáké szavait, akit küldött az ő ura, Assúr királya, hogy káromolja az élő Isten és szidalmazott azon szavakkal, melyeket hallott az Örökkévaló, a te Istened! Mondj tehát imát a még meglevő maradékért. **5** És elmentek Chizkijáhú király szolgái Jesájáhúhoz. **6** Akkor mondta nekik Jesájáhú: Így szóljatok uratokhoz; így szól az Örökkévaló, ne féj azon

szavaktól, miket hallottál, hogy káromoltak engem Assúr királyának legényei. **7** Íme én olyan lelkei adok belé, hogy hírt hallván visszatér országába; és elejtem őt kard által az országában. **8** Visszatért Rabsáké és találta Assúr királyát Libna ellen harcolva; mert hallotta, hogy ez elindult Lákhisból. **9** Ekkor hallotta Tirhákáról, Kús királyáról, hogy mondta: Íme kivonult, hogy harcoljon veled. És újra követeket küldött Chizkijáhúhoz, mondván: **10** Így szóljatok Chizkijáhúhoz, Jehúda királyához, mondván: ne ámítson téged istened, akiben te bízol, mondván: nem adatik Jeruzsálem Assúr királyának kezébe. **11** Hiszen te hallottad, hogy mit tettek Assúr királyai mind az országokkal, elpusztítván azokat, és te megmenekülnél? **12** Megmentették-e őket azon nemzetek istenei, amelyeket megrontottak őseim: Gózánt és Cháránt és Réczeft és Éden fiait Telasszárban? **13** Hol van Chamát királya és Árpád királya, meg királya Szefaravájim városának, Hénáé és Ivváé? **14** És vette Chizkijáhú a levelet a követek kezéből és elolvasta. Erre fölment az Örökkévaló házába és kiterítette azt Chizkijáhú az Örökkévaló színe előtt. **15** Imádkozott Chizkijáhú az Örökkévalóhoz, mondván: **16** Örökkévaló, seregek ura, Izrael Istene, aki a kerubokon székel, te vagy az Isten, te egyedül mind a föld királyságai fölött, te alkottad az egét és a földet. **17** Hajtsd, Örökkévaló, füledet és halljad, nyisd meg, Örökkévaló, szemeidet és lásd; halljad Szanchéribnek mind a szavait, melyeket küldött, hogy káromolja az élő Istent. **18** Valóban, oh Örökkévaló, elpusztították Assúr királyai mind az országokat és saját országukat; **19** és tűzbe vetették isteneiket, mert nem istenek azok, hanem ember kezeinek műve, fa és kő, tehát megsemmisítették. **20** Most pedig, oh Örökkévaló, Istenünk, szabadíts meg minket kezéből, hogy megtudják mind a föld királyságai, hogy te vagy, oh Örökkévaló, egyedül. **21** És küldött Jesájáhú, Ámócz fia, Chizkijáhúhoz, mondván: Így szól az Örökkévaló, Izrael Istene, én akihez imádkoztál, Szanchérib, Assúr királya felől. **22** Ez az ige, melyet szólt az Örökkévaló felőle: kigúnyolt téged, kicsúfolt téged Czión szűz leánya, mögöttek fejét rázta Jeruzsálem leánya. **23** Kit káromoltál és gyaláztál, kire emeltél hangot és hordtad magasan szemeidet? Izrael szentje ellen! **24** Szolgád által káromoltad az Urat és mondadt: szekereim sokaságával fölmentem én a hegyek magasságára, a Libanon legvégeibe; kivágom sudár cédrusait, válogatott ciprusait, eljutok szélső magasságáig, termőföldje erdejéig. **25** Én ástam és ittam vizet és kiszáritottan lábaim talpával mind az Egyiptomnak folyóit. **26** Nemde hallottad, régtől azt készítettem, őskor napjaitól fogva elvégeztem, most véghez vittem: úgy legyen az, hogy romhalmokká, rombolnak erősített városokat. **27**

Lakóik pedig kurta kezűek, megtörtek és megszégyenültek, lettek mint a mező füve és a pázsit zöldje, mint a tetők moha, mint a mezőség, mielőtt megnőtt a gabona. 28 Hiszen ismerem ültödet, mentedet és jöttödet, meg háborgásodat ellenem! 29 Mivelhogy háborogsz ellenem és gőgösséged fölszállt fülemben, teszem karikámat az orrodba és zabolámat a szádba és visszavezetlek az úton, melyen jöttél. 30 És ez neked a jel ez évben utótermést esztek, a második évben utóhajtást; a harmadik évben pedig vesseket és arassatok, ültessetek szőlőket és egyétek gyümölcsüket. 31 És Jehúda házának megmaradt része továbbra is gyökeret ver alul és gyümölcsöt terem felül. 32 Mert Jeruzsálemből fog eredni a maradék és a megmaradt rész Czión hegyéről. Az Örökkévalónak, a seregek urának buzgalma cselekszi ezt. 33 Azért így szól az Örökkévaló Assúr királya felől: nem jön be ebbe a városba, nem lő oda nyílat, nem rohan meg pajzzsal és nem hánym föl ellene töltést. 34 Az úton, amelyen jött, azon tér vissza: de ebbe a városba nem jön be, úgymond az Örökkévaló. 35 Megvédem a várost, hogy megsegítsem, a magam kedvéért és Dávid szolgám kedvéért. 36 És kivonult az Örökkévaló angyala és megölt Assúr táborában száznyolczvanötezer embert: mikor korán reggel felkeltek, íme mindannyian holt hullák. 37 Erre elindult, elment és visszatérít Szanchérib Assúr királya és maradt Ninivében. 38 És történt, midőn épen leborult istenének Niszrókhnak házában, megölték őt karddal fiai Adrammélék és Saréczer és ők Arárát országába menekültek; és király lett helyette fia Ézsar-Chaddón.

38 Ama napokban halálosan megbetegedett Chizkijáhú; bement hozzá Jesájáhú, Ámósza fia, a próféta és szólt hozzá: Így szól az Örökkévaló: rendelkezzel házad felől, mert meg fogsz halni és nem gyógyulsz fel. 2 Ekkor a fal felé fordította Chizkijáhú arcát és imádkozott az Örökkévalóhoz. 3 Mondta: Oh Örökkévaló, emlékezzél csak meg; arról, hogy jártam előtted igazsággal és őszinte szívvel és ami jó a szemeidben, azt cselekedtem! És sírt Chizkijáhú nagy sírással. 4 És lett az Örökkévaló igéje Jesájáhúhoz; mondván: 5 Menj és szólj Chizkijáhúhoz: így szól az Örökkévaló, Dávid ősödnek Istene: hallottam az imádságodat, láttam könyüdet; íme hozzáadok napjaidhoz tizenöt évet. 6 És Assúr királyának markából megmentelek téged, meg a várost és megvédem a várost. 7 És ez neked a jel az Örökkévaló részéről, hogy megtesz az Örökkévaló ezt az igét, melyet kimondott: 8 Íme visszamenesztem a fokok árnyékát, mely lement volt Ácház napóráján a nap által tíz fokkal. És visszament a nap tíz fokkal, a fokokkal, amelyekkel lement volt a napóra. 9 Chizkijáhú,

Jehúda királyának irata, mikor beteg volt és felgyógyult betegségből. 10 Én mondtam, napjaim nyugodtságában kell mennem az alvilág kapuiba, megfosztottam hátralevő éveimtől. (Sheol h7585) 11 Azt mondta, nem fogom látni Jáht, Jáht az elők országában, meg nem látok többé embert a világ lakónál. 12 Lakásom lebontatott és elköltözött tőlem, mint a pásztorsátor; összegomolyítottam mint a takács életemet, a fonalról leszakít engem: nappaltól estig végzel velem! 13 Tűrtettem magam reggelig, mint az oroszlán úgy töri össze minden csontjaimat; nappaltól estig végzel velem. 14 Mint fecske és daru, úgy sipogok, búgok mint a galamb, sóvárogtak szemeim a magasba Uram, szorongatva vagyok, légy kezesem! 15 Mit beszéljek? Hisz szót nekem és ő megítette, lépdelni fogok mind az éveimben lelkem keserűségében. 16 Uram, ezáltal élünk, és egészen benne van lelkem élete; így erősít és gyógyíts fől engem. 17 Íme üdvömöre van a keserűség, a keserűség; te pedig szeretve mentettek meg lelkemet az enyészet verméből, mert hátrad mögé vetetted mind a vétkeimet. 18 Mert nem az alvilág magasztal téged, a halál nem dicsér téged, nem reménykednek a gödörbe szállók hűségedben. (Sheol h7585) 19 Az élő, az élő, az magasztal téged, miként én ma; atya a gyermekekkel tudatja hűségedet. 20 Örökkévaló, segíts meg engem és dalainkat daloljuk majd életünk minden napjaiban, az Örökkévaló házánál. 21 És mondta Jesájáhú, hogy vegyenek egy darab fügelepént és kenjék a fekelyre, hogy meggyógyuljon. 22 És mondta Chizkijáhú: mi a jele, hogy fel fogok menni az Örökkévaló házába?

39 Abban az időben küldött Meródakh Báládán, Báládán fia, Bábel királya, levelet és ajándékot Chizkijáhúnak; hallotta ugyanis, hogy beteg volt és felépült; 2 És örölt rajtuk Chizkijáhú és megmutatta nekik kincsesházát, az ezüstöt, az aranyat, az illatszereket és a finom olajat meg egész fegyveresházát és minden, ami találtatott kincstáraiban; nem volt semmi, mit meg nem mutatott volna nekik Chizkijáhú a házában és egész birodalmában. 3 Ekkor bement Jesájáhú próféta, Chízkijáhú királyhoz és szólt hozzá: Mit mondak ezek az emberek és honnan jönnek hozzád? Mondta Chizkijáhú: Távoli országból jöttek hozzám, Bábelből. 4 És mondta: Mit láttak házadban? Mondta Chizkijáhú: Mindent láttak, ami házamban van; nem volt semmi, amit meg nem mutattam volna nekik kincstáraimban. 5 Erre szólt Jesájáhú Chizkijáhúhoz: Halljad az Örökkévalónak, a seregek urának igéjét! 6 Íme napok jönnek és elvisznek minden, ami házadban van és amit őseid gyűjtöttek mind e mai napig, Bábelbe, nem marad meg semmi, mondja az Örökkévaló. 7 Fiaid közül is, kik

majd származnak tőled, akiket nemzeni fogsz, elvitetnek, hogy udvari tisztek legyenek Bábel királyának palotájában. **8** Ekkor szolt Chizkijáhú Jeszájáhúhoz: Jó az Örökkévaló igéje, amelyet mondta! És mondta: Hiszen ha csak béke és biztoság lesz az én napjaiból.

40 Vigasztaljátok, vigasztaljátok népemet, mondja Istenetek.

2 Beszéljetek Jeruzsálem szívére és hirdesse neki, hogy letelt a szolgálat ideje, hogy leróva bűne, hogy kapott az Örökkévaló kezéből kétszeresen minden a vétkeiért. **3** Egy szólónak hangja: A pusztában törjétek az Örökkévaló útját, egyengessetek a sivatagban pályát Istenünknek. **4** minden völgy emelkedjék és minden hegy és domb alacsonyodjanak; legyen a mi görbe rónává és a hegyhátak síkságá; **5** hogy megnyilvánuljon az Örökkévaló dicsősége és lássa minden halandó egyaránt, hogy az Örökkévaló szája beszélt. **6** Egy hang, mely mondja: Szólj! Egy másik mondja: Mit szóljak? minden halandó fű és minden kegye olyan, mint a mező virága. **7** Elszáradt a fű, elhervadt a virág, mert az Örökkévaló lelke lehel rá; valóban fű a nép. **8** Elszárad a fű, elhervad a virág, de Istenünknek igéje fennmarad örökre. **9** Magas hegyre menj föl, hírholzója Cziónnak, emeld föl erővel hangodat, hírholzója Jeruzsálemnek: emeld fel, ne félj, mondd meg Jehúda városainak: itt az Istenetek! **10** Íme az Úr, az Örökkévaló mint hatalmas jön, karja az, mely uralkodik: íme, jutalma vele van és munkabére ő előtte. **11** Mint pásztor, ki nyáját legelte, karjára gyűjti a bárányokat és ölében viszi, a szoptatósakat vezeti. **12** Ki mérte meg markával a vizeket és határozta meg arasszal az egeket és foglalta mércébe a föld porát és mázsált mérlegben hegyeket és dombokat a serpenyőkben? **13** Ki határozta meg az Örökkévaló szellemét, ki a férfi, ki tanácsát tudatta vele? **14** Kivel tanácskozott, hogy oktatta volna és tanította volna a jog ösvényére, hogy tanította volna tudásra és az értelem útját tudatná vele? **15** Lám, a nemzetek mint csepp a vederből és a serpenyők porszemeként becsültetnek; lám, szigeteket mint parányt emel föl. **16** És a Libanon nem elégsges tüzelésre, és vadja nem elégsges égőáldozatra. **17** Mind a nemzetek olyanok előtte mint semmi, valami semmisnek és hiábaivalnak tekintetnek általa. **18** Kivel hasonlítjátok hát össze az Isten, és minő hasonlóságot állítotok mellé? **19** A képet művész öntötte és ötvös bevonja arannyal és ezüstláncokat olvaszt rá. **20** Aki íly adománya szegény, fát választ, mely nem rothad; bölcs művész keres magának, hogy képet alkossan, mely nem inog. **21** Nem tudjátok-e, nem hallottatok-e, nem mondattatt-e meg nektek kezdettől fogva, nem értettétek-e meg a föld alapjait? **22** Ó az, ki székel

a föld köre felett, annak lakói pedig olyanok, mint sáskák; aki kiterjesztette mint kárpitot az egeket és kinyújtotta mint sártort, mely lakanivaló; **23** aki semmivé tesz fejedelmeket, a föld bíráit hiábaivalosággá tette. **24** Alig ültették be, alig vetették el, alig gyökerezik meg a földben törzsük, már is fuvallott rájuk és elszáradtak és vihar viszi el őket mint a tarlót. **25** Kivel hasonlítotok össze engem, hogy vele egyenlő volnék, mondja a szent. **26** Emeljétek fel a magasba szemeiteket és lássátok, ki teremtette ezeket? Ó, ki, szám szerint vezeti ki seregüköt, mindenjáukat néven szólítja, a nagy hatalmú és szilárd erejű előtt egy sem hiányzik. **27** Minek mondod Jákob és szólsz Izrael: el van rejte utam az Örökkévalótól és Istenemet elkerülte jogom? **28** Nem tudod-e, avagy nem hallottad-e: örök Isten az Örökkévaló teremtője a föld végeinek, nem bágyad el és nem fárad el, kikutathatatlan az ő értelme! **29** Erőt ad a bágyadtnak és az erőtlennek sok hatalmat juttat. **30** Elbágyadnak bár fiatalok és elfáradnak, és ifjak botolva botlanak **31** de az Örökkévalóban reménykedők erőt váltanak, szárnyat emelnek mint a sasok, szaladnak és el nem fáradnak, mennek és el nem bágyadnak.

41 Hallgassatok rám, szigetek és a nemzetek váltsanak erőt; lépjenek ide, aztán beszéljenek, együtt álljunk elő ítéletrre. **2** Ki ébresztette fel keletről azt, kinek lábához szólítja a győzelmet, elője ad nemzeteket és királyokat vet alá, adja por gyanánt kardja elé, úzött tarló gyanánt íja elé.

3 Üldözi őket, halad épsgben ösvényen, melyre lábaival soha nem lépett. **4** Ki művelte és cselekedte? Aki szólítja kezdettől fogva a nemzedékeket; én az Örökkévaló, az első és az utolsóknál én vagyok! **5** Látták a szigetek és félnek, a föld végei remegnek: közeledtek és eljöttek. **6** Egyik a másikát segítik, és testvérenek azt mondja: légy erős. **7** Fölbátorította a művész az ötvöst, a kalapáccsal simító azt, aki az ülőt veri; azt mondja a forrasztásról: jó az, és megerősítette szögekkel, hogy ne inogjon. **8** Te pedig szolgám Izrael, Jákob te, kit választottam, magzatja Ábrahámnak az én barátomnak; **9** te, akit megragadtalak a föld széleiről és a végeiről hívtalak és mondtam neked: szolgám vagy, választottalak és nem vetettelek meg. **10** Ne félj, mert veled vagyok, ne aggódjál, mert én vagyok Istened, megerősítettelek, segítettelek is, tartottalak is győzelmes jobbommal. **11** Lám, megszégyenülnek és elpirulnak minden, akiik felgerednek ellened; olyanok lesznek mint a semmi és elvesznek a te pörös feleid; **12** keresni fogod, de nem találod őket, a te viszállyos feleidet; olyanok lesznek, mint a semmi, és mint ami nincs; a te harcos feleid. **13** Mert én az Örökkévaló, a te Istened, megragadom jobbodat, aki

azt mondja neked: ne félj, én megsegítettelek. 14 Ne félj, Jákob férge, Izraelnek csekély népe; én megsegítettelek, úgymond az Örökkévaló és a te megváltód Izrael szentje. 15 Íme éles, új, sokfogú cséplőszánná teszlek, megcsépelsz hegyeket és összemorzsolod, és dombokat polyvává teszel. 16 Megszórod öket és szél viszi el és vihar elszéleszi őket; te pedig ujjongani fogsz az Örökkévalóban és Izrael szentjében fogsz dicsekedni. 17 A szegények és szűkölökődők vizet keresnek és nincs nyelvük szomjúságtól szikkadt el; én, az Örökkévaló meghallgatom őket, Izrael Istene, én nem hagyom el őket. 18 Majd fakasztok kopár csúcsokon folyókat és völgyek közepén forrásokat, pusztát teszek vizes tóvá és sivatag földet víznek eredőivé. 19 Adok a pusztában cédrust, akácot, mirtust és vadolajfát teszek a sivatagba ciprust, jegenyét és fenyőt egyetemben. 20 Hogy lássák és tudják és észrevegeyék és belássák egyetemben, hogy az Örökkévaló keze cselekedte ezt és Izrael szentje teremtte. 21 Hozzátok ide ügyeteket, szól az Örökkévaló, terjesszétek elő erősségeiteket, szól Jákob királya. 22 Terjesszék elő és jelentsék meg nekünk, hogy mik fognak történni, az előbbieket – mik azok, jelentsétek meg, hogy ráfordításuk szívünket és megtudjuk végüket, vagy a jövendőket hallassátok velünk. 23 Jelentsétek meg az utóbb bekövetkezőket, hogy megtudjuk, hogy istenek vagytok, jót is, meg rosszat is tesztek, hogy bámuljunk és lássuk egyetemben. 24 Lám, ti semmiből vagytok és művetek semmis; utálat, ki titeket választ. 25 Fölébresztettem északról és eljött, napkeletről azt, aki szólítja nevetem, jön a helytartóra mint agyagra és mint fazekas, ki a sarat tapossa. 26 Ki jelentette meg kezdettől, hogy megtudjuk és régtől fogva, hogy ezt mondjak: igaz! Nincs sem jelentő, sem hirdető, sem, aki hallja szavaitokat! 27 Mint első mondomb Czionnak: íme itt vannak! – és Jeruzálemnek hírmondót adok. 28 Nézek, de nincs senki – ezek közül, de nincs tanácsadó, hogy megkérdezzem őket és választ adjanak. 29 Lám, minden nyian semmisek, semmik a műveik, szél és hiábavalóság az öntvényeik.

42 Íme az én szolgám, akit tartok, az én választottam, akit kedvel a lelkem. Ráadtam szellememet, hogy törvényt vigyen szét a nemzeteknek. 2 Nem kiált, nem szól hangosan, nem hallatja az utcán szavát. 3 Törött nádat nem tör el, és pislogó kanocot nem olt el, igazságra viszi szét a törvényt. 4 Nem lankad el és nem törik meg, míg a törvényt nem helyezi el a földön és tanítására nem várakoznak a szigetek. 5 Így szól az Isten, az Örökkévaló, aki teremtte az egeket és kinyújtotta azokat, aki kiterítette a földet meg sarjadékait, aki leheletet adott a rajta levő

népnek és szellemet a rajta járóknak: 6 Én az Örökkévaló hívtalak igazsággal és megfogom kezedet; megóvlak és teszlek a nép szövetségévé, a nemzetek világosságává; 7 hogy megnyissad a vak szemeket, hogy kihozzad börtönből a foglyot, a fogházból a sötétségben ülőket. 8 Én vagyok az Örökkévaló, az a nevem; és dicsőséget másnak nem adom, se nem dicséretemet a bálványképeknek. 9 Az előbbiektől íme bekövetkeztek és ujjakat jelentek én, mielőtt sarjadzanának, hallatom veletek. 10 Énekeljetek az Örökkévalónak új éneket, dicsérétét a föld végéről, aikik tengerre szálltak és annak teljessége, szigetek és azok lakói. 11 Hangosan szóljanak a pusztá és annak városai, a tanyák, melyeken Kédár lakik, ujjongjanak a szikla lakói, a hegyek csúcsáról kiáltsanak. 12 Adjának az Örökkévalónak dicsőséget és dicséretét jelentsék a szigeteken. 13 Az Örökkévaló mint a hős indul ki, mint a harcos vízé ebreszt fel buzgóságot, riadoz, sikolt is, ellenségein győzedelmeskedik. 14 Hallgattam régtől fogva, csendes maradtam, erőt vettetem magamon; mint a szülőnő nyögök, pihegek és lihegek egyetemben. 15 Elpusztítok hegyeket és dombokat és minden füvüket elszárasztom; teszek folyókat szigetekké és tavakat kiszárítok. 16 És vezetek vakokat oly úton, melyet nem ismernek, ösvényeken, melyeket nem ismernek, járatom őket; teszek sötétséget előttük világossággá és a görbe helyeket rónává ezek a dolgok, melyeket megcselekszem és nem hagyom el. 17 Meghátráltak, megszégyenülnek szégyennel, aikik bíznak a bálványképben, aikik azt mondják az öntött képnek: ti vagytok isteneink. 18 Ti süketek halljátok, és ti vakok tekintsetek, hogy lássatok! 19 Ki vak, ha csak nem a szolgám és süket mint a követem, akit küldök; ki vak mint az önmegadó és vak mint az Örökkévaló szolgája? 20 Sokat látsz, de nem tartod meg; megnyitják a füleit, de nem hall. 21 Az Örökkévaló kívánta az ő igazsága kedvéért, hogy nagyá tegye a tant és dicsővé tegye. 22 De ő kiprédált és kifosztott nép, fogva tartják mindenjáját odúkban, és fogházakba eldugattak; prédává lettek és nincs megmentő, kifosztva lettek, és nincs ki mondja: add vissza. 23 Közületek ki figyel erre, ügyel és hallgat rá a jövőért? 24 Ki adta kifosztásra Jákobot és Izraelt a prédálóknak? Nemde az Örökkévaló, aki ellen vétkeztünk, aikinek útjain nem akartak járni és aikinek tanára nem hallgattak? 25 Kiötötte tehet ár haragjának hevét és háború hatalmát az lánggal vette őt körül, de ő nem tudta, meggyűjtotta, de nem vette szívére.

43 Most pedig így szól az Örökkévaló, teremtőd, oh Jákob és alkotód, oh Izrael; ne félj, mert megváltalak, neveden szólítalak, enyém vagy. 2 Ha átkelsz vízen, veled

vagyok, és ha folyókon nem sodornak el; ha tűzbe mész nem perzselődpsz meg és láng meg nem gyűjt. 3 Mert én az Örökkévaló, a te Istened, Izrael szentje, a te segítőd, Egyiptomot adom váltságodul, Kúst és Szebát helyetted. 4 Minthogy drága vagy szemeimben, bocses vagy és én szeretlek, embert adok helyetted és népeket lelked helyett. 5 Ne félj, mert veled vagyok; keletről hozom magzatodat és nyugatról gyűjtlek össze. 6 Mondom az északnak: add és a délnék: ne tartsd vissza, hozd el fiaimat távolról és leányaimat a föld végéről; 7 mindenkit, ki nevemről neveztetik s akit dicsőségemre teremtettem, alkottam és készítettem. 8 Hozzák ki a népet, mely vak, bár szemei vannak és a süketeket, kiknek füleik vannak. 9 Mind a nemzetek gyűljenek össze egyaránt és gyülekezzenek a népek! ki közülük jelenti ezt meg, és az előbbieket hallassák velünk; adják tanúikat, hogy igazaknak bizonyuljanak, vagy hallják ők és mondják: igazság! 10 Ti vagyok tanúim, úgymond az Örökkévaló, és szolgám, akit választottam; azért hogy tudjátok és nekem higgyetek és megértsétek, hogy én vagyok az, előttem nem alkottattam Isten és utánam nem lesz. 11 Én, én vagyok az Örökkévaló és nincs rajtam kívül segítő. 12 Én jelentettem és segítettem és hirdettem és idegen nem volt köztetek: hisz ti vagyok a tanúim, úgymond az Örökkévaló és én vagyok Isten. 13 Mától fogva is én vagyok az és nincs kezemből megmentő cselekszem és ki gátolja meg? 14 Így szól az Örökkévaló, megváltótok, Izrael szentje: Kedvetekért küldöttetem Bábelbe és leszállítom szökevényekként mindenjáratukat és a kaldeusokat vigalmas hajóikon. 15 Én az Örökkévaló vagyok a ti szenteket, Izrael teremtője, a ti királyotok. 16 Így szól az Örökkévaló, ki utat adott a tengerben és hatalmas vizekben ősvényt: 17 aki kivonultatott szekeret meg lovát, hadat és hatalmast, egyaránt feküsznek, nem kelnek föl, elpislogtak, mint a kanóc kialudtak. 18 Ne emlékezzetek meg az előbbiekről és a régiekre ne ügyeljetek! 19 Íme újat alkotok, most fog sarjadzani, hisz meg fogjátok tudni; utat is szerzek a pusztában, sivatagban folyókat. 20 Tisztelni fog engem a mező vadja, sakálok és struccmadarak; mert vizet adtam a pusztában, folyókat a sivatagban, hogy megítassam népemet, választottamat, 21 a népet, melyet alkottam magamnak, hogy dicséretemet elbeszéljék. 22 De engem nem szólítottál, Jákob, hogy fáradtál volna velem, Izrael. 23 Nem hoztad nekem égőáldozataid bárányát és vágóáldozataiddal nem tisztaítél engem, nem terheltelek lisztáldozattal és nem fárasztottalak tömjénnel. 24 Nem vettél nekem pénzen fűszernádat és áldozataid zsiradékával nem tartottál jól; de bizony terheltél engem vétkeiddel, fárasztottál bűneiddel. 25

Én, én vagyok az, ki eltörli bűneidet a magam kedvéért és vétkeidről nem emlékszem meg. 26 Emlékeztess, szállunk ítéletbe együttesen, beszél el te, hogy igaznak bizonyulj. 27 Első atyád vétkezett és szószólód elpártoltak tőlem; 28 úgy, hogy megszentségtelenítettem szent vezéreket és átokra kellett adnom Jákobot és meggyalázásra Izraelit.

44 Most pedig halljad, szolgám Jákob, és Izrael, akit választottam. 2 Így szól az Örökkévaló, aki teremtett és anyaméhtről fogva téged alkotott, ki téged megsegít: ne félj szolgám Jákob és Jesúrún, akit választottam. 3 Mert vizet öntök szomjas földre és folyóvizeket a szárazra, szellememet öntöm magzatodra és áldásomat sarjadékadra. 4 És növekedjenek fűnek közepette, mint a fűzfák víz patakai mellett. 5 Ez mondja: az Örökkévaló vagyok az Jákob nevén nevezi magát; amaz kezével írja: az Örökkévaló és Izrael nevével jelzi magát. 6 Így szól az Örökkévaló, Izrael királya, és megváltója, az Örökkévaló a seregek ura: Én vagyok az első és én az utolsó és rajtam kívül nincs Isten. 7 És ki hirdet úgy mint én mondja meg hát és terjessze elém – amiota elhelyeztem az őskor népét? A jövendőket és amik be fognak következni, hadd mondják meg! 8 Ne rettegjetek és ne féljetek! Nemde régtől fogva hallattam veled és megmondtam, hisz ti vagyok a tanúim; van-e Isten rajtam kívül, nincs szikla, nem ismerek. 9 A bálványkép alkotói mindenjában semmiképp sem gyönyörűségeik nem használhatók, hisz tanúik maguk se nem látnak se nem tudnak, azért hogy megszégyenüljönök. 10 Ki alkotott istent és öntött bálványképet, hogy ne használjon? 11 Lám mind a hívei megszégyenülnek, és a művészek maguk jobban más embereknél; összegyűlnek valamennyien, állnak, rettegnek, megszégyenülnek egyetemben. 12 A vasműves baltát készít, munkálkodik a szénnel és pörölyükkel alakítja; megmunkálja, erős karjával, éhezett is s nem volt ereje, nem ivott vizet és elbágyadt. 13 A faműves zsinórta feszített ki, megrajzolja krétával, megdolgozza gyalukkal és a körzövel rajzolja, kidolgozta férfi képmására, ember ékességére, hogy házat lakjék. 14 Vágott magának cédrusokat, vett cserfát és tölgyet, válogatott magának az erdő fái közül, fenyőt ültetett és az eső növeszti. 15 Lesz majd embernek tüzelésre, vett belőlük és megmelegedett, be is fűt, hogy kenyeres süssön; istent is készített és leborult, feldolgozta bálványképpé és meghajtotta magát előtte. 16 Felét tűzben égették el, fele mellett húst eszik, sültet süt és jóllakik, mag is melegszik és azt mondja: melegedtem, tüzet éreztem. 17 A maradékát pedig istenné dolgozta föl, bálványképévé; meghajtja magát előtte és leborul, imádkozik hozzá és mondja: ments meg,

mert istenem vagy! 18 Nem tudnak és nem értenek, mert be vannak tapadva, úgy hogy nem látnak, szemeik s úgy hogy nem értenek, szíveik. 19 És nem veszi szívére, nincs tudás és nincs értelem, hogy mondaná: felét tűzben égettetem el, sütöttem is parazsán kenyeres, húst sütök és eszem, a többöt pedig utálattá dolgozzam föl, fatuskó előtt hajtsam meg magamat? 20 Hamu után jár, elálmított szív vezette félre; tehát nem menti meg lelkét és nem mondja: hiszen hazugság van jobbomban! 21 Emlékezzél meg ezekről Jákob és Izrael, mert szolgám vagy; szolgámul alkottalak téged magamnak, Izrael, nem fogsz tőlem elfelejteni. 22 Eltörlöm mint a felhőt bűntetteidet s mint a felleget vétkeidet; térij vissza hozzám, mert megváltottalak. 23 Ujjongjatok egek, mert az Örökkévaló cselekedte, riadjatok mélységei a földnek, fakadjatok ujjongásra hegyek, erdő és minden fa benne; mert megváltotta az Örökkévaló Jákobot és Izrael által megdicsőül. 24 Így szól az Örökkévaló, megváltód és anyaméhű fogya alkotód: én vagyok az Örökkévaló, ki minden teremtett, ki egyedül kifeszítem az egeket, kiterítettem a földet egymagam; 25 ki meghiúsítja a hazugok jeleit és a bűvészeket elbolondítja, meghátrálta a bölcseket és tudásukat elbutítja; 26 ki fönntartja szolgájának szavát és követeinek tanácsát teljesíti ki azt mondja Jeruzsálemről: lakottá lesz, és Jehúda városairól: fel fognak épülni, romjait pedig föltámasztom; 27 ki azt mondja a mélységek: száradj ki és folyódat elszíkkassztom; 28 ki azt mondja Kóresről: pásztorom, és minden akaratomat teljesíti, hogy mondja Jeruzsálemről: fel fog épülni és a templomról: meg fog alapítatni.

45 Így szól az Örökkévaló a fölkentjéről, Kóresről, akinek megfogtam jobbját, hogy leigázzak előtte nemzeteket és királyok derekát leoldjam, hogy megnyissak előtte ajtókat, és kapuk el ne zárassanak. 2 Én előttem járok és görbeségeket egyengetek, érckapukat összetörök és vasreteszeket szétvágok. 3 És adom neked a sötétség kincseit és a rejtekek gazdagságait, azért hogy megtudjad, hogy én vagyok az Örökkévaló, ki neveden szólítalak, Izrael Istene. 4 Szolgám Jákob kedvéért és választottam Izraelért, neveden szólítottalak, kitűntettem, holott nem ismertél engem. 5 Én vagyok az Örökkévaló és nincs más, rajtam kívül nincs Isten; felővezetlek, holott nem ismertél engem. 6 Azért hogy megtudják napkeletről és napnyugatról, hogy nincs senki kívülem; én vagyok az Örökkévaló és nincs más, 7 aki alkot világosságot és teremt sötétséget, szerez békét és teremt rosszat; én az Örökkévaló teremtem mindeneket. 8 Harmatizzatok egek fölülről és a fellegek

folyjanak igazsággal; nyíljék meg a föld, azok teremjenek üdvöt, ez meg igazságot sarjasszon egyetemben: én az Örökkévaló teremtem. 9 Jaj annak, ki perel alkotójával, cserép a föld cserepei közt, mondja-e az agyag az ő alakítójának: mit csinálsz és művednek nincsenek kezei? 10 Jaj annak, ki az atyának mondja: mit nemzel? és az asszonynak: mit vajúdsz? 11 Így szól az Örökkévaló, Izrael szentje és alkotója: A jövendőket kérdezzétek tőlem, fiaim felől és kezeim műve felől rendelkeznétek-e velem? 12 Én alkottam a földet és embert teremtem rajta, az én kezeim nyújtották ki az egeket, és mind a seregüköt én rendeltem ki. 13 Én ébresztettem őt fel győzelemre és mind az útjait egyengetem; ő fogja felépíteni városomat és elbocsátani számkivetett népemet, nem díjért és nem ajándékért, szól az Örökkévaló, a seregek ura. 14 Így szól az Örökkévaló: Egyiptom szerzeménye és Kús keresete és a szabeusok, a termetes emberek hozzád kerülnek át és a tieid lesznek; te utánad mennek, bilincsekben kerülnek át, előttem leborulnak, hozzád imádkoznak: csak nálad van az Isten és nincs más Isten senki. 15 Bizony, rejtőző Isten vagy te, Izrael Istene, segítő! 16 Megszégyenültek és el is pirultak mindenjában; egyaránt gyalázatban jártak a képek mesterei. 17 Izrael megsegítettet az Örökkévaló által örökös segítséggel; nem fogtok megszégyenülni és nem fogtok elpirulni, soha örökké. 18 Mert így szól az Örökkévaló, az ég teremtője, ő az Isten, a föld alkotója és készítője, ő szilárdította meg, nem pusztaságnak teremtette, arra hogy lakják, alkotta; én vagyok az Örökkévaló és nincs más. 19 Nem rejtekben beszélek, sötétség országának helyén, nem mondtam Jákob magzatjának: pusztaságban keressetek engem; én, az Örökkévaló igazságot szólok, egyenességet hirdetek. 20 Gyülekezzetek és jöjjetek, közeledjetek egyetemben, ti menekültjei a nemzeteknek; nincs tudásuk azoknál, kik bálványképük fáját viszik és imádkoznak istenhez, ki nem segít. 21 Hirdessétek és terjesszétek elő, tanácskozzanak is egyetemben; ki hallatta ezt elejtől fogva, régtől fogva ki hirdette? Nemde én, az Örökkévaló, és nincs több Isten rajtam kívül, igazságos és segítő Isten nincs kívülem. 22 Forduljatok hozzám, hogy megsegítsessetek, mind a föld végei, mert én vagyok az Isten, és nincs más. 23 Magamra esküdtem, igazság jött ki számból, ige, mely vissza nem tér: hogy előttem fog meghajolni minden térd, rám fog esküdni minden nyelv. 24 Csak az Örökkévalóban – úgy szólunk rólam – van győzelem és hatalom, hozzá jönnek és megszégyenülnek mind, akik fölgerjedtek ellene. 25 Az Örökkévalóban igazulnak meg és vele dicsekszenek minden az Izrael magzatjából valók.

46 Meggörnyedt Bél, meggörbül Nebó, bálványképeik

az állatra és baromra kerültek; akiket ti hordoztok, felrakatnak terhéül az elbágyadt baromnak. 2 Meggörbültek, meggörnyedtek egyetemben, nem bírták megmenteni a terhet, maguk is fogásigba mentek. 3 Hallgassatok rám, Jákob háza és Izrael házának egész maradéka, akiket az anyaméhől fogva felraktam, és születéstől fogva hordoztam; 4 öregségig is az vagyok, vénségig is én visellek, én cselekedtem és hordozok, és én viselek és megmentek. 5 Kivel hasonlítotok engem össze és tesztek egyenlővé, kivel vettek egybe, hogy hasonlók legyünk? 6 Akik aranyat ráznak ki az erszényből és ezüstöt mérnek a mérlegen, ötvöst bérelnék, hogy földolgozza istenné, meghajtják magukat, le is borulnak. 7 Vállra emelik, hordják, leteszik a maga helyére, hogy álljon, helyéből el nem mozdul; kiált is hozzá, de nem felel, szorultságából nem segíti őt ki. 8 Gondolatok erre és erősöbödjetek, vegyétek szívetekre, ti elpártolók! 9 Gondolatok az előbbiekre őskortól fogva: hogy én vagyok Isten és nincs más, az Isten, és nincs olyan mint én: 10 aki kezdettől fogva hirdeti a véget és elejétől fogva azokat, amik nem történtek, aki mondja: tanácsom fönn fog állni és minden akaratomat megteszem: 11 aki keletről hívja a sast, messze földről tanácsom emberét; mondottam is, el is hozom, alkottam, meg is teszem. 12 Hallgassatok rám, konok szívűek, akik távol vannak az igazságtól. 13 Közel hoztam igazságomat, nem távozik az és segítségem nem késik; majd adok Cziónban segítséget, Izraelnek dicsőségemet.

47 Szállj le és ülj a porba, Bábelnek szűz leánya, ülj a

földre, trón nélkül, Kaszdim leánya; mert nem fognak többé nevezni téged gyöngédnek és elkényeztetettnek. 2 Végy malmot és őrölj lisztet, takard föl fátyolodat, gyűrd föl az uszályt, takard ki a lábszárt, kelj át folyókon. 3 Takartassék föl szemérméd, meg is láttassék a gyalázatod; bosszút állok a nem kímélek embert. 4 Megváltónk, az Örökkévaló, seregek ura az ő neve, Izrael szentje. 5 Ülj hallgatagon és menj a sötétségbe, Kaszdim leánya, mert téged többé nem neveznek királyságok úrnőjének. 6 Haragudtam népemre, megszentségtelenítettem birtokomat és kezedbe adtam azokat; nem juttattál nekik irgalmat, az öregen nehézzé tettek igádat nagyon. 7 Azt mondadt: örökké úrnő leszek, úgy hogy nem vettet ezeket szívedre, nem gondoltál a végére. 8 Most tehát halljad ezt, te elpuhult, ki biztonságban ülsz, ki azt mondja szívében: én és senki más, nem fogok özvegyként ülni, nem fogok ismerni gyermektelenséget! 9 Majd jön rát a kettő egy pillanat alatt, egy napon: gyermektelenség és özvegység; teljességükben jönnek rád

kuruzslásod sokasága, bűvészeted nagyon számos volta mellett is. 10 Bíztál rosszaságodban, azt mondadt: nem lát senki: bölcsességed és tudásod az csábított el téged, és mondadt szívedben: én és senki más. 11 Majd jön rát veszedelem, melyet nem tudsz elhárítani, és rád dől balsors, melyet nem tudsz kiengeszeltetni, és hirtelen jönni fog rád pusztulás, melyet nem ismersz. 12 Állj csak oda bűvészeteddel és sok kuruzslásoddal; melyekkel fáradoztál ifjúkorod óta; talán segíthetsz magadon, talán félelmetes leszel. 13 Belefáradtál sok tanakodásodba! Álljanak csak elő és segítsenek meg téged az égnek vizsgálói, aik a csillagokat nézik, újholdanként jelentik azokat, mik rád jönnek. 14 Íme lettek mint a tarló, tűz égette el őket, nem mentik meg lelküket a láng hatalmától: nem paráz az melegedésre, tűz, hogy mellette üljenek. 15 Így jártál azokkal, aikkel fáradtál; aik veled kereskedtek ifjúkorod óta, kiki a maga irányában elbujdostak, nem segít meg senki!

48 Halljátok ezt, Jákob háza, ti az Izrael nevén nevezettek

és aik Jehúda vizeiből származtak; aik esküsznek az Örökkévaló nevére és Izrael Istenét emlegetik – nem igazságban és nem jogosságban. 2 Mert a szent városról nevezették és Izrael Istenére támaszkodtak; Örökkévaló, seregek ura az ő neve! 3 Az előbbieket régente hirdettem, számból kijöttek és hallattam; hirtelen megcselekedtem és bekövetkeztek. 4 Mivel tudtam, hogy kemény vagy és vas-ín a nyakad, homlokod pedig érc. 5 Hirdettem tehát neked régente, mielőtt bekövetkeznék, hallattam veled; nehogy azt mond: bálványom cselekedte azokat, faragott képem és öntött képem rendelte el. 6 Hallottad, nézd mindannyit, és ti, nemde hirdetni fogjátok; hallattam veled új dolgokat mostantól fogva, rejtteket s amiket nem tudsz. 7 Most létesültek és nem régente és e nap előtt nem hallottad, ne hogy azt mond: hiszen tudtam. 8 Se nem hallottál, se nem tudtál róla, sem régente nem volt nyitva a füled, mert tudtam, hogy hűtlenül hűtlen vagy és anyaméhől fogva elpártolónak neveztek téged. 9 Nevem kedvéért türtőztem haragomat és dicsőségemért megfélkézem miattad, hogy ki ne írtsalak. 10 Íme megolvasztottak, de nem ezüstképen, megvizsgáltak a nyomorúság kohójában. 11 A magam kedvéért, a magam kedvéért teszem, mert hogyan szentségtelenítetnék meg, és dicsőségemet másnak nem adom. 12 Hallgass rám, Jákob és Izrael én hivatottam: én vagyok az, én az első, én az utolsó is. 13 Ugyancsak kezem alapította a földet és jobbom mérte ki az egét, megszólítom őket, előállnak egyetemben. 14 Gyülekezzetek mindenjában és halljátok! Ki hirdette közülük ezeket: akit az Örökkévaló szeret, végezni

fogja akaratát Bábelen és hatalmát Kaszdímon. 15 Én, én beszéltem, el is hívtam, elhoztam őt és szerencsés lesz az útján. 16 Közeledjetek hozzáim, halljátok ezt: kezdettől fogva nem titokban beszéltem; amióta van, ott vagyok én! – És most az Úr, az Örökkévaló küldött engem meg szellemét. 17 Így szól az Örökkévaló, megváltód, Izrael szentje: Én, az Örökkévaló, a te Istened, tanítlak téged hasznodra, vezetlek az úton, amelyen járr. 18 Vajha figyeltél volna parancsolataimra, olyan volna mint a folyam jóléted és igazságod mint a tenger hullámai; 19 olyan volna mint a főveny magzatod és tested sarjadékaí mint annak szemecskéi, nem irtatik ki és nem pusztítatik ki neve én előlem. 20 Menjetek ki Bábelből, szökjetek Kaszdímból, ujjongás hangjával hirdessétek, hallassátok ezt, vigyétek ki a föld végéig; mondjátok: Megváltotta az Örökkévaló az ő szolgáját, Jákobot; 21 és nem szomjaztak mikor pusztaságokban vezette őket, vizeket a sziklából ömlesztett nekik: hasított sziklát és folytak vizek. 22 Nincs béke, úgymond az Örökkévaló, a gonoszok számára!

49 Hallgassatok rám, szigetek és figyeljetek, nemzetek messziről: Az Örökkévaló az anyaméhől fogva hívott engem, anyám testétől fogva emlegette nevemet. 2 Szájamat éles karddá tette, kezének árnyékában rejtegett engem; simított nyíllá tett, tegzében elrejtett. 3 És mondta nekem: Szolgám vagy, Izrael te, akivel dicsőítem magamat. 4 Én pedig azt mondtam: Hiába fáradoztam, és semmiségért és hiábavalóságért fogyasztottam erőmet, ámde jogom az Örökkévalónál van és munkabérem Istenemnél. 5 És most mondta az Örökkévaló, ki anyaméhől fogva alkotott engem a maga szolgájává, hogy Jákobot hozzá téritsem és hogy Izrael hozzá gyülekezzék – s én dicső vagyok az Örökkévaló szemében és az Istenem lett az erősségem – 6 azt mondta: csekély az, hogy nekem szolgám légy, hogy föltámaszdz Jákob törzseit és hogy Izrael megőrzőit visszatérítse; tehát teszlek nemzetek világosságává, hogy segítségem a föld végéig érjen! 7 Így szól az Örökkévaló, Izrael megváltója, szentje, ahoz, kit lélek megvet, nemzet megutál, az uralkodók szolgájához: Királyok látják és fölkelnek, fejedelmek és leborulnak az Örökkévaló kedvéért, aki hűséges, Izrael szentéért, aki téged kiválasztott. 8 Így szól az Örökkévaló: A kegy idejében meghallgatlak és az üdv napiján megsegítétek, megóvlak és nép szövetségévé teszlek, hogy föltámassz országot és birtokba adj elpusztult birtokokat; 9 hogy mondjad foglyoknak: menjetek ki, a sötétségen levőknek: mutatkozzatok. Az utakon fognak legelni, minden hegycsúcson a legelőjük; 10

nem éheznek és nem szomjaznak, nem veri őket délibáb és nap, mert iringalmazójuk vezeti őket és vízforrások felé vezérli. 11 És mind a hegyeimet úttá teszem és országutaim emelkednek. 12 Íme, ezek messziről jönnek és íme azok északról és nyugatról és amazok a Színi országából. 13 Ujjongjatok egek és vigadj föld, és ujjongásra fakadjatok hegyek, mert megvigasztalta az Örökkévaló az ő népét és szegényeinek iringmaz. 14 De azt mondta Czión: Elhagyott az Örökkévaló engem és az Úr megfeledkezett rólam! 15 Vajon megfeledkezik-e az asszony a kisdedéről, hogy nem iringalmazna méhe fiának? Ezek is megfeledkeznek, de én nem feledkezem meg rólaid. 16 Lám, tenyereimre véstelek, falaid minden előttem vannak. 17 Idesiettek fiaid, rombolói és pusztítói előttem vannak. 18 Emeld fől szemeidet köröskörül és nézd: mindenjük összegyűltek, hozzád jöttek el; ahogy élek, úgymond az Örökkévaló, mindenjükat mint ékszert öltöd fel és felkötöd, mint a menyasszony. 19 Mert romjaid és pusztulásaid és rombolt országod – bizony most szűk lesz a lakónak és eltávolodnak megsemmisítőid. 20 Még fogják mondani füleid előtt gyermektelenséged fiai: szűk nekem a hely, menj odébb, hogy ülhessek. 21 Azt mondod majd szívedben: ki szülte nekem ezeket, hisz én gyermektelen és meddő voltam, számkivetett és bolyongó, és ezeket ki nevelte; lám én egyedül maradtam, ezek honnan valók? 22 Így szól az Úr az Örökkévaló: Íme fölemelem a nemzetek felé kezemet és a népek felé magasra tartom zászlómat; és elhozzák fiaidat ölben és leányaidat válon viszik. 23 És királyok lesznek ápolói és fejedelemnőik dajkáid, arcukkal földre borulnak előttem és lábaid porát nyalják; és megtudod, hogy én vagyok az Örökkévaló, én, ki által nem szégyenülnek meg, akik bennem reménykednek. 24 Vajon elveszik-e a hőstől a ragadalmány, vagy győztesnek a foglyai megmenekülnek-e? 25 Mert így szól az Örökkévaló: hősnek a foglyait is elveszik és zsarnoknak ragadónya megmenekül; pörölddel majd pörölök én és fiaidat én segítem meg. 26 Szorongatóiddal megettem önnön húsukat, és mint musttól önnön vérüktől részegednek meg; és megtudja minden halandó, hogy én, az Örökkévaló, vagyok a segítőd és megváltód, Jákob hatalmasa.

50 Így szól az Örökkévaló: hol van anyátok válölevele, mellyel elküldöttem, vagy ki az hitelezőim közül, kinek eladtak benneteket? Lám bűneitekért eladtattatok és bűntetteitekért elküldetett anyátok. 2 Miért jöttem és nem volt senki, szólítottam és nem felelt senki? Vajon rövid lett-e már a kezem a megváltásra, vagy nincs-e erő bennem a megmentésre? Lám dorgálásommal kiszárasztom a tengert,

teszek folyókat pusztává, megbűzhödik a haluk víznek hiján és meghal a szomjúságtól. 3 Sötétségbe öltöztem az egeket és zsákot teszek ruhájukká. 4 Az Úr, az Örökkévaló, tanultak nyelvét adta nekem, hogy tudjam fölsegíteni a bágyadtat szóval; fölkelti, reggelenként fölkelti fülemet, hogy hallgassak rá, mint a tanultak. 5 Az Úr, az Örökkévaló megnyitotta fülemet, én meg nem voltam engedetlen, hátra nem húzódtam. 6 Hátamat odaadtam az őtöknek és orcaimat a tépőknek, arcomat nem rejtem el gyalázásoktól és köpéstől. 7 De az Úr, az Örökkévaló segít rajtam, azért nem szégyenültem meg, azért olyanná tettem arcomat, mint a kova, és tudtam, hogy nem vallok szégyent. 8 Közel van az én igazolóm, ki pörölhet velem? Állunk elő együtt! Ki az én ellenfelem? Lépj ide hozzám! 9 Lám az Úr, az Örökkévaló segít nekem; ki az, ki engem elítélne? Lám, mindenjáuk elkopnak mint a ruha, moly eszi meg őket. 10 Ki van közületek istenfől, aki hallgat szolgájának szavára? Aki sötétségben járt és nem volt számára fény, bízzék az Örökkévaló nevében és támaszkodjék Istenére. 11 Lám mindenjáratok tüzet gyűjtők, lángnyilakkal fegyverkezők, menjetek tüzletek hevébe és a lángnyilakba, melyeket meggyűjtöttetek! Az én kezemből lett ez nektek, fájdalomra feküsstök le.

51 Hallgassatok rám, igazságra törekvők, az Örökkévalót keresők, tekintsetek a szíklára, amelyből vágattatok és a kút nyílására, melyből vágattatok. 2 Tekintsetek Ábrahámról atyátokra és Sárára, aki szült benneteket, mert egymagát őt hívtam, megáldottam és megsokasítottam. 3 Mert megvigasztalta az Örökkévaló Cziót, megvigasztalta minden a romjait s pusztáját olyanná tette, mint az Éden és sivatagát olyanná, mint az Örökkévaló kertje; vígság és örömtalálatik benne, hálászó és dalnak hangja. 4 Figyeljetek rám, népem, és nemzetem, rám hallgassatok; mert tanítás ered tőlem és törvényemet a népek világosságául helyezem el. 5 Közel van az igazságom, megindult az üdvöm és karjaim népek fölött ítélnek; bennem szigetek remélnek és káromra várakoznak. 6 Emeljétek fel az égre szemeiteket és tekintsetek a földre alant, mert az egek mint a füst elmállanak és a föld mint a ruha elkopik, lakói pedig mint a szúnyog meghalnak; de segítségem örökké tart és igazságom nem török meg. 7 Hallgassatok rám, igazságot ismerők, nép, akiknek szívében van az én tanom: ne féljetek az emberek gyalázatától és szidalmazásuktól ne rettegjetek. 8 Mert mint a ruhát megeszi őket a moly és mint a gyapjút megeszi őket a szú; de igazságom örökké tart és segítségem nemzedékről nemzedékre. 9 Ébredj, ébredj, ölts erőt, Örökkévaló karja te, ébredj, mint a hajdan napjaiban,

az ősidők korszakaiban! Nemde te vagy az, aki levágta Ráhábot, átszúrta a sárkányt; 10 nemde te vagy az, aki megszárította a tengert, a nagy mélység vizeit, ki a tenger fenékét úttá tette, hogy átvonuljanak a megváltottak. 11 És az Örökkévaló kiváltottai visszatérnek és eljutnak Cziónba ujjongással, örökké tartó örömmel a fejükön; vígságot és örömet érnek el, eltűnnék bánat és sóhaj. 12 Én, én vagyok a vigasztalók; ki vagy, hogy fél sz embertől, kinek halnia kell, és emberiától, ki füként adatik oda; 13 és megfeledekeztél az Örökkévalóról, ki az alkotód, kiterjesztője az egeknek és megalapítója a földnek, és remegtél folyton, egésznap, a szorongatónak dühétől, amint célzott, hogy megrontson téged – de hol a szorongatónak dühé? 14 A görnyedező hamar felszabadul, nem hal meg a sírba szállva, és kenyere nem hiányzik. 15 Hisz én az Örökkévaló vagyok, a te Istened, ki felkavarja a tengert, hogy zúgnak a hullámai, Örökkévaló, seregek ura az ő neve; 16 szádba tettem szavaimat és kezem árnyékával betakartalak, hogy megplántáljam az egeket és megalapítam a földet és azt mondjam Cziónnak: népem vagy! 17 Ébredezz, ébredezz, kelj föl Jeruzsálem, aki megitadt az Örökkévaló kezéből haragjának serlegét, a támolygás öblös serlegét megitadt, kiszittad. 18 Nincs ki vezetné őt mind a fiak közül, kiket szült; nincs, ki megfogná kezét mind a fiak közül, kiket fölnevelt. 19 Kettő esett meg rajtad, ki szán meg téged? A pusztulás és romlás, az éhség és kard, miképpen vigasztaljalak meg? 20 Fiaid elájultak, hevertek minden utca sarkán, mint a hálóba jutott zerge, megtelten az Örökkévaló haragjával, Istened dorgálásával. 21 Ezért halljad csak ezt szegény te és ittasodott, de nem bortól! 22 Így szól Urad, az Örökkévaló és Istened, aki viszi népének ügyét: íme kivettem kezedből a támolygás serlegét, haragom öblös serlegét nem fogod inni többé. 23 Hanem teszem megbántóid kezébe, kik azt mondtaik lelkednek: hajolj le, hogy átjárunk rajta; és te olyanná tetted hárdatat, mint a föld és mint az utca az átjáróknak.

52 Ébredj, ébredj, ölts fel erődet Czión, ölts fel díszes ruhádat, Jeruzsálem, a szent város, mert már többé nem jön beléd körülmetéletlen s tisztában. 2 Rázd ki magadat a porból, kelj föl, ülj le Jeruzsálem, oldd le magadról nyakad kötelékeit, Cziónnak fogoly leánya. 3 Mert így szól az Örökkévaló: Ingyen adattatok el és nem pénzen fogtok megváltatni. 4 Mert így szól az Úr, az Örökkévaló: Egyiptomba ment le népem azelőtt, hogy ott tartózkodjék Assúr semmiért nyomorgatta. 5 Most pedig, mi dolgom itt, úgymond az Örökkévaló, hogy elvétetett népem ingyen? Uralkodói tombolnak, úgymond az Örökkévaló, és folyton

egésznap káromoltatik a nevem. 6 Ezért megismeri népem a nevemet, igenis ama napon, hogy én, az aki szólt, íme itt vagyok! 7 Mi kedvesek a hegyeken a hírözónak lábai, ki békét hirdet, jót hoz hírül, segítséget hirdet, azt mondja Cziónnak: király lett az Istened! 8 Hallga, ōreid fólemelték hangjukat, egyetemben ujjonganak, mert szemtől szembe lájták, amint visszatér az Örökkelvől Cziónba. 9

Ujjonga fakadjatok egyetemben, Jeruzsálem romjai, mert megvagasztalta az Örökkelvő az ó népét, megváltotta Jeruzsálemet, 10 Feltűrte az Örökkelvő szent karját mind a nemzetek szeme láttára; és látni fogják mind a föld végei Istenünk segítségét. 11 Távozzatok, távozzatok, vonuljatok ki onnan, tisztálatot ne érintsetek; vonuljatok ki belőle, tisztálkodjatok, az Örökkelvő edényeinek vivői! 12 Mert nem sietséggel fogtok kivonulni és nem futással fogtok elmenni: mert előttek meg az Örökkelvő és bezárja a menetet Izrael Istene. 13 Íme, boldogulni fog az én szolgám, fölmagasodik, fölemelkedik és magas lesz nagyon. 14 Valamint eliszonyodtak rajtad sokan – annyira eltorzított, nem is emberi volt az ábrázata és alakja nem olyan mint az ember fiai – 15 akképpen megdöbbent sok nemzetet, miatta királyok zárják el szájukat; mert a mi nem beszélgettet el nekik, azt látták, és amit nem hallottak, azt észlelték.

53 Ki hitt a mi hírünknek, és az Örökkelvő karja kiben nyilvánult? 2 Felnévedett előtte minden a csemete, és mint gyökér elszikkadt földből, sem alakja neki, sem díszé; nézzük, de nincs ábrázata, hogy megkedvelnék. 3 Megvetett és az emberek elhagyatottja, fájdalmak embere és betegség meghittje; és mint aki elől elrejtik az arcot, megvetett, és nem tekintettük. 4 De bizony a mi betegségeinketől viselte és a mi fájdalmainkatől hordozta, pedig mi őt tekintettük sújtottnak, Istenől vertnek és nyomorgatottak; 5 megsebzett volt a mi bűntetteinktől, összezúzott a mi bűneinktől, jólétünkre való fenyítés volt rajta és az ó sebei által nekünk lett gyógyulás. 6 Mindannyiunk mint a juhok tévelyegünk, kiki a maga útjára fordultunk; az Örökkelvő pedig őt illette mindenjáunk bűnével. 7 Szorongattattott, míg ő megalázta magát és nem nyitotta ki száját, mint a bárány, mely levágásra vitetik és mint a juh, mely nyírói előtt elhémül; nem nyitotta ki száját. 8 Elnyomás által és ítélet által elragadtatott, kortársai között pedig ki gondol arra, hogy kivágatott az élők országából: népem bűntette miattől sújtatott? 9 Gonoszok mellé tették a sírját és gazdag mellé halálában, noha nem követett el erőszakot és nem volt álnokság a szájában. 10 De az Örökkelvő akarta őt összezújni, szenvedetni: ha lelke bűnáldozattá teszi magát, látni fog magzatot, hosszú életű lesz, és az Örökkelvő

akarata sikerül kezében. 11 Lelkének fáradalmából fog látni, jöllakni; megismerésével visz igazságra az igaz, az én szolgám, sokakat és bűneketől hordozza. 12 Ezért kiosztok neki a sokak között és hatalmasokkal osztja a zsákmányt, azért, hogy odaengedte halálra lelkét és bűnösök között számította magát pedig ő soknak a vétkét viselte és a bűnösök közbenjárt.

54 Ujjongj, te magtalan, ki nem szült, fakadj ujjongásra és vigadj, aki nem vajúdott, mert többen vannak az elhagyattnak gyermekei, mint a férjezettnek gyermekei, mondja az Örökkelvő. 2 Tágítsd ki sátrad helyét, hajlékaid szőnyegeit nyújtsál ki, ne gátold meg; hosszabbítsd meg köteleidet és szőgeidet erősítsd meg. 3 Mert jobbra és balra fogsz kiterjeszned, és magzatod nemzeteket fog elűzni és elpusztult városokat be fognak népesíteni. 4 Ne félj, mert nem fogsz megszégyenülni, ne pirulj, mert nem leszel gyalázattá; mert ifjúkorod szégyenét el fogod felejteni és özvegykorod gyalázatára nem fogsz többé emlékezni. 5 Mert férjed az alkotód, az Örökkelvő, a seregek ura az ő neve, és megváltód Izrael szentje, az egész föld Istenének neveztetik. 6 Mert mint elhagyott és megbántott lelkű asszonyt hívott téged az Örökkelvő és mint ifjúkor feleséget, hogyha megvettetted, mondja Istened. 7 Rövid pillanatra elhagyatalak, de nagy irlalommal összegyűjtlek majd. 8 Áradó haragban egy pillanatra elrejtettem előttem arcomat, de örökké tartó szeretettel irlalmazok neked, mondja megváltód, az Örökkelvő. 9 Mert olyan ez nekem, mint Nőé vizei: ahogy esküdtem, hogy Nőé vizei többé nem árasztják el a földet, úgy esküdtem, hogy nem haragszom többé rád és nem dorgállak meg. 10 Mert a hegyek megmozdulnak és a dombok meginognak, de szeretetem tőled nem mozdul el, és békém szövetsége nem inog meg, mondja irlalmazód, az Örökkelvő. 11 Szegény te, szélhányatott, megvagasztalatlan, íme fénymázra rakom köveidet és zafírokkal alapítlak meg. 12 És teszem rubinttá ormaidat és kapuidat karbunkuluskövekké, és egész határodat drágakövekké. 13 És minden a fiaid az Örökkelvő tanítványai, és sok lesz fiaidnak békéje. 14 Igazság által szilárdulsz meg, távol lesz a nyomorgatástól, mert nem kell félned, és a rettegéstől, mert nem közeledik hozzád. 15 Ha seregelve sereglenek, nem tőlem való ez; aki sereglik ellened, elbukik rajtad. 16 Íme én teremttem kovácsot, aki megfűjja a szén tüzét és előhoz szerszámat művéhez; és én teremttem pusztítót a rontásra. 17 minden szerszám, mely ellened alkottatik, nem fog beválni, és minden nyelvet, mely ítéletre támad ellened, elkároztatás:

ez az Örökkévaló szolgáinak birtoka és igazságuk tőlem, úgymond az Örökkévaló.

55 Oh, mind aki szomjúhozik, jöjjetek a vízre, az is, kinek nincs pénze; jöjjetek, vegyetek gabonát és egyetek, jöjjetek, vegyetek gabonát pénz nélkül, és díj nélkül bort és tejet. 2 Minek mérniték le ezüstöt nem kenyérért és szerzeményeket azért, amivel nem laktok jól? Hallgatva hallgassatok rám, hogy jót egyetek, és kövérségen gyönyörködik lelketek. 3 Hajlítások fületeket és jöjjetek hozzám, halljátok, hogy föléledjen lelketek, hadd kössek veletek örökké tartó szövetséget, a Dávidnak jutott maradandó kegyeket. 4 Lám, népek tanújává tettem őt, fejedelemmé és népek parancsolójává. 5 Lám, nemzetet, melyet nem ismersz, híjni fogsz és nemzet, mely téged nem ismer, hozzá fog sietni, az Örökkévaló, a te Istened kedvéért és Izrael szentéért, mert megdicsített téged. 6 Keressétek az Örökkévalót, midőn megtaláltatja magát, hívjátok, midőn közel van. 7 Hagyja el a gonosz az újtát és a jogtalanság embere gondolatait; téren vissza az Örökkévalóhoz, hogy irgalazzon neki, és Istenükhoz, mert sokat bocsát meg. 8 Mert az én gondolataim nem a ti gondolataitok, és a ti útjaitok nem az én útjaim, úgymond az Örökkévaló. 9 Mert miként magasabbak az egek a földnél, akképpen magasabbak az én útjaim a ti útjaitoknál és gondolataim a ti gondolataitoknál. 10 Mert valamint leszáll az eső és a hó az égből és oda vissza nem tér, hanem ha megáztatta a földet és megtermékenyítette és sarjasztóvá tette, és magot ad a magvetőnek és kenyeret az evőnek: 11 olyan lesz az én igém, mely számból ered, nem tér hozzá vissza üresen, hanem ha megcselekedte amit akartam és sikert ér abban, amire küldtem. 12 Mert örömmel fogtok kivonulni és békében fogtok vezetettetni; a hegyek és a dombok ujjongásra fakadnak előttetek, mind a mezőnek fái összecsapják tenyerüket. 13 A tüskebokor helyett ciprus terem, a csalán helyett mirtus terem; és lesz az Örökkévalónak dicsőségűl, örök jelűl, mely ki nem írtatik.

56 Így szól az Örökkévaló: Órizzétek meg a jogot és cselekedjetek igazságot; mert közel van az én segítségem, hogy eljöjjön és igazságom, hogy megnyilvánuljon. 2 Boldog a halandó, aki ezt cselekszi és az ember fia, aki ahhoz ragaszkodik, ki megőrzi a szombatot, hogy meg ne szentségtelenítse és megőrzi kezét, hogy semmi rosszat ne cselekedjék. 3 És ne mondja az idegen, ki az Örökkévalóhoz csatlakozott, mondván: el fog engem különíteni az Örökkévaló az ő népéltől; és ne mondja a herélt: lám én száraz fa vagyok. 4 Mert így szól az Örökkévaló a

herétekről, aik megőrzik szombatjaimat és azt választják, amiben kedvet találok és ragaszkodnak szövetségemhez.

5 Adok nekik házamban és falaim között emléket és nevet, jobbat fiaknál és leányoknál, örökké tartó nevet adok neki, mely ki nem írtatik. 6 Az idegenek pedig, aik csatlakoztak az Örökkévalóhoz, hogy őt szolgálják és hogy szeressék az Örökkévaló nevét, lévén neki szolgává, mindenki, aki megőrzi a szombatot, hogy meg ne szentségtelenítse, és aik ragaszkodnak szövetségemhez – 7 elviszem őket szent hegyemhez és megörvendeztetem imaházamban, égőáldozataik és vágóáldozataik kedvességül lesznek oltáromon, mert házam imaháznak fog nevezetetni mind a népek számára. 8 Úgymond az Úr, az Örökkévaló, összegyűjtője Izrael elsőrtjainak; összegyűjtők még hozzájá, az ő összegyűjtőihez. 9 minden vadja a mezőnek, jöjjetek falni, minden vad az erdőben! 10 Őrei vakok valamennyien, mit sem tudnak, mindenjában néma kutyák, nem tudnak ugatni; álmodozva hevernek, szeretnek szunnyadozni. 11 És a kutyák erős vágýuk, nem tudnak betelni, és maguk a pásztorok nem tudnak ügyelni; mindenjában útjukra fordultak, kiki nyereségére egytől-egyig. 12 Jertek, hadd hozok bort, hadd igyunk részegítőt; és olyan mint ez lesz a holnapi nap, nagy, felette bőséges.

57 Az igazságos elveszett és senki sem veszi szívére; és a kegyes emberek elragadtatnak és nincs ki arra ügyel, hogy a rosszaság miatt ragadtatott el az igazságos. 2 Betér békében, nyugosznak fekvőhelyeiken, az egyenességen járók. 3 Ti pedig közeledjetek ide, boszorkánynő fiai, magzatja házasságtrőnek és paráználkodó nőnek. 4 Ki felett gyönyörködtök, ki ellen tátjátok fel szájatokat, öltitek ki nyelveteket? Hiszen ti vagytok a bűn szülőtjei, a hazugság magzata! 5 Akik hevültök a tölgfánál, minden zöldellő fa alatt, kik levágjátok a gyermeketet a völgyekben, a sziklák hasadékai alatt. 6 A völgy sima köveiben van a te részed, azok, azok a te sorsod; nekik is töltöttél öntőáldozatot, mutattál be lisztáldozatot: vajon ezek mellett megnyugodhatom-e? 7 Magas és emelkedett hegyre tettek fekvőhelyedet, fel is mentél oda, vágni vágóáldozatot. 8 S az ajtó és a félfa mögé tettek emlékejet, mert eltávolodva tőlem kitakartad magadat és fölszálltál, kiszélesítettek fekvőhelyedet és magadhoz szegődtéttel közülük, szeretted hálásukat, helyet szemléltél ki. 9 És járultál a királyhoz olajjal és megsokasítottad kenőszereidet; küldözgetted követeidet messzire és mélyen egész az alvilágig. (Sheol h7585) 10 Sok utadtól elfáradtál, nem mondadt: hiába! kezed életét tapasztaltad, azért nem éreztél bajt. 11 Hát kitől aggódtál és féltél, hogy hazudoztál és rólam meg nem emlékeztél, nem

vettek szívedre? Nemde, én hallgatok és régtől fogva, tehát nem félsz tőlem! 12 Én majd hirdetem igazságodat, de a te műveid – azok nem használnak neked. 13 Midőn kiáltasz, mentsenek meg összegyűjtött bálványaid! De mindenjárat elviszi a szél, elragadja a lehelet; de aki bennem keres menedéket, bírni fogja az országot és elfoglalni szent hegyemet. 14 Így szól: Töltsetek föl, töltsetek föl, törjetek utat, vegyetek el gáncsot népem útjából. 15 Mert így szól a magas és fenséges, aki örökké székel, Szent az ő neve: magasságban és szentségen székelek, s a lesújtottnál és alázatos lelkünkél is, hogy felélesszem az alázatosak lelkét és hogy felélesszem a lesújtottak szívét. 16 Mert nem örökké pörölök, és nem mindétig haragszom, mert elepedne előttem a szellem, meg a lelek, melyeket én alkottam. 17 Kapzsiságánál; bűne miatt haragudtam, vertem őt elrejtve színetem és haragudtam; de ő járt elpártoltan szívének útján. 18 Útjait láttam és meggyógyítom őt; majd vezetem és juttatok vigasztalást neki és gyászolónak. 19 Megteremtem az ajkak gyümölcsét: béke, béke a távollevőnek és a közellevőnek, mondta az Örökkévaló, én őt meggyógyítom. 20 De a gonoszok olyanok mint a felkavart tenger; mert lecsillapodni nem tud és vizei fölkavartak iszapot és sarat. 21 Nincs béke, mondta az Istenem, a gonoszok számára.

58 Kiált tele torokkal, ne tartsd vissza, mint a harsona emeld fel hangodat; mondd meg népemnek bűntettüket és Jákob házának vétkeiket. 2 Pedig engem nap nap után keresnek és útjaim megismerését kívánják; mint oly nemzet, mely igazságot hirdet és Istenének törvényét nem hagya el, kérdeznek tőlem igaz törvényeket, Isten közelségét kívánják. 3 Miért böjtöltünk és te nem láttad, sanyargattuk lelkünket és te nem tudod? Lám, böjtötök napján dolgra találtok és mind a munkáitokat sürgetitek. 4 Lám, pörre és civódásra böjtöltök, és arra, hogy üssetek a gonoszság öklével; nem böjtöltök e napon, hogy szavatokat a magasságba hallássátok. 5 Vajon ilyen legyen-e a böjt, melyet kedvelek, a nap, melyen az ember sanyargatja lelkét? Vajon arra, hogy mint a nád hajlítsa fejét és zsákot meg hamut terítsen ki? Vajon ezt nevezed-e böjtnek és kedvesség napjának az Örökkévaló részére? 6 Nemde ez a böjt, melyet kedvelek: feloldani a gonoszság bílincseit, kibontani a járom köteleit és szabaddá bocsátani a szorongatottakat és hogy minden jármot széttéptek. 7 Nemde, hogy megszeged az éhezőnek kenyeredet és bujdosó szegényeket beviszel a házba; midőn meztelent látsz, betakarod és vérdől el nem húzódsz. 8 Akkor fölhasad, mint a hajnal, világosságod és gyógyulásod gyorsan sarjadzik; és jár előtted igazságod, az Örökkévaló dicsősége kisér téged. 9 Akkor kiáltasz és az

Örökkelvaló felel, fohászkodsz és ő azt mondja: itt vagyok, ha majd eltávolítasz közepedből jármot, ujjnak kinyújtását és jogtalanság beszélését; 10 és odaadod az éhezőnek lelkedet és sanyargatott lelket jóllakatsz: akkor feltündöklik a sötétségen világosságod és homályod olyan lesz, mint a dél. 11 Vezetni fog téged az Örökkelvaló minden s jöllakatja száradt tájakon lelkedet, csontjaidat pedig megerősít; olyan lesz, mint a megázott kert, és mint vízforrás, melynek vizei nem hazudoznak. 12 És belőled valók felépítenek őskori romokat, múlt nemzedékek alapjait feltámasztod; és így neveznek téged: résnek a falazója, aki ösvényeket helyreállít, hogy lakni lehessen. 13 Ha visszavonod a szombattól lábadat, hogy nem végzed dolgaidat szent napomon, hanem gyönyörnek nevezed a szombatot, tiszteleznek az Örökkelvaló szent napját és megtisztel, hogy nem végzed útjaidat, nem keresed ügyedet és szót nem beszélsz róla: 14 akkor gyönyörködni fogsz az Örökkelvalóban, hajtani engedlek a föld magaslatain és enned engedem Jákob atyádnak örökségét – mert az Örökkelvaló szája beszél.

59 Lám, nem rövid az Örökkelvaló keze, hogy nem segíthetne, és nem nehéz a füle, hogy nem hallana. 2 Hanem bűneitek választottak el benneteket Istantektől és vétkeitek elrejtezik vele arcát töletek, úgy hogy nem hall. 3 Mert kezeitek vérrel mocskáltattak be és ujjaitok bőnnel, ajkaitok hazugságot beszéltek, nyelvetek álnokságot szól. 4 Senki sem hirdet igazságot, senki sem száll ítétre hűséggel; bíznak a semmisségen, és beszélnek hiábavalóságot, fogannak bajt és szülnek jogtalanságot. 5 Baziliszk tojásokat költöttek ki és pókhálókat szőnek, aki tojásaikból eszik, meghal, s ami kitiporitatik, viperának kel ki. 6 Hálóik nem válnak ruhává és nem takaróznak műveikkel; műveik jogtalanság művei és erőszak tette van kezeikben. 7 Lábaik rosszra futnak, és sietnek ártatlan vért ontani, gondolataik jogtalanság gondolatai, pusztulás és romlás pályáikon. 8 A béke útját nem ismerik, nincs jog a nyomdokaikban, az ő ösvényeket elferdítették, bárki rálép, nem ismer békét. 9 Azért eltávolodott tőlünk a jog és nem ér utol bennünket az igazság; remélünk világosságot és íme sötétség, fényességet – homályoságban járunk. 10 Tapogathunk kell, mint a vakok a falat és mint a világtalanok tapogatózunk, megbotlunk délben, mint alkonyatkor, az egészségesek között, mint a holtak. 11 Morgunk mint a medvék mindenjában, és mint a galambok búgva búgunk, remélünk jogot, de nincs, segítséget eltávolodott tőlünk. 12 Mert megsokasodtak előttem a mi bűntetteink és vétkeink vallottak ellenünk, mert bűntetteink velünk vannak és bűneink – ismerjük azokat. 13

Elpártoltunk és megtagadtuk az Örökkévalót, elhúzódtunk Istenünk mellől, beszélünk elnyomást és elszakadást, fogantunk és kiejtettünk szívünkől hazug szavakat. **14** Így hátraszorítottat a jog és az igazság távolról áll, mert megboltott a piac a igazmondás és az egyenesség be nem jöhét. **15** És hiányzóvá lett az igazmondás és aki távozik a rossztól, kifosztódik; láta az Örökkévaló és rossznak tetszett szemeiben, hogy nincs jog. **16** Látta, hogy nincs senki, bámult, hogy nincs közbenjáró; tehát segített neki a karja és igazsága – az támogatta. **17** És felöltött igazságot mint páncélt és a segítség sisakja a fején; felöltötte a bosszú ruhát öltözétül és magára vette mint köpenyt a buzgalmat. **18** Cselekedetek szerint azok szerint fizet: haraggal elleneinek, cselekedetet elleniségeinek, a szigeteknek cselekedetet fizet meg. **19** És félni fogják nyugat felől az Örökkévaló nevét és napkelet felől az ő dicsőségét, mert jön mint a szűk folyam, melyet az Örökkévaló széle hajt. **20** És jön Czión számára megváltó és a bűntől megtérők számára Jákóban, úgymond az Örökkévaló. **21** Én pedig – ez a szövetségem velük, mondja az Örökkévaló: szellemem, mely rajtad van és szavaim, melyeket szádba tettem, nem mozdulnak el szádból és magzatod szájából és magzatod magzatjának szájából, mondja az Örökkévaló, mostantól fogva mindenrőkké.

60 Fel, világosodjál meg, mert eljött a te világosságod és az Örökkévaló dicsősége feltündökölt fölötteid. **2** Mert íme sötétség borítja a földet és sűrű köd a népeket, de te fölötteid feltündökölt az Örökkévaló és dicsősége megláttatik fölötteid. **3** És nemzetek járnak majd világosságodnál és királyok tündöklésed fényénél. **4** Emeld fel köröskörül szemeidet és lásd: mindenannyian összegyűltek, hozzád jöttek; fiaid távolról jönnek és leányaid karon vitetnek. **5** Azután látni fogod és földerülsz, remeg és tágul szíved, mert feléd fordítatik a tenger gazdagságát, a nemzetek vagyona hozzád jön. **6** Tevék csapata borít el téged, Midján és Éfa tevecsikói, mindenannyian Sábából jönnek, aranyat és tömjént visznek és az Örökkévaló dicséreit adják hírül. **7** Mind a Kédár juhai hozzád sereglenek össze, Nebájót kosai szolgálnak téged; feljutnak kedvességül oltáromra, és dicsőséges házamat megdicsőítenek. **8** Kik ezek, kik mint a felhők repülnek és mint a galambok dúcaikhoz? **9** Mert engem remélnek a szigetek és Tarsis hajói legelőbb, hogy a távolról elhosszák fiaidat, ezüstük és aranyuk velük van, az Örökkévaló a te Istened nevének és Izrael szentjének, mert megdicsőített téged. **10** És fölépítik majd idegenek falaidat, és királyaiak szolgálnak téged, mert haragomban verteletek, és kegyelmiben irgalmasok neked. **11** És nyitva állnak kapuid mindenig, nappal és éjjel nem záratnak be, hogy

bevigyék hozzád a nemzetek vagyonát és vezetve az ő királyaikat. **12** Mert az a nemzet és az a királyság, melyek nem szolgálnak téged, elvesznek, és a népek pusztulva pusztulnak el. **13** A Libanon díszé hozzád jön, ciprus, jegenye és fenyő egyetemben, hogy megdicsőítsem szentélyem helyét, hogy lábaim helyét megdíszítsem. **14** És mennek hozzád meggörnyedten sanyargatatói fiai, és leborulnak lábaid talpához mind a te káromlói és így neveznek téged: Örökkévaló városa, Izrael szentjének Cionja. **15** Ahelyett, hogy elhagyott és gyűlött voltál és senki nem járt feléd, öröök búszkeséggé teszlek, nemzedék meg nemzedék vígáságává. **16** Szopni fogod nemzetek tejét és királyok emlőjét fogod szopni; és megtudod, hogy én az Örökkévaló vagyok segítőd és megváltód, Jákob hatalmasa. **17** A réz helyett aranyat hozok, a vas helyett ezüstöt hozok, a fa helyett rezet és a kő helyett vasat; és hatóságoddá a békét teszem, felügyelőiddé az igazságot. **18** Nem hallatik többé erőszak országodban, pusztulás és romlás határaiban, és nevezed a segítséget falaidnak és kapuidnak a dicsőséget! **19** Nem lesz többé neked a nap világosságul nappal, és fényül a hold nem világít neked; hanem lesz neked az Örökkévaló örök világosságul és Istened dicsőségedül. **20** Nem áldozik le többé napod és holdod nem tűnik le; mert az Örökkévaló lesz neked örök világosságul és betelnek gyászod napjai. **21** Néped pedig – valamennyien igazak, örökre fogják bírni az országot, ültetvényeim csemetéje, kezeim műve a magam megdicsőítésére. **22** A kicsiny ezerré lesz és a csekély hatalmas nemzetté; én az Örökkévaló a maga idejében megsiettem.

61 Az Úrnak, az Örökkévalónak szelleme rajtam van, mivelhogy fölkent engem az Örökkévaló, hogy hírt hozzak az alázatosaknak, küldött engem, hogy bekötözzem a megtört szívüket, hogy hirdessek foglyoknak szabadságot és megbílincselteknek kiszabadulást; **2** hogy hirdessem az Örökkévaló kegyének évét és az Istenünk bosszú napját, hogy megvigasztaljak minden gyászolót; **3** hogy nyújtsak Czión gyászolónak, hogy adjak nekik díszt hamu helyett, vígás olaját gyász helyett, dicsőség palástját elborult lélek helyett, és majd nevezik őket az igazság tölgycinek, az Örökkévaló ültetvényének, hogy magát megdicsőítse. **4** És felépítik az őskor romjait, az elődök pusztult helyeit föltámasztják, megújítják a romba dőlt városokat, nemzedék meg nemzedék elpusztult helyeit. **5** Ott állnak idegenek és legeletetik juhaitokat és külföldiek lesznek földműveseitek és vincelléreitek. **6** Ti pedig az Örökkévaló papjainak fogtok neveztetni, Istenünk szolgálattevőinek

mondanak benneteket; a nemzetek vagyonát eszitek és gazdagságukkal büszkélkedtek. 7 Szégyentek helyett kétszeresen – a gyalázatért ujjonganak részükkel; ezért országukban kétszerest bírnak, örökké tartó örööm jut nekik. 8 Mert én az Örökkévaló szeretem a jogot, gyűlölöm a rablást a jogtalansággal; megadom munkabérüket igazság szerint és örökké tartó szövetséget kötök velük. 9 És ismeretes lesz a nemzetek között magzatjuk és ivadékaik a népek közepette; minden aik lájták, fölismérik őket, hogy az Örökkévaló áldotta magzat ők. 10 Örvendve örvendek az Örökkévalóban, vigadjon lelkem Istenemben, mert az üdv ruháiba öltözöttet engem, az igazság köpenyét adta rám, mint a vőlegény, ki papi fejdíszt vesz magára és mint a menyasszony, ki ékszereivel díszíti magát. 11 Mert mint a föld, mely előhozza sarjadékát, és mint a kert, mely sarjasztja veteményeit, úgy fog az Úr, az Örökkévaló sarjasztani igazságot és dicsőséget minden a nemzetek szeme láttára.

62 Cíön kedvéért nem hallgatok és Jeruzsálem kedvéért nem nyugszom, míg fől nem kel mint a fény az igazsága és segítsége mint az égő fáklya. 2 És nemzetek lájták igazságodat és minden a királyok dicsőségedet; elneveznek téged új névvel, melyet az Örökkévaló szája határoz meg. 3 És lesz díszes koszorú az Örökkévaló kezében és királyi süveg Istened tenyerében. 4 Nem mondanak téged többé elhagyottnak és országodat nem mondják többé pusztaságnak, hanem téged így neveznek: Kedvem benne, és országodat férjezettnek; mert kedve van az Örökkévalónak tebenned, országod pedig férjnél lesz. 5 Mert amint az ifjú elvesz hajadont, elvesznek téged fiaid; és amint örvend a vőlegény a menyasszonyak, örvend neked Istened. 6 Falaidra, Jeruzsálem, rendeltem őröket, egésznap és egész éjjel soha nem hallgatnak; akik az Örökkévalót emlékeztetik, ne legyen nyugtotok! 7 És ne adjatok neki nyugtot, míg meg nem szilárdítja és nem teszi Jeruzsálemet dicsőséggé a földön. 8 Megesküdött az Örökkévaló a jobbjára és hatalmas karjára: Nem adom többé gabonádat eledelül ellenségeidnek és nem isszák külföldiek mustodat, amellyel fáradoztál; 9 hanem begyűjtői fogják enni és dicsérik az Örökkévalót; és beszedői fogják inni szent udvaraimban. 10 Vonuljatok, vonuljatok át a kapukon, törjétek a népnek újtát, töltétek föl, töltétek föl a pályát, tisztítások meg a kőtől, emeljetek zászlót a népek felé! 11 Íme az Örökkévaló hallatta a föld végéig: Mondjátok Czión leányának, íme üdvöz jön, íme jutalma vele van és munkabére őelőtte. 12 És nevezik őket szent népnek, az Örökkévaló megváltottjainak, téged pedig neveznek fölkeresettnek, el nem hagyott városnak.

63 Ki ez, aki Edómból jön, piros ruhában Boczrából ez, aki díszes az öltözetében, lépelve ereje bőségében? Én vagyok, ki igazsággal beszél, ki nagy a segítsében! 2 Miért vörös a te öltözeted és ruháid olyanok mint a prést tipróé? 3 Sajtót tiportam én egyedül, és a népek közül senki sem volt velem, tiportam őket haragomban és tapostam hevemben; ruháimra freccsent a levük és egész öltözékemet bemocskoltam. 4 Mert bosszú napja volt a szívemben, és megváltottaim éve eljött. 5 Néztem és nincs segítő, bámultam és nincs támogató; akkor segített nekem az én karom és hevem, az támogatott engem. 6 És összetiportam népeket haragomban és megrészegítettem hevemmel, és lefolyattam a földre levüket. 7 Az Örökkévaló kegyeit emlegetem, az Örökkévaló dicséreit mind azok szerint, amiket művelt velünk az Örökkévaló, a nagy jóságot Izrael háza iránt, amelyet velük művelt iringalma szerint és kegyinek bőssége szerint. 8 Azt mondta: bizony népem ők, fiak, akik nem hazudnak – és lett nekik segítőül. 9 minden szorultságukban ő szorult meg, arcának angyala segítette meg őket, szeretetében és könyörületében ő váltotta meg őket; felvette és vitte őket az őskor minden napjaiban. 10 De ők engedetlenkedtek és megbúszították szentséges szellemét és ellenséggé változott irántuk, ő harcolt ellenük. 11 Ekkor megemlékezett az őskor napjairól, Mózesről, a népe: Hol van, ki felvezette őket a tengerből nyája pásztorával, hol van, aki beletette szentséges szellemét? 12 Aki járatta Mózes jobbján dicsőséges karját, meghasította a vizeket előttük, hogy szerezzen magának örök nevet. 13 Járatta őket mélységekben, mint a ló a pusztában nem botlottak meg. 14 Mint állat, mely leszáll a síkságba, nyugodni viszi őt az Örökkévaló szellemé: úgy vezetted népedet, hogy szerez magadnak dicsőséges nevet. 15 Tekints az égről és láss, szent és dicsőséges hajlékodóból! Hol van buzgalmad és hatalmad? Belsőd megindulása és iringalmad tűrtőztették magukat irántam! 16 Mert te vagy atyánk, mert Ábrahám nem tud rólunk és Izrael nem ismer bennünket; te Örökkévaló vagy az atyánk, öröktől való megváltónk a te neved. 17 Miért tévelyegetsz el bennünket, Örökkévaló, a te utairól, elkeményíted szívünket a te félelmedtől? Térj vissza a te szolgáid, örökséged törzsei kedvéért! 18 Csekély ideig bírta szent néped, szorongatóink összetíporták szentélyedet. 19 Olyanok lettünk, mint akiken soha nem uralkodtál, aikik fölött neveztetett a te neved.

64 Ha szétszakasztanád az egeket, leszállnál, hegyek fölynának szét előtted. 2 Amint a tűz meggyűjtja a rőzsét és a vizet felforralja a tűz – hogy tudassad

nevedet elleneiddel, 3 előtted nemzetek reszkessenek; midőn felelmetes dolgokat művelsz, amiket nem remélünk – leszállnál, hegyek folynának szét előtted. 4 Hiszen öröktől fogva nem hallottak, nem figyeletek, szem nem látott, oh Isten, rajtad kívül olyant, aki cselekszik a rá várakozóért. 5 Eléjöttel az örvendezőnek és az igazságot cselekvőnek, kik utaidon megemlékeznek rólaid. Lám, haragudtál és mi vétkeztünk, holott azokon örökre megsegítettünk volna. 6 És lettünk mint a tisztálatan mindenjáunk és mint a megfertőzött ruha minden igazságunk; hervadtunk mint a falevél mindenjáunk és bűneink mint a szél elhordanak minket. 7 És nincs ki szólítja nevedet, ki fölserken, hogy hozzád szegődjék, mert elrejtetted arcodat előttünk és elcsüggesztéssel vétkeink által. 8 Most pedig Örökkévaló, atyánk vagy; mi vagyunk az agyag és te vagy alkotónk és kezed műve vagyunk mindenjában. 9 Ne haragudj, Örökkévaló, felette nagyon és ne mindenötig emlékezzel meg a bűnről; lám, nézd csak, néped vagyunk mindenjában. 10 Pusztává lettek szent városaid; Czión pusztává lett, Jeruzsálem sivataggá. 11 Szentséges és dicsőséges házunk, ahol dicsértek téged őseink, tűzben égettetett el, és minden drágaságunk rommá lett. 12 Mindezek mellett türtözted-e magad, Örökkévaló, hallgattsz megalázol bennünket felette nagyon?

65 Megkerestettem magamat azoktól, kik nem kérdeztek, megtaláltattam magam azoktól, akik nem kerestek; mondtam: íme, íme itt vagyok, oly nemzetnek, mely nem neveztetett nevemen. 2 Kiterjesztettem kezeimet egész nap egy makacskodó nép felé, kik a nem jó utat járják, gondolataik után. 3 Oly nép ők, mely szemembe bosszant engem mindenig, áldozva a kertekben és füstölögtetve a téglákon: 4 akik ülnek sírokban és a rejtett helyeken éjjeleznek, akik eszik a sertés húsát és undokságok leve van edényeikben; 5 akik azt mondják: maradj magadnál, ne közeledj hozzáám, mert szent vagyok neked – ezek füst orromban, egész nap égő tűz. 6 Íme meg van írva előttem, nem hallgatok, hanem ha fizettem, ölükbe fizettem – 7 bűneitekért és őseitek bűneiért egyetemben, mondja az Örökkévaló, akik a hegyeken füstölögtettek és a dombokon gyalázta engem – és előbb ölkükre mértém cselekedetüket. 8 Így szól az Örökkévaló: Valamint találtatik a must a szőlőfürtben és azt mondják, ne rontsd el, mert áldás van benne; úgy fogok cselekedni szolgáim kedvéért, el nem rontva minden. 9 És származtatok Jákobtól magot és Jehúdából hegyeim birtokosát és bírni fogják választottaim és szolgáim ott fognak lakni. 10 És lesz a Sárón juhok legelőjévé és Ákhór völgye ökrök heverőjévé népem számára, mely engem megkeresett. 11 Ti pedig, kik elhagyjátok az Örökkévalót, aikik elfelejtjék

szent hegyemet, kik asztalt rendeztek el a Szerencsének és akik halt töltöök a Végszemet; 12 úgy végzem, hogy kardé lesztek és mindenjában levágásra görnyedtek alá, mivelhogy hívtam és ti nem feleltetek, beszéltem és ti nem hallottátok; cselekedtétek azt a mi rossz a szemeimben és amit nem kedvelek, azt választottátok. 13 Ezért így szól az Úr az Örökkévaló: Íme szolgáim enni fognak, ti pedig éheztek, íme szolgáim inni fognak, ti pedig szomjúhoztok, íme szolgáim örülni fognak, ti pedig megszégyenültök; 14 íme szolgáim ujjongani fognak szívük vidámságától, ti pedig kiáltatok szívetek fájdalmától, és lelketek megtörésétől jajgattok. 15 És hagyjátok neveteket eskünek az én választottaim számára: Öljen meg téged az Úr, az Örökkévaló; szolgáit pedig más néven nevezi, 16 úgy hogy aki áldja magát az országban, az igaz Istenkel áldja magát, és aki esküszik az országban, az igaz Istenre esküszik; mert elfelejtettek az előbbi szorultságok és mert elrejtetnek szemeim elől. 17 Mert íme én teremtek új egét és új földet, nem emlékeznek meg az előbbiekről és észbe se jutnak. 18 Hanem örvendezetek és vigadjatok mindenrőkké azzal, amit teremtek; mert íme én teremtem Jeruzsálemet vígságággá és népét örömmé. 19 És vigadok Jeruzsálemen és örvendek népemen; és nem hallatik többé benne sírás hangja és jajkiáltás hangja. 20 Nem lesz onnan többé néhány napos kisded, sem öreg, ki nem tölti be napjait; mert az ifjú száz éves korában fog meghalni és a vétkes száz éves korában átkoztatik meg. 21 Építenek házakat és laknak bennük, ültetnek szőlőket és eszik gyümölcsüket. 22 Nem építenek és más lakik, nem ültetnek és más eszik; mert mint a fának napjai az én népem napjai és kezük munkáját elfogyasztják választottaim. 23 Nem fáradnak hiába, nem nemzenek rémületre, mert az Örökkévaló áldottjainak magzatja és velük a sarjadékaik. 24 És lesz mielőtt hívnának, felelek én, még beszélnek és én meghallom, 25 Farkas és bárány együtt legelnek, az oroszlán mint a marha szalmát eszik, a kígyónak pedig por a kenyere; nem ártanak és nem rontanak egész szent hegyemen, mondja az Örökkévaló.

66 Így szól az Örökkévaló: Az ég az én trónom és a föld lábaim zsámolya; melyik az a ház, melyet építetek nekem, és melyik a hely az én nyugalmamra? 2 Hiszen mindezeket kezem alkotta, és lettek mindezek, úgymond az Örökkévaló: de erre tekintek: szegényre és levert lelkűre és aki igére remeg. 3 Ki ökröt vág, embert öl; ki bárányt áldoz, ebnek szegi nyakát; ki lisztáldozatot hoz, sertésvért hint; ki tömjént illatotztat, bálványt áld. Ők is választották a maguk útjait és undokságaikat kedveltek lelkük: 4 én is választom megcsúfolásukat és rettegésüket rájuk hozom,

mivelhogy hívtam és senki sem felelt, beszéltem és nem hallották; cselekedték azt a mi rossz a szemeimben és amit nem kedveltelem, azt választották. 5 Halljátok az Örökkévaló igéjét, ti kik remegtek az igéjére! Azt mondta a testvéreitek, akik benneteket gyűlölnek, eltaisítanak az én nememért: dicsőüljön az Örökkévaló, hogy láthassuk örömtöket – de ők meg fognak szégyenülni. 6 Zajongás hangja a városból, hang a templomból, az Örökkévaló hangja, ki megfizeti tettüket ellenségeinek. 7 Mielőtt vajúdnék, szült, mielőtt jönne a fájdalma, fiúgyermeket hozott világra. 8 Ki hallott ilyet, ki látott ilyesmiket? vajon világra jön-e ország egy napon, avagy születik-e nemzet egyszerre, hogy vajúdott és meg is szülte Czión a gyermekeit? 9 Vajon méhszájig juttassak-e és ne engedjek szülni, mondja az Örökkévaló, avagy én, aki szülni engedek, elzárjam-e, mondta Istened. 10 Örüljetek Jeruzsálemmel és vigadjatok rajta, mind aikik szeretitek; örvendjetek vele örvendezéssel mind, akik gyászoltok miatta; 11 azért hogy szopjatok és jólátkatok vigaszainak emlőjéből, azért hogy szívjatok és gyönyörködjek dicsőségének teljéből. 12 Mert így szól az Örökkévaló: Íme felé fordítom folyóként a békét, és áradozó patakként a nemzetek gázdaságát, hogy szívjátok; karon fogtok vitetni és térdén dédelgettetni. 13 Mint férfi, kit anyja vigasztal, úgy vigasztallak én benneteket, és Jeruzsálemben fogtok vigasztaltatni. 14 Látni fogjátok és örvend a szívetek, és csontjaitok mint a fű virulnak; és megismertetik az Örökkévaló keze az ő szolgáinál, de haraggal illeti ellenségeit. 15 Mert íme az Örökkévaló tűzben jő, és mint a szélvész a szekerei, hogy végrehajtsa hével haragját és dorgálását tűzlángokkal. 16 Mert tűzzel száll ítéletre az Örökkévaló, és kardjával minden halandóval: és sokan lesznek az Örökkévaló megöltjei. 17 Akik szentelkednek és tisztálkodnak a kertek számára, egyvalaki mögött a középen, kik a sertés húsát eszik, meg az undok állatot és az egeret, egyetemben pusztulnak el, úgymond az Örökkévaló. 18 Én pedig ismerem műveket és gondolataikat; eljön az idő, hogy összegyűjtöm mind a nemzeteket és nyelveket, hogy jöjenek és lássák dicsőségemet. 19 Jelt teszek köztük és elküldök közülük menekületeket a nemzetekhez: Társishoz, Pílhoz és Lúdhoz, az íjászokhoz, Túbálhoz és Javánhoz, a távoli szigetekre; melyek nem hallották híremet és nem látták dicsőségemet, hogy hírdessék dicsőségemet a nemzetek között. 20 És majd hozzák mind a testvéreiteket mind a nemzetekből ajándékul az Örökkévalónak, lovakon, szekereken, födött hintókon, öszvéreken és dromedárokban az én szent hegyemre, Jeruzsálemben, mondja az Örökkévaló; amint hozzák Izrael fiai az ajándékot tiszta edényben az Örökkévaló házába.

21 És közülük is veszék papokat, levitákat, mondja az Örökkévaló. 22 Mert valamint az új ég és az új föld, melyeket alkotok, megállnak előttem, úgymond az Örökkévaló, úgy fog megállni magzatotok és nevetek. 23 És lesz újholdról újholdra, és szombatról szombatra el fog jönni minden halandó, hogy leboruljon előttem, mondja az Örökkévaló. 24 És kímennek és nézik azon emberek hulláit, kik elpártoltak tőlem; mert férgek ki nem hal és tüzük el nem alszik és undorodássá lesznek minden halandónak.

Jeremiás

1 Jirmejáhú, Chilkijáhú fiának beszédei, a papok egyikének, kik Anátóban, Benjámin vidékén laktak; 2 kihez lett az Örökkévaló igéje Jósijáhú, Ámón fia, Jehúda királyának napjaiban, uralkodásának tizenharmadik évében; 3 és lett Jehójákim, Jósijáhú fia, Jehúda királyának napjaiban, egészen végéig Czidkjáhú, Jósijáhú fia, Jehúda királya tizenegyedik évének, Jeruzsálem számkivetéséig az ötödik hónapban. 4 Lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: 5 Mielőtt az anyaméhben alkottalak, ismertelek, és mielőtt kijöttél a méhből, megszenteltelek, prófétává tettelek a nemzetek számára. 6 És mondta: Jaj, Uram, Örökkévaló íme, én nem tudok beszélni, mert fiatal vagyok. 7 Szól hozzám az Örökkévaló: Ne mondd, fiatal vagyok, hanem bárkihez küldelek, menj és bármit parancsolok neked, beszélj. 8 Ne félj tőlük, mert veled vagyok, hogy megmentselek, úgymond az Örökkévaló. 9 Erre kinyújtotta az Örökkévaló a kezét és megérítette vele számat; és szól hozzám az Örökkévaló: Íme, szavaimat adtam szádba. 10 Lásd, rendeltelek e mai napon a nemzetek és királyságok fölé, hogy kiszakíts és leronts, hogy pusztítás és rombolj, hogy építs és plántálj. 11 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: Mit látsz, Jirmejáhú? Mondtam: Mandulavesszőt látok. 12 És szól hozzám az Örökkévaló: Jól láttál, mert őszkönök az én igém fölött, hogy megtegyem. 13 És lett hozzám az Örökkévaló igéje másodszor, mondván: Mit látsz? Mondtam: Forró fazekat látok és előrésze észak felől van. 14 És szól hozzám az Örökkévaló. Észak felől nyílik meg a veszedelem mind az ország lakóira. 15 Mert íme én elhívom az északi királyságoknak mind a nemzetégeit, úgymond az Örökkévaló, eljönnek és oda teszik kiki a trónját Jeruzsálem kapuinak bejáratához és mind a falai ellen köröskörül és mind a Jehúda városai ellen. 16 És kimondom ítéleteimet felettük minden rosszaságuk miatt, hogy elhagytak engem és más isteneknek füstölgöttek és leborultak kezeik művei előtt. 17 Te pedig övezd föl derekadat, kelj fel és mondd el nekik mindenkor, amit neked parancsolok, ne rettegj tőlük, hogy meg ne rettentselek előttük. 18 És én, íme teszlek ma erősített várossá, vízszlopá és ércfalakká az egész ország ellen, Jehúda királyainak, nagyainak, papjainak és az ország népének: 19 harcolni fognak ellened, de nem bírnak veled, mert veled vagyok, úgymond az Örökkévaló, hogy megmentselek.

2 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: 2 Menj és hirdesd Jeruzsálem fülei hallatára, mondván: Így

szól az Örökkévaló: Megemlékezem számodra ifjúkorod kegyéről, menyasszonykorod szeretetéről, hogy követtél engem a pusztában, be nem vetett földön. 3 Szentség Izrael az Örökkévalónak, termésének zsengéje, mind akik megeszik, bűnbe esnek, veszedelem jön rájuk, úgymond az Örökkévaló. 4 Halljátok az Örökkévaló igéjét, Jákob haza, és mind az Izrael házának nemzetiségei. 5 Így szól az Örökkévaló: mi jogtalanságot találtak bennem őseitek, hogy eltávolodtak tőlem és jártak a hiábaavalóság után és hiábaavalókká lettek? 6 És nem mondta: Hol van az Örökkévaló, ki felhözött bennünket Egyiptom országából, ki bennünket vezetett a pusztában, sivatag és gödör földjén, szárazság és sötétség földjén, oly földön, melyen nem ment át senki és ahol ember nem lakott. 7 És elvittek benneteket termőföld országába, hogy egyétek gyümölcsét és javát; de ti bejöttek és megtisztálatlanítottatok országomat, birtokomat pedig utállattá tettek. 8 A papok nem mondta, hol van az Örökkévaló, a tan kezelői nem ismertek engem, a pásztorok elpártoltak tőlem, és a próféták a Bálban prófétáltak és nem-használók után jártak. 9 Ezért egyre pörölköv veletek, úgymond az Örökkévaló, és fiaiok fiaival is pörölkök. 10 Mert keljetek át a kittimbeliek szigeteire és lássátok, s Kédárba küldjetek és figyeljétek meg nagyon és lássátok, vajon történt-e ilyesmi? 11 Vajon cserélt-e nemzet istent – noha azok nem istenek – népem pedig felcserélte dicsőségét nem használóval! 12 Iszonyodjatok amiatt egek, borzadjatok és irtózzatok nagyon, úgymond az Örökkévaló. 13 Mert két gonoszságot követett el a népem: engem elhagytak, élő víz forrását, hogy kutakat vájianak ki maguknak, repedezett kutakat, melyek nem fogják a vizet. 14 Rabszolga-e Izrael, avagy házban szülött-e, miért lett prédává? 15 Ráordítottak oroszlánok, hallatták hangjukat; országát pusztulássá tettek, városai felgyűjtötték, nincs lakójuk. 16 NÓF és Tachpanchész fiai is zúzzák fejed tetejét. 17 Nemde ezt az hozza rád, hogy elhagyta az Örökkévalót, Istenedet, midőn vezetőd volt az úton! 18 Most pedig mi dolgod van az Egyptomba való úton, hogy a Síchór vizét igyad? És mi dolgod van az Assúrba való úton, hogy a folyam vizét igyad? 19 Megfenyítéged a gonoszságot és elpártolásaid megbüntetnek téged: tud meg hát és lásd, hogy rossz és keserű az, hogy elhagyta az Örökkévalót, Istenedet, és nincs rajtad az én felelmem, úgymond az Úr, az Örökkévaló, a seregek ura. 20 Mert régtől fogva eltörted igádat, széttépted köteleidet és mondadt: nem szolgálok; mert minden magas dombon és minden zöldellő fa alatt leterülsz, te parázna! 21 Én pedig nemes venyigéül ültettem, csupa igaz magot; és hogyan változtál át idegen szőlőtő vadrajtásával! 22 Bizony, ha

lúggal mosakodnál és tékozolnád magadra a szappant, folt előttem a te bűnöd, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 23 Hogy mondhatod: nem tisztátlanodtam meg, a Báalok után nem jártam! Lásd utat a völgyben, ismerd meg mit cselekedtél, gyors kancateve, mely összekuszálja útjait! 24 Nőstény vadszamár, szokva a pusztához, lelke vágyában lihegett levegő után, kívánságát ki gátolja meg? Mind a keresői nem fáradnak el, az ő hónapjában megtalálják. 25 Óvd lábat a meztelenségtől és torkodat a szomjúságtól! De azt mondadt: hiába, nem, mert szeretem az idegeneket és utánuk megyek. 26 Valamint megszégyenül a tolvaj, midőn rajtakapják. úgy vallott szégyent Izrael háza, ők, királyai, nagyai, papaik és prófétáik. 27 Azt mondják a fának: atyám vagy, és a kőnek: te szültél bennünket, mert háttal fordultak felém és nem arccal, de veszedelmük idején azt mondják kelj fel és segíts meg bennünket! 28 Hol vannak hát isteneid, melyeket készítettél magadnak? Keljenek fel, vajon megsegítenek-e téged veszedelmed idején! Mert városaid száma szerint vannak a te isteneid, oh Jehúda. 29 Miért pereltek ellenem? Mindnyájatok elpártoltatok tőlem, úgymond az Örökkévaló. 30 Hiába vertem fiaitokat, fenyítést nem fogadtak el, megemészítette kardotok prófétáitokat, mint pusztító oroszlán. 31 Nemzedékti, lássátok az Örökkévaló igéjét! Vajon pusztta voltam-e Izraelnek vagy sötétség országa; miért mondta népem: dacolunk, nem jövünk többé hozzád. 32 Vajon elfelejtje a hajadon az ő díszét, a menyasszony az ő övét? Népem pedig elfelejtett engem számtalan napokon át. 33 De jól intézed utat, hogy szerelmet keress ezért a rossz nőket is tanítottad útjaidra. 34 Ruháid szélén is találtatott megölt ártatlan szegényeknek vére, nem betörésen érted őket, hanem mind a helyeken! 35 Azt mondadt: ártatlan vagyok, bizony elfordul tőlem haragja; íme én ítéletről szállók veled, mivelhogy azt mondod: nem vétkeztem. 36 Mit járkálsz oly nagyon megváltoztatva utat? Egyiptom miatt is meg fogsz szégyenülni, amint megszégyenültél Assúr miatt. 37 Ettől is kimész kezeiddel fejed fölött: mert megvetette az Örökkévaló a te birodalmadat és nem fogsz velük boldogulni.

3 Mondom: Ha. elküldi a férj a feleségét és elmegy tőle s más férfi lesz, vajon visszavezeti-e még, nemde ferőzötten fertőzve volna amaz ország? És te paráználkodtál sok tárral és visszatérnél hozzám úgymond az Örökkévaló? 2 Emeld fel szemeidet a hegycsúcsokra és lásd, hol nem háltak veled! Az utakon vártál rájuk, mint az arabs a pusztában: és megfertőztetted az országot paráznaságaiddal és gonoszságoddal. 3 És megvonatott a zápor, és a tavaszi eső nem volt, de olyan volt homlokod, mint parázna asszonyé, vonakodtál elpirulni. 4 Nemde mostantól fogva

hívsz engem: atyám, ifjúkorom hitvese vagy; 5 vajon örökké tart-e haragot, vagy minden megőrzi-e? Íme beszélít és megcselekszed a gonoszságokat és képes vagy rá! 6 Szólt hozzám az Örökkévaló Jósijáhú király napjaiban: Láttad-e, mit cselekedett Izrael, az elpártolt? Elmegy minden magas hegyre és minden zöldellő fa alá és paráználkodik ott. 7 Mondtam ugyan: miután mindezeket cselekedte, hozzám tért vissza, de nem tért vissza; ezt láttá nővére, Jehúda, a hűtlen. 8 És láttam, hogy miután mind amiatt, amiért házasságot tört Izrael, az elpártolt, elküldtem őt és adtam neki válolevelét, mégsem félt nővére Jehúda, a hűtlen, hanem ment és paráználkodott ő is; 9 úgy, hogy hitvány paráznaságától meg van fertőzve az ország és házasságot tört a kővel meg a fával. 10 És mindenmellett sem tért meg hozzám nővére Jehúda, a hűtlen, egész szívével, hanem hazugsággal, úgymond az Örökkévaló. 11 És szólt hozzám az Örökkévaló: Igazabbnak bizonyult Izrael, az elpártolt, mint Jehúda, a hűtlen. 12 Menj és kiáltsd e szavakat észak felé és mondjad: Térj meg Izrael, te elpártolt, úgymond az Örökkévaló, nem leszek rátok haragos, mert kegyes vagyok, úgymond az Örökkévaló, nem örökké tartok haragot. 13 Csakhogy ismerd be bűnödet, hogy az Örökkévalótól, Istenedtől elpártolt és szétszórtad útjaidat az idegeneknek minden zöldellő fa alá, de szavamra nem hallgattatok, úgymond az Örökkévaló. 14 Térjek meg, ti elpártolt gyermeket, úgymond az Örökkévaló, mert én vagyok az uratok, majd veszlek benneteket, egyet a városból és kettőt a nemzetégből és elhozlak Czionba. 15 És adok nektek pásztorokat szíven szerint, és legelgették benneteket tudással és belátással. 16 És lesz, midőn sokasodtak és szaporodtak az országban ama napokban, úgymond az Örökkévaló, nem mondják többé: az Örökkévaló szövetségének látája; észbe sem jut, nem emlékeznek róla és nem gondolnak rá, nem is készítik többé. 17 Amaz időben nevezni fogják Jeruzsálemet az Örökkévaló trónjának és hozzágyűlnek mind a népek az Örökkévaló nevéért Jeruzsálemben; és nem járnak többé gonosz szívük makacssága után. 18 Ama napokban menni fog Jehúda háza Izrael házával, és bennnek együttesen az észak országából azon országba, melyet birtokul adtam őseiknek. 19 Azt mondta én: Miképpen helyezlek el a gyermeket közt, adok neked gyönyörűséges országot, a nemzetek legeslegdíszesebb birtokát; azt mondta: atyának fogsz engem nevezni és tőlem nem fogsz elpártolni. 20 Ámde miként hűtlen lett egy asszony a hitvese iránt, úgy hűtlenkedtetek ellenem, Izrael háza, úgymond az Örökkévaló. 21 Hang hallatszott a hegycsúcsokon, Izrael fiainak könyörgő sírása, mert elferdítették útjukat, elfelejtették

az Örökkévalót, Istenüket. 22 Térjetek meg, elpártolt gyermekek, meggyógyítom elpártolásotokat! Íme mi jöttünk hozzád, mert te vagy az Örökkévaló, mi Istenünk. 23 Valóban hazugul van a zajongás a halmokról, a hegyeken; valóban az Örökkévalóban, Istenünkben van Izrael segedelme. 24 És a szégyen emészttette meg őseink szerzeményét ifjúkorunktól fogva, juhaikat és ökreiket, fiaikat és leányaikat. 25 Feküdnünk kell szégyenünkben, elborít bennünk gyalázatunk, mert az Örökkévaló, Istenünk ellen vékeztünk, mi és őseink, ifjúkorunktól fogva mind e mai napig, és nem hallgattunk az Örökkévalónak, Istenünknek szavára.

4 Ha megtérsz, Izrael, úgymond az Örökkévaló, hozzármegtérsz és ha eltávolítod undokságaidat szí nem elől és nem kóborolsz, 2 hanem esküszöl él az Örökkévaló, hűségben, jogosságban és igazságban: akkor áldani fogják magukat vele a nemzetek és vele dicsekednek. 3 Mert így szól az Örökkévaló Jehúda embereihez és Jeruzsálemhez: Szántsatok föl magatoknak ugart és ne vessetek tövisek közé. 4 Metéljétek körül magatokat az Örökkévalónak és távoliásatok el szívetek előbörét, Jehúda emberei és Jeruzsálem lakói, nehogy tűzként törjön ki haragom és égen és senki nem oltja cselekedeteitek gonoszsága miatt. 5 Jelentsétek Jehúdában és Jeruzsálemben hallassátok, mondjátok fűjijátok meg a harsonát az országban, kiáltások ki teljes erővel és mondjátok: gyülekezzetek, hadd meggyünk az erősített városokba. 6 Emeljetek zászlót Czión felé, meneküljetek el, ne álljatok meg, mert veszedelmet hozok észak felől és nagy romlást. 7 Fölkerekedett az oroszlán az ő sűrűjéből és a népek megrontója elindult, kijött helyéből, hogy országodat pusztulássá tegye, városaid elpusztuljanak, lakó nélkül. 8 Emiatt kőssetek föl zsákot, gyásztartsatok és jajgassatok, mert nem fordult el tőlünk az Örökkévaló fellobbant haragja. 9 És lesz ama napon, úgymond az Örökkévaló, elvész a királynak szíve és a nagyoknak szíve és eliszonyodnak a papok, és a próféták elámulnak. 10 Én megmondtam: Jaj, Uram, Örökkévaló, valóban ámítottad ezt a népet és Jeruzsálemet, mondván: békétek lesz, holott a lélekig ért a kard. 11 Abban az időben azt mondják a népről és Jeruzsálemről forró szél a hegycsúcsokról a pusztában népem leánya felé – nem szórársa és nem tisztításra; 12 ezeknél teljesebb szél ér engem. Most én is ítéletet mondok ki felettük. 13 Íme mint a felhők jön fel, s mint a szélvész olyanok a szekerei, gyorsabbak a sasoknál lovai, jaj nekünk, mert elpusztítattunk. 14 Mosd meg szívedet a gonoszságtól, Jeruzsálem, hogy megsegítessél, meddig lakozzanak benned jogtalan gondolataid! 15 Mert hallga,

hírmondó Dán felől és vésznek hallatója Efraim hegyéről. 16 Jelentsétek a nemzeteknek, íme hallássátok Jeruzsálem felől, ostromlók jönnek messze földről és Jehúda városai ellen emelik hangjukat: 17 mint mezőrök, úgy vannak ellene köröskörül, mert irántam engedetlenkedett, úgymond az Örökkévaló. 18 Utad és cselekedeteid tették neked ezt, ez a te gonoszságod, azt, hogy keserű, hogy szívedig ért. 19 Beleim, beleim, hogy remegek, szívem falai, zúg az én szívem, nem hallgathatok, mert harsona hangját hallottad lelkem, harcnak riadását. 20 Romlást romlásra hirdetnek, mert elpusztítottatt az egész ország, hirtelen elpusztítottak sátraim, egy pillanat alatt kárpitjaim. 21 Meddig kell látnom a zászlót, hallanom a harsona hangját? 22 Bizony oktalan a népem, engem nem ismernek, dőre fiuk és nem értelmesek ők, bőlcsek ők rosszat tenni, de jót tenni nem tudnak. 23 Néztem a földet és íme pusztá és üres, az egekre es nincs meg a világosságunk. 24 Néztem a földet és íme megrengnek és mind a halmok megrázkódnak 25 Néztem és íme nincs meg az ember és mind az ég madara elköltözött. 26 Néztem és íme a termőföld pusztává lett és mind a városai romba dőltek az Örökkévaló miatt, fellobbant haragja miatt. 27 Mert így szól az Örökkévaló: Pusztulássá lesz az egész ország, de végpusztítást nem teszek. 28 Emiatt gyászol a föld és elsőtételnek az egek fölölről, amiatt, hogy szóltam, szándékoltam s nem bántam meg, sem attól el nem térek. 29 A lovas és íjász zajától megfutamodik az egész város, a sűrűkbe mentek és a szíklára szálltak: az egész város elhagyatva, senki sem lakik bennük. 30 Te pedig, kifosztatván, mit fogsz cselekedni? Bár bíborba öltözöl, bár aranydísszel díszíted magad, bár kendőzve foltéped szemeidet, hiába szépíted magad, megvetettek téged a szeretők, életedre törnek. 31 Mert hangot mint vajúdó nőét hallottam, jajkiáltást mint először szülőét, Czión leányának hangját, piheg, terjesztgeti kezeit: Oh, jaj nekem, mert elbágyadt a lelkem öldölkőtől!

5 Járjatok szerte-széjjel Jeruzsálem utcáin és lássátok csak és tudjátok, és keressetek piacain, vajon találtok-e valakit, van-e, aki jogosságot cselekszik, hűséget keres és megbocsátok neki. 2 És ha azt mondják: él az Örökkévaló, bizony hazugul esküsznek. 3 Örökkévaló, szemeid nemde hűségre tekintenek? Verted őket, de nem fájalták, enyészítetted őket – vonakodtak elfogadni oktatást; erősebbé tették arcukat a szíklánál, vonakodtak megtéri. 4 És én azt mondtam, csak szegények azok, oktalankodnak, mert nem ismerik az Örökkévaló útját, Istenük törvényét. 5 Hadd megyek el a nagyokhoz, hadd beszélek velük,

mert ők ismerik az Örökkévaló újtát, Istenük törvényét; ámde ők egyaránt eltörték a jármot, szétszakították a köteleket. 6 Azért ői őket oroszlán az erdőből, a sivatagok farkasa pusztítja, őket, párdúc leselkedik városaikra, bárki kimegy azokból, széttépetik, mert számosak lettek bűntetteik, hatalmasak elpártolásai. 7 Ugyan miért bocsássak meg neked? Gyermekid elhagyta engem és nem-istenekre esküdték, jöllakattam őket, de ők házasságot törtek és parázna nő házában csődültek össze. 8 Jól táplált lovak ők reggelenként, kiki felebarátja feleségére nyerítenek. 9 Vajon ezeket ne büntessemm-e meg, úgymond az Örökkévaló, avagy ilyen nemzetben ne álljon bosszút a lelkek? 10 Menjetek föl falaira és rontsatom, de végpusztítást ne tegyetek, távolítsátok el hajtásait, mert nem az Örökkévaló azok. 11 Mert hűtlenkedve hűtlenkedtek irántam Izrael háza és Jehúda háza, úgymond az Örökkévaló. 12 Megtagadták az Örökkévalót és mondták: nem ő az, és nem fog ránkjönni a veszedelem és kardot és éhséget nem fogunk látni; 13 a próféták pedig széllé lesznek és az ige nincs bennük: így történjék velük! 14 Ezért így szól az Örökkévaló, a seregek Istene: minthogy szóltatók e szót, íme szavaimat a te szádiban tűzzé teszem és ezt a népet fává, hogy megeméssze őket. 15 Íme én hozok rátok népet távolról, oh Izrael háza, úgymond az Örökkévaló; kemény nép az, őskortól való nép az, nép, melynek nem ismered nyelvét és nem érzed, mit beszél. 16 Tegze olyan, mint a nyitott sír, mindenjában hősök. 17 És megeszi termésedet és kenyeredet, melyet ennének fiaid és leányaid, megeszi juhaidat és ökreidet, megeszi szőlődet és fügefádat; széstrombolja erősített városaidat, amelyekben bízol, a karddal. 18 De azokban a napokban is, úgymond az Örökkévaló, nem teszek rajtakat végpusztítást. 19 És lesz, ha, azt mondjátok, mi miatt tette velünk az Örökkévaló, a mi Istenünk mindezeket – akkor szólj hozzájuk: Amint ti elhagyatok engem és szolgáltatok idegen isteneket országokban, úgy fogtok szolgálni idegeneket oly országban, mely nem a tietek. 20 Hirdessétek ezt Jákob házában és hallássátok Jehúdában, mondván: 21 Halljátok csak ezt, dőre, ész nélküli nép, akiknek szemük van és nem látnak, fülük van és nem hallanak. 22 Vajon engem nem féltek-e, úgymond az Örökkévaló, avagy tőlem nem reszkettek-e, aki fövenyt tettek határal a tengernek örök törvényül, hogy meg ne szegje; megmozognak, de nem bírnak, és zúgnak hullámai, de nem szegik meg. 23 De e népnek makacs és engedetlen szíve volt, elszakadtak és elmentek. 24 És nem mondtaik szívükben: feljük csak az Örökkévalót, Istenünket, ki esőt ad, ősz is esőt és tavaszi esőt a maga idején, az aratás megszabott

heteit megőrzi nekünk. 25 Bűneitek elhajlították ezeket, és vétkeitek megvonták tőletek a jót. 26 Mert találtatnak népemben gonoszok, fűrkésznek, mint ahogy leguggolnak a madarászok; fölállítottak csapdát, hogy embereket fogjanak. 27 Mint madárral teli kalitka, úgy telvék házaik csalársággal; azért nőttek és gazdagodtak meg. 28 Megkövérédtek, megfényesedtek, túl is csaptak a gorosz beszédek, törvényt nem tesznek, törvényt az árvának, az árva igazságát, hogy boldoguljanak, és a. szűkölködőknek nem szolgáltattak jogot. 29 Vajon ezeket ne büntessemm-e meg, úgymond az Örökkévaló, avagy ily nemzetben ne álljon bosszút lelkek? 30 Iszonyúság és borzasztóság történt az országban. 31 A próféták hazugan prófétáltak és a papok uralkodnak mellettük és népem szereti így, de mit tesztek majd a végén?

6 Meneküljetek el, Benjámin fiai, Jeruzsálemből, és

Tekóában fújjátok meg a harsonát és Bét-Kérem fölött emeljetek tűzjelt, mert veszedelem tekint ide észak felől és nagy romlás. 2 A szépet és elkényeztettet megsemmisíttem, Czión leányát. 3 Jönnek hozzá, pásztorok és nyájaik; felülöttek mellette sátrákat köröskörül, lelegelték kiki helyét. 4 Szenteljetek ellene harcot, rajta, menjünk fel délen! Jaj nekünk, mert lehanyatlott a nap, mert megnyúlnak az estnek árnyékai! 5 Rajta, menjünk föl éjjel és rontsuk le palotáit. 6 Mert így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Vágjátok le fáját és hányjatok föl Jeruzsálem ellen töltést; ez büntetni való város, benne csupa fosztogatás. 7 Valamint hűsen tartja kút a vizét, úgy hűsen tartotta ő a goroszságát; erőszak és pusztítás hallatszik benne szí nem előtt minden betegség és seb. 8 Okulj Jeruzsálem, nehogy lelkek elszakadjan tőled, nehogy pusztasággá tegyelek, nem lakott földde. 9 Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Böngészve leböngészik, mint a szőlőtől, Izrael maradékát – fordítsd kezedet, mint a szüretelő az indák felé! 10 Kihez beszéljek, kit intsek, hogy hallják? Íme körülmetéletlen a fülük és nem bírnak figyelni; íme az Örökkévaló igéje gyalázásra lett nekik, nem kedvelik azt. 11 De az Örökkévaló haragiával teltem meg, elfáradtam tartóztatni: Önts ki a gyerekre az utcán és az ifjak gyülekezetére egyaránt; mert férfi is, asszony is megfogatnak, az öreg a teljes korúval. 12 És átszállnak házaik másokra, mezők és feleségek egyaránt, mert kinyújtom kezemet az ország lakóira, úgymond az Örökkévaló. 13 Mert aprajától nagyjáig mindenjára nyerészkezik, és prófétától papig mindenjára hazugságot művel. 14 És gyógyítgatták népem romlását könnyedén, mondván: béke, béke, és nincs béke. 15 Szégyent vállottak, mert utálatosságot cselekedtek; sem szégyenkezve nem szégyenkeznek, sem pirulni nem tudnak, azért el fognak esni az elsők között, amidőn

megbüntetem őket, el fognak botlani, mondja az Örökkévaló. **16** Így szól az Örökkévaló: Álljatok az utakra és lássátok, és kérdezősködjetek az őskor ösvényeiről, melyik a jónak útja és járjatok rajta s találjatok nyugalmat lelketeknek. De azt mondtaik: nem megyünk. **17** És támasztottam számotokra őröket: Figyeljetek a harsona hangjára! De azt mondtaik: nem figyelünk. **18** Azért halljátok nemzetek és tudj meg gyülekezetet, hogy mi van közöttük! **19** Halljad föld: Íme én veszedelmet hozok erre a népre, gondolataik gyümölcsét; mert szavaimra nem figyeltek, tanomat pedig megvetették. **20** Minek is nekem tömjén, mely Sábából jön és az illatos nád messze földről? Égoáldozataitok nem kedvességre valók, és vágóáldozataitok nem kellemesek nekem. **21** Azért így szól az Örökkévaló: Íme én vetek e nép elő gáncsokat, és megbotlanak általuk atyák és fiúk egyaránt, lakó meg társa elvesznek. **22** Így szól az Örökkévaló: Íme nép jön észak országából és nagy nemzet serken föl a föld hátlajáról. **23** Íjat és lándzsát ragadnak, kegyetlenek ők és nem irgalmaznak, hangjuk zúg mint a tenger és lovakon nyargalnak: felkészülve mint harcra kész férfi, ellened, Czión leánya. **24** Hallottuk hírét, ellankadtak kezeink, szorultság ragadt meg mindenkit, vajúdás, mint a szülőnő. **25** Ne menjetek ki a mezőre és az úton ne járjatok; mert kardja az ellenségek, félelem köröskörül! **26** Népem leánya, köss fel zsákokat és fentrengj a hamuban; egyetlenről való gyászt tarts, keserű siratást, mert hirtelen jön a pusztító ránk. **27** Vizsgálóvá tettek népemből, őrtonnyá, hogy megtudjad és vizsgáljad útjukat. **28** Valamennyien pártoskodó pártútők, rágalmazva járók, réz és vas, valamennyien elveteműltek ők. **29** Átízzott a fúvó a tüztől, elfogyott az ólom; hiába olvasztottak meg olvasztottak, de a rosszak nem szakítottak ki. **30** Megvetett ezüstnek nevezték őket, mert megvetette őket az Örökkévaló.

7 Az ige, mely lett Jirmejáhúhoz az Örökkévalótól, mondván: **2** Állj az Örökkévaló házának kapujába és hirdesd ott ezt az igét, és mondjad: halljátok az Örökkévaló igéjét mind a Jehúdabeliek, kik a kapukba jöttök, hogy leboruljatok az Örökkévaló előtt. **3** Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene: javítások utaitokat és cselekedeteiteket, hogy lakoztathassalak benneteket e helyen. **4** Ne bízzátok el magatokat hazug beszédek által, mondván: az Örökkévaló temploma, az Örökkévaló temploma, az Örökkévaló temploma azok! **5** Mert ha javítva megjavítjátok útjaitokat és cselekedeteiteket, ha csakugyan igazságot tesztek ember és felebarátja között, **6** jövevényt, árvát és özvegyet nem fosztogattok és ártatlan vért nem ontatok e helyen, és más istenek után nem jártok a ti bajotakra: **7** akkor lakoztatnak

benneteket e helyen, azon országban, melyet őseiteknek adtam öröktől fogva minden örökké. **8** Íme, ti elbízzátok magatokat a hazug beszédek által, melyek nem használnak. **9** Úgy-e lopni, ölni, házasságot törni, hazugul esküdni, és füstölögtni a Báalnak és járni más istenek után, amelyeket nem ismertek: **10** azután jöttök és álltok előttem e házban, mely nemről neveztetik és azt mondjátok: mentve vagyunk, – azért, hogy megtegyétek minden utálatosságokat. **11** Vajon látrok barlangja lett-e e ház, mely nemről nevezették, a ti szemeitekben? Íme is íme láttam, úgymond az Örökkévaló. **12** Mert menjetek csak az én helyemre, mely Silóban van, ahol azelőtt lakoztattam nevemet és lássátok, hogy mit cselekedtem vele Izrael népem rosszasága miatt. **13** Most tehát, mivelhogy tesztek mind a tetteket, úgymond az Örökkévaló, én pedig beszéltem hozzátok reggelenként beszélve és ti nem hallottátok, hívtalak benneteket és ti nem feleltetek: **14** teszek tehát azon házzal, mely nemről neveztetik, amelyben ti bíztok és azon hellyel, amelyet adtam nektek és őseiteknek, amint tettem Sílóval. **15** És elvettek benneteket színem elől, amint elvettem minden a testvéreiteket, Efraim egész magzatját. **16** Te pedig ne imádkozzál a népért, ne emelj értük könyörgést és imát és ne kérlej engem, mert nem hallgatok rád. **17** Nem látod-e, hogy mit tesznek ők Jehúda városaiban és Jeruzsálem utcáin? **18** A gyermekek fát szednek és az apák meggyűjtják a tüzet és az asszonyok tésztát gyúrnak, hogy kalácsot süszenek az ég királynőjének és öntőáldozatokat öntszenek más isteneknek azért, hogy bosszantsanak engem. **19** Vajon engem bosszantanak-e, úgymond az Örökkévaló, nemde önmagukat arcuk szégyene végett. **20** Azért így szól az Úr, az Örökkévaló: Íme haragom és hevem kiömlik e helyre, az emberre és az állatra, a mező fájára és a föld gyümölcsére; égni fog és ki nem alszik. **21** Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene: Égoáldozataitokat tegyétek hozzá vágóáldozataitokhoz és egyetek húst. **22** Mert nem beszéltem őseitekkel és nem parancsoltam nekik, a midőn kivezettetem őket Egyiptom országából, égoáldozat és vágóáldozat dolgában; **23** hanem ezt a dolgot parancsoltam nekik, mondván: hallgassatok szavamra, és leszek nektek Istenül s ti lesztek nekem népül és járjatok minden az úton, melyet majd parancsolok nektek, azért hogy jó dolgotok legyen. **24** De nem hallgattak rá és nem hajlították fülük, sőt jártak tanácsok szerint, gonosz szívük makacssága szerint; és jutottak hátra és nem előre. **25** Azon napról fogva, hogy kivonultak őseitek Egyiptom országából, minden napig küldtem hozzátok minden az én szolgáimat, a prófétákat naponta reggelenként küldve. **26** De nem hallgattak rá

és nem hajlították füliket és megkeményítették nyakukat, gonoszabbul cselekedtek őseiknél. 27 Elmondod nekik minden szavakat, de nem hallgatnak rád, hívod őket, de nem felelnek neked. 28 Szólj tehát hozzájuk: Ez az a nemzet, mely nem hallgatott az Örökkévalónak, Istenének szavára, mely nem fogadott el az oktatást; elveszett a hűség, kiirtatott szájukból. 29 Nyírd le hajzatodat és vesd el, és kezdj a hegycsúcsokon gyászdalt, mert megvetette az Örökkévaló és otthagya haragiának népét. 30 Mert cselekedték Jehúda fiai azt, ami rossz a szemeimben, úgymond az Örökkévaló, elhelyezték undokságaikat azon házban, mely nevemről neveztetik, hogy megtisztálatánitsák. 31 És építették a Tófet magaslatait, mely Ben-Hinnóm völgyében van, hogy fiaikat és leányaikat elégessék tűzben, amit nem parancsoltam és ami nem jutott eszembe. 32 Azért íme napok jönnek, úgymond az Örökkévaló, nem mondják többé: Tófet és Ben-Hinnóm völgye, hanem: öldöklés völgye, és temetni fognak a Tófetben hely híján. 33 És tesz a nép hullája eledelül az ég madarának és a föld vadjának és nincs aki elriasztja. 34 És megszüntetem Jehúda városaiból és Jeruzsálem utcáiból a vígság hangját és az örööm hangját, a vőlegény hangját és a menyasszony hangját, mert rommá lesz az ország.

8 Abban az időben, úgymond az Örökkévaló, kiveszik Jehúda királyainak csontjait és nagyaiak csontjait, a papok csontjait és a próféták csontjait, meg Jeruzsálem lakóinak csontjait sírjaikból 2 és kiterítik a nap elő és a hold elő és az ég egész serege elő, amelyeket szerettek és amelyeket szolgáltak és amelyek után jártak és amelyeket kerestek s amelyek előtt leborultak; nem szedetnek össze és nem temettetnek el, trágyává lesznek a föld színén. 3 És kívánatosabb lesz a halál az életnél az egész maradéknak, azoknak, kik megmaradtak e gonosz nemzetéből, mind a megmaradt helyeken, ahol várta elszíttöttet őket, úgymond az Örökkévaló, a seregek ura. 4 Szólj hozzájuk: Így szól az Örökkévaló: vajon elesnek-e és nem kelnek fel, vagy eltér-e és nem tér vissza? 5 Miért pártolt el ez a nép, Jeruzsálem, tartós elpártolással, ragaszkodtak a csalárdáshoz, vonakodtak megtérni? 6 Figyeltem és hallottam, nem helyesen beszélnek, nincs senki, ki megbánna gonoszságát, hogy mondaná: mit cselekedtem? Mindnyája eltér futásában, mint a harcban rohanó ló. 7 A gólya is, az égen, tudja időszakait, gerlice, fecske és daru megőrizik jöttüknek idejét, de népem nem tudja az Örökkévaló törvényét. 8 Hogyan mondhatjátok: bőlcsek vagyunk és az Örökkévaló tana nálunk van? Ámde, íme hazugul munkált az írók hazug tolla. 9 Szégyent vállottak a bőlcsek, megrettentek

és megfogatnak; íme az Örökkévaló igéjét megvetették, hát mi bölcsességük van? 10 Azért másoknak adom feleségeiket, mezőket hódítóknak, mert kicsintől nagyig mindenjára nyerészkevő nyerészkezik, prófétától papig mindenjára hazugságot cselekszik. 11 És gyógyítgatták népem leányának romlását könnyedén, azt mondván: béke, béke, de nincs béké! 12 Szégyent vállottak, mert utálatosságot cselekedtek: szégyenkezve nem is szégyenkeznek és pirulni nem tudnak, azért elesnek az elesők között, büntetésük idején megboltnak, mondja az Örökkévaló. 13 Elveszítve elvezetem őket, úgymond az Örökkévaló, nincs szőlő a szőlőtőn, nincs füge a fügefán és a levél elhervadt, és amiket adtam nekik, eltűntek tőlük. 14 Mi végett ülünk? Gyűljetek össze, menjünk be az erősített városokba és semmisüljünk meg ott, mert az Örökkévaló, a mi Istenünk, megsemmisített bennünket és méreg vizet adott innunk, mert vétkeztünk az Örökkévaló ellen! 15 Békét remélnek, de semmi jó, gyógyulás idejét, de íme ijedésig. 16 Dán felől hallatszott lovainak tüszögése, ménei nyerítésének hangjától rengett az egész ország, jöttek és megemészették az országot és teljét, a várost és a benne lakókat. 17 Mert íme én bocsátok rátok kígyókat, baziliszkokat, amelyek ellen nincs igézés, és megmarnak benneteket, úgymond az Örökkévaló. 18 Erősítést nekem a bánat ellen, beteg bennem a szívem! 19 Íme hallatszik, népem leányának fohásza a messze földről: vajon az Örökkévaló nincs-e Cziónban, vagy királya nincs-e benne? Miért bosszantottak engem bálvánnyal, idegen hiába valóságokkal! 20 Elmúlt az aratás, vége van a gyümölcszedésnek, de mi nem segítettünk meg! 21 Népem leányának törése miatt megtörtem, elbúltam, iszonyat fogott el engem. 22 Nincs-e balzsam Gileádban, vagy nincs ott orvos, miért nem hegedt be népem leányának sebe?

9 Vajha fejem víz volna és szemem könnyek forrása, hogy siratnám nappal és éjjel népem leányának megölőit! 2 Vajha volna számomra, a pusztában utasok szállása, hogy elhagynám népemet és elmennék tőlük, mert mindenjára hágasságtörök, hűtlenkedők gyülekezete. 3 Kifeszítették nyelvüket, az ő íjukat, hazugságra, nem hűségért hatalmaskodtak az országban, mert rosszaságtól rosszaságra indulnak és engem nem ismernek, úgymond az Örökkévaló. 4 Kiki barátjától óvakodjatok és még testvérben se bizzatok, mert minden testvér csalva csal és minden barát rágalmazva jár. 5 Kiki felebarátját ámítja és igazat nem beszélnek, nyelvüket tanították hazugságot beszélni, ferdén cselekedni fáradoztak. 6 Lakozásod csalárdáság közepette van, csalárdáságból vonakodnak megismerni

engem, úgymond az Örökkévaló. 7 Azért így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Íme én megolvasztom őket, hogy megvizsgáljam, mert mi másképpen cselekedhetném népem leánya miatt? 8 Sebző nyíl az ő nyelvük, kiki csalárságot beszél, szájával békét beszél felebarátjával, de belsejében lelt hánny neki. 9 Vajon ezekért ne büntessemm-e meg őket, úgymond az Örökkévaló, avagy oly nemzetben, mint ez, ne álljon-e bosszút lelkem? 10 A hegyek fölött hangoztatok sírást és jaigatást és a pusztai tanyái fölött gyászadt, mert elpusztultak, úgy, hogy ember ott nem jár, és nem hallják a nyájnak hangját; az ég madarától a vadig, elköltöztek, tovamentek. 11 És teszem Jeruzsálemet kőhalmokká, sakálok tanyájává, és Jehúda városait teszem pusztasággá, lakó nélkül. 12 Ki a bőlcs férfiú, hogy megértse ezt és amit szólt hozzá az Örökkévaló szája, hogy jelentse: mi miatt veszett el az ország, pusztult el, mint a sivatag, úgy hogy nem járnak ott? 13 Mondta az Örökkévaló: Mert elhagyták tanomat, melyet előjük tettek, nem hallgattak szavamra és nem jártak aszerint: 14 és jártak szívük makacsága szerint és a Báalok után, melyekre tanították őseik. 15 Azért így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene: Íme én enni adok a népnek ürmöt és inni adok nekik méregvizet. 16 Szétszórom őket a nemzetek között, amelyeket nem ismertek sem ők, sem őseik és utánuk bocsátom a kardot, míg meg nem semmisítettem őket. 17 Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Gondoljátok meg és hívjátok el a siratónőket, hadd jöjjenek, és a bőlcs nőkhöz küldjétek, hadd jöjjenek el. 18 Siessenek és hangoztassanak fölöttünk jaigatást, hogy szemeink szétáradjanak könnyektől és szempillánk folyjanak víztől. 19 Mert jaigatás hangja hallatszott Cziónból: hogyan pusztultunk el! Nagyon megszégyenültünk, mert elhagytuk az országot, mert kivetettek bennünket hajlékaink. 20 Mert halljátok, asszonyok, az Örökkévaló igéjét, és vegye be fületek szájának igéjét: tanításoktól leányaitokat jaigatásra és egyik asszony a másikát gyászdarra. 21 Mert fölészált a halál ablakainka, bejött palotáinkba, hogy kiirtson gyermeket az utcáról, ifjukat a piacokról 22 – beszélj, így szól az Örökkévaló – és esni fog az ember hullája, mint a trágya a mező színén, s mint a kéve az arató mögött, és nincs ki összeszedi. 23 Így szól az Örökkévaló: Ne dicsekedjék a bőlcs az ő bőlcsességeivel és ne dicsekedjék a vitéz az ő vítezségeivel, ne dicsekedjék a gazdag az ő gazdagságával, 24 hanem azzal dicsekedjék, aki dicsekszik: hogy belátó és hogy megismer engem, hogy én, az Örökkévaló, szeretetet, jogot és igazságot művelek a földön, mert ezekben van kedvem, úgymond az Örökkévaló. 25 Íme napok jönnek, úgymond az Örökkévaló, és megbüntetek minden körülmetéltet a

körülmetéletlenséggel együtt: 26 Egyiptomot, Jehúdát, Edót, Ammón flait és Móábot, és mind a levágott hajszélűket, kik a pusztában laknak, mert mind a nemzetek körülmetéletlenek, Izrael egész háza pedig körülmetéletlen szívű.

10 Halljátok az igét, melyet szólt az Örökkévaló rólatok,

Izrael háza. 2 Így szól az Örökkévaló: A nemzetek útjához ne szokjatok és az ég jeleitől ne rettegjetek, mert a nemzetek remegnek azoktól. 3 Mert a népek törvényei – hiábaivalóság az, mert fa az, melyet erdőből vágtak, művész keze munkája, a baltával; 4 ezüsttel és arannyal szépítí, szőgekkel és pörölyökkel erősítí, hogy meg ne inogjon, 5 olyanok ők, mint az ugorkamező oszlopa és nem beszélnek, vinni kell őket, mert nem léphetnek; ne féljetek tőlük, mert nem tesznek rosszat és jót tenni sem áll rajtuk. 6 Senki sincs olyan mint te, oh Örökkévaló; nagy vagy te és nagy a te neved hatalomban. 7 Ki ne félne téged, nemzetek királya, mert téged illet; mert mind a nemzetek bőlcsei között és minden birodalmukban nincs senki olyan, mint te! 8 De egyben tudatlanok ők és balgák: a hiábaivalóságok tana – fa az; 9 lapított ezüst, Tarsisból hozatik és arany Úfázból, művész munkája és ötvös kezéé, kék bíbor és piros bíbor öltözetük, bőlcsek munkája mindennyi. 10 De az Örökkévaló igaz Isten, ő Elő Isten és öröktől való király; haragjától megremeg a föld és nemzetek nem bírják el fölindulását. 11 Ekként szóljatok hozzájuk: Az istenek, melyek az egét és a földet nem teremtették, azok el fognak veszni a földről és az ég alól. 12 Teremtette a földet erejével, készítette a világot bőlcsességeivel, és értelmével kiterjesztette az egét. 13 Amint hangját hallatja, vizek tömege van az égen, felhőket hoz fel a föld végéről; villámokat teremtett az esőnek és kihozta a szelet tárházaiból. 14 Elbutult minden ember, nincs megismerése, szégyent vallott minden ötvös a bálványkép miatt, mert hazugság az öntvénye, és nincs szellem bennük. 15 Hiábaivalóság azok, csúfolni való munka, büntetésük idején elvesznek. 16 Nem olyan, mint ezek Jákob osztályrésze, mert a mindenség alkotója ő, és Izrael birtokának törzse, az Örökkévaló a seregek ura az ő neve. 17 Szedd össze az országból holmidat, te, ki ostrom alatt ülsz. 18 Mert így szól az Örökkévaló: Íme kihajítom az ország lakóit ez ízben szorongatom őket, hogy megkapták. 19 Jaj nekem a törésem miatt, kínzó a sebem; én meg azt mondtam volt: csak ez a betegség, majd elviselem. 20 Sátrám elpusztítatott, mind a köteleim elszakadtak; gyermekem elmentek tőlem és nincsenek meg, nincs többé, ki felüsse sátramat, felvonná kárpitjaimat. 21 Mert elbutultak a pásztorok és az Örökkévalót

nem keresték; ezért nem boldogultak és egész legelő nyájuk elszéledt. 22 Hallga, íme hír jön és nagy rengés észak országából, hogy Jehúda városait pusztulássá tegyék, sakálok tanyájává. 23 Tudom, oh Örökkévaló, hogy nem az emberé útja, nem a járóé férfiúé, hogy léptet meghatározza. 24 Fenyíts meg engem, oh Örökkévaló, csakhogy ítélet szerint, ne haragodban, nehog megfogyassz engem. 25 Ontsd ki hevedet nemzetekre, melyek téged nem ismernek, a nemzetégekre, melyek nevedet nem szólítják, mert ették Jákobot, megették és megsemmisítették és hajlékát elpusztították.

11 Az ige, mely Jirmejáhúhoz lett az Örökkévalótól, mondván: 2 Halljátok a szövetség szavait és beszéljetek Jehúda embereihez és Jeruzsálem lakóihoz. 3 Szól hozzájuk: Így szól az Örökkévaló, Izrael Istene; átkozott a férfi, aki nem hallgat a szövetség szavaira, 4 melyeket parancsoltam őseiteknek, amely napon kivezettem őket Egyiptom országából, a vaskohóból, mondván: hallgassatok szavamra és tegyétek meg azokat, mind aszerint, amit parancsolok nektek, hogy népül legyeket nekem, és én leszek nektek Istenül. 5 Azért hogy fenntartsam az esküt, amelyet esküdtettem őseiteknek, hogy adok nekik tejelj és mézzel folyó országot, mint az van e mai napon. Feletem és mondtam: Ámen, Örökkévaló. 6 És szót hozzám az Örökkévaló: Hirdesd minden szavakat Jehúda városaiban és Jeruzsálem utcáin, mondván: halljátok a szövetség szavait és tegyétek meg azokat. 7 Mert intve intettem őseiteket, amely napon fölvezettem őket Egyiptom országából mind e mai napig, reggelenként intve, mondván: hallgassatok szavamra. 8 De nem hallgattak és nem hajlították fülük és jártak kiki gonosz szívük makacssága szerint és elhoztam rájuk minden szövetség szavait, melyekről parancsoltam, hogy megtegyék, de nem tették meg. 9 Szót hozzám az Örökkévaló: Összeesküvés találattík Jehúda emberei és Jeruzsálem lakói között; 10 visszatértek őseik régi bűneihez, akik vonakodtak hallgatni szavaimra, és ők maguk más istenek után jártak, hogy szolgálják azokat; megszegtek Izrael háza és Jehúda háza szövetségemet, melyet kötöttem őseikkel. 11 Azért így szól az Örökkévaló: Íme hozok rájuk veszedelmet, amelyből nem bírnak kiszabadulni; kiáltani fognak hozzám, de nem hallgatok rájuk. 12 Elmennek majd Jehúda városai és Jeruzsálem lakói és kiáltanak az istenekhez, melyeknek ők füstölgöttek, de segíteni nem segítenek nekik veszedelmük idején. 13 Mert városaid száma szerint vannak a te isteneid, Jehúda, és Jeruzsálem utcáinak száma, szerint állítottatok oltárokat a szégyennek,

oltárokat, hogy füstölgöttesetek a Báalnak. 14 Te pedig ne imádkozzál a népert és ne emelj értük könyörgést és imát; mert nem hallom, midőn kiáltanak hozzám veszedelmük miatt. 15 Mi dolga van kedvesemnek az én házamban? Elkövetvén a sokféle galádságot, hát a szent hús mozdítsa el rólad, hogy akkor gonoszságban ujjonghass? 16 Zöldellő olajfának, formás gyümölcsével szépnek nevezett el téged az Örökkévaló, nagy tombolásnak zaja mellett tüzet gyújtott rá és letörnek az ágai. 17 És az Örökkévaló, a seregek ura, aki téged ültetett, veszedelmet mondott ki rólad Izrael házának és Jehúda házának gonoszsága miatt, amelyet elkövették, hogy bosszantsanak, füstölgötgetve a Báalnak. 18 Az Örökkévaló tudatta velem és én tudom; akkor láttattad velem cselekedeteiket. 19 Én pedig olyan voltam mint a kezes bárány, mely vágásra vitetik, és nem tudtam, hogy ellenem terveket gondoltak ki: rontsuk meg a fát gyümölcsével együtt és vágjuk ki az elők országából, hogy neve ne említessék többé. 20 Oh Örökkévaló, seregek ura, igazságos bíró, vesék és szívnek vizsgálója, hadd lássam bosszúdat rajtuk, mert neked tártam fel ügyemet. 21 Azért így szól az Örökkévaló Anátót embereiről, aik életedre törnek, mondván: ne prófétálj az Örökkévaló nevében, hogy meg ne halj kezünk által, 22 ezért így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Íme, én megbüntetem őket: az ifjak kard által fognak meghalni, fiaik és leányaik éhség által fognak meghalni. 23 És maradék nem lesz közülük; mert veszedelmet hozok Anátót embereire, büntetésük évét.

12 Igaz vagy, Örökkévaló, ha pörölnék veled, csakhogy jogosságról beszélek veled: Miért szerencsés a gonoszok útja, miért boldogulnak mind a hűtlenkedők? 2 Elültetted őket, meg is gyökereztek, haladnak, gyümölcsöt is termettek, közel vagy szájukban, de távol veséiktől. 3 De te, Örökkévaló, ismersz engem, látsz engem és megvizsgálod szívetem te irántad; szakítsd ki őket, mint a juhokat vágásra, szenteld őket az öldöklés napjára. 4 Meddig gyászoljon az ország és száradjon el az egész mező füve? A bennlakók gonoszsága miatt elfogyott barom és madár, mert azt mondják; nem látja végünket. 5 Midőn gyalogosokkal futottál, kifárasztottak téged, hát miképpen versenyeznél lovakkal; béke országában biztos vagy, de miképpen fogsz cselekedni a Jordán büszkeségében? 6 Mert testvéreid és atyád háza, azok is hűtlenkedtek irántad, azok is kiáltottak utánad tele, torokkal: ne higgy bennük, mikor jót beszélnek hozzád. 7 Elhagytam házamat, elvetettem birtokomat, odaadtam lelkem kedvességét ellenségeinek kezébe. 8 Létt nekem birtokom mint oroszlán az erdőben,

hangját emelte ellenem, azért meggyűlötem. 9 Tarka madáre nekem az én birtokom, madár gyűl-e ellene köröskörül? Gyertek, gyűjtsétek össze a mező minden vadját, jöjjetek el falni. 10 Sok pásztor rontotta, el szőlőmet, összetiporták telkemet, tették az én drága telkemet sivatag pusztává. 11 Tették sivataggá, gyászol előttem elpusztultan; elpusztult az egész ország, mert nincs senki, ki szívére venné. 12 Mind a hegycsúcsokra a pusztában pusztítók jöttek, mert kardja az Örökkévalónak emészt az ország végétől az ország végéig; nincs béke semmi halandó számára! 13 Búzát vetettek és tővist arattak, kínlodtak, de nem volt hasznuk: szégyenkeztek termések miatt az Örökkévaló fellobbant haragjátról! 14 Így szól az Örökkévaló mind a rossz szomszédaim felől, akik hozzányúlnak a birtokhoz, melyet birtokba adtam népemnek, Izraelnek: Íme én kiszakítom őket földjükön és Jehúda házát kiszakítom őközülük. 15 És lesz, miután kiszakítottam őket, újból irlgamazok nekik; és visszahozom őket, kikit birtokába és kikit országába. 16 És lesz, ha majd megtanulják népem útjait, hogy nevemre esküsznek: él az Örökkévaló, amint tanították népemet a Báalra esküdni, akkor fel fognak épülni népem közepében. 17 De ha nem hallgatnak rá, kiszakítom azt a népet, kiszakítva és elveszítve, úgymond az Örökkévaló.

13 Így szólt hozzá az Örökkévaló: Menj és vegyél magadnak len-övet és tudd azt derekadra, de a vízbe ne tudd. 2 Megvettem az övet az Örökkévaló igéje szerint és derekamra tettek. 3 És lett hozzá az Örökkévaló igéje másodszor, mondván: 4 Vedd az övet, melyet megvettél, amely a derekadon van, és kelj fel, menj Perátra és dugd ott el egy sziklahasadékban. 5 Elmentem és eldugtam Perátrban, amint megparancsolta nekem az Örökkévaló. 6 És volt sok idő múlva, szólt hozzá az Örökkévaló: Kelj föl, menj Perátra és vesd el onnan az övet, amelyről parancsoltam neked, hogy ott eldugjad. 7 Elmentem Perátra, ástam és elvettem az övet azon helyről, ahova eldugtam volt; és íme elromlott az öv, nem volt semmire sem alkalmas. 8 És lett hozzá az Örökkévaló igéje, mondván: 9 Így szól az Örökkévaló: Ekképpen fogom lerontani Jehúda bűszkeségét és Jeruzsálem nagy bűszkeségét. 10 Ez a rossz nép, akik vonakodnak szavaimra hallgatni, akik járnak szívük makacssága szerint és jártak más istenek után azokat szolgálva és leborulva előttük – olyan legyen, mint ez az öv, mely semmire sem alkalmas. 11 Mert valamint kapcsolódik az öv a férfi derekához, úgy parancsoltam magamhoz Izrael egész házát és Jehúda egész házát, úgymond az Örökkévaló, hogy legyenek nekem népül és hírnevül, dicsőségeül és díszül; de nem hallgattak rá. 12 És mondjad nekik ezt az

igét: Így szól az Örökkévaló, Izrael Istene; minden tömlő megtelik borral. Ők meg szólnak majd hozzád: vajon nem tudjuk-e jól, hogy minden tömlő borral telik meg? 13 Akkor szólj hozzájuk: Így szól az Örökkévaló: íme én megtöltöm minden ország lakóit meg a királyokat, akik a Dávid trónján ülnek és a papokat és a prófétákat és minden Jeruzsálem lakót részegséggel. 14 És összecsapom őket, egyiket a másikához, az apákat és a gyermeket egyetemben, úgymond az Örökkévaló: nem könyörülök és nem kímélek és nem irlgamazok, hogy meg ne rontsam őket. 15 Halljátok és figyeljetek, ne büszkélkedjétek, mert az Örökkévaló beszélt. 16 Adjátok az Örökkévalónak, a ti Istenteknek, tiszteletet, mielőtt besötétednék és mielőtt megütöknének lábaitok az alkonyat hegyein és ti reméltek világosságot, de ő homályá teszi, sűrű köddé fordítja. 17 De ha nem halljátok, rejtekben sír a lelkek a góggössége miatt: könnnyezve könnnyezik és könnnytől szétfolyik szemem, mert fogásba került az Örökkévaló nyája. 18 Mond a királynak és az uralkodónak: Alacsonyra üljetek, mert leesett fejetekről díszes koronátok. 19 A Délvidék városai elzárattak és senki sem nyitja ki, számkivetésbe vitetett egész Jehúda, számkivetésbe vitetett teljesen. 20 Emeljétek fel szemeiteket és lássátok az északról jövőket! Hol a nyáj, mely neked adatott, díszes juhaid? 21 Mit fogsz mondani, midőn majd földrendeli, akiket társaknak szoktattál magadhoz fejekül; nemde fájdalmak fognak el, mint a szülő asszonyé? 22 És ha azt mondod szívedben: miért értek engem ezek? Bűnök nagyságáért takartattak fel uszáláaid, bántalmaztattak sarkaid. 23 Vajon megváltoztatja-e kúsa a bőrét és párdúc a foltjait? Ti is tudnátok jót tenni, ti gonosznevészhez szoktak! 24 Elszórom tehát őket, mint az elszálló polivát a pusztá szelének. 25 Ez a te sorsod, kimért osztályrészed én tőlem, úgymond az Örökkévaló, mivel megfeledkeztél rólam és hazugságban bíztál. 26 Fel is takartam tehát uszáláidat arcod fölé, hogy megláttassék gyalázatod. 27 Házasságtöréseidet és nyerítéseidet, parázánálkodásod galádságát a halmokon, a mezőn láttam undokságaidat: ja! neked Jeruzsálem, nem fogsz megtisztulni – még meddig nem?

14 Amely igéje az Örökkévalónak lett Jírméjahúhoz a szárazság dolgában. 2 Gyászol Jehúda, kapui pedig elfonnyadtak, búrsulva ülnek a földre; és Jeruzsálem jajkiáltása felszáll. 3 És hatalmasaik vízért küldték jobbágyaikat, odajöttek a gödrökhöz, nem találtak vizet, visszatértek üres edényekkel, szégyenkeztek, meggyaláztattak és beborították fejüket. 4 A föld miatt, mely megregett, mert nem volt eső az országban, szégyenkeztek a földművesek, beborították

fejüket. 5 Mert a szarvasünő is amit szült, elhagyta, mert nem volt pázsit. 6 És a vadszamarak a hegycsúcsokon álltak, levegő után lihegték, mint a sakálok; expedtek a szemeik, mert nincsen fű. 7 Ha bűneink vállottak ellenünk, oh Örökkévaló, cselekedjél neved kedvéért, mert számosak a mi elpártolásaink, ellened vétettünk. 8 Izrael reménye, segítője szorongatás idején, miért vagy úgy mint jövevény az országban és mint utas, aki hálni tért be? 9 Miért vagy olyan, mint megdöbbent ember, mint hős, ki nem tud segíteni? Holott köztünk vagy, Örökkévaló, és nevedről nevezetünk, ne hagyj bennünket. 10 Így szól az Örökkévaló ennek a népnek: Ekként szerettek bolyongani, lábaikat nem tartóztatták meg, az Örökkévaló pedig nem kedvelte őket, most megemlékszik bűnükől és gondol vétkükre. 11 És szól hozzám az Örökkévaló: Ne imádkozzál ezért a népert a jára. 12 Midőn böjtölnek, nem hallgatok könyörgésükre és midőn égőalldozatot és lisztáldozatot hoznak, nem kedvelem őket, hanem karddal, éhséggel, és dögvéssel semmisíttem meg őket. 13 Erre mondtam: Jaj uram Örökkévaló, íme a próféták azt mondják nekik, nem fogtok kardot látni és éhség nem lesz rajtak, mert igaz békét adok nekik ezen a helyen. 14 És szól hozzám az Örökkévaló: Hazugságot prófétálnak nevemben a próféták, nem küldöttem őket és nem parancsoltam nekik és nem beszéltem hozzájuk; hazug látomással és semmis jósolással és szívük csalárdzságával prófétáskodnak nálatok. 15 Azért így szól az Örökkévaló a prófétákról, akik nevemben prófétálnak, holott én nem küldöttem őket, ők pedig mondják, kard és éhség nem lesz ebben az országban: kard által és éhség által fognak elveszni ama próféták. 16 És a nép, akiknek ők prófétálnak, odavetve lesznek Jeruzsálem utcáira az éhség és a kard miatt, és nincs ki eltemeti őket, ők, feleségeik és fiaik és leányaik; így öntök mi rájuk gonoszságukat. 17 És mondd meg nekik ezt az igét: Könnytől folyjanak szét szemeim éjjel és nappal és ne csillapodjanak; mert nagy töréssel töretett meg népem szűz leánya, nagyon kinzó sebbel. 18 Ha kimentem a mezőre, íme a kard elesettjei, és ha bementem a városba, íme éhség betegei; bizony, próféta is, pap is oly országba költöztek, melyet nem ismernek. 19 Megvetve megvetettede Jehúdát, avagy Cziót megutálta-e lelked; miért vertél bennünket és nincs számunkra gyógyulás? Remélünk békét, de semmi jó, gyógyulás idejét és íme rémület. 20 Ismerjük, Örökkévaló, gonoszságunkat, őseink bűnét, mert vétkeztünk ellened. 21 Ne vesd el neved kedvéért, ne gyalázd meg dicsőséged trónját; emlékezzél, ne bontsd föl szövetségedet velünk. 22 Vannak-e a nemzetek hiábavalóságai között esőt adók, avagy az egek adnak-e záport; nemde te vagy az,

oh Örökkévaló, mi Istenünk, és hozzád remélünk, mert te teremtettek mindenket.

15 És szól hozzám az Örökkévaló: ha Mózes és Sámuél állna elém, lelkem nem hajolna a néphez; küldd el színem elől, hadd menjenek el. 2 És lesz, midőn szólnak hozzád: hová menjünk? szólj hozzájuk: így szól az Örökkévaló: aki halára való, a halára, aki kardra, a kardra, aki éhségre, az éhségre, és aki fogságba, a fogságba. 3 És kirendelek ellenük négy nemzetet, úgymond az Örökkévaló: a kardot, hogy öljön, a kutyákat, hogy hurcoljanak, az őg madarát és a föld vadját, hogy faljon és elpusztítsa. 4 És teszem őket iszonyattá minden föld királyságainak Menasse, Jechizkijáhú fia, Jehúda királya miatt, azért, amit Jeruzsálemben cselekedett. 5 Mert ki könyörül rajtad, Jeruzsálem, ki szánakozik rajtad és ki tére be, hogy békét felől kérdezősködje? 6 Te elhagyta engem, úgymond az Örökkévaló, hátrafelé vonultál, tehát kinyújtottam rám kezemet és megrontottalak, meguntam könyörülni. 7 Megszórtam őket szórólapáttal az ország kapuiban, gyermekeitől megfosztottam, elveszítettem népemet, útjaikról nem tértek meg. 8 Számosabbak lettek nekem özvegyei tengerek fövényénél, elhoztam nekik az ifjú anyájára pusztítót délben, rávettettem hirtelen izgalmat és rémületet. 9 Elfönnyadt az, aki hetet szült, kilehelte lelkét, leáldozott a napja, midőn még nappal volt, megszegyenült és elpirult – maradékukat a kardnak adom ellenségeik előtt, úgymond az Örökkévaló. 10 Jaj nekem anyám, hogy szültél engemet, pernek emberét és viszalynak emberét, az egész országnak; nem hiteleztem és nekem nem hiteleztek, mindannyian átkoznak engem. 11 Szól az Örökkévaló: Bizony megtartalak jára, bizony könyörögtem hozzád a veszedelem idején és a szorongatás idején az ellenséget. 12 Megtörök-e a vas, északi vas, és az érc? 13 Vagy ondat és kincseidet prédául adom nem áráért, és pedig mind a vétkeidért, és pedig mind a határaidban. 14 És szolgáltatom veled ellenségeidet országban, melyet nem ismersz; mert tűz gyulladt ki haragomban, ellenetek gyűjtötték meg. 15 Te tudod, Örökkévaló, emlékezzél meg rólam és gondolj rám és vegyél értem bosszút tüldözőimben; hosszantűrésed szerint ne ragadj el engem; tudjad, hogy értem viselek gyalázatot. 16 Mihelyt akadtak szavaid, megettem őket, és vált nekem a te igéd vígzságra és szívem örömrére, mert nevedről nevezettem el, Örökkévaló, seregek Istené. 17 Nem ütem a mulatok gyülekezetében, hogy ujjongtam volna; kezed miatt magányosan ütem, mert bosszúsággal töltöttél el. 18 Miért lett fájdalmam örökre tartó és sebem halálos; vonakodik

gyógyulni? Olyan vagy te nekem, mint a csalóka patak, nem hűséges víz. 19 Azért úgy szól az Örökkévaló: Ha visszatérsz, visszatérni engedlek, hogy előttem állj, és ha kibontod a becsest a hitványból, mintegy szájam leszel; térenek ők tehozzád, de te ne térd ő hozzájuk. 20 És teszlek téged a népnek erősített ércfallá, harcolni fognak ellened, de nem bírnak veled; mert veled vagyok, hogy megsegítselek és hogy megmentselek, úgymond az Örökkévaló. 21 És megmentelek a rosszak kezéből és kiváltalak az erőszakosok markából.

16 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: 2 Ne vegyél magadnak feleséget és ne legyenek fiaid és leányaid ezen a helyen. 3 Mert így szól az Örökkévaló a fiakról és leányokról, akik a helyen születtek és anyáikról, akik szülték őket és atyáikról, akik nem szütték őket ebben az országban: 4 Sokféle kínos halállal fognak meghalni, nem siratják őket és nem temetik el, trágyává lesznek a föld színén, a kard és az éhség által pusztulnak el, és hullájuk eledelül lesz az ég madarának és a föld vadójának. 5 Mert így szól az Örökkévaló: Ne menj be siraalomnak házába, ne menj siratni és ne szánakozz rajtuk; mert elvettem békemet a néptől, úgymond az Örökkévaló, a szeretetet és az igalmat. 6 És meg fognak halni nagyok és kicsinyek ez országban, nem temetik el: se nem siratják őket, se nem vagdalják magukat, se nem kopasztják magukat miattuk. 7 És nem szegnek nekik kenyeres gyászban, hogy megvagasztalják a halottért és nem itatják velük a vigasztalás poharát, kit-kit atyájáért és anyjájáért. 8 De lakodalomnak házába se menj be, hogy leülj velük enni és inni. 9 Mert így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene: Íme megszüntetem ezen a helyen szemeitek előtt és napjaitokban a vígság hangját és az öröm hangját, a vőlegény hangját és a menyasszony hangját. 10 És lesz, midőn megmondod a népnek mind e szavakat, ők meg szólnak hozzád: miért mondta ki felőlünk az Örökkévaló ezt az egész nagy veszedelmet és mi a bűnünk és mi a vétkünk, mellyel vétettünk az Örökkévaló, a mi Istenünk ellen? 11 akkor szólj hozzájuk: Mivelhogy elhagytak engem őseitek, úgymond az Örökkévaló, jártak más isteneket után és szolgálták őket és leborultak előttük, engem pedig elhagytak és tanomat nem őrizték meg; 12 de ti rosszabbul cselekedtetek őseiteknél, és íme jártok kiki rossz szívének makacságára után, rám nem hallgatva. 13 Elhajtálak tehát benneteket ez országból oly országba, amelyet nem ismertek, sem ti, sem őseitek; és szolgálni fogtok más isteneket nappal és éjjel, mivel nem adok nektek könyörületet. 14 Azért íme napok jönnek, úgymond az Örökkévaló, és

nem mondják többé: él az Örökkévaló aki fölhozta Izrael fiait Egyiptom országából, 15 hanem: él az Örökkévaló, aki fölhozta Izrael fiait az észak országából és minden országokból, ahol visszahozom őket földjükre, melyet adtam őseiknek. 16 Íme én küldök sok halászért, úgymond az Örökkévaló, hogy halásszák őket és azután küldök sok vadászért, hogy vadászszák őket minden hegyről és minden dombról és a sziklák hasadékaiból. 17 Mert szemeim mind az ő utjaikon vannak, nincsenek rejte előttem, és nincsen eltitkolva az ő bűnük szemeim előtt. 18 És megfizetem legelőbb kétszeresét bűnüknek és vétküknek, amiért megszentségtelenítették országomat: undokságaik és utálatosságaik dögével megtöltötték birtokomat. 19 Oh Örökkévaló, erőm és erősségem és menedékiem a szorongatás napján; hozzád jönnek majd nemzetek a föld végeiről és azt mondják: csak hazugságot örököltek őseink, hiába valóságot és nincs azok közt aki használna. 20 Vajon csinálhat-e magának ember istent? és azok nem is istenek. 21 Azért íme én megismertem velük ez ízben, meg fogom ismertetni velük kezemet és hatalmát; és megismerik, hogy nevem Örökkévaló.

17 Jehúda vétke írva van vastollal, gyémánt hegyivel, bevésve szívük táblájára és oltáraitok szarvaira. 2 Miként gyermekeikről, emlékeznek oltáraikról és aséráikról, a zöldellő fák mellett, a magas dombokon. 3 Hegyem a mezőn, vagyonodat, mind a kincseidet prédául adom, magaslataidat a vétekért mind a határidban. 4 És elszakadsz, tenmagad miatt, birtokodtól, melyet neked adtam és szolgáltatom veled elleniségeidet oly országban, melyet nem ismertél, mert tüzet gyújtottatok haragomban, örökké fog égni. 5 Így szól az Örökkévaló: Átkozott a férfiú, ki emberben bízik és halandót tesz karjává, az Örökkévalótól pedig eltér a szíve. 6 Olyan lesz mint a boróka a sivatagban és nem látja; hogy jön a jó: aszott földön lakik a pusztában, sós földön, mely lakatlan. 7 Áldott a férfiú, ki az Örökkévalóban bízik és kinek az Örökkévaló a bizodalma. 8 Olyan lesz mint a fa, mely víz mellé van ültetve és mely folyó mellé bocsátja gyökereit, mely nem látja, mikor jön a hőség és zöldellő lesz a levele; a szárazság évében sem aggódik és nem szűnik meg gyümölcsöt teremni. 9 Álnokabb a szív mindenél és kóros az: ki ismeri meg? 10 Én az Örökkévaló kutatom a szívet, vizsgálom a veséket, és pedig hogy kinek-kinek adják útjai szerint, cselekedeteinek gyümölcsére szerint. 11 Mint a fogolymadár, mely azt költi, amit nem tojt, olyan az, aki gazdagságot szerez, de nem jog útján, napjainak felében elhagyja azt és a végén balgataggá lesz. 12 Dicsőség trónja,

magasságban levő kezdettől fogva, szentélyünk helye, 13 Izrael reméye, oh Örökkévaló! Mind aikik elhagynak téged, megszégyenülnek, és aikik elszakadnak tőlem, a földre iratnak, mert elhagyták az élő víznek forrását, az Örökkévalót. 14 Gyógyíts meg engem, oh Örökkévaló, hogy meggyógyuljak, segíts meg, hogy meg legyek segítve, mert dicséretem vagy. 15 Íme ők azt mondják nekem: hol van az Örökkévaló igéje, következzék csak be! 16 Én pedig nem szegülttem ellene, hogy ne járjak utánad és a végzetes napot nem óhajtottam, te tudod; ami kijött ajkaimról színed előtt volt. 17 Ne legyél nekem rettegésül, menedékem vagy a veszedelem napján. 18 Szégyenüljek meg üldözööm és ne szégyenüljek meg én, rettegjenek ők és ne rettegjenek én; hozd rájuk a veszedelem napját és kétszeres töréssel törd meg őket. 19 Így szolt hozzám az Örökkévaló: Menj és állj meg a nép fiainak kapujában, amelyen bejönnek Jehúda királyai és amelyen kímennek, és Jeruzsálem minden kapuiban, 20 és szólj hozzájuk: Halljátok az Örökkévaló igéjét, Jehúda királyai és egész Jehúda és Jeruzsálem lakói minden, aikik bejönnek ezeken a kapukon. 21 Így szól az Örökkévaló: Őrizkedjetek lelketeikért és ne vigyetek terhet a szombat napján, hogy bevinnétek Jeruzsálem kapuin. 22 És ne vigyetek ki terhet házaitokból a szombat napján és semmiféle munkát ne végezzetek; szenteljétek meg a szombat napját, amint megparancsoltam őseiteknek. 23 De ők nem hallgattak rá és nem hajlították fülük, hanem megkeményítették nyakukat, hogy ne hallgassanak rá és oktatást el ne fogadjanak. 24 És lesz, ha hallgatni fogtok rám, úgymond az Örökkévaló, hogy nem visztek be terhet e város kapuin a szombat napján és hogy megszentelik a szombat napját, nem végezvén azon semmiféle munkát: 25 akkor be fognak jönni e város kapuin királyok meg nagyok, azok, aikik Dávid trónján ülnek, szekereken és lovakon járva, ők és nagyaik, Jehúda emberei és Jeruzsálem lakói; és lakva lesz e város örökké. 26 Ha bejönnek Jehúda városaiból és Jeruzsálem környékéből és Benjámin országából és az alföldről és a hegységről és a Délvidékről, aikik hoznak őgőáldozatot, vágóáldozatot, lisztáldozatot és tömjént, és aikik hoznak hálááldozatot az Örökkévaló házába. 27 De ha nem hallgatok rám, hogy megszenteljétek a szombat napját és hogy ne vigyetek terhet és be ne jöjjetek Jeruzsálem kapuin a szombat napján: akkor tüzet fogok gyújtani kapuiban és megemészti Jeruzsálem palotáit és nem alszik el.

18 Az ige, mely Jirmejáhúhoz lett az Örökkévalótól, mondván: 2 Kelj föl és menj le a fazekasnak házába, és ott majd hallatom veled szavaimat. 3 Lementem tehát a

fazekasnak házába, és íme, ő munkát végzett a korongan. 4 És amint elromlott az edény, melyet az agyagból készített, a fazekas kezében, ismét más edényt készített belőle, amint helyesnek tetszett a fazekas szemében, hogy készítse. 5 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: 6 Vajon mint ez a fazekas, nem tehetek-e veletek Izrael háza, úgymond az Örökkévaló. Íme mint az agyag a fazekas kezében, úgy vagytok ti az én kezemben, Izrael háza. 7 Egy pillanatban kimondom egy nemzetről és királyságról, hogy kiszakítom, lerontom és elpusztítom; 8 de megtérígyonoszságától ama nemzet, amelyről azt kimondtam: akkor meggondolom a veszedelmet, amelyet szándékoztam rajta véghezvinni. 9 Egy pillanatban pedig kimondom egy nemzetről és királyságról, hogy fölépítém és elplántálom; 10 de teszi azt, ami rossz a szemeimben, nem hallgatva szavamra: akkor meggondolom a jót, amellyel akartam vele jót tenni. 11 Most tehát szólj csak Jehúda embereihez és Jeruzsálem lakóihoz, mondván: Így szól az Örökkévaló: íme én készítetek ellenetek veszedelmet és kigondolok ellenetek gondolatot; térijetek csak meg ki-ki gonosz útjáról és javításokat meg útjaitokat és cselekedeteiteket. 12 De ők mondta hiába, mert gondolataink után fogunk járni és kiki rossz szívén makacsságát fogjuk cselekedni. 13 Azért így szól az Örökkévaló: Kérdezzétek csak a nemzetek között: ki hallott ilyeneket? Nagyon borzadalmast cselekedett Izrael szüze. 14 Vajon fölenged-e a mező szklájáról a Libanon hava, avagy megszakadnak-e a bugyoggó, buzogó, csergedező vizek, 15 ahogy engem elfelejtett az én népem, a semminék füstölögtetnek, megbotlatták őket útjaikon, ősrégi csapásokban, hogy járjanak ösvényeken, föl nem töltött úton; 16 hogy országukat iszonyodássá tegyék, örökké tartó piszegéssé, bárki elmegy mellette, eliszonysodik és fejét csóválja. 17 Mint keleti széllel elszórom őket ellenség előtt, hátukat és nem arcukat fogom látni balsorsuk napján. 18 És mondta: Gyertek, gondoljunk ki Jirmejáhú ellen gondolatokat, mert nem vész el tan a paptról, sem tanács a bőlcstől, sem ige a prófétától; gyertek, verjük meg a nyelvvel és ne figyeljünk semmi szavára. 19 Figyel rám, oh Örökkévaló és halld meg a velem pörölk szavát. 20 Vajon fizetnek-e a jóért rosszat, hogy vermet ástak életemnek! Emlékezzél, mint általam előttem, hogy jót beszéljek felőlük, hogy elfordítsam tőlük haragodat. 21 Azért add át fiaikat az éhségnek és hánysz őket a kard hatalmába, hogy asszonyaik gyermeketlenek és özvegyek legyenek és férfaiak a halál megöltjei legyenek, ifjaiak a kard levertjei a harcban. 22 Hallassék jájkiáltás házaikból, midőn hirtelen hozol rájuk csapatot, mert vermet ástak, hogy engem megfogjanak és

tőrököt rejttek el lábaimnak. 23 Te pedig, Örökkévaló, ismered minden halálos tanácsukat ellenem, ne adj enyhítést bűnükért és vétküket előled ne töröld el, megbotlatottak legyenek előtted, haragod idején bánj el velük.

19 Így szól az Örökkévaló: Menj és végy cserépkancsót a fazekastól, és néhánnal a nép vénei közül és a papok vénei közül 2 menj ki Ben-Hinnóm völgyébe, mely a Charszit-kapu bejáratánál van és hirdesd ott a szavakat, melyeket szólni fogok hozzád. 3 És mondjad: Halljátok az Örökkévaló igéjét, Jehúda királyai és Jeruzsálem lakói. Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene: íme én oly veszedelmet hozok e helyre, hogy bárki hallja megcsendülnek fülei. 4 Mivelhogy elhagyta engem és idegenné tették ezt a helyet, füstölögtettek benne más isteneknek, amelyeket nem ismertek, ők és őseik és Jehúda királyai, és megtöltötték ezt a helyet ártatlanok vérével. 5 És építették a Báal magaslatait, hogy fiaikat tűzben égessék el, égőaladzatokul a Báalnak, amit nem parancsoltam és nem mondtam és ami nem jutott eszembe. 6 Azért íme napok jönnek, úgymond az Örökkévaló, és nem nevezik többé ezt a helyet Tófetnek és Hinnóm fia völgyének, hanem öldöklés völgyének. 7 Es kiürítem Jehúda és Jeruzsálem tanácsát ezen a helyen és elejtem őket kard által ellenségeik előtt és azok keze által, kik életükre törnek, és hullájukat eledelül adom az ég madarának és a föld vadjának. 8 És teszem ezt a várost iszonyattá és piisszegéssé; bárki elmegy mellette, eliszonyodik és piisszeg mind a csapásai miatt. 9 És megettem velük fiaik húsát és leányaik húsát és kiki felebarátjának húsát eszi a körülzárásban és a szorongatásban, mellyel szorongatják őket ellenségeik és azok, kik életükre törnek. 10 Erre törd el a kancsót azon emberek szeme láttára, kik veled mennek. 11 És szól hozzájuk: Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Úgy fogom eltörni ezt a népet és ezt a várost, amint eltörök a fazekas edényét, amely többé helyre nem állítható: és majd Tófetben temetnek, mert nincs hely temetésre. 12 Így fogok tenni e hellyel, úgymond az Örökkévaló, és lakóival, hogy olyanná teszem ezt a várost, mint Tófet. 13 Olyanok lesznek ugyanis Jeruzsálem házai és Jehúda királyainak házai, mint Tófet helye, tisztálatanok, mindama házak, amelyeknek tetőin füstölögtettek az ég egész seregének és öntőaladzatokat öntötték más isteneknek. 14 És jött Jirmejáhú Tófetből, ahová őt az Örökkévaló küldötte volt, hogy prófétáljon, és megállt az Örökkévaló házának udvarában és szólt az egész néphez: 15 Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene: Íme én elhozom a városra és minden városaira

azt az egész veszedelmet, melyet kimondtam ellene, mert megkeményítették nyakukat, nem hallgatva szavamra.

20 És midőn hallotta Paschúr, Immér fia, a pap – ő pedig főfelügyelő volt az Örökkévaló házában – Jirmejáhút, amint prófétálja e szavakat, 2 akkor megverte Paschúr Jirmejáhú prófétát és tette őt a Benjámin felső kapujában levő kalodába, mely az Örökkévaló házában volt. 3 Volt pedig másnap és Paschúr keresztette Jirmejáhút a kalodából; ekkor szólt hozzá Jirmejáhú nem Paschúrnak nevezett el téged az Örökkévaló, hanem: Rémület köröskörül. 4 Mert így szól az Örökkévaló: Íme én teszlek rémületté magadnak és minden barátaidnak és elesnek ellenségeik kardja által, szemeid pedig lábják; és egész Jehúdát Bábel királyának kezébe adom és számkivetésbe viszi őket Bábelbe és megöli a karddal. 5 És majd odaadom a városnak egész gazdagságát és minden szerzeményét és minden drágaságát – és Jehúda királyainak kincseit minden adom ellenségeik kezébe, elprédálják és elviszik és Bábelbe hozzák. 6 Te pedig Paschúr és minden a házad lakói fogásba fogtok menni; Bábelbe fogysz jutni és ott fogysz meghalni és ott fogysz eltemetetni, te és minden barátaid, akiknek hazugsággal protéáltál. 7 Rábeszéltél engem, oh Örökkévaló, és rábeszéltettem magamat, erőt vettél rajtam és győzтél, nevetséggé lettem egésznap, mindenjára gúnyolódik rajtam. 8 Mert valahányszor beszélek, kiáltanom: erőszak és pusztítás! mert lett nekem az Örökkévaló igéje gyalázássá és csúfolássá egész napon. 9 És ha mondok: nem emlékezem meg róla és nem beszélek többé az ő nevében, akkor úgy van szívemben, mint égő tűz, csontjaimba zárva, úgy hogy meguntam elviselni és nem győzöm. 10 Mert hallottam sokaknak rágalmazását, rémületet köröskörül: Jelentsétek meg, jelentsük őt fel! minden meghitt emberem bukásomat lesi: talán rászedhető és legyőzhetjük, és bosszunkat megvehetjük rajta! 11 De az Örökkévaló velem van mint hatalmas hős, ezért üldözööm megbotlanak és nem győznek; nagyon megszégyenültek, mert nem boldogultak, örökké tartó szégyennel, mely el nem felejtetik. 12 De, Örökkévaló, a seregek ura, aki megvizsgálja az igazságot, látja a veséket és a szívet, hadd látom bosszúdat rajtuk, mert neked föltártam ügyemet. 13 Énekeljetek az Örökkévalónak, dicsérjétek az Örökkévalót, mert megmentette a szűkölködőnek lelkét a gonosztevők kezéből. 14 Átkozott a nap, amelyen születtem, a nap, amelyen szült engem anyám, ne legyen áldott! 15 Átkozott az ember, ki hírt hozott atyámnak, mondván: fiúgyermek született neked – örvendeztetve megörvendeztette őt. 16

Legyen az az ember olyan, mint a városok, melyeket feldúlt az Örökkévaló és meg nem bánta; halljon jajkiáltást reggel és riadást délnél idején. 17 Hogy meg nem ölt az anyaméhől fogva, hogy anyám lett volna sírom és méhe örökösen várandós! 18 Miért is jöttem ki az anyaméhből, hogy lássak szenvedést és bánatot és hogy szégyenben teljenek el napjaim?

21 Az ige, mely Jirmejáhúhoz lett az Örökkévalótól, midőn

küldte hozzá Czidkijáhú király Paschúrt, Malkija fiát és Czefanját, Máaszéja fiát, a papot, mondván: 2 Kérdezd meg csak értünk az Örökkévalót, mert Nebúkadnecczár, Bábel királya harcol ellenünk, talán cselekszik velünk az Örökkévaló mind az ő csodatettei szerint, hogy elvonuljon tőlünk. 3 És szólt hozzájuk Jirmejáhú: Így szóljatok Czidkijáhúhoz. 4 Így szól az Örökkévaló, Izrael Istene: íme én visszafordítom a hadi fegyvereket, melyek kezetekben vannak, amelyekkel ti a falon kívül harcoltok Bábel királya ellen és a titeket ostromló kaldeusok ellen és begyűjtöm azokat ebbe a városba. 5 És én magam harcolok ellenetek kinyújtott kézzel és erős karral, haraggal és hévvel, és nagy haragvással. 6 És megverem e város lakóit, mind az embert mind az állatot, nagy dögvésben halnak meg. 7 És azután, úgymond az Örökkévaló, adom Czidkijáhút, Jehúda királyt és szolgáit és a népet és azokat, kik megmaradtak a városban a dögvésztől, a kardtól és az éhségtől, Nebúkadnecczár, Bábel királyának kezébe és ellenségeik kezébe és azok kezébe, kik életükre törnek; megöli őket a kard élével, nem szánakozik rajtuk, nem kímél és nem irgalmaz. 8 E néphez pedig szól: Így szól az Örökkévaló, íme én elétek teszem az élet útját és a halál útját. 9 Aki e városban marad, meg fog halni kard, éhség és dögvész által; de aki kimegy és átpártol a titeket ostromló kaldeusokhoz, az élni fog és lelke lesz neki zsákmányul. 10 Mert rosszra és nem jóra fordítottam arcomat a város ellen, úgymond az Örökkévaló, Bábel királyának kezébe adatik és tűzben égeti el. 11 És Jehúda királya házának: Halljátok az Örökkévaló igéjét. 12 Dávid háza! Így szól az Örökkévaló: tartsatok reggelenként ítéletet és mentsétek meg a kiraboltat a fosztogató kezéből, nehogy mint a tűz törjön ki haragom és égne és nincs ki eloltaná cselekedeteitek rosszasága miatt. 13 Íme én ellened vagyok, lakója a völgynek, a síkság sziklájának, úgymond az Örökkévaló, kik azt mondjátok ki száll le hozzáink, ki jön be hajlékainkba? 14 Megbüntetlek benneteket cselekedeteitek gyümölcsé szerint, úgymond az Örökkévaló, és tüzet gyűjtok erdejében és megemészti mind azt, ami körülötte van.

22 Így szól az Örökkévaló: Menj le Jehúda királyának házába és mond el ott ezt az igét. 2 Szólj: Halljad az Örökkévaló igéjét, Jehúda királya, ki Dávid trónján ülsz, te meg szolgáid és néped, akitként bejönnek e kapukon. 3 Így szól az Örökkévaló: Cselekedjetek jogot és igazságot és mentsétek meg a kiraboltat a fosztogató kezéből, jövevényt, árvát és özvegyet ne szorongassatok, erőszakot ne tegyetek és ártatlan vért ne ontsatok e helyen. 4 Mert ha megtesztek ezt a dolgot: akkor bejönnek e ház kapuin királyok, kik Dávidnak ülnek a trónján, szekereken és lovakon járnak, ő meg szolgái és népe. 5 De ha nem hallgattok e szavakra, magamra esküszöm, úgymond az Örökkévaló, hogy rommá lesz e ház. 6 Mert így szól az Örökkévaló Jehúda királyának házáról: Gileád vagy nekem, Libanon csúcsa, bizony pusztává teszlek, lakatlan városokká. 7 És szentek ellened pusztítókat, kiket szerszámával, és levágják válogatott cédrusaidat és tűzbe vetik. 8 És elmegy sok nemzet e város mellett és így szólhat egyik a másikához miért tett így az Örökkévaló e nagy várossal? 9 És mondják: mert elhagyták az Örökkévalónak, Istenüknek szövetségét, és leborultak más istenek előtt és szolgálták őket. 10 Ne sírjatok a halottért és ne szánjatok senkit érte, sírjatok az elmenőért, mert nem tér többé vissza, hogy lássa szülőföldjét. 11 Mert így szól az Örökkévaló Sallúmról, Jósijáhú, Jehúda királyának fiáról, aki király lett atyja Jósijáhú helyett, s aki eltávozott e helyről: Nem fog oda visszatérni többé; 12 hanem azon helyen, ahol várta őt számkivetették, ott fog meghalni, és ezt az országot nem fogja többé látni. 13 Oh, aki házát igazság nélkül épít és emeleteit jog nélkül, felebarátjával ingyen dolgoztat és munkabérét nem adja meg neki. 14 Aki azt mondja: majd építék magamnak tágas házat és téres emeleteket; vág magának ablakokat, bepadlózza cédrusfával és befestí vörös festékkel. 15 Vajon király vagy-e, hogy cédrusfában versenyzel? Atyád nemde evett és ivott és cselekedett jogot és igazságot, akkor jó volt dolga. 16 Jogot szerzett a szegények és szűkölködőknek, akkor jól volt. Nemde ez az: engem megismerni, úgymond az Örökkévaló. 17 De a szemed és szíved nincsen másra, ha csak nem nyereségedre és az ártatlannak vérére, hogy ontsad és a fosztogatásra és elnyomásra, hogy megtegyed. 18 Azért így szól az Örökkévaló Jehójákimról, Jósijáhú fiáról, Jehúda királyáról: nem tartanak érte gyászt: Jaj, fivér és jaj, nővér! nem tartanak érte gyászt: Jaj, úr és jaj, fensége! 19 Amint szamarat temetnek, fogják őt temetni, hurcolva és eldobva messze Jeruzsálem kapuitól. 20 Menj föl a Libanonra és kiálts, és Básánban hallasd hangodat, kiálts az Abárimról, mert megtörették mind a szeretőid. 21

Beszéltem hozzád jólétedben, azt mondadt: nem hallom; ez a te utad ifjúkorodtól fogva, hogy nem hallgattál szavamra. **22** Mind a legeltetőidet legeltetni fogja a szél és szeretőid fogásba mennek; bizony akkor meg fogsz szégyenülni és el fogsz pirulni minden gonoszságod miatt. **23** Ki a Libanonon lakozol, cédrusfák között fészkelsz, mily sajnálni való vagy, midőn jönnek rád fájdalmak, vajúdás mint a szülő nőre. **24** Ahogy élek, úgymond az Örökkévaló, bizony, ha Konjáhú, Jehójákim fia, Jehúda királya, pecsétyűrű volna jobb kezemen, bizony onnan szakítanálak le. **25** Azok kezébe adlak téged, kik életedre törnek és azok kezébe, kiktől félsz: Nebúkadnecczár, Bábel királyának kezébe és a kaldeusok kezébe. **26** És elhajítlak téged és anyádat, aki téged szült, más országba, amelyben nem születtek, és ott fogtok meghalni. **27** Azon országba pedig, ahova vágyodik a lelkük, hogy oda visszatérjenek, oda nem fognak visszatérni. **28** Vajon megvetett eltört csinálmány-e ez az ember Konjáhú, avagy edény-e, melyet nem kedvelnek, miért hajtottak el ő és magzatja és eldobattak oly országba, melyet nem ismertek? **29** Ország, ország, ország, halljad az Örökkévaló igéjét! **30** Így szól az Örökkévaló: Írjátok be ezt az embert gyermekellennek, férfiúnak, ki soha napjaiban nem boldogul, mert magzatjából nem boldogul senki, hogy üljön Dávid trónján és még uralkodjék Jehúdán.

23 Oh pásztorok, kik elveszítik és elszélesztik legelőm juhait, úgymond az Örökkévaló. **2** Azért így szól az Örökkévaló, Izrael Istene, a pásztorok felől, kik népemet legeltek: Ti szélesztettétek el juhaimat és eltaszítottátok és nem gondoltatok velük; íme én megbüntetem rajtakat cselekedeteitek rosszaságát, úgymond az Örökkévaló. **3** És én össze fogom gyűjteni juhaim maradékát mindenazon országokból, ahová eltasztottam őket és visszahozom őket tanyájukra és majd szaporodnak és sokasodnak. **4** És állítok föléük pásztorokat, hogy legeltessek őket, nem fognak többé férni és nem rettegnék és nem lesz köztük hiány, úgymond az Örökkévaló. **5** Íme napok jönnek, úgymond az Örökkévaló, és támasztok Dávidnak igaz csemetét, uralkodik mint király és boldogul és jogot és igazságot tesz az országban. **6** Napjaiban megsegítették Jehúda és Izrael biztoságban fog lakni; és ez a neve, amelyen nevezik: az Örökkévaló a mi igazságunk. **7** Azért íme napok jönnek, úgymond az Örökkévaló, és nem mondják többé: él az Örökkévaló, aki felhozta Izrael fiait Egyiptom országából; **8** hanem: él az Örökkévaló, aki felhozta és bevitte Izrael házának magzatját az észak országából és mindenazon országokból, ahova eltasztottam őket, és lakni fognak földükön. **9** A prófétáknak.

Meg van törve bennem a szívem, megreszkettek mind a csontjaim, olyan lettem, mint részeg ember és mint férfi, kit előtött a bor, az Örökkévaló miatt és az ő szent szavai miatt. **10** Mert megtelt házasságtörőkkel az ország, mert átok miatt gyászol az ország, elszáradtak a pusztatanyái és futásuk a rosszaságra volt és erejük igaztalanágra. **11** Mert próféta is, pap is istentelenek, házamban is találtam gonoszságukat, úgymond az Örökkévaló. **12** Azért olyan lesz nekik az újuk, mint siklósság a sötétségen, elcsúsznak és elesnek rajta, mert veszedelmet hozok rájuk, büntetésük évét, úgymond az Örökkévaló. **13** Sómbrón prófétáiban is bohóságot láttam; prófétáskodtak a Báal nevében és megtévesztették népemet, Izraelt. **14** Jeruzsálem prófétáiban pedig borzasztóságot láttam: házasságot törtek és hazugságban jártak és megerősítették a gonosztekő kezei, úgy hogy nem térték meg kiki gonoszságától; olyanok lettek számonra mindenkorban, mint Szodoma, és lakói mint Amóra. **15** Azért így szól az Örökkévaló, a seregek ura a próféták felől: Íme én adok enniük ürmöt és adok inniuk méregvizet, mert Jeruzsálem prófétáitól indult ki az istentelenség az egész országra. **16** Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Ne hallgassatok a próféták szavaira, akik nektek prófétálnak, hiábavalóval hitegetnek benneteket, szívük látomását beszélík, nem az Örökkévaló szájából! **17** Mondogatják káromlóimnak: Megmondta az Örökkévaló: béké lesz számotakra; és bárki jár szíve makacssága szerint, annak mondják: nem jön rátok veszedelem. **18** Mert ki állt az Örökkévaló tanácsában, hogy lássa és hallja az ő igéjét, ki figyelt igéjére, hogy hallotta volna? **19** Íme az Örökkévaló vihara hével tör ki, forgó szélvész a gonoszok fejére fordul. **20** Nem tér meg az Örökkévaló haragja, míg meg nem tette és míg nem teljesítette szíve gondolatait; a napok végén megértitek értelemmel. **21** Nem küldöttem a prófétákat és ők futottak, nem beszéltem hozzájuk és ők prófétáltak. **22** De ha tanácsomban álltak, akkor hallassák szavaimat a népeimmel és téritsék meg őket rossz útjukról és cselekedeteik rosszaságától. **23** Vajon közelről való Isten vagyok-e, úgymond az Örökkévaló, és nem távolról való Isten? **24** Avagy elrejtőzik-e valaki a rejtekben és én nem látom, úgymond az Örökkévaló, hiszen az egyet és a földet töltöm én be, úgymond az Örökkévaló. **25** Hallottam azt, amit mondta a próféták, akik hazugságot prófétálnak nevemben, mondván: álmadtam, álmadtam. **26** Meddig még? Az van-e azon próféták szívében, akik hazugságot prófétálnak és akik szívük csalárságának prófétáit – **27** azt gondolják-e, hogy elfelejtik nevemet népemmel álmaita által, amelyeket elbeszélnek egyik a másikának, amint őseik

a Bál által felejtették el nevemet? 28 A próféta, akinél álom van, beszéljen el álmot, és akinél az én igém van, mondja el az én igémet igazsággal! Mi dolga a szalmának a tiszta búzával, úgymond az Örökkévaló. 29 Nemde olyan az én igém mint a tűz, úgymond az Örökkévaló, és mint a kalapács, mely a sziklát zúzza? 30 Azért íme én fordulok azon próféták ellen, akik ellenpáják szavaimat egyik a másikától. 31 Íme én fordulok azon próféták ellen, úgymond az Örökkévaló, akik vették nyelvüket és azt mondálták: Úgymond; 32 íme én fordulok azok ellen, akik hazug álmokat prófétálnak, úgymond az Örökkévaló, elbeszélték azokat és megtévesztették népemet hazugságaikkal és fitogtatásukkal, holott én nem küldöttem őket és nem parancsoltam nekik, de használni sem használhat ennek a népnek, úgymond az Örökkévaló. 33 És ha kérdez téged e nép vagy a próféta, vagy pap, mondván: mi az Örökkévaló beszéde? mondd meg nekik, hogy mi a beszéd: elvetlek benneteket, úgymond az Örökkévaló. 34 A próféta pedig és a pap és a nép, mely azt mondja: az Örökkévaló beszéde meg fogom büntetni azt az embert és a házát. 35 Így szóljatok kiki a társához és kiki a testvérehez: mit felelt az Örökkévaló és mit mondott az Örökkévaló? 36 De azt, hogy Örökkévaló beszéde, ne említsétek többé, mert beszéddé lesz kinek kinek saját szava, s így elferdítítek szavait az élő Istennek, az Örökkévalónak, a seregek urának, a mi Istenünknek. 37 Így szóljatok a prófétához: mit felelt neked az Örökkévaló, és mit mondott az Örökkévaló? 38 De ha azt mondjátok: az Örökkévaló beszéde – azért így szól az Örökkévaló: mivelhogy mondátok e szót: az Örökkévaló beszéde, én pedig küldöttem hozzátok, mondván, ne mondjátok: az Örökkévaló beszéde – 39 azért íme én elszakítva elszakítlak benneteket és elvetlek benneteket és a várost, melyet adtam nektek és őseiteknek, színem elől. 40 És adok rátok örök gyalázatot és örök szégyent, mely el nem felejthető.

24 Láttatta velem az Örökkévaló, és íme, két kosár füge, odaállítva az Örökkévaló temploma előtt, miután számkivetette Nebúkadnecczár, Bábel királya, Jekhonjáhút, Jehójákim fiát, Jehúda királyát és Jehúda nagyait és a kovácsokat és lakatosokat Jeruzsálemből és elvitte Bábelbe. 2 Az egyik kosár igen jó füge, mint korán éró füge, a másik kosár pedig igen rossz füge, amely nem ehettő rosszasága miatt. 3 És szól hozzá az Örökkévaló: Mit látsz Jirmejáhú? Mondtam: fügét; a jó füge igen jó, a rossz pedig igen rossz, úgyhogy nem ehettő rosszasága miatt. 4 És lett hozzá az Örökkévaló igéje, mondván: 5 Így szól az Örökkévaló, Izrael Istene: Miként megismerik e

jó füget; úgy fogom megismerni Jehúda számkivetettjeit, akiket elküldtem e helyről Kaszdím országába, a jára; 6 rájuk fordítom szememet a jára és visszahozom őket ez országba; felépítem őket és nem rombolom le, elplántálom őket és nem szakítom ki. 7 És szívet adok nekik, hogy megismerjenek engem, hogy én vagyok az Örökkévaló és lesznak nekem népül, én pedig leszek, Istenül nekik; midőn majd visszatérnek hozzáam egész szívből. 8 És amilyen a rossz füge, mely nem ehettő rosszasága miatt – bizony így szól az Örökkévaló, úgy teszem Czidkijáhút, Jehúda királyát és nagyait és Jeruzsálem maradékát, azokat, kik megmaradtak ez országban és akik Egyiptom országában laknak – 9 teszem őket iszonyattá, veszedelemmé, mind a föld királyságainak, gyalázattá és példabeszéddé, gúnyá és átokká mindenazon helyeken, ahol vásároltam őket. 10 És rájuk bocsátom a kardot, az éhséget és a dögvészt, miig el nem tűntek a földről, melyet adtam nekik és őseiknek.

25 Az ige, mely Jirmejáhúhoz lett, Jehúda egész népe felől, Jehójákim, Jósijáhú fiának, Jehúda királyának negyedik évében, első éve az Nebúkadnecczárnak, Bábel királyának, 2 melyet szól Jirmejáhú próféta Jehúda egész népéhez és minden Jeruzsálem lakóihoz, mondván: 3 Jósijáhú, Ámón fiának, Jehúda királyának tizenharmadik évétől mind e mai napig, immár huszonhárom éve lett hozzá az Örökkévaló igéje és én beszéltem hozzátok, reggelenként beszélve, de ti nem hallottátok. 4 Küldte az Örökkévaló hozzátok minden az ő szolgáit, a prófétákat, reggelenként küldve – de ti nem hallottátok és nem hajlítottátok fületeket a hallásra – 5 mondván: tértetek csak meg kiki rossz útjáról és cselekedeteitek rosszaságától, hogy lakhattatok a földön, melyet az Örökkévaló adott nektek és őseiteknek, öröktől örökke; 6 és ne járjatok más istenek után, szolgálva őket és leborulva előttük, és ne bosszantsatok engem kezeitek művével, hogy rosszat ne tegyek veletek. 7 De nem hallgattatok rám, úgymond az Örökkévaló, azért hogy bosszantsatok engem kezeitek művével, hogy rosszul járjatok. 8 Azért így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Mivelhogy nem hallgattatok szavaimra, 9 íme én küldök és veszem minden az észak nemzetiségeit, úgymond az Örökkévaló, meg Nebúkadnecczárhoz, Bábel királyához, az én szolgámhoz, és elhozom őket ez ország ellen és lakói ellen és minden a nemzetek ellen köröskörül; kipusztítom őket és teszem őket iszonyodássá és piesszegéssé és örök romokká. 10 És eltüntetem tőlük a vígság hangját és öröm hangját, vőlegény hangját és menyasszony hangját, malomnak hangját és mécsesnek világát. 11 És ez egész

ország rommá és pusztulássá lesz és szolgálni fogják e nemzetek Bábel királyát hetven évig. **12** És lesz, amint eltelt hetven év, megbüntetem Bábel királyán és ama nemzetén, úgymond az Örökkévaló, az ő bűnüket, meg Kaszdlím országán, és teszem azt örök pusztasággá. **13** És elhözöm amaz országra minden a szavaimat, melyeket szóltam felőle, mindenzt, ami írva van a könyvben, amit prófétált Jirmejhű minden a nemzetek felől. **14** Mert leigázzák őket is számos nemzetek és nagy királyok; és fizetek nekik tettük szerint és kezeik műve szerint. **15** Mert így szólt hozzá az Örökkévaló, Izrael Istene: Vedd kezemből a harag borának a serlegét és itasd azt meg minden a nemzetekkel, melyekhez téged küldlek; **16** igyanak és inognanak meg és tomboljanak a kard miatt, amelyet közéjük küldök. **17** Vettem a serleget az Örökkévaló kezéből és megitattam minden a nemzetekkel, amelyekhez az Örökkévaló engem küldött: **18** Jeruzsálemmel és Jehúda varosaival, királyaival és nagyjaival, hogy tegyem őket rommá, iszonyodássá, piisszegéssé és átokká, mint az e mai napon van; **19** Fáraóval, Egyiptom királyával, meg szolgáival és nagyjaival és egész népével; **20** és az egész Érebbel és Úcz országának minden királyaival és a filiszteusok országának minden királyaival: Askalonnal, Azzával, Ekrónnal és Asdód maradékával; **21** Edómmal, Móóbbal és Ammón fiaival; **22** Czór minden kiráyaival és Czídón minden kiráyaival, meg a sziget kiráyaival, mely a tengeren túl van; **23** Dedánnal, Témával, Búzzal és minden a levágott hajszálékkal; **24** Arábia minden kiráyaival és az Éreb minden kiráyaival, akik a pusztában laknak; **25** Zimri minden kiráyaival, Élám minden kiráyaival és Média minden kiráyaival; **26** meg minden az észak kiráyaival, a közel levőkkel és távol levőkkel egymás után és minden a föld királyságaival, melyek a föld színén vannak – Sésák királya pedig azok után fog inni. **27** És szólj hozzájuk: Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene: igyatok, részegedjetek és okádjatok, essetek el és ne keljetek föl a kard miatt, melyet közitekbe küldök. **28** És lesz, midőn vonakodnak elfogadni kezedből a serleget, hogy igyanak, akkor szólj hozzájuk: Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, meg kell innok! **29** Mert íme azon városnál, mely nemről neveztetik, megkezdem a veszedelmet, és ti büntetlenül maradnátok? Nem maradtok büntetlenül, mert kardot szólítok minden a föld lakóira, úgymond az Örökkévaló, a seregek ura. **30** Te pedig prófétáld nekik minden a szavakat és szólj hozzájuk: az Örökkévaló a magasból ordít és szent hajlékából hallatja hangját; ordítva ordít tanyájára, kurjantást, mint a sajtolók, hangoztat minden a föld lakói ellen. **31** Eljut a zajongás, a föld végéig ér, mert pöre van

az Örökkévalónak a nemzetekkel, ítéletre száll minden halandóval; a gonoszokat a kardnak adta át, úgymond az Örökkévaló. **32** Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Íme veszedelem indul nemzettől nemzethez és nagy szélvész kel a föld hátuljáról. **33** És lesznek az Örökkévaló megöltjei azon napon föld végétől föld végéig, nem siratják őket, nem szedik össze és nem temetik el, tragyává lesznek a föld színén. **34** Jajgassatok, pásztorok és kiáltsatok, porban fentrengjetek ti hatalmasai a juhoknak, mert leteltek napjaitok a vágásra; őszínlak benneteket és elhulltok, miként drága edény. **35** És elvész menedék a pásztorok számára és menekülés a juhok hatalmasai számára. **36** Hallik a pásztorok kiáltása és a juhok hatalmasainak jajgatása, mert pusztítja az Örökkévaló legelőjük. **37** És megsemmisülnek a béke tanyái az Örökkévaló fellobbant haragja miatt. **38** Elhagyta mint a fiatal oroszlán bozótját, mert pusztulássá lett országuk az elnyomó kard heve miatt és az ő fellobbant haragja miatt.

26 Jehojákim, Josijáhú fia, Jehúda királya uralkodásának kezdetén volt ez az ige az Örökkévalótól, mondván: **2** Így szól az Örökkévaló: Állj az Örökkévaló házában udvarába és mondd el minden a Jehúda városainak, azoknak, kik jönnek leborulni az Örökkévaló házában, minden azon szavakat, melyeket parancsoltam neked, hogy elmondjad nekik; ne hagyj ki egy szót sem. **3** Hátáha meghallják és megtérnek kiki rossz útjáról, és én meggondolom a rosszat, melyet cselekedeteik rosszasága miatt velük tenni szándékoztam. **4** És szólj hozzájuk: Így szól az Örökkévaló: ha nem hallgattok rám, hogy járjatok tanom szerint, melyet elétek tettem, **5** hallgatva szolgáimnak, a prófétáknak szavaira, akiket hozzátok küldök, reggelenként küldve, de ti nem hallottátok: **6** olyanná teszem ezt a házat, mint amilyen Síló, e várost pedig átokká teszem, minden a föld nemzeteinek. **7** És hallották a papok és a próféták és az egész nép Jirmejhűt, amint elmondta a szavakat az Örökkévaló házában. **8** És történt, amint Jirmejhű végzett azzal, hogy elmondja minden azt, amit az Örökkévaló megparancsolt, hogy elmondja az egész népnek, megfogták őt a papok és a próféták és az egész nép, mondván: meg kell hallnod. **9** Miért prófétált az Örökkévaló nevében, mondván: olyan lesz ez a ház, mint amilyen Síló és ez a város rommá lesz lakó nélkül És összegyűlt az egész nép Jirmejhű ellen az Örökkévaló házában. **10** És hallották Jehúda nagyai a dolgokat, akkor fölmentek a király házából az Örökkévaló házába és leültek az Örökkévaló új kapujának bejáratánál. **11** És szóltak a papok és a próféták a nagyokhoz és az egész néphez, mondván: Halálbüntetés illeti ezt az embert, mert prófétált

e város felől, amint hallották füleitekkel. 12 Ekkor szólt Jirmejáhú mind a nagyokhoz és az egész néphez, mondván: Az Örökkévaló küldött engem, hogy e ház és a város felől prófétáljam minden a szavakat, melyeket hallottatok. 13 Most tehát javításokat utaitokat és cselekedeteiket és hallgassatok az Örökkévalónak, Isteneteknek szavára, és majd meggondolja az Örökkévaló azt a rosszat, melyet kimondott felőletek. 14 Én pedig, íme keztekben vagyok; tegyetek velem, amint jónak és amint helyesnek tetszik szemeitekben. 15 Csakhogy tudnotok kell, hogyan megöltök engem, hogy ártatlan vért hoztok magatokra és a városra és lakóira, mert igazán küldött engem hozzátok az Örökkévaló, hogy elmondjam füleitek hallatára minden a szavakat. 16 Erre szóltak a nagyok meg az egész nép a papokhoz és a prófétához: Nem illeti ezt az embert halálbüntetés, mert az Örökkévalónak, a mi Istenünknek nevében beszélt hozzánk. 17 És fölkeltek emberek az ország vénei közül és szóltak a nép egész gyülekezetéhez, mondván: 18 Michá a Mórésetbeli prófétált Chizkijáhú, Jehúda királyának napjaiban és szólt Jehúda egész népéhez, mondván: Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Czión mezőv fog fölszántatni és Jeruzsálem romhalmazzá lesz és a háznak hegye erdős magaslatokká. 19 Vajon megölték-e őt Chizkijáhú, Jehúda királya, meg az egész Jehúda? Nemde félte az Örökkévalót és könyörgött az Örökkévalóhoz, és meggondolta az Örökkévaló a rosszat, amit kimondott felőlik! És mi nagy rosszaságot kövessünk el lelkünk ellen? 20 Még egy ember prófétált az Örökkévaló nevében, Urijáhú, Semájáhú fia, Kirjat Jeárímból; prófétált a város felől és ez ország felől egészen Jirmejáhú beszédei szerint; 21 és hallották Jehójákim király, meg minden a vitézei és minden a nagyok az ő szavait és a király meg akarta őt ölni; de meghallotta Urijáhú, félte és megszökött és eljutott Egyiptomba. 22 Akkor küldött Jehójákim király embereket Egyiptomba, Elnátánt, Akhbór fiát meg embereket ővele Egyiptomba; 23 kivitték Úrijáhút Egyiptomból és elhozták Jehójákim királyhoz, és megölte karddal; és eldobták hulláját a nép fiainak sírjaihoz. 24 Csakhogy Achikám, Sáfán fiának keze volt Jirmejáhúval, hogy ne adják a nép kezébe, hogy megölje.

27 Jehójákim, Jósijáhú fia, Jehúda királya uralkodásának kezdetén lett ez az ige Jirmejáhúhoz az Örökkévalótól, mondván: 2 Így szólt hozzáim az Örökkévaló: készíts magadnak köteleket és igarudakat és tudd azokat nyakadra. 3 És küldd el azokat Edóm királyához és Móbád királyához és Ammón fiainak királyához és Czór királyához és Czidón királyához azon követek által, akik eljöttek Jeruzsálembe,

Czidkijáhúhoz, Jehuda királyához. 4 És hagyd meg nekik uraik számára, mondván: Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene, így szóljatok uraitokhoz: 5 Én alkottam a földet, az embert és az állatot, amely a föld színén van, nagy erőmmel és kinyújtott karommal és adom azt annak, akinek adni helyesnek tetszik szemeiben. 6 Most pedig adtam én minden országokat Nebükadnecczárnak, Bábel királyának, az én szolgámnak kezébe, és a mező vadját is nekiadtam, hogy őt szolgálja. 7 És szolgálni fogják őt minden nemzetek, meg fiát és fiának fiát, míg megjön az ő országának is az ideje és alávetik őt számos nemzetek és nagy királyok. 8 És lesz azon nemzet és királyság, mely nem szolgálja Nebükadnecczárt, Bábel királyát és mely nem teszi nyakát Bábel királyának jármába – a karddal, az éhséggel és a dögvéssel fogom megbüntetni azt a nemzetet, úgymond az Örökkévaló, míg végképen kezébe nem adtam. 9 Ti tehát ne hallgassatok prófétáitokra, jósaitokra és álmaitokra és kuruzsálotokra és varázslóitokra, akik szólnak hozzátok, mondván: nem fogjátok szolgálni Bábel királyát. 10 Mert hazugságot prófétálnak nektek, azért hogy eltávolítsanak benneteket földetekről és eltaszítalak benneteket és elvesszék. 11 Azon nemzet pedig, mely Bábel királyának jármába viszi nyakát, hogy őt szolgálja, meghagyom azt a földjén, úgymond az Örökkévaló, hogy művelje és rajta lakozzék. 12 Czidkijáhúhoz, Jehúda királyához pedig beszéltem minden a szavak szerint, mondván: Vigyétek nyakatokat Bábel királyának jármába, szolgáljátok őt és népet, hogy éljetek. 13 Miért halnátok meg, te és néped, a kard, éhség és a dögvész által, amint kimondta az Örökkévaló azon nemzet felől, amely nem szolgálja Bábel királyát? 14 És ne hallgassatok azon próféták szavaira, akik szólnak hozzátok, mondván: nem fogjátok szolgálni Bábel királyát, mert hazugságot prófétálnak ők nektek. 15 Mert nem küldtem őket, úgymond az Örökkévaló, és ők nevemben hazugul prófétálnak, azért hogy eltaszítalak benneteket és elvesszék ti meg a próféták, kik nektek prófétálnak. 16 A papokhoz pedig és ez egész néphez beszéltem, mondván: Így szól az Örökkévaló: ne hallgassatok prófétáitok szavaira, akik prófétálnak nektek, mondván: íme az Örökkévaló házának edényei visszahozatnak Bábelből, most nemsokára, mert hazugságot prófétálnak őli nektek. 17 Ne hallgassatok rájuk, szolgáljátok Bábel királyát, hogy éljetek; miért legyen ez a város rommá? 18 És ha próféták ők és ha van náluk az Örökkévaló igéje, kérlejék csak meg az Örökkévalót, a seregek urát, hogy Bábelbe ne jussanak az edények, melyek megmaradtak az Örökkévaló házában és Jehúda királyának házában és Jeruzsálemben. 19 Mert így szól az Örökkévaló, a seregek ura az oszlopokról és a tengerről és a

talapzatokról és a többi edényekről, amelyek megmaradtak a városban, 20 melyeket el nem vett Nebúkadnecczár, Bábel királya, midőn számkivetésbe vitte Jekhonját, Jehójákim fiát, Jehúda királyát, Jeruzsálemből Bábelbe, meg mind a Jehúda és Jeruzsálem nemeseit – 21 mert így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene, azon edényekről, amelyek megmaradtak az Örökkévaló házában és Jehúda királya házában és Jeruzsálemben: 22 Bábelbe fognak vitetni és ott lesznek azon napig, hogy rájuk gondolok, úgymond az Örökkévaló, és felviszem és visszahozom e helyre.

28 És volt ugyanazon évben, Czidkija, Jehúda királya uralkodásának kezdetén, a negyedik évben, az ötödik hónapban, szolt hozzám Chananja, Azzúr fia, a Gibeónból való próféta, az Örökkévaló házában, a papok és az egész nép szeme láttára, mondván: 2 Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene, mondván: eltörtem Bábel királyának jármát. 3 Két esztendő múlva visszahozom e helyre az Örökkévaló házának mind az edényeit, melyeket elvett Nebúkadnecczár, Bábel királya, e helyről és elvitte Bábelbe. 4 Jekhonját is, Jehójákim fiát, Jehúda királyát, meg mind a Jehúda számkivetettjeit, akik Bábelbe jutottak, visszahozom e helyre, úgymond az Örökkévaló, mert el fogom törni Bábel királyának jármát. 5 Ekkor szolt Jirmeja próféta Chananja prófétához, a papok szeme láttára és az egész nép szeme láttára, akik az Örökkévaló házában álltak, 6 szolt Jirmeja próféta: Ámen, így cselekedj az Örökkévaló, tartsa fön az Örökkévaló szavaidat, amelyeket prófétáltál, hogy visszahozza az Örökkévaló házának edényeit és az egész számkivetettséget Bábelből e helyre! 7 Ámde halljad csak ezt az igét, melyet szólok füled hallatára és az egész nép füleinek hallatára. 8 Azon próféták, akik előttem és előttem voltak ősidőtől fogva, prófétáltak számos országokról és nagy királyságokról, háború, veszedelem és dögvész felől. 9 Azon próféta, aki béké felől prófétált – midőn bekövetkezik a próféta igéje, megismerszik a próféta, akit az Örökkévaló igazán küldött. 10 Ekkor vette Chananja próféta az igarudat Jirmeja próféta nyakáról és eltörte azt. 11 És szolt Chananja az egész nép szeme láttára, mondván: Így szól az Örökkévaló: ekképpen fogom eltörni Nebúkadnecczár, Bábel királyának jármát két esztendő múlva mind a nemzetek nyakáról. Erre elment Jirmeja próféta az újtára. 12 És lett az Örökkévaló igéje Jirmejához, miután Chananja próféta eltörte az igarudat Jirmeja próféta nyakáról – mondván: 13 Menj és szólj Chananjához, mondván: így szól az Örökkévaló: Fából való igarudakat törtél el, csinálj helyettük vasból való rudakat. 14 Mert így szól az Örökkévaló, a seregek ura,

Izrael Istene: Vasjármot tettem minden nemzetek nyakára, hogy szolgálják Nebúkadnecczárát, Bábel királyát és fogják őt szolgálni és a mező vadját is nekiadtam. 15 És szolt Jirmeja próféta Chananja prófétához: Halljad csak Chananja, nem küldött téged az Örökkévaló és te hazugsággal bíztattad ezt a népet. 16 Azért így szól az Örökkévaló: Íme én elküldelek a föld színéről: ez évben meg fogsz halni, mert elpártolást beszéltél az Örökkévaló ellen. 17 És meghalt Chananja próféta azon évben, a hetedik hónapban.

29 És ezek azon levél szavai, melyet Jirmeja próféta küldött Jeruzsálemből a. számkivetettség véneinek maradékához és a papokhoz és prófétákhoz és az egész néphez, melyet számkivetett Nebúkadnecczár Jeruzsálemből Bábelbe - 2 miután elmentek Jekhonja király és az uralkodónő és az udvartisztek Jehúda és Jeruzsálem nagyjai és a kovácsok és lakatosok Jeruzsálemből 3 Eleásza, Sáfán fia és Gemarja, Chilkija fia által, akiket Czidkija, Jehúda királya küldött Nebúkadnecczárhoz, Bábel királyához, Bábelbe, mondván: 4 Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene, az egész számkivetettségehez; melyet számkivetettem Jeruzsálemből Bábelbe. 5 Építsetek házakat és lakjátok, ültessetek kerteket és egyétek gyümölcsüket; 6 vegyetek feleségeket és nemezzetek fiakat és leányokat és vegyetek fiaitok számára feleségeket, leányaitokat pedig adjátok férjhez, hogy fiakat és leányokat szülinyenek, sokasodjatok ott és ne kevesbedjetek. 7 És keressétek azon város békéjét, ahol számkivetettek benneteket és imádkozzatok érte az Örökkévalóhoz; mert az ő békéjében lesz számotokra is béké. 8 Mert így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene: ne ámítsanak el benneteket prófétáitok, aikik köztek vannak és jóslóitok és ne hallgassatok álmaitokra, amelyeket álmodtatok; 9 mert hazugul prófétálnak nektek nevemben, nem küldtem őket, úgymond az Örökkévaló. 10 Mert így szól az Örökkévaló: Mihelyt letelt Bábelnek hetven éve, gondolok rátok és beteljesítem rajtakat az én jó igémet, hogy visszahozzalak benneteket e helyre. 11 Mert én ismerem a gondolatokat, melyeket felőletek gondolok, úgymond az Örökkévaló, gondolatokat békére és nem veszedelembre, hogy adjak nektek jövőt és reményt. 12 Tí majd hívtok engem, mentek és imádkoztok hozzám és hallgatni fogok rátok. 13 És majd kerestek engem és megtaláltok, hogyha fölkerestek engem egész szívetekből. 14 És megtaláltatom magamat veletek, úgymond az Örökkévaló, és visszahozom foglyaitokat és összegyűjtelek benneteket minden nemzetekből és minden helyéről, ahová eltasztottalak benneteket, úgymond az Örökkévaló, és visszahozlak benneteket azon helyre, ahonnan számkivetettek benneteket. 15 Mert azt mondatták:

az Örökkévaló prófétákat támasztott nekünk Bábelben. **16** Mert így szól az Örökkévaló a királyról, aki Dávid trónján ül és az egész népről, mely a városban lakik, testvéreitekről, akik nem mentek el veletek a számkivetettsége – **17** így szól az Örökkévaló, a seregek ura: íme én rájuk bocsátom a kardot, az éhséget és a dögvészt, és olyanokká teszem őket, mint az utálatos fügét, mely nem ehettő rosszaság miatt. **18** És üldözöm őket a karddal, az éhséggel és a dögvéssel és teszem őket iszonyattá mind a föld királyságainak, átökká, iszonyodássá, piisszegéssé és gyalázattá minden nemzetek között, ahová eltasztottam őket. **19** Azért hogy nem hallgattak szavaimra, úgymond az Örökkévaló, melyekkel küldtem hozzájuk szolgáimat, a prófétákat, reggelenként küldve, de ti nem hallgattatok rá, úgymond az Örökkévaló. **20** Ti pedig halljátok az Örökkévaló igéjét, az egész számkivetettség, akiket elküldtem Jeruzsálemből Bábelben. **21** Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene, Achábról, Kólája fiáról és Czidkjáhúról, Máaszéja fiáról, akik nevemben hazugságot prófétálnak nektek: íme, én adom őket Nebúkadnecczár, Bábel királyának kezébe, és megöli szemeitek láttára. **22** És majd vesznek róluk átkot Jehúda egész számkivetettségénél, amely Bábelben van, mondván: tegyen téged az Örökkévaló olyanná, mint Czidkjáhú és mint Acháb, akiket tűzben égettet el Bábel királya. **23** Mivelhogy aljasságot követték el Izraelben és házasságot törtek felebarátjaik nejeivel és igét mondtak nevemben hazugul, amit nem parancsoltam nekik, pedig én vagyok a tudója és tanúja, úgymond az Örökkévaló. **24** A Nechlámbeli Semájáhúhoz pedig szólj, mondván: **25** Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene, mondván: mivelhogy te leveleket küldtél nevedben az egész néphez, mely Jeruzsálemben van és Czefanjához, Máaszéja fiához; a paphoz és mind a papokhoz, mondván: **26** Az Örökkévaló pappá tett téged Jehójadá pap helyébe, hogy legyenek felügyelők az Örökkévaló házában, minden őrült és prófétáskodó ember felett, hogy kalodába és nyaklóba tegyed. **27** Most tehát miért nem dorgáltad meg az Anátóbeli Jirmejáhút, aki nektek prófétáskodik? **28** Mert azért küldött hozzánk Bábelbe, mondván: Soká tart! Építsetek házakat és lakjátok, ültessetek kerteket és egyétek gyümölcsüket. **29** És felolvasta Czefanja pap ezt a levelet Jirmejáhú próféta füle hallatára. **30** Ekkor lett az Örökkévaló igéje Jirmejáhúhoz, mondván: **31** Küldj az egész számkivetettséghöz, mondván: Így szól az Örökkévaló a Nechlámbeli Semajáról, mivelhogy prófétált nektek Semája, holott én nem küldtem és hazugsággal bíztatott benneteket, **32** azért így szól az Örökkévaló: Íme megbüntetem a

Nechlámbeli Semáját és magzatát: nem lesz tőle senki, aki lakik a nép közepette, és nem fogja látni a jót, amit én majd cselekszem népemmel, úgymond az Örökkévaló, mert elpártolást beszélt az Örökkévaló ellen.

30 Az ige, mely Jirmejáhúhoz lett az Örökkévalótól; mondván: **2** Így szól az Örökkévaló, Izrael Istene, mondván: Írd fől magadnak könyvbe minden azon igéket, melyeket szóltam hozzád. **3** Mert íme, napok jönnek, úgymond az Örökkévaló, és visszahozom népemnek, Izraelnek és Jehúdának foglyait, úgymond az Örökkévaló, visszahozom őket azon országba, melyet őseiknek adtam, hogy birtokba vegyék. **4** És ezek a szavak, melyeket szólt az Örökkévaló Izrael és Jehúda felől. **5** Mert így szól az Örökkévaló: Ijedsg szavát hallottuk, rettegés és nincs béke. **6** Kérdezzétek csak és lássátok, vajon szül-e férfi? Miért láttam minden férfit kezével a csípőin mint a szülő nő, és átváltozott minden arc sápadtságággá? **7** Jaj, mert nagy ama nap, nincs hozzá hasonló; szorongatás ideje az Jákobnak, de abból megszabadul. **8** És lesz ama napon, úgymond az Örökkévaló a seregek ura, eltöröm jármát nyakadról és köteleidet szétszakítom és nem igázzák őt le többé idegenek, **9** hanem szolgálni fogják az Örökkévalót, Istenüket, és Dávidot, királyukat, akit majd támasztok nekik. **10** És te ne félj szolgám Jákob, úgymond az Örökkévaló, és ne retteg Izrael, mert íme én megsegítlek távolból és magzatodat fogságuk országából; visszatér Jákob, nyugodt lesz és gondtalan, és nem ijeszti senki. **11** Mert veled vagyok, úgymond az Örökkévaló, hogy megsegítselek; mert végpusztítást teszek minden azon nemzetek között, ahová elszórtalak, ámde rajtad nem teszek végpusztítást, megfenyíték igazság szerint, de büntetlenül nem hagylak. **12** Mert így szól az Örökkévaló: Végzetes a törésed, kínzó a te sebed! **13** Senki sem szerez neked jogot nyavalýádban; sebhegesztő gyógyító szerek nincsenek számodra. **14** Mind a szeretőid elfelejtettek téged, felöled nem kérdezősködnek; mert amint ellenség ver, úgy vertekek, kegyetlennek a fenyítésével, azért, mert sok volt a bűnök, számosak a vétkeid. **15** Mit kiáltasz törésed miatt, hogy végzetes a fájdamat? Azért mert sok volt a bűnök, számosak vétkeid, cselekedtem ezeket veled. **16** Azért mind aki téged megemésztenek, megemésztenek, s minden a szorongatóid, minden áján fogásba mennek és lesznek a fosztogatóid fosztogatásra és minden a prédálóiadat prédává teszem. **17** Mert behegesztem sebedet és csapásaidból meggyógyíták, úgymond az Örökkévaló, mert eltasztottanak neveztek téged: Czión az, nincs ki felőle kérdezősködik. **18** Így szól az Örökkévaló: Íme én visszahozom Jákob sárainak

foglyait és hajlékainak irgalmasok; fölépül a város a maga halmán és a palota a maga módja szerint lesz lakva. **19** És hálászó ered belőlük és játszadozók hangja; megsokásítom őket és nem kevesbednek, dicsőkké teszem őket és nem kisebbednek. **20** És olyanok lesznek fiai, mint hajdan, és községe szílárdan áll előttem, és megbüntetem mind az elnyomóit. **21** És belőle lesz a hatalmasa és uralkodója az ő közepeből ered; közeledni hagyom őt, hogy hozzám lépjén; mert kicsoda az, aki rászánta szívét, hogy hozzám lépjén, úgymond az Örökkévaló? **22** És ti lesztek nekem népül és én leszek nektek Istenül. **23** Íme az Örökkévaló vihara hévvel tör ki, rohanó szélvész, a gonoszok fejére fordul. **24** Nem tér meg az Örökkévaló föllobbant haragja, amíg meg nem tette és teljesítette szívének gondolatait; a napok végén meg fogjátok érteni.

31 Abban az időben, úgymond az Örökkévaló, leszek

Istenül Izrael minden nemzetiségeinek és ők lesznek nekem népül. **2** Így szól az Örökkévaló: Kegyet talált a pusztában a kardtól menekültek népe: elmegyelek, hogy nyugtot szerezzez neki, Izraelnek. **3** Távolról jelent meg nekem az Örökkévaló! Hisz örök szeretettel szeretlek, azért vonzottalak kegyelemmel. **4** Még fölépítétek, és fölépülsz Izrael szüze, még díszíted magadat dobjaiddal és kivonulsz a játszadozók körtáncában. **5** Még fogsz ültetni szőlőkerteket Sómrón hegyein: ültették ültetők és tartottak szüretet. **6** Mert lesz nap, hogy kiáltják az őrök Efraim hegyén: Keljetek föl, hogy felmenjünk Cziónba, az Örökkévalóhoz, Istenünkhez. **7** Mert így szól az Örökkévaló Ujjongjatok Jákob felett örömmel és rivalgatok a nemzetek élén; hallassatok dicséretet és mondjátok: segítsd meg, Örökkévaló, népedet, Izrael maradékát. **8** Íme elhozom őket az észak országából és összegyűjöm a föld hataljáról; köztük vak és sánta, várandós és szülő nő egyaránt; nagy gyülekezetképen fognak visszatérni ide. **9** Sírással jönnek és könyörgés közben vezérlek őket, menesztem víznek patakjaihoz, egyenes úton, melyen nem botlanak meg; mert atyájává lettem Izraelnek és Efraim az én elsőszülöttem. **10** Halljátok az Örökkévaló igéjét, ti nemzetek és hirdessétek a szigeteken messzire és mondjátok: Izraelnek szétszórója összegyűíti őt és megőrzi, valamint pásztor a nyáját. **11** Mert kiváltotta az Örökkévaló Jákobot és megváltja a nálonál erősebbnek kezéből. **12** Jönnek majd és ujjonganak Czión magaslatán és özönlenek az Örökkévaló javához, gabonához, musthoz és olajhoz, meg fiatal juhokhoz és marhához; és olyan lesz a lelkük mint áztatott kert és nem fognak többé csüggédni. **13** Akkor örölni fog a hajadon

körtáncban meg ifjak és vének egyaránt; átváltoztatom gyászukat vígággá, megvigasztalom és megörvendeztem őket bánatukban. **14** És telítem a papok lelkét zsiradékkal, népem pedig javammal lakik jól, úgymond az Örökkévaló. **15** Így szól az Örökkévaló: Hang hallatszik Rámában, jajszó, keserves sírás; Ráchel sír a gyermekei miatt, vonakodott vigasztalóni gyermekei felől, mert nincsenek. **16** Így szól az Örökkévaló: Tartsd vissza hangodat a sírástól és szemeidet a könytől, mert van jutalma munkádnak, úgymond az Örökkévaló, és visszatérnek az ellenség országából. **17** És van reméye a jövődnek, úgymond az Örökkévaló, és visszatérnek a gyermekek az ő határukba. **18** Hallva hallottam Efraimot, amint kesereg: megfenyítettél és megfenyítettem magamat mint meg nem szoktattat tinó; térits meg, hogy megtérhessek, mert te, Örökkévaló, vagy az én Istenem. **19** Mert eltérésem után megbántam, és okulásom után csípőmre vertem; szégyenkeztem, el is pirultam, mert ifjúkorom gyalázatát viseltem. **20** Drága fiam-e nekem Efraim, avagy gyönyörűségem gyermek-e, hogy valahányszor beszélek felőle, egyre megemlékszem róla? Azért zúgnak miatta beleim, irgalmaszva irgalmasok neki, úgymond az Örökkévaló, **21** Állíts magadnak útjelzőket, helyezz el magadnak oszlopokat, fordítsd szívedet az országútra, az útra, amelyen mentél, térij vissza, Izrael szüze, térij vissza a városaidba. **22** Meddig fogsz bujkálni, te elpártolt leány? Bizony újat teremtett az Örökkévaló a földön: nő környékez férfit. **23** Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene: Még mondani fogják a szót Jehúda országában és városaiban, midőn visszahozom foglyaiat: áldjon téged az Örökkévaló, igazság tanyája, szent hegy! **24** És laknak benne Jehúda meg mind a városai egyaránt, földművesek és akik a nyájjal vonulnak. **25** Mert megüdítettem az elbágyadt lelket és minden csüggéd lelket megelégítettem. **26** Erre felébredtem és láttam, és álmom kellemes volt nekem. **27** Íme napok jönnek, úgymond az Örökkévaló, bevetem Izrael házát és Jehúda házát ember magvával és barom magvával. **28** És lesz, amint őrködtem fölöttük, hogy kiszakítás és lerontás, romboljak és pusztítás és veszedelmet hozzak, úgy fogok őrködni fölöttük, hogy építsek és plántáljak, úgymond az Örökkévaló. **29** Ama napokban nem fogják többé mondani: az apák egest ettek és a fiuk fogai vásnak belé; **30** hanem kiki a saját bűnében hal meg; minden embernek, aki az egest ette, belé vásnak a fogai. **31** Íme napok jönnek, úgymond az Örökkévaló, kötök Izrael házával és Jehúda házával új szövetséget, **32** Nem mint azon szövetség, melyet kötöttem őseikkel, midőn megfogtam kezüköt, hogy kivezessem őket Egyiptom országából, amely szövetségetem ők megszegtek,

holott én voltam az uruk, úgymond az Örökkévaló; 33 hanem ez a szövetség, melyet majd kötök Izrael házával ama napok után, úgymond az Örökkévaló: tanomat belsejükbe adom és szívükre írom, és leszek nekik Istenül és ők lesznek nekem népül. 34 És nem fogják többé tanítani egyik a másikát és egyik a testvérét, mondván: ismerjétek meg az Örökkévalót, mert mindenjában megismerni fognak engem, aprajától nagyjáig, úgymond az Örökkévaló, mert megbocsátom bűnüköt és vétükre nem emlékezem többé. 35 Így szól az Örökkévaló, ki a napot adja világosságul nappal, a hold és a csillagok törvényeit világosságul éjjel, aki felkavarja a tengert, hogy zúgnak a hullámai, Örökkévaló, seregek ura az ő neve: 36 ha elmozdulnak előlem e törvények, úgymond az Örökkévaló, Izrael magzata is megszűnik népnek lenni előttem minden időben. 37 Így szól az Örökkévaló: Ha megmérhetők lesznek az egek fent és átkutathatók a föld alapjai alatt, én is megvetem Izrael egész magzatját mindazért, amit cselekedtek, úgymond az Örökkévaló. 38 Íme napok jönnek, úgymond az Örökkévaló, fel fog épülni és város az Örökkévalónak, Chanánél tornyától a sarok-kapuig; és kimegy még a mérőzsínör egyenesen a Gáreb dombig és átkerül Góába. 39 és kimegy még a mérőzsínör egyenesen a Gáreb dombig és átkerül Góába. 40 És a hullák és hamu egész völgye és a mezősek egészen a Kidrón patakáig, a lovak kapujának sarkáig, kelet felé: szent az az Örökkévalónak, nem szakítatik ki és nem romboltatik le soha többé.

32 Az ige, mely Jirmejáhúhoz lett az Örökkévalótól
Czidkijáhú, Jehúda királyának tizedik évében, az Nebúkaneczárnak tizenyolcadik éve. 2 Akkor pedig Bábel királyának hadserege ostromolta Jeruzsálemet és Jirmejáhú próféta be volt zárva az őrség udvarában, mely Jehúda királyának házában volt, 3 ahová bezárátta őt Czidkijáhú, Jehúda királya, mondván: miért prófétálsz te, azt mondván: így szól az Örökkévaló, íme én ezt, a várost Bábel királyának kezébe adom, hogy elfoglalja; 4 és Czidkijáhú, Jehúda királya nem menekül meg a kaldeusok kezéből, hanem adatni fog Bábel királyának kezébe és szája beszélni fog az ő szájával és szemei látni fogják az ő szemeit: 5 és Bábelbe viszi majd Czidkijáhút és ott lesz, míg nem gondolok rá, úgymond az Örökkévaló: ha harcolni fogtok a kaldeusokkal, nem fogtok boldogulni. 6 És szólt Jirmejáhú: Lett hozzá az Örökkévaló igéje, mondván: 7 íme Chanámél, Sallúm nagybátyádnak fia, jön hozzád, mondván: vedd meg mezőmet, mely Anátóban van, mert tied a kiváltás joga, hogy megvegyed. 8 És jött hozzá Chanánél, nagybátyám fia, az Örökkévaló igéje

szerint, az őrség udvarába és szólt hozzá: Vedd meg, kérlek, mezőmet, mely Anátóban, Benjámin országában van, mert tied az öröklés joga és tied a kiváltás, vedd meg magadnak. És megtudtam, hogy az Örökkévaló igéje az. 9 Megvettem tehát Chanáméltől nagybátyám fiától a mezőt, mely Anátóban van és lemértem neki az ezüstöt, hét sékelt és tíz ezüstöt. 10 És fölíttam levélbe és lepecsételtem és állítottam tanukat és mérlegem lemértem az ezüstöt. 11 Erre vettetem a vétellevelet, a lepecsétellet – a parancsolat és törvények szerint – és a nyitottat; 12 És adtam a vétellevelet Bárúhknak, Nérija Machszéja fia fiának Chanámél rokonom szeme láttára, és a tanuk szeme láttára, kik aláírták a vétellevelet, mind a Jehúdabeliek szeme láttára, aikik az őrség udvarában ültek. 13 És megparancsoltam Bárúhknak szemeik láttára, mondván: 14 Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene: Még fognak venni házakat és mezőket és szőlőket ebben az országban. 15 Mert így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene: Még fognak venni házakat és mezőket és szőlőket ebben az országban. 16 És imádkoztam az Örökkévalóhoz, miután átadtam a vétellevelet Bárúhknak, Nérija fiának, mondván: 17 Jaj, Uram, Örökkévaló! Íme te alkottad az egét és a földet nagy erőddel és kinyújtott karoddal, nem lehetetlen neked semmi sem; 18 aki kegyelmet cselekszik ezrediglen és megfizeti az atyák bűnét, gyermekeik ölébe ő utánu, a nagy és hatalmas Isten, Örökkévaló, seregek ura az ő neve; 19 nagy tanácsú és hatalmas cselekvésű, te akinek szemei nyitvák az ember fiainak mind az útjaira, hogy adják kikinek útjai szerint és cselekedeteinek gyümölcse szerint. 20 Aki tettél jeleket és csodákat Egyiptom országában mind a mai napig, Izraelen is, az embereken is és szereztél magadnak nevet, mint ez van e mai napon; 21 és kivezettet népedet Izraelt Egyiptom országából, jelekkel és csodákkal meg erős kézzel és kinyújtott karral és nagy félelmetességgel; 22 és adtad nekik ez országot, melyről megesküdtél őseiknek, hogy nekik adod, tejjel és mézzel folyó országot; 23 és jöttek és elfoglalták, de nem hallgattak szavadra és tanod szerint nem jártak, mind azt amit parancsoltál nekik, hogy megtegyék, nem tették és megtörténtetted velük ezt az egész veszedelmet: 24 íme a töltések a városig értek, annak elfoglalására és a város az ellene harcoló kaldeusok kezébe adatik kard, éhség és dögvész által, és amit kimondtál, megtörtént, íme te látod; 25 pedig te azt mondadt nekem, oh Uram, Örökkévaló: vedd meg a mezőt ezüstön és állíts tanukat, holott a város a kaldeusok kezébe adatik! 26 És lett az Örökkévaló igéje Jirmejáhúhoz, mondván: 27 Íme én vagyok

az Örökkévaló, minden halandonak Istene, vajon nekem lehetetlen-e bármí is? 28 Azért így szól az Örökkévaló: Íme én a várost a kaldeusok kezébe adom és Nebükadnecczár, Bábel királyának kezébe, hogy elfoglalja. 29 És jönnek majd a kaldeusok, kik e város ellen harcolnak és tűzzel gyűjtják fel e várost és elégetik, meg a házakat, amelyeknek tetőin füstölgöttek a Báalnak és öntőáldozatokat öntötték más isteneknek, azért hogy bosszantsanak engem. 30 Mert Izrael fiai és Jehúda fiai csakis azt szokták tenni, ami rossz szemeimben, ifjúkoruktól fogva, mert Izrael fiai csak bosszantanak engem kezeik művével, úgymond az Örökkévaló. 31 Mert haragomra és felindulásomra volt nekem e város azon naptól fogva, amelyen építették, egészen e mai napig, úgy, hogy eltávolítom szímen elől, 32 Izrael fiainak és Jehúda fiainak minden rosszasága miatt, amit tettek bosszantásomra, ők, királyik, nagyjaik, papjaik és prófétáik, meg Jehúda emberei és Jeruzsálem lakói. 33 Háttal fordultak felém és nem arccal, pedig tanítottam őket, reggelenként tanítva, de ők nem hallgattak rá, hogy elfogadtak volna oktatást. 34 Elhelyezték undokságaikat azon házban, amely az én nevemről neveztetik, hogy azt megtisztálatanítsák. 35 És építették a Báal magaslatait a Ben-Hinnóm völgyében, hogy átvezessék fiaikat és leányaikat a Molokhnak, amit nem parancsoltam nekik és nem jutott eszembe, hogy ez utálatosságot cselekedjék, azért hogy vétekre indításák Jehúdát. 36 Most tehát azért így szól az Örökkévaló, Izrael Istene, a városról, melyről azt mondjátok: Bábel királyának kezébe adatott kard, éhség és dögvész által: 37 Íme én összegyűjöm őket mindenazon országokból, ahol vásárltam őket haragomban, felindulásomban és nagy haragvásban; és visszahozom őket e helyre és lakoztatatom őket biztonságban. 38 És lesznek nekem népül, én pedig leszek nekik istenül. 39 Adok nekik egy szívet és egy utat, hogy féljenek engem minden időben, hogy jó dolguk legyen nekik és gyermekiknek utánuk. 40 És kötök velük örök szövetséget, mely szerint nem fordulok el tőlük, hogy velük jót tegyek, félelmemet pedig szívükbe adom, hogy ne térenek el tőlem. 41 És majd örvendek rajtuk, hogy jót tegyek velük, és elplántálom őket ez országban igazán, egész szívemmel és egész lelkemmel. 42 Mert így szól az Örökkévaló: Valamint ráhoztam e népre mind e nagy veszedelmet, úgy rájuk hozom mind a jót, amit kimondok felőlük. 43 És mező vétetik ebben az országban, amelyről azt mondjátok: pusztaság az, ember és állat nélkül, a kaldeusok kezébe adatott. 44 Mezőket pénzen fognak venni, levélbe írva, megpecsételvén és tanukat állítva Benjámin földjén és Jeruzsálem környékein, meg Jehúda városaiban, a hegység

varosaiban, az alföld városaiban és a Délvidék városaiban, mert vissza fogom hozni foglyákat, úgymond az Örökkévaló.

33 És lett az Örökkévaló igéje Jirmejáhúhoz másodszor, és ő még elzárva volt az őrség udvarába, mondván: 2 így szól az Örökkévaló; a megtevője: az Örökkévaló megalkotja, hogy megszilárdítsa, Örökkévaló az ő neve. 3 Szólj hozzá és felelni fogok neked; hadd tudatos veled nagyokat és hozzáférhetetleneket, amiket nem tudsz. 4 Mert így szól az Örökkévaló, Izrael Istene, a város házairól és Jehúda királyainak házairól, melyek lebontattak a töltések ellenében és a kard ellenében: 5 Jönnek harcolni a kaldeusokkal és hogy megtöltsék azokat azon emberek hulláival, akiket megöltem haragomban és felindulásomban és akiknek minden gonoszsága miatt elrejtettem arcomat e várostól. 6 Íme én engedek neki behegedést és meggyógyulást és meggyógyítom őket; föltárom nekik békének és igazságnak bőséget. 7 Visszahozom Jehúda foglyait és Izrael foglyait és fölépítem őket mint annak előtte. 8 És megtisztítom őket minden bűnükötől, amellyel ellenem vétkeztek és megyekkel elapráltak tőlem. 9 És lesz nekem hírnévű, örvendezésűl, dicséretűl és dicsőségűl minden a föld nemzeteinél, aikik hallani fogják minden a jót, amit velük teszek, és majd remegnek és reszketnek mindenazon jó miatt és mindenazon béké miatt, amelyet vele cselekszem. 10 Így szól az Örökkévaló: Még hallatszik e helyen, amelyről azt mondjátok: rommá lett, ember nélkül és állat nélkül, Jehúda városaiban és Jeruzsálem utcáin, amelyek pusztaságága lettek ember nélkül lakó nélkül és állat nélkül, 11 vígsgá hangja és öröm hangja, vőlegény hangja és menyasszony hangja, azoknak hangja, aikik mondják: Magasztaljátok az Örökkévalót, a seregek urát; mert jóságos az Örökkévaló, mert örök tart a kegyelme! – aikik hálaáldozatot hoznak az Örökkévaló házába; mert vissza fogom hozni az ország foglyait mint annak előtte, mondja az Örökkévaló. 12 Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Még lesz ezen a helyen, amely rommá lett ember és állat nélkül, és minden a városaiban pásztorok tanyája, kik juhokat heverézsztetnek. 13 A hegység városaiban, az alföld városaiban, a délvidék városaiban, Benjámin földjén és Jeruzsálem környékein meg Jehúda városaiban, át fognak még menni a juhok a számlálónak kezén, mondja az Örökkévaló. 14 Íme napok jönnek, úgymond az Örökkévaló, teljesíteni fogom azt a jó igét, melyet kimondtam Izrael háza és Jehúda, háza felől. 15 Ama napokban és amaz időben sarjaszok Dávidnak igaz sarjadékot, és tenni fog jogot és igazságot az országban. 16

Ama napokban meg fog segítetni Jehúda és Jeruzsálem biztonságban fog lakni, és ez az ahogyan nevezni fogják: az Örökkévaló a mi igazságunk! 17 Mert így szól az Örökkévaló: nem fogy el Dávidtól férfi, aki ül Izrael házának trónján. 18 És a levita papoktól sem fog elfogyni férfi előttem, aki bemutat égőáldozatot és füstölötget lisztáldozatot és készít vágóáldozatot minden időben. 19 És lett az Örökkévaló igéje Jirmejáhúhoz, mondván: 20 Így szól az Örökkévaló: Ha felbonthatjátok szövetséget a nappal és szövetséget az éjszakával, úgy hogy ne legyenek a nap és az éjszaka a maguk idejében, 21 fölbontható Dávid szolgámmal való szövetségem is, úgy hogy nem volna neki fia, aki mint király ül a trónján, meg a levita papokkal, szolgálattevőimmel. 22 Ahogy nem számlálható meg az ég serege és nem mérhető meg a tenger fövénye, úgy fogom megsokasítani Dávid szolgám magzatját és a levitákat, aikik szolgálatomat végzik. 23 És lett az Örökkévaló igéje Jirmejáhúhoz, mondván: 24 Nemde láttad, mit beszél ez a nép, mondván: azon két család, amelyet az Örökkévaló kiválasztott – megvetette azokat; népemet pedig azzal káromolják, hogy többé nem lesz nemzet azok előtt. 25 Így szól az Örökkévaló: ha nincs meg szövetségem a nappal és az éjszakával, ha ég és föld törvényeit nem szabtam, 26 Jákobnak és Dávid szolgámnak magzatját is meg fogom venni, úgy, hogy ne vegyek magzatjából uralkodókat Ábrahám, Izsák és Jákob magzatja fölött; mert visszahozom foglyaiat és írgalmazok nekik.

34 Az ige, mely Jirmejáhúhoz lett az Örökkévalótól – Nebúkadnecczár, Bábel királya pedig és egész hadserege s az uralma alatt levő földnek minden királyságai és minden a népek harcoltak Jeruzsálem ellen és minden a városai ellen – mondván: 2 Így szól az Örökkévaló, Izrael Istene: menj és szólj Czidkijáhúhoz, Jehúda királyához és mondd meg neki: így szól az Örökkévaló, íme én adom ezt a várost Bábel királyának kezébe és előtér tűzzel. 3 Te pedig nem fogsz megmenekülni kezéből, hanem bizony elfognak téged és kezébe fogsz adatni és szemeid Bábel királyának szemeit fogják látni és szája a te száddal fog beszélni és Bábelbe fogsz jutni. 4 Azonban halljad az Örökkévaló igéjét, Czidkijáhú, Jehúda király! Így szól felőled az Örökkévaló: nem fogsz kard által meghalni. 5 Békében fogsz meghalni és amint máglyát égették atyáid, az előbbi királyok számára, aikik előttem voltak, úgy fognak számodra máglyát égetteti, s így siratnak: jaj úr! Mert szót szóltam én, úgymond az Örökkévaló. 6 És elmondta Jirmejáhú próféta Czidkijáhúnak, Jehúda királyának minden szavakat Jeruzsálemben; 7 Bábel

királyának hadserege pedig harcolt Jeruzsálem ellen és Jehúdának minden a megmaradt városai ellen, Lákhis ellen és Azéka ellen, mert azok maradtak meg Jehúda városai közül mint erősített városok. 8 Az ige, mely Jirmejáhúhoz lett az Örökkévalótól, miután Czidkijáhú király szövetséget kötött az egész néppel, mely Jeruzsálemben volt, hogy szabadságot hirdessenek nekik; 9 hogy szabadon bocsássá kiki szolgáját és kiki szolgálóját, a hébert és a héber nőt, hogy senki sem dolgoztasson velük, a Jehúdabelivel, testvérével. 10 És hallgattak erre minden a nagyok és az egész nép, aikik a szövetségebe léptek, hogy szabadon bocsássá kiki szolgáját és kiki a szolgálóját, hogy többé azokkal ne dolgoztassanak hallgattak rá és elbocsátották. 11 De azután újra visszahozták a szolgákat és szolgálókat, aikiket szabadon bocsátottak; és kényszerítették őket szolgákul és szolgálókul. 12 Ekkor lett az Örökkévaló igéje Jirmejáhúhoz; mondván: 13 Így szól az Örökkévaló, Izrael Istene: Én szövetséget kötöttem őseitkel, amely napon kivezettem őket Egyiptom országából, a szolgák hazából, mondván: 14 Hét év múltán bocsássátok el kiki héber testvérét, aki magát eladja neked, szolgáljon téged hat évig, aztán bocsásd szabadon magadtól; de nem hallgattak őseitek rám és nem hajlították fülük. 15 És ti megtértetek a napon és cselekedtétek azt, ami helyes szemeiben, szabadságot hirdetve kiki felebarátjának, és szövetséget kötöttetek előttem azon házban, mely nevemről neveztetik. 16 De újra megszentségtelenítették nevemet és visszahozták kiki szolgáját és kiki szolgálóját, aikiket szabadon bocsátottatok magukra, és kényszerítették őket, hogy szolgákul és szolgálókul legyenek nektek. 17 Azért így szól az Örökkévaló: Ti nem hallgattatok rám, hogy szabadságot hirdessetek kiki testvérenek és kiki felebarátjának; íme én hirdetek nektek szabadságot, úgymond az Örökkévaló: a kardra, a dögvészre és az éhségre, és teszlek benneteket iszonyodássá minden föld királyságainak. 18 És adom azon férfiakat, aikik megszegtek szövetséget, aikik nem tartották meg a szövetség szavait, amelyet előttem kötöttek, a borjúval, amelyet ketté vágtak és általmentek darabjai között, 19 Jehúda nagyjait és Jeruzsálem nagyjait, az udvari tiszteket és a papokat és minden a ország népét, aikik általmentek a borjú részei között 20 adom őket ellenségeik kezébe és azoknak kezébe, aikik életükre törnek, és hullájuk eledelel lesz az ég madarának és a föld vadójának. 21 És Czidkijáhút, Jehúda királyát és az ő nagyjait adni fogom ellenségeik kezébe és azok kezébe, aikik életükre törnek és Bábel királya hadseregének kezébe, aikik elvonultak töletek. 22 Íme én parancsolom, úgymond az Örökkévaló, visszahozom őket,

városhoz, harcolnak ellene, elfoglalják és elégetik tűzben, Jehúda városait pedig pusztaságággá teszem, lakó nélkül.

35 Az ige, mely Jirmejáhúhoz lett az Örökkévalótól,

Jehójákim, Jósijáhú fiának, Jehúda királyának napjaiban, mondván: 2 Menj a Rékhábiak házába, beszélj velük és vidd el őket az Örökkévaló házába, a csarnokok egyikébe és adj nekik bort inni. 3 Erre vetterem Jáazanját. Jirmejáhú, Chábaczinja fiának fiát, meg testvéreit s mind a fiait és a Rékhábiak egész házát: 4 és elvittem őket az Örökkévaló házába, a Chánán, az Isten embere, Jigdalja fia, fiainak csarnokába, mely a nagyok csarnoka mellett van, amely Máaszéjáhú Sallúm fia, a küszöb őrének csarnoka felett van. 5 És tettem a Rékhábiak házának fiai elé borral telt serlegeket, meg poharakat; és szoltam hozzájuk: Igyatok bort. 6 Mondták: Nem iszunk bort, mert Jónádáb, Rékháb fia, a mi ősnünk megparancsolta nekünk, mondván: ne igyatok bort, ti és fiaitok örökké; 7 és házat ne építsetek és vetőmagot ne vessetek és szőlőt ne ültessetek, sem effélétek ne legyen, hanem sátrákban lakjatok minden napjaitokban, hogy sok ideig éljetek azon föld színén, ahol tartózkodtok. 8 És hallgattunk Jehónádáb, Rékháb fiának, ősnunk szavára, mindenből, amit megparancsolta nekünk: hogy nem iszunk bort minden napjainkban, mi, feleségeink, fiaink és leányaink, 9 és hogy nem építünk házakat lakásunkra, és szőlőnk, mezőnk és vetőmagunk nincs. 10 Hanem sátrákban laktunk; így hallgattunk rá és cselekedtünk egészen aszerint, mint megparancsolta nekünk Jónádáb ősnünk. 11 És volt, mikor Nebükadnecczár, Bábel királya, feljött az országba, azt mondta: gyertek, menjünk be Jeruzsálembe a kaldeusok hadserege elől és Arám hadserege elől. Tehát letelepedtünk Jeruzsálemben. 12 És lett az Örökkévaló igéje Jirmejáhúhoz, mondván: 13 Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene; menj és mondd meg Jehúda embereinek és Jeruzsálem lakóinak: Nem fogadtok-e el oktatást, hogy szavaimra hallgassatok, úgymond az Örökkévaló? 14 Megtartották Jehónádáb, Rékháb fiának szavait, aki azt parancsolta fiainak, hogy ne igyanak bort, és nem ittak minden napig, mert hallgattak őük parancsára; én pedig beszéltem hozzájuk, reggelenként beszélve, de nem hallgattatok rám. 15 Küldtem hozzájuk mind a szolgáimat a profétákat reggelenként küldve, mondván: tértetek csak meg kiki gonosz útjáról és javításatok cselekedeteiteket és ne járjatok más istenek után, azokat szolgálva, hogy lakhassatok a földön, melyet adtam nektek és őseiteknek; de nem hajlítottatok fületeket és nem hallgattatok rám. 16 Igenis megtartották Jehónádáb, Rékháb fiának fiai őüknek

parancsát, melyet parancsolt nekik, de ez a nép nem hallgatott rám. 17 Azért így szólt az Örökkévaló, a seregek Istene, Izrael Istene: Íme, én elhozom Jehúdára és Jeruzsálem minden lakóira mindenzt a rosszat, amit kimondtam felőlük, mivel beszéltem hozzájuk, de nem hallgattak rá, szólítottam őket, de nem feleltek. 18 A Rékhábiak házának pedig mondta Jirmejáhú: Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene; mivelhogy hallgattatok Jehónádáb ősetek parancsára és megörizték minden a parancsait és cselekedetek minden aszerint, amint megparancsolta nekik: 19 azért így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene: nem fogy el Jónádából, Rékháb fiától férfi, aki áll előttem minden időben.

36 És volt Jehójákim, Jósijáhú fiának, Jehúda királyának

negyedik évében, lett ez az ige Jirmejáhúhoz az Örökkévalótól, mondván: 2 Végy magadnak könyvtékercset és írd föl rá minden szavakat, amelyeket szoltam hozzád Izraelről és Jehúdáról, meg minden a nemzetekről, amely naptól fogva beszéltem hozzád, Jósijáhú napjaitól fogva minden e mai napig. 3 Hálha meghallják a Jehúda házabeliek mindenzt a rosszat, amit szándékozom rajtuk cselekedni, azért hogy megtérjenek kiki rossz útjáról és megbocsássam bűnüköt és vétküket. 4 És hívta Jirmejáhú Barúkhot, Nérija fiát; és fölírta Bárúkh Jirmejáhú hazájából minden az Örökkévaló szavait, amelyeket szolt hozzá, könyvtékercsbe. 5 És megparancsolta Jirmejáhú Bárúkhnak, mondván: Én el vagyok zárva, nem lehetek be az Örökkévaló házába, 6 Menj be tehát te és olvasd föl a tekercsből, melyet szájamból írtál, az Örökkévaló szavait a nép füle hallatára az Örökkévaló házában a bőjt napján; s minden a Jehúdabeliek füle hallatára is, aki a városaikból bejöttek, olvasd föl azokat. 7 Hálha az Örökkévaló előt száll könyörgésük és megtérnek kiki gonosz útjáról, mert nagy a harag és a felindulás, melyet kimondott az Örökkévaló a nép felől. 8 És cselekedett Báruch Nérija fia minden aszerint, amint parancsolta neki Jirmejáhú próféta, hogy olvassa a könyvből az Örökkévaló szavait az Örökkévaló házában. 9 És volt Jehójákim, Jósijáhú fia, Jehúda királyának ötödik évében, a kilencedik hónapban, bőjtre szólították az Örökkévaló előt az egész népet Jeruzsálemben és az egész népet, mely bejött Jehúda városaiból Jeruzsálemben. 10 Akkor fölolvasta Báruch a könyvből Jirmejáhú szavait az Örökkévaló házában, Gemarjahú, Sáfán fiának, az írónak csarnokában, a felső udvarban, az Örökkévaló háza új kapujának bejáratánál az egész nép füle hallatára. 11 Midőn meghallotta Mikhájehú, Gemájáhú Sáfán fiának fia minden az Örökkévaló szavait a könyvből, 12 minden a király házába,

az írónak csarnokába, és íme ott ültek mind a nagyok Elisámá az író, Delájáhú, Semájáhú fia, Élnátán, Akhbór fia, Gemarjáhú, Sáfán fia, Czidkijáhú, Chananjáhú fia és mind a nagyok. 13 És tudtukra adta Mikhájehú mind a szavakat, amelyeket hallott, midőn felolvastott Bárúkh a könyvből a nép füle hallatára. 14 Ekkor küldték mind a nagyok Báruchhoz Jehúdít, Netanjáhú fiát, Selemjáhú fiát, húsi fiát, mondván: Azon tekercset, melyből felolvastál a nép füle hallatára, vedd kezedbe és jöjj el. És kezébe vette Bárúkh, Nérija fia a tekercset és elment hozzájuk. 15 És szóltak hozzá: Ülj csak le és olvasd azt fel fülről hallatára. És fölolvastott Bárúkh fülük hallatára. 16 És volt, midőn hallották mind a szavakat, rettegve tekintettek egyik a másikára; és szóltak Báruchhoz: Tudtára kell adnunk a királynak mind e szavakat. 17 Báruchtól pedig megkérdezték, mondván: Add kérlek tudtunkra, hogyan írtad fől mind a szavakat az Ő szájából. 18 Mondta nekik Báruch: Szájával mondja el nekem mind e szavakat, én pedig fölírom a könyvbe tintával. 19 És szóltak a nagyok Báruchhoz: Menj, rejítőzz el, te és Jirmejáhú, hogy senki ne tudja, hol vagytok. 20 Erre bementek a királyhoz az udvarba, a tekercset pedig őrizetben hagyták Elisámá írónak csarnokában, és elmondták a király füle hallatára mind a dolgokat. 21 Ekkor küldte a király Jehúdít, hogy elhozza a tekercset; és elhozta Elisámá írónak csarnokából; és felolvasta Jehúdít a király füle hallatára és minden nagyok füle hallatára, aikik a király körül álltak. 22 A király pedig a téli házban ült a kilencedik hónapban és előtte az üstben égett a, tűz. 23 És volt, amint fölolvastott Jehúdít három hasábot vagy négyet, elmetszette az író késével és beledobta, a tűzbe, mely az üstön volt, míg vége lett az egész tekercsnek az üstön levő tűzön. 24 És nem rettegtek és nem szaggatták meg ruháikat, a király és minden a szolgái, aikik hallották minden szavakat. 25 Elnátán ugyan és Delájáhú és Gemarjáhú kérték a királyt, hogy ne égesse el a tekercset, de nem hallgatott rájuk. 26 És megparancsolta, a király Jerachmiénak, a királyfiának és Szerájhúnak, Azriél fiának és Sélémjáhúnak, Abdiél fiának, hogy hozzák el Bárúkhot az írót és Jirmejáhút a prófétát; de elrejtette őket az Örökkévaló. 27 És lett az Örökkévaló igéje Jirmejáhúhoz, miután elégette a király a tekercset és a szavakat, melyeket Báruch Jirmejáhú szájából írt, mondván: 28 Újból végy magadnak más tekercset és írd rá minden az előbbi szavakat, melyek az előbbi tekercsen voltak, amelyet elégetett Jehójákim, Jehúda királya. 29 Jehójákmáról, Jehúda királyáról pedig mondjad: Így szól az Örökkévaló: te elégetted ezt a tekercset, mondván: miért írtad rá, mondván: el fog jönni Bábel királya és elpusztítja ezt az országot és kiirt belőle embert és állatot! 30 Azért így

szól az Örökkévaló Jehójákmáról Jehúda királyáról: nem lesz tőle olyan, aki ül Dávid trónján és hullája odavetve lesz a hőségek nappal és a fagynak éjjel. 31 És megbüntettem rajta és magzatján és szolgáin a bűnük, és elhozom rájuk és Jeruzsálem lakóira és Jehúda embereire mindenzt a rosszat, amelyet szóltam felőlük, de ők nem hallgattak rá. 32 Jirmejáhú pedig más tekercset vett és odaadta Báruchnak, Nérijáhú fiának, az írónak és ráírta Jirmejáhú szájából minden könynek minden szavait, melyet Jehójákim, Jehúda királya a tűzben elégetett, és még hozzátétetett sok olyan szó, mint amazok.

37 Konjáhú, Jehójákm fia helyett királyá lett Czidkijáhú, Jósijáhú fia, akit királyá tett Nebükadnecczár, Bábel királya Jehúda országában. 2 És nem hallgatott sem ő, sem szolgái, sem az ország népe az Örökkévaló szavaira, amelyeket Jirmejáhú próféta által szolt. 3 És küldte Czidkijáhú király Jehúkhált Selemja fiát és Czefanjáhút Máaszéja fiát, a papot, Jirmejáhú prófétához, mondván: Imádkozzál, kérlek, értünk az Örökkévalóhoz, Istenünkhez. 4 Jirmejáhú pedig bejárt és kijárt a nép között, és nem vetették őt a fogházba. 5 És Fáraó hadserege elindult Egyiptomból, és midőn meghallották a Jeruzsálemet ostromló kaldeusok az Ő hírüket, elvonultak Jeruzsálem alól. 6 És lett az Örökkévaló igéje Jirmejáhú prófétához, mondván: 7 Így szól az Örökkévaló, Izrael Istene: Így szóljatok Jehúda királyához, aki hozzám küldött benneteket, hogy engem megkérdezzzen: Íme Fáraó hadserege, mely segítségekre indult el, visszatér országába, Egyiptomba; 8 és visszatérnek a kaldeusok és harcolnak e város ellen, majd elfoglalják és elégetik tűzzel. 9 Így szól az Örökkévaló: Ne ámítások magatokat, mondván: el fognak menni tőlünk a kaldeusok mert nem fognak elmenni. 10 Mert ha megvernétek az ellenetek harcoló kaldeusok egész hadseregét, és megmaradnának közülük átszúrt emberek, kiki sátrában fölkelnének és tűzzel elégetnék ezt a várost. 11 És volt midőn a kaldeusok hadserege elvonult Jeruzsálem alól Fáraó hadserege miatt, 12 kiment Jirmejáhú Jeruzsálemből, hogy Benjámin földjére menjen, hogy kivegye onnan részét, a népnek közepet. 13 Midőn ő Benjámin kapujában volt – ott pedig egy felügyeletes tiszt volt, neve Jírja, Selemja, Chananja fiának fia – elfogta Jirmejáhú prófétát, mondván: a kaldeusokhoz akarsz átszökní! 14 Mondta Jirmejáhú: Hazugság, nem akarok átszökní a kaldeusokhoz. De nem hallgatott rá; és megfogta Jírja Jirmejáhút és bevitte őt a nagyokhoz. 15 És haragudtak a nagyok Jirmejáhúra és ütötték és börtönbe vetették, Jehónátán írónak házába, mert azt tették fogházzá.

16 Így jutott Jirmejáhú a tömlöcbe és a boltozatokba; és ott maradt Jirmejáhú sok ideig. 17 És küldött Czidkijáhú király, elhozatta őt és kérdezte tőle a király a maga házában titokban és mondta: Van-e ige az Örökkévalótól? Mondta Jirmejáhú: Van. 18 És mondta: Bábel királyának kezébe fogsz adatni. És szólt Jirmejáhú Czidkijáhú királyhoz: Mit véttem neked és szolgádnak és a népnek, hogy fogházba vetettedek engem? 19 És hol vannak prófétáitok, aikik prófétáltak nektek, mondván: nem jön Bábel királya ellenetek és az ország ellen. 20 Most halljad csak, uram király, hadd jusson eléd könyörgésem és ne tégy vissza engem Jehónátán írónak házába, hogy ott meg ne haljak. 21 És megparancsolta Czidkijáhú király, és őrizetbe tették Jirmejáhút az őrség udvarába és adtak neki egy cipó kenyéret napjára a sűtők utcájából, míg el nem fogy ott minden kenyér a városból. És maradt Jirmejáhú az őrség udvarában.

38 Meghallotta Sefatja, Mattán fia meg Gedaljáhú, Paschúr fia és Júkhal Selemjáhú fia és Paschúr, Malkjá fia – azon szavakat, melyeket Jirmejáhú szólt az egész néphez, mondván: 2 így szól az Örökkévaló, aki a városban marad, meg fog halni kard által, éhség által és dögvész által, de aki kimegy a kaldeusokhoz, az elni fog és lelke zsákmányul lesz neki, hogy éljen; 3 így szól az Örökkévaló: adatni fog a város Bábel királya hadseregének kezébe és elfoglalja azt. 4 Akkor szóltak a nagyok a királyhoz: Hadd ölessék meg ez az ember, minthogy ő ellankasztja a harcosok kezét, aikik megmaradtak a városban, meg az egész nép kezét, beszélvén hozzájuk ily szavakkal; mert ez az ember nem a nép javára törekszik, hanem veszedelmére. 5 És mondta Czidkijáhú király: Íme ő kezeteiben van, mert a király nem képes ellenetek semmiré. 6 Erre vették Jirmejáhút és bedobták őt Malkijáhú királyfinak gödrébe, mely az őrség udvarában volt és lebocsátották Jirmejáhút kötelekkel; a gödörben pedig nem volt víz, hanem csak sár, és elmerült Jirmejáhú a sárban. 7 És hallotta Ébed-Mélekh, a kúsa, egy herélt ember, ki a király házában volt, hogy Jirmejáhút a gödörbe tették; a király pedig Benjámin kapujában ült. 8 Ekkor kiment Ébed-Mélekh a király házából és beszélt a királyhoz, mondván: 9 Uram király, rosszul cselekedtek ezek az emberek mind azzal, amit Jirmejáhú prófétával tettek, akit a gödörbe dobtak; majd hogy meg nem halt azon helyen az éhség miatt, mert nincs többé kenyér a városban. 10 És megparancsolta a király Ébed-Mélekhnek, a kúsitának, mondván: Végy magaddal innen harminc embert és hozd föl Jirmejáhú prófétát a gödörből, mielőtt meghalna. 11 És magával vitte Ébed-Mélekh az embereket, bement a király házába a kincstár alá, vett onnan,

elnyűtt rongyokat és cafatos rongyokat és lebocsátotta azokat Jirmejáhúhoz a gödörbe kötelekkel. 12 És szólt Ébed-Mélekh, a kúsa, Jirmejáhúhoz: Tedd, kérlek, az elnyűtt rongyokat és a cafatokat hónod alá a köteleken alul. És így tett Jirmejáhú. 13 És kihúzták Jirmejáhút a kötelekkel és felhozták őt a gödörből; és maradt Jirmejáhú az őrség udvarában. 14 És küldött Czidkijáhú király és magához hozatta Jirmejáhú prófétát a harmadik bejárathoz, mely az Örökkévaló házában volt; és szólt a király Jirmejáhúhoz: kérdezek én tőled valamit, ne titkolj el tőlem semmit. 15 Szólt Jirmejáhú Czidhijáhúhoz: Ha megmondom neked, hiszen meg fogsz ölni, és ha tanácsot adok neked, nem fogsz rám hallatni. 16 És titokban megesküdött Czidkijáhú király Jirmejáhúnak, mondván: Él az Örökkévaló, aki nekünk ezt a lelket teremtette, nem foglak megölni és nem adlak ez emberek kezébe, aikik életedre törnek. 17 Ekkor szólt Jirmejáhú Czidkijáhúhoz: Így szól az Örökkévaló, a seregek Istene, Izrael Istene, ha ki fogsz menni Bábel királyának nagyjaihoz, akkor életben marad a lelked és e város nem fog tűzzel elégettetni, és élni fogsz te, meg házad; 18 de ha nem mégy ki Bábel királyának nagyjaihoz, akkor a város a kaldeusok kezébe adatik és tűzzel égetik azt el, te pedig nem fogsz menekülni kezükben. 19 És szólt Czidkijáhú király Jirmejáhúhoz: Aggodalmam van azon Jehúdabeliek miatt, aikik átszöktek a kaldeusokhoz, nehogy kezükbe adjanak engem és csúfot üznének velem. 20 Mondta Jirmejáhú: Nem fognak adni. Hallgass csak az Örökkévaló szavára abban, amit szólok hozzád, hogy jó dolgod legyen és éljön a lelked. 21 De ha vonakodsz kímmeni, ez az ige, melyet láttatott velem az Örökkévaló: 22 És íme, mind az asszonyok, aikik megmaradtak Jehúda királyának házában, kivitetnek Bábel királyának nagyjaihoz, s ők majd azt mondják: Csábitottak téged, le is győztek meghitt embereid, a mocsárba merültek lábaid, hátra fordultak. 23 Mind a feleségeidet pedig és gyermekedet kiviszik a kaldeusokhoz és te nem fogsz megmenekülni kezükben, hanem Bábel királyának kezébe kerülsz megfogatva és ezen város tűzben fog elégettetni. 24 És szólt Czidkijáhú Jirmejáhúhoz: Senki ne tudjon e dolgoról, hogy meg ne halj. 25 És ha meghallják a nagyok, hogy beszéltem veled és jönnek hozzád és szólnak hozzád: add tudtunkra, kérlek, mit beszéltél a királlyal, ne titkold el tőlünk, hogy meg ne öljünk, és mit beszélt veled a király: 26 akkor szólj hozzájuk könyörgésemet juttattam a király elé, hogy ne tegyen engem vissza Jehónátán házába, hogy ott meghaljak. 27 És jöttek mind a nagyok Jirmejáhúhoz és kérdeztek tőle és tudtukra adta mind e szavak szerint, amelyeket parancsolt a király; és elhallgattak előtte, mert

nem hallatszott a dolog. 28 És maradt Jirmejáhú az őrség udvarában azon napig, hogy bevétetett Jeruzsálem.

39 Czidkijáhú, Jehúda királyának kilencedik évében, a

tizedik hónapban Nebúkadnecczár, Bábel királya és egész hadserege Jeruzsálem alá jött és ostromolták azt. 2 Czidkijáhú tizenegyedik évében, a negyedik hónapban, a hó kilencedikén áttöröttet a város. 3 És jöttek mind a Bábel királyának nagyjai és leültek a középső kapuban, Nérgál-Száréczer, Számgár-Nebú, Szárszehim, az udvari tisztek feje, Nérgál-Száréczer, a mágusok feje, és Bábel királyának mind a többi nagyjai. 4 És volt, midőn látták őket Czidkijáhú, Jehúda királya és mind a harcosok, megfutamoltak és kimentek éjjel a városból, a király kertje felé a két fal közötti kapun át; és kiment a síkság felé. 5 És úzöbe vette őket a kaldeusok hadserege és utolértek Czidkijáhút Jerichó síkságain, vették őt és felvitték Nebúkadnecczárhoz, Bábel királyához, Riblába, Chamát földjén, és törvényt tartott fölölte. 6 És lemészárolta Bábel királya Czidkijáhú fiait Riblában az ő szeme láttára, és Jehúda nemeseit mind lemészárolta Bábel királya. 7 Czidkijáhú szemeit pedig megvakította és béklyóba verte őt, hogy elvige Bábelbe. 8 És a király házát és a nép házát tűzben égették el a kaldeusok, Jeruzsálem falait pedig lerombolták. 9 És a többi népet, mely a városban maradt, meg az átszökőket, kik hozzá átszöktek volt, és a többi megmaradt népet számkivetésbe vitte Nebúzarádán, a testőrök feje, Bábelbe. 10 A szegény népből pedig, azokból, akiknek nincs semmijük, otthagytott Nebúzarádán, a testőrök feje, Jehúda országaiban; és adott nekik szőlőket és szántóföldeket azon napon – 11 parancsot adott Nebúkadnecczár, Bábel királya, Jirmejahú felől, Nebúzarádán, a testőrök feje által, mondván: 12 Vedd őt és fordítsd rá szemedet és ne tégy vele semmi rosszat, hanem miként szólni fog hozzád, úgy tégy vele. 13 Ekkor küldött Nebúzarádán, a testőrök feje, meg Nebúszazbán, az udvari tisztek feje és Nérgál-Száréczer, a mágusok feje és Bábel királyának minden nagyjai, 14 küldtek és kivették Jirmejahút az őrség udvarából és átadták Gedaljáhúnak, Achikám, Sáfán fia, fiának, hogy hazaeressze. És maradt a nép között. 15 Jirmejahúhoz pedig lett az Örökkévaló igéje, midőn elzárva volt az őrség udvarában, mondván: 16 Menj és mondd meg Ébed-Mélekhnek, a kúsítának, mondván: Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene, íme én megvalósítom szavaimat e városon rosszra és nem jára, és előttem lesznek ama napon. 17 És megmentlek ama napon, úgymond az Örökkévaló, és nem fogsz adatni azon emberek kezébe, akiktől félsz. 18 Mert meg foglak

szabadítani és a kard által nem fogsz elesni, és lesz neked a lelked zsákmányul, mert bíztál bennem, úgymond az Örökkévaló.

40 Az ige, mely Jirmejahúhoz lett az Örökkévalótól, miután

öt elbocsátotta Nebúzarádán, a testőrök feje, Rámából, amikor vette őt, és ő bilincsre volt verve, Jeruzsálem és Jehúda számkivetettsége között, mely számkivetésbe vitett Bábelbe. 2 Vette ugyanis a testőrök feje Jirmejahú és szólt hozzá: Az Örökkévaló, a te Istened kimondta ezt a veszedelmet e hely felől; 3 el is hozta és cselekedett az Örökkévaló ellen és nem haloggattatok szavára; tehát történt veletek ez a dolog. 4 És most íme kioldoztala ma a kezeden levő bilincsekből, ha jónak tetszik szemeidben, hogy eljöjj velem Bábelbe, jövel, és majd rád fordítom szememet, de ha rossznak tetszik szemeidben, hogy eljöjj velem Bábelbe, hadd abban; lásd, az egész ország előtted van, ahol jóban és helyesen tetszik szemeidben, hogy elmenj, oda menj – 5 de még nem fordult meg – és tért vissza Gedaljához, Achikám, Sáfán fia, fiához, akit Bábel királya Jehúda városai fölé rendelt és maradj vele a nép között, vagy bárhová helyesen tetszik szemeidben, hogy menj, oda menj. És adott neki a testőrök nagyja eleséget és ajándékot és elbocsátotta. 6 És odament Jirmejahú Gedaljához, Achikám fiához Miczpába; és maradt vele a nép között, mely az országban megmaradt. 7 És hallották mind a hadsereg tisztei, akik a mezőn voltak, ők meg embereik, hogy Bábel királya rendelte Gedaljáhút, Achikám fiát az ország fölé és hogy rábízott férfiakat, asszonyokat és gyermeket és pedig az ország szegényei közül, azok közül, kik nem vittek számkivetésbe Bábelbe. 8 Akkor odamentek Gedaljához Miczpába: Jismaél, Netanjáhú fia, Jóchánán és Jónátán, Kárách fiai, Szerája, Tanchúmet fia, a Netófabeli Éfaj fiai és Jezanjáhú, a Máakhabeli fia, ők és embereik. 9 És megesküdött Gedaljáhú, Achikám, Sáfán fiának fia nekik és embereiknek, mondván: Ne féljetek szolgálni a kaldeusoknak; maradjatok az országban és szolgáljatok Bábel királyának és jó dolgotok lesz. 10 Én pedig, íme én Miczpában maradok, hogy álljak a kaldeusok előtt, akik hozzánk jönnek. Ti pedig gyűjtsétek be bort és gyümölcsöt és olajat és tegyétek edényeitekbe és lakjatok városaitokban, amelyeket elfoglaltatok. 11 De mindenazon Jehúdabeliek is, akik Móábban, Ammón fiai között és Edómban, és akik minden országban voltak, hallották, hogy Bábel királya maradékot adott Jehúdának és hogy fóléjük rendelte Gedaljáhút, Achikám, Sáfán fiának, a

fiát; **12** visszatértek tehát mind a Jehúdabeliek mindenből, ahová eltastrágyáltak és eljöttek Jehúda országába Gedaljáhúhoz Miczpába és begyűjtötték bort és gyümölcsöt nagyon sokat. **13** Jóchánán pedig, Káréach fia és minden a hadsereg tisztei, kik a mezőn voltak, eljöttek Gedaljáhúhoz Miczpába, **14** és szóltak hozzá: vajon tudod-e, hogy Báélisz, Ammón fiaiak királya, elküldötte Jismaél, Netanja fiát, hogy agyonössön téged? De nem hitt nekik Gedaljáhú, Achikám fia. **15** Jóchanán pedig, Káréach fia, titokban szólt Gedaljáhúhoz Miczpában, mondván: Hadd menjek csak, hogy megöljem Jismaélit; Netanja fiát és senki meg ne tudja; miért üssön agyon téged, hogy elszóródjanak minden a hozzád egybegyűlt Jehúdabeliek és elvesszen Jehúda maradéká? **16** De Gedaljáhú, Achikám fia azt mondta Jóchánának, Káréach fiának: Ne tess ezt a dolgot, mert hazugságot beszélsz Jismaél felől.

41 És volt a hetedik hónapban, eljött Jismaél, Netanja, Elisámá fiának fia, a királyi magzatból és a király nagyai közül való, és tíz ember ővele, Gedaljáhúhoz, Achikám fiahoz Miczpába, és együtt ettek ott kenyereset Miczpában. **2** És fölkelt Jismaél, Netanja fia meg a tíz ember, akik vele voltak és karddal leütötték Gedaljáhút, Achikám Sáfán fiának fiát, és megölte őt, akit Bábel királya az ország fölre rendelt. **3** És minden a Jehúdabeliek, akik vele, Gedaljáhúval voltak Miczpában és a kaldeusokat, akik ott találtattak, a harcosokat leütötte Jismaél. **4** És volt a második napon Gedaljáhú megölése után, és senki sem tudta, **5** jöttek emberek Sekhémbe, Sílóból és Sómrónból, nyolcvan ember, lenyírt szakállal, megszaggatott ruhával, megvagdaltan, és kezükben lisztáldozat meg tömjén, hogy az Örökkévaló házába vigyék. **6** És kiment előjük Jismaél, Netanja fia Miczpából, egyre menve és sírva; és volt, amint rájuk talált, szólt hozzájuk: Gyertek Gedaljáhúhoz, Achikám fiahoz. **7** És volt, amint a városba értek, lemeszálta őket Jismaél, Netanja fia a verembe, ő meg az emberek, kik vele voltak. **8** De találtatott köztük tíz ember, akik azt mondta Jismaélnak: ne ölj meg bennünket, mert kincseink vannak a mezőn: búza és árpa, olaj és méz. Erre abbaagyta és nem ölte meg őket testvéreik között. **9** A verem pedig, hova Jismaél beledobta mindenből emberek hulláit, akiket megöl Gedaljáhú oldalán, ugyanaz, melyet készített Ászá király Báesa, Izrael királya miatt; azt töltötte meg Jismaél, Netanjáhú fia megöltekkel. **10** És fogásba ejtette Jismaél a Miczpában levő népnek egész maradékát, a királyleányokat és a Miczpában megmaradt egész népet, melyet rábított Nebúzarádán, a testőrök feje, Gedaljáhúra, Achikám fiaira; fogásba ejtette azokat Jismaél,

Netanja fia, és elment, hogy átkeljen Ammón fiaihoz. **11** És meghallotta Jóchánán, Káréach fia, meg minden a hadsereg tisztei, kik vele voltak, minden a rosszat, amit cselekedett Jismaél, Netanja fia; **12** Akkor vették minden az embereket és mentek, hogy harcoljanak Jismaél, Netanja fia ellen és megtalálták őt a Gibeónban levő nagy vizeknél. **13** És volt, amint a Jismaéllel levő egész nép láttá Jóchánánt, Káréach fiait és minden a hadsereg tiszteit, kik vele voltak, megörültek. **14** És megfordult az egész nép, melyet fogásba ejtett Jismaél Miczpából: visszatértek és elmentek Jóchánánhoz, Káréach fiahoz. **15** Jismaél pedig, Netanja fia, elmenekült nyolc emberrel Jóchánán elől, és Ammón fiaihoz ment. **16** Erre vette Jóchanán, Káréach fia, meg minden a hadsereg tisztei, akik vele voltak, a nép egész maradékát, amelyet visszahozott Jismaéltől, Netanja fiajától, Miczpából, miután ez megölte volt Gedalját, Achikám fiát, a férfiakat, a harcosokat, meg az asszonyokat és gyermeket és udvari tiszteket, akiket visszahozott Gibeónból. **17** Elmentek és maradtak Gérút-Kimhámban, amely Bét-Léchem mellett van, hogy elmenjenek és eljussanak Egyiptomba, **18** a kaldeusok elől, mert féltek tőlük, mert megölte Jismaél, Netanja fia Gedaljáhút, Achikám fiát, akit Bábel királya az ország fölre rendelt.

42 És odaléptek minden a hadsereg tisztei és Jóchánán, Káréach fia és Jezanja, Hósája fia és az egész nép, aprajától nagyjáig, **2** és szóltak Jirmejáhú profétához: Jusson csak előd a könyörgésünk és imádkozzál értünk az Örökkévalóhoz, a te Istenedhez, ez egész maradékért, mert megmaradtunk kevesen a sokból, amint szemeid látnak bennünket: **3** hogy tudunkra adja az Örökkévaló, a te Istened, az utat, amelyen járunk és a dolgot, amelyet tegyünk. **4** Szólt hozzájuk Jirmejáhú proféta: Hallottam, íme én imádkozom majd az Örökkévalóhoz, a ti Istenekhez szavaitok szerint, és lesz, mindenből igét, amellyel az Örökkévaló felelni fog nektek, tudtotokra adom, nem vonok meg töletek semmit. **5** Oh pedig szóltak Jirmejáhúhoz: Legyen az Örökkévaló igaz és hűséges tanúvá ellenünk, ha nem egészen azon ige szerint, amellyel az Örökkévaló, a te Istened küldeni fog téged hozzánk, akképpen cselekszünk. **6** Akár jó, akár rossz, az Örökkévalónak, a mi Istenünknek szavára akihez küldünk téged, arra fogunk hallgatni, azért, hogy jó dolgunk legyen, midőn majd hallgatunk az Örökkévalónak, a mi Istenünknek szavára. **7** És volt tíz nap múltán, lett az Örökkévaló igéje Jirmejáhúhoz. **8** És hívta Jóchánánt, Káréach fiait és minden a hadsereg tiszteit, akik vele voltak és az egész népet, aprajától nagyjáig. **9** És szólt hozzájuk: Így szól az Örökkévaló, Izrael Istene, akihez küldtetek engem,

hogy eléjuttassam könyörgésteket. 10 Ha megmaradni fogtok ez országban, akkor felépítélek benneteket és nem rombollak le, elplántállak benneteket és nem szakítlak ki, mert meggondoltam a veszedelmet, melyet veletek cselekedtem. 11 Ne féljetek Bábel királya miatt, aki miatt ti féltek; ne féljetek tőle, úgymond az Örökévaló, mert veletek vagyok, hogy megsegítselek és megmentselek benneteket kezéből. 12 Majd adok nektek irgalmat, és irgalmazni fog nektek és visszatérít benneteket a ti földetekre. 13 De ha azt mondjátok, nem maradunk ez országban, nem hallgatva az Örökévalónak, a ti Istenteknek szavára, 14 mondván: nem, hanem Egyiptom országába megyünk, hogy ne lássunk háborút és harsonaszót ne halljunk, kenyérre pedig ne éhezzünk és ott maradjunk: 15 most tehát azért halljátok az Örökévaló igéjét, Jehúda maradéka: így szól az Örökévaló, a seregek ura, Izrael Istene, ha ti csakugyan arra fordítjátok arcotokat, hogy Egyiptomba menjetek és oda mentek, hogy ott tartózkodjatok, 16 akkor azon kard, amelytől féltek, ott fog elérni benneteket Egyiptom országában, és azon éhség, amelytől aggódottok, oda fog követni benneteket Egyiptomba és ott fogtok meghalni. 17 És mindenazon emberek, akik arra fordították arcukat, hogy Egyiptomba menjenek, hogy ott tartózkodjanak, meg fognak halni a kard, az éhség és a dögvész által, és nem lesz közülük megmaradó és megmenekülő azon veszedelem elől, amelyet rájuk hozok. 18 Mert így szól az Örökévaló, a seregek ura, Izrael Istene: miként kiontatott haragom és hevem Jeruzsálem lakóira, úgy fog kiomlani hevem rátok, mikor Egyiptomba jöttök és lesztek esküvé és iszonyattá, és nem fogjátok látni többé ezt a helyet. 19 Megmondták nektek az Örökévaló, Jehúda maradéka: ne menjetek be Egyiptomba; jól tudjátok, hogy megintettek ma benneteket. 20 Mert önnönmagatokat ámítottátok, mert ti küldtetek engem az Örökévalóhoz, Istenekhez, mondván imádkozzálmártunk az Örökévalóhoz, Istenünkhez és egészen, amint szólni fog az Örökévaló, a mi Istenünk, akképpen add tudtunkra, hogy megcselekedjük. 21 És én tudtotokra adtam ma, de nem hallgattatok az Örökévalónak, Isteneknek szavára semmiben sem, amiben engem hozzátok küldött. 22 Most tehát tudjátok meg jól, hogy kard, éhség és dögvész által fogtok meghalni azon helyen, ahova menni kívántok, hogy ott tartózkodjatok.

43 És volt, miután végzett Jirmejáhú azzal, hogy elmondja az egész népnek mind az Örökévalónak, Istenüknek szavait, melyekkel őt hozzájuk küldte az Örökévaló, az ő Istenük, mind eme szavakat; 2 akkor szólt Azarja, Hósája fia, meg Jóchánan, Káréach fia és minden a kevél férfiak,

szólva Jirmejáhúhoz: Hazugságot beszélsz, nem küldött téged az Örökévaló, a mi Istenünk, mondván: ne menjetek Egyiptomba, hogy ott tartózkodjatok; 3 hanem Bárúkh, Nérija fia, izgat téged ellenünk azért, hogy a kaldeusok kezébe adjon bennünket, hogy megöljenek és számkivetésbe vigyenek bennünket Bábelbe. 4 És nem hallgatott Jóchánán, Káréach fia, meg minden a hadsereg tisztjei és az egész nép az Örökévaló szavára, hogy Jehúda országában maradjanak. 5 És vette Jóchánán, Káréach fia, meg minden a hadsereg tisztjei Jehúda egész maradékát, azokat, akik visszatértek volt minden a nemzetek közül, ahová eltaszítattak, hogy Jehúda országában tartózkodjanak: 6 a férfiakat, az asszonyokat és a gyermekeket, meg a királylányokat és mindenazon személyeket, akiket otthagyt Nebúzáradán, a testőrök feje, Gedaljáhúnál, Achikám Sáfán fia fiánál, meg Jirmejáhú prófétát és Bárúkhot, Nérijáhú fiát; 7 és elmentek Egyiptom országába, mert nem hallgattak az Örökévaló szavára, és eljutottak Tachpanchészig. 8 És lett az Örökévaló igéje Jirmejáhúhoz Tachpanchészen, mondván: 9 Végy kezedbe nagy köveket és rejtts el azokat a vakolatban, a téglafalban, mely Fáraó házának bejáratánál van Tachpanchésben, Jehúdabeli emberek szeme láttára; 10 és szólj hozzájuk: így szól az Örökévaló, a seregek ura, Izrael Istene: íme én küldök és vessem Nebúkadnecczárt, Bábel királyát, az én szolgámat és elhelyezem trónját e kövek fölött, amelyeket elrejttem és kifeszítí fölöttük mennyezetét. 11 Eljön és megveri Egyiptom országát, a halálra valót a halálra, a fogásra valót fogásra, és a kardra valót kardra. 12 És tüzet gyújtok Egyiptom isteneinek házaiban, előgei azokat, és fogásba viszi és magára ölti Egyiptom országát, miként a pásztor magára ölti ruháját; és elmegy onnan békében. 13 És összetöri oszlopait Bét-Sémesnek, mely Egyiptom országában van, s Egyiptom isteneinek házait tűzben fogja előgedni.

44 Az ige, mely Jirmejáhúhoz lett, minden a Jehúdabeliek felől, akik Egyiptom országában laktak, akik laktak Migdólban, Tachpanchésben, Nőfban és Patrósz országában, mondván: 2 így szól az Örökévaló, a seregek ura, Izrael Istene: Ti láttátok minden az veszedelmet, amelyet hoztam Jeruzsálembe és minden a Jehúda városaira és íme azok romok e mai napon és nincs bennük lakó, 3 gonoszságuk miatt, amelyet elkövettél, hogy engem bosszantsanak, menvén füstölögtetni és szolgálni más isteneknek, amelyeket nem ismertek ők, ti és atyáitok. 4 És küldtem hozzátok minden az én szolgáimat, a prófétákat, reggelenként küldve, mondván: ne tegyétek, kérlek, ezt az

utálatos dolgot, amelyet gyűlöök. 5 De nem hallgattak rá és nem hajlították fülüket, hogy megtérjenek gonoszságuktól, hogy más isteneknek ne füstölögtesse nekik. 6 Kiömlött tehát hevem és haragom és égett Jehúda városaiban és Jeruzsálem utcáiban, és lettek rommá, pusztulássá, mint ez van e mai napon. 7 És most így szól az Örökkévaló, a seregek Istene, Izrael Istene miért cselekedtek ti nagy rosszat lelketelek vesztére, hogy kiírtsak közületek férfit és asszonyt, kisdedet és csecsemőt Jehúdából, nem hagyva nekik maradékot, 8 azzal, hogy engem bosszantotok kezeitek műveivel, füstölöggetve más isteneknek Egyiptom országában, aholájában, hogy ott tartózkodjatok, azért hogy kiírtalak benneteket és azért hogy átokká és gyalázattá legyetek a föld minden nemzetei között. 9 Elfeljettétek-e őseitek gonoszságait és Jehúda királyainak gonoszságait és asszonyainak gonoszságait, meg a ti gonoszságaitokat és feleségeitek gonoszságait, amelyeket cselekedtek Jehúda országában és Jeruzsálem utcáiban? 10 Nem sújtattak le mind e mai napig és nem féltek és nem jártak tanom szerint és törvényeim szerint, melyeket elétek és őseitek elő adtak. 11 Azért így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene: Íme én ellenetek fordítom arcomat a rosszra és hogy kiírtam egész Jehúdát. 12 És veszem Jehúda maradékát, azokat, akik arra fordították arcukat, hogy Egyiptom országába menjenek, hogy ott tartózkodjanak, és kivesznek mindenjában, Egyiptom országában fognak elhullani, fegyver, éhség által fognak kiveszni, aprajától nagyjáig, kard és éhség által fognak meghalni, és lesznek esküvé, iszonyattá, átokká és gyalázattá. 13 És megbüntetem azokat, akik Egyiptom országában laknak, amint megbüntettem Jeruzsálemet, kard, éhség és dögvész által. 14 És nem lesz megmenekülő és megmaradó Jehúda maradékának, azoknak, akik, jöttek, hogy ott tartózkodjanak Egyiptom országában és majd visszatérjenek Jehúda országába, ahova visszatérni vágyódik a lelkük, hogy ott lakjanak, mert nem fognak visszatérni, hanem csak menekülök. 15 És feleletek Jirmejáhúnak mindenférfiak, akik tudták, hogy feleségeik füstölöggetnek más isteneknek és mind az ott álló asszonyok, nagy gyülekezet és az egész nép, amely Egyiptom országában lakott, Patrósban, mondva: 16 Azon szó, melyet szóltál hozzánk az Örökkévaló nevében – abban nem hallgattunk rád, 17 hanem meg fogunk tenni minden szót, amely szánkból eredt, hogy füstölöggetünk az ég királynőjének és öntünk neki öntőáldozatokat, amint tettük mi és őseink, királyaink és nagyjaink, Jehúda városaiban és Jeruzsálem utcáin, akkor jöllaktunk kenyérrel és jó dolgunk volt és rosszat nem láttunk. 18 De mióta megszűntünk füstölöggetni az ég királynőjének és

neki öntőáldozatokat önteni, hiányunk volt mindenben és kard és éhség által vesztünk el. 19 És hogyan füstölöggetünk az ég királynőjének és neki öntőáldozatokat öntünk, vajon férjeink tudta nélkül készítettünk-e neki kalácsokat, őt ábrázolva és öntöttünk neki öntőáldozatokat? 20 És szólt Jirmejáhú az egész néphez, a férfiakhoz és az asszonyokhoz és az egész néphez, aikik szóval feleletek neki, mondva: 21 Nemde arról a füstölöggetésről, melyet végeztetek Jehúda városaiban és Jeruzsálem utcáin, ti és őseitek, királyaitok és nagyjaitok és az ország népe arról emlékezett meg az Örökkévaló és az utott eszébe; 22 és az Örökkévaló nem bírta többé elviselni cselekedeteitek gonoszságára miatt, azon utálatosságok miatt, amelyeket cselekedtetek, úgy hogy országok rommá, iszonyattá és átokká lett, lakó nélkül, mint az van e mai napon. 23 Amiatt, hogy füstölöggették és hogy vétkeztek az Örökkévaló ellen és nem hallgattak az Örökkévaló szavára, és tana és törvényei és bizonyságai szerint nem jártatok, ezért ért benneteket ez a veszedelem, mint az van e mai napon. 24 És szólt Jirmejáhú az egész néphez és mind az asszonyokhoz: Halljátok az Örökkévaló igéjét, egész Jehúda, mely Egyiptom országában van. 25 Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene, mondva: Ti és feleségeitek, kimondtatók szájatokkal, kezeitekkel pedig teljesítettek, mondva: végbe fogjuk vinni fogadásainkat, amelyeket fogadtunk, hogy füstölöggetünk az ég királynőjének és öntünk neki öntőáldozatokat – ám tartsátok meg fogadásaitokat és vigyetek végbe fogadásaitokat. 26 Azért halljátok az Örökkévaló igéjét, mind a Jehúdabeliek, akik Egyiptom országában laknak: Íme én esküszöm az én nagy nevemre, mondja az Örökkévaló, nem lesz többé az én nevem szólítva Jehúda valamely emberének szájában, aki mondána: Él az Úr, az Örökkévaló, Egyiptom egész országában. 27 Íme én őrködöm fölöttük rosszra és nem jára, és kivesznek mind a Jehúda emberei, akik Egyiptom országában vannak, kard és éhség által, míg nem végük lesz. 28 És kardtól menekülök csekély számban fognak visszatérni Egyiptom országából Jehúda országába és megtudja Jehúda egész maradéká, azok, akik Egyiptom országába jöttek, hogy ott tartózkodjanak, kinek szava fog megállni, az enyém-e vagy az övék. 29 És ez nektek a jel, úgymond az Örökkévaló, hogy megbüntetlek benneteket e helyen, azért, hogy megtudjátok, hogy meg fognak állni szavaim ellenetek rosszra. 30 Így szól az Örökkévaló: Íme én adom Fáraó Chofrát, Egyiptom királyát, ellenségeinek kezébe és azoknak kezébe, kik életére törnek, amint adtam Czidkijáhút, Jehúda királyát, kezébe Nebükadnecczárnak, Babel királyának, az ő ellenségének és az életére törőnek.

45 Az ige, amelyet szolt Jirmejhú próféta, Bárúkhhoz,

Néria fiához, amikor könyvbe írta e szavakat, Jirmejhú szájából, Jehójákim, Jósijáhú fiának, Jehúda királyának negyedik évében, mondván: 2 Így szól az Örökkévaló, Izrael Istene, te felőled, Barúkh. 3 Azt mondta: oh jaj nekem, hogy hozzá tett az Örökkévaló bánatot a fájdalmamhoz; elfáradtam nyögésemben és nyugalmat nem találtam! 4 Így szól hozzá: így szól az Örökkévaló: íme amit építettem, azt lerombolom, amit elplántáltam, azt kiszakítom, és az egész földet illeti ez; 5 és te kérsz magadnak nagy dolgokat, ne kérj, mert íme én veszedelmet hozok minden halandóra, úgymond az Örökkévaló, de adom neked zsákmányul a lelketet minden helyeken, ahová megy.

46 Amely igéje az Örökkévalónak lett Jirmejhú prófétához

a nemzetek felől. 2 Egyiptomról, Fáraó Nekhó Egyiptom királyának hadserege felől, mely az Eufrátes folyam mellett Karkemísban volt, amelyet megvert Nebükadnecczár, Bábel királya, Jehójákim, Jósijáhú fiának, Jehúda királyának negyedik évében. 3 Fegyverkezettek pajzzsal és vérttel és lépjettek oda harcba. 4 Fogjátk be a lovakat és szálljatok a ménekre, álljatok fel sisakokban, csiszoljatok a lándzsákat, öltsetek fel a páncélokat. 5 Miért láttam őket megrétegve, hátrahúzódva, hőseiök is összezúzatnak, futással futottak és meg nem fordultak, felelem köröskörül, úgymond az Örökkévaló. 6 Ne futhasson el a gyorslábú és ne meneküljön a hős; észak felé, az Eufrátes folyam mellett megbotlottak, elestek. 7 Ki az, ki felszáll, mint a Nílus, mint a folyamok hullámanak vizei; 8 Egyiptom felszáll, mint a Nílus és mint a folyamok hullámanak vizei; azt mondta: felszállok, elborítom a földet, megsemmisíték várost, meg a benne lakókat. 9 Jöjjetek fel lovak és tomboljatok szekerek, és vonuljanak ki a hősök, Kús és Pút, kik fogják a pajzst és a Lúdbeliek, kik fogják, feszítik az íjat. 10 És azon nap az Úré, az Örökkévalóé, a seregek uráé, a bosszúnak napja, hogy bosszút álljon ellenein; emész a kard és jóllakik és megittasodik vérüktről, mert áldozása van az Úrnak, az Örökkévalónak, a seregek urának az észak földjén, az Eufrátes folyamnál. 11 Menj fel Gileádba és hozz balzsamot, Egyiptom szűz leánya; hiába sokasítottal gyógyító szereket, hegedés nincs számodra. 12 Hallották a nemzetek szégyenedet és kiáltásoddal megtelt a föld, mert hős hősbe botlott, egyszerűt estek el mindenketten. 13 Az ige, melyet szolt az Örökkévaló Jirmejhú prófétához, hogy jönni fog Nebükadnecczár, Bábel királya, hogy megverje Egyiptom országát. 14 Jelentsétek Egyiptomban és hallassátok Middlóban, hallassátok Nóbán és Tachpanchészben; mondjátok: állj ki és készülődjél,

mert kard emészett körülötted. 15 Miért terítetted le hatalmasad? Nem állt meg, mert letaszította az Örökkévaló.

16 Megsokasította az elbottlót, esett is egyik a másikára, mondta: rajta, térdünk vissza népünkhez és szülőföldünkhez az elnyomó kard miatt. 17 Azt kiáltották ott: Fáraó, Egyiptom királya, csupa lárma, elmulasztotta az időt. 18 Ahogy élek, úgymond a király, Örökkévaló, a seregek ura az ő neve, bizony mint a Tábór a hegyek között, és mint a Karmel a tengerben, úgy jön. 19 Elkötözésre való holmit készíts magadnak, Egyiptom leányának lakója, mert Nőfpusztulással lesz, felgyűjöttük, nem lesz lakója. 20 Szépséges üsző Egyiptom, mészárlás északról jön, jön. 21 Zsoldosai is ő benne olyanok, mint a hízlalt borjúk, bizony ők is megfordultak, elfutottak egyszerűt, nem álltak meg; mert balsorsuk napja jött rájuk, büntetésük ideje. 22 Hangja olyan, mint a csúszó kígyóé, mert haddal mennek oda és fejszékkel jönnek rá, mint a favágók; 23 kivágják erdejét, úgymond az Örökkévaló, mert ki nem kutatható, mert többen vannak, mint a sáska és nincs számuk. 24 Szégyent vallott Egyiptom leánya, észak népének kezébe adatott. 25 Szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene: íme én megbüntetem a Nóból való Ámánt és Fáraót és Egyiptomot, isteneit és királyait, Fáraót és a benne bízókat, 26 És adom őket azok kezébe; kik életükre törnek, Nebükadnecczárnak, Bábel királyának kezébe és szolgáinak kezébe; de azután lakva lesz, mint ősiőkben, úgymond az Örökkévaló. 27 Te pedig, ne félj, szolgám Jákob, és ne rettegj Izrael, mert íme én megsegítelek távolból és magzatodat fogásuk országából; visszatér Jákob, nyugodt lesz és gondtalan és nem ijeszti senki. 28 Te ne félj szolgám Jákob, úgymond az Örökkévaló, mert veled vagyok, mert végpusztítást teszek minden nemzetek között, ahová eltasztottalak, ámde veled nem teszek végpusztítást, megfenyítelek igazság szerint, de büntetlenül nem hagyak.

47 Amely igéje az Örökkévalónak lett Jirmejhú prófétához

a filiszteusok felől, mielőtt megverte Fáraó Azzát. 2 Így szól az Örökkévaló: Íme vizek szállnak fel északról és áradó patakkal lesznek és elárasztják az országot és ami betöltyi a várost és a benne lakókat; kiáltoznak az emberek és jajgat az ország minden lakója. 3 Ménei patának dübörgése hangjától, szekereinek robajától, kerekeinek zörejétől apák nem fordultak fiaikhoz a kezek lankadtágától: 4 a nap miatt, mely jön, hogy elpusztítja minden filiszteusokat, hogy kiírtson Czórnak és Czidónnak minden megmaradt segítőt, mert elpusztítja az Örökkévaló filiszteusokat, Kaftór szigetének maradékát. 5 Kopaszáság jött Azzára, megsemmisült Askelón,

lapályuk maradéka, meddig vagdalod magad? 6 Oh kardja az Örökkévalónak, meddig nem fogsz nyugodni még? Térj be hüvelyedbe, pihenj meg és csendesedjél. 7 Hogy nyugodhatnál meg? Hiszen az Örökkévaló parancsolta neki, Askelón ellen és a tengerpart ellen, oda rendelte.

48

Móábról. Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene: Jaj Nebó fölött, mert elpusztított, szégyent vallott, bevételett Kirjátájim, szégyent vallott Miszgáb és megrettent. 2 Nincs többé Móáb dicsősége, Chosbónban rosszat gondoltak ki ellene: gyertek, irtsuk ki, hogy ne legyen nemzet, te Madmén is megsemmisülsz, utánad megy a kard. 3 Hallatszik kiáltás Chórónájimból, pusztulás és nagy romlás. 4 Megtörött Móáb, ajakiáltást hallattak a kicsinyei. 5 Mert Lúchít hágóján sírással sírva mennek föl, mert Chórónájim lejtőjén szorongva vészkiáltást hallottak. 6 Fussatok, mentésétek meg lelketeimet; olyanok lesztek; mint a boróka a sivatagban. 7 Mert mivel bíztál műveidben és kincseidben, téged is meghódítanak; számkivetésbe költözök Kemós, papjai és nagyjai egyetemben. 8 És jön pusztító minden városra, egy város sem menekül meg: elvész a völgy és megsemmisül a rónaság, ahogy mondta az Örökkévaló. 9 Adjatok száryat Móábnak, hogy elszállva elköltözzék; városai pusztulássá lesznek, nincs bennük lakó. 10 Átkozott, ki az Örökkévaló munkáját henyén végzi, és átkozott, ki vértől visszatartja kardját! 11 Gondtalan volt Móáb ifjúkorától fogva és nyugodt a seprűje fölött, nem ürítették ki edényből edénybe és számkivetésbe nem ment; azért megmaradt benne az íze, és illatja el nem változott. 12 Azért íme napok jönnek, úgymond az Örökkévaló, és bocsátok rá felborítókat, hogy felborítsák: edényeit kiürítik és összezúzzák korsóikat. 13 És megszégyenül Móáb Kemós miatt, amint megszégyenült Izrael háza Bét-Él, az ő bizodalumuk miatt. 14 Hogyan mondhatjátok: hősök vagyunk és derék emberek a harcra! 15 Elpusztított Móáb, városait megszállták és ifjainak java ledőlt mészárlásra, úgymond a király, Örökkévaló, seregek ura az ő neve. 16 Közel van Móáb balsorsa, hogy bekövetkezzék, és veszedelme siet nagyon. 17 Sajnálkozzatok rajta mind a körülötte levők és mind, akik nevét ismerik; mondjátok: mint törettet le a hatalmas bot, a díszes pálcá! 18 Szállj le a dicsőségről és ülj szomjúságban Díbón leányának lakójá, mert Móáb pusztítója szállt rád, elrontotta erősségeidet. 19 Az útra állj és tekints szét, Aróér lakója, kérdezd a futamodót és menekülőt, mondd meg: mi történt? 20 Szégyent vallott Móáb, bizony megrettent, jaigassatok és kiáltsok; jelentsétek az Arnónnál, hogy Móáb elpusztított. 21 És ítélet jött

a rónaság földjére: Chólónra, Jahczára és Mefáatra; 22 Díbónra, Nebóra és Bét-Diblátájimra; 23 Kirjátájimra, Bét Gámúra és Bét-Meónra; 24 Keríjótra és Boczára, meg mind a Móáb országának városaira, a távoliakra és a közeliekre. 25 Levágatott Móáb szarva és karja eltörtetett, úgymond az Örökkévaló. 26 részegítétek meg, mert fennhíjazott az Örökkévaló ellen, hogy odacsapjon Móáb az ő okádásába és ő is nevetséggé legyen. 27 Avagy nem nenevetségül volt-e neked Izrael, vajon tolvajok között érték-e rajt, hogy valahányszor beszéded volt róla, fejet csóváltál? 28 Hagyjátok el a városokat és tartózkodjatok a szíklában, Móáb lakói; és legyetek mint a galamb, mely az örvény szélének oldalain fészkel. 29 Hallottuk Móáb gőgjét, nagyon gőgös, büszkeségét, gőgjét, gőgösséget és szívének fennhíjázását. 30 Én ismerem, úgymond az Örökkévaló, dölyfösséget, az alaptalant, kérkedését s a mi alaptalant műveltek. 31 Ezért jaigatok Móáb miatt, és egész Móábért kiáltok; Kir-Chéresz emberei miatt nyögnek. 32 Jáezér siratásánál jobban siratnak téged, Szibma szőlőtője! Indáid túlmentek a tengeren, Jáezér tengeréig értek; gyümölcsszedésre és szüretedre a pusztító esett rá. 33 Elvétetik öröm és ujjongás a termőföldről és Móáb országától, bort a présházakban megszüntettem, nem sajtolnak kurjantással; a kurjantás nem kurjantás. 34 A kiáltózó Chesbántól Eleáléig, Jákacig hallatták hangjukat, Czóártól Chórónájimig, Eglat-Selísijáig, mert Nimrim vizei is puszta helyekké lesznek. 35 És megszüntetek Móábnak, úgymond az Örökkévaló, olyat, aki magaslatra megy föl és istenének füstölöget. 36 Azért fuvolaként búg a szívem Móábért, és szívem Chéresz emberei miatt fuvolaként búg, mivelhogy a vagyon, melyet szereztek, elveszett. 37 Mert minden fejen kopaszág és minden szakáll levágva, minden kezén vagdalások és a derékon zsák. 38 Mind a Móáb háztetőin és piacain csupa gyászolás; mert összetörtem Móáböt, mint edényt, melyet nem kedvelnek, úgymond az Örökkévaló. 39 Mint rettent meg! Jaigassatok! Mint fordított Móáb hátat megszégyenülten! Így lesz nevetséggé Móáb és rettegéssé mind a körülötte levőknek. 40 Mert így szól az Örökkévaló: Íme sasként fog repülni és kiterjeszti száryait Móábra. 41 Bevételett Keríót és a várak elfoglaltattak; s Móáb hőseinek szíve azon napon olyan lesz, mint a vajúdó asszony szíve. 42 És kiíratik Móáb, hogy nép ne legyen, mert fennhíjazott az Örökkévaló ellen. 43 Remegés, örvény és tőr ellened Móáb lakója, úgymond az Örökkévaló. 44 Aki futamodik a remegés miatt, az örvénybe esik és aki feljön az örvényből, megfogatik a tőrben, mert hozom rá, Móábra, büntetésük évét, úgymond az Örökkévaló. 45 Chesbón árnyékában megálltak erőtlénül a futamodók, mert

tűz ment ki Chesbónból és láng Szíchón városából és megemészette Móáb szélét és a zajongás fiainak fejetetejét. **46** Jaj neked Móab, elveszett Kemós népe, mert elvittek fiaid a fogsgába, leányaid rabságba. **47** De visszahozom Móáb foglyait a napok végén, úgymond az Örökkévaló. Idáig Móáb ítélete.

49 Ammón fiairól. Így szól az Örökkévaló: Vajon gyermeket nincsenek-e Izraelnek, avagy nincs-e örököse? Miért foglalta el Malkám Gádot és népe az ő városában telepedett le? **2** Azért, íme napok jönnek, úgymond az Örökkévaló, és harcnak riadását hallatom Ammón fiainak Rabbája ellen és rommá, pusztasággá lesz, leányvárosai pedig tűzben gyújthatnak föl; és elfoglalja Izrael az ő elfoglalóit, úgymond az Örökkévaló. **3** Jagass Chesbón, mert elpusztított Áj, kiáltatok Rabba leányai, kössetek föl zsákokat, gyászt tartsatok és barangolatok az aklok között, mert Malkám számkivetésbe megy, papjai és nagyjai egyetemben. **4** Mit dicsekszel a völgyekkel, bővelkedő völgyeddel, te elpártolt leány, aki kincseiben bízik: ki jöhét ellenem? **5** Íme én hozok rád remegést, úgymond az Úr, az Örökkévaló, a seregek ura, mind a körülötted levőktől, és el fogtok taszítatni kiki maga elő és senki sem gyűjti össze a bujdosót. **6** De azután vissza fogom hozni Ammón fiainak foglyait, úgymond az Örökkévaló. **7** Edómról. Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Vajon nincs-e többé bölcsesség Témánban, elveszett-e tanács az értelmesektől, megromlott-e bölcsességük? **8** Fussatok, vonuljatok, mélyre menjetek lakni, Dedán lakói, mert Ézsáu balsorsát hozom rá, amely időben megbüntetem. **9** Ha szüretelők jönnek hozzád, nem hagynak bongészetet, ha tolvajok éjjel, rontanak, amennyi elég nekik. **10** Mert én megmeztenettem Ézsáut, feltártam rejtekeit, elbújni nem tud; elpusztított a magzatja, meg testvérei és szomszédai, és ő nincs meg. **11** Hagyjad el árváidat, én majd életben tartom, és özvegyeid bennem bízzanak. **12** Mert így szól az Örökkévaló: íme akiket nem illet meg inniuk a serleget, inniuk kell, és épen te maradnál büntetlen? Nem maradsz büntetlen, hanem innod kell. **13** Mert magamra esküszöm, úgymond az Örökkévaló, bizonysizonyattá, gyalázattá, borzadássá és átokká lesz Boczra, és mind a városai örök romokká lesznek. **14** Hírt hallottam az Örökkévalótól, és a nemzetek közé küldött követet: gyülekezzetek és jöjjetek ellene és keljetek fel a harcra. **15** Mert íme kicsinyé teszlek a nemzetek között, megvetetté az emberek közt. **16** Rémület rád! Elálmított téged szíved kevélisége, aki lakozol sziklahasadékokban, aki tartod a domb magasságát. Ha fennen rakod fészkedet, mint a sas, onnan döntlek le, úgymond az Örökkévaló. **17** És

pusztulássá lesz Edóm; bárki elmegy mellette, eliszonyodik és piisszeg mind a csapásai fölött. **18** Szodoma és Amóra és szomszédai feldúlásaként, mondja az Örökkévaló, nem fog ott lakni senki és nem tartózkodik benne ember fia. **19** Íme, mint oroszlán, mely felszáll a Jordán büszkeségből szilárd tanyára, egy szempillantás alatt előzöm őt onnan és aki csak ki van választva, azt rendelem ellene. Mert ki olyan, mint én, ki idézhet meg engem és ki az a pásztor, aki megáll előttem? **20** Azért halljátok az Örökkévaló határozatát, melyet Edómról határozott, és gondolatait, melyeket gondolt Témán lakóiról: bizony elhurcolják őket, a juhok legkisebbjeit, bizony elpusztítják velük együtt a tanyájukat. **21** Esésük zajtatól megrendült a föld, jájkiáltás – a nádastengernél hallatszott a hangja. **22** Íme mint a sas száll föl és repül és kiterjeszti szárnyait Boczra felett; és lesz Edóm hőseinek szíve azon a napon, mint: a vajúdó asszony szíve. **23** Damaszusról. Megszégyenült Chamát és Arpád, mert rossz hírt hallottak, elcsüggédnek; a tengeren aggódás van, nem bír lecsillapodni. **24** Ellankadt Damaszkus, futásra fordult és reszketés fogta el, kín és fájdalmak ragadták meg, mint a szülő nőt. **25** Hogy nem hagyatott el a dicsőség városa, vígásgom vára! **26** Azért esnek el ifjai a piacain és mind a harcosok megsemmisülnek azon a napon, úgymond az Örökkévaló, a seregek ura. **27** És tüzet gyújtok Damaszkus falában, hogy megeméssze Ben-Hadád kastélyait. **28** Kédárról és Cháczór királyságairól, melyeket megvert Nebúkadnecczár, Bábel királya. Így szól az Örökkévaló Föl, vonuljatok fel Kédár ellen és pusztításokat el a Kelet fiait. **29** Sátraikat és juhaikat el fogják venni, kárpitjaikat és minden az edényeiket meg tevék el fogják vinni és azt kiáltják felőlük: rémület köröskörül! **30** Fussatok, bujdossatok nagyon, mélyre menjetek lakni, ti Cháczór lakói, úgymond az Örökkévaló; mert határozott ellenetek Nebúkadnecczár, Bábel királya határozatot és gondolt ellenetek gondolatot. **31** Föl, vonuljatok fel egy boldog, biztonságban lakó nemzet ellen, úgymond az Örökkévaló, sem ajtói, sem retesze neki, egymagában lakik. **32** És tevéik prézdává lesznek és jószáguk sokasága zsákmánnyá és elszírom őket minden szélnek, a levágott hajfürűket; és minden oldalról elhozom balsorsukat, úgymond az Örökkévaló. **33** És lesz Cháczór sakálok tanyájává, pusztaság mindenörök, nem fog ott lakni senki, nem tartózkodik benne ember fia. **34** Amely igéje az Örökkévalónak lett Jirmejáhu prófétához, Elámról, Czidkijáhú, Jehúda királya uralkodásának kezdetén, mondván: **35** Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Íme én eltöröm Elám íját, vitézségük javát. **36** És hozok Elámrá négy szelet az ég négy végéről, elszírom őket minden a szeleknek; és nem lesz az a nemzet, ahova nem jönnének

Élám elszéledtjei. 37 És megrettentem Élámot ellenségeik előtt és azok előtt, kik életükre törnek és veszedelmet hozok rájuk, fellobbant haragomat, úgymond az Örökkévaló, és utánuk bocsátom a kardot, míg ki nem pusztítattam őket. 38 És elhelyezem trónomat Élámban es elveszíték onnan királyt és nagyokat, úgymond az Örökkévaló. 39 De lesz a napok végén, visszahozom Élám foglyait, úgymond az Örökkévaló.

50 Az ige, melyet szólt az Örökkévaló Bábelről, Kaszdím országáról, Jirmejáhú próféta által. 2 Jelentsétek a nemzetek között és hallassátok és emeljetek zászlót, hallassátok, ne titkoljátok el, mondjátok: Bevétetett Bábel, szégyent vallott Béi, megrettent Meródakh, szégyent vallották bálványai, megrettentek undokságai. 3 Mert felvonult ellené egy nemzet északról, az majd pusztává teszi országát és nem lesz benne lakó, embertől állatig elköltöztek, tovamentek. 4 Ama napokban és amaz időben, úgymond az Örökkévaló, jönni fognak Izrael fiai, ők és Jehúda fiai egyetemben, egyre sírva fognak menni és az Örökkévalót, Istenüket fogják keresni. 5 Cziót kérdezik, az ide vivő útra van az arcuk. Gyertek és csatlakozzatok az Örökkévalóhoz, örök szövetséggel, mellyel nem felejthető. 6 Elveszett juhok volt a népem, pásztoraiak megtévesztették őket, hegyekre csábították őket, hegyről halomra mentek, elfejtették heverő helyüket. 7 Mind akik rájuk találtak, megették őket és szorongatóik azt mondták: nem esünk bűnbe; azért hogy vétkeztek az Örökkévaló ellen, az igazság hajléka és őseik reménye, az Örökkévaló ellen! 8 Kölözzenek el Bábelből, és Kaszdím országából vonuljatok ki, és legyetek mint a bákok a nyáj előtt. 9 Mert íme én feltámasztom és felhozom Bábel ellen nagy nemzetek gyülekezetét észak földjéről, hogy ellené sorakozzanak, onnan fog bevétetni. Nyilai olyanok, mint az öldőső hős, ki nem tér vissza, üresen. 10 És zsákmánnyá lesz Kaszdim, mind a zsákmányói jöllaknak, úgymond az Örökkévaló. 11 Bár örültök, bár ujjongtok, ti birtokomnak fosztogatói, bár ugrándoztok, mint a nyomtató üsző és nyerítetek, mint a paripák: 12 megszégyenült: anyátok nagyon, elpirult a ti szülőtök: íme a nemzetek vége: puszta, vadon és sivatag. 13 Az Örökkévaló haragja miatt nem lesz lakva és pusztulássá lesz egészen; bárki elmegy Bábel mellett, eliszonyodik és piisszeg mind a csapásai fölött. 14 Sorakozzatok Bábel ellen köröskörül, mind aikik az íjat feszítik, lőjetek rá, ne kíméljétek a nyilat, mert az Örökkévaló ellen vétkezett. 15 Riadozzatok ellené köröskörül: kezét nyújtotta, bedőltek alapzatai, leromboltattak falai, mert az Örökkévaló bosszúja az: állatok bosszút rajta, amint cselekedett, úgy cselekedjetek vele! 16 Irtsatok

ki magvetőt Bábelből és sarlófogót az aratás idején; az elnyomó kard miatt kiki népéhez fordulnak majd és kiki az országába futnak. 17 Elszéledt juh Izrael, oroszlánok kergették el; az első megette: Assúr királya, ez utolsó pedig csontjait törte: Nebúkadnecczár, Bábel királya. 18 Azért így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene: Íme én megbüntetem Bábel királyát és országát, amint megbüntettem Assúr királyát. 19 És visszatérítem Izraelt tanyájára, hogy legeljen a Karmellen és Básában és Efraim hegynél, meg Gileádban jól lakjék a lelke. 20 Ama napokban és amaz időben, úgymond az Örökkévaló, keresik majd Izrael bűnét és nincsen és Jehúda vétkei, de nem találtatnak, mert megbocsátok annak, akit meghagyok. 21 Merátájim ország ellen – menj föl ellené és Pekód lakói ellen: karddal ölj és pusztíts utánuk, úgymond az Örökkévaló, és tégy minden aszerint, amint megparancsoltam neked. 22 Háború zaja van az országban és nagy romlás! 23 Mint vágatott le és töretett el az egész föld kalapácsa, mint lett pusztulássá Bábel a nemzetek között! 24 Tört vetettem neked és meg is fogattál, Bábel, s te nem tudtad; megtaláltattál és meg is ragadtattál, mert az Örökkévaló ellen gerjedtél föl. 25 Kinyitotta az Örökkévaló az ő tárházát és kihozta haragjának fegyvereit, mert munkája van az Úrnak, az Örökkévalónak, a seregek urának Kaszdím országában. 26 Gyertek ellené mindenfelől, nyissátok föl csűreit, hányátok fel őt mint asztagokat és pusztításatok ki, ne legyen maradéka. 27 Öljetek le minden tulkit, dőljenek le vágásra: jaj nekik, mert megjött napjuk, büntetésük ideje. 28 Hallga, futamodók és menekülök Bábel országából, hogy jelentsék Cziónban, az Örökkévalónak, Istenünknek bosszúját, templomának a bosszúját. 29 Hívjatok egybe Bábel ellen lövészket, mindazokat, kik az íjat feszítik; táborozzatok ellené köröskörül, ne legyen menekvése, fizessetek neki cselekvése szerint, minden aszerint, amit tett, tegyetek vele, mert az Örökkévaló ellen kevélykedett, Izrael szentje ellen. 30 Azért hulljanak el ifjai a piacain és minden harcosai semmisüljenek meg azon napon, úgymond az Örökkévaló. 31 Íme én ellened fordulok, kevéliséged, úgymond az Úr, az Örökkévaló, a seregek ura, mert megjött a napod, a midón megbüntetlek. 32 És megbotlik a kevéliséged és elesik, és nincs aki feltámasztja; és tüzet gyújtok városaiban, hogy megeméssze mindenzt, ami körülötte van. 33 Így szól az Örökkévaló a seregek ura: Ki vannak fosztogatva Izrael fiai és Jehúda fiai egyetemben, minden aikik fogásába ejtették őket, erősen tartották őket, vonakodtak őket elbocsátani. 34 Megváltójuk erős, Örökkévaló, seregek ura az ő neve, védve védi az ügyüket, hogy megnyugtassa a földet és megháborítsa Bábel lakóit. 35 Kard a kaldeusokra, úgymond

az Örökkévaló, és Bábel lakóira, meg nagyjaira és bölcséire; 36 kard a hazugokra, hogy elbolonduljanak, kard hőseire, hogy megrettenjenek; 37 kard a lovaira és szekereire és minden a gyülevész népre, mely benne van, hogy asszonyokká legyenek, kard a kincseire, hogy elprédáltassanak! 38 Szárazság a vizeire, hogy elszíkkadjanak, mert bálványképek országa az és rémekkel őrjöngnek. 39 Azért laknak majd pusztai állatok vad ebekkel és laknak benne struccmadarak; nem lakják soha, többé és nem lesz lakva nemzedékre s nemzedékre. 40 Mint mikor Isten feldúltá Szodomát és Amórát meg szomszédjait, úgymond az Örökkévaló, nem fog ott lakni senki és nem fog benne tartózkodni ember fia. 41 Íme nép jön északról, nagy nemzet, és sok királyok serkennek fel a föld hátuljáról. 42 Íját és lándzsát ragadnak, kegyetlenek ők és nem irgalmaznak, hangjuk zúg mint a tenger és lovakon nyargalnak, felkészülve, mint harcra kész férfi, ellened, Bábel leánya. 43 Hallotta Bábel királya a hírüket és ellankadtak kezei, szorultság ragadta őt meg, vajúdás, mint a szülő nőé. 44 Íme, mint oroszlán, mely felszáll a Jordán büszkeségéből szilárd tanyára, egy szempillantás alatt elűzöm őket onnan, és aki csak ki van választva, azt rendelem ellene. Mert ki olyan, mint én, ki idézhet meg engem és ki az a pásztor, aki megáll előttem? 45 Ezért halljátok az Örökkévaló határozatát, amelyet Bábelről határozott és gondolatait, melyeket gondolt Kaszdzím országról: bizony elhurcolják őket, a juhok legkisebbjeit, bizony elpusztítják velük együtt a tanyájukat. 46 Azon hírre, hogy elfoglaltatott Bábel, megrendült a föld, jajkiáltás hallatszott a nemzetek között.

51 Így szól az Örökkévaló: íme én fölserkentem Bábel ellen és Támadóim-szíve lakói ellen egy pusztítónak szellemét; 2 és kiküldök Bábel ellen megszórókat, hogy megszólják és kiürítsek az országát; bizony ellene voltak köröskörül a veszedelem napján. 3 Bárhól feszít a feszítő az íját és bárholt föllemelkedik páncéljában, ne kíméljétek az ifjait, pusztításokat ki egész sereget. 4 És hulljanak el megölöttük a kaldeusok országában és az átszúrottak az utcáiban. 5 Mert nem özvegy Izrael és Jehúda az Istenétől, az Örökkévalótól, a seregek urától; mert országuk megtelt bűnnel Izrael szentje ellen. 6 Fussatok Bábelből és mentsétek meg ki-ki a lelkét, meg ne semmisüljetek bűne által; mert a bosszú ideje az az Örökkévalónak, tettet fizet ő neki. 7 Arany serleg Bábel az Örökkévaló kezében, megrészegítője az egész földnek; borából ittak nemzetek, azért őrjöngnek nemzetek. 8 Hirtelen elesett Bábel és megtöröttet; jajgassatok miatta, hozzatok balzsamat fájdalmára, hátha meggyógyítható. 9

Gyógyítgattuk Bábelt, de nem volt gyógyítható, hagyjátok el és menjünk ki-ki az országába, mert az égig ért az ítélete és föllemelkedett a fellegekig. 10 Kiderítette az Örökkévaló igazainkat; gyertek és beszéljük el Cziónban az Örökkévalónak, Istenünknek művét. 11 Tisztítások a nyilakat, töltétek meg a tegzéket, felserkentette az Örökkévaló Média királyainak szellemét, mert Bábel ellen van szádéká, hogy elpusztítsa, mert az Örökkévaló bosszúja az, templomának a bosszúja. 12 Bábel falai ellen emeljetek zászlót, erősítétek meg az őrséget, állítsatok föl őröket, helyezzétek el a lesőket! Mert az Örökkévaló ki is gondolta, meg is cselekedte azt, amit kimondott Bábel lakóiról. 13 Nagy vizek mellett lakozó te, kincsekben bővelkedő, megjött a véged, kapzsiságod mértéke. 14 Megesküdött az Örökkévaló, a seregek ura önmagára: Bizony megtöltelek annyi emberrel, mint a sáska és kurjantást hangoztatnak fölötted. 15 Teremtette a földet erejével, készítette a világot bőlcsességevel és értelmével kiterjesztette az egét. 16 Amint hangját hallatja, vizek tömege van az égen, felhőket hozott föl a föld végéről; villámokat teremtett az esőnek és kihozta a szelet tárházaiból. 17 Elbutult minden ember, nincs megismerés, szégyent vallott minden ötvös a bálványkép miatt, mert hazugság az öntvénye és nincs szellem bennük. 18 Hiábavalóság azok, csúfolni való munka, büntetésük idején elvesznek. 19 Nem olyan, mint ezek Jákob osztályrésze, mert a minden ség alkotója ő, és Izrael birtokának törzse: Örökkévaló, a seregek ura, az ő neve. 20 Pörölyöm voltál nekem, harcnak a fegyvere: összezúzok veled nemzeteket és megrontok veled királyságokat: 21 összezúzok veled lovát és lovast, összezúzok veled szekeret és szekerest: 22 összezúzok veled férfit és asszonyt összezúzok veled öreget és fiatalt; összezúzok veled ifjút és hajadont: 23 összezúzok veled pásztort meg nyáját, összezúzok veled földművest meg igamarháját, összezúzok veled helytartókat és kormányzókat. 24 De megfizetem Bábelnek és minden Kaszdzím lakónak minden gonoszságukat, melyet elkövették Cziónban szemeik láttára, úgymond az Örökkévaló. 25 Íme én ellened fordulok rontás hegye te, úgymond az Örökkévaló, amely megrontotta az egész földet; kinyújtom rád kezemet és legördítlek a sziklákról és kiégett heggyé teszlek. 26 És nem vesznek belőled követ sarokra, se követ alapzatra, mert örökök pusztaságággá lesz, úgymond az Örökkévaló. 27 Emeljetek zászlót a földön, fújjatok harsonát a nemzetek között, szenteljetek ellenem nemzeteket, hívjátok össze ellenem Arárat, Minní és Askenáz királyságait, rendeljetek ellenem vezért, hozzatok föl annyi lovat, mint a borzas sáska. 28 Szenteljetek ellenem nemzeteket: Média királyait, helytartóit

és mind a kormányzót és uralmának egész országát. 29 Megrendült a föld és reszketett, mert beteljesedtek Bábel ellen az Örökkévaló gondolatai, hogy Bábel országát pusztulássá tegye, lakó nélkül. 30 Megszűntek harcolni Bábel vitézei, a várakban ültek, elapadt a vitézségük, asszonyokká lettek; felgyűjtötték lakkelyeit, eltöretek reteszei. 31 Futár futárral szemben fut; hírmondó hírmondóval szemben, hogy hírül adják Bábel királyának, hogy városa bevétetett mindenünen; 32 és az átkelők elfoglaltattak és a mocsarakat elégették tűzben, a harcosok pedig megrémültek. 33 Mert így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene: Bábel leánya olyan mint a szérrő, amikor tapossák; még egy kevés – és megjön az aratás ideje számára. 34 Megevett, kizavart engem Nebükadnecczár Bábel királya, leállított üres edényként, elnyelt, mint a sárkány, megtöltötte hasát csemegémmel, eltasztott engem; 35 sérelmem és húsom Bábelre, mondja Czión lakója, és vérem Kaszdzím lakóira, mondja Jeruzsálem. 36 Azért így szól az Örökkévaló: íme én viszem az ügyedet, és bosszút állok érted; kiszáritom a tengerét és kiapasztom a forrását. 37 És kőhalmokká lesz Bábel, sakálok tanyájává, iszonyattá és piesszegéssé, lakó nélkül. 38 Egyaránt ordítanak mint fiatal oroszlánok, kurrogtak, mint az oroszlánok kölykei. 39 Mikor fölhevülnek, rendezem majd lakomájukat és megrészegítem őket, azért hogy ujjonganak és aludjanak örök álmot és fel ne ébredjenek, úgymond az Örökkévaló. 40 Leszállítom őket mint bárányokat a levágásra, mint kosokat bakokkal együtt. 41 Mint vétetett be Sésakh és elfoglaltatott az egész föld dicsősége; mint lett pusztulássá Bábel a nemzetek között! 42 Felszálít Bábelre a tenger, zúgó hullámaival elborítatott. 43 Pusztulássá lettek városai, szárazság és sivatag földjévé, oly földdé, hogy bennük nem lakik senki és nem megy át rajtuk ember fia. 44 Megbüntetem Bélt Bábelben és kiveszem szájából amit elnyelt, és nem özönlenek többé hozzá nemzetek; Bábel fala is ledőlt. 45 Vonuljatok ki belőle, népem és mentsétek meg ki-ki a lelkét az Örökkévaló fellobbant haragjától. 46 De hogy ne csüggessen szívetek, hogy fénétek a hír miatt, mely hallatszik az országban; jön ugyanis ez évben a hír és az utána való évben is hír, erőszak lesz az országban, uralkodó uralkodó ellen. 47 Azért íme napok jönnek és megbüntetem Bábel bálványképeit és egész országa meg fog szégyenülni és mind a megöltjei elesnek közeppette. 48 Akkor ujjonganak Bábel fölött ég és föld és minden ami bennük van, mert északról jönnek ellene a pusztítók, úgymond az Örökkévaló. 49 Bábelnek is el kell esnie, Izrael megöltjeiért: Bábel miatt is elestek az egész föld megöltjei. 50 Kardtól menekülőkőti, menjetek, ne álljatok meg, emlékezzetek meg messziről

az Örökkévalóról, és Jeruzsálem jusson esztekbe. 51 Megszégyenültünk, mert gyalázatot hallottunk, szégyen borította arcunkat, mert idegenek jöttek az Örökkévaló házának szentélyei ellen. 52 Azért íme napok jönnek, úgymond az Örökkévaló, és megbüntetem az ő bálványképeit és egész országában hörögnek a megöltek. 53 Ha égbe száll Bábel, ha megerősíti hatalma magasságát, tőlem jönnek pusztítók ellene, úgymond az Örökkévaló. 54 Jajkiáltás hangja Bábelből és nagy romlás Kaszdzím országából! 55 Mert elpusztítja az Örökkévaló Bábelét és elveszíti belőle a nagy zajt; zúgnak majd hullámai, mint nagy vizek, hallatszik hangjuk zajongása. 56 Mert jön rá, Bábelre, pusztító és elfogatnak vitézei, megtöretek ijaik, mert viszonzás Istene az Örökkévaló, fizetve fizet. 57 És megrészegítem nagyjait és bőlcseit, helytartói és kormányzói és vitézeit, örök álmot aluszna és nem ébrednek fel, úgymond a király, Örökkévaló, a seregek ura az ő neve. 58 Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Bábel fala, a széles, rontva ronttatik le és magas kapui tűzben égettetnek el; fáradnak tehát a népek semmiért és a nemzetek a tűzért és elbágyadnak. 59 Az ige, melyet parancsolt Jirmejáhú próféta Szerájának, Nérija Machszéja fia fiának, midőn Czidkjáhúval, Jehúda királyával Bábelbe ment, uralkodásának negyedik évében, Szerája pedig szállásmester volt. 60 És megírta Jirmejáhú mind a veszedelmet, mely majd Bábelre jön, egy könyvben: a Bábelről írt minden szavakat. 61 És szólt Jirmejáhú Szerájához: Amint Bábelbe ér sz, lásd és olvasd minden szavakat: 62 és szólj: Örökkévaló, te kimondtad a helyről, hogy kiirtod, úgy, hogy nem lesz benne lakó, embertől állatig, mert örök pusztasággá lesz. 63 És lesz, amint végeztél azzal, hogy elolvastad a könyvet: akkor köss rá követ és dobjad az Eufrátesbe; 64 és szólj: így süllyedjen el Bábel és ne támadjon fel, azon veszedelemmiatt, melyet én hozok rá; és lankadjanak el. Idáig Jirmejáhú szavai.

52 Huszonegy éves volt. Czidkjáhú, midőn király lett és tizenegy évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve pedig Chamútál, Jirmejáhú leánya Libnából. 2 És tette azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, egészen ahogy tette Jehójákim. 3 Mert az Örökkévaló haragja miatt történt ez Jeruzsálemmel és Jehúdával, míg nem elvetette őket színe elől. És fellázadt Czidkjáhú Bábel királya ellen. 4 És volt uralkodásának kilencedik évében, a tizedik hónapban, a hónap tizedikén, jött Nebükadnecczár, Bábel királya, ő meg egész hadserege Jeruzsálem alá, táboroztak ellene és építettek ellene ostromtornyokat köröskörül. 5 És ostrom alá került a város Czidkjáhú király tizenegyedik évéig. 6

A negyedik hónapban, a hónap kilencedikén erős lett az éhség a városban és nem volt kenyere az ország népének. **7** Áttörétt a város, mind a harcosok pedig elszöktek és kimentek a városból éjjel a két fal közötti kapun át, mely a király kertje mellett volt, míg a kaldeusok a város körül voltak és mentek a síkság felé. **8** De a kaldeusok hadserege őzöre vette a királyt és utolérte Czidkijáhút Jerichó síkságain; egész hadserege pedig elszélelt tőle. **9** Elfogták a királyt és felvitték őt Bábel királyához Riblába, Chamát országában, és törvényt tartott fölötté. **10** És lemészárolta Bábel királya Czidkijáhú fiait az ő szeme láttára, mind a Jehúda nagyjait is lemészárolta Riblában. **11** Czidkijáhú szemeit pedig megvakította, béklyóba verte és elvitte őt Bábel királya Bábelbe és a börtön házába vetette halála napjáig: **12** És az ötödik hónapban, a hónap tizedikén – tizenkilencedik éve volt az Nebúkadnecczár királynak, Bábel királyának – eljött Nebúzarádán, a testőrök nagyja, aki Bábel királya szolgálatában volt Jeruzsálemben. **13** Elégette az Örökkévaló házát és a király házát, meg Jeruzsálem házait mind és minden nagy házat elégetett tűzben. **14** Jeruzsálem minden falait pedig köröskörül lerombolta a kaldeusok egész hadserege, mely a testőrök nagyjával volt. **15** A nép szegényéből pedig és a többi népet; mely a városban maradt, meg az átszökőket, akit átszöktek volt Bábel királyához és többi tömeget számkivetésbe vitte Nebúzarádán, a testőrök nagyja. **16** Az ország szegényéből pedig ott hagyott egy részt Nebúzarádán, a testőrök nagyja vinczelléreknek és földműveseknek. **17** És a rézoszlopokat, melyek az Örökkévaló házában voltak, a talapzatokat és a réztengert, melyek az Örökkévaló házában voltak, összetörtek a kaldeusok és elvitték azoknak minden rezét Bábelbe. **18** A fazekakat pedig és a lapátokat és a késéket és a tálakat és a kanalakat és minden a rézedényeket, melyekkel szolgálatot tettek, elvitték. **19** És a csészéket és a serpenyőket és a tálakat és a fazekakat és a lámpásokat és a kanalakat és a kancsókat, minden az aranyból valókat, minden az ezüstből valókat, elvitte a testőrök nagyja. **20** A két oszlop, az egy tenger és a tizenkét réz-ökör, minden a talapzatok alatt voltak, amelyeket készített Salamon király az Örökkévaló háza számára minden ez edények rezének nem volt súlya. **21** Az oszlopok pedig – tizennyolc könyök volt az egyik oszlop magassága és tizenkét könyöknyi fonal futja körül, minden vastagsága négyujjnyi, belül üres volt. **22** És oszlopfő volt rajta rézből; s egy oszlopfő magassága öt könyök, minden háló és gránátalmák az oszlopfón köröskörül, minden rézből; és ilyenei voltak a másik oszlopnak, gránátalmak is. **23** Volt pedig kilencvenhat gránátalma kifelé; minden

a gránátalma száz, köröskörül a hálón. **24** És elvitte a testőrök nagyja Szeráját, a főpapot, Czefánját, a másodpapot és a három küszöb-őrt. **25** A városból pedig magával vitt egy udvari tisztet, akit, aki rendelve volt a harcosok fölé és hét ferít azok közül, kik a király személye körül voltak, akit találtattak a városban, és a hadvezér íróját, aki a serege írta az ország népéét, meg hatvan ferít az ország népéből, kik találtattak a városban. **26** Elvitte azokat Nebúzarádán, a testőrök nagyja és Bábel királyához vezette őket Riblába. **27** És leítötte őket Bábel királya, és megölte Riblában, Chamát országában. Így ment számkivetésbe Jehúda az ő földjéről. **28** Ez a nép, melyet számkivetésbe vitt Nebúkadnecczár: a hetedik évben három ezer huszonhárom Jehúdabeli; **29** Nebukadnecczár tizennyolcadik évében: Jeruzsálemből nyolcszáz harminckét lélek; **30** Nebúkadnecczár huszonharmadik évében számkivetésbe vitt Nebúzarádán, a testőrök nagyja, Jehúdabelieket hétszáznegyvenöt lelket. Valamennyi lélek négyezerhatszáz. **31** És volt Jehójákhín, Jehúda királya számkivetésének harminchetedik évében, a tizenkettődik hónapban, a hónap huszonötödikén, fölemléte Evíl-Meródákh, Bábel királya, amely évben királyságra jutott, Jehójákhín, Jehúda királyának fejét és kivette őt a fogházból. **32** Jóságosan beszélt vele és föléhelyezte trónját azon királyok trónjának, kik nála voltak Bábelben. **33** Megváltotta fogháruháit: és evett előtte kenyéret minden élete minden napjaiban. **34** És ellátása, állandó ellátás, adatott neki Bábel király-e részéről, a minden napra való, halála napjáig, élete minden napjaiban.

Jeremiás sir

1 Mint maradt magánosan a város, a népben bővelkedő!

Olyan lett mint özvegy; aki nagy volt a nemzetek között, úrnő az országok között, robotolóvá lett! **2** Sírva sír az éjszakában s könnye az orczáján, nincs vigasztalója néki mind a szeretői között, mind a barátai hűtelenek hozzá, lettek neki ellenségeivé.

3 Elbujdosott Jehúda az inség és nagy szolgaság miatt; leült a nemzetek között, nyugalmat nem talált; mind az üldözői utolértek őt a szorosok közepette. **4** Czión útjai gyászosak, ünnepre érkezők hián, mind a kapui elpusztulva, papjai sóhajtanak, hajadonai bájkódók s ő – keserve van.

5 Szorongatói fejjé lettek, ellenségei boldogok, mert az Örökkévaló megbúszította sok bűntette miatt, kisdedei foglyul mentek a szorongató előtt. **6** Eltűnt Czión leányától minden ékessége; olyanok lettek nagyjai mint a szarvasok, melyek legelőt nem találtak, s mentek erőtlenül az üldöző előtt. **7**

Megemlékezett Jeruzsálem nyomorúsága és hontalansága napjaiban mind a drágaságairól, melyek voltak a hajdan napjaitól fogva; midőn népe szorongatónak kezébe esett, s nem volt segítője, látták őt a szorongatók, nevettek elenyésztén. **8** Vétket vétett Jeruzsálem, azért lett fertőzötté; mind a tisztelői lekicsinyelték, mert látták meztelenségét, sóhajtott is ő és hátrafordult. **9** Tisztátlansága az uszállyain, nem gondolt végére, csodálatosan hanyatlott, nincs neki vigasztalója: lásd, Örökkévaló, nyomorúságomat, mert fennhéjázott az ellenség! **10** Kezét vetteté rá a szorongató mind a drágaságaira; bizony látott bemenni szentélyébe nemzeteket, melyekről parancsoltad: ne jussanak be a te gyülekezetedbe! **11** Mind az emberei sóhajtanak, kenyeres koldulnak, odaadták drágaságaikat ételért, hogy lelküket üdíthessék; lásd, Örökkévaló, és tekintsd, hogy lekicsinyelt vagyok! **12** Ne nektek, ti úton járók mind! Tekintsetek ide és lássátok: van-a fájdalom mint az én fájdalmam, mely nekem okoztatott, kit megbúszított az Örökkévaló, haragja föllobbanásának napján? **13** Magasból küldött tüzet csontjaimból és gyötörte őket; hálót terített lábaimnak, hátra vetett engem, tett engem pusztulttá, egész napon sínylővé. **14** Összerovatott keze által bűn tetteim járma, egybefonónak, nyakamra szállnak, elgyengítette erőmet; odaadt engem az Úr olyannak kezeibe, ki előtt nem állhatok meg. **15** Elvette az Úr mind az erőseimet én ben nem, hirdetett ellenem gyülekezést, hogy megtörje ifjaimat, prést tiprott az Úr Jehúda a szűz leányának. **16** Ezek miatt sirok én, szemem, víztől folyik szét, mert távol van tőlem vigasztaló, lelkemet üdítő; lettek fiaim pusztultakká, hogy győzelmeskedett az ellenség. **17** Kitárta

Czión a kezeit, nincs neki vigasztalója, Jákóbra rendelte az Örökkévaló körülötte szorongatóit; lett Jeruzsálem fertőzett közöttük. **18** Igazságos ő, az Örökkévaló, mert parancsa iránt engedetlen voltam; halljátok csak, oh népek mind és lássátok fájdalmamat: hajadonaim és ifjaim fogásigba mentek. **19** Hívtem szeretőimet, ők megcsaltak engem, papjaim és véneim a városban műltak ki; mert éltet kerestek maguknak, hogy felüdíthessék lelköket. **20** Lásd, Örökkévaló, hogy megszorultam, beleim megtüzesedtek, megfordult szívem én bennem, mert fölötte engedetlen voltam; kívülről öldös a kard, a házban mintha halál volna. **21** Hallották, hogy sóhajtak, nincs nekem vigasztalom, ellenségeim mind hallották veszedelmemet, örvendeztek, hogy te cselekedted; ha majd elhoztad a napot, melyet hirdettél, olyanok lesznek mint én! **22** Jusson minden rosszaságuk te előd, s bánj velök, amint velem bántál mind a bűntetteim miatt; mert sok a sóhajtásom és sínylő a szivem.

2 Mint felhőzi be haragjával az Úr Czión leányát, az

égből a földre vetette Izraél pompáját s nem emlékezett meg lábai zsámolyáról haragja napján! **2** Feldúlt az Úr s nem sajnálta mind a hajlékait Jákóbnak, lerombolta indulatában Jehúda leányának erősségeit, földre döntötte; megszentségtelenítette a királyságot és nagyjait. **3** Levágta föllobbant haragban Izraél minden szarvát, hátra vonta jobbját az ellenség elől; égetté Jákóbot, mint lángoló tűz: emészett köröskörül. **4** Feszítette fíjját, mint ellenség, ott állva jobbjával mint szorongató, s megölte mind a szemnek drágaságait; Czión leánya sátrában tűz gyanánt ontotta ki hevét. **5** Olyan lett az Úr mint ellenség, feldúlt Izraélt, feldúlt minden a kastélyait, megrontotta erősségeit; szaporított Jehúda leányában jajgatást és jajdulást. **6** Szétdúlt, mint a kertet, sátorát, megrontotta gyülekező helyét; elfeledtetett az Örökkévaló Cziónban ünnepet és szombatot, elvetett mérges haragjában királyt és papot. **7** Megutálta az Úr az ő oltárát, megcsúffította szentélyét, ellenség kezébe szolgáltatta kastélyainak falait; zajt csaptak az Úr házában, akár ünnepnapján. **8** Eltolkélez az Örökkévaló, hogy megrontja Czión leányának falát, mérőszinőt feszített ki, nem vonta vissza kezét a dúlástól; gyászba döntött bástyát és falat; egyaránt elbusítak. **9** Földbe süllyedtek kapui, elveszítette és eltörte reteszeit; királya és nagyjai a nemzetek között, nincsen tan, prófétái sem nyernek látomást az Örökkévalótól. **10** Földön ülnek, hallgatnak Czión leányának vénei, port tettek föl fejükre, zsákokat kötötték magukra, földre horgasztották fejüköt Jeruzsálem hajadonai. **11** Könnyekben expedtek el szemeim, megtüzesedtek beleim,

földre omrott májam népem leányának romlása miatt, midőn elalélt kisded és csecsemő a város terein. **12** Anyáknak mondják: hol van gabona és bor? Midőn elaléltak sebzettként a város terein, midőn kiomlott lelkük anyák ölébe. **13** Mit állítsak bizonyoságul neked, mit hasonlitsak össze veled, Jeruzsálem leánya? Mit mondjak veled egyenlőnek, hogy megvígaszataljak, Czión hajadon leánya? Mert nagy mint a tenger a romlásod, ki gyógyíthatna téged? **14** Prófétáid hamisat és izetlent láttak számodra. S nem tárták fel bűnödet, hogy visszahozzák foglyaidat; de láttak számodra hamis jóslatokat és elcsábítást. **15** Összecsapták fölötted kezüket, mind az úton járók, pisszegtek és csóválták fejöket Jeruzsálem leánya fölött. Ez e a város, melyről mondják: tökéletes szépségű, gyönyörűsége az egész földnek? **16** Szájukat nyitották rád mind az ellenségeid, pisszegtek és fogat vicsorítottak, mondta: feldúltuk! Bizony az a nap, melyet reméltünk, megértük, megláttuk! **17** Megtette az Örökkévaló, amit szándékolt, véghezvitte mondását, melyet elrendelt a hajdan napjai óta, rombolt és nem sajnált, örvendeztetett rajtad ellenséget, fölemelte szorongatóid szarvát. **18** Kiáltott az Úr hozz szívöök. Czión leányának fala, folyass patakként könnyet nappal és éjjel, ne enged szünetet magadnak, ne csendededjék el szemgolyód! **19** Kelj föl, zokojj éjjel, az őrszakok elején, önts ki vízként szívedet az Úr színe előtt; emeld hozzá kezeidet kisdedeid lelkéért, kik éhségtől elaléltak minden utcának sarkán. **20** Lásd, Örökkévaló és tekintsd, kivel bántál így! Hát egyék a nők gyümölcsüket, beczézett kisdedeket, hát ölessék meg az Úrnak szentélyében pap és próféta? **21** Földön fekszenek utcazserte fiatal és vén, hajadonaim és ifjaim kard alatt hullottak el: öltél haragod napján, mészárlottál, nem sajnáltál. **22** Összehívta mint ünnepnapiára rémületeimet köröskörül s nem volt az Örökkévaló haragiának napján megmenekülő és megmaradó; akiket beczéztem és felnöveltelem – ellenségem megsemmisítette.

3 Én vagyok a férfi, ki láta a nyomort indulatának vesszéjével. **2** Engem hajtott és elvitt sötétségen és nem világosságban. **3** Bizony ellenem újra meg újra fordítja kezét egész nap. **4** Elenyészette húsomat és bőrömét, össztorzta csontjaimat. **5** Épített ellenem és közrefogott méreggel és fáradalommal. **6** Sötét helyeken lakoztatott, mint őskornak holtjait. **7** Körülílfalazott engem, s nem mehetek ki, súlyosította bilincsemet. **8** Ha kiáltok is és fohászkodom, elrekeszti imámat. **9** Elfalazta útjaimat faragott kővel, elgörbítette ösvényeimet. **10** Leselkedő medve ő nekem, oroszlán a rejtekben. **11** Útjaimat eltérítette, szétvagdalt engem,

pusztává tett. **12** Megfeszítette íjját s odaállított engem mint czélt a nyilnak. **13** Bevitte veséimbe tegzének fiait. **14** Nevetésére lettem egész népemnek, gúny daluk egész nap. **15** Jóllakatott engem keserűségekkel, megittasított ürőmmel. **16** Megzúta kaviccsal fogaimat, leszorított a hamuba. **17** Letett a békéről lelkem, elfelejtettem a jólétet. **18** S mondta: Elveszett az életerőm és várakozásom az Örökkévalótól. **19** Gondolj nyomoromra éa hontalanságomra; üröm és méreg! **20** Gondolva gondol rá és meggörnyed bennem a lelkek. **21** Ezt veszem szivemre, azért várakozom. **22** Az Örökkévaló kegyei bizony nem fogytak el, bizony nem lett vége irlalmának. **23** Újak reggelenként, nagy a te hűséged! **24** Osztályrészem az Örökkévaló, mondta lelkek, azért várakozom reá. **25** Jóságos az Örökkévaló az őt remélőkhez, a lélekhez, mely őt keresi. **26** Jó, midőn hallgatagon várakozik az Örökké való segedelmére. **27** Jó a férfinak, midőn jármot visel, ifju korában! **28** Magánosan üljen és hallgasson, mert ő vetette rá. **29** Porba tegye száját – hátha van remény. **30** Odaadja orczáját az őt ütőnek, lakjék jól gyalázattal. **31** Mert nem vet el örökre az Úr. **32** Mert ha bút okozott, majd irlalmaz kegyei bősége szerint. **33** Mert nem szíve szerint sanyargatta és búsította az ember fiait, **34** hogy valaki lesújta lábai alá mind az ország foglyait, **35** hogy elhajlítja a férfi jogát a legfelsőnek színe előtt; **36** hogy elgörbít az embert pörében – nem láta volna az Úr? **37** Ki az, ki mondta, és lett, amit az Úr nem parancsolt volna? **38** A Legfelsőnek szájából nem származik-e a rossz és a jó? **39** Hát mit panaszkodik az ember, míg él, a férfi az ő vétkei mellett? **40** Kutassuk át utainkat s vizsgáljuk meg, bogy megtérjünk az Örökkévalóhoz! **41** Emeljük fel szívünket kezeinkkel együtt Istenhez az égben! **42** Mi el pártoltunk és engedetlenkedtünk, te nem bocsátottál meg. **43** Haragban elföldted magadat s üldöztél minket, öltél, nem sajnáltál. **44** Elföldted magadat felhővel; hogy át nem hatott imádság. **45** Szemétté és megvetéssé tettél minket a népek között. **46** Szájukat nyitották reánk mind az ellenségeink. **47** Rettegés és örvény jutott nekünk, a pusztulás és romlás. **48** Vizpatakotkól folyik szét szemem népem leányának romlása miatt. **49** Szemem elomlott s nem csillapodott, szünet nélkül, **50** míg le nem tekint és nem látja az Örökkévaló az égből. **51** Szemem bút okozott lelkemnek városomnak mind a leányai miatt. **52** Vadászva vadásztak rám, mint madárra, ok nélkül való ellenségi. **53** Gödörbe szorították életemet s követ hajítottak reám. **54** Vizek áradtak fejem fölé, azt mondta: el vagyok veszve. **55** Szólítottam nevedet, Örökkévaló, mélységes gödörből. **56** Szavamat hallottad, ne rejtsd el füledet, szabadulásom kedvéért, fohászom elől! **57**

Közeli voltál, amely napon hívtalak, azt mondtad: ne félj!
58 Vitted, Uram, lelkem ügyeit, megváltottad éitemet. 59 Láttad, Örökkévaló, bántalmamat, szerezz jogot nekem! 60 Láttad minden boszúállásukat, mind az ő gondolataikat ellenem. 61 Hallottad gyalázásukat, Örökkévaló, mind az ő gondolataikat ellenem. 62 Támadóm ajkai és elmélkedésük ellenem vannak egész nap. 63 Ültöket és keltöket tekints, én vagyok gúnydaluk. 64 Viszonozd nekik tettüket, Örökkévaló, kezeik műve szerint! 65 Adjad nekik szívnek elborulását: átkodat nekik! 66 Üldöz haragban és semmisítsd meg őket az Örökkévaló egei alól!

4 Jaj! de meghomályosodott az arany, elváltozott a szépszínárany, kiszórattak a szent hely kövei minden szegletére. 2 Sionnak drága fiait, a kik becsesebbek valának mint a színárany, cserépedénynek tekintették, a fazekas munkájának. 3 Még a sárkányok is oda nyújtják emlőiket, szoptatják fiaikat; az én népem leánya pedig kegyetlen, mint a struczmadarak a pusztában. 4 A csecsemő nyelve az ínyéhez tapadt a szomjúság miatt; a kisdedek kenyeres kértek, és nem volt, a ki nyújtott volna nékik. 5 Kik pompás ételeket evének, elpusztulának az utcákon; a kik bíborán neveltetnének, a szemédombot ölelgetik. 6 Bizony nagyobb az én népem leányának bűnhődése Sodoma bűnhődésénél, a mely elsülyedt egy pillanat alatt, noha kézzel sem ütöttek felé. 7 Az ő názireusai tisztábbak valának a hónál, fehérbék a tejnél, testük pirosabb vala, mint a korál, termetük mint a zafir. 8 De most feketébb az ő ábrázatjok a koromnál, nem ismerik meg őket az utcákon; bőrük csontjaikhoz ragadt, elszáradt, mint a fa. 9 Jobban jártak, a kik fegyverrel ölettek meg, mint a kik éhen vesztek el; mert azok átvéretve multak ki, ezek pedig a mező termésének hiánya miatt. 10 Irgalmas anyák kezei megfőzték gyermekiket, hogy azok eledeleik legyenek az én népem leányának romlásakor. 11 Megteljesíté az Úr az ő búsulását, kiöntötte az ő felgerjedt haragját, és tüzet gyújtott a Sionban, és megemészítette annak fundamentomait. 12 Nem hitték a föld királyai, sem a föld kerekségének lakosai, hogy szorongató és ellenség vonuljon be Jeruzsálemnek kapuin. 13 Az ő prófétáinak bűne, az ő papjainak vétke miatt van ez, a kik az igazaknak vérét ontották abban. 14 Tántorogtak, mint vakok az utcákon, vérrel bemocskolva, annyira, hogy ruháikat sem érinthették. 15 Távozzatok! tisztálatlan! kiáltották azoknak; távozzatok, távozzatok, ne illessetek! Bizony elfutottak, bujdostak is; a pogányok között ezt mondta: Nem lakkhatnak itt sokáig! 16 Az Úr haragja oszlatta el őket; többé nem tekint reájok, mivelhogy a papok orczáját nem tisztelték, a véneken nem

könöörültek. 17 Még mikor meg voltunk, elepedve néztek szemeink a hiábavaló segedelem után; esengve várakoztunk olyan népre, a mely nem szabadított meg. 18 Vadásztak lépéseinkre úgy, hogy nem járhattunk a mi utczáinkon; elközelgetett a mi végünk, beteltek a mi napjaink, bizony eljött a mi végünk! 19 Gyorsabbak valának a mi üldözöink az égnek saskeselyűinél; a hegyeken kergettek minket, a pusztában ólárokadtak utánunk. 20 Orrunk lehellelete, az Úr felkentje megfogattaték az ő vermeikben, a kiről azt mondottuk: az ő árnyékában élünk a pogányok között. 21 Örülj és vígadozz, Edom leánya, a ki Uz földjén lakozol, mert még te rád is rád kerül a pohár, megrészegedel és meztelenkedel. 22 Eltörültetik a te álnokságod, oh Sion leánya, nem fog téged száműzni többé; meglátogatja a te álnokságodat, Edom leánya földi a te bűneidet.

5 Emlékezzél meg, mi lett velünk, tekintsd és nézdz gyalázatunkat! 2 Birtokunk átszállt idegenekre, házaink külföldiekre. 3 Árvák lettünk, apátlanok, anyáink mintegy özvegyek. 4 Vizünket pénzért ittuk, fát díjon szerzünk. 5 Nyakunkon üldöztek minket, elfáradtunk, nem adatott pihennünk. 6 Egyiptomnak adtunk kezet, Assúrnak, hogy jöllakunk kenyérrel. 7 Atyáink vékeztek és nincsenek, mi pedig bűneket hordoztuk. 8 Szolgák uralkodnak rajtunk, nincs ki kezökből kiszabadítana. 9 Lelkünk árán szerezzük kenyérünket a pusztának kardja miatt. 10 Bőrünk megfeketélett mint a kemencze az éhség forrósága miatt. 11 Asszonyokat bántalmaztak Cziónban, hajadonokat Jehúda városaiban. 12 Vezérek akasztattak fel kezük által, vének arcza nem tiszteltetett. 13 Ifjak malmot hordtak és fiuk a fában botlottak meg. 14 Vének eltüntek a kapuból, ifjak az ő daluktól. 15 Eltünt szívünk vigalma, gyászra fordult köríancunk. 16 Leesett fejünk koronája, oh jaj nekünk, hogy vétkeztünk. 17 Ezért lett sínylővé a szívünk, ezek miatt sötétültek el szemeink: 18 Czión hegyéért, hogy elpusztult, rókák kószálnak rajta. 19 Te, Örökkévaló, székel szörökre, trónod nemzedékre meg nemzedékre. 20 Miért felejtesz el bennünket mindig, elhagysz minket hosszú időkre? 21 Téríts bennünket magadhoz, hogy megtérjünk, újítsd meg napjainkat mint hajdanta. 22 Avagy végkép elvetettél minket, olyannyira haragadtál ránk!

Ezékiel

1 Volt a harmincadik évben, a negyedik hónapban, a hónap ötödikén – én pedig a számkivetettség között voltam a Kebár folyó mellett – megnyíltak az egek és isteni látomásokat láttam. **2** A hónap ötödikén – Jójákhín király számkivetésének ötödik éve volt – **3** lett az Örökkelvaló igéje Jechezkélhez, Búzi fiához, a paphoz, Kaszdfm országában, a Kebár folyó mellett, és volt ott rajta az Örökkelvaló keze. **4** Láttam, íme szélvihar jött északról, nagy felhő egyre czikázó tűzzel és fény körülötte; közepéből pedig mintegy csillológó ércz színe, a tűz közepéből. **5** És közepéből négy állatnak alakja; és ez az ábrázatjuk: emberalakjuk volt nekik **6** és négy arcza mindegyiknek, és négy szárnya mindegyiküknek; **7** lábaik pedig egyenes lábak, és lábaik talpa olyan, mint borjú lábának a talpa és tündökölnek, mint a simított réznek színe. **8** És emberi kezek szárnyaik alatt négy oldalukon; és arczaik és szárnyaik mindenügyüknek – **9** szárnyaik egymáshoz voltak fűzve – nem fordultak meg mentükben, mindegyik arczának irányában mentek. **10** Arczuk alakja pedig: ember-arcz és oroszlán-arcz jobbfelől mindenügyüknek és ökör-arcz balfelől mindenügyüknek, és sas-arcz mindenügyüknek. **11** Ilyenek arczaik, szárnyaik pedig különválok felülről, mindenügyiknek kettő, a másikhoz fűzve, meg kettő, mely befödte testeiket. **12** Mindegyik arczának irányában mentek; a hova indítja, a szellem, hogy menjenek, oda mennek, nem fordulnak meg mentükben. **13** És az állatok alakja: látszatuk olyan, mint égő tűznek parazsa, olyan mint fáklyák látszata; az mozgott az állatok között és a tűznek fénye volt és a tűzből villám eredt. **14** És az állatok ide-oda futkostak, olyan mint a villám látszata. **15** És néztem az állatokat, és íme egy-egy kerék a földön az állatok mellett a négy arcz szerint. **16** A kerekek látszata és a műük: olyanok, mint a tarsís színe, és egy alakjuk mindenügyüknek, látszatuk és műük olyan, mintha kerék volna a kereken belül. **17** Négy oldaluk szerint mennek mentükben, nem fordulnak meg mentükben. **18** És talpjaik – azoknak fenségük van és félelmetességeük – talpjaik szemekkel telvék köröskörül mind a négyüknek. **19** És midőn mennek az állatok, mellétek mennek a kerekek, és midőn emelkednek az állatok a földről, emelkednek a kerekek. **20** A hová indítja a szellem, hogy menjenek, oda mennek, oda indítja a szellem, hogy menjenek; a kerekek pedig emelkedtek velük együtt, mert az állatok szellemre van a kerekekben. **21** Mikor azok mennek, mennek, és mikor azok állnak, állnak, és mikor azok emelkednek a földről, velük együtt emelkednek a kerekek, mert az állatok szellemre van a kerekekben. **22** És boltozat alakja volt az

állatok fejei felett, olyan, mint a félelmetes jégnék színe, kiterjedve fejeik felett felülről. **23** És a boltozat alatt szárnyaik egyenesen voltak egymáshoz érve, mindegyiknek kettő, mely befedte őket, mindegyiknek kettő, mely befedte őket, a testeiket. **24** És hallottam szárnyaik hangját, mint nagy vizek hangját, mint a mindenható hangját, mentükben, tombolás hangját, mint tábor hangját; megálltukban lecsüngesztétek szárnyaikat. **25** És hang hallatszott a fejükön levő boltozaton fölül – megálltukban lecsüngesztétek szárnyaikat. **26** És a fejükön levő boltozaton fölül olyan, mint zafírkónek a látszata trónnak alakja, és a trón alakján egy alak, mint embernek a látszata rajta felülről. **27** Láttam pedig mintegy csillágoló ércznek színét; mint tűznek látszatát, melynek kerete van köröskörül, derekának látszatán fölül; derekának látszatán alul pedig láttam mintegy tűznek a látszatát, és fény volt körülötte: **28** mint a szívárvány látszata, mely a felhőben szokott lenni esőnek napján, olyan volt a fénynek látszata köröskörül. Az az Örökkelvaló dicsősége alakjának látszata, Láttam és arczomra borultam és hallottam beszélőnek a hangját.

2 És szolt hozzá: Ember fia, állj lábaidra, hogy beszéljek veled. **2** És szellem szállt belém, a mint beszél hozzá; az lábaimra állított, és hallottam a hozzámban beszélőt. **3** És szolt hozzá: Ember fia, küldeni akarlak Izraél fiaihoz, fellázadt nemzetekhez, a melyek fellázadtak ellenem, ők és atyáik elpártoltak tőlem egészen e mai napig. **4** A fiak pedig kemény arczuak és makacs szívek – azokhoz akarlak téged küldeni; és szólj hozzájuk: így szól az Úr, az Örökkelvaló! **5** És ők akár hallgatnak rád, akár vonakodnak – mert engedetlenség háza ők – megtudják, hogy próféta volt közöttük. **6** Te pedig, ember fia, ne félj tőlük s beszédjeiktől se félij mert csalánok és bogáncsok vannak veled és skorpiók mellett ülsz – beszédjeiktől ne félij és miattuk ne rettegj, mert engedetlenség háza ők. **7** Mondd el tehát szavaimat hozzájuk, akár hallgatnak rád, akár vonakodnak, mert csupa engedetlenség ők. **8** Te pedig, ember fia, halljad azt, a mit én majd beszélek hozzád, ne légy engedetlen, mint az engedetlenség háza, nyísd ki szájadat és edd meg azt, amit neked adni fogok. **9** És láttam, s íme egy kéz kinyújtva felém, s íme abban könyvtekercs. **10** És kiterítette előttem és az be volt írva elül és hátul, és megírva rajta siralmak, nyögés és jaj.

3 És szolt hozzá: Ember fia, a mit találsz, azt edd meg; edd meg e tekercset és menj, beszélj Izraél házához. **2** Erre kinyitottam szájamat és enni adta nekem a tekercset. **3** És szolt hozzá: Ember fia, hasadat etesd és beleidet

töltsd meg a tekercsel, melyet neked adok. Megettem és édességre szájamban olyan volt, mint a méz. 4 És szólt hozzá: Ember fia, eredj, menj oda Izraél házához és beszélj szavaimmal hozzájuk. 5 Mert nem homályos ajkuk és nehéz nyelvük népéhez vagy küldve, de Izraél házához; 6 nem homályos ajkuk és nehéz nyelvű sok népehez, amelyeknek beszédeit nem értenéd – bizonys, ha hozzájuk küldenélek, ők hallgatnának reád 7 – de Izraél háza nem akar majd reád hallgatni, mert nem akarnak reám hallgatni, mert Izraél egész háza – erős homlokuak és kemény szívüek ők. 8 Íme erőssé tettek arczodat az ő arczukkal szemben és homlokodat erőssé az ő homlokukkal szemben. 9 Gyémántképpen a sziklánról erősebbé tettek homlokodat ne félj tőlük és ne rettegj miattuk, mert engedetlenség háza ők. 10 És szólt hozzá: Ember fia, mind a szavaimat, amelyeket szólni fogok hozzád, vedd be szívedbe és füleiddel halljad; 11 s eredj, menj oda a számkivetettséghez, néped fiaihoz és beszélj hozzájuk és mond meg nekik: Így szól az Úr, az Örökkévaló – akár hallgatnak reá, akár vonakodnak. 12 Ekkor szellem vett föl engem és hallottam mögöttem nagy zajnak hangját: Áldva legyen az Örökkévaló dicsősége az ő helyéről! 13 – és hangját az állatok szárnyainak, a mint egymáshoz csapódítak és a kereknek hangját mellettük és nagy zajnak a hangját. 14 És szellem vett föl és elvitt engem és mentem keserűen, lelkem felindulásában, és az Örökkévalónak keze erős volt rajtam. 15 Eljöttet a számkivetettséghez Tél-Ábíba, azokhoz, kik a Kebár folyónál laknak és ültem, ahol ők ültek és álmélkodva ültem ott közöttük hét napig. 16 És volt hét nap múlva – lett hozzá az Örökkévaló igéje, mondván: 17 Ember fia, őrnek tettelek meg Izraél háza számára: majd hallasz igét szájamból és intsd meg őket részről. 18 Mikor azt mondomb a gonosznak: meg kell halnod, és nem intettek meg és nem beszéltél, elintve a gonoszt az ő gonosz újtától, hogy éljen: ő mint gonosz bűnében fog meghalni, de vérét kezdtől fogom követelni. 19 Te pedig – midőn megintettél egy gonoszt és nem tért meg gonoszságától és gonosz újtától, ő bűnében fog meghalni, te pedig megmentettek lelkedet. 20 És mikor egy igaz elfordul igazságától és jogtalanságot követ el, én meg gáncsot vetek elje, akkor meg fog halni; mivel nem intettek meg, vétkében hal meg és nem maradhak emlékezetben az ő igaz tettei, a melyeket cselekedett, de vérét kezdtől fogom követelni. 21 Te pedig – midőn őt megintettet, az igazat, hogy ne vétkezzék az igaz és ő nem vétkezett: életben fog maradni, mert megintettem, te pedig megmentettek lelkedet. 22 És volt ott rajtam az Örökkévalónak keze, és szólt hozzá: Kelj fel, menj ki a síkságra, ott majd beszélek veled. 23

Fölkeltem tehát és kimentem a síkságra és íme ott áll az Örökkévalónak dicsősége, mint ama dicsőség, melyet a Kebár folyónál láttam; és arczomra borultam. 24 És szellem szállt belém és lábaimra állított; erre beszélt velem és szólt hozzá: Menj be, zárkózzál el a házadban. 25 És te ember fia, íme köteleket tettek reád, azokkal megkötöznek, hogy ki ne menj közéjük. 26 Nyelvedet pedig ínyedhez fogom tapasztani, és el fogsz némulni, és nem léssz számukra feddő ember, mert engedetlenség háza ők. 27 És mikor beszélni fogok veled, majd kinyitom szádat és szólsz hozzájuk: így szól az Úr, az Örökkévaló; a ki hallgat reá, hallgasson reá s aki vonakodik, vonakodjék, mert engedetlenség háza ők.

4 És te ember fia, végy magadnak egy téglát, tudd azt magad elé és véss reá várost: Jeruzsálemet. 2 És készíts ellene ostromot, építs ellene ostromtornyokat, hány fől ellene sáncot, készíts ellene táborokat és helyezz el ellene kosokat köröskörül. 3 És te végy magadnak vasserenyőt, tudd azt vasfal gyanánt közé és a város közé; és irányítsd feléje arczodat, hogy ostrom alatt legyen és ostromold azt: jel az Izraél háza számára. 4 Te pedig feküdj bal oldalodra és tudd rá Izraél házának bűnét; azon napok száma szerint, a meddig rajta fekszel, viselni fogod bűnüket. 5 Én ugyanis adtam neked bűnük éveit napok száma szerint, háromszázkilencven napot, hogy viseljed Izraél házának bűnét. 6 Ha ezeket befejezedt, másodszor feküdj, jobb oldalodra, és viseld Jehúda házának bűnét; negyven napnak, egy-egy napot egy-egy évre, adtam azt neked. 7 És Jeruzsálem ostroma, felé irányítsd arczodat, karod pedig feltűrve legyen, és prófétálj róla. 8 És íme én köteleket tettek reád, hogy ne fordulj oldalodról oldalodra, míg be nem fejezted az ostromod napjait. 9 Te pedig végy magadnak búzát, árpát, babot, lencsét, kölest és tönkölyt, tudd azokat azon egy edénybe és készítsd el számodra azokat kenyérnek, azon napok száma szerint, ameddig oldalodon fekszel, háromszázkilencven napon át fogod enni. 10 Ételed pedig, ahogy azt eszed, súly szerint legyen, húsz sékel egy napra, időtől időig fogod enni. 11 És vizet mérték szerint igyál, egy hatod hínt időtől időig fogod inni. 12 Árpalepényként fogod enni, azt pedig embergaléj sarán süsd meg szemük láttára. 13 És szólt az Örökkévaló: Így fogják enni Izrael fiai kenyérüket tisztában a nemzetek között, ahová őket elutasítom. 14 Erre mondta: Jaj, Uram, Örökkévaló, íme a lelkem nincsen megtisztálatlanítva, s elhullott és széttépett állatot nem ettem ifjúkoromtól fogva egész mostanáig és undokság húsa nem jutott az én számba 15 És szólt hozzá: Lásd, megengedtem neked a marhaganéjt ember sara helyett,

hogy azon készítsd el kenyeredet. 16 És szólt hozzá: Ember fia, íme én eltöröm a kenyér pálcáját Jeruzsálemben és majd esznek kenyeret súly szerint és aggódással, vizet pedig mérték szerint és álmélkodással fognak inni; 17 hogy hiányuk legyen kenyérben és vízben, és eliszonyodnak egyik, a másikán és elsiénylenek bűnükben.

5 Te pedig, ember fia, végy magadnak éles kardot, borbélyok borotvájául vedd magadnak, vezesd végig fejeden és szakálladon, erre végy magadnak mérőserpenyőket és osszad föl: 2 egyharmadot tűzben égess el a város közepén, amint letelnek az ostrom napjai, és végy egyharmadot és vagdald szét a karddal körülötte, egy harmadot pedig szójára a szélnek – és kardot fogok kirántani utánuk. 3 És végy onnan egy keveset és kösd be ruhád szöglleteibe, 4 és abból végy ismét és vesd a tűzbe és égesd el a tűzben; ebből tűz fog eredni Izrael egész házára 5 így szól az Úr, az Örökkévaló: Ez a Jeruzsálem -nemzetek közibőle helyeztem, körülötte pedig országok; 6 de engedetlenkedett rendeleteim iránt, hogy gonoszabb legyen a nemzeteknél, és törvényeim iránt jobban a körülötte levő országoknál; mert rendeleteimet megvetették és törvényeim szerint nem jártak. 7 Azért így szól az Úr, az Örökkévaló: Mivelhogy engedetlenkedtetek, jobban a körülöttetek levő nemzeteknél, törvényeim szerint nem jártatok és rendeleteimet véghez nem vittétek, és a körülöttetek levő nemzetek rendeletei szerint sem cselekedtettek: 8 azért így szól az Úr, az Örökkévaló: íme ellened fordulok én is és végzek közepetted ítéleteket a nemzetek szeme láttára; 9 és cselekszem rajtad olyat, amit nem cselekedtem és amihez hasonlót nem fogok többé cselekedni mind a te utálatosságaid miatt. 10 Azért atyák gyermeket fognak enni közepetted és a gyermeket atyákat eszik meg; és végzek rajtad büntetést és minden szélnek elszórom minden maradékodat. 11 Azért ahogy élek, úgymond az Úr, az Örökkévaló, bizony mivel a szentélyemet megtisztálatlanítottad mind a te undokságaidal és minden a te utálatosságaidal, én is elvonom a szememet, hogy ne sajnáljon és én sem könyörülök. 12 Harmadrészed dögvészben hal meg és éhségen semmisül meg közepetted, egy harmadrész kard által esik el körülötte; harmadrészt pedig minden szélnek szórok el és kardot rántok ki utánuk. 13 Akkor fogytáig dűl haragom és lecsillapítom rajtukat hevemet és megnyugtatom magamat; és megtudják, hogy én az Örökkévaló beszéltem buzgalmamban, midőn rajtukat bevezetem hevemet. 14 És teszlek rommá és gyalázattá a körülötted levő nemzetek között, minden arra járónak szeme láttára 15 És így lesz gyalázás és káromlás, okulás és

eliszonyodás a körülötted levő nemzeteknél, midőn végzek rajtad büntetést haraggal és hévvel és a hévnek fenyítéseivel; én az Örökkévaló beszéltem; 16 amikor az éhségnek rossz nyilait ellenük kibocsátom, amelyek pusztításra lesznek, amelyeket kibocsátok pusztítástokra; és éhséget tovább is hozok rátok, és eltöröm nálatok a kenyér pálcáját. 17 Bocsátok rátok éhséget és gonosz vadat; hogy gyermekeidől fosszanak meg téged és dögvész meg vér átvonul rajtad, és kardot hozok rád. Én az Örökkévaló beszéltem.

6 És lett hozzá az Örökkévaló igéje, mondván: 2 Ember fia, fordíts arcdat Izrael hegyei felé és prófétálj róluk. 3 Szój: Izrael hegyei, halljátok az Úrnak, az Örökkévalónak igéjét! Így szól az Úr, az Örökkévaló a hegyekhez és dombokhoz, a medrekhez és völgyekhez, íme én hozok rátok kardot és megsemmisítem magaslataitokat; 4 és elpusztulnak oltáraitok és eltöretnek naposzlopaitok, és undokságaitok elévetem megöltjeiteket. 5 És Izrael fiainak hullálat undokságaiak előtt teszem, és elszórom csontjaitokat oltáraitok körül. 6 Mind a lakóhelyeiteken a városok romba dőlnek és a magaslatok elpusztulnak, azért hogy romba dőljenek és elpusztuljanak oltáraitok és eltörjenek és eltűnjenek undokságaitok és levágassanak naposzlopaitok és eltöröltesseken műveitek. 7 És megöltek esnek el köztetek, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló. 8 De hagyok maradékot, azzal, hogy lesznek közületek kardtól menekültek a nemzetek között, midőn elszóródtok az országokban. 9 Akkor majd megemlékeznek rólam menekültjeik a nemzetek között, aholna fogásába vitettek ők, kiknek megtörtem parázna szívüket, amely elpártolt tőlem és szemeiket, amelyek undokságaiak után parázna költöztek; és megundorodnak öönmaguktól a gonoszságok miatt, melyeket elkövették minden az Út utálatosságai szerint. 10 És megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló; nem hiába mondtam meg, hogy megcselekszem velük ezt a veszedelmet. 11 Így szól az Úr, az Örökkévaló: Verj a kezedbe és toppants lábaddal és mondj jajt Izrael házának minden a gonosz utálatosságai fölött, mivel kard, éhség és dögvész által fognak elesni. 12 A távollevő dögvészben fog meghalni, a közellevő kard által fog elesni, a megmaradt és ostrom alatt levő éhségen fog meghalni; így végzem el haragomat rajtuk. 13 És megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló, midőn ott lesznek megöljeik undokságaiak közepette oltáraik körül, minden magas dombon, mind a hegycsúcsokon és minden zöldellő fa alatt s minden sűrű lombú tölgy alatt, azon helyen, ahol kellemes illatot adtak minden az undokságainak. 14 És kinyújtom rájuk kezemet és teszem az országot pusztulássá és pusztasággá a pusztától egészen Dibláig

mind a lakóhelyeiken, hogy megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló.

7 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **2** Te pedig, ember fia, így szól az Úr, az Örökkévaló Izrael földjéhez: Vég, eljött a vég az ország négy sarkára **3** Most íme rajtad a vég, rádbocsátom haragomat, rnegitéllek útjaid szerint és rádvetem mind az utálatosságaidat; **4** nem fog téged sajnálni a szemem és nem fogok könyörülni, mert utaidat hárítom rád és utálatosságaid közepetted lesznek, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló. **5** Így szól az Úr, az Örökkévaló: vész, egyetlen vész íme jön! **6** Vég jön, jön a vég, ébredt ellened, íme jön. **7** Jön a végzet rád, ország lakója, jön az idő, közül a nap zavarodás és nem kurjantás a hegyeken. **8** Most a közelben rád ontom hevemet és elvégzem rajtad haragomat, megítéllek útjaid szerint és rádvetem mind az utálatosságaidat. **9** És nem fog sajnálni a szemem és nem fogok könyörülni, útjaid szerint vetek rád és utálatosságaid közepetted lesznek, hogy megtudjátok, hogy én az Örökkévaló verek. **10** Íme a nap, íme jön, kisaradt a végzet, kivirágzott a vessző, kivult a kevélység. **11** Az erőszak támadt, gonoszság vesszejűl, nem marad semmi belőlük, sem tömegükből, sem tombolásukból, jajszó sincsen értük. **12** Jött az idő, elérkezett a nap, a vevő ne örljön és az eladó ne gyászoljon, mert harag lobban fől egész tömege ellen. **13** Mert az eladó nem jut vissza az eladott jószághoz, amíg az elők közt van az élete, mart látomás szól egész tömegének, nem fordul el, és kiki a bűne miatt életüket nem tartják meg. **14** Fújták a harsonát, elkészítettek minden, de nincs ki harcba megy, mert haragom lobbant fől egész tömege ellen. **15** A kard künn s a dögvész meg az éhség belül; ki a mezőn van, a kard által hal meg, s ki a városban van, azt éhség és dögvész emészti meg. **16** És menekülnek a menekülőik, s olyanok lesznek a hegyeken mint a völgyek galambjai, melyek búgnak mindannyian – ki-ki bűne miatt. **17** Mind a kezek ellankadnak és mind a térek vízként folynak szét. **18** És zsákokat kötnek föl és borzadály borítja őket, minden arcon szégyen és minden a fejeiken kopaszág. **19** Ezüstjüket az utcára dobják és aranyuk fertőzöttet lesz, ezüstjük és aranyuk nem mentheti meg őket az Örökkévaló haragjának napján, vágyukat nem elégítik ki és hasukat meg nem töltik, mert bűnre való botlásukká lett. **20** És ékes díszét gőggé tették és utálatos képeiket, undokságaikat készítették belőle, azért tettem azt nekik fertőzetté. **21** És majd az idegenek kezébe adom prédául és a föld gonoszainak zsákmányul, hogy megszentségtelenítsek. **22** És elfordítom tőlük arcomat

és majd megszentségtelenítik kincsemet, és bemennek abba garázdálkodók és megszentségtelenítik. **23** Készítsd a láncot, mert az ország telve van vérontó ítéettel és a város telve van erőszakkal. **24** És elhozom a nemzetek legrosszabbjait, hogy elfoglalják házaikat, és megszüntetem a hatalmasok gőgjét és megszentségtelenítetnek szentélyeik. **25** Rettegés jön, keresnek békét, de nincsen. **26** Baleset jön balesetre, hír lesz hír után, keresnek látomást a prófétától, de tanítás elvész a papítól, tanács a vénetktől. **27** A király gyászol, a fejedelem ámulatba öltözik, s az ország népének kezei megrémülnek; útjuk szerint fogok cselekedni velük és ítéleteik szerint fogom őket ítélni, hogy megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló.

8 És volt a hatodik évben, a hatodik hóban, a hónap ötödikén – én a házamban ütem és előttem ültek Jehúda vénei – rámesett ott az Úrnak, az Örökkévalónak keze. **2** És láttam, íme egy alak mint tűznek látszata, derekának látszatától lefelé tűz, s derekától felfelé mint fénynek a látszata, mint egy csillgó ércnek a színe. **3** És kinyújtott egy kézformát és megfogott engem hajam fürtjénél fogva; és fölvett egy szellem a föld és az ég közé és elvitt engem Jeruzsálembe isteni látomásokban a belső kapu bejáratához, amely északnak fordul, ahol helye volt a bosszantás bálványának, a bosszántónak. **4** És íme ott volt Izrael Istenének dicsősége, mint azon látomás, amelyet a síkságban láttam. **5** És szolt hozzám: Ember fia, emeld csak fel szemeidet észak felé! És felemeltem szemeimet észak felé és íme északra az oltár kapujától a bosszantás eme bálványa a bemenetnél. **6** És szolt hozzám: Ember fia, látod-e, mit cselekszenek ők? Azon nagy utálatosságokat, melyeket az Izrael házabeliek itt cseleksznek, hogy eltávolodjanak szentélyemtől? De még újra fogsz látni nagy utálatosságokat. **7** És bevitt engem az udvar bejáratához, és láttam, íme egy lyuk a falban. **8** És szolt hozzám: Ember fia, törd csak át a falat. Áttörtem a falat és íme egy ajtónyílás. **9** És szolt hozzám: Gyere és lásd a gonosz utálatosságokat, amelyeket ők itt cselekszenek. **10** Bementem és láttam és íme mindenféle alakja undok csúszómászónak és baromnak és Izrael házának mindenféle bálványai a falra festve, köröskörül. **11** És hetven férfi Izrael házának vénei közül – Jáazanjáhú, Sáfán fia pedig közöttük állt – előtük állva és mindegyiknek tömjénzője a kezében és a tömjénfelőnek illata felszállt. **12** És szolt hozzám: Láttad-e, ember fia, hogy mit cselekszenek Izrael házának vénei a sötétben, ki-ki az ő képes kamaráiban? Mert azt mondják: az Örökkévaló nem lát bennünket, elhagyta az Örökkévaló az országot. **13** És szolt hozzám: Még újra fogsz látni nagy

utálatosságokat, melyeketől ők cselekszenek. 14 És bevitt engem az Örökkévaló háza kapujának bejáratához, mely észak felé volt, és íme ott ülnek az asszonyok, siratva a Tammúz. 15 És szólt hozzá: Láttad-e, ember fia? Még újra fogsz látni ezeknél nagyobb utálatosságokat. 16 És bevitt engem az Örökkévaló házának belső udvarába, és íme az Örökkévaló templomának bejáratánál, a csarnok és az oltár között, mintegy huszonöt férfi, hártyákkal az Örökkévaló templomához, arcukkal pedig kelet felé, ők leborultak kelet felé a nap előtt. 17 És szólt hozzá: Láttad-e, ember fia? Csekélyseg-e Izrael házának megcselekedni azon utálatosságokat, melyeket itt cselekedtek, hogy megtöltötték az országot erőszakkal, és újra megharagítottak engem? És íme orrukhoz nyújtják a vesszőt. 18 De én is haraggal fogok cselekedni, nem sajnálkozik a szemem és nem kímélek; nagy hangon kiáltanak fülem hallatára, de nem hallom őket.

9 És nagy hangon kiáltott fülem hallatára, mondván: Közeledjetek, a városnak büntetői, s kikinek pusztító eszköze a kezében! 2 És íme, hat férfi jött a felső kapu felől, amely északra fordul, s kinek-kinek zúzó eszköze a kezében, egy férfi pedig közöttük lenbe volt öltözve, és írószer a derekán; jöttek és megálltak a rezoltár mellett. 3 Izrael Istenének dicsősége pedig elvonult a kerubról, amelyen volt, a ház küszöbérén; és szólította a lenbe öltözött férfit, kinek derekán írószer volt. 4 És szólt hozzá az Örökkévaló: Vonulj át a városon, Jeruzsálemen és jegyezz jegyet azon férfiak homlokára, akik sőhajtanak és nyögnek minden az utálatosságok miatt, melyek benne elkövettetnek. 5 Amazokhoz pedig mondta fülem hallatára: Vonuljatok át a városon ő utána és verjetek; ne sajnálkozzék szemetek és ne kíméljetek. 6 Vént, ifjút és hajadont, gyermeket és asszonyokat öljettek meg pusztításra, de senkihez, aki a jegy van, ne közeledjetek; és szentélyemen kezdjétek! És megkezdték azon vén férfiakon, kik a ház előtt voltak. 7 És szólt hozzájuk: Tisztátlanítások meg a házat és töltések meg az udvarokat megölettekkel; menjetek ki. És kimentek és vertek a városban. 8 És volt, midőn vertek, én pedig megmaradtam, leborultam arcomra, kiáltottam és mondtam: Jaj, Uram, Örökkévaló, el akarod-e pusztítani Izrael egész maradékát, midőn haragodat kiöntöd Jeruzsálemen? 9 És szólt hozzá: Izrael házának és Jehúdának bűne felette igen nagy, megtelt az ország vöröntással és a város telve van joghajlíttással, mert azt mondta: elhagyta az Örökkévaló az országot és az Örökkévaló nem lát. 10 De az én szemem sem fog sajnálkozni és nem fogok kímélni, útjukat a fejükre hárítom. 11 És íme a lenbe öltözött férfi, kinek derekán az

írószer volt, választ hozott, mondván: Tettem mind aszerint, amint parancsoltad nekem.

10 És láttam és íme a boltozaton, mely a kerubok feje fölött volt, mint egy zafírkő, mint egy trón alakjának látszata volt látható rajtuk. 2 És szólt a lenbe öltözött férfiúhoz és mondta: Menj be a kerekek közé a kerub alá és töltsd meg markodat tüzes parázzsal onnét a kerubok közül és szórd a városra. És bement szemem láttára 3 A kerubok pedig a háztól jobbra álltak, midőn a férfiú bement; és a felhő megtöltötte a belső udvart. 4 És fölemelkedett az Örökkévalónak dicsősége a kerubról a ház küszöbérére, és megtélt a ház felhővel, az udvar pedig tele volt az Örökkévaló dicsőségének fényével. 5 És a kerubok szárnyaik hangja hallatszott a külső udvarig, amilyen a mindenható Isten hangja, midőn beszél. 6 És volt, midőn megparancsolta a lenbe öltözött férfiúnak, mondván: végy tüzet a kerekek közül, a kerubok közül – bement és megállt a kerék mellett. 7 Ekkor a kerub kinyújtotta kezét a kerubok közül a kerubok között levő tűzhöz; abból fölvert és adott a lenbe öltözött férfiúnak markába; az vette és kiment. 8 És meglátszott a kerubokon emberkéznek a formája szárnyaik alatt. 9 És láttam és íme négy kerék a kerubok mellett, egy kerék egy kerub mellett és egy kerék egy kerub mellett; és a kerekek látszata olyan volt, mint a tarsis-kőnek színe. 10 És látszatuk: egy alakja volt mindenéyüknek, mintha kerék volna a kereken belül. 11 Mentükben négy oldaluk szerint mennek, nem fordulnak meg mentükben, hanem amely hely felé fordul a fej, utánmennek, nem fordulnak meg mentükben. 12 Egész testük pedig, hátuk, kezeik és szárnyaik, meg a kerekek tele voltak szemekkel köröskörül, mindenéyüknek kerekei. 13 A kerekeket, azokat forgókeréknek nevezték fülem hallatára. 14 És négy arca mindenéyknek: az egyik arc kerub-arc, a második arc ember-arc, a harmadik oroszlán-arc és a negyedik sas-arc. 15 És felemelkedtek a kerubok – az amaz állat, melyet láttam a Kebár folyónál. 16 És midőn mennek a kerubok, mellettük mennek a kerekek is, és midőn a kerubok emelik szárnyaikat, hogy felemelkedjenek a földről, a kerekek sem fordulnak el mellőlük; 17 álltukban állnak és felemelkedésükben felemelkednek velük, mert bennük van az állatnak szelleme. 18 És kiment az Örökkévaló dicsősége a ház küszöbéről és megállt a kerubok felett. 19 Erre emeltek a kerubok szárnyaikat és felemelkedtek a földről szemeim láttára kimentükben, és mellettük a kerekek. És megállt az Örökkévaló háza kapujának keleti bejáratánál, és Izrael Istenének dicsősége fölöttük volt, felülről. 20 Az amaz állat, amelyet Izrael Istene alatt láttam a Kebár folyónál:

és megtudtam, hogy kerubok azok. 21 Négy-négy arca mindegyiknek és négy szárnya mindegyiknek és emberi kezek alakja szárnyaik alatt. 22 Arcuk alakja pedig azok az arcok, amelyeket a Kebár folyónál láttam, látszatuk és ők maguk, mindegyik arca, irányában mentek.

11 És fölvett engem egy szellem és elvitt engem az

Örökkelvő házának keleti kapujához, amely kelet felé fordul és íme a kapu bejáratánál huszonöt férfiú; és láttam közöttük Jázanját, Azzúr fiát és Pelatjáhút, Benájáhú fiát, a nép nagyjait. 2 És szolt hozzám: Ember fia, ezek azon férfiak, akik jogtalanságot gondolnak ki és rosszra való tanácsot tanácsolnak e városban; 3 akik azt mondják: nincs az közel, hogy házakat építünk ő a fazék, s mi a hús! 4 Azért prófétálj róluk, prófétálj, ember fia! 5 És rámesett az Örökkelvónak szelme; és szolt hozzám: Szól! Így szól az Örökkelvő: ekképp szóltatok, Izrael háza, és ami fölszáll lelketekben, azt ismerem. 6 Sokasítottatok megöltjeiteket e városban és megtöltöttétek utcáit megölöttel. 7 Azért így szól az Úr, az Örökkelvő: Megöltjeitek, amelyeket benne ejtettetek, azok a hús, ő meg a fazék, titeket pedig kivisznek belőle. 8 Kardtól féltek és kardot hozok rátok, úgymond az Úr, az Örökkelvő. 9 Kivisztek benneteket belőle és adtak benneteket idegenek kezébe és büntetést végzek rajtak. 10 Kard által fogtok őlesni, Izrael határán ítélek meg benneteket és megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkelvő. 11 Ő nem lesz nektek fazékká, de ti lesztek benne hússá; Izrael határán ítélek meg benneteket. 12 És megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkelvő, én, akinek törvényei szerint nem jártatok és kinek rendeleteit nem tettétek meg, de a körülöttetek levő népek rendeletei szerint cselekedtetek. 13 És volt, amint prófétáltam, meghalt Pelatjáhú, Benája fia; arcomra borultam és nagy hangon kiáltottam és mondtam: Jaj, Uram, Örökkelvő, végpusztítást teszel-e Izrael maradékával? 14 És lett hozzám az Örökkelvő igéje, mondván: 15 Ember fia, testvéreid, a te testvéreid, rokonságod emberei és Izrael egész háza, mindenüjija, azok, kiknek mondtaik Jeruzsálem lakói: távolodjatok el az Örökkelvőtől, nekünk adatott az ország örökségül – 16 azért szólj: így szól az Úr, az Örökkelvő: noha eltávolíttam őket a nemzetek közé és noha elszórtam az országokba, mégis egy kevssé szentélyé lettem számukra az országokban, aholjáratuk. 17 Azért szólj: Így szól az Úr, az Örökkelvő: összegyűjtök benneteket a népek közül és egybegyűjtök benneteket azon országokból, amelyekbe elszóródtatok, és adom nektek Izrael földjét; 18 eljönnek oda és eltávolítják mind az undokságait és minden az utálatosságait belőle. 19 És adok

nekik egy szívet, és új szellemet adok beléjük, eltávolítom a kőszívét húsukból és adok nekik hús-szívet; 20 azért hogy törvényeim szerint járjanak és megőrizzék rendeleteimet és megtegyék azokat; és majd népül lesznek nekem, én pedig leszek nekik Istenül. 21 S akiknek az ő undokságaiak és utálatosságaiak szíve felé jár a szívük, azoknak útját fejükre hárítom, így szól az Úr, az Örökkelvő. 22 És emelyék a kerubok szárnyaikat és a kerekek ő mellettük Izrael Istenének dicsősége pedig fölöttük volt, felülről. 23 És elvonult az Örökkelvónak dicsősége a város közepéről és megállt a várostól keletre levő hegyen. 24 Egy szellem pedig fölvett engem és elvitt Kaszdímba, a számkivetettséghoz, látomásban Isten szelme által; és elvonult rólam a látomás, melyet láttam. 25 És elmondtam a számkivetettségeknek az Örökkelvő szavait minden, melyeket láttattatt velem.

12 Lett hozzám az Örökkelvő igéje, mondván: 2 Emberfia,

az engedetlenség háza közt lakol, akiknek szemeik vannak, hogy lássanak, de nem láttak, füleik vannak, hogy halljanak, de nem hallottak, mert engedetlenség háza ők. 3 Te pedig ember fia, készíts magadnak elköltözésre való holmit és költözz el nappal szemeik láttára; és költözz el a helyedről más helyre szemeik láttára, hátha látták, mert engedetlenség háza ők. 4 És vidd ki nappal holmidat mint elköltözésre való holmit szemeik láttára, te pedig menj ki este szemeik láttára, amint kimennek az elköltözök. 5 Szemeik láttára törд át magadnak a falat és vidd ki rajta. 6 Szemeik láttára vállon hordd, éjhomályban vidd ki, arcodat takard be, hogy ne lásd a földet, mert csodajelűl tettelek Izrael háza számára. 7 És így tettem, amint nekem parancsoltatott: holmimat kivittem, mint elköltözésre való holmit nappal, este pedig kézzel áttörtem magamnak a falat; éjhomályban kivittem, vállon hordtam szemeik láttára. 8 És lett hozzám az Örökkelvő igéje reggel, mondván: 9 Ember fia, nemde szolt hozzád Izrael háza, az engedetlenség háza, mit cselekszel? 10 Szól hozzájuk: Így szól az Úr, az Örökkelvő: a fejedelemnek Jeruzsálemben szól ez a beszéd, meg Izrael egész házának, akiknek ő közepében van. 11 Szólj: én vagyok a ti csodajelletek; amint én tettem, úgy fog tétetni általuk, számkivetésbe, fogásába fognak menni. 12 És a fejedelem, aki közepükben van, vállán fog hordani éjhomályban és kimenni, a falat török át, hogy kivigyenek rajta; arcát be fogja takarni, azért hogy szemmel ne lássa ő az országot. 13 És kiterítem rá hálómat és megfogatik varsámban és elviszem őt Bábelbe, Kaszdímba országába, de azt nem fogja látni és ott fog meghalni. 14 Mindazokat pedig, akik körülötte vannak, az ő segítségét és valamennyi

csapatjait szét fogom szórni minden szélnek, és kardot fogok rántani utánuk; **15** hogy megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló, midőn elszélesztem őket a nemzetek között és elszírom őket az országokban. **16** De meghagyok közülük csekély számban embereket, a kardtól, az éhségtől és a dögvéstől, azért hogy elbeszéljék mind az ő utálatosságaikat a nemzetek között, aholára eljutnak; és megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló. **17** És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **18** Ember fia, kenyeredet remegésben egyed és vizedet reszketésben és aggódásban igyad. **19** És szól az ország népéhez: Így szól az Úr, az Örökkévaló Jeruzsálem lakóról, Izrael földjén: kenyérüket aggódásban fogják enni és vizüket álmélkodásban fogják inni, azért hogy kipusztuljon országuk a teljéből mind a benne lakóknak erőszaka miatt. **20** És a lakott városok romba dőlnek és a föld pusztasággá lesz, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló. **21** És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **22** Ember fia, micsoda nektek ez a közmondás Izrael földjén, hogy mondják: hosszúra nyúlnak a napok és elvész minden látomás? **23** Azért szól hozzájuk: Így szól az Úr, az Örökkévaló: megszüntetem ezt a közmondást és nem fogják azt többé mondogni Izraelben; hanem beszélj hozzájuk: közelednek a napok és minden látomásnak dolga. **24** Mert nem lesz többé semmi hamis látomás és simaszavú jóslat Izrael házának közepette. **25** Mert én az Örökkévaló beszélek, s amely szót szólok, az meg fog történni, nem húzódik többé, mert a ti napjaitokban, engedetlenség háza, szólok szót és megteszem, úgymond az Úr, az Örökkévaló. **26** És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **27** Ember fia, íme Izrael háza azt mondja: a látomás, amelyet ő lát, sok napra szól és távoli időkre prorfétál ő. **28** Azért szól hozzájuk: Így szól az Úr, az Örökkévaló, nem fog többé húzóni semmi igém; amely szót szólok, az meg fog történni, úgymond az Úr, az Örökkévaló.

13 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **2** Ember fia, prorfétálj Izrael prorfétáiról, akik prorfétálhat és mondhat a saját szívükből való prorfétáknak: halljátok az Örökkévaló igéjét. **3** Így szól az Úr, az Örökkévaló: jaj az aljas prorféták fölött, akik saját szellemük után járnak és aszerint, amit nem láttak. **4** Mint rókák a romokban, olyanok a te prorfétáid, Izrael. **5** Nem hágtatok a résekbe, hogy falat vontatok volna Izrael háza körül, megálva a harcban, az Örökkévaló napján. **6** Hamisságot láttak és hazug jóslatot, akik azt mondatták: Úgymond az Örökkévaló, holott az Örökkévaló nem küldte őket, és biztatnak az ige teljesedésével. **7** Nemde, hamis látomást láttatok és hazug jóslatot mondattak,

midőn mondattak: Úgymond az Örökkévaló, holott én nem szóltam. **8** Azért így szól az Úr, az Örökkévaló: Mivelhogy hamisságot beszéltetek és hazugságot láttatok, azért íme én ellenetek fordulok, úgymond az Úr, az Örökkévaló. **9** És kezem lesz azon prorféták ellen, akik hamisságot látnak és hazugságot jósolnak: népem tanácsában nem lesznek és Izrael házának jegyzékébe nem jegyzetetnek és Izrael földjére nem jutnak be; hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, az Örökkévaló. **10** Csakis mivelhogy megtévesztették népemet, mondván: béke! és nincsen béke; ő rekeszhalat épít és ők azt bevakolják mázzal. **11** Szólj a mázzal vakolókhöz, hogy le fog dőlni; lesz áradó eső és ti, jégkövek, hullani fogtok és viharuk szelle ki fog törni? **12** És íme bedől a fal; nemde azt mondják nektek: hol a vakolás, amit vakoltatok? **13** Azért így szól az Úr, az Örökkévaló: Kitörétem viharok szelét hevemben és áradó eső lesz haragomban és jégkövek hévvel végpusztításra. **14** És lerombolom a falat, melyet mázzal vakoltatok be es a földhöz éretem, hogy föltárujjon alapja; le fog dőlni és ti elpusztultok benne, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló. **15** És elvégzem haragomat a falon és azokon, kik mázzal bevakolták; és azt mondomb nektek: nincs a fal és nincsenek akik bevakolták. **16** Izrael prorfétái, akik Jeruzsálemről prorfétáltak és láttak neki béke-látomást, holott nincs béke, úgymond az Úr, az Örökkévaló. **17** Te pedig, ember fia, fordítsd arcodat néped leányaihoz, akik saját szívükből prorfétálkodnak és prorfétálj róluk. **18** És szólj: Így szól az Úr, az Örökkévaló: jaj azoknak, akik párnákat varrogatnak minden kézcsuklóra és kendőket készítnek minden termet fejére, hogy lelkeket vadásszanak. Vajon népem lelkeit vadásszátok-e és magatoknak a lelkeit életben tartjátok-e? **19** Megszentségtelenítettetek engem népemnél néhány marok árpáért, néhány darab kenyérért, hogy lelkeket öljettek, amelyeknek nem kellene meghalniuk és hogy életben tartsatok lekeket, melyeknek nem kellene élniük, amidőn hazudoztatok a hazugságra hallgató népemnek. **20** Azért így szól az Úr, az Örökkévaló: Íme én fordulok párnáitok ellen, amelyekkel a lekeket, mint szárnyasokat vadásszátok, és leszaggatom azokat karjaitokról; és elbocsátom a lekeket, amely lelkeket ti vadásztok, mint szárnyasokat. **21** És leszaggatom kendőitket és megmentem népemet kezetekből, és nem lesznek többé kezetekben vadászatra; és megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló. **22** Mivelhogy hazugul bántalmaztatók az igaznak szívét, holott én nem búsítottam meg, és megerősítették a gonosznak kezeit, hogy ne térjen meg gonosz útjáról, úgy hogy életben maradna. **23** Azért hamisságot nem fogtok látni és jóslatot nem fogtok jósolni többé; és megmentem

népemet kezetekből, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló.

14 És jöttek hozzám férfiak Izrael vénei közül és ültek előttem. **2** És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **3** Ember fia, ezek a férfiak szívükbe juttatták bálványaiat és bűnük botlását arcuk elé helyezték, vajon megkérdeztessem-e magamat általuk? **4** Azért beszél velük és szólj hozzájuk: Így szól az Úr, az Örökkévaló: Mindenki Izrael házából, aki szívébe juttatja bálványait és bűnénék botlását arca elé állítja és bemegy a prófétához – én az Örökkévaló kész vagyok neki felelni, aki sok bálványával jön, **5** azért hogy szívén fogjam meg Izrael házát, akik elfordultak tőlem bálványaiak miatt mindenjában. **6** Azért szólj Izrael házához: Így szól az Úr, az Örökkévaló: térijetek meg, fordítások el bálványaitoktól, igenis mind a ti utálatosságaitoktól fordítások el arcotokat! **7** Mert mindenki Izrael házából és a jövevény közül, aki Izraelben tartózkodik, ha elválik tőlem és szívébe juttatja bálványait és bűnénék botlását arca elé teszi, és bemegy a prófétához, hogy megkérdezzék engem: én az Örökkévaló kész vagyok felelni neki magammal; **8** fordítom arcomat ama férfiú ellen és teszem őt jellé és példabeszéddé és kiirtom népem közül, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló. **9** A próféta pedig, midőn rábeszéltek és igét mond, én az Örökkévaló beszéltem rá ama prófétát, majd kinyújtom ellene kezemet és kipusztítom Izrael népem közepéből. **10** És viselni fogják bűnüköt; amilyen a kérdezőnek bűne, olyan lesz a prófétának bűne. **11** Hogy ne tévelyegjen el többé Izrael háza tőlem és többé meg ne tisztálatának magukat mind az ő bűntetteik által, hogy nekem népül legyenek és én nekik Istenül leszek, úgymond az Úr, az Örökkévaló. **12** És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **13** Ember fia, ország midőn vétkezik ellenem, hűtlenséget követve el, és kinyújtom ellene kezemet és eltöröm neki a kenyér botját és bocsátok rá éhséget és kiirtok belőle embert és állatot. **14** És volna benne ez a három férfiú: Nőé, Dániel és Jób: ők igazságuk által megmentik lelküket, úgymond az Úr, az Örökkévaló. **15** Ha gonosz vadat járatosk át az országon, hogy elnéptelenítse és pusztasággá lesz, átjáró nélkül, a vad miatt, **16** Ez a három férfiú benne, ahogy élek, úgymond az Úr, az Örökkévaló, sem fiakat, sem leányokat nem mentene meg; egyedül ők menekülnek meg, az ország pedig pusztasággá válnék. **17** Vagy kardot hozok amaz országra és ezt mondomb: kard járjon át az országon és kiirtok belőle embert és állatot; **18** és benne van ez a három férfiú, ahogy élek, úgymond az Úr, az Örökkévaló,

nem mentenek meg fiakat és leányokat, hanem egyedül ők menekülnek meg. **19** Vagy dögvészt bocsátok amaz országra és kiöntök rá haragomat, vérrel kiirtva belőle embert és állatot, **20** és Nőé, Dániel és Jób volna benne, ahogy élek, úgymond az Úr, az Örökkévaló, sem fiat, sem leányt nem mentenek meg, ők maguk igazságuk által mentik meg a lelküket. **21** Mert így szól az Úr, az Örökkévaló: hátha még az én négy gonosz büntetésem: kardot, éhséget, vadállat és dögvészt bocsátom Jeruzsálemre, kiirtva belőle embert és állatot! **22** De íme megmarad benne menekült rész, azok, akik kivitetnek, fiak és leányok, íme ők kijönnek hozzátok és lájtátok útjukat és cselekedeteiket, akkor megvígasztaoldtok azon veszedelem miatt, amelyet Jeruzsálemre hoztam, mind amiatt, amit hoztam rá. **23** Ugyanis megvígasztahnak benneteket, ha majd lájtátok útjukat és cselekedeteiket; és meg fogjátok tudni, hogy nem hiába cselekedtem mindenzt, amit cselekedtem rajta, úgymond az Úr, az Örökkévaló.

15 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **2** Ember fia, mi lesz a szőlőtőnek fájával mind a fa között, a venyigével, mely az erdőnek fái között van? **3** Vesznek-e belőle fát, hogy földolgozzák munkára, avagy vesznek-e belőle szegét, hogy raaggassanak mindenféle edényt? **4** Íme a tűznek adatott fölemésztésre, ha két végét fölemészette a tűz, közepe pedig megperzselődött, vajon alkalmas lesz-e munkára? **5** Íme, mikor ép volt, nem volt földolgozható munkára, hát még ha tűz emészette föl és megperzselődött, földolgozható-e még munkára? **6** Azért így szól az Úr, az Örökkévaló: Mint a szőlőtőnek fáját az erdő fái között, amelyet a tűznek adtam fölemésztésre, úgy adom oda Jeruzsálem lakóit. **7** És ellenük fordítom arcomat; a tűzből mentek ki, és a tűz emészti meg őket, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló, midőn ellenük irányítom arcomat. **8** És pusztasággá teszem az országot, mivelhogy hűtlenséget követtek el, úgymond az Úr, az Örökkévaló.

16 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **2** Ember fia, tudasd Jeruzsálemmel az ő utálatosságait. **3** És szólj: Így szól az Úr, az Örökkévaló Jeruzsálemhez: Eredeted és születésed a kánaáninak országából való; atyád emóri és anyád chittita nő. **4** Születésed pedig: amely napon születtél, nem metszetet el köldököt, vízben nem fürösztettél tisztítás végett, sózni nem sózattál meg és pólyázni nem pólyáztattál be. **5** Szem nem sajnálkozott rajtad, hogy tettek volna veled egyet is ezek közül, megkönyörülve rajtad; hanem eldobtált a mező színére, mert lelék megutált téged, amely napon születtél. **6** Ekkor elmentem mellettes és

láttalak véreben ftrengve és mondta neked: véreben élj, és mondta neked: véreben élj! 7 Sok ezerré mint a mező növényét tettelek, gyarapodtál és nagyá lettél és a díszek díszébe jutottál; az emlők megszárdultak, hajad megnőtt, de meztelen és mezítelen voltál. 8 Elmentem melletted és láttalak s íme itt az idő, a szerelem ideje és rád terítettem ruhám szárnyát és befedtem meztelenségedet; megesküdtem neked és szövetségre léptem veled, úgymond az Úr az Örökkévaló, és enyém lettél. 9 És megfűrészöttetek vízben és leöblítettem rólad véredet és megkentelek olajjal; 10 felöltözöttetek hímes ruhába, felsaruztak táchásbőrrel és felkötöttem rád bysszust és selyemmel takartalak be: 11 és feldíszítettelek dísszel, karperecet adtam kezeidre és láncot a nyakadra. 12 Gyűrűt adtam orrodra, karikákat füleidbe és pompás koronát fejedre. 13 Díszítettem magadat arannyal és ezüsttel, öltözeted bysszus, selyem és hímes ruha; lánglisztet, mézet és olajat ettél és szép voltál igen nagyon és királyságra voltál alkalmas. 14 És hírnév terjedt rólad a nemzetek között szépséged miatt, mert tökéletes volt az én ékességem által, melyet rádtettem, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 15 De elbizakodtál szépséged által és paráználkodtál hírnevednél fogva és kiöntötted paráznáságodat minden arra menőnek, hogy övé legyen. 16 És vettél ruhádból és készítettél magadnak tarka magaslatokat és paráználkodtál rajtuk: illesmi nem esett meg és nem lesz. 17 És vettet pompás holmidat, az én aranyomból és ezüstomból, amelyet adtam neked és készítettél magadnak férfiképeket és paráználkodtál velük, 18 És vettet a te hímes ruhádat és betakartad őket; s olajomat és tömjénetet előjük adtad. 19 És kenyeremet, amelyet neked adtam – lánglisztet, olajat és mézet adtam enned – azt előjük adtad kellemes illatul s így volt, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 20 És vettet fiaidat és leányaidat, akiket szültél nekem és levágadt őket számukra eledelű; vajon kevés volt-e a te paráznáságodból, 21 hogy leölted fiaimat is és odaadtad, tűzön átvezetve őket számukra. 22 És mind a te utálatosságaid és paráznáságaid mellett nem emlékeztél meg ifjúkorod napjairól, amidőn meztelen és mezítelen voltál, véreben ftrengő voltál. 23 És volt mind a te gonosztetteid után, jai, jai neked, úgymond az Úr, az Örökkévaló – 24 építettél magadnak boltozatot és készítettél magadnak magaslatot minden piacon; 25 minden út elején építettet magaslatot, utálattá tettet szépségedet és szétterpesztettem lábaidat minden aramenőnek és szaporítottad paráznáságaidat. 26 Paráználkodtál Egyiptom fiai, nagytestű szomszédaid felé és szaporítottad paráználkodásaidat, hogy megharagits engem. 27 És íme kinyújtottam kezemet ellened és

megcsökkentettem illetményedet és odaadtalak gyűlölödnek dühébe, a filiszteusok leányainak, aikik szégyenkeznek a te fajtalan utad miatt. 28 És paráználkodtál Assúr fiai felé, mivelhogy nem laktál jól; paráználkodtál velük és nem is laktál jól. 29 És megsokasítottad paráználkodásodat a kalmárok országa, Kaszdím felé, de ezzel sem laktál jól. 30 Mi hervatag a te szíved, úgymond az Úr, az Örökkévaló, midőn mindezeket cselekedted, önhatalmú paráznánőnek cselekedeteit! 31 Midőn építetted boltozatodat minden út elején és magaslatodat készítetted minden piacon, és nem voltál olyan mint parázná nő, megvetve a paráznabért. 32 Házasságtörő asszony te, aki férje mellett idegeneket vesz el. 33 Mind a parázná nőknek adnak ajándékot, te pedig ajándékaidat adtad mind a szeretőidnek és megvesztegettet őket, hogy hozzád jöjenek mindenünnben, a te paráznaságoddal. 34 Így történt veled a paráználkodásodban ellenkezője az asszonyoknak, utánad ugyanis nem paráználkodtak; és midőn paráznabért adtál, de neked nem adatott paráznabér, így lettél ellenkezőjük. 35 Azért, paráznanő te, halljad az Örökkévaló igéjét. 36 Így szól az Úr, az Örökkévaló, mivelhogy kiömlött az érced és feltáródott szemérméd a szeretőid felé omló paráználkodásaidban és minden a te utálatos bálványaid miatt és gyermekeid elontott vére fejében, aikiket nekik adtál: 37 azért íme én összegyűjtöm szeretőidet mind, aikiknek kellemes voltál és mindeneket, aikiket szerettél, azokkal együtt, aikiket gyűlöltél, összegyűjtöm őket ellened mindenünnben és föltárom előttem szemérmédet, hogy lássák egész szemérmédet. 38 És ítélek fölöttek, amint ténnek házasságtörő és vérontó nők fölött és harag meg bosszú vérévé teszlek. 39 És kezükbe adlak téged és lerombolják boltozatodat és lerontják magaslataidat és lehúzzák rólad ruhádat és elveszik díszes ékszereidet; és otthagynak meztelenül és mezítelenül. 40 És fölhoznak ellened gyülekezetet és megköveznek téged kövel és összegyagdalnak téged kardjaikkal. 41 És elégetik házaidat tűzben és végeznek rajtad büntetést sok asszony szeme láttára; és megszüntetem parázná létedet, és paráznabért sem fogsz többé adni. 42 És csillapítom az én hevemet rajtad és eltávozik bosszúságom tőled, és megnyugszom és nem haragszom többé. 43 Mivelhogy nem emlékeztél meg ifjúkorod napjairól és mindezekkel haragot okoztál nekem, tehát én is lám utadat fejedre hárítom, úgymond az Úr, az Örökkévaló; vagy nem cselekedted-e a fajtalanágot minden a te utálatosságaid mellett? 44 Íme minden példázó terélad fog példázni, mondván: amilyen az anya, olyan a leánya. 45 Anyádnak leánya vagy, megutálója férjének, és

gyermekinek és nővére vagy nővéreidnek, akik megutálták férjüket és gyermekiket; anyátok chittita nő és atyátok emóri. 46 Nagyobbik nővéred Sómrón, ő meg leányai, aki balkezdről lakik, a náladnál kisebb nővéred pedig, aki jobbkezdről lakik, Szodoma meg leányai. 47 Avagy nem az ő útjaikon jártál és nem az ő utálatosságaik szerint cselekedtél Kevés híján még romlottabb voltál náluk minden a te utaidon. 48 Ahogy én élek, úgymond az Úr, az Örökkévaló, nem cselekedett Szodoma nővéred, ő meg leányai, amint cselekedtél te meg leányaid. 49 Íme, ez volt Szodoma nővérednek bűne: gőgösség; kenyérnek bősége és nyugodt jólét jutott neki és leányainak, de szegénynek és szűkölködőnek kezét nem támogatta. 50 És felfuvalkodtak és utálatosságot követték el előttem, tehát eltávolítottam őket, amint láttam. 51 Sómrón pedig vétkeid felét sem vétkeztek és te többé tettek utálatosságaidat az övéknél, úgy, hogy igazoltad nővéreidet mind a te utálatosságaid által, amelyeket elkövettél. 52 Te is viseld gyalázatot, mivelhogy mentségére lettél nővéreidnek: vétkeid által, melyekkel utálatosabban cselekedtél náluknál, ők igazoltabbak nálad; tehát te is szégyenkezzél és viseld gyalázatot, midőn igazoltad nővéreidet. 53 Majd visszahozom foglyait, Szodomának meg leányainak foglyait és Sómrónnak meg leányainak foglyait és visszahozom a te foglyaidat közepekkük; 54 azért, hogy viseld gyalázatot és megszégyenülj minden amiatt, amit elkövettél, midőn megvigasztaltad őket. 55 És nővéreid, Szodoma meg leányai visszatérnek, előbbi módjukba állíttatnak és Sómrón meg leányai visszatérnek előbbi módjukba, és te meg leányaid visszatértek előbbi módotokba. 56 Avagy nem volt-e a te Szodoma nővéred hírestelésül a te szájadban gőgösködésed napján? 57 Mielőtt nyilvánvalóvá lett a te gonoszságod, mint amely időben gyalázta téged Arám leányai és minden a körülötte levők, a filiszteusok leányai, aikig kigúnyoltak téged köröskörül. 58 Fajtalanságodat és utálatosságaidat, te viseltek azokat, úgymond az Örökkévaló. 59 Mert így szól az Úr, az Örökkévaló: Majd cselekeszem veled, amint cselekedtél te, aki megvetettél esküt, fölbontva szövetséget. 60 De megemlékezem én az ifjúkorod napjaiban veled kötött szövetségemről és fönntartok számodra örök szövetséget. 61 És meg fogsz emlékezni utaídról és megszégyenülsz, midőn magadhoz fogadod testvéreidet, a náladnál nagyobbakat a náladnál kisebbekkel együtt, és adom őket neked leányaidul, de nem a veled való szövetség folytán. 62 És én fenntartom szövetségemet veled, hogy megtudjad, hogy én vagyok az Örökkévaló; 63 hogy megemlékezzél és szégyenkezzél és ne legyen neked többé szájnak megnyílása gyalázatod

miatt, amitőn engesztelest adok neked minden azért, amit elkövettél, úgymond az Úr, az Örökkévaló.

17 És lett hozzá az Örökkévaló igéje, mondván: 2 Ember fia, adj fel egy rejtvényt és mondj egy példázatot Izrael házáról. 3 És mondjad: így szól az Úr, az Örökkévaló. A nagy sas, a nagy szárnyú, hosszú tollú, teli tollazatú, melynek tarka a színe, eljött a Libazonba és elvette a cédrusnak sudarát; 4 gallayainak legfelsőbbjét letépte és elvitte kalmárok országába, kereskedők városában helyezte el. 5 És vett az ország vetéséből és vetésre való mezőbe tette, elvitte nagy víz mellé, fűzfaképen helyezte el. 6 Kisarjadt és terjeszkedő szőlőtővé lett, alacsony termetűvé úgy hogy ágai hozzáhajoltak és gyökerei alatta voltak; és szőlőtővé lett, vesszőket hajtott és ágacsákat ereszttet. 7 De volt egy nagy sas, nagy szárnyú és sok tollozatú és íme, ez a szőlőtő feléje görbítette gyökereit és ágait hozzá ereszttette, hogy őt itassa, ültetvénye ágyaiból. 8 Jó mezőre, nagy víz mellé van ültetve, hogy lombot hajtson és gyümölcsöt teremjen, hogy pompás szőlőtővé váljék. 9 Mondjad, így szól az Úr, az Örökkévaló: fog-e boldogulni? nemde ki fogja szakítani gyökereit és gyümölcsét lemetszi, hogy elszáradjon, minden kisarjadt levele el fog száradni; és nem nagy karral és sok néppel kell őt kirántani gyökereiből. 10 Íme el van ültetve, vajon fog-e boldogulni? Nemde, amint a keleti szél éri, száradva elszárad, sarjadása ágyain fog elszáradni. 11 És lett hozzá az Örökkévaló igéje, mondván: 12 Mondjad csak az engedetlenség házának: nemde tudjátok, mik ezek? Mondjad: Íme eljött Bábel királya Jeruzsálemben és elvitte királyát és nagyait és vitte őket magához Bából. 13 És vett; a királyi magzatból és kötött vele szövetséget és esküve fogadta és az ország vezéreit elvitte, 14 hogy alacsony királyság legyen, hogy fől ne emelkedjék, megörizve az ő szövetségét, hogy az fennálljon. 15 De fellázadt ellene, követet küldve Egyiptomba, hogy adjanak neki lovakat és sok népet; vajon fog-e boldogulni, megmenekül-e aki ezeket teszi? Szövetséget bontott fől, és megmeneküljön: 16 hogy én élek, úgymond az Úr, az Örökkévaló, bizony azon király székhelyén, aki őt királyá tette, akinek esküjét megvetette és akinek szövetségét fölbontotta, ő nála, Bábel közepén fog meghalni. 17 És nem nagy hadsereggel és sok gyülekezettel fog vele együttműködni Fáraó a háborúban, mikor sáncot hárynak fől és ostromtoronyokat építenek, sok lélek kiirtására. 18 Hisz megvetette az esküt, fölbontva a szövetséget, és íme kezét adta és mindezeket tette: nem fog megmenekülni. 19 Azért, úgymond az Úr, az Örökkévaló, ahogy élek, bizony az én eskümet, melyet megvetett és szövetségemet, melyet

fölbontott, fejére hárítom. 20 És kiterítem rá hálómat és megfogatik varsámban és elviszem őt Bábelbe és ítéletré szállók ott vele hűtlenségéért, mellyel hűtlenkedett irántam. 21 És mind a szökevényei, minden csapatjában, kard által fognak elesni, és a megmaradottak minden szélnek fognak elszórni; és megtudjátok, hogy én az Örökkévaló beszéltem. 22 Így szól az Úr, az Örökkévaló: Majd veszek én a cédrusnak magas sudáróból és elültetem; legfelsőbb gallyaiából egy gyengít tépek le, és majd elplántálom én magas, ormos hegyre. 23 Izraelnek magasságos hegynél fogom elplántálni, hogy lombot hajtson és gyümölcsöt teremjen és pompás cédrussá váljék; és majd lakik alatta minden madár, minden szárnya, ágai árnyékában laknak. 24 És megtudják a mezőnek fái mind, hogy én az Örökkévaló alacsonyítottam le a magas fát, emeltem föl az alacsony fát, szárasztottam el a viruló fát és virágzottattam föl a száradt fát; én az Örökkévaló beszéltem és megteszem.

18 És lett hozzáam az Örökkévaló igéje, mondván: 2 Mit

akartok ti, midőn ezzel a példabeszéddel éltek Izrael földjén, mondván: az apák egrest esznek és a fiúk fogai vásnak belé? 3 Ahogy élek, úgymond az Úr, az Örökkévaló, nem lesz többé helye annak, hogy ezzel a példabeszéddel éljeket Izraelben. 4 Lám mind a lelkek az enyéim, úgy az atyának lelke mint a fiúnak lelke az enyéim; a vétkező lélek, az hal meg. 5 És ha valaki igaz lesz és jogot és igazságot művel: 6 a hegyeken nem evett és szemét nem emelte föl Izrael házának bálványaihoz, felebarátjának feleségét nem fertőztette meg és nőhöz tisztaulása alatt nem közeledik; 7 senkit nem szorongat, az adósságért vett zálogot visszaadja, rablást nem követ el, kenyérét adja az éhezőnek és a mezítelent ruhával takarja be; 8 kamatra nem ad és többletet nem vesz, jogtalanságtól visszavonja kezét, igaz ítéletet hoz ember és ember között; 9 törvényeim szerint jár és rendeleteimet megőrizte, hogy igazságot műveljen: igaz ő, élni fog, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 10 De ha nemzett erőszakos fiút, vérontót és aki csak egyet is tett ezek közül, 11 amaz pedig mindezeket nem tette, hanem a hegyeken is evett és felebarátjának feleségét megfertőzette; 12 szegényt és szűkölködőt szorongatott, rablásokat követett el, zálogot nem ad vissza, a bálványokhoz emelte fel szemeit, utálatosságot cselekedett; 13 kamatra adott és többletet vett – éljen-e? Nem fog élni, mind ez utálatosságokat cselekedte, meg fog halni, vére lesz rajta! 14 De íme nemzett egy fiat, és az láttá atyának minden vétkeit, amelyeket elkövetett; láttá, és nem cselekszik azok szerint: 15 a hegyeken nem evett, szemeit nem emelte fel Izrael házának bálványaihoz,

felebarátjának feleségét nem fertőztette meg; 16 senkit nem szorongatott, zálogot nem vett el és rablást nem követett el, kenyérét az éhezőnek adta és a mezítelent betakarta ruhával; 17 a szegénytől visszatartotta a kezét, kamatot és többletet nem vett, rendeleteimet megtette, törvényeim szerint járt; az nem hal meg atyának bűnéért, élni fog. 18 Atyja, mivel fosztogatást követett el és rablást követett el testvérén és azt, ami nem jó, cselekedte népe között, íme meghalt bűnéért. 19 És ti mondjátok, miért nem viselte a fiú is az atyának bűnét? Hiszen a fiú jogot és igazságot művelte, mind a törvényeimet megőrizte és megcselekedte azokat: élni fog. 20 A vétkező lélek, az hal meg, a fiú nem viseli az atya bűnét és az atya nem viseli fia bűnét, az igaznak igazsága rajta magán lesz és a gonosznak gonoszsága rajta magán lesz. 21 De a gonosz, midőn elfordul minden vétkeiről, amelyeket elkövetett és megőrizi minden törvényeimet és művel jogot és igazságot, élni fog, nem hal meg. 22 Mind a bűntettei, melyeket elkövetett nem tartatnak neki emlékezetben; igazságért, amelyet művelte, élni fog. 23 Vajon kíványa kívánom-e a gonosznak halálát, úgymond az Úr, az Örökkévaló, nemde azt, hogy megtérjen útjairól és éljen. 24 De ha az igaz elfordul igazságától és jogtalanságot követ el, minden utálatosságok szerint cselekszik, amelyeket a gonosz cselekedett, éljen-e? Mind az igazságai, amelyeket cselekedett, nem tartatnak emlékezetben, hűtlenségéért, amellyel hűtlenkedett, és vétkeért, amellyel vétkezett, azokért hal meg. 25 És ti azt mondjátok, nem megfelelő az Úrnak útja! Halljátok csak, Izrael háza, vajon az én utam nem megfelelő-e; hiszen a ti útjaitok nem megfelelők! 26 Mikor az igazságos elfordul az igazságától és jogtalanságot követ el és ennek folytán meghal, azon jogtalanságáért, amelyet elkövetett, hal meg. 27 És mikor a gonosz elfordul gonoszságától, melyet művelte, és jogot is igazságot művelte, ő életben tartja lelkét: 28 láttá ugyanis és elfordult minden bűntetteitől, melyeket cselekedett; élni fog, nem hal meg. 29 És Izrael háza azt mondja: nem megfelelő az Úrnak útja; vajon az én útjam nem megfelelők-e, Izrael háza, hiszen a ti útjaitok nem megfelelők! 30 Azért kit-kit útjai szerint foglak megítélni benneteket, Izrael háza, úgymond az Úr, az Örökkévaló; forduljatok el és térjétek meg minden bűntetteitektől, hogy ne legyen nektek bűnre való botlásul. 31 Dobjátok el magatoktól minden bűntetteiteket, melyekkel vétkezettek és szerezzezetek magatoknak új szívet és új szellemet, hisz miért halnátok meg, Izrael háza! 32 Mert nem kívánom annak, aki meghal, a halálát, úgymond az Úr, az Örökkévaló, térjétek meg tehát és éljetek!

19 Te pedig hangoztass gyászdalt Izrael fejedelmeiről.

2 És mondjad: Mily nőoroszlán a te anyád, oroszlánok között hevert, fiatal oroszlánok közepette nevelte fől kölykeit; 3 és nagyra nevelte egyet a kölykei közül, fiatal oroszlán lett és megtanult ragadományt ragadózni, embert evett. 4 Hallottak róla nemzetek, vermüket fogatott meg és karikákon vitték Egyiptom országába. 5 Midón láttá, hogy várakozott, de elveszett reménye, vett egyet kölykei közül, fiatal oroszlánról tette. 6 Ez járt oroszlánok közepette, fiatal oroszlán lett és megtanult ragadományt ragadózni, embert evett. 7 Pusztította palotáikat és rommá tette városaikat, és elpusztult az ország meg teljessége, ordítása hangjától. 8 És elhelyezkedtek ellene nemzetek köröskörül a tartományokból és kiterítették rá hálójukat, vermüket megfogatott; 9 és ketrecbe tették karikákon és elvittek őt Bábel királyához, várba vitték, azért hogy hangja többé ne hallassék Izrael hegyein. 10 Anyád olyan, mint a szőlőtő, véreddel a víz mellé ültetve, termékeny és lombos volt a sok víztől. 11 És voltak neki hatalmas vesszői, uralkodók pálcáira valók; és egynek a termete kimagasodott a lombozat fölött és látható volt magasságában ágai sokaságával. 12 De kiszakítottat haragban, a földre vettetett, és a keleti szél elszárította gyümölcsét; leváltak és elszáradtak hatalmas vesszői, tűz emészette meg. 13 És most a pusztába van ültetve, száraz és szomjas földbe. 14 És tűz csapott ki ágainak vesszejéből, megemészette gyümölcsét, és nem volt többé benne hatalmas vessző, uralkodásra való pálca. Gyászda az, lett is gyászdallá.

20 És volt a hetedik évben, az ötödik hónapban, a hónap

tizedikén jöttek férfiak Izrael vénei közül, hogy megkérdezzék az Örökkévalót; és ültek előttem. 2 És lett hozzáam az Örökkévaló igéje, mondván: 3 Ember fia, beszélj Izrael véneivel és szólj hozzájuk: így szól az Úr, az Örökkévaló, engem megkérdezni jöttök-e? Ahogy élek, nem kérdeztem meg magamat általatok, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 4 Ítélni akarod-e őket, ítélni akarod, ember fia? Őseik utálatosságait tudasd velük! 5 És szólj hozzájuk: így szól az Úr, az Örökkévaló. Amely napon kiválasztottam Izraelt, fölmelemtem kezemet Jákob háza magzatának és megismertettem magamat velük Egyiptom országában; fölmelemtem kezemet nekik, mondván: Én vagyok az Örökkévaló, a ti Istentek! 6 Azon napon fölmelemtem kezemet nekik, hogy kivezetem őket Egyiptom országából azon országba, melyet kikémletem számukra, tejjal és mézzel folyót; dísz az minden az országoknak. 7 És szóltam hozzájuk: Kiki szemeinek undokságait dobjátok el és Egyiptom bálványain ne tisztálánítsátok meg magatokat; én vagyok

az Örökkévaló, a ti Istentek. 8 De engedetlenkedtek irántam és nem akartak rám hallgatni, ki-ki szemeik undokságait nem dobták el és Egyiptom bálványait nem hagyták el; mondta tehát, hogy kiontom rájuk hevemet, hogy elvégezzem rajtuk haragomat Egyiptom országa közepében. 9 De tettem nevem kedvéért, hogy az meg ne szentségtelenítessék a nemzetek szeme láttára, amelyek között voltak, amelyeknek szeme láttára megismertettem magamat velük, hogy kivezessem Egyiptom országából. 10 És kivezettem őket Egyiptom országából és elvittem őket a pusztába. 11 És adtam nekik törvényeimet és rendeleteimet tudattam velük, amelyeket megtesz az ember, hogy éljen általuk. 12 És szombatjaimat is adtam nekik, hogy jelül legyenek köztem és köztük, hogy megtudják, hogy én az Örökkévaló szentelem meg őket. 13 De engedetlenkedett irántam Izrael háza a pusztában, törvényeim szerint nem jártak és rendeleteimet megvetették, amelyeket megtesz az ember, hogy éljen általuk, és szombatjaimat megszentségtelenítették nagyon; mondta tehát, hogy kiontom rájuk hevemet a pusztában, hogy megsemmisítsem őket. 14 De tettem nevem kedvéért, hogy az meg ne szentségtelenítessék a nemzetek szeme láttára, amelyeknek szeme láttára őket kivezettem. 15 Föl is emeltem nekik kezemet a pusztában, hogy nem viszem be őket azon országba, melyet adtam, tejjal és mézzel folyót, dísz az minden az országoknak; 16 mivel rendeleteimet megvetették és törvényeim szerint nem jártak és szombatjaimat megszentségtelenítették, mert bálványaiak után jár a szívük. 17 De sajnálkozott rajtuk a szemem, hogy meg ne rontsam őket és nem tettetem velük végpusztítást a pusztában. 18 Erre szóltam fiaikhoz a pusztában: Atyáitok törvényei szerint ne járjatok és rendeleteimet ne őrizzétek meg és bálványaikon ne tisztálánítsátok meg magatokat; 19 én vagyok az Örökkévaló, a ti Istentek, törvényeim szerint járjatok, és rendeleteimet őrizzétek meg és tegyétek meg azokat; 20 és szombatjaimat szenteljétek meg, hogy jelül legyenek köztem és köztetek, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló, a ti Istentek. 21 De engedetlenkedtek irántam a fiúk, törvényeim szerint nem jártak és rendeleteimet nem őrizték meg, hogy megtegyék azokat, amelyeket megtesz az ember, hogy éljen általuk, szombatjaimat megszentségtelenítették; mondta tehát, hogy kiontom rájuk hevemet, hogy elvégezzem rajtuk haragomat a pusztában. 22 De visszavontam kezemet és tettem nevem kedvéért, hogy az meg ne szentségtelenítessék a nemzetek szeme láttára, amelyeknek szeme láttára őket kivezettem. 23 Föl is emeltem nekik kezemet a pusztában, hogy elszélesztem a nemzetek között és elszórom őket az országokban;

24 mivel rendeleteimet nem tették meg és törvényeimet megvetették és szombatjaimat megszentségtelenítették és atyáik bálványai után voltak a szemeik. 25 Adtam is nekik törvényeket, melyek nem jók, és rendeleteket, amelyek által nem érnek. 26 És megtisztálatlanítottam őket adományáikkal, azzal, hogy tűzön átvitték az anyáméhnek minden megnyitóját, azért hogy elpusztítsam őket, azért hogy megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló. 27 Azért beszélj Izrael házához, ember fia, és szólj hozzájuk: Így szól az Úr, az Örökkévaló, továbbá ezzel káromoltak engem őseitek, midőn hűtlenséggel hűtlenkedtek ellenem: 28 bevittem őket az országba, amelyről föletemeltem kezemet, hogy nekik adom, és láttak minden magas dombot és minden sűrű lombú fát, ott áldozták vágóáldozataikat és letették ott bosszantó áldozatukat és bemutatták ott kellemes illataikat és kiöntötték ott öntőáldozatjaikat. 29 És szóltam hozzájuk: Mi az a magaslat, ahol ti vagyok a bemenők? És elnevezték magaslatnak mind e mai napig. 30 Azért szólj Izrael házához: Így szól az Úr, az Örökkévaló, vajon őseitek módjára ti megtisztálatlanítjátok magatokat és undokságaik után ti parázánálkodtok, 31 és azzal, hogy bemutatjátok adományaitokat és azzal, hogy tűzön át viszitek gyermekeiteket, ti megtisztálatlanítjátok magatokat mind a ti bálványaitokon mindmáig: és én megkérdeztessem-e magamat általatok, Izrael háza? Ahogy élek, úgymond az Úr, az Örökkévaló, nem kérdeztem meg magamat általatok! 32 Ami pedig lelketelekben támad, az nem lesz meg, az amit ti mondok: olyanok legyünk, mint a nemzetek, mint az országok nemzetiségei, szolgálva fát és követ. 33 Ahogy élek, úgymond az Úr, az Örökkévaló, bizony erős kézzel, kinyújtott karral és kiontott hévvel fogok rajtatókat uralkodni. 34 Majd kivezetlek benneteket a népek közül és összegyűjtelek benneteket azon országokból, amelyekbe elszóródtatok, erős kézzel, kinyújtott karral és kiontott hévvel. 35 És elviszlek benneteket a népek pusztájába és ítéletre szállók ott veletek színről-szinre; 36 amint ítéletre szálltam őseitekkel Egyiptom országa pusztájában, úgy fogok ítéletre szállni veletek, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 37 És elvezetlek benneteket a vessző alatt és behozlak benneteket a szövetség kötelékébe; 38 és kiválogatom közületek a fellázadókat es tőlem elpártolókat, tartózkodásuk országából kivezetem őket, de Izrael földjére nem jönnek be; és megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló. 39 Ti pedig, Izrael háza, így szól az Úr, az Örökkévaló: kiki bálványait, menjetek, szolgáljátok azután is, ha nem akartok rám hallgatni; de az én szent nevemet többé meg ne szentségtelenítétek adományaitokkal és bálványaitokkal.

40 Mert az én szent hegyemen, Izrael magasságos hegyén, úgymond az Úr, az Örökkévaló, ott fog engem szolgálni Izrael egész háza, mindenjára, az országban; ott fogom őket kedvelni és ott fogom követelni adományaitokat és ajándékaikat zsengéjét, mind a szentségeitek szerint. 41 Kellemes illat mellett kedvelni foglak benneteket, amikor kivezetlek a népek közül és összegyűjtelek benneteket az országokból, amelyekbe elszóródtatok; és szentnek bizonyulok általatok a nemzetek szeme láttara. 42 És megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló, amikor beviszlek benneteket Izrael földjére, azon országba, melyről föletemeltem kezemet, hogy őseiteknek, adom. 43 És meg fogtok emlékezni ott az útjaitokról és mind a cselekedeteitekről, amelyek által megtisztálatultatok; és meg fogtok undorodni önmagatoktól mind a gonoszságaitok miatt, amelyeket elkövettetek. 44 És megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló, amikor eljárok veletek nevem kedvéért, nem a ti rossz útjaitok szerint és romlott cselekedeteitek szerint, Izrael háza, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 45 És lett hozzá az Örökkévaló igéje, mondván: 46 Ember fia, fordítsd arcodat dél felé, szónokolj a déli tájék felől és prófétálj a mezőnek erdejéről a délividéken. 47 És mondd a délividék erdejének: halljad az Örökkévaló igéjét! Így szól az Úr, az Örökkévaló, íme én tütet gyűjtök benned, és az megemészt benned minden viruló fát és minden száradt fát, nem alszik el, lobogó lángot, és megégettetik általa minden arc délividéktől északig. 48 És látni fogja minden halandó, hogy én az Örökkévaló gyűjtöttam meg, nem fog elaludni. 49 És mondtam: Jaj Uram, Örökkévaló, ők azt mondják rólam: hiszen ő példázatokat mondogat!

21 És lett hozzá az Örökkévalónak igéje, mondván: 2 Ember fia, fordítsd arcodat Jeruzsálem felé és szónokolj a szentélyek felől és prófétálj Izrael földjéről. 3 És mondd Izrael földjének: Így szól az Örökkévaló, íme én ellened fordulok, kihúzom kardomat hüvelyéből, hogy kiírásak belőled igazat és gonoszt. 4 Mivelhogy kiírtok belőled igazat és gonoszt, azért kimegyen kardom hüvelyéből minden halandó ellen délividéktől északig. 5 És megtudja minden halandó, hogy én az Örökkévaló húztam ki kardomat hüvelyéből, nem tér többé vissza. 6 Te pedig, ember fia, nyögi megtört derékkal, és keserűséggel nyögi szemük láttára. 7 És lesz, midőn szólnak hozzád, miért nyögsz te? mondjad: a hír miatt, mert jön, hogy megolvad minden szív és ellankadnak minden a kezek és eltompul minden szellem és minden a térdék vízként folynak szét; íme jön és megtörténik, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 8 És lett

hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **9** Ember fia, prófétálj és szól! Így szól az Úr: Mondjad: kard, kard megélesített és megciszoltatott; **10** azért hogy mészárlást végezzen, élesített meg, azért, hogy villogása legyen, ciszoltatott meg. Avagy örvendjünk? Fiamnak vessze az, megvet minden fát. **11** Adta azt ciszolásra, hogy marokba fogják; az a kard megélesített és az ciszoltatott meg, hogy az öldöklőnek kezébe adják. **12** Kiálts és jajgass, ember fia, mert az fordul népem ellen, az Izraelnek minden fejedelmei ellen; a kardnak kiszolgáltatva lesznek népemmel együtt, azért üss a csípőre! **13** Mert kipróbáltattott: Hát micsoda, ha nem lesz is megvető vessző, úgymond az Úr, az Örökkévaló. **14** Te pedig, ember fia, prófétálj és csapj tenyeret tenyérhez: kétszeres lesz a kard, háromszoros, megölteknek kardja, az a nagy megölöttnek kardja, mely környekezi őket. **15** Azért hogy szív csüggédjen és sokan legyenek az elbotlottak, minden kapuik ellen intéztem a kardnak suhíntását; ha el van készítve villogásra, kicsiszolva mészárlásra. **16** Rázkódj ki, tarts jobbra, for dulj meg, tarts jobbra, ahova rendelve van az éled! **17** És én is tenyeremet csapom tenyeremhez, lecsillapítom hevemet; én az Örökkévaló beszéltem. **18** És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **19** Te pedig, ember fia, csinálj magadnak két utat, ahol jönni fog Bábel királyának kardja, egy országból induljon ki minden kettő; és helyet szemelj ki, a városba vivő út elején szemeld ki. **20** Utat csinálj, ahol jönni fog a kard Ammón fiainak Rabbája ellen, meg az erősített Jeruzsálemben levő Jehúda ellen. **21** Mert ott állt Bábel királya a váló úton, a két útnak elején, hogy jósítást tegyen: rázta a nyilakat, megkérdezte a teráfimot, megnézte a májat. **22** Jobbjáról volt a Jeruzsálemnek szóló jóslat, hogy elhelyezzen kosokat, hogy megnyissa száját ölösre, hogy fölemeleje hangját riadásra, hogy elhelyezzen kosokat a kapuk ellen, hogy fölhánynon töltést, hogy építsen ostromtornyokat. **23** És olyan lesz nekik, mint hamis jóslat az ő szemükben, hisz hétszeres esküük vannak; holott ő emlékezetbe hozza a bűnt, hogy megfogassanak. **24** Azért így szól az Úr, az Örökkévaló: Mivel emlékezetbe hozzátok bűnötöket, amikor feltáruhnak bűntetteitek, úgy hogy meglátszanak vétkeitek mind a ti cselekedeteitekben, mivel emlékezetbe juttok, kézzel fogattok meg. **25** Te pedig, gonosz megölni való, Izrael fejedelme, akinek eljött a napja, a végbún idején. **26** Így szól az Úr, az Örökkévaló: Vesd le a süveget, tudd le a koronát! Ez nem marad ez. Az alacsonyt magassá teszik, a magasat pedig alacsonnyá! **27** Rommá, rommá teszem, ez sem lesz meg, míg nem jön az, akié az ítélet és neki adom. **28** Te pedig, ember fia, prófétálj és mondjad: Így szól az Úr, az Örökkévaló Ammón fiairól és

gyalázásukról; mondjad: kard, kard, kivonva, mészárlásra ciszolva, pusztításra, hogy villogása legyen; **29** amikor neked hamisat láttak, amikor neked hazugságot jóoltak, hogy tesznek téged gonosz megölni valók nyakára, aiknek eljött a napjuk, a végbún idején: **30** visszateszik a hüvelyébe! Amely helyen teremtettél, eredeted országában ítélek téged. **31** Kiontom rád haragomat, indulatom tüzét szítom ellened és adlak téged tüzes emberek, rontó kovácsok kezébe. **32** A tüznek leszel eledelül, véred az ország közepén lesz, nem jutsz emlékezetbe; mert én az Örökkévaló beszéltem.

22 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **2** És te ember fia, ítélni akarod-e, ítélni akarod-e a vérontás városát? Tudasd hát vele mind az utálatosságait. **3** És mondjad: Így szól az Úr, az Örökkévaló. Város, mely vért ont a maga közepén, hogy eljöjjön ideje, és bálványokat készített a területén, hogy megtisztáljon. **4** Véred által, amelyet ontottál, búnbe estél és bálványaid által, melyeket készítettél, megtisztáljunk; így közel hoztad napjaidat és eljutottál éveidhez; azért tettelek gyalázattá a nemzeteknek és csúfolássá mind az országoknak. **5** A közel levők és a tőled távol levők csúfot úznek majd veled, tisztálatan nevű te, nagy zúrzavarú! **6** Íme, Izrael fejedelmei, ki-ki karja szerint voltak te benned, hogy vért ontsanak; **7** atyát és anyát gyaláztak benned, a jövevénytel erőszakosan bántak közeppetted, árvát és özvegyet sanyargattak benned; **8** szentségeimet megvetettet, szombatjaimat megszentségtelenítettet; **9** rágalmazó emberek voltak benned, hogy vért ontsanak; a hegyeken ettek benned, fajtalanságot követtek el közeppetted; **10** az atyának szemérmet fölfedték benned, a tisztulásban levő tisztálatan nőt meggyalázták benned; **11** ki-ki felebarátjának nejével utálatosságot cselekedett, ki-ki menyét megfertőztette fajtalansággal és ki-ki nővérét, atyának leányát meggyalázta benned; **12** megvesztegetést fogadtak el benned, hogy vért ontsanak, kamatot és többletet vettél és nyeréskedélt felebarátaidon fosztogatással, rólam pedig elfelejtkeztél, úgymond az Úr, az Örökkévaló. **13** Íme hát összecsapom tenyeremet a te nyeréskedésed miatt, melyet elkövettél, és vérontásod miatt, mely közeppetted volt. **14** Állhatatos lesz-e szíved, vagy erősek lesznek-e kezeid azon napokon, midőn elbánok veled? Én az Örökkévaló beszéltem és megeszem. **15** Elszélesztelek téged a nemzetek közé és elszórlak az országokban, és végkép elveszem tőled tisztálatanságodat; **16** és megszentségtelenítve leszel önmagad által a nemzetek szeme láttára, és megtudod, hogy én vagyok az Örökkévaló. **17** És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **18** Ember fia, lett nekem Izrael háza salakká, mindenjában réz és ón

és vas és ólom a kohó közepette, ezüstsalakká lettek. 19 Azért így szól az Úr, az Örökkévaló: mivel mindenjáratok salakká lettetek, azért íme én összegyűjtelek benneteket Jeruzsálem közepébe; 20 amint összegyűjtenek ezüstöt és rezet és vasat és ólmot és ónt a kohó közepébe, hogy tüzet szítsanak rá, hogy megolvassák, úgy foglak összegyűjteni haragomban és hevemben; beteszlek és megolvasztak benneteket. 21 Egybehozlak benneteket, és szítmorátok indulatom tűzét, hogy megolvasztatják közepette. 22 Valamint megolvad az ezüst a kohóban, úgy fogtok ti megolvasztatni benne; és megtudjátok, hogy én, az Örökkévaló ontottam rátok hevemet. 23 És lett hozzám az Örökkévalónak igéje, mondván: 24 Ember fia, mondд neki: te meg nem tisztított ország vagy, melynek nem jutott eső a harag napján. 25 Prófétáinak összeesküvése van benne; olyanok, mint ragadmányt ragadozó, ordító oroszlán: lelkeket faltak, gázdagságot és drágaságot vesznek maguknak, özvegyeit szaporították közepette. 26 Papjai erőszakoskodtak tanomon és megszentségtelenítették szentségeimet, szent és nem-szent között nem tettek különbséget, a tiszta és tisztátlan közti különbséget nem ismertették meg; szombatjaimtól elrejtették szemeiket, úgy, hogy megszentségtelenítettetek közöttük. 27 Nagyai őbenne olyanok, mint a ragadmányt ragadozó farkasok, vért ontanak, lelkeket semmisítenek meg, azért, hogy nyeréskedést üzzenek. 28 Prófétáit pedig mázzal vakoltak nekik, hamisat látva és hazugságot jósolva nekik, azt mondva: így szól az Úr, az Örökkévaló, holott az Örökkévaló nem beszélt. 29 Az ország népe fosztogatást művelt és rablást követt el, szegényt és szűkölködőt zaklattak s a jövevényt fosztogatták, jog ellenére. 30 És kerestem közülük valakit, aki falat vonna és a résben állna előttem az országért, hogy el ne pusztítsam, de nem találtam. 31 Kiontottam tehát rájuk haragomat, indulatom tűzével megsemmisítettem őket, útjukat fejükre hárítottam, úgymond az Úr, az Örökkévaló.

23 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: 2 Ember fia, volt két asszony, egy anyának leányai. 3 És paráználkodtak Egyiptomban, ifjúkorukban paráználkodtak ott nyomkodták emlőiket, ott szorítgatták szűz mellüket. 4 Neveik pedig: Ohola az idősebbik, Oholiba a nővére; enyéim lettek és szültek fiakat és leányokat. És neveik: Sómrón Ohola és Jeruzsálem Oholiba. 5 És paráználkodott Ohola mellettettem és gerjedezezt szeretőit iránt, az Assúrbeliek, a harcosok iránt; 6 kék bíborba öltözötték, helytartók és kormányzók, kívánatos ifjak, mindannyian lovasok, lovakon nyargalók. 7 És odaadta paráználkodását nekik, kik valamennyien Assúr válogatott fiai:

és mindenből, akik iránt gerjedezezt, minden a bálványaiakkal megtisztátlanodott. 8 De Egyiptombeli paráználkodását nem hagyta abban, mert vele háltaik ifjú korában és szorítgatták szűz mellét és ráontotték paráználkodásukat. 9 Azért szeretőinek kezébe adtam őt, Assúr fiainak kezébe, akik iránt gerjedezezt. 10 Ők felfedték szemérmét, fiait és leányait elvették, őt magát pedig karddal ölték meg; példává lett az asszonyoknak és büntetést végeztek rajta. 11 Látta ezt Oholiba nővére és romlottabban úzte gerjedezezését nála és paráználkodását nővére paráznaságánál. 12 Assúr fiai iránt gerjedezezt: helytartók, kormányzók, harcosok, teljes díszbe öltözötték; lovasok, lovakon nyargalók, kívánatos ifjak valamennyien. 13 És láttam, hogy megtisztátlanult: egy útja van mindenkiüknek. 14 De még hozzájárult paráználkodásához: látott a falra rajzolt férfiakat, kaldeusok; képeit, vörös festékkel megrajzolva; 15 övkötők a derekukon lelőgő súvegek a fejükön, látásra vitézek valamennyien, Babel fiainak hasonlóságára, Kaszdzím a szülőföldjük: 16 és gerjedezezt irántuk szemeinek látsására, és küldött hozzájuk követeket Kaszdzímba. 17 És eljöttek hozzá Babel fiai szerelmes hálásra és megfertőztették őt paráználkodásukkal, s megtisztátlanult általuk, és elszakadt tőlük a lelke. 18 S midőn feltártá paráználkodását és felfedte szemérmét, elszakadt tőle a lelekem, amint elszakadt volt lelekem a nővérből. 19 És gyarapította paráználkodását, megemlékezvén ifjúkorának napjáról, midőn paráználkodott Egyiptom országában. 20 És gerjedezezt ágyasai iránt, aiknek szamártest a testük és lovak ömlése az ömlésük. 21 Gondoltál ifjúkorod fajtalanságára, midőn az Egyiptombeliak szorítgatták mellettet ifjúkorod emlői kedvéért. 22 Azért, Oholiba, így szól az Úr, az Örökkévaló, íme én fölserkentem ellened szeretőidet, azokat, akiktől elszakadt leleked és rád hozom őket mindenfelől. 23 Babel fiait és minden a kaldeusokat, Pekód és Sóá és Kóá, minden az Assúr fiai ő velük; kívánatos ifjak, helytartók és kormányzók mindenannyian, vitézek és hivatottak, lovakon nyargalók mindenjában. 24 És ellened jönnek tömegben, székérrel s kerékkel és népek gyülekezetével, vérrel, pajzzsal és sisakkal megszállnak téged köröskörül; és előjük teszem az ítéletet, hogy ítélenek téged ítéletük szerint. 25 És végzem rajtad buzgalmamat és elbánna veled haraggal: orrodat és füleidet eltávolítják és maradékod kard által fog elesni, ők el fogják venni fiaidat és leányaidat, és maradékod tűzben emészetet föl. 26 És levetik rólad ruhádat és elveszik pompás holmidat. 27 És eltűntetem belőled fajtalanságodat és az Egyiptom országából való paráználkodásodat és nem fogod fölemelni hozzájuk szemeidet és Egyiptomról nem fogsz megemlékezni

többé. 28 Mert így szól az Úr, az Örökkévaló: íme én adlak tégéd azok kezébe, kiket gyűlölsz, azok kezébe, akiktől elszakadt a lelked. 29 És elbánnak veled gyűlölettel és elveszik minden szerzeményedet és ott hagynak meztelenül és mezítelenül, és fel fog tárulni a te parázna szemérméd, fajtalanságod és paráználkodásod. 30 Ezeket teszik veled, mivelhogy paráználkodtál nemzetek után, azért, hogy megtisztánlanultál bálványaikon. 31 Nővérednek útján jártál, adom tehát az ő serlegét a kezedbe. 32 Így szól az Úr, az Örökkévaló: Nővéred serlegét fogod inni, a mélyet és széleset – ez nevetségül és gúnyul lesz – a sokat magában foglalót - 33 részegséggel és bánattal fogsz megtelni – a pusztulás és pusztaság serlegét, Sómrón nővérednek a serlegét. 34 Megiszod azt és kiszívód és cserepeit lerágod és emlőidet megtéped; mert én beszéltem, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 35 Azért így szól az Úr, az Örökkévaló: Mivelhogy megfeledkeztél rólam és hátad mögé vetettél engem, viseld tehát te is fajtalanságodat és paráználkodásodat. 36 És szólt hozzám az Örökkévaló: Ember fia, akarod-e ítélni Oholát és Oholibát? Hát mond meg nekik utálatosságaikat! 37 Hogy házasságot törtek és vér van kezeiken, bálványaikkal törtek házasságot, és fiaikat is, akiket nekem szültek, tűzön vezették át nekik eledelü. 38 Továbbá ezt tették velem: megfertőzték szentélyemet azon a napon, és szombatjaimat megszentségtelenítették. 39 S amikor levágták fiaikat bálványaikknak, azon napon bementek szentélyembe, hogy megszentségtelenítsék; íme így cselekedtek az én házamban. 40 Sőt hogy küldtek messziről jövő emberekhez, akikhez követ küldetik, és íme eljönnek, akiknek kedvéért megmosdottál, kendőzted szemeidet és díszítetted magadat dísszel; 41 És pompás ágyra ültél, s előtte terített asztal, és tömjénemet és olajamat tettet rája; 42 És jókedvű tömegnek zaja benne, és az emberek sokaságából való férfiakhoz hozatnak részegesek a pusztából, és karpereczeiket tettek kezeikre és pompás oronát a fejükre. 43 És azt mondtam a házasságtörésben elnyútról: Most majd paráználkodnak paráználkodása szerint, meg ő is. 44 Bementek hozzá, a mint bementek parázna asszonyhoz; úgy mentek be Oholához és Oholibához, a fajtalan asszonyhoz. 45 De igaz emberek – azok fogják őket ítélni, a mint ítélnék házasságtörőket és a mint ítélnék vérortónöket, mert házasságtörők ők és vér van kezeiken. 46 Mert így szól az Úr, az Örökkévaló: Hozzanak rájuk gyülekezetet és tegyék őket iszonyattá és prézává. 47 És hajítson reájuk a gyülekezet követ és vágják őket szét kardjaikkal; fiaikat és leányaikat öljék meg, és házaikat égessék el tűzben. 48 És megszüntetem a fajtalanságot az országból, és okulni fognak minden asszonyok és nem

fognak cselekedni a ti fajtalanságok szerint. 49 És reátok teszik fajtalanságokat és a bálványokkal való vétkeiteket viselni fogjátok; és megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, az Örökkévaló.

24 És lett hozzám az Örökkévalónak igéje a kilencedik évben, a tizedik hónapban, a hónap tizedikén, mondván: 2 Ember fia, írd fel rnagadnak a napnak nevét, épen ezt a napot. Rávetette magát Bábel királya Jeruzsálemre épen ezen a napon. 3 És mondj az engedetlenség házának példázatot és szólj hozzájuk: Így szól az Úr, az Örökkévaló: tedd föl a fazekat, tudd föl és tölt szemét is bele; 4 Gyűjtsd beléje a darabjait, minden jó darabot, combot és lapockát, a csontok javával töltsd meg; 5 A juhok javát vedd és sorba rakd a csontokat alája, forralva forral fel, meg is főljenek benne csontjai. 6 Azért így szól az Úr, az Örökkévaló: Jaj, te vérontás városa, fazék, melyen rajta van rozsdája és rozsdája nem távozott belőle; darabról darabra szed ki, nem esett reá sors. 7 Mert vére volt közepében, száraz sziklára tette; nem öntötte a földre, hogy port borítana reája. 8 Harag fölkeltésére, bosszú megindítására adtam vérét száraz sziklára, hogy be ne borítassék. 9 Azért így szól az Úr, az Örökkévaló: jaj te vérontás városa, én is nagygyá teszem a máglyát. 10 Szaporítás a fát, meggyűjtják a tüzet, egészen megfőzik a húst, fölkeverik a levet és a csontok izzódjanak. 11 És állítsd üresen a parázsa, hogy megmelegedjék és izzódjék az érce, hogy megolvadjon benne tisztálansága, eltűnjék a rozsdája. 12 Bajlódásokat kifárasztott, de nem távozik belőle a sok rozsdája; tűzbe a rozsdája. 13 Tisztálanságodban fajtalanság van. Mivel tisztítgattalak, de te nem tisztultál meg, tisztálanságodtól nem fogsz többé megtisztulni, mígnem lecsillapítom rajtad hevemet. 14 Én az Örökkévaló beszéltem, megjön és megleszen, nem tágítók, nem sajnálkozom és nem gondolom meg; útjaid és cselekedeteid szerint ítélnék téged, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 15 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: 16 Ember fia, íme én elveszem tőled szemed gyönyörűségét csapás által; ne tarts gyászt, ne sírj, ne folyjon könnyed; 17 Csendesen nyögy, holtakért való gyászt ne tégy, fejdíszedet kösd fel magadra és saruídat tudd rá a lábaidra; ne burkolózz be bajuszig és az emberek kenyérét ne egyed. 18 Beszéltem a néphez reggel, és este meghalt a feleségem; és cselekedtem reggel, a mint megparancsoltatott nekem. 19 És szólt hozzám a nép: Nem mondánád meg nekünk, mit jelent ez nekünk, hogy így cselekszel? 20 És szóltam hozzájuk: Az Örökkévaló igéje lett hozzám, mondván: 21 Mondd Izráel házának, így szól az Úr,

az Örökkévaló: íme én megszentségtelenítem szentélyemet, erős büszkeségeket, a mi szemeteknek gyönyörű és a min lelkeket könyörül; fiaitok pedig és leányaitok, a kiket ott hagyatok, kard által fognak elesni. 22 És majd cselekesztek, a mint én cselekedtem: bajuszig nem fogtok beburkolózni és az emberek kenyérét nem fogjátok enni; 23 díszetek a fejeiteken, sarúitok a lábaitokon, nem fogtok gyászt tartani és nem fogtok sírni; el fogtok sínyleni bűneitekben és sóhajtozok egyik a másika felé. 24 És lesz nektek Jechezkél csodajelűl: mind a szerint a mint ő cselekedett, úgy fogtok ti cselekedni; amikor megjön, megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, az Örökkévaló. 25 Te pedig, ember fia, nemde, a mely napon elveszem tőlük erősségüket, dicsőséges örömköt, azt a mi szemeiknek gyönyörű és mire vágyódik a lelkük, fiaikat és leányaikat - 26 azon napon el fog jönni hozzád a menekülő, hogy hírt hallasson a fülekkel. 27 Azon a napon megnyílik szájad a menekülővel és beszélni fogsz és nem fogsz többé elnémulni; és leszel nekik csodajelűl, hogy megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló.

25 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: 2 Ember fia, fordítsd arcodat Ammón fiai felé és prófétálj rólik; 3 és mondjad Ammón fiainak: halljátok az Úrnak, az Örökkévalónak igéjét! Így szól az Úr, az Örökkévaló, mivel azt mondadt: Hah! szentélyemről, hogy megszentségtelenítettem és Izraél földjéről, hogy elpusztítattam és Jehúda házáról, hogy számkivetésbe mentek – 4 azért, íme én örökségül adlak a Kelet fiainak és elhelyezik benned telepeiket és beléd teszik hajlékaikat; ők eszik majd meg gyümölcsödet és ők iszzák meg tejedet. 5 És teszem Rabbát tevék tanyájává és Ammónt juhok heverőjévé; és megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló. 6 Mert így szól az Úr, az Örökkévaló, mivel összecsaptad kezedet és toppantottál lábaddal és örültél egész megvetéssel a lelkedben, Izrael földje fölött - 7 azért, íme én kinyújtom reád kezemet és prézául adlak a nemzeteknek, kiírtak a népek közül és elveszítlek az országokból; megsemmisítlek, hogy megtudjad, hogy én vagyok az Örökkévaló. 8 Így szól az Úr, az Örökkévaló: mivel azt mondja Móáb meg Széir, íme olyan, mint a nemzetek mind, Jehúda háza - 9 azért íme megnyitom Móáb oldalát a városok felől, városai felől mindenünnben: Bét Hajjesimót országának díszét, Báal Meónt és Kirjátájimot. 10 Kelet fiainak, Ammónnal együtt, adom őt örökségül, hogy ne említtessék Ammón a nemzetek között. 11 Móábon pedig büntetést végzek, hogy megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló. 12 Így szól az Úr, az Örökkévaló: mivel Edóm bosszúállással cselekedett Jehúda háza ellen, bűnre bűnt

követtek el és bosszút álltak rajtuk - 13 azért így szól az Úr, az Örökkévaló: kinyújtom kezemet Edómra és kiírtok belőle embert és állatot; rommá teszem Témán felől és Dedánig kard által fognak elesni. 14 És adom az Edómon való bosszúamat Izraél népem kezébe, és elbánna Edómmal haragom és hevem szerint; és megismerik bosszúamat, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 15 Így szól az Úr, az Örökkévaló: mivel a filiszteusok bosszúval cselekedtek és bosszút álltak, megvetéssel a lélekben, pusztítással, öröök gyűlölséggel 16 azért így szól az Úr, az Örökkévaló, íme én kinyújtom kezemet a filiszteusokra és kiírom a kerteiteket és megsemmisítem a tenger partjának maradékát. 17 És végzek rajtuk nagy megtorlásokat, haragnak fenyítéseivel; és megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló, midőn bosszúamat végzem el rajtuk.

26 És volt a tizenegyedik évben, a hónap elsején, lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: 2 Ember fia, mivelhogy azt mondta Czór Jeruzsálemről: hal! meg van törve a népek kapuja, én hozzám került át; hadd telek meg, ő leromboltatott - 3 azért így szól az Úr, az Örökkévaló: íme ellened fordulok Czór: fölvezetek ellened sok: nemzetet, valamint fölveti a tenger az ő hullámait: 4 és elpusztítják Czór falait és lerombolják tornyait és elsöprő a porát róla és száraz sziklává teszem. 5 Hálók kiterítő helyévé lesz a tenger közepén, mert én beszéltem, úgymond az Úr, az Örökkévaló, és prézául lesz a nemzeteknek. 6 Leányai pedig, kik a mezőn vannak, karddal fognak megölhetni; és megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló. 7 Mert így szól az Úr, az Örökkévaló: íme én elhozom Czór ellen Nebükadrecczárt, Bábel királyát északról, a királyok királyát, lóval és szekérhaddal, lovasokkal és gyülekezettel és sok néppel. 8 Leányaidat a mezőn karddal fogja megölni és elhelyez ellened ostromtornyokat és fölhány ellened töltést és föllállít ellened paizstetőt. 9 És faltörőjének lökését intézi falaid ellen és tornyaidat lerontja kardjaival. 10 Lovainak tömegével elborít a poruk, lovasnak és keréknek és szekereknek zajától megrendülnek falaid, a mikor bevonul kapuidba, a mint bevonulnak ostrommal bevett városba. 11 Lovainak patáival összetapossa, mind az utcáidat, népedet karddal öli meg és hatalmas szobraid földre dölnek. 12 És zsákmányul ejtik gazdagságodat és prézául viszik áruidat, lerombolják falaidat és gyönyörűséges házaidat lerontják: köveidet pedig és fáidat és porodat vízbe vetik. 13 És megszüntetem dalaik zúgását, és hárfáid hangja nem hallatszik többé. 14 És teszlek száraz sziklává, hálók kiterítő helye léssz, nem fogsz többé felépítetni; mert én az Örökkévaló beszéltem,

úgynond az Úr, az Örökkévaló. 15 Így szól az Úr, az Örökkévaló Czórnak: Nemde bukásod zajától, a mikor nyögnek az elesettek, midőn öldökös végeztetik közeppetted, megrendülnek a szigetek. 16 És leszállanak trónjaikról mind a tenger fejedelmei, leteszik köpenyeiket és hímes ruháikat levetik, remegést öltének, a földre ülnek, minden pillanatban megremegnek és eliszonyodnak rajtad. 17 És hangoztatnak fölötted gyászadt és mondják neked: Mint vesztél el, ki népesedtél a tengerektől, földicsért város, mely erős volt a tengerben, ő meg lakói, kik rátették rettegésüket minden lakóira. 18 Most megremegnek a szigetek bukásod napján, és megrémülnek a tengerben levő szigetek a te véged miatt. 19 Mert így szól az Úr, az Örökkévaló: Midőn lerombolt várossá teszlek, olyanná, mint azon városok, melyek nincsenek lakva, midőn felhözök rád a tenger árját és elborítanak téged a nagy vizek: 20 akkor leszállítak a gödörbe szállókhöz, az őskor népéhez és lakatlak a mélységek országában, őskor óta való romok gyanánt a gödörbe szállókkal, azért hogy ne légy lakva és díszt ne adjál az élők országában. 21 Rémületté teszlek és nem vagy többé; kerestetni fogsz, de nem fogsz találtatni többé soha, úgymond az Úr, az Örökkévaló.

27 És lett hozzáam az Örökkévaló igéje, mondván: 2 Te pedig, ember fia, hangoztass Czór fölött gyászadt, 3 és mondjad Czórnak, mely a tenger bejáratainál lakik, mely a népekkel kereskedik sok sziget felé: Így szól az Úr, az Örökkévaló! Czór, te azt mondadt: én tökéletes szépségű vagyok. 4 A tengernek szívében vannak határaid, építőid tökéletessé tették szépségedet. 5 Szení cziprusaiból építették neked mind a bordáidat, czédrust vettek a Libanonból, hogy árboczt készítsenek reád. 6 Básán terebinthusaiból készítették evezőidet; padozatot elefántcsonttal készítették fenyőkből a Kittímbeliek szigeteiről. 7 Bysszus hímes szövettel Egyiptomból volt a vitorlád, hogy neked zászlóul legyen; kék bíbor és piros bíbor. Elísa szigeteiről volt a takaród. 8 Czídón és Arvád lakói voltak evezőseid; bőlcsei, Czór, benned voltak, ők a kormányosaid. 9 Gebál vénei és bőlcsei benned voltak, kijavítói lékeidnek; mind a tenger hajói meg hajósai benned voltak, hogy vásárt úzzenek veled. 10 Párasz meg Lúd és Pút voltak hadseregedben mint harcosaid, paizsot és sisakot aggattak reád, ők adták a díszedet. 11 Arvád fiai meg hadsereged falaidon köröskörül és Gammádiak voltak tornyaidon; fegyvereiket aggatták falaidra köröskörül, ők tökéletessé tették szépségedet. 12 Tarsís kereskedik veled mindenféle vagyon bőségéből; ezüstöt, vasat, ónt

és ólmot szolgáltattak mint áruidat. 13 Javán, Túbál és Mésekh ők a kalmáraid, emberlelkeket és rézedényeket szolgáltattak, vásárodra. 14 Tógarma házából valók lovakat, méneket és öszvéreket szolgáltattak mint áruidat. 15 Dedán fiai a te kalmáraid, számos szigetek kezdtől függő kereskedőid; elefántcsontszarvakat és ébenfát fizettek adóul neked. 16 Arám kereskedik veled készítményeid bőségéből; gránátot, bíbort, hímes szövetet, gyolcsot, korált és rubint szolgáltattak mint áruidat. 17 Jehúda és Izraél országa – ők a kalmáraid; Minnítbeli búzát, pannágot, mézet, olajat és balzsamot szolgáltattak vásárodra. 18 Damaszkus kereskedett veled készítményeid bőségéért, mindenféle vagyon bőségéből, Chelbónbeli borral és fehérő gyapjúval. 19 Vedán és Javán fonásokat szállítottak mint áruidat; kovácsolt vas, kasszia és illatos nád volt vásáron. 20 Dedán a te kalmárod lovaglásra való terítő ruhákkal. 21 Arábia és mind a Kédár fejedelmei – ők a te kezdtől függő kereskedők; juhokkal, kosokkal és bakokkal, azokkal kereskednek veled. 22 Sábának és Raemának kalmárai – ők a te kalmáraid; mindenféle kiváló fűszert és mindenféle drágakövet meg aranyat szolgáltattak mint áruidat. 23 Chárán és Kanné és Éden, Sábának kalmárai, Assúr, Kilmád a te kalmáraid; 24 ők a te kalmáraid díszoltözetekkel, kék bíbor és hímes köpenyekkel és finom szövetek ládáival; kötelekkel átkötve és sorba téve kerültek kereskedelembé. 25 Tarsishajók a te karavánjaid vásáron; megteltél és nagyon meggazdagodtál a tengerek szívében. 26 Nagy vizekre vittek a te evezőseid, a keleti szél eltört téged a tengerek szívében. 27 Vagonod és árúid, vásárod, hajósaid és kormányosaid, lékeid kijavítói, a veled vásárt ūzök, és mind a benned levő harcosaid a közeppetted levő egész gyülekezeteddel a tengerek szívébe esnek bele bukásod napján. 28 Kormányosaid jajkiáltásának hangjára megrendülnek a hullámok. 29 És kiszállanak hajóikból mind kik az evezőket tartják, a hajósok, mind a tenger kormányosai, a szárazföldre állnak; 30 és hallatják miattad hangjukat és keservesen kiáltanak, port tesznek föl a fejükre, hamurban fretenek, 31 és kopaszsgát csinálnak maguknak miattad és zsákokba ővezkednek, és sírnak miattad lélek keservével, keserű gyászolással. 32 És hangoztatnak jajgatásukban gyászadt rólad és megsiratnak téged: Ki olyan mint Czór, mint az az elcsendesült, a tenger közepe! 33 A mikor kijutottak áruid a tengerekből, sok népet lakattál jól; vagyonod és vásárod bőségével meggazdagítottad; a föld királyait. 34 Most eltörettél, ki a tengerekből, a vizek mélységeiben: vásárod és egész gyülekezeted benned beleestek. 35 Mind a szigetek lakói eliszonyodtak rajtad és királyai borzadva

borzadtak, remegett az arcuk. 36 A kereskedők a népek között piisszegtek fölötted, rémületté lettél és nem vagy többé örökre!

28 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: 2

Ember fia, mondd Czór fejedelmének: Így szól az Úr, az Örökkévaló: Mivel büszke volt a szíved és azt mondadt isten vagyok, isteneknek székhelyét lakom a tengerek szívében, holott ember vagy és nem isten, de olyannak tartod szívedet, mint istenek szíve; 3 íme bölcsebb vagy Dánielnél, semmi rejtelmes nem volt homályos előtted. 4 Bölcsességeddel és értelmeddel szereztél magadnak: gazdagságot és szereztél aranyat és ezüstöt kincstáridban; 5 bölcsességed sokaságával kereskedelmed által gyarapítottad gazdagságodat: és büszke lett a szíved gazdagságod által. 6 Azért így szól az Úr, az Örökkévaló: Mivelhogy olyannak tartod szívedet, mint istene szíve, 7 azért íme én hozok reád idegeneket, a, nemzetek legerőszakosabbjait, és kirántják kardjaikat bölcsességed szépsége ellen és megszentségtelenítik tündöklésedet. 8 A verembe; szállítanak téged és meg fogsz halni, a mint elesettek; meghalnak a tenger szívében. 9 Vajon fogod-e mondani megölőd előtt: isten vagyok, holott ember vagy és nem Isten a gyilkosod kezében. 10 Amint körülmetteletlenek halnak meg, úgy fogsz meghalni idegenek keze által: mert én beszéltem, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 11 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: 12 Ember fia, hangoztass gyászadt Czór királyáról és mondjad neki: Így szól az Úr, az Örökkévaló: Te megpecsételője a tökéletességnak, teli bölcsességgel és teljes szépségű, 13 Édenben, Isten kertjében voltál, mindenféle drágakő volt mennyezeted: ódem, piteda és jáhalóm, tarsís, sóham és jásfé, zafír, nőfekh és bárkat, meg arany; domborodásaid és nyílásaid műve rajtad volt, a mely napon teremtettél, készítettek. 14 Te kérub voltál, terjeszkedő szárnyú, azzá tettelek, Isten szent hegyén voltál, tüzes kövek között jártál. 15 Gáncstalan voltál utaidon teremtésed napjától fogva, míg nem jogtalanság találtatott rajtad. 16 Kereskedelmed sokasága által megtelt a te belsőd erőszakkal és vétkeztél; megszentségtelenítettek tehát, el Isten hegyéről, és elveszítettek, szárnyas kerub, tüzes kövek közül. 17 Büszke volt szíved szépséged által, megrontottad bölcségedet tündöklésed miatt, földre vetettelek, királyok elé adtalak, hogy látványuk legyen rajtad. 18 Bűneid sokasága folytán, kereskedelmed jogtalansága által megszentségtelenítettek szentélyeidet, tüzet támasztottam belőled, az emészttet meg téged és hamuvá tettelek a földön, mind a nézőid szeme láttára. 19 Mind a kik ismernek

a népek között, eliszonyodtak rajtad, rémületté lettél és nem vagy többé, örökre! 20 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: 21 Ember fia, fordítsd arczodat Czídon felé és prófétálj felőle. 22 És mondjad: Így szól az Úr, az Örökkévaló, íme én ellened fordulok, Czidón, hogy dicsőnek bizonyulják benned; és megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló, midőn büntetést végzek rajta és megszenteltetem benne. 23 És bocsátok reá dögvészt és vért az utcaában és elesnek közepében megöltek, az ellene köröskörül támadó kard által; és megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló. 24 És nem lesz többé szúró tüske és fájdító tövis Izraél háza számára mind a körülöttük levőktől, a kik megvetik őket; és megtudják, hogy én vagyok az Úr, az Örökkévaló. 25 Így szól az Úr, az Örökkévaló: Midőn összegyűjtöm Izraél házát a népek közül, a melyek közt elszéledtek, meg fogok szenteltetni általuk a nemzetek szemeláttára; és lakni fognak földjükön, a melyet adtam szolgámnak, Jákóbnak. 26 És laknak rajta biztonságban, építenek házakat és ültetnek szőlőket és biztonságban laknak, midőn büntetést végzek mindenazon, kik őket megvetik a körülöttük levőktől. És megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló, az ő Istenük.

29 A tizedik évben, a tizedik hónapban, a hónap

tizenkettedikén lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: 2 Ember fia, fordítsd arczodat Fáraó, Egyiptom királya felé és prófétálj felőle és egész Egyiptom felől. 3 Beszélj és mondjad: Így szól az Úr, az Örökkévaló: íme én ellened fordulok Fáraó, Egyiptom királya, nagy szörnyeteg te, mely folyói közepette heverész, a ki azt mondta: enyém a folyóm, én csináltam azt magamnak. 4 Majd teszek karikákat állkapcsadra és odatapasztom folyóidnak halait pikkelyeidhez; és felhozlatk folyóid közepéből meg folyóid minden halát, mely pikkelyeidhez tapad. 5 És kivetlek a pusztába, téged és folyóid minden halát; a mező színére hullasz, nem szednek össze és nem gyűjtenek egybe: a föld vadjának és az ég madarának adlak eledelül. 6 És megtudják mind az Egyiptom lakói, hogy én vagyok az Örökkévaló, mivel nádpálczája voltak Izraél házának. 7 Mikor megfognak téged a kézzel, elroppansz és elhasítod mindenüknek vállát, s mikor reád támaszkodnak, eltörssz és megingatod mindenüknek derekát. 8 Azért így szól az Úr, az Örökkévaló: íme én hozok reád kardot és kiirtok belőled embert és állatot. 9 És Egyiptom országa pusztasággá és rommá lesz, és megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló; mivel azt mondta: a folyó enyém, és én csináltam! 10 Azért íme én ellened fordulok és folyóid ellen és teszem Egyiptom országát romokká, pusztaság romjává, sivataggá

Migdóltól Szevénéig és Kús határáig. 11 Nem fog rajta átvonulni ember lába, és állat lába nem fog rajta átvonulni és nem lesz lakva, negyven évig. 12 És teszem Egyiptom országát pusztasággá elpusztult országok közepette, és városai lerombolt városok közepette pusztasággá lesznek negyven évig; és elszélesztem Egyiptomot a nemzetek közé és elszórom őket az országokba. 13 Mert így szól az Úr, az Örökkévaló: Negyven év multán egybegyűjtöm Egyiptomot azon népek közül, aholával elszéleddetek. 14 És visszahozom Egyiptom foglyait, visszahozom őket Patrósz országába, eredetők földjére, és lesznek ott alacsony királysággá. 15 A királyságoknál alacsonyabb lesz és nem emelkedik többé föléje a nemzeteknek; megfogyasztom őket, hogy ne uralkodjanak a nemzetek felett. 16 És nem lesz többé Izráel háza számára bizalomnak, bűnre emlékezetetőnek, midőn feléjük fordulnak; és megtudják, hogy én vagyok az Úr, az Örökkévaló. 17 És volt a huszonhetedik évben, az első hónapban, a hónap elsején lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: 18 Ember fia, Nebükadrecczár, Bábel királya, munkáltatta hadsereget nagy munkával Czór ellen, minden fej megkopasztva és minden váll megtépve, de jutalma nem volt neki és hadseregenek Czórtól, a munkáért, mellyel munkált ellen. 19 Azért, így szól az Úr, az Örökkévaló, íme én odaadom Nebükadrecczárnak, Bábel királyának, Egyiptom országát; és elviszi sokaságát és zsákmányolja zsákmányát és prédlája prédláját, és jutalmul lesz hadseregenek. 20 Bérül, a melyért munkált, odaadom neki Egyiptom országát, azért a mit számonra cselekedtek, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 21 Azon a napon szarvat sarjasztok Izráel házának, neknek pedig adom szájnak megnyílását közepettük, és megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló.

30 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: 2 Ember fia, prófétálj és mond: így szól az Úr, az Örökkévaló: jajgassatok, jaj ama nap miatt! 3 Mert közel van a nap, közel van napja az Örökkévalónak, felhőnek napja, nemzeteknek az ideje lesz. 4 És kard jön be Egyiptomba és remegés lesz Kúsban, midőn elesnek megöltek Egyiptomban, és elviszik sokaságát és leromboltatnak alapjai. 5 Kús és Pút és Lúd és minden a gyülevesz nép és Kúb és a szövetséges ország fiai velük együtt kard által esnek el. 6 Így szól az Örökkévaló: Elesnek Egyiptom támogatói és ledől erős büszkesége; Migdóltól Szevénéig kard által esnek el benne, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 7 És elpusztulva lesznek elpusztított országok közepette, és városai romba dőlt városok között lesznek. 8 És megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló, mikor tüzet vetek Egyiptomra és megtörétnek

mind a segítői. 9 Azon napokon követek vonulnak ki tőlem hajókon, hogy megijessék a biztonságban levő Kúst, és remegés lesz közöttük, mint Egyiptom napján, mert íme jön. 10 Így szól az Úr, az Örökkévaló: Megszüntettem Egyiptom sokaságát Nebükadrecczár, Bábel királya által. 11 Ó és népe ő vele, a nemzetek legerőszakosabbjai elhozzatnak, hogy megrontsák az országot, és kirántják kardjaikat Egyiptom ellen és megtöltik az országot megöltekkel. 12 És szárazazz teszem a folyókat és eladom az országot rosszaknak kezébe; és elpusztítom az országot és teljességet idegenek által. Én az Örökkévaló mondottam. 13 Így szól az Úr az Örökkévaló: Elveszítem az undokságokat és eltüntetem a bálványokat Nóból, és fejedelem nem lesz többé Egyiptom országából; és félelmet vetek Egyiptom országára. 14 Elpusztítom Patrószt és tüzet vetek Czánra és büntetést végzek Nón; 15 kiötöm haragomat Szírira, Egyiptom erősségére és kiirtom Nó sokaságát. 16 Tüzet vetek Egyiptomra, Szín remegve remeg, és Nő ostrommal fog bevétegni, Nő pedig – nappali ellenségek reá! 17 Áven és Pibészet ifjai kard által esnek el, és azok fogságba mennek. 18 És Techafnechészben elsötétül a nap, midőn eltöröm ott Egyiptom járomrúdjait és megszűnik benne erős büszkesége; őt felhő borítja és leányai fogságba mennek. 19 És büntetést viszék véghez Egyiptomon, hogy megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló. 20 És volt a tizenegyedik esztendőben, az első hónap, a hónap hetedikén, lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: 21 Ember fia, Fáraónak, Egyiptom királyának karját eltörtem és íme nem kötözték be, gyógyszereket adva és pólyát téve reá, bekötözve azt, hogy megerősödjék, hogy kardot foghasson. 22 Azért így szól az Úr, az Örökkévaló: Íme én fordulok Fáraó Egyiptom királya ellen, eltöröm karjait, az erőset meg az eltöröttet, és kiütöm a kardot kezéből. 23 És elszélesztem Egyiptomot a nemzetek közé és elszórom őket az országokban. 24 És megerősítem Bábel királyának karjait és kezébe adom kardomat, és eltöröm Fáraó karjait, hogy nyögjön előtte megöltek nyögéseivel. 25 És megerősítem Bábel királyának karjait, Fáraónak karjai pedig leesnek; és megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló, mikor Bábel királyának kezébe adom kardomat, hogy azt kinyújtsa Egyiptom országa ellen. 26 És elszélesztem Egyiptomot a nemzetek közé és elszórom őket az országokba; és megtudják, hogy én vagyok: az Örökkévaló.

31 És volt a tizenegyedik évben, a harmadik hónap, a hónap elsején, lett hozzám az örökkévaló igéje, mondván: 2 Ember fia: Szólj Fáraóhoz, Egyiptom királyához és az ő sokaságához: kihez hasonlított nagyságodban? 3 Íme Assúr czédrus volt a Libánonon, szép lombú, árnyékos

bozót és magas termetű: és lombozat között volt a sudara. 4 Vizek növészették, az ár magasra nevelte: folyóival jár ültetvénye körül és csatornáit bocsátja a mező minden fához. 5 Azért magasabb lett a termete a mező minden fáinál és megsokasodtak ágai és hosszura nőttek gallyai a sok víztől midőn kibocsátotta. 6 Ágain fészkeltek minden az ég madarai, és gallyai alatt szült a mező minden vadja; árnyékában pedig lakik sok mindenféle nemzet. 7 Szép volt nagyságában, gallyainak hosszágában, mert gyökere a nagy vizek mellett volt. 8 Czédrusok nem homályosították el Isten kertjében, cziprusok nem hasonlítottak ágaihoz és gesztenyefák nem voltak olyanok, mint az ő gallyai: semmi fa az Isten kertjében nem hasonlított hozzá szépségében. 9 Szépnek alkottam ágainak sokasága által, és megirigyelték Éden minden fái, az Isten kertjében levők. 10 Azért így szól az Úr, az Örökkévaló: Mivel hogy termetre magas voltál; sudarát a lombozat közé nyújtotta és föltemelkedett a szíve magassága miatt, 11 adom őt tehát nemzetek hatalmasának kezébe; el fog bánni vele, gonoszsága szerint kiúztem őt. 12 És kivágták idegenek, a nemzetek legerőszakosabbjai és leterítették; a hegyekre és minden völgybe estek az ágai és eltörtek gallyai minden az ország medreiben, és elszálltak árnyékából minden a föld népei és ott hagyták. 13 Ledőlt törzsökén lakik az ég minden madara, és gallyain van a mező minden vadja. 14 Azért, hogy magasakká ne legyenek termetükkel a víz minden fái és sudarukat ne nyújtsák a lombozat közé és ne álljanak meg hatalmasaik magasságukban minden a vizet ivók; mert mindenjában a halálnak adattak az alvilág országába az ember fiai közé, a gödörbe szállókhoz. 15 Így szól az Úr, az Örökkévaló: A mely napon leszállt az alvilágba, gyászoltattam, eltakartam miatta a mélységet és visszatartottam folyamait és elzárultak a nagy vizek; és elsötétíttem miatta, a Libánont, és minden a mező fái elepedtek miatta. (Sheol h7585) 16 Ledőltének zajától megrendítettem nemzeteket, midőn leszállítottam őt a gödörbe az alvilágba szállókkal, úgy hogy megvigasztalódtak az alvilág országában Éden minden fái, a Libánonnak választotta és java, minden a vizet ivók. (Sheol h7585) 17 Ő is vele együtt leszálltak az alvilágba a kard megöltjeihez, és segítői, a kik árnyékában ülték a nemzetek között. (Sheol h7585) 18 Kihez hasonlítottál ilyképen dicsőségeben és nagyságban az Éden fái között? Leszállítattal tehát Éden fáival együtt az alvilág országába, a körülmetéletlenek között fogsz feküdni, a kard megöltjeivel együtt. Az Fáraó és egész sokasága, úgymond az Úr, az Örökkévaló.

32 És volt a tizenkettedik évben, a tizenkettedik hónapban, a hónap elsején, lett hozzá az Örökkévaló igéje, mondván: 2 Ember fia, hangoztass gyászsdalt Fáraó, Egyiptom királya felett és szólj hozzá: Nemzetek oroszlánja te, megsemmisültél! Holott olyan voltál, mint a szörnyeteg a tengerekben, kirontottál folyamaidban és vizeket zavartál fel lábaiddal és felkavartad folyamaikat. 3 Így szól az Úr, az Örökkévaló: Kiterítem reád hálómat sok nép gyülekezetében, és felhoznak téged varsámban. 4 És leteríttek a földön, a mező színére hajítak és lakoztatom rajtad az ég minden madarát és jöllakatom veled az egész föld vadját. 5 A hegyekre vetem húsodat, és betöltem a völgyeket büszkeségeddel. 6 És megáztatom áradásos földedet véreddel a hegyekig, és a, medrek megtelnek veled. 7 És betakarom, midőn eloltak, az egeket és elsötétíttem csillagaikat, a napot felhővel takarom be és a hold nem világítatja világát. 8 Mind a világos világítókat az égen elhomályosítom miattad és sötétséget adok országodra, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 9 És megbúsimok sok népnek szívét, midőn elviszem romlásodat a nemzetek közé, oly országokba, a melyeket nem ismertél. 10 És elszörnyűködtetek rajtad sok népet, és királyaiak borzadnak miattad borzadással, midőn meglebbentem kardomat arcuk előtt; és megremegnek minden pillanatban kiki életéért, ledőlted napiján. 11 Mert így szól az Úr, az Örökkévaló: Bábel királyának kardja jön reád. 12 Vitézek kardjai által elejtem sokaságodat, nemzetek legerőszakosabbjai valamennyien, és elpusztítják Egyiptom büszkeségét és megsemmisítetik egész sokaságát. 13 És elveszítem minden állatát a nagy vizek mellől, nem zavarja föl azokat többé ember lába, és állat patái sem zavarják föl. 14 Akkor lecsillapítom vizeket és folyamaikat járatom, mint az olaj, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 15 Midőn Egyiptom országát pusztasággá teszem és kipusztul az ország a teljességből, midőn megverem minden a benne lakókat; és megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló. 16 Gyászsdal az, és gyászsdalnak mondják el, a nemzetek leányai mondják azt el gyászsdalnak; Egyiptom fölött és egész sokasága fölött fogják gyászsdalnak elmondani, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 17 És volt a tizenkettedik évben, a hónap tizenötödikén, lett hozzá az Örökkévaló igéje, mondván: 18 Ember fia, jajgass Egyiptom sokaságán és szállítsd le őt meg hatalmas nemzetek leányait az alvilág országába, a gödörbe szállókhoz. 19 Kinél voltál kedvesebb? Szállj alá és hadd fektessenek a körülmetéletlenekhez. 20 A kard megöltjei közt fognak elesni; adva van a kard, vonszoljátok le őt és egész sokaságát. 21 Beszélni fognak hozzá a vitézek hatalmasai az alvilágóból

segítőivel együtt. Alászálltak, feküsznek a körülmetéletlenek, a kard megöltjei! (Sheol h7585) 22 Ott van Assúr és egész gyülekezete –körülötte sírjai, valamennyien megölöttek, a kik a kard által elestek – 23 a melynek helyeztettek sírjai a gödör hátuljába, úgy hogy gyülekezete ott van sírja körül; valamennyien megölöttek, a kard által elesettek, a kik rettegést okoztak az élők országában. 24 Ott van Élám és egész sokasága sírja körül, valamennyien megölöttek, a kik a kard által estek el, a kik leszálltak körülmetéletlenül az alvilág országába, a kik tőlük való rettegést okoztak az élők országában és elvitték szégyenűket a gödörbe szállókhoz. 25 Megöltek között adtak neki fekvőhelyet egész sokaságával, körülötte az ő sírjai, valamennyien körülmetéletlenek, a kard meöltjei; mert okoztattat tőlük való rettegés az élők országában, és elvitték szégyenűket a gödörbe szállókhoz – megöltek közé adtak. 26 Ott van Mésekh, Túbál és egész sokasága, körülötte sírjai; valamennyien körülmetéletlenek, kardnak megöltjei, mert tőlük való rettegést okoztak az élők országában. 27 És nem feküsznek vítezékkel a körülmetéletlenekből elesettekkel, a kik az alvilágba szálltak hadi fegyvereikkel és kiknek fejük alá tettek kardjaikat, hanem bűneik csontjaikon vannak, mert vítezéktől való rettegés volt az élők országában. (Sheol h7585) 28 Te is a körülmetéletlenek között fogsz megtörni, és feküdni fogsz a kard megöltjeinél. 29 Ott van Edóm, királyai és mind a fejedelmei, a kik vítezségekben adtak a kard megöltjei mellé; ők a körülmetéletleneknél feküsznek és a gödörbe szállóknál. 30 Ott vannak észak uralkodói mind és mind a Czídónbeliek, a kik alászálltak megöltekkel a tőlük való rettegés mellett vítezségtől megszégyenülten és fekütek körülmetéletlenül a kard megöltjeihez és elvitték szégyenűket a gödörbe szállókhoz. 31 Azokat látja majd Fáraó és megvigasztalódik egész sokasága felől, a kardnak megöltjei: Fáraó és egész hadserege, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 32 Mert okoztam a tőlem való rettegést az élők országában; lefektetem a körülmetéletlenek között, a kardnak megöltjeivel, Fáraót és egész sokaságát, úgymond az Úr, az Örökkévaló.

33 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: 2 Ember fia, beszélj néped fiaihoz és szólj hozzájuk: Ország, midőn hozok reája kardot, és az ország népe vesz egy férfit a maga kebléből és megteszik őt maguknak őrré, 3 és látja a kardot, a mint jön az országra és megfújja a harsonát, hogy megintse a népet, 4 és hallja, a ki hallja a harsona hangját, de nem hajtott intésre és jött a kard és elragadta: annak vére a fején lesz. 5 A harsona hangját hallotta és nem hajtott

intésre, vére ő rajta lesz; ha intésre hajtott, megszabadította volna a lelkét. 6 De az őr, midőn látja a kardot, a mint jön és nem fújta meg a harsonát és a nép nem intetett meg, tehát jött a kard és elragadott közülök egy lelket: az bűnben ragadtatott el, a vérét pedig az őr kezétől fogom követelni. 7 Te pedig, ember fia, örré tettelek Izraél háza számára, hogy ha igét hallasz számból, megintses őket részről. 8 Mikor azt mondomb a gonosznak: gonosz, meg kell halnod, és nem beszéltél, hogy elintsed a gonoszt útjától, ő, a gonosz bűnben fog meghalni, de vérét kezdtől fogom követelni. 9 De midőn te elintetted a gonoszt útjától, hogy megtérjen tőle, de nem tért meg útjától, ő bűnben fog meghalni, te pedig megmentetted lelkedet. 10 Te pedig, ember fia, szólj Izraél házához: Így szólataim, mondván: bizony bűntetteink és vétkeink rajtunk vannak és általuk sínylünk mi el, hát hogyan elhélünk? 11 Szólj hozzájuk: Ahogy élek, úgy mond az Úr, az Örökkévaló, nem kívánom a gonosznak halálát, hanem azt, hogy a gonosz megtérjen útjától és éljen. Térjetek, térijetek meg rossz útjaituktól, miért halnátek meg, Izraél háza? 12 Te pedig, ember fia, szólj néped fiaihoz: Az igaznak igazsága nem fogja őt megmenteni, a mely napon bűntetett követ el, és a gonosznak gonoszsága – nem fog abban megboltni, a mely napon megtér gonoszságától; az igaz pedig nem bír élni az által, a mely napon vétkezik. 13 Mikor azt mondomb az igazról: élni fog és ő bízik igazságában és jogtalanságot cselekszik, mind az igazságai nem tartatnak emlékezetben és jogtalansága miatt, melyet cselekedett, azért fog meghalni. 14 És mikor azt mondomb a gonosznak: meg kell halnod, és megtér vétkétől és cselekszik jogot és igazságot: 15 zálogot visszaad, a gonosz elraboltat megfizet, az élet törvényei szerint jár, nem cselekedve jogtalanságot: élni fog, nem hal meg. 16 Mind az ő vétkei, melyekkel vétkezett, nem tartatnak számára emlékezetben, jogot és igazságot cselekedett, élni fog. 17 De azt mondjak néped fiai: nem megfelelő az Úrnak útja, holott az ő útjuk nem megfelelő. 18 Mikor elírt az igaz az ő igazságától és jogtalanságot cselekedett, ezért meghal. 19 S midőn megtér a gonosz az ő gonoszságától és jogot és igazságot cselekszik, azok által élni fog. 20 De ti mondájtok: nem megfelelő az Úr útja, kit-kit útjai szerint ítélek meg benneteket, Izraél háza. 21 És volt tizenkettőkig évében – a tizedik hónban, a hónap ötödikén – számkivetésünknek, jött hozzám a menekülő Jeruzsálemből, mondván: Megveretett a város. 22 És az Örökkévaló keze volt rajtam este, a menekülőnek megérkezete előtt és megnyitotta számat, míg hozzám jött reggel: akkorra megnyílt a szájam és nem némultam el többé. 23 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván:

24 Ember fia, a romok lakói Izraél földjén azt mondják, mondván: egy volt Ábrahám és birtokul kapta az országot; mi pedig sokan vagyunk, nekünk adatott az ország birtokul! 25 Azért szólj hozzájuk: Így szól az Úr, az Örökkévaló: vér mellett esztek és szemeiteket felemelitek bálványaitokhoz és vért ontotok és az országot birtokul kapni akarjátok? 26 Kardotok mellett álltakot, undokságot cselekedtetek, és ki-ki felebarátja feleségét megfertőztettétek és az országot birtokul kapni akarjátok? 27 Így szólj hozzájuk: Így szól az Úr, az Örökkévaló: Ahogy élek, bizony, a kik a romokban vannak, kard által esnek el és a ki a mező színén van, azt a vadnak adom, hogy megegye, és a kik a hegyvárákban és barlangokban vannak, dögvész által halnak meg. 28 És teszem az országot pusztulássá és pusztaságággá és megszűnik hatalmának büszkesége; és elpusztulnak Izraél hegyei, úgy hogy nem járnak ott. 29 És megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló, mikor az országot pusztulássá és pusztaságággá teszem, mind az ő utálatosságaik miatt, melyeket elkövettek. 30 Te pedig, ember fia, néped fiai, aikik beszélgetnek rólad a falak mellett és a házak bejáratainál; beszél egyik a másikkal, kiki a testvérével, mondván: jertek csak és halljátok, mi az az ige, mely kijött az Örökkévalótól. 31 És bemennek hozzád, mint szokott bemenni a nép, és ülnek előtted a népembeliek és hallják szavaidat, de nem cselekszik meg azokat, hanem szerelmi dal van a szájukban, ez az, amit tesznek, nyereségük után jár szívök. 32 És íme olyan vagy nekik, mint szerelmi dal, szép hangú és jól hárffázó; hallják szavaidat, de nem cselekszik meg azokat. 33 De midőn az bekövetkezik – íme bekövetkezik – akkor megtudják, hogy próféta volt közöttük.

34 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: 2 Ember fia, prófétájú Izraél pásztorairól: prófétáj és szól hozzájuk, a pásztorokhoz. Így szól az Úr, az Örökkévaló: Oh Izraél pásztorai, a kik önmagukat legeltették, nemde a juhokat legeltessék a pásztorok? 3 A zsinadékot megeszíték, a gyapjút felöltíték, a kövéret levágjátok, a juhokat nem legeltetik. 4 Az elgyengülteket nem erősítették, a beteget nem gyógyították, a sérültet nem kötöztétek be, az eltévedtet nem hozták vissza, az elveszettet nem keresték, és erővel uralkodtak rajtuk és szigorúsággal. 5 És elszéledtek pásztor híján és edelélül lettek a mező minden vadjának és elszéledtek. 6 Tévelyegnek juhaim mind a hegyeken és minden magas halmon és az ország egész színén elszélednek juhaim, és nincs ki kutatja, nincs ki keresi. 7 Azért pásztorok, halljátok az Örökkévaló igéjét! 8 Ahogy élek, úgy mond az Úr, az Örökkévaló, bizony

mivel juhaim prédává lettek és edelélül lettek juhaim a mező minden vadjának pásztor híján, és pásztoraim nem viselték juhaimnak gondját, hanem önmagukat legeltették a pásztorok, de juhaimat nem legeltették: 9 azért pásztorok, halljátok az Örökkévaló igéjét. 10 Így szól az Úr, az Örökkévaló: im én fordulok a pásztorok ellen és követelem juhaimat kezüktől és elmozdítom őket a juhok legeltetésétől, úgy hogy nem legeltetik többé magukat a pásztorok; és megmentem juhaimat szájukból, hogy ne legyenek nekik edelélül. 11 Mert így szól az Úr, az Örökkévaló: Íme itt vagyok én, hogy gondját viseljem juhaimnak és számon tartom őket. 12 A mint számon tartja a pásztor nyáját, a mely napon elkülönített juhai között van, úgy fogom számon tartani juhaimat, és megmentem őket mindenazon helyekből, a hová elszéledtek felhő és sűrű ködnek napján. 13 És kivezetem őket a népek közül, összegyűjtöm az országokból és leviszem földjükre, és legeltetem őket Izraél hegyein, a medrek mellett és minden az ország lakóhelyein. 14 Jó legelőn legeltetem őket és Izraél magasságos hegyein lesz a tanyájuk; ott fognak heverészni jó tanyán és kövér legelőn legelnek Izraél hegyein. 15 Én legeltetem majd juhaimat és én heverésztem őket, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 16 Az elveszettet megkeresem, az eltévedtet visszahozom, a megsérültet bekötööm, a beteget erősítem, a kövér pedig és az erőset megsemmisítem, jogosság szerint fogom legeltetni. 17 Ti pedig, juhaim, így szól az Úr, az Örökkévaló: Íme én ítélek bárány és bárány között, kosok és bakok között. 18 Kevés-e nektek, hogy a jó legelőn legeltek, hogy még legelőtök maradékát lábaitokkal tapossátok; lecsillapodott vizet isztok és a megmaradtat lábaitokkal kavarjátok fel? 19 Juhaim pedig, amit lábaitok letapostak, azon legeljenek, és a mit lábaitok felkavartak, azt igyá-e? 20 Azért így szól hozzájuk az Úr, az Örökkévaló: Íme itt vagyok én, hogy ítélek kövér bárány és sovány bárány között. 21 Mivel oldallal és vállal tasztítjátok és szarvaitokkal döfíték minden az elgyengülteket, mikig el nem szélesztették őket kifelé: 22 segítem majd juhaimat, hogy prédára többé ne legyenek, és ítélni fogok bárány és bárány között. 23 És egy pásztor támasztok föléjük, hogy legeltesse őket, szolgámat Dávidot; ő fogja legeltetni őket és ő lesz nékik pásztorul. 24 Én, az Örökkévaló, pedig leszek nekik Istenül és Dávid szolgám fejedelem közöttük; én az Örökkévaló beszéltem. 25 És kötöm velök a béke szövetségét és elpusztítom a vadállatot az országból; és biztonságban laknak a pusztában és alszanak az erdőkben. 26 És teszem őket meg halmom környékét áldássá s lebocsátom az esőt a maga idejében, áldásos esők lesznek. 27 És megadja a

mező fája az, Ő gyümölcsét, és a föld megadja termését, és biztonságban lesznek földjükön; és megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló, midőn eltöröm jármuk rудjait és megmentem ŏket leigázói kezéből. 28 És nem lesznek többé prézául a nemzeteknek, és az ország vadja nem eszi meg ŏket, és biztonságban laknak, és nincs, ki felijesztí. 29 És támasztok nekik hírnévre való ültetvényt; és nem lesznek többé éhség elragadottai az országban és nem viselik többé a nemzetek gyalázatát. 30 És megtudják, hogy én, az Örökkévaló, az Ő Istenük, velük vagyok, ŏk pedig az én népem, Izraél háza, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 31 És ti vagyok juhaim, legelőmnek ember-juhai vagyok; én vagyok Istentek, úgymond az Úr, az Örökkévaló.

35 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: 2 Ember fia, fordítsd arcodat Széir hegye felé és prófétálj róla. 3 És mondod neki: Így szól az Úr, az Örökkévaló: Íme én ellened fordulok, Széir hegye, kinyújtom reád kezemet s pusztulássá és pusztasággá teszlek. 4 Városaidat rommá teszem és te pusztulássá leszel; és megtudod, hogy én vagyok az Örökkévaló. 5 Mivel öröki gyűlölésed volt és Izraél fiait oda vetted a kard hatalmába, balsorsuk idején, a végbűn idején. 6 Azért ahogy élek, úgymond az Úr, az Örökkévaló, bizony vérré teszlek és vér üldözön téged, ha te nem gyűlöldet a vért, tehát vér üldözön téged. 7 És teszem Széir hegyét pusztasággá és pusztulássá, és kiirtok belőle járókelőt. 8 És megtöltöm hegyeit megöltjeivel, halmaid, völgyeid és minden a medreid – kard megöltjei esnek el rajtuk. 9 Örök pusztulássá teszlek, városaid nem állnak helyre; és megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló. 10 Mivel azt mondadtad: az a két nemzet és az a két ország az enyém lesz és elfoglaljuk, holott az Örökkévaló ott volt. 11 Azért, ahogy élek, úgymond az Úr, az Örökkévaló, cselekszem majd haragod és buzgalmad szerint, amellyel te cselekedtél gyűlöletedből ellenök; és megismertem magamat köztük, midőn ítélek tégedet. 12 És megtudod, hogy én az Örökkévaló hallottam minden a gyalázásaidat, a melyeket kimondottál Izraél hegyei ellen, mondván: elpusztultak, nekünk adattak eledelül. 13 És fennhézáztok ellenem szátkkal és szaporítájak ellenem szavaitokat: én hallottam. 14 Így szól az Úr, az Örökkévaló: midőn majd örül az egész föld, pusztulást teszek veled. 15 A mint öröltél Izraél házának örökségén, mivelhogy elpusztult, úgy cselekszem veled: pusztulássá lesz Széir hegye és Edóm egészen; és megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló.

36 Te pedig, ember fia, prófétálj Izraél hegyeiről és szólj: Izraél hegyei, halljátok az Örökkévaló igéjét! 2 Így

szól az Úr, az Örökkévaló: Mivel azt mondta rólatok az ellenség Hah! az örok magaslatok örökségül lettek nekünk: 3 azért prófétálj és szólj: Így szól az Úr, az Örökkévaló: mivelhogy pusztítanak benneteket és köröskörül áhítóznak rátok hogy örökségül legyetek a nemzetek maradékának és jutottatok nyelvek ajkára és népek megszólására: 4 azért Izraél hegyei, halljátok az Úr, az Örökkévaló igéjét: Így szól az Úr, az Örökkévaló a hegyeknek és halmoknak, a medreknek és völgyeknek, az elpusztult romoknak és az elhagyatott városoknak, a melyek prézává és gúnyá lettek a körülölvő nemzetek maradékának. 5 Azért így szól az Úr, az Örökkévaló: Bizony, buzgalmam tüzében beszéltem a nemzetek maradékáról és egész Edómáról, a kik országomat a maguk örökségévé tették, az egész szívnek örömeiben, a léleknek megvetésével azért, hogy kiúzzék prézául. 6 Azért prófétálj Izraél földjéről és mondod a hegyeknek és halmoknak, a medreknek és völgyeknek: Így szól az Úr, az Örökkévaló: Íme buzgalmamban és haragomban beszéltem én, mivel a nemzetek gyalázatát viseltétek. 7 Azért így szól az Úr, az Örökkévaló: Én felemeltem kezemet, bizony a nemzetek, melyek körülöttek vannak, ŏk fogják viselni gyalázatukat. 8 Ti pedig, Izraél hegyei, lombotokat fogjátok adni és gyümölcsöket fogjátok hordani Izraél népem számára, mert közel vannak, hogy eljöjjenek. 9 Mert íme, én hozzátok térek, hozzátok fordulok, hogy megműveltessetek és bevettessetek. 10 És megsokasítom rajtakat az embereket, Izraélnek egész házát és lakva lesznek a városok és a romok föl fognak épülni. 11 És megsokasítok rajtakat embert és állatot és megsokasodnak és megszaporodnak; és lakottá teszlek benneteket, mint eleitekben és jót teszek veletek inkább, mint ősidőitekben; és megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló. 12 És járatok rajtakat embereket, népemet, Izraélt, elfoglalnak téged és birtokul leszel nekik, és nem fogod ŏket többé gyermekteleníteni. 13 Így szól az Úr, az Örökkévaló: Mivel azt mondják nektek: embereket emészti vagy és nemzeteid gyermektelenítője voltál; 14 azért nem fogsz többé embereket emészteni és nemzeteidet nem fogod többé gyermekteleníteni, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 15 És nem hallatom többé ellened a nemzetek gyalázását és a népek szidalmazását nem fogod többé viselni, és nemzeteidet nem fogod többé gyermekteleníteni, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 16 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: 17 Ember fia, az Izraél házabeliek, földjükön lakván, megtisztálásban levő nő tiszttátlansága volt útjuk előttem; 18 kiontottam tehát reájuk hevemet a vér miatt, melyet a földre öntöttek, és

bálványaikkal megtisztálaniították. 19 És elszélesztettem őket a nemzetek közé és elszóródnak az országokban, útjuk és cselekedeteik szerint ítélem őket. 20 És odajöttek a nemzetekhez, a hová jöttek és megszentségtelenítették szent nevemet, midőn azt mondják róluk: az Örökkévaló népe ezek és az ő országából mentek ki; 21 úgy hogy megsajnáltam szent nevemet; melyet megszentségtelenített Izraél háza azon nemzetek között, ahol várak: így szól az Úr, az Örökkévaló, nem a ti kedvetekért cselekszem, Izraél háza, hanem szent nevemért, a melyet megszentségtelenítettem a nemzetek között, a hová eljöttek. 22 És megszentelem a nemzetek közt megszentségtelenített nagy nevemet, a melyet ti megszentségtelenítettem közepettük; megtudják a nemzetek, hogy én vagyok az Örökkévaló, úgymond az Úr; az Örökkévaló, midőn szentek bizonyulok általatok, az ő szemeik láttára. 23 És veszlek benneteket a nemzetekből és összegyűjtek mind az országokból és elvisztek a ti földetekre. 24 És hintek reátk a tiszta vizet, hogy megtisztuljatok; mind a ti tisztálanságaituktól és bálványaituktól megtisztítak benneteket. 25 És adok nektek új szívet és új szellemet adok belétek és eltávolítom a kőszívet húsotuktól és adok nektek hús-szívet. 26 És szellememet adom belétek és azt cselekszem, hogy törvényeim szerint járatok és rendeleteimet megőrizzétek és megcselekedjétek. 27 És majd laktok az országban, melyet őseiteknek adtam; és lesztek nekem népül, én pedig leszek nétek Istenül. 28 És megszabadítok benneteket mind a tisztálanságaituktól, és szólítom a gabonát és megsokasítom azt és nem adok többé reátk a éhséget. 29 És megsokasítom a fának gyümölcsét és a mezőnek termését, azért hogy az éhség gyalázata többé ne jusson nektek a nemzetek között. 30 És majd megemlékeztek rossz útjaituktól és cselekedeteitektől, a melyek nem jók; és megundorodtak önmaguktól bűneitekért és utálatosságaituktól. 31 Nem a ti kedvetekért cselekszem, úgymond az Úr, az Örökkévaló, tudomástokra legyen, szégyenkezzetek és piruljatok útjaitok miatt, Izraél háza. 32 Így szól az Úr, az Örökkévaló; A mely napon megtisztítak benneteket mind a bűneitektől, lakottá teszem a városokat és felépülnek a romok; 34 az elpusztult ország pedig művelteit fog, a helyett hogy pusztulás volt minden arra járó szeme láttára. 35 És azt fogják mondani: ez az elpusztult olyan lett, mint Éden kertje és a romba dőlt és elpusztult és lerombolt városok meg vannak erősítve, lakottá lettek. 36 És megtudják mind a nemzetek, a melyek körülöttetek megmaradnak, hogy én az Örökkévaló építettem fel a leromboltat, beültettem az elpusztultat; én az Örökkévaló

beszéltem és megteszem. 37 Így szól az Úr, az Örökkévaló: még ebben is megkerestetem magamat Izraél házától, hogy megteszem nekik; megsokasítom őket juhokként emberrel. 38 Mint a szent áldozatok juhai, mint Jeruzsálem juhai az ünnep napjain, ilyenek lesznek a rombadólt városok, telve emberjuhokkal; és megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló.

37 Volt rajtam az Örökkévaló keze, kivitt engem az Örökkévaló szelleme által és letett a síkság közepén, az pedig telve volt csontokkal. 2 És elvezetett engem mellettök köröskörül és íme sok volt belőlük a síkság színén és íme nagyon szárazak. 3 És szólt hozzáim: Ember fia, fel fognak-e éledni ezek a csontok? Mondtam: Uram, Örökkévaló, te tudod. 4 És szólt hozzáim: Próbálj ezekről a csontokról és szólj hozzájuk: száraz csontok ti, halljátok az Örökkévaló igéjét. 5 Így szól az Úr, az Örökkévaló a csontoknak: Íme én hozok belétek szellemet, hogy föléledjetek; 6 és adok reátk inakat és hozok reátk húst és vonok reátk bőrt és adok belétek szellemet, hogy föléledjetek; és megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló. 7 És prófétáltam, a mint megparancsoltatott nekem; és zörej lett, amint prófétáltam és íme rengés és közeledtek a csontok, csont a csontjához. 8 És láttam és íme voltak rajtuk inak és hús növekedett és bőr vonult rájuk felül, de szellem nem volt bennök; 9 És szólt hozzáim: Próbálj a szellemek, prófétálj, ember fia, és szólj a szellemhez: így szól az Úr, az Örökkévaló: a négy szél felől jöjj el szellem és lehely ezekre a megöltekre, hogy föléledjenek. 10 És prófétáltam, a mint megparancsolta nekem, és jött beléjök a szellem, föléledtek és lábaikra álltak, felette nagy sereg. 11 Erre szólt hozzáim: Ember fia, ezek a csontok, Izraél egész háza azok. Íme azt mondják: elszáradtak csontjaink és elveszett reményünk, el vagyunk vágva! 12 Azért prófétálj és szólj hozzájuk: így szól az Úr, az Örökkévaló: íme én megnyitom sírjaitokat és fölholzok benneteket sírjaitokból, népem, és beviszlek benneteket Izraél földjére. 13 És megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló, mikor megnyitom sírjaitokat és mikor felholzok benneteket sírjaitokból, népem. 14 És adom belétek szellememet, hogy föléledjetek és odahelyezlek benneteket földetekre; és megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló, beszéltem és megcselekszem, úgymond az Örökkévaló. 15 És lett hozzáim az Örökkévaló igéje, mondván: 16 Te pedig, ember fia, végy magadnak egy fát és írd reá: Jehúdáé és társaié, Izraél fiaié; és végy egy fát és írd reá: József, Efraim fája, és egész Izraél, a társaié. 17 És közelítsd azokat egyiket a másikhoz egy fává neked, hogy eggyé legyenek

kezedben. 18 És midőn majd így szólnak hozzád néped fiai, mondván: nem mondanád meg nekünk, mik ezek neked? 19 – beszélj hozzájuk: Így szól az Úr, az Örökkévaló: Íme átveszem József fáját, mely Efraim kezében van és Izraél törzseiét az ő társaiét, és teszem azokat vele együtt Jehúda fájához és egy fává teszem őket, hogy eggyé legyenek kezemben. 20 És legyenek a fák, a melyekre írni fogsz, a te kezedben szemeik előtt; 21 akkor beszélj hozzájuk: így szól az Úr, az Örökkévaló: Íme én elveszem Izraél fiait azon nemzetek közül, a hova mentek és összegyűjtöm őket köröskörül és elviszem őket földjükre. 22 És egy nemzetté teszem őket az országban Izraél hegyein és egy király lesz mindenjáuknak királyul; és nem lesznek többé két nemzetté és nem oszlanak többé fel két királysággá. 23 És nem tisztátlanítják meg többé magukat bálványaiikkal és undokságaikkal és mind a bűntettekkel; és kiszabadítom őket mind az elpártolásaikból, a melyekkel vétkeztek és megtisztítom őket és lesznek nekem népül, én pedig leszek nekik Istenül. 24 És szolgám Dávid király fölöttük és egy pásztoruk lesz mindenjáuknak, és rendeleteim szerint fognak járni és törvényeimet megőrzik és cselekszik azokat. 25 És lakni fognak abban az országban, melyet Jákób szolgámnak adtam, a melyben laktak őseitek; lakni fognak rajta ők és fiaik és fiaik fiai örökké, Dávid szolgám pedig fejedelmük lesz nekik örökre. 26 És kötöm velök a béke szövetségét, örök szövetség lesz velök; elhelyezem és megsokásítom őket és szentélyemet teszem közéjük örökre. 27 És fölöttük lesz lakóhelyem és leszek nekik Istenül, ők pedig lesznek nekem népül. 28 És megtudják a nemzetek, hogy én, az Örökkévaló, szentelem meg Izraélt, midőn köztük van az én szentélyem örökre.

38 És lett hozzáam az Örökkévaló igéje, mondván: 2 Ember fia, fordítsd arcodat Góg ellen Mágóg országában, Mésekh és Túbál legfőbb fejedelme ellen és prófétálj róla. 3 És szólj: így szól az Úr, az Örökkévaló, íme én ellened fordulok Góg, te Mésekh és Túbál legfőbb fejedelme. 4 És eltérítlek és karikákat vetek állkapcsaidba és kivezetlek téged és egész hadseregedet, lovakat és lovasokat, teljes díszbe öltözve mindannyian, nagy gyülekezet vérttel és paizssal, kardot fogók mindannyian. 5 Párasz, Kús és Pút velük, valamennyien paizssal és sisakkal. 6 Gómer és minden a csapatjai, Tógarma háza az észak hátulján, minden a csapatjaival, sok népek veled. 7 Készülj és készülődj tél és egész gyülekezeted, a hozzád gyülekezettek, és légy nekik őrizetűl. 8 Sok nap műlva ki fogsz rendeltetni, az évek végén bejössz egy kardtól visszatérített, sok nép közül összegyűjtött

országba, Izraél hegyeire, amelyek mindig pusztulássá lettek; de ő kihozatott a népek közül és laknak biztonságban mindenjában. 9 Fel fogsz vonulni, mint a vihar jössz be, mint a felhő leszel, beborítva a földet, te és minden a csapatjaid és sok népek teveled. 10 Így szól az Úr, az Örökkévaló: És lészen azon napon, dolgok jutnak eszedbe és rossz gondolatot fogsz gondolni; 11 azt mondod; fölvonaluk nyit helyek országa ellen, jövök a nyugodtakra, a biztonságban lakókra; mindenjában fal nélkül laknak, reteszük és kapujuk nincsenek nekik. 12 Hogy zsákmányolj zsákmányt és prédláj prédát, hogy ráfordítás kezdetet a lakottá lett romokra és a nemzetek közül egybegyűjtött népre, a mely jószágot és birtokot szerzett, a kik laknak a föld köldökén. 13 Sába és Dedán és Tarsís kereskedői és minden az oroszlánjai azt mondják majd neked: Vajon zsákmányt zsákmányolni jössz-e, prédát prédláj gyülekeztetted-e egybe gyülekezetedet; hogy elvigél ezüstöt és aranyat, hogy elvégy jószágot és birtokot, hogy nagy zsákmányt zsákmányolj! 14 Azért prófétálj ember fia és mondjad Gógnak: Így szól az Úr, az Örökkévaló: Nemde ama napon, midőn biztonságban fog lakni Izraél népem, megtudod, 15 eljössz helyedről, az észak hataljáról, te és minden nép veled, lovón ülök mindenjában, nagy gyülekezet és számos sereg. 16 Felvonulsz Izraél népem ellen mint a felhő, beborítva a földet; a napok végén lesz az, hogy ráhozlak országomra, azért hogy megismerjenek engem a nemzetek, midőn szentek bizonyulok rajtad szemeik láttára, oh Góg. 17 Így szól az Úr, az Örökkévaló: Te vagy-e az, kiről régi napokban beszéltem szolgáim, Izraél prófétái által, a kik ama napokban éveken át ptófétáltak, hogy elhozlak téged reájuk. 18 És lészen ama napon, a mely napon eljön Góg Izraél földjére, úgymond az Úr, az Örökkévaló, föl fog szállani hevem orromban. 19 És buzgalmamban, felindulásom tüzében beszéltem, bizony ama napon nagy földrengés lesz Izraél földjén. 20 És megrendülnek előttem a tenger halai, az ég madara és a mező vadja és minden csúszó-mászó, mely a földön mászik, meg minden ember, ki a föld színén van; és leromboltatnak a hegyek és ledőlnek a fokozatos lejtők és minden fal a földre dől. 21 És szólítok ellene minden hegyeimre kardot, úgymond az Úr, az Örökkévaló, kinek-kinek kardja testvére ellen lesz. 22 És ítéletre szállok vele dögvésszel és vérrel, áradó esőt és jégeső köveit, tüzet és kínt hullatok reá és csapatjaira és a vele levő sok népre. 23 És nagynak és szentek bizonyulok és megismertem magamat sok nemzet szeme láttára; és megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló.

39 Te pedig, ember fia, prófétálj Gógról és mondjad: így szól az Úr, az Örökkévaló: íme én ellened fordulok Góg, Mésekh és Túbál legfőbb fejedelme. 2 Elterítlek és csalogatnak és felhozak észak hátuljáról és beviszlek Izraél hegyeire. 3 És kiütöm íjadat bal kezedből és nyilaidat jobb kezedből ejtem ki. 4 Izraél hegyein fogsz elesni, te és minden a csapataid és a veled levő népek; ragadozó madárnak, minden szárnyasnak és a mező vadajnak adlak eledelül. 5 A mező színén fogsz elesni, mert én beszétem, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 6 És tüzet bocsátok Mágógra és a szigeteken biztonságban lakókra; és megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló. 7 Szent nevemet pedig megismertetem Izraél népem közepében és nem szentségtelenítettem meg többé szent nevemet, és megtudják a nemzetek, hogy én vagyok az Örökkévaló, a ki szent Izraélben. 8 Íme bekövetkezik és megtörténik, úgymond az Úr, az Örökkévaló; az a nap az, melyről beszéltem. 9 És majd mennek Izraél városainak lakosai és tüzelnek és fútenek fegyverrel, paizszsal és vérttel, íjjal, és nyilakkal, kézi bottal és lándzsával és tüzet gyújtanak velük hét évig. 10 És nem fognak fát hordani a mezőről és nem fogják vágni az erdőből, hanem a fegyverrel fognak tüzet gyújtani; zsákmányolják az ő zsákmányolókat és prédlájk az ő prédlájat, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 11 És lészen azon napon, adok Gógnak helyet, a hol sírja lesz, Izraélben; a vándorok völgyét, a tengertől keletre, és az elzárja a vándorokat; és ott eltemetik Gógot és egész sokaságát és így nevezik Góg sokaságának völgye. 12 És eltemetik őket az Izraél házabeliek, hogy megtisztítsák az országot, hét hónapig. 13 Temetni fog az ország egész népe és lesz nekik hirnévűl, a mely napon dicsőnek bizonyulok, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 14 És állandó embereket különítenek el, a kik bejárják az országot, eltemetve a vándorokat, az ország fölszínén megmaradtakat, hogy azt megtisztítsák; hét hónap végén fognak kutatni. 15 És körüljárak, a kik bejárják az országot; s a ki emberecsontot lát, épít mellette jelzőt, míg nem eltemették azt a temetők a Góg sokaságának völgyében. 16 A város neve is: Sokaság. Így megtisztítják az országot. 17 Te pedig, ember fia, így szól az Úr, az Örökkévaló, mondd minden szárnyas madárnak és a mező minden vadjának: gyülekezzetek és jöjjetek, gyűljetek össze köröskörül áldozásomra, melyet vágok számatokra, nagy áldozást, Izraél hegyein; majd esztek húst és isztok vért. 18 Vitézek húsát fogjátok enni és a föld fejedelmeinek vérét fogjátok inni; kosok, bárányok, bakok, tulkok, Básán hizlalt állatai valamennyien. 19 Enni fogtok zsiradékot jólakkásra és inni fogtok vért részegségre, áldozásomból, melyet vágok nektek. 20 És jöllaktok az

én asztalomnál lóval és szekérhaddal, vitézzel és minden harcossal, úgy mond az Úr, az Örökkévaló. 21 És oda teszem dicsőséget a nemzetek közé és látni fogják minden a nemzetek ítéletemet, melyet miveltem és kezemet, melyet rájuk tettem. 22 És megtudja Izraél háza, hogy én vagyok az Örökkévaló, az ő Istenök azon napon túl. 23 És megtudják a nemzetek, hogy bűne miatt számkivetésbe ment Izraél háza, azért hogy hűtelenkedtek ellenem és én elrejtettem tőlük arcomat és adtam őket szorongatóik kezébe és elestek a kard által mindenjában. 24 Tisztálanságuk szerint és bűntetteik szerint cselekedtem velük és elrejtettem tőlük arcomat. 25 Azért így szól az Úr, az Örökkévaló: Most visszahozom Jákób foglyait és irgalmasok Izraél egész házának és buzgólkodom szent nemvérét. 26 És viselik majd gyalázatukat és egész hűtlenségüket, melyel hűtlenkedtek ellenem, midőn biztonságban laktak földjükön és nem volt, ki ijesztett. 27 Midőn visszahozom őket a népek közül és összegyűjtöm őket ellenségeik országaióból, akkor megszenteltetem általuk a sok nemzet szemeláttára. 28 És megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló, az ő Istenük, midőn számkivetem őket a nemzetekhez, de összegyűjtöm őket földjükre és nem hagyok meg ott többé közülük. 29 És nem rejtem el többé arcomat tőlük, mivel kiöntöttem szellememet Izraél házára, úgymond az Úr, az Örökkévaló.

40 Huszonötödik évében számkivetésünknek, az év elején, a hónap tizedikén, a tizenegyedik évben, miután megveretett a város, ugyanezen napon rajtam volt az Örökkévaló keze, és elvitt engem oda. 2 Isteni látomásokban vitt el engem Izraél országába, letett engem igen magas hegyen, rajta pedig mint egy városnak építménye dél felől. 3 Elvitt engem oda és íme egy férfi, látszata mint réznek látszata és lenzsinór a kezében és mérő nád; és ő a kapuban állt. 4 És beszélt hozzáim a férfi: Ember fia, lásd szemeiddel és füleiddel halljad és fordítsd szívedet mind arra, a mit neked mutatni akarok; mert azért hogy meghutassák neked, hozzáttal ide, jelentsd mind azt, amit látsz, Izraél házának. 5 És íme egy fal a házon kívül köröskörül; a férfi kezében pedig a mérő-nád hat könyöknyi – minden egy könyök és egy tenyér – és megmérte az épület szélességét egy nádnyit és a magasságát egy nádnyit. 6 És bejött a kapuba, melynek előrészre kelet felé volt, fölment a lépcsőjén és megmérte a kapu küszöbét, egy nádnyi a szélessége, és egy másik küszöböt, egy nádnyi a szélessége; 7 a szobát pedig: egy nádnyi a hosszúsága és egy nádnyi a szélessége, és a szobák között öt könyöknyit, és a kapu küszöbét a kapu csarnoka mellett, belülről egy nádnyit. 8 És megmérte a

kapu csarnokát belülről egy nádnyit. 9 És megmérte a kapu csarnokát nyolcz könyöknyit és pilléreit két könyöknyit, a kapu csarnoka pedig belülről volt. 10 A kapu szobái pedig kelet felé, három innen és három onnan, egy a mértéke hármafajnak és egy a mértéke a pilléreknek innen és onnan. 11 És megmérte a kapu bejáratának szélességét, ti könyöknyit; a kapu hosszúsága tizenhárom könyöknyi. 12 És korlát a szobák előtt egy könyöknyi, és egy könyöknyi korlát amonnan; a szoba pedig hat könyöknyi innen és hat könyöknyi onnan. 13 És megmérte a kaput szoba tetejétől szoba tetejéig: szélessége huszonöt könyök, bejárat szemben bejáráttal. 14 És készítette a pilléreket hatvan könyöknyire és az udvar pilléreinek a kaput köröskörül. 15 És a bejáró kapunak előrészétől a belső kapu csarnokának előrészéig ötven könyök. 16 És csukott ablakai, a szobákhoz és pilléreikhez belülről voltak a kapunak köröskörül, és éppúgy a fülkéknek; ablakok köröskörül belülről, a pilléren pedig pálmák. 17 És bevitt engem a külös udvarba és íme kamarák és kövezet, készítve az udvarnak köröskörül, harmincz kamara a kövezeten. 18 A kövezet pedig a kapuk oldalán volt a kapuk hosszának mentében: az alsó kövezet. 19 És megmérte szélességét, az alsó kapu előrészétől a belső udvar előrészéig kívülről száz könyöknyit – keletre és északra. 20 A kaput pedig, melynek előrészéje észak felé volt, a külös udvarra valót, megmérte hosszát és szélességét. 21 Szobái pedig, három innen és három onnan, és pillérei és fülkéi voltak az első kapu mértéke szerint: ötven könyök a hossza, szélessége pedig huszonöt könyöknyi. 22 És ablakai, fülkéi és pálmái azon kapu mértéke szerint, a melynek előrészéje kelet felé volt, és hét lépcsőfokon mennek fel hozzá és fülkéi előttük. 23 És a belső udvarra való kapu az északra és keletre való kapuval szemben volt; és megmérte kaputól kapuig száz könyöknyit. 24 Erre vezetett engem dél felé és íme a dél felé való kapu, és megmérte pilléreit és fülkéit a méretük szerint. 25 És ablakai voltak neki és fülkéinek köröskörül ez ablakok szerint; ötven könyök a hossza, szélessége pedig huszonöt könyök. 26 És hét lépcsőfok a feljárata és fülkéi előttük; és pálmái voltak egy innen és egy onnan a pillérein. 27 És a belső udvarra való kapu dél felé volt és megmérte kaputól kapuig dél felé száz könyöknyit. 28 Ekkor bevitt engem a belső udvarba a déli kaput át; és megmérte a déli kaput e méretük szerint. 29 Szobái pedig és pillérei és fülkéi a méretük szerint és ablakai voltak neki és fülkéinek köröskörül; ötven könyök a hossza, szélessége pedig huszonöt könyök. 30 És fülkék köröskörül, hossza huszonöt könyök, szélessége pedig öt könyök. 31 És fülkéi voltak a külös udvaron és pálmák a pilléreken, és

nyolcz lépcsőfok a feljárata. 32 Erre bevitt engem a belső udvarba kelet felé és megmérte a kaput a méretük szerint. 33 Szobái pedig és pillérei és fülkéi a méretük szerint és ablakai voltak neki és fülkéinek köröskörül; a hossza ötven könyök, szélessége pedig huszonöt könyök. 34 És fülkéi voltak a külös udvarra és pálmák a pillérein innen és onnan, és nyolcz lépcsőfok a feljárata. 35 Erre elvitt engem az északi kapuhoz és mért a méretük szerint. 36 Szobái, pillérei, fülkéi és ablakai voltak köröskörül; hossza ötven könyök, szélessége pedig huszonöt könyök. 37 És pillérei voltak a külös udvarra és pálmák a pillérein innen és onnan, és nyolcz lépcsőfok a feljárata. 38 És kamara, meg ajitja a kapuk pilléreinek; ott mossák az égőáldozatot. 39 És a kapu csarnokában két asztal innen és két asztal onnan, hogy levágják azokon az égőáldozatot és a vétekáldozatot és a bűnáldozatot. 40 És az oldalnál kívülről, a kapu bejáratába fölmenőtől északra két asztal és a másik oldalnál, mely a kapu csarnokához való, két asztal. 41 Négy asztal innen és négy asztal onnan a kapu oldalánál: nyolcz asztal, azokon vágnak. 42 És négy asztal az égőáldozatnak, faragott kövekből, hosszuk egy és fél könyök, szélességük pedig egy és fél könyök, magasságuk egy könyök; azokra teszik a szerszámokat, a melyekkel levágják az égőáldozatot és a vágóáldozatot. 43 És egy tenyérnyi horgok oda erősítve befelé köröskörül, és az asztalokon az áldozat húsa. 44 És a belső kapun kívül az énekesek kamarái a belső udvarban, a mely az északi kapu oldalánál van, előrészé dél felé van, a melyik a keleti kapu oldalánál van, előrészé észak felé van. 45 És beszélt hozzáim: Ez a kamara, melynek előrészé dél felé van, a papoké, akik a háznak őrizetét őrzik; 46 a kamara pedig, melynek előrészé észak félén van, a papoké, akik az oltár őrizetét őrzik; Czádók fiai azok, akik Lévi fiai közül az Örökkelávalóhoz közelednek, hogy őt szolgálják. 47 És megmérte az udvart száz könyöknyi hosszúságra és száz könyöknyi szélesre négyzetesen; az oltár pedig a ház előtt volt. 48 Erre elvitt engem a ház csarnokához és megmérte a csarnok pilléreit: öt könyöknyi innen és öt könyöknyi onnan, a kapu szélessége pedig három könyöknyi innen és három könyöknyi onnan. 49 A csarnok hossza húsz könyök, szélessége pedig tizenegy könyök és lépcsőfokokon mennek fel hozzá; és a pillérek mellett oszlopok, egy innen és egy onnan.

41 És bevitt engem a templomba és megmérte a pilléreket, hat könyöknyi szélesség innen és hat könyöknyi szélesség onnan a sátor szélessége szerint. 2 És a bejárat szélessége tíz könyök és a bejárat oldalai öt könyök innen és öt könyök onnan; és megmérte hosszát negyven könyöknyire

és szélességét húsz könyöknyire. 3 És bement a belső részbe és megmérte a bejárat pillérjét két könyöknyire, a bejárat pedig hat könyök és a bejárat szélessége hétfö könyök. 4 És megmérte a hosszát húsz könyöknyire és szélességét húsz könyökre a templom előtt, és szólt hozzá: ez a szentek szentje. 5 És megmérte a ház falát hat könyöknyire, és az oldalteremnek szélessége négy könyök köröskörül a ház körül. 6 Az oldaltermek pedig: oldalterem oldalterem mellett harminczháromszor és a háznak falába mennek, mely az oldaltermek felé van, köröskörül, hogy erősítve legyenek, de ne legyenek bele erősítve a ház falába. 7 És körüljutva kiszélesedik feljebb-feljebb az oldaltermek végett, mert a ház körüljutó épülete feljebb-feljebb körülötte volt a háznak, azért kiszélesedése volt a háznak, felfelé, és így az alsóról feljárnak a felsőbe a középsőn át. 8 És láttam a háznál magasodást köröskörül; az oldaltermek alapzata egy teljes mérőnádnyi: hat nagyméretű könyöknyi. 9 Az oldalterem falának szélessége, mely kifelé van, öt könyöknyi és a mi tér meghagyatott, az a ház oldal termeinek volt a helye; 10 és a kamarák között húsz könyöknyi szélesség a ház körül, köröskörül. 11 És az oldalterem bejárata a meghagyott térre volt: egy bejárat észak felé és egy bejárat dél felé és a meghagyott tér helyének szélessége öt könyöknyi volt köröskörül. 12 Az épület pedig, mely az elkülönített tér előtt volt, a nyugati oldal felé van, hetven könyök szélességű és az épület fala öt könyök szélességű köröskörül, hossza pedig kilencven könyök. 13 És megmérte a házat: hossza száz könyök; és az elkülönített tért meg az épületeit és falait: hossza száz könyök. 14 És a ház előrészének és az elkülönített térnak szélessége kelet felé: száz könyök. 15 És megmérte az épület hosszát az elkülönített tér előtt a mely hátsó részén van és karzatait innen és onnan: száz könyöknyi; és a templomot, a belsőt, és az udvar csarnokait; 16 a küszöbökét a csukott ablakokat és a karzatokat köröskörül mindenáronnak – a küszöbök szemben fadeszkázat köröskörül – és a földtől az ablakokig – az ablakok tehát befedve voltak, 17 a bejáraton fölül egészen a belső házig és kívülről és az egész falon köröskörül a belsőben és a külsőben; méretek szerint. 18 És készítve voltak kérubok és pálmák, és pedig pálma kérub és kérub között és két arca volt a kérubnak: 19 emberarc a pálma felé innen és oroszlánarc a pálma felé onnan; készítve az egész házon köröskörül. 20 A földtől egészen az ajtó fölé a kérubok és pálmák voltak készítve; a templom falán is. 21 A templomnak négyzetű ajtófélája volt, a szentély előrészé pedig – formája olyan, mint amannak formája. 22 Az oltár fából, három könyöknyi magas, hossza pedig két

könyök, szögletei voltak, hosszában pedig a falai fából. És beszél hozzá: Ez az asztal, mely az Örökkévaló színe előtt van. 23 És két ajtaja a templomnak és a szentélynek. 24 És két ajtólapjuk az ajtóknak, két forduló ajtólap, kettő az egyik ajtónak és két ajtólapja a másiknak. 25 És készítve rajtuk, a templom ajtóján, kérubok és pálmák, a mint készítve voltak a falakon; és fadobogó volt a csarnok előtt kívülről. 26 És csukott ablakok meg pálmák innen és onnan a csarnok oldalain és a ház oldalkamaráin és a dobogókon.

42 Erre kivezetett engem a külső udvarba az észak: felé való úton; és elvitt engem a kamarához, mely az elkülönített térrrel szemben és az épülettel szemben van északra. 2 A száz könyöknyi hosszoldalon volt az északi bejárat, szélessége pedig ötven könyök. 3 Szemben a belső udvar húsz könyökével és szemben a külső udvar kövezetével, karzat karzat előtt háromszorosan. 4 És a kamarák előtt tíz könyöknyi széles járó út, befelé, egy könyöknyi úttal, bejárataik pedig északra. 5 És a felső kamarák megszűkitve voltak, mert elvesznek tőlük a karzatok épületet, az alsóktól és a középsőktől; 6 mert háromemeletesek azok és nincsenek oszlopai, mint az udvarok oszlopai; azért szorosabbak voltak az alsóknál és középsőknél a földtől fogva. 7 És a kerítő fal, mely kívül van a kamarák mellett, a külső udvar felé a kamarák előtt – hossza ötven könyök. 8 Mert a külső udvarhoz való kamarák hossza ötven könyök; és íme a templom előtt száz könyök. 9 És a kamarákon alul a bevívő út keletről volt, midőn valaki beléjük ment a külső udvarról. 10 Az udvar kerítő falának szélességében kelet felé az elkülönített tér előtt és az épület előtt kamarák. 11 És út előtt olyan forma, mint az észak felé való kamarák előtt, a milyen a hosszuk olyan a szélességük, és minden a kijárataik azoknak módja szerint és bejárataik szerint; 12 és ilyenek a dél felé való kamarák bejáratai: bejárat az útnak elején, azon útnak, mely egyenesen a kerítő fal előtt volt kelet felé, midőn beléjük ment valaki. 13 És szólt hozzá: Az északi kamarák és a déli kamarák, melyek az elkülönített tér előtt vannak, a szent kamarák azok, ahol eszik a papok, kik az Örökkévalóhoz közel vannak, azt, a mi szentek szentje; ott teszik le azt, a mi szentek szentje és a lisztáldozatot és a vétekáldozatot és a bűnáldozatot, mert a hely szent. 14 Mikor bemennek a papok – s ne menjenek ki a szentélyből a külső udvarba – ott teszik le ruháikat, melyekben szolgálatot végeznek, mert szentség azok, felöltenek más ruhákat és közelednek a népnek való tére. 15 Így befejezte a belső ház megmérését; erre kivitt engem a kapu felé, melynek előrészé kelet felé van és megmérte köröskörül. 16 Mérte a keleti oldalt a mérő náddal:

ötszáz nád a mérő náddal köröskörül. 17 Mérte az északi oldalt: ötszáz nád, a mérő náddal köröskörül. 18 A déli oldalt mérte: ötszáz nád a mérő náddal. 19 Fordult a nyugati oldalra, mért ötszáz nádat a mérő náddal. 20 Négy oldalról mérte: fala van köröskörül, hossza ötszáz és szélessége ötszáz, hogy különválassza a szentet a nem szenttől.

43 És elvezetett engem a kapuhoz, azon kapuhoz, mely

kelet felé fordul. 2 És íme Izraél Istenének dicsősége kelet felől jön és hangja mint nagy vizek hangja, a föld pedig világos lett dicsőségétől; 3 olyan volt a látomás látása, melyet láttam, mint azon látomás, melyet láttam, midőn jöttem a város elpusztítására, és látomások mint azon látomás, melyet a Kebár folyó mellett láttam; és leborultam arczomra. 4 Az Örökkévaló dicsősége pedig bement a házba a kapun át, melynek előrészre kelet felé van. 5 És fölvett engem a szellem és bevitt a belső udvarba, és íme, megtöltötte az Örökkévaló dicsősége a házat. 6 És hallottam a házból hozzám beszélőt, egy férfi pedig állt mellettem. 7 És szolt hozzám: Ember fia, trónom helyét és lábaim talpainak helyét, ahol lakni fogok Izraél fiai közepette örökre – de meg ne tisztálatanítsák többé az Izraél házabeliek az én szent nevemet, ők és királyaik paráznaságukkal és királyaik hulláival, magaslataikkal; 8 azzal, hogy küszöbüket küszöbön mellé teszik és ajtóbéljákat ajtóbélfám mellé, csak fal volt közöttem és közöttük, megtisztálatanították szent nevemet utálatosságaikkal, melyeket cselekedtek, úgy hogy megsemmisítettem őket haragomban. 9 Most el fogják távolítani tőlem paráznaságukat és királyaik hulláit, és lakni fogok közepettük örökre. 10 Te, ember fia, jelentsd Izraél házának a házat, hogy szégyenkezzenek bűneik miatt; és mérjék meg az arányt, 11 ha ugyanis szégyenkeztek mind a miatt, a mit cselekedtek – a ház alakját és elrendezését, kijáratait és bejáratait, meg mind az alakjait, mind a törvényeit pedig és mind az alakjait és mind a tanait tudasd velük és írd fel szemük láttára; hogy megőrizzék egész alakját és mind a törvényeit és megtegyék azokat. 12 Ez a tan a házról. A hegycsúcsán egész határa köröskörül szentek szentje; íme ez a tan a házról. 13 És ezek az oltár méretei könyökben, a könyöke könyök és tenyér: egy könyöknyi mélyedés és könyöknyi a szélessége; pártázata pedig a szélén köröskörül egy arasznyi; ez az oltár talpa. 14 És a föld mélyedésétől az alsó párkányig két könyök, szélessége pedig egy könyök; és a kis párkánytól a nagy párkányig négy könyök, szélessége pedig egy könyök. 15 És a tűzhely négy könyöknyi; a tűzhelyen felül pedig a négy szarv. 16 És a tűzhelynek tizenkettő a hossza, tizenkettőnyi szélesség mellett: négyzetes a négy oldala

szerint. 17 És a párkánynak tizenegy a hossza tizenegy nyi szélesség mellett négy oldala szerint és a pártázat körülötte fél könyöknyi, és a mélyedése egy könyöknyi köröskörül és lépcsőfokai keletre fordulva. 18 És szolt hozzám: Ember fia, így szól az Úr, az Örökkévaló, ezek az oltár törvényei, a mely napon elkészítetik: hogy égőáldozatot hozzanak és hintserek rajta vért. 19 És adj a levita papoknak, aik Czádók magzatából valók, aik közel vannak hozzá, úgymond az Úr, az Örökkévaló, hogy engem szolgáljanak, egy fiatal tulokat vétekáldozatul. 20 És végy véréből és adj négy szarvára és a párkány négy sarkára és a pártázatra köröskörül, hogy megtisztítsd és engesztelest szerez neki. 21 És vedd a tulokat, a vétekáldozatot, hogy elégessék a háznak arra rendelt helyén a szentélyen kívül. 22 A második napon pedig mutass he egy ép kecskebaktot vétekáldozatul, hogy tisztítsák az oltárt, a mint tisztították a tulokkal. 23 Midőn végeztél a tisztítással, mutass be ép fiatal tulokat és ép kost a juhok közül. 24 És mutasd be azokat az Örökkévaló színe előtt, és vessenek rájuk a papok sót és hozzák azokat égőáldozatul az Örökkévalónak. 25 Hét napon át készíts egy vétekáldozatra való bakot egy napra és egy fiatal tulokat és egy kost a juhok közül, épeket készítsenek. 26 Hét napon át engesztelest szerezzenek az oltárnak és tisztítsák azt meg és avassák fel. 27 Így töltésék el a napokat, és lészen a nyolcadik napon túl, készítsék el a papok az oltáron égőáldozataitokat és békeáldozataitokat, hogy kedveljelek benneteket, úgymond az Úr, az Örökkévaló.

44 És visszavitt engem a szentély külső kapuja felé, mely

keletre fordul, és az zárva volt. 2 És szolt hozzám az Örökkévaló: Ez a kapu zárva legyen, ne nyittassék meg és senki ne menjen be rajta, mert az Örökkévaló, Izraél Istené ment be rajta, legyen tehát zárva. 3 A fejedelem pedig – ő, a fejedelem üljen benne, hogy kenyereset egyék az Örökkévaló színe előtt, a kapu csarnokának útján jöjjön be és annak útján menjen ki. 4 Erre bevitt engem az északi kapu felé a ház előrészéhez és láttam, íme megtöltötte az Örökkévaló dicsősége az Örökkévaló házát: és leborultam arczomra. 5 És szolt hozzám az Örökkévaló: Ember fia, fordítsd rá szívedet és lásd szemeiddel, füleiddel pedig halljad minden azt, a mit beszélne akarok: veled az Örökkévaló házának minden törvényeiről minden tanairól és fordítsd szívedet a ház bejáratára a szentély minden kijáratában. 6 És szólj az engedetlenségeknek, Izraél házának: így szól az Úr, az Örökkévaló, elég; nektek mind az utálatosságaitokból, Izraél háza! 7 A mikor behozztatok idegeneket, körülmetéletlen szívűeket és körülmetéletlen húsuakat,

hogy szentélyemben legyenek, megszentségtelenítve házamat, mikor bemutattátok kenyeremet: zsiradékot és vért, és megszegtétek szövetségemet, mind az utálatosságaitokon felül; **8** és nem őrizték szentségeim őrizetét, hanem rendeltetek, kik őrizzék őrizetemet szentélyemben magatokért. **9** Így szól az Úr, az Örökkévaló: Semmi idegen, körülmeteletlen szívű és körülmeteletlen húsú ne jöjjön szentélyembe, semmiféle idegen, aki Izraél fiainak közeppette van; **10** hanem a levíták, a kik tőlem eltávolodtak, mikor megtévedt Izraél, midőn eltévelkedtek tőlem bálványai után, viseljék bűnüket; **11** legyenek szentélyemben szolgálattevők, felügyelőkként a ház kapuinál és szolgálva a házat: ők vágják le az égőáldozatot és a vágóáldozatot a népnek és ők: álljanak előttük, hogy szolgálják őket. **12** Mivelhogy szolgálták őket bálványai előtt és lettek Izraél házának a bűnnék botlására; azért felelemtem kezemet ellenük, úgymond az Úr, az Örökkévaló, viseljék tehát bűnüket, **13** és oda ne lépjeneek hozzám, hogy papjaim legyenek, hogy tehát odalépnének mind a szentségeimhez, ahoz, a mi szentek szentje; hanem viseljék szégyenüket és utálatosságaikat, melyeket cselekedtek. **14** És teszem őket a ház őrizetének őrizővé annak minden szolgálatára és mindenre, a mi benne végeztetik. **15** A levita papok pedig, Czádók fiai, a kik őrizték szentélyem őrizetét, midőn Izraél fiai eltévelkedtek tőlem, ők közeledjenek hozzám, hogy engem szolgáljanak; álljanak előtttem, hogy nekem zsiradékot és vért mutassanak be, úgymond az Úr, az Örökkévaló. **16** ők jöjjeneek be szentélyembe és ők közeledjenek asztalomhoz, hogy engem szolgáljanak; és őrizzék őrizetemet. **17** És lészen, mikor bemennek a belső udvar kapuiba, lenből való ruhákat öltsenek föl és ne kerüljön rájuk gyapjú, midőn szolgálatot végeznek a belső udvar kapuiban és belül. **18** Lenből való fejdíszek legyenek fejükön és lenből való nadrág legyen derekukon, ne övezkedjenek izzasztóval. **19** És midőn kimennek a külső udvarba, a külső udvarba a néphez, vessék le ruháikat, a melyekben szolgálatot végeznek és tegyék le azokat a szent kamarákban; és öltsenek föl más ruhákat, hogy szentté ne tegyék a népet ruháikkal. **20** És hajukat ne nyírják le, de vadul se ereszszék meg: nyirbálva nyirbálják hajukat. **21** Bort pedig ne igyanak, egy pap sem, mikor bemennek a belső udvarba. **22** És özvegyet és elváltat ne vegyenek feleségül maguknak; hanem hajadonokat Izraél házának magzatjából és oly özvegyet, ki pap után lesz özvegy, vehetnek el. **23** És népemet tanítsák a különböszre a szent és nem szent között és a tisztátlan és a tiszta közötti különbösséget tudassák velük. **24** Pörnél pedig ők álljanak oda, hogy ítélijenek, rendeleteim szerint ítélijék meg azt; és

tanaimat és törvényeimet mind az ünnepeimben őrizzék meg és szombatjaimat szenteljék meg. **25** Emberhalothoz ne menjenek be, hogy megtisztáljanodjanak, hanem atyjával és anyjával, fiával és leányával, fivérével és nővérével a ki nem volt férjnél, tisztátlanítás meg magukat. **26** Megtisztulása után pedig hét napot számláljanak neki. **27** És a mely napon bemegy a szentélybe, a belső udvarba, hogy szolgálatot végezzen a szentélyben, mutassa be vétekáldozatát; úgy mond az Úr, az Örökkévaló. **28** És legyen nekik birtokul, én vagyok birtokuk; de tulajdon ne adjatok nekik Izraélben, én vagyok tulajdonuk. **29** A lisztáldozatot és a vétekáldozatot és a túzáldozatot ők egyék meg és minden örökkátorok Izraélben övük legyen. **30** És elseje, minden zsengéje mindennek és minden adománya mindennek, mind a ti adományaitokból, a papoké legyen; és téssztátok elsejét a papnak adjátok, hogy áldás nyugodjék házadon. **31** Semmiféle dögöt vagy széttépett, madárból vagy baromból, ne egyenek a papok.

45 És midőn birtokul juttatjátok az országot, vegyetek el adományt az Örökkévaló számára, szentrésznek az országból: hossza huszonötezernyi hosszú, szélessége pedig tízezer; szent rész az, egész határában köröskörül. **2** Legyen ebből a szentélynek ötszáz ötszázra: négyzetesen köröskörül, és ötven könyöknyi területe köröskörül. **3** És a mértékből mérj hosszában huszonötezret és szélességen tízezret; és abban legyen a szentély, szentek szentje. **4** Szentrész az az országból, a papoké, a szentély szolgálattevői legyen, a kik közelednek, hogy szolgálják az Örökkévalót; és legyen nekik helyük házak számára és szenthelyük a szentély számára. **5** És huszonötezernyi hosszú és tízezernyi széles tér a levítáké legyen, a ház szolgálattevői birokuk nekik: húsz kamara. **6** És a város tulajdonául adjatok ötezernyi széles és huszonötezernyi hosszú tért a szentrész adományának mentén; Izraél egész házáé legyen. **7** A fejedelem pedig erről és arról a szentrész adománya előtt és a város tulajdonára előtt a nyugati oldalról nyugatra és a keleti oldalról keletre; és hossza a részek egyikének mentében a nyugati határtól a keleti határig. **8** Az országból legyen neki tulajdonul izraélben, hogy fejedelmeim ne zaklassák többé az én népemet, az országot pedig Izraél házának adják törzseik szerint. **9** Így szól az Úr, az Örökkévaló: Elég nektek, Izraél fejedelmei; erőszakot és pusztítást távolítsatok el, jogot és igazságot cselekedjetek, vegyétek el zsarolástokat népemről, úgymond az Úr, az örökkévaló. **10** Igaz mérleg igaz éfa és igaz legyen nálatok. **11** Az éfa és bát egy arányban legyen, hogy a chómer tizedét fogadj be a bát, a chómer tizedrésze pedig az éfa: a chómer szerint legyen az aránya. **12** És

a sékel húsz géra, húsz sékel, huszonöt sékel, tíz és öt sékel legyen nálatok a máné. 13 Ez az adomány, melyet levegyetek: az éfa hatodrészé egy chómer báziból, és hatodrészét vegyétek az éfának egy chómer árából. 14 És az olaj illetménye egy bát olaj után a bát tizede, egy kör, azaz tíz bát vagyis egy chómer után, mert tíz bát a chómer. 15 És egy bárány a juhokból, kétszáz után Izraél kövér legelőjéből, lisztáldozatra, égőáldozatra és békeáldozalra, engesztelelűl számukra, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 16 Az ország egész népe járuljon ez adományhoz, a fejedelem szármára Izraélben. 17 S a fejedelemre tartozik: az égőáldozatok és a lisztáldozat és az öntő áldozat az ünnepeken és az újholdakon és a szombatokon, Izraél házának minden ünnepnapjain; ő készítse a vétekáldozatot, a lisztáldozatot, az égőáldozatot és a béke áldozatokat, engesztelelűl Izraél házáért. 18 Így szól az Úr, az Örökkévaló: Az első hóban, a hónap elsején végy ép fiatal tulkit, hogy megtisztítsd a szentélyt: 19 vegyen: a pap a vétekáldozat véréből és tegyen a ház ajtó mellékére és az oltár párkányzatának négy sarkára, és a belső udvar kapujának ajtóbéláfájára. 20 És így cselekedjél a hónap hetedikén, tévedő vagy meggondolatlan ember miatt; és engesztelest szerezzezet a háznak. 21 Az első hóban, a hónap tizenegyedik napján legyen nálatok a pészach, ünnep hét napon át; kovásztalan kenyeret egyenek. 22 És készítsen a fejedelem azon napon önmagáért és az ország egész népéért vétekáldozatra való tulkit. 23 És az, ünnep hét napján készítsen égőáldozatot az Örökkévalónak; hét tulkit és hét kost, épeket naponként, hét napon át, és vétekáldozatul egy kecskebákat naponként. 24 És lisztáldozatot: egy éfát a tulokhoz és egy éfát a koshoz készítsen, meg egy hín olajat az éfához. 25 A hetedik hóban, a hónap tizenötödik napján, az ünnepen, készítse ezek szerint hét napon át, úgy a vétekáldozatot, mint az égőáldozatot, mint a lisztáldozatot s mint az olajat.

46 Így szól az Úr, az Örökkévaló: A belső udvar kapuja, mely keletrre fordul, zárva legyen, a hat munkanapon át, a szombat napján pedig; nyittassék meg és az újhold napján nyittassék meg. 2 És menjen be a fejedelem a kapu csarnokának útján kívülről és álljon meg a kapu ajtóbéláfájánál, és készítsék el a papok égőáldozatát és békeáldozatait, és leborulván a kapu küszöbén menjen ki; a kapu pedig ne zárassek be estig. 3 És boruljon le az ország népe ama kapu bejáratánál a szombatokon és az újholdakon, az Örökkévaló színe előtt 4 Az égőáldozat pedig, melyet bemutat a fejedelem az Örökkévalónak: a szombat napján hat ép juh és egy ép kos; 5 és lisztáldozatul egy éfa a

koshoz, a juhokhoz pedig; lisztáldozat kezeinek ajándéka szerint, meg egy hín olaj az éfához. 6 És az újhold napján egy ép fiatal tulok: és hat bárány meg egy kos, épek legyenek; 7 és egy éfát a tulokhoz és egy éfát a koshoz készítsen lisztáldozatul, meg a juhokhoz a mennyi telik vagyonából, meg egy hín olajat az éfához. 8 És mikor bemegy a fejedelem, a kapu csarnokának útján menjen be, és annak útján menjen ki. 9 És mikor bemegy az ország népe az Örökkévaló színe előre az ünnepnapokon, az a ki bemegy az északi kapu útján, hogy leboruljon, a déli kapu útján menjen ki, az pedig, a ki bemegy a déli kapu útján, az északi kapu útján menjen ki; ne térjen vissza azon kapu útján, melyen bement, hanem átellenében menjen ki. 10 A fejedelem pedig – közöttük, mikor bemennek, menjen be, és mikor kimennek; menjen ki. 11 És az ünnepeken és ünnepnapokon legyen a lisztáldozat egy éfa a tulokhoz és egy éfa a koshoz, a juhokhoz pedig; keze ajándéka szerint, meg egy hín olaj az éfához. 12 És mikor a fejedelem felajánlásából készít égőáldozatot vagy békeáldozatokat, felajánlásul az Örökkévalónak, nyissák meg neki a keletrre forduló kaput és készítse égőáldozatát és békeáldozatait, a mint készíti a szombat napján; s midőn kiment, zárják be a kaput kimentése után. 13 És egy ép egy éves juhot készíts égőáldozatul naponként az Örökkévalónak, minden reggel készíts azt; 14 és lisztáldozatul készíts hozzá minden reggel egy hatod éfát, meg egy harmad hín olajat a lángliszt megnedvesítésére; lisztáldozatul az Örökkévalónak, örökkö törvényül, állandóan. 15 Készítsék a juhot és lisztáldozatot és az olajat minden reggel állandó égőáldozatul. 16 Így szól az Úr, az Örökkévaló: Midőn a fejedelem ajándékot ad valakinek fiai közül, birtokából való az, fiaié legyen; az ő tulajdonuk az, birtokképen 17 És midőn ajándékot ad birtokából egynek a szolgái közül, azé legyen a szabadság éveig, akkor visszatér a fejedelemhez; de fiainak jutott birtok az övék legyen. 18 És ne vegyen a fejedelem a nép birtokából, hogy kizakassa őket tulajdonukból, a maga tulajdonából adjon birtokot a fiainak, azért, hogy ne széledjen el népem ki-ki a tulajdonából. 19 És bevitt engem a bejárón, mely a kapu oldalán volt, a papoknak való szent kamarákhöz, melyek északra fordulnak, és íme ott volt egy hely a hátsó részen nyugaton. 20 És szólt hozzá: Ez az a hely, ahol főzik a papok a bűnáldozatot és a vétekáldozatot, ahol sütik a lisztáldozatot, hogy ki ne hozzák a külső udvarba, hogy szentté ne tegyék a népet. 21 Erre kivitt engem a külső udvarba és elvezetett az udvar négy szögletéhez; és íme egy-egy udvar az udvarnak egy-egy szögletében. 22 Az udvarnak négy szögletében zárt udvarok, hosszúságuk negyven és szélességük harmincz,

egy méretük mind a négynek, a szögletbe illesztve. 23 És kősor köröskörül bennök mind a négynek, meg főzőhelyek készítve a kősorokon alul köröskörül. 24 És szolt hozzám: Ezek a főzők házai, a hol főzik a ház szolgálattevői a nép vágóáldozatát.

47 És visszavitt engem a ház bejáratához; és íme víz jön

ki a ház küszöbe alól keletnek, mert a ház előrészre kelet felé volt; a víz pedig lefolyik a ház jobb oldala alól, az oltártól délre. 2 És kivezetett engem az északi kapu útján és kerültetett engem a külső úton a külső kapuhoz, a keletről forduló úton; és íme víz bugyog ki a jobb oldalról. 3 Midőn kiment a férfi keletnek zsinórral a kezében, megmért ezer könyöknyit és átvezetett engem a vízen, bokáig éró vize.

4 Erre mért ezret és átvezetett engem a vize, térdig éró vize; és mért ezret és átvezetett engem deréig éró vize. 5 És mért ezret: patak, a melyen nem bírtam átmenni, mert megdagadt a víz úszásra való vízzé, patakká, a melyen nem lehet átmenni. 6 És szolt hozzám: Láttad-e, ember fia? Erre elvezetett és visszavitt engem a patak partjára. 7 Midőn visszatértem, íme a patak partján igen sok fa, innen és onnan. 8 És szolt hozzám: Ez a víz kifolyik a keleti kerületbe és lefolyik a síkságra és bemegy a tengerbe, a tengerbe a kifolyt víz, és meggyógyul annak vize. 9 És lészen, minden élő lény, mely nyüzsög bárhova bemegy a két patak, élni fog, és igen sok: lesz a hal, mert oda bement a víz, úgy hogy meggyógyul, és élet lesz, bárhova bemegy a patak. 10 És lészen, állandók mellette halászok Én-Gédítől Én-Eglájimig, hálók kiterítő helye lesz; neme szerint lesz a haluk, mint a nagy tenger halai, igen sok. 11 Mocsarai és tócsái nem gyógyulnak meg, sónak hagyattak meg.

12 A patak mellett pedig, a partján innen és onnan, felnő mindenféle gyümölcsfa, nem hervad a levele és nem fogy el a gyümölcs; hónaponként érlel, mert vize a szentélyből jön ki, és lészen gyümölcs elepedre, levele pedig gyógyításra. 13 Így szól az Úr, az Örökkelávaló: Ez a határ, mely szerint birtokba vegyétek magatoknak az országot Izraél tizenkét törzse számára, József két rész. 14 És birtokba vegyétek azt, egyik úgy mint a másik, amelyről fölemeltem kezemet, hogy őseiteknek adom; és jutni fog nektek ez az ország birtokul. 15 És ez az ország határa. Az északi oldalról: a nagy tengertől Chetlón útján Czedád felé; 16 Chamát, Béróta, Szíbrájim, a mely Damaszkus határa és Chamát határa között van, a középső Cháczér, mely Chavrán határáinál van. 17 Lesz tehát a határ a tengertől Chaczár-Énónig Damaszkus határáig és tovább északra Chamát határáig. Ez az északi oldal. 18 És a keleti oldal: Chavrán és Damaszkus között,

Gileád és Izraél országa közül, a Jordán; a határtól a keleti tengerig mérjétek. Ez a keleti oldal. 19 És a délvidéki oldal dél felé: Támaártól a pörlekedés vizéig Kádésig, a patakig, a nagy tenger felé. Ez a déli oldal délvidéknek. 20 És a nyugati oldal: a nagy tenger a határtól egészen egyenest Chamát feléig. Ez a nyugati oldal. 21 És osszátok fel magatoknak ezt az országot Izraél törzsre szerint. 22 Úgy legyen hogy birtokul juttassátok azt magatoknak és a jövevényeknek, a kik tartózkodnak közöttük, a kik gyermekeket nemzettek közöttük; és legyen nektek mint a honos Izraél fiai között: veletek együtt jusson nekik birtok Izraél törzsei közepette. 23 És legyen, hogy azon törzsben, melynél tartózkodik a jövevény, ott adjátok meg a birtokát. Úgymond az Úr Örökkelávaló.

48 És ezek a törzsek nevei: az északi szélen, Chetlón

útja mellett Chamát felé, Chamát-Énán, Damaszkus határáig északnak Chamát mellett, az övé legyen a keleti oldaltól a nyugati: Dán, egy. 2 És Dán határán a keleti oldaltól nyugati oldalig: Ásér, egy. 3 És Ásér határán a keleti oldaltól a nyugati oldalig: Naftáli, egy. 4 Naftáli határán a keleti oldaltól a nyugati oldalig: Menasse, egy. 5 És Menasse határán a keleti oldaltól a nyugati oldalig: Efraim egy. 6 És Efraim határán a keleti oldaltól a nyugati oldalig: Reúbén egy. 7 És Reúbén határán a keleti oldaltól a nyugati oldalig: Jehúda, egy. 8 Jehúda határán a keleti oldaltól a nyugati oldalig legyen azon adomány melyet majd elvesztek: huszonötezer a szélessége, hossza pedig mint a részek egyike a keleti oldaltól a nyugati oldalig: és középen legyen a szentély. 9 Az adomány, melyet elvesztek az Örökkelávaló számára – hossza huszonötezer és szélessége tizezer. 10 És ezek legyen a szent adomány: a papoké északra huszonötezer, nyugatra is tizezernyi szélességen, keletre is tizezernyi szélességen, délről pedig huszonötezernyi hosszúságban; és közepén legyen az Örökkelávaló szentély. 11 A megszentelt papoké, Czádók fiai, akik őrizték őrizetemet, a kik nem tévélyedtek el, midőn Izraél fiai eltévélyedtek, a mint eltévélyedtél: a levíták. 12 És nekik legyen adományul az ország adományából, szentek szentje, a levíták határáinál. 13 A levítáké padig a papok határa mentében huszonötezernyi hosszúságban és tizezernyi szélességen, az egésznek hosszúsága huszonötezer és szélessége tizezer. 14 És ne adjanak el belőle és ne cseréljék el, hogy át ne származtassák az ország zsengéjét, mert szent az Örökkelávalónak. 15 És a szélességből megmaradt ötezer a huszonötezernek előtte, nem-szent az, a városé lakóhelynek és közelegőnek; és középen legyen a város. 16 És ezek a méretei: az északi oldal négyezerötszáz, a déli

oldal négyezerötszáz, a keleti oldalról négyezerötszáz és a nyugati oldal négyezerötszáz. 17 És legyen közlegelője a városnak: északra kétszázötven, délré kétszázötven, keletre kétszázötven és nyugatra kétszázötven. 18 A mi megmarad a hosszúságból a szent adomány mentében, tizezer keletre és tizezer nyugatra, a mi tehát a szent adomány mentében van, annak termése kenyérül szolgáljon a város munkásainak. 19 És a város munkásai munkálják azt Izraél minden törzseiből. 20 Az egész adomány huszonötezer huszonötezerre, négyzetben vegyétek el a szent adományt a város tulajdonával. 21 És a mi megmaradt, a fejedelemé innen és onnan a szent adománytól és a város tulajdonától, a huszonötezernek, az adománynak előtte a keleti határig, nyugatra, pedig a huszonötezernek előtte a nyugati határig a részek mentében a fejedelemé; és közepén legyen a szent adomány és a ház szentélye. 22 És a levíták tulajdonától és a város tulajdonától, annak közepén, a mi a fejedelemé, Jehúda határa és Benjámin határa közt, a fejedelemé legyen. 23 A többi törzsek pedig a keleti oldaltól a nyugati oldalig: Benjámin, egy. 24 És Benjámin határán a keleti oldaltól a nyugati oldalig Simeón, 25 És Simeón határán, a keleti oldaltól a nyugati oldalig: Jisszákhár, egy. 26 És Jisszákhár határán, a keleti oldaltól a nyugati oldalig: Zebúlún, egy. 27 És Zebúlún határán, a keleti oldaltól a nyugati oldalig: Gád, egy. 28 És Gád határán, a déli oldalon dél felé legyen a határ Támartról a pörlekedés vizéig Kádésig, a patakig, a nagy tenger felé. 29 Ez az ország, melyet birtokul juttassatok Izraél törzseinek, és ezek fölösztásaiak. Úgymond az Úr, az Örökkévaló. 30 És ezek a város kijáratai: Az északi oldalról négyezerötszáznyi méret; 31 a város kapui pedig: Izraél törzseinek nevei szerint, három kapu északra: Rebúén kapuja egy, Jehúda kapuja egy, Lévi kapuja egy. 32 És a keleti oldalra négyezerötszáz mérték és három kapu: József kapuja egy, Benjámin kapuja egy, Dán kapuja egy. 33 És a déli oldal négyezerötszáznyi méret és három kapu: Simeón kapuja egy, Jisszákhár kapuja egy, Zebúlún kapuja egy. 34 A nyugati oldal négyezerötszáz. kapuja három: Gád kapuja egy, Ásér kapuja egy, Naftáli kapuja egy. 35 Köröskörül tizennyolczer; s a város neve az naptól fogva: Ott az Örökkévaló.

DánIEL

1 Harmadik évében Jehójákím Jehúda királya királyságának, Jeruzsálem ellen jött Nebúkadnecczár, Bábel királya s ostromolta azt. **2** S kezébe adta az Úr Jehójákimot, Jehúda királyát, meg egy részét az Isten háza edényeinek s elvitte őket Síneár országába az ő istenének házába, az edényeket pedig bevitte istenének kincses házába. **3** És mondta a király Aspenáznak, udvari tisztei fejének, hogy hozzon Izraél fiai közül és pedig a királyi nemzetsegéből és a főnemesek közül 4 fiúkat, a kikben nincs semmi hiba s a kik szép ábrázatuk és eszesek minden bölcseségen, ismernek tudást és értenek tudományt, kikben van erő, hogy álljanak a király palotájában és hogy tanítsák őket könyvre és a kaldeusok nyelvére. **5** És kirendelte számukra a király a minden napra valót annak napján a király ételéből s az ő ivó borából, s hogy neveljék őket három évig; azoknak végén pedig álljanak a király előtt. **6** És voltak köztük Jehúda fiaiból: DánIEL, Chananja, Mísáél és Azarja. **7** S adott nekik neveket az udvari tisztek nagyja; DánIELnek ezt a nevet adta: Béeltsacczár, Chananjának Sadrák, Mísáélnek Mésák és Azarjának Abéd-Negó. **8** És foltette DánIEL a szívében, hogy nem fertőzeti meg magát a király ételével és ivó borával; kérte tehát az udvari tisztek nagyjától, hogy ne kelljen magát megfertőztetnie. **9** És adta az Isten DánIELt kegyre és irlalomra az udvari tisztek nagyja előtt. **10** És mondta az udvari tisztek nagyja DánIELnek: Félek én uramtól a királytól, aki kirendelte evésteket és ivástokat, hogy miért lássa arcotokat kedvetlenebbnek a veletek egyívásu fiúkénál s főbenjáró bűnbe vinnétek a királynál? **11** Erre szólt DánIEL a kamarásnak, a kit az udvari tisztek nagyja kirendelt DánIEL, Chananja, Mísáél és Azarja fölén: **12** Kiséredl csak meg szolgáidat tíz napig, hadd adjanak nekünk a veteményekből, hogy együnk és vizet, hogy igyunk; **13** s majd meglátszik előttem a mi ábrázatunk és azon fiúk ábrázata, a kik a király ételét eszik és a szerint, a mit látni fogsz, cselekedjél szolgáiddal. **14** És hallgatott rájuk e dologban s megkísérlette őket tíz napig. **15** Tíz nap végén pedig ábrázatuk jobbnak látszott és husban kövérrebbek voltak, mint minden fiúk, kik a király ételét ették. **16** És a kamarás el szokta hordani ételüket és ivó borukat s adott nekik veteményeket. **17** E fiúknak pedig mindenégyüknek adott az Isten tudást és belátást minden könyvben és bölcseségen; DánIEL pedig értett minden látomáshoz és álmohoz. **18** És azon napok végén, a mikorra mondta a király, hogy elhosszák őket, bevitte őket az udvari tisztek nagyja Nebúkadnecczár színe elé. **19** És beszélt

velök a király, és nem találtatott valamennyiök közül olyan, mint DánIEL, Chananja, Mísáél és Azarja; és álltak a király előtt. **20** És a bölcseség és értelem minden dolgában, a mit kivánt tőlük a király, tízszerre kiválóbbaknak találta őket minden irástudóknál, a jósokná¹, kik egész királyságában voltak. **21** És ott volt DánIEL Kóres király első évéig.

2 Nebúkadnecczár királyságának második évében pedig álmokat álmodott Nebúkadnecczár s nyugtalankodott az ő lelke s álma oda volt őneki. **2** És mondta a király, hogy hívják az irástudókat s a jósokat s a kuruzsókat s a kaldeusokat, hogy megmondják a királynak az ő álmait; s eljöttek és álltak a király előtt. **3** És mondta nekik a király: Álmot álmodtam és nyugtalankodott lelkem, hogy az álmot megtudjam. **4** És beszéltek a kaldeusok a királyhoz arámul: Oh király, örökké élj! Mondjad az álmot szolgáidnak és a megfejtést megjelentjük. **5** Felelt a király s mondta a kaldeusoknak: A dolog biztos az én részemről; ha nem tudatjátok velem az álmot és megfejtését, darabokká fogtok vágatni és házaitok szemétdombbá fognak tétetni. **6** De ha az álmot és megfejtését megjelentítek, ajándékokat s jutalmat s nagy megtisztelést fogtok tőlem kapni; azért az álmot és megfejtést megjelentsétek nekem. **7** Feleltek másodszor és mondta: A király mondja el szolgáinak az álmot s a megfejtést majd megjelentjük. **8** Felelt a király és mondta: Bizonyosan tudom, hogy időt akartok nyerni, mivelhogy láttátok, hogy a dolog biztos az én részemről. **9** Hogy ha az álmot nem tudatjátok velem, azon egy rólatok a rendelet, és hazug és hamis dolgot készülődtetek elmondani előttem, míg nem változnék az idő. Azért az álmot megmondjátok nekem, és tudom, hogy a megfejtését megjelentítek nekem. **10** Feleltek a kaldeusok a király előtt és mondta: Nincsen ember a szárazföldön, aki a király dolgát megjelenteni tudná, mivelhogy egy nagy és hatalmas király sem kérdezett ilyen dolgot semmi irástudótól és jóstól és kaldeustól. **11** A dolog pedig, melyet a király kérdez, nehéz és más nincsen, a ki megjelentené a király előtt, csak az istenek, a kiknek lakása nincsen halandóknál. **12** E miatt a király nagyon fölháborodott és megharagudott s meghagyta, hogy veszítsék el minden Bábel bölcséit. **13** S a rendelet kiment s a bölcsék megölésre voltak szánva; s keresték DánIELt és társait, hogy megölessenek. **14** Ekkor DánIEL meggondolással és észszerrel válaszolt Arjóknak, a király testőrei fejének, a ki kivonult, hogy megölje Bábel bölcséit. **15** Megszólalt és mondta Arjóknak, a király meghatalmazottjának: Miért oly sürgős a rendelet a király részéről? Ekkor tudatta Arjók a dolgot DánIELtel. **16** DánIEL pedig bement és kérte a királytól,

hogy időt adjon neki és a megfejtést majd megjelenti a királynak. 17 Ekkor elment Dániél a házába és Chananjával, Mísáellel s Azarjával, az ő társaival tudatta a dolgot, 18 és hogy iringalmat kell kérni az ég Istenétől eme titok felől, hogy el ne veszítsék Dániélt és társait Bábel többi bölcselivel. 19 Ekkor nyilvánított Dániélnak a titok éjjeli látomásban; ekkor Dániél áldotta az ég Istenét. 20 Megszólalt Dániél és mondta: Legyen az Isten neve áldott öröktől fogva öröké, övé a bölcseség s a hatalom; 21 s ő megváltoztatja az időket és korokat, elmozdít királyokat és támaszt királyokat, ad bölcseséget a bölcséknak s tudást az értelem tudónak. 22 Ő föltárja a mély és rejtett dolgokat, tudja mi van a sötétben, s a világosság nála lakozik. 23 Téged, oh őseim Istene, magasztallak és dicsőítlek, a ki bölcseséget s hatalmat adtál nekem, most pedig tudattad velem, a mit kértünk tőled, hogy a király dolgát tudattad velünk. 24 Ennek okából bement Dániél Arjókhöz, a kit a király kirendelt Bábel bölcséinek az elveszítésére; elment s így szólott hozzá: Bábel bölcséit el ne veszítsed, víg be engem a király elé és a megfejtést megjelentem a királynak. 25 Ekkor sietséggel bevezette Arjók Dániélt a király elé s így szólott hozzá: Találtam egy férfiút a Jehúdabeli számkivetettség fiai közül, a ki tudatni fogja a királylyal a megfejtést. 26 Megszólalt a király s mondta Dániélnek, a kinek neve Béeltsacczár: Képes vagy-e velem tudatni az álmot, a melyet láttam, s megfejtését? 27 Megszólalt Dániél a király előtt és mondta: A titkok, melyet a király kérdez, bölcsék, jósok, irástudók, csillagjósok nem tudják megjelenteni a királynak. 28 De van Isten az égben, a ki feltár titkokat és tudatta Nebukadnecczár királylyal azt, a mi a napok végén lesz. Álmod s a fejed látomásai a te fekvőhelyeden ez volt: 29 Te, oh király, a te gondolataid felszálltak fekvőhelyeden arról, a mi ezután leszen s a titkok feltárója tudatta veled azt, a mi lészen. 30 Én pedig – nem a bölcseség által, mely bennem volna inkább, mint minden előkben, nyilvánított nekem a titok, hanem annak okáért, hogy tudassák a királylyal a megfejtést és hogy a szíved gondolatait megtudjad. 31 Te, oh király, láttad vala s íme egy hatalmas szobor; ez a szobor nagy volt s fénye kiváló, előtted állt és ábrázata félelmetes. 32 Az a szobor – feje jó aranyból, melle és karjai ezüstből, hasa és csipői rézből 33 czombjai vasból, lábai részben vasból s részben agyagból. 34 Láttad vala, míg leszakadt egy kő, de nem kezek által, és a szobrot megütötte a vas és agyaglábain és összemorzsolta azokat. 35 Legott összemorzsolódott egyszerre a vas, az agyag, a réz, az ezüst és az arany s olyanná lettek, mint a polyva a nyári szérűkből, s elhordta azokat a szél, és semmi nyomuk nem találtatott; a kő pedig,

mely megütötte a szobrot, nagy hegygyé lett s betöltötte az egész földet. 36 Ez az álom, megfejtését pedig elmondjuk a király előtt. 37 Te, oh király, királyok királya, te, a kinek az ég Istene adott királyságot, erőt és hatalmat és dicsőséget, 38 s bárhol laknak az ember fiai, a mező vadja s az ég madara, a te kezdebe adta és urrá tett téged valamennyiök felett – te vagy az arany fej. 39 S utánad fog támadni egy másik királyság, náladnál alantosabb és harmadiknak egy másik királyság, rézből való, mely uralkodni fog az egész földön; 40 s egy negyedik királyság erős lesz, mint a vas; a mint hogy a vas összemorzsol és széttör minden, és mint az összezúzó vas, mindezeket összemorzsolja és összezúzza. 41 És hogy láttad a lábakat és ujjakat részben fazekas-agyagból és részben vasból -megosztott királyság lesz az s a vas szilárdságából lesz benne, a mint hogy a vasat vegyülten láttad sáragyaggal. 42 S a lábak ujja részben vasból s részben agyagból – a királyságnak egyik része erős lesz, és másik része törékeny lesz. 43 És hogy láttad a vasat vegyülten sár-agyaggal, elvegyülve lesznek emberi magzattal, és nem fognak tapadni egyik a másikhoz, valamint a vas nem vegyül el az agyaggal. 44 És ama királyok napjaiban támasztani fog az ég Istene egy királyságot, a mely örökkéig el nem pusztul s a melynek uralma más népre nem hagyatik; összemorzsolja s megsemmisíti mind e királyságokat, de ő fenn fog állani örökre, 45 a mint hogy láttad, hogy a hegyből leszakadt egy kő, nem kezek által, s összemorzsolta a vasat, a rezet, az agyagot, az ezüstöt s az aranyat, A nagy Isten tudatta a királylyal azt, a mi ezután lesz; biztos az álom s megízható a megfejtése. 46 Ekkor Nebukadnecczár király arczára vetette magát és Dániél előtt leborúlt, és meghagyta, hogy áldozatot, kellemes illatokat mutassanak be neki. 47 Felelt a király Dániélnek és mondta: Való igaz, hogy a ti Istentek isteneknek Istene és királyoknak ura és titkok föltárója, mivel fől tudtad tární ezt a titkok. 48 Ekkor Dániél naggyá tette a király és nagy és tetemes ajándékokat adott neki s urrá tette Bábel egész tartománya fölött s az elöljárók fejévé mind a Bábel bölcsei fölött. 49 És Dániél kérte a királytól, és kirendelte Bábel tartományának igazgatására Sadrákat, Mésákat s Abéd-Negót; Dániél pedig a király kapujában volt.

3 Nebukadnecczár király készített aranyszobrot: magassága hatvan könyök, szélessége hat könyök; felállította Dúra síkságán, Bábel tartományában. 2 És Nebukadnecczár király küldött, logy egybehívják a szatrapákat, kormányzókat, helytartókat, főbírákat, kincstárosokat, törvénytudókat, tanácosokat s a tartományoknak mind a főtisztjeit,

hogy jőjenek el azon szobor fölavatására, amelyet fölállított Nebúkadnecczár király. 3 Ekkor egybegyültek a szatrapák, kormányzók és helytartók, főbírák, kincstárosok, törvénytudók, tanácsosok s a tartományoknak mind a főtisztjei azon szobor fölavatására, melyet fölállított Nebúkadnecczár király s fölálltak a szoborral szemben, melyet fölállított Nebúkadnecczár. 4 A hirnök pedig kikiáltotta erővel: Nektek mondják, ti népek, nemzetiségek s nyelvek! 5 A mely időben halljátok hangját a kürtnek, sípnak, cziterának, hárfának, lantnak, dudának s mindenennemű hangszernek, akkor vessétek le magatokat és boruljatok le az arany szobor előtt, melyet fölállított Nebúkadnecczár király; 6 és a ki nem veti le magát és nem borul le: abban az órában vettessék égő tűznek kemenczéjébe. 7 Ennélfogva, abban az időben, a mint hallották mind a népek hangját a kürtnek, sípnak, cziterának, hárfának, lantnak s mindenennemű hangszernek, levetették magukat mind a népek, nemzetek s nyelvek leborultak az arany szobor előtt, melyet fölállított Nebúkadnecczár király. 8 Ennélfogva abban az időben közeledtek kaldeus férfiak és megrágalmazták a zsidókat; 9 megszólaltak és mondta Nebúkadnecczár királynak: Oh király, örökké élj! 10 Te, oh király, parancsot adtál, hogy minden ember, aki hallja hangját a kürtnek, sípnak, cziterának, hárfának, lantnak, dudának s mindenennemű hangszernek, vesse le magát és boruljon le az arany szobor előtt; 11 és ki nem veti le magát és nem borul le, vettessék égő tűznek kemenczéjébe. 12 Vannak zsidó férfiak, a kiket kirendeltél Bábel tartományának igazgatására, Sadrák, Mésák és Abéd-Negó; ezek a férfiak nem vetettek te reád, oh király, ügyet, istenedet nem szolgálják s az arany szobor előtt, melyet felállítottál, nem borulnak le. 13 Ekkor meghagyta Nebúkadnecczár haragban és indulatban, hogy hozzák el Sadrákat, Mésákat és Abéd-Negót; ekkor a király elé hozták ezeket a férfiakat. 14 Megszólalt Nebúkadnecczár és mondta nekik: Szándékasan-e, oh Sadrák, Mésák és Abéd-Negó, nem szolgáljátok istenemet és nem borultok le az arany szobor előtt, melyet fölállítottam? 15 Már most ha készen vagytok arra, hogy a mely időben halljátok hangját a kürtnek, sípnak, cziterának, hárfának, lantnak, dudának s mindenennemű hangszernek, levetni magatokat és leborulni a szobor előtt, melyet készítettem – de ha nem borultok le, abban az órában be fogtok vettetni égő tűznek kemenczéjébe; s ki az az isten, aki megmenthet titeket a kezeimből? 16 Feleltek Sadrák, Mésák és Abéd-Negó és mondta a királynak: Oh Nebúkadnecczár, nem szükséges nekünk erre neked választ adnunk. 17 Ha Istenünk, akit mi szolgálunk, képes minket megmenteni: az égő tűznek kemenczéjéből s a te kezedből, oh király, meg fog

menteni; 18 de ha nem, tudva legyen előtted, oh király, hogy istenedet mi nem szolgáljuk és az arany szobor előtt, melyet fölállítottál, nem borulunk le. 19 Ekkor eltelt Nebúkadnecczár indulattal s arczának képe megváltozott Sadrák, Mésák és Abéd-Negó felett; megszólalt és meghagyta, hogy fűtsék a kemenczét hétszer annyira, mint a hogy való azt fűteni. 20 Néhány embernek pedig, a seregben levő derék vitézeknek, meghagyta, hogy kötözzék meg Sadrákat. Mésákat és Abéd-Negót, hogy vessék az égő tűznek kemenczéjébe. 21 Megkötöztek ezek a férfiak nadrágaikban és köntöseikben, köpenyeikben és egyéb öltözékükben és bedobattak az égő tűznek kemenczéjébe, 22 minthogy a király parancsa sürgős volt, a kemencze pedig tulásosan fűtve volt, e férfiakat, aik Sadrákat, Mésákat és Abéd-Negót fölvitték, azokat megölte a tűznek lángja. 23 Ama férfiak pedig mindhárman, Sadrák, Mésák és Abéd-Negó, megkötözve bele estek az égő tűznek kemenczéjébe. 24 Ekkor csodálkozott Nebúkadnecczár király s fölkelt sietségen; megszólalt és mondta tanácsosainak: Nemde három férfit vetettünk be megkötözve a tűzbe? Feleltek és mondta a királynak: Biztosan, oh király. 25 Felelt és mondta: Íme, én négy férfiut látok feloldva járkálni a tűz közepén és sérelem nincs rajtuk, a negyediknek ábrázata pedig istenek fiához hasonlít. 26 Ekkor Nebúkadnecczár közeledett az égő tűz kemenczéjének ajtajához, megszólalt és mondta: Sadrák, Mésák és Abéd-Negó, szolgái a legfelső Istennek, menjetek ki s jöjjetek! Ekkor kimentek Sadrák, Mésák s Abéd-Negó a tűzből. 27 És egybegyülvén a szatrapák, kormányzók, helytartók s a király tanácsosai, látták ezeket a férfiakat, hogy a tűz nem lett úrrá a testükön és fejük haja nem perzelődött meg és ruhájuk nem változott meg, a tűznek szaga nem ért hozzájuk. 28 Megszólalt Nebúkadnecczár és mondta: Áldva legyen Sadrák, Mésák és Abéd-Negó Istene, aki elküldötte angyalát s megmentette szolgáit, aik bíztak benne s a király parancsát megszegtek és odaadták testüket, hogy semmi istent ne szolgáljanak s ne boruljanak le előtte, hanem csak a maguk Istenét. 29 Tőlem pedig kiadatik egy rendeletet: hogy minden nép, nemzet s nyelv, a mely káromlást mond Sadrák, Mésák és Abéd-Negó Istene ellen, az darabokra vágassék és háza szemétdombbá té tessék, mivelhogy nincsen más Isten, aki meg tudna menteni úgy, mint ez. 30 Ekkor a király rangban emelté Sadrákat, Mésákat és Abéd-Negót Bábel tartományában.

4 Nebúkadnecczár király mind a népekhez, nemzetekhez és nyelvezetekhez, a melyek az egész földön laknak Békétek nagy legyen! 2 A jeleket és csodákat, a melyeket művelt

velem a legfelsőbb Isten, jónak tetszik előttem közzé tenni. 3 Jelei mily nagyok s csodái mily hatalmasok; királysága örök királyság és uralma nemzedék meg nemzedéknél tart! 4 Én Nebúkadnecczár boldog voltam házamban és viruló a palotámban. 5 Álmot láttam, az megfélemlített engem s gondolatok fekvőhelyemen, s fejem látomásai megrémítettek engem, 6 s kiadatott tőlem a rendelet, hogy bevezessék elém mind a Bábel bőlcseit, hogy az álom megfejtését tudassák velem. 7 Ekkor bejöttek az irástudók, jósok, kaldeusok és csillagjósok s az álmot előttük elmondtam, de a megfejtését nem tudatták velem. 8 Utolsónak aztán bejött elém Dániél, kinek neve Béeltsacczár – istenem neve szerint – s a kiben a szent istenek szelleme van; s az álmot elmondottam előtte: 9 Béeltsacczár, az irástudók feje, kiról tudom, hogy benned a szent istenek szelleme van, s hogy semmi titok nem zavar téged, álmom látomásait, a melyeket láttam s a megfejtését mondd meg! 10 Fejem látomásai pedig a fekvőhelyemen ezek: Láttam s íme egy fa a föld közepén és magassága nagy. 11 Nőtt a fa s erősödött, s magassága fölér az égig s ellátszott az egész föld végéig. 12 Lombozata szép s gyümölcse sok s táplálék rajta mindenek; alatta hűsel a mező vadja s ágaiban lakoznak az ég madarai s belőle táplálkozik minden halandó. 13 Láttam fejem látomásaiban fekvőhelyemen, s íme egy ór meg szent alászáll az égből; 14 kiált erővel s így szól: Vágjátok ki a fát s messétek le ágait, hullassátok le lombozatát és szörjátok szét gyümölcsét; költözétek el alólá vad s a madarak az ágaiból. 15 Ámde gyökereinek tőkéjét hagyjátok a földben, és pedig vas- és rézbilincsben a mező füve között, s az ég harmatjával áztassák s a vaddal együtt legyen osztályrésze a föld fűvében. 16 Szivét az embertől elváltoztassák s állatnak szive adasaék neki s hét időszak haladjon el fölötté. 17 Az órok végzéséből van e szó s a szentek parancsából a kijelentés annak okából, hogy tudják meg az élők, hogy uralkodik a Legfelső az emberi királyságon s a kinek akarja, adja azt s az emberek legalacsonyabbját állítja föléje. 18 Ezt az álmot láttam én, Nebúkadnecczár király; to pedig Béeltsacczár, mondjad el megfejtését, mivelhogy mind a királyságom bőlcsei nem birják velem tudatni a megfejtést, de te birod, mert szent istenek szelleme van benned. 19 Ekkor Dániél, kinek neve Béeltsacczár, elámult egy bizonyos ideig és gondolatai megrémítették. Megszólalt a király és mondta: Béeltsacczár, az álom és megfejtése ne rémítsen meg téged! Felelt Béeltsacczár és mondta: Uram! Az álom a te gyűlölföldnek és megfejtése ellenségeidnek! 20 A fa, melyet láttál, a mely nőtt és erősödött s magassága fölér az égig és ellátszott az egész földön, 21 s lombozata szép s

gyümölcse sok és táplálék rajta mindenek, alatta lakozik a mező vadja s ágaiban laknak az ég madarai: 22 te vagy az, oh király, a ki nőttél és megerősödött s nagyságod nőtt, fölér az égig s uralmad a föld végéig. 23 Hogy pedig a király látott egy ór és szentet, a mint alászállt az égből és mondta: Vágjátok ki a fát és rontsátok meg, ámde gyökereinek tőkéjét a földben hagyjátok és pedig vas- és rézbilincs közben a mező füve között s az ég harmatától áztassák s a mező vadjával legyen osztályrésze, míg hét időszak el nem halad felette: 24 ez a megfejtés, oh király, s a Legfelsőnek végzése az, a mely érte uramat, a királyt. 25 Téged ugyanis kiúznak az emberek közül s a mező vadjával lesz lakásod, s füvet, mint ökrökkel fognak etetni veled s az ég harmatjából áztatnak s hét időszak fog elhaladni fölötted, míg meg nem tudod, hogy uralkodó a Legfelső az emberi királyságon, és a kinek akarja, adj a azt. 26 S hogy azt mondta, hogy hagyják meg a fa gyökereinek tőkéjét: királyságod neked megmarad, mihelyt megtudod, hogy az Ég uralkodik. 27 Azért, oh király, tanácsom jónak tessék neked, vétkeidet igazság által váltsd meg és bűneidet szegényeken való könyörülés által, hátha lesz tartama a te boldogságodnak. 28 Mindez elérte Nebúkadnecczár királyt. 29 Tizenkét hónap multán járt vala Bábel királyi palotáján. 30 Megszólalt a király és mondta: Nemde, ez az a nagy Bábel, melyet én építettem királyi székvárosomnak erőm hatalmával s díszem dicsőségére! 31 Még a király szájában volt a szó és hang szállt le az égből: Neked mondják, oh Nebúkadnecczár király, uralmad eltávozott tőled. 32 S az emberek közül kiúznak téged, s a mező vadjával lesz lakásod, fűvel mint az ökröket fognak etetni téged; s hét időszak fog elhaladni fölötted, a míg meg nem tudod, hogy uralkodó a Legfelső az emberi királyságon s a kinek akarja adj a azt. 33 Abban az órában beteljesedett a szó Nebúkadnecczáron; s az emberek közül kiüzetett, s füvet evett, mint az ökrök s az ég harmatjából áztatták a testét, míg a haja meg nem nőtt, mint a sasoké és körmei, mint a madaraké. 34 Napok múltán én Nebúkadnecczár az ég felé emeltem szemeimet s eszem hozzá visszatért s a Legfelsőt áldottam s az örökké élőt dicsértem s magasztaltam, a kinek uralma örök uralom és királysága nemzedéknél meg nemzedéknél tart, 35 s mind a földnek lakói mint a semmi tekintetnek, s az ó akarata szerint cselekszik az ég seregével s a föld lakóival s nincsen, a ki kezeit megakadályozná s azt mondáná neki: mit cselekedté? 36 Abban az időben visszatért hozzá eszem és királyságom dicsőségére díszem és fényem visszatért hozzá, és tanácsosaim s nagyjaim engem fölkerestek, királyságom fölé helyeztettem és kiváló nagyság hozzáadatott nekem.

37 Most tehát én Nebúkadnecczár dicsérem, dicsőitem és magasztalom az egek királyát, kinek mind a cselekedetei igazság s útjai jog s a kik a gőgösségen járnak, azokat lealacsonyíthatja.

5 Bélsacczár király nagy lakomát készített ötezer nagyjának s az ezer előtt bort ivott. 2 Bélsacczár a bornak kedvében mondta, hogy hozzák el az arany és ezüst edényeket, a melyeket kivitt atya Nebúkadnecczár a Jeruzsálemben levő templomból, hogy igyanak belőlük a király s nagyjai, feleségei és ágyasai. 3 Ekkor elhozták az arany edényeket, a melyeket kivitték az Isten háza templomából, mely Jeruzsálemben volt; és ittak belőlük a király s nagyjai, feleségei s ágyasai. 4 Ittak bort s dicsérték az arany, ezüst, réz, vas, fa és kő-isteneket. 5 Abban az órában előjöttek emberi kéznek ujjai és irták a lámpással szemben a királyi palota falának meszére, a király pedig láttá tövét a kéznek, a mely írt. 6 Ekkor a király arczafénye elváltozott rajta és gondolatai elrémítették és csipjónék izületei megoldódtak és térdei egymáshoz útődtek. 7 A király erővel kiáltott, hogy hozzák be a jósokat, kaldeusokat és csillagjósokat. Megszólalt a király és mondta Bábel bölcséinek: minden ember, aki elolvassa ezt az írást és megfejtését megjelenti nekem, bíbort fog ölteni és arany láncot a nyakára és mint harmadik fog uralkodni a királyságban. 8 Ekkor bementek minden a király bölcséi, de nem tudták elolvasni az írást, se nem megfejtését tudatni a királytal. 9 Ekkor Bélsacczár király nagyon megrémült és arcza fénje elváltozott rajta, és nagyjai megzavarodtak. 10 A király s nagyjainak szavai folytán a királyné bement a lakoma házába; megszólalt a királyné és mondta: Oh király, örökké élj! Ne rémitsenek téged gondolataid s arczod fénje ne változzék el! 11 Van egy férfi királyságodban, a kiben a szent istenek szelleme van s atyád napjaiban világosság és értelmesség s bölcseség, a milyen az istenek bölcsesége, találtatott benne; a király pedig, atyád Nebúkadnecczár- az. írástudók, jósok, kaldeusok, csillagjósok nagyjává, állította föl a te atyád a király. 12 Mivel hogy kiváló szellem és tudás és értelmesség, álmok megfejtése, titkok megjelentése és csomók megoldása találtatott benne, Dániélben, akinek a király Bélsacczárra tette a nevét: most hát Dániél hivassék s a megfejtést jelentse meg. 13 Ekkor Dániél bevitett a király elő; megszólalt a király és mondta Dániélnak: Te vagy az a Dániél a Jehúdabeli számkivetés fiai közül való, a kiket elhoztott atyám a király Jehúdából? 14 Hallottam rólaid, hogy istenek szelleme van benned és világosság, értelmesség s kiváló bölcseség találtatott benned. 15 Most pedig behozatták elém a bölcsök, a jósok, hogy elolvassák ezt az írást és

hogy megfejtését tudassák velem, de nem tudják a dolog megfejtését megjelenteni. 16 Én pedig hallottam rólaid, hogy megfejtéseket tudsz adni és csomókat megoldani; most tehát ha tudod elolvasni az írást s a megfejtését velem tudatni, bíbort fogsz ölteni s arany láncot a nyakadra és mint harmadik fogsz uralkodni a királyságban. 17 Ekkor felelt Dániél és mondta a király előtt: Ajándékaid a tieid legyenek és jutalmadat másnak adjad; de az írást elolvasom a királynak s a megfejtést tudatom veled. 18 Te, oh király – a legfelső Isten királyságot, nagyságot, méltóságot és díszt adott a te atyádnak Nebúkadnecczárnak. 19 És azon nagyság miatt, melyet adott neki, minden a népek, nemzetek s nyelvek részkettek és féltek tőle; a kit akart, megölt s a kit akart, életben hagyott; a kit akart, fölemelt s a kit akart, lealacsonyított. 20 S midőn fenhéjázott a szive s lelke a kevéliséig elkeményedett, ledöntetett királyi trónjáról és a méltóságot elvették tőle. 21 És az emberek fiai közül kiütetett és szívét az állatával tették egyenlővé s vadszamarakkal volt a lakása, füvel, mint az ökröket etették őt és az ő harmatjával áztatták a testét, a mig meg nem tudta, hogy uralkodó a legfelső Isten az emberek királyságán s a kit akar, állítja följe. 22 Te pedig fia Bélsacczár szivedet meg nem aláztad, minden mellett, hogy mindez tudtad; 23 s az egek ura fölé emelkedtél és házának edényeit eléd hozták s te meg nagyjaid, nejeid és ágyasaid bort isznak belőlük, és az ezüst, arany, réz, vas, fa s kőisteneket dicsérted, a kik nem látnak s nem hallanak s nem tudnak; az Isten pedig, a kinek kezében van a lelke s a kiéi minden a te utjaid, nem tiszteledd. 24 Ekkor ő előlé küldetett egy kéznek a töve s ez az írás jegyeztetett föl. 25 Ez az írás pedig, a mely följegeyeztetett: Mené-mené, tekél, úfarszin. 26 Ez a dolog megfejtése: Mené, megszámlálta Isten királyságodat és befejezte; 27 tekél: megmérettél a mérlegen s hiányosnak találtattál; 28 perész: elszakasztatott a királyságod és odaadatott Médiának és Perzsiának. 29 Ekkor meghagyta Bélsacczár s felöttötték Dániére a bíbort s aranyláncot a nyakára s kihirdették róla, hogy mint harmadik lesz uralkodó a királyságban. 30 Azon éjjel megöletett Bélsacczár, a kaldeus király. 31 És a mód Darjáves átvette a királyságot mintegy hatvankét éves korában.

6 Jónak tetszett Darjáves előtt s fölállított a királyság fölé százhusz szatrapát, hogy legyenek az egész királyságban, 2 azoknak följeje meg három főkormányzót, a kik közül az egyik Dániél volt, hogy ezek a szatrapák nekik számot adjanak s a király ne legyen károsítva. 3 Ekkor ez a Dániél felülmulta a főkormányzókat és szatrapákat, mivelhogy kiváló

szellem volt benne s a király arra gondolt, hogy őt föléje állítja az egész királyságnak. 4 Ekkor a főkormányzók és szatrapák ürügyet akartak találni Dániél ellen a királyság részéről, de semmi ürügyet és hibát nem tudtak találni, mivelhogy hűséges volt és semmi hanyagság és hiba nem találtatott rajta. 5 Ekkor ezek a férfiak mondta: Nem fogunk eme Dániél ellen semmi ürügyet találni, hacsak nem találunk ellene az ő Istene törvényében. 6 Ekkor ezek a főkormányzók éa szatrapák rárontottak a királyra s így szólottak hozzá: Darjáves király, örökké élj! 7 Tanácskoztak mind a királyság főkormányzói, a kormányzók és szatrapák, a tanácsosok és helytartók, hogy elrendelnek egy királyi rendeletet és erősítenek egy tilalmat: hogy mindenki, a ki harmincz napig kér valamit bármely istentől vagy embertől, hacsak nem tőled, oh király, oroszlánok vermébe vettessék. 8 Most tehát, oh király, állapitsd meg a tilalmat és iktasd be az írást, hogy meg ne lehessen változtatni Média és Perzsia törvénye szerint, a mely meg nem szünik. 9 Mindennél fogva Darjáves király beiktatta az írást és tilalmat. 10 Dániél pedig, mihelyt megtudta, hogy be van iktatva az írás, bement házába – s felső szobájában voltak neki Jeruzsálem felé nyitott ablakai – s háromszor napjában leborult térdeire s imádkozott s hálát adott Istene előtt egészen ugy, a mint szokta tenni ennek előtte. 11 Ekkor e férfiak rárontottak és találták Dániélt, a mint kér és könyörög Istene előtt. 12 Ekkor közeledtek és szóltak a király előtt a királyi tilalom felől: Nemde, tilalmat iktattál be, hogy minden ember, a ki harmincz napig bármely istentől vagy embertől kér, hacsak nem tőled, oh király. oroszlánok vermébe vettessék? Felelt a király s mondta: Bizonyos a dolog Media és Páris törvénye szerint, mely meg nem szünik. 13 Ekkor feleltek és szóltak a király előtt: Dániél, a Jehúdabeli számkivetés fiai közül való, nem vetett reád ügyet, oh király, sem a tilalomra, melyet beiktattál, s háromszor napjában végzi könyörgését. 14 Ekkor a királynak, a mint a dolgot hallotta, nagyon rosszul esett és Dániélere fordította gondját, hogy megmentse és napnyugtaiig erőlködött arra, hogy megszabadítsa. 15 Ekkor ama férfiak rárontottak a királyra, és mondta a királynak: Tudd meg, oh király, hogy törvénye az Médiának és Perziának, hogy semmi tilalmat és rendeletet, a melyet a király elrendelt, nem lehet megváltoztatni. 16 Ekkor meghagyta a király és elhozták Dániélt s bevetették az oroszlánok vermébe. Megszólalt a király s mondta Dániélnek: A te Istened, a kit te állandóan szolgálsz, ő fog megmenteni téged. 17 És elhozatott egy kő és tételet a verem szájára; s lepecsételte a király pecsétjével s nagyainak pecsétjével, hogy semmi dolog meg ne változzék Dániéllel. 18 Ekkor palotájába ment a király és

bőjtölve töltötte az éjjelt s énekesnőket nem engedett vinni maga elé, s álma elkölözött tőle. 19 Ekkor hajnalban kelt föl a király, virradatkor, és sietve az oroszlánok verméhez ment. 20 S midőn közeledett a veremhez, fájdalmas hanggal hívta Dániélt; megszólalt a király és mondta Dániélnek: Dániél, szolgája az őlő Istennek, Istened, kit te állandóan szolgálsz, meg tudott-e téged menteni az oroszlánoktól? 21 Ekkor beszél Dániél a királyyal: Oh király, örökké élj! 22 Istenem elküldötte az ő angyalát és elzárta az oroszlánok száját és nem bántottak engem, mivelhogy előtte érdem találtatott mellettem; és előttem is, oh király, bűnt nem követtem el. 23 Ekkor a királynak nagyon jó1 esett és meghagyta, hogy Dániélt felhozzák a veremből: s felhozatott Dániél a veremből s semmi sérelem rajta nem találtatott, mivel hitt Istenében. 24 És meghagyta a király és elhozták ama férfiakat, kik Dániélt megrágalmazták és az oroszlánok vermébe vetették őket, fiaikat s feleségeiket, s a verem aljára sem értek, és másrás az oroszlánok hatalmukba kerítették őket s mind a csontjaikat összezúzták. 25 Ekkor írt Darjáves király mind a népeknek, nemzeteknek s nyelveknek, a kik az egész földön laknak. Békétek nagy legyen! 26 Tőlem kiadatott rendelet, hogy királyságom egész birodalmában reszkessenek s feljenek Dániél Istenétől, mert ő az őlő Istenszörökön maradó; s az ő királysága meg nem rontható és uralma mindvégig tart. 27 Megment és megszabadít és mivel jeleket és csodákat az égen s a földön, a ki megmentette Dániélt az oroszlánok hatalmából. 28 Ez a Dániél pedig szerencsés volt Darjáves királysága alatt és a perzsa Kóres királysága alatt.

7 Bélsacczárnak, Bábel királyának első évében álmot látott Dániél, fejének látomásait az ő fekvőhelyén. Ekkor felirta az álmot, elmondván a dolgok összegét. 2 Megszólalt Dániél és mondta: Láttam látomásomban az éjszakában, s íme, az égnek négy szele előtér a nagy tengerre. 3 És négy nagy állat száll fel a tengerből, egymástól különbözők. 4 Az első olyan, mint az oroszlán és sasszárnai vannak; láttam, a míg kítpettek szárnyai s fölelmetlgett a földről, két lábra állított ember módjára, s embernek szíve adatott neki. 5 S íme egy más állat, a második, medvéhez hasonló s az egyik oldalra állított s hárrom borda volt szájában fogai között; s így szóltak neki: kelj fel, egyél sok húst. 6 Ezután láttam, s íme egy másik, olyan mint párducz s négy madárszánya volt neki a hátán, s négy feje volt az állatnak és hatalom adatott neki. 7 Ezután láttam éjjeli látomásokban s íme egy negyedik állat, rettenetes és félelmes és kíválon erős, és nagy vasfogai voltak neki, evett és zúzott, a maradékot pedig lábaival taposta; s az különböző volt mind az előtte látott állatoktól, és tíz szarva volt neki. 8 Szemléltem a

szarvakat s íme egy másik szarv, egy kicsi, nőtt fől közöttük, és három az előbbi szarvak közül kitépett előle, s íme szemek, mint ember szemei, voltak e szarvon és száj, mely nagyokat beszél. 9 Láttam, míg nem trónok állítottak föl s egy napokban öreg leült; ruhája mint a fehér hó, fejének haja mint a tiszta gyapju, trónja tűznek lángjai, kerekei égő tűz. 10 Túztenger húzódik és kiárad előle, ezernyi ezren szolgálják őt és tizezernyi tizezren állanak előtte; törvényt ül s könyvek nyitva vannak. 11 Láttam, ekkor a nagy szavak hangja miatt, melyeket beszélt a szarv – láttam, mignem megöletett az állat és megsemmisített a teste és tűznek adatott át elégésre. 12 A többi állatnak pedig elvették uralmát, időtartam az életben adatott nekik ideig-óráig. 13 Láttam az éjjeli látomásokban, s íme, az ég felhőivel olyan mint ember fia jön vala s a napokban öreghez jutott és elője engedték közeledni. 14 S neki adatott uralom, méltóság és királyság, és mind a népek, nemzetek és nyelvek neki szolgáltak; uralma örök uralom, mely meg nem szünik, és királysága meg nem rontható. 15 Megrendült a lelkem nekem Dániélnek hüvelyében, és fejem látomásai megrémítettek engem. 16 Közeledtem egyikhez az ott állók közül és bizonyosat kértem tőle mind e felől; megmondotta nekem s a dolgok megfejtését tudatta velem. 17 Ezek a nagy állatok, a melyek négyen vannak: négy király fog támadni a földön; 18 de át fogják venni a királyságot a Legfelsőnek szentjei s birtokba fogják venni a királyságot örökké és örökön örökké. 19 Ekkor kivántam, hogy bizonyosat mondjon a negyedik állatról, a mely különböző volt valamennyitől; kiválóan rettenetes, fogai vashóból, körmei rézből, evett, zúzott s a maradékot lábaival taposta; 20 s a fején levő tiz szarvról a másikról, mely felnőtt s a mely előtt három kihullott; ama szarvnak pedig szemei voltak és szája, mely nagyokat beszél és látszata nagyobb volt, mint társaié; 21 láttam, s ama szarv háborut viselt a szentekkel s legyőzte őket, 22 míg el nem jött a napokban öreg, és törvény adatott a Legfelső szentjeinek s elérkezett az idő s a királyságot birtokba vették a szentek. 23 Igy szólott: A negyedik állat egy negyedik királyság lesz a földön, mely különbözni fog mind a királyságoktól s megemészti az egész földet és eltiporja és összezúzza azt. 24 A tiz szarv pedig – abból a királyságból tiz király fog támadni, s egy másik fog támadni utánu s ő különbözni fog az előbbiektől s három királyt fog lealacsonyítani. 25 És szavakat fog szólni a Legfelső ellen s a Legfelsőnek szentjeit fogja pusztitani, és azt véli, hogy megváltoztat időket és törvényt, és kezébe adatnak időig s időig és fél időig. 26 És törvény fog ülni s uralmát elveszik végig való kiirtásra és megsemmisítésre. 27 És királysága és uralma és

nagysága az egész ég alatt levő királyságoknak átadatott a Legfelső szentjei népének; királysága örök királyság és mind a hatalmak neki fognak szolgálni s engedelmeskedni. 28 Eddig a dolog vége. Én Dániél nagyon megrémítettek engem gondolataim s arczom fénye elváltozott rajtam, a dolgot pedig szívemben megőriztem.

8 Bélsacczár király királyságának harmadik évében látomás jelent meg nekem, Dániélnek, az után, mely kezdetben megjelent nekem. 2 Láttam a látomásban és volt, midőn láttam, én Súsán fővárosban voltam, a mely Élám tartományban van; s láttam a látomásban, s én az Úlaj folyónál voltam. 3 Föleltem szemeimet s láttam, s íme egy kos a folyó előtt áll és két szarva van neki, a két szarv pedig magas s az egyik magasabb a másodiknál, s a magasabb utóbb nőtt ki. 4 Láttam a kost, a mint döf nyugatra és északra s délré és minden állatok nem állnak meg előtte és nincs ki hatalmából megmentene; és akarata szerint cselekedett és nagyot művelt. 5 Én pedig oda figyeltem s íme egy kecskebak jön nyugat felől az egész föld színén, s nem is érintette a földet; s a baknak tekintélyes szarva volt szemei között. 6 És elérkezett a két szarvú koshoz, melyet láttam állni a folyó előtt s nekiszaladt erejének dühével. 7 És láttam őt, a mint odaér a kos mellé és keserédetten neki ment, leverte a kost s összetörte két szarvát s nem volt erő a kosban, hogy megálljon előtte; ekkor leteperte a földre, letaposta és nem volt, ki megmentené a kost hatalmasodott, letörött a nagy szarv és négy tekintélyes nőtt fől helyébe az égnek négy széle felé. 9 S az egyikból közük származott egy kicsi szarv, de szerfölli nagygyá lett, dél felé és kelet felé és a diszes ország felé. 10 És nagygyá lett az ég seregei és ledöntött a földre a seregből s a csillagokból némyeket és letaposta azokat. 11 És egészen a sereg vezéreig emelkedett fől és attól elvétetett az állandó áldozat s ledöntetett szentélyének helye, 12 és egy sereg odaadatik az állandó áldozat miatt a búnért – és ledöntötte, a földre az igazságot és a mit cselekedett, abban szerencsés volt. 13 Hallottam egy szentet, a mit beszélt: Meddigre szól a látomás az állandó áldozatról és az iszonyatos bünről, mióta taposásra adott szentélyt is, sereget is? 14 És szólt hozzá: Kétezer háromszáz estig reggelig s igazához jut a szentély. 15 És volt, midőn én, Dániél, láttam a látomást, kerestem az értelmet, s íme velem szemben állott valaki, ki férfinak látszott. 16 És hallottam emberi hangot az Úlaj partjai közt, felkiáltott és mondta: Gábriél, értelmezd ennek a

látomást. 17 S odajött mellém, a hol álltam s midőn jött, megijedtem és arcromra borultam; és szót hozzá: Értsd meg, ember fia, mert végnek idejére szól a látomás. 18 S midőn hozzám beszélt, mély álomban arczommal a földre borultam; megérintett engem és felállított ott; a hol álltam. 19 És mondta: Íme, tudatom veled azt, a mi lesz a haragvás utolján, mert végnek határidejére szól. 20 A kos, melyet láttál, a két szarvú: Média és Perzsia királyai. 21 A szörös bak pedig Javán királya; s a nagy szarv, mely szemei között van, az az első király. 22 S az, hogy letörött és négy támadt helyébe: négy királyság fog támadni a nemzetekből, de nem az ő erejéből. 23 Királyságuk végén pedig, a mint megtelik a bűnösök bűne, támadni fog egy király, kemény arczu és fendorlatokhoz értő; 24 és elhalatalmasodik ereje, de nem önerejéből, és csodálatosan fog pusztítani és szerencsés lesz és cselekedni fog s el fog pusztítani hatalmasokat és a szentek népét. 25 És esze által szerencsés lesz a kezével végzett cselfogásban és szívében fenhéjázik és gondtalanság közt sokakat elpusztít és a vezérek vezére ellen támad, de kéz nélkül fog megtörni. 26 S az este és reggelnek látomása, a mely mondatott, az igaz. Te pedig zárd el a látomást, mert sok időre szól. 27 Én Dániél pedig oda lettem, beteg voltam napokon át; s fölkéltem, elvégeztem a király munkáját. Álmélkodtam a látomás miatt, de senki észre nem vette.

9 Első évében Darjávesnek, Achásvérós fiának, Média magzatjából, a ki királylýá tétegett a kaldeusok királysága fölött, 2 uralkodása első évében, én Dániél kutattam a könyvekben az évek számát, a melyekről lett az Örökkévaló igéje Jirmejához a prófétához, hogy Jeruzsálem romjai fölött el hagy telni hetven évet. 3 És fordítottam arczomat az Úrhoz, az Istenhez, hogy keressék imádságot és könyörgést, bőjben meg zsákban és hamuban. 4 És imádkoztam az Örökkévalóhoz, Istenemhez s vallomást tettem és mondtam: Oh, én Uram, a nagy és félelmetes Isten, a ki megőrzi a szövetséget és a szeretetet azok számára, kik őt szeretik s a kik parancsolatait megőrzik! 5 Vétkéztünk, bűnt követtünk el, gonoszul cselekedtünk és fellázadtunk, s eltértünk a te parancsolataidtól s törvényeidől; 6 s nem hallgattunk szolgáidra, a prófétákra, a kik a te nevedben beszéltek királyainkhoz, nagyjainkhoz és őseinkhez s az ország egész népéhez. 7 Tied, Uram, az igazság, s miénk az arcznak szégyene, mint az van e mai napon, Jehúda embereié és Jeruzsálem lakóié a egész Izraél, a kik közel vannak és a kik távol vannak mindenazon országokban, a hová eltasztottad őket hütlenségükért, a melylyel hűtelenkedtek ellened.

8 Örökkévaló, mienk az arcznak szégyene, királyainké, nagyjainké és őseinké, a kik vétkéztünk ellened; 9 az Úr, Istenünké az irlalom és a megbocsátás, mert mi fellázadtunk ellene, 10 s nem hallgattunk az Örökkévaló, a mi Istenünk szavára, hogy járnánk tanai szerint, a melyeket elénk adott szolgái a próféták által. 11 És egész Izraél megszegte tanodat s letért, nem hallgatva szavadra; reánk omlott az átok és az eskü, a mely irva van Mózesnek, Isten szolgájának tanában, mert vétkéztünk ellen. 12 És föntartotta szavát, a melyet szolt rólunk és biráinkról, kik birák voltak felettünk, elhozván reánk, nagy veszedelmet, úgy hogy nem történt az egész ég alatt, a milyen történt Jeruzsálemben; 13 mint irva van Mózes tanában, ez az egész veszedelem jött reánk, de nem fohászkodtunk az Örökkévalóhoz, a mi Istenünkhez, megtérve bűneinktől s belátva a te igazságodat. 14 És Őrködött az Örökkévaló a veszedelem fölött és elhozta reánk, mert igazságos az Örökkévaló a mi Istenünk mind az ő tetteiben, a melyeket tett, de mi nem hallgattunk szavára. 15 És most, oh Uram, Istenünk, a ki kivezettet népedet Egyiptom országából erős kézzel s nevet szereztél magadnak, mint az van a mai napon, mi vétkéztünk, gonoszok voltunk. 16 Uram, minden igazságod szerint forduljon el, kérlek, haragod s indulatod városodtól, Jeruzsálemtől, a te szent hegyedtől, mert vétkéink által és őseink bűnei által Jeruzsálem s a te néped gyalázattá lett mind a körülöttünk levőknek. 17 És most hallgass, oh Istenünk, szolgád imádságára s könyörgéseire s világítasd arczodat elpusztult szentélyed felé, Uram kedvéért. 18 Hajlitsd, oh Istenem, füledet s halljad, nyisd meg szemeidet és nézd pusztulásunkat s a várost, mely fölött neved neveztetik, mert nem a mi igazságunkért visszük könyörgésünket te eléd, hanem a, te nagy irlalmadért. 19 Uram, halljad, Uram, bocsáss meg, Uram, figyel és cselekedj, ne késsél; a te kedvedért, Istenem, mert a neved neveztetik városod fölött és néped fölött. 20 Én még egyre beszéltem s imádkoztam s bevallottam vétkemet s népemnek Izraélnek vétkét s könyörgésemet vittem az Örökkévaló, az én Istenem elő az én Istenem szent hegyéért- 21 én még egyre beszéltem az imádságban, és a férfi Gábriél, a kit a kezdetben látta a látomásban fáradtságtól kifáradtan, hozzá érkezett az estéli áldozat idején; 22 és értelmezve beszélt velem és mondta: Dániél, most jöttem el, hogy oktassalak értelembre. 23 Könyörgésed kezdetén kijött az ige s én eljöttem tudtadra adni, mert kedvelt ember vagy; ügyelj hát az igére s értsd meg a látomást. 24 Hetven hét van megszabva népedre és szent városodra, a bűntett befejezésére és a vétek betöltésére és

a bünnek engesztelésére és az örök igazság elhozására és a prófétai látomás megpecsételésére és a szentek szentjének fölkenésére. 25 S tudjad s értd meg: attól, hogy kiindult az az ige Jeruzsálem helyreállítására és fólépítésére egész a fejedelmi fölkentig hét hét van; és hatvankét hét mulva újból felépítették térség és árok, és pedig az idők szorultságában. 26 A hatvankét hét után pedig kiírtatik egy fölkent és nincs senkije; s a várost és a szentélyt elpusztítja egy fejedelelmek népe, a ki elérkezik és kinek vége lesz áradában és végig lesz háboru, pusztulás van elhatározva. 27 És erős szövetséget köt sokakkal egy hétag, s egy fél héten át beszüntet vágó áldozatot és lisztáldozatot s undokságok szárnyán pusztító jön, egész addig, hogy a végzet és határozat ráömlik a pusztítóra.

10 Kóresnek, Perzsia királyának harmadik évében egy ige nyilvánított Dániélnek, a ki így neveztetett el: Béltsacczár, s igaz az ige és nagy az időszak; megérte a zsigít s nagy értése volt a látomásban. 2 Ama napokban én Dániél gyászoltam három teljes héten át; 3 kedvelt kenyeret nem ettem s hús és bor nem jött szájamba s kennyi nem kentem magamat, míg nem letelt három teljes hét. 4 És az első hónap huszonnégyedik napián – és én voltam a nagy folyamnak, a Chiddékelnek partján - 5 föletemeltem szemeimet, és láttam s íme egy lenbe öltözött férfi s dereka átövezte úfázi aranynyal; 6 teste pedig olyan, mint a tarsis s arcza mint a villám, látszata s szemei mint a tüzes fáklyák s karjai meg lábai mint a simított réznek színe; szavainak hangja pedig olyan, mint zúgó tömegnek hangja. 7 És én, Dániél, egyedül láttam a látomást, de az emberek, kik velem voltak, nem látták a látomást; azonban nagy ijedésig esett reájuk, elrejtőzve megszöktek. 8 S én egyedül maradtam s láttam ezt a nagy látomást s nem maradt bennem erő; s arczom fénye elváltozott rajtam torzulásig s nem tartottam meg erőt. 9 S hallottam szavainak hangját; és a mint meghallottam szavainak hangját, mély álomban arczomra borultam s arczommal a földre. 10 S íme egy kéz érintett meg engem s megrázott, térdimre s kezeim tenyerére állítva engem. 11 És szót hozzá: Dániél, kedvelt férfiú, értd meg a szavakat, a melyeket én hozzád szólok a állj fel, a hogy álltál, mert most kiküldettem hozzád. S midőn beszéltem vele e szóval, fölláttam remegve. 12 Ne félj, Dániél, mert az első naptól kezdve, hogy értésre adtad szivedet és arra, hogy bőjtölj Istened előtt, meghallgattattak szavaid s én eljöttem szavaidra. 13 És Perzsia királyságának vezére velem szemben állott huszonegy napig s íme Mikháél, a legelső vezérek egyike, jött segítsemre, és én ottmaradtam Perzsia királyai mellett. 14 És jöttem, hogy megértessem

veled azt, a mi érni fogja népedet az idők végén, mert még időkre szól a látomás. 15 És midőn beszélte velem e szavak szerint, földre fordítottam arczomat s elnémultam. 16 S íme valaki, a ki ember fiához hasonlít, megérinti ajkaimat; s megnyitottam számat s beszéltem és szóltam ahoz, a ki velem szemben állt: Uram, a látomás által fordulnak bennem fájdalmaim és nem tartottam meg erőt; 17 s hogyan lenne képes ez uramnak szolgája beszélni ez urammal? Hisz én – mostantól kezdve nem áll meg bennem erő, lélekzet sem maradt bennem. 18 S újból megérintett engem valaki, a ki embernek látszott s erősített engem, 19 s mondta: Ne félj, kedvelt férfiú, béke veled, erős meg erős légy. S midőn velem beszél, megerősíttem és mondtam: Beszéljen uram, mert megerősítettem engem. 20 Mondta: Tudod-e, miért jöttem te hozzád? Most pedig visszatérrek, hogy harcoljat Perzaia vezérével; s a mint azzal végzek, íme Javán vezére jön. 21 Azonban megjelentem neked, a mi fől van jegyezve az igazság irásában, és nincs egy sem, ki erősködik mellettem ezek ellenében, csak Mikháél, a ti vezértek.

11 Én pedig a méd Darjáves első évében ott álltam erősítőül és ótalmul neki. 2 És most megjelentem neked az igazat. Íme még három királya támad Perziának, a negyedik pedig gazdag lesz, nagyobb gazdagsággal valamennyinél, s a mint gazdagsága által megerősödik, minden fölgerjeszti Javán királysága ellen; 3 majd támad egy vitéz király s uralkodik nagy uralommal, és cselekedni fog akarata szerint. 4 S a mint támad, megtöretik a királysága és szétszílik az égnek négy szele felé; de nem az ivadéka részére, s nem az ó uralma szerint, melylyel uralkodott, mert kitépetti a királyság és pedig mások részére ezeken kívül. 5 És megerősödik a Délnek királya, s egy a vezérei közül erősödik ő főléje és uralkodó lesz, nagy uralom az ő uralkodása. 6 És évek multán szövetkeznek és a Dél királyának leánya elmegy az Észak királyához, hogy egyezséget tegyen; de a kar nem tartja meg erejét, s ő sem állhat meg a karjával, és odaadatik a leánya, meg a kik őt oda hozták, meg szülője és a ki erősítője amaz időkben. 7 És támad gyökereinek sarjából való a helyére s elmegy a hadsereg ellen s behatol az Észak királyának erősségeibe s elbánik velük s győztes lesz; 8 s isteneiket is öntött képeikkel, drága edényeikkel, ezüstöt meg aranyat fogásába viszi Egyiptomba s ő éveken át eláll az Észak királyától. 9 S majd jön a Dél királyának királyságába, de vissza fog téni a saját földjére. 10 Fiai pedig harczra támadnak és összegyűjtik számos hadseregek tömegét, s az behatolva behatol és elárasztva átvonul; a újból harczra támad egészen az ő

erősségeig. 11 Ekkor nekikeseredik a Dél királya s kivonul s harcol vele, az Észak királyával; ez föllállt nagy tömeget, de átadatik a tömeg, amannak kezébe. 12 És elvitetik a tömeg, s felfuvalkodik szive s elejt tizezreket, de győzni nem fog. 13 Visszatér ugyanis az Észak királya s föllállt egy tömeget az elsőnél számosabban, s időnek, éveknek multával hatolva behatol nagy hadsereggel és bőséges készlettel. 14 És amaz időkben sokan támadnak a Dél királya ellen és néped, erőszakos fiai felemelkednek, hogy a látomást megállapításá, de meg fognak botlani. 15 És jönni fog az Észak királya és töltést hánym föl és bevesz erősitett várost, a Délnek karjai pedig nem állnak meg, válogatottjainak népe sem, s nincs erő megállásra. 16 És cselekszik majd, a ki ellene jön, akarata szerint és nem áll meg semmi előtte; s megállapodik a Disz országában s végpusztítás a kezében. 17 És arra fordítja arczát, hogy erővel behatoljon egész királyságába, de egyezséget tesz vele; asszonyok leányát adja neki, hogy azt megrontsa, de az meg nem áll és nem lesz az övé. 18 És fordítja arczát a szigetek felé és bevesz sokakat, de egy hadvezér megszünteti a neki szánt gyalázását, ép csak gyalázását adja neki vissza. 19 Erre visszafordítja arczát országának erősségei felé, de megbotlik, elesik-s nem található. 20 És támad helyébe egy, aki a királyság ékességére szorongatót járat, de egynehány nap mulva megtöretek, sem nem haraggal, sem nem háboru által. 21 Es támad helyére egy megvetni való, kire nem adták rá a királyság fönsegét; s jön gondtalanság közben és magához ragadja a királyságot hizelkedéssel. 22 És elárasztó karok által el sodortnak előle és megtöretek, s a szövetség fejedelme is. 23 A vele való szövetkezés után is csalárdáságot követ el; s felvonul s hatalomra kap kevés néppel. 24 Gondtalanság közben, a tartomány kövérjébe fog behatolni s olyat tesz, a mit nem tettek ősei, sem őseinek ősei; prédát és zsákmányt és vagyont szór nekik és az erősségek ellen kigondolja gondolatait, de csak ideig. 25 És kölcsönjuttat az ő erejét és szívét a Délnek királya ellen nagy hadsereggel, a Délnek királya pedig háborura támad nagy és felette hatalmas hadsereggel, de meg nem áll, mert kigondolnak ellene gondolatokat. 26 Ugyanis az ő ételéből evők fogják őt megtörni, és hadserege elsodródik, és elesnek sokan a megöltek. 27 És a királyoknak, mindenki ők szíve a gonosztévre, egy asztal mellett hazugságot beszélnek; de nem sikerül, mert még határidőre szól a vég. 28 Visszatér országába nagy vagyonnal, szíve pedig a szent szövetség ellen cselekszik, és visszatér az ő országába. 29 A határidőre ujból behatol a Délbe, de nem ugy lesz, mint az első és az utolsó izben. 30 Jönnek ugyanis ellene Bittimbeli hajók s

elcsüggéd, s ujból megharagszik a szent szövetség ellen és cselekedni fog; s ujból ügyel a szent szövetség elhagyóira. 31 És karok fognak támadni tőle s megszentségítéssel a szentélyt, az erősséget, s elmozdítják az állandó áldozatot és elhelyezik a pusztító undokságot. 32 És a szövetség gonosz megszegőit elcsábítja hizelkedéssel, de az Istenet ismerő nép erős lesz és cselekszik. 33 És a népek belátói oktatni fognak sokakat; de el fognak botlani kard és tűzláng által, fogás és prédiálás által sok idón át. 34 De botlásukban segítve lesznek csekély segítséggel, és sokan csatlakoznak hozzájuk hizelkedéssel. 35 És a belátók közül botlani fognak, hogy köztük olvasszon; válogasson s fehérítsen a végnek idejéig, mert az még határidőre szól. 36 És akarata szerint fog cselekedni a király és magasra és nagyra emelkedik minden isten fölé s az Istenek Istene ellen csodálatosakat fog beszélni s szerencsés lesz, míg vége nem lesz a haragnak, mert el volt határozva, megtörtént. 37 Őseinek istenségeire sem ügyel, arra sem, mely gyönyörüsége az asszonyoknak és semmiféle istenségre nem ügyel, hanem mind fölé emelkedik. 38 De az erősségek istenét, az ő helyén fogja tisztni s oly istent, akit nem ismertek, tisztni fog aranynyal, ezüsttel, drága kővel és drágaságokkal. 39 És el fog bánni az erősségek váraival az idegen istennel társulva; a kiket elismer, azoknak sok tiszteletet juttat és uralkodniok engedi sokak fölött s földet osztogat dijképen. 40 És a végnek idején összeütközik vele a Délnek királya, s vihar közt támad rá az Észak királya szekréhaddal s lovasokkal és sok hajóval s behatol az országokba és elárasztva átvonul. 41 És behatol a Disz országába és sokan megbotlanak; ezek pedig megmenekülnek kezéből: Edóm s Móáb és Ammón fiainak zsengéje. 42 S kinyújtja kezét az országok ellen, Egyiptom országának sem lesz menekülése. 43 És uralkodni fog az arany és ezüst kincsek fölött s minden az Egyiptom drágaságai fölött és Libyabeliek meg Kúsbeliek kísérik őt. 44 De hirek fogják őt rémiteni kelet felől és észak felől és ki fog vonulni nagy indulattal, hogy, megsemmisítse, elpusztítson sokakat, 45 s felüli palotája sátrai a tengerek és a szent Disz hegye között s elér végéhez s nincsen számára segítő. 12 És abban az időben támad Mihkáél, a nagy vezér, aki mellettük áll a te néped fiainak és lészen szorongatás ideje, milyen még nem volt, a mióta nemzet létezik, egészen addig az időig; és abban az időben meg fog menekülni a te néped, mindenki, aki fölírva találtatik a könyvben. 2 És sokan a föld porában alvók közül föl fognak ébredni: ezek örök életre s amazok gyalázatra, örök undorodásra. 3 De a belátók fényleni fognak, mint az égboltozat fénye, s

azok, a kik sokakat igazságra visznek, mint a csillagok minden örökké. 4 Te pedig, Dániél, zárd el a szavakat s pecsételjed le a könyvet a vég idejéig: buzgólkodni fognak sokan és gyarapodik a tudás. 5 És láttam én, Dániél, s íme más ketten állnak, az egyik a folyó partján innen, a másik a folyó partján tulnan. 6 És mondta a lenbe öltözött férfiúnak, a ki a folyó vizein fölül volt: Meddig a csodák vége? 7 És hallottam a lenbe öltözött férfiút, ki a folyó vizein fölül volt s fölemelte jobbját s balját az ég felé s esküdött az örökké előre: egy időszak, két időszak s egy félnek multáig; s midőn végkép szétzúzzák a szent nép hatalmát, bevégződnek mindenek. 8 Én hallottam ugyan, de nem értettem meg; és mondtam: Uram, mi ezeknek utója? 9 Mondta: Menj, Dániél, mert bezárva, lepecsételve vannak a szavak a végnek idejéig. 10 Meg fognak válogattatni s fehérittetni s olvasztatni sokan és gonoszul cselekesznek; mind a gonoszok nem fognak érteni, de a belátók fognak érteni. 11 És attól az időtől kezdve, hogy elvittek az állandó áldozat és hogy elhelyezik a pusztító undokságot ezerkétszázkilencven nap. 12 Boldog az, aki vár s megéri az ezerháromszázharminczöt napot. 13 Te pedig menj a vég felé, s nyugodni fogsz és fel fogsz támadni sorsodra a napok végén!

Hóseás

1 A Örökkévaló igéje, mely lett Hóséához, Beéri fiához,

Uzzíja, Jótám, Ácház, Jechizkija, Jehúda királyainak napjaiban, és Járobeám, Jóás fia, Izraél királyának napjaiban.

2 Kezdetén annak, hogy beszélt az Örökkévaló Hóséával szólt az Örökkévaló Hóséához: Menj, végy magadnak parázna nőt, meg parázna gyermekeket; mert el fog paráználkodni az ország az Örökkévalótól.

3 Ment és elvette Górmert, Diblájim leányát; az várandós lett és szült neki fiat.

4 És szólt hozzá az Örökkévaló: Így nevezd el: Jizreél; mert még egy kevés és megbüntetem Jizreél elontott vérét Jéhú házán s megszüntetem Izraél házának királyságát.

5 És lészen ama napon, eltöröm Izraél íjját Jizreél völgyében.

6 Újra várandós lett és szült leányt. És mondta neki: Így nevezd el:

Nincs -irgalom-neki; mert továbbra nem fogok már irgalmazni Izraél házának, hogy bocsátva megbocsátanék nekik.

7 De Jehúda házának fogok irgalmazni és megsegítem őket az Örökkévaló az Ő Istenük által; s nem segítem meg őket íjj és kard meg háború által, lovak és lovasok által.

8 Elválasztotta Nincs-irgalom-nekit; erre várandós lett és szült fiat.

9 Mondta Így nevezd el: Nem-népem; mert ti nem vagytok népem, én pedig nem leszek a tietek.

10 És lészen Izraél fiainak száma mint a tenger fövenye, mely meg nem mérhető és meg nem számlálható; és lészen, a helyett, hogy azt mondanák nekik:

nem vagytok népem, majd azt mondják nekik: élő Istennek fiai.

11 És gyülekeznek Jehúda fiai és Izraél fiai egyaránt, egy vezért tesznek: maguk fölé és elvonulnak az országból – mert nagy a. Jizreél napja.

2 Mondjátok: fivéreiteknek: Népem és nővéreiteknek:

Irgalom neki! **2** Pöröljetek anyátokkal, pöröljetek – mert Ő nem a feleségem és én nem vagyok, a férje: távolítsa el paráznáságát arcáról s házasságtörését emlői közül.

3 Nehogy meztelenre vetkőztessem és úgy állítsam oda, mint születése napiján, olyanná tegyem mint a pusztá, olyanná tegyem mint a szárazság földje s megöljem szomjúsággal.

4 Fiainak pedig nem irgalmazok, mert paráznáság fiai Ők.

5 Mert paráználkodott az anyuk, szégyenletessé vált szülőjük; mert azt mondta: hadd megtek szeretőim után, kik megadják kenyereset és vizemet, gyapjamat és lenemet, olajomat és italomat.

6 Azért íme én bekerítem az utat tövisekkel, elfalazom fallal, hogy rá ne találjon ösvényeire.

7 Hajhássa majd a szeretőit, de utol nem éri őket, keresi őket, de nem találja; majd mondja: hadd megtek és térek vissza első férjemhez, mert jobb dolgom volt akkor, mint most.

8 De ő nem tudta, hogy én adtam neki a gabonát,

a mustot és az olajat; ezüstöt is sokat adtam neki, meg aranyat – a Báalnak dolgozták föl.

9 Azért rátérek és elveszem a gabonámat a maga idején és mustomat a maga időszakában és elvonom gyapjamat és lenemet, mely betakarná szemérmét.

10 Most tehát feltárom gyalázatát, a szeretőinek szemeláttára, s senki sem menti meg kezemből.

11 És megszüntetem minden vígáságát, ünnepét, újholdját és szombatját, meg minden ünnepnapját.

12 Elpusztítom szőlőtőjét és fügefáját, melyekről azt mondta: ajándék azok számonra, melyet adtak, nekem szeretőim: erdővé teszem őket és megemészti a mező vadja.

13 És megbüntetem rajta a Báalok napjait, a kiknek füstölögötetni szokott: díszítette magát gyűrűjével s ékszerével és járt a szeretői után, engem pedig elfelejtett, úgymond az Örökkévaló.

14 Azért íme én csábítatom őt es elvezetem a pusztába, és beszélek a szívre!

15 És megadom neki onnét a szőlőit, a megzavarás völgyét pedig a reménlys ajtajául – s felel majd ottan mint ifjúkorának napjaiban s mint azon napon hogy felvonult Egyiptom országából.

16 S lészen ama napon, úgymond az Örökkévaló, híni fogsz engem: férjem! és nem fogsz engem többé hívní: Báalom.

17 Eltávolítom a szájából a Báalok neveit, hogy többé ne említésszenek nevükön.

18 És szövetséget kötök számukra ama a napon, a mező vadjával s az ég madaraival és a föld csúszómászójával: íjjat és kardot meg háborút eltörök ki az országból, s teszem hogy biztonságban feküdhetnek le.

19 Eljegyezlek: magamnak örökre; eljegyezlek magamnak igazsággal és joggal és szeretettel és irlalommal

20 eljegyezlek magamnak hűséggel, s megismered a Örökkévalót.

21 És lészen ama napon: meghallgatom, úgymond az Örökkévaló, meghallgatom az

egyet, és az meghallgatja a földet; **22** a föld pedig meghallgatja a gabonát, a mustot és az olajat; és azok meghallgatják Jizreélt.

23 És bevetem őt magamnak az országban, és megigalmazol: Nincs-irgalom-neki-nek, azt mondom Nem-népemnek: népem vagy, ő pedig azt mondja: Istenem.

3 És szólt hozzá az Örökkévaló: Újból menj, szeress

egy nőt, társától szeretettet, de házasságtörőt, miként szereti az Örökkévaló Izraél fiait, de ők más istenekhez fordulnak és szeretik a szőlőlepényeket.

2 És megszereztem őt magamnak tizenöt ezüstön, meg egy chómer árpán és egy létekh árpán.

3 És szóltam hozzá: sok ideig vární fogsz reálm, nem fogsz paráználkodni s nem léssz férjnél, s én is így tehozzád.

4 Mert sok ideig maradnak majd Izraél fiai király nélküli s vezér nélküli, áldozat nélküli és oszlop nélküli, éföd és teráfim nélküli.

5 Aztán megtérnek Izraél fiai és keresik az Örökkévalót, az Ő Istenüket, meg Dávidot, az

ő királyukat, s remegve sietnek az Örökkévalóhoz s az ő javához az idők végén.

4 Halljátok az Örökkévaló igéjét, Izraél fiai! Mert pőre van az Örökkévalónak az ország lakóival, hogy nincs igazság és nincsen szeretet és nincsen Istennek megismerése az országban. 2 Esküsznek és hazudnak, gyilkolnak és lopnak és házasságot törnek: erőszakoskodtak és vérontás vérontást ért. 3 Azért gyászol az ország és elfonnyad minden benne lakó, a mező vadójával s az ég madarával együtt; a tenger halai is kipusztulnak. 4 Ám senki ne pöröljön, és ne feddjen senkit, hisz néped olyan, mint kik pappal pörölnek. 5 Elbotasz nappal s elbotlik a próféta is veled éjjel – megsemmisítem tehát anyádat. 6 Megsemmisült a népem, megismerés híján. Mivel te a megismerést megvetted, megvetettelek, hogy ne légy papom; elfelejtetted Istenednek tanát, majd elfelejtem én is gyermekemet. 7 A mint sokasodtak, úgy vétkeztek ellenem; dicsőségüket szégyennel váltom föl. 8 Népemnek vétké eszik ők és búnrére vágyódiak lelkük. 9 És olyan lesz a nép, mint a pap: megbüntetem rajta az útjait, és cselekedeteit visszafizetem neki. 10 Esznek majd, de nem lakanak jól; paráználkodnak, de nem szaporodnak, mert elhagyták az Örökkévalót, nem ügyelve reá. 11 Paráználkodás, bor és must elveszi a szívet. 12 Népem a fáját kérdezi meg hogy pálczája jelentse neki; mert a paráznáság szelleme megtévesztette, és elparáználkodtak Istenük mellől. 13 A hegyek csúcsain áldoznak és a halmokon füstölögtetnek, tölgyfa, nyárfa és terebinthus alatt, mert jó az árnýéka; azért majd paráználkodnak leányaitok, menyéitek pedig házasságot törnek. 14 Nem büntetem meg leányaitokat, midőn paráználkodnak, sem a menyéiteket, midőn házasságot törnek, mert ők maguk parázna nőkkel félre mennek és a szentelt nőkkel áldoznak; s a nép, mely nem ért, elbukik. 15 Ha parázna vagy te, Izraél, ne essél búnbe, Jelnúda! Ne menjek tehát Gilgálba, ne vonuljatok fel Bét-Ávenbe, s ne esküdjeket: él az Örökkévaló! 16 Mert mint makacskodó tehén makacskodott Izraél: most legeltesse őket az Örökkévaló, mint juhot a tágas téren. 17 Bálványokhoz társult Efraim: hagyd magára! 18 Elfajult az iszákosságuk, paráználkodva paráználkodnak, szeretve szeretik a szégyent, a kik pajzsai neki. 19 Szél köti be őt a szárnyaiba, s megszégyenülnek áldozásaiak miatt.

5 Halljátok ezt, ti papok, figyeljetek, Izraél háza s a királynak háza, figyelmezzetek, mert nektek szól az ítélet; mert tőr voltatok Miczpának és kiterített háló a Táboron. 2 Mélységesen romlottak meg az elpártolók; de én fenyítés vagyok mindenjájuknak. 3 Ismerem én Efraimot, és Izraél

nincs elrejtve előlem; bizony most paráználkodtál, Efraim, tiszttálanná vált Izraél! 4 Nem engedik cselekedeteik megténi Istenükhez, mert a paráznáság szelleme bennük van és az Örökkévalót nem ismerik. 5 Vallani fog tehát Izraél góge az ő arczába; Izraél meg Efraim megbotlanak bűnükben, elbotlik Jehúda is ő velük. 6 Juhaikkal és marhájukkal mennek majd keresni az Örökkévalót, de nem találják meg: elvonta magát tőlük! 7 Az Örökkévaló ellen hűtlenkedtek, mert idegen gyermeket nemzettek; most eméssze meg őket egy hónap alatt telkeikkel együtt! 8 Fűjjátok meg a harsonát Gibeában, a trombitát Rámában; riadatok Bét-Ávenben, utánad Benjámin. 9 Efraim pusztulássá lészen a fenyítés napján; Izraél törzsei között tudattam hűségesen. 10 Olyanok lettek Jehúda nagyjai, mint a kik határt tolnak el; reájuk öntöm víz gyanánt haragomat. 11 Fosztogatva van Efraim, elnyomva jogában, mert tetszett neki követni a parancsot. 12 Én pedig olyan vagyok, mint a moly Efraimnak, s mint a rothatás Jehúda házának. 13 Látván Efraim a betegségét s Jehúda a nyavalýáját, elment Efraim Assiúrba s küldött Járéb királyhoz; de ő nem tud benneteket gyógyítani és nem enyhíti el rólatok a nyavalýát. 14 Mert én olyan vagyok, mint az oroszlán Efraimnak, s mint a fiatal oroszlán Jehúda házának; én, én széttépek és tovamegyek, felkapom és nincs a ki megmenti. 15 Megyek, hogy visszatérjek a helyemre, a míg bűnhődnek és keresik színemet; szorultságukban majd fókeresnek engem!

6 Jertek, hadd térunk vissza az Örökkévalóhoz! Mert ő széttépett s meggyógyít bennünket; vert s bekötöz bennünket. 2 Föléleszt minket két nap múlva, harmad napra föltámaszt, és élni fogunk előtte. 3 Tudjuk hát és törekedjünk megismerni az Örökkévalót: mint a hajnal, oly biztos az ő kijövetele, eljön nekünk, mint az eső, mint tavaszi eső, a földet áztató. 4 Mit tegyek veled, Efraim, mit tegyek veled, Jehúda? Hisz szeretetetek olyan, mint a reggeli felhő, s mint a harmat, mely korán reggel eltűnik. 5 Azért vágtam a próféták által, ötem őket szájam szavaival; és ítéletem ellened világosság, mely kijön. 6 Mart szeretetet kívántam s nem vágóaldozatot, Isten megismerését inkább égoaldozatoknál. 7 ők azonban mint emberek megszegtek szövetségemet; ottan hűtlenkedtek ellenem. 8 Gileád jogtalanságot tevőknek vára, beszennyezve vértől. 9 S mint emberre leselkedő csapatok, olyan a papok bandája, az úton gyilkolnak Sekhém felé; bizony fajtalanságot műveltek. 10 Izraél házában borzasztását láttam; ott a paráználkodása Efraimnak, tiszttálanná vált Izraél. 11 Jehúda, számodra is aratást készítenek, midőn visszahozom népem foglyait.

7 A mint gyógyítgattam Izraélt, megnyilvánult Efraim bűne, meg Sómrón gonoszságai, mert hazugságot míveltek; tolvaj jön be, csapat portyázik künн. **2** De hogy mondják: ők szívüknek: minden gonoszságukról megemlékezem; most körülvették őket cselekedeteik: színen ellőtt vannak. **3** Gonoszságukkal megörvendeztetik a királyt és hazudozásaikal a nagyokat. **4** Mindannyian házasságtörök, mint kemencze, melyet befűt a sütő; fölhagy a szítással, a térszta dagasztásával, annak megkeléséig. **5** Királyunk napján megbetegedtek a nagyok a bor hevétől; összejátszott a csúfolókkal. **6** Mert közelítették, mint a kemenczét, szívüket lestükben; egész éjszaka alszik a sütőjük, reggelre ég az, mint lángoló tűz. **7** Mindannyian hevülnek, mint a kemencze, és megemésztik a bíráikat; királyai minden elestek, nincs közük senki, ki engem szólítana. **8** Efraim a népek között elkeverődik; Efraim meg nem fordított lepény lett. **9** Idegenek emészették erejét, s ő nem tudta; ősz haj is hintődött reá, s ő nem tudta. **10** Vallani fog tehát Izraél góge az ő arczába; s nem térték meg az Örökkévalóhoz, az ő Istenükhoz s nem keresték őt mindenellett. **11** Olyan lett Efraim, mint együgyű, oktalan galamb: Egyiptomot hívták, Assúrba mentek. **12** A minnenek, kiterítem ellenük hálómat, mint az ég madarát leszállítom őket; megfenyítem őket, a községükhoz jutott hír szerint. **13** Jaj nekik, mert elköltöztek tőlem, pusztítás rájuk, mert elpártoltak tőlem! Én ugyan megváltanám őket, de ők hazugságokat beszéltek felőlem. **14** És nem kiáltottak hozzám szívükben, hanem jagatnak fekvőhelyeiken; gabona és must miatt összecsődülnek, elszakadnak tőlem. **15** Pedig én neveltem őket, megerősítettem karjaikat, mégis ellenem rosszat gondolnak. **16** Fordulnak – nem fölfelé, olyanok lettek, mind a csalárd ijj; kard által esnek el nagyjaik, nyelvük haragvása miatt ez a csúfságuk Egyiptom országában.

8 Szájadhoz harsonát! Mint a sas az Örökkévaló házára! Mivel megszegtek szövetségemet és tanom ellen föllázadtak. **2** Nekem kiáltják: Istenem, ismerünk téged, mi Izraél. **3** Megutálta Izraél a jót, ellenség üldözze! **4** Királyokat választottak – de nem általam, vezéreket de nem tudtommal; ezüstüköt és aranyukat földolgozták; maguknak bálványokká – azért, hogy kiírtassék. **5** Utálatos lett a borjad, Sómrón! Föllobbant haragom ellenük: meddig nem juthatnak tisztaságra? **6** Mert Izraélből való mester készítette s nem isten az; bizony pozdorjává lesz a Sómrón borúja. **7** Mert szelet vetnek és vihart aratnak; álló gabona nem lesz abból; ha mi sarjad, nem terem lisztet, ha terem is, idegenek nyelik el. **8** Elnyeletett Izraél! Most olyanok lettek

a nemzetek között, mint edény, melyet nem kedvelnek. **9** Mert ők felmentek Assúrba magában csatangoló vadszamár; Efraim bért kínált szerelemről. **10** Ha bért kínálnak is a nemzetek között, most összegyűjtöm őket; már kezdték fogyni a vezérek királyának terhétől. **11** Mivel Efraim szaporított vélezésre oltárokat, lettek neki az oltárok vétkészre. **12** Fölfirnám neki tanaim sokaságát, mint idegen valami tekintetnek. **13** Adományaimból való áldozatokat áldoznak és hűst esznek, az Örökkévaló nem fogadta őket kedvesen; most megemlékezik bűnükől és gondol vétkeikre: ők Egyiptomba fognak visszatérni. **14** Elfelejtette Izraél az alkotóját, és épített palotákat, Jehúda pedig szaporította az erősített városokat; bocsátok tehát tüzet a városaira, hogy föleméssze kastélyait.

9 Ne örülj Izraél ujjongásig mint a népek, mert elparánkoltad Istenedtől; szerettél paráznablert, mind a gabonaszűrökön. **2** Szérrő és présház nem táplálja őket, s a must cserben hagyj a őket. **3** Nem fognak lakni az Örökkévaló országában, hanem visszatér majd Efraim Egyiptomba, és Assúrban fognak tisztálatlan enni. **4** Nem fognak az Örökkévalónak bort ontani s nem lesznek kellemesek neki vágóaldozataik; mint gyászolók kenyere az nekik: mind a kik eszik, megtisztálatlanodnak; mert kenyérük, vágyukra való, nem jut be az Örökkévaló házába. **5** Mit tesztek majd ünnepidő napján és az Örökkévaló ünnepének napján? **6** Mert íme elmentek a pusztítás miatt Egyiptom gyűjti össze őket, Móf temeti el őket; ezüstös drágaságaikat csalán foglalja el, tövis van sátáikban. **7** Eljöttek a büntetés napjai, eljöttek a fizetés napjai, tudja meg Izraél: bolond a próféta, őrült a szellem embere bűnöd sokaságáért és mert sok a gyűlölség. **8** Más felé tekint Efraim Istenem mellett; a próféta – madarasznak tőre van minden útjain, gyűlölség Istenének házában! **9** Mélységesen romlottak meg mint Gibea napjaiban; megemlékezik bűnükől, gondol vétkeikre. **10** Mint szőlőszemeket a pusztában, találtam Izraélt; mint koránrejtett gyümölcsöt a fügefán, annak zsengéiben, úgy láttam őseitket; ők Bál-Peórba érkeztek, odaadták magukat a Szegyennek és undoksággá lettek, mint az a mit szerettek. **11** Efraim – mint madár repül el a dicsőségük: születéstől, anyáméhtől, fogantatástól. **12** Bizony, ha föl is nevelik fiaikat, gyermeketől megfosztom őket, nem hagyva embert; bizony jai is nekik, midőn elfordulok tőlük. **13** Efraim, a mint láttam, olyan mint réten ültetett pálma; és Efraim – az öldöklőhöz kell kivinnie fiait. **14** Adj nekik, Örökkévaló – mit adjál? – adj nekik gyermekesztő méhet és fonnyadt emlőket! **15** Egész gonoszságuk Gilgálban volt, bizony ott gyűlöltet meg őket; cselekedeteik gonoszsága miatt házamból elűzöm

őket, nem fogom többé szeretni őket – mind a nagyjaik párttatók. 16 Meg van verve Efraim, gyökerük kiszáradt – gyümölcsöt nem teremnek; ha szülnek is, én megölöm testük gyönyörű gyümölcséit. 17 Vesse meg őket Istenem, mert nem hallgattak rá, és legyenek bujdosók a nemzetek közt.

10 Terjeszkedő szőlőtől Izraél, megtermi gyümölcsét; a mint sokasodott gyümölcsé, megsokasította az oltárokat, a mily jólétként volt országa, azon jól készített oszlopokat. 2 Megoszlott a szívök, most bűnhódjenek! Ő majd letörí oltáraikat, elpusztítja oszlopaikat. 3 Bizon, most mondhatják: nincsen királyunk: mert nem feltűk az Örökkévalót, a király pedig, mit tehet érettünk?! 4 Beszéltek beszédeket, hamis eszkükkel szövetséget kötve; és kivírt, mint a méregfű, az ítélet a mező barázdaiban. 5 Bét-Ávennek borjaiért félnek Sómrón lakói; bizony gyászol miatta az ő népe, papjai pedig reszketnek miatta, dicsősége miatt, hogy elköltözött őtőle. 6 Ót magát is Assúrba viszik el, ajándokul Járéb királynak; szégyent vesz Efraim, és megszégyenül Izraél tanácsa miatt. 7 Sómrónak megsemmisült a királya, mint forgács a víznek színén. 8 És elpusztítottak a bálványok magaslatai, Izraélnek a vétke, tüske és tövis nő föl az oltáraikon; és majd mondják a hegyeknek: borítatok el minket, és a halmoknak: omoljatok reánk! 9 Gibeá napjaitól fogva vétkezélt, Izraél: ott álltak – nem éri el őket Gibeában háború – a gázság fiai mellett. 10 Kedvem szerint megfenyítem őket, majd összegyűjtetek ellenük népek – a mikor oda kötöm őket kettős bűnükhez. 11 Efraim pedig betanított üsző, szeret nyomtatni, én meg simogattam nyakának szépségét; majd befogom Efraimot, szántani fog Jehúda, boronálni fog Jákób. 12 Vesseltek: magatoknak igazság szerint, arassatok szeretetetek képest, szántsatok föl magatoknak ugart; hisz ideje keresni az Örökkévalót, míg nem eljön és igazságot tanít nektek. 13 Szántottatok gonoszságot, gázságot arattatok, ettétek a hazugság gyümölcsét; mert bíztál utadban, vitézeid sokaságában. 14 Majd támad zajongás népeid ellen és mind az erősségeid elpusztítottak, a mint elpusztította Salmán Bét-Arbélt, a harcának napján: szétzúzattatanya gyermekestől. 15 Ezenképen bánnak veletek Bét-Élben, gonoszságok gonoszsága miatt: hajnalban megsemmisülve megsemmisül Izraél királya!

11 Midőn fiatal volt Izraél, megszerettem; és Egyiptomból elhívtam fiamat. 2 Amint hívták őket, úgy mentek el előlük; a Báaloknak áldozgatnak, a képeknél füstölögöttek! 3 Pedig én jártattam Efraimot, vevén őt karjainál; de nem tudták, hogy gyógyítatom őket. 4 Emberi kötelekkel vonzottam, szeretetnek kötelékeivel, és olyan lettem nekik,

mint a ki megemelinti a jármot állkapcsukon, és nyújtottam neki ételt. 5 Nemde Egyiptom országába fog visszatérni és Assúr lesz a királya, mert vonakodtak megtérténi. 6 Kard csap le a városaira, megsemmisít reteszeit és megemészti, az ő tanácsaik miatt. 7 Népem pedig azon csüng, hogy tőlem elpártol; fölfelé hívják, egyaránt nem emelkedik. 8 Hogy adnálak oda, Efraim, szolgáltatnálak ki, Izraél? hogy adnálak, mint Admát, tennélek hasonlóvá Czebójimhoz? Megfordult benne a szívem, egészen megindult a szármalam. 9 Nem teszem meg fellobbant haragomat, nem rontom meg ismét Efraimot; mert Isten vagyok s nem ember, közepetted szent és nem támadlak gerjedésben. 10 Az Örökkévaló után fognak menni, mint oroszlán fog ordítani; igenis, ő ordítani fog és remegnek a falak a tenger felől. 11 Remegve jönnek mint madár Egyiptomból s mint galamb Assúr országából; letelepítém őket házaikba, úgymond az Örökkévaló. 12 Körülvett engem hamissággal Efraim és csalásággal Izraél háza; Jehúda pedig egyre állhatatos Isten mellett és a Szent iránt hűséges.

12 Efraim szél után jár, keleti szelet kerget, egész nap hazugságot és pusztítást szaporít; szövetséget is kötnek Assúrral, olajat is visznek Egyiptomnak. 2 De pöré van az Örökkévalónak Jehúdával és büntetnie kell Jákóbot útjai szerint, cselekedetei szerint fizet majd neki. 3 Az anyaméhben sarkon fogta a testvérét s erejében küzdött Istennel. 4 Küzdött angyal ellen és győzött, sírt és könyörgött neki: Bét-Élben fogja őt találni, s ott beszél majd velünk. 5 És az Örökkévaló, a seregek Istene, Örökkévaló az ő neve! 6 Te pedig térij meg Istenedhez: szeretetet és jogosságot őrizz és remélj Istenedhez mindig. 7 Kanaán – kezében csalá mérleg van, fosztogatni szeret. 8 Azt mondta Efraim: Csakugyan meggazdagodtam, vagyonra tettek szert: mind a fáradozásaim nem szereznek: nekem bűnt, a mely vétek. 9 Én pedig vagyok az Örökkévaló, a te Istened, Egyiptom országától fogva, még lakatlak téged sátrakban, mint az ünnepidő napjaiban. 10 Beszéltem a prófétákhoz, és én szaporítottam a látomást és a próféták által szóltam hasonlatokban. 11 Ha Gileád hamisság, csakugyan semmisséggé lesznek; Gilgálban ökrököt áldoztak, oltáraik is olyanok mint a kőhalmok a mező barázdaiban. 12 Elmenekült Jákób Arám mezőségére és szolgált Izraél egy asszonyért és egy asszonyért juhokat őrzött. 13 És próféta által hozta fel az Örökkévaló Izraélt Egyiptomból, és próféta által őriztetett. 14 Bosszantott Efraim keserűen: vérontását reá veti és gyalázatát megfizeti neki az Ura!

13 Ha csak szólt Efraim, reszketés lett, fejedelem volt

ő Izraélben; de bűnbe esett a Bál által és meghalt. 2

Most pedig tovább vétkeznek, készítettek maguknak öntött képet ezüstjökből, értésük szerint bálványokat, mesterek műve mindannyia; róluk azt mondják: kik embert vágnak le, borjukat csókolnak. 3 Azért olyanok lesznek mint a reggeli felhő s mint a harmat mely korán reggel eltűnik, mint polyva, melyet vihar visz el a szérűről, s mint füst az ablakrácsból. 4 Én pedig vagyok az Örökkévaló a te Istened, Egyiptom országától fogva; s istent rajtam kívül ne ismerj, és segítő nincsen kívülem. 5 Én megismertelek a pusztában, a tikkadtság földjén. 6 Amint legelőjük volt, úgy laktak jól, jól laktak és fennhígázó lett a szívök: azért fejeztettek el engem! 7 Olyan lettem irántuk mint az oroszlán, mint párducz leselkedem az úton. 8 Rájuk találok mint a kölykétől megfosztott medve, és eltéptem szívők zájrát, megeszem ott őket, mint nőoroszlán, a mező vadja széthasítja őket. 9 Rontott téged, Izraél az, hogy ellenem, segítséged ellen vagy. 10 Hol van hát királyod, hogy segítsen téged mind a városaidban, meg bíráid, kikről mondadt: adj nekem királyt és vezéreket? 11 Adok neked királyt haragomban, és elveszem felindulásomban. 12 Bekötve van Efraim bűne, eltéve az ő vétke. 13 Szülőnőnek fájdalmai jönnek reája; ő maga nem bölcs gyermek, mert most meg nem állna a méhszájban. 14 Az alvilág kezéből kiváltsam-e őket, a haláltól megváltsam-e? Hol dögvészeid, halál, hol pestised, alvilág? Könöörület rejtiőzz el szemeim elő! (Sheol h7585) 15 Bár ő virít testvérek között: eljő keleti szél, szél az Örökkévalótól, a pusztából eredő, és elszárad a kútfje, elszikkad a forrása – ő kifosztja minden drága edénynek kincstárát. 16 Bűnhődni fog Sómrón, mert engedetlen volt Istene iránt; kard által fognak elesni, kisdedeik szétzúzatnak és várandósai fölhasítattnak.

14 Térj meg Izraél, az Örökkévalóhoz, a te Istenedhez

– mert elbotlottál bűnöd által. 2 Vigyetek magatokkal szavakat és térijtek meg az Örökkévalóhoz; szóljatok hozzá: egészen bocsásd meg a bűnt és fogadd el a jót: – hadd fizessünk tulkok helyett ajkainkkal. 3 Assúr nem segít minket, lóra nem ülünk, és nem mondjuk többé: istenünk! kezeink művének – te, kiben irgalmat talál az árva! 4 Meggyógyítom elpártolásukat, szeretem őket önkéntes szeretettel; mert elfordult tőle haragom. 5 Mint a harmat úgy leszek Izraélnek, virulni fog mint a liliom; gyökeret verjen mint a Libánon. 6 Terjedjenek gallai és olyan legyen a mint az olajfáé a dísze, illata pedig olyan, mint a Libánoné. 7 Újra lesznek árnyékában ülők, termelnek gabonát és virulnak, mint a szőlőtő; híre olyan, mint a Libánon boráé. 8 Efraim: mi közöm

többé a bálványokhoz? – Én meghallgattam és szemmel tartom; olyan vagyok mint a zöldellő ciprus, tőlem nyeretik gyümölcsöd! 9 Ki oly bölcs, hogy megértse ezeket, értelmes, hogy megismerje? Mert egyenesek az Örökkévaló útjai, s az igazak járnak rajtuk, az elpártolók pedig megbotlanak rajtuk.

Jóel

1 Az Örökkévaló igéje, mely lett Jóelhez, Petúel fiához. 2 Halljátok ezt, ti vének és figyeljetek, mind az ország lakói! Vajon történt-e ez napjaitokban, avagy őseitek napjaiban? 3 Arról regéljetek gyermekeiteknek, gyermekeitek pedig az ő gyermekeiknek, s az ő gyermekeik a jövő nemzedéknek. 4 A mit meghagyott a szöcske, megette a sáska, s a mit meghagyott a sáska, megette a nyáló, s a mit meghagyott a nyáló, megette a faló. 5 Ébredjetek, részegek és sírjatok; jaigassatok minden borivók a must miatt, hogy elragadtatott szájatotól. 6 Mert népség szállt az én országomra, hatalmas és szám nélkül; fogai oroszlánfogak, nőoroszlán zápjai vannak. 7 Szőlőtőmet pusztulássá tette és fügefámat csupasszák: hántva lehántotta és eldobta, megfehérítettek a venyigei. 8 Keserej, mint hajadon, ki zsákokat kötött föl ifjúkorának férjéért. 9 Elragadtatott lisztáldozat és öntőáldozat az Örökkévaló házától; gyászolnak a papok, az Örökkévaló szolgálattevői. 10 Elpusztított a mező, gyászba borult a föld, mert elpusztított a gabona – kiszáradt a must, elhervadt az olaj. 11 Megszégyenültek a földmívesek, jaigattak a vinczellérek a búza miatt és árpa miatt, mert odaveszett a mezőnek aratása. 12 A szőlőtő kiszáradt s a fügefa elhervadt, gránátfa, pálma is és almafa, minden mező fái elszáradtak; bizonys kiapadt a vígság az ember fiai közül. 13 Övezkedjetek és tartsatok gyászt, oh papok, jaigassatok, oltárnak szolgálattevői, jöjjetek, háljatok zsákban, Istenemnek szolgálattevői; mert megvonatott Istenetek házától lisztáldozat meg öntőáldozat. 14 Szenteljetek bőjtöt, hirdessetek gyülekezést, gyűjtsétek egybe a véneket, minden az ország lakói, az Örökkévaló, a ti Istenetek házába, és kiáltatok az Örökkévalóhoz. 15 Jaj az a nap! Mert közel van az Örökkévaló napja s mint pusztítás jó a mindenhatótól. 16 Nemde szemeink láttára elragadtatott az eledel Istenünk házától – öröm és ujjongás! 17 Elrothadtak a magvak göröngyeik alatt, elpusztultak a tárházak, összedőlték a pajták, mert kiszáradt a gabona. 18 Hogy nyög a barom, megzavarodtak a marhacsordák, mert nincs számukra legelő – a juhnyájuk is szenvendnek. 19 Hozzád, Örökkévaló, kiáltok; mert tűz emészttette a pusztatanyát és láng lobbantotta föl minden mező fát! 20 A mező vadja is bőg tehozzád mert kiadtak a vizek medrei és tűz emészttette a pusztatanyát.

2 Fújjátok meg a harsonát Cziónban és riadjatok szent hegyemen, reszkessenek minden az ország lakói, mert jön az Örökkévaló napja, mert közel van; 2 sötétség és

homály napja, felhő, sűrű ködnek napja; mint hajnal terül el hegyeken: számos és hatalmas nép, ahoz hasonló nem volt öröktől fogva, utána sem lesz többé, nemzedék meg nemzedék évein át. 3 Előtte tűz emészt és utána láng lobbant, mint Éden kertje előtte az ország, és utána sivatag pusztá, menekvés sem volt tőle. 4 Mint lovak látszata az ő látszata, s mint mének úgy szaladnak. 5 Mint szekerek zöreje, a hegyek csúcsain ugrálnak, mint zizegése a tűz lángjának, mely tarlót emészt, mint hatalmas nép harcra sorakozva. 6 Miatta remegnek népek, minden arcz bevonja fényét. 7 Mint vitézek szaladnak, mint harcosok fölhágnak a falra – kiki a maga útján haladnak, nem kuszálják össze pályáikat. 8 Egyik a másikát nem szorítják, mindenki a maga ösvényén haladnak, a fegyveren rohannak által, nem szakadnak meg. 9 A városban futkosnak, a falon szaladnak, a házakba másznak föl, az ablakokon által jönnek be mint a tolvaj. 10 Előtte a föld megreszketett, megrendült az ég, nap és hold elsötétültek, s a csillagok behúzták ragyogásukat. 11 S az Örökkévaló hallotta hangját az ő serege előtt, mert igen számos az ő tábora, mert hatalmas az igéjének végrehajtója; mert nagy az Örökkévaló napja, és félelmetes nagyon, és ki bírja el! 12 De most is, úgymond az Örökkévaló, térjetek meg hozzám, egész szívetekkel, meg böjtök és sírással s gyászolással. 13 Szaggassátok meg szíveteket és ne ruháitokat, és térjetek meg az Örökkévalóhoz, a ti Istenekhez – mert kegyelmes és irgalmas ő, hosszantűrő és bőséges a szeretetben és a ki meggondolja a veszedelmet. 14 Ki tudja, hárha fordul és megmondja; akkor hátrahagy maga után áldást, lisztáldozatot és öntőáldozatot az Örökkévaló, a ti Istenetek számára. 15 Fújjátok meg a harsonát Cziónban, szenteljetek bőjtöt, hirdessetek gyülekezést; 16 gyűjtsétek egybe a népet, szenteljetek gyülekezetet, gyűjtsétek össze a véneket, gyűjtsétek egybe a kisdedeket és csecsszopókat, menjen ki a vőlegény kamarájából s a menyasszony mennyezetéből. 17 A csarnok és az oltár között sírjanak a papok, az Örökkévalónak szolgálattevői; és mondják: sajnáld meg, oh Örökkévaló, népedet, s ne tedd birtokodat gyalázattá, hogy nemzetek uralkodjanak rajtuk; miért mondhatták a népek között: hol az Istenük? 18 És buzgólkodott az Örökkévaló az ő országáért, és megszánta népét. 19 És felelt az Örökkévaló és mondta népének: Íme én küldöm nektek a gabonát, a mustot és az olajat, hogy jól lakjatok vele; és nem teszlek benneteket többé gyalázattá a nemzetek között. 20 Amaz északit pedig eltávolítom tőletek, és eltaszítom szárazság és pusztaság földjére: elejét a keleti tengerbe és végét a nyugati tengerbe; s majd száll a bőze, felszáll a

dögszaga – mert nagyokat művelt. 21 Ne félj, föld, ujjongj és örvendj, mert nagyokat művelt az Örökkévaló! 22 Ne féljetek, mező vadai, mert megzöldültek a puszta tanyái, mert a fa megtermette gyümölcsét, fügefa és szőlőtő adták erejüket. 23 És ti Czión fiai, ujjongjatok és örvendjetek az Örökkévalóban, a ti Istenekben, mert adta nektek az igazságra tanítót, és hullatott nektek esőt, meg őszi esőt és tavaszi esőt az első hónapban. 24 És megtelnek a szérűk gabonával és áradoznak a présházak musttól meg olajtól. 25 És pótolom nektek azon éveket, melyeket megevett a sáska, a nyaló, a faló és a szöcske, az én nagy seregem, melyet bocsátottam rátok. 26 És enni fogtok, enni és jöllakni és dicséríték az Örökkévalónak, a ti Isteneknek nevét, ki csodálatosan cselekedett veletek; s nem fog megszégyenülni népem örökre. 27 S majd megtudjátok, hogy Izraél közepette vagyok én, s én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenek és senki más; s nem fog megszégyenülni népem örökre. 28 Lészen pedig ez után: kiöntöm szellememet minden halandóra, és majd prófétálnak a fiaitok és leányaitok; véneitek álmokat álmodnak – ifjaitok látomásokat látnak. 29 Még a szolgáakra és szolgálókra is ama napokban kiöntöm szellememet. 30 És adok csodajeleket az égen és a földön: vérét, tüzet és füstszlopokat. 31 A nap átváltozik sötétséggé, s a hold vérére, mielőtt eljönne az Örökkévaló napja, a nagy és félelmetes. 32 És lészen, mind az aki szólítja az Örökkévaló nevét, megmenekül; mert Czión hegyén és Jeruzsálemben menekvés lesz, a mint mondta az Örökkévaló, s azon megmaradottak közt, a kiket szólít az Örökkévaló!

3 Mert íme ama napokban és amaz időben, a mikor visszahozom majd Jehúdának és Jeruzsálemelek foglyait, 2 összegyűjtöm mind a nemzeteket és leviszem őket a Jehósáfát völgyébe, és pörbe szállók ott velük, népem és birtokon Izraél miatt, a melyet szétszórtak a nemzetek közt, országomat pedig fölösztották. 3 S népem fölött sorsot vetettek és odaadták a figyermeket egy parázna nőért s a leánygyermeket eladták borért, és ittak. 4 De mik is vagytok ti nékem Czór és Czídón és ti mind, Peléset kerületei? Vajon tettet akartok-e nekem fizetni, avagy tettet elkövetni akartok-e rajtam: könnyen, csakhamar visszahárítom tetteteket a ti fejeteikre. 5 Akik ezüstötmet és aranyomat elvették és legjobb drágaságaimat bevitték templomaitokba. 6 Jehúda fiait pedig és Jeruzsáleme fiait eladták a Javánbeliek fiainak, azért hogy eltávolítsátok az ő határuktól. 7 Íme én fölserkentem őket ama helyről, ahova eladták őket és visszahárítom tetteteket a ti fejeteikre; 8 és eladom fiaitokat és leányaitokat Jehúda fiainak kezébe, hogy eladják őket a Sábabelieknek, egy távoli nemzethez; mert az Örökkévaló

szólott. 9 Hirdessétek ezt a nemzetek között; szenteljetek háborút; serkentsétek föl a vitézeket, lépjenek elő, vonuljanak föl minden a harczosok. 10 Törjétek össze kapáitokat kardokká és kaczoraitokat lándzsáikká; a gyöngé hadd mondja: vitéz vagyok. 11 Siessetek és jöjjetek el, ti nemzetek minden köröskörül és gyülekezzetek; oda vezesd le, oh Örökkévaló, a te vitézeidet! 12 Serkenjenek és vonuljanak föl a nemzetek Jehósáfát völgyébe; mert ott fogok ülni, hogy ítélem minden nemzeteket köröskörül. 13 Eresszétek neki a sarlót, mert megérett az aratás: jöjjetek, vonuljatok le, mert megtelt a sajtó, áradoznak a présházak, mert nagy az ő gonoszságuk. 14 Tömegek meg tömegek a döntés völgyében: mert közel van az Örökkévaló napja a döntés völgyében. 15 Nap és hold elsötétültek s a csillagok behúzták ragyogásukat. 16 Az Örökkévaló pedig Czión felől ordít és Jeruzsálem felől hallatja hangját, és megrendülnek ég és föld; de az Örökkévaló menedéke az őnépének és ótalma Izraél fiainak. 17 Akkor megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenek, a ki Cziónban, az én szent hegyemen lakik; és szent lesz Jeruzsálem s idegenek többé nem vonulnak át rajta. 18 És lészen ama napon: musttól csepegnék a hegyek, és a halmok tejtől folynak és minden Jehúdának medrei vízzel folynak; s egy forrás jön ki az Örökkévaló házából és megáztatja a Sittím völgyét. 19 Egyiptom pusztulássá lesz és Edóm sivatag pusztává lesz, a Jehúda fiain tett erőszak miatt, hogy ártatlan vért ontottak országukban. 20 Jehúda pedig örökre lakva lesz, és Jeruzsálem nemzedékre meg nemzedékre. 21 És megtorlom vöröket, melyet meg nem toroltam; s az Örökkévaló lakik Cziónban!

Ámos

1 Ámosz beszédei, ki a, baromtenyésztők közül való volt,

Tekóából, a miket látott Izraél felől, Uzzija Jehúda, királyának napjaiban és Járobeám Jóás fia, Izraél királyának napjaiban, két évvel a földrengés előtt. 2 Mondta: Az Örökkévaló Czión felől ordít és Jeruzsálemből hallatja hangját; gyászba borulnak a pásztorok tanyái és elszárad a Karmel csúcsa. 3 Így szól az Örökkévaló: Damaszkusnak három bűntette miatt és négy miatt nem téritem el tőle: amiatt, hogy vasszánokkal csépelték Gileádot. 4 Majd bocsátok tüzet Chazál házára, és fölemészti Ben-Hadád kastélyait. 5 És eltöröm Damaszkus reteszét és kiírtok lakót Áven síkságából és pálczatartót Bét-Édenből, és számkivetésbe megy Arám népe Kírba, mondja az Örökkévaló. 6 Így szól az Örökkévaló Azzának három bűntette miatt és négy miatt nem téritem el tőle: amiatt hogy számkivetésbe vittek teljes számkivetést, hogy kiszolgáltassák Edómnak. 7 Majd bocsátok tüzet Azza falára, és megemészti kastélyait. 8 És kiírtok lakót Asdórból, és pálczatartót Askelónból; és kezemet fordítom Ekrón ellen, hogy kivesszen a filiszteusok maradéka, mondja az Úr, az Örökkévaló. 9 Így szól az Örökkévaló: Czórnak három bűntette miatt és négy miatt nem téritem el tőle: amiatt hogy kiszolgáltattak számkivetteteket teljes számban Edómnak és nem emlékeztek meg a testvéri szövetségről. 10 Majd bocsátok tüzet Czór falára, és megemészti kastélyait. 11 Így szól az Örökkévaló: Edómnak három bűntette miatt és négy miatt nem téritem el tőle: amiatt hogy karddal üldözte testvérét és elfojtotta érzelmét, haraja szüntelen ragadozott és indulatát megőrizte örökre. 12 Majd bocsátok tüzet Témánra, és megemészti Boczra kastélyait. 13 Így szól az Örökkévaló: Ammón fiainak három bűntette, miatt és négy miatt nem téritem el tőle: amiatt hogy felhasították Gileádnak várandósait, azért hogy kitágítsák határukat. 14 Majd gyűjtök tüzet Rabba falára, és fölemészti kastélyait, riadás között, harcnak napján, vihar között, szélvész napján. 15 És számkivetésbe megy a királyuk, ő és nagyjai egyetemben, mondja az Örökkévaló.

2 Így szól az Örökkévaló: Móábnak három bűntette miatt és négy miatt nem téritem el tőle: amiatt hogy Edóm királyának csontjait elégetté mésszé. 2 Majd bocsátok tüzet Móábra, és megemészti Kéríjöt kastélyait, és meghal zajongás között Móáb, riadás között, harsona hangja, mellett. 3 És kiírtok bírót körepéből, és minden a nagyjait megölöm vele együtt, mondja az Örökkévaló. 4 Így szól az Örökkévaló: Jehúdának három bűntette miatt és négy miatt nem téritem

el tőle: amiatt hogy megvetették az Örökkévaló tanát és törvényeit nem őrizték meg, hanem eltévelyegették őket hazugságaik, melyek után őseik jártak. 5 Majd bocsátok tüzet Jehúdára, és fölemészti Jeruzsálem kastélyait. 6 Így szól az Örökkévaló: Izraélnek három bűntette miatt és négy miatt nem téritem el tőle: amiatt hogy pénzen adták el az igazat, és a szűkölködőt egy pár saruért. 7 A kik áhítoznak a föld porára a szegényeknek fején és az alázatosaknak útját elhajtják; s ki-ki apjával mennek a leányhoz, azért hogy megszentségtelenítsek az én szent nevemet. 8 Zálogba vett ruhákon terülnek el minden oltár mellett, és bírságoltaknak borát isszák isteneik házában. 9 Pedig én megsemmisítettem előlük az emorit, kinek mint a czédrusok magassága olyan a magassága, és hatalmas volt mint a terebinthusok megsemmisítettem gyümölcsét felül és gyökereit alul. 10 Pedig én hoztalak fel benneteket Egyiptom országából, és vezettelek benneteket a pusztában, negyven évig, hogy elfoglaljátok az emori országát. 11 És támasztottam fiaitok között prófétákat, és ifjaitok között názirokat: Vajon nincs ez így Izraél fiai? – úgymond az Örökkévaló. 12 De inni adtakat bort a názitoknak, és a prófétákra ráparancsoltatok, mondván: ne prófétáljatok! 13 Íme én szorítak ott ahol vagytok, ahogy szorít a szekér, mely telve van kévével. 14 És elvész a menedék a könnyülábú elől, és az erős sem szedi össze erejét, s a vitéz nem menti meg a lelkét. 15 Aki az íjjat fogja, nem áll meg, s a gyorslábú nem menti meg, sem lovon nyargaló nem menti meg lelkét. 16 A legbátrabb szívű a vitézek közt meztelenül futamodik ama napon, úgymond az Örökkévaló.

3 Halljátok ezt az igét, melyet szólt az Örökkévaló rólatok, Izraél fiai, azon egész nemzetesgről, melyet felhoztam Egyiptom országából, mondván: 2 Csak titeket ismertelek mind a föld nemzetesei között; azért megbüntetem rajtakat mind a ti bűneiteket. 3 Vajon mennek-e ketten együtt, hanemha megegyeztek? 4 Vajon ordít-e oroszlán az erdőben, és zsákmánya nincs neki? Vajon: hallatja-e fiatal oroszlán hangját a barlangjából, hanemha fogott? 5 Vajon leesik-e madár a földön levő csapdára, és tőr nincs számára? Vajon emelkedik-e tőr a földről, és fogni nem fog? 6 Avagy megfuvatik-e harsona a városban s a nép nem ijed meg? Avagy van-e veszedelem a városban s az Örökkévaló nem tette? 7 Bizony, nem tesz az Úr az Örökkévaló semmit, hanemha nyilvánította titkát az ő szolgáinak, a prófétáknak. 8 Oroszlán ordított: ki nem fél? Az Úr, az Örökkévaló beszélt: ki nem prófétál? 9 Hallassátok a kastélyok fölött Asdóban, meg a kastélyok fölött Egyiptom országában, és

mondjátok: gyűljetek össze Sómrón hegyein és lássátok a sok zűrzavart őbenne és fosztogatást belsejében. **10** Nem is tudnak egyeneset cselekedni, úgymond az Örökkévaló, a kik erőszakot és zsarolást halmoznak fel kastélyaidban. **11** Azért így szól az Úr az Örökkévaló: Szorongató, az ország körül. Majd ledönti rólad hatalmadat, és kiprédaítatnak kastélyaid. **12** Így szól az Örökkévaló: valamintmegment a pásztor az oroszlán szájából két lábszárát vagy egy füldarabot, úgy menekülnek majd meg Izraél fiai, akik ülnek Sómrónban ágynak szélén és nyoszolyának damasztján. **13** Halljátok és intsetek meg Jákób házát, úgymond az Úr az Örökkévaló, a seregek Istene. **14** Mert, a mely napon megbüntetem Izraél bűntetteitőről, akkor bűntetést végzek Bét-Él oltárain s levágatnak az oltár szavai és földre esnek. **15** És szétütöm a téli házat a nyári házzal együtt és elvesznek az elefántcsontoszak, és eltűnnek számos házak, úgymond az Örökkévaló.

4 Halljátok ezt az igét, Básán tehenei, a kik Sómrón hegynél vannak; a kik fosztogatják a szegényeket, a kik elnyomják a szűkölködőket, a kik azt mondják uruknak: hozzál, hogy igyunk! **2** Megesküdött az Úr az Örökkévaló az ő szentségére, hogy íme napok jönnek rátok, és elvisznek benneteket horgokkal, s ivadékokat halászkampókkal. **3** És részeken fogtok kimenni, mindenki maga előtt, és elfogtok dobatni Hermónba, úgymond az Örökkévaló. **4** Jöjjetek el Bét-Élbe – és vétkezzetek, Gilgálba, sokat vétkezzetek; s hozzátok reggelenként vágóáldozataitokat, három naponként tizedeiteket. **5** Füstölögtessek kovászsból hálááldozatot, és hirdessetek, hallassatok felajánlásokat, mert így szeretitek, Izraél fiai, úgymond az Úr, az Örökkévaló. **6** De én is adtam nektek fogak tisztaságát mind a ti városaitokban, meg kenyér-hiányát mind a ti helyeitekben; s nem tértetek meg hozzám úgymond az Örökkévaló. **7** És én is megvontam tőletek az esőt, midőn már csak három hónap volt az aratásig esőt hullatok az egyik városra, de a másik városra nem hullatok esőt, az egyik telek kap esőt, a telek pedig melyre nem jut eső, elszárad; **8** és bolyong két-három város egy város felé, hogy vizet igyanak, de nem lakanak jól – és nem tértetek meg hozzám, úgymond az Örökkévaló. **9** Vertelek Benneteket üszöggel, meg ragyával, azt a sok kerteteket és szőllőteket, fügefáitokat és olajfáitokat fölemészti a sáska – és nem tértetek meg hozzám, úgymond az Örökkévaló. **10** Bocsátottam reátkodók dögvészt Egyiptom módjára, megőltém karddal ifjaitokat, a mellett hogy fogva vitték el lovaitokat, hogy fölszállott táborotoknak bűze fel az orrotokba – és nem tértetek meg hozzám, úgymond az Örökkévaló. **11** Földülást

végeztem köztetek, mint mikor földülta Isten Szodomát és Amorát és olyanok lettettek, mint az egésből kimentett üszög – és nem tértetek meg hozzám, úgymond az Örökkévaló. **12** Azért így teszek majd veled, Izraél! Annak okáért, hogy ezt teszem majd veled, készülj Istened elejébe, Izraél! **13** Mert íme, aki a hegyek alkotója, a szél teremtője, megjelenti az embernek, mi a gondolata, hajnallá teszi a homályt és lépdel a földnek magaslatain: Örökkévaló, a seregeknek Istene az ő neve!

5 Halljátok ezt az igét, melyet hangoztatok gyászsdal képen fölöttetek, Izraél háza! **2** Elesett, nem fog többé fölkelní Izraél hajadona: elterült a földjén, nincs ki föltámasztja! **3** Mert, így; szól az Úr az Örökkévaló: A város, mely ezzel vonul ki, hátrahagy százat, és a mely kivonul százával, hátrahagy tizet Izraél háza számára. **4** Mert így szól az Örökkévaló Izraél házának: Keressetek engem, hogy eljetedek! **5** S ne keressétek Bét-Élt, és Gilgálba ne jöjjetek, Beérsébába pedig ne vonuljatok; mert Gilgál számkivetésbe fog menni és Bét-Él semmisé lesz. **6** Keressétek az Örökkévalót, hogy eljetedek, nehogy lecsapjon mint a tűz József házára és az emészti, és nincs ki oltaná Bét-Élt **7** a kik ürömmé változtatják a jogot s az igazságot földre terítik. **8** A kik a fiastyúknak és Óriónnak teremtője, s a kik reggellé változtatja a homályt, a nappalt éjjellé sötétítette, a kik szólította a tenger vizeit és kiöntötte a föld színére: Örökkévaló az ő neve: **9** aki erőssé teszi a pusztitárt a hatalmas fölött, úgy hogy pusztítás jön az erős várra. **10** Gyűlölök a kapuban intőt, és az őszintén beszélőt megutálják. **11** Azért mivel letapossátok a szegényt, és gabona-ajándékot vesztek tőle: faragottkő-házakat építettek, de nem fogtok bennök lakni, gyönyörű szőlőket ültettetek, de nem fogjátok inni borukat. **12** Mert tudom, sok a bűnötök, és számos a vétkezetek, az igaznak szorongatói ti, váltságdíj elfogadói, a kik a szűkölködőket elhajlították a kapuban. **13** Azért aki eszes, abban az időben hallgatni fog, mert gonosz idő az. **14** Keressétek a jót, s ne a rosszat, azért hogy eljetedek; és legyen úgy az Örökkévaló, a seregek Istene veletek, miként mondatták. **15** Gyűlöljétek a rosszat és szeressétek a jót, és állítások föl a kapuban a jogot: talán megkönyörül az Örökkévaló, a seregek Istene, Józsefnek maradékán. **16** Azért így szól az Örökkévaló, a seregek Istene, az Úr: Mind a téreken gyászolás s minden az utcákon azt mondják jai, jai; – gyászra szólítják a földmíveset és gyászolásra a síralomhoz érőket; **17** s minden a szőlőkön gyászolás, midőn végigvonulok közepetted, mondja az Örökkévaló. **18** Oh azok, kik óhajtják az Örökkévaló napját: minek is nektek az Örökkévaló napja? Sötétség az és nem világosság! **19** Amint futamodik valaki

az oroszlán elől és rátalál a medve, aztán bejön a házba és oda támasztja kezét a falhoz, és megmarja a kígyó! 20 Nemde sötétség az Örökkévaló napja, és nincs világosság, homályos és nincs számára fény! 21 Gyűlölöm, megvetem ünnepeiteket; nem tűrhetem gyülekezéseiteket. 22 Mert ha bemutattok nekem égőáldozatokat meg lisztáldozataitokat, nem kedvelem: békeáldozatot hízó barmaitokból nem nézek. 23 Távolíts el tőlem énekeidnek zúgását, s lantjaidnak zenéjét! nem hallhatom! 24 Hadd hömpölyögjön mint a víz a jog s az igazság, mint a tartós patak! 25 Vajon vágóáldozatokat és lisztáldozatot hoztatok-e nekem a pusztában negyven esztendőn át, Izraél háza? 26 Majd visztek Szikkutot, a ti királytakat, és Kijjúnt, a ti képeteket, istenteknek csillagját, melyeket készítettetek magatoknak. 27 Számkivetek benneteket Damaszkuson messze túl, mondja az Örökkévaló, a seregek Istene az ő neve!

6 Oh a gondatlanok Cziónban és az elbizakodók Sómrón hegycsúcsán, a nemzetek elsejének jelesei és a kikhez eljönnek az Izraél házabeliek! 2 Kelljetek át Kalnéba és lássátok, és menjetek onnan a nagy Chamátba, és szálljatok le a filiszteus Gátba: vajon, jobbak-e eme királyságoknál, vagy nagyobb-e határuk a ti határotoknál? 3 Akik tova toljátok a veszedelem napját, de közel hoztátok az erőszak ülését. 4 Kik ott feküsznek elefántcsont ágyakon és elnyújtóznak nyoszolyáikon, és esznek juhokat a nyájóból, meg borjakat a hizlalóból. 5 Akik dolonnak hárfa szó mellett; mint Dávid, kigondoltak maguknak hangszeréket. 6 A kik bort isznak tálakból, és az olajok legjavával kenik magukat, mert nem volt fájdalmuk József romlása miatt. 7 Azért most számkivetésbe mennek a számkivetettek élén és véget ér az elnyújtózók rivalgása. 8 Megesküdött az Úr az Örökkévaló önmagára, úgymond az Örökkévaló, a seregek Istene, utálon én Jákób gőgjét és kastélyait gyűlölöm és kiszolgáltatom majd a várost és teljességet. 9 És lészen, ha hátramarad tíz ember egy házban, meghalnak. 10 S ha fölveszi rokona, s a ki eltakarítja, hogy a csontokat kivigye a házból s azt mondja annak, ki a ház hárulján van: van-e még valaki nálad? – és azt mondja: nincsen! – akkor így szól: csitt, mert nem kell említeni az Örökkévaló nevét! 11 Mert íme, az Örökkévaló parancsolja és szütti a nagy házat darabokká s a kicsi házat roncsokká. 12 Vajon sziklán szaladhatnak-e lovak, vagy szánt-e valaki marhákkal? – hogy méreggé változtatták a jogot, és az igazság gyümölcset ürömmé? 13 Akik a semminek örülnek, akik mondják: nemde a mi erőnkkel szereztünk magunknak hatalmat! 14 Mert, íme, én támasztok ellenetek, Izraél háza, úgymond az Örökkévaló, a seregek

Istene, egy nemzetet; majd szorítanak benneteket, Chamnát felől egészen a sivatag patakjáig.

7 így láttatta velem az Úr, az Örökkévaló: Íme sáskát alkot a sarjú növésének kezdetén; s íme sarjú a király kaszálása után. 2 És volt, midőn végképen fölemészette a földnek fűvét, mondta: Uram, Örökkévaló, bocsáss meg, kérlek! Miképen állhat meg; Jákób? Mert kicsiny ő! 3 Meggondolta ezt az Örökkévaló. Nem lészen, mondja az Örökkévaló. 4 Így láttatta velem az Úr az Örökkévaló: íme, a tűz által való harczot szólítja az Úr az Örökkévaló: az fölemészette a nagy mélységet és felemészti a talajt. 5 És mondta: Uram, Örökkévaló, hagyj föl, kérlek! Miképpen állhat meg Jákób? Mert kicsiny ő! 6 Meggondolta ezt az Örökkévaló. Nem lészen ez sem, mondja az Úr az Örökkévaló. 7 Így láttatta velem: s íme az Úr ott áll egy ólommal mért falon s kezében mérő-ólom. 8 És szólt hozzám az Örökkévaló: Mit látsz Ámosz? Mondtam: mérő-ólmot. Mondta az Úr: Íme én mérő-ólmot alkalmazok Izraél népem közepette: többé már nem fogok megbocsátani neki. 9 És elpusztulnak Izsák magaslatai és Izraél szentélyei romba dőlnek és karddal támadok Járobeám háza ellen. 10 Ekkor küldött Amaczja. Béth-Éli papja. Járobeámhoz, Izraél királyához, mondván: Összeesküdött ellened Ámosz Izraél házának közepette; nem bírja az ország elviselni mind az ő beszédeit. 11 Mert így szólt Ámosz: kard által fog meghalni Járobeám. Izraél pedig számkivetésbe fog menni, el a földjéről. 12 És szólt Amaczja Ámoszhoz: Látó te, menj menekülj el Jehúda országába és ott egyél kenyéret és ott prófétálj! 13 De Béth-Élben többé már ne prófétálj, mert királyi szentély az, és birodalmi ház az. 14 Felelt Ámosz és szólt Amaczjához: Nem vagyok próféta, sem prófétának fia nem vagyok, hanem marhatenyésztő vagyok és vadfügék szedegetője. 15 És vett engem az Örökkévaló a juhok mögül, és szólt hozzám az Örökkévaló: menj, prófétálj népem Izraél felől. 16 Most pedig halljad az Örökkévaló igéjét: azt mondod te: ne prófétálj Izraél felől és ne szónokolj Izsáknak háza felől. 17 Azért így szól az Örökkévaló: Feleséged a városban fog paráználkodni, fiaid és leányaid kard által fognak elesni, földed mérő-kötéllel fog elosztatni, te pedig tisztálatan földön halsz meg, és Izraél számkivetésbe fog menni, el a földjéről.

8 így láttatta velem az Úr az Örökkévaló: Íme egy kosár gyümölcs. 2 És mondta: Mit látsz Ámosz? Mondtam: Egy kosár gyümölcsöt. Erre szólt hozzám az Örökkévaló: Eljött a vég, népemre Izraére, többé már nem fogok megbocsátani neki. 3 Jagyatássá lesznek a palota énekei azon a napon, úgymond az Úr az Örökkévaló: sok a hulla,

minden helyen eldobják hallgatag! 4 Halljátok ezt ti, kik áhítotzok a szűkölöködre, és arra, hogy eltüntessétek az ország szegényeit, 5 mondván: mikor műlik el az újhold, hogy eladhassunk gabonát, s a szombat, hogy kibocsáthassuk a búzát, megkisebbítve éfát és megnagyobbítva a sékelt és meggyörbítve a csalárd mérleget, 6 hogy pénzen vegyünk szegényeket és szűkölöködőt egy pár sarúért, és a búzának hulladékát eladjuk. 7 Megesküdött az Örökkévaló Jákób büszkeségére: Nem felejtem el örökké mind az ő tetteket. 8 Vajon emiatt ne reszkessen-e meg a föld, hogy gyászba borul minden rajta lakó, s fölelmekedik mint a folyam egészen, fölkavarodik és lecsillapodik, mint Egyiptomnak a folyama? 9 És lészen ama napon, úgymond az Úr az Örökkévaló, lenyugtatom a napot délben, és elsötétítem a földet világos nappal. 10 Átváltoztatom ünnepeiteket gyásszá és mind az énekeiteket gyászdallá és juttatok minden derékra zsákokat és minden fejre kopaszságot s teszem olylyá, min ő a gyász az egyetlenért és végét olyanná, mint a keserű nap. 11 Íme napok jönnek, úgymond az Úr az Örökkévaló, és éhséget bocsátok az országra, nem éhséget kenyérre, s nem szomjúságot vízre, hanem arra, hogy hallják az Örökkévalónak igéit. 12 S majd bolyongnak tengertől tengerig és északtól egészen keletig, kóborolnak, hogy keressék; az Örökkévalónak igéjét, de nem találják. 13 Azon a napon ájuldoznak majd a szép hajadonok, meg az ifjak a szomjúság miatt. 14 A kik esküsznek Sómrón bűnére, és mondogatják: él az istened, Dán, meg: él a Beérsebába vivő út! – elesnek és fől nem kelnek többé.

9 Láttam az Urat, állva az oltár mellett, és mondta: Üsd meg az oszlopcsúcsot, hogy megrendüljenek a küszöbök, és zúzd össze azokat, mindenjáuknak fejére, az ivadékukat pedig karddal ölös meg; nem futamodik közülök futamodó és nem menekül közülök menekvő. 2 Ha betörnek az alvilágba, onnan veszi el őket kezem; s ha fölszállnak az égbe, onnan szállítom le őket. (Sheol h7585) 3 S ha elbújnak a Kármel csúcsán, onnan felkutatom és elveszem őket, s ha elrejtőznek szemeim elől a tenger fenekén, onnan rendelem a kígyót, hogy megmarja őket. 4 És ha fogásába mennek elleniségeik előtt, onnan rendelem a kardot, hogy megölje őket; és rájuk vetem szememet rosszra és nem jóra. 5 És az Úr, az Örökkévaló, a seregek Iste ne, aki megérinti a földet s megolvad és gyászba borulnak minden a rajta lakók, s fölelmekedik mint a folyam egészen és lecsillapodik, mint Egyiptomnak a folyama; 6 a ki megépítette az égben emeleteit és boltozatát a földre alapította, a ki szólította a tenger vizet és kiötötte a föld színére – Örökkévaló az ő neve! 7 Nemde mint a Kúsbeliek

fiai, olyanok vagytok ti nekem, Izraél fiai, úgymond az Örökkévaló: nemde Izraélt felvezettem Egyiptom országából és a filiszteusokat Kaftóból, és Arámot Kírból! 8 Íme, az Úrnak, az Örökkévalónak szemei fordulnak a vétkes királyság ellen, és megsemmisítem azt a föld színéről; csakhogy nem végképen fogom megsemmisíteni Jákób házát, úgymond az Örökkévaló. 9 Mert íme én megparancsolom, és szétrázom Izraél házát mind a nemzetek közé, amint a rostában ráznak és egy göröngy sem esik aljára. 10 Kard által halnak meg minden a népem vétkesei, akik azt mondják: nem közelít hozzánk és nem lep meg bennünket a veszedelemben. 11 Ama napon föltámasztom Dávid kunyhóját, a bedőltet: befalazom réseit, és omladékait föltámasztom, és fölépítem, mint az őskor napjaiban. 12 Azért hogy elfoglalják Edóm maradékát és minden a nemzeteket, melyek nevemről neveztetnek, úgymond az Örökkévaló, aki ezt megteszi. 13 Íme napok jönek, úgymond az Örökkévaló, és hozzá ér a szántó az aratóhoz, a szőlőt sajtoló a vetőmag-szóróhoz; majd csepgetnek a hegyek mustot és minden a halmok olvadoznak. 14 És viaszahozom népem Izraél foglyait, s felépítenek elpusztult városokat, hogy lakják, és ültetnek szőlőket, hogy borukat igyák, kerteket csinálnak, hogy egyék gyümölcsüket. 15 És elültetem őket földjükön és nem szakittatnak többé el földjükön, melyet adtam nekik, mondja az Örökkévaló, a te Istened!

Abdiás

1 Óbadja látomása. Így szól az Úr, az Örökkévaló, Edomról!

Hírt hallottunk az Örökkévalótól és követ küldetett a nemzetek közé: Keljetek föl, hadd keljünk ellene harczra? **2** Íme, kicsinyé teszlek a nemzetek között, megvetve vagy nagyon. **3** Szíved kevélyisége ámított el téged, a ki lakozik sziklahasadékokban, magas székhelyén, a ki ezt mondja szívében: ki dönt le földre engem? **4** Ha magasra mint a sas, ha a csillagok közé rakod is fészket, onnan dönt le úgymond az Örökkévaló. **5** Ha tolvajok jönnek hozzád, ha éjjeli pusztítók – mint semmisültél meg! – nemde lopnak, a mennyi elég nekik; ha szüretelők jönnek hozzád, nemde hagynak böngészni valót? **6** Mint kutattatott át Ézsau; mint bolygattattak fel rejtekei! **7** A határig elkísértek téged mind a szövetséges embereid; elálmítottak, legyőztek téged meghitt embereid, kenyered evői hálót tesznek alád – nincs ő benne értelem. **8** Nemde ama napon, úgymond az Örökkévaló, elveszítettem a bölcséket Edomból s az értelmet Ézsau hegyéről. **9** És megrettennek a te vitézeid, Témán, csak hogy kiírtassék a férfiú Ézsau hegyéről, az öldökléstől. **10** Jákób testvéredek tett erőszak miatt szégyen borít téged és kiírtatol örökre. **11** Amely napon ott álltál átellenben, amely napon fogsgába vitték idegenek a vagyonát, és külföldiek bejöttek kapuiba és Jeruzsálem felett sorsot vetettek te is olyan voltál, mint egy közülük. **12** Nem kellett volna nézned testvérednek napját balsorsának napján, sem örvendened Jehúda fiain vesztük napján: sem nagyra nyitnod szádat a szorongatás napján; **13** sem bennened népe kapujába szerencsétlensége napján; sem látnod neked is veszedelmét szerencsétlensége napján; sem kezed kinyújtanod vagyonára szerencsétlensége napján; **14** sem ott állnod a válorúton, hogy kiirtsa elmenekülőit, sem kiszolgáltatnod maradottjait a szorongatás napján. **15** Mert közel van az Örökkévaló napja, mind a nemzetek ellen; a mint tettél, úgy tételik veled, tettek vissza száll fejedre. **16** Mert amint ittak szent hegyemen, isznak majd mind a nemzetek mindig szüntelenül; isznak, és szörpölnek, és lesznek, mintha nem lettek volna. **17** Czión, hegynél pedig lesz menedék és szentté lesz, s birtokba veszik a Jákób házabeliek birtokaikat. **18** És leszen Jákób háza tűzzé és József háza lánggá, Ézsau háza pedig tarlóvá: felgyújtják őket és megemészlik, s nem lesz maradotja Ézsau házának; mert az Örökkévaló beszélt. **19** Majd birtokba veszik a Délvidék Ézsau hegyét s az alföld a filiszteusokat, birtokba veszik Efraim mezőségét és Sómrón mezőségét, Benjamin pedig Gileádot. **20** És ezen várnak számkivetettsége Izraél fiai közül, mely a kanaániak közt

van Czárefátig, meg Jeruzsálem számkivetettsége, mely Szezárdban van, birtokba veszik a Délvidék városait. **21** És felvonulnak segítők a Czión hegyére, hogy ítélijék Ézsau hegyét; s az Örökkévaló lészen a királyság.

Jónás

1 Lett az Örökkévaló igéje Jónához, Amittái fiához, mondván: **2** Kelj föl, menj Ninivébe, a nagy városba és hirdess felőle; mert gonoszságuk fölszállt elém. **3** Erre fölkelt Jóna, hogy megszökjék Tarsíba az Örökkévaló elől lement Jáfóba, talált egy Tarsíba menő hajót, megadta a díját és beléje szállt, hogy oda menjen velük Tarsíba az Örökkévaló elől. **4** De az Örökkévaló nagy szelet vetett a tengerre, úgy hogy nagy vihar lett a tengeren, s már azt gondolták, hogy a hajótörést szenved. **5** Megfelemlettek a hajósok, kiáltottak kiki a maga istenéhez, és bevetették a hajón levő tárgyakat a tengerbe, hogy könnyítsenek magukon; Jóna pedig lement a hajó hátuljába, lefeküdt és mélyen aludt. **6** Ekkor közeledett hozzá a kormányos mester és mondá neki: mi van veled, hogy mélyen alszol? Kelj föl, szólítsd föl Istenedet, hátha ügyet vet ránk az Isten és nem veszünk el. **7** Erre szóltak egyik a másikához: Jertek, vessünk sorsokat, hogy megtudjuk, kinek dolgáért ér minket a veszedelem. Sorsokat vetettek és reá esett a sors Jónára. **8** És szóltak hozzá: Mondd meg, kérlek, nekünk, kinek dolgáén ért minket a veszedelem? Mi a mesterséged és honnan jössz, mi az országod és miféle nép közül való vagy? **9** Szólt hozzájuk: Heber vagyok s az Örökkévalót, az egek Istenét félem, aki teremtte a tengert és a szárazföldet. **10** És féltek az emberek nagy félelemmel és szóltak hozzájá: Ugyan mit is tettél? Mert tudták az emberek, hogy az Örökkévaló elől akar megszökni, mert megmondt a nekik. **11** És szóltak hozzá: Mit tegyünk veled, hogy elcsendesedjék a tenger körülöttünk? Mert a tenger egyre jobban viharzott. **12** Szólt hozzájuk: Fogjatok engem és vesseket a tengerbe, s majd elcsendesedik a tenger körülöttetek; mert tudom, hogy az én dolgomért jött reátek: a nagy vihar. **13** És erőlködtek az emberek, hogy visszafordítsák a szárazföldre, de nem bírták; mert a tenger egyre jobban viharzott körülöttük. **14** Ekkor szólították az Örökkévalót és mondta: Oh Örökkévaló, ne vesszünk el, kérlek, ez ember lelkéért, s ne háríts reánk ártatlan vért; mert te, Örökkévaló, ahogy akartad, úgy cselekedtél! **15** Erre fogták Jónát s bevetették a tengerbe; s elállt a tenger háborgásától. **16** És félték az emberek nagy félelemmel az Örökkévalót s áldoztak áldozatot az Örökkévalónak, és fogadásokat tettek. **17** De az Örökkévaló nagy halat rendelt, hogy elhelye Jónát; és volt Jóna a halnak beleiben három napig és három éjjelig.

2 És imádkozott Jóna az Örökkévalóhoz, az ő Istenéhez, a halnak beleiből. **2** Mondta: Szólítottam szorultságomból

az Örökkévalót és meghallgatott engem; az alvilág méhéből fohászkodtam, hallottad szavamat. (Sheol h7585) **3** Bedotból engem mélységebe, a tengerek szívébe, s folyam vett körül engem; mind a habjaid és hullámaid átvonultak rajtam! **4** Én azt mondta volt: elűztem a to szemeid elől; ugyan megpillanthatom-e még szent templomodat? **5** Vizek körül fogtak engem lelkemig, ár vett engem körül; nád fonódik a fejemhez. **6** Hegyek fenekéig szálltam alá, a földnek reteszei elzártak engem örökre, de felhoztad a veremből életemet, Örökkévaló, én Istenem! **7** Mikor bágyadozott bennem a lelkek, az Örökkévalóra gondoltam – és eljutott hozzád imádságom, a te szent templomodhoz. **8** Akik őrizgetnek hamis hiáavalóságokat, szeretetüket hagyják el. **9** Én pedig a hála szavával áldozni akarok neked, a mit fogadtam, meg akarom fizetni – a segítség az Örökkévalóé! **10** És szólt az Örökkévaló a halnak, és kiköpte Jónát a szárazföldre.

3 És lett az Örökkévaló igéje Jónához másodszor, mondván: **2** Kelj föl, menj Ninivébe, a nagy városba, és hirdesd neki a hirdetést, melyet majd elmondok neked. **3** Fölkelt Jóna és elment Ninivébe, az Örökkévaló igéje szerint. Ninivé pedig nagy város volt Isten előtt, három napnyi járás. **4** S kezdett Jóna bemenni a városba, egy napnyi járást; és hirdetett és mondta: Még negyven nap, és Ninivé feldúlatík! **5** És hittek Ninivé emberei Istenben, és hirdettek böjtöt, és zsákokat öltötték nagyjától aprajáig. **6** Eljutott a dolog Ninivé királyához, fölkelt trónjáról, levette magáról köpenyét, betakarta magát zsákkal és a hamuba ült. **7** És kikiáltatta Ninivében és mondta: A királynak és nagyainak határozatából mondatik: az ember és a barom, a marha meg az aprójászág ne ízlejének semmit, ne legeljenek s vizet ne igyanak; **8** S takarják magukat zsákokkal, az ember és a barom, és szólítsák az Isten erővel és térenek meg, kiki a gonosz útjáról, meg az erőszaktól, mely tenyereikben van! **9** Ki tudja, hátha fordul és megmondja az Isten, és megtér föllobbant haragjától, hogy ne vesszünk el. **10** Látta az Isten tetteket, hogy megtértek gonosz útjokról és megmondta az Isten a veszedelmet, melyet szándékozott tenni velük, és nem tette.

4 És rosszul esett Jónának, nagyon rosszul, és bosszantotta őt. **2** És imádkozott az Örökkévalóhoz és mondta: Oh Örökkévaló, nemde ez volt a szavam, ameddig a földemen voltam! Azért elejét vettetem megszökve Tarsíba; mert tudtam, hogy te kegyelmes és irgalmas Isten vagy, hosszantűrő és bőséges a szeretetben, s aki megmondja a veszedelmet. **3** Most tehát Örökkévaló, vedd el, kérlek, tőlem lelkemet, mert

jobb a halálom mint az életem! 4 Mondta az Örökkévaló: Hát méltán bosszant-e az téged? 5 Erre kiment Jóna a városból és letelepedett a várostól keletre és készített ott magának kunyhót, és leült alatta árnyékban, míg meg nem látja, mi lesz a várossal? 6 És rendelt az Örökkévaló az Isten egy kikájónt, az felnőtt Jóna fólébe, hogy árnyék legyen a feje felett, hogy megmentse őt az ő bajától; és örült Jóna a kikájón fölött nagy örömmel. 7 De az Isten rendelt egy férget, midőn fölkelt a hajnal másnapira, az megverte a kikájónt, hogy elszáradt. 8 És volt, a mint kisütött a nap, rendelt Isten tikkasztó keleti szelet és megverte a nap Jónát a fején és ájuldozott, és halára kívánta a lelkét és mondta Jobb a halálom, mint az életem! 9 Ekkor szólt az Isten Jónához: Hát méltán bosszant-e téged a kikájón dolga? Mondta: Méltán bosszant engem mind halálig. 10 És mondta az Örökkévaló: Te sajnálod a Kikájónt, a melyel nem bajlódtál, s melyet föl nem nevéltek, a mely egy éj alatt lett és egy éj alatt elveszett. 11 És én ne sajnáljam Ninivét, a nagyvárost, a melyben tizenkétszer tízezer embernél több van, aki nem tud különbséget jobbja és balja között, meg sok barom!

Mikeás

1 Az Örökkévaló igéje, mely lett a Mórésetbeli Míkhához
Jótám, Ácház, Jechizkija Jehúda királyainak napjaiban, a mit látott Sómrón és Jeruzsálem felől. **2** Halljátok ti népek mind, figyelj föld meg teljessége! És legyen az Úr, az Örökkévaló tanúul ellenetek, az Úr az ő szent templomából. **3** Mert íme, az Örökkévaló kivonul helyéről és leszáll és lépdel a föld magaslatain; **4** elolvadnak a hegyek ő alatta és a völgyek széthasadnak, mint a viasz a tűz elől, mint lejtőn leomló vizek. **5** Jákób bűntetteért minden ez, és Izraél házának vétkeiért! Mi Jákób bűntette? Nemde Sómrón! És mik Jehúda magaslat? Nemde Jeruzsálem! **6** Teszem tehát Sómrón rommá a mezőn, szőlőültetvényekké, leomlasztom a völgybe köveit, és alapjait föltárom. **7** Mind a faragott képei összetörnek, s minden az ajándokai tűzben égettetnek el, és minden a bálványait pusztulássá teszem, mert parázna-ajándokból gyűjtöttet össze, és ismét parázna-ajándokká vállnak. **8** E miatt hadd tartok gyászt s hadd jaigatok, hadd járok mezítláb és meztelenül; teszek oly sirálmat, mint a sakálok, gyászt mint a struczmadarak. **9** Mert végzetes a csapása, mert eljutott Jehúdáig, odaért népem kapujához, Jeruzsálemhez! **10** Gátban ne jelentsétek, sírni ne sírjatok, Bét-Afrában porban fentrengj! **11** Kötözzél el, Sáfír lakója, szégyenre meztelenítve! Nem vonult ki Czáánán lakója, Bét-Éczel siralma elveszi töletek az állomását. **12** Mert remegett a jóért Márót lakója, mert baj szállt alá az Örökkévalótól Jeruzsálem kapujára. **13** Fogd be a szekérbe az állatot, Lákhís lakója – vételej az Czión leányának- mert benned találtattak Izraél bűntettei. **14** Azért hozzá adsz kísérő ajándékot Móréset-Gáthoz; Akhzb házai csalókává lesznek Izraél királyainak. **15** Még hozom reád az elfoglalót, Márésa lakója! Egész Adullámig jutni fog Izraél dicsősége. **16** Kopaszd és nyírd magadat gyönyörűséges gyermekeid miatt, tágítsd kopaszságodat mint a sas, mert számkivetésbe mentek tőled.

2 Oh azok kik jogtalanságot gondolnak ki és rosszat cselekesznek fekvőhelyeiken; a reggel virradtakor megcselekszik, mert van rá mód a kezükben. **2** Megkívánnak mezőket és elrabolják, házakat, és elveszik; kifosztják a férfit és házát, embert és birtokát. **3** Azért így szól az Örökkévaló: Íme én kigondolok a nemzettség ellen veszedelmet, a honnan nem mozdíthatjátok el a nyakatokat, és nem járhattok magasan, mert gonosz idő az. **4** Ama napon példázatot hangoztatnak rólatok: és jaigatnak jaigató jaigatással, mondván: Pusztítva pusztítattunk el, népemnek

osztályrészét másnak adja – mint mozdít el engem! – a hódítónak, ki mezőket felosztja. **5** Azért nem lesz neked, ki mérőkötelet vet a sors útján az Örökkévalónak gyülekezetében! **6** Ne szónokoljatok! – szónokolják; ne szónokoljanak ezeknek, nem szűnik meg a gyalázodás! **7** Mily mondás, oh Jákób háza, vajon kifogyott-e az Örökkévaló türeleme, avagy ilyenek-e az ő cselekedetei? Nemde jót tesznek szavaim az egyenesen járóval. **8** De népem ellenében ellenségül támadnak: felül a ruhán lehúzzátok a köpenyt azokról, kik bizton vonulnak, harczból visszatérve. **9** Népemnek asszonyait kiűzitek gyönyörködésük házából, kisdedeikről leszeditek az én ékességeimet mindéig! **10** Keljetek föl s menjetek, mert nem ez a nyugalom, a rontó tisztálanság, az iszonyú romlás miatt. **11** Ha valaki, ki széllel és hamissággal jár, azt hazudja szónokolok neked bőről és részegítő italról, az lenne a népnek szónoklója. **12** Gyűjte gyűjtelek, Jákób, egészen, összehozva összehozom Izraél maradékát, egyaránt ollyá teszem, mint az akol juhait, mint nyáj a legelőjén, zajongni fognak embertől. **13** Haladt az úttörő előttük, áttörnek és elvonulnak, a kapun mentek ki; előttük vonult királyuk, az Örökkévaló élükön!

3 De mondtam: Halljátok csak, Jákób fejei, és Izraél házának vezérei. Nemde nektek kellene ismerni a jogot! **2** Gyűlölöi a jónak és szeretői a rossznak! ki bőrüket rabolják le róluk és húsukat csontjaikról. **3** S a kik emésztték népemnek húsát és bőrüket húzták le róluk, csontjaikat pedig összetörték, és szétszedik mint a fazékban valót, és mint húst az üstben. **4** Akkor majd kiáltanak Örökkévalóhoz, de nem hallgatja meg őket, hanem elrejti arcát tőlük abban az időben, a szerint, a mint rosszat tettek cselekedeteikben. **5** Így szól az Örökkévaló ama prófétákról, kik megtévesztik népemet, kik, ha harapni valójuk van fogai alá, békét hirdetnek – de a ki nem ad szájukba valót, az ellen háborút indítanak. **6** Azért éjjel rátok látomás nélkül, is besötétedik rátok jósítás nélkül! Lenyugszik a nap a próféták felett, és elborul felettesök a nappal. **7** Megszégyenülnek a látók, és elpirulnak: a jóslók, és bajuszig elburkolóznak: mindannyian, mert nincs felelet Istenről. **8** Azonban én telve vagyok erővel az Örökkévaló szellemétől, joggal és bátorsággal, hogy megmondjam Jákóbnak az ő bűntettét, és Izraélnek az ő vétkét. **9** Halljátok csak ezt, Jákób házának fejei, és Izraél házának vezérei, kik utálják a jogot és mindenzt, ami egyenes, elgörbítik. **10** Cziót vérontással építik és Jeruzsálemet jogtalansággal. **11** Fejei vesztegetésért ítélnek, papjai díjért tanítanak és prófétái pénzért jósolnak, de az Örökkévalóra támaszkodnak, mondván: nemde az Örökkévaló közepünkben van, nem

jön ránk veszedelem! 12 Azért timiattatok Czión mezővé fog fölszántatni és Jeruzsálem romhalmazzá lészen és a Háznak hegye erdős magaslatokká.

4 És lészen az idők végén, állani fog szilárdon az Örökkévaló házának hegye a hegyek élén és felülelmeleklik az a dombokon és feléje özönlenek népek. 2 És mennek számos nemzetek, és mondják: Jertek, menjünk fel, az Örökkévaló hegyére és Jákób Istenének házához, hogy tanítson bennünket útjaira, hogy járunk ösvényein! Mert Czióból ered a tanítás, s az Örökkévaló igéje Jeruzsálemből. 3 És ítélt a sok nép között és dönt számos nemzetek fölött egész távolra; és összetörök kardjaikat kapákká és dárdáikat kaczorokká; nem emel nemzet nemzet ellen kardot, és nem tanulnak többé háborút. 4 S majd ülnék, kiki szőlőtője alatt és fügefája alatt, és nincs ki ijeszti, mert az Örökkévaló a seregek urának szája beszélt. 5 Bizony, mind a népek járnak, kiki a maga istene nevében; mi pedig járunk az Örökkévaló, a mi Istenünk nevében, mindenrőlké. 6 Azon a napon, úgymond az Örökkévaló, összegyűjtöm a sántító juhot, s az eltévedtet egybehozom, meg amelyet megbántottam; 7 és teszem a sántítót maradékká s a messze eltévedtet hatalmas nemzetté, és uralkodni fog rajtuk az Örökkévaló Czión hegyén mostantól mindenrőlké. 8 Te pedig, nyájnak tornya, Czión leányának bástyája, hozzád eljut és megjön az előbbi uralom, Jeruzsálem leányának királysága! 9 Most, minek riadozol riadással? Király nincs-e benned avagy tanácslód elveszett-e, hogy vajúdás fogott el mint a szülő nőt? 10 Vajúdjál és vergődjél, Czión leánya, mint a szülő nő, mert most ki fogsz menni a városból és lakni fogsz a mezőn és eljutsz Bábelig, ott majd megmenekülsz, ott megvált téged az Örökkévaló ellenségeid markából. 11 De most gyülekeznek ellened sok nemzetek, kik azt mondják: Fertőzötté lett, nézze meg Cziót a mi szemünk! 12 De ők nem ismerték az Örökkévaló gondolatait és nem értették az ő tanácsát: hogy egybegyűjtötte mint kékét a szérűre! 13 Kelj fől és csépelj, Czión leánya, mert szarvadat vassá teszem én és patáidat teszem érczzé, hogy összezúzzál sok népet; és örökszentséggé teszed az Örökkévalónak prédájukat és vagyonukat az egész föld urának.

5 Most össze fogsz csődülni, csődülés leánya – sáncot helyeznek el ellenünk; vesszővel verik orczáján Izraél bíráját. 2 Te pedig, Bét-Léchem Efráta, csekély arra, hogy Jehúda nemzetiségei között légy, tőled származik nekem ki uralkodó legyen Izraélben, származása pedig hajdantól való, az őskor napjaiból! 3 Azért odaadja őket azon időig, hogy gyermeket szült a szülőnő, megmaradt testvérei pedig

visszatérnek Izraél fiaival együtt. 4 Ott áll és legelteti őket az Örökkévalónak hatalmában, az Örökkévalónak, az ő Istenének fenséges nevében, és bizton laknak, mert most nagy lesz a föld végéig. 5 És ez lészen a béke: Assúr midőn bejön országunkba, és midőn megtapodja palotáinkat, fölállítunk ellene hét pástort meg nyolc fejedelmi embert; 6 és lelegetetik Assúr országát karddal, és Nimród országát annak élével: ez majd megment Assúrtól, midőn bejön országunkba és megtapodja határunkat. 7 És lészen Jákób maradéka a sok nép közepette olyan mint a harmat az Örökkévalótól, mint a zápor a fűre, mely nem reménykedik emberben s nem várakozik ember fiaira. 8 És lészen Jákób maradéka a nemzetek között, a sok nép közepette, olyan mint az oroszlán az erdő vadai közt, mint oroszlán a juhok nyájai között, mely ha átvonul, tapos és szaggat s nincs ki mentene. 9 Emelkedjék a kezed szorongatóid fölét, és mind az ellenségeid írtassanak ki! 10 És lészen ama napon, úgymond az Örökkévaló, kiírtom lovaidat közepedből és elveszítem szekereidet; 11 s kiírtom országod városait, s lerombolom mind az erősségeidet; 12 kiírtom a boszorkányságot kezedből, és kuruzslói nem lesznek; 13 kiírtom faragott képeidet és oszlopaidat közepedből, és nem borulsz le többé kezeid műve előtt; 14 kiszakítom szent fáidat közepedből és megsemmisítem városaidat. 15 És majd végzek haraggal és hévvel bosszút azon nemzetekkel, melyek nem hallgatnak rám.

6 Halljátok csak azt, amit az Örökkévaló mond: Fel, pörölj a hegyekkel és hallják meg a halmok hangodat. 2 Halljátok, hegyek, az Örökkévaló pörét és ti szilárdak, földnek alapjai, mert pöré van az Örökkévalónak az ő népével, és pörre száll Izraéllel. 3 Népem, mit tettem neked s mivel fárasztottalak? Vallj ellenem! 4 Mert felhoztalak Egyiptom országából és a rabszolgák házából kíváltottalak, és küldtem előttem Mózest, Árónt és Mirjámot. 5 Népem, emlékezzél csak, mi tanácsot kért Bálák, Móáb királya, s mit felelt neki Bileám, Beór fia – Sittímtól Gilgálig – hogy megismerjed az Örökkévalónak igaz tetteid. 6 Mivel járulják elője az Örökkévalónak, hajoljak meg a magasság Istene előtt? Járuljak-e elője égoálaldozatokkal, egyéves borjakkal? 7 Kedvét találja-e az Örökkévaló kosz ezreben, olajpatakok tizezreben? Oda adjam-e elsőszülöttemet bűntettemérő, testem gyümölcsét lelkem vétkeért? 8 Megmondta neked, ember, mi a jó s mit kíván az Örökkévaló tőled, ha csak nem azt, hogy jogot cselekedjél és szeretetet kedvelj és alázatosan járj Isteneddel! 9 Hangja az Örökkévalónak, a városhoz szól – s az üdv azé, ki tekint nevedre – halljátok

a vesszőt és azt, hogy ki rendelte! **10** Még vannak-e a gonosznak házában gonoszság kincsei s a soványság átkozott éfája? **11** Igazulhatok-e a gonoszság serpenyőivel s a csalárd súlykövek zacskójával? **12** Amelynek gazdagai erőszakkal telvék, lakói hazugságot beszéltek, nyelvük pedig csalárdság a szájukban. **13** Ám én is betegre vertelek, pusztítva téged vétkeidért. **14** Eszel te, de nem lakol jól s éhességed benned van; féle teszel, de nem mented meg, s a mit megmentesz, a kardnak adom. **15** Vettet fogsz te, de nem fogsz aratni, sajtolni fogsz te olajbogyót, de nem kened magadat olajjal, mustot is, de nem iszol bort. **16** Megőrzi maguknak Omri törvényeit meg Acháb házának minden cselekvésmódját, és jártatok az ő tanácsaik szerint; azért hogy pusztasággá tegyelek, lakót pedig piszegéssé, és népek gyalázatát viseljétek.

7 Jaj nekem, mert olyan lettem, mint begyűjtéskor a gyümölcsszedés után, mint böngészéskor a szüret után: nincs szőlőfürt evésre, korai fügét kívánt lelkem. **2** Elveszett a jábor az országból, és becsületes az emberek között nincsen; mindannyian vérontásra leselkednek, kiki hálóval vadász testvérére. **3** A rossznál két kéz is van, hogy jól elvégezzék, a vezér kér s a ki bíró, fizetésért az, s a ki nagy, lelkének vágya szerint beszél, s így összekuszálják. **4** Legjobbak olyan, mint a tövisbokor, a becsületes rosszabb tüskés sövénynél őreidnek napja a te büntetésed bekövetkezett, most meglesz a zavarodásuk! **5** Ne higyjetek barátban, ne bízzatok társban: a nőtől, ki öleiben fekszik, őrizd szájad ajtót! **6** Mert fiú meggyalázza atyját, leány támad anyja ellen, meny a napa ellen; a férfi ellenségei házának emberei. **7** Én pedig az Örökkévalóban hadd reménykedem, hadd várakozom üdvöm Istenére; hallgat reám az én Istenem. **8** Ne örülj rajtam, ellenségem! Mert bár elestem, fölkelek; bár sötétségben ülöök, az Örökkévaló világosság nekem. **9** Az Örökkévaló harajját viselem, mert vétkeztem ellene még nem ügyemet viszi és igazamat szerzi, kivisz engem a világosságra, nézni fogom igazságát. **10** Hadd lássa ellenségem és borítsa szégyen, ő, a ki így szól hozzá: hol van az Örökkévaló, a te Istened? Szemeim majd nézik őt, majd taposássá lesz, mint az utcák sara. **11** Azon napon, hogy fölépítik falaidat – ama napnak távol van a határa- **12** azon napon hozzád jönnek el egészen Assúrból és Egyiptom városából, és Egyiptomtól egészen a folyamig, tengertől tengerig, hegységtől hegységgig. **13** És pusztulássá lesz a föld az ő lakói miatt, cselekedeteik gyümölcsétől. **14** Legeltesd népedet vessződdel, birtokod nyáját, mely külön lakik, erdőben a termőfölded közepette; legeljenek Básánban

és Gileádban, mint az őskor napjaiban. **15** Mint Egyiptomból való kijöttödnek napjaiban – láttatok majd vele csodálatos dolgokat. **16** Látják nemzetek én megszégyenülnek minden hatalmuk mellett; kezet szájra tesznek, füleik megsiketülnek. **17** Port nyalnak mint a kígyó, mint a földön csúszók, reszketve jönnek elő zárt helyeikből; az Örökkévalóhoz, Istenünkhöz remegve sietnek és félni fognak tőled! **18** Ki van Isten olyan mint te, a ki megbocsátja a bűnt, és elnézi a bűntetett az ő birtoka maradékának; nem mindenkor tartja meg haragiát, mert ő kegyelmet kedvel. **19** Újra fog nekünk irgalmasztani, lenyomja bűneinket – és bedobod a tenger mélységébe mind a vétkeiteket. **20** Hűséget adsz Jákóbnak, szeretetet Ábrahámnak, ahogy megesküdtél őseinknek a hajdankor napjaitól fogva.

Náhum

1 Beszéd Ninivéről. Az elközi Náchum látomásának könyve.
2 Buzgó és bosszuló Isten az Örökkévaló, bosszuló az Örökkévaló és hével teli; bosszuló az Örökkévaló ellenei iránt és haragot tartó ő az ellenségei iránt. 3 Az Örökkévaló hosszantűrő és nagy erejű, de megtolatlanul nem hagy; az Örökkévaló, szélvészben és viharban van az útja, és felhő lábainak a pora. 4 Megdorgálja a tengert és szárazá teszi, és mind a folyamokat kiapasztja; elhervadt Básán és Karmel, s a Libánon virágja elhervadt. 5 Hegyek rendültek meg előle, s a halmok olvadoztak, emelkedett a föld őlőtte, a világ és mind a benne lakók. 6 Haragvása előtt ki állhat meg, és ki maradhat meg föllobbanó haragja mellett? Heve kiomlott mint a tűz, és a sziklák szétrobbantak előle. 7 Jó az Örökkévaló, ótalom ő a szorongatás napján, és ismeri a hozzá menekvőket. 8 És átcsapó árral végpusztítást tesz annak helyével, ellensegeit pedig sötétségeből üldözi. 9 Mit gondoltok ki az Örökkévaló ellen? Végpusztítást tesz ő! Nem támad kétszer a szorongatás. 10 Mert ha bozótképen bogzódtak is és mint boruk átázottak, megemésztek, mint száradt tarló, teljesen. 11 Belőled származott az, ki rosszat gondolt ki az Örökkévaló ellen, alávalóságot tanácsoló! 12 Így szól az Örökkévaló: Bár teljesek, s még számosak is: mégis eltűnnek s elmúltak, s téged ha megsanyargattalak, nem sanyargattak meg többé. 13 És most letöröm jármáterőlad, és köteleidet szétszakítom. 14 Rólad pedig elrendeli az Örökkévaló: Nem lesz magzat többé nevedről; istened házából kiírtok faragott és öntött képet: megcsináltam sírodat, mert könnyű voltál! 15 Íme a hegyeken a hírözönak lábai, ki békét hirdet: Ünnepeld, Jehúda, ünnepelid, fizesd meg fogadásaidat, – mert már nem fog többé rajtad átvonulni az alávaló, egészen kiírtatott.

2 Felvonult ellenedbe a falbontó, ostrommal ostromolnak: lesd az utat, erősítsd a derekat, szedd össze erődet nagyon! - 2 Mert helyreállítja az Örökkévaló Jákób büszkeségét, valamint Izráel büszkeségét; mert üresre szedték szedegetők, és venyigéket megrontották. - 3 Hőseinek paizsa vörös, vitézei karmazsinba öltözötték; tűzben villognak a szekerek, a mely napon elkészítik, s a czipruslándzsák megrázatnak. 4 Az utcazon tombolnak, a szekerek vágtatnak a piaczokon; látszatuk mint a fáklyáké, mint a villámok úgy futkosnak. 5 Gondol hatalmasaira: megbotlanak menésükben, sietnek a falra, el van készítve a fedező. 6 A folyamok zsílipjei fölnyittattak és a palota csüggéd. 7 Huczzáb pedig megmezelenítve elhurczoltatott,

és szolgálói búgnak a milyen a galambok hangja, verdesik mellüket. 8 S Ninivé olyan, mint a vizes tó – ősnapjait fogva – de ők futamodnak: álljatok meg, álljatok! De nincs, ki visszafordulna. 9 Prédáljatok ezüstöt, prédáljatok aranyat! Nincs vége a készletnek. Mily gazdagság mindenféle drága edényből! 10 Üresség, üresülség és elpusztultság! Szétfolyt szív, térdek meggingása, reszketés minden derékban, és mindenjájok arcza bevonta a f. fényét. 11 Hol van az oroszlánok tanyája, s a mi legelője volt a fiatal oroszlánoknak, ahová hím oroszlán, nőstény oroszlán járt, oroszlánnak kölyke és nem volt ki felriasztja. 12 Hím oroszlán ragadozik kölykei számára, és fojtogat nőstényeit; megtöltötte ragadozással odvait és tanyáit ragadmannal. 13 Íme, én ellened fordulok, úgymond az Örökkévaló, a seregek Ura, és felgyűjtem füstben szekereit, s fiatal oroszlánaidat megemészti a kard; kiírom a földről ragadozásodat, és nem hallatszik többé követednek hangja.

3 Oh vérontás városa! mindenestűl hazugság, martalékkal telve, nem szűnik meg a ragadozás. 2 Hallik az ostor, s hallik keréknek zaja, s ügető ló és robogó székér; 3 törtető lovas és kardnak lángja és dárdának villáma, megölteknek sokasága és hulláknak tömege; vége sincs a holttesteknek, megbotlanak a holttesteiken. 4 Sok parázsna miatt a parázna nőnek, a szépséges bájúnak, a boszorkányságot úzőnek, ki nemzeteket adott el parázsnaival és nemzetiségeket boszorkányságával. 5 Íme, én ellened fordulok, úgymond az Örökkévaló, a seregek Ura, és feltakarom uszáláaidat arcod fölé, és láttatom nemzetekkel meztelenségedet a királyságokkal gyalázatodat. 6 És vetek reád undokságokat, elcsúfítlak, látványossággá teszlek. 7 És lészen, bárki lát téged, szökik tőled és mondja: Elpusztított Ninivé, ki szánja meg őt! Honnét keressék vigasztalókat számodra! 8 Jobb vagy-e Nőámonnál, mely folyók közt lakik, víz van körülötte, melynek bánya a tenger, a tengerből való a fala? 9 Kús a hatalma meg Egyiptom vég nélkül; Pút és lúbiák voltak segítségedül. 10 ő is számítetlen fogásába ment; az ő kisdedei is szétzúzattak minden utcaának sarkán, előkelői fölött sorsot vetettek, s nagyjai minden bilincsekbe verettek. 11 Te is megrészegedel majd, kábulttá, lészsz, te is oltalmat keressz majd ellenség elői. 12 Mind az erősségeid fügefák, koraérett gyümölccsel; ha megrázatnak, ráhullanak szájára az evőnek. 13 Íme embereid asszonyok közeppetted; ellenségeidnek megnyittattak országodnak kapui; tűz emészette meg reteszeidet. 14 Ostromvizet meríts magadnak, javítsd ki erősségeidet; menj be a sárba, taposd az agyagot, erősítsd

meg a tégláégetőt. **15** Ott megemészt téged a tűz, kiírt téged a kard, fölemészt, mint a szöcskét: tömörülj mint a szöcske, tömörülj mint a sáska. **16** Sokasítottad kalmáraidat, az ég csillagainál jobban; szétterült a szöcske és elrepült. **17** Vezéreid olyanok mint a sáska, főtisztjeid mint a sáskaraj, mely a kerítésekben tanyáz hideg napon: felsütött a nap és elköltözött, s meg nem ismerszik a helye, hová lett. **18** Szunnyadoztak a te pásztoraid, Assúr királya, nyugszanak a te hatalmasaid; szétszóródtak embereid a hegyeken, és nincs, ki összegyűjtené. **19** Nincs enyhítés törésed számára, végzetes a te sebed; mind a kik hallják híredet, összecsapják fölödted kezüket, mert kire nem szállott a te; gonoszságod állandóan!

Habakuk

1 A beszéd, melyet látott Chabakkük próféta. **2** Meddig, oh Örökkévaló, fohászkodom, és nem hallod; kiálltok hozzád: erőszak! és nem segítesz? **3** Miért láttatsz velem jogtalanságot és szemlélítsz nyomorúságot és van pusztítás és erőszak előttem, és viszály lett és perlekedés támad? **4** Azért elhanyatlak a tan és soha nem származik ítélet, mert gonosz környékezi az igazat; azért görbítve származik az ítélet. **5** Nézzetek szét a nemzetek között és tekintsetek és ámuljatok, bámuljatok, mert cselekvést cselekszik napjaitokban; nem hinnétek, ha elbeszélnék. **6** Mert íme támasztom a kaldeusokat, amaz epés és sebes nemzetet, mely elmegy a földnek tágasságaira, hogy elfoglaljon lakóhelyeket, nem az övéit. **7** Rettenetes és félelmetes ő; tőle származik ítélete és fensége. **8** Gyorsabbak párduczoknál lovai, hevesebbek az esti farkasoknál, és vágatnak lovasai, lovasai pedig messziről jönnek, repülnek mint a sas, mely a falásra siet. **9** Mindnyája erőszakra jön; arcukkal kelet felé törekednek, összeszedett foglyot mint a fővényt. **10** És ő királyokat csúfol ki és fejedelmek nevetség neki; ő minden erősségen nevet, felhalmozott port és bevette. **11** Akkor túlhaladt a szellem és túlcspontjával és bűnbe esett, ő kinek ereje istenévé vált. **12** Nemde, te vagy régtől fogva Örökkévaló, Istenem, én Szentem: nem halunk meg! Örökkévaló, ítélet végét rendelted, és oh szikla, fenyítés végét alapítottad. **13** Tisztább szemű vagy semhog rosszat láthatnál és nyomorúságot szemlélni nem tudsz; miért szemlélsz hűtleneket, hallgatz, midőn elnyeli a gonosz a nálánál igazabbat. **14** És olyanná teszed az embereket, mint a tenger halai, mint csúszómászó, melyen nincs uralkodó. **15** Mindnyáját horoggal vonja föl, vonszolja a hálójával és összeszedi recéjébe; azért örül és vígad. **16** Azért áldoz hálójának és füstölögtet reczéjének; mert általuk zsíros az osztályrésze és kövér az eledele. **17** Vajon azért ürítgesse-e ki hálóját és folyton öldököljön nemzeteket kíméletlenül?

2 Órhelyemen hadd álljak és megálljak a sánczon: és kitekintek, hogy lássam mit beszél velem és mi választ nyerek szemrehányásomra. **2** És felelt nekem az Örökkévaló és mondta: Írd föl a látomást, és pedig világosan táblára, azért hogy végig fusson rajta, aki olvassa. **3** Mert még csak időre szól a látomás és a vég felé siet és nem hazudik; ha késedelmezik, várj reá, mert jöni, jöni fog, nem késik el. **4** Íme felfuvalkodott, nem volt egyenes ő benne a lelke; de az igaz hűsége által él. **5** Hát még midőn a bor hűtelen, a fennhígázó

férfi nem tud nyugodni, aki kitágította mint az alvilág a lelkét, s ő maga olyan, mint a halál és nem lakik jól; egybeszedte magának mind a nemzeteket, s egybe gyűjtötte magának mind a népeket. **(Sheol h7585)** **6** Nemde ezek mindenannyian ő róla példázatot hangoztatnak, ékes beszédet, rejtvényeket ő reá; mondják ugyanis Oh az, ki abból gyarapít, mi nem az övé – meddig még? – és megterheli magát sarczzal. **7** Nemde hirtelen támadnak kínzód és ébrednek zaklatód, hogy prédául légy neki! **8** Mert te kifosztottál sok nemzetet, kifosztanak majd téged mind a megmaradt népek, emberek elontott vére miatt; meg az erőszak miatt, országon, városon és minden a benne lakókon. **9** Oh aki nyerészkedik gonosz nyerészkedéssel a háza számára, hogy a magasban rakja meg fészket, hogy megmeneküljön a veszedelem markából. **10** Szégyent tanácsoltál házadnak, kivágván sok népet, vétkeztél tenmagad ellen. **11** Mert kő a falból fog kiáltani és lélez a fa gerendázatból felel majd neki. **12** Oh aki várost épít vérontással és várat megszilárdít jogtalansággal. **13** Nemde, íme, az Örökkévalótól, a seregek Urától van! Fáradnak tehát népek tűzért és nemzetek a semmiért bágyadnak el. **14** Mert megtelik majd a föld az Örökkévaló dicsőségének megismerésével, mint vizekkel, melyek a tengert borítják. **15** Oh aki megitatja felebarátját, ki hozzáontód mérgedet, meg is részegítve őt, azért hogy oda tekints meztelensegükre. **16** Jóllaktál gyalázattal inkább mint dicsőséggel; igyál te is, és meztelenedjél meg, kerüljön át te hozzá az Örökkévaló jobbjának serlege: csúfos gyalázat a te dicsőségedre! **17** Mert elborít téged a Libánonon tett erőszak és a vadakon elkövetett pusztítás, mely rettentő őket, emberek elontott vére miatt, meg az erőszak miatt országon, városon és minden a benne lakókon. **18** Mit használt a faragott kép, hogy faragta az alakítója, az öntött kép s a hazugságot tanító, hogy bízott az alakító az ő alkotásában, készítvén néma bálványokat? **19** Oh s ki a fának mondja: ébredj – serkenj föl! a merev kőnek! Az tanítson? Íme foglalva van aranyba, ezüstbe és semmi szellem nincsen benne. **20** De az Örökkévaló az ő szent templomában – csitt előtte az egész föld!

3 Íma Chabakkük prófétától, sigjónról szerint. **2** Örökkévaló, hallottam híredet, megfélém lettem; Örökkévaló, művedet éveken belül szólítsd életre, éveken belül ismertesd meg; haragban irlalomra gondolj. **3** Isten Témánból jön és a Szent Páran hegyéről. Széla. Beborította az egét a fensége és dicséretével megtelt a föld. **4** Fény lészen mint a napvilág, sugarak az ő oldalán; és ott hatalmának rejteke. **5** Előtte jár dögvesz, és forró láz indul ki nyomdokaiban. **6** Állt és meginogtatta a földet, nézett és felszöktette a nemzeteket; szétzúzdtak az örök hegyek, elsüllyedtek az őskorú halmok-

ősrégi járatai vannak. 7 Baj alatt láttam, Kúsán sátrai, reszkethetek Midján országának kárpitjai. 8 Vajon folyamok ellen lobbant föl, oh Örökkévaló, avagy a folyamok ellen a haragod, avagy a tenger ellen a te haragvásod, midőn nyargalsz lovaidon, győzedelmes szekereiden? 9 Meztelenre meztelenedik íjad, a megparancsolt hétszeres nyílvesszőkkel Széla – folyamokat hasít a föld. 10 Megláttak téged, remegnek a hegyek, vizek zápora megáradt, a mélység hallatta hangját; magasba emelte kezeit. 11 Nap, hold megállt lakában, nyilaid világossága mellett járnak, villogó dárdád fénye mellett. 12 Fölin indulással lépsz a földön, haragban taposod a nemzeteket. 13 Kivonultál segítségére népednek, segítségére fölkentednek. Lezúztad a csúcsot a gonosznak házáról, nyakig meztelenítve az alapot. Széla! 14 Átszúrtad nyílvesszőivel vezéreinek fejét: viharként jönnek szétszórni engem; ujjongásuk olyan, mint mikor megeszik a szegényt alattomban. 15 Lépdeltél a tengeren lovaiddal; nagy vizek tömegében. 16 Hallottam, és reszketett a belsőm, a hírré megcsendültek ajkaim, rothadás jön csontjaimból; a helyemen reszketek, hogy nyugton várjak a szorongatás napjára, melynek jönnie kell a népre, mely ellen összecsődülnek. 17 Mikor fügefa nem virágzik, és nincs termés a szőlőtőkön, cserben hagyott az olajfa gyümölcse, s a mezőseg nem termett eleséget; elszakadt az akoltól a juh, és nincs marha az istállókban. 18 Én pedig az Örökkévalóban hadd ujjongok, hadd vigadok üdvöm Istenében. 19 Az Örökkévaló az Úr, én erőm, olyanná tette lábaimat, mint az őzek és magaslataimon lépdelnem enged. – A karmesternek hárfajátékomra.

Sofoniás

1 Az Örökkévaló igéje, mely lett Czefanjához, Kúsi fiához, a ki fia Gedaljának, Chizkíja fia; Amarja fiának, Jósijáhú, Ámón fia, Jehúda királyának napjaiban. **2** Elveszítve elveszíték; minden a föld színéről, úgymond az Örökkévaló; **3** elveszíték embert és állatot, elveszíttem az ég madarait és a tenger halait, és a botlás okait a goroszokkal együtt; és kiirtom az embert a föld színéről, úgymond az Örökkévaló. **4** Kinyújtom kezemet Jehúda ellen, meg mind a Jeruzsálem lakói ellen, s kiirtom ebből a helyből a Bálal maradékát, a bálványpapok; nevét a papokkal együtt; **5** meg azokat a kik leborulnak a háztetőkön az ég serege előtt, s a leborulókat, kik esküsznek; az Örökkévalóra, és a kik esküsznek Malkámrá; **6** és azokat, kik elhúzódnak az Örökkévaló mellől, és a kik nem keresték az Örökkévalót és nem kérdezték meg. **7** Csitt az Úr, az Örökkévaló előtt! Mert közel van az Örökkévaló napja; mert készített az Örökkévaló áldozást, szentelte meghívottjait. **8** És lészen az Örökkévaló áldozásának napján, megbüntetem a nagyokat meg a királyiakat s mindenokat, kik idegen öltözékbe öltözöködnek. **9** És megbüntetem minden aki a küszöbön átugrik, ama napon, a kik megtöltik uruknak házát erőszakkal és csalással. **10** És lészen ama napon, úgymond az Örökkévaló, hallik jajkiáltás a halak kapuja felől, és jajgatás a második városrész felől, és nagy romlás a halmokról. **11** Jajgassatok ti lakói a Mozsárnak, mert megsemmisült az egész kanaáni nép, kiírtattak minden az ezüsttel terheltek. **12** És lészen amaz időben, átkutatom Jeruzsálemet mécsesekkel és megbüntetem azon férfiakat, kik ott merevednek seprűükön, akik azt mondják szívükben: nem tesz jóit az Örökkévaló, se nem rosszat: **13** hogy legyen vagyonuk kifosztásra, házaik pedig pusztulásra; építenek házakat, de nem lakják, ültetnek szőlőket, de nem isszák borukat. **14** Közel van az Örökkévalónak nagy napja, közel van és siet nagyon; hallga, az Örökkévaló napja: keservesen sikolt ott a hős. **15** Haragnak napja ama nap, szorítás és szorongatás napja, vihar és viharzás napja, sötétség és homály napja, felhőnek és sűrű ködnek napja! **16** Harsona és riadás napja az erősített városok fölött és a magas ormok fölött. **17** És szorongatom az embereket, hogy járjanak mint a vakok, mert az Örökkévaló ellen vétkeztek, és majd ontattak a vérük mint a por, és húsuk, mint a ganéj. **18** Sem ezüstök, sem aranyuk nem mentheti majd meg őket, az Örökkévaló haragiának napján – és buzgalmának tűzétől megemészetiük az egész föld. Mert végpusztítást, bizony rémületest visz véghez minden föld lakójával.

2 Szedjétek össze magatokat, szedjétek, nemzet, mely erre nem vágyik! **2** Mielőtt megszületnék a végzés – mint – polyva műlnak a napok – mielőtt még nem jön reátko az Örökkévaló fölönben haragja, mielőtt még nem jön reátko az Örökkévaló haragiának napja. **3** Keressétek az Örökkévalót, ti mind az ország alázatosai, kik az ő törvényét cselekedték; keressetek igazságot, keressetek alázatosságot: hátha rejte lehetnétek az Örökkévaló haragiának napján. **4** Mert Azza elhagyatottá lészen és Askelón pusztasággá; Asdódot délben kergetik ki és Ekrón gyökerestől kitépetik. **5** Oh ti lakói a tengermelléknek, kerétek népe! Az Örökkévaló igéje rátok, Kanaán, filiszteusok országa: Elveszítétek, lakó nélkül lészzsz! **6** És lészen a tengermellék pásztorok tanyáivá, rétjeivé és juhok aklaiivá. **7** És osztály része lesz Jehúda háza maradékának, azokon legeltetnek: Askelón házaiban estennen heverésznek, mert gondol majd rájuk az Örökkévaló, az ő Istenök, és visszahozza foglyaiat. **8** Hallottam Móáb gyalázását, és Ammón fiainak szidalmait, a melyekkel gyalázták a népemet és fennhíjáztak az ő határa ellen. **9** Azért, ahogy élek, úgymond az Örökkévaló, a seregek Ura, Izraél Istené, bizony Móáb olyan lesz mint Szodoma és Ammón fiai mint Amóra, csalánnak birtoka és sónak bányája és pusztaság minden Örökké: népem maradéka prédálja őket és nemzetem megmaradt része birtokba veszi őket. **10** Ez jut nekik gógiük fejében, a miért gyaláztak és fennhíjáztak az Örökkévaló, a seregek Urának népe ellen. **11** Félelmetes az Örökkévaló felettük, mert elszorvaztotta minden föld isteneit, és leborulnak előtte, kiki a maga helyéről, minden a nemzetek szigetei. **12** Ti is kúsiták, kardom megöljtei vagytok. **13** Nyújtsa ki kezét az észak ellen, veszítse el Assúrt és tegye Ninivét pusztasággá, szárazsággá, mint a sivatag. **14** És heverésznek benne nyájak, minden nemű vad, pelikán is, sün is, ott hálának oszlopcsúcsain, énekelő hang az ablakban, rom a küszöbön, mert czédrusa csupasszá lett. **15** Ez az az ujjongó város, mely biztoságból lakott, a mely azt mondta szívében: én és senki más! Mint lett pusztulássá, vadnak heverőjévé! Bárki elmegy mellette, az piisszeg, rázza kezét.

3 Oh beszennyezett és bemocsolt te, zsaroló város! **2** Nem hallgatott szóra, nem fogadott oktatást; az Örökkévalóban nem bízott, Istenéhez nem közeledett. **3** Nagyai őbenne ordító oroszlánok, bírái esti farkasok, csontot sem hagyta reggelre; **4** prófétái könnyelműek, hűtelenség emberei; papjai megszentségtelenítették a szentséget, erőszakoskodtak a tanon. **5** Az Örökkévaló igazságos ő benne, nem követ el jogtalanit, reggelenként napfénnyre hozza ítéletét,

nem hiányzik; de nem ismer szégyent a jogtalankodó. **6**
Kiirtottam nemzeteket, elpusztultak ormaik, rommá tettek
utzáikat, hogy nincs, ki arra jár; feldúlattak városaik, úgy,
hogy nincs senki, nincsen lakó. **7** Mondtam: csakugyan
félni fogsz engem, fogadsz oktatást, hogy ki ne írtassék
hajléka, mind a mellett, a mit rendeltem ellene; ámde
korán kelve, megrontották minden az ő cselekedeteiket. **8**
Azért várjatok reám, úgymond az Örökkévaló, azon napra,
hogy zsákmányra kelek! Mert ítétem: hogy összegyűjtök
nemzeteket, hogy egybegyűjtök királyságokat, hogy kiöntöm
reájok haragvásomat, egész föllobbant haragomat: mert
buzgalommá tüzétől megemésztetik az egész föld. **9**
Bizony akkor megváltoztatom a népeket tisztult ajkuakká;
hogy minden áján szólítsák az Örökkévaló nevét, szolgálva
őt vállvetve. **10** Túlról Kús folyón fohászkodók, fiai az
elszórtaknak, viszik ajándékomat. **11** Ama napon nem fogsz
megszégyenülni minden a cselekedeteid miatt, melyekkel
elpártoltál tőlem, mert akkor eltávolítom belőled büszke
ujjongódat, és nem fogsz többé fennhéjazni szent hegymen.
12 És meghagyok benned szegény és lefogyott népet; és
ótalmuk lesz az Örökkévaló nevében. **13** Izraél meghagyottjai
nem követnek majd el jogtalanságot s nem beszélnek
hazugságot, és nem találtatik szájukban csalárd nyelv; bizony
legelni fognak ők és heverészni és nincs, aki fölijesztené. **14**
Ujjongi, Czión leánya; riadozz, Izraél! Örülj és vigadj egész
szívvé Jeruzsálem leánya! **15** Eltávolította az Örökkévaló
büntetéseidet, elhárította elleniségedet; Izraél királya, az
Örökkévaló, benned van, nem kell többé bajtól félned. **16**
Ama napon, Jeruzsálemnek az mondatik: ne félij; Czión, ne
lankadjanak el kezeid! **17** Az Örökkévaló, a te Istened benned
van, hős, ki megsegít, örvendez rajtad örömmel, – hallgat
az ő szeretetében vigad rajtad ujjongással. **18** Az ünnep
híján búslókat egybegyűjtöttem, távol voltak tőled, hogy
gyalázatot ne viseljenek miatta. **19** Íme, én elbánok minden a te
sanyargatóiddal amaz időben, megsegítem a, sántító juhot
és az eltévedtet összegyűjtöm; és teszem őket dicsőséggé
és hírnévvé, kiknek az egész földön volt a szégyenük. **20**
Amaz időben elhozlak titeket és akkor összegyűjtelek titeket,
mert teszlek titeket hírnévvé és dicsőséggé, a földnek minden
a népei között, amikor visszahozom foglyaitokat szemeitek
láttára, mondja az Örökkévaló.

Aggeus

1 Darjáves király második évében, a hatodik hónapban, a hónapnak első napján, lett az Örökkévaló igéje Chaggáj próféta által Zerubbábelhez, Sealtiél fiához, Jehúda helytartójához, meg Józsuához, Jehóczádák fiához, a főpaphoz, mondván: **2** Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, mondván: Ez a nép azt mondta nem most jött el az ideje az Örökkévaló házának, hogy felépítessék. **3** És itt az Örökkévaló igéje Chaggáj próféta által, mondván: **4** Vajon ti nétek itt-e az idő laknotok a ti pallózott házaitokban, míg ez a ház romban lever? **5** Most tehát így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Fordítsátok szíveteket útjaitokra! **6** Vetettetek sokat, de keveset hordatok be; esztek, de nincs elég jóllakásra; isztok, de nincs elég részegedésre; ruházkodtok, de nincs elég melegedésre senkinek; és a ki bérít szegődik el, lyukas tarsoly számára szegődik el. **7** Így szól az Örökkévaló, a seregek: ura: Fordítsátok szíveteket útjaitokra! **8** Menjetek: fel a hegyre és hozzatok fát és építsetek házat, hogy kedvet találjak benne és dicsőnek bizonyuljak, mondja az Örökkévaló. **9** Oda fordultok a sokhoz, de íme kevessé lett, behordjátok a házba, de rálehellek; vajon miért, úgymond az Örökkévaló, a seregek ura. Az én házamért, mivel romban hever, míg ti szaladtok kiki a háza, felé. **10** Azért fölöttetek visszatartotta az ég a harmatot, s a föld visszatartotta a termését. **11** És szólítottam szárazságot az országra és a hegyekre, a gabonára, a mustra és az olajra, meg arra, amit előhoz a föld, meg az emberre és állatra, a kezek minden fáradozására. **12** És hallgatott Zerubbábel, Saltiel fia, meg Józsua, Jehóczádák fia, a főpap, meg a népnek egész maradéka az Örökkévalónak, Istenüknek szavára, meg Chaggáj prófétának szavaira, a mint küldte ő az Örökkévaló, az ő Istenük; és felt a nép az Örökkévalótól. **13** És szolt Chaggáj, az Örökkévaló követe, az Örökkévaló követségében, a népnek, mondván: Én vagyok veletek, úgymond az Örökkévaló. **14** És fölébresztette az Örökkévaló szellemét Zerubbábelnek, Saltiél fiának, Jehúda helytartójának, meg szellemét Józsuának, Jehóczádák fiának, a főpapnak, meg szellemét a nép egész maradékának; jöttek tehát és végeztek munkát az Örökkévalónak, a seregek urának, az ő Istenüknek házában. **15** A hónap huszonnegyedik napján, a hatodik hóban, Darjáves király második évében.

2 A hetedik hóban, a hónap huszonegyedikén, lett az Örökkévaló igéje Chaggáj próféta által, mondván: **2** Szólj csak Zerubbábelhez, Saltiél fiához, Jehúda helytartójához,

meg Józsuához, Jehóczádák fiához, a főpaphoz, meg a nép maradékához mondván: **3** Ki köztetek: az, a ki fönnmaradt, a ki látta ezt a házat előbbi dicsőségében, és milyennek látjátok azt most? Nemde olyan az, mint a semmi a ti szemeitekben! **4** Most tehát légy erős, Zerubbábel, úgymond az Örökkévaló: és légy erős Józsua főpap, Jehóczádák fia, és légy erős te egész népe az országnak, úgymond az Örökkévaló, és cselekedjetek! Mert én vagyok veletek, úgymond az Örökkévaló, a seregek ura. **5** Azon ige szerint, melyet kötöttem veletek, mikor kivonultatok Egyiptomból, fennáll a szellemem köztetek, ne féljetek! **6** Mert így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Még egy keveset, és én megrendítem az eget és a földet, a tengert és a szárazföldet. **7** Megrendítem mind a nemzeteket, és ide jönnek drágaságai minden a nemzeteknek; megtöltöm a házat dicsőséggel, mondja az Örökkévaló, a seregek ura. **8** Enyám az ezüst és enyém az arany, úgymond az Örökkévaló, a seregek ura. **9** Nagyobb lészen ez utóbbi háznak a dicsősége, mint az előbbié, mondja az Örökkévaló, a seregek ura; és ezen a helyen majd békét adok, úgymond az Örökkévaló, a seregek ura. **10** A kilencszedik hónak huszonnegyedikén, Darjáves második évében, lett az Örökkévaló igéje Chaggáj próféta által, mondván: **11** Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: kérdezz csak a papoktól tant, mondván: **12** Lám, valaki szent húst visz a ruhája szögletében és oda ér ruhája szögletével a. kenyérhez, vagy a főzelékhez, vagy a borhoz, vagy az olajhoz, vagy bármely ételhez: szentté válik-e? Feleltek a papok és mondta: Nem! **13** És mondta Chaggáj: Ha halottól tisztálatlan érinti mindeket, tisztálatanná válik-e? Feleltek a papok és mondta: Tisztálatanná! **14** Felelt Chaggáj és mondta: Ilyen ez a nép, és ilyen ez a nemzet énélőttem, úgymond az Örökkévaló, és ilyen kezeiknek minden műve; és amit ott áldoznak, tisztálatan az! **15** Most tehát fordítsátok szíveteket a naptól fogva visszafelé, mielőtt követ kőre tettek az Örökkévaló templomában. **16** Amint odajött valaki egy húszas asztaghoz, lett belőle tíz; oda jött a présházhoz, fejteni ötven púrát, és lett belőle húsz. **17** Vertelek benneteket üszöggel és rozsdával és jégesővel, kezeitek minden művét, de ti nem hajolhatok hozzá, úgymond az Örökkévaló. **18** Fordítsátok csak: szíveteket e naptól fogva visszafelé, a kilencszedik hónak huszonnegyedik napjától fogva, az naptól fogva, hogy alapját tették le az Örökkévaló templomának, fordítsátok szíveteket: **19** ott van-e még a vetőmag a pajtában; s nem termett még a szőlőtő, a fügefa, a gránátfa és az olajfa. E naptól fogva áldást adok! **20** És lett az Örökkévaló igéje másodszor Chaggájhoz, a hónapnak huszonnegyedikén,

mondván: 21 Szólj Zerubbábelhez, Jehúda helytartójához,
mondván: Én megrendítem az egét és a földet. 22 És
felfordítom a királyságoknak trónját és megsemmisítem a
nemzetek királyságainak hatalmát, s felforgatom a szekeret
s a rajta ülőket, és ledőlnék a lovak és a rajtuk ülők,
kiki a, testvére kardja által. 23 Azon napon, úgymond az
Örökkévaló, a seregek ura, veszlek téged, Zerubbábel,
Sealtiél fia, én szolgám, úgymond az Örökkévaló és teszlek
pecsétyűrű gyanánt, mert téged választottalak ki, úgymond
az Örökkévaló, a seregek ura.

Zakariás

1 A nyolczadik hónapban, Darjáves második évében, lett az Örökkévaló igéje Zekarjához, Berekja, Iddó fia fiához, a prófétához, mondván: **2** Haraggal haragudott az Örökkévaló őseitekre. **3** Szól hozzájuk: Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: térjetek vissza hozzáim, úgymond az Örökkévaló, a seregek ura s visszatérek tihozzátok, mondja az Örökkévaló, a seregek ura. **4** Ne legyetek olyanok mint, őseitek, a kiknek hirdették vala az előbbi próféták, mondván Így szól az Úr az Örökkévaló, a seregek ura: térjetek csak vissza rossz utaitokról és rossz cselekedeteitektől; de nem hallgattak és nem figyeltek reám, úgymond az Örökkévaló. **5** őseitek hol vannak? S a próféták örökké élnek-e? **6** Ámde szavaim és törvényeim, melyeket parancsoltam szolgáimnak, a prófétáknak, nemde utolértek őseiteket? Akkor megtértek és mondtaik: amint szándékozott velünk tenni az Örökkévaló, a seregek Ura, utjaink és cselekedeteink szerint, úgy tett rajtunk. **7** Huszonnegyedik napiján a tizenegyedik hónapnak, Sebát hónap az, Darjáves második évében, lett az Örökkévaló igéje Zekarjához, Berekjáhú, Iddó fia fiához, a prófétához, mondván: **8** Láttam az éjjel és íme, egy férfi rajta ül egy vörös lovon és ő állt a mély völgyben levő mirthusok között, mögötte vörös, fakó és fehér lovak. **9** Mondtam: Mik ezek uram? És szolt hozzá az angyal, aki velem beszélt Én megmutatom majd néked, mik ezek. **10** Erre megszólalt a mirthusok között álló férfi és mondta: Ezek azok, akiket küldött az Örökkévaló, hogy bejárják a földet! **11** És feleltek az Örökkévaló angyalának, ki a mirthusok között állt és mondta: Bejártuk a földet, s íme az egész föld csendes és nyugodt. **12** Erre megszólalt az Örökkévaló angyala és mondta: Örökkévaló, seregek ura, meddig nem irgalmasol te Jeruzsálemnek és Jehúda városainak, amelyekre haragszol immár hetven éve? **13** Felelt az Örökkévaló az angyalnak, ki velem beszélt, jóságos szavakkal, vigasztaló szavakkal. **14** És szolt hozzá az angyal, ki velem beszélt: Hirdesd, mondván: így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Buzgólkodtam Jeruzsálemről és Cziónról, nagy buzgalommal. **15** És nagy haraggal haragszom a gondtan nemzetekre, mivel én keveset haragudtam, de ők bajra segédekeztek. **16** Azért így szól az Örökkévaló: Visszatértem Jeruzsálemhez irgalommal; házam fölépül benne, úgymond az Örökkévaló, a seregek ura, és mérőszínör feszítetik ki Jeruzsálemen. **17** Még hirdesd, mondván: így szól az Örökkévaló, a seregek ura még bővülni fognak városaim a jótól, megvagasztalja még az Örökkévaló Cziót és még kiválasztja Jeruzsálemet! **18**

Fólemeltem szemeimet és láttam: íme négy szarv. **19** És szóltam az angyalhoz, ki velem beszél: Mik ezek? Szolt hozzá: Ezek a szarvak, melyek szétszórták Jehúdát, Izraélt és Jeruzsálemet. **20** Erre láttatott velem az Örökkévaló négy kovácsot. **21** Mondtam: Mit jönnek ezek tenni? És szolt, mondván: Ezek a szarvak, melyek szétszórták Jehúdát annyiban, hogy senki nem emelhette fel a fejét, jöttek tehát ezek, hogy elriasszák azokat, leütvén a szarvait ama nemzeteknek, melyek szarvat emeltek vala Jehúda országa ellen, hogy szétszórják.

2 Fólemeltem a szemeimet és láttam, s íme egy férfiú, s kezében mérő kötél. **2** És mondta: Hová mégy? Szolt hozzá: Kimérni Jeruzsálemet, hogy lássam, mennyi a szélessége és mennyi a hossza. **3** És íme, az angyal, ki velem beszél, elment, és egy másik angyal kiment elejébe. **4** És szolt hozzá: Fuss, beszélj amaz ifjúhoz, mondván nyílt városként lesz majd lakva Jeruzsálem a benne levő ember és barom sokasága, miatt. **5** Én pedig leszek neki, úgymond az Örökkévaló, tüzes fal gyanánt köröskörül, és dicsőségül leszek benne. **6** Haj, haj, fussatok hát az észak országából, úgymond az Örökkévaló; mert az égneknél négy széle szerint szórtalak el benneteket, úgymond az Örökkévaló. **7** Haj, Czión, menekülj, lakója te Bábel leányának. **8** Mert így szól az Örökkévaló, a seregek ura: dicsőség után küldött engem azon nemzetekhez, melyek kifosztottak benneteket; mert ki hozzájok nyúl, az saját szemefényéhez nyúl. **9** Mert íme, én kezemet emelem reájuk, hogy zsákmányul legyenek szolgáiknak; és megtudjátok, hogy az Örökkévaló, a seregek ura küldött engem. **10** Ujjongj és örülj, Czión leánya, mert íme én meggyek, hogy lakozzam közepetted, úgymond az Örökkévaló. **11** Majd csatlakoznak számos nemzetek az Örökkévalóhoz ama napon és lesznek nekem népül és majd lakozom közepetted, és megtudod, hogy az Örökkévaló, a seregek ura küldött engem hozzád. **12** És bírni fogja az Örökkévaló Jehúdát, mint osztályrészét, a szerit földön, és újból kiválasztja Jeruzsálemet. **13** Csitt, minden halandó, az Örökkévaló előtt! Mert fölserkent az ő szent hajlékából.

3 És láttatta velem Józsuát, a főpapot, amint áll az Örökkévaló angyala előtt s a Vádló ott áll jobbja felől, hogy várölje. **2** És szolt az Örökkévaló a Vádlóhoz: Megdorgál téged az Örökkévaló, te Vádló, igenis megdorgál téged az Örökkévaló, aki Jeruzsálemet kiválasztotta – nemde tűzből kiragadott üszök ez? **3** Józsua pedig szennyes ruhákba volt öltözve, s ott állt az angyal előtt. **4** Megszólalt és szolt az előtte állókhöz, mondván: Vegyétek le róla a szennyes ruhákat. Ekkor szolt hozzá: Lásd, eltávolítottam rólad

bűnödet, s majd öltöztek díszruhákba. 5 És mondtam: tegyenek tiszta süveget a fejére. És rátették a tiszta süveget a fejére és ruhákba öltözötték, az Örökkévaló angyala pedig ott állt. 6 És megintette az Örökkévaló angyala Józsuát, mondván: 7 Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Ha útjaim szerint jársz és ha őrizetemet megőrződ, ha majd házamat is igazatod te és udvaraimat is őrződ: akkor adok neked járást az itt állók között. 8 Halljad csak, Józsua főpap, te meg társaid, kik előtted ülnek – mert jelnek való emberek ők – mert íme, én elhözöm az én szolgámat, Sarjadékot. 9 Mert íme, a kő, melyet Józsua elé tettek – egy kövön hét szem – íme én megvéstem vésését, úgymond az Örökkévaló, a seregek ura – és elmozdítom amaz országnak bűnét egy napon. 10 Ama napon, úgymond az Örökkévaló, a seregek ura, hívjátok majd kiki a felebarátját, szőlőtől alá és fügefa alá.

4 S visszajött az angyal, ki velem beszélt és a felébresztett engem mint valakit, ki álmából fólébresztetik. 2 És szólt hozzá: Mit látsz? Mondtam: Láttam, és íme egy lámpás, egészen aranyból, csészéje pedig a tetején és a hét mécsese rajta, hét meg hét öntőcső a tetején levő mécsesek számára. 3 És két olajfa mellette, egy a csésze jobbjáról és egy a baljáról. 4 S megszólaltam és szóltam az angyalhoz, ki velem beszélt, mondván: Mik ezek, Uram? 5 Felelt az angyal, ki velem beszélt és szólt hozzá: Hát nem tudod, mik legyenek ezek? Mondtam: Nem, Uram! 6 Erre felelt és szólt hozzá, mondván: Ez az Örökkévaló igéje Zerubbábelhez, mondván: Nem hatalommal, sem nem erővel, hanem az én szellememmel, mondja az Örökkévaló, a seregek ura. 7 Mi vagy te, nagy hegy! Zerubbábel előtt síksággal! Fölteszi a csúcskövet örömrzaj mellett: Bájt, bájt neki! 8 És lett hozzá az Örökkévaló igéje, mondván: 9 Zerubbábel kezei alapították ezt a házat s az ő kezei fogják bevégezni; s megtudod, hogy az Örökkévaló, a seregek ura küldött engem hozzájtok. 10 Mert ki csúfolja a csekély dolgok napját? Majd örvendve látják a mérő őn kövét Zerubbábel kezében ezek heten – az Örökkévaló szemei – ők járják be az egész földet. 11 Erre megszólaltam és szóltam hozzá: Mi ez a két olajfa a lámpás jobbjánál és baljánál? 12 És megszólaltam másodszor és szóltam hozzá: Mi az a két olajfa-csokor, mely a két aranycsatorna oldalán van, amelyek öntik magukból az aranyat? 13 Szólt hozzá, mondván: Hát nem tudod, mik ezek? Mondtam: Nem, Uram. 14 És mondta: Az olajnak két fia ezek, akik ott állnak az egész föld Ura mellett.

5 Újra fölemeltem szemeimet és láttam, s íme egy repülő tekercs. 2 És szólt hozzá: Mit látsz? – Mondtam: Látok egy repülő tekercset, hossza húsz könyöknyi, és szélessége tíz könyöknyi. 3 Erre szólt hozzá: Ez az átok, mely kihat az egész ország színére; mert mindenki, aki lop, innen, ahoz képest, kipusztul és mindenki, aki esküszik, innen, ahoz képest, kipusztul. 4 Kibocsátottam azt, úgymond az Örökkévaló, a seregek ura, hogy bemenjen a tolvajnak házába, meg annak házába, ki nevemre hazugul esküszik és háljon a háza közepette és enyészesse el azt, meg fájt és köveit. 5 Ekkor kiment az angyal, ki velem beszélt és szólt hozzá: Emeld csak fel szemeidet és lásd, mi az, ami itt kijön. 6 Mondtam: Mi az? És mondta: Az éfa az, a mi kijön. És mondta: Ez az ő formájuk az egész országban. 7 S íme, egy kikkár ólom emelkedik és itt egy asszony ülve az éfában. 8 Erre mondta: A gonoszság az! És belé dobta őt az éfába és reádobta az ólomkövet annak szájára. 9 És fölemeltem szemeimet és láttam s íme, két asszony jön ki és szél van a szárnyaikban s olyan szárnyaik vannak, mint a gólya szárnyai; és fölemelték az éfát, föld és ég között. 10 És szóltam az angyalhoz, ki velem beszélt: Hová viszik az éfát? 11 Szólt hozzá: Házat építeni számára Sineár országában; s elkészítetik, az pedig ott letétetik az ő helyén.

6 Újra fölemeltem szemeimet és láttam s íme, négy szekér jön ki a két hegy közül, a hegyek pedig rézhegyek. 2 Az első szekérben vörös lovak, a második szekérben fekete lovak; 3 a harmadik szekérben fehér lovak és a negyedik szekérben petties, barna lovak. 4 Megszólaltam és mondta az angyalhoz, ki velem beszélt: Mik ezek, uram? 5 Felelt az angyal és szólt hozzá: Az égnek négy szele ezek, melyek kijönnek, miután ott álltak az egész földnek Ura mellett. 6 Amelyikben a fekete lovak vannak, azok az észak országába mennek ki; a fehérek pedig utánuk mentek ki és a pettiesek a dél országába mentek ki. 7 A barnák is kimentek és indulni kívántak, hogy bejárják a földet. Mondta: Menjetek, járjátok be a földet! És bejárták a földet. 8 Hívott engem és beszélt hozzá, mondván: Lásd, azok, akik az észak országába mennek ki, lecsillapították lelkemet az észak országán. 9 Lett hozzá az Örökkévaló igéje, mondván: 10 Fogadd el a számkivetettség részéről Cheldájtól, Tóbijától és Jedájától – menj te oda az nap, menj Jósiának, Czefanja fiának házába – a kik Bábelből jöttek, 11 fogadd el az ezüstöt és aranyat és készíts koronákat és tegyed fejére Józsúának, Jehóczád fiának, a főpapnak. 12 És szólt hozzá, mondván: Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, mondván: Íme egy férfiú, Sarjadék a neve és sarjadás lesz a helyéből: – az majd fél épít az Örökkévaló templomát. 13 Ő épít fel az

Örökkévaló templomát és ő fog viselni fenséget, ülni fog, uralkodni a trónján, és lészen pap a trónja mellett és a béke tanácsa lészen kettejük között. 14 A koronák pedig lesznek Chélemnek, Tóbijának és Jedájának meg Czefanja, fia kegyének emlékezetül az Örökkévaló templomában. 15 És távoliak jönnek majd és építenek az Örökkévaló templomán, és megtudjátok, hogy az Örökkévaló, a seregek ura kiküldött engem hozzátok. Lészen ez, ha hallgatva hallgattok az Örökkévalónak, a ti Isteneknek szavára.

7 Történt Darjáves királynak negyedik évében, lett az

Örökkévaló igéje Zekarjához, a kilencszedik hónap negyedikén: Kiszlévben. 2 Küldte ugyanis Bé-Él Saréczert és Régem-Mélekhet meg embereit, hogy könyörögjenek az Örökkévalóhoz, 3 hogy szóljanak az Örökkévaló, a seregek ura házához való papokhoz meg a prófétákhoz, mondván: Vajon sírjak-e az ötödik hónapban, megtartózkodással, amint tettem immár annyi év óta? 4 Akkor lett hozzá az Örökkévalónak, a seregek urának igéje, mondván: 5 Szólj az ország egész népéhez és a papokhoz, mondván: Midőn böjtöltök és gyászt tartotok az ötödik és hetedik hónban – és pedig már hetven év óta – vajon nékem böjtöltök-e böjtölve? 6 S midőn esztek és midőn isztok, nemde ti vagyok az evők, és ti az ivók? 7 Nemde tudjátok azon szavakat, melyeket hirdetett az Örökkévaló, az előbbi próféták által, mikor Jeruzsálem lakva volt és jólében, meg városai körülötte, a Dévilidék s az Alföld is lakva volt! 8 És lett az Örökkévaló igéje Zekarjához, mondván: 9 Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, mondván: Igaz ítélettel ítéljetek, s szeretetet és irgalmat míveljetek kiki testvérével. 10 Özvegyet és árvát, jövevényt és szegényt ne fosztogassatok, és rosszat senki a testvére ellen ne gondoljatok ki szívetekben. 11 De vonakodtak figyelni, makacs vállat mutattak és füleket megnehezítették, úgy hogy nem hallottak; 12 szívöket pedig gyémánttá tették, úgy hogy nem hallották a tant és a szavakat, melyeket küldött az Örökkévaló, a seregek ura az ő szellemével, az előbbi próféták által; és lett nagy harag az Örökkévaló, a seregek ura részéről. 13 És volt, valamint szólította, de nem hallgattak rá, úgy szólítottak ők, de nem hallgattam rájuk, mondja az Örökkévaló, a seregek ura; 14 Vihar módjára szétszórtam őket mind a nemzetekhez, amelyeket nem ismertek, az ország pedig elpusztult ő utánok, járó-kelő nélkül; így tették pusztasággá a gyönyörűséges országot.

8 És lett az Örökkévalónak, a seregek urának igéje,

mondván: 2 Így szól az Örökkévaló, a seregek ura Buzgókodtam Cziónért nagy buzgalommal, és nagy hévvel Buzgókodtam érette. 3 Így szól az Örökkévaló, a seregek

ura: Visszatérek Cziónba és lakozom Jeruzsálem közepet; és elnevezték Jeruzsálem igazság városának, s az Örökkévalónak, a seregek urának hegye szent hegynek. 4 Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Még fognak ülni öreg férfiak és öreg nők Jeruzsálemnek terein, kiki támasztó botjával a kezében napjaik sokasága miatt. 5 S a városnak terei megtelnek fiú- és leánygyermekekkel, akik játszadoznak terein. 6 Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Midőn ez csodálatos lesz e nép maradékának szemeiben ama napokban: az én szemeimben is csodálatos lesz, úgymond az Örökkévaló, a seregek ura. 7 Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Íme én megsegítem népemet, a kelet földjéről és a napnyugta földjéről; 8 elhozom őket, hogy lakjanak Jeruzsálem közepet; és lesznek nekem népül, én pedig leszek nekik Istenül, igazsággal és jogossággal. 9 Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Erősödjenek meg a ti kezeitek, ti, kik halljátok a napokban ezeket a szavakat azon próféták szájából, a kik voltak ama napon, hogy megalapítottatt az Örökkévalónak, a seregek urának háza, a templom, hogy felépüljön. 10 Mert ama napok előtt embernek nem volt meg a bére, sem állatnak nem volt bér s a kimenőnek és bemenőnek nem volt békéje a szorongatótól, és ráeresztettem mind az embereket, egyikét a másikára. 11 Most azonban nem mint az előbbi napokban vagyok én a nép maradéka iránt, úgymond az Örökkévaló, a seregek ura; 12 hanem lesz a békének vetése – a szőlőtő megadja gyümölcsét, s a föld megadja termését, s az ég megadja harmatját, s birtokba adom a nép maradékának mindeneket. 13 És lészen: valamint átok voltatok a nemzetek között, Jehúda háza és Izraél háza, azonképen megsegítek benneteket, hogy áldássá legyeket. Ne féljetek, erősödjenek meg a ti kezeitek! 14 Mert így szól az Örökkévaló, a seregek ura: valamint szándékoltam rosszat tenni veletek, mikor őseitek engem megharagítottak, mondja az Örökkévaló, a seregek ura, és nem gondoltam meg: 15 azonképpen viszont szándékolok eme napokban jót tenni Jeruzsálemmel és Jehúda házával. Ne féljetek! 16 Ezek a dolgok, melyeket cselekedjetek: Beszéljetek igazat egyik a másikával; igazsággal és béke ítéletével ítéljetek a ti kapuitokban. 17 Egyik a másik ellen ne gondoljatok rosszat a szívetekben és hazug esküt ne szeressetek – mert mindeneket gyűlööm, úgymond az Örökkévaló. 18 És lett hozzá az Örökkévalónak, a seregek urának igéje, mondván: 19 Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: A negyedik hónak bőjte, meg az ötödiknek bőjte, meg a hetediknek bőjte, meg a tizediknek bőjte Jehúda házának lesznek vígsággá és örömmé és jó ünnepnapokká; de az

igazságot és a békét szeressétek! 20 Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Még megtörténik, hogy népek jönnek és számos városoknak lakói, 21 és mennek az egyiknek lakói a másikhoz, mondván: menve menjünk, hogy könyörögjünk az Örökkévalóhoz és hogy keressük az Örökkévalót, a seregek urát; hadd meggyek én is. 22 És jönnek sok népek és számos nemzetek, hogy keressék az Örökkévalót, a seregek urát Jeruzsálemben és hogy könyörögjenek az Örökkévalóhoz. 23 Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Ama napokban megtörténik, hogy megragadja tíz ember a nemzetek minden nyelveiből, megragadják egy Jehúdabeli ember ruhájának szöglétét, mondván: Hadd menjünk veletek, mert hallottuk, Isten veletek van!

9 Beszédje az Örökkévaló igéjének Chadrák országáról, és Damaszkus az ő alászállásának helye; mert az Örökkévalónak szeme van az emberekre, meg Izraélnek mind a törzseire; 2 Chamátra is, mely azzal határos, Czorra meg Czidónra, noha az nagyon bölcs. 3 Épített Czór magának várat – s fölhalmozott ezüstöt, mint a por, meg aranyat, mint az utczák sara. 4 Íme az Úr kikereti s a tengerbe dönti bástyáját, ő maga pedig tűz által emésztetik meg. 5 Lássa Askelón és féljen, Azza és reszkesszen nagyon, Ekrón is, mert szégyent vallott az, kire tekintett; majd kivesz király Azzából, Askelón pedig nem lesz lakva. 6 Lakni fog fattyú-fajzat Asdóban, és kiirtom a filiszteusok büszkeségét. 7 És eltávolítom vérbűnét szájából és undokságait fogai közül, hogy maradjon ő is Istenünknek; és lészen mint valamely nemzetseg Jehúdában és Ekrón olyan, mint a Jebúzsi. 8 És tábortozok házam mellett sereg ellen, járó-kelő ellen, és nem vonul át többé rajtuk elnyomó, mert most láttam, szemeimmel. 9 Vigadj nagyon, Czión leánya, riadozzál, Jeruzsálem leánya! Íme a királyod jön hozzád, igazságos és győztes ő; szegény és szamáron nyargal, vemhén, nőstény szamárnak a fián 10 kiirtok szekérhadat Efraimból és lovát Jeruzsálemből, kiírtatik a harcnak íjá – majd békét beszél a nemzeteknek, uralma pedig tengertől tengerig, s a folyamtól a föld végéig. 11 Te is – szövetségednek vérénél fogva szabadon bocsátottam a te foglyaidat gödörből, melyben víz nincsen. 12 Térjeted vissza erősséghez, remények foglyai! E napon is hirdetem: kétszereset fizetek neked. 13 Mert feszítettem magamnak Jehúdát, íjjépen fegyverkeztem Efraimmal, fölébresztem fiádat, Czión, a te fiad ellen, Jáván; és olyanná teszlek, mint hősnek kardja. 14 Az Örökkévaló pedig megjelenik fölöttük, előtör mint a villám az ő nyila; s az Úr, az Örökkévaló, megfúja a harsonát és jár a délnék viharában. 15 Az Örökkévaló, a seregek ura, megvédi őket;

letaposván parityaköveket, esznek és isznak és zajonganak mint bortól, és megtelnek mint a medencze, mint az oltárnak szögletei. 16 S megsegíti őket az Örökkévaló, az ő Istenük ama napon mint népét-nyáját, mert koronának kövei ők, melyek tündökölnek az ő földjén. 17 Igenis mekkora a jelesége és mekkora szépsége: gabna az ifjakat és must virultatja a hajadonokat.

10 Kérjetek az Örökkévalótól esőt, tavaszi esőnek idején!

Az Örökkévaló készít villámlásokat, hulló esőt ad nekik, kinek-kinek füvet a mezőn. 2 Mert a teráfimok semmiséget beszéltek és a jósolók hazugságot láttak és az álmok hamisságot beszélnek, hiábavalóval vigasztálnak; azért elvonultak, mint a juhok, sanyarognak, mert nincsen pásztor! 3 A pásztorok ellen lobban fel haragom és a bakokat büntetem meg; mert gondolt az Örökkévaló, a seregek ura az ő nyájára, Jehúda házára s olyanná teszi, mint díszes lova a harczban. 4 Tőle való a sarokkő, tőle a sátorszög, tőle a harcnak íjá; tőle eltávozik minden elnyomó egyaránt. 5 És lesznek mint hősök, a kik tapossák az utczák sarát a harczban, és harccolnak, mert velük van az Örökkévaló, és szégyent vallanak a lovakon nyargalók. 6 Erőssé teszem Jehúda házát, és József házát megsegítem és visszahozom őket, mert iringalmazok nekik, és olyanok lesznek, mint akiket nem vetettem el; mert én vagyok az Örökkévaló, az ő Istenük és meghallgatom őket. 7 Lesznek miként hősök az Efraimbeliek, örül a szívök, mint bortól; fiaik látják és örülnek, vigadjon szívök az Örökkévalóban! 8 Hadd csalogatom őket és összegyűjtöm, mert megváltottam őket, és sokasodnak mint ahogy sokasodtak. 9 Elszórom őket a népek közé, de a távolsgokban megemlékeznek rólam; élni fognak fiaikkal együtt és visszatérnek. 10 Visszahozom őket Egyiptom országából és Assúrból összegyűjtöm őket: és Gileád országába és fel a Libánonhoz hozom el őket, de nem lesz elég nekik. 11 Átvonul a tengeren szorongatással, megcsapja a tengerben a hullámokat, kiszáradnak minden a folyamnak mélységei; ledöntetik Assúr bűszkesége és Egyiptomnak vesszője eltávozik. 12 Erőssé teszem őket az Örökkévalóban, és az ő nevében fognak járni, úgymond az Örökkévaló.

11 Nyisd meg, Libánon, kapuidat, hogy tűz emésszen czédrusaid közt! 2 Jajgass, cziprusfa, hogy ledőlt a czédrus, mivel hatalmasok pusztítottak el; jajgassatok, ti Básán terebinthusai, hogy ledőlt a hatalmas erdő! 3 Hallik jajgatása a pásztoroknak, hogy elpusztítottat a pompájuk; hallik ordítása a fiatal oroszlánoknak, hogy elpusztítottat a Jordán bűszkesége! 4 Így szól az Örökkévaló, az én

Istenem: Legeltesd az öldöklésre való juhokat, 5 melyeknek vevői öldökklik őket s nem esnek bűnbe, eladójuk pedig mondja: áldott legyen az Örökkévaló, meggazdagodom; pásztoruk pedig nem könyörül rajtuk. 6 Mert nem könyörülök többé az ország lakóin, úgymond az Örökkévaló; sőt íme én juttatom az embereket, kit-kit felebarátjának a kezébe és királyának a kezébe: összetörök az országot és nem mentem meg a kezüköböl. 7 Legeltettem tehát az öldöklésre való juhokat, valóban a juhoknak legszegényebbjeit; és vettem magamhoz két botot: az egyiket neveztem kedvességnek, a másikat pedig egybekötésnek; és legeltettem a juhokat. 8 És megsemmisítettem a három pásztort egy hónapban; és rájuk unt a lelkem s az ő lelkök is megutált engem. 9 Mondtam tehát: nem legeltetlek titeket; a mi meghal, haljon meg, s a mi elpusztul, pusztuljon el, a megmaradottak pedig emésszék fel egyik a másikának a húsát. 10 Erre vettem botomat: a kedvességet, és szétvágtam azt, hogy fölbontsam szövetségemet, melyet kötöttem mind a népekkal. 11 Így bontatott fől ama napon, és megtudták ekképpen a juhok legszegényebbjei, amelyek vártak reám, hogy az Örökkévaló igéje az. 12 És szóltam hozzájok: Ha jónak tetszik szemeitekben, adjátok meg a béremet, ha pedig nem, hagyátok abban. És lemérték béremet: harmincz ezüstöt 13 És szólt hozzá az Örökkévaló: Dobd be a kincstárba azt a pompás drágaságot, mellyel drága voltam náluk. Vettem tehát a harmincz ezüstöt és bedobtam azt az Örökkévaló házában a kincstárba. 14 Erre szétvágtam a második botomat: az egybekötést, hogy fölbontsam a testvériséget Jehúda és Izraél között. 15 És szólt hozzá az Örökkévaló: Még végy magadnak oktalan pásztornak való szerszámot. 16 Mert íme én támasztok egy pásztort az országban: az elpusztulókkal nem fog gondolni, a fiatal nem fogja keresni, a megsérültet nem fogja gyógyítatni, a talpon állót nem fogja táplálni, a kövérnek húsát megeszi, patáikat is széttépi. 17 Oh ez a semmirekellő pásztor, ki a juhokat elhagyja – kardot a karjára, meg a jobbik szemére; karja száradva száradjon el, jobb, szeme pedig vakulva, vakuljon meg!

12 Beszédje az Örökkévaló igéjének Izraél felől. Úgymond az Örökkévaló, aki kiterjeszti az eget és megalapítja a földet, és megalkotja az embernek szellemét ő benne. 2 Íme én teszem Jeruzsálemet támolygás csészéjévé mind a népeknek körös-körül, és Jehúda számára is, mely ott lesz az ostromnál Jeruzsálemtől ellen. 3 És lészen ama napon, teszem Jeruzsálemet súlyemelés kövévé, mind a népeknek: mind a kik emelgetik, meg-megkarczolódnak, és összegyűlnek

körülé mind a földnek nemzetei. 4 Ama napon, úgymond az Örökkévaló, megverek minden lovat bódultsággal, lovasát pedig tébolyodással – de Jehúda háza fölött nyitva tartom szemeimet – s a népeknek minden lovát vaksággal verem meg. 5 És mondják majd Jehúda nemzetégei szívükben: Bátorításul vannak nekem Jeruzsálem lakói az Örökkévaló, a seregek ura, az ő istenük által! 6 Ama napon teszem Jehúda nemzetégeit olyanokká, mint tűz-fazék a fa között és mint túzfáklya a kéve között, és fölemészlik jobbra és balra mind a népeket köröskörül; és marad még Jeruzsálem a maga helyén, Jeruzsálemben. 7 Erre legelőször megsegíti az Örökkévaló Jehúda sátrait, azért hogy ne nőjön Dávid házának dicsősége meg Jeruzsálem lakójának dicsősége föléje Jehúdának. 8 Ama nap megvédi az Örökkévaló Jeruzsálem lakóját, és lészen az elgyengült közöttük ama napon olyan, mint Dávid, Dávid háza pedig olyan, mint isten, mint az Örökkévaló angyala ő előttük. 9 És lészen ama napon: szándékozom kipusztítani minden nemzeteket, melyek eljöttek Jeruzsálem ellen. 10 És majd kiöntöm Dávid házára és Jeruzsálem lakójára a kegyelemnek és könyörületnek szellemét, és föltekinnek hozzáam annak miatta, kit átszúrtak; és gyászt tartanak fölötte, mint mikor gyászt tartanak az egyetlen miatt, keseregnek fölötte, mint mikor keseregnek az elsőszülött miatt. 11 Ama napon nagy lesz a gyászolás Jeruzsálemben, mint Hadádrimmón gyászolása Megiddón sikságában. 12 Gyászt fog tartani az ország, minden egyes család külön: Dávid házának családja külön, meg a nejeik külön; Nátán házának családja külön, meg a nejeik külön. 13 Lévi házának családja külön, meg a nejeik külön; Simei családja külön, meg a nejeik külön; 14 minden többi családok, minden egyes család külön, meg nejeik külön.

13 Ama napon forrás lesz nyitva Dávid háza részére, meg Jeruzsálem lakói részére: vétek ellen és fertőzöt ellen. 2 És lészen ama napon, úgymond az Örökkévaló, a seregek ura, kiirtom a 3 És lészen, midőn valaki még prófétál, akkor szólnak hozzá atya és anyja, az ő szülei: ne élj, mert hazugságot beszéltek az Örökkévaló nevében – és átszúrják atya és anyja, az ő szülei, a mikor prófétál. 4 És lészen ama napon, szégyenkeznek a próféták, kiki a látománya miatt, a mikor prófétálkodik, s nem öltének föl szőrös köpenyt, azért hogy letagadják; 5 s azt mondja: nem vagyok én próféta, földet mivelő ember vagyok, mert valaki birtokul juttatta nekem ifjúkoromtól fogva. 6 S ha szólnak hozzá; mik ez ütésük a kezeid között? akkor mondja: a hogy ütötték engem barátaimnak házában. 7 Kard, serkenj pásztorom ellen,

férfi ellen, ki nekem társam – úgymond az Örökkévaló, a seregek ura, üsd a pásztort, hogy elszéledjenek a juhok, s majd ráfordítom a kezemet a bojtárokra. 8 És lészen az egész országban, úgymond az Örökkévaló, két rész belőle kiirtatik, kimúlik, s egyharmada fennmarad benne. 9 És beviszem a harmadát a tűzbe, s megolvastom őket, a mint megolvastják az ezüstöt, és megvizsgálom, a mint megvizsgálják az aranyat; ő szólítja majd nevemet, és én meghallgatom őt, azt mondom: népem ő, és ő mondja: az Örökkévaló az én Istenem.

14 Íme, egy napja jön az Örökkévalónak, és zsákmányod osztatik szét közeppetted. 2 Összegyűjöm ugyanis minden nemzeteket Jeruzsálem ellen harczra; bevéteket a város, kifosztatnak a házak s a nők meggyaláztatnak; s elmegy a város fele számkivetésbe, de a megmaradt nép nem irtatik ki a városból. 3 Akkor kivonul az Örökkévaló és harczol a nemzetek ellen, mint a mely napon harcadt csata napján. 4 És állnak majd lábai ama napon az olajfák hegyén, mely Jeruzsálem előtt van kelet felől s meghasad az olajfák hegye felében, napkeletre és nyugatra, igen nagy völgygyé; és elmozdul a hegyek fele északra, a másik fele pedig délre. 5 És megfutamodtok hegyeim völgyébe – mert eljut majd a hegyek völgye Áczalig – s megfutamodtok, a mint futamodtatok a földrengés elől, Uzzija, Jehúda királyának napjaiban, és eljön az Örökkévaló, az én Istenem – minden a szentek teveled. 6 És lészen ama napon, nem lesz világosság, hanem nehezedő dermedtség. 7 Egy nap lesz az, az tudva lesz az Örökkévaló előtt: se nem nap, se nem éj; de lészen estnek idején, világosság leszen. 8 És lészen ama napon: elő vizek erednek Jeruzsálemből, felerészök a keleti tenger felé, s felerészök a nyugati tenger felé; nyáron és télen leszen! 9 És lészen az Örökkévaló királylájá az egész földön; ama napon egy lesz az Örökkévaló és egy az ő neve. 10 Átváltozik az egész ország mintegy síksággá Gébától Rimmónig, délről Jeruzsálemtől; és magas lesz az és marad a maga helyén, kezdve Benjámin kapujától egészen az első kapu helyéig, a sarok-kapuig, és Chanánél-tornyról egészen a királyi présházakig. 11 És lakni fognak benne, s átok nem lesz ott többé; és megmarad Jeruzsálem biztonságban. 12 Ez pedig lesz a csapás, melylyel sújtani fogja az Örökkévaló minden népeket, melyek Jeruzsálem ellen seregltek: elrothat minden gyöknek a húsa, úgy a mint áll a lábain, szemei elrothatnak üregeikben és nyelve elrothat a szájában. 13 És lészen ama napon: lesz nagy megravarás az Örökkévalótól közöttük, megragadják kiki társának a kezét, és föléje kerekedik a keze társának keze

fölé. 14 És Jehúda is harczol majd Jeruzsálemben, és egybegyűjtik minden nemzetek vagyonát köröskörül: aranyat és ezüstöt és ruhát nagyon sokat. 15 És ép olyan lesz a csapás a lóra, az öszvérrre, a tevére meg a szamárra és minden állatra, melyek ama táborokban lesznek, mint minden csapás. 16 És lészen, minden nemzetek mindenazon nemzetek közül, melyek Jeruzsálem ellen jöttek, felvonulnak évről-évre, hogy leborúljának a király, az Örökkévaló, a seregek ura előtt és hogy megülik a sátrak ünnepét. 17 És lészen aki nem vonul fel a földnek nemzetégei közül Jeruzsálemben, hogy leborúljon a király, az Örökkévaló, a seregek ura előtt, — ő reájuk nem esik az eső. 18 És ha Egyiptom nemzetége nem vonul fel és nem jön el, ő reájuk sem; megesz a csapás, melylyel sújtja a az Örökkévaló minden nemzeteket, a melyek nem vonulnak fel, hogy megülik a sátrak ünnepét. 19 Ez leszen vétke Egyiptomnak és vétke minden nemzeteknek, hogy nem vonulnak fel megülni a sátrak ünnepét. 20 Ama napon az lesz rajta a ló csengettyűjén: Szent az Örökkévalónak; és olyanok lesznek a fazekak az Örökkévaló házában, mint minden medencék az oltár előtt. 21 És minden fazék Jeruzsálemben és Jehúdában szent lesz az Örökkévalónak a seregek urának, majd jönök minden áldozók és visznek belőlük és főznek bennük; a nem lesz kalmár többé az Örökkévalónak, a seregek urának házában ama napon.

Malakiás

1 Beszédje az Örökkévaló igéjének Izraélhez, Maleáki által. **2** Szeretlek titket, mondja az Örökkévaló. És ti azt mondjátok: miben szeretsz minket? **3** Nemde testvére Ézsau Jákobnak, úgymond az Örökkévaló, és én Jákóbot szerettem, Ézsaut pedig gyűlöltem: és tettem hegyeit pusztasággá és birtokát a pusztá sakálainak adtam. **4** Midőn azt mondja Edóm: romba döntöttünk, de újra felépítjük a romokat – így szól az Örökkévaló, a seregek ura: ők építeni fognak, de én lerontok; és majd nevezik őket: Gonoszság területe és azon nép, melyet elátkozott az Örökkévaló mindenkorre. **5** Szemeitek pedig lájták majd és ti magatok mondjátok; Nagy az Örökkévaló, túl Izraél határán! **6** Fiú tiszteleti atyját, és szolga az urát. De ha atya vagyok, hol van tisztelem, és ha úr vagyok, hol van félelmem? mondja az Örökkévaló, a seregek ura: – néktek ti papok, nevemnek megvetői! De ti mondjátok: mivel vetettük meg a nevedet? **7** Azzal, hogy hoztok oltáromra bemocskolt kenyeret! De ti mondjátok: mivel mocskoltunk volna be téged? Azzal, hogy mondjátok: az Örökkévaló asztala megvetni való. **8** S midőn hoztok vakot áldozásra, nincs baj, s midőn hoztok sántát és beteget, nincs baj? Mutasd csak be helytartódnak, vajon kedvelni fog-e téged, avagy tekintetbe vesz-e téged, mondja az Örökkévaló, a seregek ura. **9** Most tehát könöörögjetek csak az Istenhez, hogy könöörüljön rajtunk! A ti kezetekből lett ez! Tekintetbe vehet-e bárkit közületek, mondja az Örökkévaló, a seregek ura. **10** Ki is volna köztetek, hogy bezárná az ajtókat, hogy ne tüzelnétek hiába oltáromon! Nincs nekem kedvem bennetek, mondja az Örökkévaló, a seregek ura, és áldozatot nem kedvelek a kezetekből! **11** Mert napkeltétől napnyugtig nagy az én nevem a nemzetek között: és minden helyen füstölögöttnek, áldoznak az én nevemnek, és pedig tiszta áldozatot; – mert nagy az én nevem a nemzetek között, mondja az Örökkévaló, a seregek ura. **12** Ti pedig megszentségtelenítetek azt azzal, hogy mondjátok: az Úrnak asztala – bemocskolt az már, s az ő, jövedelme – megvetni való annak evése. **13** És azt mondjátok: íme, minő fáradalom! és fűtök rája. mondja, az Örökkévaló, a seregek ura; és elhoztok rablottat meg a sántát és a beteget, így hozzátok az áldozatot, – vajon kedvelhetem-e azt kezetekből, mondja az Örökkévaló. **14** És átkozott is a ki fondorkodik: van ugyan a nyájában hím állat, de fogad és áldoz hibásat az Úrnak. Mert nagy király vagyok én, mondja az Örökkévaló, a seregek ura és a nevem félelmetes a nemzetek között.

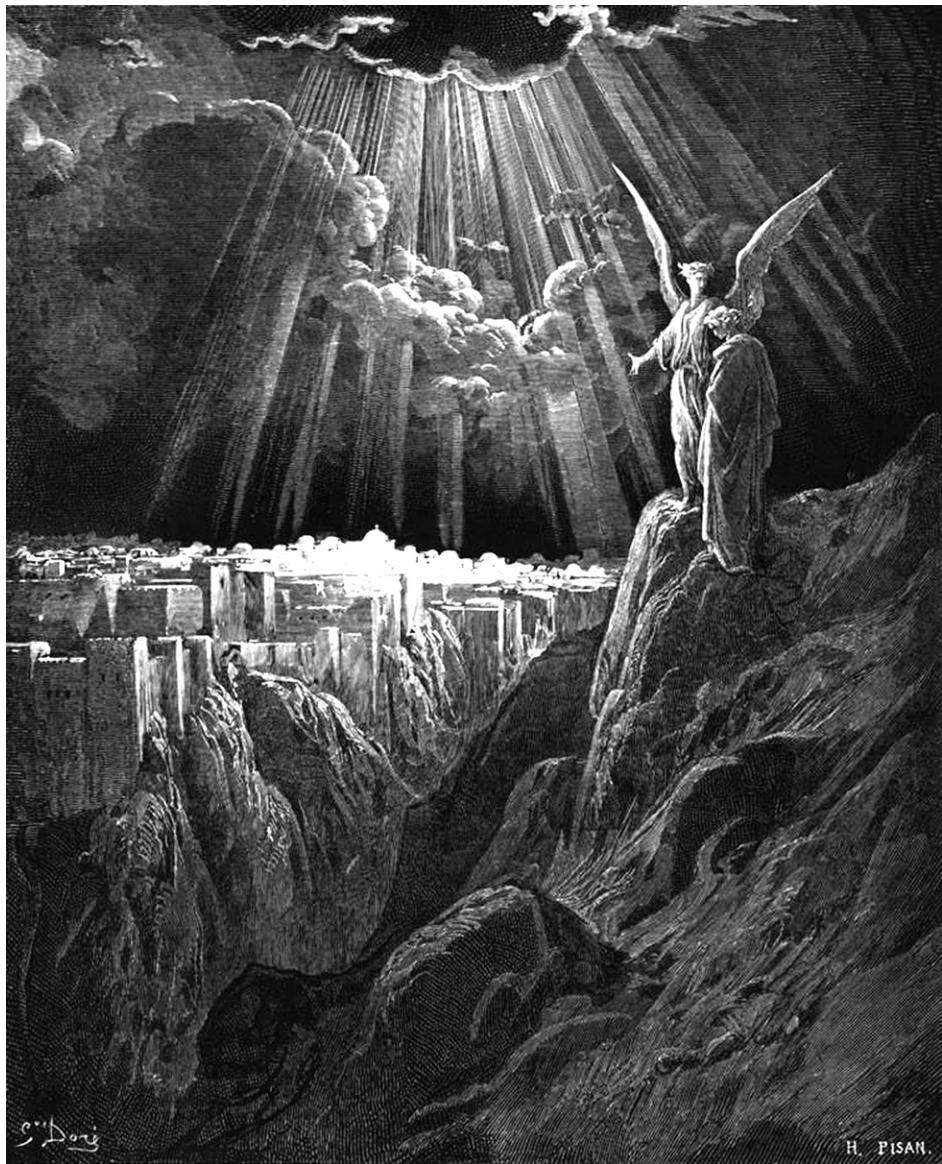
2 És most hozzátok szól e parancsolat, ti papok. **2** Ha nem hallgattok rá és ha szívetekre nem veszitek, hogy tiszteletet adjatok nevemnek, mondja az Örökkévaló, a seregek ura, akkor rátok bocsátom az átkot, és megátkozom a ti áldásaitokat; már is megátkoztam, mert nem veszitek szívetekre. **3** Íme én megszidom a ti vetésteket és szórok ganajt a ti arcotokra, ünnepi áldozataitok ganaját – és kihordanak majd rája benneteket. **4** És megtudjátok, hogy kibocsátottam hozzátok ezt a parancsolatot, hogy meglegyen szövetségem Léivel – mondja az Örökkévaló, a seregek ura. **5** Szövetségem volt ő vele: az élet és a béke, adtam neki azokat feleleműl és felt engem, és nevem miatt rettegett ő. **6** Igaz tan volt a száján, és jogtalanág nem találtatott az ő ajkain; békében és egyenességen járt velem, és sokakat elfordított a bűntől. **7** Mert a papnak ajkai megőrzik a tudást, és tant kívának szájából, mert követje ő az Örökkévalónak, a seregek urának. **8** De ti letértetek az útról, botlásra vittetek sokakat a tanban; megrontottatók a Lévi szövetséget, mondja az Örökkévaló, a seregek ura. **9** Tehát én is megvetni valókká és alacsonyokká tettelek benneteket, az egész nép előtt, ahoz képest, a hogy ti sem őrzitek meg utaimat és személyt tekintetek a tanban. **10** Nemde egy atyánk van mindenjáunknak, nemde egy Isten teremtett minket? miért hűtlenkednék kiki testvére ellen, megszentségtelenítve őseink szövetségét? **11** Hűtlenkedett Jehúda és útátosság történt Izraélben és Jeruzsálemben, mert megszentségtelenítette Jehúda az Örökkévaló szentségét, a. melyet szeret, és összeházasodott idegen istennek a leányával. **12** Irtson ki az Örökkévaló azon férfiutól, a ki azt teszi, ébrenlevőt és felelőt Jákób sátraiból, meg olyat, a ki áldozatot hoz az Örökkévalónak, a seregek urának! **13** És másodszor ezt teszitek: borítjátok könyvel az Örökkévaló oltárát, sírással és jajgatással, úgy hogy nem fordúlhatsz többé az áldozathoz, hogy kedvességgel fogadná kezetekből. **14** És azt mondjátok: miért? Azért, hogy az Örökkévaló tanu volt közted és ifjúkori feleséged közt, a ki ellen te hűtlenkédte, holott a társnőd és szövetséges feleséged. **15** Hát nem tette az az egy, pedig fölösen volt neki szelleme? De mi van azzal az egygyel? Isteni magzatot kiván! Őrizkedjetek tehát lelketelekért és ifjúkori feleségedet ne érje hűtlenség! **16** Mert gyűlööm az elküldést, mondja az Örökkévaló, Izraél Istene, meg azt, ki erőszakot borított ruhájára, mondja az Örökkévaló, a seregek ura: őrizkedjetek tehát lelketelekért és ne hűtlenkedjetek! **17** Fárasztottatók az Örökkévalót a ti beszédeitekkel. És azt mondjátok: mivel fárasztottuk! Azzal, hogy azt mondjátok: mindenki, aki

rosszat tesz, jónak tetszik az Örökkévaló szemeiben, és azokban találja kedvét, avagy hol van az ítélet Istene?

3 Íme, én elküldöm követemet, hogy utat törjön előttem: és hirtelen eljő templomához az Úr, a kit kivántok, és a szövetség angyala, a kit akartok, íme eljön, mondja az Örökkévaló, a seregek ura. **2** De ki birja eljöttének napját és ki az, a ki megállhat megjelenésekor? Mert ő olyan, mint az olvasztónak a tüze, vagy mint a ruhamosók lúgja. **3** És ott ül – olvasztva és tisztítva ezüstöt – és megtisztítja a Lévi fiait, és megválasztja őket, mint az aranyat s az ezüstöt, hogy legyenek az Örökkévalónak igazsággal áldozatot hozók. **4** Akkor kellemes lesz az Örökkévalónak Jehúdának és Jeruzsálemnek áldozata, mint az őskor napjaiban és mint az előbbi években. **5** És közeledem hozzátok az ítéletre, és siető tanu leszek a varázsolók ellen és a házasságtörök ellen és a hazugúl esküdők ellen, és azok ellen, kik nyomorgatják a bérest az ő bérében, az özvegyet és az árvát, és jogától elhajlítják a jövevényt, és nem felnek engem, mondja az Örökkévaló, a seregek ura. **6** Mert én, az Örökkévaló, nem változtam meg, sem ti, Jákób fiai nem enyésztétek el. **7** Seitek napjaitól fogva eltértek törvényeimtől és nem őrizték meg, térijetek vissza hozzám, hogy visszatérhessék hozzátok, mondja az Örökkévaló, a seregek ura. És ti mondjátok: mivel térijünk vissza? **8** Megcsal-e ember Istent, hogy ti engem megcsaltok? És ti mondjátok: mivel csaltunk meg téged? A tizeddel és az adománnyal. **9** Az átokkal vagytok megátkozva, és engem csaltok meg ti, az egész nemzet! **10** Hozzátok el az egész tizedet a kincstár házába, hogy eleség legyen házamban, és próbáljatok csak meg engem ezzel, mondja az Örökkévaló a seregek ura, nem nyitom-e meg nektek az égnek ablakrácsait, hogy kiöntsek nektek áldást, az elégnél is többet. **11** S megszidom értetek a faló sáskát, hogy meg ne rontsa nektek a földnek gyümölcsét, és terméketlen ne legyen nektek a szőlőtő a mezőben, mondja az Örökkévaló, a seregek ura. **12** És boldognak mondanak titeket mind a nemzetek, mert kedvelt ország lesztek ti, mondja az Örökkévaló, a seregek ura. **13** Erősek voltak ellenem beszédeitek, mondja az Örökkévaló. És mondjátok: mit beszéltünk egymással ellened? **14** Azt mondattatók: hiábaival dolgozott Istent szolgálni: és mi a haszna, hogy megőriztük őrizetét, s hogy elszomorodva jártunk az Örökkévaló, a seregek ura miatt? **15** Most pedig boldogoknak mondjuk mi a kevélyeket, fel is épültek a gonoszság cselekvői, meg is próbálták az Istent és megmenekültek. **16** Akkor egymással beszéltek az Istenfélők, kiki a társával, az Örökkévaló pedig figyelt s meghallotta, és megíratott

az emlékezet könyve őelőtte az Istenfélők számára és azok számára, kik a nevét tekintik. **17** És lesznek nékem, mondja az Örökkévaló, a seregek ura, azon napon, melyet én készítetek, kiváló tulajdonul, hogy megszánom őket, amint megszánja valaki a fiát, aki őt szolgálja. **18** És majd újra látjátok, mi különbség van az igaz meg a gonosz között, az Isten szolgáló meg aközött, ki őt nem szolgálta.

4 Mert íme jön a nap, égve mint a kemencze – és lesznek mind a kevélyek és mind az, aki gonoszságot cselekszik, tarlóvá, és föllobbantja őket a nap, a mely jön, mondja az Örökkévaló, a seregek ura, úgy hogy nem hágynak gyökeret és ágat. **2** És felsüt reátok, nevemnek félői ti, az igazság napja, gyógyítással a szárnynain; és kimentek és ugrándoztok, mint borjuk a hízlalóból. **3** És majd tapossátok a gonoszokat, mert hamu lesznek lábaitok talpai alatt, azon napon, melyet én készítetek, mondja az Örökkévaló, a seregek ura. **4** Emlékezzetek Mózesnek, az én szolgámnak tanáról, melyet parancsoltam neki a Chórében egész Izraél részére: törvényeket és rendeleteket! **5** Íme, én küldöm nektek Eliját, a prófétát, mielőtt jönne az Örökkévaló napja, a nagy és félelmetes;

És én, János láttam a szent várost, az új Jeruzsálemet, amely Istentől, a mennyből szállt alá, felkészítve, mint a vőlegény számára felékesített menyasszony. És az égből hangos szózatot hallottam, amely ezt mondta: „Íme, az Isten sátra az emberekkel van, és velük lakik, és azok az ő népei lesznek, és maga Isten lesz velük.

Jelenések 21:2-3

Útmutató az Olvasához

Magyar Nyelv at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Szótár

Magyar Nyelv at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aïdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Szótár +

AionianBible.org/Bibles/Hungarian---Hungarian-Jewish-Bible/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Lukács 8:31
Rómaiakhoz 10:7
Jelenések 9:1
Jelenések 9:2
Jelenések 9:11
Jelenések 11:7
Jelenések 17:8
Jelenések 20:1
Jelenések 20:3

aïdios

Rómaiakhoz 1:20
Júdás 1:6

aiōn

Máté 12:32
Máté 13:22
Máté 13:39
Máté 13:40
Máté 13:49
Máté 21:19
Máté 24:3
Máté 28:20
Márk 3:29
Márk 4:19
Márk 10:30
Márk 11:14
Lukács 1:33
Lukács 1:55
Lukács 1:70
Lukács 16:8
Lukács 18:30
Lukács 20:34
Lukács 20:35
János 4:14
János 6:51
János 6:58
János 8:35
János 8:51
János 8:52
János 9:32
János 10:28
János 11:26
János 12:34
János 13:8
János 14:16

Apostolok 3:21

Apostolok 15:18

Rómaiakhoz 1:25

Rómaiakhoz 9:5

Rómaiakhoz 11:36

Rómaiakhoz 12:2

Rómaiakhoz 16:27

1 Korintusi 1:20

1 Korintusi 2:6

1 Korintusi 2:7

1 Korintusi 2:8

1 Korintusi 3:18

1 Korintusi 8:13

1 Korintusi 10:11

2 Korintusi 4:4

2 Korintusi 9:9

2 Korintusi 11:31

Galatákhhoz 1:4

Galatákhhoz 1:5

Efészusiakhoz 1:21

Efészusiakhoz 2:2

Efészusiakhoz 2:7

Efészusiakhoz 3:9

Efészusiakhoz 3:11

Efészusiakhoz 3:21

Efészusiakhoz 6:12

Filippiekhez 4:20

Kolosséiakhoz 1:26

1 Timóteushoz 1:17

1 Timóteushoz 6:17

2 Timóteushoz 4:10

2 Timóteushoz 4:18

Tituszhoz 2:12

Zsidókhoz 1:2

Zsidókhoz 1:8

Zsidókhoz 5:6

Zsidókhoz 6:5

Zsidókhoz 6:20

Zsidókhoz 7:17

Zsidókhoz 7:21

Zsidókhoz 7:24

Zsidókhoz 7:28

Zsidókhoz 9:26

Zsidókhoz 11:3

Zsidókhoz 13:8

Zsidókhoz 13:21

1 Péter 1:23

1 Péter 1:25

1 Péter 4:11

1 Péter 5:11

2 Péter 3:18

1 János 2:17

2 János 1:2

Júdás 1:13

Júdás 1:25

Jelenések 1:6

Jelenések 1:18

Jelenések 4:9

Jelenések 4:10

Jelenések 5:13

Jelenések 7:12

Jelenések 10:6

Jelenések 11:15

Jelenések 14:11

Jelenések 15:7

Jelenések 19:3

Jelenések 20:10

Jelenések 22:5

aiōnios

Máté 18:8

Máté 19:16

Máté 19:29

Máté 25:41

Máté 25:46

Márk 3:29

Márk 10:17

Márk 10:30

Lukács 10:25

Lukács 16:9

Lukács 18:18

Lukács 18:30

János 3:15

János 3:16

János 3:36

János 4:14

János 4:36

János 5:24

János 5:39

János 6:27

János 6:40

János 6:47

János 6:54

János 6:68

János 10:28
János 12:25
János 12:50
János 17:2
János 17:3
Apostolok 13:46
Apostolok 13:48
Rómaiakhoz 2:7
Rómaiakhoz 5:21
Rómaiakhoz 6:22
Rómaiakhoz 6:23
Rómaiakhoz 16:25
Rómaiakhoz 16:26
2 Korintusi 4:17
2 Korintusi 4:18
2 Korintusi 5:1
Galatákhöz 6:8
2 Tesszalonika 1:9
2 Tesszalonika 2:16
1 Timóteushoz 1:16
1 Timóteushoz 6:12
1 Timóteushoz 6:16
2 Timóteushoz 1:9
2 Timóteushoz 2:10
Titushoz 1:2
Titushoz 3:7
Filemonhoz 1:15
Zsidókhöz 5:9
Zsidókhöz 6:2
Zsidókhöz 9:12
Zsidókhöz 9:14
Zsidókhöz 9:15
Zsidókhöz 13:20
1 Péter 5:10
2 Péter 1:11
1 János 1:2
1 János 2:25
1 János 3:15
1 János 5:11
1 János 5:13
1 János 5:20
Júdás 1:7
Júdás 1:21
Jelenések 14:6

eleēsē

Rómaiakhoz 11:32

Geenna

Máté 5:22
Máté 5:29
Máté 5:30
Máté 10:28
Máté 18:9
Máté 23:15
Máté 23:33
Márk 9:43

Márk 9:45
Márk 9:47
Lukács 12:5
Jakab 3:6
Hadēs
Máté 11:23
Máté 16:18
Lukács 10:15
Lukács 16:23
Apostolok 2:27
Apostolok 2:31
1 Korintusi 15:55
Jelenések 1:18
Jelenések 6:8
Jelenések 20:13
Jelenések 20:14

Limnē Pyr

Jelenések 19:20
Jelenések 20:10
Jelenések 20:14
Jelenések 20:15
Jelenések 21:8

Sheol

1 Mózes 37:35
1 Mózes 42:38
1 Mózes 44:29
1 Mózes 44:31
4 Mózes 16:30
4 Mózes 16:33
5 Mózes 32:22
1 Sámuel 2:6
2 Sámuel 22:6
1 Királyok 2:6
1 Királyok 2:9
Jób 7:9
Jób 11:8
Jób 14:13
Jób 17:13
Jób 17:16
Jób 21:13
Jób 24:19
Jób 26:6

Zsoltárok 6:5
Zsoltárok 9:17
Zsoltárok 16:10
Zsoltárok 18:5
Zsoltárok 30:3
Zsoltárok 31:17
Zsoltárok 49:14
Zsoltárok 49:15
Zsoltárok 55:15
Zsoltárok 86:13
Zsoltárok 88:3
Zsoltárok 89:48

Zsoltárok 116:3
Zsoltárok 139:8
Zsoltárok 141:7
Példabeszédek 1:12
Példabeszédek 5:5
Példabeszédek 7:27
Példabeszédek 9:18
Példabeszédek 15:11
Példabeszédek 15:24
Példabeszédek 23:14
Példabeszédek 27:20
Példabeszédek 30:16
Prédikátor 9:10
Énekek Éneke 8:6
Ézsaiás 5:14
Ézsaiás 7:11
Ézsaiás 14:9
Ézsaiás 14:11
Ézsaiás 14:15
Ézsaiás 28:15
Ézsaiás 28:18
Ézsaiás 38:10
Ézsaiás 38:18
Ézsaiás 57:9

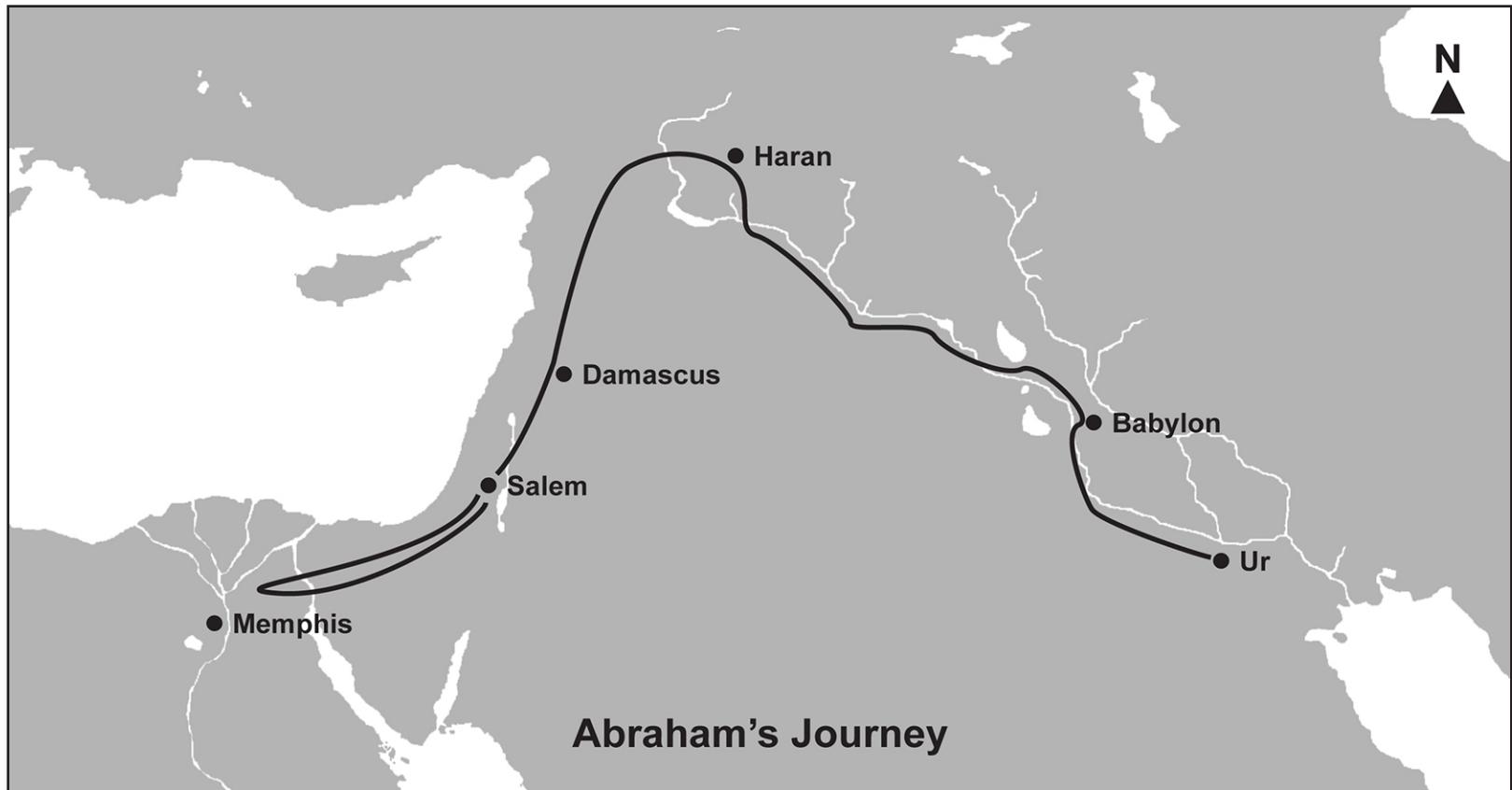
Ezékiel 31:15
Ezékiel 31:16
Ezékiel 31:17
Ezékiel 32:21
Ezékiel 32:27
Hóseás 13:14
Ámos 9:2
Jónás 2:2
Habakuk 2:5

Tartaroō

2 Péter 2:4

Questioned

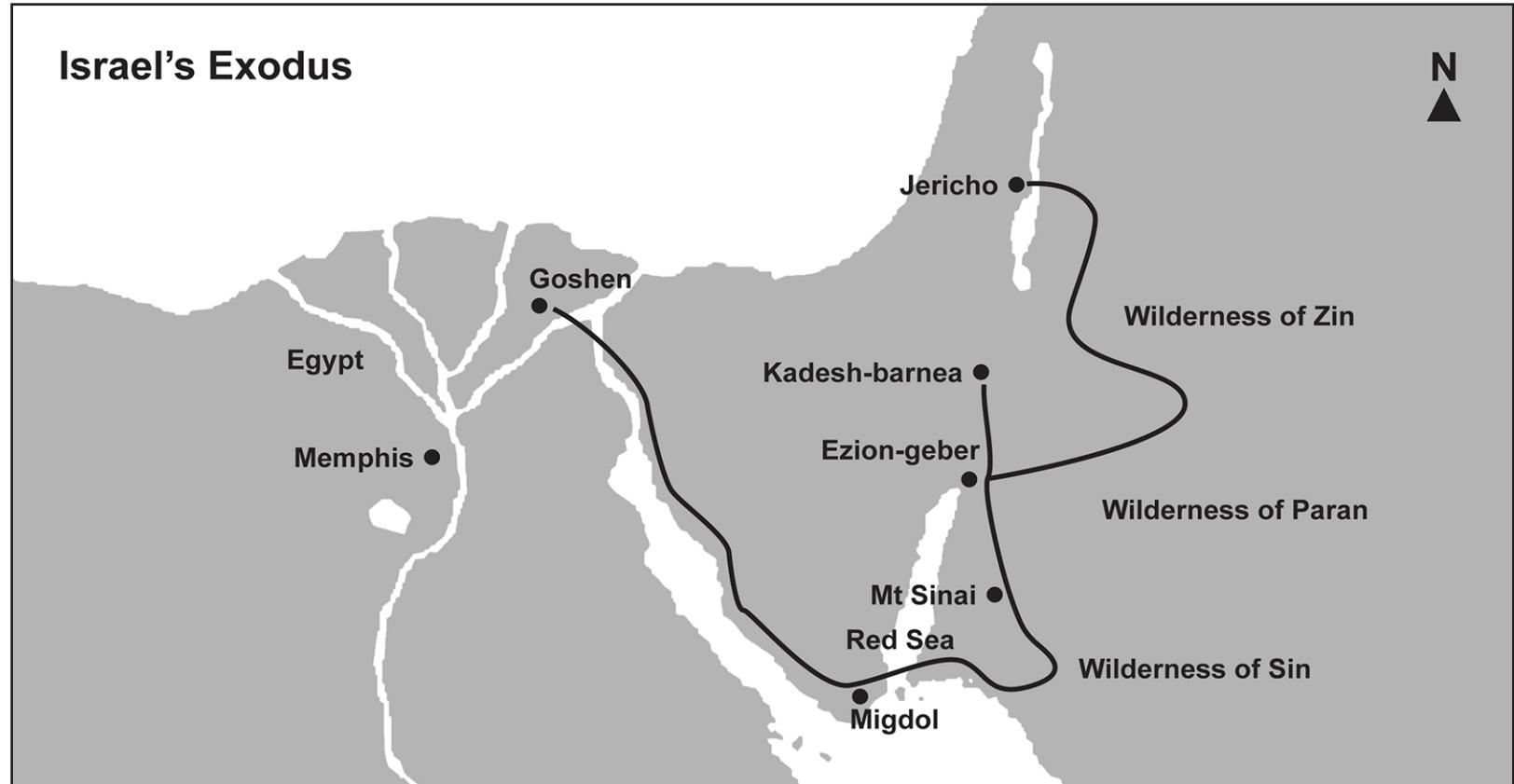
None yet noted

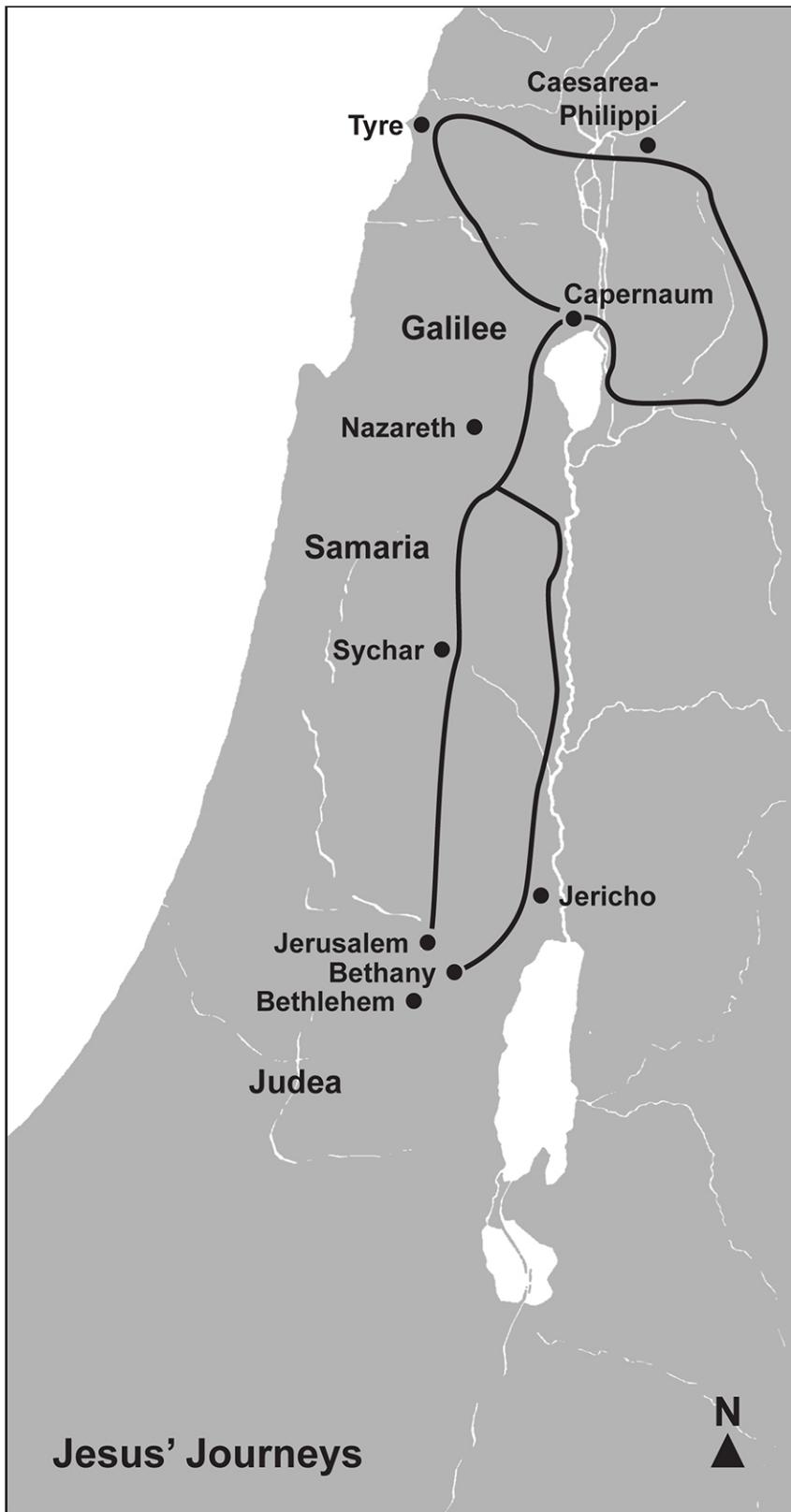
Hit által engedelmeskedett Ábrahám, amikor elhívatott, hogy menjen ki arra a helyre, amelyet örökségül fog kapni. És elindult, de nem tudta hová megy. - Zsidókhoz 11:8

Israel's Exodus

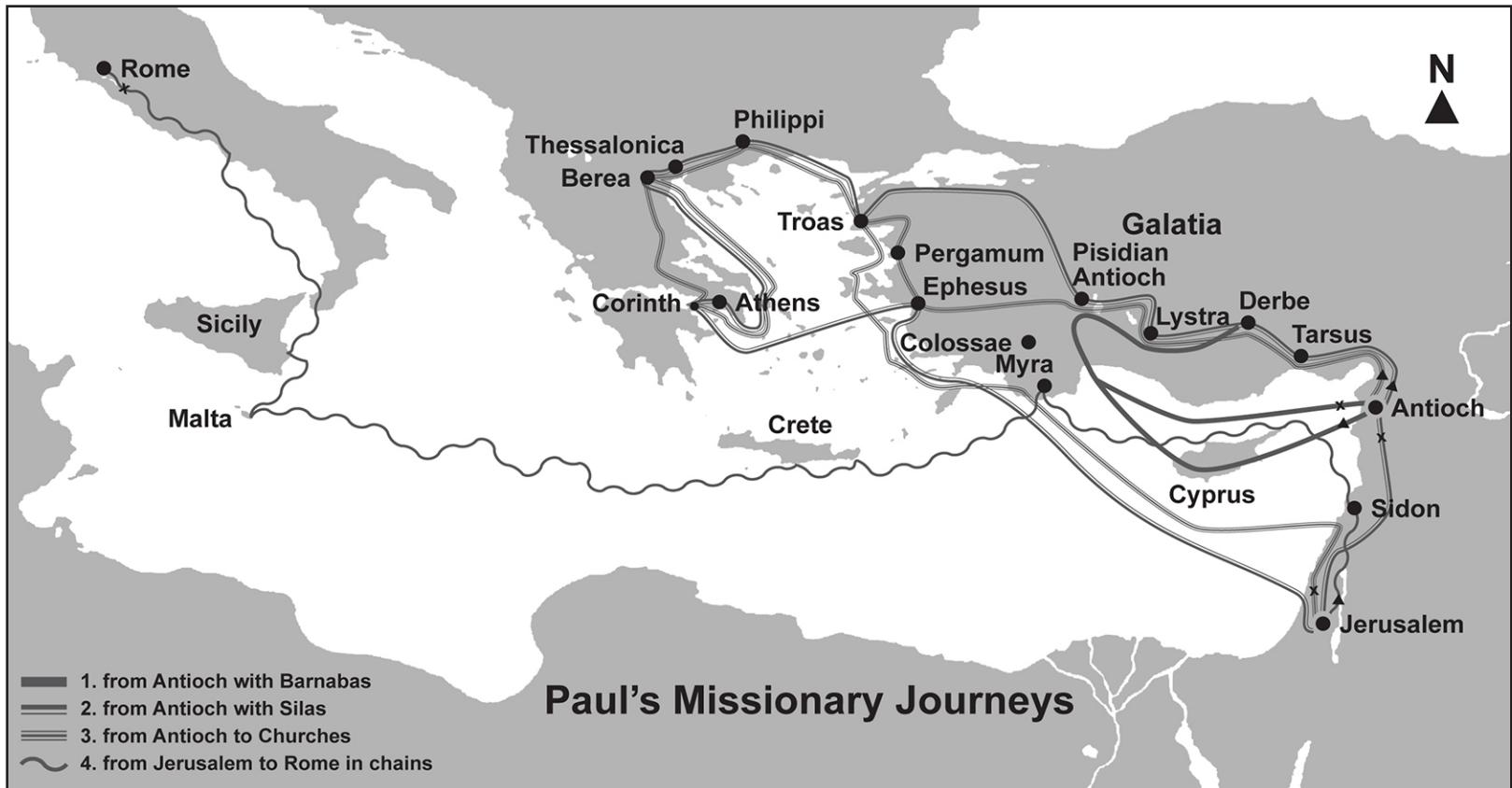
N

És volt, midőn elbocsátotta Fáraó a népet, nem vezette őket Isten a filiszteusok országának útján mert közel volt az; mert azt mondta Isten, nehogy megbánja a nép, midőn háborút látnak és visszatérnek Egyiptomba. - 2 Mózes 13:17

Mert az Emberfia sem azért jött, hogy néki szolgájának, hanem hogy ő szolgájára, és adja az ő életét vállságul sokakért. - Márk 10:45

Pál, Jézus Krisztusnak szolgája, elhívott apostol, kiválasztva Isten evangéliumának hirdetésére, - Rómaiakhoz 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

1956	Christ returns for his people
1830	Jim Elliot martyred in Ecuador
1731	John Williams reaches Polynesia
1614	Zinzendorf leads Moravian mission
1572	Japanese kill 40,000 Christians
1517	Jesuits reach Mexico
1455	Martin Luther leads Reformation
1323	Gutenberg prints first Bible
1276	Franciscans reach Sumatra
1100	Ramon Llull trains missionaries
1054	Crusades tarnish the church
997	The Great Schism
864	Adalbert martyred in Prussia
716	Bulgarian Prince Boris converts
635	Boniface reaches Germany
569	Alopen reaches China
432	Longinus reaches Alodia / Sudan
397	Saint Patrick reaches Ireland
341	Carthage ratifies Bible Canon
325	Ulfilas reaches Goth / Romania
250	Niceae proclaims God is Trinity
197	Denis reaches Paris, France
70	Tertullian writes Christian literature
61	Paul imprisoned in Rome, Italy
52	Titus destroys the Jewish Temple
39	Thomas reaches Malabar, India
33	Peter reaches Gentile Cornelius
	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3		Mankind is created in God's image, male and female He created us							
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19		Sin entered the world through Adam and then death through sin							
Where are we? ◀			When are we? ▼									
			Innocence		Fallen			Glory				
Who are we? ►	God	Eternity Past	Creation 4004 B.C.	Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth				
		Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden	1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light			Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City				
		Son			John 8:58 Pre-incarnate	John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise					
		Holy Spirit			Psalm 139:7 Everywhere	John 14:17 Living in believers						
	Mankind	Living			Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth							
		Deceased believing			Luke 16:22 Blessed in Paradise							
		Deceased unbelieving			Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment							
	Angels	Holy	Genesis 1:1 No Creation No people		Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command			Matthew 25:41 Revelation 20:10 Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels				
		Imprisoned			2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus							
		Fugitive			Revelation 20:13 Thalaasa							
		First Beast			1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind							
		False Prophet			Revelation 19:20 Lake of Fire							
		Satan			Revelation 20:2 Abyss							
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7		For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all							

Sors

Magyar Nyelv at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, "*You did not choose me, but I chose you*," John 15:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Menjetek el azért, tegyetek tanítványokká minden népet, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, - Máté 28:19